

Giới thiệu Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert

Từng chán nản thất vọng, làm bạn chỉ có vịnh không dập tắt khát vọng. Mà nay trọng đầu đã tới, nhất định phải tương ngày xưa tiếc nuối nhất nhất đền bù. Nam nhi sinh lấy giang hồ, đương thanh kiếm cao ca, tung hoành thiên hạ, một triển trong lòng ngực khát vọng, sừng sững tại cao nhất đỉnh!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Lục Tiểu Phượng truyền kỳ

Lời nói đầu

"Tử Y Hưu, ngươi muốn giết ta? Ta có chỗ nào đắc tội ngươi sao?"

"Giữ vật lưu lại, cắt!"

"Vật gì vậy?"

"Ngươi theo ta giả ngọc! Giữ hóa thân đan cho ta?"

Hóa thân đan là một loại có thể phá tan ngày một cỗ bình khiến nhân tiến vào cảnh giới tiên thiên đơn được? Đây khối đơn được là Lý Vân Phi tại hai lưỡng bại câu thương cao thủ trên người khiến cho? Hắn tưởng đợi chính mình đến ngày một đỉnh núi thì cảm đến đột phá cỗ bình. Lý Vân Phi tuyệt đối không phải Tử Y Hưu đối thủ, sợ dĩ hắn chỉ có chạy. Chính là đối phương chính là tại đây muốn chết trong thế giới trước trăm cường. Không vài phút đã bị đuổi theo. Sau đó một đao bổ tới. Lý Vân Phi nhìn vậy đao tại chính mình trước mắt không ngừng thành lớn, sau đó cũng chậm chậm mất đi tri giác. Chương 1: sống lại Trung Quốc mỗ thị xa hoa trong biệt thự. Một bề ngoài tầm thường nhân đột nhiên mở mắt. "Ta không phải chết sao? Chuyện gì xảy ra. Chẳng lẽ ta là đang nằm mơ" Lý Vân Phi nghĩ chính mình tại Lục Tiểu Phượng truyền kỳ cùng Tiểu Lý phi đao trung mấy năm kinh nghiệm. Như thế nào cũng không cho rằng đó là đang nằm mơ. Như vậy rõ ràng kinh nghiệm như thế nào có thể là giả mà. Lý Vân Phi nhìn một chút thời gian, hắn nhớ tới một lệnh nhân kinh hi kết quả, hắn hẳn là sống lại. Hắn sống lại tại tiến vào này muốn chết thế giới trước một ngày. Nếu nhớ không lầm nói, ngày thứ hai hắn tựu hội tiến vào này võ hiệp thế giới. Sau đó tại cái thế giới kia biến cường, thăng đến bị Tử Y Hưu giết chết! Đây kêu Tử Y Hưu nam nhân là cái thế giới kia trò chơi giả trung trước trăm cường. Bất quá hắn đã có lấy hai võ hiệp thế giới kinh nghiệm, hắn nhất định gặp qua tốt lắm, biến rất cường, hắn hội hướng Tử Y Hưu báo thù. Hắn sẽ làm Tử Y Hưu bị thảm chết đi!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 1:: sống lại

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ

Chương 1 :: sống lại

Trung Quốc mỗ thành phố xa hoa biệt thự trong. Một cái lớn lên bình thường người đột nhiên mở mắt.

"Ta không đúng đã chết rồi sao? Chuyện gì xảy ra. Chẳng lẽ ta là đang nằm mơ" Lý Vân Phi nghĩ tới tự mình tại Lục Tiểu Phụng truyền kỳ cùng Tiểu Lý Phi Đao bên trong mấy năm kinh nghiệm. Làm sao cũng không cho là kia là đang nằm mơ. Như vậy rõ ràng kinh nghiệm tại sao có thể là giả dối đâu.

Lý Vân Phi nhìn đồng hồ, hắn đang nhớ lại một cái lệnh người vui mừng kết quả, hắn nên sống lại. Hắn sống lại tại tiến vào cái kia muốn chết thế giới trước một ngày. Nếu là nhớ không lầm, ngày thứ hai hắn sẽ tiến vào cái kia võ hiệp thế giới. Sau đó tại cái thế giới kia trở nên mạnh mẽ, cho đến bị Tử Y Hưu giết chết! Cái kia gọi Tử Y Hưu nam nhân là cái thế giới kia trò chơi người bên trong trước bách cường. Bất quá hắn đã có trước hai cái võ hiệp thế giới kinh nghiệm, hắn nhất định sẽ quá rất tốt, trở nên rất mạnh, hắn hội hướng Tử Y Hưu báo thù. Hắn sẽ nhượng Tử Y Hưu bị thảm chết đi!

Cái này sống lại nam nhân. Hắn gọi Lý Vân Phi, vốn là cái thích tiểu thuyết võ hiệp trạch nam (kẻ ghềnh game). Cha mẹ hắn đều có công ty, cho nên trong nhà tương đối có tiền, nhưng cũng do đó không có thời gian ở trong nhà theo hắn. Tốt nghiệp đại học sau hắn tựu hang ổ ở trong nhà làm trạch nam (kẻ

ghiền game).

Lý Vân Phi không giống có chút có tiền phú nhị đại đồng dạng uống rượu đua xe gây chuyện. Lại không thiếu tiền, không cần công việc. Cho nên một mình hẩn chỗ ở ở nhà chơi võ hiệp trò chơi. Mỗi ngày tại online tìm được võ hiệp đồng nhân tiểu thuyết. Hoặc là nhìn võ hiệp chiếu bóng, TV. Tìm được kia khiến người tâm động chuyện xưa. Tưởng tượng trước chính là mình sách bên trong nhân vật chính. Trọng Kiếm Giang Hồ, cùng các đại hiệp tương giao, cùng các mền nhau. Thực là hết thấy đều là tưởng tượng. Hẩn chỉ có chơi từ tiểu thuyết võ hiệp sửa đổi trò chơi. Cái gì « Hoán Hoa Tây Kiếm Lục » « Lộc Đình ký » « võ lâm ngoại sử » « tuyệt đại Song Kiều » « Thiên Long Bát Bộ » « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » « Tiểu Lý Phi Dao » « Thần Điều Hiệp Lữ » đội một chút quá quá kiên nghị.

Tự tại ngày thứ hai hẩn nên tại trên mạng tìm võ hiệp trò chơi lúc, đột nhiên trên máy vi tính nhảy ra một trương quảng cáo mờ mờ: người nghĩ Trọng Kiếm Giang Hồ sao? Người nghĩ vô địch thiên hạ sao? Người nghĩ cùng Tây Môn Xuy Tuyết, Diệp Cô Thành quyết chiến Từ Cẩm đình sao? Người nghĩ cùng Lý Tầm Hoan nâng cốc ngôn hoan sao? Người nghĩ cùng Kiều Phong đấu rượu tỷ võ sao? Người nghĩ cùng thơ nữ tuyệt Hoa Sơn Luận Kiếm sao? Tới chơi « Trọng Kiếm Giang Hồ » đi! Hẩn nhượng người thực phát hiện mình tất cả mơ ước.

Sau đó tự nhảy ra cái trò chơi tuyên truyền thị tần. Hai cái bạch y thắng tuyết người đứng tại Từ Cẩm đình bên trên đối chọi.

"Cái này kiếm là thiên hạ lợi khí, kiếm phong ba thước bảy tấc, trọng lượng ròng bảy cân mười ba hai."

"Hảo kiếm!"

"Thật là tốt kiếm!"

"Cái này kiếm là hải ngoại hàn kiếm tinh anh, thối mao (lông) gãy phát, kiếm phong ba thước ba, trọng lượng ròng sáu cân bốn lượng."

"Hảo kiếm!"

"Vốn là hảo kiếm!"

Hai người kiếm mặc dù đã vung lên, nhưng vẫn không ra khỏi vỏ —— bạt kiếm động tác, cũng là kiếm pháp bên trong không thể thiếu nhất môn, hai người hiển nhiên cũng muốn so sánh cái cao thấp.

Đột nhiên, một tiếng long ngâm, kiếm khí trùng tiêu. Một vị kiếm khách kiếm đã xuất sao. Kiếm tại dưới ánh trăng xem ra, dường như cũng là tái nhợt. Tái nhợt nguyệt, tái nhợt kiếm, mặt tái nhợt.

"Rút kiếm bước sương nguyệt, dạ hành khoảng không đình lần "

"Phi kiếm quyết mây trời, Chư Hầu Tần Tây Lai "

"Tinh quang bắn thiên địa, lời vọt không thể xong "

"Ba chén phun hứa, Ngũ Nhạc cũng là(vì) nhẹ "

"Bát giác bích núi cuối cùng, Thu Vân ám mấy trọng "

"Thập Bộ Sát Nhất Nhân, tâm dừng tay không ngừng "

Không cần nhìn cũng biết kia là Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết tại Từ Cẩm đình bên trên quyết chiến. Đêm trăng tròn, Từ Cẩm đình, Nhất Kiếm Tây Lai, Thiên Ngoại Phi Tiên.

Hình ảnh vừa chuyển, tại một tòa trang viên bên trong, một đại hán đang cùng một đám cao thủ giao chiến, một trận long ngâm, mọi người tản lui.

"Thương Mang biển người lẫn ranh, "

"Kiều Phong hiểu nhau vạn năm duyên."

"Nếu như còn có đời sau, "

"Như cũ tình thâm điểm ức năm "

Không cần nhìn cũng biết là Kiều Phong cùng địch nhân ở Tụ Hiền trang giao thủ.

"Móa nó, ta nhất định phải chơi. Quá đẹp trai rồi, chưa từng có như vậy tốt trò chơi. Hôm nay tự là không ngủ được cũng muốn chơi."

Lý Vân Phi kia trong lòng giác mộng võ hiệp trong phút chốc tán phát ra rồi, khi đó hẩn như thế nào lại biết đây là cái bẫy rập đầu. Một trận lam quang xuất hiện, Lý Vân Phi tự ngắt đi, mà hẩn thân thể cũng ở trong phòng biến mất.

Khi tỉnh dậy, nhìn thấy một người đứng tại bên cạnh hẩn. Hẩn mê mang chu vi nhìn một chút. Một cái rất lớn gian phòng. Một người đứng tại bên cạnh hẩn.

"Người là ai? Ta tại sao lại ở chỗ này?"

Lý Văn Phi trong lòng tràn đầy nghi vấn, hắn mới vừa rõ ràng đang nhìn một cái gọi « Trương Kiếm Giang Hồ » trò chơi giới thiệu. Làm sao lại đến nơi đây rồi.

"Đánh số 2112, không nên gấp gáp, hãy nghe ta nói, đây là một cái chân thực trò chơi, các người đem tiền vào võ số võ hiệp thế giới trong sinh hoạt. Tại bên trong người có thể không ngừng trở nên mạnh mẽ. Hệ thống đem ban bố một chút nhiệm vụ cho người làm. Dĩ nhiên người có thể không làm, nhưng nếu như làm nói thực là có chỗ tốt. Còn sẽ có vì tích phân, tốn hao vì tích phân có thể tại không gian trong tiến hành bế quan. 10000 vì tích phân 1 năm. Người còn có thể dùng vì tích phân cùng người chơi giao dịch đan dược. Bị tịch võ công. Với lại vì tích phân có thể cùng hệ thống đổi lấy thức ăn. Đổi lấy thuốc men. Có làm hay không nhiệm vụ tự nhìn người lựa chọn của mình rồi. Người có thể tự do làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần người bắt từ là được. Dĩ nhiên người chết lời nói, người nhưng tự thật đã chết rồi." Cái kia người thần bí đối với Lý Văn Phi nói.

"Hệ thống, hệ thống là vật gì."

"Hệ thống là Thần Tiên làm một cái tương tự cùng trí năng Computer đồ, chịu trách nhiệm ban bố nhiệm vụ. Giải hòa quyết vấn đề của ta."

"Thần Tiên? Cái thế giới này thật sự có Thần Tiên sao?"

"Đương nhiên là có rồi, bằng không người tại sao có thể tới đây đâu."

"Kia Thần Tiên làm sao sẽ nhàm chán làm ra như vậy võ hiệp thế giới, sau đó để cho ta tại võ hiệp thế giới bên trong trở nên mạnh mẽ nhỉ? Còn người được lắm cái kia các người là có ý gì. Không đúng ta một người sao?"

"Dĩ nhiên không đúng một mình người, người cho rằng tự người một cái người may mắn sao?"

"May mắn, nói đùa gì vậy, nơi nào may mắn, ta chỉ bắt quả nghỉ chơi cái trò chơi mà thôi. Làm sao lại đến nơi đây rồi. Cha mẹ ta còn khoẻ mạnh, ta còn muốn cho bọn hắn đường lão đâu."

"Ha ha, mỗi khi các người trải qua một cái thế giới, tự có thể trở về đến hiện tại thực thế giới một tháng, dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là người còn sống đâu. Người tại võ hiệp thế giới trong vô luận bao lâu sau khi trở về thời gian sẽ không thay đổi. Dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là người còn sống đâu. Với lại luyện công luyện đến cuối cùng hội Phá Toái Hư Không? Đem người luyện đến mức tận cùng lời nói nhưng là sẽ không già không chết a. Chúng ta Đông Phương có 30 vạn trò chơi người. Các người sẽ mỗi quá 3 lần trò chơi sau lựa chọn 10 vị tối cường giả cùng Tây Phương 10 vị quyết chiến. Thắng lời nói đem có quá nhiều chỗ tốt. Tỷ như gia tăng tuổi thọ đan dược. Cải thiện thể chất có thể để người ta tu luyện đan dược. Tuyệt thế công pháp a. Có thể nhượng người trở thành cường giả a. Tự tính người cùng trò chơi bên trong người phát sinh tình cảm! Người còn có thể đem trò chơi bên trong nhân vật mang đi ra đây!"

"Chậm đã! Tại sao muốn cùng Tây Phương người quyết chiến a."

"Chúng ta Đông Phương Thần Tiên cùng Tây Phương Thần tộc giao chiến sau, song phương thương vong quá nhiều, cuối cùng quyết định tại đông Tây Phương mỗi cái chọn lựa 30 vạn người, Đông Phương người tiến vào võ hiệp thế giới, Tây Phương người tiến vào huyền hoặc thế giới. Riêng phần mình tu luyện, đến lúc 3 cái thế giới trò chơi sau đang chọn bên trong 10 mạnh cùng Tây Phương 10 mạnh giao thủ. Đông Tây Phương Thần Tiên cùng Thần lấy các người thắng bại đánh bạc. Giành được nhất phương hội đạt được khó có thể tưởng tượng chỗ tốt."

"Bằng cái gì chúng ta muốn làm công cụ của bọn hắn a."

"Bởi vì các người là người yếu, nghĩ không làm bọn họ đồ chơi có thể a, trở nên mạnh mẽ đi, nỗ lực tu luyện đi, đem người thành tiên sau tự có thể không trở thành bọn họ đồ chơi rồi, cố gắng lên, thiếu niên!"

"Đéo đỡ được! Không trách được có câu nói rất hay: Thần cùng bệnh thần kinh xê xích không nhiều. Tự 2 cái chữ mà thôi "

"Ha ha! Tiểu tử, người rất hợp ta khẩu vị, không muốn chết a."

"đợi một chút ta đây có thể hay không không chơi a."

"Có thể a "

"Có thật không?"

"Dĩ nhiên, chết là tốt!"

"Nói đùa gì vậy a!"

"Chớ nói, chuẩn bị xong không có."

"đợi một chút, ta cứ như vậy đi không là chết chắc à. Nơi đó nhưng là cao thủ nhiều như mây nhỉ? Có hay không công pháp gì a, thần binh a, tùy tiện cấp cái 10 kiện 8 kiện a "

"Người thông minh a, rất nhiều người đều không hỏi ta muốn cái gì đã đi. Người nếu không hỏi ta muốn ta cũng tự không để cho người, đồ cầm đi đi."

"Ai! Cho ta xem nhìn cái gì a "

"Đừng nói nhảm rồi, đi thôi!"

Nói hết một cước đem Lý Vân Phi đá đến quang quyền(vòng sáng) trong, lam quang chợt lóe. Lý Vân Phi tự ngắt đi thôi.

Qua không biết có nhiều lâu, Lý Vân Phi ngắt chóng mặt tỉnh lại. Hắn nhìn chung quanh một chút, tại trong một rừng cây, này lúc trong óc của hắn truyền đến một trận thanh âm: đánh số 2112 tiến vào Lục Tiểu Phụng hệ liệt thể giới.

Cứ như vậy hắn tiến vào cái này muốn chết võ hiệp thể giới. Tại đã trải qua Lục Tiểu Phụng truyền kỳ, Tiểu Lý Phi Dao hai cái thể giới sau. Tại trong sân đấu tại hai cái lưỡng bại câu thương cao thủ trên mình mò tới Hóa Thần Đan, sau đó bị Từ Y Hưu bắt, đuổi giết đến chết. Bất quá hắn biết đời này hắn nhất định so sánh Từ Y Hưu mạnh. Bởi vì sống lại tự là lớn nhất mấy gian lận!

Rốt cục Lý Vân Phi chờ đến ngày thứ hai, mở ra Computer đang đợi thời gian đến. Rốt cục trong máy vi tính nhảy ra quảng cáo mưu đồ, hắn điểm ra trò chơi thị tần, cùng kiếp trước đồng dạng.

Lý Vân Phi đột nhiên tiến vào trò chơi. Lam quang chợt lóe, lại hôn mê bất tỉnh. Mở mắt nhìn một chút chu vi, hết thấy cũng không biến. Vẫn là cái kia Dẫn đạo giả. Hắn biết này chút ít Dẫn đạo giả đều là tiên nhân khách mời, vì không để cho hắn hoài nghi, hắn chiếu vào kiếp trước vấn đề hướng Dẫn đạo giả hỏi lên.

Dẫn đạo giả trả lời cùng kiếp trước đồng dạng. Cuối cùng hắn lại bị Dẫn đạo giả một cước đá vào thể giới trò chơi. Trong đầu truyền đến hệ thống thanh âm: tiến vào Lục Tiểu Phụng truyền kỳ thể giới.

Một năm sau Lục Tiểu Phụng xuất thế. Tiến hành Kim Bằng vương triều nội dung võ kịch.

Nhiệm vụ 1: giết chết 10 danh sơn tặc. Nhiệm vụ phần thưởng: « trụ cột kiểm pháp » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 1000.

Nhiệm vụ 2: giết chết 5 danh sơn tặc đầu mục. Nhiệm vụ phần thưởng: « trung cấp nội công » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 3000.

Nhiệm vụ 3: giết chết 3 danh sơn tặc đầu lĩnh. Nhiệm vụ phần thưởng: « cuồng phong khoái kiếm » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 5000.

Nhiệm vụ 4: đánh bại Nga Mi tứ tú. Nhiệm vụ phần thưởng: « Kim Xà triển sò chạm » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 8000.

Nhiệm vụ 5: đánh bại Tô Thiếu Anh. Nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ biểu tặng « cao cấp nội công » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 10000.

"Xem ra cùng kiếp trước nhiệm vụ đồng dạng." Lý Vân Phi thầm nghĩ. Trước hai cái là đưa kỹ năng sách nhiệm vụ, rất đơn giản. Những thứ kia sơn tặc cùng sơn tặc đầu mục không đúng rất lợi hại. Có kiếp trước kinh nghiệm cùng nội tình nhất định có thể làm thành nhiệm vụ. Kiếp trước hắn chính là không dám giết người, bỏ qua trước hai nhiệm vụ, kết quả phía sau nhiệm vụ một cái cũng không có làm thành, cuối cùng chẳng qua là tại võ quán trong học một chút cấp thấp võ học. Kiếp này hắn thực là sẽ không sợ.

Lý Vân Phi cúi đầu tìm tìm, phát hiện mình y phục trên người biến thành một thân màu trắng cổ trang. Nhìn một chút trên tay giới chỉ, đây là hệ thống đưa nhẫn trữ vật, tất cả mọi người có, xa hơn trên mặt nhẫn vừa nhìn. Đi ra ngoài một cái một vòng tả hữu không gian. Bên trong có một thanh bảo kiếm cùng một quyền sách. Còn có một chút ngân lượng. Một chút thức ăn.

Hắn biết sách này là « trụ cột nội công », đem sách lấy ra nhìn một chút.

"Ai! Tại sao cùng kiếp trước đồng dạng a, tự cho ta loại này đồ, làm sao không để cho ta bốn « trung cấp nội công » a, thật sự không được tới bốn « cấp thấp nội công » a, một quyền « trụ cột nội công » có ích lợi gì a. Hắn nhớ được kiếp trước đã có người cấp rồi bốn « trung cấp nội công » đến đó được! Bất quá so sánh không có gì cả mạnh a "

Lý Vân Phi mở ra « trụ cột nội công », sách hóa thành một đạo bạch quang tiến vào trong thân thể của hắn. Đầu óc bên trong lóe ra từng phiên tinh toa mưu đồ, đan Tanaka truyền đến một trận nhiệt lưu. Sau đó tự xuất hiện khí cảm giác.

Chúc mừng đánh số 2112, học tập trụ cột nội công, hiện tại trụ cột nội công 1 cấp.

Tại trước mắt của hắn xuất hiện rồi chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112:

Nội công: trụ cột nội công 1 cấp.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Trò chơi người chỉ cần có kỹ năng sách tự có thể học tập. Chỉ cần có bí tịch tại tay, khó hơn nữa học công phu, công pháp cũng có thể học xong, bất quá muốn nghĩ phát huy uy lực, tự phải nỗ lực tu luyện. Bất quá trò chơi người tu luyện rất nhanh. Về phần nguyên nhân gì hắn cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2:: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ

Chương 2:: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ

Lý Văn Phi tại trong rừng cây làm càn tiêu sái trước, hắn đã đi rồi 2 ngày, bây giờ còn đang rừng cây bên trong. Hắn lạc đường. Hắn kiếp trước cũng không có lạc đường a, kiếp này không biết làm sao rồi, vừa đi vừa nghĩ thế nhưng lạc đường.

"Ai! Ông trời a, cho ta con đường đi một chút đi."

Nếu không phải giới chỉ trong có hệ thống cấp cho thức ăn, hiện tại hắn đã xác nằm rồi. Hắn thật vất vả sống lại, chết ở chỗ này thì thật là đáng tiếc. Tiếp tục tại rừng cây bên trong đi tới, một mồi tự ngồi xuống tĩnh tọa tu luyện nội công. Không lãng phí một chút thời gian. Bởi vì hắn biết nếu như hắn không nỗ lực nói, hắn sẽ chết. Hắn không ngờ rồi hãy chết một lần. Hiện tại hắn trụ cột nội công đã tu luyện tới 3 cấp. Trò chơi người luyện công tự là nhanh.

Bước đi, đột nhiên nhìn thấy nơi xa có một con đường.

"Ông trời ơi, rốt cục có đường rồi."

Tìm được đường rồi, Lý Văn Phi dọc theo đường đi về phía trước, đi có 2 cái giờ tả hữu. Đột nhiên có 2 cá nhân nhảy ra ngoài hồ:

"Đánh cướp! Đường này là ta mở, cây này là ta trồng. Như muốn từ cái này quá lưu lại mua đường tài".

"Ta ngắt a, làm sao hiện tại đánh cướp đều là câu này khẩu hiệu a. Kia ta nếu là không có tiền làm sao bây giờ?"

"Vậy người tự đem mệnh lưu đứng lại cho ta "

Nói hết một đao liền hướng Lý Văn Phi bổ tới, Lý Văn Phi một cái tránh né không kịp tự bị một đao chém vào rãnh tay bên trên. Nhất thời một cổ đau bỏ nội tâm cảm giác xuất hiện ở trên mình.

Lý Văn Phi minh bạch rồi hắn hiện tại trừ ra « trụ cột nội công » hắn cái gì cũng không biết a. Nếu như hắn không chăm chú thật sẽ chết. Hắn không đứng kiếp trước cao thủ.

Lý Văn Phi mặc dù hiện tại cái gì cũng không biết, nhưng trí nhớ của kiếp trước còn tại. Tự thuận thế hướng trên mặt đất một nằm, rút kiếm ra một kiếm tự đâm về son tặc, kia hai cái son tặc không nghĩ tới Lý Văn Phi hội phản kháng. Hắn thoát nhìn tự là cái vẫn nhược thư sinh. Không để ý tự bị hắn đâm vào bộ ngực. Hắn rút kiếm ra, lại một kiếm đâm vào đi. Một cái khác son tặc nhìn thấy Lý Văn Phi giết chết rồi chính mình hợp tác, bận rộn cầm lấy đao bổ về phía Lý Văn Phi. Lý Văn Phi sử dụng kiếm vừa đỡ, thuận thế như vậy một đâm. Đem cái kia son tặc cũng cấp đâm chết. Đầu óc bên trong truyền đến một trận thanh âm:

Đánh số 2112 giết chết son tặc 2 danh, đạt được vi tích phân 200.

Lý Văn Phi nhìn kia hai cái tử thi, vang lên kiếp trước cũng là bởi vì không dám giết người mà vứt bỏ giết những son tặc này, thử nghĩ xem thật là hèn yếu. Mà nay sinh chắc chắn trở thành cường giả.

Đừng quên, hiện tại Lý Văn Phi nhưng là cái gì cũng không biết. Mặc dù hắn luyện « trụ cột nội công », thân thể so với người bình thường mạnh không ít. Nhưng một mình hắn mấy chiêu tự giết rồi hai cái son tặc, nói rõ tự mình kiếp trước nhãn lực còn tại.

Tại hai cái cường đạo thân bay lên phiến. Tìm được rồi mấy lượng bạc. Đột nhiên tại hai cái cường đạo phía dưới thấy được một cái màu trắng bao vây.

Mở ra vừa nhìn, là 2 bình kim sang được cùng một quyển « trụ cột khinh công ».

Lý Văn Phi mở ra « trụ cột khinh công », đầu óc bên trong hiển hiện ra mấy tấm khinh công mưu đồ. Trên mình rõ ràng chợt nhẹ, đầu óc bên trong truyền đến thanh âm:

Đánh số 2112, học tập trụ cột khinh công, hiện tại trụ cột khinh công 1 cấp.

Mở ra chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112:

Nội công: trụ cột nội công 4 cấp.

Khinh công: trụ cột khinh công 1 cấp.

Nhân vật trạng thái: vết thương nhẹ.

Lý Vân Phi bận rộn mở ra kim sang được, cũng tại trên vết thương, vết thương như kỳ tích khép lại rồi. Liên tiếp ngay cả cái vết sẹo cũng không có. Đây là hệ thống đối với trò chơi người dầy thích. Bọn họ những trò chơi này người chỉ cần thuốc men thoa tại trên vết thương, vết thương nhẹ tổn thương lập tức sẽ hảo. Trọng thương lời nói một hai ngày sẽ hảo.

Vận khởi khinh công hướng sơn tặc nhảy ra chạy nhanh đi qua, hần muốn đi làm nhiệm vụ thứ nhất.

Cứ như vậy đi một chút ngừng ngừng, đi mấy giờ. Gặp được năm sáu ba đắc sơn tặc, nhiều nhất 4 cái, ít nhất có 2 cái. Còn có cái sơn tặc đầu mục. Đem bọn họ giết chết sau. Tổng cộng nhận được 1700 vi tích phân cùng nhận được rồi một chút bao vây, mở ra trong cái bọc bên trong là một chút bạc cùng kim sang được.

Mà cái kia sơn tặc đầu mục tự là cái loại này bắt nhập lưu, nhưng hội mấy tay hoa màu kỹ năng người.

Có đôi trước kinh nghiệm sau, này chút ít liên tiếp ngay cả cơm đều ăn không đủ no sơn tặc nơi nào là đối thủ của hần a. Bị hần 3 hạ 5 trừ 2 giết chết rồi. Chính là cái kia sơn tặc đầu mục cũng không có lãng phí hần mấy giờ rồi khiến cho hần giải quyết.

Hần còn đem hệ thống ban bố nhiệm vụ 1: giết 10 danh sơn tặc nhiệm vụ làm thành. Đạt được nhiệm vụ phần thưởng: « trụ cột kiếm pháp » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 1000. Hơn nữa hần còn đem trụ cột kiếm pháp tu luyện đến 2 cấp.

Trụ cột kiếm pháp tự là trụ cột nhất mấy chiêu. Cái gì đâm; chém; trảm; phách mấy chiêu. Nhưng luyện tập kiếm pháp sau cảm giác sử dụng kiếm so sánh trước kia thuần thực rất nhiều. Với lại uy lực lớn rất nhiều.

Hiện tại hần thuộc tính:

Đánh số 2112:

Nội công: trụ cột nội công 4 cấp.

Khinh công: trụ cột khinh công 2 cấp.

Kiểm pháp: trụ cột kiếm pháp 2 cấp.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Lý Vân Phi bây giờ đang ở nghĩ như thế nào mới có thể tái giết chết 4 cái sơn tặc đầu mục cùng 3 cái sơn tặc đầu lĩnh. Tay cầm cái thứ hai nhiệm vụ thứ ba hoàn thành đầu. Sơn tặc đầu mục hảo thuyết, tự mang theo 4 cái sơn tặc. Kia sơn tặc đầu lĩnh đến bây giờ cũng không nhìn thấy đầu. Nên tại trong sơn trại đầu.

Liều mạng, Lý Vân Phi vận khởi khinh công chung quanh tìm hàng nhái đó địa điểm. Rốt cục bị hần tìm được hàng nhái đó vào miệng.

Hần tại phụ cận tìm được cái địa phương ngồi xuống lên ngồi tới. Hần là đang đợi trong sơn trại người đi ra ngoài tìm những thứ kia bị hần giết chết người. Sau đó từng cái bắt bọn nó giết đi. Một đám đánh không lại, tự tách ra đánh.

Ngày chậm rãi đen. Đợi đã lâu một người cũng không có xuống tới. Có lẽ những thứ kia đầu lĩnh cho là những thứ khác người cướp được tiền đi hoa thiên tửu địa rồi.

Lý Vân Phi lấy ra thức ăn ăn xong sau này, tự lại lên ngồi tới, hần hiểu được muốn nghỉ trở nên mạnh mẽ một khắc cũng không thể buông lỏng. Hần cũng không nghĩ hướng phía trước thể thông thường một loại bị người giết chết.

Rất nhanh mặt trời đem trăng sáng đã đi xuống. Sắc trời sáng lên rồi. Đến lúc buổi sáng ước chừng 10 điểm tả hữu, hai cái sơn tặc đầu mục mang theo 7, 8 cái sơn tặc hướng dưới chân núi đi tới.

Lý Vân Phi cảm giác mình một lần giết không được nhiều người như vậy, tự lên lên theo ở phía sau. Cho đến nhìn hai cái sơn tặc đầu mục sau khi tách ra, hần mới tiếp theo một cái sơn tặc đầu mục phía sau, đợi(các loại) hai nhóm người đi xa. Hần tự xông ra ngoài mấy kiếm tự đem sơn tặc đầu mục cấp giết chết. Sau đó lại đem nhìn ngáy người vài cái sơn tặc giết chết sau. Hướng một cái khác đầu mục đuổi theo, đơn giản thì đem bọn hần giải quyết xong.

Cứ như vậy Lý Vân Phi nhiệm vụ 2: giết 5 danh sơn tặc đầu mục tự hoàn thành. Đạt được nhiệm vụ phần thưởng: « trung cấp nội công » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 3000. Đem rơi xuống vật phẩm, bao vây nhặt lên. Sau khi mở ra chẳng qua là một chút thuốc men, ngân lượng. Cũng tự không có làm sao quan tâm. Phóng vào nhẫn trữ vật bên trong. Cầm lấy phần thưởng « trung cấp nội công » bắt đầu tu luyện.

Mở ra « trung cấp nội công » sau hệ thống nhắc nhở: tu luyện « trung cấp nội công », 5 cấp trụ cột nội công có thể đổi thành 2 cấp trung cấp nội công, là hay không hợp thành đổi lại.

"Đó là đương nhiên, làm sao có thể không đổi nhỉ?"

Hợp thành đổi lại sau này rõ ràng cảm giác mình lại mạnh một chút.

Mở ra nhân vật thuộc tính:

Đánh số 2112:

Nội công: trung cấp nội công 2 cấp.

Kinh công: trụ cột kinh công 3 cấp.

Kiểm pháp: trụ cột kiếm pháp 3 cấp.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Lý Vân Phi lại đến ngày hôm qua đi địa phương một bên tu luyện một bên chờ sơn tặc đến. Dựa vào vừa mới phương pháp lại tiêu diệt 2 luân sơn tặc đầu mục. Nhận được rồi một chút bao vây, bên trong chẳng qua là một chút bạc cùng kim sang được. Liên tiếp ngay cả {sách dạy kỹ năng} cũng không có.

Đội(các loại) đến xế chiều, rốt cục đến lúc một cái đầu lĩnh mang theo 10 hơn cái sơn tặc hướng dưới chân núi đi tới.

Lý Vân Phi lặng yên đi theo đầu lĩnh phía sau đang đợi cơ hội. Đang đợi hạ thủ đích xác cơ hội. Cái khác sơn tặc còn dễ nói, lấy hấn kiếp trước nhãn lực nhìn ra được cái kia sơn tặc đầu lĩnh là một cao thủ. Ít nhất so với hấn mạnh.

Sơn tặc đầu lĩnh rất nhanh phát hiện những thứ kia bị hấn giết chết sơn tặc thi thể. Nhưng cũng không có tức giận hoặc sợ. Ngược lại rất cẩn thận nhìn chung quanh, Lý Vân Phi nhìn ra người như vậy rất đáng sợ. Một cái tinh táo người xa xa so với cái kia bạo táo người đáng sợ. Bởi vì bọn họ có thể tinh táo đối mặt sở có chuyện, mà sẽ không để cho người khác bắt được cơ hội tới thương tổn đến tự mình.

Đột nhiên! Kia sơn tặc hướng Lý Vân Phi ẩn thân địa phương chạy nhanh mà đến, rút ra một cây đại đao liền hướng Lý Vân Phi ẩn thân địa phương bổ tới. Một đao ánh đao nhanh chóng hướng Lý Vân Phi. Lý Vân Phi vận khởi kinh công hướng nơi xa chạy nhanh đi qua quay đầu nhìn lại, thật là mạnh, nhưng lại chỉ dùng một đao tựa đem Lý Vân Phi ẩn thân thân cây chém đứt.

Nhìn đến này Lý Vân Phi còn không lập tức tựa trốn, kia sơn tặc đầu lĩnh kinh công cùng Lý Vân Phi kinh công không kém bao nhiêu. Đi theo hấn phía sau đuổi theo. Cứ như vậy người truy đuổi ta đuổi hướng trong rừng cây chạy đi. Những thứ kia sơn tặc cũng tiếp theo chạy tới, nhưng là bọn hấn cũng sẽ không kinh công, một hồi tựa cấp Lý Vân Phi vút sạch sẽ.

Chạy thật lâu, đến lúc chỉ có thể nhìn thấy sơn tặc đầu lĩnh lúc. Lý Vân Phi ngừng lại chờ sơn tặc đầu lĩnh đến. Kia sơn tặc đầu lĩnh nhìn thấy hấn sau khi dừng lại. Cũng cẩn thận ngừng lại, dùng ánh mắt hồ nghi nhìn Lý Vân Phi.

"Người tại sao dừng lại."

"Người tại sao đuổi theo "

"Người giết ta huynh đệ, ta tất sát người."

"Vậy người cần gì phải quản ta có hay không dừng lại."

"Kinh công là ta nhược điểm, người như muốn đi ta lưu không được người."

"Ta cho rằng lấy người cẩn thận tính cách tất sẽ không đuổi theo."

"Người không đứng đối thủ của ta. Ta tại sao không truy đuổi nhỉ?"

"Làm sao người biết ta không có hậu thủ nhỉ?"

"Nào có nhiều như vậy lời vô ích, ra tay đi!"

"Hảo "

Kia Lý Vân Phi rút ra bảo kiếm, vận khởi nội lực rót vào bảo kiếm trong. Chỉ thấy kiếm mang chột lóe, một kiếm hướng sơn tặc đầu lĩnh đâm tới, này một kiếm so sánh trước kia cho nên kiếm đều nhanh đều mạnh. Sơn tặc đầu lĩnh dùng đao vừa đỡ, thuận tay một chém. Lý Vân Phi nghiêng người chột lóe, cũng là một bên, nhanh chóng tới. Hai người ngay trong nháy mắt này giao thủ mười mấy hiệp. Hai người trên mình đều bị một chút tổn thương.

"Không nghĩ tới người so với ta tưởng tượng mạnh hơn, không trách được giết ta nhiều người như vậy, nếu là đại ca của ta; nhị ca tới, nhất định dữ nhiều lành ít."

"Có lẽ vậy! Nhưng hôm nay ngươi nhất định chết ở chết ở trên tay của ta."

"Nói khoác mà không biết ngượng "

Lý Vân Phi lấy ra kim sang được.

"Ha ha, cầm được có ích lợi gì?"

Lý Vân Phi đem kim sang được cũng tạc trên vết thương, chỉ thấy trong nháy mắt vết thương khép lại. Đây là hắc trò chơi người thể chất lên rồi tác dụng.

"Làm sao có thể! Ngươi tổn thương làm sao nhanh như vậy là tốt."

"Ning, hết thầy đều có khả năng."

"Cái gì Ning?"

"Ngươi đây cũng không cần quản! Chịu chết đi!"

"Đợi một chút, này sẽ là của ngươi hậu thủ? Ngươi có thể nói cho ta ngươi đây là cái gì được sao?"

"Khác nhiều như vậy lời vô ích, chết đi thôi!"

Tự dựa vào trước trò chơi người thể chất, dựa vào cái này kim sang được, hắc cuối cùng đem cái này son tặc đầu lĩnh giải quyết rồi. Nào hải lại truyền tới hệ thống thanh âm

Đánh số 2112 giết chết son tặc đầu lĩnh, phần thưởng trò chơi vì tích phân 500.

Tại son tặc trên mình lục soát rồi lục soát, lục soát rồi 30 nhiều lượng bạc, lại tại dưới người hắc lật đến rồi cái màu lam bao vây. Xem bộ dáng là so với kia cái màu trắng bao vây tốt hơn một cấp độ.

Lý Vân Phi mở ra bao vây, từ đó lấy ra 3 dạng đồ cùng một chút ngân lượng, thuốc men.

Kia ba kiện đồ vật, đệ nhất kiện là cái chế tác tinh tế giày. Tên gọi Cửu Châu lý. Chỉ có một giới thiệu: mặc vào sau có thể tăng lên khinh công. Bổ sung thêm kỹ năng: Thảo Thượng Phi.

Đệ nhị kiện đồ là cây đao, tên gọi cửu hoàn đại đao. Là sắt luyện chế tạo mà thành, vô cùng sắc bén.

Khó trách vừa mới một đao tự đem Lý Vân Phi ẩn thân địa phương cây cấp chém đứt rồi, xem ra cùng cái này đao cũng có quan hệ.

Thứ ba kiện là cái trâm cài tóc, tên gọi ngọc bích trâm. Là Bạch Ngọc điêu khắc mà thành. Đeo nâng cao tinh thần tinh xảo, tăng lên nội công tốc độ tu luyện.

Ba thứ gì vừa lúc có 2 cái mình có thể dùng đến, không thể không nói Lý Vân Phi vận khí còn thật không sai a.

Bận rộn đem Cửu Châu lý cùng ngọc bích trâm đeo bên trên.

Hiện tại hắc thuộc tính là:

Đánh số 2112:

Nội công: trung cấp nội công 3 cấp.

Khinh công: trụ cột khinh công 4 cấp.

Kiểm pháp: trụ cột kiếm pháp 5 cấp.

Đồ đội đầu: ngọc bích trâm.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: vết thương nhẹ.

Lý Vân Phi thỏa mãn nhìn mình trạng thái, xem ra chính mình lại là mạnh không ít. Đối phó còn dư lại hai cái son tặc đầu lĩnh tự lại có tự tin rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3:: cuồng phong khoái kiếm

Chương 3:: cuồng phong khoái kiếm

Lý Vân Phi chạy về tự mình ẩn thân địa phương, nhìn thấy kia mười mấy sơn tặc chính ở chỗ này. Xem ra là tại đội(các loại) đầu lĩnh của bọn hắn đâu. Nhìn thấy hắn đi ra ngoài, bọn này sơn tặc có chút kinh ngạc! Có thể là không nghĩ tới Lý Vân Phi có thể đem đầu lĩnh của mình giết chết, cho nên Lý Vân Phi rút ra bảo kiếm, không có chờ bọn hắn kịp phản ứng, thì đem bọn hắn cấp giết chỉ còn lại một người.

"Đại hiệp tha mạng! Đừng có giết ta a. . . ." Còn dư lại cái kia sơn tặc hù dọa quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

"Trả lời vấn đề của ta, ta nếu như hài lòng tự không giết ngươi."

"Đại hiệp xin nói, tiểu nhân nhất định toàn bộ nói."

"Hiện tại các ngươi trong sơn trại đều có người nào đó."

"Chúng ta sơn trại ban đầu có bốn mươi năm mươi cái huynh đệ, này lưỡng ngày bị đại hiệp ngươi giết mười mấy cái, hiện tại chỉ có Đại trại chủ, Nhị trại chủ cùng mười mấy huynh đệ!"

"Vậy các ngươi Đại trại chủ, Nhị trại chủ đều biết cái gì võ công."

"Chúng ta Đại trại chủ một tay kiếm pháp nhanh như chớp điện, Nhị trại chủ hộ thể thần công lợi hại vô cùng."

"Luyện tập hộ thể công pháp người đều có trảo môn(điểm yếu), các ngươi Nhị trại chủ trảo môn(điểm yếu) ở nơi đâu."

"Đại hiệp, tiểu nhân xác thực không biết, nhưng bình thường nghe chúng ta đầu lĩnh thật giống như đề cập tới, là tại bộ ngực. Bất quá lồng ngực của hắn có khối miêng hộ tâm. Là sắt luyện chế tạo, vô cùng cứng rắn, tiểu nhân biết đến nói tất cả. Đại hiệp, tha mạng a!"

"Được rồi! Ngươi đi đi, bất quá vạn không thể làm tiếp sơn tặc!" Lý Vân Phi nói

"Dạ dạ dạ, tiểu nhân nhất định không tại làm sơn tặc. Nhất định không làm sơn tặc!" Nói hết kia sơn tặc chạy nhanh như làn khói.

Lý Vân Phi, dọc theo đường núi từng bước đi tới sơn trại, nhìn kia hai cái thủ môn sơn tặc hướng đại sảnh chạy đi, hắn cũng không có đi đuổi theo, hắn là muốn cho Đại trại chủ, Nhị trại chủ tinh thần áp lực. Để cho bọn họ tự loạn trận cước, lấy tìm được cơ hội đánh giết bọn hắn.

Từng bước từng bước đi về phía đại sảnh, âm thầm điều tiết không chế trước chính mình trạng thái, hắn muốn lấy tốt nhất trạng thái tới đánh bại bọn họ.

Nhìn kia giờ cao đao hướng tự mình bổ tới sơn tặc, nhiều chiêu đâm hâu. Một cái nháy mắt tự giết rồi 3 cái sơn tặc, dọa đến cái khác sơn tặc không ngừng lui về phía sau. Không có một người dám lên trước. Một người một kiếm hertz hơn mười người không dám tiến lên, xác thực uy phong, xác thực khí phách.

"Ra đi, không làm cho này chút ít tiểu xuất thủ, không công chịu chết, đối với ta nhất điểm dùng cũng không có, giết bọn hắn ta ngay cả khí lực đều không uống."

"Quả nhiên hảo võ công, các hạ cùng chúng ta sơn trại không có thù đi? Vì sao phải cùng chúng ta gây khó dễ?"

"Các ngươi cướp bóc giết người, bị người nhóm đoạt cùng giết người cũng cùng các ngươi không có thù đi."

"Hảo, kia tự đánh đi! Ta chỉ muốn hỏi ngươi một câu, chúng ta Tam đệ như thế nào?"

"Bị ta giết chết rồi!"

"Cái gì? Ta muốn giết ngươi là(vì) Tam đệ báo thù!" Kia Đại trại chủ cùng Nhị trại chủ hướng điên rồi thông thường một loại hướng Lý Vân Phi vọt tới, dùng một chút kiếm dùng một chút đao, hợp lực hướng Lý Vân Phi đánh tới. Lý Vân Phi trong lòng có chút cảm khái! Kiếp trước tự mình qua mấy năm, mới luyện thành võ công! Đáng về này kiếp này a. Bây giờ lại tự là cái võ lâm người kém cỏi rồi. Lúc này mới 3 ngày, tự có thể cùng kiếp trước mấy năm không kém bao nhiêu.

Hắn rút ra bảo kiếm, cùng kia hai cái trại chủ giao lên tay tới.

Hai người kia xác thực vô cùng lợi hại, một cái kiếm pháp nhanh chóng, khinh công cao siêu, một cái lực lớn vô cùng, hộ thân công phu lợi hại, đao thương bất nhập! Lý Vân Phi kiếm chém vào trên người của hắn, chỉ để lại cái bạch ngân, lấy Lý Vân Phi hiện tại công lực, tựa là chém vào Thiết, trên đá cũng sẽ không chỉ chừa cái dấu vết. Xem ra hai người kia công phu rất tinh thuần.

Ba người giao thủ hơn trăm chiêu, cũng không có thụ đến cái gì tổn thương! Lý Vân Phi công phu nên so sánh hai người bọn họ cao hơn một chút. Thực là mỗi khi hắn kiếm muốn đâm thương đến Đại trại chủ lúc, Nhị trại chủ sẽ giúp hắn ngăn trở. Nay nhưng làm khó Lý Vân Phi rồi.

"Xem ra muốn trước tiên đem Nhị trại chủ giết, bằng không hôm nay tất chết tại đây mà." Lý Vân Phi suy nghĩ một chút quyết định muốn trước hết giết Nhị trại chủ. Hắn nhớ được cái kia bị hắn để cho chạy son tặc nói qua kia Nhị trại chủ tráo môn(điểm yếu) tại bộ ngực.

Quả nhiên hắn tại Nhị trại chủ bộ ngực phát hiện có một miếng hộ tâm. Cho nên hắn nhiều chiêu tấn công hướng Nhị trại chủ bộ ngực, hắn muốn đem kia miếng hộ tâm phá vỡ. Kia Nhị trại chủ cũng chỉ là công kích, cũng không hề phòng ngự, cũng không giống như sợ thông thường một loại.

Lý Vân Phi trong lòng có một chút nghi ngờ, kia Nhị trại chủ sẽ không sợ hắn phá vỡ miếng hộ tâm, phá hắn tráo môn(điểm yếu) sao? Hắn lại nhìn một chút Nhị trại chủ biểu hiện, phát hiện hắn thật giống như tại giấu điểm bí mật gì đồng dạng. Cần thận suy nghĩ một chút mới vừa giao thủ lúc kia Nhị trại chủ thật giống như mơ hồ che chở cổ họng. Chẳng lẽ cổ họng mới là hắn tráo môn(điểm yếu), vậy hắn lại tại bộ ngực mang theo miếng hộ tâm làm cái gì, chẳng lẽ hắn là cố ý để cho người khác cho rằng bộ ngực là hắn tráo môn(điểm yếu) sao? Nhìn năm ĐH năm 3 thô không nghĩ tới như vậy thông minh lanh lợi. Đúng là người không thể xem bề ngoài.

Lý Vân Phi chưa còn không biết hắn tráo môn(điểm yếu) tại cổ họng, vẫn là từng chiêu tấn công hướng Nhị trại chủ bộ ngực. Kia Nhị trại chủ tự nhiên là không quan tâm, thật giống như đối với chính mình miếng hộ tâm rất yên tâm thông thường một loại. Lý Vân Phi một kiếm lại một kiếm đâm về Nhị trại chủ bộ ngực. Sau đó tránh né trước hai người công kích. Đột nhiên đâm về bộ ngực kiếm kiếm thế vừa chuyển, thân kiếm một cái đưa lên tựa đâm vào Nhị trại chủ cổ họng, lần này không có cái gì chướng ngại, thân kiếm thẳng tắp đâm vào Nhị trại chủ cổ họng chỗ sâu, rút ra lúc biểu(xuất) ra một đạo máu tươi.

Nhị trại chủ che cổ chỉ vào Lý Vân Phi nói không ra lời. Đại trại chủ nhìn thấy huynh đệ của mình lại một cái chết ở Lý Vân Phi trong tay, tựa thật giống điên rồi loại hướng Lý Vân Phi công tới. Một kiếm nhanh hơn một kiếm, kia kiếm tỉ suất truyền lực mới vừa tất cả kiếm đều nhanh. Xem ra Đại trại chủ muốn phải liều mạng rồi.

Lý Vân Phi chỉ có cùng hắn liều mạng, hai người lấy tổn thương đổi lại tổn thương, kiếm kiếm không rời đôi phương yếu hại, chẳng qua là mười mấy chiêu, hai người trên mình liền nói đạo vết thương. Cuối cùng Đại trại chủ kiếm cái này tại rồi Lý Vân Phi trên vai, mà Lý Vân Phi kiếm lại đem Đại trại chủ đầu cấp nạo xuống tới.

Lý Vân Phi lấy trọng thương đích xác đại giới đem Đại trại chủ giết chết rồi. Còn dư lại son tặc nhìn thấy mình kính như Thiên Nhân ba vị trại chủ chết xong, tất cả đều giải tán lập tức. Lý Vân Phi thu hồi tuôn ra tới hai cái màu lam bao vậy. Đi vào đại sảnh, cầm ra thuốc men an vị trên mặt đất trị lên tổn thương tới.

Dùng thuốc men đem trên mình ngoại thương trị lành sau, ngay tại chỗ lên ngồi tu luyện lên nội công tới. Cứ như vậy tĩnh tọa rồi một ngày một đêm. Cho đến sáng sớm ngày thứ hai, trên mình tổn thương mới toàn bộ hảo. Đây là hắn trò chơi người thể chất nguyên nhân, bằng không còn không biết muốn bao lâu đấy! Cảm giác mình nội công vận hành nhanh rất nhiều, đan Tanaka nội khí nhiều rồi rất nhiều.

Cho nên mở ra chính mình thuộc tính vạch phân cách:

Đánh số 2112:

Nội công: trung cấp nội công 5 cấp.

Khinh công: trụ cột khinh công 8 cấp.

Kiểm pháp: trụ cột kiếm pháp 8 cấp.

Đồ đội đầu: ngọc bích trâm.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Nội lực tăng 2 cấp, khinh công tăng 3 cấp, kiếm pháp tăng 3 cấp. Xem ra ngày hôm qua cùng hai cái đầu lĩnh giao thủ khiến cho Lý Vân Phi mạnh rất nhiều. Xem ra trở nên mạnh mẽ biện pháp tốt nhất tựa là chiến đấu.

Lý Vân Phi giặt giũ thân thể, nhìn một chút tự mình vết thương, phát hiện y phục của mình sạch sẽ, y phục thành mới. Hắn biết đây cũng là hệ thống làm, kiếp trước tự mình quần áo trên người xuyên rồi mười mấy năm vẫn cùng mới đồng dạng, suy nghĩ một chút tựa không tại quan tâm.

Cầm ra ngày hôm qua tuôn ra hai cái bao vậy, bắt bọn nó mở ra. Từ hai cái trong cái bọc lấy ra ba kiện vật phẩm. Xem ra vận khí hắn rất kém cỏi, hắn lần đầu tiên mở màu lam bao vậy tựa ra rồi ba kiện đồ vật, mà bây giờ hai cái bao vậy mới ra rồi ba kiện vật phẩm.

Đệ nhất kiện: Lân Vân kiếm, từ tinh kim chế tạo mà thành. Kiếm trọng bảy cân sáu lượng. Thôi mao (lông) gãy phát. Sắc bén dị thường.

Đệ nhị kiện: Bạch Vũ áo, từ Bạch Vũ tầm ti biến chế mà thành. Bền bỉ bền chắc. Có thể kháng cự ở một số nhỏ nội kinh công kích.

Thứ ba kiện: công pháp « Kim Chung Tráo » một quyền.

Đem hệ thống cấp cho kia đem đồ bỏ đi kiểm vẫn rồi. Cầm lên Lãnh Vân kiếm, mặc vào Bạch Vũ áo. Cầm thấy mình so sánh mới vừa lại mạnh một chút. Lại đem Kim Chung Tráo luyện tập thành công.

Mở ra hệ thống nhắc nhở, nhìn thấy mình hệ thống nhiệm vụ 3: giết chết 3 danh sơn tặc đầu lĩnh đã hoàn thành. Nhận lấy nhiệm vụ phần thưởng: « cuồng phong khoái kiếm » một quyền, nhiệm vụ vì tích phân 5000.

Cầm ra « cuồng phong khoái kiếm », tại quyển sách này bên trên thể nhưng có giới thiệu vắn tắt: từ cuồng phong kiếm khách sáng chế! Luyện đến mức tận cùng, nhưng một Kiếm Vũ ra hai mươi tám cái kiếm ảnh. Khiến người phân không ra hư thật.

Đây là Lý Vân Phi lần đầu tiên nhìn thấy có giới thiệu lai lịch sách. Hẳn tất cả kỹ năng sách, không có một người nào có giới thiệu vắn tắt. Xem ra đây đúng là đồ tốt.

Mở ra « cuồng phong khoái kiếm », sách biến thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi thân thể. Trong óc của hắn hiện ra một bức pho kiếm mưu đồ, từng đợt kiếm ảnh. Hắn nhắm mắt lĩnh ngộ trước kiếm ý. Cầm lấy kiếm hướng đầu óc bên trong kiếm chiêu học tập. Một kiếm kiếm vui đùa.

Đầu óc bên trong đột nhiên truyền đến một trận thanh âm chúc mừng đánh số 2112 tu tập « cuồng phong khoái kiếm » thành công. Hiện tại là (vì) 1 cấp.

Lý Vân Phi chậm rãi mở mắt. Kích động hồi tưởng trước « cuồng phong khoái kiếm » chiêu thức, xác thực so sánh trụ cột kiếm pháp mạnh quá nhiều. Hắn ban đầu cho là mình rất mạnh rồi, thực là hắn còn kém xa đâu. Lúc này mới chẳng qua là « cuồng phong khoái kiếm », nếu là Tây Môn Xuy Tuyết « Hàn Mai kiếm pháp » hoặc là Diệp Cô Thành « Thiên Ngoại Phi Tiên » kia cai mạnh bao nhiêu.

Kỳ thực tại Lý Vân Phi trong lòng, Lục Tiểu Phụng truyền kỳ bên trong mạnh nhất kiếm pháp hẳn là Diệp Cô Thành « Thiên Ngoại Phi Tiên ». Mặc dù Tây Môn Xuy Tuyết tại Từ Cẩm đình thắng Diệp Cô Thành. Nhưng hắn tại ngân câu sông bạc bên trong cùng khô trúc nói chuyện với nhau cũng có thể thấy được tới, ai kiếm pháp cao hơn.

Khô trúc lạnh lùng nói: "Chúng ta đã sớm muốn nhìn một chút 'Nguyệt minh đêm, Từ Cẩm điện, một kiếm phá Phi Tiên' Tây Môn Xuy Tuyết."

Tây Môn Xuy Tuyết lạnh lùng nói: "Người nói sai rồi."

Khô trúc nói: "Sai ở nơi đâu?"

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Trắng Vân Thành chủ kiếm pháp, đã như trời xanh mây trắng không tỳ vết vô cầu, không người nào có thể phá được rồi hẳn kia một trước Thiên Ngoại Phi Tiên."

Khô trúc nói: "Người cũng không có thể?"

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Không thể."

Khô trúc nói: "Thực là người phá."

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Phá kia một trước Thiên Ngoại Phi Tiên người, cũng không đúng ta."

Khô trúc nói: "Không đúng người là ai?"

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Là chính bản thân hắn."

Khô trúc không hiểu, cô nói lòng cũng không hiểu, Tây Môn Xuy Tuyết lời nói, trên đời không có mấy người có thể hiểu.

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Kiếm pháp của hắn mặc dù đã mất cầu, trong tâm của hắn nhưng có cầu."

Ánh mắt của hắn phát sáng, chậm rãi nói tiếp: "Kiếm đạo tinh nghĩa, ngay tại ở 'Thành tâm chính ý', một người trong lòng như có cầu, lại há có thể thất bại?"

Từ đó có thể thấy được, là bởi vì là (vì) Diệp Cô Thành trong lòng có cầu, mưu phản là từ tội. Hẳn lại hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chết ở trong tay người khác, còn không bằng chết ở Tây Môn Xuy Tuyết trong tay, một cái kiếm khách chết ở sử dụng kiếm cao thủ trong tay chẳng phải là rồi không tiếc nuối! Hắn có thể chết ở Tây Môn Xuy Tuyết trong tay, xác thực rất tốt!

Trở lại chuyện chính, Lý Vân Phi tu luyện « cuồng phong khoái kiếm » sau. Vốn là nghĩ ta sẽ đi ngay bây giờ chu dưng cư trú tiểu trấn, chờ Lục Tiểu Phụng đến. Lại suy nghĩ một chút hay là trước tại này trong sơn trại trước tiên đem « cuồng phong khoái kiếm » tu luyện thất cấp trở lên sau, lại ra khỏi núi, như vậy điểm an toàn. Bằng không, đừng nói cái gì Lục Tiểu Phụng các loại nhân vật chính. Coi như là những thứ kia tạm lưu phối hợp diễn cũng không phải là mình có thể đánh bại. Kiếp này hắn nhưng là muốn tận lực đem hệ thống nhiệm vụ hoàn thành đâu.

Cho nên Lý Vân Phi núp ở cái này bí ẩn trong sơn trại cố gắng tu luyện nội công của mình, khinh công, kiếm pháp. Đặc biệt là kia « cuồng phong khoái kiếm », đem công phu luyện hảo mới có thể kết giao Lục Tiểu Phụng, nếu là võ công cũng sẽ không, Lục Tiểu Phụng cũng sẽ không cùng hắn tương giao.

Kiếp trước Lục Tiểu Phụng căn bản tự không để ý tới hắn, hắn hao tốn thời gian thật dài, quá nhiều công phu cũng không thành công.

Bắt quá nghe nói lần thứ hai tiến vào Lục Tiểu Phụng thế giới trong người ta nói quá, làm võ công đến cảnh giới nhất định, Lục Tiểu Phụng sẽ chủ động cùng trò chơi người tương giao, thỉnh bọn họ hỗ trợ. Cho nên Lý Vân Phi nghĩ luyện hảo kiếm pháp lại nói.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4:: điệu thủ lão bản chu dưng

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 4:: điệu thủ lão bản chu dưng

Trong nháy mắt, đi qua rồi nửa năm, Lý Vân Phi tại nửa năm này bên trong quá quá thực là khổ hạnh tăng cuộc sống, mỗi ngày ban ngày không ngừng mà luyện kiếm, luyện kiếm, luyện nửa kiếm.

Bởi vì hắn biết có cái gọi là Phi người, mỗi ngày huy kiếm một vạn lần, mười năm sau, hắn trở thành khoái kiếm a Phi. Hắn biết có cái gọi là Phó Hồng Tuyết người mỗi ngày luyện tập rút đao mấy vạn lần, mười năm sau trên giang hồ người nào không biết "Đao Thánh" Phó Hồng Tuyết.

Hắn không biết, này chút ít người thiên tư có phải hay không tương đối khá, nhưng hắn biết không cố gắng tu luyện nói cũng sẽ không trở nên mạnh mẽ. Thiên hạ võ công, vô kiên bất tồi, duy mau không phá. Vô luận kiếm pháp, đao pháp giảng cứu đúng là mau. Cho nên hắn ban ngày luyện kiếm, buổi tối tinh toạ trong luyện tập công. Hắn muốn tự mình trở nên mạnh mẽ, hắn phải nắm chặt hết thảy thời gian luyện công. Hắn mỗi ngày chỉ dùng chút ít thời gian tắm, ngủ. Hắn muốn biến thành cường giả, biến thành 30 vạn người ở giữa tối cường giả, hắn dùng tái đem tánh mạng của mình đặt ở trong tay người khác. Hắn muốn giết Tiêu Dao Hầu, giết Tiêu Dao Hầu người theo đuổi. Cho nên hắn luyện được rất liều mạng. Nếu không phải trên mình là hệ thống biểu tặng y phục, hắn hiện tại giống như là người của Cái bang rồi.

Bắt quá hắn nửa năm này xác thực thu hoạch không ít, xem hắn hiện tại thuộc tính tự nhìn ra hắn trở nên mạnh mẽ rồi nhiều ít.

Đánh số 2112:

Nội công: trung cấp nội công 10 cấp. (max level) Kim Chung Tráo 4 cấp.

Khinh công: trụ cột khinh công 10 cấp. (max level)

Kiếm pháp: trụ cột kiếm pháp 10 cấp. (max level) cuồng phong khoái kiếm 7 cấp.

Bình khí: Lãnh Vân kiếm.

Y phục: Bạch Vũ áo.

Đồ đội đầu: ngọc bích trâm.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Hắn hiện tại cảm giác mình trở nên mạnh mẽ rồi không chỉ gấp mười lần. Hiện tại hắn mới biết được kiếp trước mình là ếch ngồi đáy giếng. Luyện mười mấy năm, mới cùng hiện tại không sai biệt lắm.

Còn có nửa năm, Lục Tiểu Phụng truyền kỳ nội dung võ kịch tự sẽ bắt đầu. Phải nắm chặt thời gian để đến được tiểu trấn tham dự Lục Tiểu Phụng nội dung võ kịch.

Đơn giản dọn dẹp một chút đồ. Lại bắt đầu hướng tiểu trấn xuất phát. Cởi từ sơn trại thuận tới mã, căn cứ từ đã ký ức, hướng phụ cận tiểu trấn đi trước.

Chạy hai ngày lộ trình, cuối cùng đã tới phụ cận tiểu trấn. Tiến vào trong trấn, nhìn thấy có một gian khách sạn, tự tiến vào trong khách sạn. Một cái tiểu nhị bận rộn chạy tới.

"Khách quan, nghỉ ngơi vẫn là ở trọ nhỉ?"

"Cho ta ở giữa phòng hảo hạng, cho ta thêm bên trên bốn cái món ăn, hai ăn mặn hai tồ. Lại đến một bầu rượu. Phải nhanh!" Nói hết cầm ra hai lượng bạc ném cho tiểu nhị.

"Đại gia, người chậm các loại..., lập tức tự hào." Tiểu nhị vừa nhìn cũng biết Lý Vân Phi là cái hào khách. Lại có tiền lại hảo hảo hạ. Bất quá hấn quả thật có tiền. Cái kia trong son trại tiền cũng không ít đâu.

Lý Vân Phi thanh kiếm đặt ở bàn rượu bên trên. Đợi(các loại) tiểu nhị bên trên rượu và thức ăn lúc. Hấn ngẩng đầu nhìn chu vi. Một chút vô lâm nhân sĩ ở nơi đó ăn cơm. Xem bộ dáng là một chút phổ thông giang hồ nhân sĩ, không có cái gì cao thủ.

Tiểu nhị rất nhanh tự đem món ăn cùng rượu bên trên lên tới. Lý Vân Phi chậm rãi ăn món ăn, uống rượu. Đây lúc một cái bàn từ rì rì đi đến. Tiểu nhị bận rộn nghênh đón: "Chu lão bản tới rồi, xin mời ngồi!"

Lý Vân Phi biết người này chính là của hấn mục tiêu——diệu thủ lão bản chu ngừng.

Chu dừng là Lỗ Ban môn người, một tay cơ quan thuật Thiên Hạ Vô Song, không người nào có thể so sánh.

Chu dừng chưa từng có đã làm làm ăn, lái qua điểm. Bởi vì hấn cho là vô luận làm cái gì làm ăn, mở cái gì điểm cũng sẽ có thâm hụt tiền lúc.

Hấn tuyệt không có thể mạo hiểm như vậy. Nhưng hấn có một ngoại hiệu tên là "Diệu thủ lão bản". Bởi vì chu dừng là cái hiệu được hưởng thụ người.

Hấn đối với cái gì đều nhìn thông. Đây tự khiến cho trên người hấn thịt ngày từng ngày tăng nhiều lên.

Mập người thoát nhìn luôn là có phúc khí, rất có phúc khí người mới có thể làm lão bản, cho nên rất nhiều người gọi hấn lão bản.

Hấn có một đôi diệu thủ. Có thể làm ra rất nhiều kì quái đồ tồ, chỉ cần người có thể nghĩ đến, là hấn có thể làm được ra.

Có một lần hấn và người khác đánh cuộc, nói hấn có thể làm ra một cái hội đi Mộc Đầu Nhân. Kết quả hấn thắng năm mươi bàn tồ yển tịch, cộng thêm năm mươi vò rượu ngon.

Cho nên hấn lớn lên mặc dù không dám khen tặng, nhưng có cái vô cùng xinh đẹp lão bà. Hấn trong cuộc đời này không có làm một kiện chuyện đứng đắn. Lại vốn có thể ở thoải mái nhất phòng ốc, xuyên nhất giảng cứu y phục, uống tốt nhất rượu.

Kia chu dừng nhìn một chút Lý Vân Phi kiếm, đó là một thanh hảo kiếm. Một thanh rất tốt kiếm. Lại nhìn một chút hấn tay. Kia là một cái trắng nõn tay, một cái kiếm khách tay, một cái tốt kiếm khách rất quan tâm hấn tay, chu dừng có thể nhìn ra, cái này tay chủ nhân có thể sử dụng ra một tay hảo kiếm.

Lý Vân Phi mặc dù mới học nửa năm kiếm, nhưng hấn xác thực dùng một tay hảo kiếm. Kiếp trước của hấn thực là luyện mười mấy năm kiếm a.

Hấn hiện tại mặc dù không có tới cao thủ nhất lưu cảnh giới, nhưng hấn quả thật có trước một tay hảo kiếm pháp, hấn có thể giết rất nhiều cao thủ nhất lưu, thiên hạ vô công, không có gì không phá, duy mau không phá.

Chu dừng dừng ở Lý Vân Phi trước bàn:

"Ta có thể ngồi xuống sao?"

Lý Vân Phi gật đầu, sau đó chu dừng ngồi xuống lại nói: "Ta gọi chu ngừng."

"Ta biết, diệu thủ lão bản chu dừng danh hiệu ta vẫn là nghe quá?"

"Tên họ đại danh"

"Lý Vân Phi, một cái hạng người vô danh."

"Lấy huynh đài kiếm pháp, ta tin tưởng rất nhanh sẽ hơn hẳn giang hồ"

"Ta đây tự mượn Chu huynh cát ngôn rồi. Tới uống rượu, ta kính Chu huynh một chén."

"Tới uống rượu, hôm nay không say không về."

Sau khi uống rượu xong, ý vị không ngừng thỉnh mời Lý Vân Phi đến trong nhà hấn làm khách. Lôi kéo hấn chính là không buông tay. Xem ra chu dừng từ ra là cái rất biết hưởng thụ người, còn là cái rất hảo khách người.

Lý Vân Phi tiếp theo chu dừng tới rồi một tòa rất xa hoa nơi ở trước. Người hầu đi ra ngoài đem chu dừng đón đi vào, sau đó một một nữ nhân rất đẹp tiến lên đỡ lấy hấn. Đem hấn dẫn tới trong một cái phòng. Xem ra nữ nhân này tự là trong truyền thuyết lão bản nương rồi. Người hầu đem Lý Vân Phi mang vào một phòng khách trong. Lý Vân Phi tự nằm xuống ngủ dậy cảm giác rồi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Vân Phi như bình thường đồng dạng dậy thật sớm luyện kiếm. Hấn ở trong sân luyện lên rồi kiếm, chỉ thấy từng đợt kiếm ảnh trên không trung hiện lên, Lý Vân Phi kiếm một kiếm so sánh một kiếm mau. Không khí bên trong truyền đến từng đợt kiếm ngân vang thanh. Hấn này một luyện tự là một canh giờ.

Thu hồi chính mình kiếm, Lý Vân Phi quay đầu lại nhìn chu ngừng.

"Quấy rầy Vân huynh luyện kiếm rồi. Xin lỗi, xin lỗi!"

Lý Vân Phi sớm liền phát hiện rồi chu ngừng. Hắn biết chu dừng không đứng tại học trộm võ công, bởi vì chu dừng không biết võ công.

"Vô phương, chờ ta tắm rửa thay quần áo sau, cùng Chu huynh cùng nơi dùng bữa."

Lý Vân Phi tại chu dừng gia trụ liễu chừng một tháng. Hắn mỗi ngày trừ ra luyện kiếm, vẫn cùng chu dừng đàm luận cơ quan thuật, hắn mặc dù sẽ không cơ quan thuật, thực là hắn là người hiện đại. Ý nghĩ tự nhiên rất nhiều. Đây một cái tới quan hệ của hai người càng ngày càng tốt.

Rất nhanh, tựu tại hắn bộ kia cuồng phong khoái kiếm luyện đến 8 cấp lúc. Lục Tiểu Phụng xuất hiện rồi. Mặc dù còn có bốn năm tháng Kim Bằng vương triều nội dung võ kịch mới sẽ xuất hiện, nhưng Lục Tiểu Phụng hiện tại xuất hiện cũng là chuyện tốt, này có thể nhượng Lý Vân Phi sớm ngày nhận thức Lục Tiểu Phụng. Như vậy mới có thể tham dự nội dung võ kịch.

Kia một ngày, Lý Vân Phi mới vừa luyện xong kiếm. Chu dừng tựu lôi kéo hắn muốn giới thiệu bằng hữu cho hắn nhận thức. Hắn tiếp theo chu dừng đi tới phòng khách nhìn thấy một người lười nhác ngồi ở một cái rộng rãi thoải mái ghế thái sư. Không nhúc nhích chút nào, thoạt nhìn hưởng cái người chết. Liên tiếp ngay cả ánh mắt đều thủy chung không có mở ra tới. Hắn lông mày rất nồng, lông mi rất dài, ngoài miệng lưu lại hai chòm râu, tu bổ rất chỉnh tề. Hắn hai chòm râu cùng lông mày hoàn toàn đồng dạng. Hắn chính là —— Lục Tiểu Phụng, bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng.

Chỉ thấy chu dừng đá đá Lục Tiểu Phụng, sau đó nói "Lục con gà con, mau dậy đi, giới thiệu người bằng hữu cho ngươi nhận thức."

Lục Tiểu Phụng mở hai mắt ra, ngồi thẳng thân thể nhìn một chút Lý Vân Phi, nói: "Ta gọi Lục Tiểu Phụng, bằng hữu cũng gọi ta lục con gà con. Ngươi nếu là chu dừng bằng hữu, kia ngươi chính là ta Lục Tiểu Phụng bằng hữu, có chuyện gì xin cứ việc phân phó."

"Đại danh鼎鼎鼎鼎 bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng, hôm nay một thấy quả nhiên danh bất hư truyền. Ta gọi Lý Vân Phi, vô danh tiểu tốt."

"Lấy kiếm pháp của ngươi ta nghĩ rất nhanh sẽ thành danh rồi." Lục Tiểu Phụng nhìn Lý Vân Phi tay nói.

Chu dừng nói: "Ha ha, lục con gà con, ngươi rất có nhãn lực. Kiếm pháp của hắn, thực là tương đối không tầm thường nha."

"Không nói cái này rồi. Hôm nay ba người chúng ta hảo hảo uống trảng rượu." Lý Vân Phi nói.

"Uống rượu, tốt. Ta Lục Tiểu Phụng thực là nổi danh đắc tử quý a?" Nói hết Lục Tiểu Phụng một cái trở mình mà lên. Xem ra Lục Tiểu Phụng khinh công rất tốt.

Ba người đi ra ngoài uống rượu, đi đứng là trong trấn nhỏ tốt nhất tử lâu, Thanh Vân tử lâu. Bọn họ này chút ít người đều là uống tốt nhất rượu. Ở tốt nhất phòng ốc. Bọn họ cũng không thiếu tiền, tại sao không cần tốt nhất đâu.

Ba người vừa uống rượu một bên đàm luận Lục Tiểu Phụng thành danh án —— giả ngân phiếu án. Nói cái này giả ngân phiếu án, tựu phải nói một chút cái nào đại danh鼎鼎鼎鼎 Hoa gia bảy trẻ nhỏ —— Hoa Mãn Lâu.

Kia là Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu lần đầu tiên gặp mặt, nhưng là có chút người nhận thức cả đời chỉ là bằng hữu bình thường. Có ít người nhận thức một ngày cũng đã tương giao tâm đầu ý hợp rồi. Lục Tiểu Phụng mỗi khi nói đến Hoa Mãn Lâu lúc, thanh âm luôn là tràn đầy ôn nhu. Nếu không phải Lý Vân Phi biết Lục Tiểu Phụng là cái tử quý thêm sắc quý. Hắn nhất định sẽ cho là Lục Tiểu Phụng thích nam nhân.

Mặc dù trước kia ở trong sách xem Cổ Long đối với Hoa Mãn Lâu đánh giá, nhưng Lý Vân Phi vẫn là đối với Hoa Mãn Lâu thật tò mò. Cho nên hắn hỏi rồi Lục Tiểu Phụng.

"Ta rất khỏe kỳ, mặc dù Hoa Mãn Lâu rất nổi danh, nhưng ta vẫn là muốn biết Hoa Mãn Lâu rốt cuộc là cái như vậy người? Có thể được đến như người vậy tán dương!" Lý Vân Phi vẫn đạo.

Lục Tiểu Phụng cúi đầu suy nghĩ một chút nói: "Ta không có cách nào nói hắn, chỉ có thể nói, hắn là cái không...nhất hướng người mù người mù rồi."

"Không...nhất hướng người mù người mù, kỳ quái giới thiệu a." Lý Vân Phi cúi đầu suy nghĩ một chút.

"Ta nhận thức hắn thời gian rất lâu sau mới biết được hắn là người mù. Làm như ta biết hắn là cái người mù lúc, ta rất đồng tình hắn. Thực là một câu nói của hắn để cho ta biết, kỳ thực chúng ta mới là người đáng thương." Lục Tiểu Phụng thở dài.

"Nói cái gì? " " làm như ta là(vì) ánh mắt của hắn cảm thấy bị ai lúc, hắn hỏi ta một cái vấn đề: người có không có nghe thấy quá bông tuyết rơi tại nóc nhà thanh âm? Người có thể không có thể cảm giác được nụ hoa tại xuân phong trong từ từ mở ra lúc cái loại này tuyệt vời sinh mệnh lực? Người có biết hay không trong gió thu thường thường đều mang theo cái loại này từ xa trên núi truyền tới Mộc Diệp mùi thơm ngát?"

Lý Vân Phi ngây ngẩn cả người, chu dừng cũng ngây ngẩn cả người. Đây là loại nào rộng rãi lòng dạ a? Có lẽ tên của hắn tựu giải thích hết thảy. Hoa Mãn Lâu, mở một đời tiền Hoa Mãn Lâu. Đây là sinh mệnh thơm.

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 5:: nội dung võ kịch bắt đầu

Lục Tiểu Phụng đúng là cái thích hợp làm bằng hữu người, hần vốn có thể ở người phải cần lúc xuất hiện trợ giúp người. Hần cũng có thể rất nhẫn nại phát hiện ý nghĩ của người, xem ra hần có thể có nhiều như vậy bằng hữu cùng tình nhân cùng tính cách của hần có rất lớn quan hệ. Cho nên bọn họ rất nhanh tự thành bằng hữu —— bạn tốt.

Ba tháng rất nhanh đã trôi qua rồi, tựu tại Lý Vân Phi cuồng phong khoái kiếm rốt cục tới max level lúc. Xảy ra một cái rất buồn bức sự tình. Chu dừng cùng Lục Tiểu Phụng nào lật ra. Bọn họ tuyệt giao rồi. Phải biết rằng bọn họ thực là từ nhỏ tựu nhận thức bằng hữu a. Lý Vân Phi không biết đây rốt cuộc là tại sao. Liên tiếp ngay cả chu dừng kia cái xinh xắn lão bà cũng không biết quan hệ của bọn họ là thế nào.

Lý Vân Phi từng là len lén đã hỏi hai người bọn họ, rốt cuộc là tại sao muốn tuyệt giao. Câu trả lời của bọn hần giống nhau như đúc: "Bởi vì hần là cái đại khôn kiếp, ta cũng là cái đại khôn kiếp!"

Lục Tiểu Phụng đi, trước khi đi hần thỉnh Lý Vân Phi bảo vệ chu ngừng, bởi vì hần sợ chu dừng bị người giết. Chu dừng thay quá rất nhiều người đã làm rất nhiều kỳ quái đồ, mặc dù chu dừng miệng chất nghiêm, nhưng người chết miệng càng nghiêm. Lục Tiểu Phụng sợ hần bị người giết, cho nên gọi Lý Vân Phi bảo vệ hần.

Lục Tiểu Phụng lại sợ chu dừng bị người độc chết, tựu lại ở trên giang hồ lời đồn đãi nói hần và chu dừng lão bà có quan hệ mập mờ. Mà chu dừng lão bà mưu cầu Lục Tiểu Phụng bảo vệ chu ngừng. Lục Tiểu Phụng nổi danh thương hương tiếc ngọc. Cho nên Lục Tiểu Phụng nhất định phải bảo vệ chu ngừng. Có Lục Tiểu Phụng bảo vệ, chu dừng sẽ không sợ lúc nào bị người độc chết. Lý Vân Phi rất kỳ quái này hai cái quan tâm lẫn nhau cừu nhân, rất là im lặng!

Một tháng trôi qua, nội dung vở kịch lập tức tựu muốn bắt đầu, Lý Vân Phi đang đợi, đợi(các loại) Lục Tiểu Phụng xuất hiện. Cái này tuyệt đối nhân vật chính không xuất hiện, Kim Bằng vương triều nội dung vở kịch như thế nào lại xuất hiện đâu.

Quả nhiên, Lục Tiểu Phụng xuất hiện rồi, hần gọi lão bản nương đi theo hần uống rượu. Một cái nữ nhân xinh đẹp cùng một cái sắc quỷ tại trong một cái phòng uống rượu, Lý Vân Phi không biết khác người làm sao nghĩ, nhưng hần biết, muốn là chính bản thân hần chưa có xem nguyên tác, hần cũng nhất định cũng sẽ hoài nghi Lục Tiểu Phụng. Thực là chu dừng rất tin tưởng Lục Tiểu Phụng.

Tựu tại hần cùng với chu dừng nói chuyện phiếm lúc, hai cái áo xanh đại hần xuất hiện rồi. Một người có một trương mặt tím, một cái có một trương mặt thọc. Bọn họ đi tiến gian phòng, không có gõ cửa, bởi vì môn là mở ra.

Mặt thọc vừa tiến đến tựu xông chu dừng lạnh lùng nói: "Lão bản nương nhỉ?"

Chu dừng thân nhiên nói: "Người muốn tìm lão bản nương, kia tựu đến ngoài cửa tiệm tạp hóa đi, nơi đó mới có lão bản nương."

Mặt thọc nói: "Người gọi lão bản, lão bà của người chính là lão bản mẹ."

Lý Vân Phi cười nói: "Lão bản của nơi này mẹ nếu là biết có áo xanh lâu người riêng tìm đến nàng, nàng nhất định sẽ cảm thấy rất vinh hạnh."

Chu dừng cười, chậm rãi nói: "Đúng vậy a, nàng nhất định rất vinh hạnh!"

Chỉ thấy mặt tím đại hần, rút ra một đôi ngân câu nhìn chăm chăm hai mắt hướng về phía Lý Vân Phi hô: "Tiểu tử người chẳng lẽ là tại tìm chết! Người nhất định không biết ta là ai"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Hai cái sống đến cầu thân người trên, cũng phối để cho ta biết người là ai."

Lý Vân Phi cùng chu dừng cũng biết bọn họ là ai, bọn họ là áo xanh lâu người, mặt tím gọi "Câu hồn tay", hần một đôi ngân câu giết qua rất nhiều người. Mặt thọc gọi "Thiết Diện Phán Quan".

Lý Vân Phi xem thường bọn họ, hai cái ở trên giang hồ trộn lẫn rồi nhiều năm như vậy lại liên tiếp ngay cả nhất lưu trình độ cũng không đến người, thật sự đề không nổi hứng thú của hần.

Hai người kia sắc mặt thay đổi, một người cầm bút một người cầm móc hướng Lý Vân Phi vọt tới, Lý Vân Phi rút ra Lãnh Vân kiếm, khiêu vũ ra hai mươi tám đạo kiếm ảnh, trong nháy mắt tại hai người trên mình vẽ cái vương bát. Lý Vân Phi nhớ được hai người bọn họ đem Giang Đông tứ kiệt tên là Giang Đông bốn vương bát. Hần hiện tại cũng phải nhường bọn họ biến thành vương bát.

Câu hồn tay cùng Thiết Diện Phán Quan hù dọa ngay cả động cũng không dám động. Sợ tự mình vừa động cũng sẽ bị Lý Vân Phi giết chết. Bọn họ sợ chết. Kỳ thực tất cả mọi người sợ chết. Lý Vân Phi cũng không ngoại lệ.

Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Các người không đứng muốn biết Lục Tiểu Phụng ở đâu sao?"

Hai người gật đầu.

Lý Vân Phi nói: "Vậy các người tựu đi Thanh Vân Khách Sạn đi tìm hần đi. Bất quá hần cũng không giống như ta đây sao dễ nói chuyện, các người có thể lẫn."

Hai người nào còn có lúc đến thần khí, tè ra quần chạy. Giang hồ vốn chính là bất nạt kẻ yếu địa phương. Bọn họ kính sợ cường giả, đây cũng là Lý Vân Phi nghĩ trở nên mạnh mẽ nguyên nhân.

Chu dừng nói: "Vân Phi, đi xem một chút Lục Tiểu Phụng, chỗ này của ta không có chuyện gì, chỉ cần Lục Tiểu Phụng không có chết tự không ai dám giết ta."

"Người không phải nói cùng hần tuyệt giao sao, làm sao còn quan tâm hần nhỉ?" Lý Vân Phi cười nói.

Chu dừng nói: "Bằng hữu, cũng không phải nói gãy là có thể gãy."

Lý Vân Phi hiểu, hần biết chu dừng hi vọng hần giúp Lục Tiểu Phụng, mà hần cũng muốn tiếp tục nội dung vở kịch. Cho nên hần đứng dậy hướng Thanh Vân Khách Sạn đi tới. Hần là theo chân câu hồn tay cùng Thiết Diện Phán Quan phía sau đi. Hần không biết Thanh Vân Khách Sạn ở đâu?

Đi một hồi, hần tại Thanh Vân Khách Sạn một cái cửa sổ nhìn thấy một kiện hồng áo choàng, hần biết Lục Tiểu Phụng tại kia gian phòng trong, bởi vì Lục Tiểu Phụng vô luận ở đâu, đều tùy thân mang theo một kiện hồng áo choàng.

Câu hồn tay cùng Thiết Diện Phán Quan nhảy cửa sổ đi vào phòng, Lý Vân Phi chưa cùng trước, hần cũng không phải là tiểu thủ, cũng không đứng cường đạo, càng không có không thể lộ ra ngoài ánh sáng chuyện, tự nhiên dừng từ cửa sổ đi vào.

Lý Vân Phi từ cửa đi vào, hần nhìn thấy hai người đứng tại Lục Tiểu Phụng cửa gian phòng. Một đạo ánh sáng mặt trời chiếu ở một người trên mặt, kia đã không thể coi như là gương mặt rồi, gương mặt này bên trái đã bị người lột bỏ rồi. Vết thương khô quắt co rút lại, chỉ có nửa cái mũi, một con mắt. Thái dương bị người dùng đao vẽ cái đại "Thập" chữ. Hai tay cũng bị chém đứt, cổ tay trái chứa rồi cái so sánh đầu người còn lớn hơn thiết cầu, cổ tay phải chứa rồi cái móc sắt. Mà một người khác là cái văn nhược thư sinh.

Lý Vân Phi biết hai người kia tự là "Ngọc diện lang quân" liễu hơn hận cùng "Đoạn trường kiếm khách" Tiêu Thu Phong mưa.

Hai người kia đứng tại cửa ai cũng không có lý. Lý Vân Phi đi tới cửa, nhìn hai người kia tiến vào Lục Tiểu Phụng gian phòng, đem Thiết Diện Phán Quan giết chết, đem câu hồn tay hù dọa đi.

Lục Tiểu Phụng vẫn là cái người chết dạng, cái gì đều bất kể. Hảo hướng thật là làm không đến nhìn thấy.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng đi vào. Ngồi ở Lục Tiểu Phụng bên cạnh, một câu nói cũng không nói. Lục Tiểu Phụng ngược lại vẫn đạo: "Người, làm sao tới rồi."

"Một cái còn quan tâm cừu nhân của người gọi ta tới thăm người một chút." Lý Vân Phi cười nói.

Lục Tiểu Phụng mở mắt mặt mày bên trong mang theo một chút ý cười: "Là (vâng,đúng) sao?"

"Dĩ nhiên. Làm sao, không mời ta uống chén rượu sao?" Lý Vân Phi nói.

"Tốt. Chúng ta đi uống một chén!" Lục Tiểu Phụng ngồi dậy đầy chén rượu nói.

Tiêu Thu Phong mưa, liễu hơn hận, Độc Cô phương ba người tò mò nhìn Lý Vân Phi im lặng không lên tiếng. Ba người ai cũng không đi.

Đang lúc này, Gió đêm bên trong truyền đến một trận tiếng nhạc. Lý Vân Phi biết kia là đàn Phượng công chúa. Một cái nghe nói rất đẹp người.

Một người từ từ đi đến. Lý Vân Phi gặp qua rất nhiều mỹ nữ, trên thực tế, online, chiếu bóng bên trong. Nhưng hần không thể phủ nhận, đây là mỹ nữ, một cái tuyệt đối tại thực tế thế giới hần gặp qua trong mỹ nữ có thể đứng hàng đến trước mười nữ nhân.

Tiêu Thu Phong mưa, liễu hơn hận, Độc Cô phương ba người đi tới góc tường, dường như đối với nàng rất tôn kính bộ dạng.

Lục Tiểu Phụng hô hấp dường như dừng lại, nhưng hần vẫn là không có đứng lên. Cô gái đẹp kia hướng Lục Tiểu Phụng cười cười, sau đó bỗng nhiên hướng Lục Tiểu Phụng quỳ xuống.

Lục Tiểu Phụng tại cũng ngồi không nổi nữa. Hần đột nhiên nhảy lên, vọt tới nóc nhà, chỉ nghe "Bành" một tiếng Lục Tiểu Phụng phá vỡ nóc nhà. Hướng thấy quỳ đồng dạng.

Lý Vân Phi đột nhiên phá lên cười, hần ôm bụng đang cười, phảng phất có cái gì buồn cười sự tình đồng dạng, hần dứt quãng nói: "Ha ha, Lục Tiểu Phụng. . Cũng sợ. . Mỹ nữ. Ha ha, quá kỳ quái, quá kỳ quái."

Cô gái đẹp kia trong mắt hàm chứa nước mắt nhìn Lý Vân Phi nói: "Tại công tử trong mắt, tiểu nữ tử thật như vậy buồn cười không? Vẫn là công tử cho là tiểu nữ tử nơi nào làm không đúng sao?"

"Hừ! Lục Tiểu Phụng là cái sắc quỷ, bình thường nhìn thấy mỹ nữ tự đi không dạng đường đích người, thực là vừa thấy được người quỳ xuống tự lập tức chạy, người! Chẳng lẽ không hiểu không?" Lý Vân Phi nói: "Hần là hảo sắc, thực là hần là người thông minh, một cái tuyệt đỉnh người thông minh, có thể làm cho người như vậy cái tuyệt sắc mỹ nữ quỳ xuống chuyện, nhất định là cái vô cùng chuyện phiền toái, ta mặc dù không có Lục Tiểu Phụng thông minh, nhưng ta cũng vậy không ngốc? Cho nên khác tại trước mắt ta diễn trò, ta không để mình bị đẩy vòng vòng."

Đan Phượng công chúa nhìn Lý Vân Phi cười nói: "Ta xem ra công tử cùng Lục đại hiệp là bạn tốt, người chẳng lẽ không sợ ta đem người bắt lại sao?"

"Bắt được ta?" Lý Vân Phi nói: "Ba người bọn hần liên thủ có lẽ có thể thắng ta, nhưng ta nghĩ đi bọn họ tuyệt đối ngăn không được, cho nên muốn bắt ta,

hà, rất khó. Người và ta hàn huyền thời gian dài như vậy, Lục Tiểu Phụng sợ là sớm tự chạy xa rồi, bất quá, người đã có thể tìm được Lục Tiểu Phụng một lần, ta tin tưởng người nhất định có thể tìm được lần thứ hai, ta đi."

Nói xong, một cái phi thân từ Lục Tiểu Phụng chui ra cửa động bay rồi đi ra ngoài. Lý Vân Phi kỳ thực cũng là người sợ phiền toái, thực là hắn lại không làm không được một chuyện. Bởi vì hắn không muốn đem Sinh Tử tại giao cho trong tay người khác.

Lý Vân Phi trở lại chu dừng trong nhà. Cỡi con ngựa, bởi vì hắn biết, một người công lực tại hảo, cũng không có ngựa kéo dài.

Hắn không có đến bỗng nhiên hươu ẩn thân địa phương đi tìm Lục Tiểu Phụng, hắn biết, ở bên cạnh hắn đối với mình mình tới nói không có có ích lợi gì. Hắn muốn đi dưới núi Nga Mi chờ Nga Mi tứ tú cùng Tô Thiếu Anh xuống núi, hắn muốn làm nhiệm vụ bốn cùng nhiệm vụ năm.

Hắn không thể đến lúc Tây Môn Xuy Tuyết xuất hiện lúc tái đánh bại Tô Thiếu Anh, bởi vì Tô Thiếu Anh muốn chết tại Tây Môn Xuy Tuyết trong tay.

Cỡi khoái mã dùng bốn ngày chạy tới dưới núi Nga Mi, hắn phải chờ đợi Tô Thiếu Anh đi phó ước, đi Diêm Thiết san ước chừng. Tại dưới chân núi khách sạn đợi có khoảng tam thiên, Tô Thiếu Anh xuất hiện rồi. Cùng hắn bốn cái sư muội xuất hiện rồi.

Tô Thiếu Anh tiến vào khách sạn, hắn nhìn thấy Lý Vân Phi. Lý Vân Phi cũng nhìn thấy hắn. Lý Vân Phi biết người này là cái kính kẻ địch. Tô Thiếu Anh kính đi thẳng tới bên cạnh hắn, nói: "Người sử dụng kiếm?" "Dạ" Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn cái này được xưng Tam Anh tứ tú kiếm khách.

"Người có thể cùng ta so kiếm sao?" Tô Thiếu Anh nhìn Lý Vân Phi nói.

Lý Vân Phi nhìn ra ánh mắt của hắn rất cuồng nhiệt, hắn biết người này là cái mê võ nghệ. Cho nên liền gật đầu, đứng lên.

Tô Thiếu Anh rút ra bảo kiếm, đây là đem rất nặng kiếm, hắn nhìn ra Lý Vân Phi kiếm pháp đi chính là khinh linh một đường, cho nên hắn lựa chọn dùng cương mãnh kiếm pháp tới khắc chế Lý Vân Phi.

Tô Thiếu Anh lựa chọn là chính xác, kiếm pháp của hắn bên trong nhưng lại có chứa đao pháp bên trong đại khai đại hợp. Nhưng hắn xem thường Lý Vân Phi, hai người giao thủ hơn trăm chiêu, Lý Vân Phi nhìn thấu hắn sơ hở, chỉ có một chỗ đặc sơ hở, nhưng đủ rồi.

Lý Vân Phi tác dụng rồi "Cuồng phong khoái kiếm" khắp ngày trong bóng kiếm một đạo kiếm ảnh xuất hiện ở Tô Thiếu Anh nơi cổ họng.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6:: mới gặp gỡ Hoa Mãn Lâu

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 6:: mới gặp gỡ Hoa Mãn Lâu

Lý Vân Phi không có giết Tô Thiếu Anh. Hắn bốn cũng không phải là thích giết chóc người. Huống chi hắn không đứng Tây Môn Xuy Tuyết, hắn có tự mình hiểu lấy, hắn biết mình không đứng Độc Cô một con hạc đối thủ. Hắn không muốn tìm cái chết. Với lại hắn biết Tô Thiếu Anh rất nhanh sẽ chết ở Tây Môn Xuy Tuyết trên tay. Hắn không ngờ thay đổi nội dung vở kịch. Hắn cũng không có cùng Nga Mi tứ tú giao thủ. Kia một quyển « Kim Xà triền sở chạm » đối với hắn mà nói vô dụng. Hắn luyện được là kiếm pháp. Với lại các nàng bốn cái đều là mỹ nữ, Lý Vân Phi nhưng thật ra là cái thương hương tiếc ngọc người.

Lý Vân Phi nhìn ra, này Nga Mi tứ tú bên trong mã tú trân cùng Thạch Tú vân nhìn ánh mắt của hắn không đúng, có chút hàm tình mạch mạch bộ dạng. Lý Vân Phi trường chính là không đẹp trai, nhưng ôn văn Erya (trạch nam (kẻ ghiền game)). Công phu lại không tệ, là này chút ít hiệp nữ thích loại hình.

Này kỳ thực rất nhượng Lý Vân Phi cao hứng. Bởi vì như vậy nhượng Lý Vân Phi cảm giác mình vẫn có chút mị lực. Với lại tại cái này làm cho người ta chán ghét giang hồ có thể có vài cái hồng nhan tri kỷ đây không phải là rất tốt sao?

Tô Thiếu Anh biết được Lý Vân Phi muốn đi Diêm Thiết san nơi nào đây, liền thỉnh mời hắn cùng đi, Lý Vân Phi cũng muốn lẫn nhau nghiệm chứng hạ kiếm pháp, huống chi có vài cái thích vẻ đẹp của mình nữ ở bên người, đây không phải là rất tốt sao?

Một nhóm sáu người cỡi ngựa hướng Thiêm Tây mà đi, ở trên đường Lý Vân Phi xem xét rồi hệ thống phần thưởng cao cấp tâm pháp. Vận khí rất tốt, hệ thống tùy cơ cấp cho là bốn "Minh Ngọc công", là tuyệt đại Song Kiều bên trong Yêu Nguyệt thương tình luyện được một bộ nội công tâm pháp. Nhớ được ở kiếp trước, này bốn công pháp tại tất cả nội công tâm pháp bên trong cũng có thể đứng hàng đến phía trước năm thập.

Lý Vân Phi cảm thấy kể từ khi tự mình sau khi sống lại, vận khí càng ngày càng tốt. Vội vàng đem Minh Ngọc công mở ra tu luyện, Minh Ngọc công hóa thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi trong thân thể, sau đó trong ý nghĩ xuất hiện một vài bức tình toạ mưu đồ.

Này Minh Ngọc công so sánh lúc trước hấn tu luyện trung cấp nội công muốn mạnh hơn không chỉ gấp mười lần, chẳng qua là tu luyện khó khăn mà thôi. Đây là tất nhiên, Yêu Nguyệt thương tình tu luyện cả đời cũng không có tu luyện tới cảnh giới tối cao, mặc dù các nàng tại "Tuyệt đại Song Kiều" bên trong đã vô địch.

Dọc theo đường đi ban ngày có mấy nữ nói chuyện phiếm, Lý Vân Phi là người hiện đại, ngày ngày lên mạng, cái gì cũng biết một chút, cái gì địa lý, cái gì lịch sử, cái gì chê cười, cũng có thể nói một chút, dọc theo đường đi đem mấy nữ dụ dỗ đắc thật cao hứng. Tình cảm là nhanh chóng phát triển, liên tiếp ngay cả còn dư lại hai cái Nga Mi mỹ nữ đều tốt hướng thích Lý Vân Phi. Bốn người nhìn Lý Vân Phi đều có chút xấu hổ xấu hổ bộ dạng.

Lại thêm nữa có Tô Thiếu Anh lẫn nhau xác minh giao thủ, võ công cũng có tiến bộ, bình thường ban ngày không có thời gian luyện tập Minh Ngọc công, chỉ có buổi tối luyện tập. Thời gian trôi qua đến cũng rất mau, cứ như vậy chạy 10 nhiều ngày lộ trình. Tại Lý Vân Phi Minh Ngọc công luyện đến cấp thứ ba lúc, cuối cùng đã tới Sơn Tây.

Diêm Thiết san tại Sơn Tây thế lực xác thực lớn, bọn họ vừa tới Sơn Tây cảnh nội là hấn biết rồi, phái người đến tiếp Tô Thiếu Anh đi trong nhà mình làm khách, thuận tiện xin đứng lên rồi Lý Vân Phi cùng Thạch Tú vân các nàng. Lý Vân Phi bởi vì phải đợi Lục Tiểu Phụng cho nên đáp ứng. Mà Thạch Tú vân các nàng bởi vì có chuyện khác, các nàng lúc đó sau khi từ biệt, nhìn các nàng lưu luyến không rời bộ dạng, Lý Vân Phi tự cùng các nàng hẹn rồi, đợi(các loại) sự tình làm chơi, tự đi Nga Mi nhìn các nàng.

Tô Thiếu Anh cười nói: "Lý huynh thật là mị lực kinh người a, ta bốn cái sư muội bình thường ánh mắt thực là cao rất, thực là đối với Lý huynh lại là mọi cách nhu tình a."

"Tô huynh nói quá lời, mọi người bắt quá là bằng hữu mà thôi." Lý Vân Phi cười nói: "Nào có cái gì mị lực kinh người, đợi(các loại) có khi ở giữa định đi Nga Mi quấy rầy Tô huynh. Đến lúc đó còn phải bao dung a."

"Tốt, ta đến lúc đó phải đợi đãi Lý huynh đến." Tô Thiếu Anh nói.

Lý Vân Phi muốn tại cái thế giới này mấy năm, hấn cũng nghĩ được rồi, nếu có thể có vài cái giai nhân làm bạn lời nói, cũng tốt hơn tự mình một người cô đơn, đến lúc đó rồi đi cái thế giới này lúc, đem các nàng mang theo tốt lắm.

Này Nga Mi tứ tử cũng coi như là mỹ nữ, coi như là tìm mấy nữ bằng hữu rồi, này cổ đại lại không có cái gì trùng hôn tội, nam nhân tam thê tứ thiếp vốn là bình thường sao?

Diêm phủ tổng quản đem bọn họ dẫn tới Diêm phủ, Diêm Thiết san đứng là thiên hạ lớn nhất châu báu thương nhân, trong nhà là xa hoa vô cùng. Lý Vân Phi chưa từng thấy hoàng cung, nhưng nghĩ đến, Diêm phủ cũng không kém mấy may đi.

Một người cười lớn đem Lý Vân Phi cùng Tô Thiếu Anh mời đi vào. Người này mặt trắng không râu, không công mập mập gương mặt, da non nót hướng nữ nhân. Tiếng cười lại tiêm vừa mịn. Chẳng qua là trên mặt có cái đặc biệt lớn mũi ưng tử, thoát nhìn có chút nam nhân khí khái. Nói chuyện lên tới thời khắc khắc đều không quên mang theo Sơn Tây hương. Thật giống như chỉ sợ người khác cho là hấn không đúng sinh trưởng ở địa phương Sơn Tây người.

Nghĩ đến hấn chính là Diêm Thiết san. Hấn là Kim Bằng vương quốc thái giám tổng quản.

"Diêm bá phụ, vị này là ta trên đường nhận thức bằng hữu, Lý Vân Phi. Kiếm pháp rất cao, so với ta mạnh hơn." Tô Thiếu Anh hướng Diêm Thiết san giới thiệu lên Lý Vân Phi.

"Thiếu hiệp tới ta đây Sơn Tây tự là cho ta đây mặt mũi, ta đây là người thô hào, ta đây thỉnh người uống rượu." Diêm Thiết san nói.

Lý Vân Phi cười nói: "Diêm lão bản quá khách khí, ta cùng với thiếu anh nhất kiến như cố, tới quấy rầy Diêm lão bản rồi."

Rượu diên bày ở thủy trong các, bốn bề hồ sen, một bích như rửa, cầu cửu khúc vạch phân cách lại là đồ tươi. Trần châu La màn cửa sổ bằng lụa mỏng cao cao chi lên, trong gió mang theo sơ khai lá sen mùi thơm ngát.

Rượu và thức ăn rất tốt, rượu là Sơn Tây lão rượu Phần, món ăn là Sơn Tây sở trường thức ăn ngon.

Diêm Thiết san không ngừng cấp Lý Vân Phi gấp thức ăn, nói: "Này chút ít đều là bọn ta Sơn Tây sở trường món ăn nổi tiếng, mặc dù không là vật gì tốt, nhưng tại ngoại địa thật đúng ăn không được. Tối ăn, ăn."

Diêm Thiết san một câu một cái ta đây, thật giống như tự là làm cho người ta cho là hấn là người thô hào, là người đàn ông đồng dạng.

Lý Vân Phi biết hấn là cái thái giám, nhưng hấn cũng không muốn phá hư cái này hài hòa tràng diện. Tự cùng Diêm Thiết san, Tô Thiếu Anh uống lên rượu tới.

Tại Diêm phủ ở mấy ngày, mỗi ngày cùng Tô Thiếu Anh so kiếm. Hai người kiếm pháp tiến bộ rất nhanh, xem ra muốn nghĩ công phu tiến bộ đắc mau, có một đối thủ thích hợp thật rất tốt, không trách được này chút ít cao thủ công phu hảo, kia là giết người giết đi ra ngoài.

Này một ngày, tại Lý Vân Phi luyện xong kiếm sau, Diêm Thiết san tìm được rồi hấn nói: "Thiếu hiệp, hôm nay có một khách quý muốn tới, thiếu hiệp cùng noi đi trước."

"Khách quý, không biết là vị kia khách quý, cũng cho ta xem một chút." Lý Vân Phi cười nói.

"Thiếu hiệp nhất định nghe qua, chính là kia bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng." Diêm Thiết san nói.

"Đâu chỉ là nghe nói, quả thực là như sấm bên tai." Lý Vân Phi cười nói.

Lý Vân Phi ngồi ở bàn rượu bên cạnh chờ Lục Tiểu Phụng đến, hẳn kỳ thực không đứng muốn đợi Lục Tiểu Phụng, hẳn chỉ là muốn trông thấy đại danh鼎鼎 Hoa Mãn Lâu.

Lục Tiểu Phụng cùng một người trẻ tuổi đi đến, Lý Vân Phi nhìn thấy cái này chỉ có hai cái lông mày Lục Tiểu Phụng, không nhìn được cười lớn lên, dứt quãng nói: "Không nghĩ tới, bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng, hiện tại thành hai cái lông mày. Bất quá hai cái lông mày Lục Tiểu Phụng xác thực so sánh bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng thuận mắt."

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Ngươi cũng tại? Mất mặt ném về đến nhà. Ai! Ngươi phải biết rằng, nếu như ngươi nghĩ làm một kiện mình làm không tới sự tình, tự nhất định phải trả giá thật nhiều! May là cái này đại giới ta có thể thừa nhận."

"Làm sao, còn có người có thể làm cho ngươi Lục Tiểu Phụng trả giá thật nhiều!" Lý Vân Phi cười nói "Có a, còn không chỉ một cái." Lục Tiểu Phụng nói đến này nói lúc, thật giống như rất kiêu ngạo. Hắn vốn là cái kiêu ngạo nhân, có thể cùng Tây Môn Xuy Tuyết trở thành bằng hữu người, hẳn là người thứ nhất.

"Ngươi không đứng sớm tự suy ra Hoa Mãn Lâu sao? Thấy làm sao chỉ cùng ta lời nói a!"

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng bên cạnh nam tử, hẳn là cái tương đối anh tuấn nam nhân, nếu như Lý Vân Phi không đứng chuyện biết trước hẳn là Hoa Mãn Lâu lời nói, hẳn tuyệt không ngờ rằng người này tự là Hoa Mãn Lâu, hơn nữa còn là cái người mù. Hoa Mãn Lâu, chỉ có hắn mới có thể phổi này ưu nhã mạn diệu tên, hắn nhìn không thấy tới thực tế lại có thể cảm thấy lòng người, hẳn xa Ly Trần thể tiếng động lớn rầm rĩ tự mình ủng vạn Hoa Mãn Lâu, mùi hoa mờ mịt ở giữa, dường như thời gian lúc đó đọng lại, chỉ có hắn, có này giữa thiên địa thánh khiết nhất an tĩnh. Một cái nhất hiệu được tánh mạng, hơn nữa hiệu được tôn trọng tánh mạng, hưởng thụ tánh mạng nam nhân. Thế gian nếu thật có nam nhân như vậy, ứng với là Thiên Sứ rơi phạm trần đi.

Hoa Mãn Lâu, tiên Hoa Mãn Lâu, hẳn xác thực không để cho Lý Vân Phi thất vọng, là cái tuyệt đỉnh nhân vật.

"Hoa Mãn Lâu, quả nhiên không cho ta thất vọng. Có lẽ chỉ có ngươi mới có thể phổi gọi Hoa Mãn Lâu cái tên này. Chỉ có ngươi mình bạch làm có ít người đang khóc tự mình không có giày lức, lại không có phát hiện có người lại không có chân."

"Huynh đài khách khí, ngươi nhất định chính là Tiểu Phụng thường nói mới kết giao bằng hữu. Lý Vân Phi rồi."

"Lục Tiểu Phụng nhất định không có nói ta cái gì lời hữu ích đi." Lý Vân Phi cười nói.

"Ngươi này nhưng tự nói sai rồi, ta thực là đem ngươi một trận hảo khen a." Lục Tiểu Phụng cướp lời nói.

Này lúc Diêm Thiết san cười đi tới, kéo lại Lục Tiểu Phụng tay, từ trên xuống dưới đánh giá, bỗng cười lớn nói: "Ngươi vẫn là như cũ, cùng lần trước có tôi Thái Sơn xem ngày trên đỉnh nhìn khi thấy ngươi, hoàn toàn không có đổi, nhưng là của ngươi lông mày làm sao chỉ còn dư lại hai cái sao?"

Lục Tiểu Phụng ánh mắt chớp động, mỉm cười nói: "Ta đây uống rượu không có tiền đài thọ, cho nên liên tiếp ngay cả râu mép cũng bị từ điểm lão bản nương vợ vét đi làm trát phấn tử rồi."

Diêm Thiết san cười to nói: "Mụ nội nó, kia tao nương môn nhất định là thích ngươi râu mép chùi mặt của hắn."

Hắn lại xoay người, vỗ vỗ Hoa Mãn Lâu vai, nói: "Ngươi nhất định là Hoa gia bảy trẻ nhỏ rồi, ngươi vài cái ca ca đã đến ta đây nơi này đi quá, ba trẻ nhỏ, năm trẻ nhỏ từ lượng hơn nữa hảo."

Hoa Mãn Lâu mỉm cười nói: "Bảy trẻ nhỏ cũng có thể uống vài chén."

Diêm Thiết san vỗ tay nói: "Hảo, thật tốt. Hôm nay không say không về."

Quát lên một nửa lúc, Lục Tiểu Phụng đột nhiên vấn đạo: "Đại lão bản, nguyên quán tự là Sơn Tây?"

Diêm Thiết san cười nói: "Ta đây vốn là cái sinh trưởng ở địa phương Sơn Tây người, này vài chục năm nay tự đi qua Thái Sơn thăm một lần mặt trời mọc, bất quá thật sự là không có cái gì ý tứ."

Lục Tiểu Phụng cũng cười nói: "Lại Diêm tổng quản là nơi nào người?"

Bỗng nhiên xanh thắm nói: "Là (vâng, đúng) Hoắc tổng quản, không đúng Diêm tổng quản."

Lục Tiểu Phụng thần nhiên nói: "Ta nói không đúng phục trang đẹp để các Hoắc tổng quản, là năm xưa Kim Bằng vương triều nội vụ tổng quản nghiêm dựng bốn. Người này Đại lão bản nghĩ đến là nhận thức. Đại lão bản nếu là nhận thức lời nói, thỉnh chuyển cáo hắn, tự nói hắn có một khoản vài thập niên trước nợ cũ, hiện tại đã có người tìm hắn coi là rồi."

Diêm Thiết san liền nghiêm mặt nói: "Hoắc tổng quản, Hoa công tử cùng Lục công tử đã không muốn ở chỗ này ngốc(dùng) gặp, mau vì bọn họ chuẩn bị ngựa xe, bọn họ tựu muốn cũng đủ động thân." Nói xong lời này, hắn đã phát tay áo mà lên, cũng không quay đầu lại bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7:: Tây Môn Xuy Tuyết

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 7:: Tây Môn Xuy Tuyết

Diêm Thiết san liền nghiêm mặt nói: "Hoắc tổng quản, Hoa công tử cùng Lục công tử đã không muốn ở chỗ này ngốc(dùng) gặp, mau vì bọn họ chuẩn bị ngựa xe, bọn họ tựu muốn cũng đủ động thân." Nói xong lời này, hắn đã phát tay áo mà lên, cũng không quay đầu lại bỏ đi.

Diêm Thiết san đi tới cửa, một người đứng tại cửa chặn lại hắn. Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn hướng cửa, hắn muốn gặp cái kia được xưng Kiếm Thần người. Lý Vân Phi cũng là luyện kiếm, hắn đương nhiên cũng muốn biết mình và Tây Môn Xuy Tuyết loại này đỉnh cấp cao thủ kém bao nhiêu.

Chỉ thấy này Tây Môn Xuy Tuyết vươn người đứng thẳng, một thân bạch y, bên cạnh kiếm lại là đen, đen nhánh, hẹp dài, cổ xưa.

Nhìn thấy hắn, Lý Vân Phi trong lòng chỉ có một ý nghĩ: kiêu ngạo, tịch mịch, lãnh khốc.

Diêm Thiết san trừng thu hút, lạnh lùng nói: "Người nào, dám ngăn trở đường đi của ta."

"Tây Môn Xuy Tuyết "

Bốn chữ này thật giống như có ma lực thông thường một loại, lệnh quần hùng cúi đầu cúi đầu.

Diêm Thiết san nhưng lại không tự chủ được lui về phía sau hai bước, hét lớn một tiếng: "Có ai không!"

Theo Diêm Đại lão bản một tiếng hô quát, ngoài cửa sổ lập tức có năm người phi thân mà vào. Nhìn dáng dấp năm người này đều là cao thủ. Ít nhất tại Lý Vân Phi trong mắt năm người này đều là đỉnh đầu vừa được cao thủ, một cái có lẽ không đứng đối thủ của hắn, nhưng hai cái giống như trên, hắn tựu muốn cố hết sức rồi. Chớ nói chỉ là năm người rồi.

Tây Môn Xuy Tuyết ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn bọn họ một cái, nói: "Ta kiếm vừa ra tay, tất đã thương người mệnh, các ngươi nhất định phải ta rút kiếm sao?"

Năm người bên trong ba người đều lấy xanh cả mặt, nhưng không người sợ chết vẫn có rất nhiều.

Hai người kia đồng thời xuất thủ, trong nháy mắt nhìn ra bát đao, đao đao hung hiểm, một cái đánh ra năm cơn, mỗi một cơn không rời Tây Môn Xuy Tuyết đầu.

Tây Môn Xuy Tuyết con ngươi đột nhiên co rút lại, ngay trong nháy mắt này đã xuất kiếm. Tựu này một cái nháy mắt đã có ba người té trên mặt đất, bạt kiếm ra lúc, mũi kiếm còn mang theo Huyết.

Tây Môn Xuy Tuyết nhẹ nhàng thổi roi mũi kiếm máu tươi. Về mặt có gan nói không ra lời tịch mịch. Lý Vân Phi nhìn Tây Môn Xuy Tuyết về mặt, nhìn kiếm trong tay hắn, hắn biết, hắn vĩnh viễn cũng học không được Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp, bởi vì hắn biết chỉ có một người hưởng thụ đến Tây Môn Xuy Tuyết tịch mịch, mới có thể luyện thành kiếm pháp của hắn đi.

Trên giang hồ có chút tuổi trẻ người, thích học tập Tây Môn Xuy Tuyết, nhưng là bọn hắn vĩnh viễn đều so ra kém hắn, bởi vì bọn họ nhận thức không tới Tây Môn Xuy Tuyết tịch mịch.

Tô Thiếu Anh rút kiếm ra, tấn công hướng Tây Môn Xuy Tuyết, Lý Vân Phi một kiếm đem hắn kiếm đẩy ra. Nói: "Tô huynh, chớ dễ muốn chết. Ngươi bây giờ tuyệt không đối thủ của hắn. Hai mươi năm sau ngươi có lẽ có thể cùng hắn nhất giáo cao thấp. Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp là kiếm pháp giết người, vừa ra tay ngươi tựu hắn phải chết không thể nghi ngờ, Tô huynh không muốn tìm cái chết a."

Tô Thiếu Anh nhìn Lý Vân Phi, im lặng không lên tiếng, sau đó, xoay người rồi đi, hắn như thế nào lại không biết đâu rồi, tự mình cũng không phải Tây Môn Xuy Tuyết đối thủ, chẳng qua là người thiếu niên luôn là tự tin.

Diêm Thiết san thét chói tai lấy: "Các ngươi tội gì tới tìm ta lão nhân này đâu rồi, ta có cái gì thật xin lỗi các vị, thỉnh các vị nói ra a."

Lục Tiểu Phụng thán Khí Đạo: "Người nên biết."

Diêm Thiết san nói: "Ta xác thực không biết ta có nơi nào thật xin lỗi các vị, các người muốn thỉnh Tây Môn Xuy Tuyết đến đối phó ta."

Lục Tiểu Phụng nói: "Bởi vì người trước kia thiếu người khác khoản nợ."

"Vậy là ai?" Diêm Thiết san vẫn đạo: "Ta ai khoản nợ cũng không nợ."

"Đại Kim Bằng Vương." Lục Tiểu Phụng lau râu mép, thật giống như có chút xấu hổ.

Lý Vân Phi nói: "Diêm lão bản, bất luận ai thiếu khoản nợ cũng muốn còn, hiện tại đại Kim Bằng Vương đan Phụng công chúa, chung quanh tìm người đến đối phó người, muốn người còn thiếu bọn họ khoản nợ. Nay vài chục năm cũ khoản nợ nói như thế nào cũng muốn trả sạch a."

Diêm Thiết san mặt lại một trận vặn vẹo, lạnh lùng nói: "Không tệ, ta chính là nghiêm dưng bản, chính là cái kia ăn tươi nuốt sống Nghiêm tổng quản, nhưng kể từ khi ta tới đây sau, ta. . ."

Đang lúc này một thanh kiếm từ phía sau lưng hướng Diêm Thiết san đâm tới, Lý Vân Phi thẳng tuốt tụt chú ý đầu rồi, nói như thế nào Diêm Thiết san đối với hấn cũng xem là tốt, không thể để cho hấn cứ như vậy chết rồi.

Lý Vân Phi một kiếm đánh bay Thượng Quan Đan Phụng kiếm, bất quá này Thượng Quan Đan Phụng quả thật có trước một tay hảo kiếm pháp.

Hệ thống truyền đến một trận thanh âm thay đổi nội dung vở kịch, ngăn cản Diêm Thiết san tử vong, phần thưởng: vi tích phân 3W, công pháp « Đại Lục Kim Cương Chương » một quyển.

Tây Môn Xuy Tuyết lạnh lùng nhìn Thượng Quan Đan Phụng nói: "Một cái ở sau lưng sử dụng kiếm đánh lên người, không xứng với lại dùng kiếm. Sau này người muốn dùng kiếm, người sẽ chết."

Diêm Thiết san trong lòng cả kinh, thanh kiếm kia suýt nữa muốn đâm thấu thân thể của mình rồi, hấn lớn tiếng vẫn đạo: "Người là người phương nào?"

Thượng Quan Đan Phụng nhìn Diêm Thiết san, nàng lột xuống thủy dựa vào là khăn đội đầu, một đầu mây đen loại tóc mềm xõa tại hai vai, tái nhợt xinh đẹp trên mặt đều là cừu hận cùng oán độc.

Nàng hung hăng nhìn chăm chăm Diêm Thiết san, cũng lạnh lùng nói: "Ta chính là đại Kim Bằng Vương đệ hạ đan Phong công chúa, chính là muốn mưu cầu tìm người coi là kia cũ khoản nợ người."

Diêm Thiết san giật mình nhìn Thượng Quan Đan Phụng, ánh mắt trong có quá nhiều không giải thích được đồ.

Lục Tiểu Phụng nhìn Thượng Quan Đan Phụng mềm mại khuôn mặt, trong lòng bách chuyển thiên hồi, nhưng trên mặt vẫn là cười: "Đan Phụng công chúa, này là ý gì."

Mới vừa Thượng Quan Đan Phụng đột nhiên xuất hiện, cảm kiếm muốn giết Diêm Thiết san, Lục Tiểu Phụng cũng không nghĩ tới Thượng Quan Đan Phụng kiếm pháp cư nhiên không kém, mới vừa nếu không phải Lý Vân Phi xuất thủ, Thượng Quan Đan Phụng cơ hồ tựu muốn đắc thủ rồi.

Tại sao Thượng Quan Đan Phụng lúc này muốn giết Diêm Thiết san, điều này thật sự là làm cho người ta hoài nghi.

Thượng Quan Đan Phụng không nói lời nào, nàng chỉ là oán độc ngó chừng Diêm Thiết san.

Hoa Mãn Lâu lẳng lặng tiêu sái tiến lên, hấn rất ôn nhu đem Thượng Quan Đan Phụng đỡ dậy tới.

Thượng Quan Đan Phụng nhìn Hoa Mãn Lâu một cái, lại tiếp tục ngó chừng Diêm Thiết san.

Cái loại này oán độc, Hoa Mãn Lâu mặc dù không có nhìn đến cũng cảm thấy, hấn chần chờ một chút không có mở miệng, đây là bọn hấn trong đó vài chục năm cừu hận, hấn thật sự là không có mở miệng tư cách, chẳng lẽ hấn muốn nói nhượng Thượng Quan Đan Phụng vứt bỏ báo thù sao? Diêm Thiết san đã già, Kim Bằng Vương cũng đã già, này chút ít cừu hận lại muốn kéo dài đến khi nào đâu.

Diêm Thiết san nhìn Thượng Quan Đan Phụng, thờ dài, có chút trầm trọng mở miệng: "Tiểu vương tử còn có ở đây không?"

Thanh âm của hấn tràn đầy hoài niệm, tựa hồ là trong ngực niệm cái gì chuyện tốt đẹp tình, hoàn toàn nghe không ra hấn có muốn trốn tránh món nợ này ý tứ.

Thượng Quan Đan Phụng mặt liền biến sắc, nhanh chóng phi thân rời đi.

Lục Tiểu Phụng đi tới Diêm Thiết san bên cạnh, đối với Diêm Thiết san nói: "Người là nghiêm dưng bản, kia Kim Bằng vương quốc tiền, người. . ."

Lục Tiểu Phụng vẫn chưa nói hết, Diêm Thiết san tựu cắt đứt lời của hấn: "Ta mặc dù không biết người là vì sao biết thân phận của ta, nhưng ta Diêm Thiết san vẫn còn là nhìn ra được người đối với địch ý của ta." Diêm Thiết san nhìn Lục Tiểu Phụng, rất bình tĩnh, Lục Tiểu Phụng cũng là có chút ngưng ngừng, bỗng nhiên một chút Diêm Thiết san tiếp tục nói: "Ta Diêm Thiết san mặc dù bây giờ là sợ chết rồi nhất điểm, nhưng cũng không đúng vọng ân phụ nghĩa đồ, người hấn là nghe rồi kia Thượng Quan Đan Phụng lời nói, cho là ta nuốt riêng đám kia dùng để phục quốc tài sản đi!"

Lục Tiểu Phụng dường như lần đầu tiên nhìn đến Diêm Thiết san đồng dạng, hần rất giật mình, Lục Tiểu Phụng thở dài: "Không nghĩ tới người cư nhiên đoán được."

Diêm Thiết san cười lạnh: "Ta nếu là uỷ thác đại thần, kia đối với Kim Bằng Vương trung thành, tự nhiên là có. Ta nói ta đối với đám kia tài sản cũng không lòng tham người tất nhiên sẽ không tin tưởng, nhưng đám kia tài sản thật không phải là ta nuốt riêng."

Hoa Mãn Lâu thở dài, nhẹ nhàng nói: "Người tức nói như thế, vậy kia bên trong tất có một chút ân tình đi!"

Diêm Thiết san ánh mắt có chút phiêu hốt, thật giống như tại hồi tưởng trước cái gì, hần chậm rãi mở miệng: "Kim Bằng vương triều chết hết lúc, ta cùng nghiêm tự mình hạc, Thượng Quan mộc vãng mệnh uỷ thác, mang theo trong kho châu báu tài phú, đi tới Trung Thổ, cùng nơi tìm kiếm cùng Thượng Quan cân cùng đi ra trốn tiểu vương tử, thực là không nghĩ tới này một tìm tị là bốn mươi mấy năm."

Lục Tiểu Phụng cau mày, Diêm Thiết san nói tự mình một mực tìm đại Kim Bằng Vương, kia vì sao đại Kim Bằng Vương còn nói tự mình tại tìm Diêm Thiết san nhỉ? Hần không nhịn được mở miệng xen mồm: "Nhưng ta đã gặp đại Kim Bằng Vương rồi, hần nói là các người cuốn đi rồi đám kia phục quốc chi tài."

Diêm Thiết san nói: "Người sai lầm rồi."

"Sai lầm rồi? Điểm nào nhất sai lầm rồi." Lục Tiểu Phụng suy nghĩ một chút nói.

Diêm Thiết san nói: "Chúng ta một mực tìm tiểu đại Kim Bằng Vương, hần chẳng những không có tìm chúng ta, ngược lại một mực trốn chúng ta."

"Các người là cha hần Vương uỷ thác trọng thần, lại mang theo một số lớn ban đầu thuộc về hần tài phú, hần tại sao muốn ả núp các người, làm khó hần có tật bệnh?" Lục Tiểu Phụng bộ mặt không tin, thật giống như cho là Diêm Thiết san đang nói láo.

Diêm Thiết san lạnh lùng nói: "Bởi vì kia bút tiền không đúng hần, là Kim Bằng vương triều."

"Này lại có cái gì phân biệt?" Lục Tiểu Phụng mang theo nghi ngờ vẫn đạo.

"Chẳng những có phân biệt, với lại phân biệt rất lớn." Diêm Thiết san cười khẩy nói: "Hần như nhận chịu khoản này tài phú, tự đắc muốn làm Pháp Lợi dùng khoản này tài phú đi cướp lấy Kim Bằng vương triều mất đi vương quyền, kia cũng không đúng kiện dễ dàng chuyện, muốn ăn rất nhiều khổ, thậm chí hội có nguy hiểm tánh mạng."

Lục Tiểu Phụng đồng ý, sanh ở Đế Vương gia, có khi cũng không đúng kiện chuyện may mắn.

Diêm Thiết san ánh mắt bên trong mang theo chừng không biết làm thế nào bị thương vể, chậm rãi nói: "Chỉ tiếc chúng ta tiểu vương tử không đúng cái hùng tài đại lược người."

"Vậy hần là cái hạng người gì?" Lục Tiểu Phụng không nhịn được vẫn đạo.

Diêm Thiết san hừ lạnh một tiếng nhìn Lục Tiểu Phụng, mặt bên trên lộ ra một chút giễu cợt: "Người căn bản không biết đại Kim Bằng Vương là cái hạng người gì, hần cùng Lý Hậu Chủ đồng dạng, là cái thi nhân, cũng cùng Tống Huy Tông đồng dạng, là vị họa sĩ, hần từ nhỏ đã được người gọi là" thi thư họa "Tam tuyệt. Hần căn bản tự vô tâm phục quốc, bằng không cũng sẽ không trốn chúng ta bốn mươi năm. Huống chi, Thượng Quan căn kia một phần tiền, vốn là đủ bọn họ Tiêu Dao cả đời."

Lý Vân Phi nói: "Vậy người vừa mới tại sao không nói rõ ràng, còn muốn phản kháng, còn chết rồi nhiều người như vậy."

Diêm Thiết san cười khẩy nói: "Ta lại làm thế nào biết bọn họ muốn làm cái gì, bọn họ muốn tới giết ta, vốn không thể không để cho bọn họ giết đi. Ta nguyên tưởng rằng người cùng cái kia Thượng Quan Đan Phụng cùng đi mưu đoạt phần này tài sản. Lý thiếu hiệp đã cứu ta, ta mới nói ra tới."

Hoa Mãn Lâu đột nhiên vẫn đạo: "Người một lần cuối cùng nhìn thấy tiểu vương tử, là lúc nào?"

"Ước chừng tại bốn mươi năm trước." Diêm Thiết san nói.

"Khi đó hần có bao nhiêu tuổi?" Hoa Mãn Lâu hào như nghĩ đến rồi cái gì.

Diêm Thiết san suy nghĩ một chút nói: "Mười ba tuổi."

Hoa Mãn Lâu vẫn đạo: "Lúc cách bốn mươi năm, vậy người lại như thế nào phân biệt ra được thật giả."

"Đây vốn là cái bí mật, điều bí mật này còn chưa từng có những người khác biết. Bất quá ta tin tưởng các người." Diêm Thiết san lại nói: "Chúng ta Kim Bằng vương triều trực hệ hậu duệ, đều có một cái đặc điểm. Bọn họ đều thân có dị tượng, không phân biệt nam nữ, đều có sáu chỉ. Người có thể nghiệm nghiệm cái kia đại Kim Bằng Vương là thật hay giả."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8:: chân gậy Kim Bằng Vương

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 8:: chân gậy Kim Bằng Vương

"Xem ra cái kia đại Kim Bằng Vương có thể là giả dối, như vậy cái kia Thượng Quan Đan Phụng cũng là giả dối rồi." Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Ha ha, Lục Tiểu Phụng, ngươi sớm muộn gì muốn chết tại trong tay nữ nhân."

Lục Tiểu Phụng khẽ cười nói: "Ta cả đời này cũng chưa từng thấy qua hai chân có sáu chỉ ngón chân người. Trên đời nếu không có người như thế, chẳng phải là tìm không được đại Kim Bằng Vương rồi. Vậy cho dù Diêm lão bản nói lời nói dối, cũng thành rồi thật rồi."

Lý Vân Phi nói: "Ta hiện tại thực là càng ngày càng hiểu kỳ rồi, chúng ta đi điều tra thêm. Ta cũng vậy muốn nhìn một chút Lục Tiểu Phụng là thế nào bị người lừa bịp."

Lục Tiểu Phụng mặt liền biến sắc, cười khan nói: "Ài! Lý huynh, ngươi nếu là không tổn hại tổn hại ta, ngươi có phải hay không khó chịu a, ta cũng không muốn bị người lợi dụng a! Huống chi bây giờ còn không biết ai lại nói láo đâu."

Hoa Mãn Lâu nhẹ nhẹ cười cười nói: "Chúng ta hay là đi đại Kim Bằng Vương kia đi xem một chút, ta thắng tuốt rất kỳ quái nhỉ? Bọn họ rốt cuộc là ai lại nói láo a!"

Bọn họ đi ra khỏi Diêm Thiết san viện tử, này lúc Lý Vân Phi đột nhiên vấn đạo: "Lục huynh, không biết ngươi có biện pháp gì cỏi xuống đại Kim Bằng Vương giày."

Lục Tiểu Phụng lắc đầu nói: "Ta nghĩ đến không ít biện pháp, không biết nên dùng loại nào."

Hoa Mãn Lâu tò mò hỏi: "Ngươi nói hai loại cho chúng ta nghe một chút."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ta có thể cố ý lật úp một bình thủy, ngang ngược tại hán trên chân, cũng có thể khen hán giày đẹp mắt, thỉnh hán cởi ra cho ta xem nhìn."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi cũng đã biết ngươi biện pháp này có nhiều ngu xuẩn?"

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Này vốn là kiện chuyện ngu xuẩn, ta lại có biện pháp gì."

Lần đầu tiên đến cái này cái gọi là đại Kim Bằng vương phủ, Lý Vân Phi trong lòng sớm đã có ý nghĩ. Nội dung vở kịch lại nhớ tới nguyên điểm rồi. Trong tâm của hắn bắt đầu bình tĩnh trở lại. Ở kiếp trước hắn nhưng là cái gì cũng không biết, càng sẽ không cùng Lục Tiểu Phụng, Hoa Mãn Lâu trở thành bằng hữu, Lý Vân Phi cảm thấy thật cao hứng, dù sao hắn hiện tại càng ngày càng mạnh rồi. Đối(các loại) nội dung vở kịch hoàn thành, hắn muốn cùng Lục Tiểu Phụng giao thủ thử xem, thí nghiệm bỗng chốc chính mình thực lực.

Này lúc cửa mở ra, đại Kim Bằng Vương vẫn là ngồi ở đó trương rộng rãi mà thư thích trên ghế, mặt bên trên biểu tình, lộ ra vẻ hưng phấn cùng vội vàng, không chờ bọn họ đi tới tự hỏi: "Các ngươi đã tìm được kia ba cái phản bội thần rồi."

Lục Tiểu Phụng nhẹ nhàng nói: "Tìm được rồi." Lục Tiểu Phụng nên rất sẽ nói láo, hắn tát lên láo tới. Sắc mặt liên tục biến đổi cũng không biến.

Đại Kim Bằng Vương ánh mắt sầm trước quang, nói: "Bọn họ người đâu?"

Lý Vân Phi vấn đạo: "Cái này không vội, ta chỉ là muốn biết, các ngươi Kim Bằng vương triều Nhân Vương tộc trên chân có mấy cái đầu ngón chân."

Đại Kim Bằng Vương mặt liền biến sắc có che dấu cười cười: "Chúng ta Kim Bằng vương triều Vương tộc có sáu cái(người) ngón chân."

Lục Tiểu Phụng không có nhìn thấy đại Kim Bằng Vương chân, bởi vì đầu gối của hắn bên trên đang đắp bạc bị, hắn hình như rất sợ lạnh.

Đột nhiên Hoa Mãn Lâu nói: "Ta hiện tại suy ra chu ngừng, hắn ở đâu?"

Đại Kim Bằng Vương cau mày nói: "Ta còn muốn hỏi ngươi đâu rồi, hai ta lần thỉnh hán tới, hán cũng không tới."

Hoa Mãn Lâu trầm tư một chút nói: "Có lẽ hán vốn là một người lười."

Lục Tiểu Phụng đột nhiên làm kiện chuyện ngu xuẩn, hắn đột nhiên đem đại Kim Bằng Vương bạc bị nhấc lên, sau đó hắn tự ngu đứng ở đằng kia, đại Kim Bằng Vương dưới chân hắn là khoảng không, chân của hắn bị cưa rồi xuống tới.

Đại Kim Bằng Vương nói: "Người có phải hay không kỳ quái chân của ta làm sao bị cưa xuống tới."

Lục Tiểu Phụng cười khổ gật đầu.

Lý Vân Phi đột nhiên vấn đạo: "Người kia bị cưa xuống tới chân nhĩ?"

"Như các người sớm tới mấy ngày, ta nhất định cho người nhóm xem một chút, nhưng ta đã đem hấn đốt."

Lục Tiểu Phụng đột nhiên ngây dại, tựa hường cái ngốc từ đồng dạng.

Lý Vân Phi đột nhiên vấn đạo: "Xin hỏi đại Kim Bằng Vương, người có hay không trước kia xuyên qua giày."

Đại Kim Bằng Vương ngăn người nói: "Có a. Vị thiếu hiệp kia có vấn đề gì không?"

Lý Vân Phi lạnh lùng cười nói: "Đương nhiên là có, một cái có sáu chỉ ngón chân người, dưới chân xuyên giày cùng người bình thường nhất định không giống nhau."

Đại Kim Bằng Vương lại ngăn người nói: "Kia giày cũng vậy. . . Đốt, ta hiện tại chân thành như vậy, nhìn thấy trước kia giày trong lòng tựa khổ sở. Ta gọi người đốt, ại! Ta già rồi, trí nhớ không tốt, ta thể nhưng quên rồi giày bị đốt. Thật là xin lỗi a!"

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Vậy chúng ta đi trước. Cáo từ!"

Bọn họ cùng nơi đi ra ngoài, Lý Vân Phi không giải thích được hỏi: "Kia đại Kim Bằng Vương đã lột chân ngựa, làm sao Hoa huynh lại muốn rồi."

Hoa Mãn Lâu nói: "Lý huynh, không cần phải khách khí, gọi ta bây trẻ nhỏ tốt lắm."

Lý Vân Phi cười nói: " Dĩ nhiên, bây trẻ nhỏ khách khí, người gọi ta Vân Phi cũng đủ."

Hoa Mãn Lâu lại nói: "Ta cũng vậy biết kia đại Kim Bằng Vương là giả, nhưng là chúng ta cũng hỏi không ra như thế về sau, không bằng tại hấn này Kim Bằng trong vương phủ tìm xem đầu mối."

Lý Vân Phi cười nói: "Đúng rồi! Ta đã có cái đầu mối, tựa nhìn Tiểu Phụng bốn sự."

Lục Tiểu Phụng nhìn Lý Vân Phi vấn đạo: "Vân Phi, muốn ta cái gì bản lãnh?"

Lý Vân Phi nói: "Người lớn nhất bản lãnh, người nên biết ta nói gì đi?"

Lục Tiểu Phụng lời kéo Lý Vân Phi nói: "Vân Phi a, người tựa chớ bán quan tòa rồi, nói cho ta đi! Nói a!"

Lý Vân Phi khề cười nói: "Tiểu Phụng a, người lớn nhất bản lãnh không đúng là tại trên người nữ nhân sao? Kia Thượng Quan Đan Phụng nếu như là đại Kim Bằng Vương đời sau, nàng tựa nhất định có sáu cái (người) ngón chân, người đem nàng giày cởi ra, chẳng phải sẽ biết nàng có phải thật vậy hay không sao? Lục Tiểu Phụng, ta thực là tin tưởng bản lãnh của người đấy!"

Ba người vừa đi một bên bàn về. Lục Tiểu Phụng đột nhiên nói: "Đợi một chút, ta muốn tìm một người, nàng có thể giải quyết vấn đề của ta."

Lý Vân Phi vấn đạo: "Người nào còn có thể giải quyết vấn đề của chúng ta đâu."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Thượng Quan Tuyết Nhi!"

"Thượng Quan Tuyết Nhi?" Lý Vân Phi vấn đạo. Hấn không ngờ nhưng Lục Tiểu Phụng kỳ tự trách mình cái gì cũng biết.

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Kia Thượng Quan Tuyết Nhi thực là hấn tiểu biểu tỷ nhĩ?"

"Ha ha, Lục Tiểu Phụng có một tiểu biểu tỷ, ta làm sao không biết?" Lý Vân Phi cười nói.

"Đến lúc đó người sẽ biết, ta bao người đã giật mình?" Hoa Mãn Lâu nói.

Ba người tại Kim Bằng vương phủ đi tìm cái kia Thượng Quan Tuyết Nhi, rốt cục tại hậu viện một cái tiểu trong đình viện nhìn thấy Thượng Quan Tuyết Nhi, nàng một người ngồi chồm hổm tại hậu viện, hai mắt ngó chừng phía trước đất trống, có chút xuất thần.

Lục Tiểu Phụng nghênh đón cười nói: "Tiểu biểu tỷ, người đang làm những gì."

Lý Vân Phi nhìn tiểu cô nương kia thật sự không nhận được cười nói: "Không nghĩ tới, đây chính là Lục Tiểu Phụng tiểu biểu tỷ, ta đúng là dọa nhảy dựng."

Tuyết Nhi vừa không quay đầu lại, cũng không có nói, tựa ngồi chồm hổm ở nơi đó, Lục Tiểu Phụng hiểu kỳ bị hấp dẫn lên tới.

Lục Tiểu Phụng ngồi xổm người xuống, cũng nhìn Tuyết Nhi nhìn địa phương, hấn cái gì cũng không có nhìn thấy, trước mắt của hấn là một mảnh đất cằn

sỏi đá. Tụ là liền tiếp ngay cả mao (lông) cũng không có địa phương.

Thế nhưng mao (lông) cũng không có địa phương hấp dẫn lấy ánh mắt của hai người này.

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Tuyệt Nhi tiểu thư, ngươi đến cùng tại nhìn cái gì đó, có thể hay không nói cho chúng ta biết nghe a?"

Tuyệt Nhi sừng sốt thật lâu, không nói câu nào, tụ tại Lý Vân Phi nghĩ tự mình đem cái này chôn thi nói lúc đi ra, Tuyệt Nhi đột nhiên nói: "Đây vốn là ta tổ phụ lúc, tỉnh toạ tu thiên địa phương. Kể từ khi ta tổ phụ sau khi qua đời tụ cũng lần nữa không người đi quá."

Lục Tiểu Phụng rốt cục không nhịn được lại hỏi: "Kia người ở nơi này làm cái gì, nơi này không có gì cả."

Tuyệt Nhi hỏi ngược lại: "Các người lại tới làm cái gì?"

Lý Vân Phi cười nói: "Chúng ta là tới tìm người, chúng ta có chút vấn đề muốn thỉnh giáo người?"

Tuyệt Nhi lạnh lùng đối với Lục Tiểu Phụng nói: "Người không là không tin lời của ta sao? Làm sao hiện tại tới tìm ta sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Này chỉ lục con gà con không tin người, ta cùng bảy trẻ nhỏ tin tưởng người a? Có chuyện gì người có thể nói với chúng ta."

"Các người có cái gì hỏi các người cũng nhanh hỏi?" Tuyệt Nhi nói: "Ta biết đến tụ sẽ nói cho các người biết?"

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Người tốt nhất một lần nhìn thấy tỷ tỷ của người là lúc nào?"

"Chính là người mang Hoa Mãn Lâu về kia ngày?" Tuyệt Nhi suy nghĩ một chút nói: "Cũng chính là chúng ta ra tới tìm người kia một ngày."

Hoa Mãn Lâu cũng vẫn đạo: "Người sau khi trở về tụ tại cũng chưa từng thấy qua nàng sao?"

Nàng mang trên mặt một chút bi thương, nói: "Hắn bình thời là không đúng dài ra đi?"

Tuyệt Nhi suy nghĩ thật lâu nói: "Trước kia không thường đi ra ngoài, về sau tổ phụ chết rồi, hắn tụ dài ra đi, với lại thường thường nửa tháng cũng không trở về."

Lý Vân Phi cũng vẫn đạo: "Thức thức của người bắt kể nàng sao?"

Tuyệt Nhi nói: "Hắn nghĩ quản cũng không quản được, có lần hắn đem tỷ tỷ ta tảo ở bên trong phòng, tỷ tỷ cũng nghĩ biện pháp chạy đi ra ngoài."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Thức thức của người đối với nàng được không?"

Tuyệt Nhi kích động nói: "Không tốt, hắn luôn là mắng tỷ tỷ ta. Nói nàng bại hoại Thượng Quan gia nề nếp gia đình. Nhưng là tỷ ta tỷ không cảm lấy giấy nợ của hắn. Thì ra là vì vậy duyên cớ, ta mới có thể hoài nghi hắn hại chết tỷ tỷ ta."

Hoa Mãn Lâu nói: "Tỷ tỷ của người không có chết. Ta gần nhất còn gặp qua nàng."

Tuyệt Nhi lộ ra vẻ rất kích động hô: "Người là mù đích, lại không nhìn thấy tỷ tỷ ta."

Hoa Mãn Lâu bị người nói hắn như vậy cũng không tức giận ngược lại cười nói: "Ta nghe ra nàng tiếng nói!"

Tuyệt Nhi sắc mặt đột nhiên thay đổi, nói: "Vậy nhất định là Thượng Quan Đan Phượng giả mạo. Hai người bọn họ trường vốn là rất giống, khi còn bé tụ thường thường lẫn nhau bắt chước đối phương tiếng nói, có một lần nàng che mặt học tỷ tỷ ta thanh âm nói chuyện, ngay cả ta cũng lừa. Nga! Ta biết rồi hại chết tỷ tỷ ta nhất định là nàng, là Thượng Quan Đan Phượng."

Tuyệt Nhi lại cướp lời: "Nhất định là nàng hại chết tỷ tỷ ta, lại cố ý tại Hoa Mãn Lâu giả mạo tỷ tỷ ta, cho các người cho là ta tỷ không có chết!"

Lục Tiểu Phụng thở dài đối với Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu nói: "Tuyệt Nhi nói mặc dù sợ mâu, nhưng cũng không phải là không có khả năng."

Tuyệt Nhi lôi kéo Lý Vân Phi tay nói: "Đại ca ca, ta biết người là người tốt, người nhất định phải giúp ta chiếu cố a!"

Lý Vân Phi vuốt Tuyệt Nhi đầu vẫn đạo: "Gấp cái gì? Có thể giúp tới nói, ta nhất định giúp."

Tuyệt Nhi nói: "Giúp ta đem tỷ tỷ ta thi thể đào."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Người biết tỷ tỷ của người thi thể ở đâu a?"

Tuyệt Nhi nói: "Nhất định ở chỗ này rồi, ta trước kia đều là tại trong vườn hoa tìm, luôn là tìm không được. Hiện tại ta phát hiện nàng nhất định là ở chỗ này đem tỷ tỷ ta hại chết. Nàng nhất định đem tỷ tỷ ta chôn ở chỗ này rồi."

Lục Tiểu Phụng thở dài vẫn đạo: "Người là thế nào phát hiện."

Lý Vân Phi nói: "Tiểu Phụng, người phát hiện nơi này có cái gì kỳ quái không có?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Không có cái gì kỳ quái a?"

Lý Vân Phi cười nói: "Người nhìn nơi này không những một gốc cây thảo cũng không có, với lại quá lâu như vậy, một cái phi điều cũng không có dừng lại quá. Không những như thế, lâu như vậy không có điều còn để nói, người nhìn, liền một cái trùng tử cũng không có, người không kỳ quái sao?"

Tuyết Nhi cấp(vội) nói gấp: "Là (vâng, đúng) a? Ta ở chỗ này có hai canh giờ rồi, liên tiếp ngay cả con kiến cũng không có, nơi này trước đây có quá nhiều con kiến."

Lý Vân Phi nói: "Dịch thị là này dưới đất có đồ vật gì đó. Có lẽ Tuyết Nhi nói rất đúng, tỷ tỷ của nàng có lẽ tự bị người độc chết chôn ở chỗ này đây?"

Hoa Mãn Lâu nói: "Vân Phi, người cùng Tuyết Nhi đi lấy cái cuốc, ta cùng Tiểu Phụng ở chỗ này chờ người."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9:: Thượng Quan Phi Yến

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 9:: Thượng Quan Phi Yến

Trên mặt đất đã nhiều rồi một cái hơn một trượng chiều rộng, hai thước bao sâu động lớn, Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng trên mình đã một thân đổ mồ hôi.

Lục Tiểu Phụng oán trách nói: "Ta vốn hẳn nên tại uống rượu ngon, hiện tại lại hưởng cái lão Thử tại đào thành động, ta chẳng phải là quá đáng thương?"

Lý Vân Phi cười nói: "Có ta phụng bồi Tiểu Phụng huynh, người không nên sẽ quá đáng thương đi!"

Lúc này, Lục Tiểu Phụng một cái cuốc đi xuống, bỗng nhiên nhìn thấy trong đất nhiều rồi khối đồ tươi chéo áo.

Lục Tiểu Phụng lên rồi sức lực, để xuống cái cuốc, cầm lấy cái xẻng, xẻng rồi lên tới, mấy cái từ từ đem chôn lấy thi thể đào lên.

Tuyết Nhi kinh hô một tiếng, tay không ngừng lay động, lộ ra vẻ rất giật mình.

Lục Tiểu Phụng cũng ngây ngẩn cả người, bởi vì cái này thi thể không đúng Thượng Quan Phi Yến, mà là Thượng Quan Đan Phụng.

Lý Vân Phi trước kia không tin thi thể thế nhưng có thể giữ vững một tháng lâu, bây giờ nhìn che mặt con mắt như sinh thi thể, trong lòng có gan nói không ra lời quỷ dị cảm giác.

Lục Tiểu Phụng nhìn Thượng Quan Đan Phụng thi thể, thờ dài. Thân thể khom xuống, sờ sờ Thượng Quan Đan Phụng thi thể, sau đó đứng lên nói: "Vân Phi, người nhìn cái này thi thể, lại lãnh lại vừa cứng, hướng sắt thép đồng dạng. Nhất định là bị độc chết."

Hoa Mãn Lâu hỏi nói: "Cái này thi thể là của ai. Cái gì thời điểm chết."

Lý Vân Phi nói: "Cái này là kia Thượng Quan Đan Phụng thi thể, nghĩ đến bị người hại chết thời gian rất lâu rồi."

Lục Tiểu Phụng nói tiếp: "Đúng vậy, này Thượng Quan Đan Phụng là bị người độc chết, thi thể bây giờ còn hoàn hảo vô khuyết, với lại cái chỗ này thổ địa có một hai tháng không có phiên động quá, nghĩ đến chết rồi ít nhất có một hai tháng rồi."

Hoa Mãn Lâu nói: "Một hai tháng trước, hẳn còn chưa từng thấy chúng ta đây? Vậy chúng ta nhìn thấy cái kia Thượng Quan Đan Phụng là ai?"

Lý Vân Phi liền vội hỏi nói: "Tuyết Nhi, hai tháng này người có nhìn thấy hay không tỷ tỷ của người cùng Thượng Quan Đan Phụng cùng lúc xuất hiện quá."

Tuyết Nhi lắc đầu nói: "Thật giống như không có."

Lục Tiểu Phụng cũng hỏi nói: "Hai tháng này người có phát hiện hay không nàng đối với thái độ của người có chút không đúng a."

Tuyết Nhi suy nghĩ thật lâu, lắc đầu nói: "Hình như là, trước kia nàng nhìn thấy ta cuối cùng là vừa nói vừa cười, nhưng gần nhất nàng luôn là ả núp ta."

Lý Vân Phi thở dài nói: "Bởi vì, nàng đã không phải là thật Thượng Quan Đan Phượng rồi, nàng sợ bị người nhận ra."

Tuyết Nhi nhướn mày hỏi nói: "Nàng kia là ai giả mạo, như thế nào mà xạo (!) như thế hươg."

Lý Vân Phi cười cười không có nói chuyện.

Lục Tiểu Phụng nhìn một chút Lý Vân Phi nói: "Tuyết Nhi, người còn không ngờ rằng là ai sao?"

Tuyết Nhi trừng mắt nói: "Người cho rằng kia giả dối Thượng Quan Đan Phượng là tỷ ta tỷ giả mạo cái này Thượng Quan Đan Phượng là tỷ ta tỷ giết chết?"

Lý Vân Phi nói: "Nếu như không đúng nàng, ai còn có thể đem người đều cấp cho "

Tuyết Nhi bộ mặt không tin, nàng hỏi nói: "Lục Tiểu Phụng, người có chứng cứ gì, tỷ tỷ ta tại sao muốn hại chết nàng."

Lục Tiểu Phụng không có nói chuyện, có thể là không muốn nói đi.

Hắn đột nhiên ngồi xổm người xuống, đi thoát cái này thì thể gãy.

Tuyết Nhi kêu lên: "Người điên rồi, người đang làm cái gì vậy a?"

Lý Vân Phi sờ sờ Tuyết Nhi đầu, nói: "Hắn tại khám nghiệm tử thi đâu rồi, hắn muốn biết nói Kim Bằng Vương tộc đặc điểm."

Tại Lý Vân Phi nói chuyện gấp thời hậu, Lục Tiểu Phụng đã đem Thượng Quan Đan Phượng giày cời xuống, một đôi cực kỳ nhon giày trên chân quả nhiên có sáu cái(người) đầu ngón chân.

Tuyết Nhi đột nhiên tỉnh táo lại, nói: "Nàng quả nhiên là Thượng Quan Đan Phượng."

Lý Vân Phi hỏi nói: "Người là thế nào biết nói."

Tuyết Nhi nói: "Nàng luôn là không để cho người khác nhìn chân của nàng, có đôi khi, mọi người chúng ta cùng nơi đến bờ sông đi chơi thủy, tự nàng một người không chịu. Nàng càng không cho ta xem, ta liền càng muốn nhìn, có một lần, ta tại nàng tắm lúc, xông rồi đi vào "

Lý Vân Phi cười nói: "Người cái này tiểu yêu tinh, thực là chuyện gì cũng dám làm "

Lục Tiểu Phụng hỏi nói: "Thúc thúc của người chân cái gì thời điểm bị cắt đứt ?"

Tuyết Nhi nói: "Hắn cái gì thời điểm bị cắt đứt chân a. Ta ngày hôm qua nhìn lúc còn hảo hảo đây này."

Ba người nghe thấy được Tuyết Nhi trả lời. Lẫn nhau nhìn thoáng qua, ba người liền hướng đại Kim Bằng Vương phòng ngủ chạy nhanh mà đi.

Hành lang u ám, môn là đang đóng, Lục Tiểu Phụng gõ cửa. Không có trả lời.

Này lúc Hoa Mãn Lâu nói: "Trong cửa không có hô hấp thanh âm, có cổ mùi máu tươi."

Lý Vân Phi vừa nghe, một cước đem cửa đá văng ra. Đại Kim Bằng Vương nằm ở trên giường. Hô hấp sớm tự đình chỉ. Ánh mắt sẫm trước sợ hãi cùng vẻ phẫn nộ. Thật giống như không tin giết người của hắn có thể hạ độc thủ như vậy.

Trên mặt của hắn hoàn toàn không lộ vẻ gì, cùng hắn cấp kia tràn đầy sợ hãi cùng tức giận ánh mắt vừa so sánh với, lộ ra vẻ kinh khủng quỷ bí.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Hắn dịch dung quá, hiển nhiên hắn không đúng đại Kim Bằng Vương. Xem ra thật đại Kim Bằng Vương Hòa nữ nhi của hắn đều chết hết."

Đột nhiên một trận kiếm phong từ phía sau cửa sổ đâm đi vào. Thế tới vô cùng cấp(vội). Lý Vân Phi từ nơi này kiếm phong thanh âm tự có thể nghe ra, là người cao thủ. Thuận thế rút ra kiếm, một kiếm đâm tới. Đem tới kiếm ngăn cản mở.

Lục Tiểu Phụng thở dài, nói: "Liều hơn hận, người vốn không nên tới. Người cần gì phải tìm chết đâu rồi, chúng ta ba người này, người có thể giết rồi cái nào. Chuyện này không đúng người có thể quản."

Cửa sổ quả nhiên truyền đến liều hơn hận thanh âm: "Thực là ta đã tới."

Hắn kiếm so sánh thanh âm nhanh hơn, người của hắn cùng kiếm đồng thời bay rồi đi vào. Kiếm đâm hướng Lục Tiểu Phụng.

Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu không có xuất thủ, bọn họ tin tưởng Lục Tiểu Phụng. Liều hơn hận vẫn thế nào là Lục Tiểu Phụng đối thủ đâu.

Lý Vân Phi nhìn liều hơn hận kiếm, hắn kiếm rất nhanh, trong phút chốc tự đâm ra mười bảy kiếm. Lý Vân Phi thế mới biết nói, hắn xem thường liều hơn hận.

Kiếp trước lúc, công phu của hắn không thật là tốt. Cũng không có làm sao gặp qua đại cảnh đời. Cả đời này, con đường của hắn rất thuận. Cho nên, hắn có chút kiêu ngạo. Đây là nên. Lúc này mới một năm, công phu của hắn tựa so sánh kiếp trước còn mạnh hơn. Tối rồi cao thủ nhất lưu cảnh giới. Hắn rất kiêu ngạo. Hắn cho là tại này Lục Tiểu Phụng thế giới trong, so với hắn mạnh, cũng tựa những cái này tuyệt đỉnh cao thủ gì gì đó. Nhưng hôm nay vừa nhìn, cái này áo rồng liễu hơn hận tựa so với mình thiếu chút nữa, tựa đừng nói cái gì tuyệt đỉnh cao thủ.

Tựa tại Lý Vân Phi kiểm thảo chính mình lúc, kia liễu hơn hận kiểm đã bị Lục Tiểu Phụng kẹp lấy. Lý Vân Phi trong lòng chấn động: thật là nhanh. Hắn không có biện pháp nói ra Lục Tiểu Phụng ngón tay. Hắn chẳng qua là vươn ra hai ngón tay kẹp lấy, không người nào có thể hình dung hắn động tác này nhanh chóng cùng xảo diệu, thậm chí không có ai có thể tưởng tượng.

Lục Tiểu Phụng đột nhiên mở miệng nói: "Người đi đi! Ta không muốn giết người."

Thiết cầu mang theo tin tức hướng Lục Tiểu Phụng nện xuống tới, Lục Tiểu Phụng như không buông tay, thật tốt, đầu sẽ bị đập dẹp.

Hắn còn có một cái tay, thiết cầu đánh hạ lúc, hắn cái tay này tà tà về một cái, liễu hơn hận cánh tay trái tựa thả xuống đi xuống: "Ta như buông tay ra, người có đi hay không?"

Liễu hơn hận đột nhiên cười lạnh, tiếng cười bên trong tràn đầy khinh miệt, đối với Lục Tiểu Phụng khinh miệt, đối với tánh mạng của mình khinh miệt.

Lục Tiểu Phụng thờ dài, cười khở nói nói: "Tại sao ta cuối cùng là muốn gặp loại này ngu xuẩn người, tại sao. . ."

Hắn những lời này còn không có nói xong, bởi vì lúc ấy hắn đã nghe thấy được một người tiếng nói.

Thanh âm này vốn là Thượng Quan Đan Phụng thanh âm, nhưng hiện tại hắn mình biết nói Thượng Quan Đan Phụng, tuyệt sẽ không tái xuất hiện rồi.

Lạc Nhật hơn không hỏi đã biến mất, trong phòng càng ám. Một người tựa là u linh bỗng nhiên ra, hiện tại cửa, cái vô cùng nữ nhân xinh đẹp, sường được ôn nhu mà ngọt ngào.

Nàng ngưng mắt nhìn Lục Tiểu Phụng, khẽ cười nói: "Bối vì người tự mình cũng là ngu xuẩn người, người ngu luôn là thường thường hội đụng ở chung một chỗ."

Lý Vân Phi không có nhìn thấy quá nữ nhân này, nhưng hắn đã biết nói nàng là ai, hắn nhẹ nhàng nói: "Thượng Quan Phi Yến?"

"Là (vâng, đúng)." Nàng cười đến giống như là cái ngây thơ tiểu hài tử: "Người nhìn ta có phải hay không, so sánh Thượng Quan Đan Phụng xinh đẹp?"

Lý Vân Phi gạt đầu, hắn không thể không thừa nhận. Đúng là tại xã hội bây giờ, hắn gặp qua trong mỹ nữ cũng không có mấy cái (người) có thể cùng nàng đánh đồng.

Cô bé này lại sường được cơ hồ đã đến gần nỗi người đàn ông tâm buổi trưa mơ ước. Nàng chẳng những cười, với lại thuần khiết mà ngây thơ, nàng xem gặp lúc, giống như đã đem người làm nàng ở trên đời này duy nhất nam nhân đồng thời nhượng người cảm thấy nàng là cái duy nhất nữ nhân.

Lục Tiểu Phụng đột nhiên thờ dài: "Người sai lầm rồi!"

Thượng Quan Phi Yến nói: "Ta sai lầm rồi?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Một người giống người như vậy nữ nhân xinh đẹp, vô luận vì cái gì đều không nên giả trang thành người khác."

Thượng Quan Phi Yến trừng mắt nhìn, nói: "Nếu đêm hôm đó người đã nhìn thấy diện mục thật của ta, người còn có thể hay không thả ta đi nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Nếu người sớm tựa cho ta xem đến diện mục thật của người, ta cũng vậy cho phép căn bản cũng sẽ không đến lúc đêm hôm đó rồi."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Khó nói đạo ở trong xe ngựa người tựa muốn? . . ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta nói rồi, ta là không chịu nổi hấp dẫn người."

Thượng Quan Phi Yến cười nói: "Người mặc dù không đúng cái quân tử, nói vẫn còn thành thật."

Lục Tiểu Phụng nói: "Người không những không đúng cái thực nữ, nói cũng không thành thật."

Thượng Quan Phi Yến Yên Nhiên nói: "Một cô bé nếu là quá già thực, tựa khó tránh khỏi hội bên trên người loại nam nhân này làm."

Nàng tiếng nói cũng thay đổi, nhưng lại tựa như đã hoàn toàn biến thành rồi một cái khác người đang nói chuyện.

Lục Tiểu Phụng nói: "Loại người như người thanh âm đột nhiên cổ biến, so sánh dịch dung càng bất khả tư nghị. Người là thế nào làm được."

Lý Vân Phi cười, hắn nhìn Lục Tiểu Phụng nói: "Dịch Dung Thuật đối với ta mà nói ngược lại càng thêm thần bí, rất nhiều người có thể giả mạo người khác thanh âm, này không có cái gì, ta từng nghe nhắm rệu kỹ, một người có thể dùng khẩu kỹ biến hóa các loại thanh âm, thậm chí rất nhiều người thanh âm, này không có cái gì."

Lục Tiểu Phụng không thể hiểu rõ Dịch Dung Thuật, nhưng là thấy quá đã bị truyền thuyết đặc đến gần thần thoại mặt nạ da người, nhưng hắn vẫn không thể hiểu rõ thanh âm của một người tại sao có thể cải biến thành một người khác.

Thượng Quan Phi Yến khẽ cười nói: "Thanh âm của ta có phải hay không cũng so sánh Thượng Quan Đan Phụng dễ nghe."

Lục Tiểu Phụng cười khổ không có nói chuyện. Lý Vân Phi biết nói, Lục Tiểu Phụng hiện tại rất tức giận, rất buồn bực.

Thượng Quan Phi Yến nói: "Hiện tại ngươi nghĩ tất đã cai nhìn ra, ta mọi thứ đều so sánh nàng mạnh, thực là từ ta suốt đời đi ra ngoài, nàng đã áp tại trên đầu của ta." Nàng ngọt mật thanh âm ôn nhu trong, bỗng nhiên tràn đầy oán hận: "Từ nhỏ ta liền xuyên nàng mặc quá y phục, ăn nàng ăn còn dư lại đồ, đơn giản là nàng là công chúa."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên, có cơ hội, ngươi tự muốn chứng minh ngươi so sánh nàng mạnh."

Thượng Quan Phi Yến cười lạnh không nói. Trong nội tâm nàng nhất định tràn đầy hận.

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên ngươi tổ phụ vừa chết, ngươi tự không muốn tái phạm ở nhà."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Ai cũng không muốn ăn nhờ ở đậu, nhìn người sắc mặt."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi ban đầu chỉ muốn bằng bản lĩnh của ngươi, xông lư lạc giang hồ, làm vài món hãnh diện chuyện cho bọn hắn nhìn, lại không ngờ rằng trong chốn giang hồ cư nhiên gặp một cái có thể nhận thức ngươi khuyh tâm nam nhân."

Thượng Quan Phi Yến lạnh lùng nói: "Nói tiếp."

Lục Tiểu Phụng nói: "Hắn biết nói Kim Bàng vương triều bí mật sau, tự thay ngươi ra rồi chủ ý."

Thượng Quan Phi Yến đang nghe trước, mặt bên trên ngọt mật mỉm cười đã không nhìn thấy rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 10 : bí mật vạch trần

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chương thứ mười: bí mật vạch trần

Thượng Quan Phi Yến đang nghe trước, mặt bên trên ngọt mật mỉm cười đã không nhìn thấy rồi.

Lục Tiểu Phụng lại nói: "Hắn khuyên ngươi tìm cách đem Kim Bàng vương triều tài phú, từ Diêm Thiết san trong tay bọn họ muốn trở về, vô luận ai có kia bút không lỗ tài phú, đều lập tức có thể nên ngươi."

Thượng Quan Phi Yến lạnh lùng nói: "Người vì tiền tài mà chết, chim vì thức ăn mà vong, không lỗ như vậy bút tài phú, vô luận ai cũng hội động tâm."

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Nhưng ngươi cũng biết nói, ngươi thúc tổ cùng ngươi biểu tỷ đều tuyệt sẽ không đồng ý chuyện này, huống chi, hắn như bắt từ, ngươi tự tính phải về rồi kia bút tài phú, cũng là bọn hắn."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Ta dĩ nhiên không muốn để cho người khác tới ngồi mát ăn bát vàng."

Lục Tiểu Phụng lạnh lùng nói: "Cho nên ngươi tự cùng tình nhân của ngươi, định ra rồi một cái diệu kế."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Ta ban đầu chỉ muốn giết cái kia lâu năm ngu ngốc đại Kim Bàng Vương, nhưng là chúng ta phải tới giả mạo người của hắn, dịch dung vô luận cỡ nào xảo diệu, cũng nhất định không thể gạt được Thượng Quan Đan Phụng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên ngươi dứt khoát tự liên tiếp ngay cả nàng cùng nơi giết."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Không tệ."

Lục Tiểu Phụng lại nói: "Trùng hợp dung mạo của các ngươi vốn là có ba phần giống nhau, với lại ngươi từ nhỏ là có thể bắt chước thanh âm của nàng, cho nên ngươi vừa lúc thay thế nàng. Tối nếm thử làm công chúa tư vị."

Thượng Quan Phi Yến lãnh cười nói: "Tư vị cũng không tốt."

Lý Vân Phi nói: "Như loại này bí mật các ngươi dĩ nhiên không muốn nhưng một cái lăm miệng hải tử biết nói, cho nên các ngươi luôn luôn giấu diếm được Tuyết Nhi, chỉ có thể cười nài nỉ ngược lại nghĩ đến ngươi bị rồi Thượng Quan Đan Phụng độc thủ."

Thượng Quan Phi Yến oán hận nói: "Kia tiểu quý chẳng những lăm mò, vớ lại nhiều chuyện."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta chỉ là kỳ trách các ngươi tại sao không trực tiếp đi tìm bỗng nhiên hừ bọn họ?"

Thượng Quan Phi Yến nói: "Bởi vì chúng ta sau mới phát hiện, đại Kim Bằng Vương Tất nhất định sẽ có cái bí mật dấu hiệu, chỉ có lúc ấy cùng hần đồng thời lưu vong những đại thần kia mới biết nói, cho nên vô luận ai tới giả mạo hần, đều khó tránh khỏi phải bị bỗng nhiên hừ những thứ kia lão hồ ly đoán được."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi khi đó còn không biết nói hần là cái có lục căn ngón chân người?"

Thượng Quan Phi Yến nói: "Ta không biết nói ta cũng không dám mạo hiểm."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên các ngươi cho là tốt nhất biện pháp, tựu là tiền tìm một người đi thay các ngươi đem những thứ kia lão hồ ly giết."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Không tệ."

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Nhưng người này lại cũng không quá tốt tìm, bởi vì hần chẳng những muốn có năng lực giết bỗng nhiên hừ những người đó bản lãnh, còn phải có trời sanh tựu thích nhiều quân gây chuyện thói tính tình."

Thượng Quan Phi Yến đậm nói: "Người này xác thực khó tìm, trừ ngươi ra chỗ, chúng ta tựu quả thực nghĩ không ra người thứ hai tới rồi."

Lục Tiểu Phụng thờ dài, cười khổ nói: "Xem ra giống như ta vậy người, trên đời cũng thực còn không nhiều lắm rồi."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Chỉ bất quá muốn ngươi cam tâm tình nguyện xuất thủ, cũng không đứng kiện dễ dàng chuyện."

Lục Tiểu Phụng nói: "May là ta chẳng những thích xen vào việc của người khác, hơn nữa còn có điểm lôi kéo không đi, vội vàng quay ngược lại La Tử tính tình."

Thượng Quan Phi Yến rốt cục cười cười, nói: "Không ngờ rằng ngươi vẫn còn rất giải ngươi tự mình."

Lục Tiểu Phụng nói: "Các ngươi cố ý muốn câu hồn tay bọn họ tới gần ta, bởi vì các ngươi biết nói, càng là có người không được ta đi làm một chuyện, ta càng là hết lần này tới lần khác muốn đi làm."

Bên trên cung Phi Yến cười nói: "Son Tây người La Tử cũng là cái dạng này."

Lục Tiểu Phụng nói: "Về sau các ngươi cố ý giết Tiêu Thu Phong mưa cùng Độc Cô phương tới cảnh cáo ta, cũng chính là này ý tứ."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Vậy cũng bởi vì bọn họ đã biết nói phải nhiều lắm rồi."

Này lúc Hoa Mãn Lâu chen miệng nói: "Ngươi tại kia trong miếu đồ nát có ý lấy tiếng ca dụ chúng ta đi có ý tại trong chậu nước lưu lại mấy tiêu đề báo phát, vì cái gì chẳng qua là muốn ta tin tưởng ngươi vẫn là sống thôi?"

Thượng Quan Phi Yến nói: "Kia cũng vì các ngươi sau này không hề nữa tin tưởng kia tiểu quý nói."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi biết nói Tuyết Nhi tại ngoài cửa sổ nhìn lên lúc, liền cố ý tại trước mắt nàng giết liễu hơn hận."

Thượng Quan Phi Yến lạnh lùng nói: "Kia tiểu quý dĩ nhiên sẽ không biết nói đây chẳng qua là ta cùng liễu hơn hận cố ý diễn cho nàng nhìn vừa ra hí."

Lục Tiểu Phụng nói: "Coi chúng ta nhìn thấy liễu hơn cái còn sống lúc, dĩ nhiên tựu càng cho là nàng là cái nói dối tình."

Hần lại thờ dài, cười khổ nói: "Chỉ có thể thương nàng xem thấy liễu hơn hận lại sống xuất hiện lúc, kia biểu tình thực giống như thấy cái sống quý đồng dạng, lời vô ích cũng không dám nói tựu đi theo hần ngoan ngoan đi!"

Thượng Quan Phi Yến nói: "Ta vốn nên đã sớm đem kia tiểu quý giam lại. Chỉ tiếc. . ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chỉ tiếc mấy ngày đó ngươi chuyện cần làm quá nhiều, vớ lại ngươi cũng sợ chúng ta về không nhìn thấy nàng, hội càng đem lòng sinh nghi."

Thượng Quan Phi Yến lãnh cười nói: "Có khi ta quả thực cho rằng ngươi chính là ta con giun trong bụng, tâm sự của ta ngươi thật giống như toàn bộ biết nói."

Này lúc Lý Vân Phi nói: "Ngươi ban đầu lúc muốn cho Lục Tiểu Phụng đem Diêm Thiết san cùng Độc Cô một con hạc giết chết, tất cả ngươi tại Diêm

Thiệt san trong nhà lúc đánh lén Diêm Thiệt san. Thực là, mục đích của người bị ta cắt đứt. Lúc ấy người nghĩ người sợ chúng ta hoài nghi người, người đã đi, mà chúng ta nghe rồi Diêm Thiệt san giải thích, lại cho là hắn nói rất có lý, nhưng là chúng ta không biết rốt cuộc là ai tái nói láo."

Lý Vân Phi dừng một chút lại nói: "Cho nên chúng ta về tìm đầu mối, mà lúc ấy biết Diêm Thiệt san nói bí mật, trừ rồi ba người chúng ta người ngoài, chỉ có bỗng nhiên xanh thắm tại kia rồi, người có thể sớm đem cái kia giả đại Kim Bằng Vương chân cura rồi, nhất định là nhận được tin tức, ba người chúng ta không thể nào nói cho người, cho nên người cái kia tình nhân nhất định là bỗng nhiên xanh thắm. Không biết ta nói rất đúng sao?"

Lý Vân Phi dĩ nhiên sẽ không đem hắn biết này hết thấy đều là bỗng nhiên hưu an bài chuyện nói ra.

Thượng Quan Phi Yến oán hận nói: "Ban đầu mưu kế của chúng ta thiên y vô phùng. Làm như ta đem Diêm Thiệt san giết chết sau, sẽ chết không có đối chứng rồi. Sau đó bỗng nhiên xanh thắm lại đi hao phí Độc Cô một con hạc công lực. Cuối cùng, nhượng Tây Môn Xuy Tuyết giết chết Độc Cô một con hạc. Cuối cùng tự là bị người phá hư."

Thượng Quan Phi Yến nhìn Hoa Mãn Lâu nhẹ nhàng nói: "Ta mới vừa nói lời nói người đều nghe thấy được."

Hoa Mãn Lâu gật đầu.

Thượng Quan Phi Yến nói: "Người. . . Người. . . Người không tức giận?"

Hoa Mãn Lâu thân nhiên nói: "Mỗi người đều khó tránh khỏi làm sai chuyện, huống chi, người thật sự tịnh không có muốn ta thích người."

Hắn xem ra vẫn là như vậy điềm đạm nho nhã, ôn nhu như vậy, bởi vì trong lòng hắn chỉ có thích không có có cừu hận.

Thượng Quan Phi Yến nhìn hắn, tự liên tiếp ngay cả loại nữ nhân như nàng, mặt bên trên cũng không khỏi lộ ra vẻ xấu hổ.

Lục Tiểu Phụng cũng đang nhìn hắn, nhẹ nhàng thở dài, nói: "Người này thật sự là cái quân tử."

Hoa Mãn Lâu cười cười nói: "Quân tử cùng gốc tử, có khi vốn là không sai biệt lắm."

Lý Vân Phi nhìn Hoa Mãn Lâu nhẹ nhàng nói: "Có thể nhận thức như người vậy gốc tử, là ta đời này vinh hạnh lớn nhất!"

Hoa Mãn Lâu cười cười không có nói chuyện. Trong ánh mắt mang theo nhất điểm cảm động.

Lục Tiểu Phụng vấn đạo: "Người tại sao muốn liễu hon hận tới giết ta, người nên biết hắn tuyệt đối không là đối thủ của chúng ta?"

Thượng Quan Phi Yến thân nhiên nói: "Này nguyên nhân người nên biết."

Lục Tiểu Phụng nói: "Là không là bởi vì hắn đối với người đã không có dùng, cho nên người lại muốn mượn tay của ta giết hắn?"

Kể từ khi nàng vừa xuất hiện, liễu hon cái giống như là thay đổi cá nhân, trở nên vô cùng an tĩnh.

Mỗi khi hắn nhìn nàng lúc, kia chỉ độc nhãn bên trong tự sẽ lộ ra chúng vô cùng ôn nhu hữu tình.

Thượng Quan Phi Yến nói những lời này, lại cao su là một thanh đao nhọn, bỗng nhiên đâm vào trong lòng hắn, rung giọng nói: "Người. . . Người thật muốn ta chết?"

Thượng Quan Phi Yến liên tiếp ngay cả nhìn cũng không nhìn hắn, mắt lạnh lùng nói: "Kỳ thực người sớm nên chết rồi như người loại này người, sống còn có cái gì ý tứ?"

Liễu hon cái nói: "Thực là người. . . Người trước kia. . ."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Ta trước kia nói, dĩ nhiên tất cả đều là lừa gạt người, người chẳng lẽ còn cho là ta thật sẽ thích người?"

Liễu hon hận toàn thân đều cũng lạnh như băng cứng ngắt, cũng không nhúc nhích đứng ở nơi đó. Si ngốc nhìn nàng, độc nhãn bên trong tràn đầy oán độc, nhưng lại tràn đầy ý nghĩ - yêu thương, cũng không biết trải qua bao lâu, mới khe khẽ thở dài. Nói: "Không tệ, người dĩ nhiên sẽ không thật yêu thích ta. Chính mình cũng minh bạch, ta chỉ bất quá, thẳng đều tại chính mình lừa gạt mình."

Thượng Quan Phi Yến nói: "Người ít nhất còn không quá ngu si."

Liễu hon hận chậm rãi gật đầu, bỗng nhiên trở tay một kiếm, đâm vào rồi trong bộ ngực của mình.

Kiểm phong nhưng lại xuyên thấu hắn tâm. Máu tươi tiến thông thường một loại từ hắn sau lưng phun ra tới, nhiều điểm ở tại trên tường.

Thực là bộ mặt của hắn lại trở nên hoàn toàn không lộ vẻ gì, chết, đối với hắn nói đến, nhưng lại dường như đã không đúng kiện thống khổ chuyện, mà là chừng hưởng thụ.

Trong ánh mắt của hắn bỗng nhiên phát rồi quang, bỗng nhiên cười cười, lâm lâm nói: "Chết nguyên lai cũng không đúng kiện chuyện khó khăn, có thể chết tại trước mặt của người, ta cuối cùng coi là còn. . ." Hắn không có nói xong câu đó, đã té xuống.

Lục Tiểu Phụng tịnh không có ngăn trở hấn, cũng không kịp ngăn trở. Một người có thể thật yên lặng chết, có khi đích xác so sánh sống hào.

"Đa tình từ xưa trống không hận", hấn thật sự là cái đa tình người, chỉ tiếc dùng sai Liễu Tình mà thôi.

Lý Vân Phi ngưng mắt nhìn Thượng Quan Phi Yến, bỗng nhiên đối với cái này vô tình nữ nhân có gan nói không ra lời chán ghét.

Lý Vân Phi nhìn Thượng Quan Phi Yến nói: "Người làm sai rồi một chuyện. Người biết không?"

Thượng Quan Phi Yến nói: "Chuyện gì? Ta làm sao không biết."

"Người bức tử rồi liễu hơn hận. Nếu như hấn không có chết, ta giết chính là người lúc, sẽ có người cứu người. Hiện tại đâu rồi, người chỉ có một con đường chết." Lý Vân Phi nhìn Thượng Quan Phi Yến, hấn cảm thấy nữ nhân này thật sự là thật là đáng sợ.

Thượng Quan Phi Yến nói: "Người muốn giết ta? Người nhẫn tâm giết ta?"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Lục Tiểu Phụng có lẽ hạ thủ không được, nhưng ta có thể."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta đích xác không muốn giết người, càng không có giết qua nữ nhân, nhưng năng lực là ngoại lệ."

Lý Vân Phi nói: "Người nữ nhân này thật sự là thật là đáng sợ, không giết người lòng ta bất an. Liên tiếp ngay cả Lục Tiểu Phụng cũng muốn giết người, người hôm nay không thể không chết!"

Thượng Quan Phi Yến nhất điểm cảm giác sợ hãi cũng không có, ngược lại cười cười, nói: "Tốt, tôi giết ta a, đáng tiếc chính là người nếu là giết ta. Lão bản kia cũng sẽ mất mạng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chu dừng là người thông minh, với lại hấn là một người lười, hấn liên tiếp ngay cả đi đều lười đi như thế nào lại bị người bắt được đâu."

Thượng Quan Phi Yến cười duyên nói: "Hấn là người thông minh, thực là hấn có người bằng hữu đem hấn mời vào rồi bấy rập trong, ta cũng vậy không có biện pháp a."

Lục Tiểu Phụng đối với Thượng Quan Phi Yến nói: "Chu dừng người ở đâu?"

Thượng Quan Phi Yến cười lạnh nói: "Ta như thế nào lại đem mạng của ta giao cho trong tay của người."

Thượng Quan Phi Yến dừng một chút lại nói: "Bất quá người muốn cho ta thả hấn cũng được, các người đi giết Tây Môn Xuy Tuyết."

Lý Vân Phi nhìn chăm chăm vào Thượng Quan Phi Yến một câu cũng không có nói. Chẳng qua là lạnh lùng ngó chừng nàng.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11:: tìm chết nữ nhân

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 11:: tìm chết nữ nhân

Lý Vân Phi nhìn chăm chăm vào Thượng Quan Phi Yến một câu cũng không có nói. Chẳng qua là lạnh lùng ngó chừng nàng.

Thượng Quan Phi Yến nhìn Lý Vân Phi nói: "Xem ta làm gì, các người không ngờ cứu chu người."

"Chúng ta thêm ở chung một chỗ cũng không đứng Tây Môn Xuy Tuyết đối thủ, người là muốn chúng ta chết a." Lục Tiểu Phụng nhìn Thượng Quan Phi Yến cười lạnh nói.

Thượng Quan Phi Yến cười to nói: "Đúng, các người cắt đứt kế hoạch của ta, ta chính là muốn người nhóm đi tìm chết. Các người cùng chết rồi còn có nhiều như vậy bằng hữu cùng người, các người rất hạnh phúc rồi."

Thượng Quan Phi Yến nhìn bọn họ cuồng tiếu trước. Thật giống như Lý Vân Phi bọn họ đã chết đồng dạng. Tiếng cười bên trong tràn đầy điên cuồng.

Lục Tiểu Phụng nói: "Một người luôn là muốn đem người khác làm ngu ngốc, hẳn chính là mình cái người số một trong thiên hạ đại ngu ngốc."

Thượng Quan Phi Yến cau mày nói: "Người đây là ý gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Người như quay đầu nhìn lại nhìn, tự sẽ minh bạch ý tứ của ta."

Thượng Quan Phi Yến quay đầu lại rồi. Nàng chỉ cảm giác mình toàn bộ người, thật giống như bỗng nhiên tiến vào cái vừa đen lại sâu động lớn trong.

Trong phòng càng ám một người lẳng lặng đứng ở trong bóng tối, cũng không nhúc nhích.

"Chu ngừng!" Thượng Quan Phi Yến rốt cục không nhịn được kêu lên.

Thượng Quan Phi Yến nhìn hẳn, khoe thanh nói: "Người. . . Người làm sao đến nơi đây."

Chu dừng thân nhiên nói: "Ta đi tới. Người cho rằng đem ta bắt lại ta liền không có biện pháp rồi. Người biết ta là môn phái nào người sao? Ta là Lão Bàn môn đặc truyền nhân. Tự các người những thứ kia cơ quan nhỏ. Tiểu phòng giam muốn đem ta vây khốn. Quá khó khăn."

Lý Vân Phi nhìn chu dừng nói: "Người a, không cho ta thất vọng. Ta thiếu chút nữa tự đi bị Tây Môn Xuy Tuyết giết chết đâu."

Chu dừng khẽ cười nói: "Ta là cái loại này muốn bằng hữu mệnh tới cứu mình người sao? Người quá coi thường ta."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Tuyết Nhi nhĩ?"

Chu dừng cười cười nói: "Nàng tự cấp ta kia lỗ hổng kể chuyện xưa đấy! Ta đã nhận thức nàng làm nữ nhĩ."

Chu dừng lại bỗng nhiên lại nói: "Tuyết Nhi cũng không muốn thấy tỷ tỷ của nàng, dưới tình huống như vậy, các nàng thấy lẫn nhau trong lòng đều thủy sẽ rất dễ chịu."

Lý Vân Phi nhìn Thượng Quan Phi Yến đứng ở nơi đó chân tay luống cuống bộ dạng, trong lòng không có một chút không đành lòng, cái này đáng sợ, thậm chí đáng hận nữ nhân, nàng kỳ thực không cần Lý Vân Phi xuất thủ cũng sẽ bị chết, nhưng Lý Vân Phi không nhịn được muốn giết nàng.

Thượng Quan Phi Yến rốt cục thờ thật dài một tiếng, nói: "Người mới vừa nói lời nói, hiện tại ta cuối cùng coi là đã minh bạch rồi. Nguyên lai ta mới là cái kẻ ngu."

Thượng Quan Phi Yến bộ mặt thể lương bộ dạng chậm rãi nói: "Người nữ nhân nếu là yêu một người đàn ông, hẳn sẽ cùng kẻ ngu đồng dạng. Đây là cái không có cách nào chuyện, tự tính người giết ta cũng vậy vô dụng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ai muốn giết người? Người đi đi, đừng tại cho ta xem gặp."

Thượng Quan Phi Yến giật mình nhìn Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Người không giết ta, người muốn thả ta đi?"

Hoa Mãn Lâu khẽ thở dài: "Người cũng là người đáng thương. Một nữ nhân đã yêu một người đàn ông, đây cũng là không có biện pháp."

Hoa Mãn Lâu nói dứt lời xoay người rồi đi, Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu phía sau cùng đi rồi. Mặc dù Lý Vân Phi rất muốn giết Thượng Quan Phi Yến. Nhưng khi nhìn trước hai người bọn họ. Cuối cùng vẫn là nhịn được. Dù sao chờ nàng một chút cũng sẽ chết đi.

... . .

Bốn người đứng tại trong vườn hoa. Nhìn vườn hoa bên trong nở rộ hoa tươi. Lý Vân Phi cười nói: "Lục Tiểu Phụng a Lục Tiểu Phụng, người rốt cuộc là cái thương hương tiếc ngọc người. Kia Thượng Quan Phi Yến như vậy hại chúng ta, người cũng có thể bỏ qua cho nàng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Người cũng không bỏ qua cho nàng sao? Còn cười ta nhĩ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta không giết nàng là bởi vì nàng là Tuyết Nhi tỷ tỷ, ta nếu là giết nàng, ta sau này làm sao thấy Tuyết Nhi đâu."

Lục Tiểu Phụng cũng nói: "Ta không giết hẳn là bởi vì ta biết sẽ có người giết hẳn. Người cho là bỗng nhiên xanh thắm hội lưu lại cái này người sống sao?"

Hoa Mãn Lâu đột nhiên nói: "Ta nghe thấy đồ máu mùi vị, ta nghĩ hẳn là Thượng Quan Phi Yến huyết. Nàng chết rồi."

Thượng Quan Phi Yến nằm trên mặt đất, cổ họng bên trên mở ra cái động, trong ánh mắt tràn đầy không tin, thật giống như không tin cái này giết người của nàng xảy ra tay đồng dạng. Nhưng nàng đúng là chết rồi.

Lục Tiểu Phụng mặt bên trên tràn đầy tức giận. Lý Vân Phi biết, hẳn nhưng thật ra là không ngờ Thượng Quan Phi Yến chết. Lục Tiểu Phụng nhưng thật ra là cái mềm lòng người.

Lục Tiểu Phụng nói: "Làm sai chuyện tự đắc thụ trừng phạt, vô luận ai cũng cùng dạng. Thượng Quan Phi Yến chết rồi, nàng nhận lấy trừng phạt. Thực là có người còn sống. Hẳn nếu sống tự cũng muốn thụ đến trừng phạt."

Ba người lần nữa hướng Diêm Thiết san phục trang đẹp để các mà đi. Lần này không người tái tới đón tiếp bọn họ.

Phục trang đẹp để trong các có một Linh đường. Bỗng nhiên xanh thăm quỳ ở nơi đó.

Lý Vân Phi sắc mặt thay đổi. Chẳng lẽ nội dung vở kịch lại nhớ tới nguyên điểm. Bằng không này không có chết Diêm Thiết san vẫn thế nào chết rồi.

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Này Diêm Thiết san là chết như thế nào."

Bỗng nhiên xanh thăm nói: "Không biết, có ngày ta đi đón khách, khi trở về Diêm Thiết san đã chết. Ta ngay cả thay hán cơ hội báo thù cũng không có."

Lục Tiểu Phụng mặt liền biến sắc, xoay người rời đi. Nhất điểm chần chờ cũng không có. Lý Vân Phi, Hoa Mãn Lâu theo ở phía sau. Mấy người trong lòng đều có chút trầm trọng.

Đi ra ngoài lúc ở trên đường gặp phải đến đây đi ăn đám ma Tô Thiệu Anh, từ hán nào biết rồi nguyên lai, kia trong truyền thuyết áo xanh Đệ Nhất Lâu nhưng lại sẽ ở này phục trang đẹp để trong các.

Nhưng hiện tại trọng yếu không đúng cái này, bây giờ đang ở Lục Tiểu Phụng trong lòng muốn làm chính là làm sao vạch trần bỗng nhiên xanh thăm âm mưu.

Trong phòng yên tĩnh như phần mộ. Mười người lặng lẽ ngồi ở chỗ đó, nhìn Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi, Hoa Mãn Lâu, Phàn Đại tiên sinh, gián Nhị tiên sinh, phó phương bảy hiệp cùng Sơn Tây nhạn. Rượu mình uống rất nhiều, nhưng hiện tại cũng đã đình chỉ.

Các bằng hữu tại uống rượu với nhau, như còn quăng có say. Vốn là rất khó đình chỉ. Bọn họ tuy nhiên cũng rất thanh tĩnh. Trên mặt của mỗi người đều hoàn toàn không có rượu ý, lại mang theo chừng rất kỳ quái biểu tình.

Sơn Tây nhạn thần sắc càng trầm trọng, ngưng mắt nhìn Lục Tiểu Phụng, bỗng nhiên nói: "Người thật có thể xác định, chuyện này chủ mưu là hán?"

Lục Tiểu Phụng gật đầu.

Sơn Tây nhạn nói: "Người có nắm chắc?"

Lục Tiểu Phụng thờ dài, nói: "Chúng ta là bằng hữu, ta cũng biết các người cùng quan hệ của hán, như không có nắm chắc, ta tại sao lại muốn tới tìm các người?"

Sơn Tây nhạn nắm chắc hai nắm, đột nhiên trừng điệp một quyền đánh ở trên bàn, lạnh lùng nói: "Bỗng nhiên xanh thăm quả nhiên làm chuyện như vậy, ta cùng hán vô luận có quan hệ gì, đều từ đó đoạn tuyệt."

Phàn Đại tiên sinh lạnh lùng nói: "Nhưng ta lại vẫn là chưa tin hán sẽ làm ra chuyện như vậy."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta ban đầu cũng không thể tin được, nhưng trừ hán ra ngoài, đã tìm không ra người thứ hai."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chỉ có hán mới có thể biết Kim Bằng vương triều bí mật, bởi vì hán là Diêm Thiết san thân nhất xác thực người."

Phàn Đại tiên sinh nói: "Này không thể chứng minh hán là hung thủ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chỉ có hán có thể từ chuyện này trúng phải đến chỗ tốt, Diêm Thiết san chết, phục trang đẹp để các đã là hán."

Lý Vân Phi tiếp lời nói: "Chúng ta lúc ấy nghe thấy Diêm Thiết san nói với chúng ta bí mật, trừ ra ta cùng Lục Tiểu Phụng, Hoa Mãn Lâu biết ra, chỉ có bỗng nhiên xanh thăm, ba người chúng ta một mực cùng nơi. Cho nên chỉ có hán có hiềm nghi. Khác ta đến tin tức, Diêm Thiết san chết rồi. Không biết là ai giết, nhưng, nhận được chỗ tốt chỉ có bỗng nhiên xanh thăm."

Diêm Thiết san cùng bỗng nhiên xanh thăm đồng dạng, cũng là lão lưu manh, người khác hoài nghi hán vốn là cái thái giám, cũng không phải là không có lý do.

Lục Tiểu Phụng nói: "Lấy hán thân phận cùng võ công, nếu không phải khác có ý đồ, vẫn thế nào chịu làm Diêm Thiết san cái loại người này tổng quản nhỉ?"

Diêm này ngay cả Phàn Đại tiên sinh đều đã vô pháp phủ nhận.

Lý Vân Phi cũng nói: "Trong chốn giang hồ dĩ nhiên tuyệt sẽ không có người nghĩ đến, áo xanh Đệ Nhất Lâu nhưng lại sẽ ở phục trang đẹp để trong các."

Sơn Tây nhạn động dung nói: "Người nói áo xanh Đệ Nhất Lâu tại phục trang đẹp để các?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Nga Mị chương môn Độc Cô một con hạc tự là biết tin tức kia cho nên chạy đến. Nga Mị Tam Anh tứ tú bên trong Tô Thiệu Anh là ta bạn tốt. Định sẽ không gạt ta, hán nói cho ta chuyện này định sẽ không giả."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vô luận ai đã làm sai chuyện, đều được trả giá thật nhiều, bỗng nhiên xanh thăm cũng như vậy. Cho nên ta nghĩ xin đi chuyển cáo hán, ngày mai mặt trời mọc lúc, ta tại Thanh Phong xem chờ hán."

Phản Đại tiên sinh đột nhiên nói: "Mời ra tay."

Lý Vân Phi nói: "Lời nói của ta người chẳng lẽ không xác thực?"

Phản Đại tiên sinh nói: "Ta chỉ biết bỗng nhiên xanh thắm là ngày cầm môn chương môn, ta Phản Thiên dụng cụ trùng hợp là ngày cầm môn đệ tử. Cho nên chỉ cần ta Phản Thiên dụng cụ sống, tự không thể để cho người khác đi đối phó bỗng nhiên xanh thắm."

Son Tây nhận cau mày nói: "Đại nghĩa diệt thân, những lời này người chẳng lẽ chưa nghe nói qua."

Phản Đại tiên sinh lạnh lùng nói: "Ta nghe nói qua, nhưng đã quên rồi."

Giản Nhị tiên sinh cũng chậm chậm cô lên tới, nói: "Chúng ta vốn chính là chẳng phân biệt được hắc bạch, không biết nặng nhẹ người. Người như thế đáng chết, nhưng ta cũng là người như thế. Với lại hiện tại cũng đã đáng chết rồi."

Hắn đột nhiên nhảy lên tới, giống như là cây tiêu thương đồng dạng, một đầu hướng trên tường đứng tới. Hắn không có đụng vào trên tường, lại đụng vào rồi Lục Tiểu Phụng lồng ngực. Lục Tiểu Phụng đột nhiên đã che ở trước mặt hắn.

Giản Nhị tiên sinh lẳng không trở mình, cặp chân có mặt trên xà nhà đập một cái, đầu dưới chân trên đầu hướng đá phiến trên mặt đất tròng rồi đi xuống. Hắn vẫn là không có đụng vào đá phiến núi chỉ cảm thấy có ngón tay tại hông của hắn bờ nhẹ nhàng vừa nâng, người của hắn đã bốn cái bắt ổn đứng lại, vừa lúc đối mặt với một người. Một cái ngọc thụ lâm phong, sắc mặt tái nhợt người, bỗng nhiên xanh thắm.

Bỗng nhiên xanh thắm liên tiếp ngay cả nhìn cũng không nhìn bọn họ một cái, chậm rãi xoay người, ngưng mắt nhìn Lục Tiểu Phụng. Lục Tiểu Phụng cũng tại ngưng mắt nhìn hắn.

Hai cái từ hai mặt tương đối, lẫn nhau ngưng mắt nhìn, cũng không biết trải qua bao lâu, Lục Tiểu Phụng bỗng nhiên thật dài thở dài, nói: "Tại sao là người? Tại sao hết lần này tới lần khác sẽ là người?"

Bỗng nhiên xanh thắm lạnh lùng nói: "Chuyện của chúng ta, loại người như người là vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta biết người một lòng muốn làm một kiện kinh thiên động địa đại sự, người không muốn tại lệnh tôn ban cho hạ quá cả đời. Nhưng chuyện như vậy. . ."

Bỗng nhiên xanh thắm lạnh lùng nói: "Chuyện như vậy chính là chuyện lớn, trừ ra ta bỗng nhiên xanh thắm ngoài, còn có ai có thể làm cho ra?"

Bỗng nhiên xanh thắm trong giọng nói tràn đầy kiêu ngạo. Đúng vậy a, một người đem nhiều như vậy tuyệt đỉnh người thông minh đùa bốn ở trong tay. Hắn xác thực có thể kiêu ngạo rồi.

Lý Vân Phi than nhẹ một tiếng: "Bỗng nhiên xanh thắm, người xác thực có thể kiêu ngạo rồi. Người là thiên hạ này thiếu có người vật."

Bỗng nhiên xanh thắm thờ dài nói: "Nếu không phải người, ta cái kế hoạch này có lẽ sẽ thành công đâu."

Hắn bỗng nhiên phát liễu phát ổng tay áo, người đã ở ngoài cửa, chỉ nghe hắn lãnh đạm thanh âm xa xa truyền đến: "Lục Tiểu Phụng, hôm nay hoàng hôn lúc, ta tại Thanh Phong xem ngoài chờ người!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12:: bỗng nhiên xanh thắm chết

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 12:: bỗng nhiên xanh thắm chết

Hoàng hôn. Thanh Phong xem. Thanh Phong nhớ lại trước Thanh Sơn bên trên, Thanh Sơn đã ở tà dương ngoài.

Không có vụ, nhàn nhạt mây trắng trời miếu, xem ra lại giống như là vụ đồng dạng. Một trận gió thổi qua, thương nói lòng ở giữa Hôn Nha hù dọa, Tây Thiên một trát tà dương càng phai nhạt. Sau đó hoàng hôn đã che phủ đại địa.

Lục Tiểu Phụng đối mặt với khắp núi Thương Mang hoàng hôn, tâm tình so với này hoàng hôn còn trầm trọng .

Hoa Mãn Lâu hứng thú cũng lộ ra vẻ rất vắng lặng, thờ dài nói: "Bỗng nhiên xanh thắm còn không có tới."

Lục Tiểu Phụng nói: "Hắn, sẽ đến."

Lý Vân Phi nói: "Ta không ngờ rằng hắn hẳn là như vậy một người, hẳn vốn không nên làm ra chuyện như vậy."

Lục Tiểu Phụng chán nản nói: "Thực là hắn hết lần này tới lần khác làm."

Hoa Mãn Lâu nói: "Này có lẽ đơn giản là hắn quá kiêu ngạo, không những nghĩ thắng được mọi người, còn muốn thắng được hẳn cha của mình."

Lý Vân Phi đang nhớ lại Diệp Cô Thành, vị kia hẳn nhất người trong lòng vật, vị kia Nhất Kiếm Tây Lai, Thiên Ngoại Phi Tiên tuyệt đại kiếm khách. Vị kia cao ngạo người cao ngạo vật. Hắn cũng là quá kiêu ngạo rồi, hẳn đã là trên giang hồ mạnh nhất người, cần gì lại muốn trở thành thiên hạ nhất người có quyền thế đâu.

Lý Vân Phi thở dài nói: "Kiêu ngạo vốn là kiện ngu xuẩn chuyện. Một người nếu như quá kiêu ngạo rồi, tự sẽ làm ra ngu xuẩn chuyện."

Lục Tiểu Phụng suy nghĩ một chút đối với Hoa Mãn Lâu nói: "Người nếu là ta, người hội sẽ không bỏ qua hắn?"

Hoa Mãn Lâu nói: "Ta không đúng người, ta làm sao sẽ biết người nghĩ gì thế?"

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng nói: "Người cũng là kiêu ngạo nhân, người nên biết nếu như hắn thua, tự tính người bỏ qua cho hắn, hắn cũng nhất định sẽ không sống sót, hẳn hội tự sát. Bọn họ loại này kiêu ngạo nhân sẽ chỉ làm người khác kính nể, như thế nào lại làm cho địch nhân bỏ qua cho tự mình, với lại người cũng không nhất định sẽ thắng đâu."

Lý Vân Phi không có nói thêm gì đi nữa. Bởi vì này lúc hắn đã nghe thấy công xưởng tiếng mở cửa.

Thanh Phong xem kia nổi danh mà trầm trọng đại môn, mới vừa mở ra một đường. Một cái hoàng y đạo đồng tay mang theo đèn lồng, đi ra, còn có người đi theo phía sau hắn, không đúng bỗng nhiên xanh thẫm mà là cái áo vàng đạo nhân.

Này đạo người khoan bào đại tự, hai tông đã hoa râu gầy tiêu rõ ràng quắc trên mặt, mang theo chùng rất vẻ mặt nghiêm túc, cước bộ mặc dù rất nhẹ kiện, xem ra lại không giống luyện võ công bộ dạng.

Hắn bốn bề nhìn thoáng qua. Tự thắng tập hướng Lục Tiểu Phụng đi tới, đơn chương hỏi, nói: "Thí chủ tự là Lục Tiểu Phụng công tử đi? Tại hạ thanh phong, là cái này tiểu chủ trì đạo quan, Hoắc thí chủ cùng bản đạo là bạn đánh cờ, mỗi tháng muốn tới bản đạo nơi này tới nán nã mấy ngày."

Lục Tiểu Phụng nói: "Hiện tại hẳn người đâu?"

Thanh phong trên mặt hốt nhiên lại lộ ra chùng rất kỳ quái biểu tình, nói: "Bản đạo cái này tới, chính là vì muốn dẫn thí chủ đi gặp hắn."

Ba người tiếp theo thanh phong hướng đạo xem đi tới, thanh phong tại một gian ngoài phòng ngủ dừng lại rồi.

Lục Tiểu Phụng đẩy cửa tiến vào, Lý Vân Phi theo ở phía sau cũng vào rồi, hắn nhìn thấy bỗng nhiên xanh thẫm, thực là bỗng nhiên xanh thẫm tại cũng không nhìn thấy bọn họ.

Bỗng nhiên xanh thẫm không ngờ chết ở thanh phong đạo nhân trong phòng vân trên giường. Vân giường thấp mấy bên trên, có một dùng ngọc bích điêu thành Bàn Long chén, trong chén còn giữ chút ít rượu. Độc tửu.

Thanh phong thở dài than thở nói: "Hắn tới lúc, ta còn tưởng rằng hắn là tới hạ ngày hôm qua chưa xong kia cục dang dở, đang chờ nhìn có cái gì mới hay trước, có thể tránh được kia một kiếp? Ai ngờ hắn lại bảo hôm nay không có đánh cờ tâm tình, hẳn chỉ muốn uống rượu. Khi đó bản đạo mới nhìn ra ánh mắt của hắn khác thường, dường như tâm sự nặng nề hơn nữa còn không ngừng ở than ngắn thở dài lầm bầm tự nói."

Lý Vân Phi nói: "Cái này không thể nào, bỗng nhiên xanh thẫm là cái kiêu ngạo nhân, hẳn sẽ không tự sát, hướng hẳn người như vậy, làm sao có thể tự sát đâu. Huống chi hẳn hẹn ước Lục Tiểu Phụng hôm nay gặp mặt, hẳn tuyệt đối không đúng cái nuốt lời bội ước người."

Thanh phong nói: "Ta cũng không biết, nhưng hẳn lúc ấy phảng phất là đang nói: nhân sinh trăm năm, đảo mắt tức quá, còn nói cõi đời này đã có hẳn bỗng nhiên xanh thẫm, tại sao hết lần này tới lần khác lại muốn nhiều ra cái Lục Tiểu Phụng."

Lục Tiểu Phụng cười khổ, nhưng lại không nhận được vấn đạo: "Rượu này là người thay hẳn chuẩn bị?"

Thanh phong nói: "Rượu mặc dù chân nơi đây tất cả, chén rượu lại là chính bản thân hắn mang đến, hẳn tổ được thích sạch sẽ, cho tới bây giờ không cần người khác dùng qua vật."

Lục Tiểu Phụng cầm lấy chén rượu hít hà, cau mày nói: "Độc quả nhiên là tại chén rượu bên trên."

Thanh phong nói: "Hắn mấy lần cầm lấy chén rượu, lại để xuống giống như là gặp một trước khó khăn quân cờ, nâng chén bất định, bản đạo chính đang kỳ quái lúc, hẳn ngửa mặt cười to ba tiếng, đem trong chén rượu uống vào."

Lý Vân Phi kỳ thực biết vị đạo sĩ này nhưng thật ra là bị bỗng nhiên hưu mua chuộc. Nhưng hắn lại không có cách nào chứng minh tự mình biết sự thật. Hắn chỉ có dựa theo nội dung vở kịch đi xuống đi.

Này đây cõi lòng sầu lo đạo nhân, chấp tay trước ngực, chán nản nói: "Bản đạo thật sự không nghĩ tới, hần tuổi còn trẻ, tựa lại nhìn thấu tình đời, chỉ mong hần sớm quy đạo núi." Hần thanh âm càng nói càng thấp, trong mắt nhưng lại như có nước mắt đem rơi.

Lý Vân Phi đột nhiên nghĩ đến, hần có chứng cứ chứng minh vị đạo sĩ này là đang nói láo rồi. Hần đột nhiên vẫn đạo: "Ngươi mới vừa nói, ngươi ngày hôm qua cùng bỗng nhiên xanh thẫm đánh cờ?"

Thanh phong nói: "Đúng vậy a, ta ngày hôm qua cùng bỗng nhiên xanh thẫm hạ kết thúc quân cờ, hiện tại tàn cuộc còn tại phía ngoài đấy!"

Lý Vân Phi kéo lại thanh phong, nói: "Nói, ai bảo ngươi độc chết bỗng nhiên xanh thẫm. Nói cho ta."

Thanh phong vung tay áo từ, nói: "Thí chủ nói đùa gì vậy, ta cùng bỗng nhiên xanh thẫm bản lãnh bạn tốt. Như thế nào lại độc hại hần nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng cũng tiếp theo nói: "Vân Phi, ngươi nói hần độc chết bỗng nhiên xanh thẫm, có chứng cứ gì?"

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi chẳng lẽ không có nghe ta vừa mới câu hỏi sao? Lão đạo sĩ này mới vừa là nói như thế nào. Ngày hôm qua, hần cùng với bỗng nhiên xanh thẫm đang đánh cờ đấu. Nếu là cùng bỗng nhiên xanh thẫm đang đánh cờ, kia đã nói lên ngày hôm qua Thượng Quan Đan Phụng không đứng bỗng nhiên xanh thẫm giết chết. Như vậy ngươi vẫn chưa rõ sao?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngày hôm qua còn tại Thanh Phong xem đánh cờ."

Hoa Mãn Lâu sắc mặt cũng thay đổi.

Lục Tiểu Phụng nói: "Thượng Quan Phi Yến nếu là chết trong tay hần, ngày hôm qua tại sao có thể ở chỗ này đánh cờ?"

Thượng Quan Phi Yến tại vài ngoài trăm dặm, bỗng nhiên xanh thẫm tự tính mọc ra cánh, cũng vô phương tại trong vòng một ngày gấp trở về. Thượng Quan Phi Yến chính là ngày hôm qua chết.

Hoa Mãn Lâu chỉ cảm thấy tay chân cũng đã lạnh như băng, thán thanh nói: "Chúng ta chẳng lẽ trách lầm hần? Thực là lúc ấy hần tại sao không phân biệt giải nhỉ?"

Lý Vân Phi nói: "Hần ước chừng chúng ta ở chỗ này gấp mặt, có lẽ tựa là tìm nhân chứng. Chứng minh, ngày hôm qua hần còn tại Thanh Phong xem đánh cờ. Bởi vì hần biết nếu là không khẩu biện bạch, chúng ta nhất định sẽ không tin tưởng. Không nghĩ tới thế nhưng chết ở chỗ này rồi."

Lý Vân Phi dừng một chút lại nói: "Bỗng nhiên xanh thẫm nhất định không có nghĩ đến cái lão đạo sĩ này thế nhưng cho người khác mua chuộc, đem mình độc chết."

Lục Tiểu Phụng lời kéo lão đạo kia sĩ nói: "Nói cho ta, đến cùng là ai nhượng ngươi giết bỗng nhiên xanh thẫm."

Thanh phong đứng ở nơi đó không nói lời nào, nghĩ đến là không muốn đem này phía sau màn thủ phạm nói ra.

Lý Vân Phi biết ý nghĩ của hần, hần là cho là hướng bọn họ như vậy hiệp khách, nhất định sẽ không cưỡng bức hần đem sự thật nói ra.

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, nói: "Lão đạo sĩ, ngươi chẳng lẽ không biết, có bao nhiêu người bị này phía sau màn thủ phạm sát hại, ngươi chẳng lẽ sẽ không sợ bị diệt miệng sao?"

Thanh phong suy nghĩ một chút nói: "Là (vâng,đúng) bỗng nhiên hưu mua chuộc ta giúp hần giết người."

Lục Tiểu Phụng dừng một chút, thật giống như không thể tin được chuyện này đồng dạng, thật giống như không tin kia bỗng nhiên hưu tựa là hết thầy Nguyên Tội.

Rất nhanh Lục Tiểu Phụng sẽ hiểu, Lục Tiểu Phụng là người thông minh, tuyệt đỉnh người thông minh. Hần người như thế tựa là trong truyền thuyết thiên tài. Làm sao có thể không ngờ rằng chuyện này bí mật đấy!

Lục Tiểu Phụng cúi đầu nói: "Ta hiểu được, này bỗng nhiên hưu cho tới nay đều đang gạt chúng ta. Hần nhưng thật ra là muốn giết, Diêm Thiết san cùng Độc Cô một con hạc. Giả họa tại bỗng nhiên xanh thẫm trên mình, cho chúng ta trở mặt thành thù. Tự mình ngồi thu ngư ông thủ lợi. Chúng ta đi tìm hần."

Thanh Phong nhớ lại trước phía trước núi, bỗng nhiên hưu tiểu lâu là ở phía sau núi. Ba người đi tới hậu sơn.

Màu đỏ thắm môn là nhắm, trên cửa nhưng có cái chữ to "Đẩy". Lục Tiểu Phụng đẩy môn tự mở.

Vô luận cái dạng gì môn, cũng có thể đẩy ra được, cũng chỉ xem ngươi có chịu hay không đẩy ra, có dám đi hay không đẩy mà thôi.

Trong cửa là cái chiều rộng mà khúc chiết dừng đạo: "Đi qua đoạn chữ chuyển".

Lục Tiểu Phụng tự xoay qua chỗ khác, vòng vo mấy vòng sau, đi lên một cái thạch đài, chạm mặt lại có cái chữ to "Dừng".

Lục Tiểu Phụng tự ngừng lại, Hoa Mãn Lâu dĩ nhiên cũng tiếp theo dừng lại lại không nhận được vẫn đạo: "Ngươi tại sao bỗng nhiên ngừng lại?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Bởi vì nơi này có một dừng chữ."

Hoa Mãn Lâu nói: "Gọi người ngừng, người tự dừng?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta không ngừng thì thế nào? Nơi này có một 108 chỗ cơ quan mai phục, người có biết hay không ở nơi đâu?"

Hoa Mãn Lâu nói: "Không biết, liên tiếp ngay cả một chỗ cũng không biết."

Lục Tiểu Phụng cười cười, nói: "Nếu không biết, tại sao không dứt khoát hào phóng."

Hoa Mãn Lâu nói: "Nếu hướng mặt trước đi cũng khả năng gặp gỡ mai phục, tại sao không dứt khoát dừng lại."

Lục Tiểu Phụng nói: "Một chút cũng không muộn, cho nên bọn họ muốn ta ngừng, ta liền ngừng, muốn ta đi, ta liền đi."

Lý Vân Phi bọn họ vẫn không nhúc nhích, chợt phát hiện bọn họ đứng này thạch đài đang dần dần hướng xuống dưới trầm.

Sau đó hần liền phát hiện bọn họ đã đến một gian hình lục giác trong nhà đá một trương trên bàn đá bày biện ba bát rượu, trên bàn cũng có chữ to "Uống"

Lý Vân Phi bung lên một chén rượu uống vào. Hoa Mãn Lâu tay nhấc lên, chặn lại Lý Vân Phi rượu, nói: "Người bây giờ cái gì cũng không biết, liên tiếp ngay cả trong rượu có hay không độc cũng không biết, người chẳng lẽ muốn chết phải không?"

Vừa lúc đó, Hoa Mãn Lâu sắc mặt thay đổi, trở nên trắng bệch, hỏi hần: "Các người có hay không nghe thấy được một loại mùi hoa."

Lý Vân Phi nâng cốc uống vào nói: "Uống nhanh, nơi này tràn đầy độc khí, rượu này tự là giải độc."

Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu bung lên rượu, uống vào, sau đó hai người sắc mặt thay đổi về.

Lý Vân Phi nhìn một chút chén rượu đáy té chữ, bung lên chén rượu té xuống. Cửa mở ra.

Bỗng nhiên hươu ngồi ở trên bệ đá, đang hâm rượu. Hần nhìn Lục Tiểu Phụng nói: "Lão bằng hữu, tới uống một chén đi."

Lục Tiểu Phụng cười lạnh một tiếng: "Ta sợ chính mình cũng cùng bỗng nhiên xanh thắm đồng dạng, một ngủ bất tỉnh. Người người này thật sự là quá độc ác rồi. Hại làm sao nhiều người, người sẽ không sợ báo ứng sao?"

Bỗng nhiên hươu thật giống như không có cảm giác đồng dạng, tùy ý Lục Tiểu Phụng nhục mạ nhục nhả.

Lý Vân Phi minh bạch hần nhưng thật ra là nghĩ đem bọn họ toàn bộ giết chết

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13:: bỗng nhiên hươu ngày tận thế

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 13:: bỗng nhiên hươu ngày tận thế

Lý Vân Phi nhìn bỗng nhiên hươu, trong ánh mắt mang theo một chút không cười. Vấn đạo: "Người mất nhiều thời giờ như vậy tinh lực. Đến cùng là vì cái gì. Bọn họ lại có cái gì thật xin lỗi người nhỉ?"

Bỗng nhiên hươu lạnh lùng nhìn Lục Tiểu Phụng nói: "Bọn họ đều là tìm chết, bọn họ thiếu ta, thiếu ta chẳng lẽ không phải trả?"

Lý Vân Phi vấn đạo: "Bọn họ đến cùng thiếu người thứ gì. Muốn dùng mạng của bọn hần tới còn."

Bỗng nhiên hươu nói: "Đại Kim Bằng Vương vốn là không nợ ta gì gì đó, đáng tiếc chính là, hần gần đây thật sự là nghèo quá rồi, nhưng lại tới hỏi ta muốn, hần là cái hưởng thụ xấu rồi người, cũng là hội thoại tiền người, nhưng hần không biết kiếm tiền cực khổ."

Lục Tiểu Phụng trong ánh mắt tràn đầy tức giận, Lý Vân Phi có thể nhìn đến ra Lục Tiểu Phụng muốn ra tay rồi, hần kéo lại Lục Tiểu Phụng. Xoay người hướng bỗng nhiên hươu vấn đạo: "Kia Diêm Thiết san nhỉ?"

Bỗng nhiên hươu oán hận nói: "Số tiền kia là của ta, ai cũng không có thể đến, bọn họ nghĩ đến phân tài sản của ta, kia là nằm mộng. Nay chút ít tất cả đều là ta, ta ai cũng không để cho. Ai cũng đừng nghĩ từ trong tay của ta cướp đi bọn họ."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Người số tiền kia tài tự là hoa tám đời cũng xài không hết, chẳng lẽ người lưu lại điền quan tài à!"

Bỗng nhiên hươu thật giống như bộc phát loại hô: "Người có vài cái lão bà, tự mình dùng không hết, chẳng lẽ người cũng cho người khác sao?"

Lý Vân Phi cảm thấy bỗng nhiên hươu thần kinh có chút vấn đề. Đây quả thực là lời nói vô căn cứ, không nhận được vẫn đạo: "Đây căn bản là hai việc khác nhau sao? Lão bà chẳng lẽ có thể cùng tiền đồng dạng sao?"

Bỗng nhiên hươu mở to hai mắt bệnh tâm thần hô: "Đây là hai việc khác nhau? Không, này ở trong mắt ta là một chuyện. Lão bà không thể khiến người ta, tiền tài cũng không có thể khiến người ta. Toàn bộ là của ta, sở có đồng Tây Đô là của ta. Ta ai cũng không để cho."

Lý Vân Phi không nhận được lác đầu, nói: "Người người này chết đã đến nơi còn không biết hối cải. Hôm nay, nói gì chúng ta cũng không có thể bỏ qua người."

Bỗng nhiên hươu cười lạnh một tiếng nói: "Các người tới lộn chỗ, người nên biết ta bây giờ là này áo xanh một 108 lâu lâu chủ, chỉ bằng các người muốn giết ta, ha, thật sự là quá khó khăn, hôm nay, các người chết ở chỗ này sau này, tất cả tài phú toàn bộ là của ta rồi."

Bỗng nhiên hươu phui tay, từ chung quanh đi tới hơn hai mươi người, tất cả đều là nhị lưu trở lên - hảo thủ, còn có sáu cái(người) là nhất lưu cao thủ. Đứng ở nơi đó, khí thế kinh người.

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Hoa Mãn Lâu, này hai mươi người, ta có thể đối phó bốn cái, người sao?"

Hoa Mãn Lâu cũng cười nói: "Ta có thể đánh năm cái tả hữu."

Lục Tiểu Phụng kêu lên: "Thêm ở chung một chỗ không tới mười cái. Vậy kia hơn mười mấy làm sao bây giờ."

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Người không đúng thường thường nói người tự mình có thể một người đánh mười người sao? Những thứ khác giao cho người."

Lục Tiểu Phụng nhất thời lảng ở nơi đó. Đang lúc này Lý Vân Phi rút ra bảo kiếm, một kiếm đâm tới. Dùng là bản thân kia còn không có luyện đến lớn thành cuồng phong khoái kiếm. Mặc dù không có luyện đến lớn thành, nhưng có phải thế không những thứ kia nhị lưu cao thủ có thể ngăn chặn, cộng thêm hấn kia luyện đến tầng thứ năm Minh Ngọc công. Lên chiếc tới, dùng là làm ít công to.

Ngay trong nháy mắt này, Lý Vân Phi kiếm đã quán xuyên một người cổ họng. Một người cổ họng bị đâm thủng, người này vốn hấn nên chết chắc, nhưng là người này thế nhưng vươn ra hai tay vững vàng bắt được Lý Vân Phi kiếm. Những người khác cũng đều lao đến. Mỗi một chiêu đều hướng Lý Vân Phi trên mình cho đòi hô.

Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu nhìn thấy Lý Vân Phi có chút chống đỡ không được. Liên tiếp ngay cả bước lên phía trước tiếp ứng, một người ngăn trở bảy tám người, này mới khiến Lý Vân Phi hoàn quá thần lại. Dùng sức từ người nọ trong tay rút kiếm ra tới. Tấn công hướng một người khác. Người nọ là cái luyện tập Kim Chung Trảo cao thủ. Một thần thượng thừa hộ thân công phu lợi hại vô cùng. Lý Vân Phi kiếm đâm tại trên người hấn cũng chỉ là lưu lại một đạo vết máu. Phải biết rằng, Lý Vân Phi hiện tại công phu thực là xưa đâu bằng nay rồi.

Lý Vân Phi nhìn ra này nhân thân pháp rất kém cỏi, cho nên, tránh ra hấn, tấn công hướng một cái sử dụng Đại Lực Kim Cương Chưởng cao thủ. Người này một chưởng tiếp theo một chưởng tấn công hướng Lý Vân Phi. Lý Vân Phi kiếm như cuồng phong, một kiếm nhanh hơn một kiếm, hấn đã mình bạch cuồng phong khoái kiếm kiếm ý. Cuồng phong khoái kiếm kiếm ý tự là nhanh, vứt bỏ hết thảy, giáng cứu mau, mau, mau. Một kiếm nếu so với một kiếm mau.

Ngay trong nháy mắt này, Lý Vân Phi đã khiêu vũ ra mười tám đạo kiếm ảnh, kiếm kiếm không rời đối phương yếu hại. Mỗi kiếm đều tấn công tại địa phương cổ họng. Người nọ cũng không đứng ngồi không, một chưởng chưởng đều mang theo một cổ ác phong, mỗi một chưởng đều đánh hướng Lý Vân Phi đầu. Thật giống như muốn đem đầu của hấn cốt đánh nát thông thường một loại.

Lý Vân Phi nếu như chẳng qua là đối địch một người, hấn sớm tự thắng. Người nọ mặc dù lợi hại, nhưng tuyệt đối không đúng Lý Vân Phi đối thủ, nhưng bên cạnh hấn năm người, cũng tất cả đều tấn công hướng hấn, Lý Vân Phi trong lòng có chút thờ dài.

Người ta trên ti vi cao thủ đối địch đều là một đấu một, hiện tại hấn muốn một cái đánh năm cái, cũng quá làm khó người, hấn quay đầu nhìn lại, Lục Tiểu Phụng một cái đánh tám cái ngược lại thành thạo, đem mấy người kia đều đùa bốn xoay quanh, mà Hoa Mãn Lâu nghe thanh đối vị trí càng là lợi hại vô cùng. Nay chút ít người ngay cả hấn tay áo chân cũng không đụng phải.

Nhìn bọn họ, đang nhìn nhìn tự mình, Lý Vân Phi không nhận được thờ dài, bất quá hấn nghĩ lại, cũng đúng! Minh bây giờ bất quá cũng chỉ là mới luyện một năm công phu. Mặc dù kiếp trước ở trên cái thế giới này có bảy tám năm, nhưng hiện tại một lần nữa tu luyện mới một năm, tự so sánh kiếp trước mạnh ra không ít, cũng không có cái gì có thể thờ dài rồi.

Tự tại Lý Vân Phi nghĩ chuyện đặc trong nháy mắt, sự tình phát ra biến hóa, Lục Tiểu Phụng đối thủ, đã bị hấn toàn bộ điểm ở, Lục Tiểu Phụng Linh Tê Nhất Chỉ đúng là Thiên Hạ Vô Song điều khiển. Hoa Mãn Lâu đối thủ cũng hoàn toàn không đúng đối thủ của hấn. Chỉ có đối thủ của mình làm cho tự mình luống cuống tay chân.

Lý Vân Phi càng tàn nhẫn lợi hại, thật sự ngăn trở đối thủ Đại Lực Kim Cương tay. Một kiếm đâm về địch nhân thủ cấp. Một kiếm quán đỉnh. Chết không thể rồi hãy chết rồi.

Này lúc một cái sử dụng song đao cao thủ. Một đao bổ về phía Lý Vân Phi. Đáng thương Lý Vân Phi vốn là là(vì) đánh chết một người âm thầm cao hứng. Tựa này một cái nháy mắt. Này đôi đao liền hướng Lý Vân Phi chém tới, Lý Vân Phi vội vàng nghiêng người một cái trốn. Đao theo cánh tay trái bổ tới, tựa một đao kia, đem Lý Vân Phi hưng phấn chém không có.

Nhìn mình cánh tay trái vết thương, cảm thụ được kia khắc cốt ghi tâm đau. Lý Vân Phi cảm thấy mình trong khoảng thời gian này khinh thường. May là này mấy người không phải là cái gì đỉnh cấp cao thủ, bằng không, tự mình đã chết đi rồi. Lý Vân Phi dưới đáy lòng âm thầm cho mình cố động, không hề dứt đoạn nhắc nhở sau này mình muốn mọi sự cẩn thận.

Lục Tiểu Phụng nhìn thấy Lý Vân Phi bị thương, bận rộn bên trên đi hỗ trợ, này lúc Lý Vân Phi nói: "Lục Tiểu Phụng, không phải giúp ta, chính mình được."

Lục Tiểu Phụng nhìn thật sâu hẩn một cái, lui xuống, này lúc bên tai truyền đến Hoa Mãn Lâu thanh âm: "Vân Phi là cái kiêu ngạo nhân, hẩn làm sao sẽ để cho người khác hỗ trợ đâu. Bất quá ta xem hẩn mình có thể."

Lục Tiểu Phụng xoay người nhìn lại, Hoa Mãn Lâu địch nhân cũng đều té trên mặt đất.

Hoa Mãn Lâu mặc dù là cái người mù, thực là công phu của hẩn lại là cao siêu vô cùng.

Tại Hoa Mãn Lâu cùng Lục Tiểu Phụng lúc nói chuyện. Lý Vân Phi đã đem chính mình kiếm từ song đao khách trên trái tim nhỏ xuống tới. Những người còn lại nhìn Lý Vân Phi đại phát thần uy liên tiếp ngay cả giết ba người, đang nhìn Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu bên cạnh kia chỉ thương bất từ đồng bạn. Tứ tán ra, hướng nơi xa bỏ chạy.

Lý Vân Phi bọn họ không có đuổi theo, này chút ít người bắt quá cũng chỉ là hướng kia thạch đài người trên bán mạng, kia bỗng nhiên hưu mới là đầu sỏ gây nên. Chỉ cần tiêu diệt hẩn là được rồi.

Bỗng nhiên hưu nhìn thấy mình trợ thủ chết chết, tổn thương tổn thương, trốn trốn. Tự mình nhấn một cái cơ quan, sau đó phía sau xuất hiện một cái cửa, hẩn khom người một chui, tựa từ trong cửa chạy đi ra ngoài. Sau đó này môn lại đóng hợp lại.

Lý Vân Phi một cái chạy nhanh tựa bay về phía thai bên trên, sau đó hẩn hướng môn đẩy đi, lại làm sao đẩy đều đẩy không ra. Lý Vân Phi thở dài, nói: "Ai! Lại để cho hẩn chạy, chết này chút ít người đều chết vô ích rồi. Ai hẩn có năng lực nhóm bảo thù đâu."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Đừng nóng vội, đừng nóng vội. Ngươi quên rồi bạn tốt của chúng ta sao?"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi là nói diệu thủ lão bản chu ngừng, thực là hẩn không ở chỗ này a!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Nói như thế nào chúng ta tương giao lâu như vậy, chút bổn sự ấy vẫn phải có, cho nên, cúi người đi xuống, tìm mấy cái, sau đó hướng thạch đài chân nhân một cái, thạch bích mở mang rồi cái môn."

Ba người từ cửa đá chui ra ngoài, bên ngoài là một mảnh vùng ngoại ô. Từ thảo từ tổn hại trình độ đến xem. Bỗng nhiên hưu hẩn là đi phía Tây chạy trốn.

Lục Tiểu Phụng đầu tàu gương mẫu thi triển lên khinh công đuổi tới. Hoa Mãn Lâu theo sát sau đó, này lúc, Lý Vân Phi bị ai phát hiện khinh công của mình thật sự là quá kém. Làm sao cũng cùng không ngừng bọn họ, chẳng qua là một cái nháy mắt tựa lạc hậu thật xa. Vì có thể thiếu kéo điểm đường. Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là sử dụng tự mình Cửu Châu lý bên trên bổ sung thêm kỹ năng: Thảo Thượng Phi.

Thi triển ra tốc độ nhanh 2 lần không dứt, chỉ có như vậy, ba người cũng càng kéo càng xa. Lý Vân Phi rất xa theo ở phía sau, chỉ chốc lát, hẩn liên tiếp ngay cả Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu bóng dáng đều không nhìn thấy rồi.

Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là khiến cho ra bản thân bú sữa Lục Đạo, hướng bọn họ đuổi theo, may là bọn họ không đứng Đạp Tuyết Vô Ngân, trên đường vẫn có nhất điểm dấu vết, cứ như vậy đi một chút ngừng ngừng, qua mười mấy phút đồng hồ, Lý Vân Phi rốt cục rất xa nhìn thấy Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu.

Bay đến bọn họ bên cạnh, nhìn thấy bỗng nhiên hưu nằm trên mặt đất, hỏi thăm một tiếng mới biết được, tựa tại Lý Vân Phi truy đuổi bọn họ lúc, bỗng nhiên hưu đã bị Lục Tiểu Phụng giết chết rồi.

Hoa Mãn Lâu thở dài nói: "Cuối cùng là trừ ra một cái đại hại."

Lục Tiểu Phụng cười to nhìn Lý Vân Phi tại thờ hồng học, nói: "Vân Phi, ngươi kiếm pháp không tệ, làm sao khinh công lại sai thành như vậy."

Lý Vân Phi không nhịn được liếc mắt, nói: "Ngươi còn cười, lại không người đã dạy ta khinh công, khinh công của ta cũng không có làm sao luyện qua, như thế nào lại hảo đâu."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Muốn học sao? Ta dạy cho ngươi a!"

Lý Vân Phi nói: "Có điều kiện gì sao?"

Lục Tiểu Phụng lật ra hạ mắt nói: "Ngươi quá dễ cho ta thất vọng, chúng ta nhưng là bằng hữu, ta nói như vậy nói ta sẽ thất vọng. Hội thương tâm."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi miễn phí dạy ta, yêu cầu gì cũng không có."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Đương nhiên là có, rất đơn giản, ngươi phải nhớ kỹ ngươi thiếu cá nhân ta tình, nhớ được phải trả a."

Lý Vân Phi gật đầu. Lục Tiểu Phụng bắt đầu một chút xúi dạy Lý Vân Phi khinh công. Hắn đem vận công pháp môn. Phi hành kỹ xảo, từ đầu nghe rồi một lần.

Này lúc bên tai truyền đến thanh âm: đánh số 2112 học tập đỉnh cấp khinh công « Phượng Vũ Cứu Thiên ».

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14:: trên núi Nga Mi khách

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 14:: trên núi Nga Mi khách

Từ tại Lý Vân Phi học tập Phượng Vũ Cứu Thiên lúc, bên tai lại nghĩ tới hệ thống thanh âm: đánh số 2112. Bỗng nhiên hừ từ vong, hoàn thành nội dung võ kịch Lục Tiểu Phụng truyền kỳ. Một năm sau tiếp tục nội dung võ kịch thù hoa đạo tặc.

Nhiệm vụ 1: đánh bại Công Tôn đại nương. Nhiệm vụ phần thưởng: danh kiếm một thanh, nhiệm vụ vi tích phân 10000.

Nhiệm vụ 2: đánh bại kim cửu linh. Nhiệm vụ phần thưởng: « Vân Long cửu hiện » một quyển, nhiệm vụ vi tích phân 20000.

Nhiệm vụ 3: đánh bại Lục Tiểu Phụng. Nhiệm vụ phần thưởng: « Linh Tê Nhất Chỉ » một quyển, nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Nhiệm vụ rất khó, ba người này đều là cao thủ của cao thủ. Mặc dù tại này phiền cao thủ nhiều như mây giang hồ cũng có thể chiếm cứ nhất định địa vị. Nếu muốn đánh bại bọn họ thật sự là quá khó khăn, bất quá đi một bước nhìn một bước đi.

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút thù hoa đạo tặc bên trong xuất hiện nhân vật. Cao thủ rất nhiều, hơn nữa còn có tự mình thích nhất tuyệt thế cao thủ Diệp Cô Thành. Trong lòng không kiềm nổi có chút mong đợi mình cùng thân tượng gặp mặt.

Bất quá tại này trước hắn muốn đi lần núi Nga Mi. Thấy thấy bằng hữu của mình Tô Thiếu Anh, còn có kia Nga Mi bốn mỹ nữ. Thuận tiện tại kia luyện công phu, dù sao có đối thủ đối luyện so với mình bế quan luyện một mình muốn mau hơn không ít. Với lại lần trước giúp phái Nga Mi một thanh, nhân tình này làm sao cũng phải còn a.

"Vân Phi, Tiểu Phượng, hai tháng sau, là phụ thân ta sáu mươi đại thọ, đến lúc đó xin đến đây chúc thọ." Lúc này Hoa Mãn Lâu cắt đứt Lý Vân Phi ý nghĩ.

Lý Vân Phi bỗng chốc kinh trụ, khiếp trước bởi vì võ công quá kém, cho nên không cùng Lục Tiểu Phụng bọn họ tương giao, căn bản cũng không biết chuyện này, này tự có chút kỳ quái, nhớ được một bộ phim trong nội dung võ kịch, Hoa Mãn Lâu phụ thân sáu mươi đại thọ lúc. Giày sắt đạo tặc hội tới quấy rối, này thật giống như cũng là nội dung võ kịch, không biết làm sao, thế nhưng không có coi là. Này tự có chút kỳ quái rồi.

Bất quá Lý Vân Phi nghĩ lại cũng đúng, này giày sắt đạo tặc công phu không cao, giả mạo thần y tới hại người, cũng không phải là cái gì khó khăn nội dung võ kịch, cho nên nói: "Hoa Mãn Lâu, ngươi yên tâm, đến lúc đó nhất định đi trước. Này bỗng nhiên hừ cũng đã chết, không bằng lúc đó sau khi từ biệt, đến lúc đó định đi Giang Nam tham gia thọ yến."

Lục Tiểu Phụng nói: "Đúng vậy a, Hoa Mãn Lâu, ta còn muốn đến kinh thành phong thái lâu đi ăn bánh chưng đâu. Không bằng lúc đó sau khi từ biệt như thế nào."

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Vây cũng tốt, ta cũng đúng lúc về nhà vì phụ thân thọ yến chuẩn bị, chuẩn bị. Kia lúc đó sau khi từ biệt! Hai tháng sau gặp mặt."

"Hai tháng sau gặp mặt." Lý Vân Phi vận khởi khinh công phi thân mà đi. Lục Tiểu Phụng, Hoa Mãn Lâu cũng lẫn nhau cáo biệt. Mọi người lẫn nhau tàn ra tới.

Một đường bay nhanh, trở lại bỗng nhiên hừ chỗ ẩn thân. Đừng quên, mấy cái bị Lý Vân Phi giết chết nhân thân bên trên bao vây còn không có nhặt đầu. Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu tại lúc vì không để cho bọn họ khả nghi, hẳn nhưng mà cái gì cũng không nhặt đầu.

Tới rồi son động, những thứ kia bị Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu đã thương, điểm huyết người, đều đi hết sạch, còn dư lại ba cỗ thi thể lè loi nằm ở kia.

Lý Vân Phi mới bắt kể cái này đầu. Tại ba người trên mình nhảy ra khỏi ba cái bao vây. Đáng tiếc này ba cái bị Lý Vân Phi giết chết người đều là nhị lưu nhân vật, nghĩ đến cũng không có vật gì tốt.

Đem ba cái bao vây mở ra vừa nhìn, quả nhiên rất thất vọng, mỗi cái bên trong cấp rồi chút ít thượng hạng kim sang dược, cùng mấy trăm lượng bạc ở ngoài, cũng chính là khai ra rồi một bộ kim ty nhuyễn giáp cái bao tay. Cùng một quyển « Võ Đương kiếm pháp » bí tịch. Không phải là cái gì cao cấp võ học. Nhưng cũng không tệ lắm.

Lý Vân Phi vốn không muốn học, nhưng về sau nghĩ lại, không phải là người nào cũng muốn dùng cuồng phong khoái kiếm tới đánh, đến lúc đó tới rồi một chút hạ tam lưu nhân vật, cũng không đến nỗi dùng này chút ít đi. Trước học rồi nói sau.

Mở ra bộ sách. Học tập « Võ Đương kiếm pháp » . Mở ra chính mình thuộc tính xem một chút công phu của mình.

Đánh số 2112:

Nội công: trung cấp nội công 10 cấp. (max level) Kim Chung Tráo 5 cấp. Minh Ngọc công 4 cấp.

Khinh công: trụ cột khinh công 10 cấp. (max level) Phượng Vũ Cửu Thiên 1 cấp.

Kiểm pháp: trụ cột kiếm pháp 10 cấp. (max level) cuồng phong khoái kiếm 8 cấp. Võ Đương kiếm pháp 1 cấp.

Bình khí: Lãnh Vân kiếm.

Y phục: Bạch Vũ áo.

Đồ đội đầu: ngọc bích trâm.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Lý Vân Phi nhìn mình thuộc tính, cảm thấy rất thỏa mãn. Chính mình một thân công phu cũng không kém rồi, tự mình cố gắng nữa một năm, nghĩ đến coi như xong. Là không có Lục Tiểu Phụng lợi hại, nói như thế nào cũng có Hoa Mãn Lâu công phu rồi.

Luyện tập công phu đương nhiên là càng nhanh càng tốt. Tại phục trang đẹp để các trước còi bảo mã(BMW), vội vàng đi trước núi Nga Mi.

Mấy ngày bốn ba cuối cùng đã tới núi Nga Mi. Tới rồi dưới núi Nga Mi, hướng trên núi Nga Mi đi tới. Hai cái thủ núi đệ tử, đứng tại sơn môn trước. Nhìn thấy Lý Vân Phi muốn lên trong núi, vấn đạo: "Người tới người phương nào, hãy xưng tên ra."

Lý Vân Phi khẽ cười một tiếng nói: "Ngươi bẩm báo Tô Thiếu Anh, tự nói Lý Vân Phi đến đây thăm bạn."

Một người đệ tử nói: "Kia thỉnh đại hiệp chờ, ta đi trước bẩm báo."

Lý Vân Phi đợi một trận, đột nhiên nghe được một trận tiếng cười: "Lý huynh đến đây, không từ nghênh đón, vạn mong bao dung."

Lý Vân Phi rất xa nhìn thấy Tô Thiếu Anh mang theo hán bốn cái xinh đẹp sư muội đến đây. Cho nên nghênh đón.

Tô Thiếu Anh lôi kéo Lý Vân Phi hướng trên núi Nga Mi đi tới, vừa đi còn vừa nói: "Lần trước chuyện thật là nhờ có ngươi, bằng không a, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Ta đem chuyện của ngươi cùng sư phụ nói, sư phụ suy ra gấp. Hắn còn nói muốn cảm ơn ngươi giúp hắn đem bỗng nhiên hưu cái kia thủ phạm giết."

Lý Vân Phi cười nói: "Kia bỗng nhiên hưu cũng không phải là ta giết chết, là kia Lục Tiểu Phụng động tay, đáng tiếc ta khinh công quá kém, thế nhưng không có đuổi theo đi. Nghĩ đến có chút buồn bực."

Tô Thiếu Anh nói: "Mặc dù ngươi không có tự tay giết chết bỗng nhiên hưu, nhưng là thế nào nói cũng vạch trần rồi bỗng nhiên hưu bí mật, để cho hắn không chỗ nào che dấu, bằng không, sư phó của ta có lẽ sẽ cho hắn hại chết đâu."

Lý Vân Phi tâm nói gì có lẽ bị bỗng nhiên hưu hại chết, là nhất định bị bỗng nhiên hưu hại chết, nếu không phải mình ngăn trở Thượng Quan Đan Phượng giết chết Diêm Thiết san, kia Tây Môn Xuy Tuyết nhất định sẽ đi giết Độc Cô một con hạc, đến lúc đó liên tiếp ngay cả này bốn mỹ nữ cũng sẽ bị hại chết ba cái.

Bất quá Lý Vân Phi làm sao cũng sẽ không nói ra, ngược lại khiêm tốn nói: "Khách khí, người nào không biết Độc Cô chương môn kiếm pháp cao minh. Một tay đao kiếm song tuyệt Thiên Hạ Vô Song. Nếu như không có ta cũng sẽ không có chuyện. Quá khách khí."

Lý Vân Phi cùng Tô Thiếu Anh vừa đi vừa nói cười. Hai người rất nhanh đã đến Nga Mi đại điện. Kia Nga Mi chương môn Độc Cô một con hạc đứng ở ngoài điện chờ Lý Vân Phi.

Độc Cô một con hạc cười một tiếng dài nói: "Lý thiếu hiệp có thể tới ta Nga Mi tới, ta Nga Mi trên dưới về vang cho kẻ hèn này, tới xin mời ngồi."

Độc Cô (các loại) trong điện người sau khi ngồi xuống, Độc Cô một con hạc cười nói: "Các vị, vị thiếu hiệp kia tự là tiêu diệt áo xanh lâu Lý Vân Phi Lý thiếu hiệp, hần và Lục Tiểu Phụng Lục thiếu hiệp, Hoa Mãn Lâu Hoa thiếu hiệp. Cùng nơi tiêu diệt áo xanh lâu lâu chủ bỗng nhiên hư. Là (vì) võ lâm trừ ra một đại họa hại, thật là đại khoái nhân tâm. Lần này Lý thiếu hiệp đi tới ta núi Nga Mi, nhất định phải sống thêm mấy ngày, cũng tốt để cho ta này chút ít đệ tử biết giang hồ to lớn, võ công của bọn hần là xa xa không đủ."

Lý Vân Phi nói: "Ta đây tự quấy rầy Độc Cô chương môn rồi, ta liền ở mấy ngày."

Độc Cô một con hạc nói: "Làm sao sẽ nhỉ? Thiếu hiệp thật sự quá khách khí. Người, thiết yến chiêu đãi Lý thiếu hiệp."

Ăn một bữa ăn tối thịnh soạn sau, Lý Vân Phi liền trở về phòng ngủ của mình, tu luyện lên Minh Ngọc công rồi. Rất nhanh sắc trời tự đen, Lý Vân Phi cảm thấy một trận mồ mướt, tự ngủ.

Một đêm không có chuyện gì đặc biệt, rất nhanh trời sắp sáng, Lý Vân Phi mở mắt, rửa mặt sau đó, Lý Vân Phi cầm lấy chính mình kiếm, hướng trên núi đi tới.

Này phái Nga Mi kiến tạo tại này giữa sườn núi, vận khí Phụng Vũ Cửu Thiên liền hướng đỉnh núi chạy như bay mà đi. Vừa lúc luyện một chút khinh công.

Tới rồi đỉnh núi có thể cảm thấy không khí rõ ràng bất đồng, đừng nói thực tế thế giới kia chịu đủ ô nhiễm không khí, tự nói này sườn núi ở giữa không khí cùng này đỉnh núi không khí tự hoàn toàn bất đồng.

Hô lên khí tới cảm thấy một trận thoải mái, nghe thấy lên tới một trận thanh tân. Thật sự rất thư thái, tại cái chỗ này luyện võ, Lý Vân Phi đều không cảm giác được khổ rồi. Mỗi ngày nghe này không khí, thật là tốt biết bao a!

Rút kiếm ra tới, Lý Vân Phi cảm thấy mình nhất định phải hảo hảo luyện võ, nhất định phải tại gầy sắt đạo tặc cái này nội dung võ kịch bắt đầu lúc, đem mình cuồng phong khoái kiếm cấp luyện hảo. Đến lúc đó sẽ đem Minh Ngọc công luyện đến 7 cấp. Tự mình tự nhất định có thể đến gần Hậu Thiên đỉnh phong. Đến lúc đó chính mình các loại nội dung võ kịch mới có thể hảo hảo hoàn thành.

Hai canh giờ đi qua rồi, Lý Vân Phi cảm giác tinh lực của mình dùng hết rồi, lúc này mới chậm rãi mai đến phái Nga Mi trong, kêu cái đồng tử giúp mình chuẩn bị nước nóng, Lý Vân Phi mỗi lần luyện xong kiếm cũng muốn tắm.

Này lúc Tô Thiếu Anh tới rồi, hần nhìn thấy Lý Vân Phi bày tại trên ghế đầu cả kinh kêu lên: "Lý huynh, làm sao thành bộ dáng như vậy. Lý huynh vừa mới đi làm cái gì."

Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Ta mới vừa đi trên đỉnh núi đi luyện kiếm rồi."

Tô Thiếu Anh bộ mặt kinh ngạc nói: "Lý huynh kiếm pháp đã rất cao minh rồi, vì sao còn luyện được như lúc này khổ."

Lý Vân Phi cười nói: "Kiếm pháp của ta còn xa xa không đủ, không nói Lục Tiểu Phụng rồi, chính là Hoa Mãn Lâu, ta cũng vậy tuyệt đối không đứng đối thủ của hần. Ta cảm thấy mình vẫn là kém xa nhỉ?"

Này lúc một trận chuông bạc tiếng cười truyền đến, sau đó nghe thấy một trận thanh âm dễ nghe: "Sur huynh, ngươi xấu hổ không xấu hổ a, kiếm pháp của ngươi không đứng Lý thiếu hiệp đối thủ, Lý thiếu hiệp luyện lên kiếm tới vẫn là như thế cực khổ, thiết thời ngươi vẫn là Nga Mi Tam Anh chi nhất đầu."

Lý Vân Phi vừa nhìn nguyên lai là Nga Mi tứ tú bên trong mã Tú Chân. Nàng đứng ở nơi đó xinh đẹp hào phóng.

Tô Thiếu Anh cười khổ nói: "Ta nói không lại ngươi, có Lý thiếu hiệp tự quên ta cái này sur huynh rồi, hảo, ta đi vẫn không được sao?" Tô Thiếu Anh đối với Lý Vân Phi nháy mắt vài cái, sau đó đã đi.

Mã Tú Chân thoát nhìn có chút xấu hổ, nhưng nàng vẫn là hào phóng ngẩng đầu lên nhìn Lý Vân Phi ánh mắt nói: "Lý thiếu hiệp, ta nghĩ xuống núi mua vài món đồ, ngươi có thể hay không cùng đi với ta."

Lý Vân Phi hiểu ý cười cười nói: "Ngươi có hay không ăn xong điểm tâm, nếu không có nói chờ ta rửa hảo tắm, chúng ta cùng nơi xuống núi ăn, ta biết này dưới chân núi có một nhà Vương Cát bánh bao cửa hàng, bên trong bánh bao ăn thật ngon, như thế nào."

Mã Tú Chân khoan khoái cười: "Tốt, ta điểm tâm cũng không đâu rồi, chúng ta cùng đi chứ. Ta tại phía ngoài chờ ngươi. Ngươi không nên gấp a."

Lý Vân Phi tiến vào trong nhà, hảo hảo rửa sạch, rửa hảo tắm sau, tự hướng ngoài phòng đi tới.

Chương 15:: trung thành hòa thượng

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 15:: trung thành hòa thượng

Chương 15:: trung thành hòa thượng

Lý Vân Phi ra khỏi phòng thê nhưng nhìn thấy, trừ ra mã Tú Chân ở ngoài, vài người khác thê nhưng cũng tại chỗ này đợi hần. Không kềm nổi có chút kỳ quái, lại hỏi: "Mã Tú Chân, làm sao các nàng cũng tại a?"

Mã Tú Chân có chút buồn bực, ủ rũ nói: "Ta đây ba cái sư muội các nàng nói cũng muốn xuống núi mua đồ. Muốn cùng chúng ta cùng đi."

Lý Vân Phi cười nói: "Tốt lắm a, mọi người cùng nhau đi thôi, chúng ta đi thôi."

Đọc theo đường đi cười cười nói nói đi tới trên đường, Lý Vân Phi nhìn nhai người trên lưng, nhìn chung quanh cửa hàng, xem ra Minh triều buôn bán cực kỳ phát đạt, là cái dân chúng rất giàu có triều đại. Bởi vì bách tính môn đều rất giàu có, đều có thể có tiền đi đi dạo phố. Cho nên dòng người rất nhiều.

Này bốn mỹ nữ một chút cũng không giống nữ hiệp bộ dạng. Hì hì cười cười, cãi nhau ầm ĩ. Tìm được rồi trong truyền thuyết Vương Cát bánh bao cửa hàng. Tại mời vào trong rồi bốn mỹ nữ ăn bỗng nhiên bữa ăn sáng. Này Vương Cát bánh bao cửa hàng bánh bao đúng là ăn ngon. Lý Vân Phi liền tiếp ngay cả ăn tám cái bánh bao.

Này lúc Tôn Tú anh nói: "Lý Vân Phi, người mạnh khỏe tham ăn a, ăn nhiều như vậy."

Lý Vân Phi cười nói: "Người cả đời này tổng yếu giảng cứu ăn, xuyên, dùng, ở. Cho nên ta muốn ăn ăn ngon nhất thức ăn, xuyên thoải mái nhất y phục, dùng tốt nhất dùng đồ, ở thoải mái nhất phòng ốc."

Nhìn Nga Mi tứ tú nhìn mình, Lý Vân Phi vừa cười nói: "Ta còn không gọi tham ăn đâu rồi, Lục Tiểu Phụng tên kia vì ăn kinh thành phong thái lâu bánh chưng, luôn là tại hàng năm lúc này ngàn dặm xa xôi dám đi ăn đâu. So với hần ta nhưng tự kém xa."

Thạch Tú vân vẫn đạo: "Các người có ăn ngon, lại rượu ngon, cái gì cũng muốn tốt nhất, các người lấy tiền ở đâu."

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng nói: "Cái thế giới này bên trên luôn là có không biết tốt xấu người, mà ta có rất nhiều địch nhân, với lại bọn họ đều mơ tưởng ta đi chết, cho nên ta cuối cùng hoàn thủ, tự tính ta không giết bọn hần, nhưng bọn hần vốn giao ra điểm đại giới, cho nên trên người bọn họ tiền vật, thường thường đều tiện nghi ta."

Nhắm mắt lại nghỉ ngơi một hồi lại nói: "Vội lại, cái thế giới này bên trên có rất nhiều sơn tặc, cường đạo. Giết bọn hần ta cũng không có cái gì tâm lý gánh nặng, bọn họ nhưng là rất có tiền. Cho nên ta cũng vậy có thể rất tốt sinh hoạt."

Lý Vân Phi thở dài nói: "Đi thôi!" Cho nên dẫn đầu đi ra bánh bao cửa hàng.

Không được nói vô luận là triều đại nào nữ nhân đều đồng dạng, đi dạo lên nhai tới đều là bẽn gạn vững chí, một câu một lời nói cũng không có. Đến là đem Lý Vân Phi cấp một mẻ chính là đau lưng.

Có lẽ hiện đại nam nhân đều là như vậy đi. Lý Vân Phi không có có cảm giác gì, trái lại mấy mỹ nữ có chút cảm động.

Rất nhanh một buổi sáng đi qua rồi. Năm người tùy tiện tìm nhà khách sạn ăn cái gì. Vào rồi một nhà gọi Hoa Vân khách sạn, tiểu nhị vội vàng tiến lên đón, chống hông nói: "Khách quan là tới dùng cơm đi, trên lầu trong một phòng trang nhã thỉnh."

Mấy người sau khi ngồi xuống, tiểu nhị kia nói gấp: "Khách quan đi tới chúng ta tiểu điểm ăn cơm, không biết điểm những thứ gì, tiểu điểm mấy đạo chiêu bài món ăn rất nổi danh. Khách quan có phải hay không nói lắp nhìn."

Lý Vân Phi nói: "Tốt lắm, người tự bên trên tám đạo chiêu bài món ăn, bốn nóng bốn lạnh. Tại tới hồ rượu ngon. Phải nhanh."

Tiểu nhị nói: "Khách quan yên tâm, lập tức tự mang thức ăn lên. Chờ!"

Chỉ chốc lát món ăn tự dâng đủ rồi, này tiểu nhị từng cái báo món ăn danh. Bốn món ăn nóng là: hoa nhân thỏ đỉnh, nguyên vị phở phỉn, chua lạt bài cốt, tê cay hương tô áp.

Bốn lạnh món ăn là: tiêu tê đại gà phỉn, tương vừng phượng đuôi, phù dung miếng thịt, hương lộ toàn bộ gà.

Từng đạo là tươi mới ngon miệng, mấy người lặng yên bắt đầu ăn. Đang lúc này, đột nhiên nghe thấy lầu dưới có trận ầm ĩ thanh.

Lý Vân Phi bọn họ đi ở thang lầu nhìn xuống, là hòa thượng tại cùng nhân gia nói chuyện với nhau. Hòa thượng này nói: "Ta cho tới bây giờ không nói láo,

trung thành hòa thượng chính là lão thực, ta xác thực không có tiền, bằng không, ta cho ngươi nhóm rửa chén. Ta ăn là các ngươi một chén đồ hộp, ta giúp ngươi rửa một ngày chén."

Mà lão bản kia vẫn là không thuận theo không buông tha, Lý Vân Phi nhìn không được rồi, nói: "Lão bản, hấn mặt tiền ghi tạc trưng mục của ta."

Lão bản kia nhìn Lý Vân Phi này bọn người đều mang theo binh khí, không dám trêu chọc, nói gấp: "Tốt, ghi tạc vị kia đại gia trưng mục."

Lý Vân Phi đối với trung thành hòa thượng nói: "Hòa thượng nếu là chưa ăn no, có thể đi lên cùng nơi ăn cái gì."

Trung thành hòa thượng đi lên, ngồi xuống. Cũng không cần chiếc đĩa, trực tiếp lấy tay nắm lên một cái đùi gà bắt đầu ăn.

Thạch Tú vân nói: "Hòa thượng làm sao còn ăn ăn mặn nhỉ?"

Trung thành hòa thượng vừa ăn một bên cười nói: "A di đà Phật! Hòa thượng là tại siêu độ chúng, ngưng cuồng chúng sớm ngày gửi hồn người sống."

Diệp Tú Châu có chút kỳ quái, vẫn đạo: "Tại sao là sớm ngày gửi hồn người sống đâu."

Trung thành hòa thượng nói: "Có ít người tiến vào súc sinh đạo, chuyển thể thành súc sinh. Hòa thượng ăn nhiều một cái tợ là nhượng một cái động vật sớm ngày đầu thai, hòa thượng là công đức vô lượng đâu. Với lại bất kể ta có ăn hay không, chung quy có người ăn, nếu nói rượu thịt xuyên tràng quá, Phật tổ trong lòng lưu a."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Trung thành hòa thượng, không hổ là bốn Đại cao tăng chi nhất, Phật hiệu quả nhiên cao siêu." Nói hết cũng cúi đầu ăn cái gì.

Diệp Tú Châu lại hỏi: "Ngươi đã là bốn Đại cao tăng chi nhất ngươi làm sao còn bị một cái tiểu lão bản khó xử đâu. Chẳng lẽ ngươi không biết võ công?"

Lý Vân Phi nói: "Trung thành hòa thượng Thiết Đầu công thiên hạ nhất tuyệt, làm sao có võ công hay không."

Lúc này liên tiếp ngay cả mã Tú Chân cũng tò mò rồi hỏi vội: "Đến cùng tại sao, ngươi không hoàn thủ đâu."

Trung thành hòa thượng cúi đầu không nói lời nào, hình như là xấu hổ nói chuyện. Lý Vân Phi hừ một tiếng, nói: "Đừng nói là bốn Đại cao tăng, coi như là Hàn Mai núi Trang trang chủ Tây Môn Xuy Tuyết cùng trắng Vân Thành thành chủ Diệp Cô Thành, bọn họ nếu như ăn cơm không trả tiền, bị người ta mắng cũng không có biện pháp hoàn thủ."

Trung thành hòa thượng vẫn là cúi đầu ăn đồ đặc của mình, thật giống như mọi người nói người không đúng hấn.

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Trung thành hòa thượng lần này tới Nga Mi tới làm cái gì."

Trung thành hòa thượng nói: "Hòa thượng là tới nhìn cháu của ta. Ta muốn bên trên trên núi Nga Mi đi."

Mã Tú Chân vẫn đạo: "Ngươi cũng có cháu a."

Trung thành hòa thượng cười nói: "Hòa thượng lại không thể có cháu, ta cũng không phải là tảng đá trong khe đựng tới. Tại sao có thể không có thân nhân."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Hòa thượng kia cháu của ngươi là ai?"

Trung thành hòa thượng nói: "Ta cháu kia tợ là Tam Anh tứ tú trưng anh phong."

Mã Tú Chân vui vẻ nói: "Cháu của ngươi là Trương sư ca a. Ta chính là Tam Anh tứ tú mã Tú Chân, bọn họ tợ là Diệp Tú Châu, Thạch Tú vân, Tôn Tú anh. Bất quá Trương sư huynh không tại sơn môn đâu. Hấn bị sư phụ phái đi ra lịch lãm đâu. Đại sư ngươi đã tới chậm."

Trung thành hòa thượng cười nói: "Hòa thượng du lịch thiên hạ, chung quanh là(vì) nhà. Coi như là hòa thượng cháu không tại này, ta cũng vậy không đối chết."

Lý Vân Phi cười nói: "Bất kể, chuyện của ngươi ta cũng không quản. Các, ăn xong đồ, chúng ta đi thôi." Nói hết đem tiền đặt lên bàn, dẫn đầu đi ra ngoài.

Nga Mi tứ tú cùng cũng theo ở phía sau đi ra ngoài. Chỉ có trung thành hòa thượng một người tại dùng bữa, thật giống như rất thông thường một loại. Trung thành hòa thượng nhìn thấy Lý Vân Phi muốn đi, cũng không lên tiếng.

Lý Vân Phi nhìn này tứ đại mỹ nữ còn không có đi dạo đủ, tợ đề nghị đi cho các nàng mua ít đồ, cho nên tợ lại phụng bồi tứ đại mỹ nữ đi mua rồi rất nhiều sơn phấn, đồ trang sức. Thẳng tợ đi dạo đến buổi tối, mấy người nhìn sắc trời đã tối, phải trở về núi Nga Mi.

Lý Vân Phi tại trên đường trở về một mực suy tư kiếm pháp của mình, cuồng phong khoái kiếm chỉ có thể coi là là cao cấp võ học bên trong kém cõi nhất kiếm pháp. Cho nên hấn muốn nghĩ cường đại, tất yếu phải đem nội lực luyện hảo. Còn muốn đổi lại bộ kiếm pháp.

Tại Lý Vân Phi trong lòng Lục Tiểu Phụng thể giới bên trong mạnh nhất kiếm pháp không thể nghi ngờ tợ là Diệp Cô Thành Thiên Ngoại Phi Tiên cùng Tây Môn Xuy Tuyết Hàn Mai kiếm pháp. Cho nên, vô luận là nào bộ kiếm pháp nhận được sau đều là vô cùng cường đại.

Bất quá cũng là đoán mò mà thôi, muốn nhận được võ công của bọn hán thật sự là quá khó khăn. Chẳng qua là xa nghĩ mà thôi.

Bất quá bây giờ muốn đúng là đem Minh Ngọc công luyện hảo, bởi vì nếu như đem Minh Ngọc công luyện đến 6 cấp, tựu có thể tới rồi cao thủ nhất lưu cảnh giới, cũng chính là Hậu Thiên đỉnh phong, chỉ muốn lao ra bình cảnh. Sẽ tiến vào trong truyền thuyết Tiên Thiên cảnh giới, đây cũng là tương đối có đỉnh cấp cao thủ đầu. Chỉ cần đột phá Tiên Thiên, thì có thể đem nội lực áp súc hình thành Kim Đan. Sẽ là trong truyền thuyết lục địa Chân Tiên, tựu sau Phá Toái Hư Không, sẽ trở thành tiên nhân, hơn nữa còn là lực chiến đấu cao nhất cái chủng loại kia.

Ngày thứ hai, Lý Vân Phi tìm được rồi Độc Cô một con hạc, hán muốn cùng Độc Cô một con hạc thử xem. Với lại cùng cao thủ như thế giao thủ, hội nghiệm kinh nghiệm của mình gia tăng, cũng sẽ làm cho mình đột phá bình cảnh khó khăn hạ thấp.

Độc Cô một con hạc đảo kiếm song tuyệt cũng là Thiên Hạ Vô Song, công phu rất cao, Lý Vân Phi cùng hán lên giao thủ tới, hoàn toàn không là đối thủ, liên tiếp ngay cả mười chiêu cũng không ngăn được. Lý Vân Phi trong lòng có chút buồn bực. Thoạt nhìn mình và đỉnh cấp cao thủ xê xích quá xa.

Độc Cô một con hạc an ủi: "Kiếm pháp của ngươi tại bạn cùng lứa tuổi trong cũng coi như là cao thủ đứng đầu, kỳ thực kiếm trừ ra phải nhanh ra, còn phải nhớ kỹ, kiếm xuất thủ muốn ổn, nếu muốn trở thành một cái tuyệt đỉnh kiếm khách, xuất kiếm phải nhanh, hạ thủ muốn ổn, kiếm mới có thể càng ngày càng mạnh. Ta nghe nói trẻ tuổi kiếm khách Tây Môn Xuy Tuyết, hán kiếm tựu là vừa nhanh lại ổn. Được xưng giết người không lưu một giọt huyết. Đây cũng có thể thấy được kiếm pháp của hán như thế nào."

Nghe rồi Độc Cô một con hạc một phen, Lý Vân Phi nhớ tới, kiếm pháp của mình chẳng qua là theo đuổi mau, mau, mau. Xác thực chưa từng có gắng cứu cái gì ổn. Cho nên chính hán bệ quan, muốn đem kiếm pháp của mình cải tiến xuống.

Cho nên Lý Vân Phi nghĩ bệ quan một thời gian ngắn, đem Minh Ngọc công cấp luyện hảo, nhớ được tại Thiên Long Bát Bộ bên trong, Kiều Phong dựa vào một thân nội lực thâm hậu, dùng một bộ nhất phổ không qua lọt La Hán quyền đem một đám cao thủ đánh là nước chảy hoa trôi. Có thể thấy được một bộ nội lực thâm hậu là có rất lớn tác dụng đặc.

Bệ quan nửa tháng, cuối cùng đem Minh Ngọc công đột phá đến thứ 6 cấp, cuồng phong khoái kiếm cũng cuối cùng đã tới max level. Uy lực đại tăng, nghĩ đến đã đến Hậu Thiên đỉnh phong. Tại cao thủ nhất lưu bên trong tuyệt đối coi là là vô địch rồi.

Chẳng qua là chậm chạp đến không được Tiên Thiên cảnh giới, cho nên liền xuất quan.

Tới rồi Nga Mi đại điện, nhìn đến Độc Cô một con hạc ngồi ở chỗ đó, cho nên Lý Vân Phi đi lên lên tiếng chào hỏi.

Độc Cô một con hạc nhìn thấy Lý Vân Phi xuất quan mà đến, nói: "Chúc mừng Lý thiếu hiệp công lực đại tiến. Thật đáng mừng."

Lý Vân Phi nói: "Tạ ơn Độc Cô chưởng môn khách lễ, ta lần này đến đây là có chuyện quan trọng rồi đi. Trong khoảng thời gian này quấy rầy chưởng môn, còn xin thứ tội."

Độc Cô một con hạc cười một tiếng dài, nói: "Lý thiếu hiệp khách khí, không biết Lý thiếu hiệp có cái gì sự tình phải rời khỏi."

Lý Vân Phi nói: "Tại hạ bạn tốt Hoa Mãn Lâu lệnh tôn sáu mươi tuổi đại thọ. Ta muốn đi trước chúc mừng."

Độc Cô một con hạc nói: "Thiếu hiệp khách khí, xin cứ tự nhiên. Ta đến lúc đó cũng sẽ phái người đi trước."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16:: Hoa Mãn Lâu ánh mắt

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 16:: Hoa Mãn Lâu ánh mắt

Giang Nam, mưa bụi trong ngưng ngừng, trời cao rơi xuống chíp bông mưa phùn. Không khí trong có trước một loại đặc biệt vùng sông nước hơi thở.

Muốn nói thiên hạ có tiền nhất gia tộc là ai, không thể nghi ngờ chỉ có thể ở này ba gia tộc trùng trùng đi ra.

Muốn nói châu báu nhiều nhất không thể nghi ngờ là Quan Trung Diêm nhà, muốn nói tiền tài nhiều nhất không thể nghi ngờ là đã chết đi bỗng nhiên hưu, muốn nói tất nhiên sinh nhiều nhất vậy cũng chỉ có Giang Nam Hoa gia.

Hoa Mãn Lâu nhà rất có tiền, hán là Giang Nam Hoa gia Thất công tử. Hán gia tài sinh nhiều đến, tại Giang Nam bất luận cái gì một chỗ phóng ngựa chạy như bay, từ mặt trời mọc đến mặt trời lặn, còn chưa chạy ra hán nhà phạm vi. Cho nên nếu muốn tìm đến Hoa Mãn Lâu thật sự là thế giới bên trên đơn

giần nhất một chuyện. Tìm được hần xa xa so sánh tìm được Lục Tiểu Phụng muốn dễ dàng gặp một vạn lần cũng không dứt.

Một tòa chòi nghỉ mát tọa lạc tại một tòa tiểu lâu trước. Chung quanh phong cảnh như vẽ, xinh đẹp động lòng người, trước lầu vô số loại hoa đóa tại nở rộ trước, xinh đẹp không gì sánh được. Chòi nghỉ mát bên trên có một cái người ở chỗ này đánh đàn, âm nhạc trong có trước một cổ đầu thương lái đi không được.

"Có thể nghe được Hoa Mãn Lâu đánh đàn, ta thực là tam sinh hữu hạnh, Hoa huynh, đã lâu!" Lý Vân Phi nghe xong Hoa Mãn Lâu đánh đàn, đi ra.

Hoa Mãn Lâu nói: "Lý huynh tới nghe lên ta đánh đàn, chẳng lẽ không sợ ta sinh khí."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta nếu là có thể làm cho Hoa Mãn Lâu sinh khí, ta đây thật lợi hại đi. Ta cho tới bây giờ không biết Hoa Mãn Lâu sinh khí là cái dạng gì đây này. Với lại một mình người ở chỗ này chẳng lẽ không buồn bức sao?"

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Có người cùng Lục Tiểu Phụng này hai người bằng hữu, ta xem tới đời này cũng sẽ không buồn bức rồi."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Hoa huynh, không biết Lục Tiểu Phụng người ở đâu a? Thật lâu không gặp nhau. Không biết hần gần nhất như thế nào."

"Lý Vân Phi, người nghĩ như vậy thấy ta, không biết có chuyện gì a?" Một đạo hắc ảnh trong nháy mắt bay đến chòi nghỉ mát ngoài, nguyên lai là Lục Tiểu Phụng.

Lý Vân Phi cười một tiếng dài, cười nói: "Ta muốn thử xem người Linh Tê Nhất Chỉ." Nói hết rút ra bảo kiếm, một kiếm đâm tới, một kiếm kia giống như một trận quang đồng dạng bay về phía Lục Tiểu Phụng. Lục Tiểu Phụng cấp tốc lui về phía sau đi. Thực là hần mau, Lý Vân Phi nhanh hơn, mũi kiếm chặt chẽ tiếp theo Lục Tiểu Phụng, lập tức tựu muốn đâm tới Lục Tiểu Phụng, thực là Lục Tiểu Phụng nghiêng người một cái trốn, Lý Vân Phi kiếm tựu đánh y phục từ Lục Tiểu Phụng bên cạnh bay qua, Lý Vân Phi còn không buông bỏ xoay tay lại sử dụng kiếm thân vẽ một cái, kiếm tựu muốn vạch đến Lục Tiểu Phụng lúc, Lục Tiểu Phụng một cái Linh Tê Nhất Chỉ chặt chẽ kẹp lấy Lý Vân Phi kiếm.

Không có cái gì lời nói có thể hình dung Lục Tiểu Phụng kia nhất chỉ tinh diệu, kia nhất chỉ thật giống như siêu thoát rồi nhân loại giới hạn, Lý Vân Phi dùng sức một nhổ ra, thế nhưng không có rút.

Lý Vân Phi luôn cho rằng Lục Tiểu Phụng Linh Tê Nhất Chỉ lợi hại, thực là hần hoàn toàn không nghĩ tới này điều khiến thế nhưng mạnh tới rồi loại tình trạng này. Lý Vân Phi hiện tại kiếm pháp đã có thể nói là rất cao, thực là thế nhưng như vậy bị kẹp lấy. Với lại kẹp lại coi như xong, hần thậm chí ngay cả nhổ ra đều không nhổ ra được.

Lý Vân Phi buồn bức nói: "Buông tay đi, xem ra kiếm pháp của ta còn chưa đủ, võ công so với người tới còn kém xa đâu."

Lục Tiểu Phụng buông tay ra chỉ, cười nói: "Kiếm pháp của người đã rất tốt rồi, so sánh với lần chia tay lúc mạnh hơn rồi không ít. Người bây giờ kiếm pháp tuyệt đối xếp hạng võ lâm trước hai mươi."

Lý Vân Phi cười nói: "Lục Tiểu Phụng, không nghĩ tới người Linh Tê Nhất Chỉ thế nhưng cao đến loại cảnh giới này. Thật là thật là lợi hại."

Vừa lúc đó, một cái người hầu điều khiển xe ngựa tới đây. Nói: "Thất thiếu ông, lão gia yến hội phải thay đổi địa phương. Gọi ta tìm thiếu gia đi vùng đất mới phương."

Hoa Mãn Lâu nói: "Làm sao sẽ đổi lại địa phương đâu rồi, phí nhiều chuyện như vậy."

Người hầu kia cúi đầu nói: "Lão gia mệnh lệnh, ta cũng không biết, thỉnh thiếu gia lên xe."

Ba người lên xe ngựa, lúc này Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Quá kỳ quái, tại sao, muốn tại thọ yến lúc đổi lại địa điểm, thật là kỳ quái."

Hoa Mãn Lâu nói: "Ta cũng không biết, thật là quá kỳ quái."

Lúc này, người hầu kia nói: "Thiếu gia, lão gia có cái gì cấp cho người, đồ tựu tại phía sau người."

Hoa Mãn Lâu nói: "Tốt, ta biết rồi." Nói xong cũng ở phía sau cầm ra một cái hộp. Muốn đánh mở, đang lúc này, Lục Tiểu Phụng tay nhắc lên, tựu muốn ngăn trở Hoa Mãn Lâu mở ra cái hộp. Thực là chưa có tới cấp(vội), một trận sương khói dày đặc, ba người tựu té xỉu. Kỳ thực Lý Vân Phi đã sớm biết chuyện này, cho nên nhắm hô hấp, tự mình không có chuyện gì, nhưng hần cũng sẽ không lên tới quấy rầy nội dung vở kịch.

Chứa ngủ thiếp đi, bị người mang đến một gian phòng ở giữa, sau đó đã có người nghĩ cứu tỉnh tự mình, Lục Tiểu Phụng một cái trở mình, tựu chế trụ cái kia người hầu. Lý Vân Phi cũng mở hai mắt ra, vẫn đạo: "Lục Tiểu Phụng, đây là chuyện gì xảy ra? Chúng ta đây là đang nào."

Người hầu kia nói: "Thỉnh hai vị thiếu hiệp đi theo ta, các người cũng biết chuyện này nguyên nhân." Nói xong cũng mang theo Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng đi ra ngoài.

Đại sảnh bên trong, một nhóm người ở nơi đó thảo luận kịch liệt. Bọn họ nhìn thấy Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng đi vào tựu đình chỉ rồi thảo luận. Nhìn hướng bọn họ, Lục Tiểu Phụng kinh ngạc nói: "Hoa bá phụ, được hiệp Tống tiên sinh."

Cái kia được hiệp Tống tiên sinh nói: "Được hiệp không dám nhận, cái siêu thuốc vẫn có một cái."

Lục Tiểu Phụng hướng những người khác nhìn thoáng qua nói: "Ngũ đại môn phái tiền bối đều ở, này đôi mắt ung lão Thất cũng tại. Các vị đây là hát nào vừa ra a?"

Này đôi mắt ung lão Thất là Thập Nhị Liên Hoàn Ô Tổng Biều Bả Tử. Thế lực thật lớn, Tổng Biều Bả Tử đôi mắt ung lão Thất trú hạt, tự kêu là "Đôi mắt ung", Thập Nhị Liên Hoàn Ô thuộc hạ tất cả hành động, mệnh lệnh đều là từ "Đôi mắt ung" bên trong trực tiếp phát ra. Trong giang hồ địa vị rất cao.

Này ngũ đại môn phái cũng là trong chốn giang hồ chánh đạo đỉnh phong nhân vật, bọn họ toàn bộ ở chỗ này tự có chút kinh ngạc, bất quá lấy Hoa Mãn Lâu phụ thân bản lãnh, này chút ít người tự là toàn tới nghĩ đến cũng không kỳ quái.

Đôi mắt ung lão Thất nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi cũng tới. Đã lâu."

Hoa như lệnh nói: "Lục Tiểu Phụng, Lý Văn Phi các ngươi nhất định kỳ quái đi, tại sao ta lấy loại này phương thức mời ngươi tới."

Lý Văn Phi cười nói: "Cái khác ta khả năng không biết, nhưng ta biết này nhất định cùng Hoa Mãn Lâu liên quan đến. Bởi vì các ngươi muốn gạt hắn."

Hoa như lệnh nói: "Không tệ, các ngươi cùng lâu nhi giao tình không cạn, với lại cùng nơi phá bồng nhiên hưu một án, diệt kia làm hại giang hồ áo xanh một 108 lâu. Tình cảm rất tốt. Bất quá ngươi cũng đã biết, lâu nhi ánh mắt là thế nào mù đích sao?" Nói ở đây, hoa như lệnh trong giọng nói mang theo một chút đau thương cùng tự trách.

Lý Văn Phi ngạc nhiên nói: "Hoa Mãn Lâu ánh mắt không đúng bởi vì khi còn bé bị bệnh mù đích sao?"

Hoa như lệnh thở dài nói: "Ài! Đây chẳng qua là đối với ngoài nói, hôm nay thực không dám dấu diếm, lâu nhi ánh mắt là bị người làm hại."

Lục Tiểu Phụng ánh mắt vừa tròn, trong giọng nói mang theo một chút hàn ý "là ai?"

Hoa như lệnh nói: "Giày sắt đạo tặc!"

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Chẳng lẽ tự là năm đó ở Trung Nguyên hoành hành nhất thời giày sắt đạo tặc."

Hoa như lệnh điểm gậy đầu nói: "Không tệ, chính là hắn! Mười lăm năm trước này giày sắt đạo tặc tại Trung Nguyên làm loạn, làm hết kia tội ác tày trời tội lớn, trong lúc nhất thời các đại môn phái đều phái người đi trước vây quét, thực là mấy lần cũng bị hắn đào thoát. Bởi vì giày sắt đạo tặc hành tung quỷ bí, xuất quỷ nhập thần, thường xuyên một đêm ở giữa làm ra vài cái cọc đại án, cho nên trên giang hồ truyền thuyết hắn là địa sát tinh chuyển thế."

Hoa như lệnh thở dài lại nói: "Lúc ấy lâu nhi tuổi còn nhỏ, giày sắt đạo tặc tới cửa trả thù. Ta nhất thời sơ hốt mới có thể phát sinh chuyện như vậy." Hoa như lệnh trong giọng nói tràn đầy tự trách cùng bi thương.

Lý Văn Phi vẫn đạo: "Hoa bá phụ, này giày sắt đạo tặc không đúng đã bị ngươi tiêu diệt sao?"

Hoa như lệnh lại thở dài, lão nhân này trong lòng nhất định là tràn đầy bi thương, tự trách a!

Này lúc kia Tổng thần y nói: "Thực là, kia một đoạn kinh nghiệm cấp Hoa Mãn Lâu để lại thật sâu bóng mờ. Thậm chí cả biến thành một loại cử chỉ điên rồ. Tại Hoa Mãn Lâu trong lòng thẳng tuột cố chấp cho là giày sắt đạo tặc không có chết. Này cử chỉ điên rồ không có lúc nào là không tại giày vò lấy hắn. Ngay cả tìm lần thể gian thuốc hay cũng không biết làm thế nào a!"

Này lúc hoa như lệnh chen miệng nói: "Mấy năm trước, ta phải rời bệnh nặng, chống đỡ cho tới hôm nay đã thuộc vạn hạnh, gần đây ta tự giác không tốt. Sợ rằng đem không lâu ở tại nhân thế, nghĩ tới ta hoa như lệnh suốt đời quang minh lỗi lạc, chết cũng không tiếc, nhưng duy nhất không thể để cho ta để xuống đúng là lâu nhi này khối tâm bệnh a!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Minh bạch rồi, nhưng là chúng ta có thể làm những thứ gì a?"

Kia Tổng thần y nói: "Chỉ có chính người buộc mới giải được nút thắt, chúng ta định ra rồi một cái kế hoạch, tự là theo lâu nhi ý nghĩ, chế tạo ra một cái giày sắt đạo tặc không có chết giả tượng, có một cái người giả trang thành giày sắt đạo tặc, sau đó nhượng lâu nhi tự tay diệt trừ hắn. Như vậy mới có thể giải khai lâu nhi khúc mắc, trị lành tâm bệnh của hắn."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Các ngươi có nắm chắc không?"

Tổng thần y cười to nói: "Không dám nói là có mười phần nắm chắc, nhưng đây là Hoa đại hiệp suốt đời tâm nguyện, chỉ có thể mạo hiểm thử một lần. Mọi người bằng hữu một tràng, chúng ta không giúp hắn, ai giúp hắn a! Dĩ nhiên đây chỉ là diễn trò, sẽ không có người bị thương."

Lý Văn Phi nói: "Nhưng Hoa Mãn Lâu thông minh hơn người, nghĩ đã lừa gạt hắn nói dễ vậy sao."

Hoa như lệnh cười nói: "Cho nên muốn tìm cái võ công, trí khôn, gan dạ sáng suốt, hiệp khí đều cụ nhất lưu cao thủ. Tới sắm vai giày sắt đạo tặc."

Này lúc đôi mắt ung lão Thất đi tới, cười to nói: "Ha ha, Lục Tiểu Phụng đã hiểu đi, tại khen ngươi đấy!"

Lục Tiểu Phụng cười khổ một tiếng nói: "Như vậy khen tặng nói vẫn là nói ít thì tốt hơn."

Này lúc Tổng thần y nói: "Lục Tiểu Phụng ngươi cũng không cần khiêm nhường, trừ ngươi ở ngoài, không người nào có thể trong lúc trách nhiệm nặng nề."

Người là lâu nhi chí giao, cái này bận rộn người không phải giúp không thể a. Với lại cái này hí người là nhân vật chính, chúng ta là phối hợp diễn, người người cũng sẽ không thất bại."

Lục Tiểu Phụng nói: "Các vị tiền bối, nhiều năm không ra tay, lần này vì Hoa bá phụ chuyện phá lệ xuất thủ, ta làm sao sẽ cự tuyệt đâu. Kìa không biết cái gì thời điểm động thủ đâu."

Lý Vân Phi cũng nói: "Hoa Mãn Lâu, là chúng ta chí giao, hần chuyện chính là chúng ta chuyện, nhất định không cô phụ bá phụ hi vọng."

Hoa như lệnh nói: "Vậy làm phiền hai vị rồi, ta chuẩn bị ngày mai sẽ bắt đầu."

Lục Tiểu Phụng kinh ngạc nói: "Ngày mai là Mạnh Hà

hội đèn lồng phóng đèn a."

Tổng thần y nói: "Nhìn đèn hội cái gì thời điểm đều, chuyện này càng nhanh càng tốt."

Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi hai người đem Hoa Mãn Lâu dẫn tới một gian chung quanh đều phong bế phòng, cái này phòng chung quanh toàn bộ gắn rồi thép tấm, người khốn ở bên trong, ra không được. Lý Vân Phi bọn họ nằm ở trên giường chờ Hoa Mãn Lâu tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17:: độc tử

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 17:: độc tử

Không biết qua bao lâu, Hoa Mãn Lâu tỉnh lại, hần vội vàng làm lên tới, đem Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng kêu lên.

Hoa Mãn Lâu chung quanh lau vội vàng nói: "Đây là Dục Tú sơn trang phòng của ta. Chúng ta tại sao lại ở chỗ này."

Lý Vân Phi bọn họ đi xuống giường, Lục Tiểu Phụng đi tới cái bàn bên cạnh nói: "Nơi này có quá nhiều ăn a."

Lý Vân Phi cũng chứa cái gì cũng không biết nói: "Đúng vậy a, bên kia còn có một vạc thủy a."

Hoa Mãn Lâu nghe nói sau thực vội, vội vàng chung quanh tìm xuất khẩu, thực là chung quanh trang bị đầy đủ thép tấm, này là không thể nào tìm được xuất khẩu. Tự tại Hoa Mãn Lâu lòng như lửa đốt lúc, Lục Tiểu Phụng dựa theo kịch bản nói: "Đừng, nơi này chung quanh gắn đầy thép tấm, ra không được."

Hoa Mãn Lâu vội la lên: "Chuyện gì xảy ra, là ai giam lỏng chúng ta, cha ta như thế nào, ta muốn đi ra ngoài."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không nên gấp gáp, may là, ta đây có một viên Giang Nam Phích Lịch đường Hóa Vân phích lịch đạn. Hi vọng bọn họ không có đem nóc phòng gắn bên trên thiết bản."

Nổ tung nóc phòng, mấy người bay ra. Ra roi thúc ngựa dầm hương Hoa gia hoa đào bảo. Vừa lúc kia cái mê ngất Hoa Mãn Lâu người hầu ở nơi đó.

Hoa Mãn Lâu một cái phi thân bắt được cái kia người hầu, vẫn đạo: "Nói, tại sao ám toán ta."

Tự tại cái đó người hầu ấp úng không lúc nói chuyện, một cái thanh âm nhượng Hoa Mãn Lâu buông lỏng tay ra."Lâu nhi, thả hần đi, chuyện này là ta gọi hần làm" Hoa như lệnh nói.

Hoa Mãn Lâu kinh ngạc hỏi: "Cha, người tại sao làm như vậy a?"

Hoa như lệnh thán trước khí nói: "Ta đoạn thời gian trước thu đến một phong thơ." Vừa nói một bên lấy ra một tờ giấy.

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Này Huyết cước ấn là có ý gì a?"

Hoa Mãn Lâu lúc ấy bỗng chốc sùng sốt, nói: "Đây là giày sắt đạo tặc gây án lúc dấu hiệu a."

Lục Tiểu Phụng ngạc nhiên hỏi: "Cái kia giày sắt đạo tặc không đúng đã bị bá phụ ngươi cấp giết đã chết rồi sao?"

Hoa như lệnh nói: "Là (vâng, đúng), giày sắt đạo tặc bị ta giết chết rồi, nhưng giày sắt đạo tặc suốt đời cũng không có người gặp qua diện mục thật của hắn, chết đến cùng phải hay không giày sắt đạo tặc vẫn là cái không biết chuyện. Lâu nhi ngươi mấy năm này suy đoán là đúng."

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Dám chọn cái này cuộc sống tới tìm thù, người này thật đúng là to gan lớn mật a." Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng liếc nhau một cái, hai người nhìn nhau cười một tiếng. Cũng biết là (vì) bằng hữu giúp bạn không tiếc cả mạng sống cũng có thể, nói cái lời nói dối cũng không có cái gì.

Hoa như lệnh thán Khí Đạo: "Nghĩ tới ta hoa như lệnh suốt đời quang minh lỗi lạc, không hổ là thiên địa, không có cái gì đáng sợ, thực là người đã già, bạn tâm liền có hơn, lâu nhi, ta đời này nhất không yên lòng đúng là ngươi a!"

Hoa Mãn Lâu gấp giọng nói: "Cho nên cha ngươi tự đem ta giam lại, thực là đối đầu kẻ địch mạnh, ta lại 2 tại sao có thể lâm trận lùi bước đấy!"

Hoa như lệnh nói: "Cha có biện pháp đối phó hắn, hắn không thắng được ta, ngươi yên tâm."

Hoa Mãn Lâu nói: "Ta sớm tự không là tiểu hài tử rồi, khiến cho hắn đến đây đi, cũng khá kết đoạn này ân oán."

Hoa như lệnh nói: "Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi các ngươi là lâu nhi chí giao, lần này liên lụy các ngươi, ta làm như vậy cũng là tình thế bất đắc dĩ. Còn xin nhìn lâu nhi trên mặt tha thứ bá phụ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Bá phụ, ngươi không cần đa lễ." Lý Vân Phi cũng chấp tay nói: "Bá phụ ngươi là tại quá khách khí, không dám, không dám."

Ba người đi ra, này lúc có một quan sai đi tới, đang hỏi người tự mình dừng chân địa phương. Lục Tiểu Phụng nghiêng đón, hô: "Kim cửu linh. Ngươi làm sao cũng ở đây nhỉ đầu."

Kìa kim cửu linh nói: "Ngươi có thể tới, ta làm sao lại không thể tới đâu."

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Nguyên lai lúc Lục Phiến Môn Kim bộ đầu đại giá quang lâm. Nhà mình rồi ren chiêu đãi không chu toàn ủng hộ, kính xin không lấy làm phiền lòng."

Lý Vân Phi lúc này nhìn cái này sắp sửa ngồi xuống mấy chục tràng đại án thêu hoa đạo tặc, người này chánh khí lẫm lẫm, làm cho lòng người sinh hảo cảm, không trách được Lục Tiểu Phụng đem hắn cho rằng là bằng hữu đâu.

Lục Tiểu Phụng lại lẫn nhau giới thiệu nói: "Vị này là bạn tốt của ta Lý Vân Phi, vị này là Lục Phiến Môn tổng bộ đầu kim cửu linh."

Lẫn nhau rùng mình rồi một hồi, kim cửu linh muốn đi nghỉ ngơi rồi, Hoa Mãn Lâu thích thú nói: "Ngươi, mang Kim bộ đầu đến Từ Vi các đi vào ở."

Kim cửu linh nói: "Các vị, hồi thấy" tự tiếp theo người hầu đi ra ngoài.

Ba người cùng đi tới rồi Hoa Mãn Lâu gian phòng. Hoa Mãn Lâu thờ dài nói: "Lục huynh, Lý huynh, các ngươi hãy nghe ta nói." Nói hết đứng lên, thờ dài. Kìa là Lý Vân Phi lần đầu tiên cảm giác Hoa Mãn Lâu trong lòng có không giải được khúc mắc. Hoa Mãn Lâu chậm rãi vạch trần nhớ năm đó chuyện thương tâm.

"Kìa là mười lăm năm trước chuyện. Năm đó ta ở trong nhà chơi đùa, muốn tìm ta cha. Đến nhà bên trong phát hiện nhà bên trong mật thất được mở ra. Ta liền len lén vào rồi, ta phát hiện cha ta lúc ấy đang cùng một cái mạng theo mặt nạ người giao thủ. Người nọ không đúng cha ta đối thủ, bị cha ta một kiếm chém vào rồi trên đùi. Hắn chỉ có bắt được ta tới uy hiếp cha ta. Cha ta sợ ta bị giày sắt đạo tặc thương tổn đến. Không thể làm gì khác hơn là phóng giày sắt đạo tặc đi."

Hoa Mãn Lâu thán trước khí lại nói: "Ta bị giày sắt đạo tặc bắt đến Mạnh Hà

,

bên bờ. Ta một thanh xé vỡ rồi giày sắt mặt, hắn bỗng chốc đem ta ném tới rồi cây bên."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Thực là, hắn tại sao muốn lộng mù mắt của ngươi nhỉ?"

Hoa Mãn Lâu nói: "Ta lúc ấy bị đánh hôn mê bất tỉnh, về sau tỉnh, này giày sắt lại đem mặt của hắn cho ta xem. Hắn nói cho ta, nói mặt của hắn là ta cuối cùng nhìn đến đồ. Sau đó hắn tự đem đôi mắt của ta cấp hoa mù. Hắn nói qua hắn còn sẽ trở lại." Hoa Mãn Lâu nói rất bình thản, nhưng Lý Vân Phi biết hắn trong lòng vẫn có trước này tầng bóng mờ.

Có lẽ là hồi tưởng trước này chút ít không tốt ký ức, Hoa Mãn Lâu lộ ra vẻ có chút mệt mỏi, sau đó nói: "Về sau cha ta liên lạc năm đại cao thủ, cùng nơi giết chết rồi giày sắt đạo tặc. Nhưng ta thắng tuốt tin tưởng giày sắt đạo tặc còn sống."

Lục Tiểu Phụng nói: "Đây chỉ là suy đoán của ngươi, giày sắt đạo tặc hắn là chết rồi đi!"

Hoa Mãn Lâu nói: "Không, ta có căn cứ, cảm giác của ta nói cho ta, những năm gần đây giày sắt đạo tặc một mực hoa đào bảo trong ẩn hiện, với lại tự

tại kia mật thất dưới đất phụ cận."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Cái kia dưới đất mật đạo ngươi có hay không tại đi qua a!"

Hoa Mãn Lâu nói: "Kể từ khi gặp chuyện không may sau này, cha ta tự đem mật thất cấp cải tạo. Bây giờ trừ ra cha ta tự không có ai biết kia mật thất vào miệng ở đâu! Chẳng qua là những năm gần đây nhất tới, ta không cảm giác được giày sắt đạo tặc rồi."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Tốt! Nếu, ngươi không cảm giác được hấn, có thể là hấn tìm không được sẽ, đi a."

Hoa Mãn Lâu lại nói: "Này mới khiến ta càng thêm lo lắng, giày sắt đạo tặc lần này đến nhất định lai giả bất thiện, trong đó khả năng có một rất lớn âm mưu."

Lý Vân Phi nói: "Không cần lo lắng, giày sắt đạo tặc lần này đến, đúng lúc là cái cơ hội, chúng ta chắc chắn gọi hấn nợ máu trả bằng máu."

Hoa Mãn Lâu nói: "Không thô ta lần này nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hấn."

Lý Vân Phi chen miệng nói: "Không tệ, lần này nhiều cao thủ như thế đến, chúng ta nhất định sẽ tiêu diệt giày sắt đạo tặc."

Hoa như lệnh đại thọ, kiến tạo rồi một tòa Từ Vi các tới đón đãi bằng hữu, tân khách. Hoa gia muốn đại yến tam thiên ăn mừng chuyện này.

Hoa như lệnh tiến lên nói: "Đa tạ các vị đến đây, nếu như chẳng qua là Hoa mẫu sinh nhật, Hoa mẫu người tuyệt không dám quấy rầy chư vị thân bằng hảo hữu. Tôi nay tự là Mạnh Hà

,

hội đèn lồng, muốn thả bảy ngày bảy đêm đích xác đèn. Các vị trừ ra mở tiệc vui vẻ ở ngoài, còn có thể ở trên lầu ngắm nhìn hoa. Chẳng phải thật vui sướng."

Chỗ ngồi, đại sảnh hoan thanh tiểu ngữ, bọn họ tuyệt không biết sau đó tự có rất nhiều người muốn chết đi.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng làm tại chủ tịch, một bàn rượu ngon thức ăn ngon. Tự tại này chút ít người thoải mái nâng ly lúc, có một cái tóc vàng Bích Nhân người ngoại quốc khiêu vũ đi vào dùng hấn kia không được tự nhiên Hấn ngữ nói: "Các vị khách nhân tôn kính, tại hạ Emil, phụng Hấn Hải nước quốc vương chi mệnh đến đây chúc mừng Hoa đại hiệp sáu mươi đại thọ. Tại hạ chuẩn bị một cái tiểu xiếc, vì mọi người giúp trợ hứng."

Nói hết rất nhiều thùng lớn lần đi vào, mỗi cái trong thùng chui ra đứa bé tới, những hài tử này bụng hạ lễ chui đi ra, vàng bạc châu báu, Hoàng Kim mã não đều ở trong đó.

Tự tại mọi người vỗ tay lúc, một cái mạng mạng che mặt nữ nhân đi tới rồi đi vào, nàng nhảy lên rồi khác vũ đạo. Cũng rất là xinh đẹp.

Mọi người đều thật cao hứng, cùng nơi lại bắt đầu uống lên rượu tới. Lục Tiểu Phụng còn một chén một chén uống. Toàn bộ bàn rượu, chỉ có Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu không có uống.

Lý Vân Phi không uống rượu, đó là bởi vì hấn biết trong rượu này có độc. Thế nhưng Lục Tiểu Phụng lại là một chén một chén uống.

Lục Tiểu Phụng bụng chén rượu lên đối với Lý Vân Phi nói: "Tới, kiên rồi chén rượu này."

Lý Vân Phi bái bái tay nói: "Ta không ngờ uống, ta không quá thoải mái."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Làm sao rồi, mỹ nữ này trước mặt, khách quý chật nhà, trong chén có rượu, trong mâm có thịt. Chính là nhân sinh đắc ý thời khắc, ngươi làm sao mất hứng a."

Lý Vân Phi ngăn cản hấn, len lén nói: "Rượu này không đúng, ngươi không có uống đi ra không?"

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Có cái gì không đúng, rượu này hương thơm xông vào mũi, là khó được Tây Vực rượu nho, ngươi làm sao vậy."

Hoa Mãn Lâu chen miệng nói: "Ngươi chẳng lẽ không có phát hiện rượu này cũng quá hương đi. Với lại có gan Tây Vực hương liệu mùi vị."

Lục Tiểu Phụng bụng lên rượu nói: "Có sao? Ta chỉ nghe thấy được mùi rượu. Các ngươi khác quá khản trương, mọi người đều ở đây nhì, kia giày sắt đạo tặc tự là có thiên đại lá gan cũng không dám đến đây."

Hoa Mãn Lâu nói: "Ngươi vẫn là từ từ uống đi, ta về phòng trước rồi." Nói hết nói trở về phòng đi.

Lý Vân Phi kéo rồi Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi theo ta đi ra ngoài, ta có lời cùng ngươi nói."

Lục Tiểu Phụng tự cùng Lý Vân Phi đi ra, Lý Vân Phi nói: "Lục Tiểu Phụng, chúng ta là không là bằng hữu?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Vâng, chúng ta là hảo hữu chí giao."

Lý Vân Phi nói: "Vậy ngươi có tin ta hay không lời nói."

Lục Tiểu Phụng nghi ngờ nói: "Ngươi nói cái gì nói?"

Lý Vân Phi nói: "Hôm nay, ngươi uống đắc trong rượu có độc, loại độc chất này ta đã thấy, sảm tại trong rượu không dễ phát giác, nhưng ta từng nghe nói qua loại độc chất này, thật giống như gọi Xích Hà hồng, cho nên ta biết, loại độc chất này biểu hiện chính là như vậy có Tây Vực hương liệu mùi vị. Ta tuyệt sẽ không nhớ lầm. Hoa Mãn Lâu cảm giác không có sai."

Lục Tiểu Phụng nói: "Điều này sao có thể, Hoa gia thủ vệ sâm nghiêm, làm sao trong rượu hội có độc đâu."

Lý Vân Phi nói: "Này, ta cũng không biết, ngươi trở về, không làm cho người hoài nghi, ta trở về phòng trước, một mình ngươi trở về đi thôi, hời tới tự nói ta không thoải mái." Nói xong, Lý Vân Phi liền hướng gian phòng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18:: bảo vật bị trộm

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 18:: bảo vật bị trộm

Đêm khuya, Lục Tiểu Phụng mặc Hoa gia gia truyền bảo giáp tuyết ti triền, cái này bảo giáp là Thiên Sơn Tuyết Tầm tơ hỗn hợp Tinh Cương làm dễ dàng. Mặc lên người đao thương bất nhập, Lý Vân Phi đội(các loại) ở trong phòng chuẩn bị thời gian đến.

Lục Tiểu Phụng tại nóc nhà bay nhanh, đột nhiên, Lý Vân Phi nghe được Hoa Mãn Lâu hô: "Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi mau tới."

Lý Vân Phi đội(các loại) một chút tự vọt ra, Lý Vân Phi nhìn thấy một cái bóng đen tại nóc nhà bay qua, Hoa Mãn Lâu tự theo ở phía sau. Hai người tại nóc nhà truy đuổi. Lý Vân Phi tự theo ở phía sau đuổi theo.

Này lúc có một cánh cửa mở ra, Lý Vân Phi dựa theo kịch bản đi trước chặn lại Lục Tiểu Phụng, hai người giao thủ trong nháy mắt, Lý Vân Phi biết Lục Tiểu Phụng trên mình bảo giáp là giả, hẳn làm sao cũng sẽ không khiến Lục Tiểu Phụng bị Hoa Mãn Lâu giết chết.

Lục Tiểu Phụng vọt vào trong nhà, đôi mắt ung lão Thất cùng bỗng nhiên sự phụ ở bên trong phòng cùng nơi động thủ, Lục Tiểu Phụng tả hữu lay động, ngăn cản công kích của bọn hắn, Lý Vân Phi cũng rút kiếm ra đâm tới, từng đạo kiếm ánh ở bên trong phòng thoáng hiện. Hoa Mãn Lâu cũng phi thân đi vào.

Lục Tiểu Phụng một cái lắc mình, từ cửa sổ đi ra ngoài, Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu cùng tới. Này lúc Lục Tiểu Phụng bay đến nóc nhà, Viên đại hiệp đang nóc nhà chờ, nhìn thấy Lục Tiểu Phụng đi tới, cầm lấy chính mình uyên ương hồ điệp đao hướng Lục Tiểu Phụng công tới.

Lục Tiểu Phụng phi thân mà hạ, hướng ô chường môn gian phòng bay đi. Lý Vân Phi, Hoa Mãn Lâu theo sát sau đó, cũng đi vào phòng, chẳng qua là gian phòng này rất loạn. Đồ khắp nơi đều là, đầy đất đều là toái bình. Ô chường môn nằm trên mặt đất, Lục Tiểu Phụng sừng sốt một chút, này lúc Quan đại hiệp xuất hiện, không một lời nói tấn công hướng Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi cũng động thủ, Hoa Mãn Lâu cũng tiến vào. Tự tại ba người động thủ lúc, Lục Tiểu Phụng hướng ra phía ngoài chạy đi, này lúc Lý Vân Phi một kiếm hoa hướng Lục Tiểu Phụng sau lưng, kiếm theo Lục Tiểu Phụng thân thể sát qua.

Lục Tiểu Phụng ra rồi gian phòng, thân thể một chậm, Hoa Mãn Lâu kiếm tự muốn đâm vào Lục Tiểu Phụng hậu tâm. Vừa lúc đó, Lý Vân Phi một kiếm đánh rớt Hoa Mãn Lâu kiếm. Này lúc Tống thần y, hoa như lệnh, khổ trí thiên sư, đôi mắt ung lão Thất đều đi tới.

Hoa Mãn Lâu sinh khí vẫn đạo: "Lý Vân Phi, ngươi tại nói đùa gì vậy?"

Lý Vân Phi nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi trước đừng giả bộ rồi." Nói hết Lý Vân Phi một thanh kéo hướng Lục Tiểu Phụng trên mình tuyết ti triền, chỉ bỗng chốc tự đem này được xưng đao thương bất nhập bảo giáp cấp xé vỡ rồi.

Lý Vân Phi nói: "Nếu như đây là chơi chuyện cười, không khỏi mở quá lớn."

Lục Tiểu Phụng cả kinh cả giận nói: "Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Nếu như không đúng Lý Vân Phi quyết định thật nhanh, ta cũng đã chết ở Hoa Mãn Lâu dưới kiếm."

Lý Vân Phi nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi cởi xuống này bảo giáp cho ta."

Lý Vân Phi cảm lấy Lục Tiểu Phụng coi xuống bảo giáp, chỉ vào sau lưng kia chỗ bị kiếm phá vỡ địa phương nói: "Ta mới vừa cùng hán giao thủ, vì không để cho Hoa Mãn Lâu hoài nghi, ta tự nhiên dùng toàn lực, tại cộng thêm hán mặc này bảo giáp, ta đâm hán lúc, ta không có nương tay, thực là, ta một kiếm tựu đem này bảo giáp phá vỡ. Các ngươi nói một chút đây là chuyện gì xảy ra? Nếu không phải ta quyết định thật nhanh, Lục Tiểu Phụng chỉ sợ cũng biến thành một chích chết Phụng Hoàng rồi."

Một nhóm người kinh ở nơi đâu, không có có người nói chuyện. Chu vi im ắng, một trận áp lực tại trên thân mọi người xuất hiện.

Lục Tiểu Phụng mang theo mọi người tiến vào ô chường môn gian phòng. Ô chường môn nằm trên mặt đất, trên mình có một trang giấy.

Hoa Mãn Lâu vẫn đạo: "Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Hoa như lệnh thờ dài miệng Khí Đạo: "Lâu nhi, ta thật sự không ngờ ngươi cả đời không vui. Vì giải trừ cái này tâm bệnh, ta chỉ hảo xin mọi người giúp ta làm tuồng vui này."

Hoa Mãn Lâu nói: "Cha, không nghĩ tới này thật là ngươi an bài."

Tổng thần y chen miệng nói: "Là (vâng, đúng), đây là chúng ta làm cục, chẳng qua là phát sinh nhiều như vậy sự tình, ai cũng không muốn, này nhuyển giáp bị người điều rồi bao hết."

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Vô luận cỡ nào tình vi kế hoạch, chỉ cần đã bày ra hành động, tựu khó tránh khỏi sẽ đi dạng. Chẳng qua là ta không biết, này nhuyển giáp trừ bọn ngươi ra ai có thể đổi lại đến. Với lại quan trọng nhất là biết cái kế hoạch này người, tổng cộng tựu mấy người chúng ta, nếu như xảy ra vấn đề nhất định cũng tại chúng ta những người này trong đó."

Kim cừ linh ngồi chồm hồm trên mặt đất, mở ra ô chường môn tờ giấy kia, mở ra vừa nhìn, dĩ nhiên là Trương Huyết cước ấn.

Hoa như lệnh cả kinh kêu lên: "Giày sắt, đây là giày sắt dấu hiệu a."

Đôi mắt ung lão Thất mắng: "Mụ nội nó, chuyện gì xảy ra, giày sắt chẳng lẽ còn hồn."

Tổng thần y nói: "Sẽ không, mọi người tận mắt nhìn thấy giày sắt hạ táng. Chẳng lẽ hán có thể chết mà sống lại không được."

Hoa Mãn Lâu nói như đinh chém sắt: "Giày sắt, hán căn bản cũng không có chết."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy cũng không nhất định, kia trương giấy viết thư căn bản đã nói lên không được cái gì."

Này lúc khổ trí thiền sư nói: "Ta sớm lại bắt đầu nghĩ, cái kia bị Hoa đại hiệp giết chết giày sắt hội không phải chỉ là để giày sắt thể thân."

Hoa như lệnh khóc ròng nói: "Ô huynh đệ, ta thật xin lỗi ngươi a! Nếu không phải ta ngươi cũng sẽ không chết, thật xin lỗi ngươi a!"

Kim cừ linh ngăn cản hoa như lệnh tự trách, nói: "Hoa đại hiệp, mọi người trấn định điểm, hiện tại chỉ có tìm được đầu mối. Bắt được hung thủ mới có thể cấp ô đại hiệp báo thù."

Lý Vân Phi nói: "Mọi người sau này phải cẩn thận một chút, không nên bị hung thủ có cơ nhưng ngồi."

Này lúc, ngoài cửa vang lên thanh âm, mọi người đều xông ra ngoài. Nhìn thấy tân khách đều đứng ở bên ngoài nhìn.

Hoa như lệnh nói: "Các vị thân bằng hảo hữu, nơi này không có chuyện gì, mọi người đi về nghỉ ngơi đi, ở đây không có chuyện gì."

Cái kia Tây Vực vũ nữ khăn tay rút xuống, Lục Tiểu Phụng nhìn thấu những thứ gì, hán bắt động thanh sắc cùng cái kia vũ nữ nói chuyện với nhau.

Đem người đều khuyên sau khi đi, mấy người tựu lại nhớ tới gian phòng. Này lúc Quan đại hiệp vẫn đạo: "Lục Tiểu Phụng, ta lúc tiến vào, ô đại hiệp tựu nằm ở chỗ này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Lý Vân Phi nói: "Hừ, ta còn không có ngươi cũng biết nhiều ni!"

Kim cừ linh cũng nói: "Cho dù hung thủ không tại hoa đào bảo, cũng nhất định sắp xếp nhãn tuyến, phía ngoài không thể phốt lờ. Tự loạn rồi trận cước."

Lý Vân Phi nói: "Nơi này xảy ra ngoài ý muốn, tại xét xử hung thủ trước kia không bằng đem gian phòng này phong bế, mấy người chúng ta người thay phiên trông coi. Nếu không có thể sẽ mất rất trọng yếu đầu mối."

Đề nghị này nhận được rồi mọi người nhận đồng, bỗng nhiên sư phụ đề nghị tự mình làm thứ nhất ban. Những người khác hồi đi ngủ. Này lúc Quan đại hiệp hô: "Không được, chẳng lẽ muốn ô huynh, phơi thầy ở chỗ này sao?"

Lý Vân Phi nói: "Chúng ta bây giờ tới trọng yếu tựu là bắt được hung thủ, nếu là bởi vì cái này bắt không được hung thủ, kia ô đại hiệp trên trời có linh thiêng chỉ sợ cũng không được nghỉ ngơi đi."

Kim cừ linh nói: "Hiện tại mọi người đều đi ra ngoài."

Khổ trí thiền sư nói: "Chúng ta hay là trước đi ra ngoài đi." Nói hết dẫn đầu đi ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn dư lại kim cữu linh, Lục Tiểu Phụng hảo Lý Vân Phi. Kim cữu linh nhìn Lý Vân Phi nói: "Người khác đều đi ra ngoài, ngươi làm sao không ra đi a!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Lý Vân Phi vẫn là rất hiểu điều này, hẳn có thể phát hiện chúng ta không có phát hiện đầu mối."

Kim cữu linh gật đầu tựa cúi đầu bắt đầu khám nghiệm tử thi. Hắn bay qua thi thể, thi thể sau lưng trúng một đao. Một đao bị mất mạng, gọn gàng.

Lục Tiểu Phụng nói: "Một đao bị mất mạng, không có gãy dựa dấu vết."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Phía dưới không có đồ sứ toái phiến, trên mình ngược lại có, nói rõ này chút ít hỗn độn đồ là tại ô chường môn sau khi chết, mới bị hung thủ đánh loạn, thay lời khác mà nói tựa là hung thủ cùng ô chường môn quen biết, nói cách khác, hung thủ hẳn là có thể làm cho ô chường môn không có chút nào phòng bị người."

Lục Tiểu Phụng khẽ thở dài: "Xem ra tôi nay là không được an tâm."

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng sau khi tách ra trở về đến gian phòng của mình đi. Lý Vân Phi nhìn thấy Hoa Mãn Lâu gian phòng vẫn sáng, Lý Vân Phi đã đến Hoa Mãn Lâu cửa.

Đi vào phòng, Hoa Mãn Lâu chính ở chỗ này ngồi. Lý Vân Phi an ủi: "Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ bắt được hung thủ, với lại chúng ta cũng không biết hung thủ là không đúng gây sát đấy! Đừng quá lo lắng."

Hoa Mãn Lâu nói: "Ta cũng biết, nhưng hẳn ở trong bóng tối, chúng ta ở ngoài chỗ sáng chỗ, khó lòng phòng bị a! Bất quá, ta còn phải cảm ơn ngươi xóa sạch ta kiếm, bằng không, ta liền giết chết rồi Lục Tiểu Phụng, Lục Tiểu Phụng nếu là thành chết Phụng Hoàng, ta cũng không biết nên làm cái gì bây giờ rồi."

Lý Vân Phi khiêm tốn nói: "Không có gì gì đó, lấy ta làm bằng hữu, tựa đừng nói như vậy xa lạ lời nói rồi."

"Nói cũng không thể nói như vậy, ngươi đã cứu ta mệnh, đây cũng không phải là nói một chút coi như xong." Lục Tiểu Phụng một bên đẩy cửa đi vào, vừa nói.

Lý Vân Phi nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi đi nơi nào, nhanh như vậy sẽ trở lại rồi, cái kia vũ nữ không mua mặt ngươi từ đúng không. Lần này ngươi gặp người thích Lục Tiểu Phụng thực là kinh ngạc rồi."

Lục Tiểu Phụng lắc lắc đầu nói: "Đám kia Hãn Hải người trong nước có bí mật. Bọn họ rất khả nghi. Khả năng không đúng Hãn Hải nước quốc vương phái tới."

Lý Vân Phi nói: "Có phát hiện gì."

Lục Tiểu Phụng nói: "Này còn khó mà nói."

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Ta phải cảm ơn các ngươi đầu rồi, các ngươi vì ta mạo lớn như vậy nguy hiểm."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi muốn tạ ơn chính là Lục Tiểu Phụng, hẳn mới là thật nguy hiểm, ta chỉ là phối hợp diễn, hỗ trợ giết người phối hợp diễn mà thôi."

Lục Tiểu Phụng vỗ vỗ Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu vai. Mọi người nhìn nhau cười một tiếng, hết thấy đều ở không nói lời nào. Bên trong nhà tràn đầy cảm giác ấm áp. Rất động lòng người. Rất mỹ diệu.

"Ngoài cửa bằng hữu mời tiến đến đi." Hoa Mãn Lâu đột nhiên nói. Hoa Mãn Lâu lỗ tai cùng mũi luôn là so sánh người bình thường muốn mạnh hơn rất nhiều.

"Ta nhưng thật là làm không đến nghe thấy a!" Nguyên lai là kim cữu linh đứng ở ngoài cửa.

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Nguyên lai thích nghe lén người không dứt Lục Tiểu Phụng một cái a!"

Lục Tiểu Phụng lau mũi nói: "Trộm nghe xong được còn không đi, kia là cái đứa ngốc a!"

Một phòng người cũng bị Lục Tiểu Phụng chọc cười. Nhưng vào lúc này, một cái người hầu tiến vào, hô: "Thiếu gia, thiếu gia, lão gia té xỉu."

Mấy người liên tiếp ngay cả vội vàng đi theo người hầu tới rồi phòng khách, hoa như lệnh ngồi ở trên ghế than thở.

Hoa Mãn Lâu hỏi vội: "Cha! Đến cùng như vậy rồi!"

Hoa như lệnh nói: "Là (vâng, đúng) hẳn, thật sự là hẳn, là gãy sắt đạo tặc. Sẽ không sai. Hẳn tới rồi, vật kia cũng không thấy rồi."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Hoa bá phụ, thứ gì không thấy "

Hoa như lệnh ngồi thẳng thân thể nói: "Đó là ta Hoa gia một kiện bảo vật. Vừa mới ta nhượng mọi người trở về phòng nghỉ ngơi sau này, ta không yên lòng, tự chung quanh tuần tra một lần, quả nhiên món đồ bảo vật không thấy "

Lục Tiểu Phụng nói: "Nói như vậy vừa mới mọi người đang đuổi giết ta lúc bảo vật tự bị trộm rồi. Thực là ta vẫn là không rõ, bá phụ ngài đến cùng tới chỗ nào tuần tra, rốt cuộc là cái gì bảo vật không thấy "

Hoa như lệnh áp a áp ứng không nói lời nào, này lúc khổ trí đại sư vẫn đạo: "Chẳng lẽ là kia kiện đồ vật không thấy "

Hoa như lệnh gật đầu, khổ trí đại sư biến sắc, niệm câu Phật hiệu.

Đôi mắt ung lão Thất cấp(vội) tính tình lên tới, bộ mặt không nhịn được vẫn đạo: "Lão Hoa đầu, các người tại đánh cái gì bí hiểm a? Thật là cấp chết người rồi!"

Hoa như lệnh lắc đầu không nói thêm gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19:: Lý Vân Phi tiền đánh cuộc

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 19:: Lý Vân Phi tiền đánh cuộc

Phòng khách trên, mọi người bộ mặt sốt ruột nhìn hoa như lệnh, thực là hoa như lệnh lại là không nói câu nào, chẳng qua là cúi đầu.

Lục Tiểu Phụng nói: "Hoa bá phụ, người trái lại nói a! Nếu không mọi người đều không giúp được ngài a!"

Hoa Mãn Lâu vội la lên: "Đừng vậy a, cha! Người nói a, rốt cuộc là ta Hoa gia cái gì bảo vật a, ta làm sao cái gì cũng không biết a."

Này lúc kim cừu linh nói: "Hoa đại hiệp, người đã không muốn nói, ta đây tới hỏi. Có phải hay không Hãn Hải ngọc Phật không thấy "

Rốt cục, hoa như lệnh rốt cục đã mở miệng, hần chậm rãi nói: "Là (vâng,đúng), là Hãn Hải ngọc Phật."

Mặt thất rốt cục lại một lần nữa mở ra. Hoa như lệnh mang theo mọi người đi vào.

Mặt thất rất nghiêm mật , cơ quan trùng điệp, từng đạo cơ quan, rất nghiêm mật , cuối cùng một đạo cơ quan còn nhất định phải dùng riêng thủ pháp mới có thể mở ra.

"Nguyên lai Hãn Hải nước nhất tích hai mươi năm quốc bảo thể nhưng tại người nơi này." Đôi mắt ung lão Thất nhìn này mặt thất chu vi nói: "Người làm sao không nói sớm a, lão tử sớm tự muốn nhìn một chút kia là cái gì đồ chơi!"

Hoa như lệnh sắc mặt thay đổi, người chung quanh đều nhìn về rồi đôi mắt ung lão Thất, đôi mắt ung lão Thất hù dọa cơ rụt lại đầu kêu lên: "Xin lỗi, ta quên rồi Hãn Hải ngọc Phật bị trộm rồi." Cho nên người lại nhìn đôi mắt ung lão Thất, sau đó hần không nói chuyện rồi.

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Hoa bá phụ, này Hãn Hải ngọc Phật là vật gì? Người khẩn trương như vậy hần!"

Hoa như lệnh nói: "Đây vốn là ta Hoa gia bí mật, này Hãn Hải ngọc Phật là Tây Vực Hãn Hải nước quốc bảo. Mới quốc vương lên ngôi trước nhất định phải tắm rửa trai giới, cung phụng ngọc Phật, trai giới tam thiên, vị kia vương tử nắm giữ ngọc Phật, chẳng khác nào nắm giữ vương quyền! Ai nhận được hần, ai sẽ trở thành mới quốc vương."

Hoa như lệnh dừng một chút nói: "Hãn Hải Vương Tộc thời đại cùng chúng ta Hoa gia giao hảo. Lão quốc vương chính là lo lắng cho mình con nối dòng bởi vì vương vị tự giết lẫn nhau. Cho nên mới tại nhiều năm trước lên ngôi lúc âm thầm đem Hãn Hải ngọc Phật giao từ ta bảo đảm. Không gặp đến thư của hần vật, ta là tuyệt sẽ không đem ngọc Phật giao ra đây."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Kia điều bí mật này trừ ra bá phụ người cùng hãn Hải Vương Tộc ở ngoài, còn có người nào biết?"

Hoa như lệnh lắc đầu nói: "Không có ai biết."

Lý Vân Phi lại nói: "Nếu không có ngoại nhân biết này Hãn Hải ngọc Phật tại người nơi này, này chỉ có thể là Hãn Hải nước phái người đến. Xem ra có người muốn mưu hướng soán vị, muốn Hãn Hải quốc vương chỗ ngồi."

Hoa như lệnh gạt đầu không có nói chuyện. Lý Vân Phi lại hỏi: "Kim cửu linh, vậy ngươi lại là làm sao mà biết được?"

Kim cửu linh nói: "Thực không dám đầu điểm, tại này trước, ta được đến triều đình mật báo. Hãn Hải nước Khổng Tước Vương Tử Cổ rồi một cái nhân vật phi thường lợi hại, muốn tại lão quốc vương ban bố di chiếu trước cướp lấy Hãn Hải nước vương vị, Lý Vân Phi, ngươi thật là lợi hại, đều bị ngươi đoán trúng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Kia một người lợi hại vật chẳng lẽ tự là giày sắt đạo tặc."

"Nguyên lai không biết là ai, bây giờ nhìn lại, chỉ có là hãn rồi! Các ngươi nhìn này này giày sắt cước ấn cùng chữ viết. Nói rõ rồi nhất định là giày sắt." Kim cửu linh chỉ vào mặt thất chu vi hải ấn, dấu giày cùng lưu chữ nói.

Lý Vân Phi nhìn kia chu vi hải ấn, dấu giày, là rất rõ ràng giày sắt ấn. Chu vi còn viết: ngày mai buổi trưa, tất tới lấy mạng.

Hoa như lệnh nói: "Đây chính là giày sắt bút tích. Lão nhi, xem ra ngươi nói không sai, giày sắt hãn không có chết! Mấy năm này cha trách lầm ngươi!"

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Cha, hiện tại nói này chút ít làm gì a?"

Hoa như lệnh vỗ tay nói: "Thực là, điều này sao có thể nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng hỏi vội: "Cái gì không thể nào nhỉ?"

Hoa như lệnh nói: "Gian phòng này không đúng phổ thông mật thất, đây là ta thỉnh diệu thủ lão bản, cũng chính là chu dừng sư phụ chế tạo mà thành. Trừ ta ra không có người thứ hai có thể đi vào tới."

Kim cửu linh cười nói: "Hoa đại hiệp, ngươi nói sai rồi, còn có một cái người có thể đi vào tới."

Hoa như lệnh vẫn đạo: "Làm sao có thể? Còn có ai có thể đi vào tới đây gian mật thất nhỉ?"

Kim cửu linh nói: "Tự nhiên là kia diệu thủ lão bản chu ngừng."

Lý Vân Phi nói: "Kim cửu linh ngươi sai lầm rồi, chu dừng tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện như vậy đấy."

Kim cửu linh vẫn đạo: "Ngươi dám khẳng định?"

Lý Vân Phi nói: "Ta dám khẳng định"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta cũng có thể khẳng định chu dừng sẽ không làm chuyện như vậy."

Hoa như lệnh nói: "Là (vâng, đúng), ta cũng vậy tin tưởng chu dừng sư phụ. Cho nên mới tìm hãn kiến tạo."

Lý Vân Phi nói: "Bất quá có lẽ có một cái người có thể nhượng chu dừng làm ra chuyện như vậy."

Lục Tiểu Phụng nói: "Lão bản nương!"

Lục Tiểu Phụng điểm gạt đầu nói: "Không tệ, nếu có người bắt được lão bản nương uy hiếp chu ngừng, chu dừng có lẽ sẽ làm ra chuyện như vậy."

Hoa như lệnh nói: "Có lẽ đi! Bất quá hai mươi năm trước giày sắt chính là vì trộm này ngọc Phật mà đến. Không nghĩ tới hôm nay để cho hãn đắc thủ rồi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta có chút kỳ quái! Nếu giày sắt đã trộm rồi ngọc Phật, vậy hãn tại sao ngày mai còn tới trả thù nhỉ?"

Đôi mắt ung lão Thất tức hét lớn: "Mụ nội nó, này giày sắt cũng quá kiêu ngạo rồi. Nếu như bị lão tử bắt được, lão tử cần phải đem đầu hãn cấp vắt xuống tới."

Tổng thần y nói: "Đúng vậy a, nếu là hãn dám đến, đó chính là tự chịu diệt vong."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không, sự tình không đúng đơn giản như vậy, xem ra giày sắt lại giả bất thiện! Với lại ta dám khẳng định, giày sắt hãn nhất định tại hoa đào bảo trong."

Khô trí thiên sư nói: "A di đà Phật, mình thương dễ tránh, ám tiến nan phòng. Này giày sắt tặc nhân tất nhiên sát tính chuyển thế, mọi người vẫn là cẩn thận một chút."

Hoa như lệnh lắc đầu đối với đôi mắt ung lão Thất nói: "Lão Thất a. Ngươi nhớ được sao? Năm đó kia giày sắt đạo tặc giống như là cái Quỷ Hồn đồng dạng."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Có chuyện như vậy?"

Hoa như lệnh nói: "Năm đó chúng ta bố trí rồi một cái mai phục. Giày sắt hãn quả nhiên bị lừa gạt, coi chúng ta cảm thấy vạn vô nhất thất lúc, đem giày sắt

đuổi tới Mạnh Hà

bên cạnh, thực là kia giày sắt thể nhưng hướng Quỷ Hồn đồng dạng biến mất."

Lý Vân Phi nói: "Biến mất, này làm sao có thể nhỉ? Không phải là đi lấy nước chạy vừa đi!"

Hoa như lệnh nói: "Kia không thể nào, chúng ta phải người tại dọc theo sông hai bên bờ gác. Lại dọc theo sông tìm tròn hai canh giờ. Liên tiếp ngay cả cái cước ân cũng không phát hiện."

Đôi mắt ưng lão Thất nói: "Tốt lắm, tốt lắm, nếu giày sắt là Quỷ Hồn, ta đây tự dùng bồ câu đưa tin cho ta Mao Sơn các huynh đệ, để cho bọn họ tới bắt quỷ!"

Lý Vân Phi cười nói: "Quỷ không ra quỷ không nói trước, giày sắt cũng không phải là không thể được chạy trốn."

Hoa như lệnh nói: "Điều này sao có thể đấy!"

Lý Vân Phi nói: "Ta hiểu rõ chừng bẻ khí công, có thể bẻ khí thời gian rất lâu, với lại chủ yếu nhất chính là, mọi người nhớ được sao? Giày sắt đạo tặc mặc là cái gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Giày sắt."

Lý Vân Phi nói: "Giày sắt đạo tặc mặc giày sắt, hẳn hoàn toàn có thể nhắm khí, từng bước từng bước dọc theo lòng sông đi ra vòng vây."

Lục Tiểu Phụng nói: "Đây chỉ là cái giả thiết. Có lẽ người nói rất đúng."

Mấy người đi ra ngoài, kim cừu linh nói: "Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi không ngại chúng ta đánh cuộc, tự đánh cuộc ai trước bắt được giày sắt đạo tặc."

Lục Tiểu Phụng nói: "Tốt, người nói như vậy tự nhất định có phần thắng rồi. Bất quá ta đồng ý."

Kim cừu linh nói: "Bất luận cái gì đánh cuộc cũng không có tuyệt đối phần thắng. Lý Vân Phi đánh cuộc hay không?"

Lý Vân Phi cười nói: "Hào, nếu là người thua đâu."

Kim cừu linh nói: "Ta đây tự cấp thắng người đập đầu cái khấu đầu, cũng tại bùn lầy trong bất chín ngày chín đêm con giun tạo điều kiện cho người câu cá. Bất quá muốn là các người thua đâu."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Nếu là ta thua, ta đây tự theo người tại Nam Hải cao nhất phòng cùng người đánh cuộc ba ngày ba đêm, người đánh cuộc ta xem. Với lại mỗi thắng một ván, ta liền thoát một bộ y phục. Cỡ hết đến."

Kim cừu linh cười nói: "Ta cá cả là người nhìn tự đủ người chịu được, người dám tại cao nhất trong phòng cỡi quần áo. Ha ha. Lần này, muốn người Lục Tiểu Phụng ném cái mặt to. Lý Vân Phi người sao?"

Lý Vân Phi nói: "Nếu là ta thua, ta liền cỡi hết y phục từ Mạnh Hà

đầu, chạy đến Mạnh Hà

đuổi. Vẫn là tại người nhiều nhất thời gian."

Kim cừu linh nói: "Hào, hảo. Xem ra các người lần này cần bị thiên hạ anh hùng nhạo báng."

Lý Vân Phi nói: "Đừng nói khẳng định như vậy, ai thua ai thắng còn không biết đấy!"

"Hào, tự một lời đã định." Kim cừu linh cười lớn cùng mọi người hướng đại sảnh đi tới. Đi đến đại sảnh, trong đại sảnh không có một người.

Hoa như lệnh hô: "Hoa đều, hoa đều, hoa đều, người này chạy đến đâu đi."

Này lúc, đôi mắt ưng lão Thất hô: "Kia là vật gì? Mới vừa rồi còn không có đấy!" Hắn chỉ vào cái bàn bên trên một bụi thực vật vắn đạo.

Khô trí thiên sư nhìn này đoá hoa sắc mặt tự thay đổi, lui liền rồi hai bước nói: "Này, này, đây là kia bảy Diệp đoạn trường thảo."

Lục Tiểu Phụng vắn đạo: "Đây là cái gì quỷ đồ."

Khổ trí lắc đầu, này lúc kia Tổng thần y xen vào nói nói: "Bây Diệp kỳ hoa giang hồ đoạn trường, truyền thuyết này bây Diệp đoạn trường thảo là một loại đáng sợ nguyên rùa, mỗi gặp cái này hoa hiện thân giang hồ, tất sẽ khiến một tràng huyết quang tai ương. Mỗi khi hấn rơi xuống một mảnh lá cây lúc, sẽ gặp chết yếu một người, làm lá cây rơi quang lúc, nhất định diệt sạch cả nhà, chó gà không tha."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Này hoa tại sao lại ở nơi này."

Hoa Mãn Lâu nói tiếp nói: "Này tất cùng giày sắt đạo tặc liên quan đến."

Đôi mắt ung lão Thất Khí Đạo: "Mụ nội nó, ta cũng không tin cái này tà." Nói xong, vọt tới. Này lúc, đầy trời ám khí bay qua. Mấy người vội vàng lác mình. Này lúc, ám khí đánh trúng Hoắc đại hiệp, Hoắc đại hiệp té trên mặt đất Sinh Tử không biết.

Này lúc kia hoa đều chạy đi vào, một bên chạy còn một bên la. "Không xong, không xong, lão gia. Quá nhiều khách nhân cũng tại phía ngoài, miệng sùi bọt mép, té trên mặt đất. Hôn mê bất tỉnh. Không biết là như vậy rồi!"

Hoa như lệnh lời kéo hoa đều nói: "Rốt cuộc là như vậy rồi. Đều mang lên trong viện quá quá gió."

Mấy người luống cuống tay chân đem người giờ lên, đang lúc này, kia bây Diệp đoạn trường thảo đột nhiên rớt một mảnh. Tụ tại mấy người sừng sốt lúc, Hoắc đại hiệp đầu nghiêng một cái, đoạn khí rồi.

Đình ngoài, Hoa Mãn Lâu, kim cừu linh, Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi ở nơi đó nói chuyện với nhau. Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Hoa Mãn Lâu, người có hay không cảm thấy kia giày sắt tại trong chúng ta."

Hoa Mãn Lâu lắc lắc đầu nói: "Cảm giác của ta rất kỳ quái. Các người không cảm thấy thật kỳ quái sao? Giày sắt đạo tặc nếu là cái đạo tặc, tại sao muốn xuyên một đôi giày sắt đầu rồi, vậy hấn đánh cấp rồi ngọc Phật, tại sao lại không đi nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta xác thực rất kỳ quái, bất quá hấn có lẽ là cái Quỷ Hồn, là tên sát tinh cũng không nhất định."

Hoa Mãn Lâu nói: "Lục Tiểu Phụng, này cũng không giống như người nói lời nói a."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20:: giày sắt bí mật

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 20:: giày sắt bí mật

Đình ngoài, Hoa Mãn Lâu, kim cừu linh, Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi ở nơi đó nói chuyện với nhau. Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Hoa Mãn Lâu, người có hay không cảm thấy kia giày sắt tại trong chúng ta."

Hoa Mãn Lâu lắc lắc đầu nói: "Cảm giác của ta rất kỳ quái. Các người không cảm thấy thật kỳ quái sao? Giày sắt đạo tặc nếu là cái đạo tặc, tại sao muốn xuyên một đôi giày sắt đầu rồi, vậy hấn đánh cấp rồi ngọc Phật, tại sao lại không đi nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta xác thực rất kỳ quái, bất quá hấn có lẽ là cái Quỷ Hồn, là tên sát tinh cũng không nhất định."

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng, không có nói chuyện, ngược lại Hoa Mãn Lâu xác thực rất kỳ quái hỏi: "Lục Tiểu Phụng, này cũng không giống như người nói nói a!"

"Mặc dù ta không nghĩ ra được, bất quá ta biết, hiện tại có người rất nguyên ý nói cho chúng ta biết giày sắt đạo tặc là cái gì địa vị."

Kim cừu linh cười nói: "Chuyện này ta điều tra thời gian rất lâu rồi, há có thể tùy tiện tiện tiện tự nói ra nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng không nhịn được nói: "Được rồi, được rồi khác thừa nước đục thả câu rồi, người khác quên chúng ta còn có đánh cuộc đấy!"

Kim cừu linh cười nói: "Hào, vì công bình khởi kiến, ta liền nói cho các người biết, bất quá chuyện này nói rất dài dòng. Nhiều năm trước kia, tại Đông Hải Độc Long đảo có một loại tuyệt thế hải vị tên là mỹ nhân bảo, bởi vì giá tiền hết sức đắt đỏ, bình thường dân chúng không dám hỏi tân, hải này mỹ nhân bảo đi biển bắt hải sản người nhất định phải mặc giày sắt, dưới đáy biển đi lại, bẻ khí công phụ lợi hại nhất xuống nước có thể đạt tới một hai canh giờ."

Kim cừu linh dừng một chút lại nói: "Chỉ tiếc, kia Độc Long đảo chủ thật sự là quá mức tham lam, đối thủ của hấn hạ đi biển bắt hải sản người cùng hung cực ác, khiến cho bọn hấn chết rất nhiều, cuối cùng đi biển bắt hải sản người không cam lòng chịu khổ, hăng hái phản kháng đem Độc Long đảo chủ bắt

sống."

Hoa Mãn Lâu vẫn đạo: "Cái này lại cùng giày sắt đạo tặc có quan hệ gì nhỉ?"

Lý Vân Phi nói: "Ta có chút minh bạch rồi, này giày sắt đạo tặc mặc giày sắt, còn có thể Mạnh Hà

bên tan biến một hai canh giờ. Hẳn đích thị là Độc Long đảo người."

Kim cửu linh cười nói: "Đúng vậy a, quan hệ rất lớn đâu rồi, kia giày sắt nhưng không riêng gì Độc Long đảo người đâu, năm đó kia đi biển bắt hải sản người bắt được Độc Long đảo chủ, này chút ít tức giận đi biển bắt hải sản người dùng một loại tàn khốc vô cùng hình pháp phạt phạt rồi Độc Long đảo chủ, bọn họ dùng nung đỏ nước thép, tại cửu nhân trên chân đúc kim loại rồi một đôi giày sắt. Sau đó lại đem hán vắn vào rồi biến rộng cho ăn Sa Ngư."

Hoa Mãn Lâu thở dài nói: "Đáng sợ a, đáng sợ!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngày làm nghiệt vẫn còn nhưng sống, tự gây nghiệt không thể sống a! Kia về sau đấy!"

Kim cửu linh nói: "Về sau này trên thị diện sẽ không có mỹ nhân bảo mua bán, lại nhiều rồi cái giày sắt đạo tặc truyền thuyết."

Lục Tiểu Phụng nghi ngờ hỏi: "Giày sắt đạo tặc có phải hay không là một cái bang hội, mà không phải một người."

Kim cửu linh nói: "Cuồng thi mặt nạ, giày sắt Vô Ngân. Năm đó giày sắt một đêm ở giữa liên tiếp ngay cả làm vài cái cộc đại án. Đến nay không người nào có thể nhìn thấu kia thủ đoạn. Nhưng các nơi phạm án thủ pháp ở tại mảnh Vi Chi chỗ không có chút nào khác biệt. Này chỉ có thể xuất thân từ một người tay."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chẳng lẽ này giày sắt hội phân thân thuật không được."

Kim cửu linh nói: "Ta quán hán khi gió phân thân thuật không phân thân thuật. Ta nhất định có thể bắt được hán. Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi ngươi có đầu mối sao?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Còn không có, bắt quả ta đã nghĩ tới từ nơi nào bắt đầu."

Lý Vân Phi nói: "Các ngươi thắng tuốt đem giày sắt đạo tặc nghĩ thành một người, chúng ta muốn là hai người, ba người nhỉ?"

Kim cửu linh nói: "Kia làm sao có thể gây án thủ pháp, mảnh Vi Chi chỗ đều đồng dạng nhỉ?"

Lý Vân Phi nói: "Bọn họ nếu như chuyện thương lượng trước hảo làm án thủ pháp, đây cũng là khả năng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta cũng vậy có chút hoài nghi, hán đem gây án thủ pháp làm cho đồng dạng có lẽ tự là làm cho người ta tra không ra, gia tăng cảm giác thần bí."

Ô chương môn tử vong gian phòng. Viên đại hiệp ngồi ở chỗ đó trông chừng hiện trường phát hiện án. Này lúc Quan đại hiệp nổi giận dùng dùng đi đến hướng về phía Viên đại hiệp hô: "Ta không làm rồi, ta nói như thế nào cũng là một Phương đại hiệp, tại sao có thể bị vài cái mao đầu tiểu tử đến kêu đi hét."

Viên đại hiệp an ủi: "Lúc này không thể tầm thường so sánh, Quan huynh đại nhân đại lượng, vẫn là dùng so đo tốt. Vừa lúc phải thay đổi ban rồi, ta mệt nhọc, đi về trước ngủ, nơi này tự giao cho ngươi."

Quan đại hiệp nhìn Viên đại hiệp sau khi đi, vội vàng đóng cửa lại, đi vào, một cái phi thân giắt trên xà nhà, thân thủ ở phía trên tìm vài thứ, này lúc Quan đại hiệp đột nhiên mò tới một cái tay. Hán thân đầu vừa nhìn, đột nhiên nhìn thấy Lục Tiểu Phụng tại trên xà nhà, dọa đến rớt xuống.

Tại lúc này một nhóm người tiến vào. Bắt được Quan đại hiệp.

Ngày dần dần sáng, một nhóm người vây quanh Quan đại hiệp thẩm vấn trước. Lục Tiểu Phụng nói: "Quan thái, ngươi có lời gì nói."

Hoa như lệnh thật sâu nhìn quan thái, vẫn đạo: "Quan đại hiệp, ta và ngươi tương giao hai mươi năm, ta làm sao cũng không ngờ rằng chuyện này là ngươi làm."

Quan thái phủ nhận nói: "Không, ta thật là làm không đến làm."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Sát hại ô chương môn hung thủ chính là ngươi, sát hại Hoắc đại hiệp người cũng là ngươi, ngươi còn muốn chống chế."

Viên đại hiệp vẫn đạo: "Lục Tiểu Phụng, làm sao ngươi biết quan thái là hung thủ giết người?"

Lục Tiểu Phụng nhìn Tống thần y nói: "Tống thần y, ngươi còn nhớ hay không đặc rượu trên yến tiệc ô chương môn đối với ngươi đã nói những thứ gì?"

Tống thần y nói: "Hán nói quan thái nhiều năm qua không uống rượu, hôm nay uống nhiều như vậy, có chút khác thường."

Lục Tiểu Phụng nói: "Quan thái nhiều năm qua không uống rượu, vậy hôm nay tại sao ngược lại hết giả sao nhiều rượu đâu. Đó là bởi vì hần việc cần phải làm vừa không có nắm chắc, lại vạn phần khản trương, do đó mới có thể như thế khác thường."

Khổ trí đại sư nói: "Chỉ bằng vào điểm này, tịnh không đủ để chứng minh quan thái tự là hung thủ."

Lý Vân Phi nói: "Đây là tự nhiên, người nghe Lục Tiểu Phụng tiếp theo nói đi xuống."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Không tệ, cho nên ta cùng Lý Vân Phi, Kim bộ đầu cẩn thận thăm dò quá hiện trường. Gian phòng kia trên sàn nhà tất cả đều là món lòng bình hoa toái phiền, này tựa hồ nói rõ ô chường môn trước khi chết, từng là cùng hung thủ từng có một tràng kích đấu."

Lý Vân Phi nói tiếp: "Nhưng là chúng ta mở ra ô chường môn thì thể đi sau hiện dưới thân thể hần là sạch sẽ. Liên tiếp ngay cả một mảnh toái phiền cũng không có, ngược lại ô chường môn trên mình lại có bình hoa toái phiền, các người nói điều này nói rõ rồi cái gì?"

Hoa Mãn Lâu nói: "Điều này nói rõ rồi hung thủ là tại ô chường môn sau khi chết, mới đem bình hoa đánh nát, làm ra trước khi chết đã đấu đấu vết."

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, kỳ thực ô chường môn là bị một đao bị mất mạng. Sạch sẽ lưu loét. Điều này chẳng lẽ không kỳ hoặc sao?"

Lục Tiểu Phụng tiếp theo nói: "Chúng ta biết, lấy ô chường môn thân thủ, không thể nào có địch nhân đến gần, mà hần lại không có chút nào nhận ra đi. Này chỉ có thể nói rõ ô chường môn cùng bốn không biết, cái này hần tái quen thuộc bất quá người, dĩ nhiên là tới giết hần."

Lục Tiểu Phụng nhìn quan thái, ngừng lại. Sau đó lại nói: "Người nhất định là trước tiến vào ô chường môn gian phòng, đang cùng hần lúc nói chuyện, lừa hần hướng nhìn ra ngoài. Người ở phía sau, một đao bị mất mạng."

Hoa như lệnh nghi ngờ nói: "Nếu như nói, người là quan thái giết, kia trên đao của hần nên có vết máu mới là, thực là mọi người đều không nhìn tới quan thái đến trên có vết máu a. Này lại giải thích thế nào nhỉ?"

Lý Vân Phi nói: "Đây chính là chúng ta lại nhớ tới gian phòng kia thăm dò nguyên nhân, tại làm sao trong thời gian ngắn, ta nghĩ hung thủ nhất định tới không vội lau trên đao vết máu. Nhưng hần sớm có kế hoạch. Hần giết người xong sau, cầm ra giày sắt giấy viết thư, sau đó đem hung khí giấu ở trên xà nhà. Sau đó giả ra không có chuyện gì bộ dáng, tiếp tục diễn trận kia Lục Tiểu Phụng chủ diễn trò."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không sai, bất quá, hần không nghĩ tới, chúng ta kiên quyết muốn phong tỏa hiện trường, cho nên quan thái hần không có cơ hội lấy đi hung khí."

Này lúc Lục Tiểu Phụng cầm ra một thanh mang huyết đao lại nói tiếp: "Cây đao này đúng là tại trên xà nhà phát hiện hung khí."

Quan thái nói: "Các người, đừng vu người tốt, cái ta trực ban, nghe được trên xà nhà có động tĩnh đi lên xem xét một phen, không được sao?"

Lục Tiểu Phụng cấp Lý Vân Phi nháy mắt ra dấu. Lý Vân Phi tự tại quan thái trên mình lục soát tìm đồ, ở sau lưng tìm được rồi một cây đao sao.

Lục Tiểu Phụng cây đao hướng trên vô đao một chứa. Chính chính hảo hảo, một chút không kém.

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Quan thái, Quan đại hiệp, người còn có lời gì nói! Hoắc đại hiệp cũng là người giết a!"

Lý Vân Phi nói: "Người bất quá là cái tiểu con cò mà thôi, đây chỉ là cái Chương Nhân pháp, hảo giúp giày sắt đao tặc thắng có thời gian, để cho hần đánh cắp Hần Hải ngọc Phật."

Hoa Mãn Lâu nói: "Người tại sao phải làm giày sắt đồng lửa chó săn."

Đang lúc này kia bảy Diệp đoạn trường thảo lại rút một mảnh lá cây.

Quan đại hiệp vội vội vàng vàng nói: "Không tệ, người là ta giết, thực là ta cũng là bị buộc."

Lục Tiểu Phụng nói: "Là (vàng, đúng) giày sắt bức người đi! Nói mau ai là giày sắt." Đang lúc này, một đạo ám khí từ ngoài cửa bay tới. Lý Vân Phi thẳng tuốt chú ý đến, thực là cũng không có đánh rút ám khí kia. Ám khí ngay giữa quan thái cái trán. Chỉ nói cái "Hạnh. . ." Này lúc Tổng thần y bận rộn đoạt mất nói: "Ta tới." Sau đó quan thái tự đầu nghiêng một cái chết rồi.

Đại sảnh người bận rộn chạy ra đại sảnh ngoài, nhìn thấy mấy cái Hần Hải nước tới người đứng ở bên ngoài. Kia vũ nữ đứng ở nơi đó. Thật giống như rất kiều ngạo.

Hoa như lệnh nói: "Người không đúng Hần Hải quốc vương phái tới, người là ai!"

Nữ nhân kia nói: "Ta đương nhiên là Hần Hải quốc vương phái tới, bất quá là sắp lên ngôi mới quốc vương mà thôi. Thảo dân hoa như lệnh, nhìn thấy bốn ngự còn không quỳ hạ!"

Hoa như lệnh hừ một tiếng nói: "Người chính là kia Không Tước Vương phi."

Kia Không Tước Vương phi nói: "Dĩ nhiên!"

Hoa như lệnh nói: "Không có Hãn Hải nước lão quốc vương chiếu thư cùng tín vật, ai cũng đừng hòng từ hoa đào bảo lấy đi ngọc Phật."

Này Không Tước Vương phi một điệu bộ, từ chung quanh lao ra sáu đứa bé tới. Trong tay đều cầm lấy Chư Cát liên nổ.

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Vương Phi diện hạ, người là đang cùng đứa trẻ đang đùa à?"

Không Tước Vương phi nói: "Các người chó đực ý quá sớm. Bốn điều lòng này Lục Tiểu Phụng." Nói hết này Không Tước Vương phi vỗ vỗ bàn tay, này lúc truyền đến một trận tiếng địch. Thanh âm điếc tai, khiến người đầu óc choáng váng. Lý Vân Phi bận rộn vận công chống cự.

Hoa như lệnh, đôi mắt ung lão Thất bọn họ tất cả đều ôm đầu thật giống như rất thống khổ đồng dạng. Một đám tại trái phải lay động, thật giống như một giây sau tự muốn cũng đồng dạng.

Tại chỗ chỉ có, Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng, Hoa Mãn Lâu, cùng kim cữu linh không có chuyện gì. Nhưng này Âm Ba Công vẫn là làm cho người ta khó mà chịu đựng. Lý Vân Phi vội vàng điểm tự mình trên mình mấy chỗ huyết đạo. Lúc này mới tốt hơn nhất điểm. Chẳng qua là nhìn trên trận những người khác lại là nghiêm trọng vô cùng.

Này lúc kia sáu đứa bé đồng thời thả ra tên nổ. Lý Vân Phi bận rộn rút kiếm ra tới, đem đánh về phía tự mình chu vi tên nổ cùng đánh về phía hoa như lệnh, khổ trí thiên sư tên nổ cấp đánh rớt.

Lục Tiểu Phụng cũng phi thân mà đi, bắt được bắn về phía đôi mắt ung lão Thất cùng Viên đại hiệp kia mấy cái tên nổ.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21:: tiến vào mật thất

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 21:: tiến vào mật thất

Chương 21:: tiến vào mật thất

Sáu đứa bé đồng thời thả ra tên nổ. Lý Vân Phi bận rộn rút kiếm ra tới, đem đánh về phía mình và đánh về phía hoa như lệnh, khổ trí thiên sư tên nổ cấp đánh rớt.

Lục Tiểu Phụng cũng phi thân mà đi, bắt được bắn về phía đôi mắt ung lão Thất cùng Viên đại hiệp kia mấy cái tên nổ.

Lục Tiểu Phụng nhìn trong tay mình tên nổ, hô: "Tiến có độc, đi mau!"

Mấy người vận khởi khinh công hướng đại sảnh bay đi. Lý Vân Phi ở phía sau đánh rớt những đứa bé kia từ tên nổ.

Đóng kín phòng khách đại môn, dùng toàn bộ có thể chặn cửa đồ đem cửa cấp ngăn trở. Này lúc một mũi tên tiễn chiếu vào đại sảnh, một mũi tên bắn tới rồi Viên đại hiệp trên vai, Hoa Mãn Lâu bận rộn điểm hãn mấy chỗ đại huyết, sau đó lôi kéo hãn chạy vào trong đại sảnh.

Thực là tiếng địch kia, nhiều tiếng chói tai, sau khi nghe làm cho người ta đầu óc choáng váng, trừ ra Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng, kim cữu linh cùng Hoa Mãn Lâu, những người khác tất cả đều ngã xuống đất ngất đi.

Tự tại này khẩn cấp thời khắc, Không Tước Vương phi bắt đầu hướng đại sảnh bắn lên rồi hòa tiễn. Lục Tiểu Phụng cúi đầu vừa nhìn, đại sảnh vài cái dùng tới biểu diễn trong thùng gỗ bên tất cả đều là hỏa dược.

Lục Tiểu Phụng hô lớn: "Đều cẩn thận, có hỏa dược. Mau tránh ra a!"

Hoa Mãn Lâu hướng về phía hoa như lệnh nói: "Cha, chúng ta đến mật thất đi trốn trốn."

Hoa như lệnh nói: "Được rồi! Chúng ta đi." Nói xong, dẫn đầu hướng mật thất chạy đi.

Tiến vào mật thất sau này, tự tại mọi người thăm thả lỏng một hơi lúc, Hoa Mãn Lâu đột nhiên nói: "Thanh âm gì?"

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn lên, mật thất chung quanh tích thủy. Hoa như lệnh nói: "Đây là Mạnh Hà

tại trường thủy, nguy rồi, có người phá hư Mạnh Hà

đập nước."

Thủy một đạo một đạo chảy xuống, mặt thất thật giống như tự muốn sụp. Hoa Mãn Lâu vội la lên: "Cha, đến cùng làm sao bây giờ a?"

Hoa như lệnh nói: "Ra không được rồi, đóng kín sau tự ra không được rồi."

Đôi mắt ung lão Thất nói: "Lão Hoa đầu, mau nghĩ nghĩ biện pháp a, người nghĩ cho chúng ta chìm chết ở chỗ này sao?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Hoa bá phụ, người nhất định có biện pháp, nơi này nhất định có khác đường."

Hoa như lệnh nói: "Không có, có cũng là một cái tử lộ."

Lý Vân Phi nói: "Hoa bá phụ, hiện tại không có được nhiều như vậy, một cái tử lộ cũng phải đi a."

Hoa như lệnh suy nghĩ một chút nói: "Lâu nhi, đem mẹ của người để lại cho người giới chỉ cho ta, kia là chìa khoá."

Hoa Mãn Lâu, cảm ra giới chỉ, hoa như lệnh mở ra trong mặt thất cửa ngầm, phía sau quá nhiều cơ quan, cửa ngầm. Sau đó lại một gian mặt thất.

Hoa như lệnh dẫn đầu hướng mặt thất cho dù mà đi. Trước mặt thất sẽ bị thủy áp sụp. Thủy hướng mọi người lao qua, mọi người vận khởi khinh công vào bên trong chạy đi. Từng đạo cơ quan, từng đạo ám cửa đóng lại.

Này lúc Tổng thần y té trên mặt đất, Lý Vân Phi quay đầu nhìn lại, kia Tổng thần y y túi bị môn kẹp lấy. Hắn không để ý tánh mạng đoạt tới đây. Lập tức sẽ bị quan tại phía ngoài rồi, Lục Tiểu Phụng một cái phi thân đi qua, dùng sức lôi kéo. Đem Tổng thần y cấp lùi tới đây. Lại đẩy đem Tổng thần y đưa đến mặt thất bên trong. Lục Tiểu Phụng chợt lóe thân từ trong khe cửa chui đi vào. Cửa đã đóng lại.

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn chu vi, bốn bề thạch điêu, chung quanh đều là Phật tượng.

Kim cửu linh nói: "Hoa đại hiệp, người này mặt thất thật đúng là có khác Động Thiên a, này gian mặt thất lại là làm cái gì dùng nhỉ?"

Khô trí đại sư nói: "Chúng ta đã trải qua kiếp nạn, chỉ mong có thể gặp dữ hóa lành, gặp nạn thành tường. A di đà Phật!"

Hoa như lệnh hừ lạnh nói: "Hừ, sợ là chúng ta đều phải chết ở chỗ này. Đại sư, chớ quên thay chúng ta niệm kinh siêu độ a."

Kim cửu linh nói: "Hoa đại hiệp, có gì nói ra lời ấy nào?"

Hoa như lệnh nói: "Ta đã nói qua, nơi này là một cái tử lộ, này mặt thất trên tự là Mạnh Hà

chi đạo, chúng ta đều được chết ở chỗ này."

Đôi mắt ung lão Thất nói: "Lão Hoa đầu, ý của người là trên đầu chúng ta là một con sông."

Hoa như lệnh nhắm mắt lại nói: "Không tệ, chúng ta ra không được rồi. Không có đường quay về a."

Lý Vân Phi nói: "Bá phụ, này mặt thất là người tạo, làm sao sẽ ra không được đâu."

Hoa như lệnh nói: "Này gian mặt thất cũng là diệu thủ chu dưng thủ bút, là tạo tới là(vì) Hãn Hải nước mới quốc vương lên ngôi sở dụng. Này thạch áp chỉ cần đóng cửa, tự tại cũng mở không ra rồi. Hãn Hải vương tử, nhất định phải mang theo lão quốc vương truyền ngôi chiếu thư cùng tín vật, ở chỗ này trai giới tam thiên, mới có thể Long ra thăng thiên, thừa kế vương vị."

Lý Vân Phi nói: "Kia là được rồi, nếu kia vương tử có thể đi ra ngoài, đó chính là nói nơi này có đường ra, chúng ta cũng có thể đi ra ngoài a."

Hoa như lệnh nói: "Rất đáng tiếc, kia chu dưng chỉ nói cho ta như Hà Tiến tới, không có nói cho ta như thế nào đi ra ngoài a!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ai! Lần này nghĩ tạm thời nước tôi tròn mới nhảy cũng không được rồi."

Hoa như lệnh thật sâu thờ dài miệng Khí Đạo: "Ai! Ta còn không biết thiên hạ có ai có thể phá giải đệ nhất thiên hạ diệu thủ chu dưng cơ quan."

Kim cửu linh nói: "Hoa đại hiệp, lời ấy sai rồi, ngay trong chúng ta tự có người có thể phá giải chu dưng cơ quan."

Hoa như lệnh nói: "Kim bộ đầu, lời này của người không khỏi đường đột, chu dưng cơ quan thuật Thiên Hạ Vô Song. Chẳng lẽ Kim bộ đầu tự nhận là

ngươi tự mình so sánh chu dưng cao minh sao?"

Kim cửu linh cười nói: "Hoa đại hiệp hiểu lầm, ta nói không là người khác, hẳn chính là kia giày sắt đạo tặc."

Lục Tiểu Phụng nói: "Kim cửu linh, ngươi là nói giày sắt đạo tặc tặc tại này."

Kim cửu linh nói: "Không tặc, giày sắt đạo tặc tặc tại này."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy ngươi nói, ai là giày sắt đạo tặc a?"

"Đó chính là. . . Ngươi khổ trí thiền sư." Kim cửu linh từ từ đi tới khổ trí thiền sư bên cạnh, sau đó chỉ vào hắn nói.

Kim cửu linh nói: "Đừng chứa rồi, khổ trí đại sư, tại sao những người khác đều bị thương, chỉ có ngươi bình yên vô sự đâu."

Hoa Mãn Lâu nói: "Là (vâng, đúng) kia Tây Vực rượu nho nguyên nhân."

Kim cửu linh nói: "Không tặc, kia là chủng gọi Xích Hà hồng độc tửu, trong rượu này tán ra một loại kỳ dị hương liệu mùi vị, khác uống người cảm giác rất khoái trá. Chẳng qua là miệng bên trong kỳ hương vô cùng. Nhưng thực đã trúng độc rồi. Trúng độc sau kỳ kinh bát mạch cũng sẽ bị độc khí xâm nhiễm. Bất quá này độc dùng lượng quá nhỏ, như mạnh nhất phân, võ công cao cường người sẽ gặp nhận ra. Đây không phải là giày sắt muốn kết quả."

Hoa Mãn Lâu vẫn đạo: "Vậy hẳn nghĩ muốn cái gì kết quả."

Kim cửu linh nói tiếp: "Này độc tổ hội trải qua mũi xe huyết lạng lẽ đi lên đến ẩn đường, ngọc chăm, mặt trời ba chỗ đại huyết. Làm người Hồ tiếng địch một tiếng dội lại, mấy vị cao nhân trong nháy mắt sinh ra một loại nội lực chống cự, không biết đây chính là giày sắt muốn, nội lực lao ra này ba chỗ đại huyết, độc tổ tác dụng phát huy ra tới, các ngươi mấy vị đều bị thương, nhưng các ngươi đều thấy được nội lực càng mạnh người tổn thương càng nặng. Đại sư, ta nói rất đúng sao? Ngươi chỉ bất quá nghĩ gây ra hỗn loạn, nhưng Hoa đại hiệp nhanh chóng dẫn chúng ta vào này gian mật thất tới."

Khổ trí đại sư nói: "Không có nhận thức, ta tại sao muốn làm như vậy."

Kim cửu linh nói: "Hừ. Bởi vì ngươi muốn nhận được Hãn Hải ngọc Phật."

Đôi mắt ung lão Thất nói: "Kim bộ đầu, ngươi hồ đồ a! Ta đôi mắt ung lão Thất mặc dù là người thô hào, nhưng ta tối thiểu còn nhớ rõ kia ngọc Phật đã bị giày sắt đạo tặc trộm đi rồi."

Lý Vân Phi nói: "Không, tối hôm qua bị trộm ngọc Phật là giả."

Kim cửu linh nói: "Không tặc, là giả, đúng như Lý Vân Phi hoài nghi như vậy, nếu như giày sắt đã đắc thủ, vậy hẳn tại sao không trở về Hãn Hải nước phục mệnh, tại sao còn lưu lại lấy mạng bút tích. Tại sao còn lưu lại bảy Diệp đoạn trường thảo tới gây ra hỗn loạn, hẳn còn làm nhiều chuyện như vậy làm gì? Này chỉ có một khả năng, đó chính là hẳn còn không có được chân chính Hãn Hải ngọc Phật."

Kim cửu linh cười cười, thật giống như rất kiêu ngạo, sau đó nói tiếp: "Hoa đại hiệp, nếu như ta không có đoán sai, này gian mật thất mới là ẩn thân ngọc Phật chân chính địa phương đi?"

Hoa như lệnh điểm gật đầu nói: "Không tặc, ngọc Phật tự phóng ở chỗ này."

Khổ trí đại sư nói: "Thực là Kim bộ đầu, ngươi cũng không có thể do đó hoài nghi lão nạp a."

Kim cửu linh nói: "Ngươi còn dám nói xạo sao? Tại Hoa đại hiệp khánh sinh thọ yến bên trên, ngươi đối với Hoa đại hiệp nói qua những thứ gì? Chẳng lẽ ngươi đều quên rồi, ta cũng không quên đâu. Lúc ấy, ta chính tại nghe được ngươi hướng Hoa đại hiệp muốn quan sát Hãn Hải ngọc Phật. Hoa đại hiệp tại chỗ cự tuyệt, này có phải thật vậy hay không. Mà ngươi lúc ấy còn nói tự mình vừa từ Tây Vực Hãn Hải nước về, này lại có phải thật vậy hay không, ngươi, còn có lời gì nói."

Kim cửu linh chỉ vào khổ trí đại sư nói: "Cho nên nghĩ điểm đều chỉ hướng ngươi, giày sắt đạo tặc, ngươi vẫn là nhận đi."

Này lúc hoa như lệnh chen miệng nói: "Cái này không thể nào, ta cùng khổ trí thiền sư có nhiều năm giao tình, ngươi nói hẳn là giày sắt đạo tặc, ta thứ nhất không tin."

Khổ trí thiền sư nói: "Lão nạp là người trong Phật môn, từ trước đến giờ không đánh lời nói dối, ngươi đã nói ta là giày sắt đạo tặc, kia tự muốn xuất ra càng chứng có xác thực."

Kim cửu linh cười lạnh nói: "Đại sư ngươi không cần sốt ruột, chứng có hội có."

Hoa Mãn Lâu nói: "Kim bộ đầu, ngươi tại sao không có trúng độc, thật giống như Lục Tiểu Phụng cùng Vân Phi cũng không có trúng độc a."

Kim cửu linh nói: "Thực không dám đầu điểm, ta trước khi đến nhận được triều đình mật báo, nói một cặp còng đội từ Tây Vực chạy tới hoa đào bảo chúc thọ. Ta không thể không sinh ra hoài nghi tìm người trộm một chút rượu tới, lại thỉnh cao nhân phá giải."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta biết rồi, kia bầu rượu, tối hôm qua, ta đi cầm kia thân tuyết ti triển lúc, tại đình ở ngoài trông thấy Kim bộ đầu tại uống rượu, ta

liền đoạt tới uống. Đó chính là giải được."

Kim cửu linh nói: "Không tệ, Lục Tiểu Phụng người không cũng uống sao? Làm sao người biết Xích Hà hồng là độc tửu, ta uống là giải được."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngày đó, Lý Vân Phi cùng ta nói này Tây Vực rượu nho có vấn đề, nói khả năng có độc, ta lại bắt đầu cẩn thận, với lại Hoa Mãn Lâu cũng nhắc nhở ta, kia Tây Vực rượu nho xác thực hương xuất kỳ. Này khiến cho ta càng là gấp bội cẩn thận, đêm đó đại sảnh có nhiều như vậy rượu ngon, người không uống, chạy đến uống rượu của mình, ta dĩ nhiên hoài nghi, thực là ta cũng không biết đến cùng phải hay không giải được, nhưng ta biết, hướng Kim bộ đầu như vậy một vị ăn mặc giăng cứu người, uống rượu tuyệt sẽ không sai, tựu tính không đúng giải được, ta cũng không mất mát gì a."

Kim cửu linh cười to, nói: "Nguyên lai, người cũng là mơ hồ a. Kia Lý Vân Phi, người lại làm sao biết rượu kia trong có Xích Hà hồng nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta cũng không dám khẳng định, rượu kia trong có một cổ Tây Vực hương liệu mùi vị. Ta từng nghe nói qua có gan độc được là loại này mùi vị, cho nên ta nhắc nhở Lục Tiểu Phụng cẩn thận, nhưng hần lúc ấy uống không ít, ta vừa nghĩ, ta cũng vậy không đúng cái loại này tửu quý, nếu rượu khả năng có vấn đề, kia chỉ có ta không uống rồi, cho nên ta liền không có uống rượu kia."

Này lúc hoa như lệnh nói: "Kim bộ đầu, người nói khổ trí đại sư là giày sắt đạo tặc, người còn có cái gì cái khác chứng có sao?"

Kim cửu linh nói: "Có a, làm độc châm bay về phía Hoắc đại hiệp lúc, này chỉ có thể nói rõ giày sắt đạo tặc nhất định tại hiện trường, mà hiện trường chỉ có khổ trí đại sư người không có lộ ra tay, này chỉ có thể nói rõ, giày sắt đạo tặc chính là người khổ trí."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22:: giày sắt cuối cùng hiện hình

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 22:: giày sắt cuối cùng hiện hình

Tựu tại kim cửu linh không ngừng kể ra khổ trí thiên sư tựu là hung thủ lúc, Lý Vân Phi cắt đứt kim cửu linh lời nói.

"Nếu như khổ trí đại sư là giày sắt đạo tặc lời nói, vậy hần đến gần Hoa gia cơ hội sẽ rất nhiều. Tại sao sớm không tới trộm chơi không đến trộm, hết lần này tới lần khác vào lúc này tới trộm nhỉ?"

Kim cửu linh nói: "Khổ trí đại sư, vậy người vài ngày trước đi Hãn Hải nước làm cái gì? Người có phải hay không muốn giúp Khổng Tước Vương tử soạn vị. Để làm Hãn Hải nước quốc sư a!"

Lục Tiểu Phụng nhin không được bật cười lên. Kim cửu linh cả giận nói: "Lục Tiểu Phụng, người cười cái gì a?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Kim bộ đầu, người đây chỉ là suy đoán mà thôi, không coi là vãi a! Quan phủ bắt người muốn nói chứng có. Nếu không, người ở đây người có hiềm nghi, này giày sắt đạo tặc có thể là khổ trí thiên sư, có thể là đôi mắt ung lao Thất, càng có thể là người."

Kim cửu linh cả giận nói: "Lục Tiểu Phụng, người nói đùa gì vậy. Cũng không nhìn một chút này là lúc nào."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Hảo, không nói giong. Ta đây tựu nói cho các người biết một chuyện. Chu dùng Chu lão bản là ta bằng hữu tốt nhất, đáng tiếc rất, vì một điểm nhỏ không được tự nhiên, hần đã thật lâu không để ý tới ta. Bất quá kỳ hoặc chính là mấy ngày trước đây hần đột nhiên làm cho người cho ta tặng bình rượu."

Hoa Mãn Lâu nói: "Vậy thì có cái gì hảo kỳ hoặc, có lẽ là hần muốn cùng người nói lại tình xưa, đây là giảng hòa ý."

Lục Tiểu Phụng nói: "Bất đầu, ta cũng nghĩ như vậy, thực là chờ ta không thể chờ đợi được uống một hớp rượu kia sau, ta lập tức bỏ đi ý nghĩ này, bởi vì ở nơi này hoàn toàn cũng không phải là rượu, mà là dấm."

Kim cửu linh cười to nói: "Ha ha ha, Lục Tiểu Phụng, hần cố ý chình người sao!"

Lý Vân Phi nói: "Cái này không thể nào, ta cùng chu dùng cũng là bạn tốt, hần không phải là người như thế."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không tệ, chu dùng hần một chút cũng không khôi hài. Cho nên ta tìm được hần dò đến tột cùng. Lại phát hiện hần bị người nhốt lên tới."

Lý Vân Phi nói: "Này chu dùng như vậy không có tìm ta a."

Hoa Mãn Lâu nói: "Chu dừng lại làm sao biết người ở đâu a, nhưng, chỉ cần người cũng biết Lục Tiểu Phụng hàng năm lúc này đã đến kinh thành phong thái lâu đi ăn bánh chưng. Dĩ nhiên tìm hần rồi."

Lục Tiểu Phụng cắt đứt Hoa Mãn Lâu lời nói nói: "Các người hãy nghe ta nói, chu dừng bị người nhốt lại còn dễ nói, thực là lão bản nương cũng không thấy rồi."

Hoa như lệnh nói: "Lục Tiểu Phụng, người nói cái gì đó, nói mau chánh văn đi."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Tốt lắm, ta không dài dòng rồi, là giày sắt đạo tặc bắt cóc rồi lão bản nương, hần muốn hiệp Chu lão bản, để cho hần nói ra này hoa đào bảo mật thất cơ quan, dùng chết đi uy hiếp Chu lão bản là vô dụng, nhưng dùng lão bản nương tới uy hiếp hần lại hết sức hữu dụng. Nhưng Chu lão bản là cái trọng hết lòng tuân thủ dạ người, cho nên hần khẳng định chỉ nói cho giày sắt một nửa cơ quan. Nhưng, hần lại lo lắng lão bà gặp chuyện không may, cho nên chỉ có mời ta rời núi. Xấu hổ a, Hoa bá phụ, ta không đứng đặc biệt tới chúc thọ."

Đang lúc này, kia Viên đại hiệp trúng tên bên trên độc phát làm Ho khan không ngừng. Lý Vân Phi nói: "Tổng thần y, mau đưa giải độc tán lấy ra a."

Tổng thần y nói: "Có nói, ta còn không lấy ra sao?"

Đang lúc này kia cây nến chậm rãi nhỏ đi, cuối cùng diệt, Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Đây là chuyện gì xảy ra?"

Hoa như lệnh nói: "Nơi này chung quanh nghiêm mật, không khí càng ngày càng ít, rất nhanh biết sử dụng tấn. Đừng nói hội đèn lồng diệt, người cũng sẽ chết."

Lý Vân Phi nói: "Kỳ thực, hiện tại mới là bắt được giày sắt thời cơ tốt nhất."

Kim cửu linh nói: "Lý Vân Phi, người cái gì ý tứ. Chúng ta cái gì đều không nhìn thấy a!"

Lý Vân Phi nói: "Không nên tin con mắt của người, phải tin tưởng người tự mình tâm. Hoa Mãn Lâu từng là nói cho ta cùng Lục Tiểu Phụng, hần đã từng thấy qua giày sắt mật. Một trương hần vĩnh viễn cũng sẽ không quên mật. Nếu như muốn biết ai là giày sắt, rất đơn giản, nhượng Hoa Mãn Lâu lần lượt sờ sờ mật của chúng ta. Nếu như giày sắt tại trong chúng ta, vậy hần nhất định chạy không được."

Hoa như lệnh nói: "Lâu nhi, đây cũng là thật, ta nhưng cho tới bây giờ không có nghe người đề khởi quá."

Viên đại hiệp nói: "Hoa thiếu hiệp, người lúc ấy tuổi còn nhỏ. Bây giờ còn thật nhớ được."

Hoa Mãn Lâu nói: "Ta nhớ được, kia khuôn mặt ta cả đời cũng sẽ không quên. Với lại tại hần trái trên mặt có rõ ràng ký hiệu."

Đôi mắt ung lão Thất nói: "Lão tử tán thành, đừng như vậy dài dòng rồi, trước sờ ta."

Lý Vân Phi nói: "Tốt lắm, chúng ta cứ làm như thế."

Hoa Mãn Lâu từng bước từng bước từ mọi người mặt bên trên sờ qua. Lý Vân Phi vẫn đạo: "Như thế nào, có hay không?"

Hoa Mãn Lâu nói: "Không có?"

Lục Tiểu Phụng đậm tới đây nói: "Người xác định, thật không có."

Hoa Mãn Lâu nói: "Thật không có! Ta có thể khẳng định!"

Kim cửu linh nói: "Lý Vân Phi, người đây vẫn thế nào nói a."

Lý Vân Phi cười nói: "Người sai lầm rồi, kỳ thực, giày sắt đã tìm được rồi."

Lục Tiểu Phụng cũng ha ha nở nụ cười, sau đó lấy ra cây đuốc trong mật thất cây nến cấp đốt rồi. Nói: "Này giày sắt làm sao cũng không nghĩ tới, kỳ thực này mật thất vẫn có không khí chính là."

Lý Vân Phi cũng nói: "Các người nhìn nhìn đối phương mặt." Đây lúc trừ ra Tổng thần y mọi người mặt đều ô uest. Mọi người xem trước người khác mặt đều cười.

Đôi mắt ung lão Thất nói: "Dã lang trung, sờ soạng người không có?"

Lý Vân Phi nói: "Tổng thần y, người cai thẳng thần đi!"

Tổng thần y nói: "Người. . . Cái gì ý tứ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Người a. Thật là đáng tiếc không có một mặt gương, nếu là có một mặt gương, người hội nhìn thấy nét mặt của người rất có ý tứ."

Tổng thần y nói: "Lục Tiểu Phụng, hai người các người là có ý gì a. Nói những gì đó a!"

Lý Vân Phi nói: "Tổng thần y, đây là ta hỏi ngươi đấy! Ngươi không dám nhượng Hoa Mãn Lâu sờ mặt của ngươi, ngươi đến cùng đang sợ cái gì a!"

Tổng thần y nói: "Lý Vân Phi, các ngươi đừng ngậm máu phun người, vừa mới quá mờ ta còn chưa kịp đi qua."

"Không, ngươi là sợ ta mò tới ngươi mặt bên trên kia đạo vết thương, đạo kia ta cả đời đều không thể quên được vết thương."

Tổng thần y nói: "Hoang đường, mọi người cũng có thể làm chứng, trên mặt ta cũng không có cái gì vết thương."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi mặt nạ trên mặt cũng nên tháo xuống. Ngươi chính là chân chính giày sắt đạo tặc. Vừa mới ta cố ý gọi ngươi cầm ra tể thuốc cứu người, thực là ngươi lại nói giải độc tán dùng hết rồi. Nay tự kỷ quái, một cái tể thể cứu nhân thần y, không tiếc liều mạng cứu tới túi thuốc trong cơ thể ngươi không có linh đan diệu dược. Nơi này chứa rồi cái gì đấy! Ta đoán này túi thuốc trong nhất định có kiện đồ vật."

Tổng thần y nói: "Thứ gì?"

Lý Vân Phi nói: "Giày sắt, chính là ngươi kia chạy trốn duy nhất công cụ."

Tổng thần y nói: "Ngươi nói nhầm, thật là hoang đường tuyệt luân."

Lý Vân Phi nói: "Kia làm phiền ngươi đem túi thuốc mở ra cấp mọi người xem nhìn. Nay không phải rõ ràng sao?"

Tổng thần y nói: "Hào, cho ngươi xem." Nói hết một cầm túi thuốc, mở ra túi thuốc, trong nháy mắt móc ra một viên Hồn Nguyên phích lịch đạn đánh trên mặt đất.

Mọi người bận rộn nhanh ra. Tổng thần y trong nháy mắt phi thân tới rồi mặt thất bên kia, mở ra cơ quan, một đạo Tinh Cương cửa sắt rơi xuống, chỉ có Hoa Mãn Lâu nhân giày sắt không lưu ý, cũng chui tới.

Mọi người mới vừa phục hồi tinh thần lại, chỉ nghe thấy kia Tổng thần y tiếng cười lớn, kia Tổng thần y oán hận nói: "Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng các ngươi đến cùng cái gì thời điểm hoài nghi bên trên ta."

Lý Vân Phi nói: "Này đặc Lục Tiểu Phụng trước tiên là nói về, đây là hần nói cho ta."

Lục Tiểu Phụng cười lạnh nói: "Tổng thần y, ngươi quên rồi, làm như ta giả trang giày sắt lúc. Ngươi từng là giao cho ta một khối mặt nạ da người. Lúc ấy ta và ngươi nói, Hoa Mãn Lâu không nhìn thấy, thực là ngươi nói, không, có lẽ hần khả năng mò tới mặt của ngươi."

Lục Tiểu Phụng cười cười nói tiếp: "Có lẽ, hần hội mò tới mặt của ngươi, những lời này thật sự là quá có ý tứ rồi, đến tột cùng tại sao Hoa Mãn Lâu, tự không thể sờ giày sắt đạo tặc mặt đâu. Ta nghĩ rất đơn giản. Bởi vì Hoa Mãn Lâu từng là nhìn thấy giày sắt đạo tặc chân diện mục. Nếu như bị Hoa Mãn Lâu mò tới mặt lời nói giả trang giày sắt hí cũng sẽ bị vạch trần."

Lý Vân Phi nhìn giày sắt đạo tặc tiếp theo Lục Tiểu Phụng nói: "Hoa Mãn Lâu gấp qua giày sắt đạo tặc chân diện mục chuyện này trừ ra ta cùng Lục Tiểu Phụng biết ra không có những người khác biết. Nếu có, vậy cũng chỉ có giày sắt bản nhân."

Kim cửu linh nói: "Lý Vân Phi, chỉ bằng câu này như đúng mà là sai lời nói, các ngươi cũng là suy đoán."

Lục Tiểu Phụng đâm tới đây nói: "Đương nhiên không chỉ một câu nói kia. Ta còn chú ý tới điểm này. Làm Tổng thần y cho ta mặc vào kia tuyết ti triển nhuyễn giáp lúc, khi đó, ta chú ý tới hần cái loại này đánh cướp thủ pháp là trên nước nhà dò thường dùng thủ pháp. Dĩ nhiên đây cũng là suy đoán."

Lục Tiểu Phụng suy nghĩ một chút lại nói tiếp: "Ta về sau lại có phát hiện, ta phát hiện cái kia Không Tước Vương phi võ công của là Đông Hải Độc Long đảo võ công của. Mà giày sắt đạo tặc tự là Độc Long đảo chủ. Ta nghĩ đây không phải là tình cờ."

Kim cửu linh nói: "Cho nên, Tổng hoi thảo cho tới bây giờ cũng không có rời đi chúng ta tầm mắt, nhưng ngọc Phật như thường bị trộm, xem ra là bởi vì hần có trợ thủ."

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, đây mới là hần chỗ cao minh. Có không tại hiện trường đầy đủ chứng cứ, cho nên không có ai hoài nghi hần. Năm đó giày sắt đạo tặc cũng không trong một đêm làm xuống vài cái cọc đại án sao?"

Giày sắt nói: "Coi như là như vậy, kia Không Tước Vương phi cũng khả năng là cùng người khác liên lạc a."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi còn nhớ rõ kia Hoắc đại hiệp đi. Ban đầu chúng ta hỏi cung, trước khi chết khi hần nói một cái "Hạnh" chữ lúc, ngươi tự đem chúng ta giết lại. Ngươi nếu không phải trong lòng có quỷ, như thế nào lại làm sao cẩn thận."

Lục Tiểu Phụng cũng nói: "Kia Không Tước Vương phi nhất định cùng ngươi có rất sâu quan hệ đi."

Giày sắt đạo tặc nói: "Không tệ, hần là nữ nhi của ta, Hần Hải nước mới Vương Hậu."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Như vậy năm đó Hoa đại hiệp giết chết người là ai?"

Giày sắt đạo tặc đột nhiên kích động, hô: "Đó là ta ca ca, ta thân ca ca. Người trong thiên hạ chỉ biết giày sắt đạo tặc xuất quỷ nhập thần, nhưng bọn hần

không biết giày sắt đạo tặc là một đôi song sinh huynh đệ. Ca ca của ta võ công cao cường trấn giữ Độc Long đảo. Ta y thuật cao siêu tại phía xa thiên nhai du lịch. Nhưng những thứ kia chết tiệt đi biển bắt hải sản người, lại đem ca ca của ta vẫn tại trong biển. Ta cho rằng ca ca chết rồi, dưới con nóng giận thì đem bọn hán toàn bộ giết. Về sau, một nữ nhân tìm được rồi ta, là nàng đem ca ca của ta từ biển trong cứu đi lên. Về sau, ta cùng ca ca lại bắt đầu cặp nữ nhân này bán mạng."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Nữ nhân này là ai?"

Giày sắt đạo tặc nói: "Hắn chính là Không Tước Vương tử mẫu thân."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23:: giày sắt chuyện

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 23:: giày sắt chuyện

Giày sắt đạo tặc hiện hình, nguyên lai là kia Tổng thần y tự là giày sắt đạo tặc, hắn nói ra chuyện năm đó. Hắn vốn là là(vì) Không Tước Vương tử mẫu thân bán mạng.

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Người năm đó một đêm làm xuống vài cái cọc đại án, nhất định là cùng ca ca ngươi cùng nơi đi."

Giày sắt đạo tặc nói: "Không tệ, lúc trước vì mê hoặc thể nhân, ta cùng ca ca đeo lên đồng dạng mặt nạ, một đêm ở giữa chạy tới bất đồng địa phương gây án. Tạo thành xuất quỷ nhập thần giả tượng. Cho nàng tự ôm rồi không ít tiền tài."

Hoa như lệnh nói: "Kia trộm lấy Hãn Hải ngọc Phật cũng là mệnh lệnh của nàng."

"Không tệ, hắn muốn làm bên trên Hãn Hải nước nữ vương, nhưng nàng không nghĩ tới chúng ta xài nhiều như vậy công phu, cuối cùng vẫn là thua bởi trong tay của người." Giày sắt đạo tặc nói tới chỗ này có chút kích động. Nói tiếp: "Không tệ, ta lộng mù rồi người nhi từ ánh mắt, thực là, người giết ca ca của ta. Người giết ta thân ca ca a."

Hoa như lệnh nói: "Nói như vậy, năm đó tới trộm bảo là hai người các người."

Giày sắt đạo tặc điểm gật đầu nói: "Không tệ, là hai người chúng ta. Những năm gần đây ta ngâm đắm nuốt cay bồi dưỡng con gái của ta, nàng trở nã rất tốt. Người đàn bà kia sau khi chết, ta đem nàng đưa đến Tây Vực. Giành được rồi Không Tước Vương tử hảo cảm, nàng làm Vương Phi. Không dùng được bao lâu, Không Tước Vương tử tự muốn lên ngôi rồi."

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Còn kém một tôn ngọc Phật rồi, phải không?"

"Không tệ, bất quá bây giờ cái gì đều không kém rồi." Giày sắt đạo tặc chuyển ra cái rương nói.

Rương mở ra, một tòa ngọc Phật ngồi tại tại trong rương. Hắn lộ ra vẻ rất kích động, rất kiêu ngạo.

Này lúc kim cừu linh nói: "Tổng hội thảo, người đã là cá trong chậu rồi, còn cần rõ cái gì nha!"

Giày sắt đạo tặc hừ một tiếng, lấy ra một viên Hỏa Vân phích lịch đạn, nói: "Cái kia chết tiệt chu dùng mặc dù không chịu nói ra rồi đi mật thất phương pháp. Nhưng ta sớm có chuẩn bị, ta muốn đem này gian mật thất đại môn cấp nổ tung."

Kim cừu linh kích động hô to: "Tổng hội thảo, người như vậy mọi người đều sẽ không toàn mạng."

Tổng hội thảo nói: "Sai, chết chính là người nhóm, các người đừng quên, ta là Độc Long đảo xuất thân, ta biết sử dụng bế khí pháp, mặc giày sắt, từng bước đi lên Mạnh Hà

,

lòng sông. Chờ ta tới rồi Hãn Hải nước, ta chính là quốc trượng, ta biết hưởng thụ vinh hoa phú quý, mà các người sớm tự cho cá ăn tôm rồi!"

Lý Vân Phi cười nói nói: "Tổng thần y, nga, không hiện tại gọi giày sắt, người chó đực ý rồi, nhìn phía sau người." Giày sắt xoay người nhìn lại, Hoa Mãn Lâu tự đứng tại phía sau hắn, giày sắt dọa đến thẳng tuốt lui về sau.

Giày sắt chỉ vào này Hoa Mãn Lâu nói: "Người đừng tới đây, bằng không ta liền đem này ngọc Phật ném vụn. Mọi người ai cũng khác muốn lấy được."

Hoa Mãn Lâu nhẹ nhàng nói: "Ta muốn hỏi ngươi vấn đề, y thuật của ngươi cao minh như vậy. Vốn nên tế thể làm nghề y, tại sao ngược lại muốn làm nhiều việc ác."

Giày sắt cười và nói: "Ngươi tại sao có thể minh bạch, đùa bốn tánh mạng của người khác tại trong lòng bàn tay là vui sướng dường nào một chuyện a. Ngươi mắt mù nhiều năm như vậy, tư vị không tẻ đi."

Hoa Mãn Lâu lại nhẹ nhàng nói: "Chọc mù ta hai mắt, nhiều năm như vậy ngươi cảm giác như thế nào."

"Cảm giác không tẻ a." Giày sắt nói.

Hoa Mãn Lâu rút ra bảo kiếm gác ở giày sắt đạo tặc trên cổ. Giày sắt cả kinh. Đột nhiên thần kinh chất cười nói: "Giết a, giết ta a, ngươi làm sao không động thủ a, tới a. Khiến cho ta cùng này ngọc Phật cùng nơi hủ diệt."

Giày sắt cọ xát lấy nha nói: "Tới a, giết a, mềm lòng, tới giết ta a. Ngươi nhất định chưa từng giết người đi. Cái loại này tư vị rất mỹ diệu, ngươi nhất định sẽ yêu cảm giác như vậy, giết qua một lần, sau này tự dễ dàng. Ha. . . Ha. . . Ha. Giết ta đi."

Bên này Viên đại hiệp hô: "Lâu nhi, giết hắn rồi, giết hắn rồi."

Giày sắt càng thêm can rờ hô: "Giết ta, nhanh lên một chút giết ta, giết ta liền hội giải trừ tâm bệnh của ngươi. Còn chờ cái gì a? Bất quá có một dạng ngươi sẽ không đổi, ngươi đắc mồ mẫm cả đời. Cả đời dài trong bóng đêm."

Này lúc, phía sau đôi mắt ung lão Thất bọn họ tất cả đều tức giận kêu lên: "Giết a, giết hắn rồi."

Giày sắt lại nói: "Ngươi giết ta a, ngươi cái này chết nhất, ngươi không có can đảm giết chết người."

Này lúc Hoa Mãn Lâu một kiếm chọn tới, bất quá không có giết giày sắt, chẳng qua là đem giày sắt đạo tặc mặt nạ da người cấp chọn lấy xuống tới. Sau đó khẽ cười nói: "Cả đời dài trong bóng đêm người là ngươi, không đúng ta, ngươi mới là cái chết nhất."

Giày sắt bộ mặt tức giận, mắt trừng rất lớn. Nhìn Hoa Mãn Lâu, bộ mặt không phục.

Hoa Mãn Lâu lại vươn tay nhẹ nhàng nói: "Khổ Hải Vô Nhai, quay đầu là bờ. Tới, đem phích lịch đạn cho ta."

Tự này trong nháy mắt, Lý Vân Phi cảm thấy một loại phản chấn lòng người cảm giác. Hắn cảm giác Hoa Mãn Lâu mới là một cái chân chính hoàn mỹ người. Lý Vân Phi biết hắn mình là một có thù báo thù, có oan ôm oan người. Nhưng khi nhìn thấy Hoa Mãn Lâu người như vậy, hắn trong lòng có chút cảm động.

Thực là kia giày sắt ngược lại động lên rãnh tay tới, hắn mới vừa muốn ra tay, tự bị Hoa Mãn Lâu một cước đá văng ra.

Giày sắt cắn răng một cái, mắt vừa trợn, tự đem Hóa Vân phích lịch đạn hướng mọi người địa phương vắn đi, Lý Vân Phi nhìn Hóa Vân phích lịch đạn tại trước mắt mình xẹt qua, hắn căn bản tự tiếp không ngừng. Ngay vào lúc này, Lục Tiểu Phụng một cái phi thân, mang theo vài cái tàn ảnh, sử dụng Linh Tê Nhất Chỉ, thoáng cái tự kệp lấy kia phích lịch đạn.

Khổ trí thiên sư vắn ra Phật châu bồ đề đem giày sắt đạo tặc đánh ngất xỉu.

Lý Vân Phi cười nói: "Chuyện này rốt cục xong. Lục Tiểu Phụng ngươi nhất định có biện pháp đi ra ngoài đi."

Hoa như lệnh nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi có biện pháp gì."

Lý Vân Phi nói: "Kia bình dấm, có phải hay không."

Lục Tiểu Phụng cười to nói: "Cái gì đều không thể gạt được ngươi a, vâng(là) ghen."

"Ghen?" Hoa như lệnh nghi ngờ nói.

"Không tẻ, ghen, đây chính là chu dưng tặng cho ta dấm" Lục Tiểu Phụng cầm ra chu dưng đưa cho hắn kia bình dấm nói: "Ta vị bằng hữu kia trời sanh biết làm cơ quan, với lại hắn sẽ không đem chúng ta đưa vào tới tự không quan tâm, cho nên, ta liền nắm mũi đem chính bình dấm uống xong, bởi vì, ta khẳng định này dấm trong hồ lô nổi danh đường. . ."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi cũng sẽ không đem dấm cũng rồi a, ngươi còn uống, ngươi a! Phát hiện cái gì, đừng bán quan tòa rồi, nói đi!"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Không tẻ, này đáy bình khắc lại một hàng chữ, đường ra tại phạt thủ trong."

Hoa như lệnh, nhìn chu vi nhiều như vậy Phật tượng, nhìn khổ trí thiên sư nói: "Đại sư, ngươi tìm đến đi, vậy cũng là giải quyết xong rồi tâm nguyện của ngươi. Lại nói, chân chính ngọc Phật chỉ sẽ bị có tuệ nhãn người nhận ra."

Khổ trí lại bắt đầu tại rất nhiều tượng đất bên trong tìm chân chính ngọc Phật, rốt cục, ngọc Phật bị nhận ra được. Ngọc phạt thủ trong có một mai chia

khoá, đây chính là rời đi mật thất chìa khoá. Mọi người rất cục đều nói lòng một hơi.

Hoa đào bảo ngoài mười dặm, hoa đào thôn bên, Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng, Hoa Mãn Lâu, kim cửu linh bốn người đứng tại thôn khẩu.

Kim cửu linh vẫn đạo: "Lục Tiểu Phụng, làm sao ngươi biết lão bản nương bị giam tại này a!"

Lý Vân Phi cười nói: "Kim bộ đầu, ngươi chẳng lẽ quên mất kia quan thái trước khi chết nói cái kia "Hạnh" chữ, này mà phương viên hai mươi dặm chỉ có này Hạnh Hoa thôn là hạnh chữ mở đầu địa phương."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chu dừng đưa ta kia bình rượu nê phong, cũng là này Hạnh Hoa thôn dấu hiệu. Giày sắt đạo tặc muốn làm án nhất định phải tại hoa đào bảo phụ cận có một cứ điểm. Ta cũng vậy đã hỏi hoa đều, chung quanh đây đều có chỗ nào gọi "Hạnh cái gì", hoa đều nói cho ta biết nhóm cái chỗ này."

Kim cửu linh âm dương quái khí nói: "Nguyên lai Lục Tiểu Phụng có thể bắt đến hung phạm, dựa vào là vận khí, sau này ngươi nhưng cũng sẽ không có vận khí tốt như vậy rồi."

Buổi trưa, bọn đều đang dùng cơm, thế nhưng Hạnh Hoa thôn tư thực còn ở trên cao khóa, cửa, còn có cái lão bá ở nơi đó mất hết.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng nhìn nhau cười một tiếng không có nói chuyện, bọn họ rời đi tư thực, cái kia lão bá vào rồi tư thực, một hồi hấn và kia giáo thư tiên sinh mang tới cả nhân đi ra.

Hai người kia tự muốn giết bọn hấn khiêng ra người lúc, một cái tảng đá bay đi qua, đem hấn đao trong tay đánh rơi rồi.

Lý Vân Phi cười nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi chừng xem như vậy nghe lời hài tử. Ngay cả ta đều nghe thấy được thức ăn mùi thơm rồi, bọn họ cũng nhất định nghe được đến."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Có lẽ, nơi này hài tử tương đối ngoan đâu."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi đang xem vị này giáo thư tiên sinh, thân hình như vậy nhỏ gầy, nhìn đáng đáp hướng nữ nhân."

Lục Tiểu Phụng cũng cười, hấn nói: "Ta xem vậy cũng không nhất định a, giáo thư tiên sinh thông thường một loại đều rất gầy yếu a. Ngươi đang xem nhìn cái này lão bá a, hấn rất khả nghi a. Hấn cũng quá mạnh tăng lên."

Hai người kia lao đến, Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng cùng bọn họ giao lên tay tới. Hai người kia võ công rất kém cỏi, Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả kiếm cũng chưa từng rút ra tự chế trụ bọn họ. Giày sắt đạo tặc chuyện này rất cục xong. Mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24:: thêu hoa đạo tặc

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 24:: thêu hoa đạo tặc

Giang Nam là cái địa phương tốt, đều nói Giang Nam hảo phong quang, lần này là(vì) Hoa Mãn Lâu phụ thân mừng thọ. Phá cái kia ảnh hưởng tới hai mươi năm giày sắt đạo tặc án.

Ban đêm, Mạnh Hà

,

mỗi năm một lần Mạnh Hà

,

phóng đèn đại hội. Máy người đứng tại Mạnh Hà

,

trên cầu, Hoa Mãn Lâu không nhịn được vẫn đạo: "Hiện tại nhất định là rất đẹp đi."

Lục Tiểu Phụng khẽ cười nói: "Đúng vậy a, tựu hướng Ngân Hà thông thường một loại."

Kim cửu linh nói: "Lục Tiểu Phụng, cái lương không bằng bạo lực, hôm nay chúng ta đánh cuộc một ván a."

Lý Vân Phi nói: "Kim bộ đầu, ngươi thiếu đánh cuộc của chúng ta còn không có thực hiện đâu."

Kim cửu linh cười nói: "Tốt lắm, đánh cuộc này một thanh, ta nếu bị thua, tựu gấp đôi bồi thường. Ngươi nếu bị thua, lần trước tiên đánh cuộc ta nhưng tựu không trả rồi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Tốt, ngươi muốn đánh cuộc những thứ gì a?"

Kim cửu linh nói: "Ngươi nhìn này trong sông sông đèn tổng cộng có bao nhiêu chén nhỏ?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Này làm sao có thể biết đâu."

Kim cửu linh nói: "Ta nói này sông đèn tổng cộng có một ngàn tám trăm chén nhỏ, một chiếc không nhiều lắm, một chiếc không ít."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi như vậy có nắm chắc?"

Kim cửu linh nói: "Ngươi hơn liền biết."

Lục Tiểu Phụng tựu thấp ngẩng đầu lên vài đèn. Này lúc kia kim cửu linh đã yên lặng đi lặng lẽ rồi.

Này lúc Hoa Mãn Lâu vỗ vỗ Lục Tiểu Phụng bả vai, chỉ chỉ nơi xa, kim cửu linh sớm tựu chạy tới nơi xa, hắn nhìn thấy Lục Tiểu Phụng nhìn hướng hắn, hô lớn: "Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi chúng ta sau này còn gặp lại!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Hoa Mãn Lâu, ngươi tại sao sao không nói cho ta a."

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Ta tại sao phải nói cho ngươi biết, ta đợi(các loại) này một ngày cũng đợi(các loại) thật!"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta cũng vậy không có trông cậy vào hắn có thể thực hiện đánh cuộc, quan chữ hai cái cửa, còn không phải nhận thức bọn họ nói a."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ha ha, Lý huynh, Hoa huynh các ngươi hãy nghe ta nói, này hoa đăng thật đúng khó khăn vài a."

Lý Vân Phi cười nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi chuẩn bị lần này phóng đèn sau này đi nơi nào a."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Phá cái đại án, nghỉ ngơi mấy ngày, sau đó lại nói."

Lý Vân Phi nói: "Ta nghỉ tại Giang Nam ở đây ở một thời gian ngắn, Hoa Mãn Lâu tại ngươi ở đây, ngươi sẽ không có ý kiến gì đi!"

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Tốt, ta thực là hoan nghênh ngươi ở chỗ này của ta ở a. Lục Tiểu Phụng, ngươi sao?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ta là lãng tử, ngươi nghe nói qua có lãng tử tại một chỗ ở lâu sao?"

Hoa Mãn Lâu cười cười không có nói chuyện.

Thời gian giống như là tuần mã đồng dạng, thật nhanh bốn ba trước. Mỗi ngày cùng Hoa Mãn Lâu luyện một chút võ, ngày ngày nghe Hoa Mãn Lâu đánh đàn, thời gian quá rất nhanh. Rất nhanh đã trôi qua rồi nửa năm, tại trong khoảng thời gian này Lý Vân Phi không ngừng đánh sâu vào Minh Ngọc công tầng thứ bảy. Hoa Mãn Lâu cũng tích cực hỗ trợ, cũng may là này Hoa Mãn Lâu nhà là nhà đại phú, người nào sâm lộc nhưng, Thiên Sơn tuyết liền, đều có thể lấy được, rốt cục tại Lục Tiểu Phụng truyền đến tin tức trước một ngày, Minh Ngọc công đánh sâu vào tới rồi tầng thứ bảy. Rốt cục tiến vào kiếp trước tha thiết ước mơ cảnh giới, đánh sâu vào tới rồi Tiên Thiên.

Lục Tiểu Phụng viết thơ nói cho Lý Vân Phi, trên giang hồ đi ra cái thù hoa đạo tặc, hết sức càn rỡ, Lý Vân Phi cũng biết nội dung võ kịch tựu muốn bắt đầu.

Quả nhiên truyền đến thanh âm hệ thống nhắc nhở: đánh số 2112 thù hoa đạo tặc nội dung võ kịch bắt đầu.

Này lúc Hoa Mãn Lâu vẫn đạo: "Lục Tiểu Phụng gọi thư nói gì?"

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng xác thực, nói: "Gần nhất đi ra ngoài cái thích thù hoa người, phạm vào mấy chục lên đại án."

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Thích thù hoa người, có thể phạm cái gì án tử?"

Lý Vân Phi nói: "Cướp bóc tiêu bạc, còn thích thù người mù, hai châm tựu thù rồi một cái người mù. Gần nhất hai trường đại án một cái tựu là đem trần xa tiêu cục tám mươi vạn tiêu bạc cấp đoạt, tại chỗ thù rồi ba mươi sáu người mù. Còn có một cái càng thêm vượt trội, hắn đem Bình Nam vương phủ trong kho cấp kiếp rồi, còn tại chỗ thù rồi cái mù sông trọng uy."

Hoa Mãn Lâu nói: "Sông trọng uy, chính là cái kia thập tam thái bảo khổ luyện Kim Chung Trảo luyện chính là đao thương bất nhập, một đôi Thiết chương có thể gãy thạch phân kim, đánh thạch thành phấn sông trọng uy."

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, cho nên lần này chúng ta rồi rảnh không được nữa. Lục Tiểu Phụng bảo chúng ta đi trước khổ qua đại sư kia, khổ qua đại sư thức ăn trai nói gì cũng phải đi nói lắp nhin!"

Trong thiện phòng đốt trước hương, Lý Vân Phi, Hoa Mãn Lâu đã tại tịnh tọa đợi chờ. Muốn nghỉ nếm đến khổ qua đại sư tay nấu thành thức ăn chay, chẳng những muốn tắm rửa xông hương còn phải muốn có tính nhẫn nại. Khổ qua đại sư cũng không đứng tùy tiện xuống bếp, kia chẳng những yếu nhân tới rất đúng, còn phải muốn hân cao hứng. Ngày hôm nay người đến rất đúng, trừ ra Hoa Mãn Lâu ngoài còn có Hoàng Sơn cổ nói lòng cư sĩ. Cùng được xưng cở vậy đệ nhất thi rượu thứ hai, kiếm pháp thứ ba Mộc đạo nhân.

Này chút ít người dĩ nhiên cũng không phải là tục khách cho nên khổ qua đại sư hôm nay cũng đặc biệt dừng cao hứng. Thương Mang giữa trời chiều rót cục truyền đến rõ ràng vui mừng muện tiếng chuông. Hoa Mãn Lâu đi ra lúc. Cổ nói lòng cư sĩ cùng Mộc đạo nhân đã ở trong sân chờ hân. Muộn gió thổi qua rừng trúc. Khí trời sớm bị ngăn cách tại hồng trần ngoài.

Hoa Mãn Lâu mỉm cười nói: "Muốn hai vị tiền bối ở chỗ này cùng hậu thật sự là không dám nhận."

Mộc đạo nhân cười. Vị này xưa nay buông trôi bộ dạng lồi thối lệch thếch Võ Đang trưởng lão lúc này cư nhiên cũng bỏ đi hân món đó thiên vớ vạn bỏ đạo bào rách rưới đôi lại kiện không nhiễm một hạt bụi vải xanh áo. Liền vì không muốn bị người câu thúc hân tình nguyện không thích đáng Võ Đang chương môn. Nhưng là phải thường khổ qua đại sư thức ăn chay, hân cũng chỉ hảo uốn lượn điểm. Khổ qua đại sư quái tính tình là người người cũng biết.

Trong thiện phòng màn trúc buông xuống, cách màn trúc đã nhưng người được từng đợt không cách nào hình dung mùi thơm, đủ để dẫn tới bất luận kẻ nào muốn ăn tới.

Cổ nói lòng cư sĩ thờ dài nói: "Khổ qua đại sư tiệc chay quả nhiên là Thiên Hạ Vô Song."

Mộc đạo nhân cười nói "Chính hân thường nói hân làm thức ăn tự tính Bồ Tát nghe thấy được cũng sẽ tâm động.

Lý Vân Phi nói: "Khổ qua đại sư thức ăn chay ta thực là đợi đã lâu rồi."

Cổ nói lòng cư sĩ nói: "Vậy chúng ta còn chờ cái gì?"

Bọn họ nhấc lên màn trúc đi vào, bỗng nhiên giật mình. Lai chẳng những đã mang lên rồi bàn với lại đã có người ngồi ở chỗ đó, thoải mái ăn nhiều.

Mộc đạo nhân thán miệng Khí Đạo: "Hòa thượng này thiên vị."

Cổ nói lòng cư sĩ nói " hân thỉnh là chúng ta, lại để cho người khác tới trước ăn."

Mộc đạo nhân nói: "Hân nhất định phải chúng ta đi xông hương tắm rửa, nhưng này người nhưng thật giống như mới từ nê trong đánh quá lần ra đây."

Khổ qua đại sư cười to nói "Hòa thượng đích xác thiên vị, bất quá cũng chỉ là đối với một mình hân thiên vị mà thôi. Các người sinh khí cũng không hữu dụng."

Mộc đạo nhân nói: "Người tại sao đùa bỡn đối với hân thiên vị?"

Khổ qua đại sư nói: "Bởi vì gặp thấy cái này người, ngay cả ta cũng không có cách nào khác rồi "

Mộc đạo nhân cũng cười, nói "Ta không trách người, lần trước này người uống trộm hai ta đàn năm mươi năm Trần nữ nhi hồng. Ta cũng chỉ có nhìn hân giường mắt nhin!"

Hoa Mãn Lâu cười khổ nói "Gặp thấy cái này người, chi sợ liên tiếp ngay cả Bồ Tát đều không có cách nào khác."

Lý Vân Phi cũng nói tiếp: "Người này vô sỉ đến liên tiếp ngay cả tiểu thân đồng Tây Đồ trộm, còn có cái gì không làm được."

Người này dĩ nhiên tự là Lục Tiểu Phụng rồi, hân nhìn này vài cái nói người của hân nói: "Các người nói xong rồi, ta vừa lúc ăn thống khoái. Bất quá Lý Vân Phi, ta cái gì thời điểm trộm quá tiểu thân đồ rồi."

Lý Vân Phi cười nói: "Người chẳng lẽ dám nói tự mình chưa từng có trộm quá Tư Không trích tinh đồ."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Kia lão Hầu Tử là đệ nhất thiên hạ thần thủ, có thể từ hân kia trộm được đồ, ta vẫn là rất có tự hào cảm giác."

Lục Tiểu Phụng nói hết tiếp theo ăn thức ăn trai, một bàn tổ chân giò hun khói, một chậu oa dán đậu hủ đã thấy đầy rồi.

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng ăn rất thom, cũng ngồi xuống ăn xong rồi đồ, trong nháy mắt ba khối tổ con vịt đã vào rồi bụng.

Hoa Mãn Lâu tại Lục Tiểu Phụng bên cạnh mới vừa ngồi xuống, tự nhủ mảy nói: "Lục Tiểu Phụng, người bình thường không quá thú, hôm nay nghe thấy

lên tới làm sao giống như là mới từ bùn lầy trong đất vớt đi ra ngoài a."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta đã có mười ngày không có tắm rửa."

Lý Vân Phi cười nói: "Mười ngày, ta nhớ được người một ngày không tắm rửa khó chịu, làm sao lần này người mười ngày không có tắm, người tại bận rộn cái gì a?"

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Ta tại bề bộn nhiều việc!"

Hoa Mãn Lâu chen miệng nói: "Người có cái gì nhưng bận rộn, người tại bận rộn cái gì?"

Lục Tiểu Phụng giải thích: "Bận rộn còn đánh cuộc khoản nợ đấy!"

Lý Vân Phi nói: "Đánh cuộc khoản nợ, người thiếu ai đánh cuộc khoản nợ?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Trừ ra Tư Không trích tinh tên khốn kia, còn có ai."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Người làm sao sẽ thua bởi hắn."

Lục Tiểu Phụng lắc đầu nói: "Lần trước hắn và ta tranh tài lộn nhào, ta giành được hắn rồi tỉnh rồi ngủ, lần này hắn tìm tới ta, còn muốn cùng ta tranh tài lộn nhào, người nói ta làm sao sẽ không đáp ứng."

Lý Vân Phi nói: "Người dĩ nhiên hội đáp ứng!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ai biết tiểu tử này gần nhất chuyện gì cũng không làm, một canh giờ lật ra sáu trăm tám mươi cái té ngã. Người nói muốn chết không muốn sống."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Người thua bởi hắn cái gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Chúng ta hẹn ước, nếu là hắn thua hắn sau này gấp mặt tự cho ta đập đầu, còn phải là ta đại gia, nếu là hắn thắng, ta liền tại trong vòng mười ngày cho hắn đào sáu trăm tám mươi cái con giun, một cái bỏ nhào đào một cái con giun."

Người ở chỗ này đều cười, Lục Tiểu Phụng bộ dáng bây giờ tự giống một điều con giun.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25:: kim cữu linh thỉnh cầu

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 25:: kim cữu linh thỉnh cầu

Lục Tiểu Phụng cùng Tư Không trích tinh đánh cuộc, đánh cuộc một canh giờ phiên bỏ nhào số lượng, Tư Không trích tinh lấy một canh giờ sáu trăm tám mươi cái bỏ nhào thắng Lục Tiểu Phụng, cuối cùng Lục Tiểu Phụng giúp Tư Không trích tinh đào sáu trăm tám mươi cái con giun.

Mộc đạo nhân vẫn đạo: "Người thật giúp Tư Không trích tinh bắt sáu trăm tám mươi cái con giun."

Lục Tiểu Phụng thở dài cười khổ nói: "Bắt đầu mấy ngày đó con giun còn giống như rất nhiều đến về sau mấy ngày đó muốn tìm cái con giun quả thực so sánh bệnh chốc đầu tìm lão bà còn khó hơn."

Cổ nói lông cư sĩ cũng nhận không được nữa hỏi nói: vị kia trộm Vương chi Vương muốn nhiều như vậy con giun làm gì?"

Lục Tiểu Phụng oán hận nói "Hắn căn bản tự dừng con giun chỉ bắt quá muốn nhìn ta đào con giun mà thôi "

Mộc đạo nhân cười to nói "Không ngờ rằng Lục Tiểu Phụng cũng có như vậy một ngày, điều này thật sự là đại khoái nhân tâm a."

Lục Tiểu Phụng con người đảo một vòng, nói " người có phải hay không cũng muốn cùng ta đánh cuộc một keo?"

Mộc đạo nhân nói " đánh cuộc những thứ gì?"

Lục Tiểu Phong nói "đánh cuộc rượu."

Mộc đạo nhân nói: "Ta sẽ không bên trên ngươi làm, so sánh rượu ta sớm tự nhận thua. Uống rượu ta duy chỉ có uống bất quá ngươi, kiếm pháp ta so ra kém Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành. Nhưng ngươi muốn cùng ta cá là, như vậy chúng ta tự đánh cuộc cờ vậy."

Lục Tiểu Phong nói: "Ngươi cho rằng ta hội bên trên ngươi làm sao? Người nào không biết ngươi là cờ vậy thứ nhất, thi rượu thứ hai, kiếm pháp thứ ba."

Mộc đạo nhân ngao ngễ nói: "Người khác đều cho là ta là cờ vậy thứ nhất, kỳ thực thì nếu không, ta có một dạng ai cũng so ra kém"

Lục Tiểu Phong vẫn đạo: "Đây là cái gì?"

Mộc đạo nhân nói: "Ăn cơm, ngươi muốn đánh cuộc, chúng ta tự đánh cuộc ăn cơm."

Lục Tiểu Phong lắc đầu nói: "Ta ban đầu muốn đánh cuộc, chỉ tiếc ta không đúng đồ ăn hại."

Mộc đạo nhân lắc đầu nói: "Không nghĩ tới đại danh鼎鼎 Lục Tiểu Phong cũng sẽ nhận thua, thật sự là khó coi a."

Khô qua đại sư nói: "Gần nhất trên giang hồ nhất khoe khoang sớm cũng không phải là hán Lục Tiểu Phong rồi."

Lục Tiểu Phong vẫn đạo: "Không đúng ta, kia còn có ai? Chẳng lẽ là Lý Vân Phi ngươi a!"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta trong khoảng thời gian này nhưng một mực Giang Nam Hoa gia, chuyện gì cũng không có làm."

Lục Tiểu Phong nói tiếp: "Đó chính là trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành."

Mộc đạo nhân nói: "Cũng không đúng, Diệp Cô Thành gần nhất bệnh rất nặng."

Lý Vân Phi ngạc nhiên nói: "Hắn cũng sẽ bị bệnh? Bệnh gì a?"

Mộc đạo nhân nói: "Cùng ta đồng dạng bệnh lười, vô luận là ai được rồi cái bệnh này cũng sẽ không tại khoe khoang."

Lục Tiểu Phong nói: "Vậy là ai a?"

Khô qua đại sư nói: "Một cái hội thêu hoa nam nhân."

Lục Tiểu Phong nói: "Cái gì thêu hoa nam nhân, ta biết hội thêu hoa nam nhân tự có mấy cái."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi không đúng viết thơ cho ta, nói cho ta có một hội thêu hoa nam nhân gần nhất làm mấy chục tràng đại án. Còn thêu rồi bảy tám chục cái người mù."

Lục Tiểu Phong kỳ quái nói: "Ta không có viết thơ cho ngươi a, ta làm sao biết có một hội thêu người mù người. Người mù là thế nào thêu."

Lý Vân Phi rất kỳ quái, Lục Tiểu Phong rõ ràng viết phong thư cho mình, này sao lại thế này. Lý Vân Phi nói: "Tự là gần nhất đi ra ngoài cái đạo tặc, gần nhất làm mười mấy cái đại án. Là ngươi cho ta xác thực, ngươi gọi ta đến khô qua đại sư nơi này chờ ngươi."

Lục Tiểu Phong nói: "Không có a! Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Là (vâng, đúng) ta giả mạo Lục Tiểu Phong danh nghĩa viết thơ cho ngươi." Lúc này kim cừ linh đi đến nói: "Chuyện này là ta làm."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi ước chừng ta tới khô qua đại sư ở đây tới làm cái gì?"

Kim cừ linh nói: "Khô qua đại sư là sư huynh của ta. Mà Lục Tiểu Phong nhất định sẽ tới nơi này. Cho nên ta liền lấy Lục Tiểu Phong danh nghĩa đem ngươi cũng mời tới."

Lục Tiểu Phong nói: "Ngươi lần này mời chúng ta tới làm cái gì?"

Kim cừ linh nói: "Gần nhất ngươi một mực giúp Tư Không trịch tinh đào con giun, cho nên ngươi không biết. Gần nhất cái này thêu hoa nam nhân, làm rất nhiều đại án. Lục Phiến Môn mời ta xuất thủ."

Lý Vân Phi nói: "Này không được sao, có ngươi cái này Lục Phiến Môn tổng bộ đầu, đệ nhất thiên hạ đầu mục bắt người, còn có cái gì án phá không được."

Lục Tiểu Phong cũng tiếp theo nói: "Đúng vậy a, ngươi thực là được xưng Lục Phiến Môn ba trăm năm tới thứ Trường Số 1 tay, vô luận đại án tiểu án không một chút phá."

Kim cừ linh nói: "Vô luận dù thế nào người thông minh, gần chung quy có một ngày gặp được gần không giải quyết được vấn đề khó khăn."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Cái này án tử ngươi không giải quyết được rồi. Cho nên ngươi muốn tìm chúng ta."

Kim cửu linh nói: "Không sai, cái này án tử bất kể như thế nào các ngươi sẽ giúp ta."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không nghĩ tới, khổ qua đại sư mời chúng ta tới dùng cơm, liền vì ngươi này sư đệ. Thế nhưng án đặc biệt lợi tức cửu linh có thể giao cho người khác a."

Kim cửu linh nói: "Này sợ rằng không được."

Lục Tiểu Phụng nói: "Tại sao?"

Kim cửu linh nói: "Bởi vì hần thù rồi vài cái chúng ta đều biết người mù."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Ai?"

Kim cửu linh nói: "Thường đầy trời, hoa một phàm, sông trọng uy."

"Sông trọng uy, Bình Nam vương phủ sông trọng uy." Lục Tiểu Phụng cả kinh nói.

Kim cửu linh nói: "Trừ hần ra còn có cái nào sông trọng uy?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Sông trọng uy tiến vào vương phủ sau này tự tuyệt không quản trên giang hồ chuyện, hần là thế nào chọc tới cái tên kia?"

Kim cửu linh thở dài không có nói chuyện, khổ qua đại sư ngược lại đến đứng lên nói: "Sông trọng uy hần không có chọc tới cái tên kia, mà là trong vương phủ một trăm tám mươi đầu Minh Châu trên chọc."

Lục Tiểu Phụng cả kinh nói: "Hần chẳng những chọc mù rồi sông trọng uy, còn đánh cắp rồi trong vương phủ một trăm tám mươi đầu Minh Châu."

"Không chỉ chừng này, hần còn đoạt hoa ngọc trai bảy mươi quyền giá trị liền thành tranh chữ. Trấn xa tiêu cục bát mươi vạn lượng tiêu bạc. Trấn đông tiêu cục bảo vệ một nhóm đồ châu báu. Kim Sa sông cửu vạn lượng vàng lá." Kim cửu linh thán trước khi nói tiếp: "Nghe nói này người tại một tháng trong đó liền làm rồi sáu bảy mươi kiện đại án, với lại tất cả đều là một mình hần một người một ngựa làm xuống tới. Ngươi nói này án tử có được nhiều khó phá."

Lý Vân Phi nói: "Kia sông trọng uy cùng ngươi là bạn tốt, với lại bị trộm vẫn là Bình Nam vương phủ, cho nên, ngươi không ngờ quản cũng phải quản, phải không?"

Khổ qua đại sư cười khổ nói: "Ta cũng không biết, kim cửu linh ban đầu làm sao tuyển một con đường như vậy a."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Hần không làm đầu mục bắt người, chẳng lẽ cùng ngươi đồng dạng làm hòa thượng a."

Khổ qua đại sư nói " hòa thượng ít nhất không có có phiền toái nhiều như vậy."

Lý Vân Phi nhìn kim cửu linh cười nói: "Kim bộ đầu, chẳng lẽ tự không có một chút đầu mối."

Kim cửu linh cười nói: "Ta đây là có trưng thù." Kim cửu linh lấy ra rồi một bộ đồ tươi sa tanh, thù đóa đen Mẫu Đơn.

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Đây là vật gì?"

Kim cửu linh giải thích: "Đây là thù hoa đạo tặc tại vương phủ trong bảo khổ thù."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Hần thật tự tại vương phủ trong bảo khổ thù hoa."

Kim cửu linh điểm gạt đầu nói: "Không tệ, sông trọng uy đi vào lúc, hần đang ở bên trong thù này đóa Mẫu Đơn."

Lục Tiểu Phụng cau mày nói: "Vương phủ thủ vệ sâm nghiêm, hần làm sao tiến vào đi."

Kim cửu linh cười khổ nói "Không có ai biết hần là thế nào đi vào, cũng không có ai có thể đoán ra?"

Lục Tiểu Phụng nói " hần ngay cả một điểm đầu mối đều không có để lại tới?"

Kim cửu linh nói " không có."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Hần là cái hạng người gì?"

Kim cửu linh nói: "Là (vâng,đúng) cái lớn lên khuôn mặt đại hồ tử, trời rất nóng còn mặc kiện áo bông dày người."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Võ công của hần con đường là cái gì?"

Kim cửu linh lắc đầu nói: "Không biết."

Lục Tiểu Phụng nói: "Liên tiếp ngay cả sông trọng uy cũng không biết."

Kim cửu linh thờ dài nói "Liên tiếp ngay cả thường đầy trời như vậy dạng người từng trải cũng không có nhìn ra hấn là thể nào xuất thủ. Huống chi là sông trọng uy?"

Lục Tiểu Phong nói " sông trọng uy Thiết chương ngành công. Có thể coi như là Đông Nam đệ nhất."

Kim cửu linh thờ dài miệng Khí Đạo "Nhưng hấn vẫn cũng liên hoàn thủ cơ hội cũng không có."

Lục Tiểu Phong nhăn lại rồi lông mày là nói: "Như vậy một cái nhân vật lợi hại làm sao sẽ bỗng nhiên tự không căn cứ chui ra sao?"

Lý Vân Phi vấn đạo: "Cái thể giới này bên trên người nào có thể đi vào nhập Bình Nam vương phủ mà không bị người khác phát hiện."

Kim cửu linh cười nói: "Trừ ra kia thêu hoa đạo tặc, chỉ có một người có thể tùy ý tiến vào Bình Nam vương phủ."

Lục Tiểu Phụng nói: "là ai?"

Kim cửu linh nói: "Chỉ có Tư Không trích tỉnh một người."

Lý Vân Phi nói: "Kia thêu hoa đạo tặc không phải là Tư Không trích tỉnh, hấn không có võ công cao như vậy."

Kim cửu linh nói: "Ta biết, nhưng hấn có thể tìm ra thêu hoa đạo tặc là thể nào tiến vào vương phủ bảo khó."

Lý Vân Phi nói: "Người lần này thỉnh chúng ta tới đây chính là vì cái này án tử?"

Kim cửu linh nói: "Không tệ! Nhìn tại chúng ta lần trước cùng nơi phá giày sắt đạo tặc cái kia án tử, các người nhất định phải giúp ta."

Kim cửu linh nhìn Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi, nhìn bọn họ đều có bắn tia mao (lông). Cuối cùng Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Được rồi, lần này chúng ta tự giúp người cái này bận rộn."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26:: Diệp Cô Thành phong thái

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 26:: Diệp Cô Thành phong thái

Thêu hoa đạo tặc liên tục gây án mấy chục lên, hơn nữa đoạt Bình Nam vương phủ một trăm tám mươi đầu Minh Châu. Chọc mù rồi Bình Nam vương phủ vốn hộ vệ sông trọng uy hai mắt.

Triều đình mệnh lệnh Lục Phiến Môn tổng bộ đầu kim cửu linh tra rõ cái này án. Nhưng kim cửu linh không thể nào tra lên, liền làm cho mình sư huynh khổ qua đại sư mở tiệc chiêu đãi Lục Tiểu Phụng. Tự mình giả mạo Lục Tiểu Phụng viết phong thư cấp rồi Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu.

Lý Vân Phi thu đến cái này xác thực, liền đi trước khổ qua đại sư chỗ ở, cuối cùng nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy cùng Lục Tiểu Phụng cùng nơi tra cái này án kiện.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng tách ra điều tra, Lục Tiểu Phụng muốn đi Thần Châm sơn trang tìm Thần Châm Tiết phu nhân hỗ trợ. Mà Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu đi trước Bình Nam vương phủ điều tra.

Bình Nam vương phủ, sông trọng uy chỗ ở, kể từ khi sông trọng uy mù sau này, Bình Nam Vương gia tự tại trong vương phủ cấp rồi sông trọng uy một cái sân, cũng coi như là chiếu cố hấn chung thân đi.

Lý Vân Phi nhìn cái này ngày xưa con người rấn rồi, trong lòng có chút cảm khái, bọn họ này chút ít người thực là tình nguyện chết, cũng không muốn bị phế, mù sau này công phu trên căn bản rượ bị phế rồi, tâm tình của bọn hấn Lý Vân Phi hiểu. Mặc dù Lý Vân Phi biết kim cửu linh là thêu hoa đạo tặc, thực là hấn muốn làm dáng một chút a. Cũng phải tìm được chứng cứ chứng minh hấn chính là thêu hoa đạo tặc a.

Lý Vân Phi nhìn tiếng buồn bã than thở sông trọng uy vấn đạo: "Kia ngày, người tiến vào vương phủ bảo khó lúc, kia thêu hoa nam người đã ở bên trong sao?"

Sông trọng uy không nói lời nào, thật giống như tâm chết rồi thông thường một loại. Phản ứng gì cũng không có.

Tự tại Lý Vân Phi hết đường xoay sở lúc, Hoa Mãn Lâu đột nhiên nói chuyện. Hắn nhìn sông trọng uy nhẹ nhàng nói: "Giang đại hiệp, ngươi là bị người khác chọc mù rồi, thực là ngươi khả năng không biết, ta đã mù hai mươi năm rồi. Thực là ta cũng vậy quá rất tốt, ngươi chớ để quên mất, cá cũng đều quá rất tốt a."

Sông trọng uy vốn là ngồi ở trên ghế, này lúc, hắn đứng lên, hướng về phía Hoa Mãn Lâu nói: "Cám ơn ngươi, để cho ta cái này người mù cũng biết hảo hảo sống."

Sông trọng uy đối với Lý Vân Phi nói: "Hướng Hoa Mãn Lâu như vậy xuất sắc người biến thành người mù sau này vẫn còn có dũng khí sống, thật sự là không dễ a."

Lý Vân Phi nói: "Đúng vậy a, hắn thật sự là cái rồi không dậy nổi người."

Hoa Mãn Lâu nói: "Không cần như vậy nịnh nọt ta, như vậy chẳng phải là muốn ta mời ăn cơm a."

Lý Vân Phi cười to nói: "Bữa cơm này, ngươi là thỉnh định rồi."

Hoa Mãn Lâu cười cười, mặt bên trên tràn đầy hi vọng, thật giống như tự mình cho tới bây giờ cũng không có mò mẫm quá đồng dạng.

Lý Vân Phi chưa từng có xem Hoa Mãn Lâu bởi vì hai mắt của mình tự oán từ buồn bã quá, hắn thật giống như cho tới bây giờ cũng chưa từng mò mẫm quá.

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút hướng sông trọng uy vẫn đạo: "Ta đang muốn hỏi ngươi nhĩ? Ngươi trừ ra nói cho kim cữu lĩnh cái này vài điểm nghi điểm ra, còn có cái gì phát hiện."

Sông trọng uy đạo: "Không có." Này lúc mặt của hắn lại bởi vì sợ hãi mà vặn vẹo. Hắn chậm rãi nói: "Cho dù có, ta cũng sẽ không nói."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Tại sao?"

Sông trọng uy đạo: "Bởi vì, ta cũng không ngờ ngươi tìm cái kia người."

Lý Vân Phi nhìn sông trọng uy vẫn đạo: "Này thì tại sao đâu."

Sông trọng uy vẫn đạo: "Bởi vì, ta chưa bao giờ xem võ công đáng sợ như vậy người, các người tự tính tìm được rồi hắn, cũng tuyệt đối không đứng đối thủ của hắn."

Sông trọng uy dường như lại nghĩ tới cái kia đáng sợ người, kia đáng sợ châm, thân thể tại không ngừng phát run.

Này lúc, một người mặc đạo bào nữ nhân đi ra, nói: "Hắn một chết đi rồi, các người đã hỏi quá lâu, hắn cần nghỉ ngơi rồi. Ta thẳng tuốt không ngờ hắn vang lên chuyện ngày đó."

Lý Vân Phi nghi ngờ hỏi: "Ngươi là?"

Sông trọng uy vẫn đạo: "Nàng là muội muội của ta, sông nhẹ hà." Sau đó cười khổ nói: "Không có chuyện gì, ta rất nhanh sẽ hảo."

Lý Vân Phi miễn cưỡng cười cười nói: "Ngươi là con người rắn rỏi tử, ngươi nhất định sẽ rất nhanh tốt."

Sông trọng uy cười vui vẻ chút ít, nói: "Tốt lắm, ngươi sau này muốn tìm ta nói tự đi ngoài thành Tê hà am. Muội muội của ta là ở đâu chủ trì."

Lý Vân Phi cả giận nói: "Chẳng lẽ này Bình Tây Vương phủ, tính toán đem ngươi đuổi đi."

Sông trọng uy vẫn đạo: "Không đúng, ta đã là cái người mù rồi, vương phủ là sẽ không dùng một cái người mù làm tổng quản, tự tính bọn họ không có đuổi ta đi, ta cũng vậy lưu không xuống."

Lý Vân Phi nhìn sông trọng uy trong lòng lại bắt đầu khó chịu lên tới rồi. Sông trọng uy vốn là rất có tiền đồ người, hiện tại, cái gì đều phá hủy.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Giang đại hiệp, ngươi hảo hảo dưỡng bệnh, ta đi trước, nếu là ta sẽ tìm ngươi, ta liền sẽ tới Tê hà am đi tìm ngươi. Nghỉ ngơi thật tốt đi."

Bình Nam vương phủ ngoài, vui mừng tân khách sạn, Hoa Mãn Lâu cùng Lý Vân Phi ngồi ở nơi đó ăn cơm, này lúc, một cái bạch diện vi tu, mặc tuyết trắng trường bào người đi đến. Cầm trong tay một thanh kiếm

Trong phút chốc, thật giống như thế nhân tiêu điểm toàn bộ nhìn chăm chú đến trên người của hắn. Hắn là như vậy kiêu ngạo, hoàn mỹ. Giống như đế vương tại dò xét con dân của mình, lại hình như là kia trích tiên phủ xuống thế gian.

Lý Vân Phi là rất sùng bái Diệp Cô Thành. Nhưng hắn chưa từng có gặp qua Diệp Cô Thành. Nhìn đến người nam nhân này, là hắn biết, này người tự là

Diệp Cô Thành, trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành. Thế gian này không người nào có thể che dấu hấn phong thái, Tây Môn Xuy Tuyết cũng không được.

Hắn đi tới Lý Vân Phi trước bàn ngồi xuống. Kêu một chén Bạch Thủy. Rất nhiều người đều nói Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết đồng dạng, đều là khổ tu sĩ. Không tệ bọn họ đều là khổ tu sĩ, bọn họ cho tới bây giờ không uống rượu. Không hao nữ sắc, không tốt miệng muốn. Thật giống như trừ ra kiếm, bọn họ tựu không quan tâm khác. Nhưng là bọn hấn lại không giống nhau. Diệp Cô Thành là trắng Vân Thành chủ. Hấn có con dân của mình muốn chiều cố. Hấn muốn quản lý to như vậy trắng Vân Thành. Chính là như vậy Diệp Cô Thành đã trở thành thiên hạ mạnh nhất kiếm khách. Không ai. Hiện tại Tây Môn Xuy Tuyết hoàn toàn không có Diệp Cô Thành danh khí lớn.

Diệp Cô Thành nói: "Các ngươi tới tra án?"

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, chúng ta thụ kim cữu lĩnh nhờ vả đến hoạt động tra thù hoa đạo tặc. Diệp thành chủ, ngài là làm sao biết."

Diệp Cô Thành nói: "Ngươi làm thế nào biết ta là ai."

Lý Vân Phi nói: "Diệp thành chủ phong thái ai có thể so sánh bên trên. Ta đã thấy Tây Môn Xuy Tuyết, hấn và thành chủ rất giống."

Diệp Cô Thành nói: "Cái gì hướng?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Các ngươi giống như là hai thanh tuyệt thế danh kiếm." Khích lệ một gã kiếm khách không có so sánh câu này khích lệ còn muốn hoàn mỹ.

Diệp Cô Thành khẩu khí thật giống như ôn nhu rồi điểm, nói: "Ngươi cũng học kiếm."

Lý Vân Phi nói: "Là (vâng,đúng), bất quá so với thành chủ tôi, kém hơn quá nhiều."

Diệp Cô Thành nói: "Ngươi không cần tự coi nhẹ mình, ta xem ngươi đã nhập Tiên Thiên, lấy ngươi cái tuổi này cũng coi như không kém."

Này lúc, Hoa Mãn Lâu nói: "Diệp thành chủ sao xuất hiện chỗ này. Còn giống như tại tìm chúng ta."

Diệp Cô Thành nói: "Này Bình Nam Vương thế tử là đồ đệ của ta, ta tới dạy hấn kiếm pháp."

Hoa Mãn Lâu cả kinh nói: "Thành chủ thế nhưng thu rồi đồ đệ, kia Bình Nam Vương thế tử thật là hảo phúc khí."

Diệp Cô Thành nói: "Các ngươi là Lục Tiểu Phụng bằng hữu."

Lý Vân Phi nói: "Là (vâng,đúng), ngươi nhận thức Lục Tiểu Phụng sao?"

Diệp Cô Thành khoé mắt bên trong mang theo một chút ý cười, chậm rãi nói: "Không, ta muốn nhìn một chút hấn kia bị Mộc đạo nhân xưng là Thiên Hạ Vô Song Linh Tê Nhất Chi."

Lý Vân Phi nghi ngờ hỏi: "Diệp thành chủ tới đây chính là vì tìm Lục Tiểu Phụng sao?"

Diệp Cô Thành như vậy như hàn tinh ánh mắt bên trong toát ra tịch mịch vẻ, hấn chậm rãi nói: "Ta là rất kiêu ngạo nhân, cho nên luôn luôn không có bằng hữu, không có bằng hữu, ta không quan tâm, chính là một người sống trên đời, nếu là liên đới tay cũng không có, đó mới là thật tịch mịch."

Lý Vân Phi ngưng mắt nhìn ánh mắt của hấn nói: "Ngươi như yêu cầu bằng hữu, tùy thời đều có thể tìm được một cái."

Diệp Cô Thành nói: "Là (vâng,đúng) sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ít nhất hiện tại chúng ta có thể là bằng hữu."

Diệp Cô Thành khoé miệng mang theo một chút ý cười nói: "Ngươi quả nhiên là cái thích giao bằng hữu người."

Lý Vân Phi nói: "Không, bằng hữu ta không nhiều lắm, nhưng đều đáng giá một phát, có thể cùng ngươi người như vậy giao bằng hữu, thật sự là một đại khoái chuyện."

Diệp Cô Thành nói: "Ngươi nhận thức Tây Môn Xuy Tuyết."

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Ta cùng hấn chỉ là thấy quá, Lục Tiểu Phụng mới là bằng hữu của hấn."

Diệp Cô Thành nói: "Kiếm pháp của hấn như thế nào."

Lý Vân Phi yên lặng nhìn Diệp Cô Thành, sau đó nói: "Ta cũng không là bằng hữu của hấn, nhưng ta hiện tại lại là bằng hữu của ngươi, ta không có xem kiếm pháp của ngươi, nhưng hấn kiếm không thể nghi ngờ là rất mạnh. Các ngươi giao thủ, tựu giống như lưỡng hổ tranh nhau, tất có một tổn thương. Không, là tất có vừa chết. Ta lấy ngươi làm bằng hữu, tự nhiên không ngờ nhượng ngươi gặp chuyện không may."

Diệp Cô Thành khoé miệng mang theo một chút ý cười, chậm rãi nói: "Người chỉ có một lần chết, có thể chết tại cao thủ dưới kiếm, chẳng phải là rồi

không tiếc nuôi. Huống chi ai sống ai chết, còn chưa thể biết được."

Hoa Mãn Lâu nói: "Thành chủ, người phải biết rằng, người cùng Tây Môn Xuy Tuyết được xưng thiên hạ danh kiếm, vô luận ai xảy ra chuyện đều là trên giang hồ nhạ tồn thất lớn."

Diệp Cô Thành nói: "Ta sẽ trước thử xem Lục Tiểu Phụng Linh Tê Nhất Chi."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26:: Diệp Cô Thành phong thái

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 26:: Diệp Cô Thành phong thái

Thêu hoa đạo tặc liên tục gây án mấy chục lần, hơn nữa đoạt Bình Nam vương phủ một trăm tám mươi đầu Minh Châu. Chọc mù rồi Bình Nam vương phủ vốn hộ vệ sông trọng uy hai mắt.

Triều đình mệnh lệnh Lục Phiến Môn tổng bộ đầu kim cừu lĩnh tra rõ cái này án. Nhưng kim cừu lĩnh không thể nào tra lên, liền làm cho mình sư huynh khổ qua đại sư mờ tiệt chiêu đãi Lục Tiểu Phụng. Tự mình giả mạo Lục Tiểu Phụng viết phong thư cấp rồi Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu.

Lý Vân Phi thu đến cái này xác thực, liền đi trước khổ qua đại sư chỗ ở, cuối cùng nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy cùng Lục Tiểu Phụng cùng nơi tra cái này án kiện.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng tách ra điều tra, Lục Tiểu Phụng muốn đi Thần Châm sơn trang tìm Thần Châm Tiết phu nhân hỗ trợ. Mà Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu đi trước Bình Nam vương phủ điều tra.

Bình Nam vương phủ, sông trọng uy chỗ ở, kể từ khi sông trọng uy mù sau này, Bình Nam Vương gia tự tại trong vương phủ cấp rồi sông trọng uy một cái sân, cũng coi như là chiếu cố hẳn chung thân đi.

Lý Vân Phi nhìn cái này ngày xưa con người rần rờ, trong lòng có chút cảm khái, bọn họ này chút ít người thực là tình nguyện chết, cũng không muốn bị phế, mù sau này công phu trên căn bản rệu rã bị phế rồi, tâm tình của bọn hắn Lý Vân Phi hiểu. Mặc dù Lý Vân Phi biết kim cừu lĩnh là thêu hoa đạo tặc, thực là hẳn muốn làm đáng một chút a. Cũng phải tìm được chứng cứ chứng minh hẳn chính là thêu hoa đạo tặc a.

Lý Vân Phi nhìn tiếng buồn bã than thở sông trọng uy vẫn đạo: "Kia ngày, người tiến vào vương phủ bảo khổ lúc, kia thêu hoa nam người đã ở bên trong sao?"

Sông trọng uy không nói lời nào, thật giống như tâm chết rồi thông thường một loại. Phản ứng gì cũng không có.

Tự tại Lý Vân Phi hết đường xoay xở lúc, Hoa Mãn Lâu đột nhiên nói chuyện. Hắn nhìn sông trọng uy nhẹ nhàng nói: "Giang đại hiệp, người là bị người khác chọc mù rồi, thực là người khả năng không biết, ta đã mù hai mươi năm rồi. Thực là ta cũng vậy quá rất tốt, người chó đẻ quên mất, cá cũng đều quá rất tốt a."

Sông trọng uy vốn là ngồi ở trên ghế, này lúc, hắn đứng lên, hướng về phía Hoa Mãn Lâu nói: "Cám ơn người, để cho ta cái này người mù cũng biết hảo hảo sống."

Sông trọng uy đối với Lý Vân Phi nói: "Huống Hoa Mãn Lâu như vậy xuất sắc người biến thành người mù sau này vẫn còn có dũng khí sống, thật sự là không dễ a."

Lý Vân Phi nói: "Đúng vậy a, hẳn thật sự là cái rồi không dậy nổi người."

Hoa Mãn Lâu nói: "Không cần như vậy nịnh nọt ta, như vậy chẳng phải là muốn ta mời ăn cơm a."

Lý Vân Phi cười to nói: "Bữa cơm này, người là thỉnh định rồi."

Hoa Mãn Lâu cười cười, mặt bên trên tràn đầy hi vọng, thật giống như tự mình cho tới bây giờ cũng không có mơ mẫm quá đồng dạng.

Lý Vân Phi chưa từng có xem Hoa Mãn Lâu bởi vì hai mắt của mình tự oán từ buồn bã quá, hẳn thật giống như cho tới bây giờ cũng chưa từng mơ mẫm quá.

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút hướng sông trọng uy vấn đạo: "Ta đang muốn hỏi ngươi nhĩ? Ngươi trừ ra nói cho kim cữu linh cái này vài điểm nghi điểm ra, còn có cái gì phát hiện."

Sông trọng uy đạo: "Không có." Đây lúc mặt của hắn lại bởi vì sợ hãi mà vặn vẹo. Hắn chậm rãi nói: "Cho dù có, ta cũng sẽ không nói."

Lý Vân Phi vấn đạo: "Tại sao?"

Sông trọng uy đạo: "Bởi vì, ta cũng không ngờ ngươi tìm cái kia người."

Lý Vân Phi nhìn sông trọng uy đạo: "Đây thì tại sao đâu."

Sông trọng uy đạo: "Bởi vì, ta chưa bao giờ xem võ công đáng sợ như vậy người, các ngươi tự tính tìm được rồi hắn, cũng tuyệt đối không đúng đối thủ của hắn."

Sông trọng uy dường như lại nghĩ tới cái kia đáng sợ người, kia đáng sợ châm, thân thể tại không ngừng phát run.

Này lúc, một người mặc đạo bào nữ nhân đi ra, nói: "Hắn một chết đi rồi, các ngươi đã hỏi quá lâu, hắn cần nghỉ ngơi rồi. Ta thắng tuyệt không ngờ hắn vang lên chuyện ngày đó."

Lý Vân Phi nghi ngờ hỏi: "Ngươi là?"

Sông trọng uy đạo: "Nàng là muội muội của ta, sông nhẹ hà." Sau đó cười khổ nói: "Không có chuyện gì, ta rất nhanh sẽ hảo."

Lý Vân Phi miễn cưỡng cười cười nói: "Ngươi là con người rắn ròi từ, ngươi nhất định sẽ rất nhanh tốt."

Sông trọng uy cười vui vẻ chút ít, nói: "Tốt lắm, ngươi sau này muốn tìm ta nói tự đi ngoài thành Tê hà am. Muội muội của ta là ở đâu chủ trì."

Lý Vân Phi cá giận nói: "Chẳng lẽ này Bình Tây Vương phủ, tính toán đem ngươi đuổi đi."

Sông trọng uy đạo: "Không đúng, ta đã là cái người mù rồi, vương phủ là sẽ không dùng một cái người mù làm tổng quản, tự tính bọn họ không có đuổi ta đi, ta cũng vậy lưu không xuống."

Lý Vân Phi nhìn sông trọng uy trong lòng lại bắt đầu khó chịu lên tới rồi. Sông trọng uy vốn là rất có tiền đồ người, hiện tại, cái gì đều phá hủy.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Giang đại hiệp, ngươi hảo hảo dưỡng bệnh, ta đi trước, nếu là ta sẽ tìm ngươi, ta liền sẽ tới Tê hà am đi tìm ngươi. Nghỉ ngơi thật tốt đi."

Bình Nam vương phủ ngoài, vui mừng tân khách sạn, Hoa Mãn Lâu cùng Lý Vân Phi ngồi ở nơi đó ăn cơm, này lúc, một cái bạch diện vi tu, mặc tuyết trắng trường bào người đi đến. Cầm trong tay một thanh kiếm.

Trong phút chốc, thật giống như thế nhân tiêu điểm toàn bộ nhìn chăm chú đến trên người của hắn. Hắn là như vậy kiều ngạo, hoàn mỹ. Giống như đế vương tại dò xét con dân của mình, lại hình như là kia trích tiên phủ xuống thế gian.

Lý Vân Phi là rất sùng bái Diệp Cô Thành. Nhưng hắn chưa từng có gặp qua Diệp Cô Thành. Nhìn đến người nam nhân này, là hắn biết, này người tự là Diệp Cô Thành, trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành. Thế gian này không người nào có thể che dấu hắn phong thái, Tây Môn Xuy Tuyết cũng không được.

Hắn đi tới Lý Vân Phi trước bàn ngồi xuống. Kêu một chén Bạch Thủy. Rất nhiều người đều nói Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết đồng dạng đều là khổ tu sĩ. Không tệ bọn họ đều là khổ tu sĩ, bọn họ cho tới bây giờ không uống rượu. Không hảo nữ sắc, không tốt miệng muốn. Thật giống như trừ ra kiếm, bọn họ tự không quan tâm khác. Nhưng là bọn hắn lại không giống nhau. Diệp Cô Thành là trắng Vân Thành chủ. Hắn có con dân của mình muốn chiếu cố. Hắn muốn quản lý to như vậy trắng Vân Thành. Chính là như vậy Diệp Cô Thành đã trở thành thiên hạ mạnh nhất kiếm khách. Không ai. Hiện tại Tây Môn Xuy Tuyết hoàn toàn không có Diệp Cô Thành danh khí lớn.

Diệp Cô Thành nói: "Các ngươi tới tra án?"

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, chúng ta thụ kim cữu linh nhờ vả đến hoạt động tra thêu hoa đạo tặc. Diệp thành chủ, ngài là làm sao biết."

Diệp Cô Thành nói: "Ngươi làm thế nào biết ta là ai."

Lý Vân Phi nói: "Diệp thành chủ phong thái ai có thể so sánh bên trên. Ta đã thấy Tây Môn Xuy Tuyết, hắn và thành chủ rất giống."

Diệp Cô Thành nói: "Cái gì hướng?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Các ngươi giống như là hai thanh tuyết thế danh kiếm." Khích lệ một gã kiếm khách không có so sánh câu này khích lệ còn muốn hoàn mỹ.

Diệp Cô Thành khẩu khí thật giống như ôn nhu rồi điểm, nói: "Ngươi cũng học kiếm."

Lý Vân Phi nói: "Là (vâng, đúng), bất quá so với thành chủ tới, kém hơn quá nhiều."

Diệp Cô Thành nói: "Ngươi không cần tự coi nhẹ mình, ta xem ngươi đã nhập Tiên Thiên, lấy ngươi cái tuổi này cũng coi như không kém."

Này lúc, Hoa Mãn Lâu nói: "Diệp thành chủ sao xuất hiện chỗ này. Còn giống như tại tìm chúng ta."

Diệp Cô Thành nói: "Này Bình Nam Vương thế tử là đồ đệ của ta, ta tới dạy hắn kiếm pháp."

Hoa Mãn Lâu cả kinh nói: "Thành chủ thế nhưng thu rồi đồ đệ, kia Bình Nam Vương thế tử thật là hảo phúc khí."

Diệp Cô Thành nói: "Các ngươi là Lục Tiểu Phụng bằng hữu."

Lý Vân Phi nói: "Là (vâng, đúng), ngươi nhận thức Lục Tiểu Phụng sao?"

Diệp Cô Thành khoé mắt bên trong mang theo một chút ý cười, chậm rãi nói: "Không, ta muốn nhìn một chút hắn kia bị Mộc đạo nhân xưng là Thiên Hạ Vô Song Linh Tê Nhất Chi."

Lý Vân Phi nghi ngờ hỏi: "Diệp thành chủ tới đây chính là vì tìm Lục Tiểu Phụng sao?"

Diệp Cô Thành như vậy như hàn tinh ánh mắt bên trong toát ra tịch mịch vẻ, hắn chậm rãi nói: "Ta là rất kiêu ngạo nhân, cho nên luôn luôn không có bằng hữu, không có bằng hữu, ta không quan tâm, chính là một người sống trên đời, nếu là liên đới tay cũng không có, đó mới là thật tịch mịch."

Lý Vân Phi ngưng mắt nhìn ánh mắt của hắn nói: "Ngươi như yêu cầu bằng hữu, tùy thời đều có thể tìm được một cái."

Diệp Cô Thành nói: "Là (vâng, đúng) sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ít nhất hiện tại chúng ta có thể là bằng hữu."

Diệp Cô Thành khoé miệng mang theo một chút ý cười nói: "Ngươi quả nhiên là cái thích giao bằng hữu người."

Lý Vân Phi nói: "Không, bằng hữu ta không nhiều lắm, nhưng đều đáng giá một phát, có thể cùng ngươi người như vậy giao bằng hữu, thật sự là một đại khoái chuyện."

Diệp Cô Thành nói: "Ngươi nhận thức Tây Môn Xuy Tuyết."

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Ta cùng hắn chỉ là thấy quá, Lục Tiểu Phụng mới là bằng hữu của hắn."

Diệp Cô Thành nói: "Kiếm pháp của hắn như thế nào."

Lý Vân Phi yên lặng nhìn Diệp Cô Thành, sau đó nói: "Ta cũng không là bằng hữu của hắn, nhưng ta hiện tại lại là bằng hữu của ngươi, ta không có xem kiếm pháp của ngươi, nhưng hắn kiếm không thể nghi ngờ là rất mạnh. Các ngươi giao thủ, tựa giống như lưỡng hổ tranh nhau, tất có một tổn thương. Không, là tất có vừa chết. Ta lấy ngươi làm bằng hữu, tự nhiên không ngờ nhượng ngươi gặp chuyện không may."

Diệp Cô Thành khoé miệng mang theo một chút ý cười, chậm rãi nói: "Người chỉ có một lần chết, có thể chết tại cao thủ dưới kiếm, chẳng phải là rồi không tiếc nuối. Huống chi ai sống ai chết, còn chưa thể biết được."

Hoa Mãn Lâu nói: "Thành chủ, ngươi phải biết rằng, ngươi cùng Tây Môn Xuy Tuyết được xưng thiên hạ danh kiếm, vô luận ai xảy ra chuyện đều là trên giang hồ nhạ tôn thất lớn."

Diệp Cô Thành nói: "Ta sẽ trước thử xem Lục Tiểu Phụng Linh Tê Nhất Chi."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27:: Thiên Ngoại Phi Tiên

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 27:: Thiên Ngoại Phi Tiên

Phong còn là đồng dạng nhẹ, đêm còn là đồng dạng yên lặng. Nhưng Lý Vân Phi lại biết, này trong đêm yên tĩnh khắp nơi đều khả năng có mai phục bẫy

rập. Loại này trong gió tùy thời đều có thể có giết người tên nó bắn ra tới.

Lý Vân Phi lẳng lẳng đứng tại bảo khổ phía ngoài, chờ Lục Tiểu Phụng đến. Cùng nơi ở chỗ này đợi chờ người, trừ ra Lý Vân Phi ngoài, còn có Hoa Mãn Lâu, kim cừu lĩnh, cùng Diệp Cô Thành.

Hắn vốn không muốn nhượng Diệp Cô Thành thử xem Lục Tiểu Phụng Linh Tê Nhất Chỉ, thực là, Diệp Cô Thành quyết định ai cũng không thể khiến hắn vứt bỏ.

Đang lúc này, Lục Tiểu Phụng mặc vương phủ hộ vệ phục, nhẹ nhàng lướt đi tới. Hắn phi thân lướt lên nóc nhà. Hắn vén lên mấy khối mái nhà, mái nhà dưới có ba tầng lưới sắt, cho dù có bảo đao lợi khí, cũng chưa chắc có thể gọt gãy.

Lục Tiểu Phụng nhú mày, này bảo khổ tựa hướng cái mặt không thông khí hộp sắt tử, coi như là con ruồi cũng phi không vào đi. Kia thêu hoa đao tặc là như gì đi vào nhỉ? Hắn thật sự là nghĩ không ra.

Bảo khổ bên cạnh có ở giữa thấp bé nhà trệt, Diệp Cô Thành đứng lên. Lục Tiểu Phụng tâm chìm xuống tới.

Hắn bỗng nhiên đánh ra "Thiên Cân Trụ" công phu, rơi xuống trên mặt đất, đang lúc này, Lục Tiểu Phụng nhìn thấy nhà trệt rút kiếm quang chọt lóc, từ đối diện nóc nhà như sét đánh đâm tới đây.

Lý Vân Phi trong lòng bỗng nhiên cả kinh, hắn từ chưa có xem như thế huy hoàng, như thế nhanh chóng kiếm. Giống như Ngân Hà mở ra lỗ hồng, hướng nhân gian chảy xuôi. Lại hảo hướng như lưu tinh xẹt qua chân trời.

Lục Tiểu Phụng toàn bộ người đều đã tại kiếm khí bao phủ xuống, đây là một loại liên tiếp ngay cả cốt tủy đều lãnh thấu kiếm khí. Đây một kiếm phong mang nhưng lại so sánh Tây Môn Xuy Tuyết nhanh hơn nhanh chóng. Còn muốn đáng sợ.

Lý Vân Phi cho tới nay đều muốn kiến thức kiến thức Diệp Cô Thành Thiên Ngoại Phi Tiên. Nhưng hôm nay một thấy, hắn đã sợ ngây người. Đây một kiếm sợ rằng ở trên đời này đã không có người có thể ngăn chặn. Lục Tiểu Phụng cũng không có thể ngăn chặn, cũng căn bản không thể ngăn chặn. Lý Vân Phi biết Lục Tiểu Phụng sẽ không ở chỗ này chết, thực là hắn vẫn là kinh ngạc một thân mồ hôi lạnh.

Lục Tiểu Phụng mũi chân chạm đất, người đã bắt đầu lui về sau, kiếm quang như cầu vòng chớp loại truy kích tới đây. Hắn lui đặc mau hơn nữa, cũng không có này một kiếm mau. Huống chi hắn đã không có đường lui.

Trên người của hắn đã dán sát vào rồi bảo khổ thạch bích. Kiếm quang đã tia chớp loại đâm về lồng ngực của hắn, tựa tính hắn còn có thể hướng hai bên né tránh, cũng không hữu dụng. Hắn thân pháp biến hóa. Tuyệt sẽ không có này một kiếm biến hóa mau. Lập tức trước hắn đã chết chắc, nhưng vào lúc này, lồng ngực của hắn đột nhiên vui lấp rơi xuống. Giống như đã dán sát vào rồi lưng của mình sống. Đây một kiếm vốn đã đoán chắc lực lượng cùng bộ vị, tái cũng không ngờ rằng, hắn người này nhưng lại đột nhiên biến mỏng rồi. Loại biến hóa này quả thực là bất khả tư nghị. Kiếm quang đâm tới trước mặt hắn lúc, lực đã đem tấn. Bởi vì này lúc lồng ngực của hắn vốn đã cai bị đâm thủng. Đây một kiếm đã không cần nhiều hơn nữa dùng sức tức giận.

Chân chính võ lâm cao thủ, đối với tự mình ra tay mỗi một phần lực lượng đều bị cho là vừa đúng. Tuyệt không chịu lãng phí nửa phần khí lực, huống chi này người bốn là cao thủ của cao thủ. Hắn vĩnh viễn cũng không ngờ rằng này một kiếm nhưng lại hội đâm vào không khí. Đây lúc Lục Tiểu Phong cũng đã biến thành không một chút đường lui. Hắn kiếm chỉ cần xa hơn trước một đưa. Lục Tiểu Phụng đã là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Thực là, tựa tại này suýt xảy ra tai nạn trong phút chốc, Lục Tiểu Phong cũng đã xuất thủ, hắn đột nhiên đưa ra hai ngón tay, cứ như vậy kẹp lấy, nhưng lại thành linh kẹp lấy kiếm phong. Không người nào có thể hình dung hắn này hai ngón tay này kẹp lấy xảo diệu cùng tốc độ. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy người, thậm chí căn bản tựa không có Pháp Tướng xác thực. Lý Vân Phi nhìn chăm chăm Lục Tiểu Phụng kia hai ngón tay. Tựa là này hai ngón tay kẹp lấy Diệp Cô Thành Thiên Ngoại Phi Tiên.

Vô luận Diệp Cô Thành có không dùng toàn lực, Lục Tiểu Phụng cũng có thể tự hào rồi.

Diệp Cô Thành thân thể cũng đã rơi xuống. Trên kiếm của hắn tịnh không có dùng lại xuất lực lượng tới. Chẳng qua là dùng một đôi như hàn tinh ánh mắt, lạnh lùng nhìn Lục Tiểu Phụng.

Lục Tiểu Phụng cũng đang nhìn Diệp Cô Thành, đột nhiên hắn nói: "Trắng Vân Thành chủ?"

Diệp Cô Thành lạnh lùng nói: "Ngươi nhìn ra."

Lục Tiểu Phụng thờ dài cười khổ nói: "Trừ ra trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành, thế gian ai còn có thể sử dụng ra này một kiếm?"

Diệp Cô Thành gật đầu, bỗng nhiên cũng vấn đạo: "Lục Tiểu Phụng?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi xem ra."

Diệp Cô Thành nói: "Trừ ra Lục Tiểu Phụng ngoài, ai còn có thể tiếp được ở ta đây một kiếm?"

Lục Tiểu Phụng cười, Đúng vậy a vô luận ai nghe được trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành nói ra những lời này cũng sẽ cười. Nghe nói hắn suốt đời cũng không có khen ngợi quá bất luận kẻ nào, những lời này, không thể nghi ngờ là khen ngợi.

Diệp Cô Thành lại nói: "Bốn năm trước, ngươi dùng một chiêu này, tiếp được rồi Mộc đạo nhân một kiếm, đến nay hắn còn cho là đây là Thiên Hạ Vô

Song tuyệt kỹ."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Hắn là bằng hữu của ta, có rất nhiều người đều thích thay bằng hữu nói khoác."

Diệp Cô Thành lại nói: "Bốn tháng trước, hắn nhìn thấy ta đánh ra chiêu này Thiên Ngoại Phi Tiên, hắn cũng cho là đây là Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngày bốn là được."

Diệp Cô Thành nói: "Nhưng, hắn lại nói, ngươi có thể tiếp được ta đây một kiếm. Ta không tin, cho nên, ta định phải thử một chút."

Lục Tiểu Phụng nói: "Kia ta nếu là tiếp không ngừng ngươi kia kiếm đâu."

Diệp Cô Thành lạnh lùng nói: "Ngươi nếu là tiếp không ngừng, ngươi cũng không phải là Lục Tiểu Phụng rồi."

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Coi như là Lục Tiểu Phụng, cũng có khả năng tiếp không ngừng ngươi kia kiếm."

Diệp Cô Thành nhìn hắn một cái nói: "Nếu là tiếp không ngừng này một kiếm, Lục Tiểu Phụng cũng cũng không phải là Lục Tiểu Phụng rồi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Nếu là tiếp không ngừng này một kiếm, Lục Tiểu Phụng tự là cái người chết."

Diệp Cô Thành nói: "Không tệ, người chết tự là người chết, người chết là không có có tên." Hắn đột nhiên xoay tay lại, kiếm đâm vào vỏ. Có thể từ Lục Tiểu Phụng hai ngón tay ở giữa đoạt lại bảo kiếm. Hắn cũng là người thứ nhất.

Lục Tiểu Phụng nói: "Xem ra, ngươi cũng không muốn giết ta."

Diệp Cô Thành nói: "Nói như thế nào?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi nếu là muốn giết ta, hiện tại tự có cơ hội."

Diệp Cô Thành ngưng mắt nhìn hắn nói: "Hướng ngươi đối thủ như vậy cũng không nhiều, chết rồi một cái, tự thiếu một cái."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Xem ra mạng của ta thật tốt, cùng trắng Vân Thành chủ giao thủ còn có thể còn sống sót. Không biết thành chủ làm sao biết ta hiện muốn muốn tới."

Diệp Cô Thành khoe miệng mang theo một chút ý cười, nói: "Xem ra, Lý Vân Phi nói không sai. Ngươi vĩnh viễn không biết cái gì gọi là sợ. Đây Bình Nam vương phủ đề phòng thâm nghiêm, ngươi cũng dám lấn vào tới."

Lục Tiểu Phụng nói: "Lý Vân Phi, hắn cũng tại, ở chỗ nào?"

Diệp Cô Thành không có trả lời, cũng đã không cần trả lời. Bởi vì này lúc lục Tiểu Phụng đã nhìn thấy Lý Vân Phi, Hoa Mãn Lâu cùng kim cừu linh.

Lục Tiểu Phụng nhìn đến Lý Vân Phi bọn họ đi ra ngoài, dùng một loại tiếc rằng khẩu khí nói: "Lý Vân Phi, nhất định là tiểu tử ngươi nói ta sẽ tới Bình Nam vương phủ."

Lý Vân Phi cười nói: "Sai lầm rồi, là Kim bộ đầu nói cho Diệp thành chủ, lấy tính cách của ngươi nhất định sẽ tới."

Lục Tiểu Phụng lấy một loại đau thương ngữ Khí Đạo: "Một người tại bị bằng hữu bán đứng, hắn sẽ rất thương tâm."

Kim cừu linh nói: "Ngươi cho rằng là chúng ta bán đứng ngươi?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Các ngươi đã sớm biết ta sẽ tới, cũng biết có chuỗi Thiên Hạ Vô Song lợi kiếm chính ở chỗ này chờ ta. Các ngươi lại ở bên cạnh nhìn náo nhiệt."

Lý Vân Phi nói: "Chúng ta đích xác biết ngươi sẽ đến, bởi vì ngươi nhất định sẽ tới thử thử là có người hay không có thể đi vào nhập bảo khổ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên các ngươi tự ở chỗ này chờ nhìn ta có phải hay không có thể đi vào được rồi."

Lý Vân Phi thừa nhận nói: "Không tệ, bất quá chúng ta vẫn là thẳng chờ ngươi lên nóc nhà mới phát hiện ngươi."

Lục Tiểu Phụng nói "sau đó các ngươi tự đợi đến nhìn ta có phải hay không sẽ bị Diệp thành chủ một kiếm giết chết?"

Lý Vân Phi nói: "Ngươi biết hắn tịnh không có nghĩ giết ý của ngươi là, bằng không!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta bất kể, ngươi phải mời ta uống rượu."

Lý Vân Phi đột nhiên cười nói: "Ngươi đây nhưng tìm đến người, ta mới vừa biết này trong vương phủ có một hầm rượu, bên trong rượu ngon vô số."

Bên trong nhà, mấy người ngồi cùng một chỗ, trước mặt đều có một bình rượu ngon, chỉ có Diệp Cô Thành trước người vẫn là một chén Bạch Thủy.

Lý Vân Phi chợt phát hiện Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết có rất nhiều giống nhau địa phương.

Bọn họ đều là vô cùng cô độc, vô cùng kiêu ngạo nhân. Bọn họ đối với người tánh mạng, thấy vậy đều không trọng, vô luận là tánh mạng của người khác, hay là đám bọn hấn chính mình, đều hoàn toàn đồng dạng. Xuất thủ của bọn hấn đều là không chút lưu tình. Bởi vì là(vì) kiếm pháp của bọn hấn bốn đều là kiếm pháp giết người. Bọn họ đều thích xuyên tuyết trắng y phục.

Mấy người yên lặng ngồi ở nơi đó. Lục Tiểu Phụng bụng lên bầu rượu tự uống lên tới.

Diệp Cô Thành đột nhiên nói: "Người uống rượu uống rất nhiều?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Vội lại uống rất nhanh."

Diệp Cô Thành nói: "Ta rất kỳ quái, rượu có thể gây tổn thương cho thân, cũng có thể mất lý trí. Nhưng người thể lực cùng trí lực đều ở đỉnh phong."

Lục Tiểu Phụng lúng túng nở nụ cười, không biết giải thích thế nào, Lục Tiểu Phụng đúng là cái tửu quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28:: Xà Vương

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 28:: Xà Vương

Tự tại Lục Tiểu Phụng không biết trả lời thế nào Diệp Cô Thành vấn đề lúc, Lý Vân Phi nói tiếp: "Kỳ thực, rượu cũng không đúng kiện đồ tòi."

Diệp Cô Thành nói: "Nga?"

Lý Vân Phi cười nói: "Rượu có thể gây tổn thương cho thân, cũng có thể mất lý trí. Đây không giả, thực là rượu có thể thêm can đảm, rượu có thể giải sầu, nếu nói nhất tỳ giải thiên sầu."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Không tệ, cho nên ta thường thường uống rượu."

Lý Vân Phi vấn đạo: "Lục Tiểu Phụng, lần này người đi trước Thần Châm sơn trang, được cái gì tin tức?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ai! Món đó thù không phải là cái gì trù hao sắc, Tiết lão phu nhân sáu tuổi là có thể thù ra như vậy mặt hàng."

Lý Vân Phi buồn bực nói: "Ta không phải hỏi cái này, ta là nói từ nơi này trưng thù bên trên có thể tìm được đầu mối gì."

Lục Tiểu Phụng cười to nói: "Ta làm sao lại không biết nhỉ? Đây sa tanh là kinh thành phúc thụ tường hàng, sọt tơ là phúc nhó bán ra tới. Hai nhà điểm là một lão bản. Hai nhà tự là cách vách."

Lý Vân Phi vấn đạo: "Chỉ có ở kinh thành bọn họ bốn điểm mới có thể mua nhận được loại này hàng?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Không sai, chỉ thử nhất gia, không còn dấu chấm phẩy."

Lý Vân Phi vấn đạo: "Cái này hàng có hay không bán hướng ra phía ngoài?"

Lục Tiểu Phụng lắc đầu nói: "Này điểm bán đều là tinh phẩm. Tự chế từ tiêu sản lượng cũng không nhiều."

Lý Vân Phi nói: "Kia mua này hàng không sai biệt lắm tự là kinh thành nhân sĩ. Nói như vậy cái này thù hoa đạo tặc ở kinh thành. Người còn có cái gì đầu mối?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Một cái người vĩnh viễn cũng không ngờ rằng bí mật?"

Lý Vân Phi cười nói: "Đừng bán quan tòa rồi, nói mau đi!"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Kia thù hoa đạo tặc là một phụ nữ!"

Lý Vân Phi nói: "Người nói những gì đó, kia rõ ràng là cái đại hồ từ. Thế nào lại là nữ nhân! Người nghe ai nói?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Thần Chân Tiết phu nhân nói tuyệt đối sẽ không giả, nàng nói cho ta kia thù ròi đen Mãn Côi người là nữ nhân. Tiết phu nhân lời nói tự nhiên không sai được. Với lại này sa tanh là dùng để làm giày mặt."

Lý Vân Phi nói: "Hồng giày, mặc đồ đồ giày nữ không ít người đi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không tệ, người có phát hiện gì."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta phát hiện không nhiều lắm, chẳng qua là biết kia thù hoa đạo tặc công phu tuyệt vời, liên tiếp ngay cả sông trọng uy cũng không phải là một chiều chỉ kẻ địch, này cũng rút ngắn chúng ta tìm người quá trình. Công phu cao thành nữ nhân như vậy, ta không ngờ rằng là ai!"

Hoa Mãn Lâu cũng nói: "Không tệ, ta hiện tại không hiểu ra sao. Đến cùng là ai có thể đi vào nhập này vương phủ bảo khố. Ta xem nơi đó liên tiếp ngay cả con muỗi còn không thể nào vào được."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không tệ, nơi đó từ chỗ khác là không vào được, thực là, sông trọng uy có vương phủ bảo khố chia khoá."

Lý Vân Phi nói: "Người hoài nghi sông trọng uy, hoặc là nàng người bên cạnh?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Không tệ, các người gặp qua sông trọng uy muối muối sông Từ Hà không có?"

Lý Vân Phi nói: "Thấy là thấy, thực là nàng cũng không có thể bởi vì những thứ kia Minh Châu chọc mù nàng ca ca của mình ánh mắt a!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta đã điều tra rồi, sông trọng uy không có muối muối, với lại kia sông Từ Hà là sông trọng uy vị hôn thê, về sau sông trọng uy không thể nhân đạo, sông Từ Hà mới xuất gia là(vì) ni."

Lục Tiểu Phụng thở dài miệng Khí Đạo: "Ta còn phát hiện, kia sông Từ Hà mặc một đôi hồng giày."

Lý Vân Phi nói: "Lục Tiểu Phụng, người nhất định thử qua rồi võ công của nàng rồi. Nàng có võ công cao như vậy sao?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Mặc dù ta thử qua võ công của nàng, thực là, nàng mặc dù không có võ công cao như vậy, thực là các nàng hồng giày hình như là cái tổ chức. Không chỉ một cá nhân. Ta lần này đi trước chính là vì nghiệm tra được đây có không có khả năng dùng biện pháp khác tiến vào bảo khố."

Lý Vân Phi nói: "Người đã nghiệm chứng, không có khả năng dùng những biện pháp khác tiến vào bảo khố."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không tệ, chúng ta bây giờ nên đi vương phủ trong bảo khố xem một chút, vạn nhất bỏ sót rồi đầu mối cũng không tốt lắm."

Lý Vân Phi gật đầu, hướng Diệp Cô Thành nói: "Diệp thành chủ, chúng ta muốn đi bảo khố điều tra, điều tra. Thành chủ nhất định sẽ không đi, lúc đó sau khi từ biệt như thế nào."

Diệp Cô Thành gật đầu, phối hợp uống lên rồi thủy tới, kim cừu linh mang theo Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi, Hoa Mãn Lâu hướng vương phủ bảo khố đi tới.

Bảo khố trọng môn nghiêm tỏa, một thước bảy tấc dày cửa sắt cùng sở hữu ba đạo. Tòa cũng là danh tượng đặc biệt phối trí, không có chìa khoá ai cũng vào không được.

Kim cừu linh rốt cục mở ra cuối cùng một Đạo Môn, từng đợt âm phong đập vào mặt. Nơi này cùng đại đa số bảo khố đồng dạng, âm lãnh như phần mộ, chỉ bất quá phần mộ có người chết, nơi này liên tiếp ngay cả một chích chết con kiến cũng không có.

Lý Vân Phi trong lòng có một cái(người) kỳ quái ý nghĩ, một người nếu là có này trong bảo khố tất cả tài bảo, nếu là mỗi ngày cuộc sống ở nơi này, lại có ích lợi gì, coi như là đem thể giới bên trên tất cả tài bảo đều cho hắn, hắn cũng không muốn ở chỗ này sinh hoạt một ngày.

Bọn họ đi đến, Lý Vân Phi nhìn một chút chu vi, chung quanh đều là vàng bạc châu báu. Mấy người chung quanh tuần tra một lần, không có gì cả. Nhất điểm dấu vết cũng không có. Nhất điểm đầu mối cũng không có.

Lý Vân Phi nói: "Bây giờ nhìn lại, chỉ có một khả năng, tựu là có người dùng chìa khoá tiến vào bảo khố. Xem ra, Lục Tiểu Phụng người nói không sai. Cái kia sông Từ Hà có rất lớn hiểm nghi."

Lục Tiểu Phụng điểm gật đầu nói: "Không tệ, trừ ra dùng chìa khoá đi vào, không có kia phương pháp của hắn rồi."

Lý Vân Phi nói: "Vậy chúng ta tựu căn cứ này đầu mối đi, hội có phát hiện."

Lục Tiểu Phụng điểm gật đầu nói: "Lý Vân Phi, theo ta đi một chuyến, ta muốn đi Xà Vương nơi đó tìm người."

Lý Vân Phi cười nói: "Người là tại tìm người cái kia tiểu tình nhân, lãnh La Sát Tiết băng."

Lục Tiểu Phụng lúng túng cười nói: "Làm sao người biết?"

Lý Vân Phi cười nói: "Trên giang hồ người nào không biết, Thần Châm sơn trang Tiết băng thích một cái bốn điều lông mày khôn kiếp."

Đêm đã khuya, Lục Tiểu Phụng mang theo Lý Vân Phi đi này kinh thành phố phường lão Đại Xà Vương chỗ ở.

Con rắn kia Vương còn không có ngủ, nhìn thấy Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi đến đây cư nhiên cũng không kinh hãi.

Xà Vương nhìn Lục Tiểu Phụng nói: "Ta đang đợi ngươi."

Lục Tiểu Phụng kỳ quái nói: "Đang đợi ta, ngươi biết ta muốn tới." Xà Vương gật đầu.

Lục Tiểu Phụng lại hỏi: "Tiết băng đi quá, người nàng nh?"

Xà Vương xấu hổ nhìn Lục Tiểu Phụng, khúm núm hé miệng, sau đó lại nhắm lại, thật giống như hữu nan ngôn chi ảm.

Lục Tiểu Phụng vội la lên: "Tiết băng ở đâu, ngươi nói a."

Xà Vương thở dài miệng Khí Đạo: "Nàng lúc ấy tới tìm ta, ở chỗ này uống rất nhiều rượu, cũng nói rất nhiều nói."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Nàng nói những thứ gì?"

Xà Vương cười cười nói: "Hắn một mực nói ngươi không phải là một món đồ, cũng không đúng cá nhân." Hắn mặc dù đang cười, thực là trong cười mang theo chút ít u buồn.

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Nàng nhất định là uống rượu say, cho nên mới nói ra nói như vậy."

Xà Vương nói: "Đúng vậy a, nàng uống rượu say, ta vốn không muốn làm cho nàng đi, thực là nàng không phải đi không thể. Nhất định phải đi tìm ngươi. Ta không yên lòng nàng đi một mình, lại kéo không ngừng nàng, cho nên tựu phải hai người ở phía sau bảo vệ nàng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Hai người kia về không có?"

Xà Vương thở dài miệng Khí Đạo: "Bọn họ đã không về được."

Lục Tiểu Phụng nói: "Tại sao?"

Xà Vương thần sắc càng thêm trầm trọng, thật sâu hô rồi khẩu khí nói: "Đã có người phát hiện thi thể của bọn hắn, Tiết cô nương cũng không thấy rồi. Thi thể là tại trong một ngõ hẻm tìm được, vết thương trí mệnh tại trên ánh mắt, bọn họ chết lúc, đã là cái người mù rồi."

"Thêu hoa đạo tặc" Lục Tiểu Phụng sợ ngây người, hắn nghĩ tới Tiết băng, nghĩ tới cái kia thích cắn lỗ tai hắn cô nương. Trong lòng một trận khổ sở.

Xà Vương cấp Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi đều rót một chén rượu, Lục Tiểu Phụng nâng lên, nhưng lại để xuống, nghĩ đến hắn là không có có tâm tư uống rượu rồi.

Lý Vân Phi an ủi hắn nói: "Lục Tiểu Phụng, chúng ta bây giờ tra đường đúng rồi, chỉ muốn đi theo này tuyến tra được, sẽ bắt được thêu hoa đạo tặc, đến lúc đó, chúng ta nhất định sẽ tìm được Tiết cô nương, ngươi đừng quá lo lắng."

Lục Tiểu Phụng miễn cưỡng cười cười nói: "Không có chuyện gì, ta chỉ hiểu rõ sạch sẽ thanh tịnh." Hắn cười so với khóc còn khó coi hơn, Lý Vân Phi lần đầu tiên phát hiện Lục Tiểu Phụng khó như vậy quá.

Xà Vương cũng an ủi: "Không sai, ta thả hạ có ba ngày cái huynh đệ, chỉ cần Tiết cô nương ở trong thành, ta liền nhất định có thể tìm được nàng."

Lục Tiểu Phụng đột nhiên vẫn đạo: "Ngươi có hay không gặp qua một cái hội thêu hoa đại hồ tử."

Xà Vương điểm gật đầu nói: "Ta mặc dù thẳng tuốt không hỏi ngươi, nhưng ta biết, ngươi là là(vì) chuyện này tới."

Xà Vương nhìn một chút Lục Tiểu Phụng nói: "Ta đã thống khổ mười năm, mười năm này ta không còn có ngủ quá một ngày an ổn cảm giác, ta tròn mắt ngủ mười năm, nhân sinh có vài cái mười năm."

Xà Vương rất kích động, thật giống như muốn đem một người cấp nuốt vào.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29:: Công Tôn đại nương

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 29:: Công Tôn đại nương

Xà Vương cúi đầu, trong mắt toát ra một loại thấu xương khắc sâu trong lòng hận. Cái loại này hận giống như là muốn giết người thông thường một loại.

Xà Vương chậm rãi nói ra kinh nghiệm của hắn, cái loại này thương tâm liên tiếp ngay cả Lý Văn Phi cũng có thể cảm giác được.

"Gia nhân của ta, thê tử của ta, toàn bộ bị nàng giết chết rồi, còn có ta kia hai đứa bé. Người có nhìn thấy hay không quá hải tử của ta, bọn họ tất cả đều là thông minh lanh lợi hải tử, bọn họ mới năm sáu tuổi a, mất ráo, ta hết thầy mất ráo. Ta đã nhìn mười năm, ta lần này muốn thân thủ kết thúc đoạn này nhân quả."

Xà Vương lấy ra chính mình kiếm, chậm rãi lau, chẳng qua là hắn kia run rẩy hai tay bán đứng hắn.

Lục Tiểu Phụng nhìn Xà Vương kia run rẩy hai tay, nói: "Người vì muốn trốn tránh cái này cừu hận, cho nên mới đến nơi đây ẩn thân tại trong phố xá, bởi vì người biết cừu nhân của người vĩnh viễn cũng muốn cái đến tự người biến thành Xà Vương." Xà Vương muốn nói chuyện, cuối cùng, vẫn là không có mở miệng.

Lục Tiểu Phụng nói: "Chỉ tiếc cái này cừu hận lại là người tự mình vĩnh viễn cũng không quên được. Cho nên chỉ cần người một có cơ hội. Người tự nhiên đi đem chuyện này kết thúc."

Hắn bỗng nhiên đi tới, vịn xà bảy vai. Ngó chừng Xà Vương ánh mắt từng chữ nói "hiện tại người có phải hay không đã có cơ hội? Có phải hay không đã phát hiện người cừu nhân hành tung?"

Xà Vương vẫn ngậm miệng, nhưng vẻ mặt lại càng thêm thống khổ.

Lục Tiểu Phụng nói tiếp: "Cừu nhân của người đến tột cùng là ai? Bây giờ là không đứng tự tại này trong thành?"

Xà Vương cuối cùng mở miệng, hắn chậm rãi nói: "Người phiền phức của mình đã đủ nhiều rồi, lại còn muốn quản chuyện của người khác."

Lục Tiểu Phụng thở dài miệng Khí Đạo: "Ta biết người đối với người khác có ân huệ, lại không thích người khác tới báo đáp. Nhưng ta đây không phải là phải báo đáp người. Ta chỉ là muốn cùng người làm một cái giao dịch."

Xà Vương kỳ quái hỏi: "Giao dịch gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Chúng ta đi giúp người đối phó địch nhân của người, người giúp ta tìm được Tiết băng. Chúng ta hai không thiếu nợ nhau. Như thế nào?"

Xà Vương cười lạnh nói: "Đây là chuyện của ta, ta tại sao muốn người giúp ta làm."

Lục Tiểu Phụng vẫn là không chịu buông lỏng, lạnh lùng nói: "Bởi vì người tay đang phát run. Bởi vì người đã bị bệnh mười năm, bởi vì người cảm thấy sống so sánh chết càng thống khổ. Nhưng, ta lại không hi vọng người chết tại người kia trên tay. Ta cũng không muốn cái kia đem người hại thành người như vậy sống trên đời."

Xà Vương nhìn hắn, nước mắt hướng như nước suối từ hắn cặp mắt kia trong bùng lên. Xà Vương cổ họng đã nghẹn ngào, đã khàn khàn "Nàng không phải là người, nàng là ma quỷ, lòng của nàng so sánh xà hạt còn muốn ác độc, thủ đoạn của nàng so sánh lệ quỷ còn muốn đáng sợ. Nàng là Địa Ngục trốn ra được ác quỷ."

Lý Văn Phi chen miệng nói: "Nói hắn như vậy là một phụ nữ, vẫn là người đàn ông?"

Xà Vương nói: "Nàng là cái ma nữ. Trong Địa ngục ma nữ."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Nàng kia gọi cái gì?"

"Công Tôn đại nương" Xà Vương giải thích: "Kỳ thực nàng nguyên danh gọi Công Tôn Lan. Nghe nói là sơ dung cơ quan quản lý âm nhạc bên trong đệ nhất danh người Công Tôn đại nương đời sau. Cho nên biết người của nàng cũng đều gọi nàng Công Tôn đại nương."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta làm sao không biết người này, danh tự này ta ngay cả nghe đều chưa từng nghe qua."

Xà Vương nói: "Nàng cũng không đúng cái danh nhân, bởi vì nàng không muốn làm danh nhân. Nàng cho là làm danh nhân luôn là hội có phiền toái."

Lý Văn Phi thở dài nói: "Xem ra hắn là cái nữ nhân thông minh."

Mặc dù Lý Văn Phi không phải là cái gì đại danh người, nhưng làm danh nhân thống khổ cùng phiền não Lý Văn Phi nên cũng biết.

Xà Vương nói: "Thực là nàng dùng qua rất nhiều cái khác tên. Những thứ kia tên các người nói không chừng ngược lại sẽ biết."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy người nói một chút nhìn."

Xà Vương nói " nữ đồ tể, hoa đào phong, ngũ độc nương tử, mắt hồn bà bà. . . Những tên này người vốn cai nghe nói qua."

Lục Tiểu Phụng sắc mặt thay đổi, nhìn không được vẫn đạo: "Này chút ít người đều là nàng."

Xà Vương nói: "Không tệ, này chút ít người đều là nàng, nàng thật sự là cái đáng sợ người."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Đáng sợ như vậy người người là thể nào tìm được nàng."

Xà Vương nói: "Không đúng ta tìm được nàng, mà là nàng tìm được ta." Nói hết Xà Vương cảm ra một phong đã vô thành một cục xác thực.

Trên thư viết: ta biết người là ai, cũng biết người nhất định rất muốn thấy ta. Đêm trăng tròn, ta tại tây viên chờ người. Người tốt nhất mang ít bạc tới đây, mời ta ăn nơi đó sở trường đỉnh hồ bên trên tổ cùng La Hán trai mạch. Chữ viết rất đẹp, rất thanh tú. Phía dưới thư danh là một bó hoa lan.

Xà Vương nói: "Đây là nàng giao cho thành nam một cái huyênh đê, muốn hấn trước mặt giao cho ta."

Lục Tiểu Phụng trầm ngâm nói: "Nàng không có trực tiếp giao cho người, có lẽ nàng còn không biết chỗ ở của người!"

Xà Vương nói: "Có thể tìm này trên tiểu lâu tới cũng không có nhiều người."

Lý Vân Phi điểm gậy đầu nói: "Nàng kia cho người đi tây viên là cái nào tây viên?"

Xà Vương nói: "Chính là cái kia bên trong có liên lục trong cây tây viên. Lục Tiểu Phụng hấn biết đến."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngày mai sẽ là đêm trăng tròn?"

Xà Vương nói: "Không tệ, cho nên người cần nghỉ ngơi một đêm, ngày mai mới có thể đường đủ tinh thần đi gặp Công Tôn đại nương. Ta nghĩ ta tuyệt không phải là của nàng đối thủ, thực là người, ta vẫn là không yên lòng."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Không có chuyện gì, so sánh nàng lợi hại gấp mười lần người ta cũng đã gặp, ta còn sống. Huống chi Lý Vân Phi cũng cùng ta ở chung một chỗ, kiếm pháp của hấn cũng không đúng ghen. Huống chi hấn cũng là Tiên Thiên cảnh giới cao thủ."

Lý Vân Phi hướng Xà Vương nói: "Ta bây giờ không phải là lo lắng chúng ta đâu không lại Công Tôn đại nương, chi bất quá, chúng ta nhận không ra Công Tôn đại nương bộ dạng, huống chi, nàng có nhiều như vậy tăng thân phận, còn không có bị người nhìn thấu, nói rõ nàng dịch dung công phu xuất thần nhập hóa, chúng ta như vậy biết ai là nàng a."

Xà Vương nói: "Không tệ, Công Tôn đại nương dịch dung đúng là tinh diệu vô cùng, với lại nàng rất ít dùng chân diện mục kỳ nhân, thực là nàng có một tật bệnh, các người chỉ cần biết rằng nàng cái này tật bệnh, tự nhất định có thể nhận ra nàng tới."

Lý Vân Phi cười nói: "Nga, nhân vật lợi hại như thế, có thể có cái gì tật bệnh."

"Nàng cái này tật bệnh rất đặc biệt." Xà Vương nói: "Vô luận nàng mặc trước cái gì y phục, dịch dung thành hình dáng ra sao. Nàng mặc giày đều sẽ không thay đổi."

Này lúc Lục Tiểu Phụng ánh mắt thật giống như phát quang, lôi kéo Xà Vương tay vẫn đạo: "Nàng mặc trước cái gì giày."

Xà Vương nói: "Là (vàng,đúng) song hồng giày."

Lục Tiểu Phụng nhảy lên, hô "Là (vàng,đúng) hồng giày."

"Không tệ, đồ tươi giày thêu từ, giống như là cô dâu xuyên cái chủng loại kia, nhưng phía trên thêu cũng không phải uyên ương, mà là con cú mèo." Xà Vương điểm gậy đầu nói.

Tây viên tại Thành Tây, là cái đại vườn hoa. Hiện tại đã qua rồi hoàng hôn. Trong bụi hoa, dưới bóng cây, đình đài lầu các. Sáng lên một chiếc chén nhỏ đầy sao loại ánh đèn. Gió đêm bên trong mang theo mùi hoa, cũng mang theo mùi rượu. Trăng tròn trong như gương, chính giắt ngọn cây. Là liên cành cây. Cao lớn gỗ lim bông vải, hai liên lục lý cây hợp thành một bụi. Giống như là tình nhân nhóm tại ôm ấp lấy đồng dạng.

Lý Vân Phi bọn họ ngồi ở trong đại sảnh chờ Công Tôn đại nương, băng bàn loại Minh Nguyệt, đã hơi tiem lên cao mông lưng ánh trắng, đẹp làm cho người khác tan nát cõi lòng.

Đang lúc này, Lý Vân Phi nhìn thấy một cái lão thái bà nhận thức bóng cây hạ đi ra. Một cái rất già lão thái bà. Mặc thân bỏ đầy bỏ đỉnh màu xanh y phục, lưng bên trên giống như đè ép khối đại tảng đá. Thật giống như muốn đem hồng của nàng từ trung gian cán gãy.

Bước đi lúc nàng giống như thẳng tuột khom người, trên mặt đất tìm thứ gì đồng dạng. Ánh trăng chiếu vào trên mặt nàng mặt của nàng tràn đầy nếp nhăn. Xem ra giống như là trương đã vô thành một cục lại triển khai bông vải giấy.

Khang xào cây dẻ" trong tay nàng còn cầm rất lớn giỏ bằng trúc. Dùng một khối rất dày vải bông đang đắp vừa đi vừa la: "Mới vừa lên thành phố hạt dẻ rang đường, lại hương vừa nóng hạt dẻ rang đường. Mới mười văn tiền một cân. Một cái cơ khổ nghèo khó lão phụ nhân, đã đến sinh mệnh tuổi già. Còn muốn đi ra ngoài dùng nàng kia cơ hồ hoàn toàn khản giọng thanh âm từng tiếng tiếng rao hàng nàng hạt dẻ rang đường.

Lục Tiểu Phụng đột nhiên hô: "Lão bà bà, người tới đây, ta mua hai cân." Cây dẻ lại hương vừa nóng. Với lại chính là mới vừa lên thành phố.

"Người nói thập văn tiền một cân?" Lục Tiểu Phụng cả kinh kêu lên: "Hương như vậy tốt cây dẻ, ít nhất cũng phải mười lượng bạc một cân mới được. Thiếu một đồng tiền ta đều không mua."

Lão bà bà cười, cười đến khuôn mặt nếp nhăn càng sâu.

"Mười lượng bạc một cân, người nếu chịu bán, ta liền mua hai cân." Lục Tiểu Phụng cười nói. "Nhưng ta còn có một việc muốn người hỗ trợ."

Lão bà bà cười khỏ nói: "Giống như ta vậy lão thái bà, còn có thể giúp đại gia người làm chuyện gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Chuyện này chỉ có người có thể làm. Những người khác ai cũng không được."

Lão bà bà kỳ quái hỏi: "Tại sao?"

Lục Tiểu Phụng cười cười nói: "Bởi vì người thất lưng đã cong rồi, vốn là thật giống như luôn là trên mặt đất tìm đồ đồng dạng, cho nên ta muốn người đi thay ta tìm dạng đồ."

"Tìm thứ gì."

Lục Tiểu Phụng nói: "Tìm mặc đồ đỏ giấy nữ nhân, hồng trên giấy còn thêm con chim cú mèo."

Lão bà bà cũng cười, chuyện như vậy gọi nàng làm. Chính là tái thích hợp bất quá. Nàng tự tính chui vào người khác quần dưới đi, người khác cũng sẽ không lòng nghi ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30:: thoát thân

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 30:: thoát thân

Lão bà bà kia thật cao hứng bỏ đi, Lục Tiểu Phụng rất vui vẻ, hẳn cho là mình nghĩ ra rồi cái ý kiến hay, thực là Lý Vân Phi lại biết người này tự là Công Tôn đại nương.

Cây dẻ vẫn còn rất nóng, vừa nóng lại hương. Lục Tiểu Phụng đang chuẩn bị ủy lạo ủy lạo tự mình. Hắn lột một viên cây dẻ đặt ở vừa định đặt ở trong miệng. Lý Vân Phi đem hắn trong tay cây dẻ xóa sạch.

Lục Tiểu Phụng kỳ quái hỏi: "Lý Vân Phi, người làm gì a!"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta có chút cảm giác, cái này bán cây dẻ người có chút không đúng."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Có cái gì không đúng?"

Lý Vân Phi cười nói: "Chúng ta một mực tìm Công Tôn đại nương, mà Công Tôn đại nương nàng hội dịch dung, nhất không dễ dàng bị người hoài nghi đúng là vừa mới lão bà bà. Với lại cái kia lão bà bà quần cũng quá dài, đem chân của mình đều trùm lên, ta có chút hoài nghi cái kia lão bà bà tự là Công Tôn đại nương."

Đang lúc này, cái kia lão bà bà từ trong bóng tối đi ra, này lúc, Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng phát hiện cái kia lão bà bà lão nhân hôn hoa trong mắt chớp động lên một cổ dao mang loại quang. Giả như vậy cụ bà trong mắt không nên có như vậy quang.

Lão thái bà nhìn một chút Lý Vân Phi bọn họ, sau đó nhìn một chút bị đánh rơi trên mặt đất cây dẻ, khô héo ngoài miệng lộ ra một chút nhe răng cười, lầm bầm nói: "Như vậy tốt hạt dẻ rang đường, một cái là có thể độc chết ba mươi người, không ăn chẳng lẽ không phải đáng tiếc."

Nàng tập tễnh trước đi tới, Lý Vân Phi chợt phát hiện nàng bước đi bộ dạng mặc dù lão thái Long Chung, vẫn cước bộ cũng rất nhẹ. Nàng mặc quần rất dài, thẳng tuốt kéo dài tới trên mặt đất trông lên chân. Lục Tiểu Phụng cũng nhìn chân của nàng, không nói lời nào.

Lão bà bà bỗng nhiên cười. Tiếng cười của nàng như chuông bạc, so với chuông bạc thay đổi nghe. Nàng vẫn đạo: "Tại sao ta cây dẻ, các ngươi không ăn, chẳng lẽ ta cây dẻ không dễ ăn."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi cây dẻ có được hay không ăn, ta không biết, ta chỉ biết nếu là ta ăn, ta liền không thấy được ngày mai mặt trời rồi."

Lão bà bà cười nói: "Tốt, Lý Vân Phi tự là Lý Vân Phi. Lợi hại."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi là làm thế nào biết, ta chính là Lý Vân Phi."

"Quan sát như vậy cẩn thận, vẫn cùng bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng ở chung một chỗ, không đúng Lý Vân Phi là ai."

Lý Vân Phi cười, đang lúc này, lão bà bà kia từ rổ trong rút ra song đoản kiếm. Trên thân kiếm buộc lên đỏ tươi màu gấm. Tự tại hần nhìn thấy này đôi đoản kiếm lúc. Kiếm quang chợt lóe, kiếm phong đã đến cổ họng của hần. Thật là nhanh xuất thủ, thật là nhanh kiếm.

Lý Vân Phi trong nháy mắt rút ra bảo kiếm, hai người trong nháy mắt giao thủ mười chiêu không dứt, Lý Vân Phi luôn luôn cho là Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành kiếm đã là thể gian nhanh nhất kiếm rồi, thực là, này Công Tôn đại nương kiếm nhưng lại cũng nhanh như vậy.

Lý Vân Phi bị buộc luống cuống tay chân, này người kiếm pháp lại cao minh như vậy, không ngờ rằng côi đời này còn có như vậy giấu điểm cao thủ.

Tích có giai nhân Công Tôn thị, múa kiếm khí động tứ phương. Xem người như núi sắc như đưa đám, thiên địa vì đó lâu lên xuống.

Điều như nghệ bắn chín ngày rơi, kiểu như quần(bầy) Đẻ tao Long Tường. Tới như lời đình thu tức giận, thôi như Giang Hải động lại diệt sạch.

Nơi này mặc dù không có xem núi người. Nhưng Lý Vân Phi lại thần sắc như đưa đám. Này kiếm khí bốn phía, thật giống như liên tiếp ngay cả này tháng tám mười lăm ánh trăng cũng bị này kiếm khí che đầy kín rồi.

Đây chính là năm đó Công Tôn thị, dạy nàng đệ tử luyện tập Kiếm Vũ sao?

Lý Vân Phi chéo áo đã bị kiếm khí gạt sạch rồi. Lui không thể lui lúc, Lục Tiểu Phụng cũng tiến lên hỗ trợ.

Thế nhưng Công Tôn đại nương kiếm pháp thật sự quá cao, Lục Tiểu Phụng cũng dần dần bị dồn đến trên cành cây, Công Tôn đại nương kiếm hướng Lục Tiểu Phụng đâm tới, lập tức tự muốn giết chết Lục Tiểu Phụng rồi, thực là Công Tôn đại nương nhưng không biết Lục Tiểu Phụng bản lãnh. Chỉ thấy Lục Tiểu Phụng thân thể vừa trượt, nhưng lại dọc theo cây khô trơn đi lên. Một kiếm tự đâm vào trên cành cây.

Tự tại cái này khẩn cấp thời khắc, Lý Vân Phi một kiếm đâm tới, này kiếm so sánh bất cứ lúc nào cũng muốn mau. Công Tôn đại nương nhẹ buông tay, kiếm tự lưu tại cái kia trên cây khô.

Lục Tiểu Phụng cũng tấn công rồi tới đây, Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng liên thủ tấn công hướng Công Tôn đại nương, Công Tôn đại nương vừa nhìn như thế, tự phi thân mà đi, một cái nháy mắt nhưng lại bay ra không dứt năm trượng xa.

Lý Vân Phi nhìn thấy không ít khinh công cao siêu người, nhưng này Công Tôn đại nương không những kiếm pháp cao, liên tiếp ngay cả khinh công cũng cao siêu vô cùng. Thật sự là cái đáng sợ nhân vật.

Bất quá Lục Tiểu Phụng khinh công cũng rất cao, Lục Tiểu Phụng chặt chẽ tiếp theo Công Tôn đại nương phía sau, một bước cũng không sót, Lý Vân Phi kể từ khi nhận được rồi Lục Tiểu Phụng truyền thụ cho Phụng Vũ Cửu Thiên sau này, khinh công cũng là đột nhiên tăng mạnh, mặc dù không thể bên cạnh bên Lục Tiểu Phụng so sánh với, thực là hần cũng rất xa theo ở phía sau.

Tự tại Lục Tiểu Phụng phải bắt đến kia Công Tôn đại nương lúc, người nọ đột nhiên vừa rơi xuống, hô: "Cứu mạng a, cứu mạng a."

Cái thế giới này bên trên vĩnh viễn đều có hảo bất bình dùm người, này lúc, đột nhiên chui ra rồi mười mấy người, lầy lầy, cầm kiếm sắc cầm kiếm, còn có vài cái cầm lấy băng ghế. Vây quanh rồi Lục Tiểu Phụng, mà Công Tôn đại nương lại nhân cơ hội chạy.

Kia mười mấy người hô: "Ngươi người này, truy đuổi cái lão nhân gia, ngươi muốn làm những thứ gì?"

Đang lúc này, một người vọt ra, hướng mấy người kia bùm bùm cách cách phiến đi qua, trong miệng mắng: "Mấy người các ngươi tiểu tử, làm gì, ngươi biết hần là ai vậy sao? Hần là Xà Vương bạn tốt, Lục Tiểu Phụng."

Lục Tiểu Phụng có thể đắc tội, thực là Xà Vương lại không thể đắc tội. Mấy người kia hù dọa chiếu cố chạy đến Lục Tiểu Phụng bên cạnh cầu tình.

Lục Tiểu Phụng nhìn Công Tôn đại nương sớm tự chạy, không thể làm gì khác hơn là xong việc. Này lúc cái kia lao ra hần từ chạy đến Lục Tiểu Phụng bên cạnh nói: "Xà Vương lão đại, đã tra được bắt cóc Tiết băng địa phương."

Lục Tiểu Phụng vội la lên: "Ở nơi đâu mang ta đi a."

Người nọ mang theo Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi hướng mục đích chạy đi. Người nọ đem hai người dẫn tới trong một ngõ hẻm, ngõ hẻm phần cuối

có phiên Tiểu Hồng môn. Môn là khép hờ, một người đang đứng tại cửa. Thật giống như thực vội, gấp đến độ thẳng chà xát tay.

Lục Tiểu Phụng bận rộn vọt đi vào, Lý Vân Phi theo ở phía sau, trong phòng có hai người, nhưng có phải hay không Tiết băng, thật là hai nam nhân. Trong đó một cái dĩ nhiên là kim cữu linh.

Lục Tiểu Phụng ngây ngẩn cả người vấn đạo: "Tại sao là nguoi, Tiết băng nhỉ?"

Kim cữu linh không có trả lời những lời này, lại đưa tay ra, trong tay của hắn dẫn bộ y phục. Lại nhẹ lại mềm bạch y phục. Đây là Tiết băng y phục, Lục Tiểu Phụng dĩ nhiên nhận được. Hắn sắc mặt đã thay đổi, Tiết băng y phục ở chỗ này, người lại không tại. Bộ y phục này dĩ nhiên không phải là tự mình đi tới. Nàng dĩ nhiên cũng sẽ không tự mình cởi quần áo ra, trần truồng đi ra ngoài. Lục Tiểu Phụng bỗng nhiên chân càng mềm, lui về phía sau rồi hai bước. Cũng tại trên ghế, trong dạ dày đã đã tuôn ra nước chua.

Kim cữu linh sắc mặt cũng rất trầm trọng, chần chờ, rốt cục vấn đạo: "Nguoi nhận được đây là Tiết băng y phục?"

Lục Tiểu Phụng gật đầu, thần sắc rất là khó coi. Nhưng hắn còn ôm hi vọng vấn đạo: "Y phục của nàng nếu ở chỗ này, người của nàng dĩ nhiên cũng nhất định đến nơi đây. Nguoi nhìn thấy nàng không có?"

Kim cữu linh lại lắc đầu, nói: "Chúng ta đi lúc, nơi này đã không có người."

"Nguoi làm sao tìm tới nơi này tới?" Lục Tiểu Phụng vấn đạo.

Kim cữu linh nói: "Chỗ này cũng không phải chúng ta tìm được?"

"Là (vâng,đúng) Xà Vương?"

Lần này kim cữu linh điểm gật đầu nói: "Hắn đích xác là bằng hữu tốt của nguoi. Cũng đích xác thay nguoi hết lực!"

Kim cữu linh nói: "Kể từ khi nay đại rạng sáng lúc bắt đầu, dưới tay hắn tất cả huynh đệ lại bắt đầu thay nguoi tìm Tiết băng, bọn họ tìm người phương pháp rất hữu hiệu. Bởi vì là(vì) huynh đệ của bọn họ đã thâm nhập thành thị này mỗi trong khắp ngõ ngách. Nhất là trà lâu, tửu quán, khách sạn, quán cơm, thậm chí bán thuyền tử tiêu, vịt quay cơm Đại Bài Đương. Đây chút ít vốn là người nhất tạp, tin tức nhiều nhất địa phương. Bọn họ trước từ những chỗ này bắt đầu hỏi thăm, gần nhất có hay không khả nghi người xa lạ. Vô luận người nào cũng muốn ăn cơm ngủ. Khách sạn không có, bọn họ lại tái hỏi thăm phụ cận có rãnh rồi hay không phòng ốc muốn cấp khả nghi người xa lạ. Ba ngày cái phổ phùng hảo hán tại đồng thời hỏi thăm một chuyện. Dĩ nhiên rất nhanh sẽ hỏi ra mặt mây tới."

Lý Vân Phi nói: "Vậy các nguoi là thế nào phát hiện Tiết băng?"

Kim cữu linh nói: "Hôm nay hoàng hôn lúc, bọn họ hỏi chuyện này, chính khắc tựu phái người đến nơi đây thám thính, khi đó trong phòng này tựa hồ còn có nữ nhân tiếng rên rĩ. Tới thám thính người không dám hành động thiếu suy nghĩ, trở về sẽ tìm người đến. Nơi này lại tị không có ai."

Kim cữu linh nói: "Tiết kỹ mẹ ôi y phục còn tại, thực là người đã không gặp. Đây chỉ có một loại giải thích, trối nàng tới người, biết hành tung đã bị phát hiện. Tựu lập tức đem nàng mang đi. Lại ngai trên người nàng xuyên bạch y phục quá thấy rõ rãnh rãnh rồi. Cho nên tựu thay nàng đổi bộ quần áo."

Kim cữu linh nói: "Chỗ này chỉ có một cái giường, chỉ có một người ở. Nhưng có sáu bảy bộ các loại bất đồng y phục. Đây tựu có thể chứng minh chuyện này."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chứng minh người này nhất định tinh thông dịch dung giả dạng. Tùy thời đều có thể lấy các loại bất đồng thân phận xuất hiện."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31:: kim may

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 31:: kim may

Lý Vân Phi gật đầu, suy nghĩ một chút vấn đạo: "Kim bộ đầu, nguoi bây giờ có cái gì hiềm nghi người sao?"

Kim cữu linh nói: "Hiện tại chỉ biết là một phụ nữ."

Lục Tiểu Phụng vấn đạo: "Nữ nhân, làm sao nguoi biết là nữ nhân?"

Kim cửu linh nói: "Nơi này khắp nơi đều tích trước tro bụi, cho thấy đã thật lâu không có ai tới ở qua. Nhật dụng sinh hoạt cần dùng đồ nơi này liên tiếp ngay cả đồng dạng cũng không có. Nhưng có mặt gương. Nữ nhân đích xác luôn là ưa soi gương."

Lý Vân Phi cười nói: "Không chỉ là nữ nhân thích soi gương, có nam nhân cũng thích soi gương. Dịch dung cải trang cũng muốn soi gương."

Kim cửu linh tại phía trước cửa sổ trên bàn, cầm lên mặt gương nói: "Phía trên này có một trên tay mờ hôi dấu vết lưu lại dấu, là mới lưu lại. Đây là một phụ nữ thủ ấn."

Lý Vân Phi nói: "Nếu là ta đoán không sai, nàng vừa mới rất có thể là nằm ở trên giường. Mới vừa có người nghe được nữ nhân tiếng rên rĩ. Nói rõ Tiết cô nương là vừa mới bị người mang đi."

Lục Tiểu Phụng thở dài, nói: "Kỳ thực tựu coi như các ngươi không nói, ta cũng có thể muốn lấy được. Đây người đích thị là vợ vàng mang đi Tiết băng mới lưu lại nhiều như vậy dấu vết."

Lý Vân Phi nhìn kim cửu linh vẫn đạo: "Tiết cô nương là lúc nào bị người mang đi."

Kim cửu linh nói: "Buổi tối, ngày còn không có toàn bộ màu đen lúc."

Khi đó Lục Tiểu Phụng chính ở trên đường đang chuẩn bị đến tây viên đi phó ước, kia bán hạt dẻ rang đường "Lão bà bà" cũng còn không có xuất hiện. Nàng rất có thể là đem Tiết băng mang sau khi đi, rồi đến tây viên đi. Nàng rất có thể tựu là mướn phòng này người.

Kim cửu linh nói: "Phòng này là tại hai tháng trước mướn xuống tới. Chính xác ngày là tháng năm mười một."

Lục Tiểu Phụng động dung nói: "Tháng năm mười một?"

Kim cửu linh nói: "Vương phủ trộm án là tại tháng sáu mười một phát sinh, nàng tới mướn phòng này lúc, trùng hợp tại trộm vụ án phát sinh trước một tháng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cũng chính là sông trọng uy sinh nhật ba ngày đầu!"

Kim cửu linh nói: "Sông trọng uy sinh nhật cùng chuyện này lại có quan hệ gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Hắn sinh nhật kia Thiên Giang nhẹ hà từng là riêng tới vì hắn chúc thọ."

Kim cửu linh ánh mắt chớp động, suy nghĩ một chút nói: "Cũng vào ngày hôm đó. Nàng đem vương phủ bảo khóa chìa khoá đánh mô hình."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cũng là vì phòng ngừa để cho người khác hoài nghi nàng cùng chuyện này có quan hệ. Cho nên bọn họ lại đợi mấy ngày mới động thủ."

Lý Vân Phi chen miệng nói: "Tại làm đại án như thế trước, dĩ nhiên muốn có rất chu đáo chặt chẽ kế hoạch. Còn phải trước nghĩ cách hiểu rõ vương phủ hoàn cảnh. Động thủ lúc mới có thể vạn vô nhất thất."

Lục Tiểu Phụng nói: "Đúng, nàng bình thường dĩ nhiên không thể lấy kia đại hồ tử thân phận xuất hiện. Cho nên tới rồi buổi tối hôm đó nhất định phải chuẩn bị cái bí mật địa phương dịch dung giả dạng."

Lý Vân Phi nói: "Nơi này chính là cái rất địa phương tốt."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không sai, cũng bởi vì chỗ này là tại khu náo nhiệt trong. Cho nên ngược lại sẽ không làm cho người lòng nghi ngờ!"

Kim cửu linh thở dài nói: "Xem ra nàng xác thực rất có thể bắt đắc tá khác trong lòng người nhược điểm."

Này lúc, kim cửu linh bên cạnh cái kia người rốt cục không nhịn được vẫn đạo: "Chẳng lẽ tới mướn phòng này người, tựu là kia thiêu hoa đạo tặc?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Hiện tại chúng ta mặc dù vẫn không thể hoàn toàn xác định, nhưng ít ra đã có sáu bảy thành nắm chắc."

Kim cửu linh bỗng nhiên nói: "Không dứt sáu bảy thành!"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi làm sao sẽ nói như vậy."

Kim cửu linh nói: "Ta dám nói chúng ta bây giờ ít nhất đã có cửu thành trở lên nắm chắc."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi tại sao như thế xác định?"

"Cũng bởi vì như vậy đồ." Hắn từ trong ống tay áo lấy ra cái hồng sa tanh Tiểu Hà bao, nói: "Đây là ta vừa mới từ tủ quần áo hạ tìm được. Ngươi xem một chút bên trong là cái gì?" Trong ví dĩ nhiên là một bọc mới tinh kim may.

Lý Vân Phi nói: "Này bao kim may không thể nói rằng cái gì? Nhà ai không có kim may đâu."

Kim cửu linh nói: "Thông thường một loại kim may dĩ nhiên không thể nói rằng cái gì, thế nhưng kim may là dùng trăm Luyện Kim mới vừa chế tạo, cùng phổ thông châm bất đồng."

Lý Vân Phi cười cười tự không nói chuyện rồi.

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Phía trên có hay không độc."

Kim cửu linh lắc đầu nói: "Không có, nàng lưu lại những người đó người sống có lẽ chính là muốn những người đó chứng minh nàng không phải nữ nhân, là cái trường trước đại hồ tử, hội thù hoa nam nhân."

Lục Tiểu Phụng nói: "Nàng căn bản cũng không có một chút muốn giết bọn hấn cần thiết."

Kim cửu linh nói: "Các ngươi nói nàng có không có khả năng tự là sông nhẹ hà?"

Lý Vân Phi nói: "Cái này không thể nào, ta đã thấy nàng, nàng tuyệt đối không có cao minh như vậy công phu."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không sai. Chúng ta đã giao thủ, sông từ hà công phu không tệ, nhưng là tuyệt đối không có võ công cao như vậy."

Hấn lại nói tiếp: "Sông nhẹ hà duy nhất nhiệm vụ, chẳng qua là thay nàng đến trong vương phủ đi dò xét tình huống. Tái đánh ra vài cái chìa khoá mô hình tới mà thôi."

Kim cửu linh nói: "Ngươi cho là sông nhẹ hà là thuộc hạ của nàng?" Lục Tiểu Phụng gật đầu.

Kim cửu linh nói: "Sông nhẹ hà trong giang hồ cũng đã là cái danh nhân với lại rất kiêu ngạo làm sao sẽ cam tâm thụ nàng khống chế?"

Lục Tiểu Phụng thở dài nói: "Bởi vì nàng mọi thứ đều so sánh sông nhẹ hà mạnh hơn nhiều, ta trong cuộc đời này. Cho tới bây giờ cũng không có gặp quá võ công cao như vậy, như vậy hung ác giáo hoạt nữ nhân."

Kim cửu linh về mặt biến đổi, kinh ngạc nói: "Các ngươi đã gặp nàng?"

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Chẳng những đã thấy quá nàng, với lại cơ hồ đã chết tại trong tay nàng."

Kim cửu linh kỳ quái hỏi: "Các ngươi làm sao sẽ nhìn thấy nàng?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta vốn là thay thế một người bạn đến tây viên đi phó ước."

Kim cửu linh vẫn đạo: "Phó ước? Kia là cái dạng gì ước hẹn?"

Lục Tiểu Phụng thật dài thở dài nói: "Kia thật sự là cái muốn chết ước hẹn."

Kim cửu linh nói: "Ngươi kia bằng hữu ước chừng người là ai?"

Lục Tiểu Phụng lạnh lùng nói: "Là (vâng, đúng) Công Tôn đại nương, Công Tôn Lan."

Kim cửu linh cau mày nói: "Ta thật giống như cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua danh tự này."

Lục Tiểu Phụng lắc đầu nói: "Bởi vì nàng bốn cũng không phải là cái nổi danh người, cũng cho tới bây giờ không muốn nổi danh."

Kim cửu linh kỳ quái, liền hỏi: "Nàng kia là cái hạng người gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Không biết."

Kim cửu linh càng thêm kỳ quái, hỏi hấn: "Ngươi đã thấy quá nàng, tại sao lại liên tiếp ngay cả nàng là cái hạng người gì cũng không biết?"

Lý Vân Phi cười, nói: "Lục Tiểu Phụng mua hai cân khang xào cây dẻ, hấn chỉ cần ăn một cái đi xuống, ngươi bây giờ đã không thấy được hấn."

Lục Tiểu Phụng nói: "Nhờ có Lý Vân Phi xoá sạch rồi trong tay của ta cây dẻ, ta thiếu chút nữa tự nuốt vào."

Kim cửu linh bỗng nhiên thất thanh kêu lên: "Hùng bà ngoại hạt dẻ rang đường!"

Lý Vân Phi rất kỳ quái, nhìn hướng kim cửu linh. Kim cửu linh lập tức sẽ biết Lý Vân Phi ý tứ, giải thích: "Hai năm trước trong, thường thường hội có chút không rõ người chết ở trên đường, những thứ kia bị độc chết bên cạnh thì thể đều rơi là tả trước chút ít hạt dẻ rang đường. Với lại gặp chuyện không may lúc, đều là tại đêm trăng tròn."

Lý Vân Phi nói: "Hôm nay không phải là đêm trăng tròn sao?"

Lục Tiểu Phụng điểm gật đầu nói: "Không tệ, hôm nay tự là đêm trăng tròn."

Kim cử linh nói: "Hai năm trước, có một mối ra đạo tiêu sư gọi trương phóng, chính là như vậy chết. Chỉ bất quá hán trước khi chết còn nói rồi hai câu nói."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Nào hai câu nói?"

"Hán câu thứ nhất nói đúng là: hùng bà ngoại hạt dẻ rang đường." Kim cử linh suy nghĩ một chút nói: "Câu thứ hai là chúng ta hỏi nữa hán, hùng bà ngoại là ai? Tại sao muốn hại hán lúc hán nói. Bởi vì nàng mỗi tới rồi đêm trăng tròn, tự thích giết người."

Lục Tiểu Phụng thật dài thở ra một hơi nói: "Nguyên lai nàng chẳng những là nữ đồ tể, hoa đào phong, ngũ độc nương tử vẫn là hùng bà ngoại."

Kim cử linh nói: "Chẳng lẽ nguoi cho là thêu hoa đạo tặc cũng là nàng?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta ban đầu cũng không nghĩ tới, nhưng vài món chuyện tự cùng một chỗ. Tự không sai biệt lắm, có thể nói rõ nàng chính là thêu hoa đạo tặc."

Kim cử linh vẫn đạo: "Nào vài món chuyện?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Đệ nhất: ta — đường đuôi kịp mạch nhớ cửa hàng bánh cái kia trên đường, mới bị nàng trượt rồi. Hiện tại ta mới biết được nàng tại sao muốn hướng bên kia trốn. Bởi vì nàng tại kia cái trên đường ở qua. Đối với cái kia nhai địa thế so với ta quen thuộc. Thứ hai: trong tủ treo quần áo những thứ kia y phục, cũng đang cùng nàng vốc người tương hợp nghe thanh âm của nàng. Tuổi cũng không lớn, muốn giả trang thành cái xinh xắn hậu sinh. Cũng sẽ không bị người nhìn thấu. Thứ ba: nàng mặc dù giả trang thành cái lão thái bà, nhưng trên chân xuyên nhưng vẫn là song hồng giày. Đồ tui sa tanh phía trên nghe nói còn thêu con chim cú mèo."

Kim cử linh cũng dài trường thở ra một hơi, nói: "Bất kể như thế nào. Chúng ta bây giờ cuối cùng đã biết kia thêu hoa đạo tặc là ai rồi. Chỉ tiếc chúng ta hãy tìm không tới nàng. Với lại căn bản không có đầu mối đi tìm."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32:: tái kiến trung thành hòa thượng

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 32:: tái kiến trung thành hòa thượng

Lý Vân Phi nghe được kim cử linh than thở, cười cười nói: "Kim bộ đầu, nguoi đây tự nói sai rồi, kỳ thực còn có đầu mối."

"Có đầu mối, đầu mối gì?" Kim cử linh kỳ quái hỏi.

"Không những có, hơn nữa còn không chỉ một cái." Lý Vân Phi nói tiếp: "Đệ nhất: chúng ta đã biết sông nhẹ hà là nhận được nàng, thứ hai: nàng nếu ở chỗ này có cái bí mật sào huyết, tại chỗ khác làm án lúc, cũng nhất định sẽ đồng dạng hữu sào huyết."

Kim cử linh con mắt lóe sáng, nói: "Không tệ, vô luận cái dạng gì cao thủ làm án, đều tránh không được có chính hán đặc biệt thói quen, với lại rất khó thay đổi."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, cho nên chúng ta bây giờ chỉ phải tìm được sông Tử Hà, là có thể tìm được Công Tôn đại nương. Với lại, tại Nam Hải bọn họ nhất định có một sào huyết."

Kim cử linh nói: "Tốt lắm, ta hiện tại tự hướng nơi đó dùng bồ câu đưa tin, làm cho người ta đi tìm tìm kiếm các nàng."

Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Hảo, kia tự phiền toái Kim bộ đầu rồi."

Lục Tiểu Phụng bỗng nhiên thở dài nói: "Ta hiện tại mới biết được người khác tại sao đều nói nguoi là ba trăm năm tới Lục Phiến Môn bên trong thứ một cao thủ."

Kim cử linh mỉm cười nói "Tại sao?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Bởi vì nguoi chẳng những hội mua chuộc lòng người, còn có thể bán đứng bằng hữu."

Kim cử linh cười đến tựa hồ có chút miễn cưỡng, cười khổ nói: "Ta bán đứng quá ai?"

Lục Tiểu Phụng nói "ta cùng Lý Vân Phi a!" Hắn cười nói tiếp: "Nếu không phải ngươi đem chúng ta kéo xuống này giao du với kẻ xấu, ta hiện tại tại sao có thể có nhiều như vậy phiền toái? Làm sao sẽ như thế như thế đầu."

Kim cửu linh nói: "Nhưng là bây giờ xem ra các ngươi đã mau đưa đầu của ngươi đầu đưa cho người khác rồi."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Vậy chúng ta đem như thế đầu đưa cho người nào?"

Kim cửu linh mỉm cười, chậm rãi nói: "Thêu hoa đạo tặc, Công Tôn đại nương."

Lục Tiểu Phụng cũng cười, nói: "Kia chúng ta bây giờ tự đi đưa cho nàng!"

Lý Vân Phi nói: "Dĩ nhiên ta sẽ đi ngay bây giờ rồi, cái khác vô luận chuyện gì, cũng có thể trước để qua một bên lại nói. Bây giờ còn có cái gì so sánh bất được thêu hoa đạo tặc còn trọng yếu như?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Hiện tại không được, ta lại còn có một việc không bỏ xuống được?"

Kim cửu linh nói: "đây là cái gì chuyện?"

Lục Tiểu Phụng chậm rãi nói: "Bằng hữu chuyện."

Lý Vân Phi thờ dài. Nói "ta cũng biết ngươi nhất định còn muốn đi tìm Xà Vương, không biết hắn có chịu hay không giao ta người bạn này. Có thể có bằng hữu như thế, nhất định rất tốt."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Nhất định sẽ, hắn nhất định sẽ nhận thức ngươi người bạn này."

Xà Vương không chịu giao Lý Vân Phi người bạn này. Bởi vì hắn đã không có cách nào khác tái giao bằng hữu rồi, chết người làm sao có thể giao bằng hữu như?

Tiểu lâu không âm thanh âm, cũng không có ánh đèn. Trong viện các huynh đệ đều đã phái đi ra tìm Công Tôn đại nương, chỉ có bốn người tại khán thủ, bọn họ sớm lại bắt đầu kỳ quái, nhưng là lại không có một người nào dám đi tới nhìn. Không có Xà Vương phản phó, ai cũng không dám đi lên lầu. Nhưng Lục Tiểu Phụng đương nhiên là ngoại lệ. Hắn là Xà Vương bạn tốt, khác người không thể đi vào, nhưng hắn có thể.

Môn là khép hờ, Lục Tiểu Phụng đẩy cửa ra đi vào, Lý Vân Phi cấp rồi hắn cái cây đánh lửa, cây đánh lửa mới vừa đẩy lên, lại dập tắt rơi xuống. Lục Tiểu Phụng tay đã cứng ngắc đến liên tiếp ngay cả cây đánh lửa đều bắt không được rồi.

Ánh lửa chợt lóe ở giữa, Lý Vân Phi đã nhìn thấy Xà Vương một đôi lời ra hốc mắt ngoài ánh mắt. Hắn càng đã bị người sống ghim chết tại trên giường êm, bị một cái đồ tươi bằng gấm ghim chết. Công Tôn đại nương trên đoàn kiếm buộc lên chính là loại này bằng gấm.

Lục Tiểu Phụng đi tới kéo Xà Vương tay, thân thể đột nhiên bắt đầu run rẩy lên, phòng rồi trong một mảnh hắc ám. Lý Vân Phi không có tái Nhiên Đăng, hắn biết Lục Tiểu Phụng nhất định không đành lòng tái kiến Xà Vương mặt. Hắn cũng tìm không ra nói cái gì tới đồ dành Lục Tiểu Phụng. Giống như chết hắc ám, giống như chết yên tĩnh, một người chỉ có dưới tình huống như vậy, mới có thể chân chính cảm giác được chết là kiện cỡ nào chân thực, đáng sợ cỡ nào chuyện.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Lục Tiểu Phụng đột nhiên nói: "Đi, chúng ta bây giờ đi."

Lý Vân Phi nói: "Ân."

Lục Tiểu Phụng nói: "Nhưng ta sẽ không lại đem như thế đầu đưa cho nàng." Hắn bỗng nhiên lại cười cười, tiếng cười bên trong tràn đầy một loại vô phương miêu tả bi thống cùng tức giận ý.

Lý Vân Phi không có Nhiên Đăng, bởi vì Lục Tiểu Phụng nét mặt bây giờ hắn không đành lòng nhìn.

Chỉ nghe Lục Tiểu Phụng từng chữ nói: "Ta muốn nhượng đầu của nàng vĩnh viễn sẽ không tái đầu."

Lý Vân Phi minh bạch ý tứ của hắn. Một người đầu chỉ có tại bị cắt đi sau này mới vĩnh viễn sẽ không tái đầu.

Lục Tiểu Phụng không muốn ngồi xe, nhưng hiện tại nhưng lại hết lần này tới lần khác ngồi trên xe. Người miễn là còn sống, tự khó tránh khỏi muốn làm chút ít tự mình bản không muốn làm chuyện. Hắn nhất định phải tìm cách ở trên xe ngủ một giấc, tìm được Công Tôn đại nương lúc hắn mới có tinh thần đối phó nàng.

Tàng sáng lúc, xe ngựa tại một cái tiểu hương người trong thôn đậu hủ cửa điểm ngừng lại, trong gió sớm tràn đầy nóng sữa đậu nành mùi thơm.

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng ngồi ở trên xe ngựa ngăn người, cho nên khuyên nhủ: "Ta biết ngươi rất khó quá. Thực là ngươi tự tính ăn không vô đồ, cũng nhất định phải uống chút nóng sữa đậu nành a."

Lục Tiểu Phụng không đúng cái thích cự tuyệt bằng hữu người, hắn đáp một tiếng, nói: "Vậy cũng tốt, Kim bộ đầu, ngươi cũng uống một chút đi."

Mấy người đi xuống xe ngựa, đầu hủ điểm còn đốt chén nhỏ bất tỉnh đèn. Một người chính ngồi chồm hỏ ở trong góc, nâng trước chén nóng sữa đậu nành, đang uống.

Đèn chiếu sáng vào trên đầu của hắn, khiến cho đầu của hắn cũng tại phát sáng. Là người hòa thượng. Hắn lớn lên mặt vuông tai lớn, rất có phúc tướng. Thực là mặc trên người nhưng lại bản lại phá. Trên chân một đôi giày cỏ cang mình cơ hồ nát thông đáy. Hắn vẫn là Lý Vân Phi người quen biết —— trung thành hòa thượng.

Nhìn cái này trên đời này kỳ quái nhất hòa thượng, Lý Vân Phi cười, vẫn đạo: "Trung thành hòa thượng, ngươi tại sao lại ở chỗ này, nhớ được đoạn thời gian trước, ngươi không đứng tại Nga Mi tìm cháu của ngươi sao?"

Trung thành hòa thượng nhìn Lý Vân Phi cười nói: "Hòa thượng tìm không được cháu, tự nhiên đã đi."

Này lúc, Lục Tiểu Phụng cũng vào rồi đầu hủ điểm, hắn nhìn thấy trung thành hòa thượng lại cười rồi, một bên cười còn vừa nói: "Trung thành hòa thượng, ngươi gần nhất có hay không lại đi làm không thành thật chuyện?" Trung thành hòa thượng nhìn thấy hắn hình như là lấy làm kinh hãi, liền tiếp ngay cả trong chén sữa đậu nành đều gọi cho đi ra ngoài.

Lục Tiểu Phụng cười to, nói: "Nhìn dáng vẻ của ngươi, ta cũng biết ngươi tối ngày hôm qua định lại không thành thật rồi. Nếu không nhìn thấy ta làm sao sẽ chột dạ?"

Trung thành hòa thượng nói: "Không thành thật chuyện, trung thành hòa thượng bình sinh chỉ làm như vậy một lần. Ngã phạt từ bị, tại sao luôn là muốn ta gặp ngươi."

Lý Vân Phi nghe thế cái, cười nói: "Trung thành hòa thượng, xem ra ngươi làm cái gì chuyện tốt, hiện tại bị Lục Tiểu Phụng cấp tìm tới cửa. Bất quá, ngươi hòa thượng, ngươi có thể làm những thứ gì?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Gặp ta có cái gì không tốt, ta ít nhất có thể thay ngươi đời này chén đậu cang trướng!"

Trung thành hòa thượng nói: "Hòa thượng uống sữa đậu nành dùng không đến trà tiền, hòa thượng hội hoá duyên." Hắn đem trong chén cuối cùng một ngụm sữa đậu nành vội vã uống vào, thật giống như liền chuẩn bị chạy ra.

Lục Tiểu Phụng lại ngăn cản hắn, cười nói: "Tự tính ngươi dùng không đến ta đãi thọ, cũng không ngại cùng ta hàn huyên một chút. Chẳng lẽ ngươi hòa thượng lại muốn đi làm cái gì chuyện xấu. Cho nên vội vã rồi đi?"

Trung thành hòa thượng cười khổ nói: "Tú tài gặp bình, có lý nói không rõ. Hòa thượng gặp Lục Tiểu Phụng, so sánh tú tài gặp bình còn hồng bát, hàn huyên tới hàn huyên đi. Luôn là hòa thượng xui xẻo !"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi có cái gì xui xẻo ?"

Trung thành hòa thượng nói: "Còn không gặp xui a, ta cả đời này sợ nhất gặp phải hai người, tại sao hôm nay tự gặp phải ngươi Lục Tiểu Phụng nhỉ?"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi sợ gặp phải Lục Tiểu Phụng, ngươi còn sợ gặp phải ai a?"

Trung thành hòa thượng nói: "Người này nói ra, các ngươi cũng tuyệt đối sẽ không biết đến."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy ngươi ngươi nói xem! Vạn nhất chúng ta nếu là thật đây này?"

Trung thành hòa thượng chần chờ, rốt cục nói: "Người này là một phụ nữ!"

Lý Vân Phi cười nói: "Hòa thượng nhận được nữ nhân cũng thật không ít!"

Trung thành hòa thượng cũng cười nói: "Nữ nhân nhận được hòa thượng cũng không ít."

Lý Vân Phi nói: "Vậy ngươi nói một chút người đàn bà kia là ai?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Nhất định là Âu Dương Thiên, hắn tại người ta nơi đó ở một đêm, hòa thượng phạm vào sắc giới, dĩ nhiên sợ nhìn thấy người."

Trung thành hòa thượng nói: "Cũng không phải, không đúng Âu Dương, là Công Tôn."

Lục Tiểu Phụng cả kinh kêu lên: "Công Tôn đại nương."

Trung thành hòa thượng cũng lấy làm kinh hãi kêu lên: "Làm sao ngươi biết là nàng? Ngươi cũng nhận được nàng?"

Lục Tiểu Phụng kêu lên: "Ngươi nhận được nàng? Ngươi có biết hay không nàng ở nơi đâu?"

Trung thành hòa thượng nói: "Ngươi tại sao muốn hỏi?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta muốn tìm nàng tính sổ."

Trung thành hòa thượng nhìn hấn, chợt cười to. Cười đến khom người xuống. Bỗng nhiên từ Lục Tiểu Phụng bên cạnh chạy ra ngoài. Đây một dãy cạnh đã chuẩn ra bốn năm trượng xa, tới rồi ngoài bốn năm trượng còn tại bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33:: kim cữu linh trùng độc

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 33:: kim cữu linh trùng độc

Lý Vân Phi nhìn thấy trung thành hòa thượng cười to chạy xa rồi, cho nên hô: "Trung thành hòa thượng, ngươi chạy cái gì? Có người muốn ăn ngươi a."

Thực là Lục Tiểu Phụng lần này đã quyết tâm không để cho hấn trượt rồi, thân thể lẳng không một phen, đã ngăn cản đường đi của hấn, bắt người trung thành hòa thượng vẫn đạo: "Ngươi tại sao muốn

Cười?"

Trung thành hòa thượng nói: "Hòa thượng cảm thấy buồn cười lúc, hòa thượng tự cười, hòa thượng trung thành."

Lý Vân Phi cũng đuổi tới vẫn đạo: "Chuyện này có cái gì buồn cười."

Trung thành hòa thượng kỳ quái nói: "Các ngươi tại sao muốn phá vỡ nồi đất hôi đấy a."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chuyện này, coi như là phá vỡ hòa thượng đầu, ta cũng vậy muốn hỏi đến cùng." Lục Tiểu Phụng nói rất chân thành, lúc nói nhìn trung thành hòa thượng ánh mắt từng chữ từng chữ nói.

Trung thành hòa thượng nhìn thấy Lục Tiểu Phụng nói rất chân thành, cho nên thở dài nói: "Hòa thượng đầu không thể đánh phá, hòa thượng chỉ có một đầu."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Vậy ngươi tự nói cho ta tại sao ngươi muốn cười?"

Trung thành hòa thượng lại bắt đầu cười, cười rất lớn tiếng, Lục Tiểu Phụng phiến ánh mắt vừa tròn, nhìn trung thành hòa thượng, trung thành hòa thượng tiếng cười im bật mà dừng, nói: "Bởi vì ba điểm, điểm thứ nhất là bởi vì ngươi nhóm căn bản tự tìm không được năng. Thứ hai: bởi vì các ngươi tự tính tìm được năng, cũng đánh không lại năng. Thứ ba: bởi vì ngươi tự tính có thể đánh thắng được năng, cũng không hữu dụng."

Lục Tiểu Phụng không nhịn được hỏi: "Làm sao vô dụng?"

Trung thành hòa thượng nói: "Bởi vì các ngươi chỉ cần nhìn thấy năng, căn bản tự không đành lòng đánh năng rồi, khi đó nói không chừng ngươi chỉ hi vọng năng có thể đánh các ngươi mấy cái."

Lục Tiểu Phụng nói "năng rất đẹp?"

Trung thành hòa thượng nói "trong chốn võ lâm có tứ đại mỹ nhân. Ngươi thật giống như đều nhận được?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Không tệ, ta đều biết, làm sao rồi."

Trung thành hòa thượng nói: "Vậy ngươi nói, các nàng đẹp không?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Đẹp, các nàng đều rất đẹp."

Trung thành hòa thượng cười nói: "Thực là, kia Công Tôn đại nương so sánh các nàng cộng lại còn muốn đẹp gấp mười lần."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi gặp qua nàng?"

Trung thành hòa thượng thở dài, cười khổ nói: "Ngã phạt từ bi, ngàn vạn chớ để nương hòa thượng nhìn lại thấy nàng, nếu không hòa thượng cho dù có thập cái đầu, chỉ sợ cũng muốn bị đánh vỡ."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi có biết hay không nàng ở địa phương nào?"

Trung thành hòa thượng lắc đầu nói: "Không biết!"

Trung thành hòa thượng nếu nói là không biết, kia cũng không biết. Trung thành hòa thượng cho tới bây giờ không nói láo nói.

Lục Tiểu Phụng cũng vấn đạo: "Người lần trước là tại cái gì địa lực nhìn thấy nàng?"

Trung thành hòa thượng nói: "Ta không thể nói cho các người biết."

Trung thành hòa thượng nếu nói là không thể nói cho người biết, đó chính là không thể nói cho người biết. Người tự tính phá vỡ đầu hấn. Kia cũng không hữu dụng.

Lục Tiểu Phụng cũng biết đây là không có cách nào khác, chỉ có hung hăng nhìn chăm chăm hấn. Bỗng nhiên cười nói: "Kỳ thực hòa thượng cũng không đúng chỉ có một đầu." Trung thành hòa thượng nghe không hiểu, nghi hoặc nhìn Lục Tiểu Phụng.

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Bởi vì hòa thượng còn có cái tiểu hòa thượng." Hấn cười to, cười đến khom người xuống. Trung thành hòa thượng đã khí ngậy người, hấn biết rõ Lục Tiểu Phụng là tại cố ý chọc giận hấn, thực là hấn vẫn là khí ngậy người, cơ hồ bị giận đến hôn mê bất tỉnh. Lý Vân Phi cười, cười to, rất lớn tiếng cười. Kim cừ linh ở bên cạnh nhìn, cũng nhìn không được nữa cười trộm rồi.

Trung thành hòa thượng bỗng nhiên than thở, nói: "Hòa thượng không nói láo, còn có câu trung thành nói muốn nói cho các người biết."

Lục Tiểu Phụng thật dễ dàng mới nhìn cười, vấn đạo: "Người nói a."

Trung thành hòa thượng nói: "Nhìn ba người các người người, đều là bộ mặt nám mốc khí. Không ra tam thiên, đầu đều cũng bị người phá vỡ."

Lý Vân Phi nhìn trung thành hòa thượng cười nói: "Đầu của ta mặc dù không có hòa thượng cứng rắn, thực là cũng sẽ không có người đem hấn phá vỡ."

Này lúc có người truyền đến tin tức, tìm được rồi một gian Công Tôn đại nương sào huyết.

Mục tiêu của bọn họ tự là phía sau một cái hạng ở tại trong, hạng đấy là một tòa tiểu phòng ốc.

"Thuê phòng người, là cái rất anh tuấn hậu sinh tiểu nhóm rồi. Dự chi rồi một năm tiền thuê nhà!" Một cái đầu mục bắt người chạy chậm đến kim cừ linh bên cạnh, thật giống như kim cừ linh chính là của hấn cha mẹ đồng dạng.

Kim cừ linh nói: "Này người là đồ đệ của ta, bây giờ là Lục Phiến Môn cử đại đầu mục bắt người. Mạnh vĩ!"

Lý Vân Phi vấn đạo: "Vậy người có không có nghe thấy bên trong có động tĩnh gì?"

"Không có, nghe nói kia phòng ốc cũng rất giống luôn luôn không có ai tới ở qua." Kia Mạnh vĩ nói.

"Có lẽ chúng ta đi đắc so sánh Công Tôn đại nương mau, nàng giết xà Vương Hậu vốn khó tránh khỏi muốn làm trễ nải chút thời gian, huống chi nàng còn muốn mang theo một cái đã bị thương Tiết băng." Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói.

Kim cừ linh nghe được Lý Vân Phi lời nói, phản phó nói: "Dem người thù hạ thấy được huynh đệ đều bỏ chạy, Mạc muốn bị người phát giác nơi này đã có cảnh giới!"

Mạnh vĩ nói: "Hành động của chúng ta thẳng tuốt rất cẩn thận, đến nơi đây các huynh đệ đều đã qua giả dạng rồi, Công Tôn đại nương không sẽ phát hiện."

Kim cừ linh cười lạnh nói: "Giả dạng có ích lợi gì? Người khác chẳng lẽ nhìn chưa ra?"

Lý Vân Phi liếc mắt một cái tự nhận ra trong quán trà tiểu nhị, ngõ hẻm đối diện một cái bán trái cây người bán hàng rong, bên cạnh hấn thầy tướng số cùng bảy tám cái(người) trà khách đều là người của bọn họ giả dạng thành. Tại công môn bên trong dây dưa lâu rồi, mọi cử động thật giống như cùng người bình thường không kiểu như là bậc cao nhất, nhất là mặt bên trên thần sắc cùng biểu tình càng không thể gạt được người sáng suốt.

Mạnh vĩ nói: "Ta đây tự người gọi bọn hấn đi."

Tiến vào trong phòng, ngày vẫn sáng, trong phòng trần đầy tro bụi. Chỗ này đã thật lâu không có ai tới ở qua, trong phòng trang trí cũng cùng đều thành bên kia không sai biệt lắm.

Trong tủ treo quần áo có tám chín bộ đủ loại kiểu dáng bất đồng y phục. Trên bàn có mặt gương, bên cạnh có trướng giường nhỏ, nhìn không ra nhất điểm đặc biệt chỗ khác. Cũng tìm không ra nhất điểm đặc biệt đầu mối. Bọn họ thật giống như đến không rồi một chuyến. Kim cừ linh đeo hai tay, mọi nơi đi tới đi lui. Bỗng nhiên một tung người, chui lên rồi xà ngang. Lại lắc đầu nhảy xuống.

Mạnh vĩ lại bỗng nhiên tại trong phòng bếp hoan hô lên tới. Hấn chạy lúc đi ra, cầm trong tay cái đầu gỗ hộp, hô: "Tìm được thứ gì!"

Kim cừ linh mừng rỡ nói: "Đây là đang nơi nào tìm được?"

"Tại lò trong." Mạnh vĩ nói. Lò trong đích xác là cái giấu đồ địa phương tốt. Đông Tây Tạng ở nơi đó, vậy nhất định có bí mật.

Kim cữu linh đang chuẩn bị mở ra xem nhìn, Lục Tiểu Phụng lại ngăn cản hấn, nói: "Cẩn thận trong hộp nói không chừng có cơ quan?"

Kim cữu linh lấy tay điên rồi điên hộp, cười nói: "Đây hộp rất nhẹ, nếu là trang thượng rồi cơ hoàng ám khí, nhất định sẽ tương đối trọng."

Kim cữu linh đương nhiên là cái cực nghiêm túc người, nếu không mười năm này cũng đã đáng chết rồi vài chục lần. Lục Tiểu Phụng không nói cái gì nữa, cơ hoàng ám khí nhất định là kim khí. Cầm ở trong tay phân lượng dĩ nhiên bất đồng. Hộp không có khóa, kim cữu linh mở ra hoa văn chạm trổ mộc đắp, trong lúc bất chợt một cổ màu đỏ nhạt khối nhẹ cấp xạ mà ra. Kim cữu linh nghĩ nín hơi đã không còn kịp rồi. Người của hấn cũng chạy trốn ra ngoài, "Phanh" một tiếng, đụng vào học tử bên trên, ngã xuống.

Lục Tiểu Phụng đang nhớ lại trung thành hòa thượng trung thành nói, hấn nói qua không quá ba ngày, ba người bọn hấn đầu cũng sẽ bị phá vỡ, không có nghĩ đến cái này lời nói thật bị thực hiện.

Mạnh vĩ sớm tựu chạy trốn ra ngoài, chỉ chờ khói độc tan hết, hấn mới nắm mũi đi đến.

Này lúc Lục Tiểu Phụng đã sớm đỡ dậy kim cữu linh, lấy chân lực bảo vệ rồi tâm mạch của hấn. Chỉ hy vọng có thể cứu về hấn một mạng.

Mạnh vĩ lại cầm lên kia hộp, hấn đối với này hộp nhưng lại xa so với kim cữu linh quan tâm, nhưng trong hộp lại là khoảng không, cái gì cũng không có. Hấn nhìn thật lâu, bỗng hoan hô nói: "Ồ chỗ này rồi!"

Bí mật cũng không tại cái này trong hộp, mà là đang cái này hộp nắp bên trên, nắp bên trên thế nhưng có khắc một đoạn văn chung đỉnh, đoạn này văn chỉ có tám chữ: lưu giao a thổ, kia đã đem quy.

Càng là rõ ràng, người khác tựu càng là không thêm để ý, Công Tôn đại nương hiển nhiên là rất hiểu biết dùng người tâm tư. Dùng loại phương pháp này chuyên tin tức, ai có thể biết. Nàng đây là đang báo cho người đem đông Tây Giao cấp a thổ, bởi vì a thổ phải về.

Lý Vân Phi nghi ngờ nói: "Tin tức là để dành cho ai, để lại cho a thổ, a thổ là ai?"

Mạnh vĩ lẩm bẩm nói: "A thổ, chẳng lẽ là cái kia a thổ!"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Người biết cái kia a thổ?"

Mạnh vĩ nói: "Trước kia đầu gối xin com cái kia bệnh chốc đầu, người khác cũng gọi hấn a thổ."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Vậy hấn hiện tại nhĩ?"

Mạnh vĩ cúi đầu, có chút ngượng ngùng nói: "Người của chúng ta muốn giả trang thành hấn, đã sớm đem hấn đuổi đi."

Lục Tiểu Phụng vội vàng nói: "Nhanh đi tìm hấn!" Mạnh vĩ vội vàng chạy ra ngoài.

Này lúc, Lý Vân Phi nói: "Dừng lại, người đừng bận rộn đi." Mạnh vĩ lại lập tức ngừng lại.

Lục Tiểu Phụng vội vàng hỏi: "Lý Vân Phi, người muốn làm gì? Không làm cho kia a thổ chạy."

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng cười nói: "Người không nên gấp."

Lục Tiểu Phụng hô: "Ta làm sao không vội, ta hai người bằng hữu, một cái chết rồi, một cái trúng độc. Ta có thể không vội sao?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34:: theo dõi

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 34:: theo dõi

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng kia trước bộ dáng gấp gấp, chỉ có thể an ủi: "Người sốt ruột cũng không hữu dụng, ta nếu gọi hấn ngừng lại, tự nhiên hữu dụng."

Lý Vân Phi xoay người lại, nhìn Mạnh vĩ, nói tiếp: "Kia a thổ có biết hay không các người tại sao muốn đuổi hấn đi?"

Mạnh vĩ nói: "Hắn không biết, chúng ta chỉ nói là, không cho hắn ở chỗ này ăn xin."

Đầu mục bắt người muốn đuổi tại một cái tên khát cái, căn bản đều không cần gì lý do.

Lý Vân Phi nói: "Các người tìm được hắn sau này, đừng kinh động hắn, nhanh tới nói cho chúng ta biết."

Mạnh vĩ nói: "Hào, ta lập tức đi ngay."

Lục Tiểu Phụng nói: "Đứng rồi, người tìm được sau này, tự đừng đạo nơi này tới tìm ta, ta hiện tại muốn dẫn kim cừu linh đi xem lang trung. Người đi nơi này nổi danh nhất đặc lang trung thạch yên lặng kia đi tìm chúng ta." Thạch yên lặng là nơi này nổi danh nhất lang trung, Mạnh vĩ dĩ nhiên biết ở nơi nào.

Mạnh vĩ nói: "Hào, ta biết rồi." Nói hết lại muốn đi.

Lý Vân Phi lại ngăn cản hắn, nói: "Đừng nóng vội, người bây giờ làm cho người tìm chút tro bụi rơi tại chúng ta vừa mới chạm qua địa phương. Muốn tát đều đều."

Mạnh vĩ gật đầu. Nói: "Biết rồi. Ta ta sẽ đi ngay bây giờ làm!"

Lý Vân Phi nói: "Nga, còn có, người đem cái này hộp đặt ở tìm được địa phương, chứa tên khát cái kia người để cho hắn rời đi, lại tại phòng này cách vách trong viện lưu bên trên một người, phát hiện khả nghi địa phương, lập tức cho chúng ta biết. Nhanh đi."

Mạnh vĩ vội vội vàng vàng chạy ra ngoài.

Lục Tiểu Phụng đối với Lý Vân Phi xử lý cũng rất hài lòng, với lại Lý Vân Phi đối với chuyện này xử lý xác thực rất thỏa đáng, tự tính kim cừu linh hoàn toàn thanh tỉnh trước. Cũng sẽ không so với hắn xử lý đặc tốt hơn. Đáng tiếc hắn cũng không đúng Thần Tiên. Hắn cũng có coi là không tới chuyện. Thạch yên lặng cư nhiên không tại.

Vị này danh y lên mặt luôn luôn rất lớn. Luôn luôn rất ít đến khám bệnh tại nhà đi thay người xem bệnh. Nhưng hoa ngọc hiền chủ nhân lại là cái ngoại lệ.

Diệp một buổi ánh mắt tổn thương còn không có hoàn toàn hảo, hơn nữa còn được rồi chứng bệnh. Trong miệng luôn là lẩm bẩm ở nhớ tới hắn những thứ kia mất trộm danh họa. Tại sao càng người có tiền, càng không thả ra này chút ít vật ngoại thân nhi? Chẳng lẽ tự bởi vì bọn họ không thả ra, cho nên mới có tiền?

Lý Vân Phi không nhìn được nghĩ tới bỗng nhiên hừ, cái kia lấy tiền so sánh mạng của mình còn trọng yếu hơn người. Không nhìn được thờ dài nói: "Lục Tiểu Phụng, còn nhớ rõ cái kia bỗng nhiên hừ sao? Đây Diệp một buổi cùng bỗng nhiên hừ thật giống như a."

Lục Tiểu Phụng nghe được Lý Vân Phi lời nói, nhìn cười không được. Tìm không được thầy thuốc, không có cách nào là(vì) kim cừu linh xem bệnh, nếu là tránh ra, bọn họ tự không liên lạc được Mạnh vĩ rồi.

Lục Tiểu Phụng đột nhiên nói: "Ta cảm giác chuyện này tràn đầy bí mật, ta cuối cùng là rất kỳ quái, thật giống như chuyện này không có có chúng ta tưởng tượng đơn giản như vậy."

Lý Vân Phi cười nói: "Kỳ thực, ta sớm tự cảm thấy không đúng, người không có cảm giác được, kim cừu linh cho chúng ta phá cái này án tử, kỳ thực trong đó tự có một chút nghi điểm. Rất nhiều đầu mối, kim cừu linh tự mình kỳ thực tự có thể phát hiện, hắn hết lần này tới lần khác cho chúng ta giúp hắn chiếu cố. Kim cừu linh cũng không phải là chút bồn sự ấy."

Tự tại Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng tại thương lượng nghi điểm lúc, Mạnh vĩ tìm tới tận cửa rồi, thứ nhất là hô: "Có đầu mối rồi, có đầu mối rồi. Biết a thổ ở đâu rồi!"

Lục Tiểu Phụng hỏi vội: "Kia a thổ ở nơi đâu?"

Mạnh vĩ nói: "Kia a thổ tại trong nhà mình."

Lục Tiểu Phụng kỳ quái hỏi: "Tên khát cái cũng có nhà?"

Mạnh vĩ thật cẩn thận nói: "Liên tiếp ngay cả chó đều có hang ổ, huống chi là người đâu!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ, con người tổng yếu có một nhà. Một người liên tiếp ngay cả nhà cũng không có, cũng quá thật đáng buồn rồi."

A thổ cái nhà này, lại thực cũng chỉ có thể coi là là cái hang ổ. Là cá nhân nhà đã vứt đi rồi lò gạch. Tại bốn phía đánh vại cái động tự tính làm cửa sổ. Hiện tại khí trời vẫn còn rất nóng, trên cửa sổ phá tám ván gỗ, dĩ nhiên sẽ không dính lên tới. Bên trong cư nhiên còn có ánh đèn.

"A thổ người còn ở đó hay không?" Lục Tiểu Phụng vẫn đạo.

Mạnh vĩ nói: "Còn tại, hắn cũng không biết từ nơi nào làm ra rồi một bầu rượu, chính ở bên trong tự rót uống một mình đâu."

Lý Vân Phi hỏi tiếp: "Có người hay không đã tới tìm hắn?"

Mạnh vĩ nói: "Còn không có, thực là bên kia có người hướng bên này tới đây."

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút vẫn đạo: "Kia là cái hạng người gì?"

"Là (vâng, đúng) cái thanh niên tiểu tử, cư nhiên mang hồng anh mũ. Ăn mặc thành quan sai bộ dạng." Mạnh vĩ nói: "Trong tay của hắn còn cầm cái Hoàng bao bố khóa."

Lý Vân Phi cười nói: "Kia tới người là thật quan sai, vẫn là giả mạo."

Mạnh vĩ cúi đầu, ngượng ngùng nói: "Hắn là thật."

Mới vừa nói xong câu đó không bao lâu, chợt có một mang hồng anh mũ quan sai, trong tay dẫn cái Hoàng bao bố phục, nghênh ngang từ sườn đất hạ đi lên. Mọi nơi nhìn quanh rồi mấy lần, chợt chui vào a thổ hàm trú ẩn. Hắn đương nhiên không có nhìn thấy Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng bọn họ, bọn họ đều ẩn thân tại trên một cây đại thụ.

Mạnh vĩ nhỏ giọng vẫn đạo: "Có muốn hay không hiện tại chợt đi vào bắt người?"

Lý Vân Phi lập tức lắc đầu nói: "Không thể, chúng ta muốn bắt người không đúng hắn."

Mạnh vĩ lập tức sẽ hiểu, liền hỏi: "Người là muốn từ trên người hắn tìm ra cái kia thù hoa đạo tặc?"

Lý Vân Phi gật đầu.

Mạnh vĩ nói: "Hộp bên trên lưu lại lời nói, nói là hắn phải đi về, người cho là hắn chợt là trở lại Công Tôn đại nương bên kia đi?"

Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Kia bao quần áo nói vậy chợt là có người muốn giao cho nàng. Hiện tại nàng nói vậy đã trở lại tự mình trong sào huyệt rồi."

Mạnh vĩ không thể làm gì khác hơn là vững vàng chờ, đợi không có bao lâu. Kia mang hồng anh mũ quan sai, lại nghênh ngang đi ra. Trong miệng hừ cười nhỏ, đi xuống núi sườn núi. Hắn mình nộ sai, cho nên lộ ra vẻ nhẹ nhõm cực kỳ.

Lại qua một hồi lâu, trong nhà ánh đèn bỗng nhiên dập tắt. A thổ đi ra, còn đóng lại kia phiến dùng phá tấm ván gỗ đình môn. Trên lưng hắn đeo hai cái phá bao bố. Kia Hoàng bao bố phục hiện nhiên chợt tại trong bao bố.

Lục Tiểu Phụng suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta nhìn thẳng hắn, Mạnh vĩ người trở về chiếu cố các người Kim lão vốn."

Mạnh vĩ nói: "Chợt hai người các người, này cũng quá nguy hiểm đi."

Lục Tiểu Phụng vỗ vỗ Mạnh vĩ bả vai cười nói: "Yên tâm đi, chúng ta hội không có chuyện gì."

Nguyệt còn chỗ rất tròn, ánh trăng theo khắp mặt đất. Gió đêm bên trong đã mang theo nhiều điểm thu ý. Đây chính là đi đường khí trời tốt. A thổ lại không thấy đón xe, cũng không có cỡi ngựa. Thoải mái nhàn nhã đi ở phía trước trước. Hình như là một chút cũng không nóng nẩy. Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi cũng chỉ háo vững vàng, ở phía sau chậm rãi tiếp theo. May là này lúc đêm đã qua rất lâu, trên đường lớn đã không có người đi đường khác. Ba người cứ như vậy một trước một sau ở trên đường đi tới. A thổ có khi hừ hừ cười nhỏ, có khi hát hát tuông. Đi được thật giống như càng ngày càng chậm.

Dần dần qua thời gian rất lâu, trăng sáng đã trầm xuống, ngày dần dần sáng, kia a thổ chẳng những không có tăng nhanh cước bộ, ngược lại tìm gốc cây cây, dưới tàng cây làm xuống tới. Mở ra bao bố, cầm nửa cái vịt quay, một bầu rượu, cư nhiên chợt tại ven đường ăn uống lên tới.

Lý Vân Phi rõ ràng nhìn thấy Lục Tiểu Phụng miệng mấp máy, bụng phát ra từng đợt tiếng kêu. Ban ngày, Lục Tiểu Phụng tâm tình không tốt, tại là(vì) Xà Vương khổ sở, cho nên chưa ăn cơm, Lý Vân Phi thực là ăn, với lại Lý Vân Phi nhẫn trừ vật trong có ăn đồ. Hắn chính là không nói tự mình có ăn.

Này lúc, a thổ chính xé cái nga chân, gặm một ngụm. Uống một ngụm rượu, bỗng nhiên lại thở dài, lầm bầm nói: "Một người uống rượu thực không có ý nghĩa, hiện tại nếu có người có thể tới theo theo ta. Kia cai có nhiều tốt."

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng biểu tình, trong lòng một trận buồn cười. Lý Vân Phi vẫn là không nói lời nào, nhìn Lục Tiểu Phụng bên xấu.

Rốt cục, a thổ ăn được rồi, a thổ tại quần của mình bên trên xoa xoa vết dầu, đứng lên đi. Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng tiếp theo a thổ phía sau đi tới.

Này lúc, Lục Tiểu Phụng lời hạ Lý Vân Phi y phục nói: "Người nhìn, hắn vẫn đồ!"

Lý Vân Phi nhìn kỹ, là cái kia vịt quay, vịt quay chỉ ăn rồi một cái nga chân, toàn bộ nga những thứ khác động cũng không động, chợt vẫn rút. Cái này tên khát cái cũng quá không biết tiết kiệm được rồi, hiển nhiên hắn không là thật tên khát cái.

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng tội nghiệp nhìn vịt quay, vẫn đạo: "Nhìn cái gì a, đi a, tiếp tục cùng trước a."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Lý Vân Phi a, người có đói bụng không a."

Lý Văn Phi nói: "Dĩ nhiên không đói bụng a, ta ban ngày ăn đồ, người lại không ăn, thật đáng thương. Ai! Người không phải là nghĩ ăn hấn vẫn cái này vịt quay đi."

Lục Tiểu Phụng có lẽ là nghĩ tới cái kia a thỏ một thân nát đau nhức, không nhìn được nói: "Ta coi như là bị chết đói, ta cũng vậy không ăn vật này."

Lý Văn Phi nhìn Lục Tiểu Phụng nói: "Tốt lắm, đuổi theo."

Mặt trời chậm rãi dâng lên, trên đường dần dần có đi vội thành phố người đi đường. A thỏ nhưng lại bỗng nhiên ở trên đường chạy như điên, một cái thối xin com, vô luận hấn muốn ở trên đường nổi điên cũng tốt, lăn lộn cũng tốt. Cũng sẽ không có người chú ý hấn.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35:: tới mục đích

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 35:: tới mục đích

Lý Văn Phi, Lục Tiểu Phụng không thể làm gì khác hơn là tiếp theo a thỏ phía sau chạy nhanh, đường người trên nhìn hai người bọn họ chạy băng băng người, ánh mắt giống như là đang nhìn hai cái kẻ điên.

Lục Tiểu Phụng cười khở hướng Lý Văn Phi nói: "Hai người chúng ta hiện tại giống như là hai cái kẻ điên đồng dạng, may là không người biết chúng ta là ai, bằng không, chúng ta cũng ném người chết rồi."

Tự tại Lục Tiểu Phụng cùng Lý Văn Phi oán trách lúc, kia a thỏ thoáng cái nhảy tới một đoàn vận heo khang La Từ xe bên trên, thật giống như muốn ở phía trên ngủ thượng một giấc.

Đánh xe người quay đầu lại nhìn một chút a thỏ một cái, thể nhưng không có đem hấn đuổi hạ xe la. Lý Văn Phi nhìn thấy Lục Tiểu Phụng thờ dài, liền hỏi: "Lục Tiểu Phụng, người than thở làm gì?"

Lục Tiểu Phụng không ngờ thờ dài nói: "Khó trách có người nói, xin com ba năm, hoàng đế đều không làm. Hấn cùng chúng ta so với tới, quả thực rất thư thái."

Thực là, a thỏ tự là dù thể nào thoải mái, bọn họ tại làm sao không thoải mái, bọn họ cũng phải theo ở phía sau, một bước cũng không có thể rơi xuống.

Lục Tiểu Phụng cùng Lý Văn Phi theo ở phía sau, ánh mắt nhìn chung quanh, thật giống như tại tìm những thứ gì.

Lý Văn Phi kỳ quái hỏi: "Lục Tiểu Phụng, người đang tìm cái gì?"

Lục Tiểu Phụng thờ dài, Lý Văn Phi phát hiện hôm nay Lục Tiểu Phụng than thở số lần, so sánh trước kia cộng lại đều nhiều hơn. Cho nên dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn hướng Lục Tiểu Phụng.

Lục Tiểu Phụng nói: "Trước kia, ven đường luôn là gặp được một chút bán lãnh rượu thịt bò người bán hàng rong. Nhưng là hôm nay vốn cũng không nhìn thấy a. Chẳng lẽ vận khí ta không tốt, liền một cái bán bánh mì loại lớn người cũng không có."

Lý Văn Phi cười nói: "Người có điều không biết a, kỳ thực Lĩnh Nam người giảng cứu ăn uống, muốn ăn tìm cái thư thư phục phục địa phương ăn, cho dù có người bán hàng rong, cũng không người mua, cho nên cái chỗ này là không có loại này người bán hàng rong."

Lục Tiểu Phụng lại thờ dài miệng Khí Đạo: "Lý Văn Phi, ta nhìn người thể nào không đói bụng a."

Lý Văn Phi cười nói: "Ta bây giờ còn không đói bụng, trên căn bản ta là đến buổi trưa mới đói."

Lục Tiểu Phụng lắc đầu, thật giống như muốn quên mất đói bụng.

Hai bên đường, vốn là một mảnh đồng cỏ phi nhiêu, đến nơi này, mới từ một tòa Thanh Sơn bên cạnh đi vòng qua. A thỏ bỗng nhiên nhảy xuống xe, chạy lên sườn núi. Trên núi cây rừng xanh mát rất là mát mẻ, a thỏ có lẽ là ở trên xe thêm thiếp rồi một chút, cho nên tinh thần rất đủ.

Lý Văn Phi phát hiện cái này gọi a thỏ tên khát cái, khinh công hấn là không kém, chỉ chốc lát đã đến đỉnh núi.

Tới rồi đỉnh núi, bỗng nhiên có một cỗ mùi thơm theo gió nhẹ nhàng xuống tới, hình như là chưng thịt dê mùi thơm. Đây lúc, Lý Văn Phi nhìn thấy một đám

tên khất cái tại uống rượu ăn thịt. Đám người kia nhìn thấy a thổ tới đây, đã có người cười nói: "Coi như ngươi vận khí tốt, chúng ta mới từ dưới chân núi trộm cái dê béo. Ở chỗ này bữa ăn ngon. Ngươi nếu gặp được, cũng tới ăn một bữa đi!"

A thổ cười lớn đi tới, nói: "Xem ra ta mấy ngày qua có lộc ăn thật không sai, vô luận đi tới địa phương nào đều có ăn ngon."

Lục Tiểu Phụng nhìn a thổ tại ăn dê béo, lại sợ bọn này tên khất cái trong có Công Tôn đại nương thủ hạ, không dám đi qua, không thể làm gì khác hơn là lôi kéo Lý Vân Phi núp ở một khối đại tảng đá phía sau, nhìn người ta ăn thịt dê.

Tự tại Lục Tiểu Phụng trơ mắt nhìn đám kia tên khất cái tại ăn thịt dê lúc, Lý Vân Phi tay chứa nhét vào trong quần áo, kỳ thực từ nhẫn trữ vật bên trong lấy ra, vài cái bánh mì loại lớn, một bọc thịt bò, lấy ra, bắt đầu ăn lên tới.

Lục Tiểu Phụng xoay mặt vừa nhìn, Lý Vân Phi đang ăn thịt bò, lôi kéo Lý Vân Phi vấn đạo: "Ngươi. . . Đây ở đâu ra thịt bò cùng bánh mì loại lớn?"

Lý Vân Phi nói: "Ngươi quên rồi ư, tại ngươi mang kim cẩu linh đi xem bệnh lúc, ta đi ra ngoài một chuyến, đúng là tại khi đó mua a."

Lục Tiểu Phụng ánh mắt mở thật to, lôi kéo Lý Vân Phi nói rằng: "Kia. . . Ngươi làm sao sớm không lấy ra a?"

Lý Vân Phi rất vô tội nói: "Ta không đói bụng a, tại sao muốn lấy ra."

Lục Tiểu Phụng thật giống như muốn điên rồi đồng dạng, nói: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi không đói bụng, ta đói a, ngươi có tự lấy ra đến cho ta ăn a."

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng, nhìn hần đều gương ngưng, sau đó mới lên tiếng: "Ngươi lại không hỏi ta muốn. Ngươi không hỏi ta có gì ăn hay không, ta dĩ nhiên tự chưa nói rồi, ngươi còn có thể trách ta?"

Lục Tiểu Phụng đoạt lấy thịt bò, cầm lấy bánh mì loại lớn tự hướng miệng mình Riese, hình như là cái quỷ chết đói tại đoạt ăn. Vừa ăn còn vừa nói: "Ăn ngon. . . Khụ. . . Khụ. Chưa bao giờ ăn xong làm sao ăn ngon bánh mì loại lớn, ăn ngon như vậy thịt bò. Ăn quá ngon rồi."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta rốt cục nhìn đến Lục Tiểu Phụng kinh ngạc rồi, chuyện này, ta chờ thật lâu. Nguyên lai đem Lục Tiểu Phụng đói bên trên một đói, là có thể nhượng Lục Tiểu Phụng biến thành như vậy. Quá sung sướng."

Lục Tiểu Phụng tiếc rằng nhìn tại nhìn có chút hạ hê Lý Vân Phi, vấn đạo: "Có hay không rượu?"

Lý Vân Phi nhìn hồ ăn hải nhét Lục Tiểu Phụng, hai tay một vũng nói: "Chúng ta là tới tra án tử, không đúng khách du lịch, ngươi nhìn trên người của ta địa phương nào có thể giấu rượu a?"

Lục Tiểu Phụng lại nói: "Kia không có rượu, có thủy cũng được."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi biến thông minh a!" Nói xong, từ trên mình cầm ra một túi nước, đưa cho Lục Tiểu Phụng.

Lục Tiểu Phụng nhìn Lý Vân Phi nói: "Ngươi bên trên làm sao cái gì cũng có a."

Lý Vân Phi cười cười không nói chuyện, hôm nay có thể chính tới rồi Lục Tiểu Phụng, hần đã rất vui vẻ rồi, vang lên đem chuyện ngày hôm nay nói cho Hoa Mãn Lâu bọn họ, Lý Vân Phi lại không nhìn được lên cười lên.

Cho nên, Lý Vân Phi cũng bắt đầu đoạt lên rồi Lục Tiểu Phụng trong tay thịt bò cùng bánh mì loại lớn. Hai người ăn no sau này, kia a thổ lại vẫn không có ăn được, thật vất vả đến lúc a thổ ăn uống no đủ, kia a thổ thể nhưng hướng những tên khất cái kia nói tạ ơn, lại xuống núi rồi.

Tới rồi giữa sườn núi, a thổ bỗng nhiên ngừng lại, từ chính mình phá trong bao bố móc ra một cái màu vàng bao quần áo, sau đó thờ dài ra một hơi, lầm bầm nói: "May là những đồ này không có bị những thứ kia trộm dê tặc sờ soạn, bằng không, đầu của ta tự muốn dọn nhà."

A thổ nhìn một chút màu vàng bao quần áo, tự thả trở về, thể nhưng dựa theo đường cũ xuống núi.

Lục Tiểu Phụng kỳ quái nói: "Cái này a thổ chuyện gì xảy ra a, thể nhưng khắp nơi đi loạn, không phải là bị phát hiện rồi ư?"

Lý Vân Phi cười nói: "Cái này không thể nào, kia a thổ không có cao minh như vậy công phu. Ngươi phải biết rằng, một người như có bí mật trọng yếu nhiệm vụ, vô luận phía sau có người hay không theo dõi, hần thành thạo động lúc, cũng sẽ cố ý lấy cho ta mê hoặc."

Lục Tiểu Phụng đối với cái này giải thích rất là tán thưởng, tự đi theo a thổ phía sau tiếp tục cùng tung. Quả nhiên tới rồi dưới chân núi, này a thổ hành động tự bình thường rất nhiều.

Đi ước chừng nửa canh giờ đã đến thành, ở trong thành cũng lượn hai cái vòng lượn quanh. Đi vào cái quán cơm, lại từ quán cơm cửa sau đi ra. Bỗng nhiên đi vào một cái ngõ hẻm, trong ngõ hẻm chỉ có một môn. Là một cái đại gia đình hậu hoa viên cửa sách.

Hần cư nhiên thật giống như trở lại trong nhà mình đồng dạng, không gõ môn tự nghênh ngang mà vào. Với lại đối với trong vườn đường nhỏ cũng rất quen thuộc, tam chuyển hai chuyển, xuyên qua phiến hoa Lâm, đi qua cái cầu nhỏ, đi tới gặp phải hồ sen một tòa tiểu lâu. Trên lầu lóe lên ánh đèn. Lý Vân Phi bọn họ này lúc mới phát hiện, bây giờ lại đã là hoàng hôn rồi.

Hoàng hôn sau, trời chiều đã mờ. Trên tiểu lầu ánh đèn huy hoàng, lại nghe không được tiếng người, liên tiếp ngay cả cái quản môn đồng tử cũng không

có.

A thỏ cũng không có gỗ cửa, tựa treo lên đi lên lầu, trên lầu ở giữa nhà trong phòng nhưng lại cũng không thấy bóng dáng, lại bày biện một bàn rất tinh xảo rượu và thức ăn.

Lục Tiểu Phụng lời hạ Lý Vân Phi nói: "Xem ra hần có lộc ăn thật không sai, quả nhiên vô luận đi đến nơi nào, đều có thứ tốt ăn."

Mặc dù không có người, trên bàn cũng đã bày biện cửu phó chén đĩa, a thỏ ngồi xuống, cầm lấy chiếc đĩa, gấp khối sụn gà. Tự mình lại lặc đầu, để xuống, từ phía sau trong bao bố, lấy ra kia Hoàng bao bố phục. Đặt ở cái bàn bên trên, lẩm bẩm nói: "Không ngờ rằng lần này lại là ta đến sớm nhất."

Hần rất hiển nhiên là đang đợi người, chờ là ai? Trong đó có phải hay không có Công Tôn đại nương? Đây chút ít Lý Vân Phi biết, thực là Lục Tiểu Phụng không biết.

Tiểu lầu đối diện, có khóa nùng ẩm như đắp đại cây bạch quả cây, đối diện trước trên lầu cửa sổ.

Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi từ phía sau cây thần lần lại tron đi lên, tìm cái lá cây nhất nòng đậm địa phương núp vào. Sắc trời rất âm. Cho dù có người đến cửa sổ tới nhìn quanh, cũng sẽ không phát hiện bọn họ, hiện tại a thỏ cuối cùng đã đến hai đầu bờ ruộng, vốn sẽ không tái chơi kiểu gì.

Lý Vân Phi mới vừa nghĩ lấy hơi, nuôi dưỡng Thần. Thình lình nghe quần áo mang theo trước phong tiếng vang lên. Một thân ảnh Phi Yến loại từ ngọn cây xẹt qua, "Mảnh ngực đúng dịp phiên vân" đã lướt vào rồi tiểu lầu.

"Thật xinh đẹp thân pháp hảo anh tuấn khinh công." Lục Tiểu Phụng lập tức lại mở to hai mắt nhìn, không nhận được buột miệng nói ra mà nói.

Thực là Lý Vân Phi phát hiện này người cũng cái là Công Tôn đại nương, này người khinh công mặc dù cao minh. Nhưng so với Công Tôn đại nương tới, lại còn kém chút ít, nhưng so với hần tới, đương nhiên là mạnh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36:: hồng giày tổ chức

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 36:: hồng giày tổ chức

Cái kia phi thân tiến vào tiểu lầu người cũng là một phụ nữ, là cái gần bốn mươi tuổi nữ nhân. Mặc dù gần bốn mươi, thực là vẫn là cái nửa lão Từ mẹ, phong vận dư âm rất là xinh đẹp. Mặc một bộ tử sắc y phục. Trong tay cũng mang theo một cái màu vàng bao váy.

Lý Vân Phi tại nàng phi thân lên tới lúc, phát hiện nàng chân mang một cái hồng giày, rất hiển nhiên, nữ nhân này cũng là hồng giày người của tổ chức.

Nàng ngồi xuống, cười cùng a thỏ nói: "Ngươi lại là người thứ nhất tới."

A thỏ cười nói: "Một người đàn ông đáng nữ người cũng là rất bình thường! Chẳng lẽ muốn nhượng nữ nhân tới đợi(các loại) nam nhân sao?"

Lý Vân Phi phát hiện cái này a thỏ địa vị rất cao, từ y nữ nhân khinh công cao như vậy. Xem ra võ công không kém, phong độ bất phàm, nữ nhân này lại cùng một thân nát đau như a thỏ ngồi ngang hàng, xem ra cái này a thỏ không đơn giản. Chẳng lẽ cái này a thỏ cũng là cao thủ.

Đang lúc này, một trận tiếng cười như chuông bạc truyền đến, từ y nữ nhân nói: "Xem ra Thất muội tới rồi." Tiếng nói mới vừa gãy, một nữ nhân ngồi ở chỗ ngồi rồi, mặc một thân màu đỏ y phục. Trong tay cũng mang theo một cái màu vàng bao váy. Thật là nhẹ nhàng quá công! Lý Vân Phi một cái không cẩn thận nhưng lại không có phát hiện nàng là vào bằng cách nào.

Hồng y thiếu nữ hướng a thỏ cười cười, sau đó hướng từ y nữ nhân cười nói: "Nhị nương, các người lại đến sớm"

Từ y nữ nhân thờ dài nói: "Ai! Lớn tuổi người khó tránh khỏi muộn lỗ là chút ít, luôn là phải đợi tiểu cô nương!"

Hồng y thiếu nữ như chuông bạc cười nói: "Ngươi bao lâu ăn xong người khác thiết thòi, ngươi không chiếm người khác tiện nghi, người khác đã cảm ơn rồi đấy rồi."

Từ y nữ khách nhìn nàng, lại thờ dài nói: "Ta thật không biết ngươi đến tới cùng có cái gì buồn cười, tại sao luôn là suốt ngày cười không ngừng?"

A thỏ thân nhiên nói: "Bởi vì chính nàng cảm giác mình cười lên tới rất tốt nhìn, còn có hai cái rất tốt nhìn má lúm đồng tiền, nếu là không cười, người khác

chẳng lẽ không phải không nhìn thấy rồi."

Hồng y thiếu nữ trừng mắt liếc hắt một cái, lại vừa cười. Với lại cười một tiếng, tựa cười không ngừng. Lý Vân Phi hiện tại mới biết được này từ y nữ nhân gọi Nhị nương. Nhị nương? Chẳng lẽ là công Tôn nhị nương? Công Tôn nhị nương nếu đã tới rồi, kia Công Tôn đại nương nói vậy sớm muộn cũng tới.

Lục Tiểu Phong cuối cùng là cười, cảm thấy vui vẻ chút ít, vô luận bị cái gì tội. Cuối cùng có đại giới. Huống chi, này hồng y thiếu nữ tiếng cười cũng thật sự có thể làm người nghe rồi cảm thấy khoái trá.

Hồng y thiếu nữ còn tại nói lấp cười, lại nói tiếp: "Ta và các người đánh cuộc, người đoán lần này là ai tới đắc trể nhất?"

Nhị nương nói: "Đương nhiên là lão Tam rồi, nàng rửa cái mặt cũng muốn rửa nửa canh giờ. Tựa tính hóa thiêu đến nàng lông mày, nàng cũng sẽ không sót ruột.

Hồng y thiếu nữ cười vỗ tay nói: "Đúng vậy, lần này nhất định vẫn là nàng."

Này lúc, dưới bậc thang truyền đến một trận thanh âm: "Các người lần này đã đoán sai, cuối cùng tới cũng không phải nàng."

Nói những lời này thanh âm rất ôn nhu, rất chậm chạp, một người chậm rãi từ lầu dưới đi lên, nhưng Lý Vân Phi không ngờ không có nhìn thấy nàng là thể nào đi vào tiểu lâu.

Lý Vân Phi nhú mày nói: "Đám người kia khinh công cũng quá cao, đặc biệt là mới vừa tiến vào nữ nhân này, khinh công cũng quá cao."

Lục Tiểu Phụng điểm gậy đầu nói: "Ta khinh công ở trên giang hồ ít nhất cũng là phía trước năm danh, nữ nhân này khinh công thể nhưng không thể so với ta sai. Này người chẳng lẽ tựa là Công Tôn đại nương?"

Hồng y thiếu nữ lập tức cắt đứt Lục Tiểu Phụng phỏng đoán. Này một cao thủ lại vẫn không đúng Công Tôn đại nương. Cái này gọi hồng giấy tổ chức, cao thủ cũng quá nhiều rồi.

Hồng y thiếu nữ kinh ngạc vô cùng, nhưng lập tức cười nói: "Không ngờ rằng lần này thể nhưng ra rồi kỳ tích. Tam nương người làm sao sẽ tới sớm như thể a!"

Tam nương cười nói: "Ta tới ngày hôm qua đã đến, đi nằm ngủ ở dưới lầu, hôm nay ban đầu nghĩ thứ nhất đi lên. Cho các người thất kinh."

Hồng y thiếu nữ nói: "Vậy người tại sao hiện tại mới lên tới?"

Tam nương cười nói: "Ta lại muốn chải đầu, lại muốn rửa mặt, lại muốn mặc quần áo, lại muốn mang giày tử." Nghe đến đó, Lục Tiểu Phụng cười, liền tiếp ngay cả Lý Vân Phi cũng cười theo.

Kia màu đỏ thiếu nữ càng là cười đến gãy lưng rồi. Thở hào hển nói: "Này chút ít cũng thật là cái không dậy nổi đại sự."

Nhị nương không nhịn được cười nói: "Ta liền nói nàng rửa cái mặt cũng muốn rửa nửa canh giờ."

A thỏ bỗng nhiên nói: "Ta chỉ là có một chút rất kỳ quái."

Hồng y thiếu nữ cướp vấn đạo: "Điểm nào nhất?"

A thỏ cười nói: "Nàng mỗi ngày trừ ra chải đầu rửa mặt, mặc quần áo mang giày ngoài. Nơi nào còn có không đi làm chuyện khác?"

Hồng y thiếu nữ liễu mạng nhện cười, nghiêm mặt nói: "Này vấn đề cũng thật sự là nghiêm rất mạnh. Tương lai nàng như gả cho người, có lẽ liền tiếp ngay cả sanh con khoảng không cũng không có. Chẳng lẽ không phải làm đại sự?" Một câu nói còn chưa dứt lời, người của nàng cơ hồ đều cười đến lăn đến lên rồi.

Tam nương cũng không tức giận, vẫn là chậm rãi nói: "Ta biết người, chắc chắn có rất nhiều khoảng không sanh con. Tương lai người ít nhất sẽ xảy ra bảy tám chục đứa bé."

Hồng y thiếu nữ cười nói: "Ta liền coi là sống một năm một cái, cũng sinh không được nhiều như vậy a."

Tam nương nói: "Nếu là một hang ở một hang ở sinh, chẳng lẽ không phải tựa có thể sống cho ra sao?"

Hồng y thiếu nữ nói: "Chỉ có heo mới có thể một hang ở một hang ở sinh Tiểu Trư, ta cũng không phải là heo." Câu này nói còn chưa dứt lời, nàng đã phát giác đây quả thực tương đương tự mình tại chửi mình.

Nhị nương lại không nhịn được "Phốc từ" cười một tiếng rồi, sau đó nói: "Nguyên lai người không đúng heo a, đây cũng thật là muốn nhanh thanh minh mới được, tránh cho người khác nghĩ sai rồi."

Hồng y thiếu nữ mân mê rồi miệng, sau đó nói: "Tốt! Hiện tại Tứ tỷ cùng Lục tỷ đều còn không có tới, cho nên các người tựa thừa cơ khi dễ ta."

Tam nương nói: "Các nàng tới rồi thì thế nào?"

Hồng y thiếu nữ nói: "Các nàng ít nhất tổng hội giúp đỡ ta lời nói. Hai người các người cộng lại, cũng nói không lại các nàng nữa cái."

Này lúc ngoài cửa sổ lại có ba người Yến tử loại bay tới, một người khẽ cười nói: "Ít nhất có một chút ta sẽ tuyệt đối không tính sai, ta biết nàng tuyệt đối không đúng Tiểu Trư!"

Hồng y thiếu nữ lại vỗ tay cười nói: "Các người nghe thấy được không đó, ta cũng biết Tứ tỷ là người tốt."

Tam nương này lúc vẫn là hướng tứ nương vấn đạo: "Nàng không đúng Tiểu Trư là cái gì?"

Tứ nương cười nói: "Nàng dĩ nhiên không đúng heo rồi, nàng chỉ là một cái tiểu gà mái mà thôi."

Hồng y thiếu nữ lại giật mình, liền vội vàng hỏi: "Tứ tỷ, ta tại sao là cái tiểu gà mái?"

Tứ nương cười, cười ôm bụng, nói: "Nếu không phải tiểu gà mái, người làm sao sẽ suốt ngày "Khanh khách, khanh khách" cười không ngừng nhỉ?"

Hồng y thiếu nữ không cười được, mà Lục Tiểu Phụng cũng không cười được, hần lòi kéo Lý Vân Phi nói: "Cái kia là sông Tứ Hà ta không kỳ quái, thực là cái kia Tứ tỷ là ai, người biết không?"

Lý Vân Phi cười nói: "Có thể là ai a?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Người nợ tị là kinh thành đệ nhất danh kỹ Âu Dương Tinh."

Lý Vân Phi cười. Hần nhìn Lục Tiểu Phụng cười nói: "Chẳng lẽ chính là cái kia nương người lỗ là Âu Dương Tinh. Cái kia chỉ thích sao, không thích xinh đẹp, liền tiếp ngay cả người Lục Tiểu Phụng đều được đưa tiền người."

Lục Tiểu Phụng cười khổ một tiếng không có nói chuyện. Nhìn Lý Vân Phi có chút ngưng ngừng.

Cái này cái bàn trên có trước cửu phó bát đĩa, này cái tổ chức hiển nhiên có chín cái đầu não. Mà bây giờ đã tới bảy người, thật giống như Công Tôn đại nương cùng một cái thần bí nhân không có tới.

Bảy người đều đã ngồi xuống, trước mặt đều mang theo màu vàng bao vây. Chỉ có thủ tịch chỗ ngồi còn trống không. Hiển nhiên là để lại cho Công Tôn đại nương chỗ ngồi.

A thỏ bỗng nhiên nói: "Các người tỷ muội sáu cái(người), lần này mang về tới đều là những thứ gì? Có thể hay không trước lấy ra cho ta xem nhìn."

Hồng y thiếu nữ cười nói: "Dĩ nhiên có thể a, Tam tỷ nếu đến sớm nhất, chúng ta nên xem trước một chút nàng mang về tới là cái gì?"

Tam nương vừa không phản đối, cũng không có cự tuyệt. Chẳng qua là rì rì đưa tay ra giải bao quần áo bên trên kết. Bọc của nàng phục bên trên đánh ba cái kết. Nàng giải rồi có khoảng nửa chén trà nhỏ thời gian, mới giải khai thứ nhất kết.

Nhị nương thờ dài, cười khổ nói: "Các người chịu được, ta nhưng chịu không được. Hay là trước xem ta đi!"

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng nhắc lên tinh thần, trở thành ánh mắt. Này chút ít thần bí màu vàng trong cái bọc đến cùng có cái gì, Lý Vân Phi bọn họ nhưng thật là tốt kỳ a.

Vị này Nhị nương động tác trái lại không chậm, rất nhanh tị đem bao quần áo mở ra, trong bao quần áo là bảy tám chục bốn tất cả lớn nhỏ sổ tiết kiệm.

Nhị nương chậm rãi nói: "Năm nay ta thu hoạch không thể nào hảo, lại nghỉ ngơi hơn ba tháng, cho nên chỉ khắp nơi ngân hàng tư nhân tồn tại vào rồi một trăm tám mươi bát lượng bạc, nhưng sang năm ta nhưng có nắm chắc có thể lộng đến nhiều gấp đôi bạc."

Nàng trong vòng một năm, tị có hơn một trăm tám mươi vạn lượng bạc vào trước. Còn nói thu hoạch không tốt, Lục Tiểu Phụng lắc đầu, thờ dài nói: "Ta thật sự là nghĩ không ra vị này Nhị nương là đang làm gì, theo ta được biết, tị tính hắc đạo bên trên thế lực lớn nhất vài cái cự giặc cướp, bọn họ thu vào cũng tuyệt không có nàng hơn một nửa. Ta cũng vậy thật sự nghĩ không ra cội đời này còn có cái gì có thể so sánh làm cường đạo thu vào tốt hơn."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khời tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37:: cuối cùng bị phát hiện

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 37:: cuối cùng bị phát hiện

Tam nương nhìn kia Nhị nương một trăm tám mươi tám vạn lượng bạc, lắc đầu nói: "Nếu chỉ có hơn một trăm tám mươi vạn lượng, xem ra năm nay chúng ta chỉ tiêu tụ đắc tiết kiệm một chút rồi."

Nhị nương cười nói: "VẬY còn ngươi! Năm nay ngươi thu hoạch thì thế nào nhỉ?"

Tam nương cười cười, nói: "Ta thu hoạch coi như không tệ, gần nhất dùng mũi người thật giống như càng ngày càng nhiều rồi."

Lục Tiểu Phụng lẩm bẩm nói: "Dùng mũi, này lại cùng thu hoạch lại cái gì quan hệ?"

Này lúc, kia tam nương cuối cùng là mở ra bao vây, thực là trong bọc này vẫn còn có một tảng vải dầu, du Brie vẫn còn có một tảng lụa đỏ bố trí. Mở ra lụa đỏ bố trí, Lý Vân Phi nhìn đến đồ sau thế nhưng thiếu chút nữa từ trên cây rớt xuống.

Lục Tiểu Phụng cũng dọa nhảy dựng, cả kinh nói: "Cái này lại ôn nhu, lại tư vấn, liền tiếp ngay cả bước đi đều sợ giết chết con kiến nữ nhân, thế nhưng có thể tự tay cắt lấy bảy tám chục cá nhân đích mũi?"

Kia lụa đỏ Brie dĩ nhiên là bảy tám chục cái mũi, đây quả thực thật bất khả tư nghị. Nữ nhân kia nhưng lại tàn nhẫn lợi hại thành như vậy.

Tam nương ôn nhu nói: "Bọn họ nếu dùng mũi, ta liền dứt khoát đem cái mũi của bọn hắn cắt xuống."

Hồng y thiếu nữ vỗ tay cười nói: "Này thật đúng là tốt biện pháp!"

Tam nương cười Mimi nói: "Thực là sang năm ta cũng không cần loại này biện pháp rồi." Giọng điệu này làm cho người ta phát rét.

Hồng y thiếu nữ nói: "Kia sang năm ngươi chuẩn bị dùng cái biện pháp gì?"

Nhị nương nói: "Sang năm ta chuẩn bị cắt đầu lưỡi rồi."

Hồng y thiếu nữ nghi ngờ nói: "Cắt đầu lưỡi? Tại sao muốn cắt đầu lưỡi a?"

Nhị nương lại nhẹ nhàng phun ra khẩu khí, chậm rãi nói: "Bởi vì gần nhất ta lại phát hiện cồi đời này người, lời nói được nhiều quá."

Hồng y thiếu nữ le lưỡi, như chuông bạc cười nói: "Ta như không nhận biết ngươi, đánh chết ta, ta cũng vậy không tin, ngươi là lòng dạ độc ác như vậy người."

Tam nương thân nhiên nói: "Ta sẽ không đánh chết ngươi, ta nhiều nhất cũng chính là đem đầu lưỡi của ngươi cắt đi mà thôi."

Hồng y thiếu nữ ngâm miệng lại, vươn ra đầu lưỡi cũng rút trở về, hiển nhiên tin tưởng nữ nhân này có thể làm được chuyện như vậy. Cái này rửa mặt cũng muốn nửa canh giờ nữ nhân, vô luận là cắt lỗ mũi của người ta, vẫn là cắt người ta đầu lưỡi, nàng cũng có thể làm đi ra ngoài. Tuyệt đối sẽ không nương tay.

Âu Dương Tinh đột nhiên nói: "Ta đối với ở trong đó lớn nhất mũi rất cảm thấy hứng thú. Không biết là ai mũi."

Tam nương cười nói: "Ngươi nha đầu này, ở nơi đó trộn lẫn rồi mấy năm, cái gì đều có thể nói ra. Không những tâm càng ngày càng đen, da mặt cũng càng ngày càng dày rồi."

Âu Dương Tinh cười nói: "Tam nương quả nhiên là người từng trải, mũi to nam nhân chỗ tốt, ngươi là thật biết a."

Tam nương cười nói: "Đáng tiếc cái này mũi to nam nhân hiện tại đã không có mũi rồi."

Âu Dương Tinh cười nói: "Vậy ngươi nói cái nào mũi to nam nhân là ai."

Tam nương cười cười nói: "Cái kia người là Đoạn Thiên thành."

Lục Tiểu Phụng lại không nhận được kinh hô một tiếng, Lý Vân Phi nhìn thấy Lục Tiểu Phụng như vậy kinh ngạc, vấn đạo: "Cái kia Đoạn Thiên thành là nhân vật nào?"

Lục Tiểu Phụng trầm giọng nói: "Cái này Đoạn Thiên thành có một ngoại hiệu gọi "Trần Tam Sơn" hẳn không những mũi lớn, bộ tịch lớn, địa vị cũng không nhỏ, vô luận là ai muốn cắt roi mũi của hắn cũng không phải là chuyện đơn giản."

Lý Vân Phi nhíu mày nói: "Này cái tổ chức cũng là thật lợi hại. Các nàng đều là nhân vật nào."

Hồng y thiếu nữ miệng đã nhắm lại thật lâu, lúc này lại không nhận được nói: "Năm nay chúng ta là không là chuẩn bị cùng năm trước đồng dạng, mọi người thống thống khoái khoái hết lớn dừng lại, uống rượu say đến?"

Nhị nương nói: "Đây là chúng ta quy củ cũ, dĩ nhiên sẽ không thay đổi."

Hồng y thiếu nữ nói: "Hiện tại người của chúng ta nếu đã đến đông đủ, tại sao không bắt đầu nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng kỳ quái nói: "Hiện tại người đã đến đông đủ? Chẳng lẽ Công Tôn đại nương hôm nay căn bản cũng sẽ không tới? Kia còn dư lại hai bộ bát đĩa là dùng tới làm cái gì?"

Nhị nương nói: "Ai nói người đã đến đông đủ? Người chẳng lẽ không có nhìn thấy còn có hai cái chỗ ngồi là trống không?"

Hồng y thiếu nữ nói: "Kia còn có người nào muốn tới."

Nhị nương cười cười nói: "Đại tỷ cho người tìm cái Bát muội."

Hồng y thiếu nữ vỗ tay cười nói: "Hiện tại rốt cục có so với ta nhỏ hơn người, nếu là nhà các người còn khi dễ ta, ta đây tự đi khi dễ nàng."

A thổ đột nhiên nói: "Đáng tiếc hôm nay nàng không tới được."

Nhị nương nhún mày nói: "Tại sao, chẳng lẽ nàng không ngờ tới."

A thổ lắc đầu nói: "Nàng rất muốn tới, chỉ là không thể tới mà thôi."

Nhị nương nói: "Chẳng lẽ có người không cho nàng tới?"

A thổ gật đầu. Sắc mặt có chút khó coi.

Hồng y thiếu nữ nói: "Nàng nếu không đến, vậy chúng ta còn tại chờ cái gì người?"

A thổ nói: "Chúng ta đang đợi hai vị khách nhân."

Hồng y thiếu nữ ánh mắt bày đặt quang, nói: "Chúng ta còn có khách nhân, ta làm sao không biết. Bọn họ có thể uống hay không rượu, "

A thổ nói: "Trong bọn họ có một cái rất có năng lực uống. Nghe nói là thiên chén không say."

Hồng y thiếu nữ cười nói: "Bất kể bọn họ tửu lượng có nhiều hảo, hôm nay chỉ cần hấn thật tới, ta bảo đảm hấn thẳng trước đi vào, hoành trước đi ra ngoài."

Nhị nương ánh mắt chớp động, nói: "Xem ra bọn họ chẳng những tửu lượng lớn, lá gan cũng lớn, nếu không nghe thấy người những lời này, hù dọa cũng bị người hù dọa chạy "

Hồng y thiếu nữ cũng mở trừng hai mắt, nói: "Lá gan của bọn hấn không quá lớn?"

A thổ nói: "Bọn họ còn không có chạy. Người nói lá gan của bọn hấn có lớn hay không."

Hồng y thiếu nữ cười nói: "Nếu không có chạy, tại sao không vào tới? Chẳng lẽ hai người kia thích tại phía ngoài uống gió, không thích đi vào uống rượu?"

A thổ thân nhiên nói: "Bọn họ tại phía ngoài uống phong đều uống no, nơi nào còn muốn uống rượu a."

Này lúc, Lục Tiểu Phụng tại phía ngoài cười khỏ nói: "Chúng ta uống một ngày gió, người đều không cho chúng ta biết, cũng quá không nể mặt đi." Nói hết Lục Tiểu Phụng lời kéo Lý Vân Phi chạy trốn đi vào.

Tam nương thân nhiên nói: "Làm sao? Các người không tại giấu khí tới rồi."

Lý Vân Phi cười cười, nhẹ nhàng nói: "Có các người bọn này cao thủ ở chỗ này, chúng ta vẫn thế nào sẽ không bị phát hiện nhỉ?"

Hồng y thiếu nữ vỗ tay nói: "Nga, ta biết người là ai rồi, người chính là cái kia bốn điều lông mày đại ngu ngốc Lục Tiểu Phụng."

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ, hấn chính là cái kia ngu ngốc Lục Tiểu Phụng, người tại đoán thử ta là ai."

Hồng y thiếu nữ nói: "Ta biết, người chính là cái kia thường xuyên cùng Lục Tiểu Phụng cùng nơi phá án Lý Vân Phi, nghe nói trắng Vân Thành chủ còn khen thần kiếm pháp của người không tệ. Công lực đã nhập Tiên Thiên. Giang hồ truyền thuyết "Khoái kiếm khách" Lý Vân Phi."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Liêu khen rồi, kỳ thực kiếm pháp của ta không coi là cái gì, trắng Vân Thành chủ cũng chỉ là thuận miệng nói một chút. Xưng không phải thật."

Lục Tiểu Phụng lại cười, hấn cười nói: "Rất nhiều người gọi ta đại ngu ngốc, nhưng còn có những thứ khác người gọi ta cái khác tên!"

Hồng y thiếu nữ nghi ngờ hỏi: "Người khác còn gọi người là gì tên?"

Lục Tiểu Phụng thoáng cái nở nụ cười, nói: "Còn có rất nhiều người gọi ta gà trống lớn."

Lý Vân Phi vừa nghe không nhịn được cũng nở nụ cười. Kia hồng y thiếu nữ mặt trong nháy mắt đỏ, hồng tự hướng xiêm y của nàng đồng dạng.

Âu Dương Tinh hừ lạnh một tiếng, nói: "Kỳ thực Lục Tiểu Phụng còn có một cái tốt hơn nghe tên, các ngươi đều muốn biết là cái gì không?"

Hồng y thiếu nữ liền vội vàng hỏi: "Hắn còn có cái gì tên?"

Âu Dương Tinh nói: "Hắn còn nói lục ba trứng."

Hồng y thiếu nữ cười nói: "Lục ba trứng rất êm tai a, đây là ý gì a?"

Âu Dương Tinh cười nói: "Ý tứ này rất đơn giản, bởi vì hắn chẳng những là cái đại ngu ngốc, lại là cái đại khốn kiếp, hơn nữa còn là cái nghèo rớt mồng tơi, cộng lại đúng lúc là ba trứng."

Hồng y thiếu nữ vừa cười đắc khom người xuống, nói lắp cười nói: "Cái tên này thật là dễ nghe, ta cả đời cũng chưa từng nghe qua như vậy tên dễ nghe."

Nhị nương cũng không khỏi xinh đẹp cười nói: "Hiện tại các ngươi nếu đã đói bụng đến phải muốn chết, tại sao còn không đem này ba cái trứng xào tới ăn?"

Âu Dương Tinh cười nói: "Bởi vì này ba cái trứng đều đã không quá mới mẻ, là thối trứng."

Nhị nương thở dài miệng Khí Đạo "Hiện tại ta chỉ lo lắng chuyện."

Âu Dương Tinh nghi ngờ hỏi: "Chuyện gì?"

Tam nương nói: "Ta chỉ sợ hắn không đúng trứng vịt, là trứng gà."

Âu Dương Tinh gật đầu, nghiêm mặt nói: "Này vấn đề cũng thật rất nghiêm trọng, hắn nếu là trứng gà, tựu nhất định là gà mái sinh hạ tới, như vậy chẳng lẽ không phải biến thành tiểu gà mái nhi tử?"

Hồng y thiếu nữ mặt mặc dù càng đỏ, cũng đã cười đến liên tiếp ngay cả thất lung đều thẳng không dậy nổi. Lục Tiểu Phụng không cười, nhưng sắc mặt của hắn lại trở nên lúng túng vô cùng. Lý Vân Phi lại biết, đây chính là đắc tội nữ nhân kết quả. Cho nên đừng đắc tội nữ nhân, này rất đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38:: Công Tôn đại nương xuất hiện

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 38:: Công Tôn đại nương xuất hiện

Lý Vân Phi cười, cười rất lớn tiếng, cười Lục Tiểu Phụng đầu đều thấp xuống, sau đó cười nói: "Nữ nhân là đắc tội không được, một người đàn ông nếu là muốn cùng sáu nữ nhân đầu vô mồm, giống như một cái tú tài muốn cùng sáu cái(người) bình phân rõ phải trái đồng dạng. Còn không bằng mua khối đậu hủ tới, một đầu đụng chết tốt lắm."

Hồng y thiếu nữ còn đang cười, tiếng cười của nàng rất êm tai, hơn nữa còn có một loại cảm nhiễm tính, vô luận là ai nghe được tiếng cười của nàng đều cảm thấy rất vui vẻ.

Lục Tiểu Phụng không nói chuyện, hắn là người thông minh, làm sao sẽ làm sai hai chuyện. Hắn đột nhiên vọt tới, xuất thủ nhanh như thiểm điện, ngược lại vận chặt hồng y thiếu nữ cánh tay.

Tam nương kinh hô một tiếng: "Cẩn thận." Thực là hồng y thiếu nữ đã bị bắt được, trở tay vọt tới phía sau Lục Tiểu Phụng. Đồng thời còn có ba thanh binh khí tấn công hướng Lục Tiểu Phụng tả hữu song sườn.

Xuất thủ của các nàng đều rất nhanh, nhất là kia áo xanh tấm lót trắng nữ nị, trong lòng bàn tay tinh quang bắn ra bốn phía đoàn kiếm, vừa ra tay, rét lạnh kiếm khí đã đẩy vào lồng ngực và lồng mi. Thực là Lục Tiểu Phụng xuất thủ nhanh hơn, ngực của hắn bụng co rút lại, hai tay vẫn là vận chặt rồi hồng y thiếu nữ cánh tay, ba kiện binh khí đồng thời đâm ra, lại đồng thời dừng lại. Kiểm phong cự ly Lục Tiểu Phụng dưới xương sườn yếu hại đã không kịp nửa thước.

Lý Vân Phi liên động cũng không có nhúc nhích, Lục Tiểu Phụng cũng động cũng không có nhúc nhích. Thậm chí cả ánh mắt cũng không có chớp mắt. Bọn họ biết này một kiếm tuyệt sẽ không tái đâm xuống tới. Nếu như huynh đệ của bọn họ nếu là đã rơi vào ở trong tay người khác, bọn họ cũng tuyệt không dám nữa hành động thiếu suy nghĩ.

Nữ áo xanh ni cầm kiếm trên tay đã lòi ra gân xanh, muốn đem này một kiếm ngang sanh sanh dừng lại, xa so sánh đâm ra này một kiếm càng cố hết sức.

Mũi kiếm vẫn còn đang run động, nữ áo xanh ni lạnh lùng nói: "Buông tay!" Lục Tiểu Phụng tự là không buông tay.

Hồng y thiếu nữ đã không cười được, cắn môi nói: "Ta lại không hữu đắc tội ngươi, ngươi tại sao không buông tay?" Lục Tiểu Phụng lại là không buông tay, cũng không nói chuyện.

Âu Dương Tinh kiếm cũng đã xuất tay, cười lạnh nói: "Như vậy một đại nam nhân lại muốn để khi phụ tiểu cô nương, ngươi hại không xấu hổ a."

Nhị nương dùng một thanh phát sáng bạc loan đao, cũng là từ trong tay áo quất đi ra. Trường không kịp hai thước tàn bạo nói: "Chúng ta này hai cái kiếm, một thanh đao. Tùy thời cũng có thể đem ngươi đâm ra mười bảy mười tám cái trong suốt lỗ thủng tới."

Âu Dương Tinh lập tức nói tiếp: "Chỉ cần ngươi dám tái không buông tay, chúng ta tự muốn ngươi chết ở chỗ này." Lục Tiểu Phụng bỗng nhiên cười.

Nhị nương cả giận nói: "Chúng ta nói, ngươi chẳng lẽ không xác thực?"

Lục Tiểu Phụng mỉm cười nói: "Các ngươi nói từng chữ, ta tất cả đều tin tưởng, nhưng ta không tin các ngươi thực dám ra tay."

Nhị nương nghi ngờ nói: "Ngươi làm sao như vậy tự tin, chúng ta sẽ không xuất thủ?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Bởi vì, ta không đúng cái quân tử."

Nữ áo xanh ni nói: "Ngươi căn bản cũng không phải là người!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên vô luận chuyện gì, ta đều làm được ra!"

Nhị nương biến sắc nói: "Ngươi nghĩ đối với lão Thất như thế nào?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta rất muốn thả nàng!"

Những lời này lại đại xuất ngoài ý liệu, Nhị nương lập tức hỏi tới: "Ngươi tại sao không phóng?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Chỉ cần các ngươi đáp ứng ta hai chuyện, ta liền phóng."

Nhị nương con ngươi đi lòng vòng, nói: "Chỉ cần ngươi thả nàng, đừng nói là hai chuyện tự tính. . ." Nàng còn chưa nói hết tự bị tam nương cắt đứt nói.

Tam nương thẳng tuột yên lặng ngồi ở đó, tự tại Nhị nương lúc nói chuyện, nàng cắt đứt ba lời của mẹ, nói: "Tự tính nửa sự kiện chúng ta cũng không đáp ứng." Nàng nói chuyện lên vẫn là chậm như vậy, ôn nhu như vậy.

Thực là nói xong lời cuối cùng một chữ lúc, nàng đã xuất thủ. Xuất thủ của nàng cũng không chậm, cũng không ôn nhu. Nàng dùng là roi, một cái đen nhánh tỏa sáng giống như là như độc xà roi. Nàng An An ngồi lẳng lẳng lúc, đã tại dưới bàn lẳng lẳng đem này roi giải rồi xuống tới. Nàng roi quất đi ra, so sánh rắn độc còn nhanh, so sánh rắn độc còn độc.

Nhị nương lại không kềm nổi thất thanh kêu lên: "Cẩn thận a, Thất muội."

Tam nương cũng không để ý, tiên(roì) sao như độc xà vừa quẫy, đánh hướng Lục Tiểu Phụng đầu. Lục Tiểu Phụng người đã trượt ra đi. Lý Vân Phi rút ra kiếm, chặn lại tam nương roi. Nói: "Ta còn tại a, ta lại không chết. Các ngươi làm như thế nào ta là người trong suốt."

Nhị nương đột nhiên dậm chân, nói: "Tốt lắm, mọi người cùng nhau tiến lên a, trước phé bọn hấn lại nói."

Âu Dương Tinh vội vàng nói: "Thất muội nhĩ?"

Nhị nương nói: "Hấn nếu là dám đá thương rồi Thất muội một sợi tóc, ta đem hấn toàn thân thịt từng khúc cắt xuống!"

Này hai ba câu nói ra, tam nương cây roi đã rút ra hai mươi tiên(roì), Lý Vân Phi kiếm cũng ra rồi hơn hai mươi kiếm, nhưng Lý Vân Phi vẫn là không muốn cùng nữ nhân động thủ, cho nên hấn đã hạ thủ lưu tình.

Này lúc, Nhị nương loan đao cũng tấn công rồi tới đây, Lý Vân Phi lách mình tránh thoát, cả giận nói: "Các ngươi tốt nhất dừng tay, chúng ta đã hạ thủ lưu tình. Các ngươi thiếu xuất thủ, ta cũng không nghĩ các ngươi gặp chuyện không may." Đang lúc này, cái kia áo xanh ni cô tấn công hướng Lục Tiểu Phụng đoàn kiếm bị Lục Tiểu Phụng Linh Tê Nhất Chỉ kẹp lại.

Nhị nương, tam nương chính muốn ra tay độc ác, Nhị nương tay bị một cái chén rượu đánh trúng, đoàn đao bị đánh roi. Mà tam nương roi cũng bị một đôi đũa kẹp lấy, dĩ nhiên là cái kia a thỏ. Tam nương nghi ngờ nói: "A thỏ, ngươi đang làm cái gì vậy?"

A thổ cười nói: "Các ngươi đều trước không muốn xuất thủ, bọn họ cũng còn là người!"

Tam nương nghi ngờ nói: "A thổ, ngươi đây là ý gì?"

A thổ nói: "Lục Tiểu Phụng cùng các ngươi giao thủ lúc, các ngươi tấn công hướng hấn lúc. Hấn cũng không hữu dụng Thất muội để che binh khí a. Mà Lý Vân Phi cùng tam nương giao thủ lúc, chỗ hấn chỗ hạ thủ lưu tình, tình không có hạ rất tay. Các ngươi lại như cái này quá đáng, ta cũng vậy xem không xem qua rồi."

Tam nương suy nghĩ một chút, chậm rãi ngồi xuống. Lại yên lặng ngồi ở chỗ đó, ngay cả động cũng bất động. Nhị nương cũng ngồi xuống, nâng bắt tay vào làm cô tay. Nàng bạc đao mặc dù không có rời tay, nhưng thủ đoạn lại bị đánh cho vừa đau lại đau. Thực là nàng hai người cũng không có có về tức giận, đối với cái này đầy người nát đau như tên khất cái. Các nàng thật giống như đều rất chịu phục. Lý Vân Phi ánh mắt trong đã phát ra quang. Lục Tiểu Phụng cũng giống như phát hiện cái gì đồng dạng ngó chừng a thổ.

A thổ đột nhiên hỏi: "Ngươi mới vừa nói, Lục Tiểu Phụng ngươi muốn chúng ta đáp ứng ngươi hai chuyện?" Lục Tiểu Phong gật đầu.

A thổ nói tiếp: "Ngươi nói trước đi nói này chuyện thứ nhất."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta ban đầu muốn ngươi nhóm dẫn ta đi gặp Công Tôn đại nương."

A thổ chậm rãi nói: "Như vậy hiện tại đâu?"

Lục Tiểu Phụng cười, cũng chậm rãi nói: "Đáng tiếc hiện tại đã không cần."

A thổ vẫn đạo: "Tại sao?"

Lý Vân Phi cười cười, chen miệng nói nói: "Bởi vì hấn hiện tại đã nhìn thấy Công Tôn đại nương." A thổ cười, hấn cười dạng ở tại rất cổ quái giống như là cái giả người đang cười.

Lý Vân Phi thở dài nói tiếp: "Kỳ thực chúng ta sớm nên nghĩ đến ngươi chính là Công Tôn đại nương, chúng ta chẳng những đã đi theo ngươi một ngày. Với lại chúng ta trước kia cũng đã gặp ngươi một lần."

A thổ cười cười nói: "Kỳ thực chúng ta còn không chỉ một lần gặp mặt đấy!"

Lý Vân Phi nghi ngờ nói: "Không chỉ một lần? Chúng ta cái gì thời điểm còn đã gặp mặt?"

A thổ nói: "Đêm hôm đó tại tây viên, chúng ta cũng không là lần đầu tiên gặp mặt a."

Lý Vân Phi càng thêm kỳ quái, hấn nhìn một chút Lục Tiểu Phụng, Lục Tiểu Phụng cũng là vẻ mặt nghi hoặc. Cho nên Lý Vân Phi nhần bên trong ở vẫn đạo: "Chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, rốt cuộc là ở nơi đâu?"

A thổ cười, cười rất vui vẻ, sau đó nói: "Các ngươi còn nhớ rõ các ngươi từ bỗng nhiên hưu tiểu lâu đi ra ngoài, đuổi theo bỗng nhiên hưu lúc sao? Khi đó các ngươi cùng Hoa Mãn Lâu ở chung một chỗ. Các ngươi đuổi theo ra lúc đến, nhìn thấy cái gì, còn nhớ rõ sao?"

Lục Tiểu Phụng này lúc gọi một tiếng nói: "Chúng ta nhìn thấy một cái chịu trách nhiệm món ăn từ chúng ta bên cạnh đi qua một người vợ bà, đó là ngươi giả trang."

Lý Vân Phi nghi ngờ nói: "Kia bỗng nhiên hưu cùng ngươi là quan hệ như thế nào? Ngươi muốn tại hấn sào huyết phụ cận xuất hiện?"

A thổ, không, nên gọi Công Tôn đại nương nói: "Kia bỗng nhiên hưu cùng ta một chút quan hệ cũng không có, thực là hấn không nên giết Thượng Quan Phi Yên, Thượng Quan Phi Yên là người của chúng ta. Lúc ấy chính là các ngươi không giết hấn, ta cũng vậy hội giết hấn."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy chúng ta trở về tìm lúc, tiền tài cũng không trông thấy rồi, đó là ngươi nhóm lấy đi đấy sao?"

Công Tôn đại nương lắc đầu nói: "Không đúng, kia bút tài phú đã rơi vào khác tay của một người trong."

Lý Vân Phi hỏi tới: "Người kia là ai vậy, kia bút tài phú làm sao sẽ rơi trong tay hấn sao?"

Công Tôn đại nương ánh mắt ngưng mắt nhìn phương xa, ánh mắt trong nhưng lại tựa như mạng theo chúng truyền thuyết ra về sợ hãi, đột nhiên thay đổi đề tài, lạnh lùng nói: "Ngươi đã nói các ngươi muốn chúng ta đáp ứng hai người các ngươi sự kiện, ngươi đã nói một kiện, hiện tại ngươi còn nghĩ muốn cái gì?"

Chương 39:: đánh cuộc đấu

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 39:: đánh cuộc đấu

Lục Tiểu Phụng điểm gậy đầu nói: "Ta nghĩ người cùng chúng ta đi!"

Công Tôn đại nương cười nói: "Người là coi trọng cái kia bán hạt dẻ rang đường lão thái bà, vẫn là cái này một thân nát đau nhức a thỏ?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Cũng không phải là, ta coi trọng một cái khác người!"

Công Tôn đại nương ánh mắt chớp động, vấn đạo: "Người là nói, thêu hoa đạo tặc?"

Lục Tiểu Phụng điểm gậy đầu nói: "Không tệ!"

Công Tôn đại nương cười cười, nói: "Người khẳng định như vậy ta là thêu hoa đạo tặc!"

Lục Tiểu Phụng nhìn Công Tôn đại nương nói: "Làm sao! Người không thừa nhận!"

Công Tôn đại nương cười cười nói: "Xem ra ta coi như là muốn phủ nhận, cũng là không có ích lợi gì rồi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không tệ, chứng cứ vô cùng xác thực, người chính là phủ nhận cũng không hữu dụng."

Lý Vân Phi cười nói: "Người vừa mới cũng coi như là đã cứu chúng ta, chúng ta cũng không đứng người vong ân phụ nghĩa."

Công Tôn đại nương nói: "Các người mặc dù chưa tính là người vong ân phụ nghĩa, nhưng là các người lại là cái ngu ngốc!" Lý Vân Phi mặc dù bị chửi thành ngu ngốc, thực là hấn cũng không tức giận. Liên tiếp ngay cả sắc mặt cũng không có đổi. Chẳng qua là giả dạng làm không nghe thấy.

Công Tôn đại nương nhú mày nói: "Khó có thể các người muốn đem ta đưa đến kim cữu linh kia quy án?"

Lục Tiểu Phụng điểm gậy đầu nói: "Không tệ, bất quá chúng ta sẽ bảo đảm cho người một cái công bình thẩm lý và phán quyết!"

Lý Vân Phi cười, sau đó nói: "Kỳ thực, người coi như là đoạt người khác đồ, này chút ít cũng không có cái gì! Thực là người nhất định phải đoạt vương phủ đồ, người phải biết rằng, cái khác án tử cũng có thể bắt kê, thực là vương phủ án tử làm sao có thể bắt kê đấy!"

Này lúc thỉnh linh nghe "Đoạt" một tiếng, Nhị nương bạc đao đã dính tại cái bàn bên trên. Nữ áo xanh ni tay vỗ về kiếm phong, Âu Dương Tinh trên mặt trước cười lạnh. Sông Từ Hà đôi môi đã trắng bệch.

Hồng y thiếu nữ lại cười to nói: "Các người muốn Đại tỷ của ta đi với các người? Có phải hay không các người đang nằm mơ?" Hiện tại tiếng cười của nàng nghe tới đã không có vừa mới như vậy lạnh người khoái trá rồi.

Đại nương cười xong rồi, Công Tôn đại nương mới thản nhiên nói: "Bọn họ không đứng đang nằm mơ, ta rất có thể hội đi theo đám bọn hấn đi."

Hồng y thiếu nữ giật mình, mỗi người đều ngơ ngẩn. Thậm chí cả Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng đều cảm thấy thật bất ngờ.

Công Tôn đại nương chậm rãi nói tiếp: "Ta thích có bản lĩnh nam nhân, một cái chân chính có bản lĩnh nam nhân, vô luận muốn ta cùng hấn đến địa phương nào đi. Ta cũng sẽ đi."

Âu Dương Tinh cười, nàng là người đầu tiên minh bạch Công Tôn đại nương ý tứ, nói: "Các người như nghĩ muốn Đại tỷ đi với các người, tự đắc trước cho chúng ta xem một chút. Bản lĩnh của các người có đủ hay không."

Lục Tiểu Phụng cũng cười nói: "Bản lĩnh của chúng ta có rất nhiều chủng, lại các người muốn xem nào vài loại?"

Công Tôn đại nương nói: "Ta chỉ muốn nhìn ba loại!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ba loại?"

Công Tôn đại nương nhìn hấn, con người dường như tại tiệm tằm co rút lại, sau đó cười nói: "Chúng ta ba trận định thắng phụ, người chỉ cần có thể thắng hai ta lần, ta liền đi theo người."

Lục Tiểu Phụng mỉm cười nói: "Ba trận định thắng phụ? Này nghe tới đảo ngược hướng man thú vị!"

Công Tôn đại nương nói: "Ta bảo đảm này nhất định thú vị cực kỳ!"

Lục Tiểu Phụng ánh mắt chớp động, cười nói: "Chúng ta trận thứ nhất so sánh cái gì? So sánh uống rượu?" Lục Tiểu Phụng cho là Công Tôn đại nương nhất định sẽ không theo hần so sánh uống rượu. Bởi vì chỉ có ngu xuẩn nhất nữ người mới sẽ cùng hần loại nam nhân này so sánh uống rượu.

Công Tôn đại nương không đúng ngu xuẩn nữ nhân, thực là nàng đáp ứng, làm rượu đặt tới rồi Lục Tiểu Phụng trước mắt lúc, Lục Tiểu Phụng trọn tròn mắt, hần quên rồi tự mình trong một ngày chỉ có buổi trưa đậm rồi ít đồ, bây giờ nhìn lại, hần phải cần không đúng rượu, mà là thức ăn, còn có nùng súp.

Uống rượu cũng cùng làm rất nhiều việc đồng dạng, là yêu cầu thể lực. Huống chi, giờ này khắc này Công Tôn đại nương tự tính say cũng không sao, hần cũng không thể uống say. Chỗ này đều là Công Tôn đại nương người, chỉ có Lý Vân Phi một cái người mình, nếu là hần cũng rồi, kia Lý Vân Phi đặc một người đối phó bảy cái, hần hiện tại căn bản tự liên tiếp ngay cả một giọt rượu cũng không thể uống. Nhưng là bây giờ trên bàn lại bày biện sáu vỏ rượu, sáu đũa hồ châu men.

Công Tôn đại nương nhìn Lục Tiểu Phụng, khẽ cười nói: "Này sáu vỏ rượu cấp hai người chúng ta người uống, không biết có đủ hay không?"

Lục Tiểu Phong cười khổ nói: "Coi như là cấp hai con ngựa tới uống, chỉ sợ cũng đủ rồi, chỉ bất quá này món ăn còn giống như không quá đủ! Cái bàn bên trên còn dư lại một cái đĩa món ăn nguội.

Công Tôn đại nương cười nói: "Món ăn đích xác quá ít, may là chúng ta không đúng so sánh ăn lại là so sánh uống rượu."

Công Tôn đại nương nàng dĩ nhiên cũng biết, trống không bụng lúc uống rượu, từ lượng ít nhất phải tiêu một nửa. Hiện tại lục Tiểu Phong bụng khoảng không đặc giống như là tên khát cái túi tiền. Ba bát rượu xuống bụng, hần đã cảm thấy không đúng, tái uống hai chén, Lục Tiểu Phụng cũng đã không nhận được bắt đầu muốn cướp trước uống. Sau đó Lý Vân Phi phát hiện Lục Tiểu Phụng đã tại phun, phun liên tiếp ngay cả bụng từ đều nhanh muốn phun ra.

"Người say!" Công Tôn đại nương nhưng vẫn là thanh tĩnh giống như không có uống đồng dạng, nói: "Này trận thứ nhất người đã thua!"

Lý Vân Phi say khướt nói: "Không được, ta còn không có say, ta liền hướng không có uống rượu đồng dạng, chỉ bất quá bụng không thoải mái mà thôi."

Công Tôn đại nương cười lạnh một tiếng nói: "Làm sao các người nghĩ chơi xỏ lá, không nhận thua?"

Lục Tiểu Phụng còn muốn nói điều gì, Lý Vân Phi kéo hần lại, sau đó nói: "Không cần, hần uống rượu say, chúng ta nhận thua, trận tiếp theo so sánh cái gì?"

Công Tôn đại nương cười nói: "Hào, coi như các người coi trọng chữ tín, trận tiếp theo chúng ta so kiếm!"

Lý Vân Phi cười nói: "Tốt lắm. Theo ta cùng đại nương người so sánh!"

Công Tôn đại nương lắc đầu nói: "Không được, đặc Lục Tiểu Phụng cùng ta so sánh, lúc này mới công bình. Nếu không nghe lời, ta uống rượu người không có uống, ta không đúng lỗ là sao?"

Lý Vân Phi cười, sau đó nhìn Công Tôn đại nương gần từng chữ nói: "Mới vừa chúng ta tự nói xong, là chúng ta cùng các người so sánh, mà không có nói là Lục Tiểu Phụng cùng Công Tôn đại nương một mình người so sánh. Nếu là nói không công bình, tốt lắm, vậy người cũng đổi lại người, như thế nào?"

Công Tôn đại nương nhú nhú mày, suy nghĩ một chút nói: "Tốt lắm, người chờ, ta đi đổi lại bộ y phục!"

Lục Tiểu Phụng lẩm bẩm nói: "So kiếm tự so kiếm, đổi lại cái gì y phục nhỉ?"

Công Tôn đại nương cười nói: "Người đây tự không hiểu, uống rượu muốn xuyên uống rượu y phục, so kiếm cũng phải xuyên so kiếm y phục!"

Lục Tiểu Phụng nghi ngờ nói: "Tại sao?"

Công Tôn đại nương mỉm cười nói: "Bởi vì y phục cũng có thể ảnh hưởng một người tâm tình, bởi vì nữ nhân trời sanh tự thích thay quần áo. Nữ nhân đổi y phục tâm tình là tốt, kiếm pháp cũng là tốt." Nói xong cũng tiến vào lầu dưới.

Lục Tiểu Phụng còn đang khắp nơi tìm rượu, có thể là uống quá say, liên tiếp ngay cả trước mắt rượu đều tìm không được.

Lý Vân Phi vừa định kéo Lục Tiểu Phụng, đột nhiên tay dừng ở nơi đó, mắt cũng thẳng tắp nhìn trước mắt, bởi vì vừa mới có một cái mới vừa từ phía sau đi ra người để cho hần biến thành như vậy.

Một nữ nhân, một cái rực rỡ như ánh bình minh, cao quý như hoàng hậu, yếu điệu như tiên nữ loại mỹ lệ nữ nhân. Thậm chí cả trên người nàng mặc quần áo, cũng không phải là nhân gian tất cả, mà là trời cao Thất Thái nghệ thường.

Lý Vân Phi không nhận biết nữ nhân này, hần cho tới bây giờ cũng không có gặp quá như thế cao quý diễm lệ nữ nhân. Mặc dù tại cô gái đẹp kia như mây thực tế thế giới, hần cũng chưa từng thấy qua đẹp như vậy nữ nhân, so với hần gặp qua mỗi mỹ nữ cũng muốn đẹp, cũng cao hơn quý.

Bất quá Lý Vân Phi còn nhận được trong tay nàng kiếm, một đôi đoản kiếm, phong trường một thước bảy tấc, trên chuôi kiếm buộc lên lụa đỏ. Chẳng lẽ nàng chính là Công Tôn đại nương? Tự là vừa mới cái kia bình thường trung niên phụ nhân? Tự là kia bệnh chốc đầu tên khát cái? Tự là kia bán hạt dẻ rang đường lão thái bà? Lý Vân Phi dụi dụi mắt con người. Hần cơ hồ đã không thể tin vào hai mắt của mình. Này cũng thật bất khả tư nghị, một nữ nhân,

vẫn là một cái như vậy nữ nhân xinh đẹp, trước làm sao sẽ đem mình biến thành cái này xấu bộ dáng.

Công Tôn đại nương mỉm cười, nhìn hần nói: "Làm sao, chẳng lẽ ngươi lại nhận thức không ra ta?"

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Ta chỉ bất quá có chút nghĩ không ra mà thôi?"

Công Tôn đại nương vẫn đạo: "Ngươi lại có cái gì nghĩ không ra cái gì a?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta nghĩ không ra chính là một người giống ngươi đẹp như vậy nữ nhân, tại sao muốn giả trang thành lão thái bà. Ta nếu là ngươi, coi như là có người lấy gác ở ta trên cổ, ta cũng không chịu cái trang thành như vậy!"

Công Tôn đại nương nói: "Làm sao ngươi biết đây chính là ta ban đầu mặt mũi?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ta không biết, ta chỉ bất quá hi vọng ngươi diện mục thật sự là như vậy."

Công Tôn đại nương nghi ngờ nói: "Tại sao?"

Lý Vân Phi thờ dài nói: "Bởi vì ta như nhất định phải chết tại một người trong tay, ta chỉ hy vọng có thể chết ở loại người như ngươi trong tay. Lúc này mới không uổng công cuộc đời này."

Công Tôn đại nương xinh đẹp cười nói: "Ngươi thật sự là rất hội người nói chuyện, ta tâm đều nhanh muốn bị ngươi nói mềm nhũn."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40:: trận thứ hai đánh cuộc đấu

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 40:: trận thứ hai đánh cuộc đấu

Công Tôn đại nương dụ dàng đi tới, trên mình Thất Thái nghệ thường không gió mà bay, giống như là có ngàn vạn cái dải lụa màu bay múa. Đẹp không sao tả xiết, Lý Vân Phi nhìn chính là hai mắt choáng váng.

Lý Vân Phi lại thờ dài, nói: "Lần sau ta so kiếm lúc, nhất định cũng muốn làm như vậy một bộ xiêm y xuyên!"

Công Tôn người mẹ nói: "Tại sao?"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Hiện tại ngươi kiếm còn không có xuất thủ, đôi mắt của ta cũng đã xài!"

Công Tôn đại nương nói: "Ta tâm đã mềm nhũn, mà mắt của ngươi cũng xài, chúng ta vừa lúc huê nhau."

Lý Vân Phi cười nói: "Tốt lắm, vậy chúng ta tự động thủ đi!"

Bọn họ đi xuống lầu, tới rồi trong viện, ánh sao từ kia khóa đại cây bạch quả cây cảnh lá ở giữa sót xuống soi sáng rồi Lý Vân Phi trên mặt, Lý Vân Phi bộ mặt nghiêm túc, hần cho tới bây giờ cũng không có nghiêm túc như vậy, cái này Công Tôn đại nương cũng không phải là nhân vật bình thường, kiếm pháp của nàng thực là chỉ so với Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết sai, Lý Vân Phi chưa từng có cùng kiếm pháp cao như vậy người động đậy tay.

Công Tôn đại nương cười nói: "Cuộc tỷ thí này ta nếu là còn thắng, như vậy các ngươi tự thua, vậy các ngươi liền chuẩn bị rửa cổ đi."

Những lời này mới vừa nói ra khỏi miệng, kiếm của nàng đã ra khỏi vỏ. Kiếm quang chớp động ở giữa, nàng nghệ thường bên trên thất sắc dải lụa màu cũng tốt mới bay múa không ngừng, toàn bộ người giống như là biến thành — phiền rục rờ huy hoàng ánh bình minh. Chiếu lên người liền tiếp ngay cả ánh mắt đều trưng không ra, nơi nào còn có thể phân biệt người của nàng ở nơi đâu?

Kiếm của nàng ở nơi đâu? Nếu là liền tiếp ngay cả bóng người của nàng đều phân biệt không rõ, làm sao có thể hướng nàng xuất thủ? Lý Vân Phi lần đầu tiên cùng nàng giao thủ lúc, cũng đã cảm thấy kiếm pháp của nàng kỳ quặc biến ảo, rất đáng sợ. Hiện tại hần mới biết được, kia một lần kiếm pháp của nàng căn bản còn không có hoàn toàn phát huy uy lực, loại này kiếm pháp uy lực, thật giống như vốn là cần nếu như vậy một thân thất sắc nghệ thường tới tô đậm.

Cổ xưa tương truyền "Kiếm khí" cũng không đúng kiếm, chẳng qua là một loại cổ đại Kiếm Vũ tên, võ giả y phục rục rờ tay không, dải lụa màu như phi.

Cho đến Công Tôn đại nương, mới đem loại này ban đầu chỉ làm thương thức vũ kỹ, để biến hóa, biến thành chân chính có thể đã thương địch thủ đã thương người vô kỹ. Hơn nữa thắng tuyệt lưu truyền tới nay.

Loại này kiếm pháp biến hóa thật sự quá kỳ quỷ, chiêu thức thật sự quá phức tạp, phát ra tới tạt như thủy ngân chảy, chỗ nào cũng nhúng tay vào. Chỉ cần Lý Vân Phi lộ ra nhất điểm sơ hở, chỉ cần hấn mắt cùng Thần hơi có sơ hở, tạt rất có thể chết ngay lập tức ở tại dưới kiếm, hấn nghĩ chiến thắng Công Tôn đại nương chỉ có bằng một chữ mau! Lấy dao sắc chặt đứt rồi, lấy bất biến ứng vạn biến.

Lý Vân Phi dần dần cảm thấy có chút cổ hết sức, kiếm mặc dù rất nhanh, nhưng kiếm pháp dần dần có chút rối loạn, kia Công Tôn đại nương kiếm pháp cũng quá cao, Lý Vân Phi đang nóng lòng lúc đang nhớ lại Diệp Cô Thành Thiên Ngoại Phi Tiên. Nhưng vào lúc này, Lý Vân Phi thân thể trong nháy mắt bay lên, thân thể liền hướng nóc phòng bay đi.

Hồng y thiếu nữ hét lớn: "Này người nghĩ chạy!"

Năm chữ vẫn chưa nói hết, Lý Vân Phi người lại đã bay ra, người cùng kiếm đã hợp hai làm một. Chỉ thấy kiếm quang như sợi tơ, như Phi Hồng, từ nóc nhà bên trên hướng Công Tôn đại nương thẳng đâm tới, kiếm quang huy hoàng mà cấp tốc, không có biến hóa, thậm chí cả hậu chước cũng không có. Hấn đã đem công lực toàn thân đều dung nhập này một kiếm bên trong.

Không có biến hóa có khi cũng chính là tốt nhất biến hóa. Lý Vân Phi liều mạng, bởi vì hấn biết mình không tại trước tiên đem Công Tôn đại nương đánh bại, tạt không có cơ hội. Hấn cũng chỉ có thể liều mạng.

Công Tôn đại nương người như ráng màu, kiếm như Lưu Tinh. Nhưng nhưng vẫn là đã tới không kịp biến hóa. Người của nàng cùng kiếm, tựa hồ đã tắt cả đều tại Lý Vân Phi này một kiếm kiếm khí che phủ dưới. Chỉ nghe "Nhìn chăm chú" một tiếng, thanh như rỗng ngậm. Kiếm quang một hợp tức phân, một thân ráng màu Công Tôn đại nương, trên mình dải lụa màu, cũng đã bị gọt chặt đứt mấy chục cái.

Lý Vân Phi vẫn không nhúc nhích. Công Tôn đại nương thân hình cũng đã dừng lại. Cũng không nhúc nhích đứng ở nơi đó, không lại ra tay. Lý Vân Phi cũng không lại ra tay chẳng qua là cũng không nhúc nhích đứng ở nơi đó. Nhìn Công Tôn đại nương.

Nhị nương bỗng nhiên la lớn: "Này một trận còn chưa phân ra thắng bại, các ngươi tại sao đã dừng tay?"

Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Này một trận nếu là so sánh giết người, đương nhiên là còn không có phân ra thắng bại, nếu là so kiếm, vậy cho dù a ta thắng!"

Công Tôn đại nương rốt cục thở thật dài nói: "Không tệ, này một kiếm chi uy, đúng là thắng được ta!"

Này lúc hệ thống truyền đến tin tức: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 1: đánh bại Công Tôn đại nương. Nhiệm vụ phần thưởng: danh kiếm một thanh, nhiệm vụ vì tích phân 10000.

Lý Vân Phi không có để ý hệ thống thanh âm, cười đối với Công Tôn đại nương nói: "Công Tôn đại nương quả nhiên là xác thực người, không để cho ta thất vọng "

Công Tôn đại nương nghi ngờ nói: "Ta thật sự là không nghĩ tới, ngươi cư nhiên có thể khiến cho ra như vậy kiếm pháp! Kiếm pháp của ngươi là không tệ, thực là ngươi quyết khiến cho không ra như vậy kiếm pháp."

Lý Vân Phi cười nói: "Này một kiếm vốn là ta mới vừa học trộm tới!"

Công Tôn đại nương nói: "Vậy ngươi là từ đâu học trộm tới?"

Lý Vân Phi cười nói: "Trắng Vân Thành chủ."

Công Tôn người mẹ đứng thẳng nhưng nói: "Ngươi là nói Diệp Cô Thành?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Chẳng lẽ có cái thứ hai Diệp Cô Thành? Này một kiếm tên là Thiên Ngoại Phi Tiên, vốn là trắng Vân Thành chủ kiếm pháp chi tinh hoa, liền tiếp ngay cả Mộc đạo nhân đều cho rằng này đã coi như là vô địch thiên hạ kiếm pháp."

Công Tôn đại nương thở dài nói: "Này một kiếm hình thành ở tại chiêu không xuất thủ chi trước, Thần lưu ở tại chiêu đã xuất tay sau, cứ thế mới vừa là(vì) chí nhu, lấy không thay đổi là(vì) biến hóa. Đích xác có thể coi như là Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp."

Lý Vân Phi cười nói: "Trắng Vân Thành chủ nếu là có thể nghe được đại nương lời nói này, nhất định sẽ du rất nhanh !"

Công Tôn đại nương lạnh lùng nói: "Thế nhưng một kiếm nếu là từ hấn sử đi ra, tạt mạt nhất định có thể thắng được ta!"

Lý Vân Phi không nhận được vấn đề: "Tại sao thắng không được ngươi!"

Công Tôn đại nương nói ": "Bởi vì hấn là Thiên Hạ Vô Song kiếm khách, hấn này một kiếm còn chưa xuất thủ. Ta liền nhất định có đề phòng, thực là ngươi vừa mới lướt lên nóc nhà lúc, ta lại nghĩ đến ngươi là muốn chạy, cho nên khí thế của ta đã nói lỏng tiết, cho nên mới không đỡ ở ngươi kia toàn lực tới một kiếm."

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Đại nương, ngươi sai lầm rồi!"

Công Tôn đại nương nói: "Ta ta sai chỗ nào."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi đem trắng Vân Thành chủ chiêu đó Thiên Ngoại Phi Tiên cho rằng là ta chiêu này Thiên Ngoại Phi Tiên rồi, nói thật cho ngươi biết, ta đã thấy thành chủ này một kiếm, thắng ta không chỉ gấp mười lần, tự tính ngươi đang nằm mơ trận địa sẵn sàng đón quân địch, cũng quyết không thể ngăn trở này một kiếm, này một kiếm đã coi như là vô địch thiên hạ kiếm pháp rồi. Ta chỉ là giống nhau, ta chiêu vào bộ dáng đâm một kiếm, này vẫn thế nào coi như là Thiên Ngoại Phi Tiên nhỉ? Đại nương sau này nếu là có cơ hội gặp qua thành chủ kiếm pháp, cũng sẽ không nghĩ như vậy rồi."

Công Tôn đại nương cười nói: "Kia nếu là ta thật tình đối phó ngươi! Ngươi chiêu này, ta có thể hay không tiếp được?"

Lý Vân Phi cười nói: "Hai đại nương kiếm pháp cao tuyệt, lúc ấy là không có dụng tâm, bằng không ta tất bại tại đại nương dưới kiếm."

Công Tôn đại nương cười nói: "Tốt lắm, nếu chúng ta hai cục một thắng một phụ, vậy chúng ta tự so sánh ván thứ ba."

Lý Vân Phi cười nói: "Tốt lắm, đại nương muốn so sánh với những thứ gì?"

Công Tôn đại nương cười nói: "Vậy chúng ta so sánh khinh công! Như thế nào."

Lý Vân Phi cười khò nói: "Đại nương nên biết khinh công của ta không tốt, như vậy so sánh có phải hay không có chút quá mức."

Công Tôn đại nương cười nói: "Nếu là như vậy, ngươi tự gọi cái này say mèo cùng ta so sánh a!"

Lý Vân Phi đột nhiên cười, cười rất vui vẻ, sau đó nói: "Đây cũng là ngươi nói, không thể chối ý!"

Nói xong câu đó, Lý Vân Phi tự đá đá mơ mơ màng màng đứng ở trong sân Lục Tiểu Phụng nói: "Đừng giả bộ rồi, lên tới tỷ thí khinh công rồi."

Lục Tiểu Phụng thế nhưng đứng lên. Ánh mắt hấn trong cảm giác say đột nhiên toàn bộ cũng không trông thấy rồi. Xem ra cũng thanh tỉnh đặc tự hướng không có uống rượu người đồng dạng.

Nhị nương thất thanh nói: "Ngươi không có say?" Lục Tiểu Phụng gật đầu, cũng không phủ nhận.

Nhị nương kỳ quái nói: "Nếu không có say, ngươi tại sao muốn nhận thua??"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ta nếu là không giả say, các ngươi làm sao như vậy yên tâm, với lại ta nếu là say, chẳng phải là đem Lý Vân Phi một người vẫn cho ngươi nhóm, ta nhưng không phải là người như thế."

Nhị nương thờ dài nói: "Xem ra này người cũng cũng không đúng cái thật ngu ngốc."

Hồng y thiếu nữ căn môi, hung hăng nói: "Nhưng hấn lại là cái thật khôn kiếp."

Công Tôn đại nương suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Lục Tiểu Phụng cùng ta so sánh khinh công cũng có thể, thế nhưng khinh công bản chính là của hấn sở trường bản lãnh, mà hấn lại là người đàn ông, khí lực tự nhiên tương đối dài, mới vừa ta lại cùng Lý Vân Phi so kiếm pháp, cho nên ta cùng Lục Tiểu Phụng so sánh khinh công đã cật liễu khuy rồi. Cho nên. . ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên ta cũng có thể nhượng ngươi chiếm chút ít tiện nghi, đúng không."

Công Tôn đại nương cười nói: "Ngươi ít nhất dù sao cũng phải để cho ta trước cất bước mới được đi!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Được!"

Công Tôn đại nương nói: "Ta cũng vậy không để cho ngươi quá lỗ là, chỉ cần ngươi có thể đuổi đến bên trên ta liền coi như ngươi thắng. Cho nên ngươi cũng không là hoàn toàn lỗ là."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41:: đánh cuộc càn đấu thắng

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 41:: đánh cuộc càn đấu thắng

Lục Tiểu Phụng mặc dù vẫn là cái thương hương tiếc ngọc nam nhân, nhưng là chuyện này thực là quan hệ đầu của mình, tự tính hẳn dù thế nào thương hương tiếc ngọc lần này cũng sẽ lần sau tàn nhẫn lợi hại tay.

Công Tôn đại nương nói: "Ta lệnh người gỡ la làm hiệu, la thanh hoàn toàn đình chỉ sau, người mới có thể truy đuổi!"

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "La thanh chỉ một tiếng dội lại?"

Công Tôn đại nương gật đầu nói: "Đúng, cũng chỉ có một tiếng dội lại."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Như vậy xem ra ta đích xác không thể coi là lỗ là."

Công Tôn đại nương cũng cười, nói: "Chỉ bất quá ta vẫn là muốn. . ."

Lục Tiểu Phụng cướp lời nói: "Người dĩ nhiên còn phải đi trước đổi lại bộ quần áo, uống rượu có uống rượu y phục, so kiếm có so kiếm y phục, so sánh khinh công dĩ nhiên cũng phải có một bộ khác y phục."

Công Tôn đại nương nhoen miệng cười, Yên Nhiên nói: "Người thật sự không đúng ngu ngốc, người một chút cũng không ngu ngốc."

Đêm lạnh như nước, tỷ muội các nàng nhóm sắc mặt cũng lãnh giống như thủy đồng dạng, hương đem kết thành băng thủy thông thường một loại.

Hồng y thiếu nữ đột nhiên cười lạnh nói: "Trộm cơ già say, loại nam nhân này ta ghét nhất rồi."

Lục Tiểu Phụng ha ha cười một tiếng, nói: "Ta vốn là không có muốn người thích."

Hồng y thiếu nữ hừ một tiếng, nói: "Ta chỉ muốn hỏi một chút người, người đến cùng là đúng hay không nam tử hán?"

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Kia theo người thì sao?"

Hồng y thiếu nữ nói: "Ta không nhìn ra được."

Lục Tiểu Phụng thờ dài nói: "Ta cũng biết người nhìn không ra, người chỉ bất quá vẫn còn con nít mà thôi."

Hồng y thiếu nữ trừng mắt liếc hán một cái, quay đầu bước đi, thật giống như liền cảnh đều mặc kệ hán.

Âu Dương Tinh sóng mắt vừa chuyển, nói: "Ta cuối cùng không thể coi như là đứa bé rồi ư?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Người dĩ nhiên không đúng hài tử, người quả thực có thể coi như là cái lão thái bà rồi." Âu Dương Tinh cũng trừng mắt liếc hán một cái quay đầu bước đi vào rồi tiêu lâu.

Lục Tiểu Phụng thờ dài, tại trên thềm đá ngồi xuống. Lâm bảm nói: "Một người đàn ông nếu là có thể sống sáu mươi năm. Ít nhất có mười năm thời gian là lãng phí một cách vô ích."

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Lục Tiểu Phụng này nói nói như thế nào?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Mười năm này bên trong tôi thiếu có năm năm, là đang đợi nữ nhân thay quần áo."

Nhị nương nói: "Còn có năm năm nhì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Người nhất định phải nghe?"

Nhị nương nói: "Người không dám nói?"

Lục Tiểu Phụng lại thờ dài, nói: "Người nhất định phải nghe, ta liền nói. Còn có năm năm là đang đợi nữ nhân cởi quần áo."

Nhị nương mặt đều khí đỏ, nữ áo xanh ni mặt đều giận đến trắng bệch.

Nhị nương lạnh lùng nói: "Ta hiện tại muốn đem đầu lưỡi của người cắt đi!"

Đang lúc này có một cái khuôn mặt râu mép áo xanh đại hán, trong tay dẫn đồng la từ nhỏ sau lầu đi tới, đứng tại trên thềm đá.

Lục Tiểu Phụng lại lâm bảm nói: "Vận khí ta cuối cùng cũng không tệ lắm, là đang đợi đại nương thay quần áo, nếu như chờ cái kia rửa cái mặt cũng muốn nửa canh giờ người, kia lại thật sự thâm!"

Đang lúc này, thanh linh nghe đồng la "Đương" thanh âm, ba người từ nhỏ lầu chui ra.

Ba người trang phục ăn mặc đều là giống nhau như đúc áo đen phụ nhân, liền tiếp ngay cả ba khuôn mặt đều là hoàn toàn đồng dạng. Một xông tới, tự lạng không trở mình, phân biệt hướng ba cái bất đồng phương hướng lướt rồi đi ra ngoài. Dùng khinh công thân pháp thể nhưng cũng như vậy.

La thanh hơn người không dứt, ba người đều tị lướt đi ngoài tường, ba người này ai mới thật sự là Công Tôn đại nương? Hồng y thiếu nữ cùng Âu Dương Tinh vừa mới có ý sinh khí, vì chính là muốn vào đi giả trang thành hai người khác. Hiện tại Lục Tiểu Phụng nên đuổi theo ai? Vô luận hắn đi truy đuổi ai tự tính có thể đuổi theo. Cũng nhất định muốn bỏ qua khác hai cái.

Lục Tiểu Phụng nếu như bỏ qua hai cái trong đó, rất có thể tự có một cái là Công Tôn đại nương. Đây quả thực so sánh đặt cửa còn khó hơn áp đắc đúng. Lục Tiểu Phụng đã giặt mình.

Lý Vân Phi hiểu ý cười một tiếng. Hắn thực là biết ai mới thật sự là Công Tôn đại nương. Thực là Lý Vân Phi rất tin tưởng Lục Tiểu Phụng, hắn tin tưởng Lục Tiểu Phụng hội tự mình phát hiện.

Nhị nương, tam nương, nữ áo xanh ni khoe miệng đều lộ ra cười lạnh, các nàng là cho rằng cái này Lục Tiểu Phụng là bị lừa rồi.

Lục Tiểu Phụng cũng đang thờ dài trước, cười khổ nói: "Xem ra ta dù sao vẫn là chiếm hữu nàng làm "

Hắn thờ dài đứng lên, lăm bắm nói: "Bất kể như thế nào, trước đuổi theo một cái lại nói. Hắn thân thể đột nhiên thoát ra, lại đột nhiên lướt hồi. Tia chớp loại xuất thủ giữ ở kia gỗ la đại hán cô tay.

Này đại hán cả kinh "Đương" một tiếng, đồng la rơi xuống đất. Trầm giọng nói: "Ngươi bắt ở ta làm gì?"

Lục Tiểu Phụng mỉm cười nói: "Ta cũng không muốn làm gì, chỉ bất quá nghĩ dẫn ngươi đi thấy một người mà thôi."

Đại hán nói: "Thấy ai?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Kim cửu linh!"

Này đại hán nhìn chằm chằm hắn, trợn mắt nhìn hồi lâu, đột nhiên cười to, tiếng cười rõ ràng vui mừng như Hoàng Oanh, sau đó nói: "Lục Tiểu Phụng quả nhiên không hổ là Lục Tiểu Phụng, ngay cả ta đều phục ."

Nguyên lai này gỗ la đại hán, mới thật sự là Công Tôn đại nương.

Công Tôn đại nương nghi ngờ nói: "Ngươi là làm sao biết ta là ai ?"

Lục Tiểu Phụng cười cười nói: "Kỳ thực ta sớm liền phát hiện nghi điểm rồi, kể từ khi Âu Dương Tinh tiến vào chuyện ta tự cảm giác không đúng "

Nhị nương nói: "Có thể có chỗ nào không đúng?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Theo ta được biết, Âu Dương Tinh không giống như là dễ dàng như vậy tự sinh khí người. Ta chỉ là mở ra câu vui đùa bỏ chạy rồi, này cũng không giống là tại trong thanh lâu xen lẫn lâu như vậy người a."

Công Tôn đại nương kỳ quái nói: "Đi vào ba người, đi ra ngoài cũng là ba người, ngươi làm sao lại khẳng định như vậy ba người này bên trong không có ta?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ta không biết a, chỉ là các ngươi đi ra ngoài không đúng ba người, là bốn người được rồi! Ngươi dịch dung cái này không tính người sao?"

Lý Vân Phi cười chen miệng nói: "Kỳ thực rất đơn giản nha, bởi vì một cái đại hồ tử nam nhân vô luận như thế nào dạng, trên mình cũng sẽ không thơm như vậy. Huống chi, ngươi một cái đại hồ tử đột nhiên chạy đến, nếu là ngươi, ngươi không cảm giác khả nghi sao?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Không tệ, từ ngươi vừa ra tới, ta liền nghe thấy được một cỗ mùi thơm. Đây cũng quá kỳ quái."

Công Tôn đại nương cười khổ nói: "Xem ra ta vốn không nên đứng được khoảng cách các ngươi gần như vậy, một nữ nhân đứng được khoảng cách các ngươi quá gần rồi, đích xác là kiện chuyện rất nguy hiểm"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Nhất là hướng ngươi thơm như vậy nữ nhân! Cái này hương vị cũng quá hấp dẫn người, đặc biệt là nam nhân."

Công Tôn đại nương nói lấp cười nói: "Thực là ta cũng vậy thật sự không nghĩ tới các ngươi người như vậy, cư nhiên hướng tiểu Cầu đồng dạng, chẳng những hội dùng ánh mắt hơn nữa còn hội dùng mũi."

Lý Vân Phi cười nói: "Đây cũng là chúng ta gần nhất mới vừa cùng người khác học được."

Công Tôn đại nương vẫn đạo: "Các ngươi với ai học được ?"

Lý Vân Phi cười, nói: "Ngươi thua đắc cũng không oan, chúng ta có một mũi rất lợi hại bằng hữu, ngươi không phải không biết nói!"

Công Tôn đại nương nói: "Là (vâng,đúng) Hoa Mãn Lâu?"

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ, chúng ta tin tưởng Hoa Mãn Lâu mũi, tự hướng ngươi tin tưởng mình kiếm đồng dạng."

Công Tôn đại nương cười nói: "Xem ra các ngươi vô luận là học cái gì đông Tây Đô rất nhanh a, các ngươi đem người khác sở trường đều học, các ngươi để cho bọn họ làm sao bây giờ."

Lý Vân Phi cười, sau đó nhìn Công Tôn đại nương nói: "Đại nương khả năng có điều không biết, kỳ thực chúng ta này chút ít học trộm người khác đồ người, cùng bọn họ bản lãnh của mình so sánh với kia nhưng tự kém xa lắm. Bất quá, đây cũng là cái thói quen tốt a!"

Công Tôn đại nương cười nói: "Ngươi thật là khiêm nhường a!"

Lý Vân Phi cũng cười, nói: "Khiêm nhường là kiện chuyện tốt, huống chi khiêm nhường người đều có hảo phúc khí."

Lục Tiểu Phụng nói: "Các ngươi trước khác hàn huyên, chúng ta là không đứng trước tiên là nói về kiện chuyện khác?"

Công Tôn đại nương nói: "Vậy ngươi tự nói a."

Lục Tiểu Phụng nhìn chu vi một nhóm người, nói: "Hiện tại Công Tôn đại nương ở trong tay của ta, các ngươi nếu là muốn nàng bình an vô sự, tốt nhất tự ngoan ngoãn lưu lại nơi này đợi(các loại) tin tức. Nếu là có người hành động thiếu suy nghĩ, tự là muốn cho nàng chết sớm, muốn nàng chết sau này, làm cái chỗ này lão Đại."

Công Tôn đại nương cười khẽ một tiếng nói: "Các ngươi tự thoải mái, buông lỏng tinh thần đi, bọn họ ai cũng không muốn ta chết."

Tam nương xanh mặt, bỗng nhiên dậm chân nói: "Ngươi chẳng lẽ thật cứ như vậy đi theo đám bọn hắn đi?"

Công Tôn đại nương đậm đậm đạo: "Ngươi vốn phải biết, ta cũng không đứng người nói không giữ lời. Huống chi ta hiện tại tự tính không ngờ cùng hắn đi, cũng không được rồi, người này chỉ phải bắt được rồi một nữ nhân. Giống như chết cũng không chịu buông tay."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Huống chi là ngươi làm sao nữ nhân xinh đẹp."

Công Tôn đại nương nhìn Lục Tiểu Phụng nói: "Ta hiện tại phải nhắc nhở ngươi một chuyện."

Lục Tiểu Phụng vấn đạo: "Chuyện gì!"

Công Tôn đại nương nhàn nhạt nói: "Ta nếu là đã xảy ra chuyện, ngươi nhưng nhất định phải cẩn thận."

Lục Tiểu Phụng nói: "Lời này của ngươi là có ý gì?"

Công Tôn đại nương nói: "Ta và các ngươi đi, ta là tự nguyện, nhưng nếu như ta đã xảy ra chuyện gì, tự tính ta không truy cứu, tỷ muội của ta nhóm vẫn thế nào sẽ không truy cứu. Các ngươi nên biết, một đám nữ nhân muốn đối phó hai nam nhân, tại đơn giản bất quá."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42:: thoải mái kim cừu linh

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 42:: thoải mái kim cừu linh

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng lặng lẽ mang theo Công Tôn đại nương tới rồi kim cừu linh địa phương, tìm được rồi đang ngủ Mạnh vĩ.

Mạnh vĩ ngủ luôn luôn rất tỉnh ngủ. Một cái bị giang hồ hảo hán gọi là "Tam đầu xà" người, ngủ nhất định phải tỉnh ngủ, nếu không hẳn cho dù có ba mươi đầu, cũng sớm đã bị người bổ xuống. Thực là hắn khuya hôm nay khi tỉnh lại, thế nhưng có hai người đứng tại hắn đầu giường, dùng hai cặp tòa sáng ánh mắt nhìn hắn. Bóng đêm vẫn còn rất sâu, trong phòng không có Nhiên Đăng, hắn thấy không rõ cái này hai người mặt.

Đột nhiên Lý Vân Phi cảm giác cái này Mạnh vĩ hô hấp dồn dập lên tới, Lý Vân Phi biết hắn tỉnh. Đây Mạnh vĩ nhưng lại từ bên hông rút ra một cây đao. Lục Tiểu Phụng vươn tay một thanh đoạt được rồi hắn đao trong tay, Lý Vân Phi vươn tay ra nhéo ở rồi Mạnh vĩ cổ.

Này Mạnh vĩ hô hấp thoáng cái chậm lên tới, liền vội vàng hỏi: "Các ngươi muốn làm cái gì?"

Lục Tiểu Phụng trả lời rất đơn giản: "Muốn tiền."

Mạnh vĩ lập tức vấn đạo: "Ngươi muốn bao nhiêu tiền?"

"Mười vạn lượng!" Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi như cầm không ra mười vạn lượng, ta liền muốn mạng của ngươi."

Mạnh vĩ không chút do dự, nói: "Ta lấy cho ra."

Lý Vân Phi nói: "Ta hiện tại tự muốn."

Mạnh vĩ gật đầu nói: "Ta hiện tại thì cho ngươi nhóm!"

Lục Tiểu Phụng bỗng nhiên cười, nói: "Không ngờ rằng Mạnh vĩ đầu hấn là cái như vậy hào phóng người." Hấn cười lúc thanh âm đã thay đổi, vừa mới chẳng qua là biến cái thanh âm nói chuyện mà thôi.

Mạnh vĩ thất thanh nói: "Ngươi là Lục Tiểu Phụng, kia ngươi chính là Lý Vân Phi?"

Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Là (vâng, đúng), kỳ thực chúng ta tự là mở tiểu vui đùa."

Mạnh vĩ thật dài thở ra một hơi, không nhịn được oán giận nói: "Các ngươi này vui đùa thật sự rất thú vị, lại cơ hồ hù dọa rớt ta nửa cái mạng."

Lục Tiểu Phụng tiếng cười bên trong mang theo điểm xin lỗi, sau đó nói: "Cái này vui đùa là ta đề nghị, ta ban đầu cũng không muốn mở cái này vui đùa, chẳng qua là ta hôm nay tâm tình thật sự là quá tốt rồi, tự nhiên không được."

Mạnh vĩ ánh mắt lập tức sáng, cướp vấn đạo: "Các ngươi đã bắt được thù hoa đạo tặc?"

Lục Tiểu Phụng không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận, hỏi ngược lại: "Các ngươi Kim lão vốn nhỉ? Hấn hiện tại như thế nào?"

Mạnh vĩ nói: "Kim lão vốn đã trở lại dê thành! Hiện tại đã không có cái gì đáng ngại."

Lý Vân Phi nói: "Hấn không đúng trúng độc sao? Hiện tại không có chuyện gì sao?"

Mạnh vĩ điểm gật đầu nói: "Là (vâng, đúng), này còn phải nhờ có các ngươi đem hấn đưa đến thạch yên lạng Thạch đại phu kia, hấn không hổ là danh y. Đúng rồi, kia thù hoa đạo tặc nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Bên người chúng ta mang theo tội phạm quan trọng, cho nên hành động nhất định phải cẩn thận. Chỉ có buổi tối tới tìm ngươi, chúng ta không thể để cho dưới tay của nàng biết hành tung của chúng ta!"

Mạnh vĩ điểm gật đầu nói: "Ta minh bạch."

Lục Tiểu Phụng trầm ngâm, lại nói: "Ngươi bây giờ có thể hay không dùng dùng bỏ câu đưa tin báo cho dê thành người, gọi các ngươi Kim lão vốn mình lúc trời tối từ thì : giờ Tý, tại Xà Vương trước kia ở kia ngôi trên tiểu lâu chờ chúng ta?"

Mạnh vĩ lập tức nhảy lên, nói: "Dĩ nhiên có thể, ta viện từ phía sau tự có bỏ câu đưa tin!" Nói xong cũng hướng viện từ phía sau chạy đi.

Lý Vân Phi kéo lại Mạnh vĩ, nói: "Ngươi tự không thể viết xong rồi xác thực xuất hiện ở đi a."

Mạnh vĩ gật đầu, cầm lên bút viết đến "Lục gia, Lý gia đã đắc thủ, thỉnh Kim lão cuối cùng mình đêm từ thì : giờ Tý tại Xà Vương lão hang ổ đợi chờ." Chữ của hấn viết rất xấu, chẳng qua là hành văn coi như là lưu loát.

Lục Tiểu Phụng mỉm cười ở bên cạnh nhìn, đột nhiên nói: "Ngươi tại sao không cần chữ tiểu triện viết a, tránh cho rơi vào trong tay người khác để lộ rồi tin tức."

Mạnh vĩ cười nói: "Ta là quê mùa, liên tiếp ngay cả đại triện đều không viết ra được tới, huống chi là chữ tiểu triện? Bất quá ngươi cứ việc yên tâm, loại này bỏ câu đưa tin đều là Kim lão vốn trước kia tự tay huấn luyện ra. Trên đường tuyệt sẽ không làm lỗi."

Lý Vân Phi nói: "Vậy ngươi bây giờ tự đi phóng bỏ câu đưa tin! Đừng làm trễ nãi chuyện!"

Mạnh vĩ nói: "Ta đây tự đi." Hấn không mặc y phục, vội vã đi ra ngoài. Qua một hồi lâu, nóc nhà bên trên tự vang lên một trận bỏ câu đưa tin vỗ cánh thanh âm.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng một mực trong nhà chờ, đến lúc hấn trở lại, mới ôm quyền cáo từ, nói: "Chúng ta bây giờ cũng lập tức chạy tới dê thành đi, sẽ không quấy rầy ngươi."

Mạnh vĩ chần chờ, rốt cục không nhịn được vấn đạo: "Ta vừa mới đi ra ngoài xem, phía ngoài thật giống như không có ai."

Lý Vân Phi nói: "Đúng là không người nào a."

Mạnh vĩ miễn cưỡng cười cười, nói: "Kia Công Tôn đại nương nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Nếu là người là áp giải người của nàng, người có thể hay không mang theo nàng đầy đường chạy?"

Mạnh vĩ lắc đầu nói: "Vậy người là dùng cái biện pháp gì áp giải nàng nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng nhàn nhạt cười nói: "Phương pháp không được truyền qua tai, chờ chúng ta đem nàng giải đến hai đầu bờ ruộng sau, có cơ hội tại nói cho người biết."

Mạnh vĩ cười nói: "Lục gia thật là một tiểu tâm cẩn thận người, nếu là ăn chúng ta Lục Phiến Môn này được cơm, nhất định là chúng ta nơi này đệ nhất hào thủ."

Lục Tiểu Phụng thờ dài nói: "Chỉ tiếc ta dù thế nào cũng so ra kém các người vị kia Kim lão vốn."

Mạnh vĩ khen tặng nói: "Thực là Công Tôn đại nương lại là Lục gia cùng Lý gia bắt, còn có trước kia giày sắt đạo tặc, bỗng nhiên hưu, đều là các người rách nát ăn từ, làm sao sẽ so với chúng ta Kim lão vốn sai đây!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Hắn a, bảo chúng ta đi bán mệnh, tự mình lại nằm ở trên giường ngủ hưởng phúc, chỉ bằng điểm này, chúng ta đều so ra kém hắn."

Trên tiểu lâu trang trí chính là bộ dáng, chỉ bất quá trên ghế dựa người đối một cái mà thôi. Kim cửu linh đang nằm ở nơi đó nhắm mắt dưỡng thần. Sắc mặt của hắn xem ra rất tốt, tâm tình thoạt nhìn cũng rất hảo.

Lý Vân Phi cười nói: "Nhìn Kim bộ đầu sắc mặt rất tốt đấy! Xem ra thân thể đã tốt hơn?"

Kim cửu linh cũng cười, sau đó hướng về phía Lý Vân Phi nói: "Người không biết, buổi tối kia bỗng nhiên phong phú mà tinh xảo rượu và thức ăn, còn ở lại ta trong dạ dày đầu rồi, mình viên mạch đại sư tay nghề, luôn là có thể làm ta hết sức hài lòng. Lòng ta tình, thân thể tự nhiên là tốt lắm."

Lục Tiểu Phụng lắc đầu nói: "Không chỉ chừng này, chúng ta còn thay người đem cự trộm cấp chộp tới rồi, người có thể hảo hảo hưởng phúc, tự nhiên cao hứng, ta nói rất đúng sao?"

Kim cửu linh điểm gật đầu nói: "Không tệ, may là ta có hai người các người hảo trợ thủ, bằng không, ta còn không biết làm sao bây giờ đấy! Ta còn quyết định một chuyện!"

Lý Vân Phi vấn đạo: "Chuyện gì a?"

Kim cửu linh nói: "Ta quyết định rút khỏi Lục Phiến Môn, từ đó tuyệt không nhúng tay vào Lục Phiến Môn chuyện."

Lục Tiểu Phụng nói: "Người a, tự đem khó làm chuyện đặt ở trên người chúng ta. Người xác thực thư thư phục phục ở uống rượu, xem chúng ta tới lâu như vậy, còn không cho chúng ta cũng chén rượu, người cũng thật là quá đáng đi!"

Kim cửu linh đứng lên, đầy mấy chén rượu ngon, nói: "Là lỗi của ta, đây là Ba Tư nước rượu nho, hiện tại châm tại chén rượu bên trong, coi như là cho người nhóm áp áp hòa khí."

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng uống kim cửu linh miễn rượu, đều ngồi xuống.

Lục Tiểu Phụng chỉ chỉ trước người rượu, nói: "Kim cửu linh, người cũng đã biết này bên trong rượu có những thứ gì!"

Kim cửu linh ánh mắt chớp động, nói: "Là (vâng, đúng) cái hội thêu hoa người?"

Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Không tệ, nàng chẳng những hội thêu hoa, nàng còn có thể thêu người mù."

Kim cửu linh ánh mắt trong phát ra quang, nâng lên ngón tay cái nói: "Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi liên thủ, quả nhiên rồi không dậy nổi."

Lý Vân Phi cười nói: "Kim cửu linh, người vẫn là thiếu vượt mộng ngựa hảo, ta sau này nếu là nghe không được người khác vượt mộng ngựa, ta đây nhưng liền tới tìm người."

Kim cửu linh cười lớn nói: "Hảo, đến lúc đó, người có thể tới tìm ta, hiện tại ta muốn nhìn cái này thêu hoa đạo tặc!" Nói xong cũng đi tới, muốn đánh mở rượu.

Lục Tiểu Phụng vội vàng chặn lại hắn nói: "Đừng nóng vội, người cũng đã biết cái này thêu hoa đạo tặc là ai?"

Kim cửu linh nói: "Không phải là Công Tôn đại nương sao?"

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, là Công Tôn đại nương, bất quá người cũng đã biết, này Công Tôn đại nương là cái hạng người gì!"

Kim cửu linh nói: "Ta làm sao sẽ biết, hắn là cái lão thái bà đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không đúng, người tái đoán."

Kim cửu linh nói: "Tự tính không đúng cái lão thái bà, tuổi của nàng cũng sẽ không thấp, bởi vì, một cái tuổi trẻ người làm việc sẽ không già như vậy lại! Với lại, cũng nhất định sẽ không xinh đẹp, một cái nữ nhân xinh đẹp, nàng tuyệt sẽ không giả dạng thành lão thái bà bộ dạng."

Lý Vân Phi hiểu ý cười một tiếng, Lục Tiểu Phụng lại lắc đầu nói: "Người khác đều nói người là thông minh tuyệt đỉnh, liệu sự như thần, nhưng ta xem người là lòng trước chuyện như heo, "

Kim cửu linh nói: "Chẳng lẽ ta đã đoán sai?"

Lục Tiểu Phụng điểm gât đầu nói: "Sai lắm rồi, sai không hợp thói thường, Công Tôn đại nương là cái có thể đem nam nhân mê chết nữ nhân, hơn nữa còn là người nam nhân như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43:: bí mật địa điểm

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 43:: bí mật địa điểm

Kim cửu linh nhìn đang nói hần Lục Tiểu Phụng, Buồn bực nói: "Này lại cùng ta cái gì quan hệ? Mà ta lại là loại nào nam nhân?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Người chính là cái loại này nhìn thấy nữ nhân tự đi không đặt đạo người, tục xưng cũng chính là "Sắc quỷ" . Cho nên ta hi vọng người nhìn thấy nàng lúc, không nên bị nàng mê hoặc."

Kim cửu linh cười nói: "Ta còn không phải cái loại này chưa từng thấy nữ sắc tiểu sắc quỷ! Ít nhất sẽ không bị Công Tôn đại nương cấp mê hoặc."

Kim cửu linh mở ra rương, chỉ nhìn thoáng qua. Người cũng đã giật mình. Trong rương nữ nhân thật sự thật đẹp, sừng được giống như là một đóa xuân ngủ bên trong Hải Đường. Tuổi của nàng hiển nhiên đã không thể coi như là rất tuổi trẻ, nhưng là vẻ đẹp của nàng lại đã đầy đủ lệnh người quên mất tuổi của nàng.

Kim cửu linh thờ dài nói: "Xem ra các người lần này tôi cũng không đúng rất kém cỏi đấy! Còn có mỹ nữ tương bồi."

Lục Tiểu Phụng hừ lạnh một tiếng, vấn đạo: "Ta hỏi người, Hoa Mãn Lâu nhĩ?"

Kim cửu linh nói: "Đi!"

Lục Tiểu Phụng cau mày nói: "Đi? Hần làm sao không chờ chúng ta a?"

Kim cửu linh nói: "Bởi vì hần vội vã bên trên núi Nga Mi đi!"

Lý Vân Phi vấn đạo: "Núi Nga Mi? Đi đâu làm cái gì?"

Kim cửu linh cười nói: "Tây Môn Xuy Tuyết cùng Nga Mi chương môn tại núi Nga Mi đình quyết đấu! Rất nhiều người đều đi, liên tiếp ngay cả trắng Vân Thành chủ đã đến rồi. Rất nhiều người đều chạy tới núi Nga Mi đi, lấy ba bác hai đánh cuộc Tây Môn Xuy Tuyết thắng đấy!"

Lý Vân Phi hỏi vợ: "Quyết đấu thời gian là lúc nào?"

Kim cửu linh nói: "Đầu tháng sau a!"

Lục Tiểu Phụng kéo kim cửu linh nói: "Hôm nay là ngày bao nhiêu?"

Kim cửu linh nói: "Hai mươi bốn hào(số)!"

Lý Vân Phi cau mày nói: "Còn có sáu ngày, từ nơi này đến Nga Mi sợ rằng tới không vội rồi."

Kim cửu linh cười nói: "Sẽ không! Phía ngoài có ta chuẩn bị hai con bảo mã(BMW)! Ngày được tám trăm, dạ hành sáu trăm. Sáu ngày đủ rồi!"

Lý Vân Phi cười nói: "Vậy chúng ta tự đi ta Kim bộ đầu rồi!"

Kim cửu linh cười nói: "Các người lúc này đi rồi, chẳng qua là này Công Tôn đại nương làm sao bây giờ?"

Lục Tiểu Phụng cười cười nói: "Hiện tại chúng ta đã nộp sai! Nàng từ đầu đến chân đều là của người rồi."

Kim cửu linh nói: "Chẳng lẽ các người không sợ ta cầm giữ không được! Các người đây cũng là tại dụ dỗ ta a!"

Lục Tiểu Phụng đại cười nói: "Hiện tại chúng ta chỉ có thể hi vọng người là có thể đem cầm ở người!"

Kim cửu linh nói: "Các người muốn thả tâm!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Chúng ta không yên lòng?"

Kim cửu linh nói: "Nữ nhân này là cái rắn độc, ai cũng sợ bị nàng cắn một ngụm! Lá gan của ta cũng không lớn, ít nhất ta còn phải đề phòng nàng cắn ta một ngụm!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Cũng là bởi vì nàng không cắn người ta mới không yên lòng!"

Kim cửu linh cười lạnh nói: "Chẳng lẽ rắn độc còn có không cắn người lúc?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Dĩ nhiên, ta đã cho ăn nàng ăn ta độc môn thuốc mê "Bảy ngày say" cho dù nàng tỉnh lại. Cũng ít nhất có hai ba ngày không thể động!"

Kim cửu linh nghe được "Bảy ngày say" lúc này mới yên tâm lại, nói: "Ta nghe nói qua loại này thuốc mê, người thể nhưng đứt cho nàng ăn!"

Lục Tiểu Phụng điểm gật đầu nói: "Cho nên hai ngày này người tùy tiện làm sao làm, bọn ta không có cách nào phản kháng, thực là người muốn là đối với nàng làm cái gì, chúng ta nhưng tự thăm! Người của nàng sẽ không bỏ qua chúng ta !"

Kim cửu linh nói: "Người đã không yên lòng ta, vậy người tự lưu lại a!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta càng thêm không yên lòng Tây Môn Xuy Tuyết!"

Kim cửu linh nói: "Thực là Lý Vân Phi cũng không phải là Tây Môn Xuy Tuyết bằng hữu, hẳn cũng có thể lưu lại a!"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Thiên hạ ít có kiếm khách so kiếm, xem như một cái học kiếm, làm sao sẽ không đi quan sát! Hiện tại chuyện gì cũng không có thể ngăn cản ta đi núi Nga Mi!"

Lý Vân Phi nói hết liền đi ra ngoài, này lúc, Lục Tiểu Phụng đột nhiên đối với kim cửu linh nói: "Người biết ta sẽ không tra tấn bức cung, về Tiết băng tin tức, ta liền nhờ vào người."

Kim cửu linh nói: "Tốt, ta tại Lục Phiến Môn học đúng là cái này, coi như là cái người đá, ta cũng vậy có thể gọi hắn mở miệng, hưởng chỉ là cái sống an nhàn sung sướng nữ nhân, ta nhất định sẽ vì người hỏi ra Tiết băng rơi xuống, người cứ yên tâm đi!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Dĩ nhiên, giao cho ta và người rất yên tâm!" Nói xong cũng tiếp theo Lý Vân Phi đi ra ngoài.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng cỡi ngựa liền hướng ngoài chạy như bay mà đi, Lý Vân Phi cảm thấy kim cửu linh tại tiểu lâu cửa sổ hướng nhìn ra ngoài.

Nhìn thấy Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng đi xa, kim cửu linh mới đóng kín cửa sổ, cười hướng Công Tôn đại nương kia rung đi tới. Hắn cuộn cuộn nổi lên Công Tôn đại nương tay áo, Công Tôn đại nương cánh tay bên trên có một cái đồng tiền lớn nhỏ thai kỳ. Giống như là đám mây đồng dạng.

Kim cửu linh thoả mãn cười cười, tự nhủ: "Quả nhiên là Công Tôn đại nương!" Đây vốn là nữ nhân nhất chuyện bí mật, thực là kim cửu linh là làm sao mà biết được!

Kim cửu linh dẫn chứa Công Tôn đại nương rung, đi xuống lầu. Tiểu lâu phía trước đình đầu cổ kiệu đang chờ. Hắn dẫn đường cái hòm, ngồi lên kiệu nhỏ. Tầng bậc đại hán chính là đề thành đặc lực nhất hai tên bộ khoái, không đợi hắn phân phó. Đã nâng kiệu lên, phóng chân đi vội.

Cổ kiệu đi qua hẻm nhỏ, chuyển quá bảy tám cái ngõ hẻm sau, mới lên rồi đường ngay, đầu hẻm ngừng lại cỗ xe nước sơn đen xe ngựa.

Tây thành giác có cái tà nhai, ngắn mà hẹp. Con đường này cùng sở hữu bảy nhà cửa hàng, cửa tiệm tất cả đều rất cổ xưa cũ rách. Trong đó có Tam gia bán chính là lỗi thời tranh chữ. Lại hơn phân nửa là đồ dóm, còn có hai nhà là hồ phiếu điểm. Một nhà rất nhỏ khắc ấn điểm, một nhà cây dù cửa hàng.

Đây là cái rất lạnh rơi đường phố, chỉ có những thứ kia lại nghèo vừa đau cổ già, mới có thể thăm này chút ít cửa hàng. Xe ngựa lại ở con đường này dừng lại. Kim cửu linh xuống xe, kia hai cái bộ khoái tự lập tức vội vàng xe đi. Một cái nửa điếc nửa mù đích lão đầu từ mở cửa. Kim cửu linh dẫn rung, lác mình vào rồi bên trong.

Trong cửa hàng treo chút ít còn không có phiếu tốt thấp kém tranh chữ, kim cửu linh nhấc lên một trương nguy mạo Đường Bá Hổ đồ dóm sơn thủy, đem trên tường một viên gạch đầu nhẹ nhàng nhấc lên. Thế nhưng hiện ra một đạo cửa ngầm. Phía sau cửa là cái rất hẹp bí đạo, đi qua này bí đạo sau lại mở ra một đạo cửa ngầm, trước mắt sáng tỏ thông suốt, dĩ nhiên là cái tiểu viện tử.

Viện tử mặc dù không lớn, nhưng một bông hoa một cọng cỏ đều trải qua cố ý kinh doanh, thoát nhìn cấu tứ sáng tạo. Hoa và cây cảnh chỗ sâu, có ba

nằm ở giữa tinh bô. Đây lúc, đã có hai cái đôi mắt sáng thiện híp mắt tóc trái đào tiểu hoàn tại kim cửu linh trước mặt xảo tiểu đón chào.

Kim cửu linh đem Công Tôn đại nương từ trong rương ôm đi ra ngoài, mang theo Công Tôn đại nương tới rồi một gian nữ nhân gian phòng, đợi không biết có nhiều lâu, Công Tôn đại nương mơ mơ màng màng tỉnh lại. Nàng chung quanh xem nhìn một cái, oán hận hô: "Lục Tiểu Phụng, Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi, Lý Vân Phi các ngươi chết đi đâu rồi. Mau ra đây a!"

Không có ai đáp lại, Công Tôn đại nương tiếng gọi âm i không là rất lớn, đó là bởi vì nàng không có khí lực.

Công Tôn đại nương hung hăng cắn răng, hô: "Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ nhường các ngươi chết ở trong tay của ta."

Nàng chỉ có nằm ở nơi đó chờ, sau đó mặt của nàng đột nhiên đỏ lên. Nàng vội vã muốn dễ dàng. Thực là nàng dùng hết khí lực, cũng không có thể động. Nàng lớn tiếng hô, kêu. Thực là không có ai tới đây. Cho đến nàng thật sự không có cách nào khác không chế lúc, nàng chỉ có cách liền ở trên giường rồi. Điều này thật sự là kiện muốn chết chuyện. Giường đã ướt rồi, nàng nhưng vẫn là chỉ có thể lấy cũng không nhúc nhích nằm ở nơi đó. Nàng đã giận đến không nhịn được khóc lên.

Đang lúc này, trên lầu rơi xuống rồi một thứ gì, vừa lúc đánh rơi Công Tôn đại nương bên người, nàng Định Thần vừa nhìn, dĩ nhiên là một con rắn, Công Tôn đại nương bình sinh sợ nhất đúng là xà tới rồi, mặt của nàng bị sợ xám ngắt, thực là nàng chính là không thể động. Chỉ có thể tro mắt nhìn con rắn này bò đến trên người của mình, nàng muốn gọi, chỉ bất quá hù dọa kêu không được mà thôi.

Mắt thấy trước con rắn này mau bò đến trên mặt nàng, trong lúc bất chợt bóng người chợt lóe, một người xuất hiện ở đầu giường, nhẹ nhàng thân thủ kẹp lấy, mang theo rồi con rắn này té ra ngoài cửa sổ. Công Tôn đại nương cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, mặt bên trên đã tắt cả đều là mồ hôi lạnh.

Này người lại chính tại mỉm cười nhìn Công Tôn đại nương, ôn nhu nói: "Đại nương, ngươi bị sợ hãi."

Hắn mặc dù đã là cái trung niên người, xem ra nhưng vẫn là rất tiêu sái, trên mình mặc quần áo, vô luận ai nấy đều thấy được, đây là quan trọng chất liệu cùng thủ công. Trên mặt hắn mỉm cười so với y sam(quần áo) càng có thể đã động lòng của phụ nữ. Chính là kia kim cửu linh.

Công Tôn đại nương nhìn kim cửu linh, vấn đạo: "Ngươi chính là ở đây chủ nhân?"

Kim cửu linh gật đầu, nói: "Không tệ, ta tự là chủ nhân của nơi này!"

Công Tôn đại nương sinh khí nhìn hắn, nổi giận dưng dưng hỏi: "Ngươi nơi này chuyện gì xảy ra, tại sao có thể có cái xà nhỉ?"

Kim cửu linh cười nói: "Con rắn này là ta bắt được, sau đó ta liền phóng tại rồi nơi này?"

Công Tôn đại nương mặt liền biến sắc, vấn đạo: "Tại sao?"

Kim cửu linh nói: "Bởi vì, ta nhất định phải thử xem, đại nương ngươi có phải thật vậy hay không không thể động?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44:: kim cửu linh chân diện mục

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 44:: kim cửu linh chân diện mục

Công Tôn đại nương dùng một loại tức giận bên trong mang theo hận ý ánh mắt nhìn kim cửu linh. Sau đó nói: "Các ngươi đem ta chộp tới, chẳng những cho ta ăn thuốc mê, điểm huyết đạo của ta. Như vậy ngươi vẫn chưa yên tâm!"

Kim cửu linh mỉm cười nói: "Người khác có lẽ ta sẽ yên tâm! Thực là đối với đại nương ta và ngươi cũng không dám yên tâm a!"

Công Tôn đại nương cuối cùng là minh bạch rồi, lạnh lùng nói: "Ngươi là kim cửu linh?"

Kim cửu linh cười nói: "Không ngờ rằng ngươi bây giờ mới biết được ta là ai!"

Công Tôn đại nương oán hận nói: "Cái kia họ Lục cùng họ Lý kia hai tên khốn kiếp đi đâu rồi, bọn họ người đâu?"

Kim cửu linh cười nói: "Bọn họ đã đem ngươi từ đầu tới đuôi giao cho ta."

Công Tôn đại nương nói: "Nơi này là địa phương nào? Ngươi tại sao đem ta dẫn tới cái chỗ này?"

Kim cửu linh nói: "Nơi này mặc dù không phải là cái gì địa phương tốt, nhưng ít nhất so sánh đại lao muốn thoải mái chút ít!"

Kim cửu linh thở dài nói: "Ta biết đại nương ngươi nhất định không có đến phòng giam đi qua, chỗ kia quả thực tựa hươu hang ổ đồng dạng. Khắp nơi đều là con muỗi cùng con rệp, hướng đại nương ngươi như vậy mềm mại người, nếu là đến rồi nơi đó, không ra hồi lâu cũng sẽ bị cắn đắc toàn thân phát sưng, ngươi nếu là muốn tùy tiện tiếng thét, lập tức sẽ chịu lên đòn roi, nếu là vận khí không tốt, gặp cái hung ác đội trưởng nhà lao, nói không chừng còn có thể xối ngươi một thân thối nước tiểu. Đây chẳng phải là thật là đáng tiếc!"

Công Tôn đại nương nghe kim cửu linh lời nói sắc mặt lại bắt đầu xám ngắt. Kim cửu linh nhìn Công Tôn đại nương sắc mặt, không nhịn được cười nói: "Như thế nào. Đại nương không phải là để cho ta đem ngươi đến nơi đó đi!"

Công Tôn đại nương đột nhiên cười lạnh nói "Kỳ thực trong lòng ngươi nghĩ muốn cái gì, ta cũng biết!"

Kim cửu linh nhìn Công Tôn đại nương, nói: "Nga, phải không?"

Công Tôn đại nương lạnh lùng nói: "Ngươi chẳng qua là muốn một trương ta tự tay viết viết khẩu cung mà thôi!"

Kim cửu linh mỉm cười nói: "Công Tôn đại nương quả nhiên là người thông minh. . ."

Công Tôn đại nương khinh thường nhìn kim cửu linh, nói: "Ngươi muốn ta thừa nhận ta chính là thù hoa đạo tặc, thừa nhận những thứ kia án tử tất cả đều là ta làm, có phải hay không?"

Kim cửu linh cười to nói: "Không tệ, chỉ cần ngươi chịu viết như vậy vừa mở miệng cung, ta là tuyệt sẽ không bạc đãi ngươi, nếu không. . ."

Công Tôn đại nương nói: "Nếu không lại sẽ như thế nào?"

Kim cửu linh lạnh lùng nói: "Chung quanh đây xà có nhiều rất, ta tùy thời cũng có thể bắt trên trăm đầu về."

Công Tôn đại nương cắn răng, oán hận nói: "Ngươi là làm sao biết ta sợ nhất xà!"

Kim cửu linh cười, trong ánh mắt thật đắc ý, sau đó cười nói: "Ta biết đến chuyện luôn luôn cũng rất nhiều!"

Công Tôn đại nương đột lại cười lạnh nói: "Kỳ thực ta biết đến chuyện cũng không ít!"

Kim cửu linh vẫn đạo: "Ngươi biết cái gì?"

Công Tôn đại nương theo dõi hắn, từng chữ nói: "Ta ít nhất biết chân chính thù hoa đạo tặc là ai!"

Kim cửu linh nói: "là ai?"

Công Tôn đại nương lạnh lùng nói: "Là ngươi, chân chính thù hoa đạo tặc, chính là ngươi!"

Kim cửu linh lẳng lặng đứng tại bên giường, kia động lòng người mỉm cười đã không nhìn thấy rồi, mặt bên trên ngay cả một điểm biểu tình cũng không có.

Công Tôn đại nương cười lạnh nói: "Kỳ thực từ vừa mới bắt đầu, ta cũng đã đang hoài nghi, kia thù hoa đạo tặc chính là ngươi!"

Kim cửu linh cười nói: "Nga?"

Công Tôn đại nương lạnh lùng nói: "Ta cũng biết, từ bắt đầu ngươi tự muốn ta thay ngươi chịu tiếng xấu thay cho người khác!"

Kim cửu linh nói: "Tự tính ta thật sự là kia thù hoa đạo tặc, tại sao muốn chọn bên trên ngươi tới thay ta chịu tiếng xấu thay cho người khác?"

Công Tôn đại nương nói: "Đó là bởi vì ta vốn là cái hành tung rất người thần bí, cũng không ai biết chi tiết của ta. Ngươi vô luận nói ta làm chuyện gì, người khác đều rất dễ dàng tự sẽ tin tưởng!"

Kim cửu linh nghi ngờ nói: "Tự đơn giản là điểm này?"

Công Tôn đại nương nói: "Đương nhiên không chỉ điểm này, này còn không phải nguyên nhân chủ yếu!"

Kim cửu linh nói: "Kia nguyên nhân chủ yếu là cái gì?"

Công Tôn đại nương cười lạnh nói: "Nguyên nhân chủ yếu tự là, tỷ muội của ta bên trong có một cái người là của ngươi đồng mưu, ngươi nghĩ ta thay ngươi bị hắc oa. Nếu là ta chết rồi, nàng là có thể danh chánh ngôn thuận chiếm lấy! Đây chính là của các ngươi một hòn đá hạ hai con chim chi kế. Có phải thế không?"

Kim cửu linh sắc mặt đỏ hồng, nhưng lập tức tự khôi phục tự nhiên, thần nhiên nói: "Chẳng lẽ ngươi đã biết nàng là ai?"

Công Tôn đại nương nói: "Cho tới bây giờ, ta vẫn không thể hoàn toàn khẳng định là ai, bất quá sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ điều tra ra là ai?"

Kim cửu linh lạnh lùng nói: "Chỉ tiếc kia một ngày có lẽ vĩnh viễn cũng sẽ không tới rồi!"

Công Tôn đại nương nói: "Người biết này chút ít ẩn từ phát sinh sau, người khác nhất định sẽ tìm được người, bởi vì người là Lục Phiến Môn bên trong đệ nhất danh bộ, người khác vĩnh viễn cũng sẽ không hoài nghi đến người."

Kim cửu linh nói: "Thanh danh của ta luôn luôn rất tốt."

Công Tôn đại nương nói: "Người đi tìm Lục Tiểu Phụng, đi tìm Lý Vân Phi, cũng là bởi vì người cho là chỉ có bọn họ mới có thể đối phó ta."

Kim cửu linh nói: "Thật sự của bọn hắn là cái rất người thông minh, điểm này chỉ sợ liên tiếp ngay cả người cũng không có thể không thừa nhận đi!"

Công Tôn đại nương cười lạnh nói: "Ta chỉ thừa nhận bọn họ là hai đầu heo."

Kim cửu linh thân nhiên nói: "Bọn họ nếu là heo, người như thế nào lại roi người hai người bọn họ đắc thủ trong nháy mắt?"

Công Tôn đại nương cắn môi, nói: "Có lẽ là hai đầu tương đối thông minh heo, nhưng heo dù sao vẫn là heo." Kim cửu linh cười. Sắc mặt rất đắc ý.

Công Tôn đại nương nói: "Tự là bởi vì bọn hắn là heo, cho nên vừa bắt đầu tự bị người dụ vào lạc lối!"

Kim cửu linh nói: "Người nói là cái gì lạc lối?"

Công Tôn đại nương nói: "Người có ý đem kia khối thêu đen Mẫu Đan hồng sa tanh giao cho bọn họ, người biết Lục Tiểu Phụng cùng Tiết lão thái bà nhận thức, hẳn nhất định sẽ cầm đi tìm Tiết lão thái bà nhìn!"

Kim cửu linh mỉm cười nói: "Ta cũng biết Tiết lão thái bà nhất định nhìn ra được kia là nữ nhân thêu hoa!" Kim cửu linh vẻ mặt càng thêm đắc ý!

Công Tôn đại nương nói: "Cho nên hắn vừa bắt đầu tự sai lầm rồi, hắn tự nhiên cho là thêu hoa đạo tặc thật là một phụ nữ giả dạng."

Kim cửu linh cười nói: "Bởi vì hắn tin tưởng Tiết phu nhân lão mắt không tợn, tuyệt đối không có nhìn lầm."

Công Tôn đại nương tiếp tục nói: "Sau đó người tái có ý muốn Từ Không trích tinh đi trộm hắn kia khối hồng sa tanh, để cho hắn đưa đến sông Từ Hà nơi nào đây, bởi vì người biết sông Từ Hà là tỷ muội của ta!"

Kim cửu linh nói: "Người nói tiếp."

Công Tôn đại nương nói tiếp: "Từ khi đó bắt đầu, Lục Tiểu Phụng cũng đã nhận định chuyện này nhất định là hồng giấy tỷ muội làm!"

Kim cửu linh nói: "Thực là Lý Vân Phi như thế nào lại hoài nghi người sao?"

Công Tôn đại nương nói: "Bởi vì tên ngu ngốc kia là Lục Tiểu Phụng bằng hữu, hắn đương nhiên tin tưởng Lục Tiểu Phụng lời nói, kết quả hắn đem Lục Tiểu Phụng cho hắn đầu mối một đôi, tự cũng cho là này thêu hoa đạo tặc là nữ nhân."

Kim cửu linh nói: "Người nhưng chớ quên Từ Không trích tinh, hắn thực là Lục Tiểu Phụng bằng hữu, hắn như thế nào lại nghe lời của ta, đi lừa gạt Lục Tiểu Phụng nhỉ?"

Công Tôn đại nương nói: "Đó là bởi vì hắn là thần thám, người là Thần bộ, thần thám cũng khó tránh khỏi có khi. Hắn nhất định từng là rơi vào trong tay người. Lúc ấy người biết người này sớm muộn hội có giá trị lợi dụng. Cho nên liền cố ý thí ân cho hắn, đem hắn buông tha!"

Kim cửu linh thờ dãi, nói: "Chuyện này bốn không có ai biết, người chắc là đoán được?"

Công Tôn đại nương tịnh không có phủ nhận, tiếp đó lại nói: "Thực là chỉ bằng điểm này, bọn họ còn sẽ không hoài nghi đến ta."

Kim cửu linh điểm gậy đầu nói: "Không tệ, này còn chưa đủ!"

Công Tôn đại nương nói: "Người biết Lục Tiểu Phụng tới rồi dê thành, nhất định sẽ đi tìm Xà Vương."

Kim cửu linh nói: "Xà Vương chẳng lẽ cũng là của ta đồng mưu?"

Công Tôn đại nương nói: "Hắn đương nhiên không phải của người đồng mưu, chỉ bất quá hắn cũng giống như Từ Không trích tinh đồng dạng, nhận quá ân huệ của người, cho nên mới cam tâm bị người lợi dụng."

Kim cửu linh lắc đầu nói: "Điểm này người đã đoán sai, hắn bị ta lợi dụng, chẳng qua là không có lựa chọn nào khác!"

Công Tôn đại nương vẫn đạo: "Đây cũng là tại sao?"

Kim cửu linh cười lạnh nói: "Dê thành bộ khoái đều là của ta đồ tử đồ tôn! Ta lại làm lên vương phủ tổng quản, hắn như không nghe lời, ta tùy thời đem

hắn đám kia huynh đệ diệt trừ, cho nên hắn không phải nghe ta không thể!" Kim cửu linh nói chuyện lên tới dị thường kiêu ngạo!

Công Tôn đại nương nói: "Người biết ta Thất Nguyệt mười lăm kia ngày, nhất định sẽ đến tây viên đi, cho nên tự muốn hắn đem Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi cũng dụ đến tây viên đi!"

Kim cửu linh nói: "Không tệ, hành tung của người, người khác mặc dù không biết, ta lại rõ như lòng bàn tay."

Công Tôn đại nương nói: "Đó là bởi vì tỷ muội của ta bên trong, có người một mực cùng người ám thông tin tức đi!"

Kim cửu linh cư nhiên không phủ nhận, ngược lại cười nói: "Không tệ, ta gọi Xà Vương chứa bị người đuổi giết, đem bọn họ dẫn tới rồi tây viên! Bởi vì ta biết Lục Tiểu Phụng nhất định sẽ giúp bằng hữu."

Lục Tiểu Phụng là cá nhân người cũng muốn giao hảo bằng hữu, liên tiếp ngay cả kim cửu linh cũng cho là như vậy, mặc dù kim cửu linh lừa Lục Tiểu Phụng, thực là, bất luận là ai cũng biết, Lục Tiểu Phụng là(vì) bằng hữu, hội liên tiếp ngay cả mệnh cũng không muốn.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 45:: hiện thân

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 45:: hiện thân

Công Tôn đại nương nhìn kim cửu linh, không nhịn được châm chọc nói: "Xem ra người thật là Lục Tiểu Phụng trong bụng một cái giun dũa. Ý nghĩ của hắn người cũng biết a! Hắn nhất định bị người ăn gấu gạo!"

Kim cửu linh khoe miệng mang theo một chút ý cười, sau đó nói: "Không tệ, tính cách của hắn ta động vào Thanh Thanh Sở Sở, vẫn thế nào không biết hắn hội làm sao làm đấy!"

Công Tôn đại nương lạnh lùng nhìn kim cửu linh nói: "Từ đó về sau Lục Tiểu Phụng lại bắt đầu hoài nghi ta."

Kim cửu linh cười nói: "Không tệ, người làm sao cũng không nên cho hắn cái loại này cây dẽ ăn, người phải biết rằng hắn thiếu chút nữa chết rồi!"

Công Tôn đại nương nói: "Kia ngày ta là bởi vì có việc mới đến tây viên, ta luôn luôn không thích mình làm chuyện lúc có người quấy rầy!"

Kim cửu linh nói: "Kia ngày hắn lại hết lần này tới lần khác tìm người thay hắn đi tìm hồng giày."

Công Tôn đại nương nói: "Không tệ, cho nên kia ngày hắn không có chết thật sự là quá may mắn, cái kia Lý Vân Phi quá thông minh, hắn thật giống như nhìn đến ta cần phải hiểu ta là ai. Mới thấy bỗng chốc tự hoài nghi ta là Công Tôn đại nương. Ta chứa rất hoàn mỹ, ta làm sao cũng không biết hắn là thế nào phát hiện! Cho nên cứu Lục Tiểu Phụng một mạng!"

Kim cửu linh nói: "Không sai, này không riêng gì vận may của hắn, cũng là vận may của ta! Nếu như không đúng người nghĩ độc chết hắn, hắn cũng sẽ không hoài nghi người!" Kim cửu linh cười ra tiếng âm

Công Tôn đại nương nói: "Hắn khi đó chẳng qua là hoài nghi, cho nên người tự cùng Xà Vương liên thủ bắt đi Tiết băng! Sau đó cố ý tìm phòng, để cho hắn cho rằng Tiết băng là ta bắt đi. Mà kia gian phòng chính là ta đặt chân!"

Kim cửu linh nói: "Không tệ, người rất thông minh, đáng tiếc đã muộn, ta bố trí kia hai gian phòng

o

tử nhưng xài ta không ít công phu."

Công Tôn đại nương nói: "Cái kia a thổ cũng là của người người giả trang?"

Kim cửu linh nói: "Đó là bởi vì Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi như thế nào cũng tìm không được người điểm dừng chân, ta chỉ có giúp đỡ chút rồi."

Công Tôn đại nương nói: "Người đã sớm biết chúng ta tụ hội địa phương!"

Kim cửu linh nói: "Cho nên ta liền lại chế tạo ra cái kia truyền kỳ hộp gỗ, nhượng a thổ mang Lục Tiểu Phụng đi các người nơi đó."

Công Tôn đại nương nói: "Kia ngươi tại sao mình lại muốn cố ý làm bộ trúng độc nhỉ?"

Kim cửu linh cười cười, nói: "Đó là bởi vì chính mình cũng không ngờ đến các ngươi nơi nào đây."

Công Tôn đại nương cười lạnh nói: "Chỉ cần ngươi tự mình không đi, Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi nơi đó vô luận là hay không có thể được tay, đều cùng ngươi đều không có bất cứ quan hệ nào. Đúng không?"

Kim cửu linh khẽ cười nói: "Ta luôn luôn là rất người cẩn thận, không có nắm chắc chuyện. Ta là luôn luôn không chịu làm."

Công Tôn đại nương nói: "Ngươi đối với chuyện này hoàn toàn không có nắm chắc?"

Kim cửu linh điểm gât đầu nói: "Là (vâng,đúng), ta biết ngươi là rất không dậy nổi người, ta việc làm rất có thể bị ngươi nhìn thấu. Ta thậm chí biết ngươi giết a thổ, sau đó lại giả trang thành a thổ bộ dạng, Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi có thể tìm được ngươi vốn là ngươi tự mình dẫn đi qua !"

Công Tôn đại nương thật bất ngờ hỏi: "Ngươi biết a thổ là ta giết?"

Kim cửu linh cười nói: "Ta dĩ nhiên biết, chỉ bất quá ta tịnh không có đem chuyện như vậy để ở trong lòng!"

Công Tôn đại nương khinh công nhìn kim cửu linh nói: "Nga? Tại sao không để ở trong lòng."

Kim cửu linh nói: "Bởi vì ta cũng biết kế hoạch của ta đã hoàn toàn thành thực, tất cả chứng cứ đều chỉ rõ ngươi chính là thù hoa đạo tặc. Ngươi coi như là biết rồi kế hoạch của ta cũng vô dụng, bởi vì ngươi ngay cả một điểm chứng cứ cũng không có."

Kim cửu linh lại cười cười nói: "Lại thêm nữa Tiết băng mất tích, Xà Vương bị giết hại, Lục Tiểu Phụng đã hận ngươi tận xương, cho nên ngươi vô luận nói gì. Hẳn đều tuyệt sẽ không tin tưởng ngươi, cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi. Huống chi, ta là lâu phụ nổi danh Thần bộ, lại là bằng hữu của hắn. Mà ngươi lại là cái hành tung quỷ bí, không rõ lai lịch nữ ma đầu."

Công Tôn đại nương không nhịn được thờ dài, nói: "Ngươi bị cho là đích xác rất đúng, ta trước kia đích xác là ngay cả một điểm chứng cứ cũng không có. Coi như là nói ra ngươi là thù hoa đạo tặc. Cũng sẽ không có người tin tưởng."

Kim cửu linh cười nói: "Coi như là hiện tại ngươi nói ra tới, vẫn là đồng dạng sẽ không có người tin tưởng."

Công Tôn đại nương lạnh lùng cười nói: "Thực là ngươi chó đẻ quên mất, vừa mới ngươi đã tự mình thừa nhận."

Kim cửu linh cười to, nói: "Không tệ, vừa mới ta đích xác là thừa nhận, nhưng tự tính ta đã thừa nhận, kia thì thế nào?"

Công Tôn đại nương cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng ngươi nói những lời này, trừ ta ra, cũng sẽ không có người nghe thấy?"

Kim cửu linh kiêu ngạo nói: "Ta nói rồi, không có nắm chắc chuyện, ta là tuyệt sẽ không làm."

Công Tôn đại nương lạnh lùng nói: "Ngươi là nhìn đúng tuyệt sẽ không có người tìm tới nơi này. Ngươi cũng là nhìn đúng ta đã không thể động, cho nên mới chịu thừa nhận ?"

Kim cửu linh gât đầu nói: "Là (vâng,đúng), ta cũng không ngờ nhượng người đã chết sau này, còn phải làm quỷ hồ đồ."

Công Tôn đại nương nói: "Chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi đột nhiên xông tới?"

Kim cửu linh cười nói: "Bọn họ mặc dù là hai con heo, tuy nhiên nó là hai cái chạy trốn rất nhanh heo." Hắn mỉm cười, từ trong lòng ngực lấy ra cái phía trên in dấu chấy ấn phong thư, nói: "Đây là ta vừa mới tiếp đến xác thực, là từ Nam Hải tới dùng bồ câu đưa tin. Lục Tiểu Phụng đã qua rồi Hải Nam, hiện tại đã qua rồi Hải Nam rồi."

Công Tôn đại nương thờ dài nói: "Xem ra ngươi suy nghĩ rất chu đáo. Ngươi quả nhiên lợi hại!"

Kim cửu linh cười nói: "Ta đây tự đa tạ Công Tôn đại nương khen ngợi."

Công Tôn đại nương lạnh lùng nói: "Ta sẽ tuyệt đối không viết một chữ khẩu cung."

Kim cửu linh cười to nói: "Ha ha, ta đã sớm biết ngươi sẽ không viết, ta cũng vậy không chuẩn bị nhượng ngươi viết. Giống như vậy khẩu cung, ta tùy thời cũng có thể tìm người viết lên hơn ngàn trương, tùy tiện kêu người nào đều, chữ của ngươi dấu vết dù sao không người nhận thức."

Công Tôn đại nương nói: "Ngươi bây giờ tự có thể giết thật là ta? Ta chết rồi, chính là ta nghĩ chống lại lệnh bắt chạy trốn. Cho nên ngươi chỉ có thể giết ta, đúng không?"

Kim cửu linh nói: "Lần này ngươi cuối cùng là nói đúng."

Công Tôn đại nương cắn răng nói: "Ta chết sau này, ngươi sự kiện sẽ chết không có đối chứng, ngươi tự có thể nhon nhon ngoài vòng pháp luật rồi, có phải hay không!"

Kim cửu linh cười nói: "Ta kể từ khi mười chín tuổi lúc, ta liền phát hiện những thứ kia bị bắt cường đạo là ngu si heo, ta đã nghĩ được rồi cái này thiên y vô phòng kế hoạch! Rốt cục ta cái kế hoạch này rốt cục thực hiện. Hiện tại còn kém một bước cuối cùng rồi."

Công Tôn đại nương nhìn kim cửu linh nói: "Người bây giờ còn kém gì ta, giết ta chuyện này thì xong rồi, hết thấy tự đều kết thúc."

Kim cửu linh nói: "Ta ban đầu muốn người tại sống hai ngày, bởi vì người là cái hiếm thấy mỹ nhân, đáng tiếc, ta hiện tại phát hiện, ta vẫn là sớm giết hảo! Người quá thông minh! Ta có chút sợ."

Công Tôn đại nương gất gao ngó chừng kim cửu linh, cất tiếng cười to.

Kim cửu linh nhìn thật giống như nỏ điện Công Tôn đại nương, cười nói: "Người cảm thấy chết chẳng lẽ là kiện buồn cười chuyện sao?"

Công Tôn đại nương cười nói: "Chết cũng không thể cười, buồn cười chính là người."

Kim cửu linh nghi ngờ nói: "Nga, cái gì ý tứ."

Công Tôn đại nương cười nói: "Người nếu là quay đầu lại, cũng biết người tự mình có được hay không cười."

Kim cửu linh không nhận được quay đầu nhìn lại, đã nhìn thấy Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi đứng ở phía sau hần, Lục Tiểu Phụng cười cùng kim cửu linh nói: "Ta là Lục Tiểu Phụng, không đứng lục Tiểu Trư."

Lý Vân Phi cười nói: "Cái này Lục Tiểu Phụng có lẽ là lục Tiểu Trư, thực là ta thấy thế nào cũng không giống heo a."

Kim cửu linh ngẩn người, không tự chủ được nói một câu nói: "Các người vốn phải là tại bát trăm dặm ngoại trừ."

Lục Tiểu Phụng điểm gật đầu nói: "Hình như là."

Kim cửu linh nhìn lấy trong tay phong thư, nói: "Đây là ta mới từ Hải Nam tiếp đến dùng bồ câu đưa tin a!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không tệ, ta biết đây là từ Nam Hải tới dùng bồ câu đưa tin."

Kim cửu linh nghi hoặc nhìn Lý Vân Phi nói: "Làm sao người biết?"

Lý Vân Phi nói: "Kia chim bồ câu là người huấn luyện, phong thư cùng in dấu lửa cũng đều không giả. Thực là leo cây người không đứng Mạnh vĩ." Kim cửu linh dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Lý Vân Phi.

Lục Tiểu Phụng xen vào nói nói: "Này trong phong thư có phải hay không viết Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi đều đã quy Tây. Có phải hay không?"

Kim cửu linh trừng mắt nhìn Lục Tiểu Phụng, vấn đạo: "Người. . . Người. Làm sao sẽ biết?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ta dĩ nhiên biết, lá thư này là ta viết !"

Kim cửu linh càng thêm giật mình, hỏi vội: "Người viết ? Người bao lâu viết ?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Khuya ngày hôm trước." Hần mỉm cười giải thích: "Khuya ngày hôm trước, ta riêng gọi Mạnh vĩ truyền thư cho người. Người vốn phải biết!" Kim cửu linh gật đầu.

Lục Tiểu Phụng nói tiếp: "Ta kia ngày nhìn viết chữ lúc, phát hiện chữ của hần dấu vết cũng không khó học. Bởi vì hần viết chữ thật sự quá kém, muốn học chữ tốt khó khăn, thực là viết hư đặc chữ luôn là không sai biệt lắm"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46:: hiện hình

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 46:: hiện hình

Kim cửu linh nhìn Lục Tiểu Phụng, trong mắt mang theo hỏa, Lục Tiểu Phụng tự làm không nhìn thấy đồng dạng, nói tiếp: "Không hiểu sao? Ta nhân chỗ

hắn đi leo cây lúc, cầm thư của hắn phong, giấy viết thư. Chờ hắn lên giường, chúng ta cầm hắn một cái chim bồ câu. Đêm hôm đó, chúng ta tự đem cái này chim bồ câu giao cho Hải Nam một người bạn, để cho hắn vào hôm nay sau giờ Ngọ thả ra tới."

Lý Vân Phi tiếp theo nói: "Kỳ thực, chúng ta biết, chúng ta đem Công Tôn đại nương cho người sau, người nhất định sẽ tìm đem chúng ta chi mờ, để giết chết Công Tôn đại nương."

Kim cửu linh không nhịn được vấn đạo: "Người . . Các người đều đoán chắc ta sẽ nương Mạnh vĩ ở bên kia chờ báo cáo tin tức của các người."

Lý Vân Phi cười nói: "Nam Hải là của chúng ta phải qua đường, Mạnh vĩ là ở đâu địa đầu xa, người lại là cái người cẩn thận, nếu không phải chúng ta đi xa, người như thế nào lại yên tâm hạ."

Kim cửu linh nói: "Thực là cái chỗ này rất bí ẩn, các người làm sao sẽ tìm được."

Lý Vân Phi cười nói: "Cái chỗ này đích xác là rất bí ẩn, ban đầu chúng ta là tìm không được, thực là có cái gì dẫn đường."

Kim cửu linh nói: "Thứ gì?"

Lý Vân Phi cười, trong ánh mắt mang theo một chút kiêu ngạo, nói: "Là (vâng, đúng) chỉ chim bồ câu dẫn đường cho ta."

Kim cửu linh lại ngây ngẩn cả người. Lục Tiểu Phụng nhìn kim cửu linh không hiểu ra sao, cười nói: "Chim bồ câu bên trên mang theo thẻ tre, thẻ tre đón gió sẽ phát ra tiếng cười, từ hôm nay sau giờ Ngọ, chúng ta tự tại trên cổng thành chờ cái kia chim bồ câu, chúng ta biết cái chim bồ câu nhất định sẽ tìm được người, mà thần hào khinh công của chúng ta cũng không tệ lắm."

Kim cửu linh sắc mặt từ thanh đổi xanh, hắn xem một chút Công Tôn đại nương, lại xem một chút Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi lạnh giọng vấn đạo: "Chẳng lẽ các người là cũng sớm đã thông đồng tốt?"

Lục Tiểu Phụng mỉm cười nói: "Người không ngờ rằng là chúng ta?"

Kim cửu linh nói: "Chẳng lẽ người cũng sớm đã đang hoài nghi ta?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho đến Xà Vương chết kia một ngày, chúng ta mới chánh thức bắt đầu hoài nghi người!"

Lý Vân Phi cười nói: "Lục Tiểu Phụng là khi đó hoài nghi người, nhưng ta sớm đã có chút ít hoài nghi."

Kim cửu linh nói: "Người tại sao hoài nghi ta, ta không có có chỗ nào làm sai rồi a, hết thấy đều là thiên y vô phùng a!"

Lý Vân Phi cười nói: "Sai lầm rồi, cái này án tử kỳ thực có rất nhiều nghi điểm."

Kim cửu linh nói: "Sẽ không, kế hoạch của ta thiên y vô phùng, sẽ không làm lỗi, sẽ không, ta không tin."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kỳ thực kể từ khi ta xem vương phủ bảo khố lại bắt đầu hoài nghi người!"

Kim cửu linh nói: "Ta làm sai chỗ nào, nói cho ta!"

Lý Vân Phi nhắm mắt lại suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Người nhớ được người tại khố qua đại sư nơi đó nói qua người tìm không được đầu mối, thật sự không có biện pháp mới tới tìm chúng ta hỗ trợ."

Kim cửu linh nói: "Đúng vậy a, làm sao sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Người quên rồi người là này Lục Phiến Môn bên trong trong vòng ba trăm năm lợi hại nhất tổng bộ đầu, nếu là thật rất khó án chưa giải quyết, ta cũng vậy tự tin tưởng người rồi, thực là người dám nói người không biết. Đây cũng quá già đi! Người tại vương phủ trong bảo khố lúc, dám nói không có phát hiện gì. Điều này không khỏi làm cho ta kỳ quái. Với lại làm Lục Tiểu Phụng nói có thể là sông trọng uy đúng vậy muội muội trộm lúc, cũng bắt đầu hoài nghi."

Kim cửu linh nói: "Này thì thế nào?"

Lý Vân Phi cười nói: "Người chớ quên, sông trọng uy muội muội có thể nghi, chẳng lẽ người cái này sông trọng uy bằng hữu tự không có khả nghi? Người cũng có cơ hội cảm đến chìa khóa a! Ta lúc ấy chỉ là có chút hoài nghi mà thôi! Không có làm sao để ý! Về sau người sơ hở càng ngày càng nhiều rồi."

Kim cửu linh vấn đạo: "Đây chỉ là người nhỏ nhỏ hoài nghi, này cũng không có thể xem như nghi điểm."

Lục Tiểu Phụng nói: "Dĩ nhiên, phía dưới theo ta nói tiếp đi. Xà Vương chết kia một ngày người còn nhớ hay không đặc. Chúng ta phát hiện hắn đã chết lúc, hắn kia trên tiểu lâu tịnh không có điểm Nhiên Đăng."

Kim cửu linh nghi ngờ nói: "Kia thì thế nào? Này không phải là cái gì trọng điểm đi!"

Lục Tiểu Phụng cười lạnh nói: "Không đây chính là trọng điểm, trong phòng không có đèn, nói rõ Xà Vương là tại trời tối trước kia chết. Nói rõ hắn

còn không chuẩn bị đốt đèn lúc cũng đã bị rồi người độc thù."

Kim cửu linh sắc mặt đột nhiên cứng ngắc lại, hần vĩnh viễn không ngờ rằng điểm này dấu hiệu, dĩ nhiên là phá án trọng yếu mấu chốt.

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta lúc ấy tự nghĩ, Công Tôn đại nương như là thật đã hẹn rồi Xà Vương tại tây viên gặp nhau, nàng kia như thế nào lại tại phó ước trước, chạy tới giết hần. Đây không hợp tình lý. Cho nên khi đó ta cũng đã nghĩ đến rồi giết chết Xà Vương người là người khác rồi."

Kim cửu linh chật chẽ ngo chừng Lục Tiểu Phụng nói: "Người đã nghĩ đến là ta?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Lúc ấy ta còn không có nắm chắc, ta chỉ bắt quá nghĩ đến Xà Vương rất có thể tại thay người làm việc!"

Kim cửu linh nói: "Người tại sao nghĩ như vậy?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Đó là bởi vì chỉ có người mới có thể uy hiếp đến Xà Vương, với lại bởi vì hần thay ta đi tìm vương phủ kia trưng bản đồ địa hình lúc, được đến cũng quá dễ dàng. Kia tấm bản đồ cũng quá cận kề rồi, chỉ bằng cái phổ phưởng hảo hần, hần tuyệt không có khả năng có lớn như vậy thần thông. Trừ phi hần đã cùng vương phủ tổng quản có cấu kết!"

Kim cửu linh đôi môi đã trắng bệch, trên trán đã thấm ra mồ hôi lạnh. Hần liếm liếm đôi môi hỏi tiếp: "Ta còn có cái gì nghĩ điểm?"

Lý Vân Phi nói tiếp: "Nhượng Lục Tiểu Phụng nghỉ ngơi một chút. Tiếp theo ta nói, người nhớ được Xà Vương là chết như thế nào sao?"

Kim cửu linh nói: "Là (vâng, đúng) bị Công Tôn đại nương trên thân kiếm băng găm ghim chết."

Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Không tệ, nhưng điểm này thành thay nàng thoát tội căn cứ chính xác theo."

Kim cửu linh lại không nhịn được vấn đạo: "Đây cũng là tại sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Kia băng găm là cùng Công Tôn đại nương đồng dạng, thực là tại tây viên lúc, Công Tôn đại nương băng găm bị chúng ta gọt sạch rồi, cái loại này băng găm không đúng tùy ý có thể tìm được, với lại cái loại này lúc nàng cũng không có cơ hội tìm." Kim cửu linh nói không ra lời.

Lý Vân Phi nói tiếp: "Chỉ cần có nhất điểm chỗ sơ hở, cũng đã đủ để tạo thành đề hống mất, huống chi người chỗ sơ hở còn không chỉ một điểm đấy!"

Kim cửu linh lần thứ ba vấn đạo: "Tại sao vậy chứ?"

Lục Tiểu Phụng cười nhận lấy nói, nói: "Người bố trí kia hai cái gian phòng vốn là cái diệu chiêu, thực là người quên một chuyện, mỗi người trên mình đều có chủng đặc biệt mùi những thứ kia xiêm y nếu thật là Công Tôn đại nương xuyên qua, tự khó tránh khỏi hội có nang lưu lại mùi."

Công Tôn đại nương Yên Nhiên nói: "Rất nhiều người đều nói ta là rất thơm nữ nhân."

Lý Vân Phi nói: "Kỳ thực kia gian phòng còn có một chút khả nghi, người thế nhưng lấy ra một bọc Tinh Cương chế tạo kim may."

Kim cửu linh nói: "Này thì thế nào, cái này chứng minh nàng chính là thêu hoa đạo tặc a."

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Thêu hoa đạo tặc làm việc không lưu dấu vết, làm sao sẽ lưu lại chính mình gây án công cụ, nàng có khi ở giữa mang đi Tiết băng, làm sao sẽ không có thời gian mang đi kim may. Một cái lớn như vậy người cũng có thể mang đi, thế nhưng nho nhỏ một bọc kim may thế nhưng hội lưu lại, này chỉ có thể là giả dối."

Lý Vân Phi nói: "Người có ý chế tạo ra cái kia truyền kỳ hộp gỗ, cố ý trúng độc hảo nhượng hai người chúng ta người đi, này thật sự cũng là cao chiêu, chỉ tiếc người lại sơ sót nhất điểm." Hiện tại kim cửu linh chỉ có ngo ngắc nghe.

Lý Vân Phi nói tiếp: "Mạnh vĩ căn bản là cái lão thô, hần liên tiếp ngay cả chữ tiểu triện cũng đều không hiểu. Như thế nào lại nhận được hộp bên trên văn chung đỉnh? Huống chi, người sau khi trúng độc, hần cư nhiên một chút cũng không quan tâm. Như vậy cũng quá khác thường đi!"

Công Tôn đại nương nói: "Cái kia Mạnh vĩ hần quá có tiền rồi, cư nhiên tùy thời cũng có thể lấy được ra mười vạn lượng bạc!"

Lục Tiểu Phụng cũng cười nhận câu chuyện, nói: "Ta coi là quá hần lương bổng, coi như là không ăn không uống, một đồng tiền cũng không tốn. Cũng phải tồn tại bên trên năm sáu chục năm, mới có thể tồn tại nhận được mười vạn lượng bạc!"

Lý Vân Phi cũng cười nói: "Chủ yếu nhất đầu mối là Lục Tiểu Phụng phát hiện, khiến cho hần nói đi!"

Lục Tiểu Phụng nhìn Lý Vân Phi một cái cũng cười nói: "Tự là đến nơi này chúng tình huống, ta vẫn là không có nắm chắc có thể xác định. Bởi vì Tiết phu nhân nếu nói là kia hồng gấm bên trên Mẫu Đan là nữ nhân thêu. Kia thêu hoa tự nhất định là nữ nhân. Cho nên ta tự lấy ra hồng tiết mục ngăn nhìn thật lâu."

Lục Tiểu Phụng lắc đầu nói: "Ta tròn nhìn một canh giờ, mới nhìn ra người chuyện này đặc bí mật."

Kim cửu linh nói: "Người nhìn xảy ra điều gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta nhìn thấu, kia Mẫu Đan có một lỗ kim so sánh cái khác cánh hoa thỏ. Nói vậy thù chính là hai tầng tuyến. Hủy đi một tầng, còn có một tầng!"

Hắn mỉm cười lại nói: "Người khác xem ngươi tại thù hoa lúc, kỳ thực ngươi lại là tại cắt chỉ, cho nên kia đồ đan mặc dù là nữ nhân thù. Kia thù hoa đạo tặc lại không phải nữ nhân. Nay chút ít tất cả nghi điểm đều chỉ hướng ngươi, điều này không khỏi làm cho ta sinh ra hoài nghi."

Kim cửu linh nói: "Những lý do này cũng không tốt."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47:: nhận tội

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 47:: nhận tội

Lục Tiểu Phụng nhìn kim cửu linh mặt bên trên cười lạnh, nói: "Những lý do này mặc dù không tốt, nhưng là đối với chúng ta đi nói, cũng đã đủ rồi."

Kim cửu linh nói: "Này thật đã đầy đủ sao?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Lý do mặc dù đã đầy đủ, thực là chứng cứ lại còn chưa đủ."

Kim cửu linh nói: "Cái gì không đủ, các ngươi cái Bồn Nhất điểm chứng cứ cũng không có."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên ta nhất định phải ngươi tự mình thừa nhận, cho nên ta mới nghĩ ra rồi cái này tìm đường sống trong cõi chết biện pháp."

Kim cửu linh nói: "Cái gì gọi là tìm đường sống trong cõi chết?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Chúng ta biết ngươi nhất định phải đến lúc kế hoạch của ngươi đã hoàn toàn thành công, Công Tôn đại nương đã chết chắc lúc, ngươi mới có thể tại trước mặt nàng nói thật. Cho nên chúng ta cũng chỉ phải trước đem nàng đưa vào chỗ chết, nhượng ngươi cho là nàng đã đợi cho nên cái người chết!"

Công Tôn đại nương cười khổ nói: "Biện pháp này mặc dù có hiệu, lại khổ ta. Giống như vậy tội, ta cả đời cũng không có nhận quá."

Lý Vân Phi cười nói: "Tối trọng yếu tựu là, chúng ta nhất định không thể để cho ngươi biết một chút tin tức. Tuyệt đối không thể để cho ngươi biết chúng ta ăn ý."

Công Tôn đại nương nói: "Nhưng là tỷ muội của ta bên trong có một cái là của ngươi người, ta không thể để cho nàng phát hiện! Cho nên. . ."

Lục Tiểu Phụng tiếp theo nói nói: "Cho nên, chúng ta riêng tại trước mặt của các nàng làm cái hí!"

Lý Vân Phi cười, nói: "Ta cũng vậy không nghĩ tới, ta chính là chiếu vào Diệp Cô Thành xuất kiếm đắc bộ đáng học một chút, nói là Thiên Ngoại Phi Tiên, các nàng cư nhiên tin. Đáng thương a, nếu là trắng Vân Thành chủ tuyệt học nếu là dễ dàng như vậy tựu học xong, cũng sẽ không là Thiên Hạ Vô Song tuyệt học rồi. Người của ngươi cư nhiên cũng tin tưởng, thông minh này cũng quá thấp đi. Điều này làm cho ta thông minh có gan cảm giác về sự ưu việt."

Công Tôn đại nương cười nói đối với kim cửu linh nói: "Cho tới bây giờ, các nàng còn không biết ta là cam tâm tình nguyện cùng Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng đi, cũng không là thật bại cho bọn hắn." Lý Vân Phi nghe Công Tôn đại nương lời nói, nở nụ cười.

Công Tôn đại nương tức giận nói: "Các ngươi đừng cười, chung quy có một ngày ta muốn cùng các ngươi tái so sánh ba cục. Xem một chút là ngươi mạnh vẫn là ta mạnh!"

Lý Vân Phi cười nói: "Đại nương kiếm pháp cao tuyệt, tại hạ hiện tại cũng không phải đại nương đối thủ. So kiếm chuyện sau này lại nói."

Lục Tiểu Phụng cũng cười nói: "Đúng vậy a, ngươi dĩ nhiên so với ta mạnh hơn, ta chẳng qua là cái ngu ngốc mà thôi."

Công Tôn đại nương cười nói: "Ngươi là ngu ngốc, nhưng ngươi cũng có ưu điểm."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Ta cũng vậy có thể có ưu điểm?"

Công Tôn đại nương Yên Nhiên nói: "Ngươi đương nhiên là có, ngươi có khi hội không giải thích được, bỗng nhiên trở nên thông minh lên tới!" Sau đó

Công Tôn đại nương nhìn kim cữu linh cười to nói: "Hiện tại tự có một cái đang không giải thích được người, hẳn chính đang kỳ quái người làm sao sẽ không giải thích được biến thông minh."

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ, kim cữu linh chính đang kỳ quái, chúng ta làm sao sẽ không giải thích được tự khám phá bí mật của hẳn!"

Kim cữu linh thờ dài nói: "Ta đích xác là quá thấp đánh giá các người, các người quả nhiên là thông minh tuyệt đỉnh."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta là thông minh, nhưng ta không dứt đỉnh. Tóc của ta rất mật." Lục Tiểu Phụng cùng Công Tôn đại nương đều nở nụ cười, liên tiếp ngay cả kim cữu linh cũng cười theo lên tới.

Đột nhiên, kim cữu linh ngưng tiếng cười, sau đó quát to: "Ta thắng tuốt đem các người cho rằng bạn tốt, không ngờ rằng, các người thế nhưng cùng thù hoa đạo tặc cấu kết để hãm hại ta. Đây là tại sao!"

Lục Tiểu Phụng si ngốc nhìn kim cữu linh, thật giống như chưa từng có gặp qua người này đồng dạng, Lục Tiểu Phụng thật giống như sợ ngây người.

Kim cữu linh nghiêm mặt, lạnh lùng nói: "Chỉ tiếc các người tùy tiện làm sao hãm hại ta, đều không có ích lợi gì. Ta từ mười ba tuổi gia nhập công môn. Cho tới bây giờ đã gần ba mươi năm, cho tới bây giờ cũng không có làm một kiện trái pháp luật chuyện, vô luận các người nói như thế nào đều tuyệt sẽ không có người tin tưởng!"

Lục Tiểu Phụng nhìn kim cữu linh nói lấp bắp: "Thực là. . . Người. . . Người mới vừa tự mình rõ ràng thừa nhận."

Kim cữu linh cười lạnh nói: "Ta thừa nhận cái gì? Cho tới bây giờ người không đứng còn không có chứng cứ sao!" Kim cữu linh tự là nhìn đúng điểm này. Nhưng Hậu Kim cữu linh cười này lại nói: "Hừ, chẳng lẽ chính mình hội thừa nhận mình là thù hoa đạo tặc, lời như thế nói ra, cũng không tránh khỏi quá hoang đường, các người sẽ không sợ bị người cười đến rụng răng a."

Lý Vân Phi cười nói: "Người sẽ không sợ chúng ta liên thủ giết người?"

Kim cữu linh cười, hẳn cười rất kiêu ngạo, sau đó lạnh lùng nói: "Lời vô ích, tự coi như các người hiện tại giết ta, quan phủ cũng sẽ vẽ ra bức họa truy nã người, các người sớm muộn cũng sẽ bị bắt."

Lý Vân Phi thờ dài nói: "Xem ra lần này người thắng. Chúng ta vẫn là thua."

Kim cữu linh nghiêm mặt nói: "Lưới trời tuy thưa, nhưng khó lọt. Các người làm nhiều việc ác, chính nghĩa tất hội chiến thắng tà ác, các người không bằng ngoan ngoãn theo ta đi quy án hảo."

Lý Vân Phi thờ dài nói: "Ta bắt thắng chánh, đạo lý này người thế nhưng hiểu."

Kim cữu linh nói: "Ta dĩ nhiên. . ."

Lý Vân Phi cắt đứt lời của hẳn, nói: "Người tự khẳng định như vậy vừa mới kia phen nói, trừ chúng ta, tự không có người khác nghe thấy?"

Kim cữu linh sắc mặt biến tới biến, sau đó lại khôi phục nguyên dạng, sau đó cười nói: "Người biết, ta không đứng người điếc, chung quanh đây có người hay không, đừng hòng giấu diếm được ta."

Lý Vân Phi điểm gât đầu nói: "Không tệ, ta biết người tai thính mắt tinh, vừa mới chẳng qua là nhất thời sơ hốt, đặc ý vênh vao. Cho nên mới không có phát hiện chúng ta. Hiện tại nếu là còn có người khác, tại chung quanh đây ba năm trọng trọng, đích xác không thể gạt được người!" Kim cữu linh cười lạnh một tiếng.

Lý Vân Phi nói tiếp: "Người cũng biết, nếu là có người tại ba năm ngoài trọng tự căn bản nghe không được người nói." Hẳn không để cho kim cữu linh mở miệng, lại nói tiếp: "Chỉ tiếc những người này là cùng bình thường người bất đồng."

Lý Vân Phi nói tiếp: "Này chút ít người lỗ tai so sánh người còn linh, người mặc dù nghe không được bọn họ, nhưng là bọn hắn lại nghe được gặp." Lý Vân Phi ánh mắt trong phát ra quang. Từng chữ từng chữ nói tiếp: "Bởi vì bọn họ tất cả đều là người mù, người mù lỗ tai, luôn là đặc biệt linh." Kim cữu linh sắc mặt lại thay đổi.

Lý Vân Phi cười to, nói: "Hiện tại các người đã có thể đi ra!" Tiếng cười bên trong, chỉ nghe phòng định ngồi bên trên tiếng vang không dứt, ba cái áo xanh phụ nhân riêng phần mình mang theo cái mắt bị mù nam nhân lướt xuống nóc nhà. Đi đến.

Này ba cái áo xanh phụ nhân chợt nhìn, diện mạo cơ hồ hoàn toàn đồng dạng. Nhìn kỹ, cũng có thể thấy được các nàng đều là trải qua dịch dung giả dạng. Chính là Lục Tiểu Phụng cùng Công Tôn đại nương đánh cuộc cuối cùng một ván lúc, từ trong tiểu lâu phân biệt chạy trốn ra ngoài ba người kia.

Các nàng mang đến ba cái mắt bị mù nam nhân. Một cái tử hồng mặt thang, mang trên mặt ba cái vết đao, một cái xương gò má cao vút, vẻ mặt nghiêm nghị. Một cái khác lại là cái cảm y hoa phục, đầy mặt thần sắc có bệnh lão nhân.

Nhìn thấy ba người này, kim cữu linh toàn thân đều đã lạnh như băng cứng ngắt. Hẳn đương nhiên nhận được ba người này. Ba người này ánh mắt, tự là bị hẳn chọc mù. Chính là thường đầy trời, sông trọng uy cùng hoa ngọc hiền chủ nhân hoa một buổi.

Sông trọng uy sắc mặt xanh đen, oán hận nói: "Ta với người tương giao mấy chục năm, không ngờ rằng người hẳn là cái mặt người lòng thú súc sinh."

Thường đầy trời cần rắng, nói: "Lưỡi trời tuy thừa, nhưng khó lột. Ngươi như là thật minh bạch đạo lý này. Tại sao phải làm chuyện như vậy."

Hoa một buổi giận đến toàn thân phát run, muốn nói chuyện lại làm sao cũng nói không nên lời. Kim cửu linh từng bước từng bước lui về sau, sau đó tìm cái ghế, ngồi xuống, thật giống như cũng đứng lên không nổi nữa.

Công Tôn đại nương cười nói: "Ngươi nhất định không ngờ rằng bọn họ ba vị là thế nào hội bỗng nhiên tới." Kim cửu linh đích xác liên tiếp ngay cả năm mơ đều không ngờ rằng.

Công Tôn đại nương nói tiếp: "Tỷ muội của ta bên trong không có...nhất hiềm nghi, chính là lão bốn cùng lão Thất, cho nên ta sớm tự chiếu cố các nàng cùng ta thiết thân nha hoàn Lan nhi. Ta gọi bọn nàng phân biệt đi tìm Giang tổng quản, thường tiêu đầu cùng Hoa lão tiên sinh. Mau sớm chạy tới nơi này."

Lý Vân Phi cười nói: "Chúng ta đã coi là quá, bọn họ hôm nay có thể chạy tới, cho nên hôm nay chúng ta tại trên cổng thành chờ bọn họ, sau đó gặp nhau."

Một cái áo xanh phụ nhân cười nói: "Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân bay ở phía trước đuổi theo chim bồ câu, chúng ta ở phía sau đi theo đám bọn hán. Cuối cùng tự tìm tới nơi này." Tiếng cười của nàng làm cho người ta khoái trá, chính là cái kia hồng y thiếu nữ.

Một cái khác áo xanh phụ nhân cũng cười nói: "Chúng ta cũng biết ngươi là cao thủ, tai thính mắt tinh, cho nên chúng ta cũng không có nhích tới gần phòng ốc của ngươi, chúng ta cũng không có nghe được thanh âm của ngươi, nhưng là ba người bọn hán thực là toàn bộ cũng nghe được rồi. Với lại nghe nhất thanh nhị sở." Thanh âm ngọt nhu hòa, chính là kia Âu Dương Tinh.

Kim cửu linh vẫn không nhúc nhích, cũng không có nói, cho tới bây giờ, hán đã không lời nào để nói rồi. "Tà bất thắng chánh" này tự nói hán hiện tại cuối cùng là minh bạch rồi. Thực là kim cửu linh hán không phục, bởi vì hán không đủ mạnh, nếu là hán mạnh có thể giết chết nơi này tất cả người, hán cũng không đến nổi thành hiện tại này phò bộ đáng.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48:: tỷ thí

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 48:: tỷ thí

Kim cửu linh lắc đầu, bộ mặt cười khổ. Hán nhắm mắt lại từng chữ từng câu nói: "Nghĩ tới ta kim cửu linh. Lục Phiến Môn tổng bộ đầu, dự khắp thiên hạ. Ai không biết, ai không hiểu. Bây giờ lại lưu đến này phò bộ đáng. Ta không phục!"

Sông trọng uy nhìn có chút bệnh tâm thần kim cửu linh, thờ dài nói: "Ngươi mặc dù không đem ta làm bằng hữu, nhưng ta vẫn là đem ngươi trở thành bằng hữu, ngươi rơi vào này phò bộ đáng, kỳ thực ta sớm tự coi là đến ngươi hội có như vậy một ngày, ngươi rất ưa thích xài tiền, rất ưa thích hưởng thụ lấy."

Âu Dương Tinh lắc đầu nói: "Người khác đều nghĩ đến ngươi tại trên người nữ nhân không cần xài tiền, kỳ thực không phải như thế, chỉ có ta biết, hướng ta nữ nhân như vậy, trong mắt chỉ nhận tiền, không nhận người, nếu là không có tiền, cho dù ngươi là Phan An tái thế, Tống Ngọc sống lại cũng không có ai hội lý ngươi."

Lục Tiểu Phụng cũng nhận không được nữa cười, hán biết nàng nói rất đúng trung thành nói.

Âu Dương Tinh tròn mắt nhìn Lục Tiểu Phụng một cái, bỗng xinh đẹp cười nói: "Nhưng ngươi nhưng có thể ngoại lệ, cõi đời này cũng chỉ có ngươi một cái có thể ngoại lệ!"

Lục Tiểu Phụng không nhận được vấn đạo: "Nga, đây cũng là tại sao?"

Âu Dương Tinh xụ mặt xuống, lạnh lùng nói: "Bởi vì ngươi căn bản không phải người, chẳng qua là cái trường trước bốn điều lông mày khôn kiếp."

Lục Tiểu Phụng thờ dài, hướng Âu Dương Tinh loại nữ nhân này, đích xác là không thể đắc tội. Ngươi chỉ cần đắc tội nàng một lần, nàng này đã đời cũng sẽ nhớ được ngươi.

Đột nhiên Lục Tiểu Phụng nghĩ tới một chuyện, hỏi vội: "Ta hiện tại chỉ có cuối cùng một chuyện muốn hỏi ngươi!"

Kim cửu linh kỳ quái nhìn Lục Tiểu Phụng nói: "Hỏi ta, ta có cái gì muốn nói cho ngươi?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Tiết băng ở nơi đâu? Ngươi tốt nhất nói cho ta?"

Kim cửu linh cười cười không có nói chuyện, Lục Tiểu Phụng cả giận nói: "Ngươi còn muốn cầm Tiết băng tới uy hiếp chúng ta, . Đây cũng không giống là cách làm người của ngươi?"

Kim cửu linh nói: "Cách làm người của ta? Ta chỉ biết ta hiện tại sẽ chết rồi, thủ đoạn gì đều không quá đáng! Huống chi uy hiếp chuyện như vậy cũng không là lần đầu tiên phát sinh."

Công Tôn đại nương nhìn kim cửu linh nói: "Nhanh lên một chút giao ra đây, ngươi nên biết thủ đoạn của chúng ta."

Kim cửu linh không có nhìn Công Tôn đại nương, ngược lại đối với Lục Tiểu Phụng chậm rãi nói: "Trắng Vân Thành chủ kiếm pháp Thiên Hạ Vô Song, nhưng hán vẫn là đối với ngươi khen không dứt miệng, nói ngươi là hán binh sinh hiếm thấy vô Lâm Kỳ mới, đây cũng là trước nay chưa có sự tình."

Công Tôn đại nương cười lạnh nói: "Ngươi chính là tại vuốt mông ngựa cũng không hữu dụng, ngươi nghĩ rằng chúng ta sẽ bỏ qua cho ngươi sao?"

Kim cửu linh không để ý tới thái Công Tôn đại nương, nói tiếp: "Sư huynh của ta khổ qua đại sư từ trước đến giờ trong mắt không có người, thực là hán cũng đối với ngươi là vài phần kính trọng. Kia Mộc đạo nhân là Vô Đang trưởng lão, cũng nói ngươi kia Linh Tê Nhất Chi là Thiên Hạ Vô Song tuyệt kỹ."

Lục Tiểu Phụng thờ dài nói: "Nếu là sư huynh của ngươi khổ qua đại sư biết hán duy nhất sư đệ là loại kết cục này, trong lòng hán nhất định sẽ rất khó chịu."

Kim cửu linh cũng không để ý tới Lục Tiểu Phụng, nói tiếp: "Bỗng nhiên hưu, bỗng nhiên xanh thẫm, Diêm Thiết san cũng là đương thời cao thủ đứng đầu, bọn họ đều gián tiếp hoặc trực tiếp chết ở trong tay của ngươi. Ngươi ngay cả không đứng đệ nhất thiên hạ, cũng không kém là bao nhiêu."

Kim cửu linh thờ dài nói tiếp: "Ta là Lục Phiến Môn thứ Trường Số 1 tay, thủ hạ phá quá lớn án tiểu án vô số. Thực là trên giang hồ đã xảy ra chuyện gì cũng đều tìm ngươi hỗ trợ! Lần trước đánh cuộc ta lại bại bởi ngươi cùng Lý Vân Phi, cho nên ta không phục."

Lý Vân Phi nhìn lại nhai kim cửu linh, vẫn đạo: "Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì đó?"

Kim cửu linh nói: "Lục Tiểu Phụng, ta nghĩ cùng ngươi tại đánh cuộc, đánh cuộc một keo thắng thua, so sánh phân cao thấp."

Công Tôn đại nương không nhịn được nói: "Ngươi bây giờ đã là cá trong chậu, còn có tư cách gì cùng người khác đánh cuộc thắng thua, so sánh cao thấp?"

Kim cửu linh liên tiếp ngay cả nhìn cũng không nhìn Công Tôn đại nương một cái, nói tiếp: "Ta nếu là thua, ta liền cam tâm tình nguyện cùng ngươi đầu thú tự thú, hơn nữa còn lập tức đem Tiết băng rơi xuống nói cho ngươi biết." Lục Tiểu Phụng nghe kim cửu linh lời nói, ánh mắt lập tức sáng lên.

Lý Vân Phi nghe thấy kim cửu linh như vậy nói láo nói, muốn thả rơi Tiết băng, hán biết Tiết băng đã chết, thực là hán lại không thể nói ra được, trải qua thời gian dài như vậy gấp gáp, hán sớm tự làm Lục Tiểu Phụng là bạn tốt rồi, không nhịn được nói: "Nếu là Lục Tiểu Phụng thắng, ngươi lại không phóng Tiết băng, chúng ta lại có biện pháp gì!"

Kim cửu linh cười lạnh nói: "Ngươi không có bất kỳ biện pháp nào, bởi vì Tiết băng bây giờ đang ở trong tay của ta, các ngươi chỉ có thể đánh cuộc một lần rồi."

Lục Tiểu Phụng suy nghĩ một chút, nói: "Kia nếu là ngươi thua, chẳng lẽ muốn chúng ta thả ngươi?"

Kim cửu linh lắc đầu, nói: "Coi như là ta thua, ta cũng không cần các ngươi thả ta."

Công Tôn đại nương nói: "Chính là hán nguyện ý thả ngươi, ta cũng vậy không đáp ứng."

Kim cửu linh hình như là căn bản nghe không được Công Tôn đại nương lời nói, nói tiếp: "Ta nếu bị thua, chỉ cần ngươi làm một chuyện."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi muốn ta làm cái gì?"

Kim cửu linh nói: "Ta chỉ là muốn muốn ngươi bảo toàn ta nhất điểm thanh danh, chớ để đem chuyện này tiết lộ ra ngoài, ta nghĩ, ngươi chính là nhìn tại sư huynh của ta mặt mũi bên trên, cũng có thể đáp ứng."

Lục Tiểu Phụng nhìn ngoài cửa sổ, mặt trời đã bắt đầu đi phía Tây rơi xuống, mặt trời chiều ngã về tây, tràn đầy hoang vu cảm giác.

Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng thật giống như phải đáp ứng bộ dạng, nói: "Lục Tiểu Phụng, chúng ta là bằng hữu, ngươi muốn làm gì, ngươi thì làm cái đó, ta tuyệt đối ủng hộ ngươi!"

Lục Tiểu Phụng nhìn Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Cảm ơn ngươi, ta tâm lý nắm chắc."

Thường đầy trời bỗng nhiên nói: "Ngươi ngàn vạn không thể đáp ứng hán, hán này người giáo hoạt như hồ. Trong đó nhất định còn có khác quỷ kế!"

Sông trọng uy đạo: "Vô công của hán cao, cũng tại phía xa ta ngoài ý liệu."

Thường đầy trời nói: "Ta từ nhỏ xông đao giang hồ, cùng người giao thủ mấy trăm chiến. Bị thương mấy mươi lần. Võ công mặc dù không cao, kinh nghiệm nhưng có. Nhưng ngay cả ta đều nhìn không ra võ công của người này sâu cạn. Ta thậm chí cả hấn một chiêu cũng đỡ không nổi."

Hoa một buổi bỗng nhiên cũng thở dài miệng nói: "Người này võ công của, thật sự là sâu không lường được, năm xưa ta cũng vậy từng cùng Mộc đạo nhân, cô nói lòng cư sĩ này chút ít tiền bối cao nhân tỷ thí quá công phu. Vốn dĩ ta chứng kiến, tự tính bọn họ nhị vị công phu. Ta xem cũng so ra kém hấn!"

Lời của bọn hấn, Lục Tiểu Phụng thật giống như liên tiếp ngay cả một câu đều không có nghe thấy. Đầy trời trời chiều công chính có một nhóm Thu Nhận bay qua.

Lục Tiểu Phụng lẩm bẩm nói: "Rõ ràng vẫn là giữa hè, đảo mắt đã qua rồi Trung thu, thời gian trôi qua thật là nhanh, thật thật là nhanh. . ."

Kim cửu linh cũng thở dài nói: "Thời gian như lưu thủy, một đi không trở lại. Nghĩ đến chúng ta mới gặp gỡ ngày, cho tới bây giờ đảo mắt cũng đã gần mười năm rồi, nhân sinh lại có vài cái mười năm."

Lục Tiểu Phụng nói: "Công Tôn đại nương thể lực vẫn mặt phục, bởi vì chúng ta sợ bị người nhìn ra sơ hở. Cho nên năng đích xác là bị mê đảo quá."

Kim cửu linh nói: "Ta cũng vậy nhìn ra được kia cũng không đúng giả dối!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Hiện tại năng thấp thành công phu bên trong nhiều nhất chỉ còn dư lại năm thành, thực là cộng thêm Lý Vân Phi cùng ta liên thủ, người dù có thiên đại bản lãnh, người cũng hấn phải chết không thể nghi ngờ."

Kim cửu linh điểm gập đầu nói: "Không tệ."

Lục Tiểu Phụng nói tiếp: "Nhưng ta như đáp ứng cùng người giao thủ, nếu là bại trong tay người trong. Dù rằng bất tử, cũng tất bị thương." Hấn thở dài lại nói: "Huống chi, người cũng biết tính tình của ta. Ta nếu thật cùng người lập ước tiền đánh cuộc, nếu là thua, tự tuyệt sẽ không mặt dày tái hướng người xuất thủ!"

Kim cửu linh nói: "Ta luôn luôn biết, người mặc dù không đúng quân tử, thực là người lại là người nam tử Hán. Kia nếu là người thua, Lý Vân Phi cũng tuyệt không thể ra tay."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên ta như thua, Lý Vân Phi cũng không ra tay, bọn họ tự chưa hấn có thể ngăn được người, cho nên hôm nay người như đi, rất có thể liền từ cái này như rồng nhập biển rộng, Hồ Khiêu Sơn Lâm, từ đó tự nhon nhon ngoài vòng pháp luật rồi."

Âu Dương Tinh nói: "Người nếu đã minh bạch ý tứ của hấn, cần gì phải tái nói với hấn lời vô ích, chẳng lẽ người thật là một khôn kiếp?"

Lục Tiểu Phụng bỗng nhiên cười cười, nói: "Ta nói cũng không đúng lời vô ích!"

Âu Dương Tinh cười lạnh nói: "Không đúng lời vô ích là cái gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Tự là như thế, trận chiến này ta không cho bại, chỉ Hứa Thắng. Ta đáp ứng hấn, tự nhất định có thắng hấn nắm chắc."

Kim cửu linh điểm gập đầu nói: "Hảo, đã như vậy vậy chúng ta tự giao thủ đi!" Nói hết kim cửu linh chọn lên rồi binh khí, hấn thể nhưng cảm lên một thanh trọng đạt bảy mươi cân trở lên đại thiết chùy.

Lý Vân Phi nhìn kim cửu linh binh khí trong tay, nói: "Chúng ta đi ra ngoài. Để cho bọn họ ở chỗ này đánh." Nói hết dẫn đầu đi ra ngoài. Công Tôn đại nương, Âu Dương Tinh bọn người đi ra ngoài.

Lý Vân Phi từ cửa hướng trong nhà nhìn lại, Lục Tiểu Phụng cũng âm thầm kinh hãi. Cái này kim cửu linh từ nhẹ như hồng mao kim may đến trọng đạt trăm cân đại thiết chùy, này kim cửu linh võ công sợ rằng cứ thể siêu phàm.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49:: đạo tặc đền tội

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 49:: đạo tặc đền tội

Lục Tiểu Phụng nhìn kim cửu linh trong tay đại thiết chùy, cũng bắt đầu ở trong nhà binh khí bên trong tìm tự mình tiện tay binh khí. Lục Tiểu Phụng trầm

ngâm, đột nhiên tại tủ quần áo góc, phát hiện một bọc kim may.

Lục Tiểu Phụng tại này bao kim may trong tìm tìm. Chọn lấy cái kim may cầm lên, hần là muốn dùng này kim may làm binh khí.

Kim cửu linh nhìn cầm lấy kim may Lục Tiểu Phụng cười lên ha ha. Nói: "Lục Tiểu Phụng, ta dùng là đại thiết chùy, người dùng là kim may, nếu như bị ngoại nhân nhìn thấy, bọn họ nhất định cho rằng người mới thật sự là thù hoa đạo tặc."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta mặc dù không đúng thù hoa đạo tặc, thực là ta cũng vậy hội thù hoa!"

Kim cửu linh cười nói: "Người cũng sẽ thù người mù?"

Lục Tiểu Phụng lắc đầu nói: "Ta sẽ không thù người mù, nhưng ta sẽ thù người chết." Lục Tiểu Phụng trong mắt dần hiện ra một đạo hàn quang. Lục Tiểu Phụng là thật nổi giận.

Lý Vân Phi tại cửa có thể Thanh Thanh Sở Sở nhìn thấy bên trong nhà sở có biển, này kim cửu linh dùng là đại thiết chùy, binh khí này sử dụng tới uy lực cực lớn, người bị đánh tức tổn thương. Mà Lục Tiểu Phụng dùng là kim may, uy lực không lớn, với lại thật sự là quá nhẹ rồi. Tại loại cao thủ này tỷ võ trên tình huống, không thể nghi ngờ là lỗ là.

Kim cửu linh nhìn Lục Tiểu Phụng cười cười, đột nhiên tự xuất thủ, Lý Vân Phi kinh ngạc nhìn cái kia tại kim cửu linh trong tay bay múa đại thiết chùy, đây cũng là tám mươi bảy cân thiết chùy a, hần dùng lên tới nhẹ như hồng mao, sử dụng chiêu thức cũng là linh xảo phi phàm, giống như tại dùng kim may đồng dạng. Một chiêu xuất thủ, thế nhưng có sáu bảy chủng biến hóa, với lại thế nhưng không có một cơn gió thanh.

Lục Tiểu Phụng thở dài, Lục Tiểu Phụng hiện tại mới biết được này kim cửu linh thật sự là cái thâm tàng bất lậu người, võ công đã sớm xuất thần nhập hóa, Lục Tiểu Phụng cũng không có lòng tin tuyệt đối có thể thắng hần.

Lục Tiểu Phụng cước bộ về một cái, thân thể về phía sau vừa lui, kim may đã trở tay đâm ra. Này kim may thế nhưng giống như là cuồng nộ tên bắn ra đồng dạng, kéo một trận gió thanh. Này kim may nhẹ như hồng mao, Lục Tiểu Phụng sử dụng tới giống như là trọng đại trăm cân thông thường một loại. Giống như là tại dùng một cái đại thiết chùy thông thường một loại. Nháy mắt ở giữa hai người đã riêng phần mình xuất thủ hơn mười chiêu. Chỉ cường chí cương binh khí, dùng ngược lại là chí linh tới đúng dịp chiêu thức. Tới kém tới đúng dịp binh khí dùng ngược lại là chí cương chí cường chiêu thức.

Trận chiến này là ưu việt tuyệt luân, sông trọng uy, hoa một buổi, thường đầy trời trên mặt đều đã không kèm nổi lộ ra vẻ kinh ngạc. Bọn họ mặc dù không nhìn thấy, nhưng là lại nghe thấy.

Thực là Lý Vân Phi lại Thanh Thanh Sở Sở nhìn thấy hai người bọn họ giao thủ, kia đại thiết chùy dùng được tới thế nhưng nhất điểm tin tức cũng không có, kim cửu linh thật giống như trong tay cái gì đồng tây cũng không có thông thường một loại, thực là kia Lục Tiểu Phụng sử dụng kim may tới, giống như là dùng trọng hình binh khí thông thường một loại, mang theo vu vu tin tức.

Này lúc hoa một buổi nói: "Khó trách, Mộc đạo nhân cũng thường thường nói Lục Tiểu Phụng là võ Lâm Kỳ mới, hôm nay một thấy, quả nhiên không giả."

Thường đầy trời lắc đầu nói: "Không, kim cửu linh đáng sợ hơn, Lục Tiểu Phụng xuất thủ như thế cấp tốc, chiêu thức biến hóa nhanh như vậy, nhưng kim cửu linh đại thiết chùy thi triển ra, lại vẫn có thể ngay cả một điểm tin tức đều không mang đi ra. Này chẳng lẽ không phải càng thêm bất khả tư nghị!"

Hần biết kim cửu linh dùng là đại thiết chùy, bởi vì hần vừa mới đã hỏi Âu Dương Tinh rồi. Hần giao thủ kinh nghiệm chi phong phú, xa không đúng sống an nhân sung sướng hoa ngọc Hiến chủ người có thể so sánh đặc bên trên. Phân tích của hần dĩ nhiên cũng xa so sánh hoa một buổi chính xác hơn.

Hoa một buổi trầm mặc một hồi lâu, chậm rãi nói: "Nghe tiếng đã lâu thường Tông tiêu đầu, thân kinh bách chiến, ánh mắt cao, ít có người kịp. Này nói xem ra cũng không giả!" Một câu nói kia mới vừa nói xong, chỉ nghe "Hò" một tiếng, như cuồng phong đột khởi, như Thần Long bay vọt.

Thường đầy trời hô: "Kim cửu linh chiêu thức đã thay đổi!"

Kim cửu linh chiêu thức như thế thay đổi, trở nên là vừa liệt uy mãnh, vô kiên bất tòng, không có gì nhưng khi. Trong phòng trong lúc bất chợt bị đại thiết chùy tin tức che phủ. Cơ hồ đã không có người khác dung thân địa phương.

Sông trọng uy động dung nói: "Chẳng lẽ hần vừa mới đều là tại thăm dò Lục Tiểu Phụng xuất thủ chiêu thức, cho tới bây giờ hần mới đánh ra chân công phu!"

Thường đầy trời nói: "Lục Tiểu Phụng chân công phu cũng sử đi ra rồi!"

Sông trọng uy nói: "Làm sao thấy được?"

Thường đầy trời nói: "Hần đại thiết chùy chiêu thức như thế bén nhọn, nếu là người khác thì, sớm đã bị bức ra rồi phòng. Nhưng Lục Tiểu Phụng lại ngược lại mà không có động tĩnh rồi, hiển nhiên còn có thể thông dong ứng phó, tại chờ thời mà động."

Lý Vân Phi cười, hần nhẹ nhàng nói: "Này kim cửu linh ban đầu thông minh, chính hần tuyển dụng rồi đại thiết chùy, tự là muốn phế bỏ Lục Tiểu Phụng tuyệt học Linh Tê Nhất Chỉ, lớn như vậy binh khí, Lục Tiểu Phụng làm sao gặp a."

Âu Dương Tinh cười nói: "Đúng vậy a, kia nói rõ kim cửu linh rất thông minh a, hần chọn đúng rồi binh khí, không phải phần thắng gia tăng sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Người sai lầm rồi, kim cữu linh vẫn là chọn sai rồi bình khí, này đại thiết chùy trọng đạt trăm cân, chà lên tới rất là hao phí thể lực, mà Lục Tiểu Phụng chọn chính là kim may, có thể giữ lại thể lực. Hắn hiện tại chỉ thủ chờ không tấn công, đến lúc kim cữu linh khí lực hao hết, tự định có thể thắng hắn."

Này lúc Lục Tiểu Phụng người thể nhưng thật giống như từ hữu hình biến thành vô hình, toàn bộ người thể nhưng đã trở nên có thể tùy ý vận vẹo biến hóa, nhưng lại tựa như biến thành một trận gió. Vô luận kim cữu linh đại thiết chùy như thế nào buộc hắn, hắn luôn là hời hợt tự nhanh chóng tới. Có lúc này đại thiết chùy rõ ràng đã đem Lục Tiểu Phụng đẩy vào rồi từ địa, ai ngờ hắn thân thể đột nhiên một cái vận vẹo, cũng đã hóa hiểm vi đi.

Công Tôn đại nương mặt bên trên vốn đang mang theo u buồn về hiện tại cũng đã thở phào nhẹ nhõm.

Đang lúc này, Lý Vân Phi đột nhiên nhìn thấy kim cữu linh đại thiết chùy đập vỡ một cái cái bàn. Lý Vân Phi cười nói: "Tốt lắm, trận này quyết chiến, Lục Tiểu Phụng thắng định rồi."

Âu Dương Tinh nghi ngờ nói: "Tại sao nói như vậy?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Hiện tại kim cữu linh thể lực đã tiêu hao hết. Người nhìn, hắn đã không có thể tùy ý trêu đùa đại thiết chùy rồi, hắn mới vừa đem một cái cái bàn làm bể. " "ba " một tiếng, kim cữu linh lại đánh nát một cái giường.

Lý Vân Phi nói: "Tốt lắm, Lục Tiểu Phụng phản kích đang lúc này, thắng bại nhưng vào lúc này."

Thường đầy trời trên mặt đã lộ ra mỉm cười, sau đó nói: "Xem ra hoa ngọc Hiến chủ cất kỹ tranh chử, đã có thể vững vàng thu hồi!"

Hoa một buổi trên mặt cũng lộ ra sắc mặt vui mừng, nói: "Chớ để quên mất còn người được lắm bát mươi vạn lượng tiêu bạc!"

Kim cữu linh trên trán đã xuất hiện mồ hôi lạnh, đại thiết chùy vận chuyển cũng càng ngày càng chậm, hắn cũng biết Lục Tiểu Phụng hiện tại nhất định đã đem toàn lực phản kích.

Kim cữu linh tiến lên trước hai bước, trong tay đại thiết chùy đâm thẳng mà ra. Lục Tiểu Phụng lui về phía sau hai bước, lấy lui làm tiến, đang định vô đến. Ai ngờ kim cữu linh đột nhiên trở tay vùng mạnh, đại thiết chùy đột nhiên rời tay bay rồi đi ra ngoài, mang theo như cuồng phong phong vang, ném hướng Lục Tiểu Phụng.

Này thiết chùy lực, trên đời tuyệt đối không có bất kỳ người có thể đón đỡ cứng rắn ngăn cản, Lục Tiểu Phụng chỉ có đứng thẳng nhưng né tránh. Chỉ nghe oanh" một tiếng. Thiên băng địa liệt loại đại chấn, tám mươi bảy cân nặng đại Thiết chùy. Thế nhưng đem vách tường phá vỡ cái động lớn. Thiết chùy hơn thế không nghĩ, bay thẳng rồi đi ra ngoài.

Kim cữu linh người cũng mượn này vùng mạnh lực, tiếp theo đại thiết chùy bay rồi đi ra ngoài, này một trước liên tiếp ngay cả Lục Tiểu Phụng cũng không nghĩ tới. Hắn chỉ cảm thấy người trước mắt ánh chớp lóe, trong phòng kim cữu linh người đã không thấy.

Lý Vân Phi một cái phi thân liền hướng kim cữu linh đuổi theo, Lục Tiểu Phụng nhanh hơn, thế nhưng một cái nháy mắt tự đuổi theo rồi Lý Vân Phi, mà kim cữu linh mới vừa vượt lên đầu bảy tám trượng lộ trình, nhưng lại bị đuổi kịp tròn bốn năm trượng, mà kia kim cữu linh thể nhưng không nóng nảy, vẫn là nguyên nhanh chóng chạy trước.

Phía trước một mảnh lâm viên, đình đài lầu các, hoa và cây cảnh tươi tốt. Kim cữu linh đột nhiên hô to: "Lục Tiểu Phụng mới là thù hoa đạo tặc, mau tới người ngăn cản hắn."

Tiếng hô không dứt, viên bên trong tiêu trong các đột nhiên bay ra bốn cái bóng người, rõ ràng là Công Tôn đại nương tỷ muội, Nhị nương, tam nương, nữ áo xanh ni cùng sông Từ Hà. Bốn người Yến tử loại bay tới. Tam nương cùng nữ áo xanh ni phía trước, chỉ nghe "Hô" một tiếng. Tam nương trong tay trường tiên, thế nhưng quần lấy rồi Lục Tiểu Phụng chân.

Lý Vân Phi ở phía sau hô: "Mọi người đừng bị lừa, kia kim cữu linh mới là thù hoa đạo tặc. Bắt được hắn!"

Kia nữ áo xanh ni không để ý tới Lý Vân Phi, một kiếm đâm về Lục Tiểu Phụng lồng ngực, kiếm quang chớp động, tự này trong phút chốc, Lục Tiểu Phụng đột nhiên vươn ra hai ngón tay. Cứ như vậy kẹp lấy, tay vừa chuyển, kiếm trong nháy mắt ngăn ra. Không người nào có thể hình dung này kẹp lấy xảo diệu.

Lục Tiểu Phụng mang theo mũi kiếm, trở tay vẫn hướng kim cữu linh, này kiếm tự giống như kia Lưu Tinh bay về phía kim cữu linh, Lục Tiểu Phụng chỉ lực xác thực Thiên Hạ Vô Song. Tự này kiếm quang chớp lóe, mũi kiếm tự đã đến kim cữu linh lưng. Kia kiếm tự xuyên tim mà qua. Huyết nhất thời phun ra ngoài.

Kim cữu linh nhất thời ngã xuống đất, Lục Tiểu Phụng vội vàng chạy tới đi qua, lúi kim cữu linh hô: "Tiết băng nhi? Người đem nàng giấu ở nơi nào?"

Kim cữu linh nhìn Lục Tiểu Phụng, ánh mắt trong thế nhưng lại lộ ra chùng kỳ lạ mà tàn khốc nụ cười, nhẹ nhàng nói: "Ta hiện tại tự muốn gặp đến nàng, mà người lại muốn quá thật lâu thật lâu mới có thể thấy được đến nàng, thật lâu thật lâu. . ."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50:: nội gian

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 50:: nội gian

Kim cửu linh vĩnh viễn nhắm hai mắt lại, hắn có thể nhìn thấy Tiết băng rồi, mà Lục Tiểu Phụng còn muốn thật lâu thật lâu mới có thể nhìn thấy Tiết băng. Kim cửu linh trong ánh mắt mang theo kỳ lạ cùng tàn nhẫn nụ cười. Lục Tiểu Phụng không nhìn được hai mắt nhắm nghiền, hắn có lẽ vĩnh viễn cũng không nhìn thấy hắn yêu thích Tiết băng,

Lục Tiểu Phụng đã say. Bởi vì hắn nghĩ say, hắn không phải say không thể.

"Ta hiện tại tự muốn đi thấy nàng rồi, ngươi lại muốn quá thật lâu thật lâu mới có thể thấy được đến nàng, thật lâu thật lâu. . ." Hắn hiểu được kim cửu linh ý tứ, thử hỏi hắn tại sao có thể không say? Mặc dù đã say mê, nhưng lại lại mặt ngủ say, hắn còn nghe thấy Công Tôn đại nương tại hướng tỷ muội của nàng nhóm giải thích.

"Ta tại vẫn là a thổ lúc, ta liền cùng bọn họ liên hệ rồi, lúc ấy ta tìm bọn hắn chuyện thương lượng, tuồng vui này cũng đã bắt đầu rồi. Bởi vì, bọn họ đã sớm biết kim cửu linh có hiềm nghi, với lại ta cũng biết trong chúng ta ở giữa có gian tế, cho nên ta tự không có cùng các ngươi nói. Cuối cùng chúng ta làm cái hi! Chính là cái kia ba cuộc tranh tài trận kia. Chúng ta đem các ngươi toàn bộ đều lừa!" Công Tôn đại nương nói.

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ, các ngươi biết không? Tự tại a thổ ăn toàn bộ dê lúc, chúng ta lại bắt đầu tiếp xúc, mà chúng ta chính là cái kia lúc chế định kế hoạch."

Công Tôn đại nương nói tiếp: "Tới cuối cùng một trận lúc, ta liền âm thầm ý bảo nhượng lão Tử cùng lão Thất cùng ta đi vào. Bởi vì bọn họ hoàn toàn không có hiềm nghi. Bọn họ cũng còn là xử nữ."

Lục Tiểu Phụng cả kinh kêu lên: "Âu Dương Tình vẫn là xử nữ?"

Công Tôn đại nương không để ý tới Lục Tiểu Phụng lời nói, nói tiếp: "Ta muốn các nàng cùng Lan nhi lập tức chia nhau đi tìm sông trọng uy, hoa một buổi cùng thưởng đây trời. Kia gian tế nhất định cho là đó là ta cố ý đối với Lục Tiểu Phụng bày nghi binh chi kế. Đương nhiên là sẽ không hoài nghi! Ta cùng Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi sau khi đi, lập tức tìm cái bí ẩn địa phương đem chúng ta trong lòng hoài nghi chuyện, lại một lần nữa lẫn nhau xác minh. Sau đó chúng ta tự định ra rồi cái kia tìm đường sống trong cõi chết kế hoạch."

Mọi người đều lặng lẽ nghe, không có ai mở miệng.

Công Tôn đại nương lại nói: "Tới rồi nhất Hậu Kim cửu linh chạy trốn lúc, hiển nhiên đã biết các ngươi tới rồi dê thành, cho nên mới cố ý đi con đường kia. Đây làm viên bốn là chúng ta tại dê thành tụ hội."

Công Tôn đại nương ánh mắt như đao, từ Nhị nương, tam nương, nữ áo xanh ni cùng sông Từ Hà trên mặt quét qua đi, lạnh lùng nói tiếp: "Cho nên kia gian tế nhất định là các ngươi bốn người một trong số đó."

Nhị nương, tam nương, nữ áo xanh ni trên mặt đều hoàn toàn không lộ vẻ gì. Mà sông Từ Hà sắc mặt cũng đã tái nhợt.

Công Tôn đại nương nói: "Sông Ngũ muội hiềm nghi ban đầu là nặng nhất, bởi vì chỉ có nàng hiểu rõ nhất vương phủ động tĩnh. Chỉ có nàng có thể đến gần sông trọng uy, cảm đến sông trọng uy chứa chứa." "

Nàng cười cười, lại nói: "Nhưng Lý Vân Phi lại đẩy ngã ý nghĩ của ta, bởi vì hắn nói cho ta kim cửu linh là sông trọng uy hảo hữu, hắn cũng như vậy có thể đến gần sông trọng uy. Huống chi, Ngũ muội nếu thật là hắn đồng mưu, nàng tự tuyệt sẽ không muốn Từ Không trịch tình đem kia khối sa tanh đưa đến Tê hà am đi. Đây không hợp với lẽ thường, cho nên nàng không có hoài nghi!"

Sông Từ Hà nhìn Lý Vân Phi, ánh mắt bên trong mang theo vẻ cảm kích, Lý Vân Phi gật đầu báo cho biết hạ.

Công Tôn đại nương nhìn nữ áo xanh ni, nói: "Lão Lục hiềm nghi cũng rất trọng, bởi vì nàng mặc dù đang ở không môn, nhưng gần nhất ta lại biết nàng đã không thể thủ thân như ngọc rồi!" Nữ áo xanh ni đỏ mặt, nhưng lại từ hồng biến trắng.

Công Tôn đại nương nói: "Nhưng về sau ta biết rồi nàng kia bí mật tình nhân là ai. Các ngươi cũng không cần hỏi ta hắn là ai vậy, dù sao không đúng kim cửu linh, ta biết lão Lục là cái si tình người, như là đã có Liễu Tình người, tự tuyệt sẽ không lại cùng kim cửu linh thông đồng, cho nên nàng cũng không có hiềm nghi." Nữ áo xanh ni cúi đầu, trong mắt bỗng nhiên nước mắt chảy xuống.

Nhị nương cùng tam nương nhưng vẫn là thần sắc không thay đổi, lặng lẽ ngồi ở chỗ đó.

Công Tôn đại nương ánh mắt, đột nhiên Đào Phong loại chăm chú vào tam nương mặt bên trên, nói: "Người ban đầu không có hiềm nghi, nhưng người lại không nên tại lão Thất bị hiếp bức lúc, còn muốn hướng Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi xuất thủ, buộc Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi chỉ có cùng ta nhóm quyết nhất tử chiến. Người lại càng không nên tại Lục Tiểu Phụng đuổi theo kim cữu linh lúc, thì triển giết trước!"

Nàng đột nhiên xụ mặt xuống, lạnh lùng nói: "Nhị nương người bây giờ nếu biết rồi gian tế là ai? Người còn không ra tay?"

Nhị nương còn là đang ngồi vẫn không nhúc nhích, thực là bạc đao đã tại tay. Đột nhiên trở tay một đao đâm về tam nương eo. Đây là trí mạng một đao. Tam nương lại hoàn toàn không có né tránh, thật giống như cam tâm tình nguyện muốn chịu đựng một đao kia.

Đang lúc này, Công Tôn đại nương trong tay chiếc đu đã bay ra, một cây chiếc đu đánh rơi rồi Nhị nương đao, một cây chiếc đu đánh trúng huyết đạo của nàng. Nhị nương toàn thân đột nhiên cứng ngắc, tựa hướng đột nhiên biến thành cái người đá.

Công Tôn đại nương nhìn nàng, chậm rãi nói: "Kỳ thực ta sớm đã biết là người rồi, người vì muốn cung cấp kim cữu linh tiêu xài, đã thiếu hụt rồi rất nhiều. Người biết ta sớm muộn sẽ phát hiện. Cho nên người nhất định phải giết ta, ta chết rồi sau, cũng chỉ có người mới có thể tiếp nhận ta."

Nhị nương tượng đá loại cứng ngắc trên mặt, đã rỉ ra rồi từng hột toả sáng mờ hôi hột.

"Nhưng là chúng ta dù sao vẫn là tỷ muội, chỉ cần người còn có một chút ăn năn ý. Chỉ cần người chịu thừa nhận lỗi lầm của mình, ta cũng đã chuẩn bị quên mất người chuyện trước kia." Công Tôn đại nương thật dài thở dài, nói tiếp: "Nhưng người lại không nên Hướng lão ba cái cái loại này độc thủ. Có thể thấy được người chẳng những không có tí ti tình ngộ, còn chuẩn bị muốn lão Tam tới đình tội của người, thay người chết, người. . ."

Công Tôn đại nương không có nói thêm gì đi nữa, phát tay đẩy ra Nhị nương huyết đạo, thán trước Khí Đạo: "Người đi đi! Ta nhượng người đi, chỉ hi vọng người đi sau này, có thể cho ta cái kết thúc."

Nhị nương không có đi nàng xem nhìn Công Tôn đại nương trong mắt tràn đầy một loại tuyệt vọng về sợ hãi. Nàng biết mình đã không đường có thể đi. Bạc đao rơi ở trên bàn, nàng cầm lên, đột nhiên trở tay một đao, cắt vào cổ họng của mình. Nhưng là của nàng đao lại bị đánh rơi. Là bị Lục Tiểu Phụng đánh rơi.

Lục Tiểu Phụng thật giống như đã say, nhưng lại thật giống như không có say, phát tay đánh rơi rồi đao của nàng, lâm bẩm nói: "Như thế ngày tốt cảnh đẹp, như thế vui mừng biết, người tại sao còn muốn giết người nhĩ?"

Nhị nương cắn môi, nói: "Ta. . . Ta không có muốn giết người, ta muốn giết chính là mình."

Lục Tiểu Phụng cười, si ngốc cười nói: "Người tự mình chẳng lẽ cũng không phải là người?" Nhị nương giật mình.

Lục Tiểu Phụng lâm bẩm nói: "Thế nhưng đã sai lầm rồi, cần gì phải tái sai. Tâm đã chết, người cần gì phải rồi hãy chết? Hận cũ đã đủ nhiều rồi, cần gì phải thêm...nữa mới buồn? Huyết đã chảy tràn đủ nhiều rồi, cần gì phải tái lưu?"

Công Tôn đại nương nhìn Lục Tiểu Phụng, bỗng nhiên cười cười, nói: "Hảo, ta theo người, ta liền tái theo người lần này, thực là. . ."

Lục Tiểu Phụng lại cắt đứt lời của nàng, nói: "Nói đã nói được đủ nhiều rồi, cần gì phải lại nói, người như là đã say, cần gì phải tái lưu?" Hắn lung la lung lay đứng lên, lung la lung lay đi ra ngoài. Liên tiếp ngay cả Lý Vân Phi cũng không đợi.

Lý Vân Phi lôi kéo Lục Tiểu Phụng nói: "Người nữ người đã chết, thực là người còn có huynh đệ. Làm huynh đệ không có cái gì những lời khác. Tất cả thương tâm, cũng có thể cùng ta nói hết! Hiện tại trọng yếu không đứng cái kia! Chúng ta còn có một việc muốn làm! Có một địa phương muốn đi."

Lục Tiểu Phụng điểm gật đầu nói: "Đúng, chúng ta bây giờ phải nhanh đi!"

Công Tôn đại nương nói: "Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi các người muốn đi đâu?"

Lý Vân Phi huynh đệ: "Chúng ta nếu muốn đi, người cần gì phải muốn hỏi!"

Công Tôn đại nương nói: "Kỳ thực, các người tự là không nói, ta cũng biết các người muốn đi đâu! Các người chỗ đi, chính là ta chỗ đi!"

Lục Tiểu Phụng bỗng nhiên mở to hai mắt, nói: "Người biết chúng ta chỗ đi?"

Công Tôn đại nương mỉm cười nói: "Trong chốn võ lâm hai vị tuyệt thế cao thủ tự muốn tại núi Nga Mi quyết đấu, trận chiến này ưu việt tuyệt luân. Ta cũng là học kiếm, làm sao có thể bỏ qua?"

Lý Vân Phi nói: "Người biết?"

Công Tôn đại nương nói: "Ta còn biết bọn họ quyết đấu chi kỳ cũng không đúng sơ nhất, mà là đầu năm. Kim cữu linh nói là sơ nhất, chẳng qua là muốn người nhóm đi mau."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Tây Môn Xuy Tuyết cùng Độc Cô một con hạc so kiếm, lần này lưỡng hổ tranh nhau, không biết ai sống ai chết a!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Kia Độc Cô một con hạc kinh nghiệm phong phú, đao kiếm song tuyệt tình diệu vô cùng, Tây Môn Xuy Tuyết cùng hắn tỷ võ, nếu muốn thắng hắn nhất định phải phía trước năm mươi chiêu. Qua năm mươi chiêu, tự treo rồi."

Lý Vân Phi điểm gât đầu nói: "Không tệ, ta tại núi Nga Mi ở qua một thời gian ngắn, Độc Cô một con hạc kiếm pháp ta cũng đã gặp, cùng Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp so với tới, hai người cũng chính là năm năm số lượng. Bọn họ nhất định sẽ có một cái gặp chuyện không may. Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp không nương tay, mà tại loại này quyết đấu bên trong, ai cũng không có thể nương tay, cho nên cuộc quyết đấu này, cũng không ai biết kết quả."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51:: trên núi Nga Mi rầm rộ

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 51:: trên núi Nga Mi rầm rộ

Dưới núi Nga Mi, người đông nghìn nghịt, vô số cao thủ tề tụ dưới núi Nga Mi, tranh nhau hướng trên núi Nga Mi dừng chân lao tới. Cao thủ giao thủ, vốn là hấp dẫn người, lần này vẫn là Tây Môn Xuy Tuyết cùng Nga Mi chưởng môn giao thủ, này tự càng thêm hấp dẫn người trên giang hồ.

Nhiều Nga Mi cao thủ canh giữ ở dưới núi Nga Mi, không để cho nhiều như vậy vô lâm nhân sĩ đi vào, chưởng môn của bọn hắn tỷ vô, tại sao có thể khiến cái này người đến xem trò vui đây! Như vậy đem bọn họ chưởng môn cho rằng người nào. Bất quá dưới chân núi lại là đánh cuộc tụ tập, đều ở đánh cuộc trận này đánh cuộc là Tây Môn Xuy Tuyết thắng, vẫn là Độc Cô một con hạc thắng.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng, Công Tôn đại nương cùng tỷ muội của nàng nhóm đã đến rồi dưới núi Nga Mi. Ban đầu chỉ có Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi tới, thực là Công Tôn đại nương cũng phải nhìn này hai đại kiếm khách tỷ vô. Cho nên cũng cùng đi theo rồi. Công Tôn đại nương nếu tới rồi, kia tỷ muội của nàng khẳng định cũng cùng đi theo rồi.

Dọc theo đường đi nghe cái kia hồng y thiếu nữ lưu lưu nói chuyện, lưu lưu làm bầm lâu bầu. Lý Vân Phi rốt cuộc biết cái gì gọi là ba nữ nhân một tuồng kịch. Một nữ nhân tự là ba con vịt, này bảy nữ nhân tự là hai mươi một con vịt. Đây cũng là sống không bằng chết, Lục Tiểu Phụng cũng bị phiền tạm thời quên mất Tiết băng chuyện.

Mấy người đi tới núi Nga Mi dưới chân, tự muốn đi lên đi, đột nhiên vài cái Nga Mi đệ tử chặn lại bọn họ, trong đó dẫn đầu người ta nói nói: "Mấy ngày nay Nga Mi phong sơn, nhân tạp nhân đẳng không được đi vào."

Lý Vân Phi cười nói: "Làm sao, lúc này mới thời gian bao lâu, các người tự không nhận biết ta? Ta là Lý Vân Phi! Bọn họ là bằng hữu của ta."

Người nọ nhìn thấy Lý Vân Phi giới thiệu mình, vội vàng chạy lên núi. Chỉ chớp lát, Tô Thiếu Anh cùng Nga Mi tứ tử tự vội vàng vàng đi xuống.

Tô Thiếu Anh nhìn xa xa Lý Vân Phi tự đón tới đây, lôi kéo hân tay tự hướng trên núi đi, Lý Vân Phi kéo hân lại, vấn đạo: "Tô huynh, gì về phần đi nhanh như vậy a."

Tô Thiếu Anh vội nói: "Lần này sư phụ ta cùng Tây Môn Xuy Tuyết tỷ vô, thắng bại khó liệu, người đi khuyên nhủ sư phụ ta, để cho bọn họ dừng so."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Đây là không thể nào, vô luận là Tây Môn Xuy Tuyết vẫn là Độc Cô một con hạc đều sẽ không đáp ứng, bọn họ đều là một lời nói một gói vàng người, đáp ứng chuyện, tuyệt sẽ không thay đổi! Cho nên cuộc quyết đấu này, tuyệt đối sẽ không thay đổi. Ai! Có lẽ sẽ có một cái muốn chết! Thực là cho dù chết, ai cũng không có thể ngăn cản bọn họ!"

Nga Mi tứ tử bên trong mã Tú Chân nói: "Thực là. . . Thực là sư phụ đối với chúng ta ân trọng như núi, nếu là sư phụ chết rồi, chúng ta nhưng làm sao bây giờ nhỉ?"

Lý Vân Phi nói: "Các người đừng như vậy bi quan, thắng bại còn còn chưa thể biết được đây! Có lẽ sư phụ người thắng đây!"

Mã Tú Chân nói tiếp: "Rất nhiều người đều nói Tây Môn Xuy Tuyết tỷ số thắng so sánh sư phụ ta cao, ta. . . Lòng ta lý thật là loạn a, ta không biết làm sao bây giờ rồi. Người giúp một chút ta đi!"

Lục Tiểu Phụng chen miệng nói: "Kỳ thực các người chưa từng thấy Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp, Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp nhanh như thiểm điện, một kiếm tiếp theo một kiếm, hân cho tới bây giờ cũng không biết phòng thủ, luôn là tiến công, tiến công. Thực là, hân có thể tại một kiếm trong giết chết một gã cao thủ, nhưng hân vẫn không thể thắng tuốt kéo dài xuống tới, mà Độc Cô một con hạc đao kiếm song tuyệt, kinh nghiệm phong phú, nội lực thâm hậu. Qua năm mươi chiêu, Tây Môn Xuy Tuyết phải thua không thể nghi ngờ!"

Mấy người nói một chút đi một chút, đi tới Nga Mi đại sảnh, nhìn thấy Hoa Mãn Lâu đang đứng ở trong phòng khách cùng Độc Cô một con hạc nói chuyện, Lý Vân Phi đi tới, một thanh ngăn chặn Hoa Mãn Lâu, nói: "Hào người Hoa Mãn Lâu, thế nhưng không chờ chúng ta, đã đi. Người cũng thật quá mức đi! Người đem chúng ta này huynh đệ để ở nơi đâu."

Hoa Mãn Lâu khẽ cười nói: "Ngươi cùng Lục Tiểu Phụng liên thủ, thiên hạ này coi như là có người có thể giết là các ngươi, cũng không có thể có người có thể ngăn cản các ngươi chạy trốn. Ta cần gì phải tại lo lắng các ngươi nhỉ? Với lại, ta cũng biết, nếu như các ngươi một biết tin tức kia, lập tức sẽ chạy tới. Ta tự không có chờ các ngươi! Các ngươi nhất định không sẽ tức giận."

Lý Vân Phi cười khỏ một tiếng, nói: "Như ngươi vậy nói, ta còn có thể sinh ngươi tức giận cái gì đấy! Coi là rồi."

Độc Cô một con hạc nhìn Lý Vân Phi, nói: "Lý thiếu hiệp, ngươi đến xem ta quyết đấu, ta vẫn là rất cao hứng ! Vị thiếu hiệp kia là?" Độc Cô một con hạc chỉ vào Lục Tiểu Phụng nói.

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Lục Tiểu Phụng gặp qua Độc Cô chương môn."

Độc Cô một con hạc cười nói: "Nguyên lai là bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng, quả nhiên danh bất hư truyền."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Chẳng qua là cái có bốn điều lông mày người mà thôi, người của ta còn không có ta này bốn điều lông mày nổi danh, thật là quá thất bại rồi."

Độc Cô một con hạc phù một tiếng bật cười, sau đó nói: "Các ngươi ở chỗ này nghỉ ngơi. Ta hai ngày nữa ta liền muốn cùng Tây Môn Xuy Tuyết so kiếm, hiện tại ta muốn đi bề quan mấy ngày, đến lúc đó từ sẽ xuất quan. Các ngươi ở chỗ này nghỉ ngơi, ta đi trước." Nói xong, lên tiếng chào hỏi, đã đi.

Vài cái Nga Mi đệ tử, tới đây đem Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi, Hoa Mãn Lâu, Công Tôn đại nương bọn người dẫn tới phòng khách. Lý Vân Phi ngồi xuống, nhắm mắt nghỉ ngơi. Hắn thật sự là quá mệt mỏi, đoạn thời gian trước cùng Lục Tiểu Phụng cùng nơi cùng kim cừu lĩnh đấu trí so dũng khí. Đấu thắng quá kim cừu lĩnh sau, lại ra roi thúc ngựa chạy tới núi Nga Mi, thật sự là mệt mỏi vô cùng. Rất nhanh tự tại trên ghế ngủ thiếp đi.

Sáng sớm, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên giường, Lý Vân Phi duỗi lưng một cái, từ trên giường ngồi dậy. Hắn nhìn chung quanh một lần, trong lòng một trận kỳ quái, ngày hôm qua, hẳn rõ ràng là tại trên ghế ngồi được lúc ngủ thiếp đi. Mà hôm nay tại sao sẽ ở trên giường.

Này lúc, mã Tú Chân đi đến, trong tay bung nửa mặt đồ dùng. Lý Vân Phi nhìn mã Tú Chân cười nói: "Tú Chân, ngày hôm qua thì ngươi đem ta thu được giường."

Mã Tú Chân nhún nhún nhỏ nhỏ nói: "Ta ngày hôm qua xem ngươi tại trên ghế đang ngủ say, ta cũng vậy tự không có đem ngươi đánh thức. Tự đem ngươi dời đến trên giường. Ngươi còn không có tỉnh, ta đã đi. Công lực của ngươi cao như vậy, làm sao sẽ không có tỉnh, ta nghe nói chỉ cần có người nhích tới gần cao thủ, cao thủ lập tức liền có cảm giác, ngươi ngày hôm qua chuyện gì xảy ra?"

Lý Vân Phi nhíu nhíu mày, sau đó cười nói: "Nội lực của ta sớm liền đạt tới Tiên Thiên, Minh Ngọc công đã đến tầng thứ bảy, một người nếu là có địch ý, chỉ cần hắn tại mười trượng trong vòng, vô luận ta ngủ được dù thế nào quen thuộc, cũng sẽ bị hù dọa. Ngày hôm qua ta quá mệt mỏi, với lại ngươi rồi hướng ta không có một chút địch ý, ta dĩ nhiên sẽ không tỉnh lại!" Lý Vân Phi nhìn xấu hổ mã Tú Chân, không nhịn được trong lòng một trận mơ màng.

Rửa mặt sau đó, Lý Vân Phi tự cùng mã Tú Chân cùng nơi hướng phòng ăn đi tới, ăn một ít đồ vật.

Đột nhiên có đệ tử tiểu đã chạy tới. Đối với mã Tú Chân nói: "Võ Đang trưởng lão Mộc đạo nhân, đôi mắt ung lao Thất đấm người đến đây. Tô sư huynh nhượng sư tỷ đi trước nghênh đón."

Mã Tú Chân cùng Lý Vân Phi nói, tự hướng dưới núi Nga Mi đi tới.

Tới rồi phòng ăn, trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành thế nhưng cũng tại phòng ăn ăn cơm, Lý Vân Phi bận rộn đi tới, nói: "Thành chủ cũng tự mình đến rồi, không biết ngày hôm qua tại sao không có nhìn thấy thành chủ."

Diệp Cô Thành nói: "Ta đã sớm tới, chẳng qua là lúc ấy trong phòng. Cũng không biết ngươi cũng tới." Lý Vân Phi một trận kinh ngạc, trắng Vân Thành chủ, cỡ nào kiêu ngạo nhân, lại vẫn cùng Lý Vân Phi giải thích. Lý Vân Phi biết, lấy Diệp Cô Thành tính cách, hẳn chỉ có đem ngươi là bằng hữu lúc mới có thể giải thích.

Lý Vân Phi cười nói: "Thành chủ khách khí, tất cả mọi người là bằng hữu, không cần cùng ta nói cái này." Diệp Cô Thành cùng Hoa Mãn Lâu tự là không giống nhau, nếu là Hoa Mãn Lâu hoặc Lục Tiểu Phụng như vậy cùng Lý Vân Phi nói, hẳn nhất định sẽ mở bọn họ vui đùa, chẳng qua là đứng tại Diệp Cô Thành bên cạnh, Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả nói giỡn đùa cũng không có.

Diệp Cô Thành vẫn đạo: "Kia thù hoa đạo tặc các ngươi đã bắt được. Là kia kim cừu lĩnh?" Trắng Vân Thành thế lực không nhỏ, những chuyện này Diệp Cô Thành nhanh như vậy cũng biết những chuyện này, Lý Vân Phi một chút cũng không kỳ quái.

Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Là (vâng,đúng), kia thù hoa đạo tặc tự là kim cừu lĩnh, kim cừu lĩnh hưởng thụ quen. Cái gì cũng muốn dùng tốt nhất. Bổng lộc của hắn có bao nhiêu, chúng ta đều là biết đến, hẳn mỗi ngày đều tiêu nhiều tiền như vậy, tiền này là ở đâu ra? Tự nhiên có hiềm nghi!"

Diệp Cô Thành cười nói: "Không ngờ rằng ngươi cùng Lục Tiểu Phụng nhanh như vậy tự phá cái này án tử."

Lý Vân Phi cười nói: "Cái này án tử xác thực treo nghi vô cùng, chúng ta những người này đều là suy nghĩ kỹ lâu mới nghĩ tới kim cừu lĩnh nghi điểm."

Diệp Cô Thành nói: "Có thể nghĩ đến cái này, các ngươi cũng đủ thông minh."

Lý Vân Phi nói: "Thành chủ Liêu khen rồi! Thành chủ lần này tới núi Nga Mi, là muốn làm cái gì!"

Diệp Cô Thành nói: "Một cái kiếm khách, có thể nhìn thấy cao thủ tỷ thí, cũng không uổng công cuộc đời này. Quyết đấu sau này, ta sẽ cùng thắng lợi cái kia người quyết chiến."

Lý Vân Phi mặt liền biến sắc, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là như vậy, quyết chiến Từ Cẩm đình không thể phòng ngừa.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52:: Diệp Cô Thành khiêu chiến

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 52:: Diệp Cô Thành khiêu chiến

Thời gian quá rất nhanh, tháng tám số năm đã đến. Tây Môn Xuy Tuyết cùng Độc Cô một con hạc đứng tại Nga Mi trên đỉnh núi, núi bên đứng rất nhiều người ở nơi đó nhìn, với lại đều là trên giang hồ đỉnh đầu một cao thủ.

Một trận gió mát thổi qua, Tây Môn Xuy Tuyết đã đứng tại đỉnh núi, Độc Cô một con hạc theo sát bay tới. Hai người mặt đối mặt đối với, nhìn.

Chỉ thấy một tiếng long ngâm, Tây Môn Xuy Tuyết trong tay kiếm đã ra khỏi vỏ, Độc Cô một con hạc hai tay cũng rút đao ra kiếm. Hai người trong nháy mắt nộp lên tay, Tây Môn Xuy Tuyết kiếm thật sự là quá là nhanh, tựa giống như tia chớp, giống như Lưu Tinh, một kiếm nhanh hơn một kiếm. Hoàn toàn không có phòng thủ.

Độc Cô một con hạc cũng không đứng ghen, đao kiếm song tuyệt cũng xác thực lợi hại, một cái nháy mắt tựa tiếp được rồi Tây Môn Xuy Tuyết kiếm, Tây Môn Xuy Tuyết nhìn thấy Độc Cô một con hạc chặn lại chính mình kiếm, cũng không hoảng hốt, lại là một kiếm đâm tới đây, Lý Vân Phi đứng ở bên cạnh thế nhưng không nhìn thấy Tây Môn Xuy Tuyết xuất kiếm quy luật, chỉ thấy kiếm ảnh trùng điệp, từng đợt lướt hướng Độc Cô một con hạc. Mà Độc Cô một con hạc cũng chỉ có chống đỡ lực, không có sức hoàn thủ.

Diệp Cô Thành nói: "Thật là nhanh kiếm! Bất quá Tây Môn Xuy Tuyết có chút huyền!"

Lục Tiểu Phụng nói tiếp: "Đừng a! Độc Cô một con hạc kinh nghiệm phong phú, dĩ nhiên hội tạm thời tránh thoát Tây Môn Xuy Tuyết phong mang, độn(các loại) Tây Môn Xuy Tuyết khí lực hao hết. Hẳn chắc chắn thay đổi Căn Khôn, thay đổi kết cục."

Tây Môn Xuy Tuyết cùng Độc Cô một con hạc tựa tại Diệp Cô Thành cùng Lục Tiểu Phụng nói chuyện đặc này một cái nháy mắt giao thủ ba mươi hiệp, nhiều chiêu ưu việt, kiếm kiếm lợi hại. Lý Vân Phi nhìn chính là tâm loạn vô cùng, chỉ cảm giác mình kiếm pháp xa xa không đủ. Trận này quyết đấu đối với Lý Vân Phi dẫn dắt rất lớn, nhìn cao thủ tỷ thí quả nhiên vô cùng hữu ích.

Tây Môn Xuy Tuyết trong lòng cũng minh bạch, tự mình nếu là nếu không tìm cơ hội thắng Độc Cô một con hạc, cuộc tỷ thí này hẳn tựa phải thua không thể nghi ngờ.

Tây Môn Xuy Tuyết hai mắt vừa tròn, một kiếm đã đâm ra, này kiếm nhưng lại so sánh trước kia tất cả kiếm cũng muốn mau. Tây Môn Xuy Tuyết thế nhưng tại này khẩn cấp thời khắc có điều đột phá. Phá vỡ chính mình bình cảnh, một cước bước vào Phá Toái cảnh giới. Cơ hồ có thể cùng Diệp Cô Thành đánh đồng.

Này một kiếm thật sự là quá là nhanh, tựa liên tiếp ngay cả Độc Cô một con hạc cũng không có thể trốn rồi, Độc Cô một con hạc cũng dùng ra bản thân nhanh nhất kiếm hướng Tây Môn Xuy Tuyết đâm tới. Hai người thân ảnh cùng sai mà qua.

Tây Môn Xuy Tuyết đột nhiên che bả vai của mình, chỗ ấy một đạo vết máu hiện lộ đi ra ngoài. Tây Môn Xuy Tuyết thế nhưng bị thương. Tựa tại mọi người cho là Độc Cô một con hạc thắng lúc, Độc Cô một con hạc đột nhiên ngã xuống đất không dậy nổi, nơi cổ họng phá cái động, Độc Cô một con hạc thế nhưng chết rồi.

Diệp Cô Thành nhìn Tây Môn Xuy Tuyết đột nhiên nói: "Tây Môn Xuy Tuyết, ngươi kiếm pháp lấy đến siêu phẩm, ta suốt đời tung hoành, chưa từng có địch thủ, hi vọng cùng ngươi giao thủ."

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Hào."

Diệp Cô Thành nói: "Thương thế của ngươi thế không hảo, ngươi định cuộc sống."

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Tháng chín mười lăm!"

Diệp Cô Thành nói: "Hào, địa điểm?"

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Ta nói ngày, ngươi nói địa điểm."

Diệp Cô Thành nói: "Từ Cấm đình!"

Tây Môn Xuy Tuyết bình thân nói: "Hào!"

Lý Vân Phi đột nhiên nghe được hệ thống thanh âm đánh số 2112, thỉnh tại tháng chín mười lăm tiến hành nội dung võ kịch: quyết chiến Từ Cấm đình.

Nhiệm vụ 1: trợ giúp Diệp Cô Thành tiến hành mưu phản thành công, nhiệm vụ phần thưởng: hộ thể thần công « di hoa tiếp mộc », nhiệm vụ vi tích phân: 80000.

Nhiệm vụ 1: ngăn cản Diệp Cô Thành tử vong. Nhiệm vụ phần thưởng: Đại Hoàn đan 1 bình. Có cơ hội đạt được Diệp Cô Thành « Thiên Ngoại Phi Tiên », nhiệm vụ vi tích phân 200000.

Lý Vân Phi thờ dài nói: "Đêm trăng tròn, Từ Cấm đình, Nhất Kiếm Tây Lai, Thiên Ngoại Phi Tiên!" Sau đó lắc đầu không nói.

Diệp Cô Thành gạt đầu xoay người rời đi, Tây Môn Xuy Tuyết che vết thương, hướng dưới chân núi đi tới, Lục Tiểu Phụng nghênh đón.

Đang lúc này, bảy chuỗi kiếm đồng thời tấn công hướng Tây Môn Xuy Tuyết, hẳn là kia Nga Mi Tam Anh tứ tú. Lý Vân Phi vội vàng chặn lại tứ tú, phát tay xoá sạch rồi tứ tú kiếm. Lục Tiểu Phụng chặn lại Tam Anh, thân thủ kệp lấy Tam Anh trong tay kiếm.

Mã Tú Chân hô: "Lý Vân Phi! Ngươi buông, ta muốn giết hấn, sư phụ đối với ta ân trọng như núi, ta nhất định phải báo thù!"

Tôn Tú anh cũng hô: "Thiệt thòi chúng ta sư tỷ muội đối với ngươi như vậy hào, ngươi thế nhưng ngăn cản ta báo thù."

Thạch Tú vân cùng Diệp Tú Châu quần quai trước muốn đi giết Tây Môn Xuy Tuyết, Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là lôi kéo bọn họ, cười khổ nói: "Các ngươi đừng xem hấn bị nhất điểm tổn thương, tựu muốn giết hấn, các ngươi xê xích thật sự là quá cách xa rồi, các ngươi sẽ không toàn mạng. Tây Môn Xuy Tuyết xuất thủ không chút lưu tình, hấn sẽ không đề ý có phải hay không các ngươi nữ nhân, vô luận là ai, hấn cũng sẽ giết."

Nga Mi tứ tú còn giống như là không thuận theo, đang lúc này, một thanh kiếm lại hướng Tây Môn Xuy Tuyết đâm tới, Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi cũng không có xuất thủ, bọn họ bên cạnh thực là có ba bốn người đầu rồi, Lý Vân Phi cũng không có tiến lên ngăn cản, người này dù thế nào đi nữa hẳn lại không nhận ra. Chết thì đã chết.

Không đến giết Tây Môn Xuy Tuyết người này là một cao thủ, thực là chỉ một kiếm, sẽ chết rồi. Đây người là trên giang hồ nổi danh một cái kiếm khách, ở trên giang hồ cũng có nổi tiếng danh hiệu. Thực là tựu là một kiếm, hấn cũng chỉ trị giá một kiếm.

Tam Anh tứ tú thật giống như sợ ngây người, Tây Môn Xuy Tuyết hừ lạnh một tiếng nói: "Chỉ cần trong tay ta còn có kiếm, tựu không có người có thể tùy tiện giết ta!"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Các ngươi chớ để muốn chết a, này Nga Mi còn cần các ngươi ủng hộ, các ngươi sư phụ tang lễ còn phải muốn ngươi nhóm hỗ trợ đấy!"

Tứ tú gạt đầu, nói: "Lý Vân Phi, ngươi có thể hay không ở chỗ này cùng chúng ta cùng nơi giúp sư phụ ra chôn cất."

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta cũng vậy nghĩ, thực là Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành muốn vào cuối tháng mười lăm tỷ võ, Sinh Từ không biết, Tây Môn Xuy Tuyết là Lục Tiểu Phụng bằng hữu, kia Diệp Cô Thành là bằng hữu của ta, ta cùng Lục Tiểu Phụng tại sao có thể để cho hấn đánh nhau, nhân bây giờ còn có thời gian, chúng ta muốn nghĩ nghĩ biện pháp."

Này lúc Lục Tiểu Phụng xa xa hô: "Lý Vân Phi, chúng ta đi tìm trí tuệ đại thông hai vị cao nhân hỗ trợ."

Mã tú thật là kỳ quái nói: "Này trí tuệ đại thông là ai? Có thể ngăn cản trướng Vân Thành chủ hòa Tây Môn Xuy Tuyết tỷ võ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Kia trí tuệ đại thông là trên giang hồ nhân vật thần bí, bọn họ có thể giải quyết thế gian tất cả vấn đề khó khăn, có thể biết thế gian mọi chuyện cần thiết. Sở có chúng ta đi tìm bọn họ thử thời vận."

Nga Mi tứ tú gạt đầu, đều không nói chuyện,

Lý Vân Phi nhìn các nàng như đưa đám bộ dạng nói: "Không có chuyện gì, chuyện này làm xong sau này, ta sẽ tới Nga Mi ở một đoạn cuộc sống, các ngươi muốn hoan nghênh a." Nói hết hướng Lục Tiểu Phụng làm thủ hiệu, liền hướng dưới chân núi chạy nhanh mà đi.

Lục Tiểu Phụng đề nghị tìm trí tuệ đại thông hỗ trợ, nhưng là phải tìm trí tuệ đại thông không đúng dễ dàng như vậy. Phải tìm được trí tuệ đại thông nhất định phải tìm được cháu con rùa.

Thế nhưng cháu con rùa cũng là nhân vật thần bí, phải tìm được hẳn rất không cho phép Dịch, thực là, may là dọc theo đường đi có Hoa Mãn Lâu tại, lấy hẳn Hoa gia tài lực, tìm có rõ ràng khuyết điểm người vẫn là rất dễ dàng.

Này cháu con rùa thực là tên kỳ quái vô cùng người, hần mỗi ngày xen lẫn trong kỹ viện, có tiền lúc là cháu con rùa đại gia, không có tiền lúc tự là cháu con rùa, với lại hần thường thường không có tiền. Rất nhiều lúc tự bị lão bảo cấp treo lên tới bán công khai hần. Thực là hần chính là chết cũng không hối cải. Sau này vẫn còn tiếp theo tái phạm, thực là hần mỗi lần đều sẽ có người tới cứu hần.

Chỉ một ngày, tự có tin tức truyền tới, cháu con rùa ở kinh thành phụ cận Di hồng viện xuất hiện. Mấy người vội vàng chạy tới kinh thành, rốt cục tại tháng tám hai mươi lăm chạy tới kinh thành, mấy người bận rộn chạy tới Di hồng viện, cháu con rùa đang cùng kỹ nữ uống rượu.

Lục Tiểu Phụng kéo lại hần, nói: "Cháu con rùa, chúng ta có việc gấp tìm trí tuệ đại thông, đừng uống, chúng ta đi!"

Cháu con rùa kéo Lục Tiểu Phụng nói: "Ta đang uống rượu, chuyện gì ngày mai lại nói!"

Lục Tiểu Phụng một câu không nói, lôi kéo hần tự hướng phía ngoài chạy, cháu con rùa nói: "Tiền a, không đưa tiền." Lục Tiểu Phụng nhìn cái này vô lại, cầm xuất tiền đặt ở cái bàn bên trên, sau đó tự lôi kéo cháu con rùa đi ra ngoài. Lý Vân Phi, Hoa Mãn Lâu đều theo ở phía sau.

Mấy người tiếp theo cháu con rùa đi tới một sơn động trước, cháu con rùa thân đầu chui đi vào. Đây là thói quen của hần, cho tới bây giờ cũng không thay đổi. Đi vào sau này, một trận thanh âm truyền đến đi ra ngoài, không chỉ là trí tuệ vẫn là đại thông.

"Lục Tiểu Phụng, vấn đề của ta thật đúng nhiều a! Người biết quy củ của chúng ta, lần này người nghĩ hỏi cái gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Dĩ nhiên biết, một cái vấn đề năm mươi lượng bạc, chúng ta biết." Nói xong cũng vẫn đi vào năm mươi lượng bạc.

Lý Vân Phi vấn đạo: "Có biện pháp gì có thể làm cho Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành quyết chiến hủy bỏ."

Trí tuệ đại lôi đi: "Người cũng biết, đây căn bản không thể nào. Ai cũng không có thể ngăn cản!"

"Kia có không có khả năng, hai người cũng không chuyện?" Lý Vân Phi hỏi vội.

"Không thể nào, bọn họ cũng sẽ không nung tay, các người hỏi ta, còn không bằng ý nghĩ của mình từ, còn có năm mươi lượng bạc còn chưa cho." Lý Vân Phi móc ra tiền vẫn rồi đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53:: kinh thành phong vân

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 53:: kinh thành phong vân

Lý Vân Phi thờ dài, trận này nội dung vở kịch rất khó, phải giúp Diệp Cô Thành mưu phản thành công, còn muốn Diệp Cô Thành bắt tử! Cái này trí tuệ đại thông cũng không có một chút biện pháp, đây rốt cuộc có biện pháp gì, Lý Vân Phi trong lòng có chút buồn rầu.

Lục Tiểu Phụng lại vẫn đi vào năm mươi lượng vấn đạo: "Kia Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành ai có thể trở thành người thắng?"

"Ai cũng không có thể trở thành người thắng, bởi vì ai cũng sẽ không thắng lợi!" Trí tuệ đại lôi đi.

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Hiện khắp nơi đánh cuộc đều đã khai ra bàn miêng, lấy ba bác hai đánh cuộc Diệp Cô Thành thắng. Chuyện này, càng lúc càng lớn rồi. Trận này có một không hai quyết chiến, tác động rồi vô số người tâm. Bọn họ thắng bại quan hệ đến vô số người Sinh Tử, hiện tại trừ bọn họ ra tự mình, ai cũng không có thể ngăn cản bọn họ quyết chiến."

Lục Tiểu Phụng cũng thán trước Khí Đạo: "Người nói không sai, trừ bọn họ ra tự mình, ai cũng không có thể ngăn cản bọn họ quyết chiến. Thực là người cũng biết, bọn họ tuyệt sẽ không đổi lời nói."

Này lúc, trí tuệ đại lôi đi: "Lục Tiểu Phụng, chỗ này của ta có một tin tức, một ngàn lượng bán cho người, người có muốn không?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Tin tức gì? Trị giá nhiều tiền như vậy sao?"

Trí tuệ đại lôi đi: "Tin tức kia, trị giá một mạng. Bằng hữu của người mệnh! Người nói bằng hữu của người mệnh có đáng giá hay không một ngàn lượng?"

Lục Tiểu Phụng đảo cặp mắt trắng dã, vẫn đi vào một ngàn lượng ngân phiếu, nói: "Tin tức kia tốt nhất trị giá, bằng không. . ."

Trí tuệ đại lối đi: "Người trong kinh thành bằng hữu Lý Yến Bắc có sinh mạng chi lo, người phải nhanh đi cứu hân."

Lục Tiểu Phụng nói tạ ơn, tụt kéo Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu hướng kinh thành chạy tới.

Lý Yến Bắc kể từ khi mười năm trước kia, hân cũng đã là này cổ thành bên trong có cao nhất quyền lực mấy người chi nhất. Với lại hân còn là cái người thật kỳ quái, mỗi ngày tại lúc rạng sáng, hân đều đọc theo hân cổ định lộ tuyến đi lên nửa canh giờ. Cái chỗ này cơ hồ đã xem như vua của hân nước.

Mỗi ngày lúc này, hân đầu óc luôn là đặc biệt thanh tĩnh. Phán đoán luôn là đặc biệt chính xác, hân thích hân thân tín, bộ hạ ở phía sau đi theo hân, chờ hân phát hiệu lệnh. Với lại đây đã là hân nhiều năm thói quen, xin ý kiến phê bình như quân vương lâm triều đồng dạng, vô luận người có thích hay không, đều tuyệt đối không thể làm trái với.

Kể từ khi "Trần xa tiêu cực" Tổng tiêu đầu "Kim Dao" Phùng côn, tại một cái giá lạnh buổi sáng, bị hân từ trong chốn đẩy ra ngoài, vút nhập vĩnh viễn định ngoài cửa, đã kết liễu bằng trong nước sông sau, tụt không còn có người dám tái đã trẻ vắng mặt quá một lần.

Ánh mặt trời còn chưa dâng lên, trong gió vẫn mang theo đêm tối hàn hương, nhai bên cạnh cây cối bên trên lá cây đã sớm điều tàn, lá rụng lộ thủy, đã kết thành một mảnh thật mỏng Thu Sương.

Lý Yến Bắc hai đám nắm chắc, sai bước đi vội, đã từ thành quách đường nhỏ, đi tới cửa trước ngoài khu vực thành thị trung tâm, Lý Yến Bắc đột nhiên dừng lại, kêu: "Tôn xông." Phía sau tiếp theo đám người kia bên trong, lập tức có một quần áo khảo cứu, bạch diện vì phải đích trung niên nhân chạy trốn chạy tới, chính là Lý Yến Bắc thủ hạ chính là Đại tướng chi nhất, lấy chế tạo các loại binh khí cùng âm khí danh mẫn Trung Nguyên "Khoái Ý đường" Đường chủ.

Lý Yến Bắc liên tiếp ngay cả quay đầu lại cũng không có, trầm giọng nói: "Ta có phải hay không chiếu cố các người, tại trước khi quyết chiến, tuyệt đối không thể làm đại tông làm ăn."

Tôn xông cúi đầu nói: "Là (vâng, đúng)."

Lý Yến Bắc thanh âm rõ ràng lớn lên, hô: "Kia tối ngày hôm qua, người tại sao còn muốn đem tôn tại kho trong sáu mươi sáu đem Quý Đầu Dao, năm mươi lưỡi kiếm, cùng tất cả cung tên tất cả đều bán đi ra ngoài!"

Tôn xông cúi đầu, sắc mặt đã thay đổi. Hân hiển nhiên không ngờ rằng Lý Yến Bắc lại nhanh như vậy sẽ biết chuyện này, cúi thấp đầu, khúm núm nói: "Kia phiếu vé làm ăn lợi nhuận rất lớn, cơ hồ là gấp ba giá tiền bán đi, cho nên ta liền bán, với lại. . ."

Lý Yến Bắc cười lạnh nói: "Với lại làm ăn tóm lại là làm ăn, có phải hay không?" Tôn xông không dám tái đáp lời, đầu thùy thấp thấp hơn.

Lý Yến Bắc mặt bên trên đã hiện ra vẻ giận dữ, hai đám cầm thật chặt, bỗng nhiên lại vấn đạo: "Người có biết hay không người mua là ai?"

Tôn xông chần chờ, lắc đầu, mắt thù từ lại đang len lén bốn bề chuyển động. Đây lúc bọn họ đứng tại địa phương là một đường rất hẹp anh đào tà nhai, hai bên cửa hàng dĩ nhiên còn không có khai trương. Nhưng vào lúc này, tả hữu hai bên hẹp hạng bên trong, đột nhiên có hai lượng ô mũi thuyền xe ngựa lao ra, đưa bọn họ ngăn cách tại đường ở giữa.

Tiếp theo, xe bên trên đang đắp ô mũi thuyền cũng đột nhiên nhấc lên, mỗi chiếc xe bên trên đều cất giấu mười mấy đại hán áo đen, mỗi người trong tay đều kéo Trương Cường cung, mỗi tấm cung dây cung đều đã kéo mẫn, tiễn đã tại trên dây rồi. Tôn xông vừa định vọt tới xe đi lên, thủ đoạn cũng đã bị Lý Yến Bắc Thiết chương chế trụ.

Tôn xông hô: "Đừng bắn tên, ta. . ." Những lời này còn không có kêu đi ra, loạn tiễn đã châu châu loại bắn ra.

Lý Yến Bắc trầm hồng ngồi mã, trở tay vung mạnh, lại đem tôn xông toàn bộ người kén rồi lên tới. Đón nhận châu châu loại loạn tiễn. Trong chớp mắt tôn xông người đã bị bắn thành cái con nhím.

Lý Yến Bắc lệ quát một tiếng, cũng muốn xông lên xe kín mũi, ai ngờ phía trước cùng lớp cung tiễn thủ loạn tiễn bắn ra sau, thân thể lập tức ép xuống, phía sau nhưng lại thỉnh linh còn có cùng lớp cung tiễn thủ.

Này hai mươi tám Trương Cường cung dây cung cũng đã kéo mẫn, tiễn cũng đã tại trên dây. Lý Yến Bắc trên mình lập tức cứng ngắc. Đây cũng là hai mươi tám trương cung cứng, Lý Yến Bắc chính là mình đồng da sắt, cái này cũng phải cấp bắn thành cái sàng. Lý Yến Bắc mặt càng ngày càng trắng, hân thật giống như nghe thấy được mùi vị của tử vong.

Tự này một cái nháy mắt, một đạo thanh quang từ không trung xẹt qua, "Phanh, phanh, phanh" thanh quang đụng gãy rồi hai mươi tám trương cung cứng dây cung, sau đó thật sâu chôn ở này đá xanh đường đích trong viên đá. Nhìn kỹ dĩ nhiên là một mai đồng tiễn.

Là ai có kinh người như vậy chỉ lực, có thể lấy đồng tiễn liên tiếp đụng gãy hai mươi tám Trương Cường cung dây cung. Tất cả cung tiễn thủ sắc mặt toàn bộ biến sắc, đột nhiên toàn bộ trở mình nhảy xuống xe kín mũi, chui vào hẹp hạng, cũng không quay đầu lại chạy.

Lý Yến Bắc không có đuổi theo đi, này chút ít người không đứng đối thủ của hân, còn không xứng với hân xuất thủ, với lại này chút ít tiểu lâu la cũng không đứng chủ mưu. Tự là giết bọn họ cũng vu sự vô bổ. Lý Yến Bắc quát to: "Các vị không ngại từ từ đi, trở về nói cho chủ nhân của các người, tự nói Lý Yến Bắc hôm nay nếu không có chết, chung quy có một ngày sẽ đi tìm hân!"

Này lúc, từ đồng Tiền Phi qua địa phương truyền đến một trận tiếng vỗ tay. Một câu nói theo gió bay tới: "Hào phong độ, hào khí phách. Quả nhiên không hổ là nhân nghĩa mẫn Kinh Hoa Lý Yến Bắc."

Lý Yến Bắc mang trên mặt một chút ý cười, nói: "Chỉ tiếc nhân nghĩa mẫn Kinh Hoa Lý Yến Bắc, ngay cả là ba đầu sáu tay, cũng so ra kém Lục Tiểu Phụng hai ngón tay."

Này lúc, từ nóc nhà bay xuống tới ba người, rõ ràng là Lý Văn Phi, Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu. Rốt cục một đêm lên đường, rốt cục tại vừa mới đuổi đến nơi này, cứu Lý Yến Bắc một mạng.

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Người biết là ta?"

Lý Yến Bắc nói: "Trừ ra Lục Tiểu Phụng, ai lại có mạnh như vậy chỉ lực, có thể sử dụng một mai đồng tiền đựng gậy hai mươi tám Trương Cường cung đây cung."

Lục Tiểu Phụng nói: "Bằng hữu của ta tựu là thích khích lệ ta, kỳ thực rất nhiều người có thể làm như vậy."

Lý Văn Phi cười nói: "Những lời này không đúng nói giỡn, cũng không đúng khích lệ, người hai ngón tay chỉ lực, tuyệt đối là ta người biết bên trong mạnh nhất!"

Lý Yến Bắc cười nói: "Hai vị này, nhất định là trên giang hồ xưng là "Khoái kiếm khách" Lý Văn Phi, cùng Hoa gia đưa con thứ bảy Hoa Mãn Lâu hai vị thiếu hiệp."

Lý Văn Phi cùng Hoa Mãn Lâu nhìn nhau cười một tiếng, nói: "Khách khí, Lục Tiểu Phụng bằng hữu tựu là bằng hữu của chúng ta. Không cần quá khách khí."

Ánh mặt trời đã dâng lên, nước đậu xanh trong nồi nhô ra nhiệt khí, dưới ánh mặt trời xem ra cũng giống như là sáng sớm sương mù đồng dạng.

Mấy người điểm tâm cũng không có ăn, Lục Tiểu Phụng mang theo Lý Văn Phi đội(các loại) mấy người tới rồi một nhà tiểu điểm, sau đó cười đối với Lý Văn Phi cùng Hoa Mãn Lâu nói: "Nơi này tuy là đơn sơ tiểu điểm, nhưng nơi này nước đậu xanh, cùng đầu heo thịt là kinh thành tốt nhất. Ba năm không có tới kinh thành, nhất hoài niệm chính là trong chỗ này nước đậu xanh, Thái tiên ở hỏa thiêu nướng gan, cùng bánh nhân xung quanh bánh nhân. Buổi sáng hôm nay trước ở chỗ này uống nước đậu xanh, buổi trưa cùng buổi tối, ta mang bọn người đi ăn Thái tiên ở hỏa thiêu nướng gan, cùng bánh nhân xung quanh bánh nhân."

Lý Văn Phi cười nói: "Ta cũng biết, vô luận tới chỗ nào, Lục Tiểu Phụng mang theo đi quán cơm đều là tốt nhất."

Lý Văn Phi bụng cũng đã đói, một hơi uống ba chén nước đậu xanh, thở dài nói: "Uống làm sao nhiều nước đậu xanh, chỉ có nơi này là tốt nhất."

Đang lúc này, Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Lý Yến Bắc, người làm sao lại như vậy đem bọn họ để cho chạy rồi, nói như thế nào người cũng có thể hỏi một chút là ai phái bọn họ tới!"

Lý Yến Bắc hừ lạnh một tiếng nói: "Trừ ra nam thành đồ cùng hiền, còn có ai có thể có lá gan lớn như vậy!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Đồ cùng hiền?"

Lý Yến Bắc gật đầu, trong tay chứa nước đậu xanh chén bị nhón nát bấy.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54:: Diệp Cô Thành bị thương

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 54:: Diệp Cô Thành bị thương

Lục Tiểu Phụng nhú mày, trong lòng có chút không giải thích được, vẫn đạo: "Các người là cái này trong kinh thành có quyền thế nhất hai người, người chiếm cứ thành Bắc, hẳn chiếm cứ nam thành. Nhất gần mười năm tới, các người vẫn là nước sông không phạm nước giếng. Lần này là chuyện gì xảy ra?"

Lý Yến Bắc nói: "Là vì sáu mươi vạn lượng bạc cùng hãn nam thành địa bàn."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Người đây là ý gì?"

Lý Yến Bắc nói: "Ta đã cùng hần đánh đánh cuộc, tự đánh cuộc sáu mươi vạn lượng bạc, cùng tất cả của hần bộ địa bàn."

Lục Tiểu Phụng không nhịn được hít vào một hơi, vấn đạo: "Các ngươi đến cùng tại đánh cuộc gì?"

Lý Yến Bắc nói: "Đánh cuộc đúng là tháng chín mười lăm kia một tràng quyết đấu! Mười năm này, chúng ta mặc dù nước sông không phạm nước giếng, thế nhưng mười năm ân oán, luôn là muốn kết thúc. Lần này dựa vào này trăm năm khó gặp quyết đấu, để giải quyết ân oán của chúng ta!"

Lý Yến Bắc thờ dài nói tiếp: "Kể từ khi Tây Môn Xuy Tuyết cùng Độc Cô một con hạc đánh một trận thắng sau, Tây Môn Xuy Tuyết tự bị thương. Diệp Cô Thành nương Tây Môn Xuy Tuyết trước đường tốt tổn thương, tái tiến hành quyết chiến, thực là từ ngày đó lên tự không có người thấy Tây Môn Xuy Tuyết. Người trên giang hồ đều nói Tây Môn Xuy Tuyết sợ Diệp Cô Thành!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi nên biết, Tây Môn Xuy Tuyết tuyệt đối không phải là người như thế! Thực là hần biến mất đúng là không thể tưởng tượng nổi!"

Lý Yến Bắc nói: "Không tệ, cho nên người đều cho rằng Tây Môn Xuy Tuyết chắc chắn - thất bại, thực là ta muốn đánh cuộc hần thắng, cho dù là chết rồi, ta cũng vậy muốn đánh cuộc!"

Lý Vân Phi chen miệng nói: "Cơ hội như vậy nói vậy đồ cùng hiên cũng sẽ không buông tha cho đi."

Lý Yến Bắc gật đầu nói: "Không tệ, cho nên ta nghĩ không đánh cuộc cũng không được."

Lý Vân Phi nói: "Các ngươi tự dùng địa bàn của mình tới thành công phương địa bàn?"

Lý Yến Bắc nói: "Là (vâng,đúng), bắt quá nếu là hần thua, hần còn phải lại thêm nữa sáu mươi vạn lượng Bạch Ngân!"

Lý Vân Phi nói: "Ta biết hiện khắp nơi đánh cuộc đều là lấy ba bác hai đánh cuộc Diệp Cô Thành thắng."

Lý Yến Bắc nói: "Đây là vừa mới bắt đầu, hiện tại đã đến lấy hai bác một, mỗi người đều coi được Diệp Cô Thành!"

Lý Vân Phi nói: "Nếu như vậy, kia đồ cùng hiên vì sao phải giết ngươi, ngươi nếu là chết rồi, hần tìm ai thu đánh cuộc sổ sách a!"

Lý Yến Bắc nói: "Nhưng là ngày hôm qua xê chiều, đột nhiên xảy ra một đại sự!"

Lý Vân Phi vấn đạo: "Xảy ra chuyện gì đại sự?"

Lý Yến Bắc kỳ quái nhìn hướng ba người bọn họ, vấn đạo: "Các ngươi là thật không biết Diệp Cô Thành bị thương tin tức?"

Lý Vân Phi kéo lại Lý Yến Bắc nói: "Ngươi nói gì? Diệp Cô Thành bị thương?"

Lục Tiểu Phụng cũng kinh ngạc nói: "Kiếm pháp của hần vô địch thiên hạ, thiên hạ này ai còn có thể gây tổn thương cho rồi hần."

Lý Yến Bắc nói: "Đường Thiên dụng cụ!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Đường Thiên dụng cụ? Thực xuyên Đường Môn đại công tử?"

Lý Vân Phi nói: "Cái này không thể nào, kia Đường Thiên dụng cụ tuyệt đối không đúng Diệp Cô Thành đối thủ, huống chi Diệp Cô Thành cùng Thực xuyên Đường Môn không có bất kỳ đụng chạm! Bọn họ như thế nào lại giao thủ?"

Lý Yến Bắc nói: "Nghe nói bọn họ là tại Trương gia miệng phụ cận gặp gỡ, cũng không biết vì cái gì, phát sinh xung đột, Diệp Cô Thành mặc dù lấy một trước Thiên Ngoại Phi Tiên bị thương nặng Đường Thiên dụng cụ, nhưng là chính bản thân hần cũng bên trong rồi Đường Thiên dụng cụ một thanh độc sa." Ai cũng biết, Đường Môn độc dược trừ ra Đường gia đệ tử ngoài không người nào có thể giải. Vô luận là ai bên trong bọn họ độc, tự tính là không chết, cũng sống không được bao lâu.

Lý Yến Bắc nói tiếp: "Tin tức này truyền tới Bắc Kinh, những thứ kia mua Diệp Cô Thành người thắng, đều cấp(vội) thành kiến bò trên chảo nóng! Có người đều tìm đi cầu đối phương đem đánh cuộc trở thành phế thải!"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Chỉ có đối phương chết rồi, này đánh cuộc tự nhiên cũng tự trở thành phế thải rồi!"

Lý Yến Bắc điểm gật đầu nói: "Là (vâng,đúng), cho nên đồ cùng hiên mới có thể một lòng muốn đẩy ta vào chỗ chết."

Lý Vân Phi thờ dài, chuyện này chân tướng, bọn họ cuối cùng là hoàn toàn minh bạch rồi.

Lý Yến Bắc nói tiếp: "Nghe nói tự tại tối ngày hôm qua, trong một đêm, trong kinh thành ít nhất đã có ba mươi người vì vậy mà chết rồi, liên tiếp ngay cả tây thành trong vương phủ hộ viện "Thiết chương tạo phản" cũng bị người ám toán tại Thiết sư tử hồ đồng phía sau ngõ hẹp trong, bởi vì hần cũng đánh cuộc tám ngàn lượng bạc, mua Tây Môn Xuy Tuyết thắng."

Lục Tiểu Phụng thờ dài miệng Khí Đạo: "Không ngờ rằng tám ngàn lượng bạc là có thể mua người một mạng!"

Lý Vân Phi nói: "Có người hay không tận mắt nhìn thấy Diệp Cô Thành cùng Đường Thiên dụng cụ trận chiến ấy?"

Lý Yến Bắc lắc đầu nói: "Không có."

Lý Vân Phi nói: "Nếu không có ai tận mắt thấy, kia tin tức kia tiếp theo là giả a!"

Lý Yến Bắc nói: "Thực là mọi người đều tin tưởng cái này tin tức truyền ra người."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "là ai?"

"Trung thành hòa thượng." Lý Yến Bắc nói: "hôm qua trời xế chiều, trung thành hòa thượng tới kinh thành, vừa đến kinh thành tựu đi ăn kinh thành Lý gia bánh sủi cào. Ăn một cái thờ dài một hơi. Mà lúc ấy Thiên Môn bốn kiếm cũng ở nơi đó ăn sủi cào. Nhìn thấy trung thành hòa thượng ở nơi đó than thở, tựu đi hỏi hẩn tại sao than thở, trung thành hòa thượng tựu đem chuyện này nói ra."

Trung thành hòa thượng cho tới bây giờ không nói láo, này là tất cả mọi người biết đến chuyện. Với lại nghe thế sự kiện đặc cũng không dứt Thiên Môn bốn kiếm bốn người.

Lý Yến Bắc nói tiếp: "Trừ ra Thiên Môn bốn kiếm cùng trung thành hòa thượng, mấy ngày qua lục tục chạy tới kinh thành vô lâm hảo kiệt đã có bốn năm trăm người. Sau này vẫn còn hội nhiều hơn!"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Còn có người nào tới?"

Lý Yến Bắc nói: "Theo ta được biết, tháng chín mười lăm trước, ít nhất còn phải có ba bốn trăm vị người trong vô lâm lại muốn tới nơi này, trong đó ít nhất có năm vị chương môn nhân, mười vị bang chủ, hai ba mươi cái Tổng tiêu đầu, thậm chí Vô Đang chương môn thạch hạc cùng Vô Đang trưởng lão một đạo cũng sẽ đến, chỉ cần là có thể đánh đắc mở thân, ai cũng không muốn bỏ qua trận chiến này."

Lý Vân Phi đột nhiên dùng sức một vỗ bàn, cười lạnh nói: "Bọn họ đến tốt cùng đem Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành nhìn thành thứ gì? Nhìn thành hai con ảo thuật Hầu Tử? Nhìn thành hai cái ở trên đường nhặt cục xương thịt chó hoang?" Đầu heo thịt cùng hóa thiêu cũng bị chần đắc từ trên bàn nhảy lên tới, lại rơi xuống, lăn tại ven đường. Lý Yến Bắc giật mình nhìn Lý Vân Phi.

Lục Tiểu Phụng cũng bộ mặt tức giận nói: "Này chút ít người cũng là vô lâm danh sĩ, bọn họ đến cùng muốn làm cái gì? Bọn họ lại đem mình làm cái gì! Chẳng lẽ đem Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết cho rằng con hát, bọn họ đến xem trò vui sao?"

Lý Yến Bắc kỳ quái nói: "Các người chạy tới chẳng lẽ không đứng muốn nhìn trận này quyết chiến sao?"

Lý Vân Phi nói: "Ta chỉ hi vọng tự mình vĩnh viễn cũng nhìn không thấy tới trận này quyết chiến!"

Lục Tiểu Phụng điểm gậy đầu nói: "Đúng vậy a, trận này quyết chiến vốn là sai, bọn họ quyết chiến ai cũng sẽ không hảo!"

Lý Yến Bắc nói: "Hiện tại Diệp Cô Thành bị thương, Tây Môn Xuy Tuyết tất thắng không thể nghi ngờ, người là Tây Môn Xuy Tuyết bằng hữu, lại có cái gì thật là khổ sở."

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Ta là Diệp Cô Thành bằng hữu, thực là ta cho tới bây giờ đều không ngờ bọn họ quyết chiến, bọn họ đều là Thiên Hạ Vô Song kiếm khách, ta thật sự không ngờ bọn họ là rồi một cây không nhìn thấy xương, đoạt bể đầu chảy máu." Cái này không nhìn thấy xương tựu là trong mắt người khác hư danh.

Lục Tiểu Phụng cũng cười lạnh nói: "Trận chiến này Tây Môn Xuy Tuyết nếu là thắng, người Lý Yến Bắc tựu có thể đem đồ cùng hiên địa bàn làm của riêng, những thứ kia từ kêu thanh cao kiếm khách nhóm, cũng có thể nhìn đến một tràng tình thái trò hay, bọn họ có thể thấy được Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp trong có cái gì tuyệt chiêu, có cái gì sơ hở? Thực là Tây Môn Xuy Tuyết chính hẩn nhĩ? Hẩn là thắng, thực là coi như là hẩn thắng, lại có ích lợi gì, ai lại lý giải người thắng cái chủng loại kia có độc cùng tịch tịch?"

Lý Yến Bắc lẳng lặng đưa mắt nhìn Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng, qua thật lâu mới chậm rãi nói: "Trận chiến này, là chính bọn hẩn muốn đánh, tịnh không có người buộc hẩn nhóm." Dĩ nhiên không có, với lại vô luận bất luận kẻ nào cũng không có thể buộc hẩn nhóm làm bất cứ chuyện gì!

Lý Yến Bắc thần nhiên nói: "Ta cũng không ngờ bọn họ lẫn nhau liều mạng, càng không muốn lợi dụng bọn họ tới đoạt đồ cùng hiên địa bàn, nhưng là bọn hẩn nếu là nghĩ quyết đấu, ai cũng không có thể ngăn cản! Các người cũng không được!"

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng nhìn nhau, đều cười khò lắc đầu, bọn họ là rồi nhượng Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành hủy bỏ quyết đấu, đã dùng hết rồi biện pháp.

Lý Yến Bắc nói tiếp: "Quan trọng nhất là, tựu liên tiếp ngay cả chính bọn hẩn, cũng đồng dạng vô phương ngăn trở!" Trên đời này vốn là có rất nhiều chuyện là cái dạng này, một người chỉ cần sống trên thế giới này, tựu có rất nhiều chuyện là hẩn không thể không làm, vô luận hẩn có phải thật vậy hay không nguyện ý đi làm, đều đồng dạng.

Lục Tiểu Phụng đột nhiên nói: "Ta mệt mỏi, ta nghĩ đi tắm một cái!" Nhân thân thể mệt mỏi, còn có thể chống đỡ, nhưng là phải là tâm mệt mỏi, hẩn thì không chịu nổi. Lục Tiểu Phụng cùng Lý Vân Phi hiện tại không chỉ là thân thể mệt mỏi, với lại tâm cũng mệt mỏi rồi. Người mệt mỏi tựu cần nghỉ ngơi, hiện tại đi bọt tắm, là tốt nhất nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55:: giải được

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 55:: giải được

Lý Yến Bắc chính nằm ở hồ tắm ven bên trên, một cái tỉnh ở trần đại hán, đang dùng sức thay hán chà lưng. Chỗ này là địa bàn của hán. Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu chính ở trong nước ngâm trước. Tại cái này rét lạnh lúc bọt tắm, không thể nghĩ ngờ là rất thoải mái.

Lục Tiểu Phụng đột nhiên từ trong bồn tắm đứng thẳng lên, nói: "Ta biết Tây Môn Xuy Tuyết ở nơi nào, hán hiện tại nhất định ở kinh thành."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi lại là làm sao mà biết được?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Tây Môn Xuy Tuyết thắng tuốt có một loại kỳ quái ý nghĩ."

"Cái gì ý nghĩ?" Hoa Mãn Lâu rốt cục không tại trầm mặc, cũng tò mò hỏi.

"Hán luôn là cho là giết người cùng bị giết đều là kiện vô cùng thần thánh chuyện." Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên hán vô luận cùng ai quyết đấu, nhất định cũng sẽ ở mấy ngày trước tự đuổi đến nơi đó đi, trước trai giới ba ngày, tái dâng hương tắm rửa."

Lý Yến Bắc bỗng nhiên cười cười, nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi cho là hán như vậy làm rất kỳ quái?"

"Ngươi cho là không kỳ quái?"

"Dĩ nhiên không kỳ quái."

"Tại sao?"

Lý Yến Bắc nói: "Bởi vì ta nếu là hán, ta cũng vậy hội như vậy làm." Hán giờ tay ý bảo, gọi đại hán kia lau đến khi lại dùng lực chút ít, mười mấy năm qua rượu nguyên chất mỹ nhân hương lạc sinh hoạt, đến nay còn không có tại trên người hán lưu lại bất luận cái gì xấu xí dấu vết. Bụng của hán như cũ bằng phẳng, da thịt như cũ tràn đầy co dãn, này mỗi ngày một lần tắm nước nóng cùng cường lực xoa bóp, đối với sự giúp đỡ của hán thật sự là rất lớn.

Lý Yến Bắc cười cười, nói tiếp: "Trai giới cùng tắm rửa cũng có thể khiến người tinh thần sức khỏe dồi dào. Trước đó đến quyết đấu địa phương đi, có thể quen thuộc địa phương tình huống, quyết chiến lúc tự có thể chiếm hết địa lợi, cho nên ta vẫn cho rằng Tây Môn Xuy Tuyết cũng không phải cái dễ dàng người bị đánh bại, nếu là không có bảy phần trở lên nắm chắc, hán căn bản sẽ không xuất thủ."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi sai lầm rồi, Tây Môn Xuy Tuyết tuyệt đối không có bất kỳ nắm chắc có thể thắng Diệp Cô Thành, chính là một hướng Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành như vậy kiểm khách, bọn họ duy nhất hi vọng tự là có thể chết ở cao thủ dưới kiếm, hoặc là đem cao thủ giết chết, vô luận là chính bọn hán mệnh, còn là dùng người mệnh, bọn họ đều không để ý."

Lý Yến Bắc trở mình, mới vừa muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy một cái tựa là u linh thân ảnh từ bên cạnh hán bay vọt quá.

Lý Yến Bắc hét lớn một tiếng, nói: "Người nào?"

Này người không có trả lời lời của hán, lại u ám cười, nói: "Hôm nay ngươi không nên đến nơi đây tắm. Bởi vì, đối phương có thể thu mua tôn xông, tự nhiên cũng có thể mua chuộc vì ngươi tắm kỳ người."

Kia tắm kỳ người mặt liền biến sắc, tự muốn chạy trốn, Lý Yến Bắc một thanh vịn chặt cánh tay hán, dùng sức nhéo một cái, chỉ nghe "Ba " một tiếng, tay của người kia bị bẻ gãy rồi.

"Khăn trên có độc, nếu muốn giải được, đến cửa trước ngoài xuân hoa lâu đi đợi." Bóng người này hành động nhưng lại nhanh như Quỷ Hồn, ổng tay áo phát một cái, người đã không thấy

Lý Vân Phi khẽ quát một tiếng, nói: "Nhẹ nhàng quá công!"

Lý Yến Bắc hét lớn một tiếng, nói: "Bằng hữu là ai? Vì sao không tha Lý mỗ người báo đáp cứu giúp chi ân?"

Chỉ nghe người này thanh âm, rất xa truyền đến, nói: "Tới rồi xuân hoa lâu, ngươi cần phải hiểu ta là ai, khi đó hầu, ngươi tái báo đáp ta cũng không muộn." Nói đến câu nói sau cùng, thanh âm đã tại phía xa hơn mười trượng ngoài.

Lý Yên Bắc một thanh đoạt được đại hán kia trên tay chà lưng khăn vải, đại hán thất thanh kêu thảm lúc, Lý Yên Bắc đã đem khăn lông nhét vào trong miệng hắn. Chỉ một cái nháy mắt, hắn tiếng hô đột nhiên dừng lại, thân thể đột nhiên một trận co quắp, toàn thân lập tức cũng tiếp theo co rút lại, trong lúc bất chợt tụt té trên mặt đất, động cũng không có thể động. Đây khối trắng khăn tắm bên trên thể nhưng thật sự có độc.

Vừa mới này đại hán dùng sức thay Lý Yên Bắc chà lưng lúc, khăn bên trên độc tính, đã xông vào lông của hắn lỗ, rót vào da thịt của hắn trong. Lý Yên Bắc toàn thân da thịt, đột nhiên trở nên vô phương không chế, không ngừng nhảy lên.

Lục Tiểu Phụng cũng không khỏi động dung, nói: "Thật là lợi hại đồ cùng hiền, thủ đoạn thật là ác độc."

Lý Vân Phi nói: "Nhanh đến xuân hoa lâu! Muốn một bước này đồ cùng hiền tự mất mạng!"

Xuân hoa lâu cũng là tại Lý Yên Bắc trong địa bàn, bọn họ là ngồi xe đi, Lý Yên Bắc mặc dù thích bước đi, nhưng là vì sợ độc tính phát tác, hắn đã không dám nhiều hơn nữa dùng nhất phân khí lực rồi.

Nhìn thấy Lý Yên Bắc người, đối với hắn vẫn là cùng bình thường đồng dạng tôn kính, rất xa tự khom người xuống khom người vẫn an. Ai cũng nhìn không ra này hô báo loại trắng hán, tánh mạng đã nguy tại sớm tối. Lý Yên Bắc đối với những người này dĩ nhiên đã không có bình thường khách khí như thế rồi, vô luận là ai, trong thân thể nếu là mai phục trước một bực tùy thời đều có thể hội dẫn đốt hỏa được, tâm tình đều sẽ không quá tốt.

Xuân hoa lâu địa phương rất lớn, làm ăn rất tốt, bọn họ tới lúc, ban đầu đã không còn chỗ ngồi. Thực là Lý Yên Bắc vô luận tới rồi địa phương nào, đều tự nhiên sẽ có người đứng lên thỉnh hắn ngồi đích. Bọn họ tuyển trưng ở giữa cái bàn, đối mặt với thang lầu, chỉ cần có người lên lầu, bọn họ một cái tự có thể nhìn thấy. Đáng tiếc không có ai lên lầu, chỉ có Nhân hạ lầu.

Lý Yên Bắc khuôn mặt sát khí, tâm tình của hắn bắt đầu trầm trọng, Lý Yên Bắc nội lực không tệ, thể nhưng kịch độc cũng bắt đầu ăn mòn thần kinh của hắn, hắn mắt bắt đầu có chút mơ hồ.

Đang lúc này, một người từ lầu dưới đi lên. Đây người rất cao, rất gầy, mặc cực kỳ khảo cứu, thái độ cực kỳ tư vấn, tuổi mặc dù không là rất lớn, nhưng tóc mai hai bên cũng đã hoa râm, một trường gãy trên mặt, dường như mang theo ba phần thần sắc có bệnh, lại lại mang theo bảy phần uy nghiêm, lệnh người tuyệt đối không dám đối với hắn có chút khinh thường.

Hắn xuyên chính là kiện màu xanh ngọc trường bào, chất liệu màu sắc đều cực kỳ cao nhã, — hai tay vô cùng thanh tú, bảo dưỡng đắc cũng tốt vô cùng, trên tay của hắn, mang mai giá trị liền thành Hán Bạch Ngọc ban chỉ, bên hông cũng treo khối không có chút nào hạ tỷ Bạch Ngọc vách tường, thoạt nhìn giống như là trong triều đình rõ ràng quý, hàn uyển bên trong học sĩ.

Trên thực tế, xác thực có rất nhiều người đều gọi hắn là (vì) học sĩ, chính hắn cũng rất thích cái tên này. Nhưng hắn đương nhiên cũng không là thật học sĩ.

Hắn là mỉm cười đi vào xuân hoa lâu, nhưng khi nhìn thấy người của hắn đều không cười được, nhất là Lý Yên Bắc, sắc mặt của hắn đã bắt đầu phát xanh. Người không là người khác, đúng là hắn Lý Yên Bắc đại cừu nhân —— đồ cùng hiền.

Không có ai nghĩ đến đồ cùng hiền lại muốn tới nơi này, bởi vì đồ cùng hiền cùng Lý Yên Bắc là địch nhân, hắn lại làm sao có thể đến tự mình địch nhân địa bàn nhỉ? Hắn cũng đúng là tròn mười năm không có đã đến Lý Yên Bắc địa bàn, hướng hắn cẩn thận như vậy người, hôm nay thể nhưng phá vỡ tự mình mười năm thói quen, khẳng định là có nguyên nhân.

Hắn cư nhiên thẳng tắp tiêu sái đến Lý Yên Bắc trước mặt, mỉm cười ôm quyền, nói: "Lý tướng quân biệt lai vô dạng?"

Đồ cùng hiền thích người khác gọi hắn đồ học sĩ, Lý Yên Bắc lại hận nhất người khác gọi hắn Lý tướng quân rồi.

Lý Vân Phi nở nụ cười rồi. Hắn cảm thấy vô luận học sĩ cũng tốt, tướng quân cũng tốt, này hai cái tên nghe tới đều rất tức cười.

Lý Yên Bắc lạnh lùng nói: "Ta nếu là người tự tuyệt đối không lại muốn tới nơi này."

Đồ cùng hiền ngược lại cười nói: "Ta không đúng người, cho nên ta đã tới rồi."

Lý Yên Bắc cười lạnh nói: "Người muốn tới, có thể tới, muốn đi, chỉ sợ cũng rất không dễ dàng!"

Đồ cùng hiền cư nhiên cười, sau đó cười nói: "Lý tướng quân phải báo đáp người khác ân cứu mạng, dùng chẳng lẽ tự là loại này biện pháp? Ta cho là Lý tướng quân ít nhất hội mời ta uống chén rượu đây!"

Lý Yên Bắc ngây ngẩn cả người, vấn đạo: "Mới vừa là người đã cứu ta? Người nếu muốn giết ta, tại sao lại cứu ta?"

Đồ cùng hiền thân nhiên nói: "Có khi ta là rất dễ dàng thay đổi chủ ý người."

Lý Yên Bắc cười lạnh nói: "Là chuyện gì nhượng người thay đổi chủ ý?"

Đồ cùng hiền không có trả lời những lời này, lại bỗng nhiên đề cao thanh âm nói: "Giải được."

Hai chữ này mới vừa nói ra khỏi miệng, phía sau hắn tựa bỗng nhiên thêm một người. Một cái khô gầy thấp bé Hắc y nhân, trắng bệch trên mặt hoàn toàn không có chút nào biểu tình, lại hợp với rồi một đôi thật sâu lõm vào đi xuống nước son mắt đen, nếu không phải đôi mắt này, hắn thoát nhìn hoàn toàn hướng cái người chết.

Lý Vân Phi hai mắt một trận nhảy lên, này cái Hắc y nhân thực là cái tuyệt đối cao thủ. Kinh công cao đương thời hiếm thấy. Người này tựa là vừa mới tại phòng tắm cái kia người.

Đỗ cùng hiên nhìn còn tại giây dựa Lý Yến Bắc, cười nói: "Mau ăn a, một hồi độc được hội phát tác. Người sẽ chết."

Một ... khác phương nhìn ra được, Lý Yến Bắc kỳ thực rất muốn ăn giải được này, thực là ngay trước làm sao nhiều người mặt, ăn tự mình địch nhân lớn nhất đưa tới giải được, điều này làm cho Lý Yến Bắc tình làm sao chịu nổi a.

Vừa lúc đó, Lý Yến Bắc dùng sức bắt được giải được bình, đổ ra giải được, cắn răng một cái, một ngụm đem giải được nuốt xuống, sau đó dụng lực một cái nắm, kia giải được bình tựa bị ngắt cái nát bấy. Sau đó hắn nổi giận dùng dùng quát: "Đỗ cùng hiên người tới nơi này đến cùng muốn làm những thứ gì?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56:: Đường Môn Nhị công tử

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 56:: Đường Môn Nhị công tử

Đỗ cùng hiên cười cười, dù sao có thể làm cho mình đại cừu nhân ném một mắt mặt, đây không thể nghi ngờ là kiện rất khoái trá chuyện, cho nên đỗ cùng hiên lộ ra vẻ thật cao hứng. Sau đó đỗ cùng hiên ngồi xuống, nhìn Lý Yến Bắc chậm rãi nói nói: "Ta bốn tới đến nơi đây là muốn cho người đưa giải được, bất quá, hiện tại ta muốn hỏi người, người có nguyện ý hay không đem chúng ta tiền đánh cuộc tái gia tăng nhất điểm?"

Lý Yến Bắc thoáng cái ngẩn người, sau đó nói: "Người còn dám đem tiền đánh cuộc gia tăng?"

Đỗ cùng hiên cười nói: "Làm sao? Người không dám nhận!"

Lý Yến Bắc cười lạnh nói: "Người còn muốn gia tăng nhiều ít?"

Đỗ cùng hiên nói: "Người còn có cái gì nhưng đánh cuộc ?"

Lý Yến Bắc cười cười, nói: "Ta ở kinh thành tứ đại ngân hàng tư nhân trong còn có bát mươi vạn lượng bạc!"

Đỗ cùng hiên trong mắt phát ra quang, thật giống như chiếm cỡ nào đánh tiền nghi đồng dạng, nói: "Ta đây sáng mai tựa đi tồn tại một triệu hai trăm ngàn lượng bạc đi vào. Ta không ngờ chiếm tiền nghi của người, chúng ta tiền đánh cuộc vẫn là lấy ba bác hai."

Lý Yến Bắc vừa nghe, mặt bên trên kích động lộ ra một mảnh ửng hồng, sau đó hưng phấn nói: "Hảo, chúng ta tựa tiếp theo hướng xuống dưới đánh cuộc! Ta nếu là thua, tựa lập tức rời đi kinh thành, chỉ cần người còn sống, ta liền không hề nữa đặt chân Bắc Kinh."

Đỗ cùng hiên ha ha cười lớn nói: "Hảo, ta nếu bị thua, ta liền đến quan ngoại đi, chỉ cần người một ngày bắt tử, ta liền thề không nhập quan. Một lời đã định, tuyệt không đổi ý!"

Lý Yến Bắc nói: "Hảo. Một lời đã định, tuyệt không đổi ý, vỗ tay là(vì) thề!"

"Vỗ tay là(vì) thề!" Hai người chậm rãi vươn tay ra, ánh mắt ngó chừng đối phương, chu vi hoàn toàn yên tĩnh, trận này đánh cuộc thật sự là quá lớn. Bọn họ đã đem toàn bộ thân gia đều áp ở phía trên rồi. Ai cũng thua không nổi. Hai người tay chậm rãi đánh ở chung một chỗ, "Ba " một tiếng, tuyên cáo bọn hắn bên trong có một cái người cuối cùng phải chết! Bọn họ vô luận là ai thua rồi, bọn họ cũng sẽ không sống sót, một cái hưởng thụ lấy cả đời người, làm sao có thể đi qua khổ cuộc sống.

Lý Yến Bắc thần sắc rất nghiêm túc, lớn như vậy đánh cuộc ai cũng có thể như vậy, thực là đỗ cùng hiên lại cười rất đắc ý, rốt cục hắn cười đủ rồi, sau đó nhìn Lý Yến Bắc nói: "Người nhất định kỳ quái, tại sao ta biết rất rõ ràng Diệp thành chủ đã giao tồn thương, ta vẫn cùng người đánh cuộc!"

Lý Yến Bắc cũng không phủ nhận chính hắn tò mò, nơi này trừ ra Lý Vân Phi, mỗi người đều tốt kỳ, Lý Yến Bắc vừa định hỏi, này lúc một trận mùi hoa từ không trung truyền đến. Sau đó đã nhìn thấy sáu cái(người) tóc đen thùy vai, bạch y như tuyết thiếu nữ, dẫn dắt cái giỏ màu vàng hoa cúc, từ lâu thấp một đường vậy lên tới, đem này tiên diễm hoa cúc, tại trên thang lầu trải thành rồi một cái thảm hoa.

Một người đập lên hoa tươi, từ từ đi lên. Mặt của hắn rất trắng, không đúng tái nhợt, cũng không đúng trắng bệch, mà là một loại loại bạch ngọc óng ánh trạch nhu màu sắc.

Ánh mắt của hắn cũng không đúng đen nhánh, nhưng phát sáng đặc đáng sợ, giống như là hai khỏa hàn tinh. Hắn đen nhánh tóc bên trên, mang đỉnh gỗ đàn hương làm châu quan, y phục trên người cũng trắng noãn như tuyết. Hắn đi rất chậm, đi tới lúc, giống như là quân vương đi vào rồi hắn cung đình, lại giống như là trời cao Phi Tiên, phù xuống nhân gian.

Lý Yến Bắc nhìn hắn, liên tiếp ngay cả hô hấp đều ngưng, hắn mặc dù không nhận biết người này, thế nhưng thiên hạ có thể có loại này phong thái người, có thể có vài cái. Chỉ có một người, kia tựu "Nhất Kiếm Tây Lai, Thiên Ngoại Phi Tiên" trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành. Hắn toàn thân cao thấp sắc sở loá mắt, vô luận là ai cũng có thể nhìn ra được, người này tuyệt không hướng cái người bị thương.

Lý Yến Bắc nhìn Diệp Cô Thành, hắn tâm chìm xuống tới. Diệp Cô Thành không có bị thương, vậy hắn đánh cuộc. . .

Diệp Cô Thành không có nhìn, một đôi như hàn tinh ánh mắt, nhìn Lý Vân Phi, chậm rãi nói: "Người cũng tới?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta cũng tới."

Diệp Cô Thành gật đầu, khoe miệng mang theo một chút ý cười, nói: "Rất tốt, ta biết người sẽ đến. Chờ ta với."

Sau đó, dò xét từ lâu một lần vấn đạo: "Vị nào là Đường Thiên Dung?" Trong miệng hắn đang hỏi những lời này gấp thời hậu, ánh mắt của hắn đã bắt đầu nhìn về trong góc một người.

Kia là một trương rất anh tuấn mặt, thế nhưng trương anh tuấn mặt, hiện tại đã là cứng ngắt vụn vụn. Trong mắt của hắn mang theo một loại tàn khốc hận ý.

Hắn nhìn Diệp Cô Thành từng chữ từng câu nói: "Ta chính là Đường Thiên Dung!"

Hắn và Diệp Cô Thành cách xa nhau bảy tám cái(người) cái bàn người trên đột nhiên đều tản ra, núp ở hai bên trong góc.

Diệp Cô Thành chậm rãi nói: "Người nên biết ta là ai!" Đường Thiên Dung gật đầu.

Diệp Cô Thành lại nói: "Người có phải hay không kỳ quái ta tại sao không có chết!" Đường Thiên Dung gật đầu, hắn xác thực rất kỳ quái, không những hắn kỳ quái, cái này trong đại sảnh trừ ra Lý Vân Phi một người, không có không kỳ quái.

Đường Thiên Dung vấn đạo: "Vậy nhất định là ai thay người giải độc?"

Những lời này nói ra, mọi người đều biết rồi, trung thành hòa thượng cũng không có nói láo. Diệp Cô Thành đúng là bị Đường Môn độc sa đánh trúng. Thực là tại sao này người khác sợ như sợ cạp độc được ám khí, tại Diệp Cô Thành trên mình lại không có hiệu quả gì nhỉ?

Diệp Cô Thành cũng không trả lời, ngược lại nói nói: "Vốn là không độc, cần gì phải giải độc đấy!"

Đường Thiên Dung kỳ quái nói: "Ban đầu không độc?"

Diệp Cô Thành điểm gật đầu nói: "Một điểm bụi bặm, lại có gì độc?"

Đường Thiên Dung sắc mặt thay đổi, cả giận nói: "Bỏ môn độc sa, trong mắt người chẳng qua là một điểm bụi bặm?"

Diệp Cô Thành gật đầu, không nói thêm gì nữa, Đường Thiên Dung đứng lên, giải khai trường sam, lộ ra trên mình một thân trang phục.

Trên người hắn trần chửa cũng không kỳ quái, cũng không thể sợ. Đáng sợ chính là, dán chặt tại hắn bên hông hai con da báo túi da, cùng cắm ở trên đại lưng một đôi cá bao da."

Trên từ lâu lại trở nên là yên tĩnh không tiếng động, mỗi người cũng muốn đi, nhưng lại luyến tiếc đi. Mọi người đều biết ở chỗ này, đang lúc này, lập tức tựu muốn có một tràng kinh tâm động phách ác chiến bắt đầu.

Đường Thiên Dung đeo lên cái bao tay. Cá da cái bao tay chớp động lên — chùng kỳ quái lục quang, sắc mặt của hắn dường như cũng là thâm màu xanh biếc.

Diệp Cô Thành lẳng lặng đứng, nhìn Đường Thiên Dung mang theo cái bao tay, này lúc, đứng phía sau đi ra ngoài một cái bạch y đồng tử, nâng tới một thanh hình thức cùng kia tạo nhả trường kiếm. Diệp Cô Thành kiếm đã ở tay."

Đường Thiên Dung ngó chừng Diệp Cô Thành trong tay thanh kiếm này, bỗng nhiên nói: "Còn có ai cho là bỏ môn độc sa chẳng qua là một điểm bụi bặm?" Không có có người nói chuyện.

Đường Thiên Dung nói tiếp: "Nếu là không có người khác cho là như vậy, các vị tốt nhất thỉnh xuống lầu, miễn có ngộ thương!" Luyến tiếc đi người, cũng chỉ dễ đi rồi. Đường gia độc sa ở trong võ lâm người cảm nhận bên trong, thậm chí so sánh ôn dịch đáng sợ hơn, ai cũng không muốn dính vào một chút xúi.

Kia Lý Yến Bắc hướng Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu nói: "Chúng ta xuống lầu đi! Nơi này quá nguy hiểm!"

Lý Vân Phi cau mày nói: "Không có chuyện gì, tổn thương không tới chúng ta."

Diệp Cô Thành cũng nói: "Không cần đi!"

Đường Thiên Dung nhìn Diệp Cô Thành nói: "Không cần đi, nguoi đây là ý gì?"

Diệp Cô Thành hừ lạnh một tiếng nói: "Ta bảo đảm, nguoi độc sa căn bản không thể ra tay."

Đường Thiên Dung sắc mặt thay đổi, cả giận nói: "Nguoi là đang vũ nhục ta sao?" Đường gia nguoi ám khí độc được sở dĩ đáng sợ như vậy, cũng không đúng tại kia độc được ám khí bên trên, mà là đang bọn họ kia trên hai tay. Đường gia nguoi xuất thủ cực nhanh, mặc dù a xem Đường Môn nguoi xuất thủ, cũng không cách nào hình dung bọn họ xuất thủ tốc độ.

Lần này Đường Thiên Dung thật không có xuất thủ, hấn tay còn không có giơ lên, kiếm quang tự đã đến trước mắt của hấn, không nguoi nào có thể hình dung này một kiếm rực rỡ cùng huy hoàng. Đây một kiếm đã siêu thoát rồi nguoi tưởng tượng. Kia giống như là tia chớp từ chân trời xẹt qua, giống như là ánh mặt trời từ trước mắt xuyên qua.

Kiếm quang chợt lóe, Diệp Cô Thành lại nhớ tới tại chỗ. Đường Thiên Dung còn đứng ở nơi đó, động cũng không động tới. Tay thả xuống xuống tới, máu tươi từ hấn tả hữu hai vai xương tỳ bà bên trên chảy ra.

Đường Thiên Dung nước mắt cũng theo máu tươi đồng thời chảy xuống. Hấn biết mình trong cuộc đời này, là vĩnh viễn cũng không có biện pháp phát ra ám khí rồi. Đối với Đường gia đệ tử mà nói, chuyện như vậy thậm chí so sánh chết đáng sợ hơn, tàn khốc hơn."

Diệp Cô Thành xoay nguoi lại nhìn hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi không nhịn được vỗ tay nói: "Hảo một chiêu Thiên Ngoại Phi Tiên, lần đó nguoi thử Lục Tiểu Phụng lúc, nếu là cùng hôm nay đồng dạng mau, hôm nay chúng ta tự nhìn không thấy tới này chỉ lục con gà con rồi."

Lục Tiểu Phụng gật đầu, nghiêm túc nói: "Không tệ! Ta phải cảm ơn thành chủ nương tay rồi."

Diệp Cô Thành ngao ngễ nói: "Đây vốn là Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta thừa nhận, đây tuyệt đối là Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp. Ai cũng không có thể so sánh!"

Diệp Cô Thành ánh mắt trong bỗng nhiên lộ ra chủng kỳ quái biểu tình, nhìn Lục Tiểu Phụng hỏi câu kỳ quái lời nói.

"Tây Môn Xuy Tuyết nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta cũng không phải là Tây Môn Xuy Tuyết." Kỳ quái câu hỏi, cũng chỉ có dùng kỳ quái lời nói trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57:: Mộc đạo nhân

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 57:: Mộc đạo nhân

Lý Vân Phi nhìn Diệp Cô Thành, đột nhiên vấn đạo: "Thành chủ, còn nhớ rõ ta đã nói sao?"

Diệp Cô Thành nói: "Câu nào?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Nguoi cùng Tây Môn Xuy Tuyết đều là ba trăm năm tới ít có tuyệt đại kiếm khách, cần gì phải không nên nhất quyết cao thấp nhỉ?"

Diệp Cô Thành thở dài miệng Khí Đạo: "Nguoi tại chỗ cao tịch tịch, nguoi không hiểu!"

Lý Vân Phi cả giận nói: "Vâng, ta là không hiểu nguoi này nguoi nào tại chỗ cao tịch tịch, thực là ta biết, hiện tại nguoi cùng Tây Môn Xuy Tuyết còn có đối phương tên địch nhân này, hoặc là Tâm Tâm cùng luyện tiếu địch nhân, thực là nếu là nhà các nguoi bên trong chết rồi một cái, kia một cái khác hấn là sao tịch tịch. Chẳng lẽ nguoi không nên làm cho nguoi chết ta sống sao?"

Diệp Cô Thành trầm mặc một hồi, nói: "Ký sinh du hà sinh lượng (Trời đã sinh ra Du sao còn sinh ra Lượng), trên giang hồ tại sao có thể đồng thời có hai cái bất bại kiếm khách nhỉ?" Nói xong, xoay người đi đi xuống lầu.

Lý Vân Phi ở phía sau há miệng, không có hô lên thanh âm tới. Đây dù sao cũng là chính bọn hắn chuyện. Hắn chỉ có thể khuyên nhủ. Nhiệm vụ này thật sự là quá khó khăn, đừng nói trợ giúp Diệp Cô Thành mưu phản rồi, tựu là ngăn cản Diệp Cô Thành tử vong, cũng khó ở tại lên trời a.

Diệp Cô Thành mới vừa đi ra ngoài, từ lâu này tựu bỗng nhiên trở nên giống như là một oa mới vừa nấu nổi lồng bong nước sôi, nhấc lên — trận trận xông xao. Có người lớn tiếng tranh cãi, có người cướp chạy vội xuống lầu, cướp đem tin tức này truyền đi. Diệp Cô Thành nếu không có chết, cũng không có thương tổn. Với lại mỗi người đều đã thấy được kiếm pháp của hắn. Kia Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp! Cho nên bọn họ muốn đem tin tức kia truyền đi!

Lý Yến Bắc cũng nhìn thấy, với lại hắn còn thấy vậy rất rõ ràng, cho nên hiện tại trước mắt của hắn thật giống như trở nên không có vật gì. Toàn bộ người ngu ngốc (dùng) đứng ở nơi đó tựu là không nói lời nào. Thật giống như đã chết đồng dạng.

Đỗ cùng hiên nhìn trước mắt cái này giống như là chết rồi đồng dạng dường như Lý Yến Bắc, cười nói: "Ngươi bây giờ biết ta tại sao thay đổi chủ ý, không giết ngươi ngược lại thêm tiền đánh cuộc đi! Ta luôn luôn chỉ giết người, không cứu người. Thế nhưng lần ta hết lần này tới lần khác cứu ngươi." Đỗ cùng hiên từ từ đứng lên, nói tiếp: "Đây là bởi vì, ta không ngờ ngươi chết! Người chết là trả không nổi đánh cuộc."

Trận chiến này, còn chưa có bắt đầu so sánh, nhưng là tất cả mọi người cho là Lý Yến Bắc không thể không thua, liền tiếp ngay cả Lý Yến Bắc tự mình cũng cho rằng như thế.

Lý Yến Bắc miễn cưỡng cười cười nói: "Nói như thế nào, ngươi đỗ cùng hiên cũng đã cứu ta một lần!" Hắn cười rất miễn cưỡng. Đặt ở cái bàn bên trên tay run rẩy không ngừng.

Lục Tiểu Phụng nói: "Bất kể như thế nào, ngươi cuối cùng là còn sống, với lại ngươi cũng còn không có thua, không phải sao?"

Lý Yến Bắc gật đầu nói: "Đúng vậy a, ít nhất hiện tại không có thua!" Hắn những lời này nói cũng thật sự là rất miễn cưỡng, thật giống như là đang an ủi mình đồng dạng.

Lục Tiểu Phụng ngưng mắt nhìn hắn một lúc lâu, sau đó nói: "Thực là ngươi bây giờ đã không giống như trước đồng dạng tự tin rồi."

Lý Yến Bắc không có phủ nhận, hắn cũng không có cách nào phủ nhận, hắn bộ dáng bây giờ, nói như thế nào cũng không giống là có tự tin bộ dạng, hắn trầm mặc một lúc lâu, đột nhiên thở dài, nói: "Diệp Cô Thành kiếm pháp đúng là Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp."

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp cũng không nhất định là tất thắng kiếm pháp. Độc Cô một con hạc cũng được xưng đao kiếm song tuyệt đầu rồi, hắn còn không phải bại bởi rồi Tây Môn Xuy Tuyết. Trước kia Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành có lẽ có chút chênh lệch, thực là quyết định ở Độc Cô một con hạc đánh một trận, Tây Môn Xuy Tuyết cuối cùng đột phá bình cảnh, chính là như vậy, Diệp Cô Thành mới cùng Tây Môn Xuy Tuyết quyết đấu, bọn họ hiện tại cũng là không kém bao nhiêu. Ta tuy là Diệp Cô Thành bằng hữu, thực là ta tuyệt sẽ không nói Diệp Cô Thành nhất định sẽ thắng, loại này lời nói dối. Với lại cuộc quyết đấu này, ai cũng sẽ không thắng."

Lý Yến Bắc vừa cười cười, cười càng thêm miễn cưỡng, sau đó đứng lên, nói: "Ta cũng biết, Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành đồng dạng, chưa từng có thua quá, hắn ban đầu cũng có thể có năm thành năm chắc. Nhưng là bây giờ. . ."

Lục Tiểu Phụng hừ lạnh một tiếng, nói: "Hiện tại lại như thế nào?"

Lý Yến Bắc cúi đầu, nói: "Hắn hiện tại nếu là tới rồi kinh thành, ta nên biết. Thực là. . ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Thực là, ngươi không biết, tựu tỏ vẻ hắn không có đến kinh thành?"

Lý Yến Bắc gật đầu nói: "Có thể nói như vậy!"

Lý Vân Phi cười nói: "Tây Môn Xuy Tuyết mặc dù thắng Độc Cô một con hạc, thực là hắn cũng bị thương, cho nên, hắn hiện tại có lẽ là tại chữa thương. Hơn nữa còn có gần hai mươi ngày mới bắt đầu quyết chiến, ngươi cũng không cần nóng lòng, với lại, đỗ cùng hiên nay Thiên sát ngươi hai lần, ngươi cũng có thể phái người đem hắn giết chết, chết người làm sao tiếp nhận đánh cuộc nhỉ?"

Lý Yến Bắc thở dài miệng Khí Đạo: "Đỗ cùng hiên cho tới nay, tiểu tâm cẩn thận, ta vẫn thế nào tìm cơ hội giết hắn."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi cũng tiểu tâm cẩn thận đấy! Còn không phải một ngày thiếu chút nữa chết rồi hai lần. Cơ hội là cấp có chuẩn bị người, ngươi không làm, làm sao sẽ biết có thành công hay không."

Lý Yến Bắc suy nghĩ một chút nói: "Hào, ta liền dụng một cái." Sau đó hắn nhìn hướng Lục Tiểu Phụng nói: "Ta biết các ngươi vừa tới Bắc Kinh, nhất định phải đi ra ngoài đi dạo một chút, khuya hôm nay, ta đến kim ngư hồ đồng Phúc Thọ đường đi gọi một bàn món ăn, đưa về đến trong nhà đi, chúng ta ở nhà ăn cơm! Các ngươi nhất định phải tới a!"

Lục Tiểu Phụng gật đầu, nói: "Tốt, chúng ta nhất định sẽ tới, nhưng không biết là của ngươi cái nào nhà!"

Lý Yến Bắc cười cười, nói: "Hôm nay là hai mươi sáu, ta vốn nên tại Tam di thái trong nhà ăn cơm tối, đến lúc đó, Lý Vân Phi cùng Hoa Mãn Lâu cũng đều muốn tới a!"

Lý Vân Phi cười nói: "Đến lúc đó, ta nhất định đi xem một chút ngươi cái kia Tam di thái phong thái." Nói xong, Lý Vân Phi kéo Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu tụt đi ra ngoài.

Tới rồi trên đường, Lý Vân Phi vẫn đạo: "Cái kia đồ cùng hiền bên cạnh Hắc y nhân là ai? Các ngươi nhận thức sao?"

Lục Tiểu Phụng lắc đầu, hướng Hoa Mãn Lâu vẫn đạo: "Hoa huynh, có nhận biết hay không đấy."

Hoa Mãn Lâu cười nói: "Các ngươi đều không nhận biết người, ta như thế nào lại nhận thức nhỉ?"

Lý Vân Phi nói: "Kia cái Hắc y nhân, khinh công rất tốt."

Lục Tiểu Phụng nói: "Há dừng lại rất tốt, thiên hạ hôm nay, khinh công so với hắn tốt, tuyệt đối không cao hơn mười người."

Lý Vân Phi cau mày, suy nghĩ một chút, nói: "Các ngươi đều coi như là giao hữu rộng lớn, khinh công cao như vậy người, nên có thể đoán ra là ai đi!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Như không là người này vóc người quá mức nhỏ gầy, ta nhất định cho là hắn là Tư Không trích tinh."

Lý Vân Phi nói: "Hắn không đúng Tư Không trích tinh? Cái thế giới này bên trên thực là có gan võ công gọi súc cốt công. Có không có khả năng là Tư Không trích tinh. . ."

"Không thể nào, ta cùng Tư Không trích tinh cùng nhau lớn lên. Ta đối với hắn quá quen thuộc rồi, vô luận hắn dịch dung thành hình dáng ra sao, chỉ cần cách hắn mười trượng xa, ta liền có thể nghe thấy được hắn mùi vị."

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Các ngươi có cảm giác hay không đã có cái gì không đúng?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta cũng là cảm giác có chút không đúng, thực là rất cuộc là cái gì không đúng, ta nghĩ như thế nào cũng không ngờ rằng."

Lý Vân Phi cười nói: "Vô luận hắn là ai, lấy thân thủ của hắn, đều không nên làm đồ cùng hiền cái loại người này nô tài!"

Lục Tiểu Phụng cũng nhú nhú mày, nói: "Đúng a! Cao thủ như thế, vô luận ở nơi đâu cũng sẽ quá rất tốt! Cần gì làm người khác nô tài đấy!"

Lý Vân Phi nói tiếp: "Hôm nay, Diệp Cô Thành cũng có chút không đúng. Ngươi phát hiện không có?"

Hoa Mãn Lâu nói: "Làm sao sẽ đâu rồi, Diệp Cô Thành hắn không có trúng độc. Thiên Ngoại Phi Tiên uy lực cũng rất lớn. Không có cái gì chỗ không đúng."

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không, có chỗ không đúng. Ta nhớ được Diệp Cô Thành cùng ta nói rồi, hắn không uống rượu, không gần nữ sắc. Hắn suốt đời duy thích chính mình kiếm. Kiếm chính là của hắn hết thấy. Nhưng là hôm nay, các ngươi phát hiện không có, hắn thế nhưng hoa tươi cửa hàng, mỹ nữ cùng theo, thật giống như tại che dấu những thứ gì đồng dạng."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Bất kể, chúng ta cũng không quản được. Cứ như vậy đi. Nghe nói Mộc đạo nhân, trung thành hòa thượng đã đến rồi. Chúng ta tụt khắp nơi tìm xem một chút, có thể hay không tìm được bọn họ."

Lý Vân Phi cười nói: "Tìm cái gì a, ngươi nghĩ a, Mộc đạo nhân là Võ Đang trưởng lão, bên cạnh hắn nhất định tiếp theo rất nhiều Võ Đang đệ tử. Chỉ cần tìm xem nhìn nơi đó có mặc Võ Đang đạo bào người, là có thể nhìn thấy Mộc đạo nhân rồi."

Quả nhiên, tại một cái đường nhỏ thê điểm bên, nhìn thấy vài cái Võ Đang đệ tử, Lục Tiểu Phụng lĩnh người hai người hướng bên kia đi tới. Đột nhiên một cái tay đưa ra ngoài, kéo lại Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, người thật cao võ công của, cách hắn gần như vậy, hắn thế nhưng không có phát hiện. Liên tiếp ngay cả vội vươn tay một trào. Bất được kéo hắn tay của người kia. Xoay người nhìn lại, dĩ nhiên là kia Mộc đạo nhân. Mộc đạo nhân phía sau còn tiếp theo cái nét mặt gầy, tu sức sạch sẽ lão già, là kia cổ nói lòng cư sĩ. Lý Vân Phi trong lòng thờ phào nhẹ nhõm.

Mộc đạo nhân cười nói: "Các ngươi quả nhiên tìm tới nơi này tới rồi. Đi ta mang bọn ngươi đi gặp một người."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58:: phá hầm trú ẩn

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 58:: phá hầm trú ẩn

Lý Vân Phi nhìn Mộc đạo nhân nói lòng một hồi, Mộc đạo nhân là đương đại tam đại kiếm khách chi nhất, bị hấn cận thân, không có phát hiện, cũng không coi là cái gì, Lý Vân Phi nhìn Mộc đạo nhân, bất đắc dĩ nói: "Mộc đạo nhân a, người dọa người, hội hù chết người, không có chuyện gì khác tại ta phía sau bắt ta, ta thiếu chút nữa bị người hù chết! Ta còn tưởng rằng là người nào tới đánh lên ta đâu."

Mộc đạo nhân cười cười, nói: "Hào, hào, ta lần sau nhất định chú ý, hiện tại chúng ta đi. Mang bọn người đi xem một người, một cái quái nhân."

Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu dĩ nhiên sẽ không không đi. Bọn họ vốn chính là không chịu nổi hấp dẫn người, với lại bọn họ so với ai khác đều tốt kỳ.

Bọn họ ước hẹn địa phương rất quái lạ, hẳn là ở ngoài thành một cái từ lâu hoang phế chỗ trú trong trảng, một đám tích đầy rồi tro bụi hầm trú ẩn, xem ra giống như là từng tòa hoang mộ phần.

Lý Vân Phi cau mày nói: "Trong thành có nhiều như vậy nơi để đi, các người tại sao hết lần này tới lần khác muốn ước chừng người đến nơi đây gặp mặt?"

Cổ nói lòng cư sĩ nói: "Bởi vì chúng ta ước chừng chính là cái quái nhân."

Mộc đạo nhân nói: "Nghiêm chỉnh mà nói, hẳn là ba cái quái nhân, một cái cả đời đều chưa làm qua một ngày chuyện đứng đắn vô lại, hai cái so với ta còn ngờ lơ đãu tử. Với lại kia hai cái lơ đãu tử rất lợi hại, thiên hạ không có cái gì hấn không biết chuyện."

Lý Vân Phi bừng tỉnh đại ngộ nói: "Ta biết rồi, các người ước chừng chính là cháu con rùa cùng trí tuệ, đại thông ba người! Chúng ta ngày hôm qua còn gặp qua bọn họ. Đã hỏi hấn vài vấn đề. Bọn họ cũng không biết. Cũng không đúng thiên hạ chuyện gì cũng biết."

Tự tại cái này lúc, đã có cái vừa gầy lại thấp, đầu lớn như cái đầu quái nhân, cỡi con La Tử, lưng la lưng lay đi tới, người còn chưa tới, xa xa tự nghe thấy được một cỗ mùi rượu, này người nhưng lại thật giống như vĩnh viễn cũng không có rõ ràng lúc tỉnh. Thành linh tự là kia cháu con rùa.

Cháu con rùa cỡi La Tử đi tới, sau đó liếc mắt nhìn Lý Vân Phi ba người, vấn đạo: "Các người tới ngày hôm qua không đúng đã đi tìm trí tuệ, đại thông bọn họ sao? Lại có chuyện gì?"

Lý Vân Phi chỉ vào Mộc đạo nhân, cười nói: "Hôm nay, nhưng không phải chúng ta muốn tìm người, là bọn hấn. Với lại một cái vấn đề năm mươi lượng bạc, thật sự là rất tốt mua bán. Người cần gì phải quản những thứ khác nhỉ?"

Cháu con rùa từ La Tử bên trên bò xuống tới, chân của hấn giống như là mềm đồng dạng, thoáng cái té cái đại té ngã.

Mộc đạo nhân không nhịn được cười nói: "Nói trung thành nói, người có không có hoàn toàn thanh tỉnh quá một ngày?"

Cháu con rùa trả lời rất dứt khoát, tự hai chữ "Không có!"

Mộc đạo nhân cười nói: "Người người này có chỗ tốt, người có đôi khi quả thực so sánh trung thành hòa thượng còn trung thành."

Lý Vân Phi cười nói: "Thực là, hấn có lúc so với ai khác cũng còn vô lại!"

Cháu con rùa say khướt nói: "Ta là vô lại, thực là, ta so sánh các người đều thông minh!"

Mộc đạo nhân nhìn còn tại trái phải lay động cháu con rùa, vấn đạo: "Người so với chúng ta đều thông minh?"

Cháu con rùa nói: "Không tệ, tối thiểu ta sẽ không hoa năm mươi lượng bạc đi hỏi chút ít căn bản không cần hỏi dò!"

Cổ nói lòng cư sĩ không cười, bởi vì hấn luôn luôn không đúng cái thích nói đùa người, hấn nghiêm mặt nói: "Đại thông cùng trí tuệ hai vị lão tiên sinh nhỉ?"

Cháu con rùa nói: "Ta nếu ước chừng các người ở chỗ này gặp mặt, bọn họ dĩ nhiên ở chỗ này rồi."

Cổ nói lòng cư sĩ nói: "Bọn họ ở nơi đâu?"

Cháu con rùa tiện tay hướng phía trước mặt nhất chỉ, nói: "Bọn họ là ở chỗ này." Hấn chỉ chính là cái kia phá hầm trú ẩn.

Cổ nói lòng cư sĩ nhú nhú mày, vấn đạo: "Bọn họ tại kia phá hầm trú ẩn trong làm gì?"

Cháu con rùa hừ lạnh một tiếng, nói: "Người làm sao không tự mình đi hỏi bọn hấn nhỉ?"

Lý Vân Phi không nhịn được, cười nói: "Hỏi những lời này cũng phải năm mươi lượng bạc đi!"

Cháu con rùa cũng cười nói: "Đó là đương nhiên, vô luận là hỏi cái gì, đều được muốn năm mươi lượng bạc, với lại. . ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vội lại vẫn quy củ cũ, chỉ có thể ở phía ngoài các loại..., không thể đi vào."

Phá hầm trú ẩn thấp bé mà âm u, cho dù hướng cháu con rùa như vậy nhỏ gầy người, cũng phải cúi người xuống mới có thể chui đắc đi vào.

Qua không bao lâu, chỉ nghe thấy thanh âm của hấn từ bên trong truyền ra. "Bắt đầu câu hỏi."

Thứ nhất câu hỏi chính là Mộc đạo nhân, hấn hỏi cùng Lý Vân Phi bọn họ ngày hôm qua hỏi đồng dạng. "Tháng chín mười lăm trận chiến này, Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành, cuối cùng ai có thể thắng!"

Cái vấn đề này là hiện tại sốt dẻo nhất vấn đề. Như là thật có đáp án, như vậy nhất định sẽ có rất nhiều người nguyện ý tiêu tốn năm mươi lượng năm mươi lần tìm đến tìm đáp án.

"Vấn đề của ta cùng Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng bọn họ ngày hôm qua hỏi được đồng dạng, bất quá ta có thể nói cho người biết. Trận chiến này bọn họ ai cũng sẽ không thắng!" Nói này nói phải là trí tuệ, ngày hôm qua. Lý Vân Phi nghe qua thanh âm của hấn.

"Tại sao?" Đây đã là vấn đề thứ hai rồi, Mộc đạo nhân lần thứ hai vẫn đi vào năm mươi lượng bạc.

"Lưỡng hồ đánh nhau, tất có một tổn thương! Thắng lợi không phải là con cộp, chỉ có những thứ kia đội(các loại) ở bên cạnh thợ săn!"

Lý Vân Phi cười, cái này trí tuệ không hổ là có đại trí tuệ người. Cái này trả lời thật là xảo diệu, ý tứ cùng ngày hôm qua ý tứ đồng dạng, thực là trả lời lại không giống nhau.

Mộc đạo nhân lại ném vào năm mươi lượng bạc, nói tiếp: "Tây Môn Xuy Tuyết có phải hay không đã đến kinh thành rồi."

"Vâng, hấn ở kinh thành." Lần này là đại thông nói, đại thông người này trên thiên văn, dưới rành địa lý. Nghe nói thiên hạ này còn không có hấn không biết hấn chuyện.

Lục Tiểu Phụng vội vàng nói: "Người ngày hôm qua còn nói, Tây Môn Xuy Tuyết không ở kinh thành, hiện tại lại là có ý gì?"

Đại lỏi đi: "Năm mươi lượng bạc!" Lục Tiểu Phụng tiếc rằng lắc đầu, lại vẫn đi vào năm mươi lượng bạc.

Đại người tài năng tiếp tục mở miệng, nói: "Tây Môn Xuy Tuyết buổi sáng hôm nay mới vừa tới đến kinh thành! Cho nên ta không có lừa các người."

Mộc đạo nhân tiếp đó lại vấn đạo: "Kia Tây Môn Xuy Tuyết bây giờ đang ở nơi nào?"

Đại lỏi đi: "Hấn bây giờ đang ở một cái không có ai biết địa phương, tại tháng chín mười lăm trước, hấn không ngờ làm cho người ta quấy rầy!"

Cái này trả lời càng thêm xảo diệu, nhưng không ai có thể nói cái này trả lời là sai lầm. Mộc đạo nhân thở dài, dường như làm cho này hai trăm lượng bạc không đáng giá.

"Diệp Cô Thành có phải thật vậy hay không đã bị Đường gia độc sa ám khí gây thương tích?" Lần này câu hỏi chính là cổ nói lòng cư sĩ.

Trí tuệ tiếp theo hỏi đáp: "Dạ!"

Mộc đạo nhân lại hỏi: "Đường gia ám khí, độc sa. Trừ ra độc môn giải dược ngoài, có còn hay không biện pháp!"

Trí tuệ nói: "Có!"

Cổ nói lòng cư sĩ cũng thở dài, giống như là tại là(vì) Diệp Cô Thành vui mừng, nhưng Lý Vân Phi lại biết hấn cũng không đứng Diệp Cô Thành bằng hữu, Diệp Cô Thành bằng hữu cũng không có mấy cái(người).

Mộc đạo nhân bỗng nhiên lại vấn đạo: "Các người tại sao không muốn gặp người?"

"Bởi vì, trên đời này căn bản không có đáng giá chúng ta thấy người." Những lời này là trí tuệ đại thông cùng nơi nói.

Lục Tiểu Phụng đột nhiên hảo như nghĩ đến rồi cái gì, đột nhiên vấn đạo: "Đi theo đồ cùng hiền bên cạnh Hắc y nhân là ai!"

"Là (vâng,đúng). . ." Đại thông trả lời đột nhiên bị một trận kỳ dị thổi địch thanh cắt đứt. May là thanh âm này mặc dù bén nhọn, lại ngắn ngủi. Rất xa một tiếng dội lại, tựa nghe không được rồi.

"Tiếp theo đồ cùng hiền kia Hắc y nhân là ai?" Lục Tiểu Phụng hỏi nữa. Hầm trú ẩn bên trong vẫn không có đáp lại. Lục Tiểu Phụng đợi thật lâu, lại hỏi một lần. Vẫn không trả lời. Cảm người khác bạc, lại không chịu trả lời người khác hỏi lời nói, chuyện như vậy trước kia còn chẳng bao giờ phát sinh quá.

Lục Tiểu Phụng nhú nhú mày, đang muốn hỏi nữa. Đột nhiên nghe "Tu" một tiếng, một cái đồ thăm con rắn nhỏ từ phá hầm trú ẩn trúng tên thông thường một loại chui ra, tại trong bụi cỏ chột lóe, đột nhiên không gặp. Con rắn này mặc dù ngắn nhỏ, nhưng động tác so với tia chớp còn nhanh, chạy trốn ra ngoài phương hướng, cũng chính là vừa mới kia trận thổi địch tiếng vang lên tới địa phương.

Lục Tiểu Phụng sắc mặt đại biến, lớn tiếng la lên: "Cháu con rùa, cháu con rùa! Tôn lão gia!" Vẫn là không có đáp lại, hầm trú ẩn trong ngay cả một điểm

thanh âm cũng không có. Lục Tiểu Phụng đột nhiên nhảy lên, dùng sức một cước đá xuống đi, ban đầu đã đòi bại lò gạch, lập tức bị hấn đá phá cái động lớn.

Ánh trắng từ phá trong động soi đi vào, trùng hợp chiếu vào Tôn lão gia mặt bên trên. Mặt của hấn đã hoàn toàn vụn vụn, cá chết loại lòi ra tới ánh mắt trong, tràn đầy vẻ sợ hãi, đầu lưỡi thật dài thân đi ra ngoài, đầu lưỡi đã biến thành tro tàn sặc, giống như là đột nhiên bị người chặt đứt yết hầu.

Cổ họng của hấn tịnh không có bị người cắt đứt, cổ họng bên trên cũng chỉ có hai điểm vết máu. Huyết cũng là đen. Mộc đạo nhân thất thanh kêu lên: "Là (vàng, đúng) vừa mới cái kia xà?"

Lục Tiểu Phụng gật đầu. Ai đều có thể nhìn ra này cháu con rùa là trúng độc chết.

Mộc đạo nhân lần nữa thất thanh vấn đạo: "Đại thông cùng trí tuệ nhi?"

Lý Vân Phi chậm rãi nói: "Kỳ thực căn bản cũng không có đại thông cùng trí tuệ hai người kia."

Mộc đạo nhân ngây ngẩn cả người. Hấn cũng không là thật không hiểu, nhưng trong lúc nhất thời nhưng bây giờ nghĩ không ra mà thôi.

Lý Vân Phi nói: "Trí tuệ là cháu con rùa, đại thông cũng là cháu con rùa, ba người bọn hấn nhưng thật ra là một người." Kỳ thực Lý Vân Phi có thể cứu cháu con rùa, có thể cứu rồi hấn, nhiệm vụ của hấn tự khó hơn hoàn thành.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59:: kỳ quái mùi hoa

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 59:: kỳ quái mùi hoa

Mộc đạo nhân bộ mặt kỳ quái, thật giống như còn có chỗ nào không hiểu. Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Người có phải hay không kỳ quái tại sao có ba loại thanh âm đúng không?"

Mộc đạo nhân gật đầu, Lý Vân Phi nói: "Trên đời này có một loại gọi khẩu kỹ đồ, có rất nhiều người có thể thay đổi thanh âm của mình. Còn có người có thể bắt chước một cái phổ xá sầm uất bên trên tất cả thanh âm."

Mộc đạo nhân gật đầu, trên giang hồ kỳ nhân chuyện lạ nhiều không kể xiết. Chính hấn cũng đã gặp không ít.

Cổ nói lòng cư sĩ lại nhú mày, nói: "Này Tôn lão gia cố ý chế tạo ra đại thông cùng trí tuệ như vậy hai người tôi, vì chính là muốn người bạc?"

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Hấn không có gạt người."

Cổ nói lòng cư sĩ nói: "Không có? Hấn mới vừa không phải giả mạo trí tuệ, đại thông lừa gạt chúng ta bạc sao?"

Lục Tiểu Phụng trên mặt rõ ràng mang theo tức giận, hấn không thích người khác vũ nhục bằng hữu của hấn, kỳ thực, ai cũng không thích người khác vũ nhục bằng hữu của mình.

Lục Tiểu Phụng nhìn cổ nói lòng cư sĩ, từng chữ từng câu nói: "Hấn mặc dù cảm người khác bạc, thực là cũng vì người khác giải quyết quá không ít vấn đề khó khăn, kiến thức của hấn cùng thông minh, vốn là không dứt này ít bạc."

Cổ nói lòng cư sĩ hiển nhiên cũng đã nhìn ra Lục Tiểu Phụng tức giận, lập tức thở dài nói: "Ta chỉ không đúng kỳ quái, lấy hấn thông minh tài trí, tự mình tự có thể nên người, tại sao còn muốn giả mượn người khác danh nghĩa?" Những lời này rõ ràng cho thấy tại tiêu trừ Lục Tiểu Phụng tức giận, trên giang hồ danh nhân phần lớn là lão kẻ dối trá, ai hấn cũng không thể tội, cuối cùng sống sót, hấn tự thành danh rồi.

Lục Tiểu Phụng thần sắc lại trở nên rất bi thương, sau đó chậm rãi nói: "Bởi vì hấn là người tốt, đối với danh cùng lợi, hấn đều thấy vậy rất nhẹ rất nhẹ!"

Lý Vân Phi biết kỳ thực còn có một cái nguyên nhân. Cái này cháu con rùa là gan thật sự là quá nhỏ, với lại cũng quá sợ phiền phức. Cho nên hấn luôn là đang trốn tránh. Bất quá, người đều chết hết, hấn cũng không cần đem người khác khuyết điểm nói ra. Người chết như đèn diệt, khiến cho hấn đem mình nhất gan, sợ phiền phức bí mật dẫn đi!

Mộc đạo nhân cũng không khỏi thật dài thở dài, nói: "Một người như vậy, vốn không nên bị chết quá sớm."

Cổ nói lòng cư sĩ cũng thở dài nói: "Hắn sớm phải biết, loại địa phương này vốn là rắn độc ẩn hiện chỗ. Làm gì chọn loại địa phương này!"

Lý Vân Phi nói: "Này rắn độc cũng không phải chính nó tới, chỉ có huấn luyện quá rắn độc mới có thể cắn cổ họng. Với lại một kích bị mất mạng."

Mộc đạo nhân động dung nói: "Ngươi cho là con độc xà kia là người khác cố ý để ở chỗ này, tới ám toán hắn."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Con rắn này hiển nhiên đã kinh nghiệm huấn luyện, chỉ có khi nghe thấy thổi địch thanh lúc, mới có thể phát động công kích. Với lại hàm trú ẩn trong vờn đen lại âm, cháu con rùa làm sao có thể thấy được."

Mộc đạo nhân suy nghĩ một chút vẫn đạo: "Kia giết con rùa người cháu, tự là vừa mới thổi lên sáo trúc người?"

Lý Vân Phi gật đầu.

Mộc đạo nhân kỳ quái hỏi: "Vậy hắn tại sao muốn giết cháu con rùa?"

Lục Tiểu Phụng chen miệng nói: "Bởi vì hắn sợ cháu con rùa nói ra bí mật của hắn. Cho nên hắn muốn giết người diệt khẩu."

Mộc đạo nhân nói: "Hắn là ai? Hắn lại có bí mật gì?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Chúng ta hội tra rõ ràng. Cháu con rùa nhất định sẽ không chết vô ích." Vì mình, Lý Vân Phi cái gì đều nguyện ý làm, người vốn là đặc là(vì) tự mình suy nghĩ. Huống chi nói là hơn mấy câu trái lương tâm lời nói.

Quan tài trong điểm trần đầy mới bao mộc hơi thở, loại này hơi thở vốn là mùi thơm ngát, thực là tại quan tài trong điểm nghe thấy lên tới, lại luôn là lệnh người cảm thấy đặc biệt không thoải mái. Trong điểm có hai cái thượng hạng cây lim quan tài, dường như gần nhất còn làm lại dầu quá một lần.

"Ta muốn này một ngum." Lục Tiểu Phụng chọn trúng trong đó một ngum, hắn là(vì) bằng hữu chọn đồ, luôn là tốt nhất. Vô luận cái gì đều là tốt nhất, quan tài cũng như vậy.

"Này hai cái quan tài đều đã có người trước định ra rồi." Quan tài điểm chương quỹ có lẽ là bởi vì tại quan tài điểm làm đã lâu, cho nên đang cười lúc, thoát nhìn cũng có chút âm u.

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Quan tài cũng có trước dự định?"

Chương quỹ điểm gật đầu nói: "Không tệ, có một vị khách nhân định tốt lắm, muốn tại tháng tám mười lăm dùng. Tiểu cũng cảm thấy kỳ quái, cái kia người thật giống như đã biết đêm hôm đó có hai người không thể không chết!"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Định quan tài người là ai?"

Chương quỹ lắc đầu nói: "Hắn đã đem hai bộ quan tài tiền trả tiền rồi. Thực là tự là không chịu lưu lại tên họ!"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Vậy hắn là cái hạng người gì?"

Chương quỹ nói: "Kia là cái lưng còng lão đầu tử." Lý Vân Phi không có hỏi tiếp, bởi vì vô luận là ai cũng có thể ăn mặc Thành lão đầu tử bộ dạng.

Lục Tiểu Phụng chọn trúng một cái khác quan tài, đang chuẩn bị cùng Lý Vân Phi đi, chương quỹ kia đột nhiên nói: "Vị khách nhân kia lưu lại hai cái tên, để cho ta khắc vào quan tài bên trên."

Lý Vân Phi xoay người vẫn đạo: "Nào hai cái tên?"

Chương quỹ nói: "Hai người kia tên đều rất đặc biệt, một cái gọi Diệp Cô Thành, một cái gọi Tây Môn Xuy Tuyết."

"Hai người cũng sẽ không thắng, chân chính có thể được thắng, là những thứ kia ở bên cạnh chờ nhìn thợ săn." Hiện tại này chút ít thợ săn bên trong cư nhiên đã có một cái thay bọn họ định tốt quan tài.

Lục Tiểu Phụng miễn cưỡng cười cười, nói: "Có lẽ đây chẳng qua là cái trò đùa dai."

Lý Vân Phi cũng cười cười, nói: "Đúng vậy a, rất có thể là cái vui đùa."

Mộc đạo nhân nhìn phương xa Lam Thiên hạ một đóa mây trắng, bỗng nhiên nói: "Các ngươi đã thấy Diệp Cô Thành?"

Lý Vân Phi điểm gật đầu nói: "Không tệ! Tại xuân hoa lâu gặp qua một lần, bắt quá, về sau hắn lại đi."

Mộc đạo nhân lại hỏi: "Các ngươi nhìn hướng không giống bị thương nặng người?"

Lý Vân Phi tịnh không có trực tiếp trả lời những lời này, thản nhiên nói: "Hắn một kiếm tự xuyên thủng rồi Đường Thiên Dung hai vai xương tỳ bà."

Bị trọng thương người, dĩ nhiên tuyệt không có thể một kiếm xuyên thủng Đường Môn cao thủ xương tỳ bà. Đường Thiên Dung vốn là Đường Môn bốn đại cao thủ chỉ nhất. Với lại Diệp Cô Thành vốn cũng không có bị thương!

Mộc đạo nhân trầm ngâm, sau đó nói: "Nhưng trung thành hòa thượng tuyệt sẽ không nói dối, hấn cũng đích xác bị thương, như vậy là ai thay hấn giải độc?"

Lý Vân Phi lắc đầu, không có nói chuyện, này lúc Lục Tiểu Phụng nói: "Thật muốn đi đâu trắng Vân Thành xem một chút. Thăng tuốt không có đi qua."

Mộc đạo nhân nói: "Ta đi quá."

Lục Tiểu Phụng nói: "Nghĩ đến vậy nhất định là cái địa phương tốt, tới rồi xuân thu giai ngày, nơi đó nhất định là phong quang sáng rõ, bách hoa Tề Phóng."

Mộc đạo nhân nói: "Nơi đó hoa cũng không nhiều, Diệp Cô Thành cũng không đúng cái thích uống rượu ngắm hoa nhà sĩ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy hấn thích mỹ nữ?"

Mộc đạo nhân cười cười, nói: "Thích nữ sắc người, tuyệt đối luyện không được hấn cái loại này cao ngạo tuyệt thế kiếm pháp." Lục Tiểu Phụng nghe được câu này sau nhìn hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi cũng cùng hấn nói qua lời giống vậy. Diệp Cô Thành đúng là cái không thích ngắm hoa, không thích mỹ nữ người. Hấn thật giống như trong lòng chỉ có kiếm.

Lục Tiểu Phụng không nói thêm gì nữa, mặt bên trên lại bỗng nhiên lộ ra vẻ rất kỳ quái biểu tình. Lý Vân Phi biết mỗi lần làm hấn mang trên mặt loại vẻ mặt này lúc, trong lòng đều nhất định là nghĩ đến kiện kỳ quái chuyện.

Lý Vân Phi biết hấn đang suy nghĩ gì! Hấn gật đầu nhìn hướng Lục Tiểu Phụng, hai người đánh ra rồi ánh mắt. Lăn nhau gật đầu.

Lý Vân Phi nói: "Mộc đạo nhân, người bây giờ nhất định là đi tìm Diệp Cô Thành, hấn bây giờ đang ở kinh thành, chỗ của hấn nhất định không khó tìm, các người là lão bằng hữu, nhất định có thể tìm được hấn."

Mộc đạo nhân kỳ quái nói: "Vậy các người nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Chúng ta khuya hôm nay có một cái ước hẹn. Hiện tại người này chỉ sợ tại xuân hoa lâu chờ chúng ta."

Mộc đạo nhân cười nói: "Vậy chúng ta lúc đó sau khi từ biệt rồi."

Này lúc, Lục Tiểu Phụng đột nhiên vấn đạo: "Một cái vừa không thích mỹ nữ, lại không thích hoa người, nếu là muốn sáu bảy mỹ nữ ở trước mặt hấn vì hấn hoa tươi lót đường, đây cũng là tại sao?"

Mộc đạo nhân lắc lắc đầu nói: "Người như thế tuyệt đối sẽ không làm như vậy."

Lục Tiểu Phụng nói: "Nếu là hấn làm như vậy, vậy làm sao bây giờ?"

Mộc đạo nhân cười nói: "Vậy hấn nhất định là điên rồi."

Lục Tiểu Phụng biết Diệp Cô Thành không có điên, thực là hấn thật sự là không ngờ rằng tại sao Diệp Cô Thành phải làm như vậy, cùng Mộc đạo nhân tách ra sau này, Lục Tiểu Phụng thăng tuốt cúi đầu, thật giống như đang suy nghĩ gì.

Lý Vân Phi nhìn cúi đầu trầm tư Lục Tiểu Phụng vấn đạo: "Lục Tiểu Phụng, người đang suy nghĩ gì?"

Lục Tiểu Phụng nhíu mày nói: "Người nói rất đúng, Diệp Cô Thành thật giống như là lạ ở chỗ nào."

Hoa Mãn Lâu nói: "Không có cái gì không đúng đích a, chẳng qua là Diệp Cô Thành trên mình có một cổ kỳ quái mùi hoa. Trước kia trên người hấn là không có loại này mùi vị."

Lục Tiểu Phụng bộ mặt hưng phấn nói: "Không tệ! Là mùi hoa, Diệp Cô Thành thật giống như muốn dùng mùi hoa che dấu cái gì, hấn đến cùng tại che dấu cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60:: nghiêm người anh

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 60:: nghiêm người anh

Lý Vân Phi nhìn về mặt hưng phấn Lục Tiểu Phụng, trong lòng âm thầm sợ hãi than, cái này Lục Tiểu Phụng thật sự là quá thông minh, vạn nhất hắn khám phá Diệp Cô Thành kế hoạch, kia nhiệm vụ của mình tự không có tin tức rồi. May là hiện tại này Lục Tiểu Phụng rất tin tưởng mình, bằng không làm là địch nhân tự thật là đáng sợ.

Hoàng hôn, hoàng hôn trước. Xuân hoa lâu khách nhân còn chưa có bắt đầu ghé trên. Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng cùng Hoa Mãn Lâu ở dưới lầu tán tọa trong, tìm hàng đơn vị tử, muốn hồ trong kinh thành người thích nhất uống trà hương, đang chờ Lý Yến Bắc phái người đến tiếp bọn họ.

Lục Tiểu Phụng còn giống như nghĩ đến trước chuyện, nghĩ đi nghĩ lại, đột nhiên vấn đạo: "Các người cảm thấy Diệp Cô Thành dùng hoa tươi lót đường rốt cuộc là nghĩ che dấu cái gì?"

Lý Vân Phi chưa nói cho hắn biết, bởi vì này Lục Tiểu Phụng quá thông minh, hắn muốn nhượng Lục Tiểu Phụng đi một chút đường quanh co. Cho nên Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Người Lục Tiểu Phụng cũng không có phát hiện, ta làm sao có thể phát hiện nhỉ? Coi là rồi, không muốn, có lẽ không nghĩ nữa sau, người sẽ có phát hiện đâu."

Tà dương từ ngoài cửa soi đi vào, mang đến một cái thật dài bóng người. Bóng người ẩn trên mặt đất, Lý Vân Phi nhắt lên đầu, đã nhìn thấy một cái tay theo như trường kiếm, đối với Lục Tiểu Phụng tròn mắt nhìn thanh niên.

Người trẻ tuổi kia đang nhìn chăm chăm Lục Tiểu Phụng, một chiếc dài nhỏ có lực tay, nắm chắc tại trên chuôi kiếm. Trên chuôi kiếm đầy đặc quán một tầng nhu tử, như vậy có thể nhượng tay nắm tại trên chuôi kiếm lúc, dễ dàng hơn dùng lực, hơn nữa còn có thể hấp thu lòng bàn tay bởi vì khăn trương mà rỉ ra mồ hôi. Chỉ có chân chính hiểu được sử dụng kiếm người, mới hiểu đặc dụng loại này biện pháp.

Hắn trực tiếp hướng Lục Tiểu Phụng đi tới, trong mắt mang theo tia lửa, bộ mặt hận ý. Thật giống như Lục Tiểu Phụng là hắn cừu nhân giết cha đồng dạng.

Người này thành linh tự là Nga Mi Tam Anh tứ tử nghiêm người anh, nghiêm người anh đi tới Lục Tiểu Phụng bên cạnh. Lạnh lùng nói: "Lục Tiểu Phụng! Ta rốt cuộc tìm được người."

Lục Tiểu Phụng khẽ cười nói: "Người tìm ta làm cái gì?"

Nghiêm người anh lạnh lùng nói: "Tây Môn Xuy Tuyết giết sư phụ ta, ta không giết hắn thề không làm người. Người tốt nhất đem Tây Môn Xuy Tuyết ẩn thân địa phương nói cho ta. Nếu không. . ." Nghiêm người anh rút kiếm ra, đâm về Lục Tiểu Phụng cổ họng. Sau đó vững vàng đậu ở chỗ này. Rất rõ ràng, hắn là nghĩ uy hiếp Lục Tiểu Phụng.

Lục Tiểu Phụng cười cười, nói: "Kia ngày, ta một người tự chặn lại ba người các người, hiện tại, chỉ một mình người, người tại sao có thể là đối thủ của ta, huống chi ta không hề biết Tây Môn Xuy Tuyết ở nơi đâu."

Nghiêm người anh nhìn Lục Tiểu Phụng lạnh giọng nói: "Người cho rằng ta thật không dám giết người sao?"

Lý Vân Phi không nhịn được nói: "Ta cùng Nga Mi quan hệ rất tốt, thực là ta có thể làm chứng, Lục Tiểu Phụng xác thực không biết Tây Môn Xuy Tuyết ở nơi đâu. Chúng ta cũng tại tìm hắn! Tất cả mọi người tại tìm hắn!"

Nghiêm người anh nhìn thoáng qua Lý Vân Phi, nói: "Người cùng Lục Tiểu Phụng cũng là bằng hữu, ta không tin người."

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Ta là Lục Tiểu Phụng bằng hữu, thực là ta và các người Nga Mi tứ tử, Tô Thiếu Anh quan hệ cũng rất hảo, ta sẽ không lừa gạt người."

Hoa Mãn Lâu cũng nói: "Không tệ, ta cùng Tây Môn Xuy Tuyết không có quan hệ gì, bọn họ đúng là không biết Tây Môn Xuy Tuyết ở nơi đâu, người chính là giết hắn rồi cũng không có."

Nghiêm người anh không cam lòng bỏ đi, hắn cũng biết hắn cũng không phải Lục Tiểu Phụng đối thủ. Huống chi bên này còn có hai người hắn cũng đánh không lại người đâu?

Chỉ chớp lát đi một mình rồi đi vào. Người này quần áo mặc dù mộc mạc, khí phách lại nhất điểm không nhỏ, chính là buổi sáng hôm nay, tiếp theo Lý Yến Bắc tại tản bộ những người đó một trong số đó.

Hắn bước nhanh đi tới Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi bàn kia trước, nói: "Ba vị đại gia, tiểu nhân gọi Triệu Chính ta, là đồng thành "Đoàn đầu" !"

"Đoàn đầu" cũng chính là mặt đất bên trên tất cả tên khất cái tổng quản. Trong phố xá thế lực thật lớn. Thực là hắn thế lực lớn hơn nữa, cũng không có Lý Yến Bắc thế lực đánh, cho nên hắn chỉ có ngoan ngoãn nghe lời.

Lục Tiểu Phụng điểm gật đầu nói: "Không biết Triệu đoàn đầu tìm chúng ta chuyện gì?"

Triệu Chính ta nói nói: "Tại hạ là phụng mệnh tiếp mấy vị đến thập Tam di thái công quán đi."

Lý Vân Phi nói: "Tốt lắm, chúng ta đi theo người." Ba vị tự cùng Triệu Chính ta đi ra khỏi xuân hoa lâu.

Xe dừng ở mười ba công quán trước, Lý Yến Bắc ba mươi công quán, từng nhà đều là gác cổng thâm nghiêm, cửa tuyệt đối không có tạp vụ người. Lục Tiểu Phụng cư nhiên không có gõ cửa, liền trực tiếp vượt tường mà vào. Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng như vậy đi vào, vội vàng đi theo. Hoa Mãn Lâu tiếc rằng cũng đi theo tới đây.

Tiến vào mười ba công quán, Lý Vân Phi lôi kéo Lục Tiểu Phụng, nói: "Chúng ta như vậy leo tường tới đây, có phải hay không không tốt lắm!"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ta tin tưởng Lý Yến Bắc tuyệt sẽ không trách ta, chúng ta có cái này giao tình."

Viện tử rất rộng rãi, gieo Thạch Lưu, nuôi kim ngư, mùa hè đắp trần nhà đã hủy đi xuống tới, hỏa lò cũng đã chuyển ra tới quét sạch, không dùng được qua nửa bao lâu, trong phòng tựa đặc nổi lửa rồi.

Phía trước trong phòng khách đèn đuốc sáng trưng, bên trái trong khách sảnh cũng đốt trước đèn, Lý Yến Bắc đang trong khách sảnh thờ dài. Trước mặt hán bàn bằng gỗ lim bên trên, bày biện một chồng điệp thật dày sổ sách, hán tiếng thờ dài rất trầm trọng, tâm sự cũng rất trầm trọng.

Nhưng hán còn là nghe thấy rồi Lý Vân Phi bọn họ tiến vào thanh âm. Hán vốn là cái phản ứng cực kỳ bén nhạy người, Lý Vân Phi bọn họ cũng tịnh không có đặc biệt cẩn thận lưu ý hành động của mình. Lý Yến Bắc đẩy ra khách sảnh môn, Lý Vân Phi bọn họ tựa đứng ở ngoài cửa.

"Người biết là chúng ta?" Lý Vân Phi vẫn đạo.

Lý Yến Bắc miễn cưỡng cười cười nói: "Trừ ra Lục Tiểu Phụng, ai còn có lá gan lớn như vậy dám xông tới." Lời của hán nói rất tự tin. Thực là hảo như nghĩ đến rồi cái gì, lại bắt đầu thờ dài lên tới.

Lý Yến Bắc quay đầu lại nhìn một chút trong phòng sổ sách. Ánh mắt không nhìn được đóng lại, ở kinh thành cái này ngư long hỗn tạp địa phương dừng bước, kỳ thực cũng không dễ dàng. Lý Yến Bắc tròn bỏ ra hai mươi năm thời gian, nhưng là bây giờ lại muốn trong một đêm giao cho người khác.

Lý Yến Bắc nhìn Lý Vân Phi bọn họ đều nhìn mình chăm chăm, cười càng thêm miễn cưỡng, sau đó nói: "Ta cũng không đúng đã chuẩn bị nhận thua, chẳng qua là lo trước khỏi họa, vốn so sánh tạm thời nhảy tường hảo. Huống chi, nếu là Tây Môn Xuy Tuyết thua, hoặc là thắng, ta đều được tính toán sổ sách a."

Lý Vân Phi đột nhiên nở nụ cười. Sau đó nói: "Lý Yến Bắc, ta là cai cười người tốt đâu, hay là nên mắng người tốt đâu? Tựa vào hôm nay một ngày, có người tựa liên tục giết người hai lần, ta kỳ quái chính là, người cư nhiên ở chỗ này tính sổ. Người tựa không ngờ trước báo thù sao?"

Lý Yến Bắc vẫn đạo: "Kia ta nên làm thế nào?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Người ở kinh thành tứ đại ngân hàng tư nhân trong bát mươi vạn lượng bạc cũng nhúc nhích rồi, thua, tiền này cũng không phải là của người, thắng tựa không dứt này bát mươi vạn lượng bạc rồi."

Lý Yến Bắc thật giống như còn chưa rõ tới đây, vẫn đạo: "Này bát mươi vạn lượng bạc làm như thế nào động?"

Lý Vân Phi thiếu chút nữa bị Lý Yến Bắc khí cười, sau đó thờ dài, nói: "Người tựa cầm này bát mươi vạn lượng bạc đi tìm sát thủ, đi mua chuộc đồ cùng hiển thù hạ, tâm phúc của người có thể bị bắt mua, tâm phúc của hán cũng có thể bị người mua chuộc. Tóm lại người muốn không chữa thủ đoạn nào đem đồ cùng hiển giết, như vậy người tựa đừng giao tiền đánh bạc rồi. Vật của người tựa vẫn là của người rồi. Với lại có khả năng đồ cùng hiển địa bàn cũng là của người rồi."

Lý Yến Bắc mặt bên trên sầu khổ tản ra mà khoảng không, nói: "Hảo, hảo ta cái này kêu là người đi làm. Ta cái này kêu là người đi làm." Nói xong, tựa muốn đi ra ngoài.

Lý Vân Phi kéo Lý Yến Bắc, nói: "Không vội, chúng ta trước ăn cơm lại nói. Hiện tại khoảng cách tháng chín mươi lăm còn sớm, không cần cấp(vội) thành như vậy!"

Lý Yến Bắc vỗ trán một cái nói: "Hảo, hảo, chúng ta đi uống rượu, nghĩ đến hiện tại rượu và thức ăn đã làm tốt, ta riêng thay các người mời tới người tiếp khách người."

Lục Tiểu Phụng thật bất ngờ, hỏi vội: "Người mời tới chính là ai?"

Lý Yến Bắc cười nói: "Yên tâm, các người tuyệt đối sẽ không thất vọng."

Cái bàn bên trên đã dọn xong bốn điệp trái cây, bốn điệp chút thức ăn. Một cái đĩa xông cá, một cái đĩa xông áp, một cái đĩa thủy tinh đề bâng, một cái đĩa vịt quay, — điệp ô da gà, một cái đĩa con lừa công, — điệp hành lá xào hạch đào thịt, một cái đĩa phi phi dê xâu trắng, còn có cái mới vừa bung lên lửa cháy đầu dê.

Lý Vân Phi mờ mắt hai mắt, cười nói: "Lý huynh là muốn đem chúng ta chống đỡ chết a?"

Lý Yến Bắc lớn tiếng nở nụ cười. Cười to lúc, một cái quần áo hoa lệ, phong tư yếu điệu thiếu phụ, vòng eo vắn vẹo đi đến.

Lý Yến Bắc chỉ vào Lục Tiểu Phụng, cười nói: "Người này tựa là bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng, người không đúng sớm tựa suy ra hán sao?"

Nguyên lai người này tựa là thập Tam di thái, hán hướng Lục Tiểu Phụng làm cái lễ, sau đó nói: "Trên giang hồ lời đồn đãi, Lục Tiểu Phụng có bốn điều

lông mày, ta vẫn cho là là thật có bốn điều lông mày, bây giờ nhìn lại, có hai cái là râu mép a."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61:: Công Tôn đại nương chết

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 61:: Công Tôn đại nương chết

Lý Vân Phi nghe thấy thập Tam di thái lời nói không nhịn được nở nụ cười, Hoa Mãn Lâu cũng là khuôn mặt nụ cười. Mỗi khi có người mở Lục Tiểu Phụng vui đùa, bọn họ trong lòng đều không nhịn được vui vẻ.

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Không nghĩ tới ta bốn điều lông mày so sánh con người của ta còn nổi danh. Người thế nhưng thật cho là bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng lại thật sự trường trước bốn điều lông mày. Đây lại làm sao có thể! Cái thế giới này bên trên làm sao có thể có người trường trước bốn điều lông mày nhỉ?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đây nhưng không nhất định, chúng ta trước mắt Lục Tiểu Phụng cũng không phải là trường trước bốn điều lông mày sao? Mặc dù cũng có lúc hắn là trường trước hai cái lông mày, thế nhưng khi hắn trường trước hai cái lông mày lúc, người khác cũng không nhận ra hắn. Cho nên, hắn chỉ có trường trước bốn điều lông mày rồi."

Mọi người đều không nhịn được nở nụ cười, cười đủ sau này Lý Yến Bắc tiếp theo giới thiệu nói: "Hai vị này tự là Lý Vân Phi Lý thiếu hiệp, cùng Hoa Mãn Lâu Hoa thiếu hiệp."

Thập Tam di thái đứng tới kính rồi lễ, sau đó nói: "Âu Dương cô nương còn tại trong phòng bếp làm hắc sớ trường thức ăn ngon "Bơ ngâm loa" nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng cười khổ đối với Lý Yến Bắc nói: "Người muốn cho chúng ta vui mừng tự là cái này, nàng không phải là nghĩ độc chết chúng ta đi?"

Lý Vân Phi vỗ Lục Tiểu Phụng bả vai, cười nói: "Coi như là độc chết người, nàng cũng sẽ độc chết người, làm sao sẽ độc chết ta cùng Hoa Mãn Lâu nhỉ? Chúng ta cũng không có đắc tội nàng a."

Đang lúc này, đột nhiên một trận sáo trúc thanh truyền đến, giống như là cháu con rùa chết lúc đồng dạng. Lý Vân Phi hô: "Nhanh đi cứu Âu Dương." Nói hết cùng Lục Tiểu Phụng cùng nơi hướng địch tiếng vang lên địa phương chạy trốn. Một cái nhảy mắt tự chạy đến rồi mười trượng ở ngoài.

Thối địch thanh là từ Tây Nam phương hướng truyền đến, cũng không quá xa. Từ nơi này tọa trạch viện(nhà cửa) tây tường lướt đi đi, tái xuyên qua cái hẹp hạng, tự là cái xem ra đã hoang phế thật lâu sân nhà.

Bóng đêm đã nùng, nùng giống như mực nước. Thu Phong cỏ hoang, bạch dương cây khô, một vòng băng bàn loại Minh Nguyệt mới mọc lên, tà chiếu vào này âm trầm thâm lương sân nhà. Không những không nhìn thấy người, liên tiếp ngay cả quỷ đều không nhìn thấy.

Trong lúc bắt chợt, một trận sáo trúc thanh lại truyền tới, Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng tiến thông thường một loại thoáng qua. Lục Tiểu Phụng khinh công tự là so sánh Lý Vân Phi hảo, một cái nhảy mắt tự lui tại Lý Vân Phi phía trước, đột nhiên Lục Tiểu Phụng ngừng lại.

Lý Vân Phi hướng phía trước vừa nhìn, nguyên lai là cái bát quả đĩa nhỏ mười mấy tuổi đứng tại Lục Tiểu Phụng trước mặt, cầm trong tay một cái sáo trúc.

Hải tử kia nhìn đột nhiên xuất hiện ở tự mình trước người đắc hai người, lập tức hướng giết heo loại kêu to lên, nhanh chân bỏ chạy. Hắn đương nhiên chạy không thoát, quả nhiên mới vừa chạy mấy bước, đứa bé kia tự bị Lục Tiểu Phụng bắt được. Đứa bé kia không ngừng giãy dụa kêu to lên.

Chờ hắn gọi xong, Lý Vân Phi mới đi đến bên cạnh hắn, nói: "Người yên tâm, chúng ta không là người xấu. Sẽ không thương hại người."

Đứa bé kia ngưỡng mặt lên, nhìn một chút Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng, nhìn bọn họ bộ mặt hòa khí, thở phào nhẹ nhõm, sau đó thật cẩn thận hỏi: "Các người thật không phải là người xấu?"

Lý Vân Phi mặt bên trên chất đầy cười, sau đó nhẹ nhàng nói: "Đúng vậy a, chúng ta không là người xấu! Sẽ không thương hại người."

Đứa nhỏ này cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, mân mê miệng vẫn đạo: "Các người nếu không là người xấu, vậy các người tại sao muốn bắt ta?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta có mấy câu nói muốn hỏi người!"

Đứa nhỏ này chần chờ một chút, vẫn đạo: "Ta nếu là nói, các ngươi tự thả ta đi?"

Lục Tiểu Phụng cũng cười nói: "Chúng ta chẳng những nhường ngươi đi, trả lại cho ngươi hai xâu tiền. Như thế nào."

Đứa nhỏ này nhìn Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng đều là bộ mặt nụ cười, mới định hạ tâm lai, nháy mắt nói: "Tốt lắm, các ngươi hỏi đi!"

Lục Tiểu Phụng ôn nhu nói: "Ngươi tên là gì? Nhà ở đâu của ngươi?"

Đứa nhỏ này nói: "Ta gọi Nhóc Đáng Thương, ta không có nhà!" Nhóc Đáng Thương dĩ nhiên không có nhà, không có nhà hải từ mới có thể gọi nhóc đáng thương.

Lục Tiểu Phụng thanh âm càng thêm ôn hòa, nói: "Trời tối như vậy rồi, một mình ngươi đến nơi đây có sợ hay không?"

Nhóc Đáng Thương ưỡn ngực, nói: "Ta không sợ, địa phương nào ta cũng dám đi." Trong miệng nói không sợ người, trong lòng thường thường so với ai khác đều sợ.

Lý Vân Phi hỏi tiếp: "Ngươi cảm thấy cái chỗ này chơi thật khá sao?"

Nhóc Đáng Thương lắc lắc đầu nói: "Một chút cũng không tốt chơi!"

Lý Vân Phi nhường thanh âm của mình càng thêm ôn nhu, sau đó vẫn đạo: "Vậy ngươi tại sao còn muốn đến cái chỗ này tới thời sáo trúc?"

Nhóc Đáng Thương nói: "Là (vâng, đúng) cái lưng còng lão đầu tử gọi ta tới, hắn cũng cấp ta hai xâu tiền."

Lý Vân Phi nhíu mày, không khỏi nghĩ lên rồi một chuyện, kia Công Tôn đại nương thật giống như tự chết ở chỗ này. Như vậy nữ nhân xinh đẹp, tự như vậy chết, cũng thật là đáng tiếc.

Lý Vân Phi hỏi tiếp: "Cái này sáo trúc cũng là hắn cho ngươi?"

Nhóc Đáng Thương gật gật đầu nói: "Là (vâng, đúng), hắn so sánh tiệm tạp hóa trong bán sáo trúc hoàn hảo chơi, thanh âm rất vang dội."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên ngươi tự nghe lời của nàng, chạy đến nơi đây tới thôi."

Nhóc Đáng Thương đem sáo trúc chặt chẽ nắm trong tay, luyến tiếc để xuống, đột nhiên hắn lại đem sáo trúc cầm lên, thổi thổi.

Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, đứa nhỏ này muốn giết mình, bận rộn xoay người nhìn lại, một cái đồ thẫm bóng đáng từ trên mặt đất xông lên, tự hướng một mùi tên đồng dạng bắn về phía Lục Tiểu Phụng, Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả kiếm cũng không kịp nhổ ra, kia Hồng Ảnh tự lui hướng Lục Tiểu Phụng cô hòng. Ngay trong nháy mắt này, Lục Tiểu Phụng ngón tay đã đưa ra, hai ngón tay kẹp lấy, kẹp lại cái kia Hồng Ảnh.

Lý Vân Phi định nhãn vừa nhìn, là cái màu đỏ xà, mà Lục Tiểu Phụng ngón tay vừa lúc kẹp lấy xà bảy tác. Mà miệng rắn trong lưới đỏ đã thêm tới rồi Lục Tiểu Phụng cô hòng. Lý Vân Phi rõ ràng nhìn thấy Lục Tiểu Phụng một đầu mồ hôi lạnh, chỉ thiếu chút nữa, này Lục Tiểu Phụng tự bị này xà cắn chết.

"Xà. . . Nơi này có rắn độc." Nhóc Đáng Thương kêu to đã chạy xa.

Lục Tiểu Phụng trường thở dài, trở tay một ném, đem xà ném tới rồi một khối tảng đá bên trên, thân thủ xoa xoa đầu bên trên mồ hôi lạnh.

Lý Vân Phi tả hữu nhìn một chút Lục Tiểu Phụng, vẫn đạo: "Ngươi không sao chứ!"

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Ta Lục Tiểu Phụng cũng coi như là gặp qua sóng to gió lớn, thiếu chút nữa chết tại đây súc sinh miệng hạ. Thật là. . ."

Lý Vân Phi nhìn ra được, Lục Tiểu Phụng cũng đang sợ, cũng đứng, trên đời này ai hội không sợ chết đâu.

Đột nhiên, trong bóng tối lại phát ra một tiếng thét kinh hãi. Tiếng hô dĩ nhiên là đứa bé kia phát ra tới! Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng vội vàng đuổi tới, đi qua lúc, đứa nhỏ này đã bị dọa ngất rồi. Như thế đêm tối, như thế hoang viên, nếu là bỗng nhiên nhìn thấy cái người chết, ai lại sẽ không sợ?

Chết tại đây hải từ trước mặt, là cái lưng còng lão đầu tử, đầu đầy tóc trắng xoá, là bị một cây đồ tươi băng găm ghim chết.

Lục Tiểu Phụng kỳ quái nói: "Đặt quan tài người là hắn, hại người cũng là hắn. Chính hắn như thế nào lại chết ở ở trong tay người khác? Là ai ghim chết rồi hắn? Tại sao muốn ghim chết hắn?"

Băng găm tại trong bóng đêm xem ra, vẫn là hồng đến tỏa sáng, hồng đến tự hướng máu tươi đồng dạng. Lý Vân Phi nhìn thấy quá đồng dạng băng găm, cũng nhìn thấy quá bị này đồng dạng băng găm ghim chết người.

Lý Vân Phi nhíu mày, nói: "Này băng găm không đúng Công Tôn đại nương đấy sao? Này người chẳng lẽ là nàng giết?"

Lục Tiểu Phụng không có nói chuyện, hắn ngồi chồm hồm xuống, thân thủ hướng kia lưng còng lão đầu tử sờ soạn, hắn muốn tìm ra làm chứng minh lão đầu tử thân phận đồ.

Lý Vân Phi bận rộn ngăn cản hắn, nói: "Người làm gì? Trên người hắn nếu là còn có độc xà làm sao bây giờ? Người tìm chết à!"

Lục Tiểu Phụng chà xát chà xát tay, sau đó nói: "Không có chuyện gì, chúng ta phải biết rằng thân phận của hắn, hội không có chuyện gì." Nói xong cũng muốn thân thủ đi vén lão đầu từ vạt áo.

Lý Vân Phi kéo hắn nói: "Người không biết cái gì gọi là đã thảo kinh xà à!" Nói hết tìm cái nhánh cây, dùng nhánh cây nhấc lên lão đầu từ vạt áo. Không có xà, xà là hội động. Lục Tiểu Phụng rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, hắn bị mới vừa xà làm cho sợ hãi.

Lục Tiểu Phụng tri hoãn rồi tri hoãn, lại đem tay vươn vào đi, hắn đột nhiên giật mình. Sau đó tại trên thi thể sờ sờ, nói: "Vân Phi, này không đúng, này là cái thân thể nữ nhân. Ta sẽ không sờ lộn."

Sau đó, Lục Tiểu Phụng lại duỗi thân tay hướng này thi thể trên mặt sờ soạn, trên mặt của hắn quả nhiên mang trưng chế tạo cực kỳ tinh diệu mặt nạ. Lục Tiểu Phụng giật xuống tóc trắng, vén lên mặt nạ, đã nhìn thấy một trưng mặc dù đã cứng ngắt tái nhợt, nhưng vẫn là vô cùng xinh đẹp mặt. Rõ ràng là Công Tôn đại nương.

Lục Tiểu Phụng kinh hô lên, lời kéo Lý Vân Phi nói: "Này. . . Này. . . Đây là Công Tôn đại nương?"

Lý Vân Phi gạt đầu, nói: "Không tệ, là Công Tôn đại nương!"

Lục Tiểu Phụng nuốt nhỏ nước miếng, kêu lên: "là ai! Ai có thể giết chết Công Tôn đại nương? Kiểm pháp của nàng cao minh như vậy, ai có thể giết chết nàng! Hơn nữa còn là tươi sống ghim chết!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Công Tôn đại nương kiểm pháp vô song, trên giang hồ có thể đánh bại người của nàng không cao hơn mười người, có thể giết chết người của nàng, tuyệt không cao hơn năm người, thực là có thể sống sống ghim chết nàng, ta thật sự không hề nghĩ ngợi đến."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62:: cầu người giải độc

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 62:: cầu người giải độc

Công Tôn đại nương chết rồi, bị người sống ghim chết rồi, cái này xinh đẹp dị thường, kiểm pháp cao tuyệt nữ nhân, bị như vậy chết. Lý Vân Phi trong lòng không kiềm nổi có chút đáng tiếc. Như vậy nữ nhân xinh đẹp, tựa như vậy chết. Thật sự là. . .

Lục Tiểu Phụng không nhịn được thở dài nói: "Rốt cuộc là ai, đây rốt cuộc là ai làm? Chúng ta mới đến kinh thành một ngày, tựa đã chết hai người bằng hữu, đã thương một cái! Này phía sau màn hắc thủ rốt cuộc là ai a! Hắn cũng thật là đáng sợ!"

Lý Vân Phi biết là ai, thực là hắn tuyệt không thể nói, vì mình. Hắn tuyệt không thể nói ra được. Hắn cũng thở dài miệng Khí Đạo: "Trở về đi thôi!"

Lục Tiểu Phụng gạt đầu, nói: "Được rồi! Chúng ta đi xem một chút Âu Dương Tinh như thế nào!"

Trên đường, Lý Vân Phi không nhịn được vấn đạo: "Tiểu Phụng, người có cảm giác hay không hài tử kia có vấn đề?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Không tệ, một đứa nhỏ mười mấy tuổi, tuyệt không có thể tại trong đêm tối đến cái loại địa phương đó đi, với lại kia trúc tiêu chế tạo kỳ lạ, nếu không phải luyện qua nội công người, căn bản thổi không kêu. Huống chi. . ."

"Huống chi đứa bé kia tịnh không có thật té xiù!" Lý Vân Phi cười nói: "Chẳng qua là không nghĩ tới, người Lục Tiểu Phụng còn thiện lương như vậy!"

Lý Yến Bắc phủ, Âu Dương Tinh nằm ở trên giường, thâm đàm ánh đèn, chiếu vào Âu Dương Tinh trắng bệch trên mặt. Nàng xinh đẹp trên mặt đã hoàn toàn không có huyết sắc, xinh đẹp ánh mắt đóng chặt lại, răng nanh cũng cắn rất chặt.

Hoa Mãn Lâu, Lý Yến Bắc cùng thập Tam đi thái tự đứng tại phía sau của bọn hắn, mặt bên trên biểu tình cũng rất trầm trọng.

"Coi chúng ta chạy tới trong phòng bếp đi lúc, nàng đã ngã xuống rồi!"

Lý Vân Phi ngưng mắt nhìn cổ họng của nàng, trên cổ họng của nàng tịnh không có vết máu, vấn đạo: "Miệng vết thương của nàng ở nơi đâu?"

Lý Yến Bắc nói: "May là, rắn độc cắn lấy rồi trên tay của nàng, trong tay trái, chúng ta chạy tới sau lập tức ngăn lại nàng tay trái tất cả đại huyết, tất cả

huyết mạch. Ngăn trở độc tính lan tràn!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "May là, các người điểm huyết điểm sớm, bằng không, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!"

Hoa Mãn Lâu không nhịn được vấn đạo: "Vậy các người bắt được cái kia người thổi địch không có?"

Lục Tiểu Phụng gật đầu. Hoa Mãn Lâu hỏi tiếp: "Kia thổi địch chính là ai?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Là (vâng, đúng) đứa bé!"

Hoa Mãn Lâu cũng lấy làm kinh hãi, hỏi tới: "Âm thầm có phải hay không có khác chủ mưu?"

Lý Vân Phi nói tiếp: "Theo hài tử kia nói, gọi hắn làm chuyện này người, là cái lưng còng lão nhân."

Hoa Mãn Lâu nói: "Các người cũng tìm được cái kia lưng còng lão đầu tử?"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Cõi đời này có lẽ căn bản cũng không có như vậy dạng — cái lưng còng lão nhân, chúng ta tìm được — cái, là Công Tôn đại nương giả dạng!"

Hoa Mãn Lâu lấy làm kinh hãi, ngây ngẩn cả người, hắn đương nhiên biết ai là Công Tôn đại nương, kim cừu linh một án, Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng sớm đem chi tiết nói cho Hoa Mãn Lâu.

Lý Yên Bắc lại vấn đạo: "Công Tôn đại nương là ai?"

Lục Tiểu Phụng thán trước Khí Đạo: "Công Tôn đại nương là Âu Dương Tình đại tỷ, cũng là bằng hữu của chúng ta."

Lý Yên Bắc ngơ ngẩn.

Thập Tam di thái nhưng không khỏi cười lạnh, nói: "Nàng cuối cùng là có một Hảo tỷ tỷ, các người cũng cuối cùng là có một bạn tốt!"

Lý Vân Phi trầm tư, chậm rãi nói: "Công Tôn đại nương vốn chính là nàng Hảo tỷ tỷ, bạn tốt của chúng ta."

Thập Tam di thái nói: "Cho tới bây giờ, các người còn nghĩ như vậy?"

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Không tệ, chúng ta tin tưởng nàng!"

Thập Tam di thái vấn đạo: "Các người tại sao như vậy tin tưởng nàng?"

Lý Vân Phi không nhịn được lại thở dài miệng Khí Đạo: "Bởi vì nàng chết rồi, bị người ghim chết rồi!"

Hoa Mãn Lâu cả kinh kêu lên: "Người nói gì? Công Tôn đại nương bị người ghim chết rồi. Đây này làm sao có thể, ta nhớ được các người từng là nói qua, này Công Tôn đại nương kiếm pháp rất cao."

Lý Vân Phi nói: "Đâu chỉ là rất cao, quả thực là núi cao ngưỡng dừng lại. Nàng kiếm pháp ở trên giang hồ cũng coi như là nhất tuyệt! Ta không phải là của nàng đối thủ! Lục Tiểu Phụng cũng không phải là của nàng đối thủ!"

Hoa Mãn Lâu nói: "Thực là, người mới vừa nói, nàng bị người ghim chết rồi!"

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, nàng là bị người tươi sống ghim chết. Thật giống như liên tiếp ngay cả phản kháng cũng không thể phản kháng. Cứ như vậy chết rồi."

Hoa Mãn Lâu thở dài miệng Khí Đạo: "Người này rốt cuộc là ai?"

Lục Tiểu Phụng nắm chặt hai đấm, lạnh lùng nói: "Đây phía sau màn hắc thủ là cái so sánh bỗng nhiên hưu còn giáo hoạt đánh đá chua ngoa, so sánh kim cừu linh còn muốn âm trầm ác độc người, võ công của hắn, có lẽ so với chúng ta gặp qua tất cả mọi người muốn cao! Bỗng nhiên hưu cùng kim cừu linh đều từng là bị ta làm như nhất đối thủ đáng sợ, cũng đều cơ hồ đem chúng ta đưa chỉ vào chỗ chết. Chúng ta đã trải qua vô số hung hiểm, hao tổn vô số tâm huyết, lại thêm nữa hai phần vận khí, mới cuối cùng đem hai người bọn họ chân diện mục để lộ. Nhưng là bây giờ người này lại càng thêm đáng sợ, so sánh hai người bọn họ cộng lại, còn muốn đáng sợ."

Hoa Mãn Lâu nói: "Đứa bé kia nhỉ?"

Lý Vân Phi nói: "Còn ngất ở nơi đó, chúng ta đem hắn vẫn ở nơi đó rồi."

Thập Tam di thái Khí Đạo: "Các người làm sao không đem hắn cứu về tới, như vậy một đứa bé, tại sao có thể đem một mình hắn đặt ở nơi nào." Nữ nhân tự là như thế, trong lòng đều có một loại tên là mẫu tính đồ.

Lý Vân Phi cười nói: "Chúng ta đem hắn đặt ở nơi nào chính là vì cứu hắn." Thập Tam di thái không hiểu, bộ mặt nghi hoặc nhìn Lý Vân Phi.

Lý Yến Bắc rót cuộc là người từng trải, câu nói đầu tiên giảng đạo rồi trọng điểm "Các người hoài nghi đứa bé này cũng là đồng lõa?"

Lý Vân Phi gật nói: "Không tệ, ta cùng Lục Tiểu Phụng thảo luận quá, một đứa bé là không thể nào tại cái này đêm tối lúc, xuất hiện ở cái nào phế viên."

Lục Tiểu Phụng cũng nói: "Không tệ, huống chi cái kia sáo trúc là đặc chế, không có tu luyện qua nội công người là thổi không kêu. Chủ yếu nhất chính là hài tử kia tính không có té xỉu. Hẳn là giả."

Lý Yến Bắc nói: "Người tại sao không mang theo hắc về, hỏi một chút miệng của hắc cung?"

Lý Vân Phi nói: "Ta vốn là muốn mang về, Lục Tiểu Phụng không có nói chuyện sẽ trở lại rồi, ta cũng vậy không có biện pháp. Tự đi theo hắc trở lại."

Lục Tiểu Phụng nói: "Hắc sẽ không nói, ta cũng không có thể đối với — đứa bé ép hỏi khẩu cung!"

Lý Yến Bắc nói: "Người ít nhất có thể tại âm thầm nhìn thẳng hắc, cũng nói không chừng tự có thể từ trên người hắc, đuổi theo ra cái kia hung phạm!"

Lục Tiểu Phụng thở dài nói: "Ta như nhìn thẳng hắc, đứa nhỏ này nhất định phải chết!"

Lý Yến Bắc nói: "Người sợ kia hung phạm hội giết hắc diệt khẩu?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ân. Nếu như chúng ta làm như vậy rồi, đứa nhỏ này nhất định sẽ bị giết rồi diệt khẩu."

Lý Vân Phi thở dài nói: "Lòng của ta đã rất mềm nhũn, chẳng qua là không ngờ rằng người tâm so với ta còn mềm. Thực là bất không tới hung phạm, Âu Dương Tĩnh cô nương làm sao bây giờ?"

Lục Tiểu Phụng suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta đi tìm một người!"

Hoa Mãn Lâu nói: "Chúng ta đi tìm ai?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Là (vâng, đúng) ta cùng Lý Vân Phi, người ở nơi này nhìn Âu Dương Tĩnh. Chúng ta đi tìm Diệp Cô Thành!"

Hoa Mãn Lâu nghi ngờ nói: "Diệp Cô Thành, tìm hắc làm cái gì?"

Lý Vân Phi nói: "Nha. Ta biết rồi, Diệp Cô Thành nếu giải rồi Đường Môn kịch độc, kia tự nhiên là có thể giải này xà độc."

Thập Tam di thái cau mày nói: "Hương Diệp Cô Thành cái loại này tỳ khí người, chịu ra tay cứu người khác?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người khác mưu cầu có lẽ hắc sẽ không cứu, chúng ta mưu cầu hắc nhất định sẽ cứu, nói như thế nào chúng ta uống hắc cũng coi như là bằng hữu."

Lục Tiểu Phụng gật đầu, nói: "Không tệ, nghĩ đến hắc vẫn là Hội chợ cái này mặt mũi cho chúng ta."

Đêm càng khuya. Liên tiếp ngay cả làm ăn tốt nhất xuân minh ở quán trà, khách nhân đều đã dần dần thiếu, lập tức trước đã đến mau đánh dương lúc. Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng nhưng vẫn là ngồi ở chỗ đó sững sờ.

Bọn họ đã đi tới rất nhiều địa phương, tìm rất nhiều nhà khách sạn, thực là liên tiếp ngay cả Diệp Cô Thành bóng dáng đều tìm không được. Lấy Diệp Cô Thành như vậy lớn phô trương, lớn như vậy danh khí, ban đầu cai là cái rất hảo tìm người, vô luận hắc ngụ ở chỗ nào, đều nhất định sẽ có rất nhiều người chú ý.

Thực là kể từ khi xuân hoa lâu vừa hiện, Diệp Cô Thành thế nhưng cùng Tây Môn Xuy Tuyết đồng dạng đều mất tích, nhưng là bọn họ lại thăm dò rồi hai cái tin tức, một cái là đã tàn phế Đường Thiên Dung còn lưu ở kinh thành. Mà Đường gia đã khuynh sào mà động, cũng muốn tới giết Diệp Cô Thành thay huynh đệ bọn họ báo thù.

Mà khác một cái tin là phái Nga Mi nghiêm người anh mặc dù nói không có tìm được Tây Môn Xuy Tuyết, tuy nhiên nó tìm được rồi vài cái Tây Tạng Mật Tông cái loa cùng tại "Thánh mẫu thủy ngọn núi" bên trên khổ luyện nhiều năm kiếm khách. Bọn họ đều nguyện ý giúp hắc giết Tây Môn Xuy Tuyết.

Này hai chuyện đối với Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành đều đồng dạng bất lợi, nhóm người thứ nhất muốn tìm chính là Diệp Cô Thành, nhóm thứ hai người muốn tìm chính là Tây Môn Xuy Tuyết. Cho nên vô luận bọn họ là ai thắng ai phụ, chỉ cần còn sống, tự tuyệt sẽ không có ngày thật tốt quá.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63:: một khối vải rách

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 63:: một khối vải rách

Lý Vân Phi bọn họ hỏi thăm được tin tức cũng không ít, thực là hết lần này tới lần khác không có có một dạng là bọn hắn muốn nghe được. Bọn họ thậm chí cả Mặc đạo nhân cùng cô nói lòng cư sĩ, bọn họ đều đã tìm không được.

Lý Vân Phi thán trước khí, bưng lên một chén trà uống một hớp, trong lúc bắt chợt, hàn quang chợt lóe, "Chích" một tiếng, chén trà đã bị đánh cho nát bấy. Hàn quang rơi xuống, dĩ nhiên là một mai ba tấc sáu phần trường ba góc thấu xương tiêu.

Lý Vân Phi chuyển quá vừa nhìn, ngoài cửa đứng một người mặc vải xanh áo cà sa hòa thượng, đang hướng về phía bọn họ cười lạnh, Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng vội vàng hướng ngoài cửa chạy trốn, hòa thượng kia nhìn thấy Lý Vân Phi bọn họ đi ra ngoài, thế nhưng xoay người bỏ chạy.

Lý Vân Phi bọn họ mới vừa muốn trở về, gần nhất sự tình nhiều quá, bọn họ thật sự là mệt mỏi, chuyện này bọn họ không ngờ quản. Thực là cái kia chạy trốn hòa thượng, hướng bọn họ ngoắt ngoắt tay, sau đó bọn họ đi qua, hòa thượng kia lại chạy, sau đó, tái hướng bọn họ ngoắt ngoắt tay, cái này, bọn họ tự là không ngờ lý cũng không có biện pháp rồi.

Bọn họ thẳng tuốt đuổi theo ra rồi hai con đường, hòa thượng đột nhiên tại một cái trong ngõ tối ngừng lại, cười lạnh nói: "Các ngươi có dám hay không tới đây!"

Bọn họ dĩ nhiên dám, cho nên, bọn họ tự đi vào, đột nhiên hòa thượng kia quỳ xuống tới, hướng hai người bọn họ cung kính mỗi người dập đầu ba cái, sau đó nói: "Tại hạ thẳng thông, là tới hướng hai vị trả nợ."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta không nhớ rõ có một gọi thẳng thông người thiếu ta khoản nợ a."

Thẳng lối đi: "Thẳng cửa nhà trên dưới, đều thiếu hai vị đại hiệp một khoản trọng khoản nợ!"

Lý Vân Phi kỳ quái nói: "Ngươi nói một chút, ngươi đều thiếu chúng ta nợ gì?"

Thẳng lối đi: "Tại hạ vốn là Quan Trung thẳng nhà con trai thứ hai, sáu năm trước, bốn môn trên dưới chung thập — người, tất cả đều thua ở bỗng nhiên xanh thâm trong tay, cả nhà đều bị trục xuất Quan Trung, từ đó cha mẹ ly tán, huynh đệ phiêu linh. Tại hạ cũng bị áp sát vào rồi không môn, mặc dù có rửa nhục lòng, tiếc rằng bỗng nhiên xanh thâm võ công cao cường, tại hạ cũng tự biết báo thù vô vọng."

Lý Vân Phi cười, không nhịn được nói: "Kia bỗng nhiên xanh thâm không phải chúng ta giết, hẳn là chết ở bỗng nhiên hưu trong tay."

Thẳng thông dường như căn bản không muốn nghe Lý Vân Phi giải thích, cướp lời nói: "Bất kể như thế nào, nếu không phải hai vị đại hiệp trọng nghĩa ra mặt, bỗng nhiên xanh thâm hôm nay nói vậy còn tại phục trang đẹp đẽ trong các điều vô dương oai, như thế nào lại rơi vào như vậy kết quả."

Lý Vân Phi bắt đắc dĩ nói: "' tốt lắm, ngươi cũng cho chúng ta dập đầu đầu, cũng coi như là báo đáp chúng ta. Chúng ta lúc đó sau khi từ biệt."

Thẳng lối đi: "Dập đầu chỉ bất quá để tỏ lòng tôn kính, lại có thể nào coi như là báo ân?"

Lý Vân Phi nói: "Cái gì kia mới coi là?"

Thẳng thông bỗng nhiên từ trong lòng ngực cảm ra cái băng bó rất tốt bao vải dầu, hai tay dâng lên, nói: "Đây mới là báo đáp hai vị đại hiệp lễ vật!"

Lý Vân Phi nhận lấy, tiện tay đem bao vải dầu mở ra, này trong bao vải dầu dĩ nhiên là cái lây dính trước loang lổ vết máu, còn mang theo Hoàng nùng vải trắng mang. Vừa mở ra bao quần áo, tự có cỗ không cách nào hình dung tanh tươi tàn nát ra.

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Ngươi chính là dùng vật này để báo đáp chúng ta !"

Thẳng thông gật đầu, nói: "Không tệ, đây chính là ta muốn đưa cho các ngươi lễ vật."

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Hiện tại, ngươi đã báo ân, chúng ta có thể đi rồi ư?"

Thẳng lối đi: "Này bố trí mang tại lúc tự nhiên là không đáng giá một đồng, thực là, tại giờ này khắc này, lại là giá trị liên thành!"

Lục Tiểu Phụng lên rồi lòng hiếu kỳ, nói: "Này nói nói như thế nào? Chẳng lẽ này bố trí mang có cái gì đặc biệt địa phương?"

Thẳng thông giảm thấp xuống thanh âm, nói: "Không tệ, bởi vì này bố trí mang là từ Diệp Cô Thành trên mình lấy xuống."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi làm sao tại trên người hắn lấy xuống!"

Thẳng lối đi: "Tại hạ vì tránh thù, cộng thêm lại không có nhan gặp người, cho nên riêng chọn cái hương khói lạnh nhạt miếu nhỏ xuất gia, lão hòa thượng chết rồi sau, tại hạ chính là chỗ đó duy nhất trụ trì."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Diệp Cô Thành cũng ở nơi đó."

Thắng lúi đi: "Hắn là hôm nay giữa trưa về sau tá túc, trong miếu tăng phòng cho tới bây giờ cũng chưa có ai ở qua, càng không có khách hành hương tá túc, hôm nay cư nhiên sẽ có người tới, tại hạ đã cảm thấy thật bất ngờ. Hắn tới lúc, ta cũng vậy không nghĩ tới hắn là danh Động Thiên hạ trắng Vân Thành chủ."

Lý Vân Phi nói: "Kia về sau ngươi là làm sao mà biết được?"

Thắng lúi đi: "Hắn tới rồi sau, tự đem tự mình quan ở trong phòng, cách nửa canh giờ, tự muốn ta đưa bồn nước trong đi vào. Ta ban đầu cũng là người trong giang hồ, nhìn thấy loại này hành tích người khá nghi, dĩ nhiên sẽ đặc biệt lưu ý."

Lý Vân Phi nói: "Cho nên, ngươi liền phát hiện hắn là trắng Vân Thành chủ?"

Thắng thông nói tiếp: "Hắn riêng để cho ta đi mua một con vải trắng, ta bồn không biết trắng Vân Thành chủ bị thương, thực là tại mua bố trí lúc, nghe được trắng Vân Thành chủ tại Trương gia miếu bị Đường Môn ám khí gây thương tích, hắn lại tại xuân hoa lầu trọng thương Đường Thiên Dung tin tức."

Lý Vân Phi nói: "Cho nên ngươi tự nghe Diệp Cô Thành trang sức dung mạo. Có đúng hay không!"

Thắng lúi đi: "Không tệ! Hai ta tương ấn chứng nhận bỗng chốc, cho nên cũng biết, tới ta trong ngôi miếu đồ nát người tự là danh Động Thiên hạ trắng Vân Thành chủ!"

Lục Tiểu Phụng thờ phào nhẹ nhõm, nói: "Ta rốt cuộc biết, tại sao cũng không thích ngắm hoa, cũng không hảo nữ sắc Diệp Cô Thành, tại sao muốn mỹ nữ tại hắn trước mặt mình hoa tươi lót đường rồi."

Lý Vân Phi cũng thờ dài miệng Khí Đạo: "Không tệ, hắn làm như vậy, bất quá là vì che dấu hấn vết thương trên người bên trên phát tán nùng huyết tanh tươi. Chúng ta tìm không được hắn, là bởi vì hấn núp ở vùng ngoại ô trong ngôi miếu đồ nát, chúng ta ở trong thành, làm sao có thể tìm đến."

Thắng lúi đi: "Vừa mới ta một người đến trong thành tới lúc, trong thành mười người bên trong, ít nhất có tám người đều cho rằng Diệp Cô Thành đã là tất thắng không thể nghi ngờ, đánh cuộc bàn miếu, thậm chí đã tới rồi bảy bát —, bọn họ tất cả đều đánh cuộc Diệp Cô Thành thắng, xuân hoa trước lầu kia một trước Thiên Ngoại Phi Tiên, nói vậy đã kinh ngạc rồi toàn bộ kinh thành."

Lý Vân Phi nói: "Hắn một kiếm kia đúng là Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp, ai có thể nghĩ đến, dùng được này một kiếm Diệp Cô Thành, chính đi núp đường thương nhĩ?"

Lục Tiểu Phụng thờ dài, nói: "Này vải đích xác có thể coi như là giá trị liên thành bảo vật, chúng ta thật sự là thụ chi có thẹn." Thông thường một loại thụ chi có thẹn ý tứ, bình thường cũng chính là từ chối thì bất kính ý tứ.

Thắng thông rốt cục mặt giãn ra mà cười, sau đó nói: "Tại hạ mặc dù không phải là cái gì rồi không dậy nổi đại nhân vật, lại chưa bao giờ nguyện thiếu người khoản nợ, chỉ cần hai vị đại hiệp chịu tiếp nhận tại hạ điểm này tâm ý, tại hạ cũng tự an lòng."

Lý Vân Phi đột nhiên vấn đạo: "Ngươi miếu ở nơi đâu?"

Thắng thông kỳ quái nói: "Ly đại hiệp còn muốn trước mặt nhìn một lần kia trắng Vân Thành chủ? Chẳng lẽ Ly đại hiệp không tin ta?"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta cũng không đúng ta cũng vậy coi như là trắng Vân Thành chủ bằng hữu, vào lúc này, ta nên đi xem một chút hấn."

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng tiếp theo thắng thông tới rồi hấn ngôi miếu đồ nát. Đi tới thiện phòng miếu, đột nhiên trong nhà truyền ra một cái thanh âm, Diệp Cô Thành rút kiếm rồi, phản ứng của hấn vẫn là nhanh như vậy, động tác vẫn là như vậy bén nhọn.

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Không cần rút kiếm, nếu là có rượu, không ngại châm một chén!"

Diệp Cô Thành nói: "Lý Vân Phi?" Nói xong, môn mở ra, mặc dù sắc mặt của hấn không tốt, thực là hai mắt của hấn vẫn là giống như như hàn tinh lóe sáng.

Lý Vân Phi nhìn một chút hấn, nói: "Không ngờ rằng chúng ta sẽ đến?"

Diệp Cô Thành không có nói gì, xoay người ngồi ở đó duy nhất trên ghế, yêu thích chậm rãi nói: "Các ngươi không nên tới, nơi này không có rượu!"

Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Nơi này không có rượu, lại có bằng hữu." Lục Tiểu Phụng cũng gật đầu. Bọn họ vốn là bằng hữu.

Diệp Cô Thành lạnh lùng nói: "Nơi này không có rượu, chỉ có một giết người kiếm thủ."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Giết người kiếm thủ cũng có thể có bằng hữu, bất kể ngươi đem không đem ta làm bằng hữu, ta đều đem ngươi trở thành làm bằng hữu."

Lý Vân Phi xoay mặt nhìn một chút phòng, trong phòng âm u mà ươn ướt, địa phương cũng không hết sức nhỏ hẹp, cũng chỉ có một giường, một bàn, một ghế, càng lộ vẻ bốn vách tiêu điều vắng vẻ, chỗ trống tịch mịch, cũng nổi bật lên kia một chiếc cô đèn càn hoàng hôn âm đạm. Trên vách tích bụi không trừ, mái nhà bên trên kết trước chu vông, cô đèn bên cạnh tàn phá kinh quyền, cũng đã có hồi lâu chưa từng lật xem.

Lý Vân Phi nhắc lên trên bàn ngọn đèn cùng kinh Phật, ngồi ở cái bàn bên trên, nói: "Huống chi, ngươi nếu là không đem ta làm bằng hữu, ra đi mở cửa lúc, làm sao không đem kiếm mang theo?"

Diệp Cô Thành khước mắt mang theo một chút ý cười, chậm rãi nói: "Ngươi có lẽ là ta duy nhất bằng hữu đi! Có thể có như ngươi vậy một người bạn, kỳ thực rất tốt." Lý Vân Phi biết, Diệp Cô Thành thật sự là quá tịch mịch, quá cao ngạo rồi. Hắn cơ hồ không có bằng hữu, bằng hữu đối với hắn mà nói là cái xa vật phẩm trang sức. Làm Lý Vân Phi đem hắn làm bằng hữu lúc, hắn cũng đem Lý Vân Phi xem làm bằng hữu. Nhân sinh nếu là có thể có một người bạn, đây cũng là không tiếc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64:: ngã bài

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 64:: ngã bài

Lý Vân Phi nhìn ngồi ở trên ghế đầu Diệp Cô Thành, trong lòng có chút cảm thán. Như vậy một cái đứng tại vô lâm chỗ cao nhất hiệp sĩ, hắn vốn không nên nhúng tay này triều đình bên trên âm mưu. Chẳng lẽ chỉ vì rồi hắn kia vận mệnh làm nhiều điều sai trái thân thế sao?

Lý Vân Phi vầy vầy đầu, đem ý nghĩ của mình từ trong ý nghĩ vứt đi, sau đó nói: "Tại trước khi quyết chiến, ngươi không nên cùng Đường Thiên dụng cụ người như thế giao thủ. Ngươi cũng nên biết, Đường Môn độc được đúng là không có thuốc nào chữa được."

Diệp Cô Thành mặt liền biến sắc, nói: "Các ngươi biết nhiều ít?"

Lý Vân Phi thờ dài, há miệng, cuối cùng không có nói ra, Lục Tiểu Phụng tiếp theo Lý Vân Phi lời nói, nói: "Chúng ta biết đến không nhiều lắm?"

Diệp Cô Thành ngậm miệng lại, trầm mặc thật lâu, sau đó chậm rãi nói: "Ta vốn không muốn cùng hắn giao thủ, thực là hắn lại tìm tới ta, hắn nói ta. . . Nói ta, tại hắn không tại lúc, đùa giỡn vợ hắn!"

Lý Vân Phi nói: "Ngươi dĩ nhiên không có!" Diệp Cô Thành cười lạnh một tiếng.

Lục Tiểu Phụng vội la lên: "Nếu không có, ngươi làm sao không giải thích?"

Diệp Cô Thành nói: "Nếu như ngươi là ta, ngươi hội giải thích sao?"

Lục Tiểu Phụng thờ dài lắc lắc đầu nói: "Sẽ không! Chuyện này vô luận phát sinh ở ai trên mình, ai cũng sẽ không giải thích, cho nên ngươi chỉ có xuất thủ."

Diệp Cô Thành nói: "Không tệ, ta chỉ có rút kiếm."

Lý Vân Phi nói: "Điểm này ta không kỳ quái, ta kỳ quái chính là lấy kiếm pháp của ngươi, kia Đường Thiên dụng cụ tại sao có thể có tổn thương cơ hội của ngươi."

Diệp Cô Thành lạnh lùng nói: "Hắn không tự không có!"

Lý Vân Phi nói: "Thực là ngươi lại bị thương."

Diệp Cô Thành tay nắm thật chắc, qua thật lâu, mới oán hận nói: "Chuyện này ta bản không muốn nói. Hắn có thể có cơ hội xuất thủ, chỉ là bởi vì ta tại rút kiếm lúc, đột nhiên nghe thấy được một trận rất kỳ quái tiếng địch."

Lục Tiểu Phụng sắc mặt cũng thay đổi, nói: "Cho nên ngươi lập tức phát hiện có cái rắn độc? . . ."

Diệp Cô Thành bỗng chốc đứng lên. Vấn đạo: "Làm sao ngươi biết?"

Lục Tiểu Phụng cũng cầm thật chắc hai đấm, nói: "Tự vào hôm nay trong vòng một ngày, chúng ta đã có hai người bằng hữu bị này rắn độc cắn, còn có một cái ngã xuống giường, sống chết không rõ. Diệp Cô Thành con ngươi tại co rút lại, sau đó chậm rãi ngồi xuống.

Lục Tiểu Phụng chậm rãi nói: "Ngươi trọng thương sau, có cao nhất chỗ tốt người vốn phải là Tây Môn Xuy Tuyết." Diệp Cô Thành gật đầu.

Lục Tiểu Phụng nói tiếp: "Thực là hại người của ngươi cũng không phải là Tây Môn Xuy Tuyết!"

Diệp Cô Thành nói: "Ta biết, hần tuyệt không phải là người như thế, người như vậy tuyệt đối luyện không được hần kia cao ngạo tuyệt thế kiếm pháp."

Lục Tiểu Phụng thật dài thờ ra một hơi, nói: "Không ngờ rằng người cư nhiên cũng là Tây Môn Xuy Tuyết tri kỷ."

Diệp Cô Thành nhìn chăm chú trên bàn kiếm, chậm rãi nói: "Ta sẽ giải thích cũng không phải là người của hần, mà là hần kiếm."

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Không ngờ rằng, trên đời này không những có cỏi mờ bằng hữu, còn có cỏi mờ địch nhân."

Diệp Cô Thành bỗng nhiên nói: "Nghe nói hiện tại có rất nhiều người hạ trọng chú đánh cuộc ta thắng."

Lý Vân Phi điểm gập đầu nói: "Không tề, hiện tại đánh cuộc người thắng bàn miệng đã đến bảy so sánh một!"

Diệp Cô Thành mang theo vẻ suy tư nói: "Trong đó cũng có đánh cuộc Tây Môn Xuy Tuyết thắng người. Ta như thua, này chút ít người chẳng phải là ngồi thu ngư ông đắc lợi."

Lý Vân Phi nhìn Diệp Cô Thành mắt, nói: "Người cho rằng là những người đó làm?"

Diệp Cô Thành hỏi ngược lại: "Người cho là không đúng?" Lý Vân Phi không có nói chuyện, hiện tại Lục Tiểu Phụng tại đầu tư bên cạnh, hần cái gì cũng không thể nói.

Diệp Cô Thành lại đứng lên, đẩy ra cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ Minh Nguyệt, lẩm bẩm nói: "Hôm nay là hai mươi sáu, còn có mười chín ngày tỵ là tháng chín mười lăm rồi."

Lý Vân Phi nói: "Chẳng lẽ người còn muốn đứng hạn ứng chiến. Người tổn thương, còn có thể chống đỡ đến kia một ngày sao?"

Diệp Cô Thành nói: "Người thấy ta giống một cái nuốt lời bội ước người sao? Ta cho dù chết cũng sẽ chống đỡ đến kia một ngày."

Lý Vân Phi thờ dài nói: "Ta sợ đúng là người căn bản tỵ sống không qua mười ngày. Người bây giờ cái bộ dáng này, còn có thể quyết đấu sao? Coi như là người chống được rồi kia một ngày, người cũng hần phải chết không thể nghi ngờ."

Diệp Cô Thành vừa cười cười, cười đến rất thê lương, chậm rãi nói: "Tổn thương là không có cứu, người là hần phải chết, nếu muốn chết, có thể chết tại Tây Môn Xuy Tuyết dưới kiếm, chẳng lẽ không phải một đại khoái chuyện?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Người tổn thương cũng không phải là không có thể cứu, theo ta được biết, Thiếu Lâm tự có bên trong đan dược gọi Đại Hoàn đan, nên có thể giải người độc."

Diệp Cô Thành nói: "Thực là thời gian chưa đủ!"

Lục Tiểu Phụng không nhịn được nói: "Người tỵ không thể thay đổi kỳ tái chiến sao?"

Diệp Cô Thành lắc đầu nói: "Không thể đổi, ta cả đời này đã nói, chẳng bao giờ sửa đổi."

Lý Vân Phi nói: "Có thể tới cấp(vội), chúng ta bây giờ an vị xe đi, nhất định có thể tại trong mười ngày chạy tới Thiếu Lâm tự, đến lúc đó hướng muốn đan dược, bọn họ tất sẽ không không để cho, sau đó lập tức gấp trở về, người tỵ ở trên xe chữa thương, chúng ta định có thể ở quyết đấu trước chạy tới kinh thành, khi đó, người tổn thương cũng không sai biệt lắm tốt lắm. Như vậy các người tỵ có thể đúng hạn tới. Tuyệt sẽ không nhượng người nuốt lời bội ước."

Lục Tiểu Phụng nói: "Hảo, các người hiện tại đã, ta đi tiếp theo tra chuyện này phía sau màn hắc thủ!"

Xe ngựa là kinh thành tốt nhất xe ngựa, hiện tại thời gian trọng yếu nhất, Lý Vân Phi tự mình dám xe ngựa, Diệp Cô Thành an vị ở bên cạnh hần.

Xe ngựa ra rồi kinh thành, Lý Vân Phi cười cười nói: "Diệp thành chủ, chúng ta cũng coi như là bằng hữu. Người chuyện này không cùng ta nói nói?"

Diệp Cô Thành nói: "Chuyện gì?"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta biết kế hoạch của các người rồi."

"Người biết cái gì?" Diệp Cô Thành nhìn Lý Vân Phi nói.

Lý Vân Phi nói: "Các người cái kế hoạch này cũng coi như là thiên y vô phùng, thực là trong lúc vô tình ta được đến rồi cái tin tức!"

Diệp Cô Thành lạnh giọng nói: "Tin tức gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Thành chủ, người là tiền triều hậu duệ, gia tộc bị Nam Vương phủ cứu."

Diệp Cô Thành nói: "Ta là hải ngoại trắng Vân Thành thành chủ. Cái gì tiền triều hậu duệ?"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Kể từ khi Chu Lệ mưu phản, Kiến Văn Đế bị Nam Vương phủ cứu, chạy trốn tới hải ngoại, thành lập trắng Vân

Thành, truyền tới người này một đời, đại đại lấy báo thù là (vì) nhiệm vụ của mình, lần này các người làm ra cái này bằng kế hoạch lớn, chính là vì báo này huyết hải thâm cừ đi!"

Diệp Cô Thành nói: "Làm sao người biết chuyện này?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Đây chỉ là trước đây thật lâu một người bằng hữu của ta vô ý trong đó phát hiện một cái bí mật. Lúc ấy ta cũng vậy không có để ý! Về sau, người lại muốn cùng Tây Môn Xuy Tuyết quyết đấu."

Diệp Cô Thành nói: "Chẳng lẽ cùng Tây Môn Xuy Tuyết quyết đấu có nghi điểm?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không có, ta cũng không có nói người cùng Tây Môn Xuy Tuyết quyết đấu có nghi điểm! Chẳng qua là ta lúc ấy rất không muốn cùng Tây Môn Xuy Tuyết quyết đấu, vô luận các người ai chết rồi cũng không tốt."

Diệp Cô Thành nói: "Sau đó thì sao?"

Lý Vân Phi nói: "Sau đó, Tây Môn Xuy Tuyết nói ngày, mà người nói địa điểm! Người lại muốn tại Từ Cẩm đình quyết chiến, thực là ta vẫn là không có khả nghi!"

Diệp Cô Thành nói: "Vậy người hoài nghi ta cái gì?"

Lý Vân Phi thở dài nói tiếp: "Thực là ta tới rồi kinh thành sau thế nhưng phát hiện người bị thương, này cũng thật bất khả tư nghị, thiên hạ này ai có thể tổn thương người?"

Diệp Cô Thành nói: "Ta đương nhiên là có khả năng bị thương!"

Lý Vân Phi dừng xe ngựa, nói tiếp: "Là (vâng, đúng), thực là làm chúng ta đi tìm trí tuệ đại thông lúc, hấn cư nhiên bị người diệt khẩu rồi. Này dĩ nhiên cũng không có nghi điểm gì. Thực là về sau chết rồi một người, này thật bất khả tư nghị."

Diệp Cô Thành nói: "Người là nói Công Tôn đại nương?"

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, là Công Tôn đại nương. Công Tôn đại nương kiếm pháp rất cao, trên giang hồ bây giờ có thể giết người của hấn không cao hơn năm cái, thực là hấn bị người ghim chết rồi, ai có thể ghim chết nàng? Ta nghĩ tới Tây Môn Xuy Tuyết cùng người."

Diệp Cô Thành nói: "Vậy cũng có thể là Tây Môn Xuy Tuyết!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không tệ, chẳng qua là về sau ta phát hiện một vật." Nói hết Lý Vân Phi lấy ra một Trương Ngọc bài. Là Nam Vương phủ ngọc bài.

Diệp Cô Thành lạnh lùng nói: "Coi như là Nam Vương phủ ngọc bài cũng không có cái gì, có thể là Nam Vương phủ người ở lại nơi đó."

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không tệ, là có thể là Nam Vương phủ người lưu lại, thực là làm như ta đem này chút ít nghi điểm đều liền cùng một chỗ lúc, về sau ta lại muốn đến thân thể của người, người cùng Nam Vương phủ quan hệ, về sau liền nghĩ đến kế hoạch của các người."

Diệp Cô Thành nói: "Cái gì kế hoạch?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người vẫn là chưa tin ta, hảo ta liền đem kế hoạch của các người nói ra. Người dùng cùng Tây Môn Xuy Tuyết trận kia quyết đấu hấp dẫn các lộ anh hùng, mà đại nội thị vệ vì phòng ngừa giang hồ nhân sĩ, tất hội điều trọng binh gác, như vậy người tự đem hoàng đế người bên cạnh điều đi. Sau đó, các người là có thể thân không biết quý không hay đổi đi hoàng đế."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65:: Lý Vân Phi kế hoạch

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 65:: Lý Vân Phi kế hoạch

Diệp Cô Thành giật mình nhìn chậm rãi mà nói Lý Vân Phi, thật giống như lần đầu tiên nhìn thấy hấn. Sau đó chậm rãi nói: "Người không đúng Thần!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Dĩ nhiên, ta dĩ nhiên không đúng!"

Diệp Cô Thành lạnh lùng nói: "Kia làm sao ngươi biết làm sao nhiều chuyện?"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Chẳng qua là một chút xú ý nghĩ! Kỳ thực Lục Tiểu Phụng cũng có chút hoài nghi chuyện này không đơn giản, chẳng qua là hắn không có hoài nghi đến ngươi mà thôi. Dù sao ngươi là cao cao tại thượng trắng Vân Thành chủ, làm sao sẽ làm ra chuyện như vậy nhỉ?"

Diệp Cô Thành nói: "Ngươi đem ngươi cũng biết đều nói cho ta, ngươi sẽ không sợ ta giết ngươi?"

Lý Vân Phi cười nói: "Dĩ nhiên không sợ, chúng ta dù sao cũng là bằng hữu, với lại ta cũng vậy không đứng tới gần cản ngươi!"

Diệp Cô Thành kỳ quái nói: "Ngươi. . . Lời này của ngươi cái gì ý tứ?"

Lý Vân Phi nói: "Ta và ngươi là bằng hữu, thực là ta cùng hoàng Đế một chút quan hệ cũng không có, chẳng qua là, ngươi cái kế hoạch này vẫn có chỗ sơ hở, nếu như tựa như hiện tại đồng dạng, cái kia giả mạo người của ngươi, nếu như bị người phát hiện rồi, kia hết thấy tựa đều kiểm cũi ba năm thiêu một giờ rồi. Thực là ta sớm tựa nghĩ được rồi một cái kế hoạch. Là căn cứ kế hoạch của ngươi đổi thành."

Diệp Cô Thành nói: "Cái gì kế hoạch?"

Lý Vân Phi cười đắc ý rồi cười, nói: "Chúng ta bây giờ tựa đi Thiếu Lâm lấy được Đại Hoàn đan, bọn họ nhất định sẽ cấp cho, một viên Đại Hoàn đan có thể gia tăng người một giáp công lực. Ta bây giờ là Tiên Thiên sơ cấp, nếu như ăn Đại Hoàn đan như vậy ta nhất định có thể đột phá đến Tiên Thiên trung cấp, lấy ta khi đó công lực, giải quyết vài cái đại nội thị vệ tuyệt không là vấn đề, đến lúc đó, ngươi đi cùng Tây Môn Xuy Tuyết quyết chiến, ta đi giết rồi hoàng đế, sau đó lại đi quan sát ngươi quyết chiến. Ai cũng sẽ không hoài nghi! Chuyện này tự nhiên liền làm thành."

Diệp Cô Thành trầm tư một lúc lâu, nói: "Ngươi xuống xe, giáo ta hội ngươi kiếm pháp của ta, đến lúc đó tựa có nắm chắc hơn rồi."

Lý Vân Phi bộ mặt kích động nói: "Ngươi là nói muốn dạy ta Thiên Ngoại Phi Tiên?"

Diệp Cô Thành cười nói: "Không, Thiên Ngoại Phi Tiên chẳng qua là ta kiếm pháp trong mạnh nhất một chiêu, ta sẽ đem ta Phi Tiên kiếm pháp toàn bộ giao cho ngươi. Dĩ nhiên bao gồm Thiên Ngoại Phi Tiên."

Lý Vân Phi trong lòng từng đợt kích động, đây cũng là Thiên Ngoại Phi Tiên a, đây là được xưng Cổ Long thể giới bên trong đỉnh phong một chiêu. Huống chi còn có Diệp Cô Thành Phi Tiên kiếm pháp. Nhiệm vụ này quá đáng giá.

Hai người đi tới trong rừng cây, Diệp Cô Thành bắt đầu truyền thụ Lý Vân Phi kiếm pháp, Diệp Cô Thành thi triển ra cái này kiếm pháp, quả thực là nhanh như thiểm điện, mau như cuồng phong, mỗi một chiêu đều tinh diệu vô cùng. Cơ hồ không lưu sơ hở, nhìn Lý Vân Phi là tròn mắt hốc mồm. Cuối cùng Diệp Cô Thành lấy một cái Thiên Ngoại Phi Tiên kết thúc. Lý Vân Phi nhắm mắt lại, hồi tưởng mới vừa hình ảnh, một lần, hai lần, ba lần. . . Không biết suy nghĩ bao nhiêu lần. Hệ thống rốt cục truyền đến tin tức: đánh số 2112, chúc mừng ngươi học được Thiên Cấp võ học « Phi Tiên kiếm pháp », học xong nhất thức phá toái cấp chiêu thức Thiên Ngoại Phi Tiên.

Lý Vân Phi tâm Trung Phi thường kích động, đây cũng là Thiên Cấp võ học, là trừ Thần Cấp võ học ở ngoài cao nhất võ học rồi. Có thể luyện tới Địa Tiên nhất lưu cảnh giới. Thực là thật là lợi hại vô cùng. Rốt cục để cho hắn học xong. Cái này nội dung võ kích thật đáng giá.

Ngay trước Diệp Cô Thành mặt chà một lần, nhượng Diệp Cô Thành chỉ điểm chỉ điểm, sau đó, Lý Vân Phi tựa cùng Diệp Cô Thành cùng nơi hướng Thiếu Lâm tự chạy tới, diễn trò cũng phải làm toàn bộ a.

Năm ngày, tròn năm ngày thời gian, ăn ngủ đều ở trên xe, mỗi đến một cái trạm dịch tựa đổi lại con ngựa, đổi lại lái xe người, cuối cùng rốt cục tại trong năm ngày chạy tới Thiếu Lâm tự.

Thiếu Lâm tự sơn môn tựa tại kia Tung Sơn trên, Lý Vân Phi cùng Diệp Cô Thành từng bước đi lên Thiếu Lâm tự, gõ đại môn.

Thiếu Lâm tự phương tượng tự mình ra cửa nghênh đón, lấy Diệp Cô Thành giang hồ địa vị, đây là nhất định phải, Lý Vân Phi nói rõ rồi ý đồ đến. Thiếu Lâm phương tượng bộ mặt khó xử, nói: "Không đứng tiểu tăng không muốn cho ngươi nhóm, chẳng qua là này Đại Hoàn đan là Thiếu Lâm dị bảo, một giáp mới có thể luyện thành hơn mười viên, hiện tại trong chùa chỉ còn lại sáu miếng, này. . ."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi đem Đại Hoàn đan cho chúng ta, này coi như là ta thiếu các ngươi một cái nhân tình, nếu không, đừng trách ta mạnh mẽ xông tới Thiếu Lâm, mạnh đoạt các ngươi Đại Hoàn đan, đến lúc đó, cũng không phải là lấy đi một cái, mà là một cái không lưu."

Thiếu Lâm phương tượng lạnh lùng nói: "Lý thiếu hiệp, chẳng lẽ cho là chúng ta Thiếu Lâm là ngồi không? Chỉ bằng một mình ngươi, sợ rằng. . ."

Diệp Cô Thành khẽ cười nói: "Còn có ta một cái đấy!"

Thiếu Lâm phương tượng nói: "Diệp thành chủ nếu là không có bị thương, chúng ta Thiếu Lâm làm sao dám cùng thành chủ nói như vậy! Chẳng qua là, thành chủ bây giờ phen này bộ dáng, sợ rằng liên thủ cũng không xảy ra đi!"

Diệp Cô Thành cười lạnh một tiếng, nói: "Chỉ cần kiếm tại tay, ta liền chính là trắng Vân Thành chủ!"

Lý Vân Phi lớn tiếng cười, cười ôm bụng, ngồi xổm xuống rồi, từng tiếng từng tiếng cười đánh vào Thiếu Lâm nhiều tầng trong lòng.

Vừa cùng còn hét lớn: "Ngươi cười cái gì?"

Lý Vân Phi cười lớn nói: "Các ngươi hiện tại Thiếu Lâm cũng là miệng cọp gan thỏ, đại đa số vũ tăng đã đến kinh thành, bọn họ đi đâu liếc Vân Thành chủ hòa Tây Môn Xuy Tuyết quyết chiến rồi, các ngươi Thiếu Lâm hiện tại còn có người nào! Ngươi nếu là không giao ra, ta nhưng muốn động thủ."

Thiếu Lâm phương trượng suy nghĩ một lúc lâu, nói: "Hảo, thì cho ngươi một mai." Nói hết kêu cái tiểu hòa thượng đi lấy được.

Đại Hoàn đan là chứa ở một cái hộp gỗ trong, Lý Vân Phi nhận lấy hộp gỗ, mở ra vừa nhìn, một mai màu đỏ thắm đan được chứa ở bên trong, một trận mùi thơm ngát truyền tới. Hệ thống cũng truyền ra tin tức: chúc mừng đánh số 2112 đạt được đan được Đại Hoàn đan.

Xe bên trên, Lý Vân Phi đã ăn vào Đại Hoàn đan, tại đánh sâu vào Minh Ngọc công thứ tám cấp. Từng đợt nội khí ở trên người tán loạn. Lý Vân Phi chỉ có một chút điểm đánh sâu vào đại huyệt trên người, không biết qua bao lâu, rốt cục thân thể một trận nhẹ nhõm, Lý Vân Phi Minh Ngọc công cuối cùng đã tới tầng thứ tám. Tự mình cũng đánh sâu vào tiến vào Tiên Thiên trung cấp, tại này phiên trên giang hồ cũng coi như là đỉnh cấp cao thủ.

Sau đó, hắn lại bắt đầu mỗi đêm ngày luyện tập Phi Tiên kiếm pháp. Đoạn thời gian này cũng đúng là cực khổ, nhưng, Lý Vân Phi biết kia hoàng đế còn dễ nói, mặc dù cũng là cao thủ, thực là kia Thất Tinh kiếm trận cũng không phải là dễ phá. Hắn muốn thuận thực Diệp Cô Thành truyền cho hắn Phi Tiên kiếm pháp cùng chiêu đó Thiên Ngoại Phi Tiên. Dù sao kia Phi Tiên kiếm pháp uy lực là rất lớn, so với cuồng phong khoái kiếm mà nói, Tiên Thiên muốn mạnh hơn quá nhiều.

Thời gian ngày từng ngày đi qua rồi. Đã đến tháng chín mười bốn rồi, Phi Tiên kiếm pháp cũng đã đột phá đến tầng thứ tư, đã so sánh cuồng phong khoái kiếm muốn mạnh hơn không ít, huống chi còn có một thức này Thiên Ngoại Phi Tiên. Lý Vân Phi hiện tại trong lòng rất là tự tin, hắn nhất định sẽ đem nhiệm vụ này hoàn thành.

Diệp Cô Thành cũng đem nam Vương thế tử cùng Vương tổng quân giới thiệu cho rồi Lý Vân Phi, mà Lý Vân Phi cũng biết này nam Vương thế tử là Nam Vương phủ thứ Trưởng Số 1 tay, cho nên, hắn hiện tại càng là tràn đầy tự tin.

Tháng chín mười lăm, đêm trăng tròn, Từ Cẩm đình, Nhất Kiếm Tây Lai, Thiên Ngoại Phi Tiên. Người người đều ở Từ Cẩm thành chờ Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết đến. Thực là Lý Vân Phi vẫn đứng ở nam ngoài thư phòng mặt chờ. Đây là nhiệm vụ của hắn, hắn chính là chết cũng muốn thành công, không đúng bởi vì bằng hữu, chỉ là vì tự mình.

Lý Vân Phi có thể nghe được, này nam bên trong thư phòng thanh âm, là cái kia trường hướng lão thái bà thái giám đang nói chuyện.

Kia hoàng đế cũng có mạnh mẽ nội lực, Vương An vừa tới rồi bên cạnh hắn hắn tự nhảy lên, hô: "Người nào?"

Vương An không chút hoang mang nói: "Lão nô Vương An, hầu hạ hoàng thượng dùng trà."

Hoàng đế phát phát tay nói: "Ta không cần ngươi hầu hạ rồi, ngươi lui ra đi!"

Vương An nói: "Dạ!"

Hoàng đế nói mỗi một câu nói đều là Kim Khẩu Ngọc Ngôn, không tha bất luận kẻ nào cãi lời. Hắn chính là đem chân cắt đứt, hắn cũng muốn leo ra đi. Thực là kia Vương An lại không có đi ra ngoài, còn đứng ở nơi đó không nói lời nào.

Hoàng đế nhíu mày nói: "Ngươi làm sao còn không đi!"

Vương An không chút hoang mang nói: "Nô tỳ có chuyện quan trọng muốn bẩm báo hoàng thượng."

Hoàng đế có lẽ là lần đầu tiên có người ngỗ nghịch tự mình, cả giận nói: "Chuyện gì, nói!"

Vương An nói: "Nô tỳ là muốn hoàng thượng thấy một người."

Hoàng đế cả giận nói: "Ngươi nửa đêm canh ba hù dọa thánh giá, tự trầm đi gặp một người, ngươi là nghĩ đã chết rồi sao? Nếu không phải ngươi theo ta hai mươi năm, ta sớm tự giết rồi ngươi!"

Vương An cúi đầu nói: "Thỉnh hoàng thượng bớt giận, hoàng thượng nhìn thấy người nào cũng sẽ không trách tội lão nô rồi."

Hoàng đế nhìn Vương An thật lâu, đè nén xuống chính mình giận Khí Đạo: "Người ở nơi đâu?"

"Ở chỗ này." Vương An phát tay một cái làm rồi thủ thế, ngoài - trường bỗng nhiên sáng lên hai ngọn đèn. Dưới ánh đèn lại xuất hiện một người. Một cái rất anh tuấn thanh niên, mặc trên người kiện áo vàng. Ánh đèn mặc dù so sánh ánh trăng sáng ngời, người nhưng vẫn là dường như đứng tại trong mây mù, chính là kia nam Vương thế tử.

Chương 66:: hoàng đế vô công của

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 66:: hoàng đế vô công của

Hoàng đế thấy không rõ, phật mở màn lụa đi ra ngoài, sắc mặt đột nhiên thay đổi, trở nên nói không ra lời đáng sợ. Đứng ở trước mặt hắn này tuổi trẻ nhập, tựa hường là hắn chính mình bóng dáng. Hai người đồng dạng vóc người, đồng dạng dung mạo, mặc trên người, cũng chính là y phục của hắn.

Hoàng thượng là độc nhất vô nhị, hoàng thượng mặc quần áo cũng là độc nhất vô nhị, người khác bất kể như thế nào cũng là không thể xuyên. Ai cũng không được.

Hoàng đế cả giận nói: "Vương An, người kia là ai! Dám như vậy đại nghịch bất đạo. Dám mặc trẫm y phục. Vẫn cùng trẫm như thế tương tự!"

Vương An nhìn lên trước mặt hai người, mang trên mặt chừng không cách nào hình dung nụ cười giả tạo. Sau đó cúi đầu nói: "Vị này là đại sự hoàng đế đích hệ tử tôn, Nam Vương ông thế tử. Cũng chính là đương kim thiên tử ruột thịt đường đệ."

Hoàng đế không nhận được lại đánh giá này nam Vương thế tử hai mắt, trầm mặt nói: "Người là phụng điều vào kinh thành?"

Nam Vương thế tử cúi đầu, nói: "Không đúng."

Hoàng đế nói tiếp: "Nếu không có nhận lệnh vào kinh thành, tự tự ý khoảng cách đất phong, cai là cái gì tội danh, người nên biết đi!"

Nam Vương thế tử đầu thủy đặc thấp hơn.

Hoàng Đế đạo: "Hoàng tử phạm pháp, cùng dân cùng tội. Trẫm tuy có tâm che chở, chi sợ vậy. . ."

Nam Vương thế tử đột nhiên đem đầu gối lên, nói: "Chỉ sợ cũng tránh không được mất đầu chi tội."

Hoàng đế gật gật đầu nói: "Không tệ!"

Nam Vương thế tử nói: "Nếu biết pháp, vì sao phạm pháp."

Hoàng đế cả giận nói: "Người. . ."

Nam Vương thế tử lại cắt đứt lời của hắn, nói: "Tri pháp phạm pháp, tội thêm một bậc, trẫm mặc dù có tâm cứu người một mạng, tiếc rằng tổ tông gia pháp còn tại."

Hoàng đế giận dữ nói: "Người là ai, dám đối với trẫm vô lễ?"

Nam Vương thế tử nói: "Trẫm vâng mệnh ở tại ngày, chính là đương kim thiên tử."

Hoàng đế song chưởng nắm chặt, cảm tức nam Vương thế tử cùng Vương tổng quân. Hắn hiện tại cuối cùng là biết đây là cái lớn bực nào âm mưu.

Nam Vương thế tử nói: "Vương tổng quân!"

Vương An lập tức khom người nói: "Có nô tỳ."

Nam Vương thế tử nói: "Niệm tại đều là tiên hoàng huyết mạch, không ngại ban thưởng hắn cái toàn thân, sẽ đem hắn thi thể cả đem đưa đến Nam Vương phủ."

Hắn nhìn về mặt sắc mặt giận dữ hoàng đế, chậm rãi nói: "Ta thật sự không hiểu, bày đặt hảo hảo Tiểu vương gia không làm, tại sao hết lần này tới lần khác muốn tới trong hoàng cung tìm chết! Làm cái gì vậy nhỉ?"

Hoàng đế cười lạnh nói: "Ta chỉ có một câu nói hỏi các người, cái này hoang đường chuyện, các người là làm sao nghĩ ra được?"

Vương An nháy mắt vài cái, rốt cục không nhận được cười to nói: "Chuyện này ta thật cũng không muốn nói ra, thực là ta thật sự là không nhận được."

Hoàng Đế đạo: "Người nói?"

Vương An nói: "Đây là từ lão Vương ông vào kinh lúc, phát hiện Tiểu vương gia cùng hoàng thượng người lớn lên giống nhau như đúc sau, cái kế hoạch này lại bắt đầu."

Hoàng Đế đạo: "Ta đối đãi người không tệ, người cứ như vậy bị hắn mua chuộc."

Vương An nói: "Thành thật mà nói, ta chẳng những thích bài bạc, còn thích chơi gái." Nói chơi gái chữ, trên mặt của hắn thể nhưng lộ ra một loại nói không ra lời nụ cười. Đào Đạt đắc ý nói: "Cho nên, hoa của ta tiêu luôn luôn không nhỏ, dù sao cũng phải tìm tài lộ không đúng!"

Hoàng Đế đạo: "Lá gan của ngươi không nhỏ, chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ thất bại, bị trăm lạng trì xử tử."

Vương An nói: "Không, lá gan của ta rất nhỏ, với lại ta suốt đời cẩn thận, nếu không phải nắm chắc. Ta sẽ không làm."

Hoàng đế cười lạnh nói: "Ngươi chuyện này đã là nắm chắc rồi."

Vương An nói: "Ta vốn đang lo lắng những thứ kia đại nội thị vệ, nhưng là bây giờ lùi bước tại lo lắng."

Hoàng Đế đạo: "Tại sao nói như vậy?"

Vương An nói: "Thích người đánh cờ nếu là nghe thấy có hai đại danh thủ quốc gia đang đánh cờ, hẳn khả năng ngốc(dùng) có ở trong phòng không? Học kiếm người cũng như vậy, như biết, đương thời nhất phụ nổi danh hai đại kiếm khách, tựu tại điện Thái Hòa bên trên tỷ võ, bọn họ có thể trong phòng đài đi xuống sao?"

Hoàng Đế đạo: "Ngươi là nói! Trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết?"

Vương An kỳ quái nói: "Ngươi cũng biết hai người kia?"

Hoàng đế thân nhiên nói: "Lấy hai người kia kiếm thuật cùng nổi danh này chút ít người cũng xác thực ngốc(dùng) không đi xuống."

Vương An kiêu ngạo nói: "Lòng người luôn là nhục trường."

Hoàng Đế đạo: "May là bên cạnh ta còn có vài cái cho tới bây giờ không động tâm người!" Đột nhiên hoàng đế phòng ngủ hốc tối bên trong đi ra bốn người, ba người dùng song kiếm, một người dùng đan kiếm. Bốn người này là phi ngư bảo cá gia huynh đệ, bốn người một mẹ đồng bào, tâm ý tương thông, bốn người liên thủ, cũng đúng là ít có đối thủ.

Hoàng Đế một cái vung tay nói: "Trảm!" Vương An cũng gọi là nói: "Phá!"

Lý Vân Phi dùng được Thiên Ngoại Phi Tiên, từ cửa xuyên việt mà đến, một kiếm tựu đồng thời đâm về bốn người. Một trận bão kiếm chạm vào nhau thanh âm, mẫn Thiên kiếm ảnh cũng không trông thấy rồi, này lúc cá gia huynh đệ đã ngã xuống hai cái. Nếu phá bọn hắn hợp kích chi thuật, này còn dư lại hai người cũng không coi là cái gì.

Lý Vân Phi trong lòng một trận cảm khái, bốn người này cũng là nhất lưu kiếm thủ, mình trước kia nhiều nhất có thể đối phó hai cái, hiện tại lại có thể đồng thời đối phó bốn người liên thủ, hơn nữa còn có thể thắng được bọn họ. Này trắng Vân Thành chủ kiếm pháp, quả nhiên là rất cao minh.

Hoàng đế lạnh lùng nói: "Ngươi là ai? Kiếm pháp cư nhiên như vậy cao minh?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Lý Vân Phi."

Hoàng Đế đạo: "Lý Vân Phi? Ta biết ngươi!"

Lý Vân Phi nói: "Son đã thảo dân. Không ngờ rằng thế nhưng bên trên Động Thiên nghe."

Hoàng đế lắc lắc đầu nói: "Ta biết ngươi phá án lợi hại, còn từng là phá Nam Vương phủ án tử. Thực là, ta nhớ được, kiếm pháp của ngươi tuyệt sẽ không cao minh thành như vậy!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ, bất quá ta có một người bạn, hắn gọi Diệp Cô Thành! Hắn từng là truyền thụ cho ta mấy chiêu kiếm pháp, có thể phá bọn hắn, cũng không đúng chuyện khó khăn lắm!"

Hoàng đế ánh mắt sáng lên, nói: "Thiên Ngoại Phi Tiên?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, chính là Thiên Ngoại Phi Tiên."

Hoàng đế cười nói: "Thiên Ngoại Phi Tiên, một kiếm phá Thất Tinh, quả nhiên là hảo kiếm pháp, bất quá, ngươi là thế nào bị bọn họ mua chuộc?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Nhận ủy thác của người, trung người chuyện. Chuyện này, ta phải làm. Ta biết hoàng thượng võ công kiến thức định lực rất cao. Nhưng là hôm nay, ngươi phải chết." Nói xong, Lý Vân Phi giờ lên bảo kiếm, một kiếm đâm về rồi hoàng đế.

Hoàng đế hô: "Bọn họ cho ngươi cái gì, ta gấp đôi cho ngươi!" Lý Vân Phi lý cũng không có để ý đến hắn, kiếm liền hướng hoàng đế công tới. Hoàng đế lui về phía sau đi, lui không thể lui hết sức. Một chương đánh hướng Lý Vân Phi. Hảo nội lực, một chương này giống như là trường giang đại hà lao qua, hoàng đế này nội công thật sự là đáng sợ.

Lý Vân Phi nhanh ra. Tiếp đó lại là một kiếm đâm tới, này một kiếm so sánh trước một kiếm còn nhanh, hoàng đế chỉ có thể miễn miễn cường cường tránh né, trên mình bị kiếm xẹt qua từng đạo vết thương. Huyết một chút xú chảy xuống. Hoàng đế này có lẽ võ công rất cao, thực là hắn kinh nghiệm đối địch

thật sự là quá ít. Một cái hoàng đế, vạn dân đứng đầu, làm sao có thể có người dám thật tình cùng hắn giao thủ nhỉ?

Lý Vân Phi nhìn còn tại miễn cưỡng chống đỡ hoàng đế, trong lòng mặc dù có chút không đành lòng, vị hoàng đế này cũng coi như là kinh tài Diễm Diễm hạng người, chết ở chỗ này thật là đáng tiếc, nếu là tiến vào võ lâm, có chút kinh nghiệm đối địch, tất nhưng bài danh võ lâm cao thủ hàng ngũ.

Lý Vân Phi cũng không muốn để cho hắn tái chịu khổ, dùng được rồi nhất thức Thiên Ngoại Phi Tiên, kia hoàng đế tránh né không kịp, một kiếm đâm vào trái tim, kia hoàng đế nhìn Lý Vân Phi thờ dài nói: "Quả nhiên hảo kiếm pháp." Nói xong cũng khí tuyệt bỏ mình.

Hệ thống truyền đến thanh âm: đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ: trợ giúp Diệp Cô Thành tiến hành mưu phản thành công, nhiệm vụ phần thưởng: hộ thể thần công « di hoa tiếp mộc », nhiệm vụ vi tích phân: 80000.

Lý Vân Phi thờ dài, giết hoàng đế này không phải hắn mong muốn, thực là hắn vẫn là giết, này là vì mình, người luôn là đắc dựa vào tự mình. Ai cũng dựa vào không được.

Lý Vân Phi nói: "Hậu táng rồi hắn đi, ta muốn đi xem thành chủ cùng Tây Môn Xuy Tuyết quyết đấu, thành chủ còn đang chờ ta cho hắn báo tin mừng đây! Ta đi!"

Điện Thái Hòa bên trên, Lục Tiểu Phụng, Hoa Mãn Lâu, Mộc đạo nhân, Tư Không trích tinh đám người chính đứng ở nơi đó, chờ Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết đến.

Đột nhiên một người kêu lên: "Trắng Vân Thành chủ tới rồi!"

Dưới ánh trăng quả nhiên một kiếm xuất hiện rồi một cái Bạch y nhân ảnh, thân hình bông bênh, tựa như ngự phong, khinh công cao, thế nhưng không thể so với Tư Không trích tinh sai.

Tư Không trích tinh lại thờ dài, nói: "Không ngờ rằng Diệp Cô Thành cũng có cao như vậy khinh công."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Nếu như không có cao như vậy khinh công, lại như vậy có thể sử dụng ra một chiêu kia Thiên Hạ Vô Song Thiên Ngoại Phi Tiên nhỉ?"

Từ dưới ánh trăng xem ra, Diệp Cô Thành sắc mặt xác thực rất tốt, Lục Tiểu Phụng trong lòng nói lòng một hơi, nói: "Xem ra Diệp Cô Thành độc cuối cùng là giải rồi. Thực là Lý Vân Phi người của hắn ở nơi đâu nhỉ? Là hắn cùng Diệp Cô Thành cùng đi Thiếu Lâm muốn giải được, thực là Diệp Cô Thành hiện thân rồi, hắn ở đâu?" Lục Tiểu Phụng vừa dứt lời, Tây Môn Xuy Tuyết cũng xuất hiện ở không trung, rơi xuống Diệp Cô Thành đối diện.

Hai người tất cả đều là bạch y như tuyết, không nhiễm một hạt bụi, mặt bên trên tất cả đều là hoàn toàn không lộ vẻ gì, vào giờ khắc này ở giữa, người của bọn họ đã trở nên hướng bọn họ kiếm đồng dạng, lãnh khốc sắc bén, đã hoàn toàn không có ai tình cảm.

Hai người lẫn nhau ngưng mắt nhìn, ánh mắt trong đều ở phát ra quang.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67:: nhiệm vụ hoàn thành

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 67:: nhiệm vụ hoàn thành

Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết đứng tại điện Thái Hòa bên trên lẫn nhau nhìn chăm chú một lúc lâu. Mặc dù mỗi người đều cách cách bọn họ rất xa. Bọn họ kiếm mặc dù còn không có ra khỏi vỏ, kiếm khí tuy nhiên cũng đã làm lòng người kinh. Loại này bén nhọn kiếm khí, bản chính là bọn họ bản thân mình phát ra tới. Đáng sợ cũng là bọn họ bản thân người này, cũng không là trong tay bọn họ kiếm.

Tây Môn Xuy Tuyết kiếm giữ tại tay, một tiếng long ngâm, kiếm đã xuất sao. Thân nhiên nói: "Thình!"

Diệp Cô Thành nói: "Chờ một chút!"

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Các loại..., còn phải đợi bao lâu?"

Diệp Cô Thành nói: "Lục Tiểu Phụng là bằng hữu của ngươi? Hắn đã tới!"

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Không tệ!"

Diệp Cô Thành nhẹ khẽ cười nói: "Lý Vân Phi là bằng hữu ta, hắn còn chưa tới! Hắn và ta nói rồi, hắn sẽ đến !"

Tây Môn Xuy Tuyết nhàn nhạt gật đầu. Hắn kỳ thực hiểu được, tại này khản trương thời khắc, bọn họ đều cần bằng hữu tại là(vì) tự mình cố động.

Không biết qua bao lâu, có lẽ là một nén nhang, có lẽ là hai nén hương. Một trận bóng người từ đằng xa bay tới. Lý Vân Phi rốt cục chạy tới.

Lục Tiểu Phụng vội vàng hô: "Ngươi làm sao mới đến, tụt chòe ngươi rồi. Ngươi mới vừa ở nơi đâu."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Có một chút chuyện nhỏ muốn làm. Hiện tại tới rồi." Nói hết Lý Vân Phi hướng Diệp Cô Thành gật đầu. Ánh mắt cùng Diệp Cô Thành tương giao, Diệp Cô Thành minh bạch rồi Lý Vân Phi ý tứ. Chuyện này thành công. Bọn họ tổ tông tâm nguyện thành công.

Diệp Cô Thành kiểm trong tay đã ra khỏi vỏ, nhất thời kiếm quang xông tiêu, quang hoa chói mắt. Liên Nguyệt phát sáng thật giống như cũng bị này quang hoa che lại rồi.

Diệp Cô Thành lạnh lùng nói: "Cái này kiếm là hải ngoại hàn kiếm tinh anh, thối mao (lông) gãy phát, kiếm phong ba thước ba, trọng lượng ròng sáu cân bốn lượng."

"Hảo kiếm."

"Vốn là hảo kiếm."

Tây Môn Xuy Tuyết bày ra trong tay kiếm đạo: "Cái này kiếm là thiên hạ lợi khí, kiếm phong ba thước bảy tấc, trọng lượng ròng bảy cân mười ba hai."

"Hảo kiếm!"

"Đích xác là hảo kiếm!"

Hai người kiếm đã cao cao vung lên, hai người đều nhìn chăm chú vào tay của đối phương. Cao thủ tỷ thí, tuyệt không buông tha đối phương mảy may động tác.

Này lúc, Ngụy Tử Văn bỗng nhiên nói: "Các ngươi đều là đương đại kiếm thuật danh gia, trên thân kiếm tất bất tri {Ngâm độc}, càng sẽ không dấu điểm cơ quan âm khí. Chỉ bất quá trận chiến này khoáng cổ tuyệt kim, tất truyền đời sau, hai vị có thể hay không đem bội kiếm giao cho đối phương kiểm nghiệm, lấy chứng nhận đại xác thực."

Lý Vân Phi nhú mày nói: "Ngươi cũng nói bọn họ là kiếm thuật danh gia, làm sao sẽ trên kiếm của mình {Ngâm độc}, ngươi tốt nhất không cần phải nói!"

Diệp Cô Thành lại nói: "Có thể, bất quá, ta kiếm chỉ có thể giao cho một người."

Tây Môn Xuy Tuyết cũng gật đầu, nói: "Có thể, bất quá ta kiếm cũng giao cho một người."

Ngụy Tử Văn nói: "Hai vị nói có đúng không là Lý đại hiệp cùng Lục đại hiệp?"

Diệp Cô Thành cười nói: "Không tệ, ta kiếm chỉ có thể giao cho Lý Vân Phi."

Tây Môn Xuy Tuyết cũng nói: "Ta cũng vậy chỉ kém xác thực Lục Tiểu Phụng."

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng nhìn nhau một lúc lâu, phi thân đi qua, Lý Vân Phi nhận lấy Diệp Cô Thành kiếm, Lục Tiểu Phụng nhận lấy Tây Môn Xuy Tuyết kiếm.

Hai cây kiếm đụng vào nhau, kiếm thượng đương nhiên không có cái gì quỷ dị. Bọn họ như thế nào lại đem mình kiếm {Ngâm độc} hoặc trang thượng cơ quan âm khí đâu.

Lý Vân Phi thanh kiếm trả lại cho Diệp Cô Thành, Lục Tiểu Phụng cũng thanh kiếm trả lại cho Tây Môn Xuy Tuyết. Lục Tiểu Phụng vừa muốn đi trở về đi. Lý Vân Phi cười cười, nói: "Hai vị, có thể hay không nghe ta một câu nói?"

Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết đồng thời gật đầu. Nói: "Nói!"

Lý Vân Phi nói: "Hai vị là ba trăm năm tới xuất sắc nhất kiếm khách, tất cả đều là suốt đời từ không có đối thủ, trận chiến này, vô luận ai thua ai thắng, hai vị có thể hay không đừng hạ tử thủ."

Diệp Cô Thành nói: "Kiếm pháp của chúng ta vốn là kiếm pháp giết người. Làm sao có thể lưu tình." Tây Môn Xuy Tuyết cũng gật đầu.

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta không biết kiếm của các ngươi có phải hay không giết người kiếm, thực là ta biết, mẹ ngươi luôn luôn tình táo cùng luyện tiếu. Vô luận người nào thắng, còn dư lại cái kia người đem cớ nào tịch tịch. Ta cũng vậy tự nói tới đây. Mẹ ngươi suy nghĩ một chút." Nói xong cũng lôi kéo Lục Tiểu Phụng bay đến xem cuộc chiến tịch.

Trận chiến này đến tột cùng là ai thắng ai thua? Lúc này, ánh sao ánh trăng càng phai nhạt, giữa thiên địa tất cả quang huy, đều đã tập trung ở hai thanh

trên thân kiếm.

Hai người bọn họ đâm ra kiếm, kiếm thế đều không nhanh, Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành giữa hai người cự ly còn có rất xa. Người di động mặc dù không đúng rất nhanh, nhưng là bọn hắn kiếm đặc biến hóa cũng rất mau.

Hai người kiếm rất nhanh tạt vào nhau rồi, mỗi một chiêu, mỗi một thức (kiểu) đều tinh diệu dị thường, Lý Vân Phi đầu bên trên chảy xuống mồ hôi lạnh, này quan hệ chính mình một cái đại nhiệm vụ. Diệp Cô Thành nếu như chết rồi, nhiệm vụ của hắn tự tính thất bại.

Hai người giao thủ đồng dạng rất nhanh, đảo mắt tự giao thủ không biết nhiều ít chiêu, Lý Vân Phi phát hiện, bọn họ mỗi một chiêu đều là tất thắng chỉ kiếm, nếu như là đôi lại tự mình, chỉ sợ là sớm đã chết.

Lục Tiểu Phụng đột nhiên kinh ngạc nói: "Diệp Cô Thành kiếm pháp thế nhưng lại có đề cao."

Lý Vân Phi biết, đây là bởi vì Diệp Cô Thành đòi hỏi nhiệm vụ đã thành công, hắn hiện tại trong lòng đã không có chấp niệm, tự nhiên kiếm thuật có đề cao. Hắn sợ rằng đã đến Tâm Kiếm cảnh giới, từng chiêu từng thức trong đó đều để lộ trước linh khí. Giống như trắng Vân Thành ngoài phong thông thường một loại đã không có ô vô cầu. Lý Vân Phi tâm rất cực đề xuống, Diệp Cô Thành sợ rằng đã tất thắng không thể nghi ngờ.

Lý Vân Phi nhìn ra, Diệp Cô Thành kiếm tất ở tại hai mươi chiêu trong đâm vào Tây Môn Xuy Tuyết cổ họng. Hai mươi chiêu trong chớp mắt, ngay trong nháy mắt này Lý Vân Phi phát hiện Diệp Cô Thành kiếm tại đâm vào Tây Môn Xuy Tuyết cổ họng lúc, Tây Môn Xuy Tuyết kiếm tất hội theo đó mà đến đâm vào Diệp Cô Thành lồng ngực.

Ngay trong nháy mắt này lúc, Diệp Cô Thành kiếm xảy ra lệch lạc, kiếm từ Tây Môn Xuy Tuyết cổ họng bên xẹt qua. Tây Môn Xuy Tuyết kiếm cũng xảy ra một chút lệch lạc, kiếm trong nháy mắt đề khởi dừng. Bên ngoài trông nhìn người đã đều ra rồi một thân mồ hôi lạnh.

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Ta thua!"

Diệp Cô Thành cười nói: "Chúng ta ai cũng không có thua, tại ta đâm vào cổ họng của ngươi lúc, ta cũng vậy sẽ chết, chẳng qua là chết sớm chết muộn mà thôi! Chúng ta ai cũng không có bại."

Tây Môn Xuy Tuyết nói: "Cuối cùng ngươi tại sao dừng tay."

Diệp Cô Thành thở dài miệng Khí Đạo: "Lý Vân Phi nói rất đúng, một cái sống đối thủ xa xa so sánh một cái chết đối thủ tốt hơn, huống chi, không cần thiết một tràng quyết đấu, chết bên trên hai người. Bây giờ là kết cục tốt nhất rồi."

Lý Vân Phi nói lỏng một miệng lớn khí, này nội dung vỡ kịch rất cực xong, lần này nội dung vỡ kịch hắn buồn bán lời quá nhiều. Diệp Cô Thành kiếm pháp. Di hoa tiếp mộc hộ thể thần công. Kiếm tiên đại phát rồi. Hệ thống nhắc nhở theo đó mà đến. Chúc mừng đánh số 2112, hoàn thành nhiệm vụ 2: ngăn cản Diệp Cô Thành tử vong. Nhiệm vụ phần thưởng: Đại Hoàn đan 1 bình. Đánh số 2112 đã đạt được Diệp Cô Thành « Thiên Ngoại Phi Tiên », nhiệm vụ vi tích phân 200000.

Tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm, này hai cái ba trăm năm tới xuất sắc nhất kiếm khách, không có bởi vì vì lần này quyết đấu mà chết. Đây không phải là nhất chuyện vui sướng sao?

Lý Yên Bắc cùng đồ cùng hiền cũng là thở dài ra một hơi. Dù sao cuộc quyết đấu này ai thua ai thắng quan hệ đến chính mình Sinh Tử, bọn họ coi như là ngang tay, bọn họ đánh cuộc cũng tự không tính rồi. Bọn họ ai cũng không tính là thắng. Muốn nói bên ngoài tràng buồn bực nhất chính là ai, chẳng lẽ là hai người, một cái là kia Đường Thiên Dung, một cái là kia nghiêm người anh. Bọn họ bất cộng đại thiên địch nhân, cũng không có chuyện, bọn họ như thế nào lại cao hứng lên tới đâu.

Bất quá ai cũng không có để ý đến hắn nhóm, đang lúc này, Đường Thiên Dung bên cạnh một người chạy trốn ra ngoài, một thanh độc sa tự muốn tạt hướng Diệp Cô Thành, hắn muốn tại Diệp Cô Thành buông lỏng nhất lúc xuất thủ, hiện tại không thể nghi ngờ là Diệp Cô Thành buông lỏng nhất lúc. Huống chi Diệp Cô Thành còn đưa lưng về phía hắn đấy! Người này thình lình tự là Đường Môn Tam công tử Đường Thiên Tung.

Lý Vân Phi đợi (các loại) đúng là này lúc, hắn sớm tự đang đợi Đường Thiên Tung xuất thủ, vừa nhìn thấy Đường Thiên Tung xuất thủ. Nhất thức Thiên Ngoại Phi Tiên tự bay về phía Đường Thiên Tung đâm tới. Đây một kiếm thật là nhanh. Tự giống như một đạo thiểm điện xẹt qua chân trời. Kiếm từ Đường Thiên Tung hai cây cánh tay hoa tới. Nhưng sau Đường Thiên Tung tay tự thả xuống đi xuống. Đây một kiếm mặc dù so ra kém Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết, nhưng không thể nghi ngờ là trên giang hồ ít có khoái kiếm rồi. Hắn tay sau này coi như là còn có thể dùng ám khí, cũng nhất định không nhanh rồi.

Lý Vân Phi cả giận nói: "Từ phía sau lưng đột nhiên khiến cho ám khí đánh lên, Đường gia người chính là như vậy đấy sao?"

Đường Thiên Tung oán hận nhìn Lý Vân Phi, ánh mắt trong tất cả đều là hận ý. Sau đó, lão đảo hướng Đường Thiên Dung đi tới, sau đó, hai huynh đệ cái liền hướng hoàng cung mệnh đi tới, Đường Môn Tam huynh đệ từ đó là cũng đã không thể tại Đường Môn lần lộn tiếp nữa rồi. Cái thù này coi như là lúc đó chấm dứt rồi. Người của Đường môn nhất định sẽ đoạt bọn hắn chỗ ngồi, bọn họ sẽ bị Đường Môn vứt bỏ. Sẽ không ai vì ba người phé nhân tìm đến Diệp Cô Thành cùng Lý Vân Phi báo thù.

Chương 68:: quyết chiến chung kết bó buộc

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 68:: quyết chiến chung kết bó buộc

Lục Tiểu Phụng kinh ngạc nhìn Lý Vân Phi, bởi vì hắn biết Lý Vân Phi kiếm pháp, này một kiếm đã vượt xa kiếm pháp của hắn, vượt qua nội lực của hắn. Này làm sao không để cho hắn kinh ngạc. Hắn nhìn Lý Vân Phi một lúc lâu, nói: "Công phu của ngươi làm sao tiến bộ nhanh như vậy?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta nói như thế nào cũng cùng thành chủ bên cạnh nhiều ngày như vậy, hắn tùy tiện dạy ta chút ít kiếm pháp, tùy tiện giải thích, giải thích sự luyện công của ta lúc sai lầm, ta liền đem binh cảnh đột phá, hiện tại ta đã là Tiên Thiên trung cấp nội công rồi. Còn có thành chủ kiếm pháp, hiện tại chỉ sợ ngươi cùng ta giao thủ, ta cũng vậy cũng không nhất định thất bại rồi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Coi như là như vậy, ngươi làm sao có thể so với ta cùng thành chủ, Tây Môn Xuy Tuyết đều phát hiện trước Đường Thiên Tung xuất thủ a. Này. . ."

Lý Vân Phi cười nói: "Đây không phải là công phu cao thấp đặc nguyên nhân, ta chỉ là biết một cái mọi người đều biết tuy nhiên cũng không thêm để ý lời nói!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Nói cái gì?"

"Ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Ta cũng biết bọn họ tại nhất định sẽ có người muốn xuất thủ. Cho nên, ta thẳng tuốt nhìn chăm chú vào bọn họ. Nhìn thấy Đường Thiên Tung muốn xuất thủ, ta dĩ nhiên tự so sánh các người cũng muốn mau."

Lục Tiểu Phụng cười lắc đầu, nói: "Ngươi a!"

Sự tình rốt cục hoàn thành, chuyện này rốt cục coi như là chấm dứt rồi, ba trăm năm tới xuất sắc nhất hai vị kiếm khách cuối cùng không có bởi vì trận này quyết chiến thương tiếc. Cái này kết cục không thể nghi ngờ là tốt nhất rồi.

Lý Vân Phi thật dài thở ra một hơi, lớn tiếng nói: "Hôm nay, mọi người đều cao hứng, đi, cùng đi đi uống rượu, không say không về!"

Lục Tiểu Phụng cũng cười nói: "Không, không đúng không say không về, là không say Ô Quy."

Kinh thành lớn nhất tửu quán, tốt nhất rượu, tốt nhất thức ăn ngon, nữ nhân đẹp nhất. Cao minh nhất kiếm khách, đáng giá nhất giao bằng hữu, trên giang hồ nhất người có quyền thế, hết thấy tất cả đều là tốt nhất. Bọn họ đều là rất biết hưởng thụ người, dĩ nhiên vô luận cái gì cũng muốn tốt nhất.

Mọi người đều thật cao hứng, dù sao cái này quyết chiến cuối cùng kết cục rất tốt, Lý Vân Phi trong lòng cũng rất tự hào, dù sao hắn cứu trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành. Tất cả mọi người bắt đầu uống rượu, mỗi người uống hết đi, liên tiếp ngay cả Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết đều uống một chút. Bọn họ thực là cho tới bây giờ đều không uống rượu.

Có lẽ là một canh giờ, có lẽ là hai canh giờ. Mọi người đều uống cao, mà Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết chính ở chỗ này đàm luận kiếm đạo.

Lục Tiểu Phụng lôi kéo Lý Vân Phi nói: "Ta. . . Ta. . . Ta hôm nay cao hứng, tới KIII..AI...!!.. Lần này nhờ có ngươi a! Nếu không phải ngươi cuối cùng khuyên bọn họ, có lẽ kết cục tựu không phải như vậy rồi!"

Lý Vân Phi cũng uống nhiều quá, cũng là bộ mặt men say, thực là hắn biết có chút ít nói có thể nói, có chút không thể nói. Diệp Cô Thành lần này mưu phản chuyện, hắn chính là chết rồi cũng không có thể nói, cho nên lắc lắc đầu nói: "Ý của bọn hắn ai cũng không đoán được, ta chỉ là đem ý nghĩ của ta nói ra mà thôi. Ta cũng vậy không có làm cái gì!"

Lục Tiểu Phụng nhìn một chút chu vi đều đã say cũng người, lôi kéo Lý Vân Phi nói: "Đi. . . Đi, chúng ta. . . Chúng ta đi sông bạc đánh cuộc một lần!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Ta sẽ không đánh bạc, ta cũng vậy cho tới bây giờ không đánh cuộc, chỉ cần đánh cuộc thì nhất định sẽ thua, tất cả ta cho tới bây giờ đều không đánh cuộc!"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Không được, ngươi nhất định phải theo ta đi đánh cuộc một lần, ta hôm nay thật cao hứng, ta nhất định phải đi đánh cuộc, còn muốn thua, Hoa Mãn Lâu thánh lực thật lợi hại, cho nên, ta cho tới bây giờ không cùng hắn cùng đi đánh cuộc, quá không có cảm giác rồi. Hôm nay, ngươi tựu theo ta một chuyến, ngươi không đánh cuộc, nhìn ta cá là, nhìn ta thua."

Lý Vân Phi không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là bị Lục Tiểu Phụng lôi kéo hướng tửu quán xuất khẩu đi tới, hai người lung la lung lay đi ra ngoài.

Kinh thành lớn nhất sông bạc, ngân câu sông bạc. Sông bạc lão bản là lam râu mép, quá tại Trung Nguyên Trường Giang phía bắc tất cả thành thị đều có

được một cái sòng bạc, hẳn coi như là hắc đạo bên trong có cao nhất quyền lực người chi nhất rồi.

Vừa tiến nhập sòng bạc, một mỹ nữ tưng đi tới, nói: "Hai vị đại gia là muốn tới đánh cuộc một tràng sao?"

Lý Vân Phi lung la lung lay cười nói: "Không đúng ta, là hẳn muốn đánh cuộc một keo. Hẳn phải thử một chút vận khí."

Mỹ nữ cung kính cúi người chào nói: "Kia hai vị đại gia mời vào trong."

Ngân câu sòng bạc thật sự là rất xa xỉ địa phương, tùy thời đều ở (vì) đủ loại kiểu dáng xa xỉ người, chuẩn bị đủ loại kiểu dáng xa xỉ hưởng thụ. Tưng nói mỹ nữ đi, chỉ cần người nguyện ý, người có thể ở chỗ này mang đi bất luận cái gì người muốn mang đi nữ nhân. Chỉ cần người có tiền.

Có lẽ này ngân câu sòng bạc không riêng gì sòng bạc. Nơi này có đủ loại xa xỉ hưởng thụ, điều kiện tiên quyết đương nhiên là có tiền, chỉ cần người có tiền, người ở nơi này tưng là hoàng đế, người có thể chọn bất kỳ một cái nào mỹ nữ, chơi bất luận cái gì hoa dạng.

Hai người đi tới một trương chiếu bạc trước, ngồi xuống, lập tức có khác một mỹ nữ đi tới, cũng là cung kính hỏi: "Hai vị ông muốn đổi lại trù mã sao?"

Lục Tiểu Phụng tiện tay ném qua một trương nhãn nhãn giấy, mỹ nữ kia mở ra vừa nhìn nói: "Hợp thành phong bạc trang ngân phiếu một vạn lượng, đại gia toàn bộ đều đổi lại sao?"

Lục Tiểu Phụng vẫn là nhất xong xong khoát khoát tay, nói: "Đều cho ta đổi." Rất nhanh, trù mã đều chồng chất tại Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng trước mặt.

Chiếu bạc đánh cuộc chính là lớn nhỏ. Lục Tiểu Phụng tiện tay đem một vạn lượng trù mã phóng tại rồi nhỏ hơn mặt, tưng cúi đầu, kia chia bài cảm lấy xúc xúc bắt đầu rung lên tới. Nội công tới rồi cảnh giới nhất định, liên tiếp ngay cả con muỗi thanh âm cũng có thể nghe thấy, huống chi là xúc xúc thanh âm nhỉ? Lý Vân Phi vốn không muốn đánh cuộc, cũng không muốn quán. Thực là kia chia bài dao động hảo xúc xúc phóng sau khi xuống tới, Lý Vân Phi rõ ràng nghe thấy đầu chung trong rõ ràng nghe một tiếng, hẳn đã biết cái này chia bài động tay động chân.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng cười cười, lấy tay vỗ chiếu bạc, nói: "Mở a." Thủ hạ đã sớm vận khởi nội lực đem xúc xúc cấp chấn hồi tại chỗ.

Chia bài dĩ nhiên không biết rồi, sắc mặt vui mừng mở ra đầu chung, đương nhiên là nhỏ. Chia bài mặt bên trên một trận biến sắc. Nhưng nhiều người như vậy, bọn họ mở cửa làm ăn làm sao sẽ không để cho đây! Bởi rồi hai vạn hai.

Lý Vân Phi khẽ cười đem trù mã đẩy tới rồi "Đại" bên trên, hẳn hiện tại cảm thấy đánh cuộc cũng là kiện rất chuyện thú vị, huống chi, hẳn cũng sẽ không thua, sau này không có tiền rồi, hẳn tưng có thể làm như vậy.

Chia bài thật cẩn thận vén lên rồi đầu chung, xúc xúc đương nhiên là lớn. Bọn họ không thể làm gì khác hơn là tiếp theo thường tiền rồi.

Bảy chuôi, Lý Vân Phi thắng liền rồi tám thanh, bên cạnh trù mã cũng tới rồi sáu mươi bốn vạn lượng, bọn họ sớm tưng đổi ba cái chia bài rồi, nhưng là bọn hẳn vẫn là thua, hiện tại cái kia chia bài tay sớm lại bắt đầu run rẩy. Một đầu mở hồi một chút xú chảy xuống. Vô luận là ai, thua làm sao nhiều tiền, hẳn cũng phải chảy mồ hôi.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng đem trước người đặt trù mã đều đẩy tại Tiểu Báo bên trên. Lần này nếu là thắng, nhưng cũng không phải là gấp đôi. Cái kia chia bài chậm chạp không chịu đồ xúc xúc. Hẳn không dám tái thua đi xuống. Tái thua đi xuống, tánh mạng của hẳn sẽ không có, vô luận là ai lỗi, trong tay hẳn thua làm sao nhiều tiền, vốn là có người muốn giao trách nhiệm.

Này lúc, một người đàn ông đi tới, nói: "Hai vị này đại gia, vẫn là đến bên trong khách quý phân biệt đi chơi đi!"

Lục Tiểu Phụng say khướt giờ lên đầu, nói: "Ta liền phải ở chỗ này. . ." Còn chưa nói hết Lục Tiểu Phụng một trận ngạc nhiên, người này thế nhưng là bằng hữu của hẳn. Lục Tiểu Phụng lung la lung lay đứng lên, nói tiếp: "Phương Ngọc phi. Tại sao là người?"

Phương Ngọc phi cũng là một trận kinh ngạc nói: "Này kinh thành ngân câu sòng bạc người phụ trách là ta, các người là tới đập ta bãi đây sao? Người Lục Tiểu Phụng coi như là muốn đánh cuộc, cũng nhân lúc ta không có ở đây a!"

Lý Vân Phi không nghĩ tới kinh thành ngân câu sòng bạc người phụ trách là Phương Ngọc bay, mà cái này Phương Ngọc phi là Lục Tiểu Phụng bằng hữu, Lục Tiểu Phụng coi như là giao hữu khắp thiên hạ, vô luận nơi nào đều có bằng hữu của nó, vô luận người nào cũng có thể là bằng hữu của hẳn. Đùng nói là một cái sòng bạc lão bản coi như là một cái tên khất cái cũng có thể là bằng hữu của hẳn.

Lý Vân Phi cười cười xấu hổ, đối với Lục Tiểu Phụng nói: "Không biết này sòng bạc là bằng hữu của người, bất quá, này chia bài làm không nói a. Nếu không phải hẳn làm bộ, ta cũng sẽ không làm như vậy quá đáng!"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Không có chuyện gì. Này cũng không phải là hẳn sòng bạc. Thắng thua cùng hẳn không sao. Coi như là hẳn thua xong, đó cũng là hẳn xui xẻo. Cùng chúng ta có quan hệ gì."

Phương Ngọc phi cười khổ nói: "Người Lục Tiểu Phụng nói gì chính là cái gì! Như thế nào, cùng ta vào khách quý trong phòng cùng nơi đánh cuộc một lần đi. Nơi đó đều là hào khách, bằng không ta cũng không dám tái nhượng người đánh cuộc đi xuống."

Lục Tiểu Phụng đứng lên, duỗi lưng một cái nói: "Không đánh cuộc, hôm nay uống nhiều quá, đem các bằng hữu còn đang tửu quán tưng đi ra đánh cuộc một lần, mới vừa ta tại đầu ngủ thiếp đi. Dem tiền đổi, chúng ta đi thôi."

Sáu mươi bốn vạn lượng ngân phiếu Lục Tiểu Phụng nhất phân cũng không có muốn, toàn bộ bị Lý Vân Phi chứa rồi lên tới. Lục Tiểu Phụng không thiếu tiền, với lại tiền là Lý Vân Phi giành được, Lục Tiểu Phụng như thế nào lại muốn.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69:: tranh đoạt Nga Mi chương môn

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 69:: tranh đoạt Nga Mi chương môn

Từ Cấm đình quyết chiến đã kết thúc, Diệp Cô Thành bình yên vô sự, tất cả nhiệm vụ đều hoàn thành, chẳng những học xong hộ thể thần công di hoa tiếp mộc, còn chiếm được Diệp Cô Thành truyền thụ. Về sau còn thắng sáu mươi bốn vạn lượng bạc, cộng thêm hệ thống cũng không có cái gì nhiệm vụ mới, hoàng đế lại đổi thành rồi nam Vương thế tử, Diệp Cô Thành chuyện rất nhiều. Lục Tiểu Phụng lại chung quanh du ngoạn. Cho nên, Lý Vân Phi tự cùng Diệp Cô Thành, Lục Tiểu Phụng bọn họ tự tách ra. Hắn muốn đi Nga Mi. Lý Vân Phi thực là còn nhớ rõ Nga Mi có bốn mỹ nữ đang chờ hắn đấy!

Lý Vân Phi tới dưới núi Nga Mi lúc, Nga Mi sơn môn thế nhưng cũng không người nhìn. Lý Vân Phi trong lòng có chút kỳ quái, chỉ có một người đi tới trên núi, vừa đến giữa sườn núi, đã nhìn thấy nữ Tử Chân, Diệp Tú Châu, Tôn Tú anh, Thạch Tú vân đều đứng ở bên ngoài. Ở bên kia kịch liệt nói những thứ gì.

Lý Vân Phi tự đi tới, thật xa lại hỏi: "Các người đứng ở chỗ này làm cái gì? Chương môn không tại đại điện rồi?"

Mã Tú Chân các nàng bốn cái vừa nhìn thấy Lý Vân Phi tới đây, giống như là tìm được rồi người đáng tin cậy đồng dạng. Thất chùy bát thiết nói lên tới.

Lý Vân Phi thế mới biết Nga Mi đúng là xảy ra chuyện. Chương môn Độc Cô một con hạc đã chết thật lâu, thực là, mới chương môn còn không có chọn lựa tới, Nga Mi ba trăm đệ tử, định ra quy củ, ai báo Độc Cô một con hạc thù, giết Tây Môn Xuy Tuyết, người đó chính là mới Nhân chương môn. Thực là, Tây Môn Xuy Tuyết nguyên lai kiếm pháp tự cơ hồ vô địch thiên hạ, huống chi kể từ khi cùng Diệp Cô Thành sau quyết đấu, Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp lại có đề cao. Hiện tại, trên giang hồ trừ ra Diệp Cô Thành ra, chỉ sợ là không có một người có thể giết chết Tây Môn Xuy Tuyết. Với lại Diệp Cô Thành cũng phải dùng mạng của mình đi đổi lại Tây Môn Xuy Tuyết mệnh. Cho nên, này Nga Mi chương môn cho tới bây giờ còn không có người lên làm.

Nga Mi coi như là trên giang hồ một cái đại phái. Chương môn nhân chỗ ngồi ai cũng muốn ngồi. Thực là Tây Môn Xuy Tuyết hiện tại lại một chút việc cũng không có. Tự hướng thiên hạ một ngày không thể không chủ đồng dạng, chương môn nhân cũng là một ngày không thể thiếu, cho nên Nga Mi hồng, phân thành ba phái, bọn họ theo thứ tự là Tô Thiếu Anh nhất phái, nghiêm người anh nhất phái, trương anh phong nhất phái. Ba người bọn họ đều là Độc Cô một con hạc quan môn đệ tử. Vô luận là ai làm bên trên chương môn, khác hai cái cũng sẽ không chịu phục.

Trên núi Nga Mi là mây mù che phủ, loạn thành nhất đoàn. Các nàng bốn cái tự là chịu không được trong đại điện bầu không khí, lúc này mới chạy đến thờ gấp thờ.

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Các người bốn cái cũng là Độc Cô chương môn quan môn đệ tử, bọn họ nhất định sẽ lôi kéo các người, như thế nào lại chọc giận người sinh khí nhỉ?"

Diệp Tú Châu nói: "Không đúng kéo, chúng ta sinh khí là, sự phụ thù còn không có báo, bọn họ tự bởi vì chương môn chỗ ngồi tranh rồi lên tới. Sự phụ nhưng là vừa mới hạ táng đấy! Như vậy nhượng giang hồ cùng nói sao xem chúng ta Nga Mi nhỉ?"

Tôn Tú anh cũng nói tiếp: "Là a, đúng vậy a, chúng ta tự là khí cái này, chúng ta là sự phụ sớm nhất đồ đệ, bọn họ ai cũng không dám chọc chúng ta. Chỉ là chúng ta khí bất quá mà thôi."

Mã Tú Chân cũng lú lú nói: "Đúng vậy a, Tô Thiếu Anh bọn họ ban đầu quan hệ cũng không tệ lắm, hiện bởi vì một cái chương môn chỗ ngồi âm ỉ thành như vậy. Sự phụ trên trời có linh thiêng tại sao có thể nghĩ ngợi."

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Các người nếu là biết, Nga Mi cũng là trên giang hồ đại phái, chương môn chỗ ngồi làm sao có thể không đoạt, bọn họ hiện tại không có đánh sinh đánh chết coi như là không sai."

Thạch Tú vân Khí Đạo: "Kia chúng ta làm sao bây giờ? Chúng ta cũng là Nga Mi người, chẳng lẽ tự nhìn Nga Mi chia năm xẻ bảy a! Như vậy tranh đi xuống, cái gì thời điểm là cái đầu."

Lý Vân Phi suy tính thật lâu, nói: "Dựa vào giết chết Tây Môn Xuy Tuyết tới quyết định chức chương môn, này là không thể nào, các người tự là phái Nga Mi tất cả người cùng tiến lên, đều giết hắn không được, hắn quá mạnh mẽ rồi, không đúng dựa vào người có thể đề chết."

Tôn Tú anh nói: "Kìa làm sao bây giờ nhỉ? Chúng ta cứ như vậy xem bọn hán ở chỗ này àm?"

Lý Vân Phi nói: "Không, chức chương môn tối cường giả ở chi, đã khiến cho bọn họ ba cái tỷ võ, người nào thắng, người đó chính là chương môn, người thua không thể trái lưng. Như vậy đơn giản nhất."

Tôn Tú anh nói: "Hào, người đi ngăn cản bọn họ tranh cãi a! Võ công của người hào, bọn họ nên hội nghe lời người."

Lý Vân Phi nhìn trước người tính cách khác nhau, lớn lên xinh đẹp bốn nữ nhân, không nhịn được nói: "Ta giải quyết các người Nga Mi chương môn sau, có phải hay không giải quyết chuyện của chúng ta sao?"

Thạch Tú vân xấu hổ xấu hổ nói: "Chúng ta có thể có chuyện gì?"

Lý Vân Phi cười nói: "Hôn sự của chúng ta a!"

Mã Tú Chân cũng xấu hổ nói: "Vậy người muốn kết hôn trong chúng ta cái(người) nào?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta nghĩ đem các người bốn cái cùng nơi cưới!"

Diệp Tú Châu kêu lên: "Một mình người tại sao có thể cưới chúng ta bốn người nhỉ? Chúng ta. . ."

Lý Vân Phi cười hi hi nói: "Nam nhân tam thê tứ thiếp vốn thuộc bình thường, với lại, các người bốn cái đều xinh đẹp dị thường, ta đều là vô cùng thích, muốn kết hôn lời nói, dĩ nhiên tự cùng nơi cưới."

Tôn Tú anh nói: "Thực là. . ."

Lý Vân Phi không cho nàng nói chuyện, nói tiếp: "Vớ lại, các người tỷ muội cùng nhau lớn lên, từ nhỏ tự ở chung một chỗ, ta đem các người đều cưới, mọi người đều đều Đại Hoan Hi a!"

Diệp Tú Châu trầm giọng nói: "Vậy cũng không thể một người cưới chúng ta bốn người tỷ muội a!"

Lý Vân Phi nói: "Mấy năm qua này, cùng các người chung đụng, ta rất vui vẻ, mọi người chúng ta cũng coi như là khoái trá. Thực là, ta nếu là tùy tiện cưới là các người bên trong một cái, các người kia người của nàng làm sao bây giờ? Lại sẽ nghĩ như thế nào? Tự nói Tú Châu người. Ta nếu là cưới người. Sự tỷ của người sự muội làm sao bây giờ? Cho nên, ta liền đem các người tất cả đều cưới. Mọi người chúng ta đều tốt. Với lại, ta thể chỉ có các người bốn cái tỷ muội. Sau này tuyệt đối sẽ không tìm nữ nhân khác. Với lại, ta nhất định sẽ đối với các người tốt. Nếu không, ta thể với trời, sau này ta nếu là thật xin lỗi người, . Ta liền. . ."

Lý Vân Phi còn chưa nói hết, Diệp Tú Châu tự che kín cái miệng của hán, nói: "Hào, người cho chúng ta thử nghĩ xem? Bây giờ còn là trước tiên đem Tô Thiếu Anh bọn họ chuyện, trước cấp làm xong."

Lý Vân Phi trong lòng âm thầm cao hứng, lần này coi như là hấp dẫn rồi. Các nàng muốn là bất đồng ý, cũng sẽ không nói suy nghĩ một chút rồi, hiện tại nhất định là trong lòng ngưng ngưng xấu hổ nói ra khỏi miệng, đợi(các loại) chuyện này xong, hán tự có thể ôm mỹ nhân quy rồi.

Nga Mi trong đại điện âm ỉ chính là long trời lở đất, Tô Thiếu Anh, nghiêm người anh, trương anh phong. Nga Mi Tam Anh mỗi người đều có ủng hộ của mình người, này chút ít người ai giữ ý này, đều nói tự mình ủng hộ nhân tài là chánh thống. Mới có thể lên làm Nga Mi chương môn.

Lý Vân Phi vừa vào đại điện, có thể xông phá đại điện đình điện thanh âm im bất mà dừng, mỗi người đều nhìn từ cửa tiến vào Lý Vân Phi cùng tứ tú. Sau đó thấp trước thanh âm ở nơi đó thảo luận trước Lý Vân Phi đến mục đích.

Nghiêm người anh nộ khí trùng thiên nhìn Lý Vân Phi, vọt tới, quát: "Người tại sao tới? Chúng ta Nga Mi không hoan nghênh người, chính là người ở kinh thành ngăn cản ta hỏi thăm Lục Tiểu Phụng. Tây Môn Xuy Tuyết chỗ tồn tại. Bằng không. . ."

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Bằng không. . . Người sẽ chết rồi! Người cho rằng tự võ công của người có thể đánh thắng Lục Tiểu Phụng, người liền tiếp ngay cả Lục Tiểu Phụng đều đánh không thắng, chớ đừng nói chi là Tây Môn Xuy Tuyết rồi."

Nghiêm người anh nói: "Nếu không phải người tại quyết chiến trước, khuyên Diệp Cô Thành cùng Tây Môn Xuy Tuyết một phen, bằng không, Diệp Cô Thành có lẽ cũng đã giết Tây Môn Xuy Tuyết rồi."

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Không, tuyệt không có khả năng, Diệp Cô Thành nhất định sẽ cùng Tây Môn Xuy Tuyết đồng quy vu tận. Bọn họ kiếm chỉ hội phân trước sau đâm vào thân thể của đối phương trong. Bởi vì một trận quyết chiến, nhượng hai vị ba trăm năm tới xuất sắc nhất kiếm khách đều chết hết, tốt như vậy sao?"

Nghiêm người anh miệng mở rộng nói không ra lời, hán tại sao có thể đem mình báo thù thành lập tại người khác Sinh Tử bên trên. Tô Thiếu Anh đi tới lôi kéo Lý Vân Phi nói: "Lý huynh, người lần này tới Nga Mi có chuyện gì?"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng thán trước Khí Đạo: "Nga Mi là giang hồ đại phái, các người như vậy để cho người khác thấy thế nào Nga Mi nhỉ? Tú Chân các nàng đem sự tình đều cùng ta nói. Các người như vậy vĩnh viễn cũng tranh không ra kết quả tới."

Tô Thiếu Anh nói: "Kia Lý huynh có ý kiến gì?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Độc Cô chương môn khi còn sống đối với ta rất là chiều cố, cho nên ta cũng không muốn Nga Mi cuối cùng trở thành cái bộ dáng này. Các người giết không được Tây Môn Xuy Tuyết, Nga Mi lại không thể vô chủ. Như vậy, ba người các người tỷ võ, cuối cùng người thắng tự có thể trở thành Nga Mi chương môn. Đây là đơn giản nhất cũng là nhất bớt việc phương pháp rồi."

Trương anh phong nói: "Vậy làm sao so sánh? Chúng ta là ba người, vô luận ai trước so sánh, cuối cùng cái kia người đều chiếm rất lớn tiện nghi, như vậy không công bình!"

Lý Vân Phi nói: "Kia tự rút thăm, chính các người làm ký, vận khí người tốt nhất có thể cuối cùng so sánh, dù sao vận khí cũng là thực lực một loại, người thắng là không có ai nói bọn họ dựa vào là vận khí, chỉ sẽ nói hẳn thực lực cao."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70:: trận đầu tỷ thí

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 70:: trận đầu tỷ thí

Tô Thiếu Anh, nghiêm người anh, trương anh phong ba người nhìn nhau một lúc lâu, sau đó gạt đầu, cùng kêu lên nói: "Hào, cứ như vậy, ai tới làm trọng tài? Nga Mi hiện tại người đều có ủng hộ của mình người, vô luận là ai người đến làm trọng tài, người khác tuyệt sẽ không đồng ý."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Các người nếu là cùng tin lời của ta! Để ta làm trọng tài, ta mặc dù cùng Tô Thiếu Anh quan hệ không tệ, nhưng là các người nếu là tin tưởng nhân phẩm của ta, ta thì cho người nhóm làm trọng tài!"

Trương anh phong gạt đầu, nói: "Hào, ta nghĩ lấy Lý Vân Phi danh tiếng, nhất định sẽ công bình." Tô Thiếu Anh cùng nghiêm người anh đều đáp ứng.

Lý Vân Phi nói: "Tốt lắm, các người tự nghỉ ngơi trước một ngày, sáng sớm ngày mai, các người rút thăm, quyết định hai người trước so sánh, giành được cái kia người, buổi tối lại cùng còn dư lại cái kia người so sánh! Cuối cùng giành được người tự có thể ngồi lên Nga Mi chương môn bảo tọa."

Tô Thiếu Anh nói: "Tại sao không hiện tại tự so sánh?"

Lý Vân Phi nói: "Nếu tỷ võ tự công việc quan trọng đều, nghiêm người anh từ kinh thành chạy về Nga Mi vốn là hao phí đại lượng thể lực, tiếp đó lại cùng các người tranh cãi lâu như vậy, mà các người thể lực đầy đủ, dĩ nhiên không công bình rồi, các người hiện tại cũng đi nghỉ ngơi, mọi người nghỉ ngơi dưỡng sức đợi ngày mai tái tỷ võ, ta tự đi trước rồi, hiện tại Nga Mi, ta là một phút đồng hồ cũng không muốn ngốc(dùng). Ta sẽ ngủ ở dưới chân núi khách sạn, sáng sớm ngày mai sẽ đến Nga Mi làm trọng tài."

Diệp Tú Châu kỳ quái nói: "Người không tại Nga Mi ở?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không được, hiện tại Nga Mi tràn đầy đấu tranh, ta không thích, các người theo ta đi ra ngoài đi một chút!" Nói xong, Lý Vân Phi đi ra khỏi Nga Mi đại điện, quyền lực loại này đồ là hội nghiện, trên vạn người tư vị, tất cả mọi người thích. Chỉ cần hơi dính bên trên nó, ai có thể buông tay nhỉ?

Lý Vân Phi cười khở xoay đầu lại, nhìn cùng hắn cùng nơi đi tới mã Tú Chân các nàng nói: "Ai! Thực tế thì tàn khốc, một đám cùng nhau lớn lên người, vì Nga Mi chương môn chỗ ngồi đánh không thể tách rời ra, người nói, bọn họ đây là tại sao vậy chứ?" Lý Vân Phi dĩ nhiên biết đây là tại sao, chỉ là chuyện này nhượng trong lòng hắn rất không thoải mái.

Mã Tú Chân các nàng đứng tại Lý Vân Phi phía sau, trong lòng của các nàng cũng thật không tốt thụ, dù sao phái Nga Mi cũng là nhà của bọn hắn. Tất cả các nàng cũng là bộ mặt không vui.

Lý Vân Phi thở phào nhẹ nhõm, thay đổi khẩu khí, cười nói: "Đừng muốn những thứ này không vui chuyện, đi, chúng ta đến trên đường đi đi một chút, ngắm thấy được cái gì ta liền mua cái gì? Chúng ta nhận thức thời gian dài như vậy, ta còn không có đưa quá các người đồ đấy! Chúng ta đi!"

Có lẽ nữ nhân đều thích đi dạo phố đi, bốn người ban đầu bộ mặt mất hứng, vừa nghe thấy Lý Vân Phi nói như vậy, nụ cười tự xuất hiện tại trên mặt mình rồi. Dù sao những chuyện này không đúng các nàng có thể quản.

Nữ nhân một đi dạo phố là có thể làm cho người ta không lời nào để nói, vô luận các triều đại đổi thay, từ cổ chí kim, tất cả nữ nhân chỉ cần là đi dạo lên nhai, các nàng nhất định tự dừng không thể. Vô luận là vật gì, bất luận có muốn hay không mua, các nàng cũng sẽ ở nơi đó cò kè mặc cả, cuối cùng đem giá tiền nói tới rồi tự mình hài lòng. Kết quả lại không mua, Lý Vân Phi ở trong lòng không ngừng cảm khái, tự mình ở trên cái thế giới này trên giang hồ,

vẫn có chút danh khí. Hiện tại muốn cùng nữ nhân cùng nơi đi dạo phố.

Nghĩ tới đây, Lý Vân Phi muốn đi trên cái miệng của mình phiền, mình tại sao như vậy miệng ti tiện, nói gì không tốt, không nên đi dạo phố, tự mình vốn là không thích đi dạo phố, làm sao bây giờ. Đề nghị của mình lại không thể tự mình cho thêm hủy bỏ. Kiên trì tự là thắng lợi, kiên trì là có thể có kết quả, nếu là các nàng cuối cùng một khi cao hứng, nói không chừng còn có thể đáp ứng cùng nhau gả cho mình.

Ba canh giờ, ba canh giờ không nghỉ ngơi, này mấy người phụ nhân vẫn là tinh thần sáng láng bộ dạng, mà Lý Vân Phi đã là hai chân như nhũn ra, tứ chi vô lực. Hắn đã nhàm chán muốn chết. Ba canh giờ cò kè mặc cả không phải ai cũng có thể nghe tiếp.

Rốt cục kia bốn vị hiệp nữ đi dạo đủ rồi, lôi kéo Lý Vân Phi đi ăn cơm, Lý Vân Phi phát hiện các nàng nhìn mắt của mình quang đều không giống nhau rồi, cũng đứng tại cái này nam tôn nữ ti thời đại, hướng Lý Vân Phi như vậy tôn trọng nữ nhân nam nhân có thể nói là ít lại càng ít, lại có mấy người có thể làm được.

Lý Vân Phi trong lòng buồn bực đều hể quét là sạch, vô luận là ai, có thể như vậy thụ nữ nhân thích, hắn cũng sẽ thật cao hứng.

Ngày thứ hai, trên núi Nga Mi đã là khí thế ngất trời rồi, Lý Vân Phi sớm đã sớm tới núi Nga Mi. Chủ trì phái Nga Mi chương môn nhân tranh cử, Nga Mi Tam Anh tỷ võ chọn chương môn, bọn họ rút thăm chọn ai cuối cùng tỷ võ, kỳ thực chương môn nhân cái này chỗ ngồi, không nên như vậy trò đùa, Lý Vân Phi kỳ thực nghĩ để cho bọn họ chơi đoán số quyết định, như vậy sẽ không có người bị thương, vẫn còn rất công bình. Thực là hắn và tứ tú nhắc lên cái ý nghĩ này, trên mình đã bị đánh rồi quá nhiều hạ. Cuối cùng chỉ có thể giữ nguyên kế hoạch để cho bọn họ tỷ võ.

Nghiêm người anh vận khí rất tốt, cuối cùng ký bị hắn quất trúng rồi, hắn chỉ cần tại buổi tối cùng thắng cái kia người tỷ võ, giành được cái kia người tự là Nga Mi chương môn.

Tô Thiệu Anh cùng trương anh phong đứng tại Nga Mi tỷ võ trên trận, hai người đều lộ ra vẻ rất ngưng trọng, bọn họ ở chung một chỗ nhiều năm như vậy, lẫn nhau cũng biết đối phương lai lịch, là bài tẩy của bọn họ đối phương cũng biết, với lại chủ yếu nhất tự là võ công của bọn họ không sai biệt lắm. Cùng nơi luyện võ, luyện được công phu cũng như vậy, vẫn là một cái sư phụ, cũng đều là quan môn đệ tử, bọn họ cuối cùng kết cục như thế nào, cũng không ai biết.

Hai người đối lập trước, lẫn nhau ngưng mắt nhìn, bọn họ ai cũng không có giành trước xuất thủ, bởi vì ra tay trước người sẽ bị đối phương bắt được sơ hở, một lúc lâu, trương anh phong trước không nhìn được, rút ra bảo kiếm, vô kiếm hướng Tô Thiệu Anh bay đi, Tô Thiệu Anh thân kiếm vừa chuyển, vô kiếm lên tiếng hé ra. Mau tránh ra thân thể tránh thoát vẫn tới đây vô kiếm. Hai người thân thể trong nháy mắt xẹt qua, một trận thanh thủy bảo kiếm chạm vào nhau thanh âm. Tô Thiệu Anh kiếm lực lớn tấn công hướng trương anh phong, Tô Thiệu Anh kiếm pháp thế nhưng dùng là đao cách dùng, kiếm đi nhẹ nhàng, đao đi dày cộm nặng nề, này Tô Thiệu Anh nhưng lại thanh kiếm dùng được rồi đao khí thế, cũng đích xác bắt phạm. Độc Cô một con hạ đao kiếm song tuyệt, Tô Thiệu Anh dùng được rồi trong đó đao tinh túy.

Trương anh phong kiếm đau khổ cùng Tô Thiệu Anh kiếm đụng vào nhau, Lý Vân Phi rõ ràng nhìn ra trương anh phong nếu như tiếp tục như vậy, hắn rất nhanh sẽ thua, không nhìn được thời dài.

Thạch Tú vân nhìn thấy Lý Vân Phi than thở, không nhìn được vẫn đạo: "Vân Phi, ngươi thán tức giận cái gì a?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Trương anh phong kiếm pháp cũng không kém, nhưng là bây giờ hắn rõ ràng rơi vào hạ phong, Tô Thiệu Anh kiếm đi dày cộm nặng nề, nhiều chiêu lực lớn, trương anh phong cư nhiên vẫn là dùng trước phương pháp cùng Tô Thiệu Anh đánh, hắn hiện tại có hai loại phương pháp, một là cũng đổi thành dày cộm nặng nề đường, cùng hắn liều mạng, hai là đi nhẹ nhàng đường, hiện tại trước tránh đi phong mang, đợi(các loại) Tô Thiệu Anh mệt mỏi, tại nhất cử đánh bại hắn, hắn bây giờ còn là như vậy động thủ, hắn phải thua không thể nghi ngờ."

Tự tại Lý Vân Phi lúc nói chuyện, trên trận tình hình cũng đã rất sáng suốt, Tô Thiệu Anh rốt cuộc là Tam Anh đứng đầu, ép trương anh phong đã từng bước lui về phía sau, cuối cùng, một kiếm đánh rút rồi trương anh phong trong tay kiếm.

Lý Vân Phi cười nói: "Hiện tại rất rõ ràng rồi, Tô Thiệu Anh thắng trương anh phong, tối nay, Tô Thiệu Anh cùng nghiêm người anh tái so sánh một lần võ, người thắng sẽ trở thành Nga Mi chương môn." Nói xong cũng phối hợp đích bỏ đi rồi.

Nghiêm người anh thật sâu nhìn Lý Vân Phi một cái, vừa mới Lý Vân Phi nói, hắn nghe Thanh Thanh Sờ Sờ, hắn không biết Lý Vân Phi khi hắn mặt nói này nói là có ý gì. Tô Thiệu Anh rõ ràng là Lý Vân Phi bằng hữu, thực là Lý Vân Phi thế nhưng tại hắn người bạn này đối thủ cạnh tranh trước, đem làm sao đánh thắng Tô Thiệu Anh phương pháp nói cho hắn biết, nghiêm người anh trong lòng có chút kỳ quái. Hắn không quá tin tưởng Lý Vân Phi, thực là Lý Vân Phi nói cũng đúng, Hắn đều không biết như thế nào ứng đối rồi.

Lý Vân Phi dĩ nhiên bất kể nghiêm người Anh Như gì quán quýt, hắn cũng không muốn quán Nga Mi chuyện, nếu không phải vì đòi mã Tú Chân các nàng hoan tâm, hắn mới không làm đây! Tùy tiện trên chân núi tìm khối địa phương, ngồi ở chỗ đó lại bắt đầu vận công, luyện tập mới vừa lấy được di hoa tiếp mộc thần công. Loại công phu này tinh diệu vô cùng, luyện đến đỉnh, hắn có thể dùng di hoa tiếp mộc dời đi địch nhân phần lớn công kích được chuyển tới trên thân người khác hoặc là được chuyển tới nơi khác, luyện loại công phu này, quân chiến sẽ chiếm bên trên rất lớn tiện nghi.

Thời gian vừa chuyển rồi biến mất, ngày rất nhanh tự đen, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, Tô Thiệu Anh cùng nghiêm người anh tỷ võ lập tức tự muốn bắt đầu. Lý Vân Phi sử dụng khinh công tự hướng sân đấu chạy tới, đến rồi nơi đó, Tô Thiệu Anh cùng nghiêm người anh đã tại nơi đó, toàn bộ phái Nga Mi người đều đến đông đủ, cuộc tỷ thí này sẽ chọn ra chương môn của bọn họ, bọn họ làm sao sẽ không đến nhỉ? Vô luận ai thắng ra rồi, ai sẽ trở thành Nga Mi chương môn, ủng hộ Tô Thiệu Anh nhân hòa ủng hộ nghiêm người anh người đều khẩn trương nhìn. Người nào thắng, ủng hộ hắn kia nhất phái sẽ hân diện.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71:: Nga Mi chưởng môn quy chúc

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 71:: Nga Mi chưởng môn quy chúc

Tô Thiếu Anh cùng nghiêm người anh đứng chung một chỗ, hai người bắt đầu giao thủ, Tô Thiếu Anh lần này dùng khinh linh kiếm pháp. Dùng bén nhạy thân thủ cùng nghiêm người anh đối chiến, Lý Vân Phi trong lòng cảm khái, Tô Thiếu Anh võ công của thật tiến bộ không ít, xem ra Độc Cô một con hạc chết đối với hắn đã kích thích rất lớn. Mà nghiêm người anh thế nhưng sử dụng đao pháp tới cùng Tô Thiếu Anh đối công, Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Xem ra này Nga Mi chưởng môn đích thị là Tô Thiếu Anh rồi, ta buổi sáng cũng đã nói, Tô Thiếu Anh kiếm đi dây cộm nặng nề lúc, dùng khinh linh đối địch, thực là khi hắn khinh linh lúc, tại sao có thể dùng loại đao pháp này ngăn địch, huống chi này nghiêm người anh kiếm pháp vốn là so ra kém Tô Thiếu Anh."

Quả nhiên, ngăn ngừa mười mấy cái hiệp, Tô Thiếu Anh tự đánh rơi rồi nghiêm người anh kiếm, nghiêm người anh nổi giận dùng dùng nhìn Tô Thiếu Anh, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là quy xuống hồ: "Chúc mừng sư huynh, kế nhiệm Nga Mi chức chưởng môn." Sau đó, tất cả Nga Mi đệ tử đều cùng nơi quy xuống hồ: "Chúc mừng Tô sư huynh kế tục Nhâm chưởng môn đại vị."

Tô Thiếu Anh cười to nói: "Hào. . . Hào, ta chắc chắn dẫn dắt Nga Mi đi về phía huy hoàng. Ta nhất định sẽ lớn mạnh Nga Mi."

Lý Vân Phi thở ra một hơi, kéo mã Tú Chân các nàng, nói: "Các ngươi Nga Mi chuyện giải quyết. Như thế nào, đáp ứng gả cho ta đi!" Bốn người đều xấu hổ xấu hổ gật đầu.

Lý Vân Phi cười to nói: "Hào, ta sẽ tại dưới núi Nga Mi trên trần xây một cái trang viên, xây hào sau này, ta sẽ tìm lương thần cát nhật cùng các ngươi lập gia đình. Các ngươi trước cùng ta cùng nơi chọn cái địa phương."

Cái thế giới này vĩnh viễn cũng có tiền có thể mà suy quý khiến, chọn xong rồi một mảnh địa phương, ban đầu cái chỗ này người ta cùng nơi nói đúng không bán, làm Lý Vân Phi đem ngân phiếu một lấy ra, nói muốn gấp đôi giá tiền mua. Mọi người lập tức tự đổi lời nói, lập tức đem địa phương bán cho Lý Vân Phi.

Chỉ một ngày, tất cả mọi người dọn nhà. Lý Vân Phi muốn đem này một mảnh địa phương toàn bộ đều cấp đá thông gầy dựng lại, Diệp Cô Thành có một trang Vân Thành, Tây Môn Xuy Tuyết có một son trang, Hoa Mãn Lâu cũng có một ngôi lầu, vừa lúc trên mình có nhiều như vậy tiền, cũng xây một cái son trang. Tự gọi Vân Tú son trang.

Ngăn ngừa ba tháng thời gian, một tòa son trang tự xây xong lên tới, tròn xài Lý Vân Phi mười vạn lượng bạc. Tròn mười vạn lượng. Cái giá tiền này đủ xây nhiều cái son trang rồi, thực là Lý Vân Phi phải nhanh tốt hơn, cho nên xài nhiều tiền như vậy.

Với lại Lý Vân Phi cũng đã cùng tứ tú nói tốt lắm, nửa năm sau, tự cùng nơi cưới vợ các nàng, với lại đã sai người chung quanh gửi đi thiệp mời, bất kể là Tây Môn Xuy Tuyết, Diệp Cô Thành, Hoa Mãn Lâu, trung thành hòa thượng, Lục Tiểu Phụng, đôi mắt ung lão Thất, Lý Yến Bắc đợi một chút, hẳn toàn bộ đều gửi đi rồi thiệp mời, hẳn chuẩn bị muốn làm cái to hôn lễ.

Một ngày, Lý Vân Phi đang cùng mã Tú Chân các nàng nói chuyện tán tỉnh, đột nhiên, một cái thanh âm truyền vào. "Ngươi ở nơi này hưởng phúc, lại đem chúng ta những người bạn này để ở nơi đâu nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Lục Tiểu Phụng, sao ngươi lại tới đây, ngươi không đứng được xưng lã từ sao? Thật giống như quá nhiều nữ nhân đều đang chờ gả cho ngươi nhỉ? Chẳng qua là ngươi không muốn mà thôi."

Lục Tiểu Phụng mặt cười thoáng cái ngừng lại. Lý Vân Phi biết Lục Tiểu Phụng là nghĩ tới Tiết băng, trong lòng khó chịu. Lý Vân Phi nhìn Lục Tiểu Phụng khó thụ như vậy, không nhịn được an ủi: "Chuyện trước kia đem hẳn quên mất đi, sau này nhất định sẽ càng ngày càng tốt. Ngươi nhất định sẽ gặp lại thấy một cái ngươi thích, với lại cũng thích ngươi người."

Lục Tiểu Phụng cười cười nói: "Không nói những thứ này, ngươi muốn kết hôn, ta đưa ngươi một kiện lễ vật! Độc nhất vô nhị lễ vật."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta tin tưởng Lục Tiểu Phụng độc nhất vô nhị lễ vật nhất định sẽ không để cho ta thất vọng."

Lục Tiểu Phụng cũng nở nụ cười, vắn ra rồi một Trương Ngọc bài, Lý Vân Phi tiện tay tiếp được, chỉ nhìn thoáng qua, nụ cười trên mặt tự biến thành cười khổ. Nghỉ ngơi hơn ba tháng, nhiệm vụ lại bắt đầu rồi. Bởi vì hệ thống truyền ra một trận nhắc nhở: đánh số 2112 tiến vào ngân câu sông bạc nội dung vô kích.

Nhiệm vụ 1: đánh chết cô nói lòng. Nhiệm vụ phần thưởng: Ngọc Linh chỉ một bụi. Nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Nhiệm vụ 2: đánh chết khô trúc. Nhiệm vụ phần thưởng: chu quả một mai. Nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Nhiệm vụ 3: đánh chết Hàn Mai. Nhiệm vụ phần thưởng: Kim Linh hoa một chiếc. Nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Nhiệm vụ 4: đánh chết Phi Thiên ngọc hổ. Nhiệm vụ phần thưởng: binh khí hàn băng ngọc hổ trao, « hổ trao tuyệt hậu tay » . Nhiệm vụ vi tích phân 100000.

Nhiệm vụ 5: đánh chết Ngọc la sát. Nhiệm vụ phần thưởng: kỳ thư « thiên địa giao thu Âm Dương Đại Bí phú » . Nhiệm vụ vi tích phân 200000.

Lý Vân Phi đều không biết làm sao bây giờ hạo. Nói thật, này cô nói lỏng, khô trúc, Hàn Mai ba người võ công cũng rất cao, giết bọn họ mặc dù không dễ dàng, nhưng vẫn có nhất định khả năng, thế nhưng Phi Thiên ngọc hổ, công phu so sánh này tuổi hàn ba hữu còn muốn cao, chớ đừng nói chỉ là này Ngọc la sát rồi, võ công của hắn có thể so với Diệp Cô Thành, Tây Môn Xuy Tuyết, giết hắn, vậy thì cùng tìm chết không sai biệt lắm. Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Lục Tiểu Phụng, ngươi là ngại tự mình sống đặc thời gian quá dài! Muốn tìm cái chết, thực là ta còn không có sống đủ, lấy ngươi Lục Tiểu Phụng danh tiếng, nếu chỉ là trêu chọc trêu chọc người của Ma giáo cũng coi như xong. Thực là ngươi lại đem Ma Giáo La Sát bài cấp lấy ra rồi, ngươi rốt cuộc là đang làm cái gì vậy? Ngọc la sát võ công của ngươi cũng không phải không biết, võ công của hắn cũng không so sánh Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành sai. Ngươi chọc bọn hắn không đi tìm Tây Môn Xuy Tuyết bảo vệ, tới ta đây làm cái gì?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Ngọc la sát chết rồi!"

Lý Vân Phi nói: "Ngọc la sát chết rồi? Hắn là chết như thế nào?"

Lục Tiểu Phụng cười cười nói: "Người tổng hội chết ! Huống chi Ngọc la sát thành danh lâu như vậy, số tuổi cũng không nhỏ, chết rồi cũng không có cái gì kỳ quái !"

Lý Vân Phi nói: "Nếu hắn đã chết, ngươi còn tới tìm ta làm cái gì? Tây Phương Ma Giáo còn có người nào có thể giết ngươi?"

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Ngọc la sát là chết rồi, thực là tuổi hàn ba hữu lại tới truy sát ta."

"Tuổi hàn ba hữu? Tự là kia ba cái ẩn tàng tại Thiên Sơn bên trên hai mươi năm lão quái vật? Bọn họ tại sao tới đuổi giết ngươi?" Lý Vân Phi vẫn đạo.

Lục Tiểu Phụng thở dài miệng Khí Đạo: "Bọn họ là Ma Giáo ba Đại hộ pháp, La Sát bài tại chết ở trên tay của ta, bọn họ dĩ nhiên tới tìm ta rồi. Ngươi phải biết rằng, này La Sát bài thực là hạ nhiệm giáo chủ kế nhiệm cần thiết vật. , vô số người đều mơ tưởng nhận được hắn. Ai có này La Sát bài, người đó chính là Tây Phương Ma Giáo hạ nhiệm giáo chủ."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Cái này La Sát bài ngươi là từ đâu làm tới? Trọng yếu như vậy đồ, làm sao lại tới rồi trong tay của ngươi."

Lục Tiểu Phụng thở dài, nói: "Đây không phải là ta nghĩ muốn, ngươi còn nhớ rõ chúng ta thắng hơn tám mươi vạn lượng bạc lần đó sao?"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Đúng là tại cái kia kinh thành lớn nhất ngân câu sông bạc trong thắng, dĩ nhiên nhớ được rồi."

Lục Tiểu Phụng gật gật đầu nói: "Không tệ, chính là cái kia ngân câu sông bạc, về sau, ta lại đi đánh cuộc, đúng là tại nơi đó khách quý trong vùng đánh cuộc."

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Chuyện này cùng đánh bạc lại có quan hệ gì đây!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Ngươi chậm rãi hãy nghe ta nói, không nên gấp. Lúc ấy, ta ở bên trong cùng một người trẻ tuổi đánh bạc. Người tuổi trẻ kia quá không biết trời cao đất rộng rồi, miệng phun cuồng ngôn. Ta liền nhỏ nhỏ thắng hắn một chút xiu bạc."

Lý Vân Phi nói: "Nhiều ít?"

Lục Tiểu Phụng đảo cặp mắt trắng dã nói: "Năm trăm vạn lượng!"

Lý Vân Phi nói: "Vậy ngươi chuyện này lại cùng này năm trăm vạn lượng bạc có quan hệ gì?"

"Người tuổi trẻ kia, hắn không có bạc cho ta, tự bắt lại khối tấm bảng ở chỗ này của ta, hắn nói sẽ cầm bạc để đổi. Ta cũng vậy không có để ý tự thu hạ rồi." Lục Tiểu Phụng nhún nhún vai nói.

Lý Vân Phi nói: "Kia tấm bảng tự là La Sát lệnh!"

Lục Tiểu Phụng gật đầu, nói: "Không tệ, tới rồi trong tay của ta sau này, ta mới biết được đó chính là La Sát lệnh!"

Lý Vân Phi nói: "Vậy ngươi tự đợi đến người tuổi trẻ kia cầm bạc để đổi a!"

Lục Tiểu Phụng không nhịn được lại thở dài, nói: "Ta cũng là nghĩ như vậy, nhưng là đã ra một chuyện! Một đại sự!"

Lý Vân Phi nói: "Đại sự gì?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Người tuổi trẻ kia chết rồi, bị người giết. Này tấm bảng tự lưu tại trong tay của ta. Với lại ta cũng biết người tuổi trẻ kia là ai."

Phuong Ngọc phi nói cho ta, người tuổi trẻ kia tự là Ngọc la sát nhi tử, ngọc Thiên Bảo! Cũng chính là Tây Phuong Ma Giáo thái tử ông. Hắn đã chết, Ngọc la sát cũng đã chết. Ai có La Sát bài người đó chính là hạ nhiệm giáo chủ. Bọn họ cho là ngọc Thiên Bảo là ta giết. Ta nghĩ lưu lại La Sát bài. Tại tháng sau lên ngôi đã đến giờ Tây Phuong Ma Giáo kế nhiệm hạ nhiệm giáo chủ."

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Vậy ngươi tự trốn đến nơi này của ta rồi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Hiện tại La Sát bài ai đều mơ tưởng. Đương nhiên là có vô số người tới giết ta, đoạt La Sát bài. Nghĩ kế nhiệm giáo chủ, lớn như vậy thể lực, ai cũng nghĩ nhúng chàm."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72:: La Sát bài

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 72:: La Sát bài

Lý Vân Phi nhìn về mặt xui Lục Tiểu Phụng, không nhịn được nói: "Ngươi sai lầm rồi, ngươi Lục Tiểu Phụng cũng là người thông minh, một khối phá tám bảng, ai sẽ quan tâm. Tự nói ta, cầm một khối tám bảng, tự nói muốn làm Ma Giáo giáo chủ, ngươi muốn là người của Ma giáo ngươi sẽ đồng ý sao?"

Lục Tiểu Phụng lắc đầu nói: "Dĩ nhiên sẽ không, ngươi một không có tư lịch, hai không có thể lực, ba lại không là người của Ma giáo, ngươi tại sao có thể lên làm Tây Phuong Ma Giáo giáo chủ."

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ, ngươi cũng biết, ta không có gì cả, chỉ có bài tẩy tử, có ích lợi gì? Ngươi cũng chỉ là cầm lấy một trương không có phá tám bảng, bọn họ muốn không đúng La Sát lệnh!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy bọn họ cần chính là cái gì?"

"Mạng của ngươi!" Lý Vân Phi nói: "Bọn họ muốn mạng của ngươi, bọn hắn bây giờ vu ngươi giết bọn họ giáo chủ nhi tử, có thể giết ngươi thay ngọc Thiên Bảo báo thù, kia tự lập được công lao thật lớn, đến cuối cùng chọn giáo chủ nhất định sẽ tính cả công lao này. Cho nên bọn họ muốn giết ngươi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cho nên, ta hiện tại tìm ngươi hỗ trợ!"

Lý Vân Phi nói: "Ta có thể giúp ngươi gấp cái gì, kia ba lão quái vật luôn luôn là như hình với bóng, ta có thể đối phó một cái cũng không tệ rồi, ngươi tại đối phó một cái, còn dư lại cái kế tiếp thì? Huống chi còn không biết, Ma Giáo đến cùng có mấy người tới. Ngươi bây giờ không nên tìm ta, ngươi nên đi Tây Môn Xuy Tuyết vạn Mai Sơn trang cất giấu."

Lục Tiểu Phụng thán trước Khí Đạo: "Ngươi cho rằng ta không có đi qua a, sớm tự đi, Tây Môn Xuy Tuyết không ở nơi đó. Hắn thật giống như lại bắt đầu hắn kia thần thánh sự nghiệp!"

Tây Môn Xuy Tuyết thần thánh sự nghiệp, tự là giết người, khoảnh khắc chút ít bán đứng huynh đệ, bán đứng bằng hữu, làm tản chuyện xấu người. Thường cách một đoạn thời gian, hắn sẽ tắm rửa xông hương, sau đó đi ra ngoài tìm này chút ít người, giết chết bọn họ. Lý Vân Phi rất không hiểu. Bất quá, bọn họ người như thế làm chuyện, cũng không cần người khác lý giải.

Lý Vân Phi cũng cười khổ nói: "Hắn không tại, ngươi có thể đi Diệp Cô Thành trắng Vân Thành đi trốn trốn. Vô luận là ai cũng không dám đến Diệp Cô Thành địa phương đi giết người. Nơi đó cũng an toàn."

Lục Tiểu Phụng nói: ", Diệp thành chủ cũng không biết có ở đó hay không trắng Vân Thành bên trong, thành chủ trong thành tự nhiên không ai dám đi, nếu là hắn không ở đây! Huống chi, từ nơi này chạy tới Nam Hải, dù thế nào mau cũng phải nửa tháng, tự nửa tháng này, ta cũng vậy cho phép sẽ chết ở trên đường rồi!"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Vậy làm sao bây giờ? Ngươi trốn ở chỗ này của ta không đúng biện pháp, ngươi xem một chút, ta sắp cưới lão bà rồi, làm sao ngươi đi tới chỗ nào, nơi nào tự không được sống yên ổn a, chẳng lẽ ngươi chính là suy Thần chuyển thế, đi tới chỗ nào, suy tới chỗ nào."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta cũng không muốn, thế nhưng lần ngươi làm sao cũng phải giúp ta, cái mạng nhỏ của ta tự tại trong tay của ngươi nắm chặt đấy!"

"Ngươi Lục Tiểu Phụng đều đánh không lại người, ta ngay cả ngươi đều đánh không lại, làm sao làm cho định bọn họ đâu." Lý Vân Phi nói: "Ngươi cũng không nhiều mời một ít người đến, Mộc đạo nhân kiếm pháp rất cao, ngươi làm sao không đi tìm hắn a."

Lục Tiểu Phụng nói: "Ta cũng vậy muốn đi tìm hắn, chẳng qua là tìm không được hắn mà thôi. Hiện tại ta tất cả bằng hữu, có thể giúp hết lòng, mà ta có

thể tìm được người, hiện tại chỉ có người."

Đang lúc này, một trận thanh âm từ trong viện truyền đến đi vào."Lục Tiểu Phụng, cừu thiên thập địa, nhiều Thiên Ma Thần con chết ở trong tay ngươi, nhiều Thiên Ma Thần đều sẽ không bỏ qua ngươi. Ngươi nhất định sẽ chết ở chúng ta trong tay."

Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng cùng tứ tứ đều chạy trốn ra ngoài. Nhìn thấy ba người đứng ở trong sân, trên người bọn họ mặc một thân màu xanh biếc trường bào, phía trên đều thêu dấu người thân rắn, điều tra vây cánh quái thú. Chẳng qua là quái thú phía dưới đồ không giống nhau. Một cái quái vật phía dưới là cô nói lỏng, một cái quái vật phía dưới là khô trúc, một cái quái vật phía dưới là Hàn Mai.

Lục Tiểu Phụng kinh hô: "Tuổi hàn ba hữu."

Cô nói lỏng nói: "Không tệ. Lục Tiểu Phụng, ngươi giết chúng ta chư thần con, cừu thiên thập địa chư thần nhiều ma đều sẽ không bỏ qua ngươi."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi tự không muốn nói gì Thần a, ma đích xác rồi, nếu là như vậy kia Ngọc la sát cũng sẽ không chết, ngọc Thiên Bảo là chư thần con, kia Ngọc la sát tự là chư thần rồi. Thần cứ như vậy chết rồi, ngươi đừng dùng loại này lừa gạt những thứ kia không biết phụ nữ và trẻ em đồ tới làm chúng ta, chúng ta, không sợ."

Khô trúc nói: "Ta giết ngươi!"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Chỉ bằng một mình ngươi? Nói thật, các ngươi phần thắng cũng không lớn, chúng ta bên này có sáu người, các ngươi chỉ có ba cái. Võ công của các ngươi là rất cao, thực là! Ngươi chớ quên, chúng ta cũng không đứng rất kém cỏi. Lục Tiểu Phụng đối phó một cái. Ta đối phó một cái, ta bốn cái lão bà đối phó một cái, mọi người phần thắng không kém là bao nhiêu."

Hàn Mai nói: "Chúng ta Tây Phương Ma Giáo thế lực không nhỏ, cao thủ nhiều như mây, không nói các ngươi có thể hay không giết chúng ta, tự coi như các ngươi đem chúng ta giết, chúng ta Tây Phương Ma Giáo còn sẽ tiếp tục phái người đến."

Lý Vân Phi cười to nói: "Tự các ngươi Tây Phương Ma Giáo có người? Chúng ta bản lãnh có lẽ không đủ, thực là, vừa vặn chúng ta có vài cái bản lãnh rất lớn bằng hữu, các ngươi giết chúng ta, ta cũng không tin, bọn họ sau khi biết hội thờ ơ."

Hàn Mai nói: "Vạn Mai Sơn Trang trang chủ Tây Môn Xuy Tuyết, trắng Vân Thành thành chủ Diệp Cô Thành? Rất tốt, rất tốt!"

Lý Vân Phi nói tiếp: "Chủ yếu nhất chính là, Lục Tiểu Phụng tịnh không có giết chết các ngươi chư thần con! Ta tin tưởng hẳn, các ngươi cũng có thể tin tưởng hẳn!"

Hàn Mai nói: "La Sát lệnh tại Lục Tiểu Phụng trong tay, sau đó chúng ta thiếu chương giáo sẽ chết rồi, nào có trùng hợp như thế?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Này khả năng tự là có người gài tang vật giả họa! Bằng không, lấy Lục Tiểu Phụng đầu óc. Làm sao sẽ bị ngươi nhóm phát hiện. Các ngươi cho hẳn một tháng, để cho hẳn tra ra các ngươi thiếu chương giáo rốt cuộc là ai giết! Có được hay không!"

Cô nói lỏng, khô trúc, Hàn Mai ba người đứng chung một chỗ thảo luận một lúc lâu, Lý Vân Phi xem bọn họ thật giống như luôn luôn không thể đồng ý, nói rằng: "Như vậy đối với người nào đều tốt, các ngươi yên tâm, ta một mực nơi này không đi, các ngươi có thể ở chỗ này đợi(các loại) tin tức. Ta tin tưởng Lục Tiểu Phụng rất nhanh là có thể điều tra ra chuyện này thì ai làm."

Cô nói lỏng, khô trúc, Hàn Mai ba người rốt cục gật gật đầu nói: "Hảo, chúng ta thì cho ngươi nhóm một tháng, Lục Tiểu Phụng hi vọng ngươi có thể nhanh lên một chút tra ra này chân tướng sự tình, chúng ta cũng không hi vọng thiếu chương giáo chết không minh bạch. Bất quá, La Sát lệnh trước cầm cho chúng ta."

Lý Vân Phi cầm ra La Sát lệnh ném cái đi, ba người tiếp được La Sát lệnh, nhìn thoáng qua, đột nhiên sắc mặt đại biến, kêu lên: "Các ngươi là nhất định phải cùng chúng ta đánh ngươi chết ta sống rồi."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Các ngươi. Này nói là có ý gì?"

Khô trúc nói: "Này La Sát lệnh rõ ràng cho thấy giả dối, các ngươi muốn đùa bỡn chúng ta sao?"

Lý Vân Phi nói: "Làm sao có thể, Lục Tiểu Phụng mới vừa đem La Sát lệnh giao cho ta nhìn, điều này sao có thể là giả đây này?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Không thể nào, này La Sát lệnh một mực trên người của ta, không người nào có thể từ trên người của ta đổi lại đi La Sát lệnh, không có ai! Liên tiếp ngay cả đệ nhất thiên hạ thần châu Tư Không trích tinh cũng không được!"

Khô trúc phi thân tới đây, bỗng chốc đem La Sát lệnh ngã trên mặt đất, La Sát lệnh lên tiếng mà toái, sau đó hô: "Chính các ngươi nhìn, La Sát lệnh là vạn năm hàn chạm ngọc đục mà thành, đao chém búa bổ không tổn thương mây may. Với lại nước lửa bất xâm. Là thiên hạ hiếm thấy chỉ bảo. Làm sao có thể bỗng chốc tự ném vụn đấy! Ngươi tin tưởng sao?"

Lục Tiểu Phụng sững sờ ngốc(dùng) ở nơi đó, thật giống như không thể tin được đồng dạng. Hẳn bởi vì cái này giả dối La Sát lệnh đã bị người truy sát nửa tháng rồi. Hiện tại đột nhiên phát hiện mình lệnh bài là giả, tâm tình của hẳn có thể nghĩ. Lý Vân Phi nhìn ngu đứng ở nơi đó Lục Tiểu Phụng, không nhìn được một thanh phách tỉnh hẳn, sau đó nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi nói một chút, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Lệnh bài kia thế nào lại là giả dối? Ngươi cho ta suy nghĩ thật kỹ!"

Lục Tiểu Phụng nhắm mắt lại bắt đầu ở nơi đó nghĩ tới, hần suy nghĩ kỹ lâu, sau đó nói: "Kể từ khi này La Sát lệnh tới rồi trong tay ta, ta là không có lúc nào là không đem hần đặt ở ta trên người của mình, chưa từng có rời đi quá thân thể, cho dù là tắm, ta đều mang ở trên người. Không thể nào bị người đổi, chính mình còn không biết."

Lý Vân Phi nói: "Có phải hay không là... Là ngọc Thiên Bảo đem La Sát lệnh cho ngươi lúc tựa là giả. Hần cho ngươi là một khối giả dối La Sát lệnh. Sau đó, ngươi cầm lấy một khối giả dối La Sát lệnh bị người đuổi giết đến bây giờ, ngươi lại không thấy quá thật La Sát lệnh, dĩ nhiên tựa không biết mình trong tay La Sát lệnh là giả rồi."

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Ngươi cho là ngọc Thiên Bảo cái kia bại gia từ hội nghĩ đến cái này phương pháp lừa gạt ta? Hần cũng không giống như làm sao quan tâm cái này La Sát lệnh. Cho nên cũng không sao cả là chuẩn bị trương giả dối La Sát lệnh bài cho ta. Ta không quá tin tưởng ngọc Thiên Bảo sẽ làm ra chuyện như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73:: Phương Ngọc phi

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 73:: Phương Ngọc phi

Lý Vân Phi suy nghĩ một lúc lâu, nói: "Nếu không đúng ngọc Thiên Bảo làm, kia có thể là ai, ngọc Thiên Bảo có này La Sát lệnh đã có hai mươi mấy năm, không thể nào người khác dùng giả dối đổi, mà hần không biết. Đây lại chuyện gì xảy ra? Lục Tiểu Phụng, ngươi suy nghĩ thật kỹ, cái này thực là quan hệ đến chúng ta sau này sinh hoạt a, một người cho dù là dù thể nào lợi hại, hần cũng không có thể cả đời thật cẩn thận. Bị Ma Giáo nhớ đến trước cảm giác luôn là không tốt."

Lục Tiểu Phụng nhắm mắt lại nghiêm túc nghĩ tới, suy nghĩ thật lâu, cuối cùng đột nhiên nói: "Ta nhớ ra rồi, chỉ có một chút khả năng, đó chính là có người bán đứng ta! Có người ra, bán ta, trừ ra ta, lúc ấy, chỉ có một người dính cái kia La Sát lệnh, đó chính là Phương Ngọc phi."

Lý Vân Phi vấn đạo: "Kia Phương Ngọc phi làm sao có thể dính vào La Sát lệnh."

Lục Tiểu Phụng nói: "Nghiệm bài lúc. Lúc ấy, ngọc Thiên Bảo đem La Sát lệnh giao cho ta lúc, Phương Ngọc phi bảo là muốn nghiệm một nghiệm này La Sát lệnh. Ta cũng không nói gì! Sau đó, hần cầm tựa đi vào, rất nhanh, hần tựa lại lấy ra vội tới ta. Ta dĩ nhiên không đề ở trong lòng rồi. Bây giờ nghĩ lại chỉ có điểm này khả nghi nhất."

Lý Vân Phi hướng về phía tuổi hần ba hữu nói: "Các ngươi cũng cấp chúng ta một tháng, đến lúc đó, chúng ta tự nhiên đem La Sát lệnh cùng giết các ngươi thiếu chuông giáo người đều giao cho các ngươi. Các ngươi yên tâm đi!"

Khô trúc nói: "Hào, ta liền chờ các ngươi cho ta một cái công đạo."

Lý Vân Phi nhìn tứ tú nói: "Các ngươi chờ ta một thời gian ngắn, ta cùng Lục Tiểu Phụng làm xong một kiện sự này, tự nhiên tự sẽ trở về, cùng các ngươi thành hôn, Lục Tiểu Phụng chuyện, ta không thể không giúp bận rộn. Các ngươi yên tâm rất nhanh!"

Mã Tú Chân nói: "Tốt, ngươi đi đi! Bất quá... Ngươi... Ngươi muốn cẩn thận một chút! Chúng ta đều đang chờ ngươi sao!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không có chuyện gì, ta cùng Lục Tiểu Phụng liên thủ, nếu là muốn chạy trốn, còn không có mấy người có thể ngăn được, huống chi mấy cái có thể ngăn cản người của chúng ta phần lớn là bằng hữu của chúng ta. Các ngươi tự thoải mái, buông lỏng tinh thần đi!"

Diệp Tú Châu nói: "Chúng ta cũng biết, chẳng qua là, có chút có chút lo lắng mà thôi."

Lý Vân Phi cười nói: "Không có chuyện gì, ta rất nhanh tự sẽ trở về. Các ngươi yên tâm đi. Ta đi, rất nhanh."

Ngân câu sông bạc, đi vào ngân câu sông bạc lúc, sông bạc còn chưa có bắt đầu doanh nghiệp, bởi vì bọn họ sẽ không trước lúc trời tối mở cửa làm ăn. Bởi vì là(vì) lão bản của bọn hần lam râu mép là cái rất người thông minh, cho nên hần biết, ban ngày thì làm cho nhân gia kiếm tiền lúc, mà buổi tối mới là bọn hần sông bạc kiếm tiền lúc. Nếu không, những thứ kia đồ khách nào có tiền đánh cuộc a.

Bây giờ còn không có trời tối, sông bạc dĩ nhiên không có doanh nghiệp, bất quá, Lý Vân Phi cũng không cần bọn họ doanh nghiệp rồi, bởi vì, hần cũng không phải là muốn đánh bạc, hần chẳng qua là muốn tìm Phương Ngọc Phi Nhi đã.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng từ cửa đi vào, vô luận là cái gì sông bạc đều nhất định sẽ nuôi rất nhiều tay chân, bởi vì, vô luận cái gì sông bạc đều sẽ có người tới gây chuyện. Thuê tiền, không phục, đoạt làm ăn. Cho nên tay chân không thể thiếu.

Ngân câu sông bạc là Trường Giang phía bắc lớn nhất sông bạc. Lớn như vậy sông bạc tự nhiên có rất nhiều tay chân, hôm nay nhìn bãi người bên trong đứng ra hai người, một cái rất là gầy yếu, một cái rất cường tráng. Bọn họ đứng tại Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng trước mặt. Ngăn cản bọn họ tiến vào.

Lý Vân Phi cười nói: "Tự hai người các ngươi tới gọi chúng ta, những người khác làm sao không cùng lúc tới a."

Trong đó gầy yếu người nọ cười nói: "Ta gọi người mù, hẳn gọi Đại Ngưu, hai người chúng ta là này ngân câu sông bạc kim bài đã thủ, chúng ta là nơi này tốt nhất tay chân. Hiện tại các ngươi không thể đi vào!"

Lục Tiểu Phụng lắc đầu, nói: "Nếu như, chúng ta nhất định phải đi vào, vậy các ngươi lại dự định làm sao bây giờ?"

Cái kia vóc người rất cường tráng người, cười nói: "Các ngươi nếu tới đây, tự phải biết rằng quy củ của nơi này, ngày không đen, ai cũng không thể đi vào, Thiên Vương lão tử cũng không được. Ai muốn muốn đi vào, chúng ta cũng sẽ để cho hắn đi ra ngoài."

Lý Vân Phi nói: "Kia quy củ của nơi này, so sánh nha môn quy củ còn nhiều thêm. Nhưng là hôm nay ta nhất định phải đi vào, ai ngăn cản cũng không được, Thiên Vương lão tử cũng không được."

Người mù nói: "Các ngươi nghĩ cứng rắn xông vào!" Nói xong, cái kia Đại Ngưu tay nhấc lên tự muốn động thủ.

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Đừng nóng vội, ta nghĩ cùng các ngươi đánh cuộc!"

Đại Ngưu nói: "Ngươi muốn đánh cái gì đánh cuộc?"

Lục Tiểu Phụng chỉ vào trong hành lang bày biện một cái ụ đá tử, nói: "Ta cá là năm trăm lượng bạc, các ngươi giờ không dậy nổi cái này ụ đá tử!" Kia đúng là cái phân lượng rất nặng ụ đá tử.

Đại Ngưu cười lạnh một tiếng, đi ra phía trước, bắt được ụ đá tử, hơi chút dùng sức, ụ đá tử lên tiếng mà lên. Sau đó, hắn để xuống ụ đá tử, đương đương đắc ý nhìn Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng.

Lục Tiểu Phụng lấy ra năm trăm lượng ngân phiếu đưa cho Đại Ngưu, nói: "Ta đúng là thua, thực là, chúng ta có thể hay không ở chỗ này đi dạo?"

Đại Ngưu lạnh lùng nói: "Không được, nơi này trước khi trời tối, không ra đánh cuộc, các ngươi đi vào làm gì? Hiện tại Ly Thiên đen còn có một thời gian ngắn, các ngươi tới trước bên ngoài đi một chút, chờ một chút tại tối tốt lắm."

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Các ngươi đã nơi này không ra đánh cuộc, vậy ngươi mới vừa tại sao còn cùng chúng ta đánh cuộc nhỉ?"

Đại Ngưu vội vàng nói: "Ta không có!"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Không có, vậy ngươi mới vừa còn thu rồi hẳn cho ngươi năm trăm lượng ngân phiếu?"

Đại Ngưu mặt nén đến hồng hồng, nói không ra lời, nhưng có gan người, hẳn nói không lại người ta tự sẽ động thủ, cái này Đại Ngưu hiển nhiên là người như vậy. Hắn mặt liền biến sắc, tay nắm chắc tự muốn động tay, đột nhiên tay bỗng chốc buông lỏng ra.

Bởi vì hắn phát hiện hắn để xuống ụ đá tử phía trên nhiều rồi một cái động. Đây là vừa mới Lý Vân Phi đem ngón tay nhẹ nhàng vừa để xuống, này ụ đá tử bên trên liền có hơn cái động.

Đại Ngưu cùng người mù đều không nhìn được nuốt nuốt miệng bên trong nuốt bọt, sau đó bộ mặt cười - quỵn rũ, nói: "Dù sao hiện tại trời cũng sắp đen, các ngươi tự đi vào đi dạo cũng không có chuyện gì, các ngươi tự vào đi thôi!" Nói xong, hắn cúi đầu khom lưng mang theo Lý Vân Phi bọn họ đi vào.

Đại sảnh rất xa hoa, so sánh kinh thành nhà kia sông bạc còn muốn xa hoa xa xỉ, liên tiếp ngay cả cây nến thai đều là dùng bạc chế tạo mà thành. Tại cái chỗ này thua cái ngọt ghét một vạn hai, không người sẽ cảm thấy lỗ là.

Trong đại sảnh còn bày đầy đủ loại bài, đủ loại chiếu bạc, bốn bề trên tường treo các triều các đại danh gia danh tác. Thực là trong đó nhưng có một bộ lớn nhất mặt, vẽ đây là ngỗng ngang, cây vẽ đây giống như là hoa đồng dạng. Núi vẽ đây hướng sông đồng dạng. Quả thực so sánh một cái bảy tuổi hài tử vẽ đây còn kém. Giống như là đem mực ngang ngược tại rồi họa lên đồng dạng.

Này bức họa nếu là bày ở chỗ khác, cũng mà thôi, bày ở này trong đại sảnh, cùng những thứ kia danh gia kiệt tác — dạng, thật sự là khó coi, lệnh người không dám lãnh giáo.

Lý Vân Phi cười vắn đạo: "Các ngươi này trong đại sảnh bày biện như vậy một bức họa cũng quá. . . Quá khó nhìn đi!"

Đại Ngưu nói lấp bắp: "Này. . . Đây là chúng ta lão bản vẽ đây, chúng ta không nhìn cái này loạn bày tám bị vẽ, đi xem một chút kia Đường giải Nguyên họa. Đó mới là hảo họa, này phá đồ, chúng ta đều không nên nhìn. Đi. . . Đi a!"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Hảo có vẽ cái gì nhìn, chúng ta tự thích xem này chút ít ngỗng ngang họa. Lúc này mới có ý tứ."

Kia Đại Nguru cùng người mù liếc nhau một cái, đột nhiên động thủ, Lý Vân Phi tiện tay một chưởng, từng thanh người mù đánh ngất xỉu. Người mù hôn mê sau này, Đại Nguru cũng bị Lục Tiểu Phụng đánh ngất xỉu rồi.

Lý Vân Phi cười nói: "Tự cái này họa để ở chỗ này cũng quá giả đi! Ai nhìn cũng đều muốn hoài nghi a."

Lục Tiểu Phụng cũng cười nói: "Không tệ a. Đặt ở họa ở chỗ này quả thực là rắc rối không kêu." Nói hết đem họa cấp cuốn lên tới.

Lý Vân Phi phát tay đẩy, đem cửa ngầm cấp đẩy ra. Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng đều đi vào. Đi từ từ vào phía dưới, bên trong có làm ba người. Trong đó một cái tự là Phuong Ngọc phi. Hắn vừa nhìn thấy Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng, hù dọa tự đi ra ngoài chạy. Lục Tiểu Phụng một phát bắt được rồi hắn. Vân đạo: "Chúng ta là băng hữu, ngươi tại sao muốn bán đứng ta. Ngươi có biết hay không ta thiếu chút nữa sẽ chết rồi."

Phuong Ngọc phi nói: "Không đứng ta nghĩ bán đứng ngươi. Ta cũng không muốn. Là có người muốn ta làm."

Lý Vân Phi nói: "Ai có thể bán đứng ngươi, muội muội của ngươi hình như là lam râu mép tiểu thiếp đi? Ai dám mệnh lệnh ngươi làm "

Phuong Ngọc phi nói: "Những người khác không dám, thực là lam râu mép dám, ta chỉ là hấn cậu em vợ, ta muốn ở trên giang hồ xen lẫn đi xuống, ta không thể rời bỏ hấn, ta bỏ ra tiền tiêu tiền như nước, còn thích trêu chọc phiền toái, đều là hấn giúp ta, mệnh lệnh của hấn ta không dám không nghe."

Lục Tiểu Phụng vân đạo: "Kia lam râu mép người ở nơi đâu?"

Phuong Ngọc phi nói: "Ta cũng không biết hấn ở nơi đó! Hấn làm người như vậy cảnh giác, hấn ở nơi đâu ta là thật là không biết. Ngươi tự tha thứ ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74:: lam râu mép

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 74:: lam râu mép

Lý Vân Phi nhìn con ngươi loạn chuyển, thần sắc bối rối Phuong Ngọc bay, cười lạnh nói: "Kia một nam một nữ này là ai?"

Phuong Ngọc phi áp a áp ứng nói: "Bọn họ là thù hạ, tới nghe ta mệnh lệnh."

Lý Vân Phi cười nói: "Là (vâng,đúng) sao? Một nam một nữ tại ngươi nơi này, mặt ngươi đối với bọn họ lúc cũng không giống là đối mặt thù hạ của mình, ngược lại giống như là đối mặt chính mình đại gia đồng dạng, ngươi còn nói bọn họ là thù hạ của ngươi, ngươi cho là ta nhóm là người mù sao?"

Phuong Ngọc phi nói: "Nàng là muội muội của ta, người này là lam râu mép phải tới bảo vệ muội muội của ta người."

Lý Vân Phi hừ một tiếng nói: "Chỉ sợ hấn chính là ngươi muội phụ, lam râu mép đi!"

Phuong Ngọc phi nuốt một ngụm nước bọt nói: "Không đúng, hấn lại không có lam râu mép, hấn tại sao có thể là lam râu mép nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ai nói lam râu mép tự nhất định có râu mép, vẫn là lam râu mép nhỉ? Nếu không có, vậy hấn thì có thể là! Các ngươi cảm chân chính La Sát lệnh, hiện tại các ngươi nhất định phải giao ra đây, nếu không, các ngươi tự nhất định phải chết! Chết rồi sau, chúng ta vẫn là sẽ đem La Sát lệnh cấp tìm được."

Lam râu mép nói: "Ngươi cho rằng ngươi nhóm nhất định đoán chừng ta sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi cho rằng nhỉ? Chỉ một mình ngươi cùng một cái võ công không cao Phuong Ngọc bay, các ngươi làm sao cũng nhất định phải thua."

Lam râu mép suy nghĩ một lúc lâu, nói: "Hảo, ta đem đồ vật cho ngươi nhóm." Một người tại từ vong uy hiếp hạ, hấn vô luận chuyện gì cũng đều biết làm, huống chi, chi là đem mình trộm tới đồ thừa trở về.

Hắn đi từ từ tới rồi một cái rương trước mặt, sau đó chậm rãi ngồi chồm hổm xuống, mở ra rương, trong rương có một cái tiểu sổ một rương, hấn ngưng ngừng nói: "La Sát lệnh quá trọng yếu, cho nên bảo vệ ta nghiêm cẩn rồi điếm. Các ngươi cũng có thể minh bạch." Nói hết lại mở ra rồi một cái khác rương, bên trong có một cái hộp.

Lam râu mép lấy ra cái này hộp, phóng tại rồi cái bàn bên trên, sau đó chậm rãi mở ra, bên trong không có gì cả.

Lý Vân Phi cả giận nói: "Lam râu mép, ngươi là có ý gì? Đùa bỡn chúng ta là đi! La Sát lệnh so sánh mạng của các ngươi còn trọng yếu hơn sao?"

Lam râu mép bộ mặt mờ hồ lạnh, vội vàng vàng nói: "Không đúng, La Sát lệnh tự là bị ta trốn ở chỗ này, ta không thể nào nhớ lầm. Cái này không thể nào, không thể nào, La Sát lệnh nhỉ?"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Trừ ngươi ở ngoài, còn có ai có thể dính vào này La Sát lệnh đấy!"

Lam râu mép nói: "Ta trước kia nữ nhân, Lý hà!"

Lý Vân Phi nói: "Ngươi trước kia lão bà? Hiện tại nhỉ?"

Lam râu mép nói: "Ta là rồi cưới Phương Ngọc hương, đem các nàng đều nhanh nhanh ngưng."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta rốt cuộc biết nàng tại sao muốn trộm ngươi La Sát lệnh rồi, ngươi ngưng lão bà của mình, hẳn đương nhiên muốn ngươi xui xẻo."

Lam râu mép co quắp té trên mặt đất nói: "Ta đối với các nàng cũng không tệ a! Cấp các nàng bạc đường lão, hẳn tại sao muốn hại ta, đây cũng là mạng của ta a."

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Ngươi cấp các nàng bao nhiêu bạc đường lão?"

Lam râu mép nói: "Ta cấp các nàng mỗi người năm vạn lượng bạc đường lão. Đây đủ bọn họ thư thư phục phục quá cả đời, ta. . . Ta."

Lý Vân Phi hừ một tiếng nói: "Cả đời cùng ngươi, tự trị giá năm vạn hai. Cho ai, ai cũng sẽ không chịu phục."

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Vậy ngươi có hay không lão bà của ngươi bức họa?"

Lam râu mép tay lấy ra họa, đưa cho Lục Tiểu Phụng, Lục Tiểu Phụng nhận lấy họa vẫn đạo: "Này họa là ai vẽ đấy."

Lam râu mép nói: "Đây là ta trước kia cậu em vợ vẽ đấy. Hẳn gọi Lý thần đồng. Các ngươi nên nghe qua cái tên này." Lý thần đồng là ai Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng dĩ nhiên biết. Hẳn thế nhưng cái trên giang hồ nổi danh nhất đặc điển họa sĩ.

Hẳn mặc dù là cái kẻ điên, thực là tên của hẳn đầu lại rất lớn, cái này Lý thần đồng nhưng là thiên tài hơn người, lợi hại vô cùng. Họa cái gì như cái gì. Thực là tự là cái kẻ điên.

Lục Tiểu Phụng đem bức họa mở ra, là một bộ bộ nhào điệp mưu đồ, vẽ đấy là tuyệt vời dị thường. Hồ điệp翩翩 mà bay, thật giống như muốn từ họa bên trong chui ra. Ba nữ nhân tại bộ nhào trước cái này hồ điệp, một cái khác xinh đẹp vô cùng nữ nhân ngồi ở chỗ đó nhìn ba nữ nhân.

Lam râu mép chỉ vào ngồi nữ nhân nói: "Nữ nhân này tự là lão bà của ta Lý hà, khác ba cái tất cả đều là lão bà của ta."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi cái này mua bán cũng không trị giá a, ngưng bốn cái lão bà. Cưới một người vợ. Huống chi, ngươi cái này vợ cả cũng không thể so với ngươi cái này mới cũ bà sai a!"

Lam râu mép cười khổ nói: "Ta đây cái điên cậu em vợ trời không sợ, đất không sợ, chỉ sợ Lý hà, hẳn đương nhiên muốn đem tỷ tỷ của hẳn họa mỹ lệ dị thường, nàng kỳ thực trường cũng không đúng xinh đẹp như vậy!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy ngươi có hay không tung tích của nàng?"

Lam râu mép cúi đầu không nói lời nào, Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ngươi đến cùng có biết hay không này Lý hà người ở nơi đâu a?"

Lam râu mép suy nghĩ một chút, sau đó nhìn một chút Phương Ngọc hương, sau đó nói: "Ta ban đầu không biết tung tích của nàng, nhưng ta mới vừa có tin tức, nàng thật giống như hướng phía bắc đi. Đã xuất quan." Lý Vân Phi dĩ nhiên biết hẳn tại sao nhìn Phương Ngọc hương, hẳn ngưng tự mình bốn cái lão bà mới cưới Phương Ngọc hương, hiện tại hẳn còn biết mình cũ lão bà rơi xuống. Hẳn đương nhiên sợ Phương Ngọc hương hoài nghi hẳn còn cùng Lý hà các nàng tình bạn cố tri tình.

Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Vân Phi, ngươi có theo hay không ta cùng đi bắt cái này Lý hà a!"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta không muốn đi, một mình ngươi có thể hay không làm xong a. Ngươi phải biết rằng kia Lý hà đã xuất quan, bây giờ là tháng mười hai rồi, phải nhanh quá năm mới rồi, chúng ta còn muốn đến quan ngoại cái kia tối tàn địa phương đi, ngươi phải biết rằng, nơi đó nhưng là sẽ đem lỗ mũi người đều cấp đông lạnh rơi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Bang nhân đến giúp đấy, đưa người đưa đến tây. Dù nói thế nào ngươi cũng giúp ta đem cái này bận rộn cấp giúp xong đi! Coi như là đem mũi cấp đông lạnh xuống tới, chúng ta cũng phải đi a."

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Vậy chúng ta rốt cuộc muốn làm sao làm?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy chúng ta đi trước tìm được Lý hà, sau đó, lại nói! La Sát lệnh bất kể như thế nào cũng phải cấp tìm trở về. Mạng của ta cũng

phải lưu lại, có người chờ ta đi cùng nàng cùng nơi ăn xuyên thịt dê đây!"

Lý Vân Phi kinh ngạc nói: "Người cùng Âu Dương Tinh tốt lắm."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Xem ra, ta mặc dù có bốn điều lòng mảy, thực là còn rất thụ nữ nhân thích. Âu Dương Tinh đáp ứng cùng ta ở cùng một chỗ."

Lý Vân Phi cười nói: "Vây cũng tốt! Chúng ta tựu cùng đi chứ! Bất quá trước khi đi, ta muốn hỏi lam râu mép một cái vấn đề."

Lục Tiểu Phụng nói: "Người muốn hỏi hấn vấn đề gì?"

Lý Vân Phi nói: "Ta chỉ muốn biết lam râu mép hấn có sợ chết không!"

Lam râu mép nói: "Ta dĩ nhiên sợ chết rồi! Nào có người không sợ chết !"

Lý Vân Phi nói: "Người nếu sợ chết, người cũng dám giết ngọc Thiên Bảo, người sẽ không sợ Tây Phương người của Ma giáo tìm các người trả thù."

Lam râu mép khoát tay một cái nói: "Không đúng ta giết ngọc Thiên Bảo, bất quá, các người tìm được La Sát lệnh lúc, ta tự nhiên sẽ đem giết rồi ngọc Thiên Bảo người giao cho các người."

Lý Vân Phi nói: "Người có biết hay không hiện tại ai đi tìm chúng ta!"

Lam râu mép nói: "Ai tìm các người?"

Lý Vân Phi nói: "Tại Thiên Sơn bên trên ẩn cư rồi hai mươi năm tuổi hàn ba hữu, bọn họ bây giờ là Ma Giáo hộ pháp trưởng lão. Với lại bọn họ đã biết này La Sát lệnh tại các người nơi này, ta cùng bọn họ muốn thời gian một tháng, người tốt nhất nhanh lên một chút tìm được cái kia giết chết ngọc Thiên Bảo người, nếu không. . ."

Lam râu mép nói: "Tốt lắm, các người đi tìm La Sát lệnh, ta ta sẽ đi ngay bây giờ phái người bắt được cái nào giết chết ngọc Thiên Bảo người."

Lục Tiểu Phụng gật đầu, kéo Lý Vân Phi tựu muốn đuổi hướng quan ngoại.

Lý hà là cái ngoan nhân, nàng trong khoảng thời gian này, đã hướng giang hồ gửi đi tin tức, hấn muốn bán La Sát lệnh.

Người trên giang hồ cũng không giống là Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng thông minh như vậy, biết cái này ngọc bài cũng không hữu dụng, bọn họ cũng muốn làm Ma Giáo giáo chủ. Cho nên bọn họ cũng muốn mua.

Cùng phúc khách sạn là trên giang hồ khách sạn lớn nhất. Cả nước đều có chi nhánh. Dĩ nhiên nơi này cũng là nổi danh quý. Thực là Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng đều là đối với được rất tốt chính mình người. Bọn họ cái gì cũng muốn tốt nhất, dĩ nhiên ở khách sạn cũng muốn tốt nhất.

Cùng phúc khách sạn chữ thiên số một phòng, chữ thiên phòng số 2, mười lượng bạc cả đêm, dĩ nhiên có rất ít người hội ở, thế nhưng cái trên giang hồ người có tiền tự nhiên sẽ rất nhiều. Hiểu được hưởng thụ người rất nhiều. Cho nên cuối cùng, này hai cái phòng ốc vẫn là dựa vào Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng hai người danh tiếng mới cướp được.

Này chữ thiên gian phòng mặc dù quý, thực là quý có chỗ đáng. Rộng rãi thoải mái giường, sạch sẽ chăn đơn. Tùy thời đều có tắm nước nóng.

Lý Vân Phi nằm ở trên giường, mới vừa hấn và Lục Tiểu Phụng ăn một cái thư thư phục phục bữa ăn tối, uống một chút thượng hạng Trúc Diệp Thanh. Còn giặt cái thư thư phục phục tắm nước nóng.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75:: Phi Thiên ngọc hồ

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 75:: Phi Thiên ngọc hồ

Tựu tại Lý Vân Phi ngủ thư thư phục phục lúc, đột nhiên nghe được ngoài cửa sổ có một trận rất nhỏ thanh âm truyền vào, Lý Vân Phi một cái trở mình, lăn xuống tới. Trên giường nhiều rồi mấy trăm âm khí.

Đột nhiên, có bốn cái Hắc y nhân từ cửa sổ phá cửa sổ mà vào. Lý Vân Phi một kiếm rút ra, trong nháy mắt ra rồi bốn kiếm. Bốn người hét lên rồi ngã

gục. Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Võ công kém như vậy, còn đi ra ngoài giết người, thật là khôi hài!"

Lục Tiểu Phụng trong phòng cũng truyền đến thanh âm, là người ngã xuống đất thanh âm. Lý Vân Phi biết kia là bị Lục Tiểu Phụng giải quyết người.

Lý Vân Phi đẩy cửa đi vào Lục Tiểu Phụng gian phòng, hần luôn luôn là không cùng Lục Tiểu Phụng khách khí. Vào Lục Tiểu Phụng gian phòng làm sao sẽ gõ cửa. Thực là, lần này không gõ môn lại làm sai rồi. Bởi vì Lục Tiểu Phụng nằm trên giường nữ nhân, trong tay nắm thật chắc chắn. Lục Tiểu Phụng bộ mặt buồn bực bộ dạng, nhìn tiến vào Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi cười nói: "Lục Tiểu Phụng, xem ra vô luận ở nơi đâu, số đào hoa của ngươi luôn là không ít. Hôm nay nếu giải nhân ước hẹn, ta sẽ không quấy rầy ngươi."

Lục Tiểu Phụng nói: "Hiện tại cũng không có cái gì tâm tình, ta đến ngươi gian phòng kia nói chút ít sự tình."

Lý Vân Phi xoay người rồi đi, sau đó nói: "Chuyện gì ngày mai lại nói! Ta hồi rồi." Nói xong, xoay người rồi đi trở về phòng của mình.

Ngày thứ hai, một sáng sớm đã có người vào rồi Lý Vân Phi gian phòng, đem Lý Vân Phi đánh thức rồi. Tiến vào dĩ nhiên tự là Lục Tiểu Phụng rồi. Trừ hần ra ai tới tìm Lý Vân Phi.

Vừa vào nhà, Lục Tiểu Phụng nói rằng: "Ngươi biết ngày hôm qua người đàn bà kia là ai chăng?"

Lý Vân Phi nói: "Ta cần gì biết nàng là ai! Nàng là ai lại cùng ta có quan hệ gì!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Hần là Phi Thiên ngọc hồ lão bà!"

Lý Vân Phi một vỗ bàn, nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi lại tìm chết, Phi Thiên ngọc hồ, ngươi nói đùa gì vậy, ngươi biết hần là ai vậy sao?"

Lục Tiểu Phụng cười khổ nói: "Ta dĩ nhiên biết Phi Thiên ngọc hồ là ai! Trên giang hồ ai lại không biết hần là ai vậy, Hắc Hồ Đường Đường chủ, Phi Thiên ngọc hồ. Nghĩ trên giang hồ ai lại không biết nhỉ?"

Lý Vân Phi Khí Đạo: "Ngươi cũng biết Phi Thiên ngọc hồ, hiện ở trên giang hồ nổi danh nhất hai người là Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành. Thực là nổi danh nhất hai cái bang phái tự là Tây Phương Ma Giáo cùng Bắc Phương Hắc Hồ Đường. Bọn họ một cái chiếm cứ Tây Phương, một cái chiếm cứ Bắc Phương, coi như là trên giang hồ có cao nhất quyền lực hai người rồi, ngươi dám chơi nữ nhân của hần. Ngươi chộc Tây Phương Ma Giáo cũng coi như xong, ngươi còn trêu chọc Bắc Phương Hắc Hồ Đường, ngươi nghĩ đem trên đời có cao nhất quyền người đều trêu chọc quang sao?"

Lục Tiểu Phụng thở dài miệng Khí Đạo: "Ta không có trêu chọc nàng, là nàng chọc tới ta. Ngươi suy nghĩ một chút, một mỹ nhân, thân thể trần truồng đứng tại trước mặt ngươi, còn lên giường của ngươi, sợ rằng chỉ cần là cái nam nhân bình thường đều không nhịn được đi! Huống chi, ta vẫn là cái hòa khí tràn đầy nam nhân bình thường. Dĩ nhiên tự nhịn không được rồi, nàng lại không trước tiên là nói về nàng là Phi Thiên ngọc hồ nữ nhân. Ta không biết liền lên."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Lục Tiểu Phụng, ngươi sớm muộn gì cũng phải chết ở trong tay nữ nhân."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vậy bây giờ dự định làm sao bây giờ?"

Lý Vân Phi nói: "Chờ Phi Thiên ngọc hồ tới giết ngươi a!" Đây lúc, môn ngoài truyền tới một câu nói, "Ta đã đến."

Lục Tiểu Phụng một cái trở mình mà lên, Lý Vân Phi cũng rút kiếm ra chuẩn bị đề phòng. Lý Vân Phi cười nói: "Trên giang hồ cũng biết Phi Thiên ngọc hồ làm người, chuyện này, Lục Tiểu Phụng xác thực không biết, nếu là đắc tội Đường chủ, thỉnh Đường chủ bao dung. Tha thứ hần."

Phi Thiên ngọc hồ cười nói: "Ta làm việc luôn luôn rõ ràng, chuyện này là nói rõ là con tiện nhân kia làm, ta tự nhiên sẽ không quy tội ngươi nhóm. Hôm qua ngày giết các ngươi người, đều là ta Hắc Hồ Đường người. Bọn họ là Hắc Hồ Đường Liễu thị năm hùng, nhưng là bọn hần bị ngươi nhóm giết chết rồi, bọn họ chết rồi, nói rõ bọn họ võ công không tốt, chết rồi liền chết rồi. Nhưng là của ta chuyện không người làm, mà ta tới tìm các ngươi, tự là hi vọng các ngươi giúp ta làm một chuyện!"

Lý Vân Phi nói: "Chúng ta bây giờ chuyện phiền toái quán thân, có thể giúp ngươi làm những thứ gì?"

Phi Thiên ngọc hồ nói: "Các ngươi biết, ta là Hắc Hồ Đường Đường chủ, mỗi ngày chuyện rất nhiều, rất nhiều. Nhưng, có một ngày, ta phát hiện thê tử của mình cùng một cái người làm vườn bỏ trốn. Ta Phi Thiên ngọc hồ nữ nhân cũng dám đụng. Cho nên hần chết chắc. Mấy ngày hôm trước, Liễu thị năm hùng đem cái kia người làm vườn cấp thảo thành tám khối giao cho ta, mà ta không động tới người đàn bà kia, các ngươi biết tại sao không?"

Lý Vân Phi cười nói: "Chuyện của ngươi chúng ta lại làm sao biết?"

Phi Thiên ngọc hồ nói: "Bởi vì nàng trộm ta ba mươi vạn lượng Hoàng Kim, nhưng là bây giờ ta tìm được rồi nàng, lại tìm không được nào ba mươi vạn lượng Hoàng Kim. Giết nàng, ta ba mươi vạn lượng vàng làm sao bây giờ? Ta biết các ngươi đều rất lợi hại, phá làm sao nhiều án tử, cho nên, ta nghĩ cho các ngươi giúp ta đem kia ba mươi vạn lượng Hoàng Kim cấp tìm ra."

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Bằng cái gì! Chúng ta tự nhiên có tự chúng ta chuyện, bằng cái gì giúp ngươi chứ!"

Phi Thiên ngọc hồ nói: "Các ngươi chuyện cần làm cùng chuyện của ta có quan hệ, các ngươi muốn tìm hồi Lý hần nơi đó La Sát lệnh, mà người đàn bà kia,

cũng chính là Đinh Hương đi cũng muốn mua La Sát lệnh, các người vốn chính là đối thủ, cho nên các người có thể thuận tiện tìm được ta vàng. Tìm được sau, các người có thể phân thành trong đó một nửa."

Lục Tiểu Phụng nói: "Tốt lắm, chúng ta nên đáp ứng người, chuyện này liền làm rồi!"

Lý Vân Phi kéo Lục Tiểu Phụng nói: "Người làm sao đáp ứng, chuyện này không đơn giản a! Hiện tại, chúng ta chủ yếu nhất chuyện tự là lấy đến La Sát lệnh, những thứ khác đều là chuyện nhỏ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Chúng ta thuận tiện a, không có chuyện gì, chuyện này ta sẽ làm xong, người cứ yên tâm đi!"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút không có nói cái gì đó? Tại trước mặt người khác tổng yếu cấp bằng hữu của mình một chút mặt mũi.

Phi Thiên ngọc hồ nói: "Ta đây ở chỗ này mong ước hai vị kỳ khai đắc thắng. Ta đi." Nói hết một cái tung người bay đi.

Lý Vân Phi kéo Lục Tiểu Phụng kêu lên: "Lấy người cái này thích chỗ mũi vào chuyện người khác tính cách, người chừng chết cũng không biết, lần sau có việc khác tới tìm ta. Bị người tức chết. Người luôn là tùy tiện nên đáp ứng chuyện của người khác, cũng không quản mình có thể không thể làm xong. Cái kia Đinh Hương đi làm như vậy là vì cái gì, người cũng nên biết, vì La Sát lệnh, nhưng là chúng ta bây giờ cũng là vì La Sát lệnh, hiện tại chúng ta cùng nàng là địch nhân?"

Lục Tiểu Phụng nói: "Người yên tâm, ta biết chúng ta là địch nhân, ta sẽ chú ý. Chúng ta còn muốn lên đường. Đi thôi!"

Quan ngoại, Lý hà chỗ ở, Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng đã đuổi tới đó, Lý hà đã trong phòng chờ giang hồ nhân sĩ đến, bởi vì, nàng đã ở trên giang hồ phát ngôn bừa bãi muốn bán đi La Sát lệnh, trên giang hồ người có tiền đều mơ tưởng này La Sát lệnh, bởi vì nó đại biểu quyền lực. Đại biểu lực lượng tuyệt đối.

Ngọc la sát từng tại sáng chế Tây Phương Ma Giáo lúc nói qua, ai có La Sát lệnh người đó chính là hạ nhiệm giáo chủ, cho nên, bọn họ không hiểu, cái thế giới này là quả đấm thế giới, nắm tay người nào lớn, ai tự có thể đánh bại so với mình kém người, bất luận trong tay của hắn có đồ vật gì đó, La Sát lệnh kỳ thực chẳng qua là khối tấm bảng.

Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng xông rồi đi vào, Lý hà ngồi ở chỗ đó, nhìn xông vào Lý Vân Phi nói: "Các người nên hiểu, tấm bảng này là tại ba ngày sau mới công khai đấu giá. Các người tới sớm. Bất quá, các người có thể ở chỗ này trước chờ thêm tam thiên. Ba ngày sau các người tự nhiên sẽ nhìn đến tấm bảng."

Lý Vân Phi cười nói: "Người không nhận ra ta, còn có thể chấp nhận được, thực là người lại không nhận ra hắn, người nhưng tự có mắt không trông rồi."

Lý hà cẩn thận nhìn một chút Lục Tiểu Phụng, đột nhiên nói: "Bốn điều lông mày, hắn là Lục Tiểu Phụng. Bốn điều lông mày Lục Tiểu Phụng."

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ. Người nên biết chúng ta đi tìm người là mục đích gì. Lam râu mép, đem Lục Tiểu Phụng La Sát lệnh cấp đổi, thực là người đi đem lam râu mép La Sát lệnh cấp trộm đi rồi, La Sát lệnh người là bất kể như thế nào giao cho chúng ta. Về phần lam râu mép, ta sẽ thay người giết hắn. Hắn thật xin lỗi người, người chỉ cần giao ra La Sát lệnh, ta tự giết rồi hắn."

Lý hà cười lạnh nói: "Không thể nào, ta là hận lam râu mép, thực là hắn có chết hay không ở tại ta không liên quan. Ta chỉ muốn tiền. Có tiền tự có hết thảy. Ta cũng có thể mượn sát thủ giết lam râu mép, này La Sát lệnh ta sẽ không giao ra đây."

Lý Vân Phi nhìn về mặt quyết tuyệt Lý hà, biết nữ nhân này không sợ chết, một người nếu là không sợ chết, người còn có thể làm sao nàng. Lý Vân Phi cười cười nói: "Hào, người muốn bao nhiêu tiền, ta cho người!"

Lý lạnh lùng nói: "Coi như là người nguyện ý xài tiền mua, vậy người cũng phải chờ thêm tam thiên, ta nói rồi, ta sẽ đấu giá, cuối cùng, ai cấp cho nhiều tiền, ai là có thể cầm đến La Sát lệnh. Nếu không, các người tự là giết ta, ta cũng sẽ không đổi kỳ. Kia La Sát lệnh ai cũng không có thể nhận được."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76:: La Sát lệnh đến tay

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 76:: La Sát lệnh đến tay

Lý Vân Phi ha ha nở nụ cười, sau đó lạnh lùng đối với Lý hà nói: "Người đừng tưởng rằng chúng ta không dám giết người, chúng ta không muốn giết người, không phải sợ người."

Lý hà nói: "Các ngươi đã muốn giết ta, các ngươi tự động thủ a, còn nói nhiều như vậy lời vô ích làm gì? Có ích lợi gì? Động thủ a!" Nói xong, bộ mặt không có sợ hãi nhìn Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng.

Lý Vân Phi sau khi sống lại, tại cái thế giới này trên căn bản thuận phong thuận thủy, hiện tại gặp phải một cái du muối không vào người, còn là một phụ nữ, nhất thời giận từ trong lòng lên. Tay vừa động, kiếm đã xuất sao, người hướng phía trước vừa xông. Sau đó kiếm tự xuất hiện tại Lý hà nơi cổ. Vòng vàng đậu ở chỗ này. Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Ta hiện tại chỉ cần nhẹ nhàng hướng phía trước nhấc lên, tự có thể giết ngươi, ngươi phải biết rằng, người đã chết tự không còn có cái gì nữa. Ngươi chết, nhiều nhất tự là đừng La Sát lệnh, chúng ta cùng tuổi hán ba hữu liễu mạng bỗng chốc, ai sống ai chết, còn chưa thể biết được. Thực là ngươi thì vĩnh viễn cũng nhìn không thấy tới tiền. Ngươi tự cùng La Sát lệnh cùng chết đi!"

Lý hà nhìn Lý Vân Phi cười nói: "Vậy ngươi tự giết ta đi!"

Lý Vân Phi nhìn thấy cái này Lý hà nụ cười, cười lạnh một tiếng, kiếm tự hướng phía trước một đâm. Đột nhiên kiếm dừng lại. Lục Tiểu Phụng vững vàng kẹp lấy Lý Vân Phi kiếm. Lý Vân Phi cả giận nói: "Lục Tiểu Phụng! Ngươi muốn làm gì? Để cho ta giết nàng, dù sao nàng cũng không muốn đem đồng tây giao ra đây."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Không vội, ta cùng nàng nói một chút!"

Lý Vân Phi nói: "Ngươi nếu là nói không phục nàng, ta đây tự giết rồi hán."

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Hào." Sau đó dúi đi chỗ khác rồi thân thể đối mặt với Lý hà nói: "Ngươi phải hiểu được, chúng ta cũng không phải là không cho ngươi tiền. Cần gì chứ! Ai tiền không đúng tiền."

Lý hà nói: "Ta đã hướng người trên giang hồ phát ra tin tức, làm người tất yếu phải nói được là làm được. Ta tại sao có thể nuốt lời nhỉ?"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "Những người đó không tới được rồi, Tây Phương người của Ma giáo ở trên đường ngăn cản phần lớn người, bọn họ chết chết trốn trốn, không thể nào tới rồi, cho nên, ngươi cũng không gọi nuốt lời."

Lý hà nói: "Làm sao sẽ nhỉ?"

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Tây Phương Ma Giáo làm sao có thể nhượng ngươi đem La Sát lệnh bán được người khác trên tay. Bọn họ Ma Giáo dĩ nhiên hội ở trên đường chờ này chút ít người đến. Sau đó giết giết, chôn chôn."

Lục Tiểu Phụng nói tiếp: "Hiện tại ngươi cũng sẽ không nuốt lời, huống chi, ngươi không bán cho chúng ta, chúng ta tự sẽ giết ngươi, vì ngươi mạng của mình, đem La Sát lệnh giao ra đây đi!"

Lý hà suy nghĩ thật lâu nói: "Hào, các ngươi chỉ cần cho ta một triệu lượng bạc, ta liền bán cho các ngươi."

Lý Vân Phi nhìn một chút Lục Tiểu Phụng vẫn đạo: "Ngươi còn có bao nhiêu tiền."

Lục Tiểu Phụng nói: "Vài chục vạn hai vẫn phải có, ngươi có bao nhiêu?"

Lý Vân Phi nói: "Ta đây còn có bảy mươi vạn lượng đi, cộng thêm ngươi, nên đủ. Chẳng qua là. . ."

Lục Tiểu Phụng nói: "Không có chuyện gì. Đến lúc đó hỏi Ma Giáo hoặc là lam râu mép muốn trở về tiền này không thể thiếu."

Lý Vân Phi nói: "Tốt lắm." Nói xong, tự đem ngân phiếu giao cho Lục Tiểu Phụng, Lục Tiểu Phụng nói: "Ly cô nương, ngày mai, ngươi cầm La Sát lệnh tới, chúng ta tiền trao cháo múc."

Lý hà nói: "Tốt lắm, ta ngày mai giữa trưa đúng lúc sẽ tới, các ngươi ở chỗ này trước ở lại một ngày. Chờ ta một chút, ta sẽ đi ngay bây giờ lấy La Sát lệnh."

Đang lúc này, một nữ nhân đi đến, chính là đêm đó tại Lục Tiểu Phụng trong phòng nhìn thấy nữ nhân, là kia Phi Thiên ngọc hồ lão bà —— Đinh Hương đi.

Nàng đi đến, nhìn thấy Lý hà chính muốn đi ra ngoài, tự giữ nàng lại, nói: "Khác đi vội vã, ta không biết bọn họ ra rồi bao nhiêu tiền. Nhưng ta nguyện ý ra bên trên hai mươi vạn hai Hoàng Kim mua ngươi La Sát lệnh."

Lục Tiểu Phụng nhíu mày nói: "Đinh Hương đi, ngươi muốn làm gì? Ta mua La Sát lệnh là vì cứu mạng."

Đinh Hương đi Như Hoa sắc mặt đột nhiên lộ ra nụ cười, nói tiếp: "Lục Tiểu Phụng, ta mua này La Sát lệnh, cũng là vì cứu mạng."

Lục Tiểu Phụng nói: "Cứu ai mệnh?"

Đinh Hương đi nói: "Cứu của chính ta, ngươi phải biết rằng ta là Phi Thiên ngọc hồ lão bà. Ta cùng hán người làm vườn vụng trộm sau, phát hiện mình lại bị hán phát hiện, cho nên, ta liền trộm hán ba mươi vạn lượng Hoàng Kim cùng hán người làm vườn bỏ trốn. Ngươi nói Phi Thiên ngọc hồ hán sẽ bỏ qua cho ta sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Dĩ nhiên biết, chỉ có người kia ba mươi vạn lượng Hoàng Kim không xuất hiện, hắn cũng sẽ không giết người. Đây không phải là một số lượng nhỏ. Hắn nhất định phải xác định Hoàng Kim vị trí, sau đó tìm được rồi Hoàng Kim, mới sẽ giết người."

Đinh Hương đi nổi giận đùng đùng quát: "Ta không ngờ cả đời tựu hướng cái lão Thử đồng dạng đi núp. Người phải biết rằng, ta nghĩ muốn thư thư phục phục sống, thư thư phục phục xài tiền. Ai nghĩ cả đời đều ở lo lắng có người muốn giết mình. Lo lắng thụ sợ cuộc sống ta thụ đủ rồi."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Có này La Sát lệnh người sẽ không sợ Phi Thiên ngọc hồ sao?"

Đinh Hương đi bộ mặt tự hào nói: "Đó là đương nhiên, Tây Phương một ngọc, Bắc Phương một ngọc. Tây Phương Ma Giáo giáo chủ Ngọc la sát thực là so sánh Phi Thiên ngọc hồ còn đáng sợ hơn người, hiện tại hắn chết rồi, nhưng hắn để lại La Sát lệnh, để lại thế lực khổng lồ Tây Phương Ma Giáo, chỉ có ai có La Sát lệnh người đó chính là Tây Phương Ma Giáo hạ nhiệm giáo chủ. Ta làm Tây Phương Ma Giáo giáo chủ, ta cũng không cần sợ Phi Thiên ngọc hồ rồi. Ta liền có thể An An Tâm Tâm xài tiền, ta chính là này trên giang hồ có thế lực nhất hai người chỉ nhất. Ta sẽ không sợ có người giết ta rồi."

Lý Vân Phi nở nụ cười, cười rất vui vẻ, cười nước mắt đều chảy ra, hắn dứt quãng nói: "Ma Giáo. . . Tây Phương Ma Giáo giáo chủ, người nghĩ đẹp, người có thể đánh thắng ta sao? Người có thể đánh thắng Lục Tiểu Phụng sao? Người thật là một không biết nữ nhân. Người chính là tóc dài kiến thức ngắn tốt nhất giải thích. Có La Sát lệnh tựu là Tây Phương Ma Giáo giáo chủ, sẽ không sợ người khác giết người. Kia ngọc Thiên Bảo là chết như thế nào, hắn thực là có La Sát lệnh hai mươi mấy năm rồi, nói như thế nào chết thì chết rồi."

Đinh Hương đi nói: "Đó là bởi vì hắn. . . Đó là bởi vì hắn bài bạc."

Lý Vân Phi cười nói: "Sai lầm rồi, hắn trước kia cũng bài bạc, làm sao không người giết hắn. Có người giết hắn là bởi vì là(vì) Ngọc la sát chết rồi, Ngọc la sát vừa chết, ngọc Thiên Bảo sẽ chết rồi. Không có trùng hợp như thế đi! Ngọc la sát tại lúc, vô công của hắn quá cao, tất cả mọi người sợ hắn, tất cả ngọc Thiên Bảo làm mưa làm gió, bài bạc chơi đùa, ai cũng không dám ngỗ nghịch hắn. Ngọc la sát vừa chết, hắn ngọc Thiên Bảo coi như là cái thứ gì. Chết rồi cũng sẽ chết rồi. Ai quản hắn khi gió. Cho nên La Sát lệnh tựu là đến trên tay người, người cũng sẽ bị người khác giết, cướp đi La Sát lệnh. Cái thế giới này vĩnh viễn là cường giả thế giới."

Đinh Hương đi nhìn bên cạnh Lục Tiểu Phụng nói: "Người hội bảo vệ ta đi!"

Lục Tiểu Phụng cười nói: "La Sát lệnh người đừng mua, cho ta. Ta sẽ thắng tuyệt bảo vệ người. Người phải biết rằng, ta Lục Tiểu Phụng vẫn là cái nói lời giữ lời người, La Sát lệnh người tựu không nên cùng ta đoạt."

Đinh Hương đi cúi đầu nghĩ một lát nói: "Tốt lắm, này La Sát làm ta không cần."

Ngày thứ hai, Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng, Đinh Hương đi ngồi ở chỗ đó chờ, buổi trưa lúc, quả nhiên, Lý hà đi đến.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Người quả nhiên là cái xác thực người, đồ mang theo sao?"

Lý hà nói: "Dĩ nhiên mang theo." Nói hết lấy ra một tờ tấm bảng giao cho Lý Vân Phi, Lý Vân Phi cầm ở trong tay, nhìn một chút, quả nhiên là La Sát lệnh, chính diện có khắc nhiều Thiên Ma Thân, phía sau có khắc tiên nữ nhảy múa.

Lý Vân Phi dùng sức đem La Sát lệnh hướng trên mặt đất một ném, Lý hà cả kinh kêu lên: "Người muốn làm gì?"

Lý Vân Phi cười nói: "Này La Sát lệnh là vạn năm hàn ngọc chế tạo mà thành, đao chém không tổn thương, nước lửa bắt xâm." Nhặt lên La Sát lệnh nhìn một chút, quả nhiên ngay cả một điểm dấu vết cũng không có.

Lý Vân Phi tỉ mỉ đem tấm bảng lại nhìn một lần, sau đó chỉ chỉ La Sát lệnh sau lưng bên trên một cái tiên nữ, nói: "Lục Tiểu Phụng, tiền cho nàng, chúng ta đi!"

Lục Tiểu Phụng kinh ngạc nhìn này trương La Sát lệnh, nuốt nước bọt, đem tiền giao cho Lý hà nói: "Hảo, chúng ta đi!"

Ngân câu sông bạc, tuổi hàn ba hữu, Phương Ngọc bay, Phương Ngọc hương, lam râu mép đều ở trắng. Bọn họ là Lý Vân Phi dùng bỏ câu đưa tin triệu lai. Sự tình càng nhanh chấm dứt càng tốt.

Tuổi hàn ba hữu vừa nhìn thấy Lý Vân Phi cùng Lục Tiểu Phụng tựu đứng dậy nghênh đón, nói: "La Sát lệnh tìm được chưa?"

Lý Vân Phi cầm ra La Sát lệnh đưa cho khô trúc. Kô trúc nhìn một chút La Sát lệnh sau đó, cười nói: "Không tệ, là La Sát lệnh. Này lam râu mép cũng đem giết hại Thiếu chủ người nộp đi ra ngoài. Chúng ta Tây Phương Ma Giáo cùng ân oán của các người từ đó tựu xóa bỏ rồi."

Lý Vân Phi cười nói: "Vẫn không thể, chuyện của chúng ta vẫn chưa xong, chúng ta có một số việc còn muốn hỏi lam râu mép."

Lam râu mép ngây ra một lúc nói: "Các người có tìm ta có chuyện gì?"

Lý Vân Phi cười nói: "Chúng ta chỉ là muốn biết, người lam râu mép tìm người khác giúp người làm giả đồ, thực là người cũng không có thể tìm chúng ta quen như vậy người a."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77:: Phi Thiên ngọc hổ chết

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 77:: Phi Thiên ngọc hổ chết

Lam râu mép nhìn đang nói chuyện Lý Vân Phi, vẻ mặt nghi hoặc, vẫn đạo: "Ta làm cái gì giả đồ?"

Lý Vân Phi nói: "Tự là khô trúc trong tay La Sát lệnh. Kia bài tẩy tử là giả."

Khô trúc vội vàng lấy ra nhìn một chút, sau đó nói: "Không sai a, vãng(là) vạn năm hàn ngọc làm a. Không giả."

Lý Vân Phi cười nói: "Nhưng, trên đời này không chỉ là chỉ có một khối vạn năm hàn ngọc đi. Nay khối La Sát lệnh cũng là vạn năm hàn ngọc làm, thực là nó đúng là giả dối. Bởi vì hần là ta cùng Lục Tiểu Phụng một người bạn làm, các người nên cũng biết tên của hần. Hần gọi chu ngừng, điều thủ lão bản chu ngừng."

Lam râu mép hô: "Lý Vân Phi, người có chứng cứ gì chứng minh cái này La Sát lệnh là giả, không có lời nói, người tốt nhất không nên nói lung tung."

Lý Vân Phi cười nói: "Điều thủ lão bản chu dừng tay nghề Thiên Hạ Vô Song, hàng nhái đồ cùng thật sự là độc nhất vô nhị, trên căn bản rượu là lấy trước chính phẩm tới đúng, cũng tìm không ra là quá lớn khác biệt."

Lam râu mép cười nói: "Nếu, người không có chứng cứ chứng minh đây là giả dối, người tự không nên nói lung tung."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Nhưng, ta người bạn này chỉ cần là chứng cứ hàng nhái đồ nhất định có một cái ký hiệu. Có chút bất đồng, hần tuyệt sẽ không cùng chính phẩm giống nhau như đúc, mà này khối La Sát lệnh cũng có không cùng. Bất đồng điểm tự là La Sát lệnh sau lưng những thứ kia Thiên nữ. Trong đó có một cái người mặt là lão bản nướng mặt. Lúc ấy, ta vừa nhìn thấy này trương Thiên nữ mặt, tự đưa cho rồi Lục Tiểu Phụng, ai cũng sẽ không nghĩ tới này Thiên nữ mặt sẽ là lão bản nướng, chỉ có thể hần gặp qua lão bản nướng, người chưa từng thấy, cho nên người không biết, ta nhận thức, cho nên chúng ta biết đây là giả dối."

Lam râu mép nói: "Kia cũng khả năng là Lý hà tự mình tìm người làm a!"

Lý Vân Phi cười nói: "Riêng này cái vạn năm hàn ngọc tự không đáng giá một triệu lượng bạc, Lý hà nếu là có nhiều bạc như vậy, nàng còn bán cái này La Sát lệnh làm gì? Cho nên này chỉ có thể là người làm râu mép làm."

Lam râu mép nói: "Này. . . Này"

Đang lúc này, Phương Ngọc phi một cái tung người vọt tới, một kiếm đâm về lam râu mép, lam râu mép la hoảng lên, kiếm từ lam râu mép cổ họng xẹt qua, lam râu mép ngã xuống đất bỏ mình.

Phương Ngọc phi oán hận nói: "Người yếu hại chết ta nhóm, ta đây tự trước hết giết người!"

Hàn Mai cả giận nói: "Người giết hần, kia thật La Sát làm chúng ta đi đâu mà tìm?"

Phương Ngọc phi nói: "Lam râu mép rất tin tưởng ta, ta biết La Sát lệnh ở nơi đâu, ta lấy ra cho người."

Lý Vân Phi nói: "Lam râu mép đối với người như vậy hảo, như vậy tin tưởng người, người còn giết hần rồi, thật ác độc người kia!"

Phương Ngọc phi cười nói: "Vâng, hần là tin tưởng ta, thực là ta vĩnh viễn cũng chẳng qua là cái tiểu đệ đồng dạng, vĩnh viễn nhìn sắc mặt, giết hần rồi, ta chính là lam râu mép, thiên hạ này ngân câu sông bạc chính là ta rồi, ta đem phú giáp thiên hạ. Trở thành thiên hạ người giàu có nhất. Ta không dùng tại nhìn mặt hần sắc rồi."

Lý Vân Phi cười nói: "Người cũng không cần làm trò. Ta biết người là ai!"

Phương Ngọc phi nói: "Ta không phải là Phương Ngọc phi sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Phương Ngọc bay, hừ, người kỳ thực tự là lam râu mép."

Phương Ngọc phi nói: "Ta. . . Ta thế nào lại là lam râu mép nhỉ? Ta cùng Lục Tiểu Phụng nhận thức đã lâu rồi, ta thế nào lại là lam râu mép."

Lý Vân Phi nói: "Cảm giác! Ta thăng tuốt cảm giác cái kia lam râu mép cùng Phương Ngọc hương nhìn sắc mặt của người rất không đúng, Phương Ngọc hương xem người lúc là hàm tình mạch mạch. Mà lam râu mép mặc dù đối với người đến kêu đi hết, thực là hần nhìn ánh mắt của người lại toát ra một tí ti

sợ hãi. Phương Ngọc hương là muội muội của người, nàng là lam râu mép lão bà, xem người làm sao sẽ trong mắt mạng tình, này chỉ có một chút khả năng, đó chính là người mới là lam râu mép. Với lại lam râu mép không có ai gặp qua chân diện mục, cho nên người có thể tùy tiện tìm người tới giả trang lam râu mép."

Phương Ngọc phi nói: "Hảo, người rất thông minh! Ta chính là lam râu mép, tiền của ta nhiều đếm đều đếm không rõ, dĩ nhiên sợ người khác hại ta, cho nên, ta tìm cái thể thân. La Sát làm ta muốn trước vô dụng, ta thì cho người nhóm."

Lý Vân Phi cười to nói: "Động thủ đi! Người trừ ra là lam râu mép ngoài, vẫn là Hắc Hồ Đường Đường chủ Phi Thiên ngọc hồ đi!"

Phương Ngọc phi nói: "Lam râu mép cùng Phi Thiên ngọc hồ có quan hệ gì."

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Lam râu mép là trên giang hồ nhất người có tiền chi nhất, Phi Thiên ngọc hồ là trên giang hồ có cao nhất quyền lực người chi nhất. Thực là Phi Thiên ngọc hồ Hắc Hồ Đường xuất hiện quá muộn, quật khởi quá nhanh. Này khiến cho người kỳ quái."

Phương Ngọc phi nói: "Người đây là ý gì?"

Lý Vân Phi nói: "Trên giang hồ làm sao cao bao nhiêu tay, nhiều như vậy thế lực, trừ ra áo xanh lâu ngoài, đều là từng bước từng bước tiêu sái đi xuống, chỉ có Hắc Hồ Đường cùng áo xanh lâu rất nhanh liền trở thành trên giang hồ thế lực lớn, tại sao quật khởi nhanh như vậy, bởi vì có tiền. Trên đời này không có gì cả tiền tác dụng lớn. Thực là bỗng nhiên hưu có tiền là hân có một phục trang đẹp để các. Thực là Hắc Hồ Đường có cái gì? Tự nhiên là ngân câu sông bạc rồi. Lam râu mép là ngân câu sông bạc lão bản, hân tự nhiên cùng Phi Thiên ngọc hồ có quan hệ, mà Phi Thiên ngọc hồ không có ai nhận thức, với lại, chủ yếu nhất chính là, có người nói cho chúng ta biết Phương Ngọc hương không có ca ca."

Phương Ngọc phi cười nói: "Không tệ, ta là Phi Thiên ngọc hồ, ta dùng tên giả là(vì) Phương Ngọc phi."

Lý Vân Phi nói: "Vậy người La Sát lệnh rút cuộc là giao không giao."

Phương Ngọc phi nói: "Hảo, La Sát làm ta tự nhiên sẽ giao ra đây! Bất quá, ta nghĩ cùng các người đánh cuộc!"

Lý Vân Phi nói: "Cái gì đánh cuộc?"

Phương Ngọc phi nói: "Tỷ võ! Ta và các người một chọi một quyết đấu, La Sát lệnh tại trên người của ta, người như thắng, ta chết, tám bảng quy các người, nếu là nhà các người thua, vậy các người chết ta đi!"

Hàn Mai nói: "Không được, bất luận người thắng hay thua, La Sát lệnh nhất định phải giao ra đây, người nếu là thắng, giao ra La Sát lệnh sau, chúng ta thả người đi!"

Phương Ngọc phi nói: "Hảo, nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy."

Lý Vân Phi nói: "Tốt lắm, ta và người động thủ. Quyết một quyết Sinh Tử!"

Lục Tiểu Phụng nói: "Không, ta xuất thủ, Phương Ngọc phi võ công của rất cao, người không nhất định là đối thủ của hân."

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Không, vẫn là ta cùng hân động thủ đi. Người ở bên cạnh nhìn. Võ công của người rất cao, thực là ta nhớ được này Phi Thiên ngọc hồ công phu là trên lòng bàn tay công phu, người Linh Tê Nhất Chi đối phó hân rất khó!"

Phương Ngọc phi nói: "Không nên nói rồi, động thủ đi!"

Trong viện, Lý Vân Phi cùng Phương Ngọc phi mặt đối mặt đứng, Phương Ngọc phi trên tay mang theo một cái hồ chảo, phía trên hàn lông lánh, lóe lên màu lam quang mang, người sáng suốt vừa nhìn là có thể nhìn ra, này hồ chảo trên có độc.

Lục Tiểu Phụng kêu lên: "Tỷ võ tại sao có thể tại trên binh khí bôi độc, người cũng quá hèn hạ đi!"

Phương Ngọc phi nói: "Các người cũng không nói binh khí này bên trên không thể dính độc a, ban đầu ta là muốn đối phó Lục Tiểu Phụng, hân Linh Tê Nhất Chi thói quen tự là gặp người khác binh khí. Chỉ cần kẹp lấy ở binh khí, hân nhất định phải chết, bất quá bây giờ là người tới, ta cũng không sợ, nghe nói trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành từng là đã dạy người kiếm pháp, hôm nay ta liền kiến thức kiến thức Diệp Cô Thành Thiên Ngoại Phi Tiên."

Hai người mặt đối mặt đứng, Phương Ngọc phi giành trước xuất thủ, một chiêu đánh hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi nghiêng người chột lóe, tránh thoát Phương Ngọc phi bàn tay, Phương Ngọc bay trở về chiêu một kích, trụ đánh về phía Lý Vân Phi đầu bên trên, Lý Vân Phi tái chột lóe, tránh thoát Phương Ngọc phi bàn tay. Phương Ngọc phi một chiêu chiêu đánh tới đây, chiêu thức ngạc nhiên. Lý Vân Phi liên thân từ cũng không dám cấp Phương Ngọc phi dụng, dụng phải nhất định trúng độc, như vậy hân phải chết không thể nghi ngờ.

Lý Vân Phi bị Phương Ngọc phi từng bước từng bước đánh lui, thật giống như liên tiếp ngay cả hoàn thủ cơ hội cũng không có, nhiều chiêu tàn nhẫn, nhiều chiêu đoạt mệnh. Lý Vân Phi thật giống như chỉ cần chống đỡ công, không có đánh trả lực. Nhưng nhiều chiêu giành trước là rất hao phí thể lực. Tại giao thủ một nén nhang lúc, Lý Vân Phi chẳng qua là lắc mình tránh né, cả tay đều không còn, vừa lúc đó, Phương Ngọc phi tay thật giống như chậm lại, ngay trong nháy mắt này, Lý Vân Phi kiểm như như độc xà xuất hiện ở Phương Ngọc phi bộ ngực.

Phương Ngọc phi bộ ngực co rút lại, lắc mình mà qua, kiểm xét qua y phục, mang theo một trận vòi máu, Phương Ngọc phi bộ ngực bị Lý Vân Phi kiểm

thương tới rồi. Phương Ngọc phi chau mày, tay run lên, Lý Vân Phi kiểm lại giống như thỏ khôn ra huyết, lại xuất hiện ở Phương Ngọc phi nơi cổ. Lập tức tụt xuống giết Phương Ngọc phi. Đột nhiên phía sau, một trận gió thanh truyền đến, Lý Vân Phi biết đây là Hàn Mai động thủ, hấn thẳng tuốt phân tâm nhìn chăm chú vào Hàn Mai, thế nhưng Hàn Mai kiểm pháp đúng là cao minh, Lý Vân Phi thẳng tuốt cẩn thận trước, thực là phát hiện lúc thế nhưng đã đến phía sau mình.

Này trong nháy mắt Lý Vân Phi thân thể đã chuyển tới. Kiểm từ Lý Vân Phi vai đâm tới, Lý Vân Phi không quay đầu lại, hấn biết Lục Tiểu Phụng hội ngăn trở Hàn Mai. Cho nên không có để ý người phía sau. Kiểm tiếp theo hướng phía trước đâm tới.

Phương Ngọc phi che cổ, mở to hai mắt nhìn Lý Vân Phi, một lúc lâu, ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78:: Ngọc la sát xuất hiện

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 78:: Ngọc la sát xuất hiện

Lý Vân Phi nhìn từ từ ngã xuống đất Phi Thiên ngọc hồ, bên tai nghe được hệ thống nhắc nhở: chúc mừng đánh số 2112, hoàn thành nhiệm vụ 4: đánh chết Phi Thiên ngọc hồ. Nhiệm vụ phần thưởng: binh khí hàn băng ngọc hồ trào, võ công « hồ trào tuyệt hậu tay » . Nhiệm vụ vi tích phân 100000.

Lý Vân Phi không có để ý hệ thống nhắc nhở, sau đó nhìn một chút tự mình bả vai tổn thương, xoay người nhìn cùng Lục Tiểu Phụng giao thủ Hàn Mai, lạnh lùng nói: "Người cần gì phải vậy? Người nên biết, người coi như là đem ta giết, hai người các người cũng không có thể giết chết Lục Tiểu Phụng ba cái, người cần gì phải bại lộ đây!"

Lục Tiểu Phụng nghe thấy Lý Vân Phi lời nói, ngừng tay tới, Hàn Mai cũng rất quang côn(lưu manh), nhìn thấy Lục Tiểu Phụng ngừng tay tới, cũng ngừng lại. Nhìn một chút che trên bả vai tổn thương Lý Vân Phi quát: "Ta chịu không được rồi, thật chịu không được rồi, mặc dù chúng ta được xưng tuổi hàn ba hữu, thực là, hai người bọn họ công phu so với ta tốt, bọn họ xem thường ta, chuyện gì cũng muốn ta làm. Cùng bọn không lấy ta làm huynh đệ. Ta thẳng tuốt chịu đựng, hiện tại có một cái không cần nhẫn thời cơ, ta tại sao muốn vứt bỏ nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Kia Phi Thiên ngọc hồ nghĩ làm sao làm? Làm sao như người cảm thấy đây là cơ hội?"

Hàn Mai nói: "Phi Thiên ngọc hồ cùng ta nói rồi, hấn hội ủng hộ ta làm Tây Phương Ma Giáo hạ nhiệm giáo chủ. Đến lúc đó ta chủ quan ngoại, hấn chủ quan nội, đến lúc đó, toàn bộ võ lâm chính là chúng ta rồi. Nếu có thể làm nhân thượng nhân, ta tại sao còn muốn thụ hai người bọn họ khí?"

Khô trúc nói: "Chẳng lẽ người đã quên rồi tuổi của mình? Chúng ta tại Thiên Sơn ẩn cư hai mươi năm, chẳng lẽ còn không có tiêu ma rồi người lợi muốn lòng?"

Hàn Mai nói: "Cũng là bởi vì ta đã già, cũng bởi vì ta qua vài chục năm nhàm chán cuộc sống, cho nên ta mới chịu thừa dịp ta còn sống lúc, làm một phen oanh oanh liệt liệt chuyện."

Lý Vân Phi cười nói: "Thực là, hiện tại người thất bại, thành người là(vì) Vương, người thua làm giặc, người hôm nay hấn phải chết không thể nghi ngờ."

Hàn Mai nói: "Từ lúc có cái kế hoạch này sau này, ta tự từ lúc từ chỗ chuẩn bị đi tìm chết rồi. Đến đây đi! Chúng ta đi một tràng, tự cho ta xem nhìn trong truyền thuyết danh chấn giang hồ Thiên Ngoại Phi Tiên, ta cũng là luyện kiếm, khiến cho ta chết vinh dự chút ít."

Lý Vân Phi gạt đầu, nhất thức Thiên Ngoại Phi Tiên tự đánh về phía Hàn Mai, kiếm giống như là một đạo thiểm điện đánh về phía Hàn Mai, Hàn Mai mở to ánh mắt nhìn kiếm từ lồng ngực của mình xuyên thấu. Chậm rãi nhắm mắt lại, cười cười nói: "Thiên Ngoại Phi Tiên, quả nhiên hảo kiếm pháp, chẳng qua là không trắng Vân Thành chủ dùng được chiêu này phong thái. Rất tiếc thôi." Sau đó, chậm rãi co quắp té trên mặt đất.

Hệ thống lại truyền tới thanh âm: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 3: đánh chết Hàn Mai. Nhiệm vụ phần thưởng: Kim Linh hoa một chiếc. Nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Khô trúc thân nhiên nói: "Cần gì chứ! Người lại làm ngu như vậy chuyện đầu rồi, Tây Phương Ma Giáo giáo chủ vị, không phải như vậy dễ làm. Huynh đệ chúng ta hai mươi mấy năm, chúng ta mới phát hiện người là hấn ta như vậy nhóm. Người cần gì phải vậy!" Sau đó, khô trúc tại Phi Thiên ngọc hồ thân bay lên phiến, quả nhiên nhảy ra khỏi một trương La Sát lệnh. Nhìn tính chất nhìn chậm trễ, hấn là thật, một người chết không nên sẽ làm giả.

Lý Vân Phi đột nhiên nói: "Hàn Mai là tại làm chuyện điên rồ, Ma Giáo giáo chủ nếu không tốt làm, các người thì tại sao nhất định phải đoạt vị trí này nhỉ?"

Khô trúc nói: "Lời này của người là có ý gì?"

Lý Vân Phi nói: "Ngươi tại sao muốn giết ngọc Thiên Bảo giá họa cho Lục Tiểu Phụng, mục đích đúng là rửa tự mình, cũng ép Lục Tiểu Phụng vì ngươi nhóm tìm La Sát lệnh. Hừ, các ngươi nếu là hướng tên của các ngươi đồng dạng Cao Khiết, hướng các ngươi nói như vậy không màng danh lợi, cần gì phải xuống núi để làm Ma Giáo hộ pháp đây!"

Cô nói lòng cười đắc ý rồi cười nói: "Ngươi tại sao muốn thông minh như vậy đâu rồi, chuyện này cứ như vậy xong, không tốt sao? Như ngươi vậy nói ra, không sợ chúng ta giết là các ngươi sao?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Các ngươi tự nhất định có thể giết chúng ta sao? Hiện tại ai chết ai sống, còn không biết nhỉ?"

Cô nói lòng cười nói: "Lý Vân Phi, ngươi bây giờ bả vai bị thương, cộng thêm mới vừa cùng hai người giao thủ, hiện tại ngươi còn có thể có mấy phần công lực, Lục Tiểu Phụng công phu hảo, nhưng khô trúc cũng không kém, hần tự tính không thắng được, thực là ngăn trở hần ở Lục Tiểu Phụng một ít thời gian vốn có thể đi, sau đó, ta giết ngươi, cùng khô trúc liên thủ giết Lục Tiểu Phụng, chuyện gì cũng bị mất. Chúng ta sẽ trở thành Ma Giáo Tân Giáo chủ, chúng ta tự là trên giang hồ nhất người có quyền thế."

Cô nói lòng cùng khô trúc hai người đồng thời động thủ, một người kẻ địch ở Lục Tiểu Phụng, một người kẻ địch ở Lý Vân Phi, đang lúc này, trong sương mù dày đặc đột nhiên xuất hiện rồi — cái bóng người. Một cái nhàn nhạt bóng người, dường như so sánh vụ càn đạm, so sánh vụ càn hư huyền, càn không thể nắm lấy. Tự tính ngươi tận mắt nhìn thấy người này xuất hiện, cũng rất khó khăn tin tưởng hần thật sự là từ cả vùng đất xuất hiện, tự tính ngươi biết rõ hần không đứng U Linh Quý Hồn, cũng rất khó khăn tin tưởng hần thật sự là cá nhân. Cô nói lòng cùng khô trúc, hai người kia thoãn thoãn như rồng thần hình đột nhiên dừng lại, lực lượng của bọn họ giống như là hoa trong nháy mắt này đột nhiên hồng mất, hoàn toàn hồng mất. Bọn họ co quắp ngã xuống đất bên trên, động cũng không dám động.

Người theo tay vung lên, cô nói lòng cùng khô trúc đột nhiên trước bốc cháy tới, trong nháy mắt hóa thành một vùng tro bụi. Lý Vân Phi nhìn xuất hiện nhân vật, trong lòng một trận sợ hãi. Đây người thật sự là thật là đáng sợ, võ công của hần chỉ sợ cùng Diệp Cô Thành, Tây Môn Xuy Tuyết không kém bao nhiêu, đây người nên tự là Tây Phương Ma Giáo giáo chủ Ngọc la sát.

Người, nhìn Lý Vân Phi ánh mắt, Lý Vân Phi cũng đang nhìn hần, nhìn hần mắt, không người nào có thể hình dung đây là cái gì dạng ánh mắt. Ánh mắt của hần đương nhiên là sinh trường ở mặt bên trên, thực là mặt của hần tựa hồ đã hòa tại trong sương mù, trong ánh mắt của hần đương nhiên là có quang, thực là liên tiếp ngay cả loại này quang cũng giống như cùng vụ hòa làm một thể. Ánh mắt của hần giống như là một trận vụ đồng dạng.

Hần đột nhiên nói: "Lý Vân Phi, Lục Tiểu Phụng, cảm ơn các ngươi."

Lý Vân Phi nói: "Cảm ơn ta nhóm cái gì?"

Khóe miệng hần mang theo vẻ tươi cười, nói: "Cảm kích các ngươi là(vì) ta trừ đi rồi môn hạ bại hoại cùng ngoài cửa cừu địch, cũng cảm kích các ngươi không là của ta cừu địch."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi chính là. . ."

Người nói: "Không tề, ta họ Ngọc, Bảo Ngọc ngọc."

Lý Vân Phi nói: "Ngươi chính là Tây Phương Ngọc la sát?"

Người nói: "Không tề, ta chính là Ngọc la sát."

Lý Vân Phi nói: "Ta biết rồi, kỳ thực ta sớm nên nghĩ đến."

Ngọc la sát nói: "Ngươi nghĩ đến cái gì?"

Lý Vân Phi nói: "Ta sớm tự cai nghĩ đến, cái chết của ngươi chẳng qua là một loại thủ đoạn."

Ngọc la sát nói: "Ta tại sao muốn dùng loại thủ đoạn này?"

Lý Vân Phi nói: "Bởi vì Tây Phương Ma Giáo là ngươi một tay sáng lập, ngươi dĩ nhiên hi vọng nó có thể vĩnh tồn thiên địa. Thực là Tây Phương Ma Giáo tổ chức thật sự là quá khổng lồ rồi, phân tử thật sự quá phức tạp, khi ngươi còn sống, mặc dù không có người dám lưng phản ngươi, đợi(các loại) sau khi ngươi chết, những người này là không đúng sẽ tiếp tục hiệu trung với ngươi từ tôn nhĩ?"

Ngọc la sát thân nhiên nói: "Liên tiếp ngay cả nhất thuần Hoàng Kim trong, cũng khó tránh khỏi có tạp chất, huống chi ngươi?"

Lý Vân Phi nói: "Ngươi đã sớm biết ngươi tọa hạ nhất định sẽ có đối với ngươi bất trung người, ngươi muốn thay ngươi từ tôn giữ lại phần này cơ nghiệp, tự đắc trước tiên đem này chút ít người tìm ra. Thực là ngươi sống này chút ít người liên tiếp ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ. Cho nên, ngươi chỉ có thể già chết."

Ngọc la sát gạt đầu, mang trên mặt kiêu ngạo, nói: "Không tề, ta không chết, ai cũng không dám phản bội ta."

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Hiện tại kế hoạch của ngươi thành công, thực là ngươi có thể cao hứng trở lại sao?"

Ngọc la sát nói: "Ta tại sao mất hứng?"

Lý Vân Phi nói: "Tự tính người Ma Giáo có thể vĩnh viễn truyền muôn đời, thực là, người nhi tử nhi? Người nhi tử chết rồi."

Ngọc la sát bỗng nhiên cười. Tiếng cười của hắn cũng giống như người của hắn đồng dạng, âm trầm lúc ẩn lúc hiện, không thể nắm lấy, tiếng cười bên trong dường như cũng tràn đầy một loại nói không ra lời châm chọc. Hắn mang theo nụ cười như thế nói: "Người như cho rằng chết ở trong tay bọn họ thật là ta nhi tử, người cũng mặt quá đánh giá thấp ta!"

Lý Vân Phi nói: "Chẳng lẽ chết không đúng ngọc Thiên Bảo?"

Ngọc la sát nói: "Không, chết đúng là ngọc Thiên Bảo, ngọc Thiên Bảo làm nhiều năm như vậy thiếu chương giáo, những thứ kia phản đồ làm sao sẽ nhận sai, nhưng ngọc Thiên Bảo cũng không phải ta nhi tử."

Lý Vân Phi nói: "Bọn họ cùng theo người nhiều năm như vậy chẳng lẽ liên tiếp ngay cả người nhi tử là cũng không ai biết?"

Ngọc la sát thân nhiên nói: "Ta nhi tử tại hắn sinh ra kia một ngày, không phải ta nhi tử rồi. Chuyện như vậy ta cũng biết các người tuyệt sẽ không hiểu, bởi vì các người không đúng Tây Phương La Sát dạy giáo chủ, nếu như các người là, các người tự sẽ biết, một người tới rồi ta loại địa vị này, là tuyệt đối không có cách nào khác quản dạy chính mình nhi tử, bởi vì người muốn xen vào chuyện nhiều quá."

Nói tới đây, thanh âm của hắn mang theo một chút bi thương, sau đó thở dài nói tiếp: "Là(vì) ta sinh nhi tử người đàn bà kia, tại nàng sản xuất kia một ngày tự đã chết, nếu một đứa bé sinh ra tự là Tây Phương La Sát dạy tương lai giáo chủ, lại không có cha mẹ quản giáo, hắn tương lai sẽ biến thành một cái dạng gì người?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79:: trở về

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 79:: trở về

Lý Vân Phi nhìn thân sắc có chút thương cảm Tây Phương Ma Giáo giáo chủ Ngọc la sát, nói tiếp: "Nếu một người sinh ra tự là Tây Phương La Sát dạy tương lai giáo chủ, lại không có cha mẹ quản giáo, vậy hắn nhất định trở thành ngọc Thiên Bảo người như vậy."

Ngọc la sát nói: "Vậy người có nguyện ý hay không người như vậy tới thừa kế sự nghiệp của người."

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Dĩ nhiên không muốn."

Ngọc la sát nói: "Cho nên, hài tử của ta vừa ra đời, ta liền phái cái ta trung thành nhất thủ hạ, đem hắn mang đi, chuyện này cho tới bây giờ không có ai biết."

Lý Vân Phi nói: "Vậy người lại đem chuyện này nói cho chúng ta biết? Người sẽ không sợ. . ."

Ngọc la sát nói: "Bởi vì chúng ta không là địch nhân."

"Nhưng là chúng ta cũng không là bằng hữu." Lục Tiểu Phụng chen miệng nói.

"Đúng là như thế, ta mới đối với các người yên tâm." Ngọc la sát cười cười nói: "Tây Phương Ma Giáo còn có rất nhiều chuyện muốn làm, ta tự đi trước rồi." Nói hết lại thật giống như một trận vụ tựa như biến mất.

Này lúc, hệ thống truyền đến tin tức: đánh số 2112 hoàn thành Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi ngân câu sòng bạc. Bởi vì Diệp Cô Thành chưa chết, phía dưới nội dung võ kịch kết thúc. Thình chuẩn bị xong, một phút đồng hồ sau trở về.

Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, sau đó cùng Lục Tiểu Phụng nói: "Người đừng nói nói hãy nghe ta nói, ta phải trở về đến ta tới địa phương, người nhớ kỹ giúp ta chiếu cố người vài cái chị dâu. Ta nhất định sẽ trở lại. Mấy năm này có thể có các người những người bạn này, ta rất vui vẻ. Ta đi, nhớ được muốn nghĩ ta. . ."

Một trận bạch quang chiếu xạ đến Lý Vân Phi trên mình, Lý Vân Phi một trận hoa mắt, người tự hôn mê bất tỉnh, sau đó, người chậm rãi biến mất.

Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi tỉnh lại, là tự mình đi vào lúc gian phòng kia, Dẫn đạo giả đứng ở trước mặt hắn, mà Dẫn đạo giả mặt sau là một trương màn hình lớn, Lý Vân Phi dĩ nhiên biết đây là cái gì? Biết đây là đang là(vì) tự mình cho điểm

Dẫn đạo giả cười nói: "Chúc mừng người chơi thành nhiệm vụ trở về, hiện tại hệ thống đem cho người cho điểm!" Nói hết ngón tay chỉ màn hình lớn.

Trong màn hình bắt đầu xuất hiện Lý Vân Phi tại Lục Tiểu Phụng thể giới trong nhiệm vụ tình huống, bên tai không ngừng có hệ thống nhắc nhở: đánh số 2112, nội dung vở kịch một: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi Kim Bằng vương triều. Hoàn thành nhiệm vụ: nhiệm vụ 1: giết chết 10 danh sơn tặc. Nhiệm vụ phần thưởng: « trụ cột kiếm pháp » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 1000.

Nhiệm vụ 2: giết chết 5 danh sơn tặc đầu mục. Nhiệm vụ phần thưởng: « trung cấp nội công » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 3000.

Nhiệm vụ 3: giết chết 3 danh sơn tặc đầu lĩnh. Nhiệm vụ phần thưởng: « cuồng phong khoái kiếm » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 5000.

Nhiệm vụ 5: đánh bại Tô Thiếu Anh. Nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ biểu tặc « cao cấp nội công » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 10000.

Thất bại nhiệm vụ: nhiệm vụ 4: đánh bại Nga Mi tứ tú. Nhiệm vụ phần thưởng: « Kim Xà triển sở chạm » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 8000.

Nội dung vở kịch một: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi Kim Bằng vương triều. Nhiệm vụ hoàn thành hạn độ 0.8.

Nội dung vở kịch hai: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi thêu hoa đạo tặc, hoàn thành nhiệm vụ: nhiệm vụ 1: đánh bại Công Tôn đại nương. Nhiệm vụ phần thưởng: danh kiếm một thanh, nhiệm vụ vi tích phân 10000.

Thất bại nhiệm vụ: nhiệm vụ 2: đánh bại kim cửu lĩnh. Nhiệm vụ phần thưởng: « Vân Long cứu hiện » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 20000.

Nhiệm vụ 3: đánh bại Lục Tiểu Phụng. Nhiệm vụ phần thưởng: « Linh Tê Nhất Chỉ » một quyền, nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Nội dung vở kịch hai: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi thêu hoa đạo tặc, nhiệm vụ hoàn thành hạn độ ba mươi ba phần trăm.

Nội dung vở kịch ba: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi quyết chiến Từ Cẩm đình, hoàn thành nhiệm vụ: nhiệm vụ 1: trợ giúp Diệp Cô Thành tiến hành mưu phản thành công, nhiệm vụ phần thưởng: hộ thể thần công « di hoa tiếp mộc » , nhiệm vụ vi tích phân: 80000.

Nhiệm vụ 2: ngăn cản Diệp Cô Thành tử vong. Nhiệm vụ phần thưởng: Đại Hoàn đan 1 bình. Có cơ hội đạt được Diệp Cô Thành « Thiên Ngoại Phi Tiên » , nhiệm vụ vi tích phân 200000.

Nội dung vở kịch ba: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi quyết chiến Từ Cẩm đình, nhiệm vụ hoàn thành hạn độ trăm phần trăm.

Nội dung vở kịch bốn: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi ngân câu sông bạc. Hoàn thành nhiệm vụ: nhiệm vụ 3: đánh chết Hàn Mai. Nhiệm vụ phần thưởng: Kim Linh hoa một chiếc. Nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Nhiệm vụ 4: đánh chết Phi Thiên ngọc hồ. Nhiệm vụ phần thưởng: binh khí hàn băng ngọc hồ trảo, « hồ trảo tuyệt hậu tay » . Nhiệm vụ vi tích phân 100000.

Thất bại nhiệm vụ: nhiệm vụ 1: đánh chết cô nói lông. Nhiệm vụ phần thưởng: Ngọc Linh chỉ một bụi. Nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Nhiệm vụ 2: đánh chết khô trúc. Nhiệm vụ phần thưởng: chu quả một mai. Nhiệm vụ vi tích phân 50000.

Nhiệm vụ 5: đánh chết Ngọc la sát. Nhiệm vụ phần thưởng: kỳ thư « thiên địa giao thu Âm Dương Đại Bí phú » . Nhiệm vụ vi tích phân 200000.

Nội dung vở kịch bốn: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi ngân câu sông bạc. Nhiệm vụ hoàn thành hạn độ bốn mươi phần trăm.

Lục Tiểu Phụng truyền kỳ nhiệm vụ vốn hoàn thành hạn độ bốn mươi phần trăm.

Đánh số 2112, nhiệm vụ hoàn thành cấp bậc B cấp, phần thưởng vi tích phân 40000 điểm. Vốn vi tích phân là(vì) 500000.

Dẫn đạo giả nhìn một chút Lý Vân Phi cười nói: "Người nhiệm vụ hoàn thành rất tốt. Ba ngày sau, đem có một tràng tranh đoạt cuộc thi, tranh đoạt Đông Phương thể giới trước mười vạn. Người thắng có 100000 điểm tích phân. Trước hai mươi vạn hội có 50000 điểm tích phân, phía trước năm thập cường hội có 20000 điểm tích phân, trước một trăm vạn hội có 10000 điểm tích phân. Trước mười vạn còn phải nhận được không gian thập cường phong hào. Với lại trước bách cường cũng phải nhận được phổ thông danh hiệu. Người muốn là trở thành trước mười vạn, khi đó, người chính là cái không gian này tối cường giả chi nhất, thụ vạn người kính ngưỡng. Người tham gia hay không tham gia."

Lý Vân Phi cười cười hướng Dẫn đạo giả nói: "Ta khẳng định là muốn dự thi. Chẳng qua là, ta nhớ được người đã nói, tại này không gian trong có thể bế quan a!"

Dẫn đạo giả cười nói: "Đương nhiên là có, một vạn điểm tích phân một năm. Người có năm mươi vạn vi tích phân, có thể bế quan năm mươi năm."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ta đây hiện tại có thể bế quan sao?"

Dẫn đạo giả nói: "Dĩ nhiên có thể, người bế quan sau này, nơi này thời gian không sẽ cải biến. Người tiến vào bên kia trong phòng, hệ thống sẽ tự động khấu trừ đi vi tích phân, mỗi ngày một ngày ba bữa, sẽ xuất hiện ở bên trong phòng, người nếu là bế quan, hiện tại cũng có thể đi rồi." Dẫn đạo giả chỉ chỉ trước góc tường một gian phòng.

Lý Vân Phi đi vào gian phòng này, cái đó và kiếp trước thông thường một loại, là cái rất lớn gian phòng, Lý Vân Phi ở trong lòng nghĩ tới đây là bờ biển, gian phòng chậm rãi biến thành một mảnh biển rộng, Lý Vân Phi đứng tại bên bờ biển. Bên bờ có một gian phòng.

Người khác khả năng không biết, thực là Lý Vân Phi lại biết, hướng « Phi Tiên kiếm pháp » loại này cấp bậc tuyệt học cũng không đúng vì đầu khổ luyện tự có thể luyện đến cảnh giới tối cao, nhất định phải tại riêng trong hoàn cảnh, còn muốn có khi ở giữa, vận khí đợi một chút, mới có thể luyện thành. Chỉ sợ dĩ Lý Vân Phi đem trong phòng hoàn cảnh đổi thành rồi bờ biển, cũng là bởi vì Diệp Cô Thành tự là ở tại bờ biển. Hắn tại bờ biển luyện thành bộ kiếm pháp kia. Lý Vân Phi cũng muốn hoàn cảnh như vậy.

Vào phòng bên trong, ở trên giường ngồi xuống, Lý Vân Phi muốn sửa sang lại sửa sang lại tự mình giới chỉ bên trong đồ. Nhiệm vụ phần thưởng đồ, có quá nhiều hắn cũng không lấy ra dùng. Lý Vân Phi từ giới chỉ bên trong lấy ra một thanh kiếm, đây là hoàn thành thù hoa đạo tặc lúc đánh bại Công Tôn đại nương lúc phần thưởng. Lý Vân Phi đều quên. Thanh kiếm rút ra, trên thân kiếm có bốn chữ, dĩ nhiên là Thất Tinh Long uyên. Thanh kiếm này tự là Trung Quốc lịch sử thập đại danh kiếm chỉ nhất Thất Tinh Long Uyên kiếm. Nhìn cái thanh này được xưng là thành tín Cao Khiết kiếm. Lý Vân Phi trong lòng một trận kích động, một thanh kiếm tốt có đôi khi sau hội cứu một người mệnh.

Sau đó, Lý Vân Phi lại móc ra một lọ Đại Hoàn đan, trong lòng thở dài, này Đại Hoàn đan chỉ có viên thứ nhất hữu dụng, viên thứ hai tự vô dụng. Này trong bình có ba viên Đại Hoàn đan, suy nghĩ một chút sau này có thể cùng người khác đổi lại đồ. Tự thu vào. Sau đó, lấy ra một quyển sách, một đóa hoa. Sách là giết Phi Thiên ngọc hồ lúc phần thưởng « hồ trào tuyết hậu tay ». Hoa là giết Hân Mai lúc phần thưởng, sau này tìm chút tài liệu, luyện thành đan dược, về phần sách đi! Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, vô đuôi học. Dù sao có khi ở giữa có thể học đi học, học thêm chút luôn là tốt.

Lý Vân Phi nhìn một chút đồ đạc của mình, lại bắt đầu nhắm mắt vận công, tu tập lên Minh Ngọc công tới. Trong lòng hắn Minh Ngọc công đã là cấp thứ bảy, chỉ cần ba cấp tự có thể luyện đến Đại viên mãn rồi. Đến lúc đó, nội công tu vi tự nhiên sẽ tăng tới Tiên Thiên hậu kỳ, tin tưởng không sai biệt lắm có thể một cái chân đạp đến phá toái cảnh giới. Đến lúc đó sau lại thêm nữa Phi Tiên kiếm pháp, cái không gian này, có lẽ chỉ có ít ỏi mấy người có thể cùng mình đánh đồng rồi.

Luyện công thời gian tự là quá rất nhanh, bốn năm chỉ chớp mắt tự đi qua, Lý Vân Phi Minh Ngọc công cũng tới rồi tầng thứ chín, thực là vô luận hắn làm sao vận công, làm sao nỗ lực trùng quan, thực là nội lực đúng là tại Tiên Thiên hậu kỳ bất động, Minh Ngọc công cũng một mực bình trên cổ, làm sao cũng đến không được thứ mười cấp.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80:: không gian cuộc thi bắt đầu

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 80:: không gian cuộc thi bắt đầu

Nếu Minh Ngọc công tiến vào bình cảnh, kia tự đổi lại một cái, đối luyện Phi Tiên kiếm pháp. Phi Tiên kiếm pháp là Diệp Cô Thành tỉ mỉ sáng chế, dựa vào kiếm pháp này vô địch khắp thiên hạ, chưa từng có địch thủ. Như vậy kiếm pháp tinh diệu, làm sao sẽ không luyện đâu.

Bờ biển, Lý Vân Phi đã từ đó không gián đoạn luyện tập ba năm, thực là kể từ khi tới rồi thất cấp sau này, tiến cảnh rất chậm chạp. Hắn căn bản cũng không có Diệp Cô Thành cái loại này vô địch tịch tịch, cũng không có hắn kia tại đứng tại chỗ cao nhìn xuống phàm nhân cảm giác. Diệp Cô Thành giống như là tiên nhân thông thường một loại nhìn xuống chúng sanh, chúng sanh ở trong mắt của hắn có lẽ chẳng qua là kiến hôi, cho nên hắn mới luyện thành này tuyệt thế vô song Phi Tiên kiếm pháp. Này tuyệt thế vô song Thiên Ngoại Phi Tiên.

Luyện qua Phi Tiên kiếm pháp, tự nhiên chính là hộ thể thần công « di hoa tiếp mộc », bộ này công phu thật giống như cùng Minh Ngọc công lẫn nhau hấp dẫn. Luyện tập rất nhanh, gần gần ba năm cũng đã vọt tới cửu cấp. Hiện tại thật giống như chỉ có kia « hồ trào tuyết hậu tay » còn không có luyện, Lý Vân Phi lại bắt đầu luyện tập « hồ trào tuyết hậu tay », hai năm liền vọt tới cấp mười Đại viên mãn cảnh giới. Tại Lý Vân Phi đem « hồ trào tuyết hậu tay » luyện tập đến Đại viên mãn lúc, trong lòng một trận kích động. Hiện tại chỉ có Phi Tiên kiếm pháp là thất cấp, đây cũng không phải là Lý Vân Phi khổ luyện có thể luyện thành rồi.

Hiện tại cũng bế quan tròn mười hai năm, thực là võ công vật này cũng không đúng chỉ cần khổ luyện là có thể trở thành cường giả, cái nào cao thủ thành danh, không đúng dựa vào tất cả lớn nhỏ trong chiến đấu tìm lực lượng của mình, làm cho mình càng tiến một bước. Cho nên hắn hiện tại muốn xuất quan, Lý Vân Phi hi vọng tại ba ngày sau chọn lựa cuộc thi bên trong ở tại cái không gian này bên trong cao thủ giao thủ, hi vọng mình có thể đột phá bình cảnh, đem Phi Tiên kiếm pháp đột phá thất cấp.

Lý Vân Phi vừa ra tới, đã nhìn thấy Dẫn đạo giả còn đứng tại tại chỗ, liên tiếp ngay cả vị trí cũng không biến, không nhận được nói: "Lão Đại, ngươi không tắt yếu suốt ngày đều đứng ở chỗ này đi! Tìm chỗ ngồi ngồi một chút a! Nghỉ ngơi một chút a!"

Dẫn đạo giả liếc mắt nói: "Ngươi mới vừa vào đi không đợi ta nháy mắt hạ mắt tự đi ra, ta làm sao có thời giờ tìm chỗ ngồi ngồi a! Như thế nào thu

hoạch rất lớn a."

Lý Vân Phi cười nói: "Cũng không tệ lắm, ta cần nghỉ ngơi rồi, chuẩn bị ba ngày sau, cướp lấy kia thập đại cao thủ danh sách."

Dẫn đạo giả cười nói: "Hảo, có chí khí, ta xem võ công của ngươi thập đại không khó. Chẳng qua là, chớ để kiêu ngạo, cũng không ai biết bọn họ hội có cái gì là bài tây."

Lý Vân Phi nhìn một chút Dẫn đạo giả, sau đó vẫn đạo: "Các ngươi Dẫn đạo giả có thể nói cho bị chọn người người khác tài liệu sao?"

Dẫn đạo giả cười nói: "Khẳng định, không thể! Chúng ta không thể tiết lộ bị chọn người tài liệu. Ngươi tự không nghĩ muốn biết người biết ta rồi."

Lý Vân Phi gật đầu, tự tùy tiện tìm cái gian phòng ngủ xuống tới.

Tam thiên chỉ chớp mắt đã vượt qua, Dẫn đạo giả mang theo Lý Vân Phi tới rồi hệ thống trước, sau đó, nói: "Phía dưới ngươi sẽ tiến vào một cái không gian, mỗi cái không gian đều có ba vạn người, tổng cộng có mười cái không gian. Mỗi cái không gian lưu lại cuối cùng mười vị, cuối cùng này một trăm người cuối cùng quyết ra thập cường. Nhớ kỹ, ngươi nếu là phát hiện cái kia cùng ngươi giao thủ người muốn hạ sát thủ, ngươi lại đánh không lại hắn, ngươi nhất định phải rút bỏ. Như vậy, ngươi tự có thể trở về rồi, nhất định đừng liều mạng, nếu như ngươi chết, vậy ngươi tự thật đã chết rồi, cũng lần nữa sống không được rồi."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Ta nhất định sẽ không thua, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không thua, ta sẽ trở thành cái không gian này tối cường giả." Nói xong, một đạo bạch quang chiếu xạ tại Lý Vân Phi trên mình. Lý Vân Phi mất một bóng hoa, đã đến một cái rất lớn sa mạc.

Hệ thống nhắc nhở: đánh số 2112, tiến vào sa mạc không gian, hi vọng vậy ngươi có thể lấy được thành tích tốt.

Lý Vân Phi nhìn chung quanh một lần, bên cạnh tự có vài người, không xa lắm địa phương cũng có mấy người. Đều ở chung quanh ngắm nhìn. Đột nhiên, Lý Vân Phi tại cách đó không xa nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, là cái kia để cho hắn hận nhiều năm như vậy, lại thích rồi nhiều năm như vậy người —— Từ Y Hưu, Tiết từ y. Chính là hắn kiếp trước giết Lý Vân Phi, Lý Vân Phi mới có thể sống lại, bằng không, Lý Vân Phi còn tại tầng dưới chót giãy dụa đấy!

Thực là cũng là hắn giết Lý Vân Phi, hắn nhượng Lý Vân Phi biết rồi từ vong đáng sợ. Không có cảm giác, không có đau đớn, không có thời gian, không có không gian, hảo hưởng không có gì cả. Hết thảy tất cả đều là hắc ám, làm Lý Vân Phi sau khi tỉnh lại nghĩ lại mà sợ, không có cái gì có thể hình dung. Lúc ấy, chỉ là vì một viên Hóa Thần Đan, một viên có thể làm cho người xông phá Hậu Thiên bình cảnh một viên đan dược. Tự giết rồi Lý Vân Phi, nếu như Từ Y Hưu không tới Tiên Thiên lời nói, còn còn có thể chấp nhận được. Thực là khi đó Từ Y Hưu đã đến Tiên Thiên cảnh giới, thực là hắn vẫn là giết người đoạt được. Không giết hắn nan giải trong lòng chỉ hận.

Lý Vân Phi nhất thức Thiên Ngoại Phi Tiên, liền từ tại chỗ bay vượt qua lướt tới. Một kiếm quán xuyên rồi Tiết từ y bả vai, không đúng Lý Vân Phi kiếm pháp không đủ, chẳng qua là hắn không ngờ Tiết từ y chết dễ dàng như vậy, nghĩ tới đây người còn có thể từ đó chiến trở hết tài năng, trở thành thế giới trước bách cường, còn được đến một cái Từ Y Hưu danh hiệu. Lý Vân Phi tự giận từ trong lòng tới, hắn tại sao có thể nhượng cừ nhân của hắn chết như vậy thống khoái nhỉ?

Tiết từ y nhìn trước mắt cái này từ đằng xa vượt qua, kinh công cao tuyệt người, vội xin tha nói: "Ta cùng các hạ có thù sao? Tại sao nhiều người như vậy tự chọn trúng ta?"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, không có nói chuyện, trong tay Thất Tinh Long Tuyền từ Tiết từ y bả vai rút ra, bật kiếm ra lúc mang theo rồi một đạo vòi máu. Tiết từ y vừa muốn nói chuyện, Lý Vân Phi kiếm, lại từ hắn một cái khác trên bả vai đã đâm. Sau đó rút ra. Tái đâm vào tái rút ra.

Tiết từ y nói: "Ta và ngươi lẫn nhau không quen biết, ngươi làm sao tàn nhẫn như vậy! Ta. . ."

Lý Vân Phi lại là cũng không thêm để ý, kiếm từ hắn bấp đuôi đâm vào, sau đó rút ra. Tái đâm vào, tái rút ra.

Tiết từ y mang theo một chút sợ hãi nói: "Ta đầu hàng, ta nguyện ý nhận thua, ngươi tha ta, ta đầu hàng, đầu hàng."

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, kiếm đâm thẳng Tiết từ y bộ ngực. Tiết từ y mở to hai mắt nhìn Lý Vân Phi, dường như không tin, trước mắt người này có thể như vậy tự giết rồi hắn. Lý Vân Phi rút kiếm ra, Tiết từ y thân thể từ từ xụi lơ trên mặt đất, chết cũng không thể rồi hãy chết rồi.

Lý Vân Phi xoay người lại nhìn những thứ khác người, những người khác sắc mặt đều thay đổi, đều sợ trước mắt cái này hi nộ vô thường người. Bọn họ như thế nào lại biết Lý Vân Phi tại sao giết chết Tiết từ y, bọn họ đều cho rằng Lý Vân Phi là cái giết người không chớp mắt biến thái. Dĩ nhiên đều gio tay lên, hô: "Ta đầu hàng, ta đầu hàng, chính mình rút khỏi." Ngán ngùng một nén nhang thời gian cũng không tới, Lý Vân Phi bên cạnh tự hể quét là sạch.

Không đúng này chút ít người nhất gan, thật sự là Lý Vân Phi mới vừa biểu hiện thật sự là thật là đáng sợ, mọi người đều lần đầu tiên gặp mặt, hắn cư nhiên tự hành hạ đến chết rồi một người, với lại, bọn họ cũng đều nhìn ra Lý Vân Phi là một cao thủ, tuyệt đỉnh cao thủ. Bọn họ liền tiếp ngay cả Lý Vân Phi như thế nào xuất thủ đều không thấy rõ, bọn họ tự nhiên sẽ không tự mình tìm chết. Cho nên tự tập thể đầu hàng chuyện. Dù thế nào đi nữa hắn nhóm cũng có tự mình hiểu lấy, chính bọn hắn cũng vào không được trước trăm tên, cho nên, cũng tự đầu hàng chuyện.

Lý Vân Phi tự hướng sa mạc chỗ sâu đi tới. Hắn cũng không vội, hiện tại chính mình cực độ thiếu hụt thực chiến, tại không gian bên trong mười hai năm, chẳng qua là luyện công, không có người nào cùng tự mình động thủ. Mười hai năm không động thủ rồi, nội công gì đó có lẽ so sánh trước kia cao, thực là hắn phát hiện mình tâm chậm, không trách được tuyệt thế cao thủ đều là đánh ra tới. Diệp Cô Thành thành danh thiên hạ, suốt đời mấy trăm chiến. Mới được là(vì) thiên hạ nghe tiếng kiếm khách. Kiếm Ma Độc Cô Cầu Bại suốt đời không biết nhiều ít chiến, năm đó Dương Lộ Thiện tại Bắc Kinh thụ

đồ, cũng không biết đánh nhiều ít chiến, thắng tuốt đánh tới được xung Dương Vô Định mới dừng tay. Cho nên thực chiến mới có thể thành tựu cao thủ chân chánh.

Đọc theo đường đi, Lý Vân Phi gặp phải không ít địch nhân, có võ công kém, có võ công tốt. Lý Vân Phi cùng bọn họ mỗi giao thủ một lần, mỗi chiến một lần cũng cảm giác mình võ công của có điều đề cao, tự tin của mình càng ngày càng mạnh. Mỗi một lần thành công đều là một lần khích lệ. Nhưng Lý Vân Phi kiếp trước tự ti tâm càng ngày càng nhỏ. Lòng tự tin lại càng lúc càng lớn.

Một cái tự tin cao thủ, xa so sánh một cái không tự tin cao thủ muốn mạnh hơn nhiều. Lý Vân Phi hiện tại mới hiểu được đạo lý này. Trong sa mạc sinh hoạt rất tôi luyện người ý chí cùng tổ chất. Trong sa mạc thời khắc muốn tìm kiếm thức ăn vật, nguồn nước. Không gian cuộc thi không thể sử dụng trong giới chỉ đồ. Lý Vân Phi còn muốn thời thời khắc khắc phòng bị địch nhân đánh lên.

Có lúc, võ công hảo cũng không đứng hết thấy. Bị một cái so với mình kém người đánh lên tới chết, đây cũng không phải là lần một lần hai, Lý Vân Phi tận mắt nhìn thấy có một bước vào Tiên Thiên cao thủ, bị một cái Hậu Thiên đỉnh phong người dùng tự mình chế tác độc được cấp độc chết. Đến chết hán còn không biết là ai hạ độc. Lòng người hiểm ác, đặc biệt là tại cái không gian này trong, muốn phòng bị một một cá nhân.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81:: tranh đoạt thập cường

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 81:: tranh đoạt thập cường

Tự tại Lý Vân Phi nghĩ lại mấy ngày qua tại không gian cuộc thi bên trong biểu hiện, đột nhiên nhìn thấy một người từ đằng xa từ từ đi tới, chẳng qua là một cái nháy mắt tựu xuất hiện tại Lý Vân Phi trước mặt, Lý Vân Phi nhủ mảy, người này hảo tinh diệu khinh công, còn khoảng cách Lý Vân Phi hơn hai mươi thước, một cái nháy mắt tựu vọt đến rồi Lý Vân Phi trước mặt, người này khinh công chi tinh diệu không thấp hơn Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi tỉ mỉ nhìn người này, người vóc dáng rất lớn, lớn lên lỗ mũi, một tay giơ tay lên, một dặm chân đều có một loại áp lực. Xem ra nội công tu vi cũng là không thấp. Tự tại Lý Vân Phi nhìn chăm chú vào người lúc, này người cũng đang nhìn Lý Vân Phi, cao thủ trong đó phần lớn là có cảm ứng, tựu hướng Lý Vân Phi một cái nhìn ra người là cái tuyệt đỉnh cao thủ, người cũng nhất định nhìn ra Lý Vân Phi cũng là cao thủ, tuyệt đỉnh cao thủ.

Hai người lẫn nhau nhìn một lúc lâu, đi tới người, trầm giọng nói: "Tại hạ Vương Chiến Thiên, muốn cùng các hạ tỷ thí bổng chốc, cùng cao thủ giao thủ mới có thể tiến bộ, không phải sao?"

Lý Vân Phi vừa nghe người này tên là làm Vương Chiến Thiên, trong lòng chỉ một thoáng một trận tâm động. Này Vương Chiến Thiên thực là kiếp trước nổi danh đại cao thủ, là kiếp trước không gian thập đại cao thủ chỉ nhất, danh hiệu Chiến Thần, một tay Hàng Long Thập Bát Chương cương mãnh vô cùng, Lăng Ba Vi Bộ cũng là linh xảo phi phàm, nghe nói hẳn thứ một cái không gian nhiệm vụ là Thiên Long Bát Bộ, người này cùng Kiều Phong học được Hàng Long Thập Bát Chương, sau lại cùng Đoàn Dự học xong Lăng Ba Vi Bộ. Công phu cao thâm vô cùng. Khó dây dưa vô cùng.

Lý Vân Phi liền ôm quyền nói: "Tại hạ Lý Vân Phi! Nếu các hạ muốn cùng ta giao thủ, ta liền phụng bồi đến cùng, chẳng qua là nếu tỷ thí, kia tốt nhất vẫn là điểm đến là dừng đi."

Vương Chiến Thiên gật đầu, đột nhiên xuất thủ, vừa ra tay tựu là vừa mãnh liệt vô cùng Hàng Long Thập Bát Chương. Nội lực nhưng lại hóa thành long hình đập vào mặt, Lý Vân Phi bị buộc liên tiếp ngay cả kiếm cũng không kịp rút ra, nhất thức hồ trảo tuyệt hậu tay, tựu đánh trúng Vương Chiến Thiên công tới long hình, một trảo đánh nát long hình Long thủ. Vương Chiến Thiên lại là một chiêu đánh tới, nhưng lại so sánh vừa mới chiêu đó còn muốn cương mãnh. Lý Vân Phi vận khởi khinh công tựu lui về sau, dựa vào kia hồ trảo tuyệt hậu tay thật đúng không ngăn được này Hàng Long Thập Bát Chương, nghĩ đến liên tiếp ngay cả Long cũng có thể giảm, Lý Vân Phi này hồ cũng không coi là cái gì. Kia Vương Chiến Thiên một bước không sót, cũng tiếp theo Lý Vân Phi, một chương tiếp theo một chương đánh tới. Một chương so sánh một chương hung mãnh. Toàn bộ không gian thật giống như bị phá vỡ thông thường một loại. Lý Vân Phi dĩ nhiên biết, đây chẳng qua là cảm giác mà thôi, bởi vì chương lực vô cùng hung mãnh, mới để cho người sinh ra ảo giác.

Lý Vân Phi vừa chuyển trong tay Thất Tinh Long Uyên kiếm, vô kiếm trong nháy mắt bay về phía Vương Chiến Thiên, Vương Chiến Thiên nghiêng người tránh thoát vô kiếm. Xoay người lại tiếp theo động thủ, rút kiếm ra đặc Lý Vân Phi cùng mới vừa tay không có đeo găng tay lúc so với tới nhưng tựu mạnh hơn không chỉ một bậc, dù sao Lý Vân Phi công phu phần lớn là tại trên thân kiếm. Cộng thêm bảo kiếm chém sắt như chém bùn, đây cũng không phải là một cộng một hiệu quả.

Vương Chiến Thiên chương lực hóa thành từng đạo long hình trên không trung bay múa, từng đạo đều tấn công hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi từng đạo kiếm khí phi bắn xuyên qua, đánh nát long hình sau, lại có dư lực đánh về phía Vương Chiến Thiên. Vương Chiến Thiên trong lòng căng thẳng, nếu nói nhất thốn trường nhất thốn cường, một tắc ngăn một tắc nguy hiểm. Hiện tại Lý Vân Phi kiếm vừa ra tay, trong nháy mắt Vương Chiến Thiên tựu rơi xuống hạ phong. Đây là Lý Vân Phi Thiên Ngoại Phi Tiên không có đánh ra tình huống, bất quá này Vương Chiến Thiên trong tay còn có cái gì là bài tẩy, Lý

Vân Phi cũng không biết. Tựa hướng Lý Vân Phi trong tay là bài tẩy Thiên Ngoại Phi Tiên đồng dạng. Căn bản không ra tay, vừa ra tay tựa không lưu tình.

Lý Vân Phi mặc dù chiếm cứ thượng phong, thực là chiếm cứ thượng phong cũng không có nghĩa là là thắng rồi, hiện tại cũng không đúng Sinh Tử liễu mạng, chẳng qua là tỷ thí mà thôi, cũng không cần thiết muốn đánh sinh đánh chết. Mọi người chẳng qua là điểm đến là dừng.

Vương Chiến Thiên bị Lý Vân Phi ép là kế tiếp lui về phía sau, tựa hướng mới vừa Lý Vân Phi bị hấn làm cho là kế tiếp lui về phía sau đồng dạng. Chẳng qua là lui trước, lui trước kia Vương Chiến Thiên đột nhiên nói: "Tốt lắm, điểm đến là dừng, dừng tay đi!"

Lý Vân Phi trong nháy mắt thu tay lại, đi tới nhấc lên vô kiếm. Trang hảo kiếm sau đó cười đối với Vương Chiến Thiên nói: "Vương huynh, hảo công phu, ta nếu là không có đoán sai, Vương huynh dùng là Hàng Long Thập Bát Chương đi! Quả nhiên là tinh diệu vô cùng. Hung mãnh dị thường, một chương thắng được một chương. Nếu không ta binh khí tại tay, chắc chắn bị Vương huynh đánh bại."

Vương Chiến Thiên cũng cười lớn một tiếng, rất là phóng khoáng nói: "Lý huynh khách khí, ta nhìn ra được Lý huynh công phu đều ở trên thân kiếm, mới vừa cùng ta tay không giao thủ, ta mặc dù hơi chiếm thượng phong, thực là cũng không có bắt lại Lý huynh, ngược lại Lý huynh kiếm vừa ra sao, ta liền rơi vào hạ phong. Ta chưa từng luyện qua cái gì binh khí, Sinh Tử tỷ thí tại sao có thể làm cho nhân gia không cần binh khí. Cho nên, tổng thể mà nói vẫn là Lý huynh công phu càng mạnh."

Lý Vân Phi bỏ nhào bật cười, sau đó nói: "Vương huynh, chúng ta tựa dừng lẫn nhau thôi phỏng rồi. Có thể nhận thức Vương huynh cao thủ như thế, là vinh hạnh của ta. Trận chiến này, đúng là đối với công phu của ta có điều dẫn dắt. Hi vọng này gây thời gian có thể Vương huynh cùng nhau nghiên cứu nghiên cứu riêng phần mình tâm đắc, có trao đổi mới có đề cao sao?"

Vương Chiến Thiên cười cười nói: "Lý huynh, kiếm pháp siêu tuyệt, thực là ta nhưng lại chưa bao giờ luyện tập quá kiếm thuật, binh khí. Kính công của ta tuy nói có thể cảm xuất thủ tới, nhưng là kính công của người không thua kém ta, ta cũng vậy không có cái gì có thể cùng người trao đổi a! Không bằng lúc đó sau khi từ biệt, hi vọng, sau này có thể tại thập đại cao thủ bên trong lần nữa gặp nhau."

Lý Vân Phi cười nói: "Hảo, lúc đó sau khi từ biệt, chúng ta tựa sau cùng tranh đoạt thập đại cao thủ lúc tái kiến, ta tin tưởng chúng ta nhất định sẽ."

Có lẽ mỗi cái không gian chỉ có số ít cao thủ đi, còn dư lại trong vòng vài ngày, Lý Vân Phi không còn có nhìn thấy hướng Vương Chiến Thiên thông thường một loại cao thủ. Dùng nói là Vương Chiến Thiên như vậy Tiên Thiên hậu kỳ cao thủ, liền tiếp ngay cả Tiên Thiên đều không có mấy người. Thình thoảng gặp vài cái Tiên Thiên cảnh giới cao thủ, đáng tiếc đều là mới vào Tiên Thiên. Căn bản cũng không phải là Lý Vân Phi đối thủ.

Bất quá, Lý Vân Phi cũng không có hạ sát thủ, ra tay độc ác, chẳng qua là đánh bại bọn họ, nhưng chính bọn họ rút khỏi mà thôi. Lý Vân Phi muốn trở thành thập đại cao thủ sau thành lập nhất phương thế lực, dù sao quang tự mình một người, nếu là tái lúc nào bị người vây công rồi, kia nhưng tựa thật đáng buồn rồi. Chọn trúng người có thể có người theo đuổi, cũng có thể thành lập môn phái. Thành lập thế lực. Đến lúc đó công phu lại hảo, lại có thế lực, sẽ không sợ người khác vây quanh.

Tựa tại Lý Vân Phi thử nghĩ xem sau này mình làm sao phát triển lúc, cái này không lớn sa mạc không gian rất cục chỉ còn dư lại mười người rồi. Bọn họ rất cục muốn cuối cùng tranh đoạt không gian thập đại cao thủ bảo tọa rồi.

Thấy hoa mắt, người tựa xuất hiện tại một tòa lôi đài bên trên, lôi đài bên trên đứng đầy người, Lý Vân Phi biết còn dư lại đúng là hỗn chiến rồi, nào mười cái cuối cùng ở lại lôi đài bên trên, mười người kia tựa là thập đại cao thủ rồi. Công bình rất, không có chân công phu, ai có thể lưu xuống tới.

Lý Vân Phi nhìn một chút này đứng tại lôi đài người trên, này một trăm người đều là bước vào Tiên Thiên cảnh giới người, còn có một ít là Tiên Thiên trung kỳ cao thủ. Lý Vân Phi từng bước từng bước người từ nơi này chút ít mặt người bên trên quét qua, quét đến Vương Chiến Thiên, Vương Chiến Thiên rồi thấy được Lý Vân Phi, hai người gật đầu. Tại này hỗn chiến lúc có thể có một người bạn, cũng an toàn không ít.

Này lúc, một đại hán hô: "Chúng ta trước liền thủ đem những thứ kia Tiên Thiên hậu kỳ cao thủ đánh bại, tự chúng ta động thủ lần nữa quyết một thắng bại, bằng không, chúng ta cũng sẽ bị bọn họ đánh ra lôi đài. Chúng ta. . ." Lý Vân Phi trong mắt hàn quang chợt lóe, tựa muốn động tay giáo huấn một chút người này.

Không đợi Lý Vân Phi động thủ, người kia trên cổ nhiều rồi một đem phi đao, Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, là Tiểu Lý Phi Đao. Ánh mắt liền hướng bắn ra phi đao cái kia người nhìn lại, người nọ cũng chuyển đầu nhìn hướng nhìn người của hắn. Lý Vân Phi biết rồi này người tựa là danh hiệu "Tuyệt Đao" Triệu Ngạn. Cũng là kiếp trước thập đại cao thủ chi nhất, từng tại Tiểu Lý Phi Đao thế giới bên trên học được Tiểu Lý Phi Đao tuyệt kỹ. Cũng là đáng sợ phi phạm người.

Này Triệu Ngạn một cái lắc mình, tới rồi lôi đài ở giữa, sau đó hô: "Chúng ta những người này, không phải là các người dựa vào số lượng là có thể đè bẹp. Tốt nhất đừng lên cái gì ý xấu, nếu không chờ có trách ta thủ lật rồi."

Này lúc, bên ngoài một người hô: "Vậy chúng ta làm sao so sánh. Chẳng lẽ chúng ta tựa đứng ở chỗ này đợi(các loại) a?"

Triệu Ngạn nói: "Hiện tại ta biết mọi người trong lòng không phục, thực là tiến vào Tiên Thiên sau, từng cái cảnh giới đều xê xích rất xa, chúng ta biện pháp tốt nhất tựa phải. . . Tiên Thiên hậu kỳ người trước đi ra ngoài. Các người những người còn lại trước chọn lựa phía trước năm thập, cuối cùng, các người năm mươi người tùy ý khiêu chiến chúng ta này chút ít Tiên Thiên hậu kỳ người, cuối cùng còn dư lại mười cái tựa là không gian thập đại cao thủ."

Lý Vân Phi cười to nói: "Hảo, ta liền trước đi ra ngoài." Nói xong cũng đi vào lôi đài trung tâm. Cùng Triệu Ngạn cùng tồn tại, Triệu Ngạn gật đầu coi như là lên tiếng chào hỏi. Sau đó Vương Chiến Thiên cũng đi ra, đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh, tiếp theo lục tục đi ra khỏi năm người, chỉ có tám cái Tiên Thiên hậu kỳ người.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82:: thập cường quy chúc

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 82:: thập cường quy chúc

Tám cái Tiên Thiên hậu kỳ người đứng tại lối đi ở giữa nhìn người chung quanh, sau đó, Triệu Ngạn nói: "Kia những người còn lại bắt đầu đi. Các người vẫn có hi vọng tiến vào thập đại chuyển xe cuối!"

Lý Vân Phi cười nói lắc lắc đầu nói: "Chẳng qua là không biết cuối cùng hội còn dư lại người nào? Ta nghĩ tranh đoạt này cuối cùng hai cái danh sách biểu diễn, nhất định sẽ rất ưu việt!"

Vương Chiến Thiên nói: "Haiz, kỳ thực, tự chúng ta làm xong không là tốt sao? Còn phí nhiều chuyện như vậy làm gì?"

Trong đó một cái mặt sẹo nói: "Người dám nói, một mình người có thể làm xong tất cả người, chúng ta tự là tái mạnh, cũng không có thể lấy một địch trăm đi! Có thể hay không trở thành thập cường ta không sao cả, nhưng bị một đám người vây công đến thua, ta là bất kể như thế nào cũng sẽ không đồng ý, ta nghĩ các người cũng là loại ý nghĩ này đi, cho nên chúng ta muốn làm chính là đội(các loại) đội bọn hắn tiên quyết ra phía trước năm mươi vị, coi như là bọn họ những người còn lại liên thủ, chúng ta cũng có thể làm xong bọn họ. Phương pháp như vậy là tốt nhất đi!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Kia đã khiến cho bọn họ đi đánh đi, làm sao không lẫn nhau giới thiệu bỗng chốc tự mình, nói như thế nào chúng ta cũng coi như là tại cái không gian này bên trong mạnh nhất một nhóm người. Mọi người cũng đều biết nhau nhận thức. Sau này có cái gì sự tình mọi người cũng có thể giúp đỡ cho nhau, dù sao chúng ta cùng chung địch nhân là tương lai Tây Phương cao thủ. Đến lúc đó, chúng ta vẫn là chiến hữu đấy!"

Mặt sẹo nói: "Ta gọi tôn diệu dương, trước nội dung võ kịch là Hiệp Khách Hành, sở trường tuyệt học là Kim Cương Phục Ma công. Đạo pháp là Kim Ô đạo pháp."

Lý Vân Phi cũng nhẹ nhàng cười nói: "Lý Vân Phi, trước nội dung võ kịch là Lục Tiểu Phụng truyền kỳ, nội công là Minh Ngọc công, sở trường tuyệt học là Phi Tiên kiếm pháp."

Một nữ nhân nói tiếp: "Ta gọi Phùng ẩn tuyết, trước nội dung võ kịch là Sở Lưu Hương truyền kỳ, sở trường đúng là sở Hương Suất Đạp Tuyết Vô Ngân cùng sửa Âm Cơ ngày một Thánh Thủy công."

Vương Chiến Thiên cũng cười nói: "Tại hạ Vương Chiến Thiên, trước nội dung võ kịch là Thiên Long Bát Bộ, sở trường tuyệt học là Hàng Long Thập Bát Chương cùng Lăng Ba Vi Bộ."

Một cái vóc người rất nhỏ gầy người, tiếp theo Vương Chiến Thiên lời nói nói: "Ta gọi Dương Hưng, trước nội dung võ kịch là Xạ Điều Anh Hùng Truyện, tuyệt học của ta là Tiên Thiên thần công cùng Đại Lý Nhất Dương chỉ."

Nói tiếp đi chính là Triệu Ngạn, hắn sờ sờ đầu, sau đó nhún vai, nói: "Ta không có cái gì sở trường, chỉ hội một chiêu Tiểu Lý Phi Dao, bất quá ta dùng như thế nào, cũng dùng không ra Lý Tầm Hoan khí thế."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta cũng là, Thiên Ngoại Phi Tiên làm sao cũng dùng không tốt lắm. Nói thật, hảo võ công của cũng chưa chắc thích hợp tự mình."

Vương Chiến Thiên cắt đứt Lý Vân Phi cùng Triệu Ngạn nói chuyện với nhau, sau đó, nói: "Còn dư lại hai vị huynh đệ, cai đến các người, đội(các loại) lẫn nhau giới thiệu xong rồi, tái kéo việc nhà."

Còn dư lại trong hai người một người nói: "Ta gọi Gia Cát Minh, trước nội dung võ kịch là Thần Điều Hiệp Lữ, tuyệt học là Cửu Âm thần công cùng Đạn Chi thần công."

Một cái khác bỏ nhào một tiếng bật cười, nói: "Kia thật trùng hợp, ta trước cái nội dung võ kịch là Ý Thiên Đồ Long ký, luyện được là Cửu Dương Thần Công cùng Đạn Chi thần công. Người nói xảo bất xảo. Ta gọi Trịnh Tử Dương."

Lý Vân Phi cười nói: "Vậy thì thật là thật trùng hợp. Hai người các người kết bái coi là rồi. Cửu Âm Cửu Dương Thiên Hạ Vô Song a!"

Trịnh Tử Dương cười nói: "Hắc! Mớ gì vui đùa đầu rồi, người cho là Chí Âm Chí Dương tâm pháp có thể đồng thời luyện sao? Không luyện đắc tẩu hỏa nhập ma, coi như là vận khí vượt qua người tốt rồi."

Lý Vân Phi nói: "Chỉ đùa một chút đi! Đừng coi là thật, ai cũng biết này công phu không thể cùng noi luyện, chỉ rất là đúng dịp, võ công của các ngươi đều là Đạn Chi thần công, nội công một Cửu Dương Thần Công, một cái Cửu Âm thần công. Cảm thấy các ngươi thật trùng hợp."

Tự tại tám người lẫn nhau nói chuyện lúc nói giỡn, còn dư lại chín mươi mấy người người đã chỉ còn dư lại bốn mươi rồi. Bọn họ đều ngừng tay tới, nhìn tại chuyện trò vui vẻ tám người, nói: "Chúng ta bây giờ là không phải có thể cùng các ngươi giao thủ."

Triệu Ngạn nói: "Nếu là ta đề nghị, các ngươi tự lên đi, các ngươi là nghĩ mấy người cùng tiến lên."

Một người đứng dậy, nói: "Tự cho ta xem nhìn, Tiên Thiên hậu kỳ so với chúng ta này chút ít Tiên Thiên trung kỳ người mạnh hơn nhiều ít." Nói chuyện chính là một cái dùng đao.

Đao mới vừa rút, cánh tay bên trên tự nhiên ra rồi một đem phi đao, hấn liên tiếp ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có, binh khí trong tay tự rơi trên mặt đất.

Lý Vân Phi cũng đứng dậy, cười nói: "Các vị, ai tới cùng ta giao thủ?"

Này lúc một người đứng dậy, nói: "Ta tới, ta gọi Trương. . ."

Lý Vân Phi cười nói: "Không cần phải nói ra tên của ngươi, coi như là nói ra, ta cũng vậy không nhớ ra được, đợi(các loại) ngươi thắng ta, rồi nói sau!"

Người nọ hét lớn một tiếng "Nhiên một đao pháp." Một cây đại đao trong nháy mắt công tới, Lý Vân Phi kiếm cũng vô dụng, một tay cầm kiếm, một trao trao đi, ngay giữa bả vai. Nhẹ nhàng một cái vụn vụn, bả vai tự chặt đứt. Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Ngươi ngay cả ta một chiêu đều tiếp không ngừng, còn nói gì muốn đánh bại ta."

Còn dư lại sáu người mỗi người đều bị người khiêu chiến, không có một người có thể kiên trì năm chiêu trở lên. Đầu bại hạ trận tới.

Những người còn lại tự mình giao lên tay tới, bọn họ không muốn cùng Lý Vân Phi bọn họ giao thủ, nói tự mình không có phần thắng. Bọn họ muốn tranh đoạt thập đại cao thủ cuối cùng hai vị, đây là hiện tại dễ dàng nhất chọn lựa.

Ngắn ngủn một nén nhang thời gian, này chút ít người cũng đã cuối cùng còn dư lại hai cái vết thương chông chát người, bất quá, mọi người cũng không có hạ tự thủ, dù sao cũng không coi là cừu nhân, có giết hay không cũng không sao cả.

Còn dư lại hai vị đi tới đứng tại lối dài ở giữa tám người, sau đó nói: "Cuối cùng, thập đại là chúng ta rồi, chúng ta có tư cách nói cho các ngươi biết tên đi!"

Vương Chiến Thiên cười nói: "Hảo, hi vọng các ngươi có thể có tư cách trở thành thập đại, tiếp ta một chiêu đi." Nói xong, Vương Chiến Thiên một chưởng đánh. Không phải là cái gì Hàng Long Thập Bát Chương, chẳng qua là bình thường nhất chương pháp, Vương Chiến Thiên hạ thủ lưu tình rồi.

Bọn họ giao thủ hơn mười chiêu, người nọ mặc dù rơi vào hạ phong, thực là cố gắng kiên trì, Lý Vân Phi cười nói: "Tốt lắm, hấn cũng nhận ngươi hơn mười chiêu, cũng coi như là có tư cách cùng chúng ta ngang hàng. Đừng tại đánh."

Vương Chiến Thiên gật đầu, ngừng tay, nói: "Ngươi dùng hình như là tuyết sơn phi hồ bên trong Hồ gia đao pháp. Cũng coi như là không tệ, bất quá, nội lực quá kém, nội công tâm pháp uy lực cũng không cao. Nghĩ nghĩ biện pháp lấy cho ta cao cấp điểm đặc nội công. Bằng không, ngươi cũng chỉ có thể kẹt ở chỗ này rồi."

Người nọ gật gật đầu nói: "Không tệ, ta trước cái nội dung võ kịch là tuyết sơn phi hồ, ta ở bên trong học tập Hồ gia đao pháp. Bất quá tuyết sơn phi hồ bên trong thật giống như không có cái gì lợi hại nội công. Ta cũng vậy tự không có học hội cái gì lợi hại nội công! Tên của ta gọi Phan Văn."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Các ngươi cũng giới thiệu tự mình đi."

Một người khác đứng dậy nói: "Ta gọi Trương Phong, trước nội dung võ kịch là Lộc Đình ký, học tập chính là u minh quỷ thảo."

Lý Vân Phi cười nói: "Kia mọi người chúng ta còn muốn phân cái cao thấp sao?"

Vương Chiến Thiên cười nói: "văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị. Hiện tại mọi người đều tại nơi này, tự phân cái cao thấp đi! Bất luận là Hoa Sơn Luận Kiếm, vẫn là Tử Cầm đình cũng là muốn phân cái đệ nhất thiên hạ đi! Chúng ta tại sao có thể chẳng phân biệt được nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Hảo, ta đây tới trước, ai muốn cùng ta nhất quyết cao thấp."

Dương Hưng cười lớn kêu lên: "Ta đây cùng Lý huynh nhất quyết cao thấp." Nói hết nhất chỉ điểm quá, một đạo nội khí lao đến, lối dài bên trên trong nháy mắt xuất hiện một cái thật sâu động. Lý Vân Phi cười một tiếng dài nói: "Khá lắm Tiên Thiên thần công, khá lắm Nhất Dương chỉ. Ta liền thử xem trên tay của ngươi công phu." Nói hết một trao trao đi, hai người trong nháy mắt giao thủ hơn mười hiệp, nhiều chiêu mạo hiểm. Nội khí loạn xạ, toàn bộ lối dài người trên đều bắt đầu giao thủ, Lý Vân Phi đối với Dương Hưng, Vương Chiến Thiên đối với tôn diệu dương, Trịnh Tử Dương đối với Gia Cát Minh, Phùng án tuyết đối với Triệu Ngạn.

Lý Vân Phi nhiều chiêu cường công, hồ trào tuyết hậu tay âm tàn vô cùng, nhiều chiêu không rời yếu hại. Nhất Dương chỉ cũng là lợi hại vô cùng, Lý Vân Phi cũng không hữu dụng kiếm, tự tay không cùng Dương Hưng tỷ thí, hơn trăm cái hiệp, kia Dương Hưng kiên trì không được, tay vung lên, tự rút khỏi vòng chiến, nói: "Ta thua rồi!" Lý Vân Phi cười dài nói: "Đa tạ!"

Này lúc, vài cái giao thủ người cũng phân ra thắng bại, Vương Chiến Thiên đối với tôn diệu dương, Vương Chiến Thiên thắng, Trịnh Từ Dương đối với Gia Cát Minh, Gia Cát Minh thắng, Phùng ấn tuyết đối với Triệu Ngạn, Triệu Ngạn thắng.

Lý Vân Phi một cái bên trên bước chống lại rồi Gia Cát Minh, Gia Cát Minh luyện được là Cửu Dương Thần Công, hắn không có dùng mới vừa sử dụng Đạn Chỉ thần công, ngược lại sử dụng Cửu Âm Thần trảo cùng Lý Vân Phi giao lên tay tới. Lý Vân Phi cũng không dám khinh thường, trong nháy mắt kiếm đã ra khỏi vỏ, nhất thức Phi Tiên kiếm pháp tựa tấn công tới, cứ như vậy Gia Cát Minh cùng Lý Vân Phi, Triệu Ngạn đối với Vương Chiến Thiên. Bốn người tiếp theo tỷ thí. Bọn họ tất phải muốn phân cái cao thấp, đệ nhất cái này bảo tọa, ai đều mơ tưởng ngồi lên ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83:: tranh đoạt đệ nhất

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 83:: tranh đoạt đệ nhất

Lý Vân Phi đối chiến Gia Cát Minh, Phi Tiên kiếm pháp đối với Cửu Âm Thần trảo, hai người công lực đều vận đến chí cực. Lý Vân Phi sau lưng nhưng lại xuất hiện một đạo nhân ảnh, thật giống như là tiên người thông thường một loại. Đây là lần đầu tiên xuất hiện loại này tình huống, có thể là công lực, hoặc là kiếm pháp tới rồi cảnh giới nhất định mà sinh ra hư ảnh, này hư ảnh cầm trong tay kiếm, trong nháy mắt tấn công hướng Gia Cát Minh, Gia Cát Minh phía sau nhưng lại cũng xuất hiện bóng người, âm trầm vô cùng, thật giống như quỷ mị, cũng tấn công hướng Lý Vân Phi, thân ảnh trao đổi, Gia Cát Minh che bả vai ngồi chồm hóm ngã xuống đất. Trận chiến này Lý Vân Phi thắng.

Lý Vân Phi xoay người nhìn một chút còn tại giao chiến Vương Chiến Thiên cùng Triệu Ngạn, Vương Chiến Thiên Hàng Long Thập Bát Chương cương mãnh vô cùng, nhìn là Triệu Ngạn Tiểu Lý Phi Dao cũng là xảo quyết vô cùng, người căn bản cũng không biết hắn đao ở nơi đâu, hắn đao sẽ xuất hiện ở nơi đâu, Tiểu Lý Phi Dao danh bất hư truyền, Vương Chiến Thiên thua.

Bất quá Vương Chiến Thiên là cái nam nhân chân chính, hắn nhìn cảm ở trong lòng bàn tay đao, không những không có tức giận, ngược lại cười nói: "Ta thua rồi, bại chính là tâm phục khẩu phục. Không gian đệ nhất bảo tọa, các người tranh đi!"

Lý Vân Phi hai mắt vừa tròn, nói: "Ta biết Tiểu Lý Phi Dao, lẽ không có trống rỗng phát. Nhưng là của ta Thiên Ngoại Phi Tiên cũng là Thiên Hạ Vô Song kiếm thuật, chúng ta tựa một chiêu định thắng thua!"

Triệu Ngạn cười nói: "Hào, vậy chúng ta lại bắt đầu đi!"

Hai người cách xa nhau năm sáu thước, Lý Vân Phi khiến cho ra bản thân mạnh nhất một chiêu Thiên Ngoại Phi Tiên, trong lúc nhất thời bóng người trùng điệp, kiếm khí chói mắt, một đạo kiếm ảnh tựa hướng Triệu Ngạn bức tới. Triệu Ngạn đao cũng xuất thủ, phi đao bản lĩnh ám khí, thực là Tiểu Lý Phi Dao lại là đồ vàng mã, chỉ thấy đao tựa hướng một đạo điểm điện đánh về phía Lý Vân Phi, Lý Vân Phi thân thể chợt lóe, đao từ Lý Vân Phi bả vai xuyên thấu mà qua, đi thử không kèm nổi, tiếp theo đụng vào bên bờ lời đài. Thật sâu đánh nhập trong đó. Lý Vân Phi kiếm cũng đâm thấu Triệu Ngạn bả vai, thật sâu cắm ở Triệu Ngạn trên bả vai.

Triệu Ngạn thở dài miệng Khí Đạo: "Trận chiến này, ta thua, chẳng qua nếu như chúng ta cách xa nhau mười thước, ta tất thắng người."

Lý Vân Phi cũng thở dài miệng Khí Đạo: "Không tệ, mười thước ra, người thắng. Mười thước trong vòng, ta thắng. Chỉ cần ta tiến tới gần thân thể của người, ta liền nhất định có thể thắng người."

Triệu Ngạn gật đầu nói: "Không tệ, cho nên ta cũng vậy chịu phục."

Hệ thống truyền ra tin tức: lần này không gian chọn lựa thập đại cao thủ, thập đại cao thủ tự động sinh ra phong hào, bọn họ theo thứ tự là:

"Kiếm tiên" Lý Vân Phi, tuyệt kỹ: Thiên Ngoại Phi Tiên, Phượng Vũ Cửu Thiên.

"Tuyệt Dao" Triệu Ngạn, tuyệt kỹ: Tiểu Lý Phi Dao.

"Chiến Vương" Vương Chiến Thiên, tuyệt kỹ: Hàng Long Thập Bát Chương, Lăng Ba Vi Bộ.

"Âm trảo" Gia Cát Minh, tuyệt kỹ: Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Âm Thần trảo, Đạn Chỉ thần công.

"Ngày chỉ" Dương Hưng, tuyệt kỹ: Tiên Thiên thần công, Đại Lý Nhất Dương chỉ.

"Thiên Dao" tôn diệu dương, tuyệt kỹ: Kim Cương Phục Ma công, Kim Ô đao pháp.

"Thần cơ" Phùng ấn tuyết, tuyệt kỹ: ngày một Thánh Thủy công, Đạp Tuyết Vô Ngân.

"Chi" Trịnh Tử Dương, tuyệt kỹ: Cửu Dương Thần Công, Đạn Chi thần công.

"Cuồng Đao" Phan văn, tuyệt kỹ: Hồ gia đao pháp.

"Quý thảo" Trương Phong, tuyệt kỹ: u minh quý thảo.

Trước mười đại cao thủ phần thưởng: 100000 điểm tích phân. Trước hai mươi mạnh phần thưởng: 50000 điểm tích phân, phía trước năm thập cường phần thưởng: 20000 điểm tích phân, trước một trăm mạnh phần thưởng: 10000 điểm tích phân.

Lý Vân Phi cười cười, đối với này thập đại cao thủ, nói: "Ta chuẩn bị thành lập một cái thế lực, các người ai nghĩ gia nhập, đến lúc đó gia nhập tốt lắm, như vậy có thể giúp đỡ cho nhau đi!"

Vương Chiến Thiên kêu lên: "Hào, ta gia nhập, đến lúc đó cần phải cho ta cái đại quan đương đương."

Lý Vân Phi cười nói: "Tốt, các người chỉ muốn gia nhập, tự cùng ta ngồi ngang hàng, ta cũng không có cái gì muốn lợi dụng các người, tất cả mọi người là bằng hữu, ta cũng sẽ không khiến mọi người làm một chút mọi người không muốn làm chuyện, về không ở giữa ta liền thành lập thế lực rồi, mọi người nghĩ gia nhập ta đây đa tạ mọi người, không ngờ gia nhập, ta cũng vậy không miễn cưỡng

. Mọi người suy nghĩ một chút."

Lúc nói chuyện, thập đạo bạch quang bắn vào lôi đài, lôi đài bên trên mười người đồng thời biến mất không thấy.

Lý Vân Phi mở hai mắt ra, Dẫn đạo giả vẫn là đứng tại Lý Vân Phi trước mặt, bộ mặt hưng phấn, dùng sức vỗ Lý Vân Phi bả vai kêu lên: "Tốt, tốt, người thật là ngoài dự liệu của ta a, thế nhưng có thể kiếm đến đệ nhất danh, thật tốt quá, thật tốt quá, thật sự là quá tốt rồi. Ta lần này tại kia quân(bảy) khôn kiếp trước mặt có thể hành diện rồi. Lần này ta đủ rồi thực là không nhỏ đấy!"

Lý Vân Phi rất kỳ quái nhìn cái này Dẫn đạo giả, kiếp trước Dẫn đạo giả thật giống như chưa từng có như vậy điên cuồng a. Không nhìn được vấn đề: "Lời này của người là có ý gì? Ta phải rồi đệ nhất danh, cùng người có quan hệ gì sao?"

Dẫn đạo giả hưng phấn nói: "Đương nhiên là có rồi, người biết không? Chúng ta những người này đều là quyền lực không lớn tiên quan, bị thủ trưởng phái tới ngồi cái này Dẫn đạo giả tiên quan đều là không có hậu đãi, thực lực không mạnh. Người xem một chút, Nhị Lang thân bọn họ như vậy không dám phái, còn không phải thực lực mạnh, Tam thái tử làm sao không phái, cũng là thực lực mạnh, Kim Ngân Đồng Tử làm sao cũng không tới, có hậu thai."

Lý Vân Phi lôi kéo Dẫn đạo giả nói: "Không nên cùng ta loạn kéo, nói điểm đứng đắn."

Dẫn đạo giả thở dài miệng Khí Đạo: "Làm Thần Tiên cần chính là cái gì? Tiêu Dao a, trường sinh bất lão có ích lợi gì, còn không là tới nơi này làm việc. Ai không nghĩ thư thư phục phục làm Thần Tiên. Ai muốn làm những chuyện này, còn không phải chúng ta những thực lực này yếu, không có hậu đãi. Bất quá nếu làm, chúng ta tự muốn làm tốt, không có chuyện gì làm sao bây giờ? Đánh bạc a, chúng ta đánh cuộc gì? Tự đánh cuộc ai hướng dẫn chọn trúng người mạnh nhất, ai tự thắng. Lần này người được rồi thứ nhất, ta đây tự thắng tất cả người, ta là thông sát a."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta giúp người thắng nhiều người như vậy, không, Thần, người cũng cho ta ít đồ đi! Đạn được gì a, cái gì vạn năm linh chi, vạn năm nhân sâm a, tùy tiện cấp cái mấy trăm cân. Ta cũng vậy tự thỏa mãn."

Dẫn đạo giả lắc lắc đầu nói: "Một chút cũng không có, người cũng không cần nằm mơ rồi, chúng ta nơi này đều có giám thị, cùng người nói chút gì không sao cả, nếu là cho người đồ, ta sẽ bị đánh roi tiền sách vở, đến lúc đó, ta tự thật là làm không đến rồi, cho nên, người tự không muốn làm cái gì mộng rồi, cứ như vậy đi."

Lý Vân Phi buồn bực nói: "Được rồi! Ta cái gì cũng không hỏi người muốn, chẳng qua là, ta muốn thành lập thế lực, làm sao thành lập, này người có thể nói cho ta đi."

Dẫn đạo giả cười nói: "Dĩ nhiên có thể." Nói hết lôi kéo hắn đi tới hệ thống bên cạnh, chỉ chỉ vật này, nói: "Tự là vật này. Người yêu cầu ba mươi vạn vi tích phân. Tự có thể thành lập cái thế lực. Đến lúc đó, gia nhập thế lực của người người, sẽ có cái cùng chung thành trì, các người có thể từ hệ thống bên này truyền tống đi qua. Hiện tại, người là hay không muốn thành lập."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, ta nguyện ý thành lập thế lực!"

Dẫn đạo giả nói: "Thế lực tên?"

"Trắng Vân Thành, kỷ niệm giáo hội ta đây Phi Tiên kiếm pháp bằng hữu Diệp Cô Thành đi!" Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Huống chi, trắng Vân Thành, rất có khí thế đấy!"

Dẫn đạo giả gật đầu nói: "Hào, ta đây tự giúp người thành lập." Vừa dứt lời, hệ thống tự truyền ra tin tức:

Đánh số 2112, "Kiếm tiên" Lý Vân Phi thành lập trắng Vân Thành, triệu tập có chí chí sĩ, chung kết đồng minh. Nguyên ý gia nhập người xin gia nhập.

Hệ thống truyền ba lần sau, tị nạn chỉ rời. Tị nạn này ngăn ngừa năm phút đồng hồ, tị nạn có mấy ngàn người gia nhập, Lý Vân Phi truyền tới trắng Vân Thành, thật to thành trì. Một truyền tống đến cửa thành, một tòa cự đại thành trì tiến vào Lý Vân Phi trong mắt, này ba mươi vạn hoa không oan. Chỉ tại không ngừng có người gia nhập lúc, hệ thống lại truyền tới một giọng nói:

Đánh số: 37329, "Tuyệt Dao" Triệu Ngạn thành lập Phi đao môn, triệu tập có chí chí sĩ, chung kết đồng minh. Nguyên ý gia nhập người xin gia nhập.

Đánh số: 8287, "Âm trào" Gia Cát Minh thành lập âm trào giúp, triệu tập có chí chí sĩ, chung kết đồng minh. Nguyên ý gia nhập người xin gia nhập.

Đánh số 37211, "Thần cơ" Phùng ấn tuyết thành lập Thần thủy cung, triệu tập có chí chí sĩ, chung kết đồng minh. Nguyên ý gia nhập người xin gia nhập.

Đánh số 48182, "Cuồng Dao" Phan vân thành lập Cuồng Dao môn, triệu tập có chí chí sĩ, chung kết đồng minh. Nguyên ý gia nhập người xin gia nhập.

Lý Vân Phi thờ dài, này không gian thập đại cao thủ, không có một người nào là đèn đã cạn dầu, ai cũng không muốn đành phải người khác dưới, bất quá, Lý Vân Phi cũng không quá quan tâm, hẳn cũng đã sớm biết, này chút ít người có thể có một cái gia nhập cũng không tệ rồi.

Này lúc, cửa thành xuất hiện một người, là Vương Chiến Thiên. Này người nói lời giữ lời, nói muốn gia nhập Lý Vân Phi thế lực, tị nạn gia nhập. Ban đầu bằng hẳn này không gian thứ ba bản lãnh, thành lập cái thế lực cũng coi như là dễ như trở bàn tay. Này Vương Chiến Thiên cũng xác thực nói nghĩa khí, trọng hứa hẹn. Là một hán tử.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84:: thực tế thế giới

Quyển thứ nhất: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Chương 84:: thực tế thế giới

Lý Vân Phi nhìn long hành hồ bộ đi về phía chính mình Vương Chiến Thiên, vội vàng nghênh đón, cười nói: "Vương huynh thật là xác thực người, này thập đại cao thủ chỉ có người gia nhập ta trắng Vân Thành. Nói thật, bằng tên của người đầu, chính là tự mình thành lập thế lực, cũng không phải là không được."

Vương Chiến Thiên cười to nói: "Ta nếu đáp ứng người, ta liền nhất định sẽ làm tốt, chúng ta muốn tuân thủ ước định. Bất quá, người nói như thế nào cũng là không gian thứ Trường Số 1 tay. Võ công so với ta mạnh hơn, ta phục người! Chẳng qua là kia "Tuyệt Dao" Triệu Ngạn tuyệt kỹ Tiểu Lý Phi Dao, Thiên Hạ Vô Song, không biết lần sau không gian chiến ai thua ai thắng."

Lý Vân Phi cười to nói: "Tiểu Lý Phi Dao, là rất lợi hại, nhưng là của ta Thiên Ngoại Phi Tiên thực là Thiên Hạ Vô Song. Coi như là lần sau ta cũng sẽ không thua bởi hắn, với lại, kiếm thuật tại rất nhiều cao võ thế giới đều có rất nhiều lợi hại chiêu thuật. Thực là phi đao, trừ ra Tiểu Lý Phi Dao ở ngoài, ta cũng không biết cái nào nội dung võ kịch còn có rồi. Tiểu Lý Phi Dao, ha, ha, đây chính là có rất lớn cực hạn tính. Cho nên, ta cùng vốn là không lo lắng, lần sau ta vẫn là mạnh nhất."

Vương Chiến Thiên cười nói: "Ta cũng vậy hội trở nên mạnh mẽ, lần sau, ta cũng vậy hội lại cùng nhất quyết cao thấp."

Lý Vân Phi nói: "Tốt, ta lần sau nhất định sẽ cùng người nhất quyết cao thấp. Bất quá, lần sau ta không phải là hiện tại trình độ a."

Vương Chiến Thiên nhìn một chút Lý Vân Phi cũng nói: "Lần sau, ta cũng vậy hội trở nên mạnh hơn. Bất quá, người chuẩn bị còn dư lại hai mươi mấy ngày làm sao quá."

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta chuẩn bị trở về thực tế một thời gian ngắn, thật, lâu ta đây đều không nhớ rõ nhà là cái dạng gì rồi. Ta cũng đã lâu không có gặp đến cha mẹ của ta rồi, người không thể thắng tuốt đề nén thần kinh, cũng nên buông lỏng một chút rồi. Dù sao, chúng ta vẫn là có cảm tình. Cứ như vậy đi! Người sao?"

Vương Chiến Thiên lắc đầu nói: "Ta là cô nhi, không có cái gì muốn hoài niệm, không có người nào đáng giá ta quan tâm, cũng không có cái gì người quan tâm ta. Ta vẫn là ở chỗ này tu luyện đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, ta cho người đại trưởng lão chỗ ngồi, người thu này chút ít bị chọn người đi. Ta đi." Nói xong, Lý Vân Phi truyền tống về rồi chính mình chuyên chú không gian. Sau đó, hướng Dẫn đạo giả nói: "Ta muốn hỏi thực tế đi một thời gian ngắn. Ta cảm giác mệt chết đi."

Đúng vậy a, một người tại không gian bên trong bề quan mười hai năm, đi ra ngoài sau, còn có thể nói, đã là rất lợi hại rồi, cái loại này kiểm chế, cái loại này áp lực. Cái loại này cô độc. Đúng là sẽ đem người dề sập.

Dẫn đạo giả gật đầu nói: "Có thể, chú ý, người muốn tại hai mươi bảy ngày trong gấp trở về. Nếu không, mặt sát. Nhớ kỹ, không thể cùng bất luận kẻ nào nói ra liên quan đến không gian chuyện. Nếu không mặt sát. Không được tại trên thực tế mệnh lệnh hấn người hoặc là tự mình tìm cái khác bị chọn người, đối với kia tiến hành công kích, nếu không mặt sát. Đánh trả không tính. Nhớ kỹ này vài điểm bất kể như thế nào đều không thể làm trái với. Nhớ lấy."

Lý Vân Phi gật đầu, bạch quang chợt lóe, người tựa xuất hiện tại chính mình biệt thự trong phòng, Lý Vân Phi quay đầu nhìn một chút chu vi hoàn cảnh, nhìn một chút đồng hồ, điện tử lịch. Thời gian mới vừa đi qua một canh giờ. Không có gì thay đổi hóa, nếu không phải Lý Vân Phi nhìn thấy mình trong tay Thất Tinh Long Uyên kiếm, có thể rõ ràng cảm giác được nội lực trong thân thể của mình lưu động, hấn cũng sẽ cho là mình lại làm giấc mộng. Một cái sơ sẩy chân thực mộng.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nằm tại trên giường của mình, cái loại này an ổn, cái loại này kiên định, cái loại này an lòng, thật sự là làm cho người ta mê muội. Hấn chậm rãi nhắm mắt lại, thật sâu thở ra một hơi, thật giống như muốn đem toàn bộ không vui, tất cả kiểm chế, tất cả áp lực đều phun ra. Chậm rãi tiến vào mộng hương.

Cũng không biết trải qua bao lâu, bị tiếng gõ cửa đánh thức, Lý Vân Phi nhìn đồng hồ, đã đến buổi tối, dong người đã làm tốt rồi cơm, tới rồi trước cửa gõ cửa, Lý Vân Phi mở cửa, nhìn một chút người giúp việc, không có nói chuyện, lẳng lặng hướng đi rồi lầu dưới.

Người giúp việc bộ mặt giật mình nhìn Lý Vân Phi, thật giống như nhận không ra đồng dạng, đúng vậy a, nhiều năm như vậy kinh nghiệm, cái loại này thành thực không đúng một ngày hay hai ngày là có thể thay đổi, cộng thêm Lý Vân Phi Minh Ngọc công đã đến gần đại thành, Minh Ngọc công, mình Ngọc Vô Hạ, có lẽ là nội công bố trí, người cũng trở nên đẹp trai lên tới. Ban đầu Lý Vân Phi lớn lên tựa không xấu, chẳng qua là đẹp trai đặc không rõ ràng mà thôi, bây giờ nhìn lại, lại là đẹp trai rồi rất nhiều.

Lý Vân Phi nhìn lớn lên trước miệng nhìn hấn người giúp việc nói: "Không nếu như vậy xem ta, ta vẫn luôn là đẹp trai như vậy, được rồi!"

Người giúp việc nói: "Không đúng, chẳng qua là nhìn thấy người thật giống như thành thực rất nhiều, cho nên kỳ quái!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không có cái gì, chỉ là muốn thông một ít chuyện, người có chút tinh thần, người khả năng chưa từng thấy như vậy tinh thần ta đây. Đúng rồi, ta tựa không ăn cơm tối, ta muốn đi ra ngoài đi một chút!"

Người giúp việc giật mình nhìn cái này chỗ ở rồi thật lâu trước trạch nam (kẻ ghiền game), sau đó, nói: "Tốt, thái thái cùng lão gia hôm nay không trở về tới dùng cơm. Người chú ý an toàn."

Lý Vân Phi không có trả lời hấn, xoay người tựa đi ra ngoài, đi ra khỏi khu biệt thự, sau đó nhìn lối đi bộ người đến người đi xe cộ, đột nhiên cảm thấy rất thật đáng buồn, ngăn ngừa mấy chục năm, này chút ít người sẽ hóa thành bụi đất, tựa hướng chính hấn đồng dạng, bất kể như thế nào, tự mình cũng muốn Phá Toái Hư Không, thành tựu tiên vị, không già không chết, là hấn bây giờ lớn nhất hấp dẫn. Bất kể như thế nào cũng muốn đạt thành. Một người đặc đạo, gà chó lên trời. Cha mẹ của mình cũng muốn như thế. Mình nhất định có thể.

Từng bước từng bước đi ở trên đường, nhìn này chút ít vì sinh hoạt đánh lừa người, từng bước từng bước tiêu sái trước, hấn thật giống như đã có gần hai mươi năm không có nhìn thấy loại này tình cảnh rồi, nhìn chạy như bay mà qua xe, cò kẻ mặc cả người. Xa hoa truy lạc đường phố.

Lý Vân Phi tựa đứng tại đầu phố nhìn, nghĩ tới, một lúc lâu, Lý Vân Phi cảm thấy bụng của mình hơi đói rồi, tùy tiện tìm nhà tiệm cơm ngồi xuống, tùy tiện điểm chút ít món ăn, tựa lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, hấn thật giống như cùng này trong không hợp nhau, những thứ kia uống rượu người, vạch lên quyền người, không biết làm sao, hấn thật hoài niệm tại vô hiệp giờ quốc tế cảm giác.

Lý Vân Phi lắc đầu, hấn phát hiện mình kể từ khi từ không gian sau khi trở về, hấn mỗi thời mỗi khắc đều ở cảm khái trước cái gì? Hấn luôn là có bên trong nói không nên lời cảm giác, nơi này thật giống như như vậy chân thực, lại thật giống như như vậy không thành thật. Thời gian hội hòa tan hết thấy sao?

Món ăn rất nhanh tựa lên tới. Mùi vị rất tốt, hấn thật giống như thật lâu cũng không ném đến loại này mùi vị, có lẽ là vị tinh, tại Lục Tiểu Phụng thế giới, kia là Minh triều, Minh triều là không có loại này đồ. Tại không gian lúc, đều là tại bề quan, thức ăn mùi vị cũng không tốt, hiện tại ăn một lần đạo loại thức ăn này, tâm tình nhất thời tốt rồi.

Ăn thứ tốt, về đến trong nhà, nhìn thấy cha mẹ đã rồi về nhà, nhìn bọn họ, trong lòng đều không biết làm sao hảo, dù sao hấn đã có mười mấy năm không cha mẹ, thực là cha mẹ hấn lại mỗi ngày đều thấy được hấn, tựa tại buổi sáng cha mẹ còn gặp qua hấn, nếu là quá mức thân thiết, cũng quá khả nghi rồi.

Lý Vân Phi cha mẹ cũng ngạc nhiên nhìn Lý Vân Phi, kinh ngạc nói: "Nhi tử! Làm sao một ngày không gặp, tựa đẹp trai rồi nhiều như vậy."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta luôn luôn đẹp trai như vậy được rồi! Chỉ là các người không có làm sao chú ý mà thôi. Các người công việc bận rộn như vậy, ngày ngày các người lúc đi ta còn không có tính. Người khẳng định cũng tựa không có chú ý. Chỉ là hôm nay chú ý mà thôi."

Lý Vân Phi cha mẹ cũng không có chú ý, có lẽ là công việc mệt mỏi, có lẽ là những thứ khác, tóm lại, cũng tựa không có hỏi nữa. Cứ như vậy, Lý Vân Phi tại nhà của mình, trải qua nhàn nhã đi chơi, thoải mái hơn hai mươi ngày. Không có luyện công, không có đánh đấu. Không có giết người, hết thấy đều là tốt đẹp như vậy. Hết thấy đều là như vậy hoàn mỹ. Lý Vân Phi sắp quên mất trong không gian hết thấy, thực là, thời gian quá rất nhanh, rất nhanh.

Hệ thống thanh âm truyền đến: thỉnh đánh số 2112, "Kiếm tiên" Lý Vân Phi, tới lần đầu tiên tiến vào địa điểm, chuẩn bị tiến vào không gian, lập tức tiến hành cái kế tiếp nội dung vở kịch, thỉnh chuẩn bị xong vật phẩm.

Lý Vân Phi bỏ nhào một tiếng bật cười, này hệ thống cũng là khôi hài, trước kia chẳng qua là gọi mình đánh số, bây giờ còn gọi mình "Kiếm tiên", thật giống như rất có địa vị đồng dạng. Lý Vân Phi sớm tự chuẩn bị xong.

Không gian, Dẫn đạo giả đứng tại Lý Vân Phi trước mặt, nói: "Lý Vân Phi, ngươi chuẩn bị xong, sau không gian là cái võ lực tương đối mạnh không gian. Là Đại Đường Song Long Truyền. Ngươi phải cẩn thận một chút. Cái không gian này nhưng là cường giả rất nhiều, thậm chí có chút ít cũng có thể trở thành Địa Tiên nhất lưu nhân vật. Ngươi phải chú ý."

Lý Vân Phi gật đầu, chỉ thấy không gian biến hóa, Lý Vân Phi lại hôn mê. Mở hai mắt ra nhìn chung quanh, té xỉu ở một cái không đáng trong ngõ hẻm, nghĩ đến là cái thành trì, về phần đáp xuống cái nào thành trì, Lý Vân Phi cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyền Chương 85:: Đại Đường Song Long Truyền

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyền Chương 85:: Đại Đường Song Long Truyền

Lý Vân Phi lắc đầu, thanh tỉnh lên tới. Hệ thống cũng truyền đến tin tức: đánh số 2112, "Kiếm tiên" Lý Vân Phi, tiến vào Đại Đường Song Long nội dung võ kịch.

Nhiệm vụ 1: đánh bại ba đại Tông Sư chi "Tán chân nhân" Ninh Đạo Kỳ, nhiệm vụ phần thưởng: « Trường Sanh Quyết », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 2: đánh bại ba đại Tông Sư chi "Dịch Kiếm đại sư" Phó Thái Lâm, nhiệm vụ phần thưởng: « Dịch Kiếm thuật », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 3: đánh bại ba đại Tông Sư chi "Võ Tôn" Tất Huyền, nhiệm vụ phần thưởng: « Chiến Thần Đồ Lục », nhiệm vụ phần thưởng: 300000.

Nhiệm vụ 4: đánh bại "Thiên Dao" Tống Khuyết, nhiệm vụ phần thưởng: « Thiên Dao đạo pháp », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 5: đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên, nhiệm vụ phần thưởng: « bắt tử ấn pháp », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 6: đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, nhiệm vụ phần thưởng: « Thiên Ma Sách » mười hai quyển, nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 7: đánh bại Loan Loan, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Nhiệm vụ 8: đánh bại sư tuyên phi, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Nhiệm vụ 9: đánh bại Sư Phi Huyền, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Nhiệm vụ 10: đánh bại "Ma Suất" Triệu Đức Ngôn, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Nhiệm vụ 11: đánh bại "Thiên quân" Tịch Ứng, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 80000.

Nhiệm vụ 12: đánh bại "Tứ Xuyên Bàn Cổ" An Long, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 13: đánh bại "Tứ buổi trưa kiếm" Tả Du Tiên, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 14: đánh bại "Làm điều ngang ngược" Vưu Điều Quyền, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 15: đánh bại: "Yêu đạo" Tích Trần, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyền. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 16: đánh bại: "Ảnh Từ thích khách" Dương Hư Ngạn, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyền. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 17: đánh bại: "Phong lưu công tử" Hầu Hi Bạch, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyền. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 18: đánh bại: Bạt Phong Hàn, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyền. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000. Có tùy cơ nhiệm vụ sẽ tự động nhắc nhở.

Lý Vân Phi thờ dài, âm thầm cười khổ, ba đại Tông Sư, Thiên Đạo, Tà vương, Tà Hậu. Cái nào là đèn đã cạn dầu, đánh bại bọn họ, thật là khó a, bất quá, Thiên Ma Sách được xưng từ đại kỳ thư, Phá Toái Hư Không không nói chơi. Nhất định phải nhận được nó. Mấy cái nhiệm vụ đánh bại người, không tính quá mạnh mẽ. Vẫn có khả năng. Vừa nghĩ, một bên đi từ từ ra ngõ hẻm, tùy tiện chung quanh đi một chút, hắn đột nhiên phát hiện, chính mình chính phía trước có một nhà làm ăn rất tốt bánh bao cửa hàng, rất nhiều người tại xếp hàng mua bánh bao, bán bánh bao người là cái trường rất đẹp cô gái. Lý Vân Phi biết rồi, nơi này chính là thành Dương Châu. Mà trước mắt bánh bao cửa hàng tự là lão Phùng bánh bao cửa hàng. Kìa cái nữ nhân xinh đẹp tự là trình tẩu.

Lý Vân Phi cười cười, đi vào, nói: "Lão bản, cho ta bốn cái bánh bao." Nhận lấy trình tẩu đưa cho bốn cái bánh bao, tiện tay cấp rồi trình tẩu một thỏi bạc. Nói tiếp: "Không cần tìm." Sau đó, nhìn từ trong đám người chui vào hai cái tên khát cái. Đây hai cái tên khát cái cúi đầu tới rồi trình tẩu bên cạnh, nói: "Trình tẩu, tám cái bánh bao." Trình tẩu tịch thu hai người bọn họ tiền, liền đưa cho kia hai cái tên khát cái. Lý Vân Phi trong mắt tinh quang chợt lóe. Lập tức hai người kia chính là Đại Đường Song Long bên trong tuyệt đối nhân vật chính, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng.

Hắn cẩn thận nhìn một chút hai người kia, một người lớn lên là mày rậm đại mắt, mũi cao trán rộng, mang trên mặt ánh mặt trời loại mỉm cười, người này hẳn là Khấu Trọng, một người trường tương đối tuấn tú, bộ mặt bất cần đời. Hắn hẳn là Từ Từ Lăng. Hai người mặc dù tuổi trẻ. Nhưng lớn lên cùng trưởng thành nam nhân loại tinh tráng. Chẳng qua là sắc mặt không tốt, xem ra là dinh dưỡng không đầy đủ.

Lý Vân Phi đi theo phía sau của bọn họ, hắn không biết hiện tại tại nội dung võ kịch đi tới chỗ nào rồi, cho nên, theo ở phía sau. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng đi tới một nhà võ quán trước cửa, Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn, là thạch Long Vũ quán. Truyền thuyết Trường Sanh Quyết tự tại này thạch Long Vũ quán quán chủ thạch long trong tay. Bất quá, Lý Vân Phi không có chém giết, đoạt cũng học không được, hắn cũng không có này hai cái nhân vật chính vận khí.

Lý Vân Phi nhìn thấy Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng vào rồi võ quán, một cái phi thân, chui lên đầu tường, nhìn thấy Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đang cùng bên trong võ quán người giao thiệp, nguyên lai, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng muốn báỉ sư học võ. Sau đó, hai người tự bị võ quán trong người nhục nhả rồi một trận. Sau đó, bị chạy ra. Lý Vân Phi nở nụ cười, xem ra, nội dung võ kịch còn chưa có bắt đầu.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng hùng hùng hổ hổ đi ra ngoài, sau đó, Khấu Trọng hướng Từ Từ Lăng nói: "Tiểu Lăng, ta sau này nhất định sẽ học giỏi võ công, đến lúc đó, nhất định khiến này võ quán người biết sự lợi hại của ta."

Từ Từ Lăng nói: "Thực là, này võ quán chủ nhân thạch long là cao thủ nhất lưu, chúng ta làm sao có thể đánh thắng hắn đấy!"

Lý Vân Phi đứng tại Khấu Trọng, Từ Từ Lăng phía sau, lớn tiếng nở nụ cười. Một cái lắc mình đến rồi hai người bọn họ trước người, nhìn tròn mắt hốc mồm hai người nói: "Hai người các ngươi muốn học võ công?"

Khấu Trọng dùng sức gật đầu nói: "Là (vâng,đúng), chúng ta muốn học võ công. Chúng ta không ngờ lại bị người khác khi dễ."

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Muốn học võ công, hảo, chỗ này của ta có một bộ chương pháp, ta đánh một lần, chỉ đánh một lần, ba ngày sau, các người tới nơi này, các người nếu có thể đem bộ này chương pháp đánh thuần thục, ta liền dạy các người võ công."

Từ Từ Lăng gật đầu nói: "Chẳng qua là, ta làm sao biết võ công của ngươi làm sao làm sao. . ." Hắn nói còn không có xuất khẩu, Lý Vân Phi một chương đánh ở bên người trên tường, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nhìn hoàn hảo không tổn hao gì tường, bộ mặt kỳ quái, Lý Vân Phi bật cười, sau đó, nhẹ nhàng vừa đưng, trên tường xuất hiện một cái một cái chương ấn hình dáng lỗ thủng, Lý Vân Phi cười nói: "Hiện tại, ta có tư cách làm sư phó của các ngươi sao?"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đột nhiên quỳ xuống, tự muốn khấu đầu, nhưng là thế nào cũng gõ không đi xuống, Lý Vân Phi mới vừa dùng nội lực chế trụ hai người, không để cho hai người khấu đầu, sau đó, hắn cười nói: "Không nên gấp, các ngươi muốn báỉ sư làm thầy, ta cuối cùng phải xem nhìn tư chất của các ngươi. Ta hiện tại đánh một bộ chương pháp, các ngươi trước học, ba ngày sau, các ngươi nếu có thể đánh hảo, ta liền thu các ngươi. Muốn thì không được, cũng đừng trách ta, muốn trách thì trách tự mình tư chất không được. Võ công vật này không phải ai cũng có thể luyện được. Luyện không tốt, cũng ném mặt của ta. Không bằng không dạy." Nếu như, cái gì cũng không nói, cái gì đều không làm, tự thu bọn hân làm đệ tử, bọn họ cũng sẽ không quý trọng. Thu đồ đệ đệ tự nếu như vậy, nhất định phải làm cho bọn họ biết, báỉ sư không dễ, bọn họ mới có thể quý trọng.

Lý Vân Phi ngay trước Khấu Trọng, Từ Từ Lăng mặt tùy tiện lên rồi một bộ đơn giản nhất Đại Lực Kim Cương Chương. Chương ảnh trùng điệp, mỗi một chương đều mang theo trận trận chương phong, chu vi là rặng cũng bị mang theo lên tới. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng nhìn tròn mắt hốc mồm, Lý Vân Phi thu chương dừng lại. Nhìn ngơ ngác hai người nói: "Học xong bộ này công phu, tự tới tìm ta. Học hảo ta liền thu, không tốt, tự chớ có trách ta rồi."

Khấu Trọng nói: "Sư phụ, không cần tam thiên rồi, ta hiện tại là có thể đánh ra tới."

Từ Từ Lăng cũng nói: "Là a, đúng vậy a, ta hiện tại cũng có thể đánh ra tới."

Hai người nói xong, tưng lập tức đánh nhau. Lý Vân Phi nhìn đánh tương đối lưu loát hai người, trong lòng kinh ngạc vạn phần, hai người kia tư chất thật là hiếm thấy, trí nhớ cũng rất hảo, chẳng qua là nhìn Lý Vân Phi đánh một lần, hai người là có thể đem chiêu pháp đánh đi ra ngoài. Bọn họ tuyệt đối tính toán là luyện võ kỳ tài. Không trách được, bọn họ có thể ở ẩn ẩn mấy năm liền trở thành đỉnh cấp cao thủ. Mặc dù nói này Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng vận khí tốt tới cực điểm, bây giờ nhìn lại, này cùng tư chất của bọn họ cũng có quan hệ rất lớn, không thể chỉ là vận khí mang đến.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86:: thu đồ đệ song long

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 86:: thu đồ đệ song long

Lý Vân Phi nhìn quỳ trên mặt đất Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, thở dài miệng Khí Đạo: "Tư chất của các ngươi rất tốt, ta liền thu các ngươi làm đệ tử rồi. Ta cũng không có cái gì quy củ, chẳng qua là chờ đợi khi sư diệt tổ, là được rồi. Các ngươi trước luyện tập bộ này chiêu pháp, mặc dù uy lực không tính lớn, thực là, cũng so với kia cái gọi là cao thủ mạnh hơn, các ngươi luyện tốt lắm, ta tại truyền cho các ngươi cái khác công phu."

Khấu Trọng nói: "Kia sư phụ ngươi không cùng ta nhóm cùng nơi sao? Chúng ta còn cần sư phụ giáo dục đây!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta hiện tại có việc muốn làm, các ngươi đi về trước luyện tập, hai ngày sau buổi trưa, các ngươi tới nơi này tìm ta, tìm được ta sau, tưng cùng ở bên cạnh ta học tập võ học. Học giỏi rồi đến." Lý Vân Phi không thể đi theo hai người bọn họ bên cạnh, nếu như, đi theo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng bên cạnh kia « Trường Sanh Quyết » làm sao bây giờ. Bọn họ khẳng định không dám ở bên cạnh mình trộm đồ. Vậy làm sao từ thạch long trong tay trộm được « Trường Sanh Quyết » . Cái này nội dung võ kịch làm sao bắt đầu.

Lý Vân Phi chạy tới thạch Long Vũ quán, quả nhiên, nơi đó đã bị trọng binh gác, võ quán trong người toàn bộ đều bị giết chết rồi. Lý Vân Phi nở nụ cười, xem ra nội dung võ kịch đã bắt đầu rồi, hiện tại kia thạch long nên đã đem đông tây giao cấp rồi một người bằng hữu của mình đi. Hiện tại kia Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng kia hai tên tiểu tử nhất định đã trộm được rồi đồ đi!

Bọn họ tại này thành Dương Châu không có bất kỳ bằng hữu, bọn họ hiện tại đã bị quan binh đuổi giết, tìm không được người cứu bọn họ, bọn họ hiện tại duy nhất có thể tìm được trợ giúp chính mình người tự là Lý Vân Phi rồi.

Cho nên, Lý Vân Phi tự ở chỗ đó chờ bọn họ. Quả nhiên, cũng không lâu lắm, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng tự vội vàng hấp tấp chạy đến nơi đây. Bọn họ vừa nhìn thấy Lý Vân Phi tự vội vàng tới đây, hô: "Sư phụ, cứu mạng a! Chúng ta bị người đuổi giết!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không nên gấp, vừa đi vừa nói. Có ta ở đây, không có người nào có thể tùy tiện tổn thương các ngươi."

Khấu Trọng nói: "Kia là quan binh, là quan binh người. Bọn họ muốn giết chúng ta."

Lý Vân Phi vấn đạo: "Các ngươi đắc tội người nào sao? Tại sao quan binh hội đuổi giết ngươi?"

Từ Từ Lăng cảm ra một quyển sách, đưa tới Lý Vân Phi trên tay, sau đó nói: "Là (vâng, đúng) quyển sách này, chúng ta trộm một cái cổ giả quyển sách này, sau đó, chúng ta tự nhận được tin tức, quan binh đều ở tìm quyển sách này, bọn họ đã đem toàn thành tiểu hầu đều cấp bắt được, chính là vì quyển sách này. Chúng ta đã bị phát hiện. Thật là kỳ quái, quyển sách này đến cùng có bí mật gì, vì một quyển sách, lại muốn đem toàn thành tiểu hầu đều cấp bắt lại. Tại sao!"

Lý Vân Phi tiện tay cầm lấy Trường Sanh Quyết, nhìn một chút, một chữ cũng xem không hiểu, nghĩ đến là giáp cốt văn, hệ thống cũng không để cho nhắc nhở. Xem ra, thật giống như học không được. Lý Vân Phi lắc đầu, thở dài, quyển sách này cũng thật là ác tâm, giáp cốt văn, ai có thể hiểu, hắn cũng không dám luyện chơi. Song long là nhân vật chính, không chết được, luyện chơi cũng cấp luyện thành. Lý Vân Phi hiện tại cũng không quan tâm này Trường Sanh Quyết. Còn có tứ đại kỳ thư đâu. « Thiên Ma Sách » nhưng cũng không đúng khó như vậy luyện. Cũng không có nguy hiểm như vậy. Với lại luyện thành cũng có thể Phá Toái Hư Không.

Lý Vân Phi nở nụ cười, nói: "Nguyên lai là vật này a! Khó trách hội có quan binh truy đuổi giết các ngươi."

Khấu Trọng nói: "Sư phụ, quyển sách này đến cùng là vật gì? Nói cho chúng ta biết a."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Trên đời này có bốn bản sách, truyền thuyết học xong sau này sẽ Phá Toái Hư Không, chính là thành tiên làm tổ cũng không phải là không có khả năng."

Từ Từ Lăng nói: "Nào bốn bản sách?"

Lý Vân Phi nói: "« Trường Sanh Quyết », « Chiến Thần Đồ Lục », « Thiên Ma Sách », « Từ Hàng Kiếm Điển »."

Khấu Trọng nói: "Kia « Trường Sanh Quyết » tựa là cuốn này?"

Lý Vân Phi nói: "Không tệ, trời cao Bạch Ngọc kinh, mười hai lầu năm thành. Tiên nhân phủ ta đỉnh, kết tóc thụ Trường Sinh. « Trường Sanh Quyết » là năm đó Hoàng Đế chi sư Nghiễm Thành Từ sáng tác. Nghe nói thông thiên đều là giáp cốt văn sớ chút ít, tổng cộng là bảy ngàn hơn tám trăm chữ. Hiện tại chẳng qua là phiên dịch hơn hai ngàn chữ. Chẳng qua là cho tới bây giờ còn không có một người luyện thành, đều là mây trời. Ai biết có thể hay không luyện, bất quá, hiện tại Tùy Dương Đế biết rồi quyền sách này, phái người đến tìm quyền sách này, các người nhận được rồi, bọn họ dĩ nhiên phái người đến truy đuổi giết các người rồi."

Khấu Trọng cả kinh nói: "Vậy kia hán mấy quyển kỳ thư nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Cái khác mấy quyển? Kia « Thiên Ma Sách » nghe nói chỉ có một người luyện thành, tựa là Ma Môn trước tôn chủ, Ma Đế Hưởng Vũ Điện. Ta vẫn là rất bội phục hán, hán dựa vào lực lượng một người chinh đồn rồi Ma Môn bảy tông, năm phái. Là từ trước tới nay, Ma Môn duy nhất một cái thống nhất người của Ma môn! Hoàn toàn xứng đáng Ma Đế!"

Từ Từ Lăng nói: "Thật là lợi hại, kia Hưởng Vũ Điện hiện tại người đâu?"

Lý Vân Phi nói: "Nghe nói là Phá Toái Hư Không rồi, dĩ nhiên cũng có thể là chết rồi. Ai biết được? Chẳng qua là hán vừa biến mất, Ma Môn lại bắt đầu chia năm xẻ bảy. Ai cũng không phục ai! Hừ, Hưởng Vũ Điện, thật là một người lợi hại vật."

Từ Từ Lăng nói: "Kia « Chiến Thần Đồ Lục » nhỉ?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "« Chiến Thần Đồ Lục », kia càng thêm thần diệu! Nghe nói là khắc vào Chiến Thần Điện trong một bộ võ học bảo điển. Chiến Thần Điện truyền thuyết tự thành nhất giới, có Ma Long thủ hộ. Đại điện rộng lớn vô biên, đỉnh điện khắc đầy rồi Chu Thiên Tinh Đẩu. Chiến Thần Điện còn có thể tự hành di động, từ mà thay đổi vị trí, cho đến có cơ duyên người xuất hiện. « Chiến Thần Đồ Lục » cũng không đúng một quyển sách, cũng không đúng một bức họa. Nó chẳng qua là một nhóm trôi nổi tại không trung phù điêu, lẳng lặng tồn tại ở Chiến Thần Điện góc, chậm đợi thể nhân đem nó ngâm hiểu. Đồn ngộ ra tuyệt đại võ học. Ai lại biết bên trong có đồ vật gì đồ nhỉ?"

Khấu Trọng nói: "Kia « Chiến Thần Đồ Lục » có ai học xong quá."

Lý Vân Phi trong lòng một trận cười khở, « Chiến Thần Đồ Lục » vật này hiện tại còn giống như không có ai luyện thành, thật giống như chỉ có mình sơ lúc Truyền Ưng luyện thành quá. Thực là kia Truyền Ưng còn chưa ra đời đấy! Nói như thế nào, chỉ có lời này nói thật rồi."Theo ta được biết, thật giống như đến bây giờ còn không có ai luyện thành. Cũng là mây trời. Còn có kia « Từ Hàng Kiếm Điển », kia là Từ Hàng Tinh Trai độc môn công phu, chúng ta nghĩ cũng không cần nghĩ."

Khấu Trọng nói: "Kia lại là tại sao vậy chứ?"

Lý Vân Phi cười khở nói: "Kia « Từ Hàng Kiếm Điển » không là nam nhân có thể luyện đắc, các nàng Từ Hàng Tinh Trai bên trong nữ nhân, mỗi người cũng có thể luyện, thực là kia ba đại Tông Sư bên trong Ninh Đạo Kỳ từng là tìm hiểu quá cái này sách, nghe nói Ninh Đạo Kỳ học máu ba thăng, lần sau liền tiếp ngay cả sách cũng không dám nhìn rồi."

Từ Từ Lăng cười nói: "Nói như vậy, này tứ đại kỳ thư chúng ta cũng không thể học? Đây căn bản tựa không khả năng sao?"

Lý Vân Phi nói: "Không, kia « Thiên Ma Sách » có thể học. Có rất nhiều người đều biết, chẳng qua là, từ cổ chí kim chỉ có một Hưởng Vũ Điện học toàn bộ mười hai thế. Ma Môn rất nhiều người cũng sẽ này công phu."

Ba người vừa nói, vừa đi, đi tới thành Dương Châu cửa thành, cửa thành đã đóng cửa. Ba người bị giam tại rồi trong thành. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng một mặt kinh hoàng, đột nhiên, Khấu Trọng nói: "Ta hiểu rõ một cái chuông chó. Có thể chui ra đi."

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Ta cùng đồ đệ của ta tại sao có thể chui chuông chó nhỉ? Tìm một cái yên lặng địa phương, ta mang bọn người đi ra ngoài."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng từ nhỏ tựa tại thành Dương Châu xen lẫn, làm sao sẽ tìm không được yên lặng địa phương nhỉ? Bọn họ mang theo Lý Vân Phi tới rồi một cái yên lặng địa phương. Một tay lôi kéo Khấu Trọng, một tay lôi kéo Từ Từ Lăng, một cái phi thân, Lý Vân Phi trong lòng một trận co quắp, thăm trước đùa bốn chơi rồi, cũng không làm sao phát hiện, nguyên lai mang theo hai người sử dụng khinh công nặng như vậy, đại lời đều nói hết đi ra ngoài, hán hiện tại cũng không biết làm sao bây giờ sao? Hán cũng sẽ không kia trong truyền thuyết Thê Vân Tung, cái loại này chân trái đạp lên chân phải, chân phải đạp lên chân trái cứ như vậy bay lên công phu, cũng quá khó khăn, đột nhiên, Lý Vân Phi phát hiện trên tường thành có chút lõm vào hạ lõm ra tám gạch. Lý Vân Phi đạp trên những địa phương kia, từng bước từng bước bay rồi đi ra ngoài. Cuối cùng đem hai người cấp mang theo rồi đi ra ngoài. Tiện tay đem hai người vẫn trên mặt đất.

Lý Vân Phi nói: "Lên tới, đi thôi, chúng ta đến một chút Vũ Văn phiệt không quản được địa phương đi! Ta mặc dù không sợ này chút ít quan binh, nhưng là chúng ta vốn không thể một người cùng một cái quân đội kiên giá đi!"

Ba người đi tới, đột nhiên Lý Vân Phi cảm thấy một trận ánh mắt, xoay người nhìn lại, là nữ tử, mang mạng che mặt cô gái, trong tay cầm một thanh kiếm. Đang dùng một loại đánh giá ánh mắt nhìn Lý Vân Phi ba người. Lý Vân Phi biết, người này tựa là Dịch Kiếm đại sư phụ Thái Lâm đồ đệ, Phó Quân

Sức. Cái kia vì cứu song long tánh mạng mà chết nữ nhân. Một cái rất đẹp, rất thiện lương nữ nhân. Vì cứu người khác mà chết người, thật là quá thật đáng buồn rồi. Lý Vân Phi biết mình tuyệt sẽ không làm cái loại này chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87:: tái kiến Phó Quân Sức

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 87:: tái kiến Phó Quân Sức

Lý Vân Phi lạnh lùng nhìn cái kia thắng tuốt nhìn chăm chú vào nữ nhân của mình. Phó Quân Sức nhìn Lý Vân Phi, chậm rãi nói: "Các người biết này thành Dương Châu tại sao phải đóng cửa sao? Ta muốn đi vào, nhưng thành Dương Châu thủ vệ không để cho vào."

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Ta cũng không biết tại sao phải đóng cửa, có lẽ là đã xảy ra chuyện gì đi! Chúng ta cũng là muốn đi vào, chẳng qua là cũng bị cự chi môn ngoài. Cho nên sẽ trở lại rồi."

Phó Quân Sức nói: "Công lực của người rất cao, tại sao bên cạnh hai người công phu kém như vậy?"

Lý Vân Phi nói: "Bọn họ là ta mới thu đồ đệ, tư chất rất tốt, ta nghĩ không được bao lâu, ta sẽ dạy hảo bọn họ."

Phó Quân Sức cười lạnh nói: "Là (vâng, đúng) sao? Coi như là tư chất dù thế nào hảo, tuổi của bọn hấn cũng quá lớn rồi ư? Căn cốt đã thành hình, vô luận như thế nào luyện cũng không hữu dụng rồi ư?"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cùng nơi nhìn hướng Lý Vân Phi, vẫn đạo: "Su phụ, có phải như vậy hay không, chúng ta căn cốt đã thành hình vô luận dù thế nào luyện công cũng sẽ không có mãnh liệt là (vì) sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Căn cốt là hữu dụng, nhưng cũng không tính là quá trọng yếu, chỉ cần các người cố gắng, tự nhất định sẽ trưởng thành, trưởng thành là tuyệt đỉnh cao thủ. Số tuổi không là vấn đề gì quá lớn, theo ta được biết, rất nhiều cao thủ đều là hướng các người cái này số tuổi mới luyện võ. Không có chuyện gì! Cô nương cần gì đã kích hai tên đồ đệ của ta tự tin đấy! Còn có chuyện gì sao? Không có lời nói, chúng ta đã đi."

Phó Quân Sức nhìn một chút Lý Vân Phi ba người xoay người rồi đi, Lý Vân Phi nhin không được bật cười lên, nữ nhân này thật đúng là khả ái đấy! Xem ra, năng nghe rồi Lý Vân Phi hủy bỏ lời của nàng tức giận chứ!

Lý Vân Phi đánh thức rồi còn đang nhìn Phó Quân Sức hai người, nói: "Chúng ta đi, kia Vũ Văn phiệt người đang tìm các người, ta cũng không nghĩ chạy trốn chết, võ công của ta còn không có cao minh đến có thể tùy ý đánh bại một cái quân đội cái chủng loại kia cảnh giới đấy! Quân đội có cường nò, có cung tiễn thủ, có trọng giáp binh, đến lúc đó ta không có việc gì, các người nhưng thì xong rồi. Còn có, này « Trường Sanh Quyết » các người giữ đi. Dù sao ta cũng vậy xem không hiểu, các người nếu nhận được rồi nó, đó chính là duyên phận, có lẽ các người sẽ trở thành là (vì) trừ ra Nghiễm Thành Từ tiên sư ở ngoài tu luyện thành công người đâu!"

Khấu Trọng khoát tay một cái nói: "Su phụ, dù sao chúng ta cũng xem không hiểu, không bằng cho người đi! Võ công của người cao như vậy, sau này nói không chừng có thể tìm ra phương pháp tu luyện đấy! Với lại, phóng ở chỗ của người cũng so sánh đặt ở chúng ta này Ryan toàn bộ."

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, hiện tại chính mình là không thể luyện, có lẽ trở lại không gian trong hội có biện pháp cũng không nhất định đấy! Dù sao chính mình dạy bọn họ công phu, bọn họ cũng không mất mát gì. Cứ như vậy đi. Cho nên, Lý Vân Phi thu lại « Trường Sanh Quyết ». Sau đó cùng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng tại trong sông tùy tiện tìm cái thuyền nhỏ ngồi lên.

Thuyền theo dòng nước hướng xuống dưới du thối đi. Lý Vân Phi tùy tiện nằm ở trên thuyền, sau đó, đối với Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nói: "Ta hiện tại truyền thụ cho người một bộ nội công, các người một bên tu tập, một bên chú ý hoàn cảnh, tới rồi có thể bỏ tức địa phương. Người tự đem ta gọi tỉnh, ta hiện tại ngủ một hồi." Nói hết Lý Vân Phi ngáp một cái. Duỗi lưng một cái. Sau đó tự đem « Minh Ngọc công » vận công phương pháp, vận công lộ tuyến nói cho hai người. Sau đó, vận khởi nội lực, truyền một đạo nội lực tại bọn họ trong thân thể.

Lý Vân Phi lại ngáp một cái, sau đó nói: "Ta truyền cho nội công của các người tâm pháp là ta hiện tại tu luyện đặc nội công —— Minh Ngọc công, minh Ngọc Vô Hà, bộ này nội công cũng coi như là quyết học, các người muốn cố gắng tu luyện. Ta hiện tại mệt chết đi rồi, đi ngủ. Các người trước tu luyện đi!" Nói xong, nằm ở trên thuyền ngủ. Rất nhanh tự tiến vào mộng đẹp.

Mà chúng ta Đại Đường Song Long nhân vật chính Khấu Trọng, Từ Từ Lăng ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện Lý Vân Phi truyền cho bọn hấn Minh Ngọc công. Đây hai tên tiểu tử, nghĩ luyện công đều muốn điên rồi, hiện tại có một cao thủ nguyện ý truyền thụ trong bọn họ công tuyệt học. Bọn họ còn không cố gắng tu luyện. Nói thật, Minh Ngọc công là so sánh Trường Sanh Quyết kém một chút, nhưng cũng là tuyệt học nhất lưu. Mà Khấu Trọng, Từ Từ Lăng hai người tu luyện « Trường Sanh Quyết », nhưng là bọn hấn chẳng qua là tu luyện một phần bảy mà thôi, bảy phó mưu đồ, bọn họ chẳng qua là tu

luyện một bộ, như vậy, Lý Vân Phi truyền cho bọn hán Minh Ngọc công cũng coi như là đứng lên bọn họ, cũng không thể so với một phần bảy Trường Sanh Quyết sai.

Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi bị Khấu Trọng, Từ Từ Lăng đánh thức, nguyên lai thuyền bị dòng nước vọt tới một cái trấn nhỏ bên cạnh. Lý Vân Phi đứng lên duỗi lưng một cái, sau đó, trường thõ phào nhẹ nhõm, mang theo hai người đi vào trấn. Đây lúc, Lý Vân Phi phát hiện trấn người trên đều bộ mặt xem thường nhìn về Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng. Nguyên lai hai người vẫn là một thân tiểu khát cái ăn mặc.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đi thôi! Ta mang bọn người đổi lại thân y phục. Các người y phục này quá khó nhìn." Nói xong, mang theo hai người đi vào trong trấn thợ may điểm, sau đó, tiệm tay đã mất một thời bạc cấp rồi lão bản kia. Sau đó nói: "Cho ta tìm hai thân tốt đi một chút y phục cho hai người bọn hán cái thay. Tốt hơn."

Lão bản nhìn Lý Vân Phi cấp bạc của hán, cúi đầu khom lưng nói: "Tốt, đại gia lập tức tìm tốt nhất y phục cấp hai vị này công tử. Nhất định tìm chúng ta nơi này tốt nhất. Đại gia yên tâm"

Thật là người dựa vào y trang, mã dựa vào yên. Thay một thân hảo y phục Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đúng là oai hùng bất phàm. Hai người hướng về phía gương đồng chiếu vào, bộ mặt hưng phấn.

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Không có cái gì có thể nhìn, chúng ta đi thôi, ta nghĩ các người đều đói bụng, tìm một chỗ ăn một chút gì."

Lý Vân Phi mang theo song long tìm một cái khách sạn, đi vào. Ngồi xuống, muốn chút ít thức ăn tạt ngồi xuống. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng ngồi ở bên cạnh bắt đầu ăn, Lý Vân Phi cúi đầu chính muốn ăn cái gì, đột nhiên hán cảm giác được một cỗ mang theo địch ý ánh mắt, Lý Vân Phi đem đầu chuyển tới vừa nhìn, nguyên lai là Phó Quân Sước đi đến.

Lý Vân Phi cười khổ một tiếng, chẳng qua là hủy bỏ rồi ý của nàng, nàng liền mang theo loại này địch ý nhìn mình, nữ nhân này còn nhớ thù đấy! Xem ra vô luận cái dạng gì nữ nhân đều là chọc không được.

Lý Vân Phi nhìn Phó Quân Sước, nói: "Lại gặp được cô nương rồi, nếu là cô nương không chê kia tạt cùng nơi ăn một chút gì đi!"

Phó Quân Sước nói: "Không cần, chính mình là được."

Lý Vân Phi cười nói: "Không cần không biết xấu hổ, ta xem người ăn mặc, hán là Triều Tiên tới, tại Trung Nguyên đi lại nhất định bất tiện. Chúng ta cũng không có cái gì chuyện, tạt lại đây ngồi đi, nhìn trên tay người kiếm, cộng thêm Triều Tiên tới, nhất định nhận thức Triều Tiên Dịch Kiếm đại sư phụ Thái Lâm, ta muốn hỏi hỏi người một ít chuyện!"

Phó Quân Sước đi tới, ngồi xuống, nói: "Người muốn hỏi những thứ gì?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Nghe nói Triều Tiên Dịch Kiếm đại sư kiếm pháp cao siêu, ta muốn hỏi hỏi người cái này Triều Tiên kiếm thủ đối với cái nhìn của hán?"

Phó Quân Sước nói: "Người là hỏi ta, ta đối với ta sư tôn của mình quan điểm? Cái gì ý tứ?"

Lý Vân Phi lấy tay kéo đầu, cười nói: "Phó Thái Lâm là sư phó của người. Người là Phó Thái Lâm đồ đệ."

Phó Quân Sước nói: "Không tệ, ta gọi Phó Quân Sước, ta là sư phụ đại đệ tử, ta từ nhỏ tạt bị sư phó của ta thu dưỡng, truyền thụ kiếm thuật. Người hỏi sư phó của ta, là muốn làm cái gì?"

Lý Vân Phi nói: "Một cái sử dụng kiếm, tổng hội tìm cái khác luyện kiếm người tỷ võ, bởi vì, chỉ có tại chiến đấu liên miên bên trong, kiếm khách mới có thể trở nên mạnh mẽ. Hiện tại thiên hạ mạnh nhất kiếm khách, thật giống như sẽ là của người sư phụ đi! Dĩ nhiên muốn cùng hán so một lần rồi. Bất quá tại đây trước, ta muốn hỏi người, người tới đây Trung Nguyên muốn làm cái gì chuyện?"

Phó Quân Sước nói: "Sư phó của ta phái ta tới giết một người!"

Lý Vân Phi cười nói: "Là (vâng,đúng) Dương Quảng đi! Các người Triều Tiên muốn nhất giết người tạt là Dương Quảng đi!"

Phó Quân Sước oán hận nói: "Không tệ! Ta muốn giết hán! Hán ba thu Triều Tiên, giết chúng ta nhiều ít người vô tội. Ta muốn tìm hán báo thù!"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Trẻ con người a! Các người người Cao Ly tạt không có giết hại chúng ta Trung Nguyên vô tội dân chúng sao? Dương Quảng hành động sai ở nơi đâu? Muốn không phải là các người Cao Ly vương trước mệnh lệnh quân đội quấy nhiễu ta biên cảnh, Dương Quảng như thế nào lại phải bình đi tấn công đánh các người Triều Tiên, người làm sao không đi đâm giết chính các người Cao Ly vương. Đẹp kia danh viết: vì dân chúng của mình, Dương Quảng thắng lợi sau này, có đem các người tàn sát tộc diệt chủng sao? Biết tại sao không? Các người Cao Ly vương cúi đầu xưng thần, bán đứng các người dân chúng của mình lúc, làm sao không thấy các người đi ám sát hán!"

Phó Quân Sước hô: "Vậy các người Trung Nguyên làm sao khó lừa nổi lên bốn phía, các người dân chúng làm sao phản đối hán nhi? Tại sao, làm sao nhiều người khởi binh tạo phản nhi? Điều này nói rõ Dương Quảng làm sai rồi, hán làm chuyện đều là chuyện sai, cho nên, các người dân chúng của mình mới chịu phản đối hán! Không đúng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88:: Tổng Sư Đạo

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 88:: Tổng Sư Đạo

Lý Văn Phi nhìn ngó ở chỗ đó, sắc mặt tức phát xanh Phó Quân Sước, nói: "Cho nên, ta nói ngươi cái gì cũng không biết! Dương Quảng làm việc quá nóng lòng, nếu như, hắc đảo xong vận tu đường sinh lợi vài năm sau, tái thu Triều Tiên, hoặc là hắc không thu Triều Tiên, tất cả người còn có thể nói hắc là tốt hoàng đế. Nếu là hắc không đề xướng khoa cử chế độ, vì không đề cho van đem thiên hạ sĩ tử đường cấp lũng đoạn, mà vang lên phương pháp, lại đắc tội trong thiên hạ nhiều môn phiệt. Thiên hạ này há có bất loạn chỉ lý."

"Không tệ, vị huynh đài này nói có lý! Ta kỳ thực cũng là nghĩ như vậy." Một người đàn ông từ bên cạnh chỗ ngồi đứng lên, sau đó, đi về phía Lý Văn Phi bên bàn, nói: "Là (vâng,đứng), chúng ta vị này hoàng đế đúng là hùng tài đại lược, ta cũng vậy rất tôn kính bệ hạ, nhưng ta cùng huynh đài ý nghĩ đồng dạng, nhưng xem như môn phiệt đệ tử, hết thấy đều lấy gia tộc làm chủ. Liên tiếp ngay cả hoàng đế đều không thể hạ thấp gia tộc tại trong lòng chúng ta địa vị." Người đến là cái lớn lên anh tuấn, phong độ翩翩 nam tử.

Lý Văn Phi thân nhiên nói: "Môn phiệt đệ tử, ngươi là cái nào môn phiệt ?"

Nam tử này nói: "Tại hạ là Tổng phiệt Tổng Sư Đạo."

Lý Văn Phi híp nửa hai mắt đột nhiên mở ra, cười nói: "Tổng phiệt? Từ đại môn phiệt Tổng phiệt! Quả nhiên quyền cao chức trọng. Bất quá này chút ít cùng ta cũng không có quan hệ gì. Ta hiện tại chỉ muốn biết ngươi xen mồm muốn làm cái gì?"

Tổng Sư Đạo có chút khom hạ thân, nói: "Tại hạ nghe thấy huynh đài một phen lời bàn cao kiến, chẳng qua là hữu cảm nhi phát mà thôi, hiện tại, thiên hạ khói lửa nổi lên bốn phía, chung quanh lâm phản. Mỗi người đều đang vũ nhục Thánh thượng, đem này tất cả lỗi đều quy tội đến trên người của hắc. Cho nên, nghe thấy huynh đài công bình đánh giá Thánh thượng, cho nên. . ."

Lý Văn Phi nhìn một chút Tổng Sư Đạo, sau đó nói: "Không có cái gì? Ta lại không muốn tạo phản, nói Dương Quảng ngu ngốc vô đạo, đối với ta có ích lợi gì! Cho nên, lời của ta nên tương đối công bình một chút đi!"

Tổng Sư Đạo cười cười, nói: "Ta có thể hay không cùng các ngươi ngồi cùng một chỗ." Nói hết còn dùng một loại yêu say đắm ánh mắt nhìn hướng ngó ở chỗ đó Phó Quân Sước.

Lý Văn Phi hừ một tiếng, nói: "Ngồi đi! Bất quá nói thật, ta đối với ngươi không có hứng thú, các ngươi Tổng phiệt ta duy nhất cảm thấy hứng thú đúng là "Thiên Đạo" Tổng Khuyết. Đạo pháp của hắc ta thật sự muốn kiến thức kiến thức, "Thiên Đạo" a! Hắc thực là không thể so với ba đại Tổng Sư kém nhân vật a! Thực muốn kiến thức kiến thức!"

Tổng Sư Đạo cười nói: "Huynh đài, suy ra phụ thân ta! Kia có thể đến chúng ta Lĩnh Nam Tổng phiệt đi làm làm khách, đến lúc đó. Tự nhiên tự có thể nhìn thấy phụ thân ta! Nói lâu như vậy, còn không biết huynh đài tôn tính đại danh?"

Lý Văn Phi nói: "Lý Văn Phi. Một cái hội điểm người có võ công! Ta hiện tại không rảnh đi Tổng phiệt! Bất quá, chỉ cần ta không làm gì, ta liền sẽ đi các ngươi Lĩnh Nam Tổng phiệt. Đến lúc đó, hi vọng Tổng huynh sẽ không quên ta đây cái gặp mặt một lần người." Nói xong, đứng lên thế, hướng về phía bên cạnh còn lại ăn uống thả cửa Khẩu Trọng, Từ Từ Lãng. Nói: "Đi thôi! Chúng ta đi tây đi! Nơi đó nên không có Vũ Văn phiệt truy binh!"

Phó Quân Sước đứng lên, nói: "Ta muốn cùng các ngươi cùng đi!"

Lý Văn Phi nhìn Phó Quân Sước nói: "Ngươi không đúng muốn giết Dương Quảng sao? Tại sao muốn cùng chúng ta đi?"

Phó Quân Sước nói: "Ta nghe ngươi nói Vũ Văn phiệt truy đuổi giết các ngươi, ta trừ ra muốn giết Dương Quảng kia Bạo Quân, ta còn muốn giết Vũ Văn Hóa Cập. Ta lại không biết đạo Vũ Văn Hóa Cập ở nơi đâu? Đi theo bên cạnh ngươi có lẽ có thể gặp Vũ Văn Hóa Cập cũng nói không chừng? Huống chi, ngươi cũng nói muốn kiến thức kiến thức sư phó của ta Dịch Kiếm thuật! Đây Trung Nguyên trừ ta ra, không có một người biết! Dĩ nhiên, muốn ở cùng một chỗ."

Lý Văn Phi gật đầu nói: "Vậy cũng tốt! Chúng ta đi." Nói hết vẫn rồi một thời bạc cấp rồi tiểu nhị, sau đó cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Bốn người một cái đi lại tới rồi bờ sông, Lý Văn Phi chung quanh nhìn trước, trên bến tàu ngừng lại lớn nhỏ thuyền bè. Lại nhìn hướng từ phía tây lái tới nhiều thuyền bè, nhũ này nói: "Vì sao nhiều như vậy thuyền từ tây chạy nhanh về, lại không gặp có thuyền đi tây mở ra. Không có thuyền tại sao có thể đi."

Này lúc một trận thanh âm từ bốn người bên cạnh vang lên nói: "Lý huynh, có phải hay không các ngươi tìm không được có thể ngồi thuyền bè! Có phải

hay không các người không biết nguyên nhân?"

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Ngươi nói!"

Tổng Sư Đạo nói: "Đây là bởi vì, Đông Hải Lý Tử Thông nghĩa quân, mới vừa vượt qua hoài thủy, cùng Đỗ Phục Uy kết thành liên minh. Đại phá Tùy sư, còn phái ra một quân, nam tới thẳng bức bách Lịch Dương. Như Lịch Dương bị tấn công, Trường Giang thủy lộ giao thông tất phải bị cắt đứt, cho nên hiện tại người người đều thái ngẫm nhìn thái độ, thấy rõ ràng tình huống mới dám quyết không quyết định quy Tây."

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Tổng huynh, có biện pháp gì?"

Tổng Sư Đạo nói: "Lý huynh nếu như không chê, có thể ngồi tại hạ chi thuyền, cho dù gặp gỡ tặc binh, cũng sẽ không thụ đến quấy nhiễu!" Sau đó lại nhìn một chút Phó Quân Sước nhỏ giọng nói: "Cô nương không chê, cũng cùng nơi ngồi đi!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Tổng phiệt mặt mũi, tin tưởng này Trung Nguyên không có ai sẽ không không nể mặt rồi. Chúng ta tựu quấy rầy Tổng huynh rồi!"

Tổng Sư Đạo mừng rỡ nói: "Thỉnh hướng bên này đi!" Sau đó, mang theo bốn người đi tới ngồi xuống trên thuyền lớn.

Tổng Sư Đạo tại khoang thuyền sảnh bố trí tiệc rượu, đơn giản mà long trọng, có mặt còn một cặp nam nữ. Nam tuổi chừng bốn mươi, lại đầu đầy tóc trắng, trường trước một thanh màu trắng bạc đẹp tu, nhưng nửa điểm không có già yếu chi giống, sinh đắc ung dung anh vĩ, một phái đại gia khí độ, tạm thời thần thái vô cùng khiêm nhường khách khí. Nữ ước chừng hai mươi lăm hai mươi sáu ở giữa, khá là yêu mị, cùng nam thái độ thân mật, tạm thời về mặt thần thể, rất là chọc người, khiến người ta có chút không quá chính phái cảm giác.

Tổng Sư Đạo hướng Lý Vân Phi giới thiệu nói: "Vị này là tại hạ tộc thúc!" "Ngân Tu" Tổng Lỗ, lấy một bộ tự nghĩ ra "Ngân Long quái pháp" danh truyền Giang Nam. Chính là ta Tổng phiệt nhân vật trọng yếu chi nhất. Vị này là ta thúc phụ mới nạp tiểu thiếp."

Sau đó tiếp theo chỉ vào Lý Vân Phi nói: "Vị này là ta mới kết giao bằng hữu, Lý Vân Phi, ba vị này. . ." Tổng Sư Đạo căn bản cũng không biết cái khác ba người tên họ.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Hai vị này, là đồ đệ của ta, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, vị cô nương này gọi Phó Quân Sước!"

Tổng Lỗ cười nói: "Vị cô nương này, tính hoa nội liễm, hiển nhiên tu tập thượng thừa võ công, phối kiếm hình thức tràn đầy dị quốc tư tưởng, không biết là phương nào cao nhân, nhưng lại điều giáo ra hướng cô nương loại này cao minh nhân vật tới nhỉ? Về phần vị thiếu hiệp kia, ta nhìn không thấu! Nhìn các hạ trong tay bội kiếm thật giống như trong truyền thuyết. . ."

Lý Vân Phi nói: "Không tề, ta kiếm tựu là Thất Tinh Long Uyên kiếm."

Tổng Lỗ nói: "Thất Tinh Long uyên, đây chính là thập đại danh kiếm chi nhất, thiếu hiệp có thể có này kiếm, xem ra kiếm pháp tất nhiên bất phàm. Thực là hai vị cao đồ vì sao không có tu tập võ kỹ."

Khấu Trọng nói: "Hai ta mới vừa bái sư, tự nhiên võ công không tốt, bất quá chúng ta sẽ cố gắng, định sẽ không có nhục sư môn!"

Tổng Sư Đạo nói: "Lý huynh, phó cô nương cùng hai vị tiểu huynh đệ mời vào chỗ, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện tốt lắm."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng thiếu niên tâm tính, nhìn thấy nhiều như vậy núi Trân Hải vị, không nhịn được, lôi kéo Lý Vân Phi nhập tọa. Lý Vân Phi thăm than, này Khấu Trọng Từ Từ Lăng mặc dù không hiểu quy củ, nhưng cũng là tôn sư trọng đạo. Lý Vân Phi nhập tọa sau, bọn họ mới ngồi xuống. Trong lòng một trận thoải mái.

Hai tên cung hầu một bên đại hán lập tức tiến lên là(vì) mọi người rót rượu.

Phó Quân Sước nói: "Ta luôn luôn không uống rượu, ba người bọn hán ta cũng không biết!"

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng dùng một loại khát vọng ánh mắt nhìn Lý Vân Phi. Lý Vân Phi trong lòng một trận buồn cười, nói: "Luyện kiếm người không dễ uống nhiều, các người thiếu uống điểm không sao cả. Không cần nhiều uống." Sau đó, hán nhìn không uống rượu Phó Quân Sước nói: "Ta có người bằng hữu, cũng là luyện kiếm, hán cho tới bây giờ không uống rượu, liên tiếp ngay cả trà cũng không hợp, chỉ uống nước trong. Hán nói cho ta, rượu có thể mất lý trí, rượu có thể gây tổn thương cho thân. Luyện kiếm người không nên có này chút ít ham mê. Chẳng qua là, ta lại thích uống một chén!" Lý Vân Phi đang nhớ lại Lục Tiểu Phụng truyền kỳ bên trong trắng Vân Thành chủ Diệp Cô Thành, nhìn trước mắt Phó Quân Sước, cái này không uống rượu thói quen, thật có điểm tương tự.

Phó Quân Sước vẫn đạo: "Vậy ngươi vị bằng hữu kia nhỉ? Kiếm pháp của hán như thế nào?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta nghĩ ta là sẽ không còn được gặp lại hán, kiếm pháp của hán so với ta mạnh hơn nhiều rồi, cho dù là ba đại Tông Sư, ta nghĩ hán cũng không kém bao nhiêu đi! Coi là rồi, không nói hán. Chúng ta ăn đi!"

Tổng Lỗ hiển nhiên là cái tinh thông ăn uống người, thuận miệng giới thiệu trên bàn thức ăn ngon, còn nói lên nấu nướng thuật, nghe được Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng này hai cái no một bữa, đói một bữa người trợn mắt hốc mồm. Tay đáy lại không nhàn rồi, đối với thức ăn triển khai càn quét chiến. Liên tiếp ngay cả Lý Vân Phi này cái hảo đồng Tây Đồ ăn thói quen người cũng khẩu vị mở rộng ra. Mà Phó Quân Sước lại không có chút nào hứng thú, chỉ ăn rồi hai cái rau củ, liền ngừng lại, sắc mặt tĩnh như dừng lại thủy, sững được thực giống như trời cao hàng thế Quan Âm đại sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89:: Từ Hàng Tĩnh Trai

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 89:: Từ Hàng Tĩnh Trai

Lý Vân Phi nhìn xinh đẹp Thiên Tiên Phó Quân Sước trong lòng thế nhưng có một chút tâm động cảm giác. Lý Vân Phi cười khẽ một tiếng, lắc đầu, làm rối loạn suy nghĩ lung tung ý nghĩ. Đây có lẽ tựu là nam nhân thiên tính, nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp mà sinh ra một loại xúc động.

Cơm nước no nê, Tống Lỗ tự mình pha trà khoản đãi Lý Vân Phi mấy vị, Tống Lỗ thấy Phó Quân Sước đối với Trung Thổ thức ăn không có hứng thú. Vắn đạo: "Phó cô nương đối với Trung Thổ chuyện, là hay không đều chưa quen thuộc nhỉ?"

Phó Quân Sước thần nhiên nói: "Tống tiên sinh có thể nào chỉ bằng bội kiếm của ta hình dáng, tựu kết luận Quân Sước là đến từ Vực Ngoại nhỉ?" Tống Sư Đạo sắc mặt đột nhiên thay đổi lên tới.

Tống phiệt là Trung Thổ nhất truyền thống gia tộc, từ cổ chí kim đều là một cái truyền thống gia tộc, bọn họ chỉ cùng Hán tộc bên trong lấy nhau. Là tất cả môn phiệt bên trong có nhất thuần huyết thống môn phiệt, cho nên, rất được Giang Nam sĩ tử tôn sùng. Bởi vì những thứ khác môn phiệt hoặc nhiều hoặc ít đều có được cùng ngoại tộc lấy nhau quá, cho nên Tống Sư Đạo rất khâm trương này Phó Quân Sước huyết thống.

Tống Lỗ nói: "Kia các vị có biết kia trong truyền thuyết Hoà Thị Bích?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Hoà Thị Bích sao? Người là nói kia bị Tàn Thủy Hoàng làm thành ngọc tỷ Hoà Thị Bích."

Tống Lỗ nói: "Không tệ! Các người có biết Hoà Thị Bích về sau chỗ tồn tại!"

Lý Vân Phi nói: "Tàn Thủy Hoàng đem Hoà Thị Bích làm thành ngọc tỷ, nhưng Lý Tư khắc lên "Vãng mệnh ở tại ngày, vừa thọ vĩnh viễn xương" tám cái điều trùng hình dạng chữ triện, cứ như vậy truyền xuống tới, hi vọng chính mình tử tôn có thể thế thế đại đại đều có hân. Thực là Tàn Thủy Hoàng sau khi chết, Hán cao tổ Lưu Bang tựu đây ngã Đại Tần. Đây Hoà Thị Bích tựu lại rơi xuống Lưu Bang trong tay. Lưu Bang đem hân xưng là truyền quốc tỷ. Từ đó, Hoà Thị Bích tựu thành đặc nước mất nước tượng trưng. Tái về sau, Vương Mãng soán nước, đi Trường Nhạc cung hiếu nguyên Thái hậu yêu cầu truyền quốc tỷ. Hiếu nguyên Thái hậu giận dữ, té đây đất bên trên. Té thiếu một góc, về sau Vương Mãng sai người đem khuyết giác dùng Hoàng Kim bổ sung. Hoà Thị Bích tựu lại thêm cái "Ngọc thể Kim Giác" tiếng khen."

Khấu Trọng cười nói: "Sư phụ, người nói cái này chuyện xưa nhất định là giả dối. Nếu là lực lượng lớn té lời nói, nhất định té nát bấy, làm sao có thể mới chặt đứt một cái giác."

Tống Lỗ động dung nói: "Giặc cướp tiểu huynh đệ thật là trí rõ ràng thần minh, nhưng chuyện này thật là thiên chân vạn xác, bởi vì cái này ngọc cũng không phải là phẩm ngọc, năm đó sở người biện cùng tại gai núi đôn cùi, thấy một chích xinh đẹp Phụng Hoàng tê ở tại một khối trên tảng đá, đang nhớ lại "Phụng Hoàng không rơi không có bảo địa", kết luận này đá xanh hẳn là bảo vật, cho nên hiến tặng cho sở Lệ vương, há biết sở đình ngọc thạch tượng đều chỉ biện cùng hiến chính là phẩm thạch, Sở Vương dưới con nóng giận chém tới hân chân trái, đuổi đi hân. Biện cùng trong lòng không cam lòng, đãi Vô Vương kế vị, lại đi hiến vật quý, kết quả lại bị chém xuống rồi chân phải. Tới rồi Vô Vương nhi tử Văn vương đăng vị, nghe thấy biết chuyện này, mới đem đá xanh nâng hồi trong cung, mệnh công tượng tử mi suy nghĩ, xé ra tảng đá, từ đó được rồi một khối sáng loáng không tỳ vết, óng ánh tron bóng bất thể kỳ bảo, vì kỷ niệm biện hòa, cố xưng là chi Hòa Thị Bích."

Tống Sư Đạo nói tiếp: "Nếu là thông thường một loại ngọc thạch, sở đình ngọc thạch tượng không thể nào không hiểu được, đem này bảo thạch tượng làm là phẩm thông tảng đá, tạm thời gai vùng núi phân biệt cùng chẳng bao giờ phát hiện quá ngọc thạch, có thể biết Hoà Thị Bích thật sự là không giống với thông thường một loại ngọc thạch một loại khác của quý, nguyên nhân chính là loại này kỳ bảo lúc ấy là lần đầu tiên bị phát hiện, cho nên bất luận kẻ nào cũng không nhận ra. Chẳng qua là, xem con giận té đây đất, mà chỉ phá một góc, liền có thể biết Hoà Thị Bích khác tầm thường rồi."

Lần này liên tiếp ngay cả thờ ở Phó Quân Sước cũng sinh ra tò mò, vắn đạo: "Kia Hoà Thị Bích đến cùng là vật gì?"

Tống Sư Đạo nhìn thấy mình thích nữ nhân hỏi tự mình, mặt bên trên toát ra vui mừng bộ dạng, hớn hờ nói: "Theo ta Tống gia từ xưa tương truyền, cái này ngọc nhưng thật ra là đến từ Tiên Giới kỳ thạch, hàm ẩn trước kinh thiên động địa bí mật, về phần đến tới cùng là bí mật gì, tựu không người biết được rồi."

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Tiên thạch? Nếu quả thật là Tiên thạch, kia phát hiện người của hân cũng sẽ không xui xẻo thành như vậy. Với lại, coi như là Tiên thạch, này lại cùng chúng ta có quan hệ gì? Các người đột nhiên đề khởi này Hoà Thị Bích lại là có ý gì?"

Tổng Lỗ cười nói: "Cùng thị ngọc bích, Dương Công Bảo Khố, hai người đặc một, nhưng yên tĩnh thiên hạ. Hiện tại khói lửa nổi lên bốn phía, người có năng lực đều nghĩ được thiên hạ, làm hoàng đế. Có hai thứ đồ này, trở thành rồi người trong thiên hạ cạnh tranh nhau trực chuyện. Gần nhất giang hồ có nói, Hoà Thị Bích đã tại Lạc Dương xuất hiện, hiện tại tự hồi có chút bản lĩnh người, đều chạy tới Lạc Dương đi thử thời vận, lần này chúng ta đem hàng hóa mang đến Tứ Xuyên sau, sẽ tới Lạc Dương đi lên một chuyến, xem một chút Tổng gia khí số như thế nào?"

Khấu Trọng hai mắt sáng lên nói: "Nếu là được rồi Hoà Thị Bích tự có thể được thiên hạ, sư phụ, vậy chúng ta cũng đi đụng đụng thái!"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Hừ, đem thiên hạ quy chúc liên lụy đến Hoà Thị Bích được mất bên trên, này nhất định là một chút người không biết nói. Thiên hạ quy chúc, đắc dân tâm người được thiên hạ, muốn nghĩ tranh đoạt Thiên hạ tự muốn dùng dân là(vì) bốn, tại dân tâm bên trên còn muốn có quân quyền, tài chính, chỉ dựa vào một cái Hoà Thị Bích? Năm đó Viên Thuật cũng từng nhận được quá Hoà Thị Bích, hắn còn không phải bị diệt. Này chút ít tất cả đều là trống rỗng."

Tổng Lỗ nói: "Tuy là như thế, thế nhưng Hoà Thị Bích còn liên lụy đến một cái thần bí môn phái! Này môn phái thường cách một đoạn thời gian, tự sẽ phái người nhập thế tu hành. Quả thực là thần bí khó lường!"

Phó Quân Sước nói: "Ngươi nói là môn phái nào?"

Tổng Lỗ nói: "Phó cô nương hỏi đúng người, nếu là những người khác, có thể ngay cả này môn phái tên cũng không từng nghe quá."

Tổng Sư Đạo nói: "Này môn phái gọi Từ Hàng Tĩnh Trai. Mấy trăm năm qua tại Huyền Môn có chí cao vô thượng địa vị! Thực là biết Từ Hàng Tĩnh Trai chỗ tồn tại người cũng không chịu tiết lộ môn phái này sở trên mặt đất, chúng ta điều tra cẩn thận, nhưng..."

Khấu Trọng cả kinh kêu lên: "Từ Hàng Tĩnh Trai? Sư phụ, người thật giống như cùng ta cùng tiểu Lăng nói qua."

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Một đám tự cho là thanh cao nữ nhân! Từ cho là mình đại biểu thiên đạo. Là thiên hạ chúa cứu thế, mỗi khi thiên hạ đại loạn lúc sẽ phái đệ tử đến đây chọn lựa tranh bá người trong thiên hạ chọn. Các nàng đem thiên hạ cho rằng chính mình thông thường một loại, thật là một cái làm cho người ta chán ghét môn phái."

Tổng Sư Đạo kinh ngạc nói: "Ngươi cũng biết Từ Hàng Tĩnh Trai? Chúng ta tra lâu như vậy, cũng không có tra được cái gì? Chẳng qua là tra được Từ Hàng Tĩnh Trai bên trong tất cả đều là tu thiên đạo cô gái, nghe nói Đạo Môn thứ Trường Số 1 tay Ninh Đạo Kỳ từng là sờ lên Từ Hàng Tĩnh Trai, tìm chủ trì luận võ, há biết Tĩnh Trai chủ trì mặc hần quan sát trần trai sách quý « Từ Hàng Kiếm Điển », Ninh Kỳ đạo còn chưa nhìn tất, liền học máu bị thương, biết khó mà lui, chuyện này biết người không có bao nhiêu người, cho nên trên giang hồ cũng không truyền lưu. Này..."

Từ Từ Lăng nói: "Chuyện này sư phụ ngươi cũng đã nói! Ngươi đã nói kia « Từ Hàng Kiếm Điển » là thiên hạ tứ đại kỳ thư chỉ nhất. Nhưng ngươi chỉ nói là Ninh Đạo Kỳ nhìn kia « Từ Hàng Kiếm Điển » sau học máu. Thật giống như chưa nói Ninh Đạo Kỳ cùng Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ tỷ võ!"

Lý Vân Phi cười nói: "Các ngươi như thế nào lại biết? Kia Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ tuyệt đối không có Ninh Đạo Kỳ công phu cao. Chẳng qua là Ninh Đạo Kỳ bị lừa rồi mà thôi!"

Tổng Sư Đạo vấn đạo: "Bị lừa rồi? Bên trên cái gì làm?"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Kia trai chủ biết mình cũng không phải Ninh Đạo Kỳ đối thủ, cho nên tự đem « Từ Hàng Kiếm Điển » cắp rồi Ninh Đạo Kỳ nhìn, chẳng qua là Ninh Đạo Kỳ không biết, kia « Từ Hàng Kiếm Điển » không là nam nhân luyện được võ công! Kia võ công chỉ có thể nữ nhân luyện. Ninh Đạo Kỳ dĩ nhiên học máu. Cũng không phải là các nàng trai chủ đã thương, có cái gì có thể kiêu ngạo."

Tổng Sư Đạo kỳ quái nói: "Nghe Lý huynh lời nói đối với Từ Hàng Tĩnh Trai rất giải, còn giống như từng có quan hệ?"

Lý Vân Phi nói: "Không có cái gì đụng chạm, chẳng qua là khó chịu mà thôi! Theo ta nói biết, các nàng mỗi người đều là một bức trách trời thương dân bộ dạng, thật sự là quá giả rồi, không, các nàng là bị cái gọi là thiên đạo tẩy não rồi, thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu. Thiên đạo mới sẽ không để ý, trong trần thế người chết sống. Các nàng tự cho là là(vì) thiên đạo người phát ngôn, này ngược lại để cho ta ghét! Thiên hạ này quy chúc, cùng các nàng có quan hệ gì. Các nàng lại có tư cách gì lựa chọn thiên hạ chung chủ."

Tổng Lỗ thở dài nói: "Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, càng biết được nhiều, liền càng cảm giác mình nhỏ bé, tự cũng không dám nữa ý lại cường hoành được rồi."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi cũng không cần nói như vậy, võ công của ngươi rất tốt. Cũng không cần tự coi nhẹ mình! Ta mệt mỏi, ta cần nghỉ ngơi rồi. Tổng huynh mang cái đường đi!" Nói hết cũng không quay đầu lại hướng trên thuyền gian phòng đi tới.

Tổng Sư Đạo, vợ vàng nói: "Tốt, ta mang bọn ngươi đi phòng khách đi!" Sau đó, chậm chạy trước đuổi theo. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Phó Quân Sước bọn người theo ở phía sau chạy chậm trước đi tới. Cuối cùng mang theo các nàng tới rồi ba gian phòng. Lý Vân Phi cùng Phó Quân Sước riêng phần mình một gian, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng muốn một gian.

Chương 90:: Vũ Văn Hóa Cập

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 90:: Vũ Văn Hóa Cập

Lý Văn Phi chính trong phòng ngủ, đột nhiên, hai mắt trong nháy mắt mở ra, bởi vì Lý Văn Phi cảm giác được thuyền lớn đã chậm rãi đình chỉ, mà bên bờ cũng truyền đến kịch liệt minh thanh, Lý Văn Phi biết đạo Vũ Văn Hóa Cập tới rồi.

Quả nhiên Vũ Văn Hóa Cập thanh âm, từ bên phải bờ sông bên thuyền tới nói: "Không biết là Tổng phiệt vị cao nhân kia tại đội tàu chủ trì, thỉnh cặp bờ dừng thuyền, nhượng Vũ Văn Hóa Cập lên thuyền vẫn an."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng đều chạy đi vào, vội vàng nói: "Sur phụ, Vũ Văn Hóa Cập tới rồi, chúng ta làm sao bây giờ?"

Lý Văn Phi cười nói: "Không có chuyện gì! Lấy Vũ Văn Hóa Cập công phu, còn không phải đối thủ của ta. Các người đừng lo lắng, chỉ cần bọn họ không mang theo hơn mấy thiên tinh binh, tựu tổn thương không tới ta. Các người không cần phải lo lắng! Ta không giết hán, tựu là không ngờ thay đổi thiên hạ bố cục. Hán ngược lại còn đuổi giết tới đây. Hừ, quá kiêu ngạo rồi."

Này lúc, bốn con thuyền chỉ ngược lại phía bên trái bờ mở ra, hiển nhiên là sợ Vũ Văn Hóa Cập phi thân xuống thuyền, hoặc là bán tên xa tập.

Tổng Lỗ tiếng cười đột nhiên tại mũi tàu chỗ phóng lên cao, nói: "Chữ Văn đại nhân biệt lai vô dạng, Tổng Lỗ hữu lễ."

Vũ Văn Hóa Cập một bên giục ngựa dọc theo bờ truy đuổi thuyền, một bên cười nói: "Nguyên lai là một thanh bạc quái, phối một thanh Ngân Tu Tổng Lỗ huynh đệ, chuyện kia dễ làm rồi, thỉnh Tổng huynh đệ trước tiên đem thuyền cặp bờ, chúng ta tại nơi nói chuyện."

Tổng Lỗ cười nói: "Vũ Văn huynh quá đề cao tiểu đệ rồi. Nếu như đổi chữ Văn đại nhân đặt mình vào hoàn cảnh người khác, biến Thành tiểu đệ, bỗng nhiên thấy kinh sư cao thủ cả đêm đuổi theo, vùng ven sông gọi ngừng, mà tiểu đệ trên thuyền lại giả bộ mất tài hàng, vì an toàn, làm sao cũng có thể trước tiên đem chữ Văn đại nhân ý đồ đến đề hỏi cho rõ ràng Sở Minh trắng đỉ!"

Vũ Văn Hóa Cập cũng bất động khí, cười nói: "Cái này đơn giản, Bồn quan lần này là phụng Thánh mệnh, đến đây đuổi bắt bốn gã khâm phạm, cứ nghe Tứ công tử từng tại Đan Dương tửu lâu cùng bọn họ ngồi chung, về sau càng là mời chi đi thuyền, không biết có hay không thật có kia chuyện nhỉ?"

Tổng Lỗ nói: "Dĩ nhiên không có chuyện như vậy, đây nhất định là tiểu nhân lời gièm pha, không coi là thật, thỉnh chữ Văn đại nhân trở về bẩm báo hoàng thượng, tựu nói Tổng Lỗ nếu là nhìn thấy nhóm này khâm phạm, chắc chắn bắt quy án, áp tải kinh sư. Đêm! Tổng nỗ người muốn phản khoang thuyền ngủ."

Vũ Văn Hóa Cập tựa hồ nghe rất vui vẻ, cười lớn nói: "Bồn quan không vội mà hỏi kinh, ta ta sẽ đi ngay bây giờ phía trước quý gáy hạp kiên nhẫn yên lặng hậu Tổng huynh đại giá, kia chỗ hà đạo khá hẹp, nói chuyện lên tới dễ dàng điểm, không cần hai huynh đệ chúng ta gọi đặc như vậy phí sức."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng vẫn đạo: "Sur phụ, chúng ta làm sao bây giờ?"

Lý Văn Phi đuổi lưng một cái, nói: "Các người tiếp theo ta đến mũi thuyền đi! Ta xem nhìn Vũ Văn Hóa Cập có thể có bản lĩnh gì!" Nói xong, chậm rãi từ từ tiêu sái đến mũi thuyền.

Tổng Lỗ cả kinh nói: "Lý thiếu hiệp, người làm sao đi ra? Ta. . ."

Lý Văn Phi khoe miệng mang theo một chút ý cười, nói: "Này bốn chính là chúng ta chuyện của mình, tại sao có thể liên lụy người sao? Với lại, ta cũng muốn gấp hiểu biết biết cái này Vũ Văn phiệt thứ Trường Số 1 tay Vũ Văn Thương nhất thủ hạ đặc lực lợi hại."

Lý Văn Phi một cái phi thân tựu chạy đến Trường Giang phải bờ, nhìn một cái mang theo hơn trăm người người, Lý Văn Phi biết người này tựu là Vũ Văn Hóa Cập.

Lý Văn Phi nhìn ngồi trên lưng ngựa Vũ Văn Hóa Cập nói: "Người không đúng muốn giết ta sao? Tới a! Ta hiện tại rất muốn biết, chi bằng người có tư cách gì tới giết ta, người biết không? Ta kỳ thực không muốn ra tay giết người! Bất quá, người ép người quá đáng!" Lý Văn Phi hai mắt vừa tròn, kiểm trong nháy mắt ra khỏi vỏ.

Vũ Văn Hóa Cập nói: "Xem người công lực tinh thuần, vì sao thay kia hai tên tiểu tử ra mặt. Giao ra « Trường Sanh Quyết » ta liền chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Lý Văn Phi ha ha phá lên cười. Cười thất lưng đều cong rồi xuống tới, sau đó đột nhiên đứng lên, lạnh lùng nói: "Hai người bọn họ là đồ đệ của ta, kia « Trường Sanh Quyết » tựu tại trong tay của ta, có bản lĩnh tựu tới bắt a!"

Vũ Văn Hóa Cập cả giận nói: "Hào lớn lối tiểu tử, ta giết người!" Nói xong, một chương liền đánh tới. Trận trận gió rét thổi qua. Này Vũ Văn Hóa Cập Huyền Băng sức lực đứng là lợi hại, bất quá, so với Lý Văn Phi còn kém xa đâu.

Lý Vân Phi một chiều Thiên Ngoại Phi Tiên tự đâm tới, hai cái tương giao mà qua. Vũ Văn Hóa Cập che bả vai quỳ rạp xuống đất bên trên. Hô: "Thật là lợi hại, người đến cùng là ai? Ta làm sao không biết trẻ tuổi có người cao như vậy người có võ công?" Sau đó Vũ Văn Hóa Cập nhìn còn đứng ở nơi đó trợn mắt hốc mồm thủ hạ, hô: "Các người nhìn cái gì? Còn chưa động thủ, giết hắn rồi!"

Lý Vân Phi nhìn này chút ít động thủ người, cười nói: "Tìm chết!" Sau đó vung lên rảnh tay bên trong kiếm, tự bỏ về phía Vũ Văn Hóa Cập thủ hạ.

Nhiều người lực lượng lớn, những lời này một chút cũng không tệ, này chút ít người công phu có lẽ không tính thật cao mình, thực là liên thủ lên tới, xác thực lợi hại. Lý Vân Phi tại giết hơn hai mươi cái lúc, cánh tay cũng bị chém tổn thương, mặc dù Lý Vân Phi có hộ thể công phu di hoa tiếp mộc, thực là, nhiều như vậy đao kiếm, còn có trọng binh khí, vẫn là nhượng Lý Vân Phi luống cuống tay chân. Cánh tay tự tại này trong chốc lát bị đao chém đã thương.

Lý Vân Phi nhú mày, một cái lắc mình bay đi qua, cười nói: "Vũ Văn Hóa Cập, hôm nay tạm tha ngươi một mạng, nếu như vẫn còn muốn tìm ta mà nói..., vậy ngươi thì ở phía trước quỳ gậy hạ chờ ta, đến lúc đó, ta nhưng cũng sẽ không hạ thủ lưu tình rồi."

Lý Vân Phi một cái phi thân lại nhớ tới trên thuyền, Tổng Sư Đạo nhìn thấy Lý Vân Phi trên tay tổn thương, vội vàng nói: "Lý huynh, người làm sao vậy?"

Lý Vân Phi cười nói: "Không có chuyện gì, một điểm nhỏ tổn thương mà thôi, kia Vũ Văn Hóa Cập sợ rằng tổn thương rất nặng! Hắn không nên dám ở phía trước ngăn cản chúng ta. Nếu không phải hắn mang nhiều người như vậy tới, sớm tự quét sạch hắn, không nghĩ tới Vũ Văn phiệt hợp kích chi thuật, thật đúng là lợi hại a!"

Tổng Sư Đạo cười nói: "Vũ Văn phiệt nhiều năm như vậy kinh nghiệm chiến tranh, gia tộc hợp kích chi thuật cao mình cũng là nên."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta mệt mỏi, đi nghỉ ngơi rồi, chuyện gì, ngày mai rồi nói sau!"

Bên trong phòng, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng chính ngồi ở chỗ đó chờ, bộ mặt sốt ruột, nhìn Lý Vân Phi đi vào, bận rộn chạy tới, vấn đạo: "Sư phụ, Vũ Văn Hóa Cập hiện tại như thế nào?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Không có chuyện gì rồi, hắn bị ta gây thương tích, mỗi cái sáu bảy ngày nghỉ ngơi, sẽ không hảo, hiện tại chúng ta tạm thời không có chuyện gì!"

Khấu Trọng đột nhiên nhìn thấy Lý Vân Phi cánh tay bên trên tổn thương, nói: "Sư phụ. Người cũng bị thương?"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Kia Vũ Văn Hóa Cập như thế nào lại là đối thủ của ta, nếu không phải dưới tay hắn đám kia tinh binh hãn tướng, ta như thế nào lại cứ như vậy về. Tất sẽ cầm đầu lâu của hắn đến đây."

Đang lúc này, Tổng Sư Đạo cũng cầm lấy kim sang được đi đến, nói: "Lý huynh, người tổn thương không có cái gì đi!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Ta nói, không có cái gì, vết thương nhỏ mà thôi."

Tổng Sư Đạo nói: "Ta có một chút chuyện muốn hỏi Lý huynh, không biết Lý huynh có thể hay không trả lời?"

Lý Vân Phi cười nói: "Có chuyện gì người tự nói? Không cần quá khách khí! Vô luận nói như thế nào, người đều giúp chúng ta nhiều như vậy chiếu cố! Nếu không phải người hỗ trợ, ta hiện tại cũng tìm không được thuyền ngồi đây!"

Tổng Sư Đạo tiếp theo rất ngượng ngùng nói: "Ta chỉ là muốn biết Lý huynh sư thừa người phương nào, Lý huynh còn trẻ như vậy, võ công cao, liên tiếp ngay cả Vũ Văn phiệt thứ hai cao thủ, Vũ Văn Hóa Cập cũng không phải là đối thủ của người, cho nên, có chút ngạc nhiên mà thôi!"

Lý Vân Phi vênh lên khoe miệng, nói: "Đây không phải là người muốn biết, hắn là lệnh thúc muốn biết đi! Hắn là không yên lòng khoe miệng trên thuyền có ta người như vậy. Sợ ta đánh các người cái này tràn đầy Kim Ngân hàng hóa thuyền đi!"

Tổng Sư Đạo há miệng, lại nhắm lại, bộ mặt xấu hổ!

Lý Vân Phi ngược lại cười cười, nói: "Kỳ thực, người cũng không cần khó xử, muốn là ta mà nói..., ta cũng vậy hội hoài nghi! Bất quá, ta liền là để cho người biết ta sư thừa, các người cũng không biết. Truyền ta kiếm pháp người cũng không đúng sư phó của ta, là của ta một cái bạn tốt, bất quá, ta sẽ không còn được gặp lại hắn." Lý Vân Phi nghĩ tới Diệp Cô Thành, lại không nhịn được thở dài.

Tổng Sư Đạo mang theo xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, ta đề khởi chuyện thương tâm của người rồi, chẳng qua là. . ."

Lý Vân Phi "Bỏ nhào" bật cười, nói: "Người hiểu lầm, ta than thở không là bởi vì ta bằng hữu chết rồi, hắn kỳ thực không có chết. Chẳng qua là. . ."

Tổng Sư Đạo nói: "Thật xin lỗi, ta hiểu lầm, ta đi trước."

Lý Vân Phi nói: "Nói cho người biết cũng không sao, ta bộ kiếm pháp kia tên là « Phi Tiên kiếm pháp », là một bộ cũng không ra danh kiếm pháp. Truyền thụ ta kiếm pháp người gọi Diệp Cô Thành. Hắn cũng không có danh khí gì!" Lý Vân Phi không nhịn được nghĩ đến, nếu là Lục Tiểu Phụng thế giới trong người nghe thấy mình nói Diệp Cô Thành không có có danh tiếng, nhất định sẽ mất trợn trắng.

Tổng Sư Đạo gật gật đầu nói: "Ta biết rồi, ta đi trước! Các người nghỉ ngơi đi!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91:: truyền thụ kiếm pháp

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 91:: truyền thụ kiếm pháp

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nhìn đang suy nghĩ trước kia sự tình Lý Vân Phi, lôi kéo Lý Vân Phi y phục nói: "Sur phụ! Sur phụ! Người chỉ giao quá trong chúng ta công tâm pháp, người có thể hay không dạy cho chúng ta kiếm pháp, đao pháp các loại. Chúng ta cũng tốt trợ giúp sư phụ đấy!"

Lý Vân Phi bị Khấu Trọng kéo tỉnh, nhìn về mặt khát vọng hai người, cười nói: "Này một đường gian khổ, ta cũng vậy không có thời gian giao các người công phu. Chẳng qua là, ta có một bộ kiếm pháp, một bộ trảo công. Các người muốn học loại nào?"

Khấu Trọng suy nghĩ một chút vẫn đạo: "Sur phụ, kia kiếm pháp của người hảo, vẫn là trảo công hảo?"

Lý Vân Phi nói: "Ta nói rồi, kiếm pháp của ta là một người bạn dạy, kiếm pháp của hần thực là không gặp địch thủ nhỉ? Hần là ta đã thấy kiếm pháp người tốt nhất! Trảo công tự thông thường một loại nói rồi."

Khấu Trọng lôi kéo Lý Vân Phi y phục lôi nói: "Sur phụ, người tự biểu diễn bỗng chốc kiếm Pháp Lạp! Ta cùng tiểu Lăng muốn nhìn một chút."

Lý Vân Phi cười cười, đột nhiên kiếm đã ra khỏi vỏ, người đột nhiên tan biến, sau đó, lại xuất hiện ở tại chỗ. Kiếm đã vào vỏ.

Khấu Trọng vẫn đạo: "Sur phụ, người làm cái gì?"

Lý Vân Phi cười khê một tiếng, không có nói chuyện, đột nhiên, toàn bộ phòng cây nến đều diệt, tự tại mới vừa trong nháy mắt đó, Lý Vân Phi sử dụng kiếm hoa chặt đứt toàn bộ trong phòng cây nến tuyền, sau đó trở lại tại chỗ. Bởi vì tốc độ quá nhanh, cây nến trong tuyền không có lập tức gãy, ngược lại đổ(các loại) Khấu Trọng lúc nói chuyện, cây nến trong tuyền mới té xuống, cây nến mới diệt. Lý Vân Phi hiện tại kiếm pháp xác thực bắt phạm.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng tròn mắt hốc mồm nhìn ngòai ngay ngắn tại chỗ đó Lý Vân Phi, hô: "Thật là lợi hại a! Sur phụ, chúng ta tự muốn học kiếm pháp! Học người bộ kiếm pháp kia. Người bộ kiếm pháp kia thật là lợi hại."

Lý Vân Phi cười nói: "Tốt, chờ chúng ta lên bờ, ta liền dạy các người bộ kiếm pháp kia, các người cũng phải nỗ lực luyện tập! Vô luận tư chất tái người tốt, nếu như hần không nỗ lực nói, hần tuyệt đối không thành được cao thủ, cho nên, các người muốn cố gắng a!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng gật đầu nói: "Tốt! Chúng ta nhất định sẽ nỗ lực."

Lý Vân Phi nói: "Vậy các người trở về phòng của mình đi thôi! Đợi ngày mai trời đã sáng, chúng ta đã đi xuống thuyền. Tìm một chỗ, ta dạy cho các người kiếm pháp. Sau đó các người tự ở chỗ đó luyện công. Ta có một số việc muốn đi làm một chuyến."

Khấu Trọng nói: "Chuyện gì?"

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Từ Hàng Tĩnh Trai người tại Lạc Dương xuất hiện rồi, hừ, ta làm sao cũng phải đi thấu cái não nhiệt. Xem một chút Từ Hàng Tĩnh Trai lần này lại phải tới người nào. Năm đó các nàng thực là phải nữ nhân đi mê hoặc "Tà vương" Thạch Chi Hiên, như vậy Thạch Chi Hiên hiện tại cũng thành bệnh thần kinh. Nếu không phải như thế, kia Tà vương Thạch Chi Hiên sớm liền trở thành Tông Sư cấp đặc cao thủ, cũng không đến nỗi làm thành hiện tại loại này bộ dáng, vô công đều có rồi sợ hãi. Bằng không Thạch Chi Hiên có lẽ sẽ trở thành cái thứ hai thống nhất người của Ma môn. Đối với đánh không lại người khác, tự phải nữ nhân đi hấp dẫn môn phái, ta làm sao cũng tôn kính không dạy nổi."

Khấu Trọng kỳ quái nói: "Sur phụ, người làm sao đối với trên giang hồ bí mật biết nhiều như vậy?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Các người không cần biết, đi ngủ đi! Ta cũng vậy mệt mỏi." Nói xong, cũng không nhìn Khấu Trọng, Từ Từ Lăng hai người. Tự nằm ở trên giường ngủ.

Từ Từ Lăng sinh khí đối với Khấu Trọng nói: "Đều là người, trêu chọc sư phó tức giận, người còn không hướng sư phụ nhận sai?"

Khấu Trọng nói: "Đều là lỗi của ta, ta lập tức tự cùng sư phụ nhận sai!" Nói xong, Khấu Trọng đi tới Lý Vân Phi bên giường, vừa muốn nói chuyện.

Lý Vân Phi tự cắt đứt Khấu Trọng lời nói, cười nói: "Các người đừng làm trò, ta không có tức giận. Ta là mệt mỏi thật sự, hôm nay, một tràng đại chiến, ta cũng vậy bị thương, cho nên, bây giờ là mệt mỏi thật sự, các người cũng không cần lẫn nhau diễn trò, xem một chút ta có phải là thật hay không tức

giận. Các người đi thôi!"

Khấu Trọng nghe thấy Lý Vân Phi nói như vậy, lập tức thờ phào nhẹ nhõm, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng từ nhỏ không cha không mẹ, sống nương tựa lẫn nhau, chưa từng có người đối với bọn họ giống như là Lý Vân Phi tốt như vậy, cho nên, Lý Vân Phi có thể cảm giác được, này Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng là thật tâm cảm kích tự mình.

Khấu Trọng nhẹ nhàng nói: "Sự phụ, ta cùng tiểu Lãng đi trước, người nghỉ ngơi thật tốt!"

Lý Vân Phi nhắm hai mắt, gật đầu, không có nói chuyện.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng nhẹ nhàng đi ra ngoài, nhẹ nhàng đóng cửa lại, sau đó trở lại gian phòng của mình.

Mà lúc này bị Lý Vân Phi thương tổn đến Vũ Văn Hóa Cập đang chữa thương. Hắn đã sớm phái ra thủ hạ người, nghiêm mật giám thị Tổng phiệt này mấy con thuyền. Với lại hắn đã dùng bỏ câu đưa tin cấp hoàng đế, báo cáo chuyện này, hi vọng Dương Quảng có thể phái cao thủ đến đây hỗ trợ. Mà Dương Quảng phái tới người, chính là Lý Vân Phi nhất không muốn gặp lại người —— Bùi Cù.

Bùi Cù không đáng sợ, đáng sợ chính là cái này Bùi Cù có một ... khác thân phận, tựu là trong truyền thuyết Tà vương Thạch Chi Hiên.

Lý Vân Phi không biết tựu tại hắn và Khấu Trọng, Từ Từ Lãng đàm luận Thạch Chi Hiên lúc, Dương Quảng nhưng lại phái Thạch Chi Hiên đến đây. Lý Vân Phi hiện tại công phu, đúng là so ra kém Thạch Chi Hiên.

Ngày rất nhanh tựu sáng, Lý Vân Phi từ đang ngủ say tỉnh táo lại. Mở hai mắt ra. Làm lên tới, cánh tay bên trên tổn thương đã kéo mản, trong luyện tập công người, chỗ tốt tựu là nhiều.

Lý Vân Phi ra khỏi phòng, đi tới mũi thuyền, nhìn Trường Giang hai bên bờ rừng cây, nghe Trường Giang hai bên bờ động vật tiếng kêu, tâm tình bất tri bất giác biến đã khá nhiều!

"Ồ trên thuyền cảm giác rất tốt! Nơi này phong cảnh rất đẹp! Mỗi lần nhìn thấy nơi này phong cảnh, ta cũng sẽ chìm đắm trong trong đó."

Lý Vân Phi không cần quay đầu lại cũng biết, cái thanh âm này là Tổng Lỗ. Hắn cũng không quay đầu lại nói: "Đúng a! Mỗi ngày đều ở trên thuyền, tái mỹ phong cảnh cũng sẽ đáng ghét đi! Dù sao, tái mỹ phong cảnh, nhìn nhiều rồi cũng sẽ mệt mỏi."

Tổng Lỗ cười cười nói: "Ngày hôm qua, sư đạo hỏi chuyện của người, là ta hỏi. Ta cũng chỉ là lo lắng các người có mưu đồ mà thôi, dù sao hướng người cao thủ như thế thật sự hiếm thấy. Ta không lo lắng cũng là lừa gạt người!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không có cái gì? Trong thiên hạ cao thủ rất nhiều, đem người tiến vào một loại cảnh giới lúc, tựu hội phát hiện mình còn kém xa đấy! Bất quá, ta cũng vậy không có tức giận, nếu là ta tại trên lập trường của người nhìn, ta cũng vậy hội hoài nghi."

Tổng Lỗ gật đầu, không có nói chuyện, đi ra phía trước đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh. Lặng lặng đứng ở nơi đó.

Cũng không biết trải qua bao lâu, tất cả mọi người đi ra, đứng ở đầu thuyền. Rốt cục Lý Vân Phi thở dài, nói: "Tổng huynh, ta phải đi. Ở chỗ này quấy rầy các người lâu như vậy, thật là xấu hổ. Ta đi, bất quá, qua một thời gian ngắn, ta sẽ đi Lạc Dương, gặp qua kia Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân! Đến lúc đó, hữu duyên thì sẽ tái gặp nhau." Nói hết túm lên Khấu Trọng, Từ Từ Lãng hai người một cái tung người bay rồi đi ra ngoài, vài cái trong nháy mắt đã đến bên bờ. Thả Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng. Sau đó, tựu hướng bên bờ rừng rậm chỗ sâu đi tới.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng chạy chậm trước theo ở phía sau. Khấu Trọng một bên chạy một bên hô: "Sự phụ, chúng ta cứ như vậy đi không tốt sao! Cái kia Triều Tiên nữ nhân còn ở trên thuyền đấy! Nói như thế nào nàng cũng là chúng ta mang theo trên thuyền. Chúng ta có muốn hay không mang theo nàng nhỉ?"

Lý Vân Phi cũng không quay đầu lại nói: "Không có chuyện gì! Nữ nhân kia kiếm pháp cũng rất cao minh, cái kia trên thuyền nên không có người nào là đối thủ của nàng. Các người không cần lo lắng. Hiện tại, chúng ta tìm một chỗ, ta dạy cho các người kiếm pháp."

Lý Vân Phi cảm giác được Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng đều thờ phào nhẹ nhõm, Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, vẫn là không có suy nghĩ cẩn thận, kia Phó Quân Sước rõ ràng không có trợ giúp Khấu Trọng, Từ Từ Lãng bọn họ, tại sao bọn họ lo lắng như vậy nàng. Cuối cùng, Lý Vân Phi đem này quy công ở nam nhân thiên tính, bởi vì mỗi người đàn ông cũng sẽ tương đối chú ý mỹ nữ.

Lý Vân Phi mang theo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng tìm khối coi như là trống trải địa phương, ngồi xuống, nhìn song long nói: "Tiểu Trọng, tiểu Lãng. Các người tới đây! Ta có lời cùng các người nói!"

Khấu Trọng, Từ Từ Lãng đi tới, Lý Vân Phi nhìn hai người nói: "Ta hiện tại tựu truyền thụ cho các người kiếm pháp, nhưng, các người phải nhớ đặc chỉ có thích hợp võ công của mình mới là tốt nhất võ công. Các người phải biết rằng, không có mạnh nhất võ công, chỉ có thích hợp nhất võ công của mình."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng đều gật đầu ứng với phải. Lý Vân Phi cười cười, nghiêm sắc mặt, kiểm liễn ra khỏi vỏ. Lý Vân Phi liền bắt đầu đánh ra « Phi Tiên kiếm pháp », Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng ở bên cạnh tinh thần sáng láng nhìn Lý Vân Phi đùa bốn kiếm. Lý Vân Phi liên tục biểu diễn rồi ba lần. Này Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng tựu hô chúng ta đều nhớ rồi.

Khấu Trọng còn ngay trước Lý Vân Phi mặt diễn luyện rồi một lần, Lý Vân Phi trợ giúp Khấu Trọng đem sai lầm địa phương sửa lại rồi xuống tới. Dĩ nhiên cũng giúp Từ Từ Lãng sửa lại rồi kiếm pháp bên trong sai lầm. Sau đó, tựu ở bên cạnh nhìn Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng luyện kiếm.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cũng rất cố gắng, ban ngày luyện tập kiếm pháp, buổi tối trong luyện tập công, liên tiếp ngay cả luôn luôn thời gian đều không lãng phí. Võ công tiến bộ quả thực là thần tốc.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92:: Tà vương

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 92:: Tà vương

Tự tại Lý Vân Phi cố gắng truyền thụ Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng kiếm pháp lúc. Một người đang từ Trường An chạy tới. Người này tự là Đại Tùy danh thần —— Bùi Cù. Hắn đã gặp Vũ Văn Hóa Cập, hiện tại chính hướng Lý Vân Phi cùng song long luyện kiếm địa điểm đuổi đi qua. Lý Vân Phi hoàn toàn không có phát hiện mình đã bị theo dõi.

Đào mắt đã vượt qua bảy tám ngày. Lý Vân Phi mỗi ngày đều cấp Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cho ăn chiêu, mỗi ngày đều nhìn hai tên đồ đệ của mình trở nên mạnh mẽ. Lý Vân Phi trong lòng thường thường có gan tự hào cảm giác. Hai vị này Đại Đường Song Long Truyện bên trong tuyệt đối nhân vật chính, hiện tại là đồ đệ của mình rồi, hơn nữa còn là tự mình dạy bọn họ võ công. Bọn họ làm sai rồi, nhưng đánh nhưng mắng. Còn có so sánh đây càng chuyện vui sướng sao? Lý Vân Phi cảm giác mình có chút thích thú rồi.

"Người ở nơi này huấn luyện đồ đệ? Ta vốn không nên tới quấy rầy người! Thực là, trong tay người có một dạng rất nặng đồ người muốn! Người tất phải cho ta." Ngày lúc, một cái thanh âm truyền đến đang ngăn người Lý Vân Phi bên tai.

Lý Vân Phi quay đầu nhìn lại, một người đứng tại chính mình cách đó không xa, Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, này người thật cao khinh công, cách mình gần như vậy, thế nhưng cũng không có phát hiện, mặc dù gần nhất lười biếng rồi, với lại mới vừa đang ngăn người, nhưng có thể tại chính mình không có phát giác tình huống, gần chính mình thân, phần này khinh công có thể nói là không có mấy người.

Người nọ nhìn thấy Lý Vân Phi xoay người lại, nói: "Đem « Trường Sanh Quyết » cho ta!"

Lý Vân Phi lạnh lùng vẫn đạo: "Người là người phương nào, làm sao sẽ tìm được ta? Ta ở chỗ này hẳn là rất bí ẩn, người là làm thế nào biết."

Người nọ cười cười nói: "Ta là ai? Nói người cũng không biết. Ta gọi Bùi Cù! Không có cái gì danh khí tiểu nhân vật mà thôi!"

Lý Vân Phi ánh mắt mạnh mẽ mở ra, nhìn đứng ở nơi đó, không có chút nào áp lực nhân đạo: "Bùi Cù? Người là Tà vương Thạch Chi Hiên?"

Thạch Chi Hiên lạnh lùng nói: "Người lại là làm sao mà biết được? Ta điều bí mật này nên không người biết chưa!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Chuyện này không thể nói cho người biết nhỉ? Chẳng qua là ta cũng vậy tại biết người làm sao tìm được đến chúng ta !"

Thạch Chi Hiên thần nhiên nói: "Phát hiện người không đúng ta, là nó." Nói xong, dùng ngón tay nhất chỉ trời cao, Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn lên, trời cao thế nhưng có một chích tại bay lượn đại điều.

Lý Vân Phi nhú mày nói: "Đây là của người mà điều?"

Thạch Chi Hiên lắc lắc đầu nói: "Đây là Vũ Văn Hóa Cập thủ hạ nhất am hiểu cách truy tung thuộc hạ, Vũ Văn Hóa Cập mệnh lệnh hẳn thẳng tuốt giám thị lấy người, đến lúc ta tới rồi, hẳn mới đem vị trí của người nói cho ta."

Lý Vân Phi thần nhiên nói: "Tà vương Thạch Chi Hiên, thiên hạ nghe tiếng, là Ma Môn thứ Trường Số 1 tay, chẳng lẽ người cũng tại ư này bản ai cũng luyện không được « Trường Sanh Quyết » ?"

Thạch Chi Hiên lắc lắc đầu nói: "Này vốn là cái bí mật, nhưng là có thể nói cho người biết! Này bản « Trường Sanh Quyết » dùng để luyện công ta là không quan tâm. Từ xưa tới nay, nhiều như vậy kinh tài Diễm Diễm hạng người, còn không người nào có thể luyện thành sách này. Với lại, ta tự nghĩ ra « bất tử ấn pháp » ta tự tin không thể so với « Trường Sanh Quyết » sai. Cho nên ta không quan tâm quyền bí tịch này." Thạch Chi Hiên nói rất tự tin, hẳn vốn là cái tự tin người.

Lý Vân Phi nói: "Đã như vậy? Vậy người tại sao còn đến nơi đây?"

Thạch Chi Hiên khoe miệng mang theo một chút cười tà, nói: "Đó là bởi vì ta mặc dù không quan tâm « Trường Sanh Quyết » nhưng ta quan tâm này Trường Sanh Quyết trong bí mật!"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút vẫn đạo: "Này « Trường Sanh Quyết » trong có bí mật gì?"

Tà vương nói: "Một cái người trong thiên hạ đều muốn lấy được một cái bảo tàng —— Dương Công Bảo Khố!"

Lý Vân Phi nói: "Giang hồ lời đồn đãi, Dương Công Bảo Khố, Hoà Thị Bích, đắc một nhưng yên tĩnh thiên hạ, loại này nói dối, Tà vương ngươi cũng tin tưởng? Nếu như nhận được Dương Công Bảo Khố là có thể được thiên hạ! Vậy còn tần tần khổ khổ đánh cái gì trận chiến? Mọi người đều đi tìm bảo coi là rồi. Tà vương sẽ không cho rằng là thật sao!"

Thạch Chi Hiên nói: "Ta dĩ nhiên sẽ không cho là nhận được Dương Công Bảo Khố là có thể nhận được thiên hạ, chỉ là các ngươi không biết là, Dương Công Bảo Khố trong có đại lượng binh khí, đại lượng tiền tài. Có binh khí, có tiền, tự nhiên tự có thể tranh thiên hạ!"

Lý Vân Phi nói: "Coi như là như thế! Tà vương sẽ không cũng muốn tranh một chuyến thiên hạ này đi!"

Thạch Chi Hiên lắc đầu nói: "Không, ta không ngờ muốn những đồ này. Ta cũng không muốn tranh thiên hạ! Ta chỉ muốn này Dương Công Bảo Khố trong một cái khác bảo bối —— Tà Đế Xá Lợi."

Lý Vân Phi nói: "Tà Đế Xá Lợi? Kia thiên hạ kỳ bảo thể nhưng ở nơi đó!"

Khấu Trọng kỳ quái hỏi: "Sur phụ, kia Tà Đế Xá Lợi là vật gì?"

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Tà Đế Xá Lợi vốn là đời thứ nhất Tà Đế tạ on đồ, là(vì) tìm kiếm một bộ liên quan đến y học sách lựa, trong lúc vô tình ở tại một tòa thuộc về Xuân Thu Chiến quốc thời đại trong cổ mộ phát hiện vật bồi táng. Tạ on đồ nguyên bản nghĩ lấy kia kỹ càng y thuật cùng Tông Sư cảnh giới trên võ nghệ, phá giải Ma Môn thần bí nhất kinh điển « đạo tâm ma chủng công pháp » bí mật, nhưng vất vả suy nghĩ bất quá, chuyển mà dốc lòng nghiên cứu từ trong cổ mộ khai quật tinh thạch. Không ngờ thí nghiệm sau, thể nhưng phát hiện tinh cầu có hút lấy cùng chứa đựng nhân loại chân nguyên cùng tinh khí kỳ dị đặc tính."

Thạch Chi Hiên ngạc nhiên nói: "Ngươi thể nhưng biết chúng ta Ma Môn bí mật! Hảo, ngươi nói nói nhìn."

Lý Vân Phi trầm giọng nói: "Về sau, may mắn đắc Ma Môn xuất hiện một tuyệt thế thiên tài —— Hường Vũ Điền. Thành công luyện thành tuyệt thế võ học « Đạo Tâm Chủng Ma công pháp », cũng thành công từ Tà Đế Xá Lợi bên trong rút vào tinh hoa, hơn nữa diễn thọ trăm năm trời lên."

Thạch Chi Hiên thờ dài miệng Khí Đạo: "Nếu là "Ma Đế" bắt từ. Ta đây Ma Môn hiện tại sớm tự nhất thống thiên hạ rồi. Chẳng qua là nghe nói về sau "Ma Đế" luyện công tẩu hòa nhập ma. Một đời tuyệt thế thiên tài cứ như vậy chết rồi. Cũng xác thực đáng tiếc!"

Thạch Chi Hiên vốn đang là tại cảm khái "Ma Đế" Hường Vũ Điền chết, đột nhiên thần kinh chất nói: "Ta nói cho các ngươi biết nhiều như vậy Ma Môn bí mật, hôm nay, các ngươi ai cũng đừng nghĩ đi! Đều chết ở chỗ này đi!"

Lý Vân Phi trong lòng một trận cười khổ, mới vừa còn nói hảo hảo, hiện tại nói giết người tự giết người, nghe nói Tà vương thần kinh rồi, xem ra là thật. Nói gấp: "Tà vương, chính là tuyệt thế cao thủ, tại thiên hạ hôm nay, ngươi chính là đứng hàng không hơn tiền tam, cũng nhất định có thể tiến vào phía trước năm, cần gì cùng này hai cái tiểu bối không chấp nhận. Đã khiến cho bọn họ đi trước tốt lắm"

Thạch Chi Hiên cười to nói: "Ta muốn giết ai, cần phải nghe ngươi đấy sao? Hôm nay, các ngươi ai cũng đừng nghĩ chạy! Chịu chết đi!" Nói xong, một chương đánh tới đây, giống như là một ác ma tại đùa bỡn chính mình con mồi thông thường một loại, tốc độ trong nháy mắt gia tốc, tự xông về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi kiếm cũng trong nháy mắt ra khỏi vỏ, kiếm đánh tại Thạch Chi Hiên trên tay, Thạch Chi Hiên tay một trương, trong nháy mắt bắt được Lý Vân Phi trường kiếm trong tay, Lý Vân Phi vận khởi nội lực, trên thân kiếm kiếm khí chợt lóe, chuyển động trường kiếm trong tay, lại đem kiếm chém về.

Thạch Chi Hiên kinh ngạc nói: "Công phu của ngươi rất tốt! Không ra mười năm tất trở thành Trung Nguyên lại một Tông Sư, đáng tiếc, hôm nay phải chết ở chỗ này."

Lý Vân Phi không để ý tới hắn, ngược lại đối với Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nói: "Tiểu Trọng, tiểu Lăng, các ngươi đi mau, này Tà vương võ công của quá cao, ta che không ngừng các ngươi, các ngươi chạy đi! Ta lại ở chỗ này ngăn cản hắn một hồi, nhớ kỹ, nhìn xem các ngươi vùng trời có hay không điều, có nói, đánh xuống, không nên bị theo dõi rồi. Nhớ kỹ, muốn hảo hảo luyện công."

Khấu Trọng khóc nói: "Sur phụ, chúng ta không đi, chúng ta muốn cùng ngươi ở chung một chỗ, chết ta nhóm cũng chết cùng một chỗ!"

Từ Từ Lăng cũng nói: "Đúng vậy a, sur phụ, ta cùng tiểu Trọng từ nhỏ không cha không mẹ, tự là sur phụ đối với chúng ta tốt nhất, chúng ta tại sao có thể nhượng sur phụ một người ở chỗ này đối địch đấy!"

Lý Vân Phi cười nói: "Các ngươi đi trước, chờ các ngươi đi xa, ta tự nhiên có thể chạy rồi. Võ công của ta có lẽ so ra kém Tà vương, nhưng ta khinh công vẫn có chút tự tin. Các ngươi không nên nói rồi, đi a! Nhớ kỹ, sau này nếu muốn tìm ta, tự đi Lạc Dương, ta có khả năng đi nơi đó. Các ngươi đi thôi!"

Nói xong, Lý Vân Phi một chiêu Thiên Ngoại Phi Tiên tấn công hướng Thạch Chi Hiên, Thạch Chi Hiên song chương tung bay, không ngừng tấn công hướng Lý Vân Phi đâm tới kiếm, như vậy thể nhưng chặn lại Lý Vân Phi Thiên Ngoại Phi Tiên. Đây vẫn là lần đầu tiên có người có thể ngăn trở Lý Vân Phi Thiên Ngoại Phi Tiên. Đây Tà vương Thạch Chi Hiên thật sự là thật lợi hại.

Lý Vân Phi kiếm càng lúc càng nhanh, mỗi một kiếm đều như cuồng phong sóng lớn hướng Thạch Chi Hiên mạnh vọt qua. Mà Thạch Chi Hiên mỗi một chiêu cũng như cùng long quyền phong đồng dạng cũng có thể đem Lý Vân Phi kiếm cấp mở ra.

Hai người trong nháy mắt giao thủ mấy chục hiệp, Lý Vân Phi một cái hồi phòng (ngửa) không vội, bị Thạch Chi Hiên trong nháy mắt một chiêu đánh tới rồi bả vai, nhưng Lý Vân Phi cũng trong nháy mắt này đánh ra rồi di hoa tiếp mộc, đem Thạch Chi Hiên chiêu lực tháo rời hơn phân nửa, thực là Thạch Chi Hiên nội công tu vi thật sự là cao, di hoa tiếp mộc căn bản không có đem chiêu lực hoàn toàn tháo rời, lưu lại chiêu lực vẫn là thương tổn đến rồi Lý Vân Phi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93:: liễu mạng chạy trốn

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 93:: liễu mạng chạy trốn

Lý Vân Phi nhìn một chút bị đánh tổn thương bả vai, cười cười nói: "Tà vương võ công của thật sự là lợi hại, ta tuyệt đối không phải là đối thủ của ngươi! Chẳng qua là không biết thắng Tà vương cái kia Ninh Đạo Kỳ có bao nhiêu lợi hại?"

Tà vương sắc mặt đột nhiên thay đổi, trong ánh mắt mang theo một chút điên cuồng, trong nháy mắt tự vọt lên. Một chiêu tự đánh hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi dĩ nhiên không dám nhận rồi, hiện tại Tà vương, nhưng là có chút nổi điên rồi.

Lý Vân Phi vừa lui về phía sau, mũi chân nhẹ chút, người bay vọt lên tới. Mạnh mẽ một đá chu vi cây cối, người liền hướng Yên tử đứng vậy lui về phía sau trước, sau đó, một cái xoay người, vận khởi Phượng Vũ Cửu Thiên, lại bắt đầu chạy nhanh mà đi.

Tà vương từ ra tự nghĩ ra « bắt từ ẩn pháp » ở ngoài, còn có một bộ tuyệt thế khinh công « Huyền Ma thân pháp » . Lý Vân Phi công lực so ra kém Tà vương Thạch Chi Hiên, dĩ nhiên khinh công cũng không thể so với Tà vương nhanh, nhưng, nơi này là rừng cây, Lý Vân Phi có thể nhờ vào cây cối che dấu chạy trốn Tà vương đuổi giết.

Lý Vân Phi không ngừng chuyển đổi trước thân hình, chạy trốn trước Thạch Chi Hiên truy tung. Nhưng, Tà vương lại nhất điểm không rơi theo ở phía sau. Có lẽ, là bởi vì làm hậu mặt có người đuổi giết, Lý Vân Phi khinh công thể nhưng càng lúc càng nhanh. Tại trong rừng xẹt qua một đạo nhẹ ảnh. Lý Vân Phi nhìn Tà vương cùng thân ảnh của mình vẫn duy trì này một khoảng cách, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, hẳn không nghĩ tới tốc độ của mình thể nhưng cùng Tà vương không kém bao nhiêu. Xem ra lần này ngươi có thể chạy mất đầu.

Một cái liễu mạng chạy, một cái liễu mạng truy đuổi. Rất nhanh tự ra rồi rừng cây, Lý Vân Phi căn bản tự không biết mình chạy tới nơi nào, chỉ biết là cái tiểu trấn, Lý Vân Phi cũng không có thời gian, quan tâm nơi này là chỗ nào, Thạch Chi Hiên tự tại cách đó không xa đuổi theo hắn.

Thân hình tự thật giống một trận gió nhẹ loại từ nhỏ trấn xẹt qua, muốn tìm khối chỗ trốn bỗng chốc cũng không thể, bởi vì Lý Vân Phi một mực Thạch Chi Hiên trong tầm mắt, hai người xê xích bất quá hơn 10m. Hướng Thạch Chi Hiên cao thủ như thế làm sao sẽ liên tiếp ngay cả hơn 10m người đều không nhìn thấy đâu.

Lý Vân Phi hướng Đông Nam bỏ mạng chạy như điên, tròn năm ngày, Tà vương Thạch Chi Hiên tròn đuổi theo Lý Vân Phi năm ngày rồi. Tự tại loại này tốc độ cao trạng thái hạ đuổi theo năm ngày.

Thạch Chi Hiên nhất định phải giết Lý Vân Phi, mà Lý Vân Phi cũng nhất định phải chạy trốn, lần này Lý Vân Phi là liễu mạng mạng của mình rồi. Dọc theo đường đi chẳng qua là uống chút nước. Đây là thừa dịp Tà vương chậm lại lúc, uống nhất điểm thủy.

Năm ngày tốc độ cao chạy như điên. Nhưng Lý Vân Phi cảm thấy mình đã sắp chịu không được rồi. Toàn thân đều đau nhức vô cùng. Nếu không phải nội lực đã đến Tiên Thiên hậu kỳ, sinh sôi không ngừng, sớm tự hao hết nội lực cũng ở trên đường rồi.

Lý Vân Phi cảm giác mình mất đã xài. Tay chân cũng bắt đầu không nghe sai sử rồi. Thực là, bất kể như thế nào, cũng không có mạng của mình trọng yếu. Cai hợp lại lúc vẫn phải là liễu mạng. Hắn dùng lực quơ quơ đầu. Ngẩng đầu nhìn lên, thể nhưng đã đến một cái duyên hải quận lớn.

Lý Vân Phi nhìn thấy nơi xa có một chiếc hướng hải ngoại bỏ đi thuyền lớn, vội vàng lên tinh thần, xông về bến tàu, một cái phi thân tự bay rồi đi ra ngoài. Thạch Chi Hiên cũng không lạc hậu. Cũng chặt theo sát ở phía sau, phi thân lên. Lý Vân Phi trên không trung thay đổi thân thể, một chiêu đánh sang. Thạch Chi Hiên vừa nhìn Lý Vân Phi xuất chiêu. Cũng theo sát một chiêu đánh sang. Song chiêu đánh ở chung một chỗ. Lý Vân Phi hướng một cái đạn pháo đồng dạng bị oanh rồi đi ra ngoài, toàn bộ người bị đánh bay về phía trên thuyền. Đem trên thuyền boong tàu đánh chia năm xẻ bảy.

Mà Thạch Chi Hiên cũng bị Lý Vân Phi chiêu lực ép không cách nào nữa trước phi hành, lập tức tự muốn rơi tại trong biển. Thạch Chi Hiên một cái

trở mình, trên không trung mượn cái lực, vững vàng đứng ở trên bến tàu.

Lý Vân Phi phun miệng Huyết, cười to nói: "Tạ ơn Tà vương mượn lực, mấy ngày nay chi ân, suốt đời khó quên, có cơ hội tất hội dày báo!" Nói xong, lại nhỏ ngậm Huyết.

Thạch Chi Hiên đứng trên cầu tàu, lạnh lùng nói: "Tiểu tử! Lần sau gặp nhau, tất lấy ngươi mạng nhỏ." Sau khi nói xong, Thạch Chi Hiên thể nhưng nhẹ nhàng nở nụ cười.

Này lúc, trên thuyền hộ vệ đều lao đến, trường kiếm đồng thời chỉ hướng Lý Vân Phi, phần nộ quát: "Người nào? Dám xông chúng ta Đông Minh phái thuyền!"

Lý Vân Phi trong lòng cười khò, không nghĩ tới tùy tiện lên một chiếc thuyền thể nhưng chính là Đại Đường vài cái chủ yếu thể lực chi nhất Đông Minh phái. Càng không có nghĩ tới chính là, tự mình thể nhưng sẽ bị mấy cái tiểu nhân vật vây lại.

Lý Vân Phi thử chờ vận công, phát hiện mình tổn thương thật sự là không nhẹ. Căn bản tựu không thể động thủ, cho nên, ôm quyền đạo: "Thật sự xin lỗi, bên trên rồi thuyền của các ngươi. Chẳng qua là, mới vừa bị người đuổi giết, khẩn cấp thời khắc, ta cũng vậy không có được nhiều như vậy. Nếu có quấy rầy các ngươi, xin hãy tha thứ thì cái!" Nói xong, mạnh mẽ ho khan mấy tiếng. Cảm giác bộ ngực một trận bức mình.

Này lúc một cái mang mạng che mặt nữ nhân đi ra, nhìn một chút Lý Vân Phi nói: "Nghe công tử vừa mới sở thuyết, truy đuổi người giết ngươi là 'Tà vương' Thạch Chi Hiên?" Chu vi một mảnh xôn xao. "Tà vương" danh tiếng, đối với này chút ít bị vây giang hồ tăng dưới chót người, vẫn là rất có uy hiếp lực.

Lý Vân Phi cười khò nói: "Tà vương công lực cao thâm, kinh công cao tuyệt, ta bị hấn truy sát năm ngày năm đêm. Hiện tại toàn thân vô lực. Còn có nội thương, các ngươi có thể hay không để cho ta nghỉ ngơi một thời gian ngắn, ta tại cùng các ngươi nói rõ chuyện này?"

Nữ nhân này cười nói: "Người, mang công tử đi gian phòng thu thập." Đứng ở sau lưng nàng hai người thị nữ nói: "Vâng, phu nhân!"

Lý Vân Phi lập tức biết rồi, người này tựu là Đông Minh phái chủ nhân —— Đông Minh phu nhân.

Lý Vân Phi tiếp theo hai người đi tới trong một gian phòng, đột nhiên nghe thấy được tự mình mùi trên người. Không nhịn được nói: "Hai vị cô nương có thể hay không giúp ta lấy cho ta thủy. Ta đã năm ngày năm đêm không có tắm rửa."

Này hai người thị nữ cười nói: "Tốt, thỉnh công tử chờ chốc lát, chúng ta lập tức phái người đưa nước nóng tới."

Lý Vân Phi nói tạ ơn, tựu ngồi ở một bên trên ghế, rất nhanh từng thùng nước nóng tựu bị đưa đến, Lý Vân Phi giặt rất thoải mái tắm nước nóng. Sau đó, tựu nằm ở trên giường, rất nhanh liền ngủ mất rồi.

Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi cuối cùng từ trong giấc ngủ tỉnh lại. Lý Vân Phi từ trên giường ngồi dậy, sau đó, duỗi lưng một cái. Cảm giác mình tinh thần chưa từng có như vậy hảo. Nhìn chung quanh một chút, nhìn thấy đầu giường có người đã chuẩn bị xong y phục. Lý Vân Phi mặc vào này chuẩn bị xong y phục, tựu đi ra ngoài.

Cửa hai người thị nữ nhìn thấy Lý Vân Phi đi ra, nói: "Phu nhân nói, nếu như công tử tỉnh lại, suy ra lời của nàng, liền theo chúng ta nói. Chúng ta hội mang công tử đến phu nhân nơi nào đây."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Vậy các ngươi phía trước dẫn đường."

Hai người thị nữ cũng gật đầu, nói: "Công tử kia cùng chúng ta đi." Nói xong, xoay người, dẫn đường đi trước.

Lý Vân Phi theo ở phía sau đi tới. Hai người đi tới bên trái cuối cùng cửa khoang, sau đó, là một cái thang lầu, xem ra, này Đông Minh phu nhân tại phía dưới này một tầng trong phòng. Hai người thị nữ dẫn Lý Vân Phi đi tới trong một gian phòng.

Lý Vân Phi đi vào, này là cái rất lớn một gian phòng. Đông Minh phu nhân an vị tại một cái rèm phía sau. Nhìn thấy Lý Vân Phi đi vào, nói: "Các ngươi có thể đi ra ngoài."

Hai người thị nữ nói là liền đi ra ngoài. Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Phu nhân chuẩn bị tại rèm phía sau cùng ta lời nói sao? Như vậy cũng quá thất lễ đi!"

Đông Minh phu nhân cười cười, đi ra, vẫn là mang theo kia ngày đồng dạng cái khăn che mặt. Sau đó, nhẹ nhàng nói: "Công tử là hay không có thể cùng ta nói chơi tại sao Tà vương Thạch Chi Hiên hội đuổi giết ngươi sao?"

Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Bởi vì, hấn muốn giết ta, mà ta lại không muốn chết, cho nên ta cũng chỉ phải chạy. Mà hấn lại không ngờ vứt bỏ giết ta, cho nên, lại bắt đầu truy sát ta rồi."

Đông Minh phu nhân nói: "Ta đây tựu càng hiếu kỳ rồi, đến tốt cùng chuyện gì có thể làm cho Tà vương giết ngươi! Hấn thực là thật lâu không có xuất hiện ở trên giang hồ rồi."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi đã cứu ta một mạng! Ta cũng không muốn lừa ngươi! Bởi vì hấn muốn biết Dương Công Bảo Khố rơi xuống!"

Đông Minh phu nhân kinh ngạc nói: "Ngươi thật biết Dương Công Bảo Khố rơi xuống?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Ta không biết, nhưng nghe nói Dương Công Bảo Khố rơi xuống tại một quyền gọi « Trường Sanh Quyết » kỳ thư bên trên. Mà « Trường Sanh Quyết » hiện tại ở trong tay ta."

Đông Minh phu nhân nói: "Chẳng lẽ Tà vương cũng muốn tranh nhất tranh thiên hạ?"

Lý Vân Phi nhắm mắt lại, thờ dài miệng Khí Đạo: "Không đúng, Thạch Chi Hiên muốn Tà Đế Xá Lợi."

Đông Minh phu nhân nói: "Tà Đế Xá Lợi? Tà vương muốn vật này làm cái gì? Võ công của hắn đã cao dọa người! Chẳng lẽ hắn còn muốn lại có sở đột phá?"

Lý Vân Phi thần nhiên nói: "Bởi vì hắn không phục! Có lẽ các ngươi không biết, hai mươi năm trước, Thạch Chi Hiên từng là cùng Ninh Đạo Kỳ từng có một tràng quyết đấu, cuối cùng, Ninh Đạo Kỳ lấy một chiêu thắng hiểm Thạch Chi Hiên."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94:: Đơn Uyển Tinh

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 94:: Đơn Uyển Tinh

Đông Minh phu nhân kỳ quái nhìn Lý Vân Phi nói: "Hai mươi năm trước? Ngươi mới bao nhiêu tuổi có thể biết hai mươi năm trước loại này bí mật! Loại này bí mật, ngay cả ta cũng không biết! Ngươi lại làm thế nào biết."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Đáng tiếc, không thể nói cho ngươi biết, chúng ta vẫn là nói tiếp đi nói kia Tà vương Thạch Chi Hiên tốt lắm! Ngày đó Thạch Chi Hiên lấy một chiêu chi sai bại bởi Từ Hàng Tinh Trai siêu cấp tay chân, Ninh Đạo Kỳ. Sau đó, Thạch Chi Hiên để lại chính mình « bắt từ ẩn pháp » tự đi ra ngoài, hắn muốn hưởng thê tử của mình chứng minh tự mình. Thực là, chờ hắn chứng minh tự mình sau, phát hiện thê tử của mình bởi vì nghiên cứu « bắt từ ẩn pháp » mất sớm rồi. Dĩ nhiên, cũng có thể là bị bệnh. Chẳng qua là Từ Hàng Tinh Trai người nói như vậy mà thôi. Thật giả ta cũng không biết! Tái sau đó, Thạch Chi Hiên tự phát hiện mình có sơ hở, tự mình kia đã chết đi thê tử lưu lại sơ hở! Cho nên, hắn nghĩ tới trong truyền thuyết Tà Đế Xá Lợi, Tà Đế Xá Lợi ở nơi đâu? Tại Dương Công Bảo Khố trong, mà đúng lúc ghi lại Dương Công Bảo Khố vị trí « Trường Sanh Quyết » tại ta đây. Hắn tự tới giết ta rồi. Ta cũng không phải là đối thủ của hắn, ta cũng chỉ có thể chạy. Cuối cùng, chạy trốn tới rồi thuyền của ngươi bên trên."

Đông Minh phu nhân nói: "Tà vương, là thiên hạ tuyệt đỉnh cao thủ chi nhất, võ công cao, không là chúng ta có thể tưởng tượng. Chẳng qua là không nghĩ tới ngươi thế nhưng có thể từ Tà vương trong tay trốn ra được! Xem ra công từ võ công của cũng rất cao đấy!"

Lý Vân Phi cười nói: "Võ công của ta còn kém xa đấy! Lần này bị Thạch Chi Hiên truy sát năm ngày năm đêm, ta cũng vậy bị thương rất nặng đấy! Cho tới bây giờ liên tiếp ngay cả một nửa công lực đều dùng không ra. Còn dám nói gì cao thủ!"

Đông Minh phu nhân nhẹ khẽ cười nói: "Quá khiêm nhường a, đến bây giờ đến, còn không người nào có thể từ Tà vương trong tay trốn ra được đấy! Ngươi bị hắn đuổi theo năm ngày, nói rõ hắn rất muốn giết ngươi. Thực là chính là như vậy ngươi vẫn là trốn thoát."

Lý Vân Phi nói: "Tốt lắm! Không nói Thạch Chi Hiên rồi, ta một chút cũng không ngờ lại đề lên hắn, nếu không phải thuyền của ngươi, ta cũng vậy cho phép bị giết rồi. Ngươi cũng coi như là đã cứu ta một mạng, ta thiếu cá nhân ngươi tình, như vậy đi! Ta cũng có thể vì ngươi làm ba sự kiện! Coi như là ta trả nhân tình của ngươi!"

Đông Minh phu nhân nói: "Vô luận cái gì thời điểm cũng có thể sao?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Dĩ nhiên có thể! Vô luận cái gì thời điểm đều."

Đông Minh phu nhân nói: "Vậy ngươi giúp ta giết chết Biên Bất Phụ! Đây là ta nhượng ngươi làm là một chuyện!"

Lý Vân Phi nói: "Hảo, ta tới rồi Trung Nguyên sẽ đi tìm Biên Bất Phụ, sau đó, giết hắn rồi! Đây không khó! Khó được là không biết Tà Hậu có thể hay không ngăn cản. Bất quá, bất kể như thế nào ta sẽ giúp ngươi giết hắn rồi!"

"Mẹ! Ngươi cho là chỉ bằng hắn, có thể giết chết Biên Bất Phụ sao? Biên Bất Phụ nói như thế nào cũng là Ma Môn cao thủ a! Võ công của hắn rất cao." Đây lúc, một cái thanh âm truyền tới, từ trong phòng cái kia rèm sau đi ra một cái xinh đẹp vô cùng nữ nhân.

Lý Vân Phi biết nữ nhân này tự là Đông Minh công chúa Đơn Uyển Tinh. Nhìn cái này nữ nhân rất đáng thương, không có tức giận, sau đó nói: "Ngươi không cần nghi ngờ, ta đánh không lại Thạch Chi Hiên là thật, nhưng ta nếu là liên tiếp ngay cả Biên Bất Phụ như vậy phế nhân đều giết không chết. Ta

đây tự quá kém. Cho nên, chuyện này, ta làm."

Đồng Minh phu nhân nói: "Chẳng lẽ ngươi không kỳ quái ta tại sao muốn ngươi giết chết Biên Bất Phụ sao? Ta không có nói tại sao giết hắn, ngươi đáp ứng?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ta bắt kẻ ngươi tại sao muốn giết chết Biên Bất Phụ. Nhưng, ta nhất định sẽ giúp ngươi giết chết hắn. Đây là của ngươi mà thứ một cái yêu cầu! Còn dư lại hai chuyện ngươi chuẩn bị cái gì thời điểm để cho ta làm?"

Đồng Minh phu nhân nói: "Ta hiện tại không có kia yêu cầu của hắn. Ta nếu là nghĩ tới sẽ cùng ngươi nói!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Tốt lắm, ta đây đi trở về. Có chuyện gì tự đi gian phòng tìm ta." Nói xong, Lý Vân Phi xoay người rồi đi rồi đi ra ngoài.

Trở lại cái này gian phòng, Lý Vân Phi ngồi xếp bằng ở trên giường vận công. Bị Tà vương « bắt từ ẩn pháp » đánh trúng sau, mặc dù dùng di hoa tiếp mộc, nhưng cuối cùng trên không trung một kích kia, trên không trung vô phương đem đánh nhập nội lực trong cơ thể dòi ra. Cho nên, cuối cùng một chưởng kia, Lý Vân Phi bị thương thực là không nhẹ đấy! Thực là, bởi vì lúc trước quá mệt mỏi, nằm ngã xuống giường liền ngủ mất rồi, cho nên, lúc ấy cũng không có vận công trị thương. Hiện tại có thời gian, cho nên Lý Vân Phi lại bắt đầu vận công trị liệu nội thương.

Ở trên giường, Lý Vân Phi vận khởi Minh Ngọc công, không ngừng trị liệu trước bị Tà vương đã thương kinh mạch. Thời gian từng giọt từng giọt đi qua rồi, cũng không biết là bao lâu, Lý Vân Phi cảm giác nội thương của mình tốt lắm tám phần tả hữu. Còn dư lại tổn thương phải nhờ vào thời gian tới trị liệu.

Lý Vân Phi đứng lên, hoạt động một chút thân thể, phát hiện mình hiện tại thân thể khôi phục rất tốt, nhưng, ban đầu không cảm giác được bụng đói, lại lập tức bắt đầu kêu lên. Trong dạ dày cũng có bên trong hiện ra cảm giác.

Lý Vân Phi nghĩ tới, hắn bị Tà vương Thạch Chi Hiên đuổi giết lúc, tự mình thực là trên căn bản không có ăn thứ gì. Với lại trốn đến nơi này con thuyền bên trên sau, tự mình lại ngủ một giấc, lại thêm nữa về sau về vận công chữa thương, tự mình đã có sáu bảy ngày không có ăn cái gì. Nếu không phải nội lực dư thừa, sớm tự chết đói. Về phần bụng không đói bụng, cũng khả năng là đói thật là quá đáng, bụng không cảm giác được đói bụng.

Lý Vân Phi đẩy cửa ra miệng, đối với đứng tại cửa thị nữ nói: "Phiền toái ngươi cho ta chuẩn bị ăn chút gì, ta hiện tại rất! Có thể không?"

Hai người thị nữ bên trong một cái nói: "Tốt công tử, chúng ta lập tức sẽ đưa tới đây. Ngài chờ!" Nói xong, cái kia thị nữ tự chạy chậm trước hướng bên trong khoang thuyền chạy tới.

Lý Vân Phi đi vào nhà trong, tại bên bàn ngồi xuống, nói cũng kỳ quái, ban đầu không cảm giác được bụng đói, vừa nghĩ tới lập tức tự muốn ăn cái gì, bụng lại đói bụng lên tới.

Rất nhanh, một bàn kiểm kê tâm bị đã bung lên, cái kia Đơn Uyển Tinh cũng tiếp theo đi đến, trong tay bưng một cái chén.

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Di! Chúng ta biển Đông Tiểu công chúa làm sao sẽ đến nơi này của ta."

Đơn Uyển Tinh nói: "Ta nghe hạ nhân nói ngươi đói bụng, mẫu thân của ta nói cho ta, ngươi nên thật lâu cũng không có ăn cái gì, không thể vừa bắt đầu tự ăn nhiều đồ như vậy. Sẽ đem dạ dày lỏng thương. Ta cảm một chén cháo tới, ngươi trước từ từ khôi phục. Đồ(các loại) dạ dày có thể ăn cái gì, ngươi tại ăn điểm tâm!"

Lý Vân Phi nói: "Ngươi vừa mới còn giống như rất chán ta, làm sao bây giờ còn cho ta mang đồ tới. Ngươi gọi này chút ít thị nữ đưa tới không là tốt sao?"

Đơn Uyển Tinh ánh mắt mang theo ai oán, nhẹ nhàng nói: "Ngươi ta bắt đầu lúc, nghĩ đến ngươi là đang khoác lác đi! Ngươi lúc ấy nói ngươi có thể giết chết Biên Bất Phụ, thực là, ngươi mới vừa bị người cấp đã thương, theo ta được biết, Biên Bất Phụ là Ma Môn cao thủ chi nhất. Kia Thạch Chi Hiên cũng là Ma Môn cao thủ chi nhất. Nói như vậy Biên Bất Phụ nên rất lợi hại."

Lý Vân Phi cười lớn lên. Nói: "Đừng đem Biên Bất Phụ cái loại này đồ bỏ đi cùng Tà vương đánh đồng. Tà vương mặc dù là bát đại cao thủ bài danh thứ hai, thực là hắn thực lực chân chánh so sánh xếp hàng thứ nhất Chúc Ngọc Nghiên mạnh hơn. Với lại Biên Bất Phụ về điểm này không quan trọng công phu, cũng có thể cùng Tà vương so sánh. Mặc dù, ta cùng Tà vương Thạch Chi Hiên coi là là địch nhân, nhưng không thể phủ nhận, hắn là ta đã thấy mạnh nhất người chi nhất. Biên Bất Phụ cái loại này đồ bỏ đi, Tà vương chỉ cần một chiêu là có thể giết chết rồi. Ta cùng Tà vương giao thủ hơn trăm chiêu. Giết một người Biên Bất Phụ không đúng dễ như trở bàn tay."

Lý Vân Phi nói xong lời này, nhận lấy Đơn Uyển Tinh cái chén trong tay, tự chăm chăm uống lên cháo tới. Rất nhanh một chén tự uống xong. Lý Vân Phi cầm chén đưa cho Đơn Uyển Tinh nói: "Ta có thể hay không lại đến một chén."

Đơn Uyển Tinh ôn nhu nói: "Ngươi dạ dày không có thể ăn quá nhiều đồ, chỉ có thể tái uống một chén cháo rồi, chờ thêm một thời gian ngắn ngươi nhiều hơn nữa ăn nhất điểm. Cứ như vậy chậm rãi khôi phục sức ăn."

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn biến thành rất ôn nhu Đơn Uyển Tinh, trong lòng một trận kỳ quái, căn cứ nguyên tác sở thuyết, cái này biển Đông Tiểu công chúa là cái rất điều ngoa nha đầu. Bây giờ nhìn lại cũng không tính điều ngoa a. Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, chờ ta tại ăn xong một chén cháo, ngươi theo ta ra ngoài mặt mũi thuyền bên trên đi một chút. Nghẹn ở chỗ này rất khó chịu."

Đơn Uyển Tinh rất nghe lời đắc gật đầu. Lý Vân Phi nhận lấy thị nữ đưa tới cháo, chậm rãi sau khi ăn xong. Kêu lên: "Tiểu công chúa, theo ta cùng đi đi thôi!"

Đon Uyển Tinh xấu hổ nói: "Người không nên gọi ta là Tiểu công chúa kéo! Ta gọi Đon Uyển Tinh, người gọi ta Uyển Tinh đi!"

Lý Vân Phi trong lòng một trận kỳ quái, nữ nhân này không phải là thích mình sao! Mặc dù luyện tập Minh Ngọc công, làm cho tự mình đẹp trai rồi không ít, thực là bởi vì ban đầu lớn lên tự bình thường, biến đẹp trai rồi cũng chỉ là hơi đẹp trai rồi một chút, làm sao này Đon Uyển Tinh mới vừa nhìn thấy tự mình tự sẽ thích tự mình nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95:: dạ chiến

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 95:: dạ chiến

Lý Vân Phi nhìn người so sánh hoa kiều Đon Uyển Tinh, tự luyện nghĩ tới: chẳng lẽ Đon Uyển Tinh trừ ra nhìn tự mình lớn lên đẹp trai ngoài, còn nhìn tự mình võ công hảo, cho nên, tự thích chính mình rồi. Lý Vân Phi trong lòng cười to, mặt bên trên lại không có biến hóa, ngược lại rất đứng đắn đi ra ngoài, Đon Uyển Tinh tự theo ở phía sau.

Lý Vân Phi đứng ở đầu thuyền nhìn mênh mông vô bờ biển rộng, trong lòng cảm khái muôn vàn, mặc dù tại không gian lúc nhìn tròn mười mấy năm hải, nhưng tại hải ở giữa trên thuyền nhìn hải vẫn là lần đầu tiên đầu.

Lý Vân Phi lẳng lẳng nhìn chân trời đám mây, lẳng lẳng nhìn biển rộng, một lúc lâu, một lúc lâu. Mà Đon Uyển Tinh cũng lẳng lẳng theo ở phía sau không có quay rầy Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Cho tới bây giờ ta còn không có nói cho các người biết tên đi! Nhớ lấy, ta gọi Lý Vân Phi."

Đon Uyển Tinh nói: "Ta đây sau này là người Vân Phi có được hay không!"

Lý Vân Phi không sao cả nói: "Tại sao gọi tùy người!" Nói hết lại xoay đầu lại tiếp tục xem hải phần cuối. Cũng không biết trải qua bao lâu, sắc trời dần dần đen. Lý Vân Phi nhìn còn ở bên người Đon Uyển Tinh nói: "Xin lỗi! Không biết làm sao ta liền mê muội rồi, lần đầu tiên nhìn thấy biển rộng, cho nên, cảm giác rất tốt!"

Đon Uyển Tinh ôn nhu cười cười, xinh đẹp không gì sánh được. Lý Vân Phi tâm không nhịn được giật giật. Loại này ôn nhu nữ nhân là Lý Vân Phi thẳng tuốt thích loại hình, bây giờ có thể nhìn thấy một cái như thế xinh đẹp, như thế ôn nhu nữ nhân, tại sao có thể không động tâm đầu. Bất quá Lý Vân Phi rất nhanh tự trấn định lại. Vội vội vàng vàng tiêu sái trở về phòng tử, nhượng thị nữ tặng vài thứ, ăn xong sau này, tự lên giường tĩnh tọa chữa thương.

Tự tại Lý Vân Phi tĩnh tọa gặp thời hậu, đột nhiên nghe được ngoài khoang thuyền truyền đến tiếng kêu thảm thiết cùng đánh nhau thanh âm, Lý Vân Phi rất kỳ quái, liền đứng lên, đi ra ngoài.

Tới rồi mũi thuyền, Lý Vân Phi nhìn thấy hai bang người đang đối nghịch trước. Lý Vân Phi tiện tay kéo qua một người vắn đạo: "Đây là chuyện gì xảy ra? Làm sao sẽ có nhiều người như vậy ở chỗ này đối nghịch trước."

Bị Lý Vân Phi lôi kéo cái kia người không nhịn được nói: "Người không nhìn ra được sao? Đây rất rõ ràng là có người đánh lén phía ngoài Đông Minh phái a! Còn muốn hỏi!"

Này lúc, Đông Minh phu nhân cũng mang theo con gái của nàng Đon Uyển Tinh đi ra. Này lúc Đông Minh phu nhân rất có uy nghiêm, lạnh lùng nói: "Các người là bang phái nào. Tại sao muốn đánh lén chúng ta Đông Minh phái?"

Bên kia một cái đầu lĩnh là cái Thiết Tháp loại đại hán, lớn lên uy vũ, lưng đeo hai lưỡi búa. Những thứ khác người dẫn đầu cũng đều mỗi cái cụ đặc sắc, trong đó còn có một cái xinh đẹp ni cô, đại hán kia nói: "Ta là Hải Sa Bang đại long đầu, chúng ta là là(vì) Vũ Văn Hóa Cập đại nhân làm việc, các người Đông Minh phái tự tạo bình khí, còn tự bán bình khí. Đặc biệt phụng Vũ Văn Hóa Cập đại nhân chi mệnh, tới bắt bộ các người."

Đông Minh phu nhân nhẹ khẽ cười nói: "Là (vâng,đúng) Vũ Văn Hóa Cập! Hắn có hay không tự mình đến đây."

Kia xinh đẹp ni cô nói: "Nơi nào yêu cầu Vũ Văn Hóa Cập đại nhân tự mình đến đây, chúng ta là được rồi. Mọi người bên trên!" Sau khi nói xong, kia Hải Sa Bang người đều bắt đầu động thủ. Mà Đon Uyển Tinh cùng Đông Minh phu nhân cũng đều bắt đầu động thủ.

Hải Sa Bang cao thủ rất nhiều, điều này hiển nhiên là Vũ Văn Hóa Cập phái bọn hắn Vũ Văn phiệt cao thủ đến đây, bằng không, một cái Hải Sa Bang không có có nhiều như vậy cao thủ! Mà Đông Minh phái rõ ràng rơi vào hạ phong.

Lý Vân Phi một cái lắc mình, vọt đến rồi Đông Minh phu nhân bên cạnh, cười nói: "Phu nhân, như thế nào, có muốn hay không ta ra tay giúp đỡ. Người đừng quên rồi, người có thể gọi ta giúp người làm hai chuyện đấy! Như thế nào. Có muốn hay không ta xuất thủ."

Đông Minh phu nhân nhìn vẻ mặt vô lại dạng Lý Vân Phi, bắt đắc dĩ nói: "Nói như thế nào, muốn là chúng ta Đông Minh phái người đều chết sạch, người cũng không sống để chịu đi! Coi là rồi, ta nhượng người làm chuyện thứ hai tựa là giết lùi bọn họ!"

Lý Vân Phi nhẹ khẽ cười nói: "Tuân lệnh, phu nhân của ta."

Lý Vân Phi sắc mặt đột nhiên biến thành nghiêm chỉnh lại, một tiếng "Long ngâm", lặn át mũi thuyền tắt cả thanh âm, Lý Vân Phi trong tay kiếm trong nháy mắt này ra khỏi vỏ.

Tất cả địch nhân đều cẩn thận nhìn Lý Vân Phi, Lý Vân Phi cười cười, một thế Thiên Ngoại Phi Tiên sẽ dùng đi ra ngoài, thế nhưng so sánh cùng Tà vương Thạch Chi Hiên giao thủ lúc uy lực còn muốn lớn hơn, hiển nhiên là có điều đột phá. Xem ra cùng Tà vương Thạch Chi Hiên trận kia tỷ thí, thực thật là tốt đấy!

Kiểm ảnh tựa giống như tia chớp loại từ đầu lĩnh đại hán trên mình xẹt qua. Đại hán kia sững sốt một chút, sau đó đột nhiên che cổ, quỳ rạp xuống đất, máu tươi từ ngón tay của hắn khe hở giữa dòng ra, lộ ra vẻ sắc mặt của hắn là như vậy tái nhợt.

Tựa tại mới vừa trong nháy mắt đó, Lý Vân Phi kiếm từ cổ họng của hắn xẹt qua. Bởi vì tốc độ quá là nhanh, đại hán kia căn bản cũng không có cảm giác được đau đớn, đến lúc đau đớn sau khi xuất hiện, hắn mới phát hiện cổ họng của mình bên trong kiếm rồi.

Thật là nhanh kiếm, thật là đẹp kiếm, giống như trăng hoa xẹt qua bầu trời, mang đến một trận xinh đẹp.

Lý Vân Phi nhẹ khẽ cười, Hải Sa Bang người giống như nhìn thấy ác ma thông thường một loại. Không ngừng hướng phía sau lui.

Lý Vân Phi tiếp theo cười nói: "Các người biết, Vũ Văn Hóa Cập tại sao tới không được sao? . . . Không biết sao!" Lý Vân Phi nghiêm sắc mặt, nói tiếp: "Bởi vì, hắn bị ta đã thương, hiện tại nên còn tại chữa thương đi. Như vậy hắn làm sao có thể sẽ đến nhỉ?"

Này lúc, đứng ở phía trước một người chỉ vào Lý Vân Phi nói: "Ta. . . Ta. . . Ta biết người, người. . . Người chính là cái kia đã thương chữ Văn đại nhân sau, còn đánh chết chữ Văn đại nhân mang đến hơn ba mươi danh cao thủ. Sau đó, thông dong mà đi, cái kia Lý Vân Phi! Người không đứng tại Tổng phiệt trên thuyền sao? Tại sao lại ở chỗ này nhỉ?"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Này còn phải cảm ơn các người Vũ Văn Hóa Cập đại nhân đâu! Nếu không phải hắn thỉnh tới rồi Tà vương Thạch Chi Hiên, ta như thế nào lại bị đuổi giết đến đây. Bị Tà vương đuổi giết tức giận, tựa phát tiết ở trên người các người đi!"

Tại này một cao thủ có thể quyết định một tràng chiến dịch thắng bại thời đại, Đông Minh phái bên này nếu nhiều rồi một cái hướng Lý Vân Phi cao thủ như thế, bọn họ vẫn thế nào dám tiếp tục công kích đâu rồi, một đám nhảy xuống thuyền, thật nhanh vạch lên thuyền nhỏ đi.

Đơn Uyển Tinh đi tới Lý Vân Phi bên cạnh, cúi đầu, nhẹ nhàng nói: "Cảm ơn người, Vân Phi! Nếu không phải người, chúng ta cũng không biết làm sao bây giờ rồi!"

Lý Vân Phi nhẹ khẽ cười nói: "Không có chuyện gì, đây cũng là mẹ của người công lao đấy!"

Đang lúc này, một người đàn ông phần nộ quát: "Người là thế nào làm việc đấy, tại sao có thể thả bọn họ cứ như vậy đi, bọn họ lần sau lại đến làm sao bây giờ!"

Lý Vân Phi cau mày nhìn cái này xuất hiện nam nhân, nhẹ nhàng cười nói: "Người yếu a, liền hướng là kia Hải Sa phái người yếu đồng dạng. Ta tại sao có thể giết giống như người vậy người yếu đấy!" Sau đó, lạnh lùng nói: "Giống như người vậy đồ bỏ đi, ta cùng vốn là khinh thường ở tại giết bọn họ, như vậy hội ô uế ta kiếm. Người tốt nhất đừng chọc giận ta."

Đơn Uyển Tinh nổi giận nói: "Thượng Minh, người làm sao nói chuyện! Vân Phi, hắn mới vừa đã cứu chúng ta toàn bộ thuyền người!"

Thượng Minh nói: "Ta căn bản tựa không cần hắn tới cứu, ta mình có thể làm xong!"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Đồ kị nam nhân thật là đáng sợ a!" Sau đó, xoay mặt nhìn đứng ở nơi đó xem cuộc vui Đông Minh phu nhân nói: "Này chuyện thứ hai, ta giúp người làm! Ta mệt mỏi, ta về nghỉ ngơi!" Nói xong, xoay người, cũng không quay đầu lại hướng đi phòng của mình.

Kia Thượng Minh ở phía sau gầm hét lên: "Tiểu tử! Người quá trong mắt không có người rồi, ta muốn cùng người quyết đấu! Ta muốn giết người!"

Lý Vân Phi căn bản tựa không đếm xỉa đến hắn, tiếp theo hướng trong khoang thuyền đi tới. Thượng Minh nhìn thấy Lý Vân Phi như thế coi thường hắn, từ phía sau một kiếm đâm tới đây. Lý Vân Phi trong mắt hàn quang chợt lóe, thân ảnh trong nháy mắt xoay người, một kiếm đánh rơi Thượng Minh trong tay kiếm. Tiếp theo kiếm tiếp theo hướng Thượng Minh cổ họng vạch tới, sau đó, văng vẳng dừng ở Thượng Minh cổ họng bên trên.

Thượng Minh không nhịn được nuốt nhỏ nước miếng, sau đó khăn trương nhìn Lý Vân Phi trong tay kiếm. Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Nếu không phải nhìn tại phu nhân dịu dàng tính mặt mũi bên trên, ta tựa giết rồi người. Một người từ phía sau xuất thủ kiếm khách, luyện thành như người vậy cũng tới rồi cực hạn rồi. Với lại, tính cách dễ giận! Rõ ràng không đúng luyện kiếm mầm, người còn là đừng đang luyện kiếm rồi, tính đã mất sử dụng kiếm người mặt." Nói xong, cũng không thèm nhìn tới gần người Thượng Minh, nhìn chính ở chỗ này không nói câu nào Đông Minh phu nhân nói: "Quần hào thủ hạ của người, nếu là có lần sau, ta liền trực tiếp xuất thủ. Đến lúc đó có chảy máu sự tình phát sinh, kia xin người không nên thương tâm!"

Đông Minh phu nhân thân nhiên nói: "Ta sẽ xử phạt hần, bắt quá, tại này trước, ta nghĩ nhưng ngươi làm một chuyện!"

Lý Vân Phi nói: "Vậy ngươi cứ nói đi!"

Đông Minh phu nhân nói: "Ta nghĩ mời ngươi truyền thụ ta Đông Minh phái người kiếm pháp! Đây chính là chuyện thứ ba!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96:: tái kiến song long

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 96:: tái kiến song long

Chương 96:: tái kiến song long

Lý Vân Phi nhìn trong mắt mang theo chờ đợi Đông Minh phu nhân cùng Đôn Uyển Tinh, đột nhiên phá lên cười. Cười một lúc lâu, đột nhiên mặt liền biến sắc, nghiêm mặt nói: "Cái này không thể nào!"

Đông Minh phu nhân nói: "Ngươi không phải nói có thể đáp ứng ta ba sự kiện sao? Tại sao này chuyện thứ ba, ngươi không đáp ứng? Chẳng lẽ ngươi muốn nuốt lời?"

Lý Vân Phi nghiêm mặt nói: "Ta không thể nào truyền thụ các ngươi Đông Minh phái kiếm pháp, nếu như, bắt quá ta có thể truyền thụ một người kiếm pháp! Kiếm pháp của ta tại sao có thể có nhiều người như vậy học nhỉ? Học không tốt, không đúng ném mặt của ta sao?"

Đông Minh phu nhân cười nói: "Nếu có thể giao một người, vậy ngươi tự dạy Uyển Tinh đi! Bắt quá cái này cũng không thể coi như là thay ta làm một chuyện nga! Dù sao ngươi không có đáp ứng thỉnh cầu của ta!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Hảo, ta đáp ứng ngươi yêu cầu! Bắt quá ta rất muốn biết này con thuyền muốn đi đâu?"

Đông Minh phu nhân nói: "Đương nhiên là đến chúng ta Đông Minh phái nơi nào đây rồi. Bắt quá nửa tháng sau, chúng ta còn sẽ có thuyền sẽ đi Trung Nguyên."

"Vậy chúng ta cái gì thời điểm có thể tới các ngươi Đông Minh phái địa phương?" Lý Vân Phi vấn đạo. Chẳng qua là ngắn ngủn mấy ngày, hần tự không ngờ tái ở trên thuyền ngây người, ở chỗ này cái nhỏ hẹp không gian cũng coi như xong, hần còn không biết khi nào mới có thể từ nơi này chết tiết thuyền trên dưới tới, bởi vì, Lý Vân Phi phát hiện mình say tàu rồi.

Đông Minh phu nhân nói: "Trong vòng năm ngày, chúng ta tự có thể tới Đông Minh phái rồi, ngươi tự nhẫn nại hạ đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, sau đó hướng Đôn Uyển Tinh nói: "Uyển Tinh, đến là các ngươi Đông Minh phái nơi đóng quân sau, ta khi đó theo đạo ngươi kiếm pháp."

Đôn Uyển Tinh gật đầu, cười cười. Lý Vân Phi nhận được tự mình nghĩ phun dục vọng, ban đầu ngủ, lúc ăn cơm, đều không có chuyện gì. Thực là, Lý Vân Phi tự là không nhận được nghĩ phun. Lý Vân Phi trong lòng không nhận được phun cái rãnh, say tàu cảm giác có lẽ là hần cảm thụ quá khó chịu nhất chuyện. Này so với bị Tà vương đuổi giết còn muốn ác tâm nhiều.

Tại còn dư lại một thời gian ngắn, Lý Vân Phi mỗi ngày đều trong phòng luyện công. Bởi vì luyện công lúc hần không có say tàu cảm giác, mà Đôn Uyển Tinh mỗi ngày cũng đều tìm Lý Vân Phi tới nói chuyện phiếm. Nói lúc, hướng Đôn Uyển Tinh mỹ nữ như vậy tìm đến mình. Không có chuyện gì là so sánh này nhanh hơn vui mừng. Rất nhanh đã trôi qua rồi năm ngày, bọn họ cuối cùng đã tới trong truyền thuyết Đông Minh phái nơi đóng quân. Nơi đó cảnh sắc rất tốt. Còn giống như có Ôn Tuyền.

Lý Vân Phi ở nơi đó nghỉ ngơi một ngày, lại bắt đầu truyền thụ đan uyển chuyển Tinh Kiếm pháp. Nói thật, này Đôn Uyển Tinh kiếm pháp không tệ, có lẽ là từ nhỏ tự tự luyện tập kiếm pháp. Đông Minh phái cũng chỉ dùng kiếm một cái bang phái.

Tại Đông Minh phái ngây người có nửa tháng, quả nhiên, bọn họ có thuyền muốn đi Trung Nguyên. Lý Vân Phi lại một lần bắt đắc đi lên kia chiếc mở hướng Trung Nguyên thuyền, say tàu cảm giác thật sự là quá không xong. Kỳ quái chính là thật giống như Đông Minh phu nhân cùng Đôn Uyển Tinh cũng muốn Trung Nguyên, theo Đôn Uyển Tinh sở thuyết, thật giống như là muốn đi buôn bán binh khí. Dù sao này chút ít có phải thể không Lý Vân Phi có thể quản trước, hần cũng không muốn quản.

Tại Đôn Uyển Tinh lưu luyến không rời hạ, Lý Vân Phi rời đi Đông Minh phái thuyền, làm đến nơi đến chốn cảm giác thật sự là rất tốt. Lý Vân Phi trong lòng không nhận được nghĩ tới, hẳn kia hai cái tiểu đồ đệ hiện tại thế nào. Có thể hay không cùng nguyên tác đồng dạng, biết luyện rồi « Trường Sanh Quyết », mặc dù « Trường Sanh Quyết » không tại trên người bọn họ, nhưng, chủ yếu nhất chính là « Trường Sanh Quyết » bọn họ đều xem không chỉ một lần, từ bọn họ kia đã gặp qua là không quên được bản lãnh đến xem. Luyện thành « Trường Sanh Quyết » khả năng vẫn phải có.

Hiện tại chủ yếu nhất sự tình là cái gì? Dĩ nhiên chính là muốn chạy tới Lạc Dương, Lý Vân Phi cùng hẳn hai cái hảo đồ đệ hẹn ước, muốn là bọn hắn tìm không được chính mình nói, tự đi Lạc Dương, với lại nghe nói Lạc Dương còn có Hoà Thị Bích, có vật kia, tự mình thì có thể đem « Minh Ngọc công » luyện tới Đại viên mãn.

Loạn thế mạng người không bằng chó. Ninh làm thái bình chó, không làm loạn thế người. Những lời này Lý Vân Phi ban đầu không rõ ràng lắm, bây giờ đang ở cái này loạn thế, Lý Vân Phi rốt cuộc biết rồi loại này loạn thế người bị ai.

Đầy đất đều là thi thể, mảnh thôn cũng bị giết sạch, đốt rụi, đoạt hết. Lý Vân Phi phát hiện này chút ít làm lính người liên tiếp ngay cả chó cũng không bằng. Đốt giết đánh cướp, không chuyện ác nào không làm. Khởi nghĩa quân, quân chính quy, mỗi cái quân đội cũng không phải là đánh giặc. Bọn họ giết người tự hướng giết một con gà thông thường một loại. Lý Vân Phi rất chán cảm giác như vậy. Loại này làm cho người ta ác tâm cảm giác. Cho nên, hẳn động thủ, dọc theo đường đi, Lý Vân Phi đều không biết mình giết nhiều ít này chút ít cái gọi là khởi nghĩa quân, giết nhiều ít này chút ít Tùy quân. Dù sao, chỉ cần nhìn thấy có giết người phóng hỏa, hẳn tự sẽ giết hẳn.

Lý Vân Phi phát hiện, quả nhiên máu tươi cùng người mệnh sẽ cho người trưởng thành. Ngắn ngủn bốn năm ngày. Lý Vân Phi phát hiện mình trưởng thành. Hẳn chưa từng có trải qua máu tanh như vậy thời đại. Này so với hẳn tại không gian bể quan mười năm còn muốn khác hẳn thành thực.

Này chút ít quân đội lực chiến đấu rất kém cỏi, Lý Vân Phi giết này chút ít người giống như là tại giết một con gà thông thường một loại dễ dàng. Này chút ít người căn bản tự không biết võ công, có lẽ là loạn thế mang cho này chút ít người thống khổ. Lý Vân Phi không ngờ quân này chút ít người. Hẳn cũng không xen vào. Hẳn duy nhất có thể làm đúng là lấy giết dừng lại giết.

Một ngày kia, Lý Vân Phi cuối cùng đã tới một tòa thành, một vào trong thành liền nghe được tin tức, Thạch Thanh Tuyền Thạch đại gia bị Vương Thông thỉnh đi quý phủ biểu diễn. Này Thạch Thanh Tuyền là danh chấn cả nước kỳ cô gái, lấy tiêu kỹ khiếp sợ đương đại. Cũng coi là trong Đại Đường xuất sắc nhất mỹ nữ chi nhất. Nhớ được này Thạch Thanh Tuyền tiếng tiêu êm tai vô cùng, nghe qua người không một chút bội phục ngũ thể đầu địa. Lý Vân Phi biết được tin tức kia làm sao có thể không nhìn tới nhỉ?

Lý Vân Phi lẫn vào tân khách trong, tiến vào Vương Thông bên trong phủ. Chủ chỗ ở trong chật ních rồi tân khách cùng thị nữ. Bầu không khí càng là rùng rợn vô cùng, người người đều ở hưng phấn mà thảo luận Thạch Thanh Tuyền tiêu nghệ, tự hướng mỗi người đều là nghiên cứu năng chuyên gia kia bộ dáng.

Đang lúc này, Lý Vân Phi đột nhiên phát hiện Đông Minh phái Tiểu công chúa Đôn Uyển Tinh thế nhưng cũng tại tân khách trong. Trong lòng có chút kỳ quái. Hẳn lúc rời đi thực là đã hỏi Đôn Uyển Tinh. Đôn Uyển Tinh lúc ấy mặc dù rất muốn cùng hẳn cùng nơi đến Trung Nguyên tới, nhưng thật giống như bởi vì Đông Minh phái có chuyện quan trọng, cho nên tự không có cùng Lý Vân Phi cùng đi Trung Nguyên. Làm sao hiện tại ngược lại ở chỗ này đâu. Hẳn đi tới. Vô vô Đôn Uyển Tinh bả vai, Đôn Uyển Tinh quay đầu nhìn lại, bỗng chốc vui mừng thiếu chút nữa kêu lên. "Vân Phi, ngươi cũng ở nơi đây a!"

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Ngươi không phải nói các ngươi Đông Minh phái có chuyện quan trọng, không có cách nào đến Trung Nguyên tới, làm sao hiện tại ngược lại tại này Vương Thông quý phủ. Này chuyện gì xảy ra?"

Đôn Uyển Tinh oán hận nói: "Còn không phải hai tên tiểu tử thói làm chuyện tốt! Chúng ta Đông Minh phái sổ sách bị hai tên tiểu tử thói trộm. Thật là tức chết người đi được. Mẫu thân tự phái ta tới Trung Nguyên tìm kiếm sổ sách, chúng ta truy đuổi bọn hắn thật lâu, cuối cùng, biết được bọn họ ở chỗ này xuất hiện quá. Mà bây giờ cái thành phố này nhất đại sự tự là Thạch đại gia biểu diễn! Cho nên, ta cũng vậy để xem một chút, thuận tiện thử thời vận xem một chút có thể hay không tìm được kia hai tên tiểu tử thói." Đôn Uyển Tinh lại xấu hổ nói tiếp: "Cũng thuận tiện xem một chút có thể hay không gặp phải người!"

Lý Vân Phi trong lòng một trận kỳ quái, trộm Đông Minh phái sổ sách? Chuyện này không đúng Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng làm chuyện tốt sao? Chẳng lẽ thực là hai người bọn họ, nội dung vở kịch phát triển làm sao có thể lại nhớ tới đường cũ nhỉ? Liên hỏi: "Vậy các ngươi biết kia hai tên tiểu tử tên sao?"

Đôn Uyển Tinh nói: "Không biết! Bọn họ là len lén vào ta Đông Minh phái trên thuyền, nhưng bị chúng ta phát hiện, về sau, bọn họ tự nhảy xuống biển chạy, chẳng qua là ta thấy bộ dáng của bọn họ, cho nên mẫu thân phái ta đến tìm kiếm bọn họ!"

Lý Vân Phi gật đầu, này hai tên tiểu tử thấy thế nào làm sao giống như là Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng này hai tên tiểu tử. Này lúc Đôn Uyển Tinh lôi kéo Lý Vân Phi, chỉ chỉ phía trước cách đó không xa đắc hai người, nói: "Tự là này hai tên tiểu tử!"

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi nở nụ cười khổ, này hai tên tiểu tử đừng hẳn nhìn chính mặt, chỉ cần nhìn thấy bóng lưng của bọn hắn, Lý Vân Phi là có thể nhận ra bọn họ là ai, này hai tên tiểu tử chính là của hẳn hai cái tiểu đồ đệ, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng.

Đôn Uyển Tinh lôi kéo Lý Vân Phi tự đi tới, lấy tay dùng sức vỗ, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đồng thời quay đầu lại, nhìn thấy phách người của bọn họ, sắc mặt tự thay đổi, xoay mặt tự muốn chạy trốn, Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Hai người các ngươi tiểu tử đã làm gì chuyện xấu! Liên tiếp ngay cả người ta cũng không dám thấy "

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng ngây ra một lúc, đột nhiên xoay mặt, lấy tay dùng sức xoa xoa ánh mắt, cẩn thận nhìn một chút Lý Vân Phi. Sau đó, hai người kinh hô lên, thoáng cái vọt tới, dùng sức ôm Lý Vân Phi. Sau đó nghẹn ngào nói: "Su phụ! Chúng ta rốt cuộc lại gặp được người! Như vậy thật tốt! Thật tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97:: Bạt Phong Hàn

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 97:: Bạt Phong Hàn

Lý Văn Phi thân thủ đẩy ôm chính mình Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng, từ hai người bọn họ hùng ôm bên trong tránh thoát rồi đi ra ngoài. Nhìn trong mắt mang theo nước mắt song long, trong lòng cũng rất là cao hứng, này hai tên tiểu tử, xem ra là công phu có sở trường vào, thế nhưng có thể từ Đông Minh phái trên thuyền trộm đi sổ sách, bản lĩnh không nhỏ a!

Đôn Uyển Tinh chỉ vào Khấu Trọng, Từ Từ Lãng nói: "Văn Phi, người nhận thức này hai tên tiểu tử thú vị a?"

Lý Văn Phi cười cười nói: "Đĩ nhiên nhận thức a, này hai tên tiểu tử nhưng là đồ đệ của ta nhĩ?"

Đôn Uyển Tinh lập bập nói: "Bọn họ. . . Bọn họ là đồ đệ của người?"

Lý Văn Phi nói: "Đúng a! Ban đầu, ta võ công sơ thành, tự nghĩ dạy cái đồ đệ vui đùa một chút, nhìn thấy tư chất của bọn hắn rất tốt, tự thu bọn hắn! Này hai tên tiểu tử a! Ban đầu trộm người ta « Trường Sanh Quyết », Vũ Văn Hóa Cập bởi vì chuyện này tới truy sát ta, ta đánh lui Vũ Văn Hóa Cập sau, lại đem Tà vương cấp gây ra rồi, tự bởi vì chuyện này, Tà vương tới đuổi giết ở tại ta, bọn họ lại không giúp được gì, cho nên, ta đã khiến cho bọn họ chạy trước, tái về sau, ta liền chạy trốn tới các người trên thuyền rồi." Sau đó, Lý Văn Phi "Bỏ nhào" một tiếng gõ đến Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng đầu đã nói nói: "Hai người các người tiểu tử thú vị lại trộm người ta đồ! Có trả hay không khiến người ta nhà."

Khấu Trọng bắt đắc dĩ móc ra Đông Minh phái sổ sách trả lại cho Đôn Uyển Tinh. Đôn Uyển Tinh nhìn một chút Lý Văn Phi, muốn nói lại thôi.

Lý Văn Phi dĩ nhiên biết Đôn Uyển Tinh là có ý gì rồi. Cũng biết Đôn Uyển Tinh là nhìn tự mình ở chỗ này xấu hổ mở miệng. Cho nên nói: "Uyển Tinh có cái gì muốn hỏi, người tự hỏi. Có ta ở đây nơi này, bọn họ nhất định không dám nói láo!"

Đôn Uyển Tinh vui vẻ cười cười, sau đó nói: "Không có cái gì muốn hỏi, sổ sách thừa trở về là tốt."

Lý Văn Phi lắc đầu, nói: "Người không muốn biết, ta lại là muốn biết này hai tên tiểu tử tại sao lại muốn trộm các người sổ sách, vật này bọn họ muốn trước vô dụng!" Nói xong, nhìn hướng Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng hai người.

Khấu Trọng không dám không trả lời, dù sao cổ đại người là rất tôn sư trọng đạo, không thể làm gì khác hơn là thành thành thật thật nói: "Đây là Lý Thế Dân cho chúng ta trộm. Chúng ta lúc ấy lại không tiền, là Lý Thế Dân cho chúng ta đem này sổ sách lên ra tới."

Đôn Uyển Tinh kinh hô: "Lý phiệt! Cái này không thể nào, này sổ sách trong cũng có Lý phiệt cùng chúng ta giao dịch binh khí khoản. Bọn họ trộm vật này không có dùng!"

Từ Từ Lãng nói tiếp nói: "Cũng là bởi vì phía trên này có Lý phiệt khoản, hắn mới cho chúng ta trộm. Lý Thế Dân bọn họ vẫn muốn tạo phản! Nhưng là cha của bọn hắn, Lý Uyên bất kể như thế nào đều không đáp ứng! Cuối cùng, bọn họ nghĩ ra rồi cái chủ ý này, tự là trộm là các người Đông Minh phái sổ sách, như vậy, Lý Uyên sợ Lý phiệt mua binh khí chuyện bị phát hiện rồi, chỉ có tạo phản này có một con đường đi. Lý Thế Dân tự cho chúng ta đi trộm này sổ sách!"

Lý Văn Phi nhú mày nói: "Lý Thế Dân? Thật là lợi hại một người, các người này hai tên tiểu tử, sau này, đừng tại làm loại này việc ngốc rồi. Các người vận khí tốt, bằng không, tại trộm sổ sách lúc bị người giết, các người liền tiếp ngay cả khốc cơ hội cũng không có." Sau đó, Lý Văn Phi nhìn Đôn Uyển Tinh nói: "Này hai tên tiểu tử làm chuyện, ta hướng người nói xin lỗi, hi vọng người có thể tha thứ hai người bọn họ!"

Đôn Uyển Tinh nói: "Sẽ không, ta sẽ không để ở trong lòng."

Đang lúc này, nơi cửa sổ hải kê liên tục, tiếp theo có hai người lẳng không ngưỡng ngã đi vào, ngã bốn chân chổng lên trời. Tân khách như thủy triều phân ra ra. Khoảng không ra một mảng lớn địa phương. Nhìn té trên mặt đất, chỉ hiểu rên rỉ mà bò không dậy nổi hai cái đem cửa tay chân, người người hai mặt cùng mong muốn, bọn họ đều nghĩ không ra có ai người dám lớn mặt như thế, dám xông đến nơi đây sanh sự.

Mà Lý Văn Phi biết, đây tự là Bạt Phong Hàn cùng Phó Quân Du. Quả nhiên, một nam một nữ hiện thân vào miệng xử nam trường cao thẳng anh vĩ, mặc dù khuôn mặt hẹp dài, nhưng là lại là đường viền rõ ràng, hoàn mỹ giống như cái đá cẩm thạch pho tượng, da càng là so sánh nữ hài tử càng thêm trắng nõn trơn mềm, lại không một chút eo là cảm giác. Ngược lại bởi vì ánh mắt sắc bén, khiến cho hắn rất sâu xa phái nam bá đạo cường hoành mị lực.

Trán của hắn chỗ ghim một cái tấm vải đỏ, màu xanh ngoại bào trong là bó sát người màu vàng võ sĩ phục, cộng thêm một kiện da lưng, khiến cho hắn xem ra càng là rộng thắt lưng hẹp, tả hữu thắt lưng mỗi cái treo một đao một kiếm, tuổi tại hai mươi bốn hai mươi lăm ở giữa, hình thái uy vũ chi cực. Lý Vân Phi trong lòng một trận cảm khái, này Bạt Phong Hàn quả nhiên là bán cùng vô cùng tốt, coi như là cái hiếm thấy mỹ nam tử.

Nữ nhân kia tựa là Phó Quân Du, lớn lên cùng Phó Quân Sước rất là tương tự, chẳng qua là, trẻ lại không ít mà thôi. Về mặt Lãnh Nhục Băng sương,

Này lúc, ngồi ở chủ tịch bên trên một cái y sam(quần áo) rách nát lão giả cười dài mà lên, nói: "Hào cái anh hùng xuất thiếu niên, chẳng qua là không biết người ở tại kia Đột Quyết Tất Huyền có quan hệ gì?"

Bạt Phong Hàn sắc mặt lưu lộ ra một chút kinh ngạc, cẩn thận đại lượng rồi lão giả này một lúc lâu, thần nhiên nói: "Nguyên lai là "Hoàng Sơn dật dân" Âu Dương Hi đi, khó trách nhãn lực cao minh như thế. Chỉ là tại hạ không những cùng Tất Huyền chút nào không quan hệ, hay là hắn muốn giết sau mau người."

Mọi người một mảnh xôn xao, nghe người này ý ở ngoài lời cả ngày hạ ba đại Tông Sư Tất Huyền đều không để vào mắt.

Lý Vân Phi xoay mặt vấn đạo: "Uỷển Tinh! Lão đầu này là ai? Rất nổi danh sao?"

Đôn Uyển Tinh gật đầu nói: "Àn, hắn rất nổi danh, là cùng "Tân nhân" Ninh Đạo Kỳ đồng lứa nhân vật. Thành danh hơn bốn mươi năm, cũng sớm đã rút khỏi giang hồ! Người không đứng đối với thiên hạ cao thủ bí mật biết rất nhiều sao? Làm sao không biết người này?"

Lý Vân Phi liếc mắt nói: "Ta đã nói, ta chỉ là biết thiên hạ tuyệt đỉnh cao thủ bí mật, lão đầu từ này võ công quá kém, ta làm sao sẽ biết loại này tiểu nhân vật đâu."

Đôn Uyển Tinh phía sau Thượng Minh hừ lạnh một tiếng, thật giống như Lý Vân Phi là đang khoác lác đồng dạng.

Khẩu Trọng nói: "Sư phụ, xem ra cái tiểu tử này võ công rất cao, bằng không sẽ không kiêu ngạo như vậy a! Bất quá người đàn bà kia thật giống như cùng chúng ta nhận thức Phó Quân Sước rất giống!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Này Bạt Phong Hàn võ công của cũng không tệ lắm! Cùng lão đầu kia không sai biệt lắm!"

Khẩu Trọng còn chưa kịp hưởng ứng lúc, Âu Dương Hi đi đột nhiên đứng dậy, nhất thời sinh ra một loại vạn phu Mạc ngăn cản khí thế, ép tới tại chỗ mỗi cái người đều có chừng thờ không được cảm giác. Lý Vân Phi nhìn một chút thật giống như có chút không thờ nổi Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Đôn Uyển Tinh. Cho nên vận khí nội lực, đem cỗ khí thế này bức lui. Đôn Uyển Tinh này lúc mới trường thoải mái một ngụm Khí Đạo: "Này Âu Dương Hi đi khí thế thật kinh người a!"

Lý Vân Phi ngáp một cái, nói: "Cũng không có cái gì. Thành danh nhiều năm như vậy, nếu là không có điểm bản lãnh, vậy hắn cái thanh này tuổi đều sống đến chỗ trên người."

Này lúc một thanh âm nhu thanh âm, vang lên nói: "Tiểu tử ngươi bằng cái gì tư cách, liên tiếp ngay cả Tất Huyền cũng muốn dè chừng cái mạng nhỏ của ngươi nhĩ?"

Bạt Phong Hàn nhìn cũng không nhìn nói chuyện biết dùng người, thần nhiên nói: "Chuyện như vậy không có nói ra cần thiết đi!"

Lý Vân Phi nhú mày nói: "Làm sao loại này tiểu nhân vật cũng đi ra ngoài mắt mặt đấy! Tìm chết cũng đừng ở chỗ này tìm a, quấy rầy ta xem hí!"

Đôn Uyển Tinh nói: "Ngươi là nói chen vào nói người đánh không lại người trẻ tuổi kia, kia nói chuyện biết dùng người thực là Đông Bình quận đại phái đệ nhất, Thanh Sương phái Đại đương gia Trần Viễn đồn, một tay Thanh Sương kiếm pháp xa gần lừng danh!"

Lý Vân Phi cười nói: "Bất kể hắn là môn phái nào Đại đương gia, hắn cũng không đứng tiểu tử này đối thủ."

Quả nhiên, chủ tịch một người khác đứng lên, đánh giá Bạt Phong Hàn một lúc lâu nói: "Có Vương lão cùng Âu Dương Lão làm chủ, Trần đương gia mới trở về đi!"

Lý Vân Phi vấn đạo: "Này người là ai?"

Đôn Uyển Tinh nói: "Hắn chính là Vương Thế Sung! Đại Tùy triều đình danh tướng! Cũng là trên giang hồ hiếm thấy cao thủ."

Lý Vân Phi nhìn Vương Thế Sung, trong lòng không ngừng đánh giá người này. Cái này Vương Thế Sung tương lai cũng là tranh Bá Thiên hạ một nhân vật a! Bây giờ nhìn lại quả nhiên có chút bản lãnh!

Bạt Phong Hàn nhàn nhạt cười nói: "Tại hạ Bạt Phong Hàn, lần này cùng vị tiểu thư này kết bạn mà đến, phái. . ."

Kia Phó Quân Du lạnh lùng nói: "Ngươi là ngươi, ta là ta! Ai là...của ngươi bạn! Làm sao ngươi sợ."

Bạt Phong Hàn lộ ra không biết nên khóc hay cười thần sắc, thật giống như cũng cảm Phó Quân Du không có biện pháp gì đồng dạng.

Âu Dương Hi đi tay chậm rãi rơi vào kiếm đem chỗ, chỉ một thoáng, trong hành lang gần bảy trăm người đều cảm thấy nội đường làm như nhiệt độ chợt hạ, rét lạnh sát khí, dày đặc toàn trường.

Tất cả mọi người biết vị này mấy chục năm qua vẫn không nhúc nhích kiếm tiền bồi cao thủ xuất thủ sắp tới, không khỏi đều tận lực hướng phía ngoài thổi lui, nhưng xuất không gian.

Mà Bạt Phong Hàn cũng là mất hồ thần quang điện thiểm, áo ngoài không gió mà bay, phát phơ rung động, uy thế thể nhưng một chút cũng không kém hơn đối thủ, giống như tự tin có thể vô địch khắp thiên hạ, không ai bì nổi.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Hai người khí thế cũng còn cũng không tệ lắm! Chẳng qua là nội công tu vi đều chưa ra hình dáng gì!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98:: Thạch Thanh Tuyền

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 98:: Thạch Thanh Tuyền

Tự tại Lý Vân Phi đánh giá Bạt Phong Hàn cùng Âu Dương Hi đi hai người lúc, tròng bên trong hai người đã bắt đầu giao thủ, Âu Dương Hi đi hướng phía trước bước ba bước, đem cùng Bạt Phong Hàn cự ly rút ngắn tới hai trượng. Ánh mắt chợt lóe, trong tay kiếm đã rút ra chút ít, hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Bạt Phong Hàn, một cổ kiếm khí liên từ người này trên mình phát ra. Áp hướng Bạt Phong Hàn.

Mà Bạt Phong Hàn khoe miệng vẫn như cũ mang theo nụ cười, phụ ở phía sau tay, đã túm lên vạt áo, hai tay cùng lúc chụp vào hai tay bên đao và kiếm. Thật giống như muốn đao kiếm cùng sử dụng.

Âu Dương Hi đi cười một tiếng dài, trong tay kiếm đã ra khỏi vỏ. Mà bản nhân khí thế không ngờ có điều đề cao. Bạt Phong Hàn cũng không sợ, trong nháy mắt rút ra bên hông trường đao, nhất thời, một cổ cuồng đại đao khí xông về Âu Dương Hi đi. Đem Âu Dương Hi đi xông về khí thế của mình bức lui.

Hai người nhìn nhau một lúc lâu, Bạt Phong Hàn đao trong tay nhất thời hóa thành một đạo ánh sáng, tấn công hướng Âu Dương Hi đi, Bạt Phong Hàn vào giờ khắc này giành trước xuất thủ. Âu Dương Hi đi trong mắt tinh quang chợt lóe, trong tay kiếm cũng đột nhiên xuất thủ. Hai người đao trong tay kiếm đụng vào nhau. Phát ra một thanh thanh âm điệp tai nhức óc, đại sảnh bên trong mỗi người cũng bị này đao kiếm tiếng va chạm chấn lỗ tai tê dại!

Lý Vân Phi mồm mồm lỗ tai, oán hận nói: "Hai người bọn họ là làm nghề nguội a! Làm sao phát ra lớn như vậy làm nghề nguội thanh. Lỗ tai đều cấp chấn đã tê rần!"

Đơn Uyển Tinh nhẹ nhàng đẩy Lý Vân Phi, nói: "Chớ có nói đùa! Hai người kia công lực thật thật cao a!"

Khấu Trọng cũng tiếp theo nói: "Đúng vậy a, sư mẫu nói rất đúng! Đây Bạt Phong Hàn còn trẻ như vậy, tự lợi hại như thế, thật không biết hắn là thế nào luyện."

Lý Vân Phi nhìn xấu hổ liên tiếp ngay cả lỗ tai đều hồng lên Đơn Uyển Tinh, tay nhắc lên, đập vào Khấu Trọng đầu bên trên, nói: "Người tạm thời nói giỡn, sư phụ vui đùa cũng là người có thể nở ! Coi như là ta không quan tâm, nhưng, người ta là nữ hài tử, hội xấu hổ, người cũng quá không để cho người ta nữ hài tử mặt mũi." Nói xong, hướng Khấu Trọng mở trừng hai mắt.

Khấu Trọng hội ý nói: "Nào có a, ta chỉ là nhìn sư phụ cùng sư mẫu xứng đôi mà thôi. Sư phụ không nên trách tội ta kéo!"

Đơn Uyển Tinh ở bên cạnh xấu hổ đầu đều nhanh thấp đến trên mặt đất, tay không ngừng nắm mép váy, thoát nhìn, là khẩn trương vạn phần.

Lý Vân Phi cũng không ngờ rồi hãy nói chuyện này, nếu là Đơn Uyển Tinh xấu hổ chạy mất, kia nhưng sẽ thua lỗ lớn! Cho nên, lôi kéo Khấu Trọng nói: "Đừng mở loại này nói giỡn, người xem một chút này Bạt Phong Hàn cùng Âu Dương Hi đi, hai người kia nếu là thật đã đánh nhau, thua người tám chín phần mười là Âu Dương Hi đi."

Từ Từ Lăng cũng sắp lên miệng tới hỏi nói: "Đây Âu Dương Hi đi thành danh nhiều năm như vậy, làm sao sẽ bại bởi cái này Bạt Phong Hàn nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Các người đều phải biết rằng, Âu Dương Hi đi thành danh mặc dù thật lâu, nhưng lấy ta chứng kiến, Bạt Phong Hàn vẫn là hơn một chút. Không tin các người xem một chút kết quả."

Tự tại Lý Vân Phi lúc nói chuyện, đại sảnh bên trong giao chiến đã đến gay cấn, Bạt Phong Hàn đã coi như là chiếm cứ chủ động, hắn lợi dụng cái này kia quỹ dị Mạc biến thành bộ pháp, tránh né rồi Âu Dương Hi đi công kích. Mà Âu Dương Hi đi cũng bởi vì nhìn không thấu, này Bạt Phong Hàn bộ pháp, cho nên, động thủ lúc lộ ra về chân tay co còng, công kích đã không có lúc mới bắt đầu mạnh như vậy mãnh liệt cương liệt.

Bất quá Âu Dương Hi đi không hổ là thành danh nhiều năm người từng trải, người chỉ một thoáng hướng phía sau vừa lui sau đó lại vừa vào, tựa tại này vừa lui vừa vào ở giữa, Âu Dương Hi đi đã tránh ra Bạt Phong Hàn bộ pháp phạm vi, vọt đến rồi Bạt Phong Hàn bên trái, trong tay kiếm hóa thành như sóng to gió lớn kiếm ảnh, tấn công hướng Bạt Phong Hàn.

Bạt Phong Hàn thật giống như sớm tựa biết trước rồi có hiệu quả như vậy thông thường một loại, tinh táo hướng cái không sóng không gió đậm sâu, mặt bên trên tinh như dừng lại thủy, thân hình vội vàng thối lui mấy trượng sau, lại đoạt về, hoành đao phong chống chọi Âu Dương Hi đi kiểm thế.

Cứ như vậy, người tới ta đi, kiếm đao cùng hướng, kiếm đao tương giao. Hai người thế nhưng lại lần nữa đánh cái lực lượng ngang nhau! Kiếm ảnh trong ánh đao, hai người đều lộ ra vẻ trầm tĩnh dị thường, bởi vì là(vì) bọn họ cũng đều biết, vô luận là ai, chỉ cần một cái không cần thận, một cái không lưu ý, sẽ chết ở đối phương trên tay.

Từ Từ Lăng lời kéo Lý Vân Phi vấn đạo: "Sur phụ, người không phải nói này Bạt Phong Hàn hơn một chút sao? Làm sao bây giờ nhìn lại hai người lại là lực lượng ngang nhau đấy!"

Lý Vân Phi nhìn một chút chu vi đều dựng thẳng trước lỗ tai nghe lên người, cười nói: "Bây giờ là như thế! Nhưng là tất cả mọi người quên rồi một chuyện!"

Khấu Trọng vội vàng hỏi: "Chúng ta quên rồi chuyện gì?"

Lý Vân Phi hừ một tiếng, nói: "Các người đều quên rồi Âu Dương Hi đi hiện tại đã có hơn 70 tuổi, hần thể lực còn có thể kiên trì thời gian bao lâu mãnh liệt giao phong? Đối thủ của hắn là thân thể lực, tinh lực đều thắng ở tại hắn thanh niên! Chỉ cần Âu Dương Hi đi một rồ về mỗi một! Nghênh đón hắn tựa sẽ là cuồng phong như mưa rào công kích! Khi đó, các người đoán đem sẽ như thế nào."

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, Âu Dương Hi đi khí lại bắt đầu có chút ồ ồ chút ít. Mà Bạt Phong Hàn công kích so với mới vừa còn muốn mãnh liệt!

Đang lúc này, một trận tiêu âm bỗng nhiên vang lên! Kia tiêu âm kỳ diệu cực kỳ, ngừng ngắt vô thường, mỗi tại đao kiếm giao kích không gian bên trong như hiện như ẩn, mà tinh thái chỗ lại ở âm tiết không có có một chút giai điệu, thật giống như là tiện tay vung tới ngẫu hứng chi tác. Nhưng lại khiến người khó mà tin được tại này như sóng to gió lớn đao kiếm tương giao trong âm phù cùng âm phù ở giữa hô hấp, vui mừng câu cùng vui mừng câu ở giữa chuyển ngoặt, xuyên thấu qua tiêu âm, hoàn mỹ dung hợp ở chung một chỗ, ngay cả có gián đoạn, nhưng nghe âm trong đó nhưng cũng có chạy dài không nghỉ, chết rồi sau đó mình triển miên cảm giác. Kia hóa hầu thành tựa, xác thực đã đạt đến tột đỉnh lên chí cực tiêu đạo siêu phẩm.

Liên tiếp ngay cả Lý Vân Phi cái này luôn luôn không nghe âm nhạc thường dân, cũng nghe chính là như si như say. Toàn bộ người cũng theo Tiêu âm bỗng nhiên ngẩng cao khẳng khái, bỗng nhiên u oán trầm thấp, cao tới vô hạn, thấp chuyển vô cùng, trong lúc nhất thời Lý Vân Phi cảm giác được trong đó đều đã nghe được ngay đại.

Tràng bên trong kích đấu hai người sát ý đại tiêu, riêng phần mình dùng cái hư chiêu sau, tựa phân ra ra. Đứng nghiêm cung nghe!

Tiêu âm từ như gần như xa hóa thành dây dưa không nghỉ, thanh âm nhẹ chuyển ôn nhu, mặc dù quay lại ở tại yên lặng không nghe thấy hô hấp đại sảnh mỗi một tác không gian bên trong, hết lần này tới lần khác lại có đến từ cùng vô hạn phương xa bên trong mờ mịt khó dò. Mà khiến người tâm say đắm ở tiếng trời trong. Giống như là cái thần bí mà cô độc người tại giữa thiên địa lâm lâm độc hành, gọi lên mỗi người ẩn sâu thống khổ cùng sung sướng, dâng lên nghĩ lại mà kinh thương thế.

Đột nhiên Tiêu âm tái chuyển, một loại đi qua cực độ nội liệt nhiệt tình xuyên thấu qua sáng ngời cân xứng âm phù tán phóng ra, dường như mềm nhẹ kể ra trước một một cá nhân trong nội tâm chuyện xưa. Tiêu âm chợt nghỉ. Trong đại sảnh không người nào có thể nói ra nói tới.

Nơi đây chủ Nhân Vương thông lúc này đột nhiên ngửa đầu bi ngâm, âm điệu thê lương nói: "Mà thôi! Mà thôi! Đắc nghe thấy Thạch tiểu thư cái này khúc, sau này chỉ khó khăn lại có tin lành nghe được lọt vào tai, tiểu thư Tiểu nghệ chẳng những tấn đắc là mẹ chân truyền, còn trò giỏi hơn thầy, Vương Thông bái phục."

Âu Dương Hi đi tinh quang bắn ra bốn phía ánh mắt trong cũng lộ ra rồi ôn nhu vẻ, cao giọng nói: "Thanh xoáy tiền kéo vừa gấp, sao không đi vào một thấy, làm bá bá xem một chút người lớn lên có bao nhiêu hướng Tử Tâm."

Lý Vân Phi cũng gào to một tiếng nói: "Lý Vân Phi lạy bên trên! Không biết Thạch đại gia có thể hay không hiện thân gặp mặt?"

Mọi người một mảnh xôn xao, Lý Vân Phi một chiêu thua Vũ Văn Hóa Cập, sau đó, sát thương Vũ Văn Hóa Cập thủ hạ cao thủ hơn ba mươi danh, sau chạy trốn Thạch Chi Hiên đuổi giết, cũng giết chết Hải Sa Bang đầu rỗng, kinh sợ thối lui Hải Sa Bang mọi người, cái này sự tích đã sớm truyền đến Trung Nguyên. Lúc này, như vậy một cái người thần bí vật hiện thân, này chút ít người như thế nào lại không kinh ngạc đấy!

Vương Thông lúc này cũng nhìn hướng Lý Vân Phi lên tiếng địa phương, nói: "Nguyên lai là "Kiếm Thánh" giá lâm, không có từ xa tiếp đón! Lỗi! Lỗi!"

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn hướng Vương Thông, hắn thật sự là không biết này "Kiếm Thánh" là có ý gì! Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cũng là bộ mặt kinh ngạc, hắn cho tới bây giờ đều không biết mình sư phó đã vậy còn quá lợi hại!

Lý Vân Phi nói: " "Kiếm Thánh" ? Chuyện này ta là sao không biết?"

Vương Thông cười dài nói: " "Kiếm Thánh" có điều không biết, bởi vì các hạ kiếm pháp cao tuyệt, danh truyền Trung Thổ, "Kiếm Thánh" này danh hiệu tuyệt đối là mọi người đối với người tôn kính, không có bất kỳ thời phỏng ý tứ!"

Lý Vân Phi cười nói: " "Kiếm Thánh" gì đó ta không quan tâm." Nói đến chỗ này thanh âm đột nhiên lớn lên, nói: "Chẳng qua là không biết Thạch đại gia có thể hay không hiện thân gặp mặt!"

Lúc này mái hiên chỗ truyền đến một tiếng mềm nhẹ tiếng thở dài, chỉ nghe một trận ngọt không cách nào hình dung thanh âm truyền vào đại sảnh nói: "Gặp nhau không bằng không gặp, thanh xoáy phụng mẹ di mệnh, đặc biệt tới là(vì) hai vị thể sợ thối một khúc, chuyện này vừa rồi, thanh xoáy đi vậy." Bên trong phòng khách đột nhiên lúc một mảnh xôn xao, rồi rít nói giữ lại. Mà Bạt Phong Hàn cùng Phó Quân Du cũng vận khởi khinh công rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99:: Lý Thế Dân

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 99:: Lý Thế Dân

Lý Vân Phi nhìn trong đại sảnh hồng mọi người, không khỏi thở dài, đối với bên cạnh chúng nhân nói: "Thạch đại gia đã đi rồi, chúng ta cũng đi thôi! Nơi này thật sự không có cái gì có thể làm cho ta lưu lại rồi."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đều gật đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta đi thôi!" Đôn Uyển Tinh cũng đồng ý đi.

Khách sạn, Lý Vân Phi cùng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng ba người ngồi ở bên cạnh bàn, nói chuyện phiếm. Lý Vân Phi phải biết rằng tại sao Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng sẽ đi trộm Đông Minh phái sổ sách! Chuyện này tại sao lại rơi vào Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng trên người.

Khấu Trọng tự đem gần nhất phát sinh chuyện nói cho Lý Vân Phi, nguyên lai, bọn họ từ rừng cây chạy trốn sau, vốn định đến Lạc Dương đi đợi(các loại) Lý Vân Phi, nhưng là bọn họ phát hiện mình trên mình là phân văn không có! Muối lậu bọn họ không thể làm gì khác hơn là tìm cách tìm chút tài lộ.

Đã trải qua rất nhiều việc, bọn họ cũng không có kiếm được cái gì tiền. Bất quá dựa vào thiên phú của mình cùng cố gắng. Hai người công phu càng ngày càng tốt. Cuối cùng, bọn họ gặp được Lý Thế Dân. Mà Lý Thế Dân dĩ nhiên đang lo làm sao xúi giục cha của mình Lý Uyên. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nhìn thấy Lý Thế Dân mặc trên người mang hòa đàm phun giống như là công tử thế gia, tự muốn đi trộm Lý Thế Dân đồ. Ai biết lại bị phát hiện. Mà Lý Thế Dân cũng nghĩ đến rồi cái này trộm sổ sách phương pháp xử lý. Về sau, Lý Thế Dân dẫn bọn họ đi huấn luyện trộm đồ bản lãnh. Sau đó, thừa dịp Lý Thế Dân cùng Đông Minh phái nói chuyện làm ăn lúc đi trộm sổ sách. Tiếp đó lại bị Đôn Uyển Tinh phát hiện. Cho đến gặp được Lý Vân Phi.

Đang lúc Lý Vân Phi ba người nói chuyện với nhau lúc, đột nhiên, nghe được một trận đập cửa. Lý Vân Phi mở cửa, là Đôn Uyển Tinh tại gõ cửa.

Lý Vân Phi đem Đôn Uyển Tinh đón đi vào. Đôn Uyển Tinh ngồi xuống, khẩu khí trầm thấp nói: "Vân Phi, sổ sách tìm được rồi, ta cũng vậy phải về Đông Minh phái đi. Ta tới cùng người nói lời từ biệt."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Người đã không muốn đi, vậy người tự đem sổ sách cấp cầm cái Thượng Minh, để cho hắn mang về, người tự mình cũng có thể ở lại Trung Thổ du ngoạn mấy ngày a, ta tin tưởng Đông Minh phu nhân nhất định sẽ đáp ứng."

Đôn Uyển Tinh nhướn miệng cười, nói: "Đúng vậy! Ta có thể để cho bọn họ đi về trước! Dù sao có người bảo vệ ta, tin tưởng so với bọn họ bảo vệ muốn an toàn nhiều!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, người tự đi uống Thượng Minh bọn họ nói rõ ràng. Để cho bọn họ đi về trước, tình Đông Minh phu nhân lo lắng sổ sách an toàn!"

Đôn Uyển Tinh vội vàng đứng lên, chạy ra ngoài, một bên chạy vừa nói: "Ta lập tức đi ngay!" Lý Vân Phi cười nhìn Đôn Uyển Tinh lao đảo chạy ra ngoài, nhẹ nhàng nói: "Thật là một khả ái cô nương!" Nói xong, nhìn lớn lên trước miệng, bộ mặt ngốc trẻ Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng vẫn đạo: "Các người này phó biểu tình là có ý gì?"

Khấu Trọng ôm cổ Lý Vân Phi nói: "Sự phụ tự là sự phụ quả nhiên lợi hại, sự mẫu trong khoảng thời gian này truy xét chúng ta, đây chính là hung thần ác sát thông thường một loại. Chúng ta bây giờ sợ nhất người chính là nàng rồi. Thực là tại sự phụ trước mặt của người vẫn là như vậy nghe lời, sự phụ quả nhiên là chúng ta tấm gương!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Các người tấm gương là ta ta bất kể, chẳng qua là, ta muốn nói cho các người biết, các người muốn cố gắng luyện công. Tranh thủ vượt qua ta!"

Khấu Trọng nói: "Vượt qua sự phụ chúng ta tự không nhanh như vậy hy vọng, nhưng, chúng ta bây giờ lớn nhất hi vọng đó là có thể vượt qua cái kia Bạt

Phong Hàn."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Đã có theo đuổi, vậy các ngươi tự đi nỗ lực làm! Bằng không, không thể nào thực hiện."

Này lúc, một trận thanh âm từ môn ngoài truyền tới "Tại hạ Thái Nguyên ở lại giữ Lý Uyên con trai thứ hai Lý Thế Dân hiệp xá muội cầu kiến "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi."

Lý Vân Phi nhú mày, hẳn đối với cái này thời không Lý Thế Dân không có một chút điểm hảo cảm, cái này Lý Thế Dân thật sự là cái đối trá chí cực người. Luôn mồm vì dân chúng vì thiên hạ thương sinh, tuy nhiên nó vì ngôi vị hoàng đế nhắc lên nội chiến. Dùng cái gọi là tình huynh đệ, lợi dụng Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng một lần một lần. Mà cái này Lý Tú Ninh càng phải như vậy, Khấu Trọng thẳng tuốt thích nàng, mà nàng lại bởi vì vì gia tộc, bởi vì môn phiệt lần lượt ruộng bỏ Khấu Trọng. Lý Vân Phi thật sự không muốn gặp lại hai người kia. Thực là, bọn họ nếu tới rồi. Vốn không có thể đem người cự chỉ môn ngoài.

Lý Vân Phi dùng nháy mắt ra hiệu cho, Khấu Trọng đi quá mở mở cửa. Lý Vân Phi trên dưới đánh giá một phen Lý Thế Dân, Lý Thế Dân là cái khôi ngô thanh niên, sinh phải là mặt vuông tai lớn, diện mạo bên ngoài uy vũ, mắt như điểm nước sơn, sáng láng có Thần, lúc này ngao nghể đứng thẳng, ý thái tự nhiên, nhất phái uyên dung nhạc trí khí độ, dạy người tâm gãy. Đi theo phía sau một cái nữ giả nam trang nữ nhân. Trường chính là mặt như quan ngọc, môi hồng răng trắng, lộ ra vẻ tuấn tú phi phạm, bây giờ là nữ giả nam trang, càng lộ vẻ có một loại anh khí. Một chút cũng không thể so với Đôn Uyển Tĩnh sai. Nghĩ đến tự là Lý Thế Dân muội muội Lý Tú Ninh rồi.

Lý Vân Phi trong lòng cảm khái, này Lý Thế Dân lớn lên thái độ đúng là bất phàm, không trách được có thể làm cho nhiều như vậy văn thần Võ Tướng thần phục. Bất luận này Lý Thế Dân nhân phẩm như thế nào. Chẳng qua là nhìn lời nói cử chỉ, quả thật làm cho lòng người gãy. Mà này Lý Tú Ninh, lớn lên xinh đẹp, cử chỉ văn nhã, người càng thêm có gan anh khí.

Lý Vân Phi nói: "Không biết Nhị công tử đến đây có gì muốn làm?"

Lý Thế Dân ôm quyền nói: "Thật sự không biết hai vị huynh đệ là các hạ đệ tử, để cho bọn họ làm ra chuyện như vậy, thật sự là xin lỗi, đến đây nói xin lỗi, hi vọng tha thứ thì cái!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Đây là bọn hắn tự chuốc lấy, cùng ta không liên quan, nếu như, bọn họ bởi vì trộm đi sổ sách mà bị giết, đó cũng là bọn họ gieo gió gặt bão, cùng người không có cang. Nhị công tử không muốn đề ở trong lòng." Lý Vân Phi trong lòng sợ hãi than, này Lý Thế Dân cũng đúng là cái thông minh lanh lợi vô cùng người, mình biết mình hiện tại đã biết rồi chuyện này, còn tới nói xin lỗi. Thuận tiện hạ thấp tự mình đối với hắn chán ghét. Với lại, hắn còn có thể trước tiên biết chỗ ở của mình. Thực không phải bình thường lợi hại.

Lý Thế Dân lắc lắc đầu nói: "Không, chuyện này không chính xác là lỗi của ta, ta chỉ là xem không quá Dương Quảng hành động, mà bây giờ quần hùng nổi lên bốn phía, tranh giành Trung Nguyên. Trăm họ nước sôi lửa bỏng, Thế Dân bất tài, muốn cứu trợ thiên hạ dân chúng! Mới sẽ làm ra chuyện như vậy! Thế Dân. . ."

Lý Vân Phi cắt đứt lời của hắn, nói: "Ta đã nói rồi, chuyện này ta không có đề ở trong lòng, với lại, coi như là ngươi phải nói xin lỗi, ngươi cũng có thể đi tìm Đông Minh phái nhân đạo xin lỗi. Không cần tới tìm ta."

Lý Thế Dân nói: "Ta lần này tìm đến ngài, cũng không riêng gì đạo tội một chuyện, còn có, chúng ta Lý gia gần nhất nhận được một cái tin, Vũ Văn phiệt người phái Vũ Văn Vô Định trước đến đối phó hai vị huynh đệ, ta vốn là nghĩ đến hướng hai vị huynh đệ báo tin. Gặp được Đôn Uyển Tĩnh, biết được ngài là sư phụ của bọn họ, có ngài tại bọn họ bên cạnh, ta liền yên tâm." Nói xong, còn bộ mặt vui mừng bộ dạng.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cũng bị Lý Thế Dân cảm động lệ nóng doanh tròng, nhìn Lý Thế Dân trong ánh mắt đều mang theo cảm kích. Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Chuyện này ta biết rồi, đa tạ ngươi nhắc tới tình chúng ta. Chúng ta hội chú ý."

Lý Thế Dân nói: "Làm sao sẽ nhỉ? Bằng võ công của ngươi, Vũ Văn Vô Định coi như là tới rồi, cũng không có cái gì dùng, coi như là hắn tới rồi, cũng là hữu khứ vô hồi."

Lý Vân Phi kiêu ngạo gật đầu nói: "Đây là tự nhiên, Vũ Văn Vô Định võ công của liên tiếp ngay cả Vũ Văn Hóa Cập cũng không bằng, coi như là tới rồi, có thể như thế nào. Hắn có lẽ lấy được tin tức là chỉ có Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng ở chỗ này, ai biết, tự tại ngày hôm qua, ta lại cùng bọn họ gặp nhau rồi." Lý Vân Phi đánh cái ha ha, nói: "Ngươi có thể nhắc tới tình bọn họ, bọn họ nhất định thật cao hứng! Ta thay bọn họ tái hướng ngươi đạo cái cảm ơn."

Lý Thế Dân có lẽ là nghe ra Lý Vân Phi khẩu khí bên trong không nhận được, cho nên đạo nói: "Chúng ta còn có chuyện, sẽ không quấy rầy ngươi sao thầy trò nói chuyện."

Lý Vân Phi hiện tại thật là vạn phần thích cái này cường giả vì tôn thế giới, cái này đường đường Đường Thái Tông đều được cung kính nói chuyện với mình. Một có một chút không nhận được, lập tức liền rời đi, cảm giác như vậy thật sự là quá sung sướng.

Nhìn thấy Lý Thế Dân cùng Lý Tú Ninh rời đi, Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Tiểu Trọng, tiểu Lăng, ngươi sao có gan phát hiện gì?"

Khấu Trọng suy nghĩ một chút nói: "Lý Thế Dân rất nói nghĩa khí. Cái này Tú Ninh hôm nay rất đẹp! Ha ha!"

Lý Vân Phi liếc mắt, nói: "Cũng biết nữ nhân! Ta hiện tại nói cho các ngươi biết hai câu vĩnh viễn cũng không thể nào quên lời nói! Hội đối với các ngươi có trợ giúp !"

Từ Từ Lăng nhận thức thật tình thật nói: "Sư phụ, người nói!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Câu thứ nhất là, vĩnh viễn không nên tin một cái chánh khách lời nói! Lời của hắn không có một câu nói là thật tâm." Lý Vân Phi dùng một chút nói: "Câu thứ hai là, Lý Thế Dân từ đầu tới đuôi đều là cái điển hình chánh khách."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 100:: đánh lén

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 100:: đánh lén

Đêm, tất cả mọi người đang ngủ say, đột nhiên, Lý Vân Phi đóng chặt lại hai mắt đột nhiên mở ra, hắn cảm giác được bên cạnh gian phòng có một cỗ sát khí đánh tới. Kia gian phòng là Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng gian phòng. Hai người bọn họ huynh đệ thật giống như cho tới bây giờ đều là ăn ở cùng một chỗ. Lý Vân Phi một cái trở mình mà lên. Trong nháy mắt mặc quần áo vào.

Một chưởng đánh nát cùng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cách xa nhau vách tường. Vọt đi vào. Quả nhiên, có năm cái Hắc y nhân lén lút lút xông vào. Thật giống như phải bắt được Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng.

Này mấy cái Hắc y nhân rất cẩn thận nhìn từ tường bên kia xông vào Lý Vân Phi, trong tay binh khí không tự chủ nắm thật chặt, sau đó, đứng ở nơi đó, nhìn từ trên xuống dưới Lý Vân Phi, thật giống như có chút kinh ngạc Lý Vân Phi ra sân phương thức có chút cùng người khác bất đồng.

Mà lúc này, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cũng bị vách tường sụp đổ thanh âm thức tỉnh, bọn họ một mở mắt, đột nhiên nhìn thấy mình trước giường mấy cái Hắc y nhân, sau đó, "A!" Một tiếng hô lên.

Lý Vân Phi vuốt vuốt bị tiếng la ầm ĩ tê dại lỗ tai, mắng: "Hai người các ngươi khôn kiếp, nhỏ giọng một chút, tai ta dọa cũng bị các ngươi ầm ĩ điếc. Nhỏ giọng một chút. Ta không đúng đã đã tới sao?"

Khấu Trọng ngồi dậy, vẫn đạo: "Sư phụ, bọn họ là ai, tại sao lại ở chỗ này."

Này mấy người vừa nghe thấy Khấu Trọng là Lý Vân Phi sư phụ sau, sắc mặt đột nhiên thay đổi, sau đó, mấy người lẫn nhau nhìn một chút, sau đó, trong đó bốn người đột nhiên xuất thủ, tấn công hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi theo tay chặn bốn người này công kích. Sau đó, nhìn hướng còn dư lại khác một cái Hắc y nhân, này người thế nhưng bỏ qua rồi tấn công hướng Lý Vân Phi mấy người, một cái xoay người, phá vỡ cửa sổ, chạy ra ngoài.

Mà này vài cái bị quăng đi người, thế nhưng không công kích liều mạng trước Lý Vân Phi, thật giống như tại là(vì) vứt bỏ chính mình cái kia người tranh thủ thời gian. Lý Vân Phi một chưởng đánh nát xui một cái. Sau đó, cũng từ cửa sổ nhanh đi ra ngoài. Đáng tiếc, bên ngoài phòng mật đã không có bóng người. Kia cái Hắc y nhân đã chạy trốn. Lý Vân Phi nhíu mày, đi vào.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đã mặc quần áo tử tế, mà Đơn Uyên Tĩnh cũng nghe thấy rồi vách tường sụp đổ thanh âm cùng đánh nhau thanh âm. Người cũng nhanh chóng chạy tới. Tới rồi Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng trong phòng.

Đơn Uyên Tĩnh nhìn cũng ở trong phòng bốn cái Hắc y nhân, cũng đã sập cũng vách tường, vẫn đạo: "Vân Phi, đây là chuyện gì xảy ra?" Lý Vân Phi nhíu mày, nói: "Ta cũng không biết. Tiểu Trọng, tiểu Lăng, các ngươi đi đánh bồn nước lạnh tới. Ta hữu dụng."

Hai người đáp một tiếng, bỏ chạy đi đánh bồn nước lạnh, chạy đi vào, đưa cho Lý Vân Phi. Lý Vân Phi bùng lên trong tay chậu nước. Thoáng cái ngang ngược tại rồi trong đó một cái Hắc y nhân trên mặt. Kia cái Hắc y nhân bị một bát nước lạnh. Thoáng cái tự tỉnh lại. Hắn đầu tiên là cẩn thận nhìn trước mặt mấy người. Sau đó, nhìn một chút bên cạnh mình còn tại té xỉu vài cái người mình, thấp cúi đầu của mình sợ. Hắn bây giờ là mình bạch rồi tình cảnh của mình. Chỉ bằng một mình hắn, hắn bắt kẻ như thế nào cũng không chạy thoát được đâu.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng cười cười nói: "Ngươi cũng không cần nằm mơ chạy trốn! Ngươi trốn không thoát đâu. Chỉ cần ngươi nói cho ta, là ai nhượng ngươi tới bắt hai người bọn họ ! Hơn nữa nói ra các ngươi điểm tụ tập, ta liền không giết ngươi! Còn thả ngươi. Ngươi phải biết rằng, tánh mạng vật này là rất quý đắt tiền!"

Này Hắc y nhân vẫn cúi đầu, không nói lời nào, trầm mặc. Lý Vân Phi cười cười nói: "Coi như là ngươi không nói lời nào, ta cũng biết là ai mệnh lệnh!" Hắn vẫn là không nói lời nào. Còn hơn hỏi này nữa muốn trầm mặc.

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Ngươi cho là ta là đang dối gạt ngươi? Không, các ngươi là Vũ Văn phiệt người đi! Mới vừa chạy trốn người tự là Vũ Văn phiệt Vũ Văn Vô Định đi!" Kia Hắc y nhân nghe thấy Lý Vân Phi lời nói, sắc mặt đột nhiên biến đổi, nhưng lập tức tự lại biến hồi nguyên dạng. Vẫn là không lên tiếng. Lý Vân Phi cười khò một tiếng, hắn biết này chút ít người toàn bộ đều là nhận quá nghiêm khắc huấn luyện người! Nói cái gì cũng sẽ

không nói.

Lý Vân Phi nói: "Ta biết các ngươi đều là nhân quá nghiêm khắc huấn luyện người! Cái gì cũng không biết nói, thực là, ngươi có hay không nghĩ tới, coi như là các ngươi chết rồi, Vũ Văn Vô Định cũng sẽ không để ý ngươi. Với lại ngươi chết sau này, cha mẹ của ngươi, con gái của ngươi làm sao bây giờ? Cha mẹ của ngươi sẽ mất đi nhĩ tử, mà con gái của ngươi sẽ mất đi phụ thân. Bọn họ sẽ cỡ nào thương tâm? Ngươi tự không hẳn có năng lực nhóm thủ nghĩ xem!"

Này cái Hắc y nhân vẫn là không nói lời nào, giống như là câm đồng dạng. Lý Vân Phi cười khê một tiếng, quay đầu, đối với Khấu Trọng nói: "Ngươi tại đi đánh một chậu nước toilet. Ta cũng không tin, nơi này tất cả mọi người là hướng hán tử trung!"

Hắc y nhân rốt cục mở ra câu thứ nhất miệng "Ngươi đừng quá phí sức tức giận, bọn họ cũng sẽ không nói gì. Cha mẹ của chúng ta con cái đều ở Vũ Văn phiệt trong. Muốn là bọn họ biết chúng ta nói cái gì? Kia cha mẹ của chúng ta con cái đều sẽ không toàn mạng! Kỳ thực, ai lại muốn chết nhĩ?"

Lý Vân Phi cười toe toét miệng bật cười, nói: "Ngươi có thể nói cho ta những chuyện này đã nói lên ngươi không muốn chết! Nhưng, ngươi lại sợ cha mẹ của ngươi hài tử gặp chuyện không may, cho nên, ngươi cái gì cũng không chịu nói là đi!"

Hắc y nhân gật đầu. Lý Vân Phi nói tiếp: "Này không sao cả, ngươi hoàn toàn có thể nói cho ta Vũ Văn Vô Định chỗ tồn tại, ta sẽ đi giết hắn, sau đó, một mình ngươi mai danh ẩn tích đến một chỗ không người nào biết địa phương ẩn cư. Như vậy, cũng không ai biết đây là ngươi tiết lộ, với lại, ngươi cũng có thể giữ được mạng của mình, như vậy không thật là tốt sao? Ta bảo đảm tại gian phòng này tất cả mọi người sẽ không nói ra đi. Như thế nào?"

Này Hắc y nhân trầm mặc thật lâu, sau đó, gật đầu, nói: "Hảo, ta đáp ứng ngươi, nhưng, ngươi không thể để cho bí mật kia trụ sở bất cứ người nào chạy mất! Bọn họ tất cả mọi người phải chết!"

Lý Vân Phi cười nói: "Hảo, ta đáp ứng ngươi thỉnh cầu! Ta sẽ không bỏ qua bất cứ người nào."

Giải quyết còn dư lại mấy người sau, này Hắc y nhân mang theo Lý Vân Phi, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Đơn Uyển Tinh cá nhân tới rồi vùng ngoại ô một cái bí ẩn sơn cốc. Hắc y nhân chỉ chỉ bên trong sơn cốc, nói: "Vũ Văn Vô Định ở chỗ này. Trong đó còn có chừng hai mươi - hảo thủ."

Lý Vân Phi gật đầu, hướng Hắc y nhân nói: "Ngươi phía trước dẫn đường!"

Hắc y nhân ở phía trước đi từ từ trước, không ngừng né qua trong đó bầy rập cùng cơ quan. Cuối cùng, đi vào sơn cốc bên trong. Trong sơn cốc này đang đắp vài tòa rất đơn sơ phòng ốc! Lý Vân Phi kỳ quái nhìn này chút ít phòng ốc, hướng Vũ Văn phiệt đại gia tộc như thế, làm sao sẽ đem bí mật điểm liên lạc kiến tạo như thế đơn sơ. Này Hắc y nhân nhìn ra Lý Vân Phi trong mắt tiếc nuối, chủ động nói: "Chúng ta tại nhỏ như vậy thành thị là không có cái gì điểm liên lạc. Về sau chữ Văn đại nhân nhận được rồi Khấu Trọng thiếu hiệp cùng Từ Từ Lăng thiếu hiệp tin tức sau, tự chạy tới, ở chỗ này tùy tiện thành lập rồi một cái điểm liên lạc, hảo cho chúng ta có một tạm thời điểm dừng chân! Với lại, chúng ta cũng không biết đại nhân ngài cùng hai vị thiếu hiệp sẽ cùng rồi, bằng không, chúng ta cũng không sẽ lớn như vậy dám đi lướt kiếp hai vị thiếu hiệp!"

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết này Vũ Văn Vô Định không biết hán và Khấu Trọng, Từ Từ Lăng sẽ cùng. Dù sao ba người mới vừa gặp nhau! Ai cũng không có thể nhanh như vậy nhận được tin tức!

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Hảo, ngươi tự tại miệng sơn cốc coi chừng dùm, ta nghĩ ngươi cũng nhất định không ngờ có bất cứ người nào chạy trốn đi!"

Hắc y nhân gật đầu, hẳn tự nhiên sẽ không để cho bất cứ người nào từ trong sơn cốc này trốn ra được! Đây cũng là quan hệ đến hán vận mệnh của mình cùng cha mẹ của hán con cái vận mệnh, cho nên, Lý Vân Phi rất yên tâm để cho hán rời đi tầm mắt của mình!

Lý Vân Phi cùng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Đơn Uyển Tinh, một người đứng tại một cái cửa phía ngoài, cùng nơi, đá văng đại môn, vọt đi vào, tự tại những người đó phản ứng không kịp nửa lúc, mỗi người đều đã liên tiếp ngay cả giết hơn vài người. Còn đang trong giấc mộng này chút ít người làm sao cũng không nghĩ tới sẽ có người đột nhiên xuất hiện ở điều bí mật này điểm liên lạc bên trên, với lại, còn tránh được tất cả cơ quan, bầy rập sau đó trở về nơi này. Cho nên, nghênh đón bọn họ chỉ có tử vong một con đường. Trong nháy mắt, Lý Vân Phi đã đem gian phòng này tất cả mọi người giết chết rồi, dưới tình huống này, nếu là còn lãng phí thời gian, vậy hẳn nhưng tự thật sự là quá kém.

Lý Vân Phi lau trên thân kiếm máu tươi, trong lòng đột nhiên lên rồi một loại cảm giác, hẳn không biết cái gì thời điểm, tự mình đã không đem mạng người để vào trong mắt rồi. Hắn phát hiện mình đã tâm như Thiết Thạch. Hắn vốn là cái thiện lương, thậm chí còn mang theo nhiều điểm hèn yếu người. Thực là, hiện tại, hắn đã có thể tùy ý chấm dứt tánh mạng con người. Loại biến hóa này có lẽ hảo, có lẽ hư, thực là bất kể như thế nào, vì mình, hắn nhất định phải giết người cùng bị giết. Tại giữa hai người này, hắn nhất định sẽ lựa chọn giết người.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101:: Vũ Văn Vô Định

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 101:: Vũ Văn Vô Định

Lý Văn Phi đi từ từ ra gian phòng này trần đầy máu tanh cùng thi thể gian phòng, kia Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Đơn Uyển Tinh còn đang cùng nhóm người kia giao thủ, xem ra, là bọn hắn động tác chậm, khiến cái này người tỉnh lại. Sau đó, giao lên tay tới.

Lý Văn Phi lẳng lẳng đứng ở bên cạnh, không có xuất thủ, đây cũng là một tràng lịch lãm không phải sao? Đây lúc Khấu Trọng bị đối thủ của mình ép không ngừng lui về phía sau. Cùng hắn giao thủ người là cái cự hán, người này sắc mặt như đúc bằng đồng, mày rậm đại mắt, trên trán ngay giữa chỗ sinh rồi cái bướu thịt, tựa hướng một chích có giác quái vật, dữ tợn đáng sợ. Tay chân cũng so với bình thường người thô to, khiến người ta một loại lực lớn vô cùng cảm giác. Lúc này, một đôi cặp mắt vĩ đại oán hận ngó chừng Khấu Trọng, trong tay trường mâu không ngừng tấn công hướng Khấu Trọng. Mà Khấu Trọng không ngừng ngăn trở người này công kích, trường mâu cùng trường kiếm công kích ở chung một chỗ. Khấu Trọng trong tay kiếm đã bắt đầu lay động. Thật giống như lập tức tựa muốn gãy lìa thông thường một loại. Lý Văn Phi biết, vị này tựa là Vũ Văn phiệt Vũ Văn Vô Định rồi.

Lý Văn Phi nhìn thấy đã bắt đầu tay chân phát run Khấu Trọng, hắn hiện tại đã bị trường mâu đánh không ngừng lui về phía sau, thật giống như sau một khắc sẽ bị giết chết bộ dạng, liền không nhịn được muốn giúp bận rộn. Trong tay kiếm mới vừa đề khởi. Chỉ thấy Khấu Trọng hô lớn: "Sư phụ, ngài không muốn xuất thủ! Ta còn có thể kiên trì ở."

Lý Văn Phi biết, Khấu Trọng người này mặc dù bình thường hi hã không có chính được thực là, hắn có tôn nghiêm của mình. Hắn không cho phép tự mình tựa đơn giản như thế nhận thua. Cho nên, hắn muốn dựa vào tự mình tới đánh bại Vũ Văn Vô Định.

Có lúc cũng không đứng người muốn làm gì tựa có thể làm được, thực lực chênh lệch cũng không đứng dựa vào tôn nghiêm của mình cùng cố gắng là có thể gần hơn. Trường mâu trùng điệp đánh gãy rồi Khấu Trọng trong tay kiếm, sau đó, hung hăng đánh vào Khấu Trọng trên mình. Khấu Trọng bị trường mâu mang đến Lực Đạo đánh bay lên. Sau đó trùng điệp đụng vào rồi trên tường, rơi trên mặt đất. Khấu Trọng lao đảo bò dậy, sau đó, lại ngã trên mặt đất. Mới vừa nếu không phải kiếm chặn lại rất nhiều trường mâu lực đạo. Tin tưởng Khấu Trọng đã học máu đi.

Mà lúc này, Từ Từ Lăng cùng Đơn Uyển Tinh đã giải quyết xong địch nhân của mình. Dĩ nhiên, phần lớn đều là Đơn Uyển Tinh giải quyết. Từ Từ Lăng nhìn thấy Khấu Trọng bị đánh bay đi qua. Vội vàng chạy tới. Ôm lấy Khấu Trọng, liều mạng loạng choạng hắn. Miệng bên trong không ngừng hô Khấu Trọng tên!

Khấu Trọng cười khổ nói: "Khụ khụ! Ta ban đầu. . . Ban đầu không có chuyện gì, này sẽ bị người sáng ngời chết rồi a!"

Từ Từ Lăng vừa nhìn Khấu Trọng còn có thể nói giỡn, biết hắn bản thân không có cái gì đáng ngại, thật dài thở ra một hơi. Lúc này mới yên lòng lại. Nắm lên mới vừa phóng ở bên cạnh kiếm, tựa muốn xông đi lên báo thù!

Lý Văn Phi nhẹ giọng nói: "Võ công của người cùng Khấu Trọng không kém bao nhiêu. Cũng sẽ không là người này đối thủ. Vẫn là giao cho ta đem!" Nói xong, một kiếm xuất thủ, như biển rộng loại mạnh vọt qua. Vũ Văn Vô Định cầm trong tay trường mâu một hoành, tựa muốn ngăn trở Lý Văn Phi kiếm. Lý Văn Phi thuận tay vừa chém, kiếm chặt đứt trường mâu sau, thế đi không ngừng, xẹt qua Vũ Văn Vô Định thân thể. Tóe lên một đạo vòi máu.

Vũ Văn Vô Định thân thể tổ chất cùng tinh thần tổ chất cũng thật là hảo, thân thể bị một kiếm xẹt qua sau, thế nhưng cũng không ngã. Trong tay trường mâu mạnh mẽ đánh hướng Lý Văn Phi, Lý Văn Phi trong lòng không khỏi cảm khái, này người nếu là ở trên chiến trường tuyệt đối là một thành viên mãnh tướng. Chỉ tiếc, nơi này không đúng chiến trường, Lý Văn Phi không thêm quan tâm đến lý lẽ này đập tới đây trường mâu, trong tay kiếm đi lên một cái đưa lên, liền từ Vũ Văn Vô Định cổ xẹt qua. Huyết từ Vũ Văn Vô Định trên cổ "Bỏ nhào" tiền rồi đi ra ngoài, Vũ Văn Vô Định trong tay trường mâu dừng trên không trung, tay cũng vô lực nắm lấy trường mâu. Đại nhẹ buông tay, trường mâu liền từ trong tay rút xuống. Trùng điệp rơi trên mặt đất. Vị này Vũ Văn phiệt bên trong cao thủ cứ như vậy chết rồi. Chết ở một cái không biết son cốt, không biết bao lâu sau này mới hội bị người phát hiện!

Lý Văn Phi đánh thức trợn mắt hốc mồm Từ Từ Lăng, nói: "Tiểu Lăng, người vịn tiểu Trọng, còn có Uyển Tinh chúng ta đi!" Đang khi nói chuyện thuận thế đem trong tay kiếm đụng vào kiếm trong vó.

Lý Văn Phi dẫn đầu đi ra son cốt, vốn nên là tại cửa canh giữ ở Hắc y nhân đã không gặp rồi, hắn là tại Lý Văn Phi bọn họ cùng Vũ Văn Vô Định giao thủ lúc chạy đi.

Đơn Uyển Tinh nói: "Văn Phi, có muốn hay không ta phái người tìm được người này, bắt hắn cho. . ." Uyển Tinh làm rất động tác khả ái —— cắt cổ.

Lý Văn Phi lắc lắc đầu nói: "Ta vốn là nghĩ tha cho hắn, ta vốn là đáp ứng hắn muốn tha cho hắn."

Đơn Uyển Tinh mân mê miệng nói: "Người sẽ không sợ hắn đem chúng ta giết chết Vũ Văn Vô Định đối sự tình nói ra?"

Lý Văn Phi nhú mày nói: "Sẽ không, chỉ cần hắn còn muốn mệnh, hắn cũng không dám hỏi Vũ Văn phiệt ! Với lại, người cho rằng tự tính hắn không nói, người khác cũng không biết sao? Vũ Văn Vô Định phụng mệnh tới đuổi giết Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng. Với lại chết ở chỗ này. Mà ta lại tại ngày hôm qua lúc, hiện thân như thế. Vũ Văn phiệt người làm sao cũng sẽ đoán được chuyện này là ta làm. Ta lại cùng Vũ Văn phiệt người vốn là có thù, gia tăng một kiện hai kiện cừu hận cũng không sao cả rồi!"

Đơn Uyển Tinh lo lắng nói: "Người trước kia giết chẳng qua là Vũ Văn phiệt một chút tiểu nhân vật, Vũ Văn Hóa Cập bắt quá cũng chỉ là bị người đã thương. Thế nhưng lần người giết tại Vũ Văn phiệt trong địa vị chỉ so với mấy người kém Vũ Văn Vô Định. Đến lúc đó, Vũ Văn phiệt phiệt chủ Vũ Văn Thương sẽ đích thân xuất thủ. Lần này chết thực là Vũ Văn phiệt đời sau trung hưng lực lượng a!"

Từ Từ Lăng liền vội vàng hỏi: "Su phụ? Nay Vũ Văn Thương lại là người ra sao vật? Rất lợi hại phải không?"

Lý Vân Phi cười nói: "Cổ lễ đi! Nghe nói có chút chuyện tốt người là(vì) thiên hạ cao thủ đứng hàng hạ thứ tự! Trong đó mạnh nhất ba đại Tông Sư ta đã cùng các người nói qua. Tà vương, Âm Hậu, ta cũng vậy cùng các người nói qua. Còn dư lại đúng là tứ đại môn phiệt nhân vật. Trong đó mạnh nhất không thể nghi ngờ là Tổng phiệt phiệt chủ Tổng Khuyết, tiếp theo chính là Vũ Văn phiệt phiệt chủ Vũ Văn Thương rồi. Sau đó tự là Độc Cô phiệt phiệt chủ Độc Cô Phong chi mẫu Vụ Sở Hồng. Cuối cùng chính là Lý phiệt phiệt chủ Lý Uyên rồi."

Bị Từ Từ Lăng diu dắt đứng lên Khẩu Trọng, không chịu cô đơn hỏi: "Cái khác cao thủ cũng thì thôi, làm sao cả kia cái Lý Uyên cũng coi như là cao thủ nhỉ? Ta nhớ được rất nhiều người đều nói người này rượu ngon hảo sắc. Đằm nhỏ như chuột. Làm sao hẳn cũng là cao thủ?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Không tệ, Lý Uyên người này đúng là rượu ngon hảo sắc, với lại đằm nhỏ như chuột, nhưng ai cũng không có nói, rượu ngon hảo sắc, đằm nhỏ như chuột người không thể là cao thủ rồi. Nếu là Lý Uyên võ công của không cao. Cái này Lý phiệt phiệt chủ vị, hẳn là thể nào tranh tới. Nói cho người biết. Không nên coi thường Lý Uyên. Người này võ công của cũng thật là tuyệt vời! Thành danh đã lâu rồi đấy!"

Khẩu Trọng gật gật đầu nói: "Nói như vậy tới, su phụ người bây giờ rất nguy hiểm rồi, người giết Vũ Văn Vô Địch, kia Vũ Văn Thương nếu là trước tới tìm người phiền toái, vậy ngài làm sao bây giờ nhỉ?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Người cũng không cần phải lo lắng! Kia Vũ Văn Thương võ công mặc dù hảo, nhưng ta cũng vậy không sợ hẳn. Nếu là hẳn tự mình đến đây, này tốt nhất. Ta cũng vậy xem một chút kia được xưng là Vũ Văn phiệt thứ Trường Số 1 tay lợi hại."

Khẩu Trọng gật đầu, vừa muốn nói chuyện, đầu óc một lơ mờ, thể nhưng hôn mê bất tỉnh. Lý Vân Phi trong lòng quýnh lên. Nay Khẩu Trọng mặc dù là nội dung võ kịch nhân vật, nhưng là bọn hắn cũng nhận thức lâu như vậy. Cũng có một chút tình cảm. Nhìn thấy Khẩu Trọng hôn mê bất tỉnh, làm sao sẽ không nóng lòng. Vội vàng lôi Khẩu Trọng liền hướng khách sạn chạy trở về. Từ Từ Lăng cùng Đơn Uyên Tinh cũng vận khởi theo ở phía sau.

Trong khách sạn, lang trung đang là(vì) Khẩu Trọng bắt mạch nhìn tổn thương. Lý Vân Phi mặc dù võ công rất cao, thực là, hẳn đối với xem bệnh chữa bệnh lại là một chữ cũng không biết. Cái này nhìn tổn thương lang trung vẫn là Lý Vân Phi đập mở khách sạn chương quỹ cửa phòng, để cho hắn mời tới. Vào lúc này, cái nào lang trung còn có thể không ngủ được nhỉ?

Lang trung cấp Khẩu Trọng giữ một thời gian ngắn mạch, sau đó nói: "Vị công tử này từ mạch giống xem ra, hình như là bị vật nặng đánh trúng đã thương nội phủ, bất quá, chưa tính là quá nghiêm trọng, ta cho hắn mở mấy uống thuốc, ăn xong tự không sai biệt lắm tốt lắm. Chẳng qua là, mấy ngày gần đây, không làm cho hắn vận động quá kịch liệt, đối nội phủ không tốt." Nói xong, viết mấy uống thuốc, đưa cho Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi tiện tay móc ra một thỏi bạc đưa cho lang trung. Lang trung trên mặt sắc mặt vui mừng nhận lấy Lý Vân Phi bạc, ban đầu bởi vì đêm nay bên trên lên tới khiến người ta xem bệnh mà lộ ra vẻ khó coi trên mặt cũng mang theo rồi nụ cười!

Lý Vân Phi nhận lấy lang trung mở gỗ vuông, cấp rồi Từ Từ Lăng nói: "Tiểu Lăng, người để cho tự đi cho Khẩu Trọng hút thuốc!" Sau đó xoay mặt hướng về phía còn ở bên cạnh Đơn Uyên Tinh nói: "Hôm nay, thật là đã làm phiền người, trẻ như thế, quấy rầy người nghỉ ngơi. Nơi này ta nhìn đi! Người bây giờ còn là trở về bỏ cảm giác đi! Phải biết rằng, giấc ngủ không đủ thực là nữ nhân lớn nhất thiên địch. Đến lúc đó, sắc mặt không tốt, đừng tìm ta nga!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102:: Ảnh Tử thích khách

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 102:: Ảnh Tử thích khách

Đơn Uyên Tinh sờ sờ mặt của mình, sau đó kinh hô một tiếng. Vội vội vàng vàng chạy ra ngoài, một bên chạy còn một bên hô: "Ta về nghỉ ngơi, da trở nên hảo sai!" Xem ra thích đẹp đúng là tất cả bản tính của phụ nữ!

Một đêm máu tanh giết chóc nhưng Lý Vân Phi trong lòng sinh ra một loại không hiểu cảm giác, giống như có thể quyết định bất luận kẻ nào sinh giống như chết, loại này chương không người khác Sinh Tử cảm giác sẽ cho người nghiệm.

Lý Vân Phi cắt đứt chính mình cảm khái, nhìn một chút bên cạnh đã tỉnh Khẩu Trọng, không nhịn được nói: "Như thế nào? Ăn đau khổ đi! Đừng tưởng rằng học quá mấy Thiên Võ công tự vô địch thiên hạ rồi. Hiện tại chịu chút đau khổ vốn so sánh sau này chết ở ở trong tay người khác hảo. Bất quá, võ công của người xác thực nhiều tiến bộ! Xem ra các người gần nhất cũng có khổ luyện!"

Khẩu Trọng bộ mặt không phục, có lẽ còn tại bởi vì bại bởi Vũ Văn Vô Địch mà ảo não, nghe thấy Lý Vân Phi lời nói, gật gật đầu nói: "Su phụ! Ta cái gì thời điểm có thể luyện thành Vũ Văn Vô Địch cái loại này bản lãnh?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Vũ Văn Vô Địch mặc dù danh tiếng rất lớn, thực là võ công chẳng qua là thường thường. Người này thích hợp làm một Viên đại tướng, ở trên chiến trường đấu tranh anh dũng. Sở Hường Vô Địch. Thực là, ở trên giang hồ, hẳn thì không được. Lấy người cùng tiểu Lăng tốc độ tiến bộ nhìn. Không được bao lâu là có thể đuổi theo người này rồi. Người cũng không nên gấp gáp! Các người mới luyện bao lâu võ công của."

Khấu Trọng gật đầu nói: "Ta biết rồi, sư phụ. Bất quá, cái này Vũ Văn Vô Địch cùng cái kia Bạt Phong Hàn so sánh với cái nào càng mạnh nhất điểm?"

Lý Vân Phi cười nói: "Kia Bạt Phong Hàn võ công của vượt xa Vũ Văn Vô Địch, trong mắt của ta, căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc."

Khấu Trọng thở dài lắm lắm nói: "Không biết cái gì thời điểm mới có thể so với bên trên Bạt Phong Hàn cái loại này cao thủ."

Lý Vân Phi nói: "Đừng nổi giận! Lấy ông trời của các người phân. Rất nhanh sẽ đuổi theo bọn họ."

Khấu Trọng trầm mặc không nói, hẳn có lẽ đang hoài nghi Lý Vân Phi an ủi, được chứng kiến rồi nhiều như vậy cao thủ, hẳn hiện tại duy nhất cảm giác tự là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.

Lý Vân Phi cũng không có ở tiếp tục an ủi hẳn, dù sao cho hẳn biết tự mình võ công trình độ, sẽ nhượng hẳn càng thêm cố gắng!

Không biết qua bao lâu, Từ Từ Lăng cảm lấy được chạy về. Lý Vân Phi kinh ngạc nói: "Đã trẻ thế này, người là thế nào mua được đồ ? Hiện tại nên không người đi!"

Từ Từ Lăng nhẹ sau khi mắng một tiếng, nói: "Còn không phải phá cửa đập mở, ta chạy ba cái tiệm thuốc cuối cùng mới đem cái này được mua về. Một chết ta!"

Khấu Trọng trong lòng có chút cảm động, nhưng ngoài miệng lại không nói, người ngược lại nhẹ nhàng nói: "Người cái kẻ ngu! Không ai lái môn, người cũng sẽ không đem đại môn cấp tạp nát, đi vào cầm a! Như vậy còn đừng xài tiền đấy!"

Từ Từ Lăng chứa oán hận, nói: "Sớm biết, ta liền không mua cho người, khiến cho người trọng thương không trị coi là rồi. Tính người tức giận ta."

Lý Vân Phi lắc đầu nhìn này hai cái kẻ dở hơi đang đùa bảo. Trong lòng cảm khái, này hai cái từ nhỏ cùng nhau lớn lên huynh đệ, không biết, có phải hay không còn có thể duy trì bao lâu giống như vậy hồn nhiên tình cảm. Dù sao, nếu như Khấu Trọng tiếp theo đi cái loại này tranh Bá Thiên hạ đường, sớm muộn gì còn có thể cùng Từ Từ Lăng đi ngược lại đấy!

Ngắn ngủn một ngày, Khấu Trọng tổn thương tự toàn bộ tốt lắm. Này cũng có thể quy công ở nội công thần kỳ đi! Mà Đơn Uyển Tinh hai vị thù hạ cũng đã cầm lấy sổ sách đi trở về. Lý Vân Phi nhìn thấy Khấu Trọng thương thế tốt lên rồi, cho nên, tự lôi kéo ba người tiếp tục lên đường. Vì chính là chạy tới Lạc Dương, vì trong truyền thuyết Hoà Thị Bích, nói như thế nào cũng phải liều mạng một chút đi!

Này một ngày, Lý Vân Phi bốn người đi ở một cái trấn nhỏ trên đường, đột nhiên, Lý Vân Phi đột nhiên cảm giác được một cỗ khó nói lên lời cảm giác xuất hiện ở trong lòng của mình, thật giống như tại cách đó không xa có đồ vật gì đó đang giám thị hoặc là nhìn chăm chú vào tự mình. Nhưng vèn vèn chẳng qua là rất nhỏ cảm giác một chút sau, cảm giác như vậy lại lập tức vô ảnh vô tung biến mất rồi.

Lý Vân Phi nhíu mày, nhìn hướng cái kia cho hẳn cái loại này không tốt cảm giác địa phương, chỉ là một cái bụi cỏ, gió nhẹ nhàng thổi, thảo bị gió xuy phát hạ, có chút rung động. Lý Vân Phi nhìn từ trên xuống dưới này phiến bụi cỏ. Đột nhiên, từ trong bụi cỏ thoát ra một con thỏ. Lý Vân Phi thờ phào nhẹ nhõm. Nguyên lai chẳng qua là con thỏ. Thực là, thực sự chỉ là con thỏ sao?

Tự tại Lý Vân Phi xoay người muốn lúc đi, một đạo hắc ảnh từ trong bụi cỏ xẹt qua. Trong tay kiếm hướng Lôi Điện loại đâm tới đây. Lý Vân Phi tại vô hiệp thế giới lâu như vậy, chưa từng có hiện tại nguy hiểm như vậy quá. Mặc dù gặp phải quá rất nhiều cao thủ, thực là, kia đều là mặt đối mặt đối mặt với. Bị người đột nhiên đánh lén, hơn nữa còn nguy hiểm như vậy. Đây là lần đầu tiên.

Một cái nháy mắt, Lý Vân Phi chỉ nhìn thấy một đạo hắc ảnh, một thanh kiếm, một đạo kiếm mang xuất hiện ở trước mắt của mình. Bên tai của hẳn còn có thể nghe thấy Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Đơn Uyển Tinh tiếng kêu sợ hãi. Này người nắm chắc thời cơ lúc quả nhiên là lô hỏa thuần thanh. Một chút thời gian cũng không có lãng phí, tự tại Lý Vân Phi thờ phào nhẹ nhõm lúc, đột nhiên xuất thủ, chỉ một chiêu này, tự thắng được nhiều cao thủ không chỉ một bậc. Hảo nhân vật lợi hại, thật là lợi hại thích khách. Tại toàn bộ trong Đại Đường có thể có phần này người có bản lĩnh, Lý Vân Phi tin tưởng chỉ có một người có thể có, người nọ tự tại Ảnh Từ thích khách —— Dương Hư Ngạn.

Tự tại mọi người sợ hãi than lúc, Lý Vân Phi phát hiện kiếm đã đến trước mắt, phía sau còn có ba người. Lý Vân Phi cũng không phải sợ ba người này bị thương tổn đến. Dù sao vô luận ai mệnh cũng không có mạng của mình trọng yếu. Chẳng qua là, hẳn hiện tại nếu như lui về phía sau sẽ đụng vào ba người, khi đó, hẳn nhưng là chết chắc.

Lý Vân Phi hai tay vận khí nội lực, tự tại Dương Hư Ngạn kiếm đâm đến tự mình trước, hai tay dùng sức vỗ, thẳng tắp kẹp lấy thanh kiếm này, hẳn này lúc cũng không quan tâm thanh kiếm này bên trên có độc hay không, hẳn không đỡ ở thanh kiếm này đắc công kích, hẳn nhất định phải chết. Lý Vân Phi kẹp lại bảo kiếm, hai tay dùng sức một đem, tay đã bị Dương Hư Ngạn kiếm khí vết cắt. Nhưng tự tại đôi tay này bên trên tổn thương cứu Lý Vân Phi một mạng.

Lý Vân Phi thờ phào nhẹ nhõm, tay lần nữa vận khí nội lực. Dùng sức tái néo một cái, kiếm lên tiếng mà gãy. Lý Vân Phi kẹp lại bảo kiếm hướng Dương Hư Ngạn vọt tới, đoạn kiếm giống như bị cường cung tên bắn ra mũi tên thông thường một loại mạnh mẽ tấn công tới. Dương Hư Ngạn cũng vắng đoàn kiếm trong tay. Người về phía sau vừa lui, phi thân mà đi, một kích không trúng, lập tức đã. Quả nhiên không hổ là trong Đại Đường xuất sắc nhất sát thủ.

Mặc dù cảm giác thật lâu, chẳng qua là phút chốc mà thôi, bên cạnh ba người rớt cục kíp phản ứng. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nổi giận gầm lên một tiếng tự muốn truy kích. Lý Vân Phi thân thủ ngăn cản Khấu Trọng hai người. Nói: "Không cần, các người đuổi không kịp hần."

Đôn Uyển Tinh cũng kinh hô một tiếng, bận rộn kéo Lý Vân Phi tiên máu chảy đầm đìa hai tay, vấn đạo: "Làm sao sẽ tổn thương nghiêm trọng như thế, đau không?" Nói xong, từ trên mình kéo xuống rồi một tấm vải, sau đó, băng bó lên Lý Vân Phi hai tay.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không có chuyện gì, bị thương ngoài da mà thôi. Người còn phải cảm ơn người nọ nhỉ? May là, trên kiếm của hần không thi độc, bằng không, ta nhưng thì phiền toái đâu."

Khấu Trọng nộ khí trùng thiên, nói: "Sư phụ, người làm sao không cho chúng ta đuổi theo hần nhỉ? Chúng ta cũng thay người xả giận!"

"Ta không nói trước các người có thể hay không đuổi theo hần, tự coi như các người có thể đuổi theo hần, các người đánh thắng được hần sao?" Lý Vân Phi nhìn thấy nộ khí trùng thiên Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, bộ mặt ngoạn vị.

Khấu Trọng bộ mặt xấu hổ, nói: "Người này chỉ hội đánh lén, đuổi theo hần, ta nhất định đem hần đánh cái nước chảy hoa trôi! Tè ra quần!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Người đừng xem hần đánh lén ta liền xem thường hần. Ta xem này người võ công cực cao. Không thấp hơn Bạt Phong Hàn nhất lưu. Với lại có thể đi vào có thể lui. Bí mật lên tới, không chút nào rò sơ hở, nắm lấy cơ hội tự Lôi Đình Nhất Kích, một kích không trúng, lập tức rút lui. Hần tuyệt đối xa xa so sánh Bạt Phong Hàn này người đáng sợ vạn phần! Ta nghĩ tại toàn bộ Trung Thổ có thể có phần này người có bản lãnh, chỉ có một người mà thôi."

Đôn Uyển Tinh ngạc nhiên nói: "Ai có thể nhượng người như thế sùng bái? Tự là Thác Bạt ngọn núi, người cũng chỉ là nói câu không tề mà thôi. Người kia là ai?"

"Ảnh Từ thích khách —— Dương Hư Ngạn." Lý Vân Phi trầm giọng nói.

"A" một tiếng thét kinh hãi từ Đôn Uyển Tinh miệng bên trong kêu lên. Hiển nhiên, Đôn Uyển Tinh cũng sớm tự nghe nói qua người này.

Từ Từ Lăng vấn đạo: "Vị này cái gọi Dương Hư Ngạn người tự nổi danh như vậy!"

Đôn Uyển Tinh gật gật đầu nói: "Không tề, hần không đứng đơn giản nổi danh mà thôi. Hần có thể nói là này trên giang hồ đáng sợ nhất người. Hần là cái thích khách. Người trong giang hồ cho hần đặt tên tên là Ảnh Từ thích khách. Này đủ để chứng minh hần đáng sợ! Người này cũng đúng là không hổ ở tại Ảnh Từ thích khách tên. Hần cho tới bây giờ, chỉ cần là hần ám sát người, không có một người nào có thể chạy trốn từ vong vận mệnh."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103:: Lưu Hắc Thát

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 103:: Lưu Hắc Thát

Đôn Uyển Tinh khản trương nói về Ảnh Từ thích khách Dương Hư Ngạn thần bí truyền thuyết. Từ sắc mặt của nàng, Lý Vân Phi có thể cảm giác được, trong nội tâm nàng khản trương. Dù sao Ảnh Từ thích khách tại cái này trên giang hồ vẫn có nhất định uy hiếp lực. Giết người vô số, bị hần nhìn chăm chú người trên không khỏi từ vong. Hần là cái rất hội nắm lấy cơ hội người. Mà bây giờ Lý Vân Phi bị hần theo dõi, Đôn Uyển Tinh như thế nào lại không lo lắng nhỉ?

Khấu Trọng oán hận nói: "Vậy hần đến cùng tại sao tới giết sư phụ người sao?"

Lý Vân Phi khẽ nở nụ cười, sau đó sờ sờ Khấu Trọng đầu nói: "Các người có biết không này Ảnh Từ thích khách thân phận chân chính?"

Đôn Uyển Tinh lắc đầu nói: "Này người không phải là giang hồ đệ nhất sát thủ sao? Hần còn có cái gì thân phận khác sao?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tề! Này Dương Hư Ngạn là Ma Môn "Bồ thiên đạo" truyền nhân, mà "Bồ thiên đạo" đương nhiệm Tông chủ tự là Tà vương Thạch Chi Hiên. Thay lời khác mà nói chính là hần là Thạch Chi Hiên đệ tử! Có biết hay không ta tại sao vừa mới không cho các người đuổi theo. Một là bởi vì người nhóm đánh không lại hần. Hai tự là người này đặc Thạch Chi Hiên truyền thừa! Vừa mới hần chạy trốn sợ dụng thân pháp tự là Tà vương tuyệt kỹ Huyền Ma thân pháp. Các người đó là có thể đánh thắng hần, cũng đuổi không kịp hần."

Đôn Uyển Tinh kinh ngạc nói: "Này Ảnh Từ thích khách dĩ nhiên là Tà vương đệ tử! Làm sao trên giang hồ cho tới bây giờ cũng không có truyền tói. Tà vương cũng chưa từng có nói qua hần có người đệ tử này a!"

Lý Vân Phi trầm giọng nói: "Đó là bởi vì Thạch Chi Hiên không thích hấn! Không, thậm chí là chán hấn, rất chán hấn."

Từ Từ Lăng thật giống như rất kỳ quái, lại hỏi: "Nếu chán hấn tại sao còn muốn thu hấn làm đệ tử nhỉ?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Đây là một đoạn bí mật, biết chuyện này người ít lại càng ít, nhưng, ta lại biết! Đây Dương Hư Ngạn là Tùy Văn Đế Dương Kiên - cháu! Thái tử Dương Dũng con. Phụ thân của hấn Dương Dũng bị Dương Quảng giết chết, mà người mang hoàng thất huyết mạch hấn bị Thạch Chi Hiên cứu. Bởi vì tư chất rất tốt, cho nên, thu hấn làm đệ tử, cũng đáp ứng hấn thay hấn báo thù phục quốc. Chẳng qua là này không phải chuyện đơn giản như vậy!"

Đôn Uyển Tinh vội vàng hỏi: "Kia về sau nhỉ? Thạch Chi Hiên đáp ứng không đúng đáp ứng vì hấn phục quốc sao? Làm sao hiện tại hấn thành thích khách?"

Lý Vân Phi trì hoãn rồi trì hoãn nói: "Thù giết cha bất cộng đại thiên! Huống chi còn có đoạt nước mới hận. Chỉ tiếc, cứu hấn cái kia Thạch Chi Hiên lại là cái kia âm u Thạch Chi Hiên!"

Từ Từ Lăng kỳ quái vẫn đạo: "Cái gì âm u Thạch Chi Hiên? Đây là ý gì?"

"Ta và các người nói qua, Thạch Chi Hiên bị Ninh Đạo Kỳ lấy một chiêu thắng hiểm sau không phục lắm, tự lưu lại bắt từ ẩn pháp biến mất. Tái về sau, khi hấn xuất hiện lần nữa lúc, thế tử của hấn Bích Tú Tâm đã chết, khi hấn nghe rồi Từ Hàng Tĩnh Trai người sở thuyết, Bích Tú Tâm là bởi vì là(vì) nghiên cứu bắt từ ẩn pháp mà chết sau, hấn tự có chút điên cuồng! Bởi vì chính mình lương tâm khiến trách cùng nữ nhân mình yêu thích chết, hấn sinh ra đồng thời tính cách! Tại về sau. . ."

Khẩu Trọng cắt đứt Lý Vân Phi lời nói, kỳ quái hỏi: "Sư phụ, người nói đồng thời tính cách? Cái gì là đồng thời tính cách nhỉ?"

Lý Vân Phi miệng mở rộng không biết nói như thế nào, cá danh từ này là hiện tại mới có. Bọn họ như thế nào lại biết. Với lại, Lý Vân Phi cũng không tốt lắm giải thích này song trùng tính cách là có ý gì. Suy nghĩ thật lâu, Lý Vân Phi bắt đầu nói: "Đồng thời tính cách giống như là có hai người đồng dạng. Hấn có lúc hướng cái giết người không chớp mắt tuyệt đỉnh cao thủ. Có lúc hướng cái ưu hoài đầy áo văn nhân mặc khách. Hấn chia làm thiện ác hai người!"

"Này lại cùng Ảnh Từ thích khách Dương Hư Ngạn có quan hệ gì nhỉ?" Đôn Uyển Tinh vẫn đạo.

Lý Vân Phi cười cười nói tiếp: "Cũng là bởi vì như vậy, cứu Dương Hư Ngạn lúc, tự là Thạch Chi Hiên ác niệm chiếm cứ thượng phong lúc, khi đó Thạch Chi Hiên chỉ là một cái kẻ điên. Cho nên, làm Thạch Chi Hiên thiện lương lúc hấn không thích Dương Hư Ngạn, khi hấn tà ác lúc, Dương Hư Ngạn đối với Thạch Chi Hiên mà nói chẳng qua là đem sắc bén dao găm. Một kiện công cụ mà thôi! Dưới tình huống như vậy sinh sống sót Dương Hư Ngạn còn có thể có cái gì tình cảm! Cho nên, hấn mặc dù tới giết ta, nhưng ta cũng vậy không hận hấn. Hấn chẳng qua là cái công cụ mà thôi. Một người cầm lấy dao tới giết ta, chẳng lẽ ta không trách người này lại quái cây đao kia không được!"

Đôn Uyển Tinh nói: "Ý của người là. . . ?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, để cho hấn tới giết ta người tự là Thạch Chi Hiên!"

Khẩu Trọng kỳ quái hỏi: "Kia Thạch Chi Hiên làm sao không tự mình đến giết sư phụ ngài nhỉ?"

Lý Vân Phi kiêu ngạo nói: "Thạch Chi Hiên tự mình đến đây, ta cũng vậy có thể chạy trốn, hấn có không bỏ nổi mặt tới đánh lên ta. Với lại, nếu quả thật muốn phải liều mạng rồi. Coi như là thật bị hấn giết chết rồi, ta cũng vậy muốn làm cho hấn một thân tổn thương. Gần nhất, Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân xuống núi, hấn còn phải đề phòng trước những thứ kia hấn càng thêm chán các ni cô! Cho nên, hấn tự phải đồ đệ của mình tới giết ta."

Đôn Uyển Tinh vẫn là bộ mặt lo lắng, nói: "Theo ta được biết, này Dương Hư Ngạn sẽ không một lần tự buông tay. Hấn nhất định còn có thể lại đến giết chính là người, như vậy người tự quá nguy hiểm!"

Lý Vân Phi nói: "Sẽ không, lần này hấn tới giết ta, có thể gây tổn thương cho đến ta đã là cực hạn rồi, càng đừng đề cập ta đã biết hấn thụ Tà vương chi mệnh trước tới giết ta. Chỉ cần ta chú ý, hấn cũng sẽ không tìm được cơ hội tới giết ta. Điềm này tự tin ta vẫn phải có!"

Mấy người cho nên tiếp tục chạy mấy ngày đường, chẳng qua là, này Dương Hư Ngạn luôn luôn không có xuất hiện. Lý Vân Phi cũng không có để ý, hấn tin tưởng chỉ cần mình cẩn thận một chút, Dương Hư Ngạn làm sao cũng không có thể thương tổn đến hấn.

Một ngày kia, một nhóm bốn người chạy bốn mươi dặm đường. Chẳng qua là, trời cao đột nhiên hạ lên đại tuyết, tại này hoang giao dã địa, chu vi lại không có cái gì khách sạn, mấy người tìm hồi lâu, chỉ tìm được cái vút đi phá trang viên, cho nên, chỉ có thể ở này trong trang viên nghỉ ngơi.

Bốn người đi vào trang viên. Không có nghĩ tới đây đã có ba vị khách nhân, bọn họ ngồi ở bên cạnh đồng lửa sưởi ấm. Ba người này nhìn kia thân hình thái độ, quần áo ăn mặc. Cũng là bất phàm. Ở giữa một người là đại hấn, lưng đeo đàn quái, thoạt nhìn là lưng hùm vai gấu. Nhìn ngoại hình cũng coi như là tốt hấn, cái khác hai người, một cái là cái bốn mươi mấy tuổi thấp hấn tử, một cái khác là cái Nho sinh ăn mặc trung niên nhân.

Ba người này nhìn thấy Lý Vân Phi đám người đi đến, đầu tiên là cả kinh, sau đó trên dưới đại lượng rồi mấy người một phen. Lý Vân Phi cười cười nói: "Chúng ta mấy người bốn tại lên đường, ai ngờ thiên hạ đại tuyết. Chúng ta tìm lần phụ cận cũng không có bất kỳ khách sạn dân cư các loại. Chỉ có này một cái trang viên, không biết mấy vị, chúng ta bốn người có thể hay không ở chỗ này tá túc!"

Ở giữa đại hán kia sáng lạng cười to, nói: "Dĩ nhiên có thể, ta đảm huynh đệ cũng là vừa mới đi tới. Nơi này lại không là chỗ của chúng ta, làm sao sẽ ngăn cản các vị ở chỗ này nghỉ ngơi chứ!"

Lý Vân Phi cười nói rồi tạ ơn sau, nhường Khấu Trọng. Từ Từ Lăng đi tìm rồi chút ít củi khô, sau đó, đốt một đồng lửa. Cầm ra một ít lương khô nướng ăn.

Đại hán kia cầm một cái nướng chín thỏ đưa tới, nói: "Vừa mới ta huynh đệ vài cái đánh mấy con thỏ. Còn có một chích còn chưa ăn, tặng cho các người nếm thử!"

Khấu Trọng vừa nhìn thấy nướng thịt thỏ, vội vàng nhận xuống tới, Lý Vân Phi cười khổ một tiếng, hán ban đầu muốn cự tuyệt. Nhưng hiện tại lại không thể trả lại rồi, chỉ có đối với đại hán kia nói: "Ta đây tạ ơn Tạ huynh đài rồi."

Đại hán cười to nói: "Huynh đệ khách khí. Dù sao bọn ta cũng ăn không hết. Tới rồi ngày mai cũng tự không dễ ăn rồi, còn không bằng làm một cái nhân tình rồi."

Lý Vân Phi hiểu ý cười một tiếng, xem ra người này cũng là hán tử hào sảng, cho nên cũng tự không khách khí, cùng bắt tay vào làm nói: "Còn không biết, mấy vị gọi đây!"

Đại hán cười nói: "Ta gọi Lưu Hắc Thát, là Hạ vương dưới cờ Phiêu Kỵ tướng quân." Sau đó chỉ chỉ bên cạnh Nho sinh nói: "Vị này tự là người giang hồ xưng "Quạt sắt tử" Chư Cát Dewey, chính là Lưu mỗ người lạy anh em kết nghĩa." Chư Cát Dewey tay trái chột lóe, biến ra đem cây quạt, "Ba " một tiếng mở ra, quạt mấy cái.

Lưu Hắc Thát lại chỉ vào cái kia tháp trắng hán tử nói: "Đồng thúc người ta gọi là môn thần, ở tại gần đây quy hàng Lý Mật Tàn Thúc Bảo nổi danh. Dừng mãnh vô địch!"

Kia "Môn thần" ngược lại rất khiêm tốn nói: "Công tử đừng quên trên mặt ta dát vàng, bản nhân thôi đông, chẳng qua là công tử tay cái kế tiếp chân chạy mà thôi. Nào dám gọi cái gì dừng mãnh vô địch đây!"

Khấu Trọng nghe người này chính là Hạ vương dưới cờ tướng quân, cho nên, kỳ quái hỏi: "Hạ vương là người thế nào?"

Lưu Hắc Thát cười hắc hắc nói: "Mấy vị có điều không biết, ta chủ Đâu Kiến Đức dựng nước xưng hạ chuyện còn chưa từng thông báo thiên hạ."

Lý Vân Phi cười nói: "Nguyên lai là Đâu Kiến Đức thuộc hạ a! Nhìn mấy vị phong trần mệt mỏi không biết ở đây có chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104:: thiên hạ đại sự

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 104:: thiên hạ đại sự

Lưu Hắc Thát đưa thay sờ sờ đầu của mình, sắc mặt đột nhiên biến màu đỏ bừng, sau đó, cười toét miệng, tự là không nói lời nào. Ngược lại hán huynh đệ kết nghĩa Chư Cát Dewey cười lên ha ha. Lưu Hắc Thát liếc rồi Chư Cát Dewey một cái, nói: "Hảo, ta nói, chủ công ban đầu ra lệnh cho chúng ta đi điều tra Lý Mật đại quân hướng đi. Nhưng, chúng ta vô ý bị phát hiện rồi, tại trong chạy trốn, ta phát hiện. . . Ta phát hiện chúng ta lạc đường, ai cũng tìm không được đây là địa phương nào. Bản đồ cũng đã mất. Không thể làm gì khác hơn là tại cái chỗ này mò mẫm tìm. Sau đó, phát hiện tuyệt rồi. Cho nên, chúng ta tìm cái chỗ này ở. Tiếp theo, chúng ta phát hiện mình không có lương khô, tự cùng đi đánh mấy con thỏ nướng ăn."

Khấu Trọng cười to nói: "Các người là hành quân tướng quân, lại vẫn hội lạc đường, các người. . ."

Lưu Hắc Thát cắt đứt Khấu Trọng cười nhạo, vấn đạo: "Không nói ta, nói nói các người đi! Chúng ta đến bây giờ cũng không biết các người là người thế nào!"

Khấu Trọng giành nói: "Bỏn đại gia là Khấu Trọng giặc cướp đại gia là cũng!"

Lý Vân Phi thân thủ đập vào Khấu Trọng đầu bên trên, sau đó nói: "Tạ hạ Lý Vân Phi." Nói hết chỉ chỉ Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nói: "Hai vị này là tiểu đồ Khấu Trọng. Từ Từ Lăng. Vị mỹ nữ kia là Đơn Uyển Tinh."

Lưu Hắc Thát cả kinh kêu lên: "Người chính là hiện tại được xưng thanh niên thứ Trường Số 1 tay "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi! Ngưỡng mộ đại danh đã lâu. Người một chiêu đánh bại Vũ Văn Hóa Cập cùng một chiêu giết chết Hải Sa Bang bang chủ chuyện sớm có nghe thấy, không nghĩ tới hôm nay thế

nhưng nhìn thấy người. Thật là, thật là thật cao hứng!"

Khấu Trọng hơi ngửa đầu, kiêu ngạo nói: "Sư phó của ta dĩ nhiên lợi hại. Hắn còn giết Vũ Văn phiệt Vũ Văn Vô Địch đấy!"

Lý Vân Phi liếc rồi Khấu Trọng một cái, Khấu Trọng co rụt lại đầu, ngậm miệng lại. Sau đó nhẹ nhàng nói: "Lưu huynh, Liều khen rồi!" Lý Vân Phi không nhìn được liếc mắt. Bọn họ cũng đều cho rằng Lý Vân Phi là cái thanh niên, còn thanh niên thứ Trường Số 1 tay, bọn họ lại làm sao biết Lý Vân Phi kỳ thực tại không gian cùng nội dung vô kịch bên trong qua mười mấy năm, nếu như cộng thêm ban đầu số tuổi, hẳn đều coi như là đại thúc, chỉ bất quá, tại trong không gian tương mạo của hắn trắng tuốt không thay đổi, lộ ra vẻ tuổi trẻ mà thôi.

Lưu Hắc Thát bận rộn cười nói: "Sẽ không, không biết. Ta đây Lão Lưu là cái người thành thật, chưa bao giờ nói láo!"

Lý Vân Phi cũng biết, này Lưu Hắc Thát tại lịch sử bên trên cũng đúng là cái hiếm thấy người thành thật. Cho nên, cười cười, nói: "Vậy các người hiện đang chuẩn bị đi nơi nào?"

Lưu Hắc Thát hắc hắc cười cười, nói: "Kỳ thực, chúng ta chuẩn bị đi Thái Nguyên."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Chẳng lẽ Thái Nguyên có cái gì sự tình phát sinh?"

Lưu Hắc Thát gật đầu nói: "Không thô, gần nhất nổi danh nhất ba sự kiện, một là Thổ Dục Hồn phục hưng, hai là Lý Uyên làm ngược lại tại Thái Nguyên phản bội Tùy, ba là Lý Mật truyền giao nộp Dương Quảng thập đại tội."

Khấu Trọng cao hứng nói: "Lý Uyên rốt cục cũng tạo phản rồi." Từ Từ Lăng cũng một bộ cao hứng bộ dạng, dù sao Lý Uyên tạo phản cũng cùng bọn họ có quan hệ rất lớn đấy!

Thôi đông hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Lý Uyên coi là cái thứ gì, thế nhưng vô liêm sỉ hướng Đột Quyết Thủy Tắt Khả Hãn xưng thần, còn đáp ứng đem chinh phạt đoạt được con cái ngọc và tơ lụa đưa cho người Đột Quyết, dạy người run rẩy."

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Như có cơ hội tất sát Lý Uyên. Đã mất ta người Hán thể diện! So với hành động, hẳn liên tiếp ngay cả Dương Quảng một phần mười đều so ra kém!"

Khấu Trọng nói: "Chẳng lẽ Lý phiệt không biết hướng người Đột Quyết xưng thần, giống như dẫn sói vào nhà sao?"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Bọn họ bản thân tự sói, tại sao dẫn sói vào nhà nói đến. Lý Uyên chỉ vợ tự là hồ nữ, mặc dù không giống Vũ Văn phiệt bản thân tự là người Hồ, nhưng cũng mạnh không đi nơi nào."

Khấu Trọng lại hỏi: "Kia Thổ Dục Hồn phục hưng lại là chuyện gì xảy ra?" Lý Vân Phi cũng rất nghi ngờ. Theo hắn biết, này Thổ Dục Hồn không đúng đã bị Dương Quảng chèn ép hồng sao? Này lại là chuyện gì xảy ra?

Lưu Hắc Thát nói: "Thổ Dục Hồn vốn ở tại Tùy triều đám hời. Nhưng kia Vương phục đồng ý đã tâm quá nhiều, bọn họ lại bắt đầu muốn làm loạn. Nhưng bị Dương Quảng phái Vương Dương hùng, Vũ Văn Thuật hai tướng đuổi giết phục đồng ý, giết hơn ngàn người, tù binh vô số. Chỉ có phục đồng ý y vào võ công cao cường chạy trốn. Hai năm qua Trung Nguyên đại loạn. Hẳn tự nhân cơ hội quật khởi. Thu phục mất đất. Trở thành ta Trung Thổ lại một đại họa hại."

Chư Cát Dewey nhìn thấy Lưu Hắc Thát nói thống khoái, cũng không nhìn được nói: "Các người có muốn biết hay không Lý Mật quả trách Dương Quảng thập đại tội."

Lý Vân Phi cau mày, vẫn đạo: "Dương Quảng có nào mấy tội lớn quá, người trái lại nói một chút!" Nói thật, Lý Vân Phi cũng xác thực không biết Dương Quảng có cái gì tội lớn quá.

Chư Cát Dewey nói: "Kia một là giết cha! Thứ hai tự là đùa giỡn mẫu phi! Thứ ba trầm mê tửu sắc! Thứ tư xây cung điện ban công, xa xỉ lãng phí! Thứ năm sưu cao thuế nặng, nghiền ép dân chúng! Thứ sáu là ba cái Giang Nam, kiến tạo kênh đào, thứ bảy là chinh phạt Triều Tiên, cực kì hiếu chiến. Thứ tám là cự thẳng thần can gián, giết thẳng sĩ. Thứ chín là hối lộ thành phong trào, quân tử không cảm quyền, kia thập là nói không giữ lời!"

Khấu Trọng nói: "Này Dương Quảng cũng thực là thế nào cũng hằng hà tội trạng của hắn! Nếu bàn về họa nước sâu, Dương Quảng có thể nói là không tiền khoáng hậu rồi."

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Đừng bảo sao hay vậy! Người khác nói chưa hẳn tự là đúng!"

Chư Cát Dewey kỳ quái nói: "Làm sao Lý huynh cho là Lý Mật nói rất đúng sai!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Đâu chỉ là sai, quả thực là mười phần sai! Kia một! Giết cha. Theo ta được biết, Tùy Văn Đế căn bản là bệnh chết. Tại sao giết cha nói đến. Thứ hai đùa giỡn mẫu phi. Dương Quảng vốn có người Hồ huyết thống, các người có thể biết, người Hồ đều là phụ thân sau khi chết, phụ thân thế tử tự thuộc về chính mình nhi tử rồi. Vương Chiêu Quân còn cùng quá phụ tử tam đại đấy! Thứ ba trầm mê tửu sắc, hẳn Lý Mật cũng không phải trầm mê tửu sắc. Uống rượu chơi nữ nhân sao? Người nam nhân nào không đúng! Thứ tư xây cung điện ban công, xa xỉ lãng phí. Dương Quảng đúng là kiến tạo rồi cung điện, thực là các triều đại đổi thay nhiều ít hoàng đế kiến tạo cung điện."

Lý Vân Phi thờ dãi nói tiếp: "Thứ năm sưu cao thuế nặng, nghiền ép dân chúng! Điểm này cũng là thật, chẳng qua là Dương Quảng cũng là vì chinh phạt Triều Tiên sơ tác. Thứ sáu là ba cái Giang Nam, kiến tạo kênh đào. Các người nhìn này kênh đào. Không có này kênh đào quán thông nam bắc. Trung

Thổ xã hội, kinh tế, văn hóa hội phát triển nhanh như vậy. Thứ bảy là chinh phạt Triều Tiên, cực kì hiếu chiến. Cười chết người rồi. Triều Tiên trước nhiều ta biên cảnh này lại không nói. Kia Hán Vũ Đế bởi vì mảy thốt ngựa tự chinh phạt Tây Vực, này chẳng phải là càng quá đáng. Thứ tám là cự thẳng thần can gián, giết thẳng sĩ. Điểm này ta không lời nào để nói, này chút ít thẳng sĩ không đợi Dương Quảng giết đâu rồi, bỏ chạy rồi! Thứ chín là hối lộ thành phong trào, quân tử không cầm quyền, các triều đại đổi thay nào có toàn bộ đều là thanh quan triều đại! Kia thập là nói không giữ lời! Này còn dư lại này tự không nói rồi. Nói không giữ lời ở nơi đâu, ta cũng không biết. Này Lý Mật còn không phải là vì thiên hạ này, mà biếm đê Dương Quảng. Dương Quảng sai chỉ có một chút!" Lý Vân Phi nói tới chỗ này, ngừng lại, không nói chuyện.

Lưu Hắc Thất chính nghe mê mẩn, liền vội vàng hỏi: "Kia theo Lý huynh sở thuyết, Dương Quảng sai tại điểm nào nhất?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Dương Quảng sai tự sai tại hấn bỗng chốc liền làm rồi nhiều chuyện như vậy. Nếu như hấn quang kiến tạo kênh đào, hoặc là quang tây thu Triều Tiên, hoặc là chẳng qua là sửa chữa Trường Thành, đánh bại người Khiết Đan. Này chút ít hành động chỉ làm một kiện, vậy hấn đúng là sách sử bên trên một đời thánh quân!" Lý Vân Phi đang nhớ lại cái kia bảy hạ Giang Nam Càn Long. Không nhận được là(vì) Dương Quảng thờ dài, tên khốn kiếp này hao phí bao nhiêu tiền tài vui đùa, còn bị một chút cái gọi là chuyên gia tên là thánh quân. Dương Quảng cùng hấn so với tôi, lại tính toán rồi cái gì nhỉ?

Lưu Hắc Thất gật đầu nói: "Lý huynh nói cực kỳ. Như Dương Quảng có Lý huynh bằng hữu như thế, cũng sẽ không luân lạc tới loại này đất đai!"

Lý Vân Phi không nhận được lại thờ dài, nói: "Được làm vua thua làm giặc, từ xưa đến nay đều là như thế! Dương Quảng a. . ." Lý Vân Phi lắc đầu, không đang nói cái gì?

Lưu Hắc Thất vẫn đạo: "Lý huynh còn có lời gì nói!"

"Không có cái gì nói rồi, chẳng qua là cảm khái Dương Quảng mà thôi, hấn cũng từng hùng tài đại lược, hai mươi tuổi liền dẫn binh tấn công triều Trần, hai mươi tuổi Bình Mã đại nguyên soái, thống lĩnh 51 vạn đại quân xuôi nam hướng giàu có, cường thịnh triều Trần phát động tiến công, cũng hoàn thành thống nhất. Này vẫn chưa thể nói rõ cái gì? Chẳng qua là, về sau, Dương Quảng hành động thật sự là quá mau cắt. Đưa đến về sau kết quả. Thiên hạ đại loạn sau Dương Quảng thật giống như có chút cam chịu rồi, đưa đến hiện tại loại kết quả này. Đối với Dương Quảng, ta cũng không có gì để nói nữa rồi."

Lưu Hắc Thất gật gật đầu nói chính muốn nói nói, Lý Vân Phi ánh mắt mạnh mẽ vừa tròn, đứng thẳng người, tiện tay một chưởng đánh diệt chính mình đồng lứa. Lại một chưởng đánh diệt Lưu Hắc Thất đồng lứa, sau đó nói: "Đừng nói chuyện, có rất nhiều người hướng bên này tới đây rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105:: Vũ Văn Thương

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 105:: Vũ Văn Thương

Lý Vân Phi ánh mắt mạnh mẽ vừa tròn, đứng thẳng người, tiện tay một chưởng đánh diệt chính mình đồng lứa. Lại một chưởng đánh diệt Lưu Hắc Thất đồng lứa, sau đó nói: "Đừng nói chuyện, có rất nhiều người hướng bên này tới đây rồi!"

Lưu Hắc Thất cả kinh, đi tới Lý Vân Phi trước mặt, nhẹ giọng vẫn đạo: "Có ai không? Ta làm sao không nghe thấy?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, này bên ngoài viện có người hướng này vừa đi tới, hơn nữa còn không ít."

Mới ra đi tìm hiểu thôi đồng một cái phi thân chạy trốn đi vào, bộ mặt nghiêm túc, nói: "Chậm, địch nhân đã đem chúng ta trùng điệp bao vây."

Lý Vân Phi trầm giọng, nói: "Bọn họ có bao nhiêu người? Đều là những người nào?"

Thôi đồng thấp giọng nói: "Cai có hơn mười cá nhân, về phần là ai, trời quá tối đen rồi, ta liền nhìn không thấy tới rồi."

Lý Vân Phi thở phào nhẹ nhõm, chỉ có mười mấy người, xem ra, không có bao nhiêu sự tình!

Lúc này một trận u ám thanh âm tại phía ngoài vang lên nói: "Bản nhân Vũ Văn phiệt phiệt chủ Vũ Văn Thương đặc biệt tới hướng Lý huynh đệ lãnh giáo một phen." Lý Vân Phi mặt liền biến sắc, này Vũ Văn Thương thế nhưng tự mình đến rồi, chẳng qua là hấn làm thế nào biết tự mình ở chỗ này.

Lý Vân Phi cũng không nét mặt, cười to nói: "Nguyên lai là Vũ Văn phiệt phiệt chủ tự mình đến đây, tại hạ chẳng qua là Vô Danh tiểu bối, sao dám làm phiền phiệt chủ đại giá đây!"

Cái kia u ám thanh âm tiếp theo truyền vào, nói: "Vô Danh tiểu bối! Đối với hiện ở trên giang hồ mà nói, ngươi thực là cực kỳ nổi tiếng đấy! Làm sao

ngươi không ra, còn là muốn cho lão phu đi vào?"

Lý Vân Phi hướng phía sau mấy người nháy mắt ra dấu, để cho bọn họ chuẩn bị xong, sau đó, tự mình cầm lấy phóng ở bên cạnh kiếm, đi từ từ đi ra ngoài. Phía ngoài đứng hơn hai mươi người, đứng tại đội thủ người nhìn hướng là cái sáu mươi tuổi tả hữu lão nhân. Lớn lên oai hùng, mặc dù nhìn giống như là cái ngoài sáu mươi tuổi lão nhân, thực là sắc mặt xác thực rất là hồng nhuận. Huyệt Thái Dương cao cao khua lên, thoát nhìn, là cái tuyệt đỉnh cao thủ. Lý Vân Phi biết này người tự là Vũ Văn phiệt phiệt chủ Vũ Văn Thương rồi.

Quả nhiên, hắn vừa nhìn thấy Lý Vân Phi mang theo mọi người đi ra, hai mắt mạnh mẽ vừa tròn, nói: "Lý Vân Phi, ngươi cuối cùng là đi ra. Ta còn tưởng rằng ta muốn đích thân đi vào đây!"

Lý Vân Phi nhẹ khẽ cười nói: "Làm sao dám làm phiền một cái lão nhân gia đi vào nhỉ? Không biết Vũ Văn phiệt chủ lần này đến đây cần làm?"

Wu Văn Thương mắt hỏ một trương, toàn thân toát ra một cỗ cường đại sát khí hướng Lý Vân Phi vọt đánh đi qua, Lý Vân Phi một bên vận công chống cự, vừa nói: "Vũ Văn phiệt chủ vừa lên tới tự đến ra oai phủ đầu. Rốt cuộc là vì sao mà đến."

Wu Văn Thương thật giống như tức giận càng tăng lên, giận dữ hét: "Vì sao mà đến, vì Vũ Văn Vô Địch mà đến."

Lý Vân Phi nói: "Tại hạ đúng là giết Vũ Văn Vô Địch, chẳng qua là, đây là hắn xuống tay trước nghĩ tới giết hai tên đồ đệ của ta, như vậy ta mới động thủ giết hắn, này đổi lại Vũ Văn phiệt chủ, ta tin tưởng ngươi cũng có thể như vậy làm."

Wu Văn Thương thê lương cười to nói: "Kia ngươi biết đạo Vũ Văn Vô Địch là người thế nào của ta sao? Hắn là ta nhi tử, là ta nhi tử a! Ngươi giết ta nhi tử, khiến cho ta người đầu bạc tiền người đầu xanh. Ta không giết ngươi tể diện ta nhi tử vong hồn. Ta thẹn làm người phụ!"

Nói thật, Lý Vân Phi là thật không biết này Vũ Văn Vô Địch là Vũ Văn Thương nhi tử, Đại Đường Song Long Truyện trong không có nói quá. Hắn làm sao sẽ biết, hắn chẳng qua là cho rằng này Vũ Văn Vô Địch chẳng qua là Vũ Văn phiệt một cái nhân vật cao tăng mà thôi. Không nghĩ tới vẫn là Vũ Văn Thương nhi tử. Trong lòng không khỏi cười khổ. Lần này cũng không thể đơn giản tự xong việc. Xem ra muốn liều cái ngươi chết ta sống rồi.

Lý Vân Phi trầm giọng, nói: "Ta xác thực không biết Vũ Văn Vô Địch là phiệt chủ con, chẳng qua là, người đã chết, ngươi muốn tìm ta báo thù, ta nhận!" Nói xong, trong tay kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ. Hướng phía trước nhất chỉ, nói tiếp: "Vũ Văn phiệt chủ, ta liền xem một chút ngươi Vũ Văn phiệt bằng Huyền kính rồi!"

Wu Văn Thương cười một tiếng dài, nói: "Hào, ta liền xem một chút ngươi thành danh kiếm pháp mạnh bao nhiêu!" Nói xong, chân nhất điểm, liền hướng Lý Vân Phi lao đến, hai tay mạnh mẽ hướng Lý Vân Phi đánh tới. Chương là mang theo tầng tầng hàn khí, Lý Vân Phi cảm giác được toàn bộ thế giới trong nháy mắt bị đóng băng lên tới.

Lý Vân Phi một vận khí, một đạo kiếm khí từ trong tay bảo kiếm bên trên chui ra, chính thanh kiếm đều mang theo tầng tầng kiếm khí. Lý Vân Phi trong tay bảo kiếm cùng Vũ Văn Thương song chương đụng vào nhau. Hai người đồng thời lui về phía sau ba bước, Lý Vân Phi chân dừng một chút lực, đập chầm đất tự lại xông tới. Kiếm ảnh trùng điệp tự tấn công hướng Vũ Văn Thương, Vũ Văn Thương không hổ là thành danh nhiều năm tuyệt đỉnh cao thủ. Song chương cũng hóa thành trùng điệp chương ảnh tiếp được Lý Vân Phi công kích.

Lý Vân Phi hai mắt hàn quang chợt lóe, trong tay kiếm lần nữa tấn công tới, mỗi một kiếm đều nhanh như thiểm điện. Vũ Văn Thương hai tay vừa chuyển, lại ở trước ngực hóa thành một mảnh chương ảnh, Lý Vân Phi kiếm toàn bộ đâm tới Vũ Văn Thương trên lòng bàn tay.

Wu Văn Thương bàn tay sớm bị nội khí bao vây, đao thương bắt nhập. Tự nhiên không sợ Vân Phi kiếm đánh. Tại này ngắn ngủn một chút thời gian, Lý Vân Phi cùng Vũ Văn Thương đã giao thủ hơn bốn mươi chiêu. Hai người coi như là lực lượng ngang nhau. Lý Vân Phi bị băng Huyền kính hàn khí sở lay đánh. Mà Vũ Văn Thương thân thể cũng bị Lý Vân Phi kiếm khí xâm lấn.

Thật cao minh chương pháp, thật cao minh kiếm pháp. Chu vi mấy người đều nhìn ngây người, tại bọn họ trong nhận thức biết, có lẽ chưa bao giờ xem cao minh như vậy võ công của. Bọn họ như thế nào lại biết có người có thể mạnh đến việc này!

Lý Vân Phi cười dài nói: "Hào, hào, hôm nay thế nhưng nhìn thấy cùng ta lực lượng ngang nhau đối thủ. Thật là tốt!"

Wu Văn Thương cũng cười to nói: "Không tệ, con ta chết ở trên tay ngươi xác thực không oan. Như ngươi không có giết chết ta nhi vô địch. Chúng ta có lẽ cũng sẽ không ở chỗ này liều mạng rồi. Tự nhìn xem ta bằng Huyền kính cao nhất áo nghĩa bằng hồ phệ rồng! "

Lý Vân Phi hét lớn một tiếng "Phi Tiên kiếm pháp, Thiên Ngoại Phi Tiên" cũng dùng ra bản thân một chiêu mạnh nhất Thiên Ngoại Phi Tiên nghênh đón. Một trận kịch liệt đụng nhau sau, lóe ra tia sáng chói mắt, đây là hai cỗ cường đại nội lực va chạm sở sinh ra mãnh liệt đánh sâu vào.

Người chung quanh đều nói rộng ra ánh mắt nhìn hai người, có hai cái cao thủ đứng đầu ở chỗ này đánh nhau, này đối với bọn họ mà nói, thật sự là quá may mắn, bởi vì này đối với bọn họ sau này võ công tăng trưởng có không thể tầm thường so sánh tác dụng.

Một trận cường quang sau đó, Lý Vân Phi đứng trên mặt đất, mà Vũ Văn Thương lại té trên mặt đất. Nhìn kỹ, nguyên lai Lý Vân Phi trong tay kiếm chỉ chống được Lý Vân Phi thân thể.

Tự tại vừa mới một cái trong nháy mắt Lý Vân Phi kiếm từ lòng ngực của hắn xẹt qua. Vũ Văn Thương tổn thương cực kỳ nghiêm trọng. Mà Lý Vân Phi cũng bị Vũ Văn Thương Huyền Băng sức đánh bên trong, cũng bị thương không nhẹ.

Lý Vân Phi nhếch môi cười nói: "Xem ra. . . Khụ khụ. . . Xem ra là ta thắng nhỉ?" Nói xong, phun miệng huyết. Vũ Văn Thương chậm rãi bò dậy, nửa

ngồi trên mặt đất, che mồm vừa bị Lý Vân Phi xẹt qua bộ ngực, nhẹ giọng nói: "Đúng là hảo kiếm pháp. Ta chưa từng có xem hướng người còn trẻ như vậy cao minh như vậy kiếm thủ. Nếu như người bắt từ! Người sẽ trở thành là(vì) cái kẻ tiếp Tông Sư !"

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Đôn Uyển Tinh, Lưu Hắc Thất đám người vừa nghe Vũ Văn Thương nói như vậy, đều vọt tới. Đứng tại Lý Vân Phi bên người. Nghiêm mật nhìn Vũ Văn Thương phía sau thủ hạ.

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Khụ khụ! Người là có thủ hạ, thực là ta cũng vậy có bằng hữu, huynh đệ đây! Có bọn họ người cho rằng người có thể giết chết ta sao? Với lại, ta chẳng qua là bị chút nội thương, mà người nếu là trẻ chữa trị lời nói, chỉ sợ người tự muốn chết đi!"

Vũ Văn Thương nhìn đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh mấy người, tái nhìn một chút bộ ngực mình mặc dù bị dùng Huyền Băng sức lực bao ở, cũng đã bị kiếm khí xâm lấn vết thương, trầm tư thật lâu, nói: "Người, đỡ lấy ta, chúng ta đi!" Nói xong, đi qua hai người, đỡ lấy Vũ Văn Thương, sau đó, từng bước từng bước thối lui ra khỏi này phiền địa phương.

Đám người ảnh đều đi đến rồi, Lý Vân Phi nhẹ buông tay, ngồi vào trên mặt đất. Liên tục ho khan ra rồi vài búng máu. Khấu Trọng lời kéo ở Lý Vân Phi vấn đạo: "Sư phụ, người tổn thương như thế nào?"

Lý Vân Phi cười sờ sờ Khấu Trọng đầu nói: "Ta không sao! Chưa tính là quá nghiêm trọng. Kia Vũ Văn Thương tổn thương nhưng tự so với ta nghiêm trọng nhiều rồi. Bị ta kiếm khí đánh vào thân thể, xem ra, hẳn đặc nuôi trước mấy năm tổn thương a!"

Từ Từ Lăng nói: "Sư phụ, nếu hẳn tổn thương so sánh người trọng nhiều như vậy, người làm sao mới vừa không đem hẳn giết chết nhỉ? Người cứ như vậy thả hẳn đi rồi, không đứng nuôi hổ gây họa sao? Hẳn sau này vẫn còn hội rồi hãy tới tìm ta nhóm báo thù. Đến lúc đó hẳn mạng đại quân đến đây, vậy chúng ta nhưng tự nguy hiểm."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Mới vừa phía sau hẳn nhiều cao thủ như thế, ta nếu như dám động thủ, bọn họ sẽ cùng tiến lên. Ta nếu là không có bị thương cũng coi như xong. Thực là ta tổn thương cũng xác thực không nhẹ. Làm sao có thể cùng nhiều người như vậy đánh a! Về phần người nói nuôi hổ gây họa! Kia nhưng tự không phải như vậy rồi."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106:: Tuyệt Dạ ác chiến

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 106:: Tuyệt Dạ ác chiến

Từ Từ Lăng nhìn tự tin Lý Vân Phi vấn đạo: "Vũ Văn Thương thương thế tốt lên rồi sau này sau này nhất định sẽ hồi tới tìm chúng ta báo thù !"

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo một chút ý cười, sau đó, nói: "Đâu chỉ thương thế tốt lên rồi, không muốn bao nhiêu thời gian, hẳn tự sẽ phái người tới giết ta nhóm. Mới vừa hẳn chẳng qua là sợ chúng ta cá chết lưới rách. Đến lúc chính hẳn an toàn, người cho rằng hẳn sẽ bỏ qua cho chúng ta sao?"

Khấu Trọng vấn đạo: "Kia sư phụ người tại sao có thể đem hẳn để cho chạy đây! Lúc ấy, chúng ta tự liều mạng bằng chốc tốt lắm! Như vậy còn không biết ai thua ai thắng đây!"

Lý Vân Phi nói: "Coi như là Vũ Văn Thương nghĩ liều mạng, ta cũng sẽ không đồng ý, các người thử nghĩ xem Vũ Văn Thương hơn sáu mươi tuổi, còn có thể sống thêm mấy năm? Bị nặng như vậy tổn thương, coi như là đường tốt rồi, hẳn thân thể, nội lực cũng không có thể toàn bộ khôi phục! Số tuổi ở nơi đó đây! Mà ta mặc dù bị chút ít nội thương nghiêm trọng, thực là ta còn trẻ, chờ ta khôi phục, tại gặp hẳn, hẳn tự tuyệt không có khả năng lại cùng ta ghép thành như vậy. Ta tin tưởng hẳn cũng biết. Chỉ bất quá, hiện tại hẳn còn phải là(vì) Vũ Văn phiệt suy nghĩ, không thể chết được tại trong, cho nên, hẳn không có cùng chúng ta đụng một cái. Nhân hẳn còn không có phái người đến. Chúng ta nhanh lên một chút đi. Không nên bị bọn họ đuổi theo rồi." Lý Vân Phi nói hết lại không nhận được liên tục ho khan vài thanh. Bị hàn khí đánh trúng tư vị cũng không tốt thụ đâu. Nếu không phải Lý Vân Phi nội lực thâm hậu. Thẳng tuốt bảo vệ nội phủ, sớm đã bị hàn khí đông lạnh bên trên nội tạng, đến lúc đó, liên tiếp ngay cả ép đều ép không ra đi.

Lý Vân Phi gãy dựa muốn đứng lên, từ chối một lúc lâu, vẫn là không có đứng lên, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng vừa nhìn thấy Lý Vân Phi đứng không dậy nổi, bận rộn chạy đến Lý Vân Phi bên cạnh, một người nhắc lên một cái tay, đem Lý Vân Phi chống lên tới.

Đôn Uyển Tinh lo lắng nhìn không ngừng ho khan Lý Vân Phi, nói: "Vân Phi, người thân thể đến cùng như thế nào. Có muốn hay không tìm đại phu tới giúp người xem một chút. Ta xem người sắc mặt trắng bệch, thật giống như rất nghiêm trọng bộ dạng!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Không có cái gì đáng ngại! Hiện tại chúng ta nhanh lên một chút rồi đi nơi đây, tìm yên lặng địa phương, nghỉ ngơi thật tốt một thời gian ngắn, ta cũng vậy vận công đem hàn khí bức đi ra. Chúng ta đi!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng nghe lời nhắc nhở liền rời Lý Vân Phi hai tay, tựa thừa dịp đêm tối bắt đầu rời đi nơi đây. Đôn Uyển Tinh lo lắng nói: "Các ngươi cẩn thận một chút, ngày còn có tuyết rơi, đường lại đen, Vân Phi còn thụ lấy tổn thương, các ngươi cẩn thận một chút, đừng quá mau."

Bảy người đi đường suốt đêm, một đường không ngừng, cũng không biết trải qua bao lâu, mọi người đột nhiên nghe phía sau có tiếng ngựa thanh âm hưởng bên này chạy tới. Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, xem ra là Vũ Văn Thương phái người đến. Nhẹ giọng đến: "Chư vị, đến bên kia bụi cỏ bên cạnh trốn bồng chốc, trời tối như vậy, bọn họ không nhất định có thể nhìn thấy."

Mấy người rón rén chạy đến kia thảo từ bên. Sau đó ngồi xổm người xuống núp ở cỏ này bụi rậm bên. Quả nhiên, một đội cưỡi ngựa người từ nơi này quên quá khứ, sau đó, ngừng lại, đánh giá chung quanh. Bởi vì trời giáng đại tuyết, tuyết đêm mấy người hải ẩn, dấu giày đều cấp che ở. Người dẫn đầu hướng chu vi nhìn thoáng qua, ánh mắt từ mấy người ẩn thân địa phương xẹt qua. Sau đó, lại tiếp theo nhìn hướng những địa phương khác, một lúc lâu, quát to: "Không người, chúng ta đi!"

Lý Vân Phi trong lòng rất là kỳ quái, hắn mới vừa rõ ràng là hướng cái chỗ này xem ra, đen một mảnh bụi cỏ hắn cũng không phái người để xem một chút, đã đi, này lại là có ý gì. Chẳng lẽ, nghĩ bỏ qua cho mấy người.

Tựa tại Lý Vân Phi nghi ngờ lúc, những người kia bắt đầu đi một chút ngừng ngừng rồi đi tầm mắt của mọi người. Tựa tại Lý Vân Phi thở phào nhẹ nhõm lúc, đột nhiên, cách đó không xa một đạo ánh sáng bay lên trời đi. Đây là ám hiệu.

Lý Vân Phi linh quang chợt lóe, nói: "Đuổi theo đám người kia, quét sạch bọn họ!"

Đôn Uyển Tinh vẫn đạo: "Bọn họ không đuổi đi rồi chưa? Chúng ta bắt kẻ hèn, hướng kia phương hướng của hắn đi, tránh ra bọn họ là được a!"

Lý Vân Phi cau mày, gấp giọng nói: "Không đúng, bọn họ phát hiện chúng ta, tựa tại mới vừa, cái kia đầu lĩnh phát hiện chúng ta."

Khấu Trọng kỳ quái hỏi: "Vậy hắn không trực tiếp giết qua tới, tại sao lại đi. Đây nhất định là bọn họ không có phát hiện chúng ta!"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Không đúng, bọn họ phát hiện chúng ta, chẳng qua là đầu lĩnh người họ rất thông minh. Hắn có thể là sợ bọn họ cầm một đội người làm không được chúng ta, ngược lại bị chúng ta làm xong. Cho nên, hắn mới giả vờ không có phát hiện chúng ta, sau đó rời đi. Mới vừa ánh sáng các ngươi thấy không, kia khả năng tựa là ám hiệu! Bọn họ là nghĩ tề tựu lên tới, cùng đi làm xong chúng ta. Như vậy bọn họ cũng sẽ không có nguy hiểm gì. Hiện tại chúng ta chạy cũng chạy không thoát, chỉ có một biện pháp, trước quét sạch này một đội người. Sau đó, lại nói!"

Lưu Hắc Thất sờ sờ đầu nói: "Thực là, bọn họ là người cưỡi ngựa, chúng ta tại sao có thể đuổi theo bọn họ nhỉ?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Bọn họ sẽ không đi xa. Bọn họ thích phóng quá tín hiệu sau, nhất định xuống ngựa đi tới chúng ta chung quanh đây."

Bảy người chậm rãi sờ hướng mới vừa đám người kia phương hướng ly khai. Quả nhiên, không có có thời gian bao lâu, đã nhìn thấy đám người kia ở nơi đó lẫn nhau nói chuyện với nhau.

Lý Vân Phi đếm nhân số, có hai mươi người. Đây chút ít người nên tất cả đều là hảo thủ. Cho nên, kéo thấp mấy người nói: "Ta hiện tại bị thương, nội lực không thể lộn xộn, này chút ít người chỉ có thể dựa vào các ngươi. Các ngươi lên lên tiến hành đi qua, nhân lúc bọn họ không chú ý, tựa xông ra, tại bọn họ phản ứng không kịp nữa lúc, có thể làm xong vài cái tựa vài cái. Như vậy có thể kéo thấp địch nhân thực lực cùng chúng ta thực lực chênh lệch."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng gật đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta đi trước làm xong bọn họ! Sư phụ ngươi ở nơi này nghỉ ngơi! Sư nương, ngươi chiếu cố sư phụ a!"

Đôn Uyển Tinh sắc mặt đỏ lên, một cái tát đánh vào Khấu Trọng đầu bên trên, nói: "Khác nói mò, các ngươi cẩn thận một chút. Ta ở chỗ này chiếu cố Vân Phi!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Không, Uyển Tinh cũng cùng đi, ta một người ở chỗ này tựa được. Nhiều một người tựa nhiều một phần lực lượng. Hướng chi, Uyển Tinh võ công của có thể sánh bằng hai người các ngươi tiểu tử thúy mạnh. Nàng dù sao từ nhỏ luyện võ, các ngươi còn so ra kém nàng đấy!"

Đôn Uyển Tinh vội vàng nói: "Ta đi rồi, ngươi làm sao bây giờ! Ngươi còn có tổn thương trong người đấy! Nếu là có cái gì ngoài ý muốn, ta đây làm sao bây giờ!" Đột nhiên, Đôn Uyển Tinh phát hiện mình nói lỡ miệng, bộ mặt ửng hồng. Xấu hổ cúi đầu, Lý Vân Phi từ hắn kia đã hồng thấu trên lỗ tai nhìn ra. Nàng hiện tại đã bị vậy cực độ xấu hổ trạng thái!

Lý Vân Phi khẽ cười giờ lên Đôn Uyển Tinh đầu, nói: "Ngươi vẫn chưa yên tâm ta sao! Ta coi như là bị thương, cũng không phải là người nào cũng có thể giết. Ngươi yên tâm, ta không sao. Chớ nói, thời gian dài như vậy, khác một đám địch nhân hội chạy tới. Các ngươi ta sẽ đi ngay bây giờ! Ta một người không thành vấn đề!"

Mấy người gật đầu, sau đó, cúi người xuống, tựa hướng đám người kia địa phương lên lên, nhẹ nhàng đi tới! Đứng tại cách đó không xa, mấy người lẫn nhau nhìn mấy lần, sau đó, đồng loạt xuất thủ, mạnh mẽ chạy trốn ra ngoài, trong nháy mắt liền giết chết rồi cách mình địch nhân gần nhất.

Đối phương người dẫn đầu, hô to nói: "Có địch tập kích, mọi người cẩn thận!" Sau đó, một thanh rút ra đao trong tay, tựa tấn công hướng cách hắn gần nhất Khấu Trọng.

Khấu Trọng trải qua thời gian dài như vậy khổ luyện, cùng như vậy thời gian bao lâu giao thủ kinh nghiệm, sớm đã không phải là Ngô Hạ A Mông rồi. Thực lực bây giờ cũng là thẳng ép cao thủ nhất lưu. Lý Vân Phi trong lòng không ngừng cảm khái. Hai vị này rốt cuộc là nhân vật chính, này mới luyện thời gian bao lâu võ công của, tựa mạnh tới rồi loại tình trạng này. Rốt cuộc là Đại Đường Song Long bên trong sung nhi!

Quả nhiên, này chút ít người nên đều là trong quân cao thủ, cùng đánh số lượng có lẽ coi như là lợi hại, nhưng, người nếu là thiếu lên tới, bọn họ nhưng tự chưa ra hình dáng gì rồi. Ngán ngần một thời gian ngắn, trừ ra, đầu lĩnh kia một cao thủ ra, những người khác đều cấp làm xong rồi.

Đon Uyển Tinh phi chạy tới, đỡ dậy ngồi ở cây bên Lý Vân Phi, tới rồi mọi người đánh nhau địa phương. Khấu Trọng còn đang cùng cái kia người dẫn đầu đánh nhau. Những người khác trợ giúp Khấu Trọng lược trận. Hai người cũng coi như là lực lượng ngang nhau. Đánh khó khăn bỏ khó phân. Có lẽ là nhìn thấy mình đã bị bao vây, có lẽ là các huynh đệ đều chết hết. Có lẽ là sợ những người khác cùng lên đi! Này người dẫn đầu động tác thể nhưng chậm lại. Vốn là lực lượng ngang nhau hai người, hiện tại, một người trong đó đã tâm chết rồi, với lại, động tác cũng chậm lại. Kết quả như thế nào, cũng cũng không cần ta nói đi! Khấu Trọng một kiếm tự đâm xuyên qua người này thân thể. Kiếm rồi đi hấn thân thể sau, hấn hai mắt gát gao nhìn chăm chú bị thương Lý Vân Phi nói: "Người của chúng ta rất nhanh sẽ tới. Các người hội đi theo ta." Sau đó, thân thể một cái thẳng, "Bành" một tiếng, tự té trên mặt đất, Khấu Trọng tiến lên vừa nhìn, hấn đã ngưng hô hấp!

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107:: quan hệ xác định

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 107:: quan hệ xác định

Lý Vân Phi nhìn đã chết, lại còn giương hai mắt, rõ ràng cho thấy chết không nhắm mắt người dẫn đầu, thở dài miệng Khí Đạo: "Bọn họ cũng là đều vì mình chủ a! Chúng ta đi thôi! Tin tưởng bọn họ rất nhanh đã có người tới đây. Tại bọn họ trước khi đến, chúng ta đi. Tin tưởng lần sau tới cũng sẽ không chỉ có này mấy người rồi."

Khấu Trọng nói: "Tốt lắm, sư phụ chúng ta nhanh lên một chút đi thôi!" Bấy người lại bắt đầu rồi chạy trốn lộ trình.

Ngày dần dần sáng, Lý Vân Phi bọn họ chạy tới một cái bọn họ cũng không biết một cái lụi bại tiểu trấn. Đã hỏi người khác mới biết, nơi này tên là Trương trấn, toàn bộ trấn người trên phần lớn đều là họ Trương. Mà ở trong đó cự ly Lý Vân Phi muốn đi Lạc Dương khá xa. Mà cự ly Trường An tương đối gần nhất điểm, mà Trường An là Tùy triều thủ đô. Ở nơi đó có Độc Cô phiệt cùng Vũ Văn phiệt chế ước lẫn nhau, cho nên, ở nơi đó, tin tưởng kia Vũ Văn Thương là không dám phái trọng binh bắt người, giết người. Ở nơi đó an toàn nhất. Mà Trường An cùng Lạc Dương cũng không đúng quá xa. Đội(các loại) đường tốt rồi tổn thương tại từ Trường An chạy tới Lạc Dương, như vậy tốt hơn.

Cho nên, Lý Vân Phi nói: "Chúng ta trước ở chỗ này nghỉ ngơi một ngày, đợi ngày mai, chúng ta tự chạy tới Trường An, gần nhất nơi đó có Độc Cô phiệt cùng Vũ Văn phiệt làm đúng, chúng ta đã đến nơi đó tương đối an toàn."

Mấy người tìm trấn trên duy nhất một cái khách sạn, kêu mấy gian phòng hảo hạng, sau đó, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Don Uyển Tinh cùng đi vào Lý Vân Phi gian phòng. Lý Vân Phi nhìn thấy bọn họ đi đến, tự từ trên giường lên tới. Nói: "Tiểu Trọng, tiểu Lăng, các người đi giúp ta tìm lang trung, mở điểm được, tốt như vậy mau chút ít, ta muốn lên giường, vận công chữa thương, đem hàn khí bức đi ra."

Khấu Trọng gật đầu nói: "Tốt lắm, sư phụ người đi vận công chữa thương, ta đi gọi ca lang trung tới giúp người xem một chút."

Lý Vân Phi cười nói: "Kia người tự mình cẩn thận một chút. Phát hiện địch nhân tự trở lại ngay. Không nên cùng bọn họ dây dưa, biết không?"

Khấu Trọng gật đầu, sau đó lôi kéo Từ Từ Lăng cùng nơi đi ra ngoài chạy đi, Don Uyển Tinh đi tới, nhìn sắc mặt vẫn là trắng bệch Lý Vân Phi nói: "Vân Phi, người nhanh lên một chút vận công chữa thương, ta xem người hàn khí còn không có bức đi ra đi!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, này hàn khí xác thực lợi hại, dọc theo con đường này ta thử nhiều lần cũng không có đem hàn khí bức đi ra. Hiện tại, ta tái thử một lần. Nếu như Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng trở lại, người tự gọi bọn họ chờ một chút. Ta phải nhanh một chút đem tổn thương trị lành, bằng không, gặp lại đến cái gì cao thủ, chúng ta tự nguy hiểm, tiểu Trọng cùng tiểu Lăng hiện tại võ công còn chưa đủ, chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng đối phó một chút nhĩ lưu đến nhất lưu ở giữa cao thủ, người cũng chỉ có thể đối phó thông thường một loại cao thủ nhất lưu. Về phần Lưu Hắc Thát người bên kia, ta không quá yên tâm. Này hết thấy đều thật trùng hợp, làm sao có thể chúng ta ở trên đường cũng có thể gặp phải bọn họ, có lẽ là trùng hợp, có lẽ không đúng. Tóm lại ta chỉ đối với các người yên tâm, những thứ khác người muốn chung đụng một thời gian ngắn mới được!"

Don Uyển Tinh gật đầu, nói: "Tốt lắm, ta giúp người coi chừng dùm, người bây giờ lập tức vận công chữa thương, bức ra hàn khí!"

Lý Vân Phi vận khí Minh Ngọc công bắt đầu ở thể nội không ngừng vận chuyển, không ngừng đem trong kinh mạch hàn khí hướng về phía trước bức tới, một Chu Thiên, hai Chu Thiên. Cứ như vậy không biết vận chuyển thời gian bao lâu, cuối cùng đem ngoan cường bám vào thể nội mỗi cái kinh mạch trong hàn khí ép tại cổ họng. Sau đó, vận khởi nội lực toàn thân, thẳng ép hàn khí. Chỉ thấy Lý Vân Phi miệng rộng mở ra, một ngụm lạnh như băng Huyết phun ra ngoài. Huyết trong còn kèm theo khối băng.

Lý Vân Phi trường thở phào nhẹ nhõm, mở hai mắt ra, cảm giác được bên trong phòng có gan âm thầm cảm giác, hấn ngẩng đầu nhìn lên, bên trong phòng đột nhiên ngọn đèn. Tái đi ra ngoài vừa nhìn. Ngày thế nhưng đen, tự mới vừa kia một đoạn vận công thời gian, thế nhưng đã tròn một ngày.

Đon Uyển Tinh vừa nhìn Lý Vân Phi tỉnh lại, còn phun miệng Huyết, vội vàng chạy tới, lôi kéo Lý Vân Phi tay vẫn đạo: "Vân Phi, ngươi không sao chứ! Tại sao lại học máu. Nhanh lên một chút nhượng lang trung xem một chút."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng mang theo lang trung còn ở trong phòng chờ. Vừa nghe Don Uyển Tinh nói như vậy, lập tức tự lôi lang trung đi tới Lý Vân Phi bên cạnh.

Lý Vân Phi cười đem tay đưa đến lang trung trước mặt. Đây lang trung kéo qua Lý Vân Phi tay lại bắt đầu bắt mạch. Một lúc lâu, này lang trung gật, nói: "Xem ra, công tử cũng là tinh thông công phu nội gia. Trong lúc này vết thương tuy nghiêm trọng, nhưng mở uống thuốc, tại bổ dưỡng bổ dưỡng, không ra năm sáu ngày, nên sẽ không sai biệt lắm toàn bộ tốt lắm. Lại thêm nữa công tử tinh thông công phu nội gia, nghĩ đến hội tốt nhanh hơn! Ta cho ngươi nhóm mở gỗ vuông, các ngươi chiếu vào gỗ vuông hút thuốc tốt lắm!" Nói xong, lang trung mở ra cái gỗ vuông đưa cho Khấu Trọng. Khấu Trọng cầm lấy gỗ vuông, lôi kéo Từ Từ Lãng tự đi ra ngoài chạy. Xem ra là đi lấy thuốc rồi.

Đon Uyển Tinh khẩn trương hỏi cái kia lang trung, nói: "Hấn tổn thương nên không có sao chứ! Hấn mới vừa còn học máu đấy!"

Lý Vân Phi lôi kéo Don Uyển Tinh tay, vỗ vỗ nói: "Không có chuyện gì, mới vừa là ta đem hàn khí bức đi ra rồi. Phun ra kia ngụm máu ngược lại càng thêm thư thái."

Ban đầu Don Uyển Tinh là nên phát hiện kia phun ra Huyết mang theo hàn khí, chẳng qua là Don Uyển Tinh quá lo lắng Lý Vân Phi rồi, nếu nói quan tâm sẽ bị loạn. Cho nên cũng tự không có chú ý.

Này lang trung nói: "Vị công tử này nói rất đúng, này miệng Huyết phun hào, đem này máu bầm phun ra, tổn thương mới có thể tốt mau! Cứ như vậy đi! Lão phu cáo từ." Lang trung hướng hai người chấp tay.

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Lần này thật là phiền toái tiên sinh, nhượng tiên sinh đợi lâu như vậy." Nói xong, Lý Vân Phi hướng Don Uyển Tinh sử dụng hiểu cá nhân sắc. Don Uyển Tinh minh bạch rồi Lý Vân Phi ý tứ, cảm ra một đại thối bạc, nói: "Đây là tiên sinh chẩn kim, chúng ta sẽ không tiền tiên sinh."

Kia lang trung bộ mặt vui mừng nhận lấy bạc, sau đó tự cười hi hi đi ra ngoài. Lý Vân Phi cảm giác hiện tại thân thể đã khá nhiều, cho nên liền đứng lên, đưa tay ra mời lưng mới. Đột nhiên, bụng "Sùng sục " " sùng sục" vang lên.

Đon Uyển Tinh vỗ đầu một cái, nói: "Ta quên rồi ngươi một ngày không có ăn cái gì, ta bây giờ lập tức gọi tiểu nhị phía trên một chút thức ăn. Ngươi bây giờ bị thương, không thể đói bụng." Nói hết vội vội vàng vàng tự chạy ra ngoài.

Lý Vân Phi sờ sờ bụng, cảm giác cũng xác thực đói bụng, tự gật đầu, hô: "Uyển Tinh, gọi tiểu nhị kia nhanh lên một chút a." Lý Vân Phi vừa nghĩ, bất quá, hiện tại trời đã tối rồi, không phải là không có ăn đi! Vừa định tự mình ra đi xem một chút, nghĩ lại, đầu năm nay, có tiền có thể ma sui quý khiến, có tiền có thể khiến cho mãi đầy quý. Gọi kia đầu bếp bây giờ lập tức đã làm xong, chỉ cần có tiền sợ cái gì!

Chỉ chớp lát, Don Uyển Tinh tự đi đến, nói: "Tiểu nhị nói, lập tức tự làm ngươi chờ chớp lát!"

Một lát sau, tiểu nhị kia bụng thức ăn đi đến, bốn cái món ăn, hai ăn mặn hai tố. Còn có một cái súp. Lý Vân Phi nghe mùi thơm xông vào mũi thức ăn, không nhìn được đem nước miếng nuốt xuống. Cầm lấy chiếc đũa tự muốn ăn, đột nhiên, nhìn thấy Don Uyển Tinh làm ở bên cạnh, hỏi vội: "Ngươi ở bên cạnh xem ta , cũng có thể không có ăn cái gì đi! Cùng nơi chịu chút đi."

Đon Uyển Tinh gật đầu, nói: "Tốt! Chúng ta cùng nơi ăn đi!" Nói xong, cầm lấy khác một đôi đũa, kẹp lên món ăn tự đưa đến Lý Vân Phi trong chén. Lý Vân Phi cười cười cũng gấp thức ăn gấp cấp rồi Don Uyển Tinh. Hai người cứ như vậy ngọt ngào mật mật ăn xong rồi đồ. Rất nhanh hai người tự ăn no. Don Uyển Tinh gọi tới tiểu nhị cầm chén đũa đều cấp thu thập xong. An vị tại trên ghế đầu ngơ ngác nhìn Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi đi tới, nhẹ nhàng kéo Don Uyển Tinh tay, nói: "Uyển Tinh, làm nữ nhân của ta đi! Ta phát hiện, ta yêu ngươi. ta nghĩ muốn ngươi làm nữ nhân của ta!"

Đon Uyển Tinh sắc mặt đỏ lên, cúi đầu không nói lời nào. Lý Vân Phi đem Don Uyển Tinh kéo lên, nhẹ nhàng ôm nàng, sau đó tại nàng bên tai nhẹ nhàng nói: "Làm nữ nhân của ta có được hay không! Ta sẽ cả đời đối với ngươi tốt, ta sẽ thẳng tuốt đem ngươi nâng trong lòng bàn tay. Đem ngươi trở thành làm bảo bối của ta!"

Đon Uyển Tinh khe khẽ gật đầu, vẫn là không nói lời nào, Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Ngươi nếu là không nói lời nào, đó chính là không ngờ đáp ứng ta!"

Đon Uyển Tinh vội vội vàng vàng giải thích: "Không có, ta đáp ứng ngươi!" Đột nhiên, nghe thấy Lý Vân Phi tại cười xấu xa, biết đây là Lý Vân Phi đang đùa nàng, cho nên, nắm Lý Vân Phi eo, dịu dàng nói: "Ta gọi ngươi gạt ta, gọi ngươi gạt ta."

Lý Vân Phi chặt chẽ đem Don Uyển Tinh ôm vào trong ngực, nói: "Ta muốn ngươi làm nữ nhân của ta, cả đời đều là. Ngươi vĩnh viễn cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta!"

Đon Uyển Tinh cảm động gật đầu, đem đầu rúc vào Lý Vân Phi trong ngực, nhẹ nhàng nói: "Ngươi nói, chúng ta hội cả đời ở một chỗ sao?"

Lý Vân Phi hôn một chút Don Uyển Tinh lỗ tai, hà hoi, nói: "Đầu chỉ cả đời, hai đời, ba đời đều ở chung một chỗ đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108:: Thiên Bảo Đại tướng

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 108:: Thiên Bảo Đại tướng

Đôn Uyển Tinh nghe Lý Vân Phi không ngừng tại nàng bên tai nói tình thoại, thân thể càng ngày càng mềm, toàn bộ người đều tê liệt ngã xuống tại Lý Vân Phi trên mình. Không ngừng thở hổn hển. Tay ôm thật chặt Lý Vân Phi. Một đôi mị nhân ngó chừng Lý Vân Phi. Lý Vân Phi trong lòng rung động, ra oai chính Đôn Uyển Tinh đầu, miệng rộng mở ra, tựa hôn lên Đôn Uyển Tinh cái miệng nhỏ nhắn.

Đột nhiên, môn bỗng chốc bị người mở ra, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng trốn mất hốc mồm đứng ở bên ngoài, chân tay luống cuống đứng tại cửa, Lý Vân Phi nhẹ nhàng đẩy ra Đôn Uyển Tinh. Khấu Trọng vội la lên: "Sur phụ, người tiếp tục! Chúng ta đi!" Nói xong, ba một tiếng tắt đi môn.

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Hai người các người tiểu tử thú, vào đi! Có chuyện gì tự nói."

Khấu Trọng xấu hổ đẩy cửa ra, sau đó sờ sờ cái ót nói: "Ta mới vừa đi đi gõ vuông bôi thuốc chộp tới rồi, ta nhượng tiểu nhị ta sẽ đi ngay bây giờ đem được cấp tiên đi ra ngoài, đợi(các loại) tốt lắm, lấy ra cấp sur phụ người uống. Chúng ta tự đi trước rồi."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Các người đều mệt mỗi một ngày, đi nghỉ ngơi thật tốt đi! Chỗ này của ta không có chuyện gì!"

Đôn Uyển Tinh cũng xấu hổ nói: "Ta cũng vậy về nghỉ ngơi. Người nghỉ ngơi thật tốt!" Nói xong, tiểu chạy ra ngoài.

Khấu Trọng một thấy Đôn Uyển Tinh chạy ra ngoài, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, nói: "Sur phụ, người nhìn sur nương đều ngưng ngưng. Đi an ủi an ủi a!"

Lý Vân Phi cười nói: "Hay là người nhóm hai tên tiểu tử thú làm chuyện tốt! Các người trở về đi thôi! Ta không sao."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng liền trở về gian phòng của mình trong. Lý Vân Phi ngồi trong phòng vận công chữa thương. Qua không bao lâu, một trận đập cửa vang lên, bởi vì vì lần này vận công chẳng qua là rất nhỏ vận công. Cho nên, thoáng cái tự nghe được gõ cửa, mở cửa, là tiểu nhị, trong tay bưng một chén chịu đựng tốt được.

Lý Vân Phi uống thuốc tự đi nghỉ ngơi rồi. Đêm, Lý Vân Phi vẫn còn ngủ say. Đột nhiên, từng đợt mưa tên từ bên ngoài bắn vào. Lý Vân Phi một cái trở mình nhảy lên. Nhắc lên chân dùng sức run lên, trong tay chặn quay vòng lên, đem bắn về phía chính mình tiễn cấp đẩy rồi ra.

Lý Vân Phi trong lòng kinh ngạc vạn phần, đây là người nào, thế nhưng không quan tâm mạng người. Trực tiếp bắn vào, không biết đến sẽ chết bao nhiêu người. Lý Vân Phi từ cửa xông ra ngoài. Bỗng chốc xông vào Đôn Uyển Tinh gian phòng, Đôn Uyển Tinh cũng tại không ngừng xoa sạch những thứ kia từ bên ngoài rọi vào tiễn.

Lý Vân Phi vội vàng xông vào. Rút kiếm ra, đem bắn về phía Đôn Uyển Tinh tiễn đánh bay, vội la lên: "Uyển Tinh, xông ra." Nói xong, dẫn đầu từ cửa sổ bỗng chốc xông ra ngoài. Chu vi đều đứng đầy binh lính. Vừa thấy được Lý Vân Phi vọt ra, toàn bộ đều tán mát ra. Sau đó, chu vi cùng tiễn thủ toàn bộ đem tiễn chỉ hướng Lý Vân Phi.

Này lúc, Đôn Uyển Tinh cũng nhảy ra ngoài, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng đám người cũng theo ở phía sau, cái này tiếp theo cái kia nhảy ra ngoài. Vừa nhìn thấy chu vi nhiều như vậy binh sĩ, toàn bộ đều cẩn thận nhìn chu vi. Trong tay binh khí đều rút ra. Lưng tựa lưng chuẩn bị.

Chu vi binh sĩ đều tách đi ra, từ trung gian đi ra một người xuyên trọng giáp nam nhân. Hắn từng bước từng bước tiêu sái đến những binh lính này phía trước. Nhìn đề phòng hắn mọi người. Cười lạnh nói: "Các người rốt cục đi ra? Các người nếu là nếu không ra, ta nhưng tự phóng hỏa tiễn rồi."

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Người là ai? Muốn làm những thứ gì?"

Này người mang trên đầu nón an toàn cầm xuống tới, là một cái lớn lên rất oai hùng nam nhân. Hắn cười cười nói: "Ta là ai? Người đại cừu nhân!"

Lý Vân Phi nói: "Người là Vũ Văn phiệt người?"

Hắn lớn tiếng cười nói: "Không tệ, ta chính là Vũ Văn phiệt Vũ Văn Thành Đô! Đại Tùy Thiên Bảo Đại tướng! Người giết Vũ Văn Vô Địch. Đa thương phiệt chủ Vũ Văn Thương. Hôm nay, người nhất định phải chết."

Lý Vân Phi nhìn tại cười ha ha Vũ Văn Thành Đô, lạnh lùng nói: "Người cứ như vậy tự tin có thể giết ta?"

Vũ Văn Thành Đô cười to nói: "Người bị nặng như vậy tổn thương, bên cạnh còn có nhiều như vậy phải bảo vệ người. Ta xem người làm sao bây giờ!"

Lý Vân Phi cũng cười ha ha nói: "Thương thế của ta hiện tại tốt lắm lắm thành, mặc dù chỉ có thể sử dụng năm thành công lực, bắt quá tự là năm thành công lực ta cũng vậy có khả năng rơi người."

Vũ Văn Thành Đô hét lớn: "Ha ha ha ha! Ta có ba ngày áo giáp! Người có thể giết chết vài cái. Các người có thể có biện pháp gì ngăn cản ta?" Nói xong, vung tay lên, phía sau, nhiều cung tiễn thủ, lại bắt đầu bắn qua. Khắp Thiên kiếm mưa, chỉ chít. Giống như là mưa lớn thông thường một loại trút xuống mà đến.

Lý Vân Phi hai mắt vừa tròn, trong tay kiếm nhanh chóng khiêu vũ rồi lên tới. Hai tay nhanh chóng vũ động lên tới, đem toàn bộ bắn tới đây tiễn đều cấp đánh rớt rồi. Tiễn không ngừng bắn lên tới. Thật giống như không có đình chỉ lúc, Lý Vân Phi tâm không ngừng trầm xuống, hẳn biết này người tinh lực có hạn, làm sao có thể thắng tuốt ngăn trở mũi tên này mưa công kích, với lại hẳn còn có nội thương không có hảo, công lực chỉ có thể sử dụng năm thành. Điều này thật sự là quá nguy hiểm.

Lý Vân Phi trầm giọng nói: "Chính các người chuẩn bị xong, ta muốn xông qua!" Nói xong, một nhảy dựng lên, người liền hướng kia cung tiễn thủ công kích địa phương bay vọt với lại. Bảo kiếm về một cái, trong nháy mắt đem chu vi cung tiễn thủ đánh tới. Sau đó, không ngừng huy kiếm, một kiếm một kiếm khuynh tả tại này chút ít cung tiễn thủ trên mình.

Theo Lý Vân Phi tại này chút ít cung tiễn thủ trong đó xuyên qua, giết người, một đám binh lính té trên mặt đất, lập tức lại có một người khác đứng dậy. Chu vi đứng đầy người. Bất quá, bởi vì, Lý Vân Phi chạy nước rút, liều mạng, này chút ít cung tiễn thủ rốt cục không thể tại bắn ra tiễn rồi.

Đon Uyển Tinh, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Lưu Hắc Thát này chút ít người cũng đều lao đến, trợ giúp Lý Vân Phi công kích những binh lính này, thực là, này chút ít người mặc trọng giáp binh sĩ rất khó giết chết, mỗi giết một người cũng sẽ phí rất lớn khí lực. Lý Vân Phi dần dần cảm giác lồng ngực của mình bắt đầu rầu rĩ đau lên tới. Lý Vân Phi biết đây là bởi vì tổn thương lại bắt đầu phát tác.

Lý Vân Phi nhướng mày, chân dùng sức đạp một cái, phi thân lên. Chân đạp trước chu vi binh lính đầu, chạy đến rồi Don Uyển Tinh, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng bên người, kêu lên: "Ba người các người người lôi kéo ta. Ta muốn phá vòng vây!" Nói xong, một kiếm giết chết trước người đốc binh lính, hay tay nâng lên, tựa đề khỏi Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng. Sau đó, đối với Don Uyển Tinh nói: "Uyển Tinh, ôm cổ của ta."

Don Uyển Tinh bỗng chốc nhảy đến Lý Vân Phi lưng bên trên, hai tay ôm Lý Vân Phi cổ, Lý Vân Phi tung người vừa nhảy, mang theo ba người tựa bay ra đi, Lưu Hắc Thát cùng hẳn hai thủ hạ cũng tiếp theo phía sau đi ra ngoài phi thân mà đi.

P phía sau cung tiễn thủ cùng trọng giáp binh đều phân ra ra. Nhiều đội kỵ binh vọt ra. Lý Vân Phi trong lòng căng thẳng. Cứ như vậy, làm sao có thể chạy rồi, này người thật sự là nhiều quá. Lý Vân Phi cắn răng một cái, thân hình vừa nhanh rồi một chút. Quên quá khứ.

Cứ như vậy, mấy người chạy có hơn mười dặm, đột nhiên nhìn thấy kênh đào đang ở trước mắt, Lý Vân Phi trong lòng vui mừng, cái này được cứu trợ rồi, đến lúc đó tùy tiện bay đến nào con thuyền bên trên, này Vũ Văn Thành Đô làm sao cũng không có thể đem kỵ binh cấp nhảy đến trên thuyền đi.

Nhìn thấy thẳng lợi trong tầm mắt, Lý Vân Phi vốn là cực nhanh tốc độ vừa nhanh rồi một chút. Trong nháy mắt đã đến bên bờ, miệng bên trong thở một hơi thật dài. Hai chân dùng sức, liền từ bên bờ bay vọt lên, tựa trên không trung vô phương mượn lực lúc, cầm trong tay Khấu Trọng hướng vọt trong sông trên thuyền ném. Tại loại này mượn lực lại trên không trung nhẹ nhàng một đoạn đường Trình, sau đó lại đem Từ Từ Lăng hướng trên thuyền ném, hai chân trong nháy mắt dẫm ở Từ Từ Lăng trên mình, cứ như vậy vừa nhảy, rồi cực nhảy tới trên thuyền.

Mà phía sau Lưu Hắc Thát cùng hẳn hai thủ hạ còn ở phía sau, vừa mới đến bên bờ, nhìn thấy Lý Vân Phi mang theo ba người tựa phi thân lên, ba người cứ như vậy vừa nhảy, cũng muốn nhảy đến trên thuyền.

Thực là, khinh công sai tự là khinh công sai, đây không phải là mang người nhiều người thiếu vấn đề, ba người này trên không trung vô phương mượn lực, tựa muốn rớt xuống trong sông. Chung quanh trống trải, ba người này căn bản tựa tìm không được điểm mượn lực, thân thể đã rơi đi xuống.

Lý Vân Phi một thanh túm quá Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đai lưng, hai tay như vậy ném, tựa quán lấy Lưu Hắc Thát hai chân, Lưu Hắc Thát vừa nhìn tự mình bị kéo, hai tay như vậy lôi kéo tựa kéo lại kia Chư Cát Dewey, mà Chư Cát Dewey cũng kéo kia đồng thúc.

Lý Vân Phi vừa nhìn lẫn nhau kéo lại, hai tay tái dùng một chút lực, "Suru" một tiếng đem ba người đều kéo đến rồi trên thuyền. Ba người thờ phào nhẹ nhõm, ngồi ở trên thuyền, không ngừng thở, thật giống như một muốn chết rồi thông thường một loại.

Mà này lúc, kia Vũ Văn Thành Đô mới vừa vọt đuổi kịp bên bờ. Vừa nhìn thấy mấy người ở trên thuyền, lập tức hô lớn: "Dừng thuyền! Dừng thuyền! Ta là Đại Tùy Thiên Bảo Đại tướng, các người trên thuyền có chúng ta triều đình tội phạm truy nã, bây giờ lập tức dừng thuyền. Bằng không, đừng trách bọn ta trở mặt! Mau dừng lại! Dừng a. . ."

Chương 109:: Hương Ngọc San

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 109:: Hương Ngọc San

Này người trên thuyền liền tiếp ngay cả cũng không thèm để ý tại bên bờ điên cuồng gào thét Vũ Văn Thành Đô, không nói một tiếng quên quá khứ, Vũ Văn Thành Đô chỉ có thể đi theo thuyền phía sau không ngừng chạy trước, hô. Này thuyền chủ nhân căn bản sẽ không có lý Vũ Văn Thành Đô. Cũng một chút cũng không có tránh Lý Văn Phi, ngược lại khẽ cười đi ra, nhìn Lý Văn Phi cùng Khấu Trọng đám người.

Đi ra người này trường tương đối anh tuấn, nhưng sắc mặt tái nhợt, xem ra giống là cái con nhà giàu. Hắn chậm rãi từ tiêu sai đến Lý Văn Phi bên cạnh, khoe miệng mang theo một chút khó nói lên lời mỉm cười, thật giống như tại trào cười cái gì, lại thật giống như không đúng.

Lý Văn Phi khẽ cười nói: "Người là người phương nào."

Hương Ngọc San vừa cười cười, sau đó, khom người, nhẹ nhàng nói: "Tại hạ tên là Hương Ngọc San! Gặp qua chư vị rồi."

Lý Văn Phi trong lòng cả kinh, thế nhưng là người này. Nhớ được Đại Đường Song Long trong có hình dung người này là âm hiểm sắc bén, quỷ kế đa đoan. Khi còn bé, kia phụ bạn tốt một Âm Quý phải trường lão tới hấn nhà làm khách lúc vô ý tiết lộ Ma Môn bí mật, là(vì) giết người diệt khẩu, truyền thụ võ công cấp kia phụ, kỳ thực truyền thụ cho hấn tà công hội dồn người tẩu hỏa nhập ma.

Hương Ngọc San phụ thân tự hỏi không đúng luyện thượng thừa võ học tài liệu, cho nên liền đem cái này pháp môn truyền cho rồi Hương Ngọc San, để cho hấn luyện tập. Cuối cùng đưa đến Hương Ngọc San tẩu hỏa nhập ma, rơi xuống nội thương, không thể luyện thượng thừa võ công. Mà Hương Ngọc San cũng lợi hại vô cùng, lấy nhà mình sở môn kỹ viện xem như thu thập thiên hạ tinh bảo trụ sở bí mật.

Sau sau gặp Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, Khấu Từ hai người cho chữa khỏi nội thương. Vì không chế song long, không tiếc lừa gạt Tổ Tổ tình cảm, khiến cho Tổ Tổ gả cho hấn. Đãi thành thân sau, lại bội tình bạc nghĩa, dồn Tổ Tổ ôm hận mà chết. Tổ Tổ sau khi chết, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng hai người nhận định Hương Ngọc San là hại chết Tổ Tổ đầu số gây nên, phé kia võ công, lại không có giết chết hấn, hai người thế muốn diệt trừ hương gia thế lực, đóng cửa tất cả hương nhà sông bạc cùng kỹ viện. Này Hương Ngọc San cũng là Đại Đường Song Long bên trong trí khôn rất cao một nhân vật. Cuối cùng còn giống như là chết ở rồi Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng trên tay.

Lý Văn Phi nhìn Hương Ngọc San kia trắng bệch mặt, nhìn đáng dáp, này người cũng đúng là tẩu hỏa nhập ma. Hấn là Hương Ngọc San không thể nghi ngờ. Thích thú vấn đạo: "Người nhìn thấy nhiều người như vậy chạy đến thuyền của người bên trên? Người tự không hại sợ chúng ta sao? Vội lại, mới vừa người cũng nghe đến kia Vũ Văn phiệt Vũ Văn Thành Đô đang nói chúng ta là tội phạm truy nã. Người sẽ không sợ chúng ta giết người?"

Hương Ngọc San cười ha ha nói: "Nhìn các vị nhất biểu nhân tài thế nào lại là tội phạm truy nã, vội lại, kia mới vừa kêu gọi đầu hàng người là Vũ Văn phiệt người, chúng ta cùng Vũ Văn phiệt thực là quan hệ rất kém cỏi đấy!"

Lý Văn Phi khẽ cười nói: "Các người chẳng lẽ sẽ không sợ Vũ Văn phiệt người? Các người những bang phái này người, nên sợ triều đình tướng quân a! Mà bây giờ, kia Vũ Văn Thành Đô nương người dừng thuyền, người liền tiếp ngay cả cũng không để ý đến hấn! Sẽ không sợ hấn phái binh đều người sao?"

Hương Ngọc San cười to nói: "Làm sao có thể! Chúng ta dựa vào tứ đại môn phiệt Độc Cô phiệt, Độc Cô phiệt cũng không thể so với Vũ Văn phiệt sai, vội lại, chúng ta Độc Cô phiệt cùng Vũ Văn phiệt quan hệ cho tới bây giờ cũng không có khá giả. Ta hà tất sợ kia Vũ Văn Thành Đô đấy!" Tiếng cười của hấn bên trong tràn đầy một chút tự tin! Thật giống như Vũ Văn Thành Đô ở trước mặt hấn hấn cũng không sợ đồng dạng.

Lý Văn Phi lộ ra một chút ngoài ý muốn. Này Hương Ngọc San hấn nhớ được, thật giống như không đúng Độc Cô phiệt người. Làm sao sẽ cùng Lý Văn Phi nói hấn sau lưng môn phiệt là Độc Cô phiệt đấy! Sau lưng của hấn không là Ma Môn sao? Lý Văn Phi bất động thanh sắc, cười nói: "Vậy người không mời chúng ta đến thuyền của các người trong khoang thuyền ngồi một chút? Chẳng lẽ chúng ta vẫn còn ở nơi này nói chuyện?"

Hương Ngọc San vội nói: "Là (vâng, đúng) ta thất lễ, thỉnh đến thuyền của chúng ta trong khoang thuyền ngồi một chút!" Nói xong, tay nhắc lên tự dẫn mọi người đi tới trong khoang thuyền. Vừa đi vào khoang thuyền liền gặp được rất nhiều mỹ nữ đứng tại khoang thuyền miệng đợi chờ. Vừa nhìn thấy tất cả mọi người tới rồi, cho nên cùng nơi khom người xuống cùng kêu lên nói: "Cung nghênh mỗi cái vị công tử!"

Hương Ngọc San tay vung lên, mỗi cái vị mỹ nữ đều lui về phía sau mấy bước. Nương xuất rồi đường. Lý Văn Phi nhìn bọn này oanh oanh yến yến. Chân mày cau lại. Hấn nhớ được cái này Hương Ngọc San là mở kỹ viện. Những nữ nhân này nên tự là Hương Ngọc San tại những địa phương khác buôn bán một chút nữ nhân. Hoặc là Hương Ngọc San mở kỹ viện kỹ nữ.

Lý Văn Phi nhẹ nhàng ngồi xuống, nói: "Không nghĩ tới hương huynh đệ trong khoang thuyền có nhiều như vậy mỹ nữ nhỉ?"

Hương Ngọc San hừ lạnh một tiếng, tự hào nói: "Ta hương nhà mỹ nữ nhiều tuyệt không tại kia hoàng cung dưới. Mà ta nữ nhân bên cạnh cũng không thể so với Dương Quảng thiếu!"

Lý Văn Phi cau mày, biết rõ còn cố hỏi nói: "Nga! Kia hương huynh đệ trong nhà là làm cái gì?"

Hương Ngọc San cười nói: "Nhà ta là mở kỹ viện cùng sông bạc. Phụ thân ta tự là đương đại hai đại Đồ Thần chỉ nhất hương quý, gia tộc sản nghiệp tự

là kỹ viện cùng sông bạc!"

Lưu Hắc Thất kinh ngạc nói: "Người chính là kia Đồ Thần hương quý con. Theo nói nhà các người tộc tài sản nhiều, so sánh quốc khổ còn muốn nhiều nì!"

Hương Ngọc San nói: "Những lời này tự khoa trương, mặc dù cũng kiếm tiền một chút tiền, nhưng là chúng ta còn muốn nộp lên trên một phần cấp Độc Cô phiệt. Dù sao chúng ta không có Độc Cô phiệt chống đỡ cũng không làm được lớn như vậy."

Đôn Uyển Tinh chỉ chỉ trong khoang thuyền nữ nhân nói: "Những nữ nhân này nì? Các nàng lại là ai?"

Hương Ngọc San nói: "Này chút ít đều là ta tại cả nước mỗi cái tìm mỹ nữ! Chuẩn bị hiến tặng cho Dương Quảng. Độc Cô phiệt luôn luôn không muốn tạo phản, bọn họ vẫn là chống đỡ trước Dương Quảng."

Khấu Trọng kỳ quái nói: "Nếu cả nước mỗi cái người đều bắt đầu làm phản Dương Quảng, làm sao các người ngược lại tiếp theo tiến cống tú nữ cấp Dương Quảng, đây cũng là tại sao vậy chứ?"

Hương Ngọc San nói: "Dương Quảng dù sao cũng là chánh thống. Hứng lấy ngôi vị hoàng đế. Hơn nữa nhất thống nhiều năm qua phân cách Trung Nguyên. Với lại chủ yếu nhất Độc Cô phiệt người không làm phản. Chúng ta này chút ít làm thấp. Có thể như thế nào?"

"Vậy tại sao Độc Cô phiệt người không muốn ngược lại rồi Dương Quảng? Hiện tại tứ đại môn phiệt Lý gia đã mưu phản. Tổng gia sớm lại bắt đầu làm phản. Vũ Văn phiệt cũng trắng trợn mua binh khí! Này chút ít môn phiệt đều không muốn ngu trung quên mình phục vụ! Làm sao Độc Cô phiệt người ngu như vậy nì?" Từ Từ Lăng lộ ra vẻ rất nghi ngờ.

Lý Vân Phi cười nói: "Người đây tự có điều không biết rồi, Tùy Văn Đế Dương Kiên thế tử Độc Cô Già La là Độc Cô phiệt ruột thịt con cái. Mà Tùy Văn Đế Dương Kiên lại rất là râu quạ, suốt đời cũng chỉ có như vậy một người vợ. Sinh hạ thái tử Dương Dũng, Tần Vương Dương Quảng, Tần vương Dương anh tuấn, Thục vương Dương tú, Hán vương Dương Lượng năm cái nhi tử. Vô luận là ai kế vị đều có một nửa Độc Cô gia huyết thống. Cho nên, đương nhiệm hoàng đế Dương Quảng cũng coi như là có một nửa Độc Cô phiệt huyết thống, mà Dương Quảng đối với Độc Cô gia cũng là ân sủng có thêm. Thử hỏi bọn hắn làm sao có thể bất chấp nguy hiểm, tự mình mưu phản tự mình nì?"

Khấu Trọng nói: "Nói như vậy tới, kia Dương Quảng cùng Dương Dũng là cùng phụ cùng mẫu thân huynh đệ rồi!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ, ban đầu Dương Kiên còn tàn nhẫn lợi hại tự hào nói qua, con gái của mình đều là thân huynh đệ, không sẽ vì ngôi vị hoàng đế hướng các triều đại đổi thay như vậy tự giết lẫn nhau! Đáng tiếc, hắn còn chưa có chết! Dương Quảng lại bắt đầu vu đại ca của mình kiêu xa tham lam. Mà đưa đến Dương Kiên trọng lập thái tử! Dương Kiên vừa chết, Dương Quảng thừa kế ngôi vị hoàng đế sau. Liền giết rớt đại ca của mình. Kỳ thực ngôi vị hoàng đế tranh đấu nào có nói cái gì thân huynh đệ."

Hương Ngọc San nói: "Xem ra huynh đài biết rất nhiều triều đình bí mật a!"

Lý Vân Phi cười to nói: "Đây chỉ là một chút ít thường thức mà thôi. Làm sao hương huynh đệ không biết sao?"

Hương Ngọc San cũng cười nói: "Con người của ta hạng nhất là không quan tâm này chút ít chuyện của triều đình, với lại, coi như là ta quan tâm cũng không hữu dụng. Đầu óc không tốt, thường xuyên bị người lừa gạt đấy! Mọi người đều nói ta là con nhà giàu đâu."

Lý Vân Phi nhìn cái này làm bộ làm tịch Hương Ngọc San không nhịn được muốn mắng hắn. Cái này thông minh lanh lợi tựa như quỷ nhân vật dám nói tự mình ngu, thật là trang bức. Có đạo là đừng giả vờ ép, trang bức gặp sét đánh. Tên khốn kiếp này đã làm nhiều như vậy chuyện xấu, sớm muộn gì bị sét đánh.

"Xem ra, hương huynh đệ vẫn là quá mức khiêm nhường, lệnh tôn nếu gọi một mình người đi Trường An, khẳng định là đối với người yên tâm! Với lại ta xem hương huynh đệ làm người như vậy nhìn cũng không giống là con nhà giàu. Ta không có đoán sai người là đem sự chân thật của mình cách giấu diếm loại này quần áo lụa là tính cách dưới, cho nên, có người nói người là con nhà giàu." Lý Vân Phi cười cười nói: "Mà ta xem mặt người sắc trắng bệch, thật giống như thụ đến quá nội thương nghiêm trọng! Thực là, chỉ cần không có chết, vô luận nhiều nội thương nghiêm trọng đều nên có thể trị hảo. Ta nghĩ người nhất định là luyện công tẩu hỏa nhập ma! Người khác xem người sắc mặt tái nhợt, còn không biết vô công tự cho rằng người là con nhà giàu. Ai lại biết người nhưng thật ra là tẩu hỏa nhập ma nì?"

Hương Ngọc San kích động lôi kéo Lý Vân Phi tay nói: "Người có thể nhìn ra ta tẩu hỏa nhập ma? Người có thể nhìn ra. Đó chính là nói người có thể trị hảo ta."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110:: Thác Bạt ngọc

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 110:: Thác Bạt ngọc

Lý Vân Phi nhìn thần sắc kích động Hương Ngọc San, hẳn đương nhiên biết này Hương Ngọc San là có ý gì. Một cái đã phé đi nhiều năm như vậy người chỉ cần có thể bắt được ý tứ hi vọng, hẳn tự sẽ không buông tay, tất cả mọi người là như vậy, không có một người có thể ngoại lệ.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Thật xin lỗi, ta mặc dù nhìn ra người tẩu hỏa nhập ma, thực là ta không biết người rốt cuộc là như thế nào tẩu hỏa nhập ma, cho nên, ta không thể giúp người, ta cũng cần bản cũng không biết làm như thế nào giúp người."

Hương Ngọc San sắc mặt thay đổi, tay nắm thật chặt Lý Vân Phi cánh tay nói: "Người giúp một chút ta đi! Ta khi còn bé luyện công cướp cò nhập Ma Hậu, tự cũng đã không thể luyện những thứ kia võ công cao thâm rồi. Cho tới nay, tất cả mọi người nói ta là con nhà giàu. Ta tuy nhiên giả vờ trước không quan tâm, thực là, ta thật sự rất quan tâm. Ta không ngờ cả đời đều là như vậy. Từ nhỏ đến lớn ta không biết xem qua bao nhiêu lang trung, nhiều ít cao thủ. Bọn họ ngay cả ta rốt cuộc là tẩu hỏa nhập ma vẫn là thụ nội thương cũng nhìn không ra. Người là người thứ nhất nhìn ra ta tẩu hỏa nhập ma người, coi như là ta van cầu người, người hãy giúp ta một chút đi! Trừ người ra ta thật không có biện pháp rồi." Hương Ngọc San thanh âm xông đầy bi ai cùng khẩn cầu. Hẳn hoàn toàn đem này một chút hi vọng giao phó tại Lý Vân Phi trong tay.

Khấu Trọng khả năng không biết này Hương Ngọc San chân chính tính cách, cũng không biết này người nhân phẩm kém cỏi, ngược lại giúp đỡ Hương Ngọc San lên tiếng xin xỏ cho: "Sư phụ, người tự giúp một chút Hương Ngọc San đi! Một người từ nhỏ tự không thể luyện võ, thân thể còn kém như vậy, nhất định không tốt quá đi! Người tự giúp hẳn một chút đi!" Tiếp theo còn hướng Hương Ngọc San nói: "Hương Ngọc San, sư phó của ta lợi hại như thế, nhất định có thể giúp được rồi người."

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Ta là thật không có biện pháp gì! Hẳn loại này tẩu hỏa nhập ma ta thật sự không thể giúp rồi hẳn, nếu là hẳn có thể tìm được ba đại Tông Sư, "Thiên Dao " "Tà vương " "Âm Hậu" này chút ít người có lẽ sẽ có biện pháp! Ta so với bọn hắn kém hơn một đường! Mặc dù chỉ là nhất điểm, nhưng đây chính là Thiên Nhân chi cách. Có lẽ không quá mấy năm ta liền hội đột phá, thực là, ta hiện tại thật không có biện pháp gì! Nhưng, ta có thể nói cho người biết, người đây là người luyện được công pháp có vấn đề, có lẽ là không được đầy đủ, có lẽ là những thứ khác, tóm lại, là công pháp này làm hại người tẩu hỏa nhập ma !"

Hương Ngọc San cả kinh kêu lên: "Cái này không thể nào, công pháp này là phụ thân ta cấp cho ta, phụ thân ta theo ta một cái nhi tử, hẳn sẽ không hại ta, ta tin tưởng hẳn sẽ không hại ta. Người không nên nói bậy!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta không có nói người này tẩu hỏa nhập ma là phụ thân người làm hại, ta chỉ nói là công pháp có vấn đề, có lẽ là phụ thân người không biết, hoặc là có người cấp phụ thân người. Người hỏi một chút cũng tốt, tình có người hại các người, các người cũng không biết!" Lý Vân Phi nói cho chính là muốn cho nhang này nhà sông Ma Môn lẫn nhau nghi kỵ, tự giết lẫn nhau. Hẳn chính là có thể cứu này Hương Ngọc San, hẳn cũng sẽ không cứu hẳn, này người dù sao không đúng gì hảo điều!

Hương Ngọc San suy nghĩ một chút, nói: "Ta trở về sẽ cùng phụ thân ta nói. Chuyện này cũng quả thật có chỗ không đúng. Chẳng qua là ta không có hướng cái phương hướng này nghĩ! Bí tịch này là phụ thân ta một vị bằng hữu cấp phụ thân ta. Chúng ta không có hướng trên người hắn nghĩ, bây giờ nghĩ lại, hẳn cũng có rất lớn hiểm nghĩ!"

Lý Vân Phi nhẹ khẽ cười nói: "Chuyện của các người ta không có ý định quản, người. . ." Đột nhiên, mũi thuyền lại truyền tới một trận "Thùng thùng" thanh âm, Lý Vân Phi chân mày đều nhanh nhần thành một đường rồi, trong khoảng thời gian này sự tình cũng quá nhiều rồi, mỗi ngày đều tốt hướng gặp phải một chuyện đồng dạng, nói thật, hẳn thật nghĩ nghĩ nơi một chút.

Lý Vân Phi đi tới mũi thuyền vừa nhìn, dĩ nhiên là Bạt Phong Hàn cùng Phó Quân Du, bọn họ thể nhưng cũng từ trên bờ phi hạn độ rồi tới đây, hai người lẫn nhau mượn lực, cũng rút xuống rồi Hương Ngọc San trên thuyền rồi, bên bờ cũng tiếp theo mười mấy người, thoạt nhìn phần lớn đều là cao thủ nhất lưu. Đầu lĩnh chính là một nam một nữ. Hai người kia nhìn thấy Bạt Phong Hàn cùng Phó Quân Du bay vọt mà đến, cũng tiếp theo bay vọt tới đây. Hai người trên không trung lẫn nhau mượn lực, nhảy tới, lộ ra vẻ so sánh Bạt Phong Hàn cùng Phó Quân Du muốn tiêu sái nhất phần.

Người nam nhân kia hướng về phía Bạt Phong Hàn, mà Phó Quân Du cũng đối mặt với người đàn bà kia. Bốn người đều lộ ra vẻ rất là cẩn thận, rõ ràng cũng đều đem đối phương cho rằng kinh địch.

Lý Vân Phi cười khổ một tiếng nói: "Các người tới rồi người khác địa phương còn muốn đánh nhau, kia có phải hay không các người muốn đem này thuyền đánh nát, sau đó một thuyền người tại này kênh đào thượng du lặn. Ta minh bạch này nói cho người biết, ta không biết bơi lặn, đến lúc đó ta nhưng tự lòi kéo ai coi là người nào."

Bạt Phong Hàn nhìn Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, xoay người tự hướng khoang thuyền đi tới, cần bản tự bắt kẻ này thuyền là của ai. Mà người nam nhân kia vừa nhìn thấy Lý Vân Phi cùng Khấu Trọng. Từ Từ Lăng đám người, mặt bên trên lộ ra một chút ngoài ý muốn, sau đó toát ra vẻ vui mừng, thật giống như thật cao hứng thông thường một loại. Chắp tay nói: "Tại hạ Thác Bạt ngọc, ta thụ sư phụ chi mệnh, riêng hướng Lý công tử cùng hai vị công tử vấn an!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không biết lệnh sư là ai?"

Thác Bạt ngọc thật giống như rất kiêu ngạo thông thường một loại, nói: "Gia sư là "Vô Tôn" Tất Huyền. Đặc biệt tới hướng ba vị muốn một vật!" Chu vi một mảnh xôn xao, "Vô Tôn" Tất Huyền danh tiếng to lớn, hoàn toàn có thể hù đến những vị cao thủ này.

Lý Vân Phi khẽ cười một tiếng nói: "Kia không biết "Vô Tôn" Tất Huyền nghĩ từ trong tay của ta được cái gì đồ?"

Thác Bạt ngọc đạo: " « Trường Sanh Quyết » "

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng nói: " "Vô Tôn" Tất Huyền, hẳn cũng quá xem thường ta đi! Tựa phải các ngươi hai người kia tới tìm ta phiên toái, các ngươi cho là mình có thể làm xong ta sao? Còn muốn từ trong tay của ta cầm đến đồ, ta xem đầu của hẳn choáng váng rồi. Người khác sợ hẳn Tất Huyền, ta cũng không sợ." Lý Vân Phi cười nhìn Thác Bạt ngọc, mang trên mặt một chút khinh thường, chỉ bằng này chút ít người tựa muốn từ trong tay của mình đem « Trường Sanh Quyết » lấy đi, này "Vô Tôn" Tất Huyền cũng quá xem thường tự mình rồi. "Vô Tôn" thật to danh tiếng, thực là, võ công của người này đúng là ba đại Tông Sư bên trong kém cõi nhất một cái, sợ rằng liên tiếp ngay cả Thạch Chi Hiên đều có vẻ không bằng đi! Tựa loại này bán lãnh, cũng dám tựa phải hai cái đồ đệ đến đối phó tự mình, này "Vô Tôn" Tất Huyền cũng quá coi thường tự mình đi!

Thác Bạt ngọc bộ mặt kiêu ngạo, nói: "Đối với trả cho các ngươi còn cần sự phó của ta sao? Chúng ta là được!"

Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng phần nộ quát: "Ngươi tiểu tử này dám lớn như vậy khẩu khí, nhà ngươi Khẩu Trọng (Từ Từ Lăng) gia gia tới thử thử ngươi." Nói xong, hai người một cái nháy mắt xông tới. Cùng Thác Bạt ngọc giao lên tay tới. Mà hẳn mang đến người đàn bà kia đứng ở bên cạnh nhìn thấy Thác Bạt ngọc cùng Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng động thủ, cũng chỉ là đứng ở bên cạnh nhìn, căn bản tựa không động thủ, thật giống như đối với Thác Bạt ngọc rất là tự tin!

Đon Uyên Tinh này lúc bụng cái băng ghế đi tới, sắc mặt nói: "Ngươi bị thương, mới vừa lại mất nhiều như vậy công lực cứu chúng ta, ngươi bây giờ ngồi xuống nghỉ ngơi một chút!"

Lý Vân Phi mỉm cười ngồi xuống, đột nhiên cảm giác được có gan ám áp, loại này ám áp thật lâu thật lâu cũng chưa từng từng có, mình cũng sắp quên rồi cái loại cảm giác này! Lý Vân Phi vội kéo Don Uyên Tinh tay, mỉm cười nói: "Cảm ơn ngươi, Uyên Tinh!"

Đon Uyên Tinh mỉm cười, mang trên mặt hạnh phúc mỉm cười, có lẽ, tại Don Uyên Tinh trong lòng, này một câu cảm ơn, này một cái mỉm cười so sánh cái gì đều trọng yếu.

Mà tràng bên trong Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng còn đang cùng Thác Bạt ngọc giao thủ, hai người bọn họ mặc dù liên thủ đối địch, nhưng vẫn là rơi vào hạ phong. Lý Vân Phi có thể cùng rõ ràng cảm giác được Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng so ra kém người này, cũng không là tư chất của bọn hắn không bằng Thác Bạt ngọc, Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng tư chất cao, thể gian ít có. Thác Bạt ngọc cũng so ra kém tư chất của bọn hắn. Thực là, Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng tư chất dù thể nào hảo, cũng không có thể tại ngắn ngủn một thời gian ngắn tựa đuổi theo nhất lưu bên trong đỉnh cấp cao thủ.

Đang lúc này, Thác Bạt ngọc trong tay ngọc ung trào gắt gao bắt được Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng kiếm, dùng sức một trào, tay vừa chuyển, tựa đem hai người trong tay kiếm cấp ngắt xuống tới.

Lý Vân Phi lập tức Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng tựa muốn lỗ là rồi, hai mắt vừa tròn, cũng không cầm kiếm, thừa dịp người khác đều ở chú ý tình hình trong sân, từ giới chỉ bên trong cầm ra Lục Tiểu Phụng truyền kỳ bên trong lấy được hân băng ngọc hồ trào, bộ ở trên tay, dùng được « hồ trào tuyệt hậu tay » tấn công hướng Thác Bạt ngọc. Một trào chớp tới Thác Bạt ngọc cổ, Thác Bạt ngọc thấy Lý Vân Phi xuất thủ, nhẹ buông tay, tựa tiếp được rồi Lý Vân Phi công kích.

Lý Vân Phi xoay người đối với Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng nói: "Các ngươi lui ra, ta tới!"

Thác Bạt ngọc nhìn đến Lý Vân Phi thế nhưng dùng trào công đối phó tự mình, thật giống như thụ đến vũ nhục thông thường một loại, cả giận nói: "Ta biết, ngươi là kiếm khách, sở trường nhất chính là kiếm. Còn có cái ngoại hiệu gọi "Kiếm Thánh" . Ngươi tại sao có thể dùng trào công cùng ta đánh. Ngươi là xem thường ta sao?" Thác Bạt ngọc mặt trưởng đến đỏ bừng.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 111:: Phó Quân Du

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 111:: Phó Quân Du

Lý Vân Phi nhẹ nhàng cười cười, nhìn kích động vạn phần Thác Bạt ngọc, khẽ cười nói: "Đối phó ngươi, ta còn không cần kiếm!" Đối với một cái như vậy người cao ngạo, tựa muốn tại hẳn đắc ý nhất địa phương đánh bại hẳn. Hẳn nếu xem thường tự mình, mình cần gì muốn xem lên hẳn.

Thác Bạt ngọc hừ lạnh một tiếng nói: "Nhìn ta đem ngươi kiếm cấp bức đi ra!" Nói hết một trào tựa trào rồi tới đây. Lý Vân Phi tiện tay vừa đỡ, một trào liền mở ra Thác Bạt ngọc tấn công tới đây tay. Một tay hướng phía trước nhấc lên, tay đã bắt ở cổ của hẳn, một cái tay đem hẳn nói lên. Cười lạnh nói: "Tựa ngươi điểm này võ công cũng dám nói khoác mà không biết ngưng, ngươi quá tự đại. Vẫn là hỏi ngươi thảo nguyên tốt lắm. Nhớ được nói cho ngươi biết sự phụ nói, hẳn muốn trong tay của ta đồ, tốt nhất vẫn là nhượng chính hẳn tự mình đến đây. Ta cũng muốn biết, hẳn cái này "Vô Tôn" có phải

hay không hữu danh vô thực đấy!" Nói xong, tay một cái đưa lên tự đem Thác Bạt ngọc cấp ném ra.

Thác Bạt ngọc che cổ, không ngừng ho khan. Lý Vân Phi cũng không muốn lý cái này không có gặp qua đời mặt người, Lý Vân Phi biết, xem như Vô Tồn đồ đệ, Thác Bạt ngọc tại thảo nguyên bên trên có thâm hậu bối cảnh, có lẽ từ nhỏ đến lớn hẳn chính là tại người khác thổi phồng bên trong lớn lên, với lại, võ công của hắn ở những người bạn cùng lứa tuổi cũng là người nổi bật, cho nên, dường thành như vậy Thiên lão đại, lão Nhị, sư phụ lão Tam, tự mình lão Tứ tính cách. Mà như vậy tự đại người, cũng vừa vặn hảo hảo là Lý Vân Phi ghét nhất một loại tính cách. Loại này không có tự mình hiểu lấy người, Lý Vân Phi từ trước đến giờ là không nể mặt.

Thác Bạt ngọc nhìn thấy Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả cũng không để ý đến hắn, xoay người rời đi, hắn bậm rợn hô: "Đây là ta tự mình học nghệ không tinh. Tại sao có thể quai sư phó của ta nhỉ? Sư phó của ta võ công mạnh ta gặp trăm lần, ta không cho người vũ nhục sư phó của ta."

Lý Vân Phi dừng bước, lạnh lùng nói: "Đã như vậy, vậy người tự gọi người sư phó tự mình đến Trung Nguyên tới, ta cũng vậy muốn nhìn một chút Vô Tồn phong thái!"

Trong khoang thuyền, Khấu Trọng có chút tức giận, vẫn đạo: "Sư phụ, người làm sao không giết hắn a! Hắn kiêu ngạo như vậy! Ta đều xem không đủ mắt."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Ta cùng Tất Huyền cũng không có cái gì thù. Giết chết đệ tử của hắn từ. Đến lúc đó, ta cùng hắn thành tử thù, như vậy cũng không tốt, ta mặc dù nghe Tất Huyền là ba đại Tông Sư bên trong kém cõi nhất một cái, nhưng hắn nếu có thể trở thành Tông Sư cấp cao thủ, với lại bị thảo nguyên mọi người như thế sùng bái, tự có hắn bản lãnh của mình!"

Đôn Uyển Tinh gật đầu nói: "Không tệ, có thể không tạo địch nhân tự thiếu tạo một cái, huống chi vẫn là cái nhân vật lợi hại như thế, thiếu trên chọc một cái là một cái!"

Khấu Trọng gật đầu, bộ mặt không phục nói: "Nói như vậy đến là không tệ! Thực là, này người thật sự là quá làm giận rồi, nói chuyện khẩu khí lớn không có bên! Còn dám cùng sư phụ nói như vậy! Ta khí bất quá sao?"

Lý Vân Phi nói: "Ta cũng vậy cấp rồi hắn một chút dạy dỗ rồi, bất quá hướng hắn còn trẻ như vậy, có thể có thân thù như vậy, cũng hại coi như là không sai, người trẻ tuổi sao? Có chút kiêu ngạo, cũng là có thể tha thứ nha!"

Đôn Uyển Tinh cười chỉ vào Lý Vân Phi đầu nói: "Còn trẻ người đâu? Người tự mình mới bao nhiêu, tự gọi nhân gia người trẻ tuổi. Để cho ta nói như thế nào người sao?"

Hương Ngọc San cười khổ hỏi: "Nhìn huynh đài võ công của không đúng kẻ đầu đường xó chợ. Thực là cho tới bây giờ huynh đài còn không có nói tên của các người! Chẳng biết có được không cho tại hạ biết!"

Lý Vân Phi thoáng cái nhớ tới cho tới bây giờ hắn còn không có đem tên nói cho Hương Ngọc San, cho nên nói: "Thật là xin lỗi! Trong lúc nhất thời quên mất, tại hạ Lý Vân Phi."

Hương Ngọc San kinh ngạc kêu lên: "Ngài tự là hiện ở trên giang hồ đồn đãi thanh niên thứ Trường Số 1 tay "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi, ta có nghe qua tên của người đâu, "Tà vương" còn từng là khen ngợi quá người, tại trong vòng mười năm tất sẽ trở thành là(vì) cái kẻ tiếp Tông Sư cấp cao thủ! Ta sớm tự suy ra thấy Lý huynh rồi! Hôm nay một thấy quả nhiên là danh bất hư truyền! Lợi hại vô cùng!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Huỳnh đệ Liễu khen rồi! Mấy vị này là. . ." Lý Vân Phi chỉ chỉ Khấu Trọng, Từ Từ Lăng nói: "Hai vị này là đồ đệ của ta, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng." Sau đó, vừa chỉ chỉ Đôn Uyển Tinh cùng Lưu Hắc Thát mấy vị nói: "Vị mỹ nữ kia là hồng nhan tri kỷ của ta Đôn Uyển Tinh, bọn họ là. . ."

Lưu Hắc Thát ngắt lời nói: "Huỳnh đệ chúng ta chẳng qua là tiểu nhân vật ta gọi Lưu Hắc Từ, bọn họ là huỳnh đệ của ta, chu Dewey cùng Lục thúc." Nói hết còn hướng Lý Vân Phi nháy mắt ra dấu.

Lý Vân Phi trong nháy mắt lý giải rồi. Này Lưu Hắc Thát cùng hắn hai cái huỳnh đệ là phản tặc bên trong nổi danh nhân vật. Bọn họ làm sao sẽ đem tên thật nói cho cái này cũng coi như là người của triều đình vật đấy!

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng bọn họ mặc dù là có chút nghi ngờ, nhưng nhìn thấy Lý Vân Phi không có nói chuyện, cũng tự không có gì cả hỏi.

Lý Vân Phi nhìn một chút ngồi ở bên cạnh Bạt Phong Hàn cùng Phó Quân Du nói: "Các người lại là chuyện gì xảy ra? Làm sao sẽ bị này Thác Bạt ngọc đuổi giết nhỉ?"

Phó Quân Du hừ một tiếng, đầu chuyển tới, không để ý tới Lý Vân Phi, kia Bạt Phong Hàn lắc đầu, nói: "Này Thác Bạt ngọc là tới giết ta ! Bọn họ lần này tới Trung Nguyên lớn nhất nguyên nhân tự là tới giết ta, mà tìm các người chuyện này, hẳn là hắn nhóm tự chủ trương ! Tất Huyền nên chẳng qua là phải bọn họ tới giết ta đi!"

Lý Vân Phi nghi ngờ nói: "Các người đến cùng cùng Tất Huyền bọn họ có cái gì thù hận a! Làm sao bọn họ muốn phải người đến giết người đấy!"

Bạt Phong Hàn thở dài miệng Khí Đạo: "Ta bốn sanh ra ở quan ngoại, các người khác nhìn tướng mạo của ta giống như là quan ngoại nhân sĩ, nhưng, ta xác xác thật thật là người Hán. Chẳng qua là trong nhà luôn luôn ở tại quan ngoại, trường bối trong có người cười quan ngoại người. Cho nên, ta cũng vậy có nơi đó huyết thống. Nhưng ta từ nhỏ tự sùng bái Trung Thổ văn hóa, về sau, cha mẹ của ta thân nhân bị Đột Quyết diệt lợi Khả Hãn Kim Lang quân tru diệt! Tự luân lạc thành lập tức tặc! Về sau, ta giết "Vô Tồn" Tất Huyền đại đệ tử. Ta liền bị Tất Huyền phái người đuổi giết. Ta cũng không phải là

Tất Huyền đối thủ! Về sau chạy trốn tới rồi Trung Thổ. Ta nghĩ tại Trung Thổ luyện hảo võ công, sau đó tại hội quan ngoại, khiêu chiến Tất Huyền. Ai ngờ Tất Huyền đã phái đệ tử cùng rất nhiều cao thủ tới truy sát ta. Ta cũng vậy không là bọn hán liên thủ đối thủ! Chỉ có thể chạy!"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Tất Huyền đại đệ tử! Ngươi có thể giết Tất Huyền đại đệ tử, làm sao sẽ đánh không thắng cái này Thác Bạt ngọc nhi?"

Bạt Phong Hàn lắc đầu nói: "Không, ta cùng kia Thác Bạt ngọc chỉ ở sần sần như nhau trong đó mà thôi! Hắn cũng không nhất định có thể thắng ta, với lại, theo ta được biết này Thác Bạt ngọc hình như là này Tất Huyền quan môn đệ tử. Cho nên, võ công của hắn so với bình thường đệ tử muốn cao hơn không ít. Huống chi, sư muội của hắn, võ công cũng rất cao. Còn mang theo nhiều như vậy cao thủ cùng đi. Chúng ta chỉ có thể chạy."

Lý Vân Phi gật đầu, lại nhìn hướng Phó Quân Du nói: "Xem ngươi quần áo tướng mạo, cũng không đứng Trung Nguyên người, hơn nữa nhìn ngươi lớn lên, thật giống như ta nhận thức một người!"

Phó Quân Du lạnh lùng nói: "Ta là người như thế nào cùng ngươi có gì muốn làm! Ta lại không cần ngươi lo!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi nói không sai! Bất quá, nhìn tướng mạo của ngươi, ta liền có chút hoài nghi, nhìn tánh khí của ngươi, ta liền càng hoài nghi. Ngươi nên cùng một cái gọi Phó Quân Sước người có quan hệ đi! Nhìn dáng dấp, ngươi nên chính là của hán muội muội đi!"

Phó Quân Du đôi mắt đẹp vừa tròn, lớn tiếng nói: "Ngươi nhận thức tỷ tỷ của ta? Ngươi gặp qua nàng, nàng hiện tại như thế nào? Nàng bây giờ đang ở nơi nào? Nhanh lên một chút nói cho!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi đây là cầu người thái độ sao? Chẳng lẽ, sư phó của các ngươi tự là như vậy dạy các ngươi? Cầu người nhà vẫn cùng người ta như vậy hung, xem ra, Phó Thái Lâm dạy đồ đệ thật là quá một loại."

Hương Ngọc San kinh ngạc, nói: "Ngươi nói người này là Phó Thái Lâm đệ tử? Làm sao ngươi biết? Ngươi. . ."

Lý Vân Phi nói: "Ta đã thấy tỷ tỷ của nàng, trừ ra số tuổi, nàng lớn lên cùng tỷ tỷ của nàng cơ hồ đồng dạng! Ta đã thấy tỷ tỷ của nàng sử dụng kiếm! Quả thật không tệ! Với lại ta cũng vậy chính tai nghe qua tỷ tỷ của nàng nói qua, nàng là Phó Thái Lâm đệ tử!"

Hương Ngọc San hô rồi khẩu khí về mặt kích động nói: "Không nghĩ tới, ta hôm nay trừ ra nhìn thấy Lý huynh ở ngoài, còn nhìn thấy ba đại Tông Sư trong hai vị cao đồ. Thật là không uống công cuộc đời này a!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Hừ! Ánh mắt của ngươi cũng quá thấp đi! Nếu để cho ngươi nhìn thấy ba đại Tông Sư bản nhân. Hoặc là "Thiên Đao " "Tà vương" bọn họ, ngươi không đứng kích động muốn chết phải không?"

Phó Quân Du cả giận nói: "Ta mới vừa hỏi vấn đề của ta ngươi vẫn chưa trả lời ta đấy? Tại sao cùng người khác nói lung tung đấy!"

Lý Vân Phi khóe miệng vênh lên rồi lên tới, nói: "Ta nói rồi, ngữ khí của ngươi ta không thích, nếu là lại tại nói như vậy, ta nên cái gì đều không nói cho ngươi. Ta xem ngươi làm sao bây giờ!"

Phó Quân Du nhìn khóe miệng mang theo nụ cười Lý Vân Phi, mặt liền biến sắc tự muốn trở mặt, sau đó, hảo như nghĩ đến rồi cái gì! Sắc mặt thoáng cái biến thành mỉm cười, gần từng chữ: "Ta. . . Thịnh. . . Ngươi. . . Cáo. . . Tổ. . . Ta. . . Tỷ tỷ ta ở nơi đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 112:: ngày thơ Phó Quân Du

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 112:: ngày thơ Phó Quân Du

Lý Vân Phi nhìn mang trên mặt một cô không tình nguyện mỉm cười, nói chuyện từng chữ từng câu Phó Quân Du. Khóe miệng mỉm cười càng ngày càng rõ ràng, mà theo Lý Vân Phi khóe miệng biên độ càng lúc càng lớn, kia Phó Quân Du sắc mặt càng ngày càng tệ.

Lý Vân Phi thu hồi mỉm cười, không tại mở Phó Quân Du nói giỡn, chậm rãi nói: "Kỳ thực, ta và chị ngươi tỷ cũng chỉ là coi như là nhận thức mà thôi, về sau, lại gặp phải quá mấy lần! Ta nhớ được tỷ tỷ của ngươi tới Trung Nguyên là tới giết Dương Quảng a!"

Phó Quân Du gật đầu nói: "Không tệ! Chúng ta Triều Tiên cùng hôn quân là bất cộng đái thiên. Tỷ tỷ ta tới Trung Nguyên chính là muốn giết hắn, hiện tại ta tới Trung Nguyên cũng là tới giúp ta tỷ tỷ tru diệt hôn quân!"

Lý Văn Phi liếc mắt, nói: "Nói thật, các ngươi người Cao Ly đều đầu có vấn đề, các ngươi cũng không muốn nghĩ! Hiện tại Trung Nguyên quần hùng nổi lên bốn phía! Dương Quảng chủ định sẽ bị người đuổi hạ ngôi vị hoàng đế, bị người giết roi. Các ngươi còn muốn phí lớn như vậy sức lực tới giết Dương Quảng, thật sự mà nói, các ngươi còn không bằng đợi một chút! Không cần mấy năm, Dương Quảng nhất định sẽ bị người giết chết! Các ngươi vội vã như vậy làm gì?"

Phó Quân Du lắc đầu nói: "Chúng ta muốn giết tự tay giết hắn rồi!"

Lý Văn Phi cười nói: "Các ngươi nghĩ đảo ngược! Vấn đề là các ngươi có thể giết chết Dương Quảng sao? Hoàng cung đại nội vô số cao thủ, cộng thêm Dương Quảng võ công của không tể! Hắn hai mươi tuổi lúc còn đã làm Đại nguyên soái, mang binh đánh giặc! Các ngươi muốn nghĩ trong hoàng cung giết hắn, không so sánh treo lên Thiên Dung Dịch!"

Phó Quân Du gật đầu nói: "Cho nên, sự phó của ta phải ta tới giúp ta tỷ tỷ!"

Lý Văn Phi cười lạnh một tiếng nói: "Coi như là cộng thêm ngươi một cái cũng không có thể như thế nào! Thêm ngươi một cái là có thể sao? Ngươi tự dám nói cộng thêm ngươi có thể giết chết Dương Quảng sao! Các ngươi làm sao đi hoàng cung?"

Phó Quân Du nói: "Ta đến Trung Nguyên tìm được tỷ tỷ sau, sẽ cùng nàng cùng nơi nghĩ biện pháp! Đến lúc đó, chúng ta có thể xông vào."

Lý Văn Phi cười nói: "Nếu như vậy ngươi còn không bằng mưu cầu hương huynh đệ. Hắn này một thuyền mỹ nữ đều là cấp Dương Quảng đưa đi làm bày ra nữ, ngươi cùng tỷ tỷ của ngươi không bằng xen lẫn ở bên trong! Bằng các ngươi quyến rũ, Dương Quảng nên sẽ chọn đến các ngươi, đến lúc đó, Dương Quảng chọn bên trên các ngươi lúc, các ngươi là có thể nhân cơ hội quét sạch hắn a!"

Phó Quân Du nói: "Ài! Đây là cái biện pháp tốt đấy!" Sau đó Phó Quân Du nhìn hướng Hương Ngọc San nói tiếp: "Ngươi có thể hay không trợ giúp ta nh?"

Lý Văn Phi "Bỏ nhào" một tiếng cười nói: "Ta chỉ đùa một chút mà thôi! Ngươi không phải là nghiêm túc đi!"

Phó Quân Du rất chân thành nói: "Không tể! Cái biện pháp này thật rất tốt."

Lý Văn Phi tròn mắt hốc mồm nhìn Phó Quân Du, không nhận được lắc đầu nói: "Vậy ngươi tự chờ ngươi tìm được tỷ tỷ của mình rồi nói sau! Đến lúc đó, các ngươi còn có thể giúp đỡ cho nhau trợ giúp!"

Phó Quân Du nói: "Vậy ngươi nói cho ta tỷ tỷ ta ở nơi đâu? Ta tới rồi Trung Nguyên không có tìm được nàng! Ta hiện tại còn không biết nàng ở nơi đâu!"

Lý Văn Phi buồn bực nói: "Các ngươi một cái sự môn đặc, lại là hai tỷ muội cái, làm sao sẽ liên tiếp ngay cả liên lạc âm ngữ cũng không có. Ta nhớ được ngươi đến Trung Nguyên đã lâu rồi, đến bây giờ, ngươi đều không có tìm được tỷ tỷ của ngươi, quan hệ của các ngươi có phải hay không không tốt a!"

Phó Quân Du thở dài miệng Khí Đạo: "Nói thật cho ngươi biết đi! Ta, căn bản không phải sự phụ phải ta tới trợ giúp tỷ tỷ ta, là chính mình len lén chạy tới. Cho nên, ta không cùng sự phó của ta chào hỏi, cho nên sự môn ám hiệu liên lạc, ta cũng không biết! Hiện tại, ta chỉ có thể dựa vào tự mình tìm nàng! Ngươi có thể hay không nói cho ta cuối cùng nhìn thấy tỷ tỷ ta là lúc nào!"

Lý Văn Phi suy nghĩ một chút nói: "Ngươi đi tìm Tổng phiệt Tổng Sư Đạo đi! Ta nhớ đến lúc ấy ta và chị ngươi tỷ tại thuyền của hắn bên trên. Về sau Vũ Văn phiệt Vũ Văn Hóa Cập mang trọng binh tới chặn lại. Đó chính là ta thành danh đánh một trận. Ta đã thương Vũ Văn Hóa Cập sau. Không ngờ liên lụy Tổng phiệt người. Liên từ thuyền trên dưới tới rồi. Tỷ tỷ của ngươi nên còn ở phía trên đi!"

Phó Quân Du gật đầu nói: "Nói như vậy, biết tỷ tỷ ta cuối cùng rơi xuống người là Tổng phiệt người? Kia Tổng phiệt người ở nơi đâu có thể tìm được?"

Bạt Phong Hàn vội nói: "Linh Nam Tổng phiệt, kia tự đi Linh Nam bên kia đi tìm a!"

Phó Quân Du bỗng chốc tiết miệng Khí Đạo: "Chúng ta còn phải chạy tới Linh Nam đi a? Vậy cũng quá xa đi?"

Lý Văn Phi cười cười nói: "Các ngươi cũng không cần chạy tới Linh Nam đi, theo ta được biết, Tổng phiệt người sẽ ở Lạc Dương xuất hiện! Bọn họ muốn đi đoạt một đoạt kia Hoà Thị Bích! Mà Hoà Thị Bích đã tại Lạc Dương xuất hiện rồi! Hiện trong giang hồ người khác đều ở nơi đó! Bạt Phong Hàn nếu muốn cùng Trung Nguyên cao thủ so sánh phân cao thấp! Kia tốt nhất đi Lạc Dương xem một chút, nơi đó hiện tại nhưng là cao thủ nhiều như mây đấy!"

Bạt Phong Hàn gật đầu nói: "Kia chúng ta bây giờ tự đi Lạc Dương đi! Ta cũng vậy muốn tránh thấy một chút cao thủ!"

Phó Quân Du rồi tiếp theo ồn ào nói: "Đúng vậy! Chúng ta bây giờ tự đi!"

Lý Văn Phi tay vung lên ngăn cản bọn họ nói: "Chúng ta cũng tính toán đi Lạc Dương, ta đối với Hoà Thị Bích cũng có chút hứng thú, huống chi, ta không thích nhất một môn phái truyền nhân xuống núi, ta cuối cùng đặc đi xem một chút đi. Các ngươi trước tiên có thể cùng chúng ta cùng đi một chuyến Trường An một chuyến, đợi(các loại) trên người của ta thương thế tốt lên rồi. Chúng ta lại đi Lạc Dương, như vậy an toàn nhất điểm!"

Bạt Phong Hàn thoáng cái sững sờ ở nơi đâu, một lúc lâu nói: "Ngươi là nói ngươi bây giờ còn bị thương? Ngươi một chiêu tự đánh bại Thác Bạt ngọc, cứ như vậy ngươi còn bị thương?"

Khấu Trọng gật đầu kiêu ngạo nói: "Này đương nhiên là thật! Sự phó của ta còn bị thương không nhẹ đấy! Bằng không lợi hại hơn!"

Bạt Phong Hàn đột nhiên nói: "Kia không đúng, nếu Lý huynh người lợi hại như thế, kia lại có người nào đó có thể đã thương người a! Kia Thác Bạt ngọc liền tiếp ngay cả người một chiều đều tiếp không được!"

Lý Vân Phi hừ một tiếng nói: "Người sẽ không cho là ta vô địch thiên hạ đi! Người phải biết rằng nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Cái thế giới này cao hơn tay khá! Có thể đã thương người của ta cũng không ít!"

Bạt Phong Hàn nói: "Kia đã thương Lý huynh người là ai?"

Lý Vân Phi trầm giọng nói: "Là (vâng, đúng) Vũ Văn phiệt thứ Trường Số 1 tay, Vũ Văn phiệt chủ Vũ Văn Thương. Võ công của hắn xác thực rất lợi hại!"

Bạt Phong Hàn nói: "Hắn nếu đem người đã thương, vậy hắn như vậy sẽ đem người thả. Không nhân cơ hội giết người, ta nhớ được người cùng Vũ Văn phiệt người là cứu nhân a! Người không đúng còn đã thương Vũ Văn phiệt Vũ Văn Hóa Cập sao?"

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng nói: "Ta là bị tổn thương, thực là hắn bị thương càng thêm trọng! Không có cái hai ba nguyệt hắn cũng không thể hảo! Về sau, hắn lại phải ra Vũ Văn phiệt khác một người cao thủ—— Vũ Văn Thành Đô mang theo trọng binh tới truy sát ta, ta chỉ có thể chạy trốn tới trên thuyền này rồi. Ta tin tưởng ở phía trước, bọn họ nhất định sẽ phải bình chặn lại này con thuyền. Đến lúc đó, Độc Cô phiệt danh tiếng cũng không hữu dụng. May là, chúng ta khoảng cách Trường An rất gần! Bằng không, còn không biết có mấy lần phục kích đây!"

Bạt Phong Hàn nói: "Vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

Lý Vân Phi nhún nhún vai nói: "Kia chúng ta bây giờ muốn làm chính là, nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức, chờ người ta tới chặn lại a!"

Hương Ngọc San thật giống như lộ ra vẻ xấu hổ, sau đó nói: "Thật là xin lỗi! Ta chỉ lo nghe các người nói chuyện phiếm rồi, không có cấp chư vị tìm cái gian phòng nghỉ ngơi một chút! Đây là lỗi của ta, các vị đi theo ta." Nói xong, mang theo mọi người tới rồi tiếp theo tầng khoang thuyền, sau đó, dùng một loại xin lỗi ngữ Khí Đạo: "Thật xin lỗi, các vị rồi! Trên thuyền này gian phòng không đúng rất nhiều, mà chư vị lại nhiều người như vậy. Cho nên, các người có thể hay không ba người một cái phòng!"

Đôn Uyển Tinh gật đầu nói: "Này vừa lúc, chúng ta này vừa lúc có ba nữ nhân!" Lý Vân Phi xoay người nhìn lại, này! Thật đúng là ba nữ nhân, Thác Bạt ngọc cùng người đàn bà kia cũng tiếp theo xuống tới rồi.

Lý Vân Phi tùy tiện đẩy ra một gian phòng ốc nói: "Tiểu Trọng cùng tiểu Lăng cùng ta một cái phòng. Nói xong cũng đi vào."

Lưu Hắc Thất lời kéo chính mình hai cái huynh đệ cũng đi vào. Bên ngoài phòng mặt chỉ còn lại rồi Thác Bạt ngọc cùng Bạt Phong Hàn. Hai người kia nhìn nhau rồi một lúc lâu, Bạt Phong Hàn dẫn đầu nói: "Vậy chúng ta trước hết không vội đâu! Chờ chúng ta hạ rồi thuyền tái đánh!"

Thác Bạt ngọc cũng gật đầu nói: "Tốt lắm! Chúng ta đã đi xuống thuyền tái đánh, tình đem này thuyền cấp làm hồng rồi. Đây cũng đối với thuyền chủ nhân không tôn kính!"

Bạt Phong Hàn cười nói: "Ta xem không phải như vậy đi! Có phải hay không sợ Lý huynh cùng người trở mặt tái đánh một tràng!"

Thác Bạt ngọc cười một tiếng nói: "Ta là đánh không lại hắn, nhưng những người khác còn giống như đuổi theo cho ta khắp nơi chạy đây! Có phải hay không lộ ra vẻ càng kém sức lực!"

Bạt Phong Hàn mặt liền biến sắc nói: "Người nếu không có nhiều như vậy trợ thủ, ta sớm tự quét sạch người! Nào còn khoan dung người lần nữa lớn lối!"

Thác Bạt ngọc cũng tiếp theo mặt liền biến sắc, quát to: "Ta nào một lần là cùng người khác liên thủ đánh người. Ta từ trước đến giờ đều là một đấu một!"

Bạt Phong Hàn cũng tiếp theo quát to: "Người lần đó không đúng có nhiều người như vậy đang giúp người lược trận! Ta dĩ nhiên sợ bọn họ nhân cơ hội đánh lén!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113:: tiết lộ người chết

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 113:: tiết lộ người chết

Bạt Phong Hàn cùng Thác Bạt ngọc hai người ở trong hành lang rùm beng! Thanh âm là càng lúc càng lớn. Sau đó, hai người thể nhưng động thủ rồi, đánh

là bùm bùm. Lý Vân Phi ở trong phòng nghe phía ngoài càng lúc càng lớn thanh âm. Không nhận được hừ lạnh một tiếng, nói: "Muốn đánh đi ra ngoài đánh, đừng ở chỗ này đánh! Âm ỉ tới rồi người khác nghỉ ngơi! Cút ngay đi!"

Hai người tiếng đánh nhau đột nhiên ngưng. Lý Vân Phi thỏa mãn gật đầu. Thanh tịnh cảm giác tựa là hảo. Lý Vân Phi nằm ở rồi trên giường, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nằm trên mặt đất chần đệm nằm dưới đất bên trên. Lý Vân Phi trong lòng có chút kỳ quái, các nàng kia ba nữ nhân hội làm sao ở? Ai ở ở trên giường. Ai ở dưới mặt ngà ra đất nghỉ ngơi?

Lý Vân Phi lắc đầu, cũng không nhớ tới này chút ít chuyện loạn thất bát tao! Nằm hạ thân lại bắt đầu nghỉ ngơi!

Thời gian thật nhanh đi qua rồi, đợi thật lâu, Vũ Văn Thành Đô người cũng không có tới ngăn cản! Lý Vân Phi mặc dù rất kỳ quái! Nhưng không có để ý những chuyện này! Dù sao không có ai tới đuổi giết còn thật là tốt a!

Tiến vào thành Trường An, trong thành Trường An đã hồng, tất cả dân chúng đều đã hồng. Bởi vì, Trường An chu vi đã bị vây lại. Tạo phản người đã nhiều đêm cũng đếm không xuể. Chỉ cần có binh lực người đều đã bắt đầu tạo phản rồi, còn chân chính trung với Tùy triều người của hoàng thất đã không có.

Mà Vũ Văn phiệt không có đuổi giết Lý Vân Phi nguyên nhân, Lý Vân Phi cũng biết, bởi vì Vũ Văn Hóa Cập hấn tạo phản rồi, hấn giết Dương Quảng. Bán lại lịch sử thượng Vũ Văn Hóa Cập hấn là Dương Quảng đến Dương Châu du ngoạn lúc hạ tay. Thực là, bây giờ lại cũng không có đến Dương Châu cũng đã hạ thủ rồi. Đây lịch sử thay đổi đến cùng là chuyện gì xảy ra? Lý Vân Phi không biết, hấn tịnh không có thay đổi về Dương Quảng lịch sử. Mà Dương Quảng bị giết sự tình đã tại ngăn ngại thời gian truyền khắp toàn bộ thiên hạ!

Mà bây giờ Vũ Văn phiệt cũng không có thời gian tới đuổi giết Lý Vân Phi rồi, bởi vì thiên hạ đều bắt đầu chinh phạt Vũ Văn phiệt người. Dương Quảng dù sao cũng là chánh thống hoàng thất, hấn chính là ép Dương Quảng thoái vị cũng không nên giết Dương Quảng, như vậy nhượng thiên hạ nguyên bản không dám làm phản Dương Quảng người đều tìm được rồi lấy có! Hiện tại chân chính đã là khói lửa nổi lên bốn phía! Dân chúng lầm than rồi!

Wu Văn phiệt hiện tại đã liên tiếp ngay cả Trường An đều khống chế không được rồi, Độc Cô phiệt người đã bắt đầu cùng Vũ Văn phiệt tranh đoạt này Trường An quyền khống chế. Đây thủ đô quyền khống chế cũng là trọng yếu! Hiện tại vô luận là ai cũng muốn lấy được này Trường An quyền khống chế!

Lý Vân Phi bọn họ tùy tiện tìm cái địa phương ở đây. Mà ngày đó ở tới lúc, Độc Cô phiệt người đi tới rồi Lý Vân Phi gian phòng, người này còn không phải người bình thường, mà là Độc Cô phiệt phiệt chủ Độc Cô Phong mẫu thân, Độc Cô phiệt thứ Trường Số 1 tay Vụ Sớ Hồng! Lý Vân Phi biết Hương Ngọc San nhất định sẽ đem tin tức truyền tới Độc Cô phiệt, chẳng qua là không nghĩ tới tới dĩ nhiên là Vụ Sớ Hồng. Bên cạnh còn mang theo cái tiểu mỹ nữ. Thật giống như chính là cái kia Độc Cô Phụng.

Lý Vân Phi nhìn ngồi ở phòng của hấn Vụ Sớ Hồng, trong lòng mặc dù có chút kinh ngạc! Nhưng là lại không có biểu hiện ra. Ngược lại vấn đạo: "Không biết lão phu nhân tới đây có gì muốn làm?"

Vụ Sớ Hồng nhẹ nhàng cười cười nói: "Ta vì sao phải tới đây! Ngươi nên biết a! Chỉ là muốn quen biết một chút vị kia đánh thắng Vũ Văn Thương thanh thiếu niên là ai! Người nọ thực là ta Độc Cô phiệt hiện tại địch nhân lớn nhất! Chúng ta bây giờ địch nhân lớn nhất tựa là Vũ Văn phiệt, mà ngươi đem Vũ Văn phiệt nhất cao thủ lợi hại đã thương, này nhưng liền giúp chúng ta chiếu cố rồi!"

Lý Vân Phi bỗng chốc bật cười nói: "Các ngươi Độc Cô phiệt sẽ không cũng là vì tranh đoạt thiên hạ này đi?"

Vụ Sớ Hồng gật đầu nói: "Không tệ! Chúng ta Độc Cô phiệt cũng coi như là có một nửa hoàng tộc huyết thống! Chẳng lẽ tựa không thể tranh một chuyện thiên hạ này sao? Với lại, Dương Quảng cũng có chúng ta Độc Cô phiệt huyết thống! Chúng ta chẳng lẽ tựa không thể cùng Vũ Văn phiệt tranh một chuyện?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Dĩ nhiên có thể tranh rồi, nhưng là các ngươi phải biết rằng, cũng là bởi vì các ngươi có Dương Quảng đồng dạng huyết thống! Còn ai dám đầu nhập vào các ngươi a! Với lại, Vũ Văn phiệt cũng có tiền triều hoàng gia huyết thống a! Những chuyện này cũng không phải là trọng điểm, trọng điểm chính là, các ngươi ai cũng không nhớ rõ! Đó chính là thực lực! Ai thực lực mạnh, thiên hạ này tự quy về trong tay ai! Kia Lý Mật thực là người bình thường! Không có cái gì hoàng gia, môn phiệt huyết thống đi! Thực là, tựa là có thiên hạ anh hùng đi đầu nhập vào bọn họ, kia là bởi vì bọn hấn thực lực mạnh! Người khác cho là hấn có khả năng nhất thống thiên hạ! Thực là chỉ cần Lý Mật thể lực lớn ngã! Kia tất cả mọi người hội ly hấn mà đi! Đây chính là lòng người! Bọn họ chỉ hội đầu nhập vào cường giả!"

"Vậy ý của ngươi là chính là chúng ta Độc Cô phiệt huyết thống không có có ích lợi gì sao?" Vụ Sớ Hồng vấn đạo.

Lý Vân Phi lại cười cười nói: "Lưu Bang không có cái gì huyết thống đi! Hấn chính là tên lưu manh! Là cái tiểu nhân. Bụng dạ độc ác! Thực là, ngươi xem một chút cuối cùng đắc người trong thiên hạ chính là hấn! Đây là hấn hiểu được phân công nhân tài! Còn hiểu đắc lấy hay bỏ! Chủ yếu nhất chính là, hấn ngoan độc! Vì ngôi vị hoàng đế, cha mẹ có thể vứt bỏ! Thế tử nam nữ có thể bắt kẻ! Một lòng chỉ muốn thiên hạ này!"

Vụ Sớ Hồng nói: "Vậy ý của ngươi là chính là cường giả có thể cướp lấy thiên hạ, kia "Thiên Đạo" Tổng Khuyết có phải hay không càng thêm có cơ hội nhỉ? Vô công của hấn cao, Thiên Hạ Vô Song! Tựa là ba đại Tổng Sư cũng không nhất định so sánh bên trên hấn! Với lại, hấn vẫn là Tổng phiệt phiệt chủ, thể lực không lờ! Ý của ngươi là tựa là thiên hạ này chính là của hấn sao?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ý của ta các ngươi lý giải sai lầm rồi, ta nói thực lực nên tên là thể lực! Vô công cao, làm sao Ninh Đạo Kỳ không thích đáng thiên hạ đứng đầu nhỉ?"

"Thực là Ninh Đạo Kỳ không có thể lực a! Mà Tổng Khuyết lại có thể lực cường đại! Hấn và Ninh Đạo Kỳ bất đồng!" Vụ Sớ Hồng cười nói.

"Sở bá vương còn vô địch thiên hạ đấy! Hắn tại sao không có nhận được thiên hạ đấy! Đây vốn là không cần cái như vậy tính toán! Tổng Khuyết cũng đúng là hùng tài đại lược! Thực là, từ xưa đến nay, vị kia hoàng đế là Nam Phương nhân vật cho rằng. Bọn họ nhiều nhất dựa vào kiên thuyền thủy quân xưng bá nhất thời! Chưa từng có thống một ngày hạ. Lục quân mới là vương đạo! Không có kỵ binh! Không có lục quân. Làm sao tranh!" Lý Vân Phi buông buông tay nói.

Vưu Sở Hồng suy nghĩ một chút nói: "Coi như là ngươi nói rất đúng! Chúng ta bây giờ tới là tìm ngươi, hi vọng ngươi có thể gia nhập chúng ta Độc Cô phiệt! Điều kiện gì, ta cũng có thể đáp ứng! Chỉ cần ngươi nói!"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta không thể nào gia nhập các ngươi Độc Cô phiệt. Phương nào thế lực, ta đều không có ý định gia nhập! Làm một cái người giang hồ, không buồn không lo, tự do tự tại! Không có ai quản chế! Cái loại cảm giác này so sánh cái gì cũng tốt! Cho nên, ta cự tuyệt!"

Vưu Sở Hồng cười cười nói: "Ta có thể đáp ứng ngươi, không có ai quản ngươi! Ai cũng không có thể! Ngươi có thể làm chúng ta Độc Cô phiệt khách khanh! Như vậy! Tự không có một người có thể quản ngươi rồi! Ngươi suy nghĩ một chút gia nhập một cái thế lực chỗ tốt có bao nhiêu! So sánh một mình ngươi xông xáo giang hồ muốn mạnh hơn nhiều a!"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ngươi cho rằng ta thích gia nhập giang hồ a! Ở trên giang hồ cảm giác cứ như vậy hảo! Mỗi ngày vào sanh ra tử! Mỗi ngày đều rất nguy hiểm! Ngươi không thể nào làm được vô địch thiên hạ! Tự tính ngươi là vô địch thiên hạ rồi, kia thì thế nào! Ngươi nhìn thấy có cái kia thiên hạ vô địch người có thể làm xong một chi quân đội!"

"Vậy ngươi hảo ở trên giang hồ xông xáo? Làm sao không tìm một chỗ ẩn cư nhỉ?"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Nhân tại giang hồ thân bất do kỷ! Ngươi gia nhập giang hồ sau, thì vĩnh viễn không thể nào chạy ra giang hồ! Với lại, ta cũng không có thể rời đi giang hồ, phía sau của ta người không thể nào để cho ta cứ như vậy vứt bỏ, như vậy, ta sẽ chết! Ai cũng không muốn chết! Ai cũng không muốn!"

Vưu Sở Hồng kinh ngạc nói: "Phía sau ngươi còn có người? Là ai? Bọn họ lợi hại sao? Liên tiếp ngay cả "Tà vương" đều giết không chết ngươi! Ai có thể giết ngươi sao? Ngươi người sau lưng, hoặc là tổ chức tự lợi hại như thế!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ba đại Tông Sư ở trong mắt bọn họ tự là hài tử giống nhau yếu ớt! Quét sạch "Thiên Đạo" "" Tà vương" so sánh giết con kiến khó khăn không đi nơi nào! Ngươi bây giờ biết. Sau lưng ta tổ chức có bao nhiêu lợi hại rồi!"

Vưu Sở Hồng tròn mắt hốc mồm nói: "Điều này sao có thể! Tự là Ma Môn cùng Từ Hàng Tinh Trai cũng không có thể mạnh như vậy a! Cái này không thể nào! Không thể nào!" Lý Vân Phi lời nói khả năng đã phá tan Vưu Sở Hồng thương thức! Có lẽ tại trong ấn tượng của bọn họ ba đại Tông Sư tự là mạnh nhất đi!

Lý Vân Phi nhẹ khẽ cười nói: "Chúng ta những người này chẳng qua là cái tổ chức kia con cò! Bọn họ giết ta mà nói..., ta ngay cả chạy tư cách cũng không có! Thiên địa bất nhân dĩ vạn vật vì sơ cẩu!"

Vưu Sở Hồng cả kinh kêu lên: "Chẳng lẽ ngươi cùng Từ Hàng Tinh Trai đồng dạng đều là thiên đạo người đại lý! Cho nên, ngươi mới như vậy sợ bọn họ?"

Lý Vân Phi há mồm mới vừa muốn nói cho Vưu Sở Hồng, đột nhiên một cái thanh âm nhắc nhở cắt đứt Lý Vân Phi ý nghĩ đánh số 2112 "Tiền kiếm" Lý Vân Phi, nếu như ngươi tiết lộ Tiên Giới chuyện, hoặc không gian chuyện sẽ bị diệt sát! Xin ngài nghĩ rõ ràng là hay không muốn tới.

Lý Vân Phi cười khổ thở dài, nói: "Ngươi tự đừng đoán mò rồi, các ngươi đi thôi! Nói đến ngày! Ta cũng sẽ không đáp ứng các ngươi! Các ngươi sẽ chết rồi phần này tâm đi! Ta không thoải mái, các ngươi có thể để cho ta nghỉ ngơi một chút sao?"

Vưu Sở Hồng xin lỗi gật đầu nói: "Nếu nói như vậy, vậy chúng ta tự đi trước rồi, nếu như ngươi thay đổi ý nghĩ! Vậy ngươi tìm Hương Ngọc San tới liên lạc chúng ta! Chúng ta hoan nghênh cực kỳ!" Nói xong cũng mang theo Độc Cô Phụng đi. Vừa đi còn một bên ho khan! Giả hình như là thật sự có bệnh đồng dạng!

Vưu Sở Hồng sau khi đi, Lý Vân Phi ngăn người rồi, cả đời này hài lòng như ý, đã mau nhượng Lý Vân Phi quên mất tự mình chẳng qua là cái tiểu nhân vật. Không siêu thoát này Phương Thiên! Thì vĩnh viễn chỉ là tiểu con cò mà thôi! Không có một chút nhân quyền! Nói miếu sát tự miếu sát! Nếu không phải! Bọn họ còn cần mình và Tây Phương thập cường quyết đấu! Tin tưởng mới vừa cũng đã đem mình miếu sát rồi!

Khấu Trọng nhìn thấy Vưu Sở Hồng sau khi đi, hỏi vội: "Sư phụ! Ngươi mới vừa nói ngươi thế lực sau lưng là cái gì? Mạnh như vậy? Chẳng lẽ liên tiếp ngay cả sư phụ cao thủ như thế cũng không thể chạy trốn sao?"

Lý Vân Phi dĩ nhiên không dám nói ra không gian Tiên Giới chuyện, nhưng lại không tốt cái gì cũng không nói, không thể làm gì khác hơn là tùy tiện nói nói: "Không có! Bọn họ là một cái bí ẩn gia tộc mà thôi! Bất quá! Bọn họ xác thực rất mạnh! Ta không là đối thủ! Thế gian không có một người nào tổ chức một người có thể cùng bọn họ đánh đồng! Bất quá, bọn họ cho tới bây giờ sẽ không xuất thế! Cho nên, không có bất kỳ người biết gia tộc này chuyện!"

Chương 114:: lại thấy Tổng Sư Đạo

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 114:: lại thấy Tổng Sư Đạo

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua chuyện này! Lý Văn Phi cho tới bây giờ cũng không có cùng bọn họ nói qua, cho nên, bọn họ nghe rồi Lý Văn Phi lời nói cũng không có hoài nghi Lý Văn Phi ý tứ! Ngược lại vẫn đạo: "Kia sư phụ ngài làm sao xuất thế nhỉ? Người không phải nói này gia tộc người cũng sẽ không xuất thế sao?"

Lý Văn Phi lắc đầu cười nói: "Ta không phải là bị người phái ra ! Ta là tự mình chạy đến ! Sau đó, bọn họ tự phái người đến cùng ta nói, nếu như ta nếu là làm không tốt! Ta đây thì xong rồi! Bọn họ sẽ giết ta ! Thiên hạ phong vân ra ta bối, vừa vào giang hồ năm tháng thúc dục. Kế hoạch lớn nghiệp bá trong lúc nói cười, chịu không nổi nhân gian một tràng say. Ta cũng không biết rốt cuộc là ai đúng ai sai! Ta chỉ là biết, con đường này là ta chọn, ta tự muốn đem hán đi đến, với lại, còn muốn so sánh người khác đi tốt hơn càng ớn!"

Khấu Trọng vẫn đạo: "Sư phụ ý của người là lựa chọn tiến vào giang hồ người là người?"

Lý Văn Phi thở dài miệng Khỉ Đạo: "Đúng là như vậy, lựa chọn tiến vào giang hồ, ta muốn hết hán, nào sợ sẽ là ta lựa chọn của mình là sai, ta cũng vậy muốn đi đi xuống! Đi thẳng đi xuống! Lùi một bước, thì phải chết!" Lý Văn Phi lần nữa lựa chọn tiến vào cái thế giới này. Hán tự nhất định phải đi đi xuống. Bằng không thì phải chết! Chỉ có đi tới kia cao nhất địa phương! Mới có thể nhìn xuống chúng sanh! Sẽ không tái tục đến người khác khinh bỉ. Cũng sẽ không giống như nữa cái giống như con khỉ lấy lông này chút ít cái gọi là thần tiên. Kiến hôi cảm giác Giác Chân là quá kém

Lý Văn Phi suy nghĩ thật lâu, nói: "Các người lui ra đi! Ta nghĩ một người lẳng lẳng! Sau đó, chờ ta thương thế tốt lên rồi, chúng ta tự đến Lạc Dương đi, Hoà Thị Bích ta muốn định rồi! Như vậy đồ nhất định là ta, ai ngăn cản, ta tự giết rồi ai!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng gật đầu liền lui ra ngoài! Từ ngoài cửa mặt đóng cửa lại! Lý Văn Phi nhìn thấy hai người đi ra ngoài. Sau đó, nhìn một chút tự mình trên mình tổn thương! Rất nhiều rất nhiều tổn thương! Đây toàn bộ là từ vô hiệp thế giới trong mang đến. Lý Văn Phi không có tiêu trừ này chút ít vết sẹo, này chút ít vết sẹo có thể để cho hán khản trương! Có thể cho hán biết, đừng đối với bất kỳ người nào có một chút đại ý! Chỉ cần có một chút đại ý! Giao ra khả năng tự là sinh mệnh.

Lý Văn Phi cười khổ nghĩ tới tại cái không gian này trong kinh nghiệm! Sau đó, cắt đứt ý nghĩ của mình, một thời gian ngắn hồi hận, có thể! Nhưng, không thể thắng thoát hồi hận, như là đã lựa chọn, hơn nữa hiện tại đã không thể nào thối lui ra khỏi. Cho nên, tự phải kiên cường tiêu sái đi xuống!

Thời gian quá thông thường một loại đều rất nhanh, chỉ chớp mắt cũng đã qua một tuần lễ, Lý Văn Phi tổn thương đã hoàn toàn tốt lắm, Khấu Trọng đã đem tin tức mang cho rồi Lý Văn Phi. Trường An quy chúc quyền đã minh xác rồi. Vũ Văn phiệt đoạt được Trường An quyền không chế. Đây là Lý Văn Phi sớm tự nghĩ được rồi. Lý Văn Phi biết Đạo Vũ văn phiệt cùng Độc Cô phiệt chi tranh, Vũ Văn phiệt so sánh thắng không thể nghi ngờ! Bởi vì, Vũ Văn phiệt vô luận là nhân tài, vẫn là tại trên triều đình lực ảnh hưởng đều lỗi nặng Độc Cô phiệt! Coi như là Vũ Văn Thương bị trọng thương, cuối cùng giành được người nhất định là Vũ Văn phiệt, cuối cùng, quả nhiên Vũ Văn phiệt đánh thắng Độc Cô phiệt. Đạt được Trường An quyền không chế! Thực là, bọn họ cũng không có được thiên hạ, trong thiên hạ chư hầu đánh dẹp đã nhượng Vũ Văn phiệt không có một chút tinh lực tới quản Lý Văn Phi chuyện. Kia « Trường Sanh Quyết » Vũ Văn phiệt đã bỏ đi rồi, bọn họ đã bỏ đi rồi đón thêm trước đuôi giết Lý Văn Phi ý nghĩ rồi, trừ ra bởi vì Lý Văn Phi công phu cao siêu ra, chủ yếu nhất đúng là, bọn họ hiện tại tất cả cao thủ đều đã đến mỗi cái đi chặn lại mỗi cái khởi nghĩa quân rồi. Thử hỏi bọn hán tại sao có thể có người đến đuôi giết Lý Văn Phi.

Lý Văn Phi biết rồi chuyện này sau, trong lòng tự nhiên tự không tại lo lắng Vũ Văn phiệt người, bọn họ bây giờ là tự thân khó bảo toàn, chẳng lẽ còn có thể vứt bỏ gia tộc mình vận mệnh tới đuôi giết Lý Văn Phi. Điều này hiển nhiên là không thể nào.

Lý Văn Phi nhắm mắt lại suy nghĩ một chút nói: "Tiểu Trọng, tiểu Lăng, các người hiện tại báo cho các vị! Chúng ta bây giờ muốn đi Lạc Dương rồi. Bọn họ cũng có thể đã chờ đợi một lúc lâu rồi. Lần này Hoà Thị Bích, ta nhất định phải nhận được!"

Khấu Trọng suy nghĩ thật lâu, cuối cùng, cắn răng một cái, vẫn đạo: "Sư phụ? Đến cùng này Hoà Thị Bích có ích lợi gì, nhượng người không nhận được muốn lấy được hán? Chẳng lẽ người cũng muốn tranh Đoạt Thiên hạ?"

Lý Văn Phi nhẹ nhàng cười cười nói: "Di nhiên không đúng! Nói thiệt cho các người biết ta đối với thiên hạ một chút hứng thú cũng không có! Ta hiện tại sở dĩ muốn Hoà Thị Bích, tự là muốn Hoà Thị Bích trong lực lượng!"

"Hoà Thị Bích trong lực lượng?" Khấu Trọng nghi ngờ hỏi: "Hoà Thị Bích trong có cái gì lực lượng? Đây không phải là thiên tử tượng trưng sao? Không đúng nhận được là hán có thể nhận được thiên hạ sao? Không phải nói Hoà Thị Bích cùng Dương Công Bảo Khố đắc kia một người được thiên hạ sao?"

Lý Văn Phi cả giận nói: "Ta sớm tự nói cho người biết rồi, đây không phải là thiên tử tượng trưng, án chẳng qua là khối ngọc mà thôi. Có phải hay không đến nó cùng thiên hạ không có có quan hệ gì! Nhưng, nó đúng là khối kỳ ngọc! Tổng phiệt nói qua kia là nhanh đến từ Tiên Giới kỳ ngọc! Bọn họ nói thật hay giả, ta thật không biết, nhưng! Tự tính kia ngọc không đúng Tiên Giới kết quả! Cũng không xa cũng! Kỳ thực, ta đã sớm biết! Đây Hoà Thị Bích trong có một loại thần bí lực lượng, nhận được cái loại này lực lượng. Ta cho tới nay bình cảnh sẽ mai danh ẩn tích! Ta sẽ trở thành cái kế tiếp Tổng Sư cấp cao thủ! Cho nên, ta nhất định phải nhận được nó, ai cũng không ngăn cản được!"

Từ Từ Lăng kinh ngạc nói: "Nói như vậy, này Hoà Thị Bích thật thần kỳ như thế? Thực là, thế nhưng từ cổ chí kim, chỉ có như vậy một khối kỳ ngọc, vậy ngài là làm sao mà biết được?"

Lý Vân Phi cười nói: "Bọn họ chưa từng thấy, không có nghĩa là ta chưa từng thấy, ta đã thấy cái loại này ngọc, loại đồ vật này đúng là cực kỳ vật hữu dụng! Ta tận mắt thấy quá, có người dùng cái loại này ngọc đột phá tự mình thật lâu tới nay bình cảnh. Tựa ở trước mặt ta. Bất quá, loại đồ vật này xác thực hiếm thấy! Cho nên mới nói! Trừ ta ra, chỉ có sau lưng ta cái tổ chức kia không ai biết! Bất quá bọn hắn không vào thế, nói cách khác cái thế giới này bên trên chỉ có ta biết rồi!"

Từ Từ Lăng kỳ quái hỏi: "Kia sư phụ ý của ngài tựa là này Hoà Thị Bích chủ nhân, Từ Hàng Tĩnh Trai người cũng không biết này ngọc bí mật?"

Lý Vân Phi phẫn nộ quát: "Ta và người nói qua bao nhiêu lần! Này ngọc chủ nhân không đúng Từ Hàng Tĩnh Trai! Này ngọc người có duyên có thể có được! Này ngọc ai cũng không thuộc về! Càng không đúng Từ Hàng Tĩnh Trai này chút ít giả nhân giả nghĩa người!"

Khấu Trọng lời kéo ở Từ Từ Lăng nói: "Sư phụ nói rất đúng! Kia chúng ta bây giờ tựa đi báo cho mọi người, hiện tại chúng ta tựa đi Lạc Dương!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Tốt lắm, các người đi thôi! Phải nhớ kỹ đừng đem chuyện ta nói nói cho bất luận kẻ nào! Nhớ lấy, đây là chúng ta bí mật của mình! Ai cũng không có thể nói cho!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng gật đầu nói: "Sư phụ yên tâm đi! Chúng ta biết đến, chúng ta sẽ không nói!"

Lý Vân Phi thỏa mãn gật đầu nói: "Vậy các người đi thôi!"

Một lát sau mấy người lại bắt đầu vào Lý Vân Phi gian phòng! Cho nên, Lý Vân Phi liền mang theo mấy người cùng nơi tới rồi bờ sông!

Lý Vân Phi nhìn chung quanh một lần, căn bản cũng không có thuyền đến Lạc Dương. Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Mấy vị! Nếu không có thuyền, vậy chúng ta tựa cỡi ngựa! Hoặc là ngồi xe ngựa đi thôi!"

Khấu Trọng cười khổ nói: "Chúng ta nếu là ngồi xe ngựa đi! Điều này sao có thể ngồi đích hạ đấy! Vội lại, cỡi ngựa tới! Chúng ta bên trên đi nơi nào tìm như vậy Thomas nhỉ?"

Lý Vân Phi chính muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy một cái người quen, dĩ nhiên là kia Tổng Sư Đạo. Tổng Sư Đạo nhìn thấy Lý Vân Phi bận rộn đi tới, nói: "Lý huynh, chúng ta lại gặp mặt. Cách lần trước gặp mặt thật giống như đã lâu rồi!"

Lý Vân Phi cười nói: "Tổng huynh, nói cực kỳ! Chúng ta thật lâu không gặp mặt rồi! Bất quá, chúng ta lại gặp mặt! Lần này Tổng huynh tới Trường An có chuyện gì?"

Tổng Sư Đạo cười nói: "Đây là phụ thân chi mệnh! Trường An có đại sự xảy ra! Phụ thân ta đã sớm biết. Vũ Văn phiệt muốn làm phản! Giết quân! Chúng ta sớm tựa nhận được tin tức! Thực là, làm như ta chạy tới đã muộn!"

Lý Vân Phi kỳ quái nói: "Người không phải nói các người muốn đi Lạc Dương đấy sao? Chuyện gì xảy ra?"

"Đúng a! Chúng ta ban đầu đã đến Lạc Dương! Thực là! Tại Lạc Dương ta mệnh lệnh của phụ thân đã tới rồi, ta chỉ hảo chạy tới!" Tổng Sư Đạo thở dài miệng Khí Đạo: "Ban đầu, ta còn tưởng rằng có thể tới kịp đấy! Ai biết! Dương Quảng đã sớm chết rồi! Chúng ta đều đã tới chậm!"

Lý Vân Phi cười nói: "Các người Tổng phiệt người không đúng sớm liền chuẩn bị muốn ngược lại rồi Dương Quảng đấy sao? Làm sao bây giờ còn là(vì) Dương Quảng chết vì tai nạn quá nhỉ?"

Tổng Sư Đạo lắc đầu nói: "Lý huynh, có điều không biết! Chúng ta Tổng gia còn không có chuẩn bị xong đấy! Ban đầu nghĩ chuẩn bị xong tái khởi chuyện! Kết quả! Dương Quảng thế nhưng chết rồi! Dù nói thế nào Dương Quảng cũng là chánh thống! Làm nhiều năm như vậy hoàng đế, sớm tựa xâm nhập lòng người rồi! Vốn đang có Dương Quảng tại trước mắt ổn định này giang sơn! Thực là, Dương Quảng vừa chết thiên hạ này lại thật sự chính rối loạn!"

Lúc này kia Phó Quân Du vọt ra, một phát bắt được kia Tổng Sư Đạo gấp giọng nói: "Người chính là Tổng phiệt người? Tỷ tỷ ta nhỉ?"

Tổng Sư Đạo nhìn một chút Phó Quân Du kinh ngạc nói: "Tỷ tỷ của người! Nga! Người là Phó Quân Sước muội muội? Người lớn lên cùng tỷ tỷ của người thật là rất giống đấy! Phó Quân Sước hẳn bây giờ đang ở Lạc Dương! Ta ban đầu muốn cho nàng cùng ta cùng đi, thực là nàng cự tuyệt!"

Lý Vân Phi cau mày vấn đạo: "Nàng không đúng muốn giết Dương Quảng đấy sao? Làm sao hiện tại liên tiếp ngay cả này cơ hội duy nhất đều bỏ qua nhỉ?"

Tổng Sư Đạo cười nói: "Phó Quân Sước cũng biết nàng căn bản cũng không có cơ hội tiến vào hoàng cung, nàng căn bản tựa tìm không được giết Dương Quảng cơ hội! Vội lại, chúng ta cũng nhận được tin tức! Này Dương Quảng ban đầu muốn tới Lạc Dương đi."

Lý Vân Phi trầm giọng vấn đạo: "Dương Quảng hẳn nghĩ đến Lạc Dương làm chuyện gì nhỉ? Này Lạc Dương có cái gì mỹ nhân cảnh đẹp sao?"

Tổng Sư Đạo lắc đầu nói: "Dĩ nhiên không đúng, chúng ta nhận được tin tức, là bởi vì là(vì) Dương Quảng cũng nhận được Hoà Thị Bích tin tức kia! Cho nên, chuẩn bị mang binh đi Lạc Dương chém giết đoạt Hoà Thị Bích! Ai biết! Cuối cùng, hẳn lại bị Vũ Văn Hóa Cập giết. Này thật là quá thật đáng

buồn rồi."

Lý Vân Phi cau mày vẫn đạo: "Ngươi là nói! Dương Quảng cũng biết này Hoà Thị Bích sự tình? Hắn làm sao sẽ biết nhỉ?"

Tổng Sư Đạo cười nói: "Dương Quảng {âm vệ} rất nhiều! Trên giang hồ tin tức hắn phần lớn cũng biết! Huống chi là cái này đại sự nhỉ? Trên giang hồ đều truyền khắp, hắn như thế nào lại không biết nhỉ?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, Dương Quảng cũng làm nhiều năm như vậy hoàng đế! Điểm này chuyện, hắn nên biết. Dương Quảng nếu là không có chết hẳn là tốt! Nếu là hắn biết! Này Từ Hàng Tĩnh Trai người thế nhưng tại hắn không có trước khi chết tự tuyên định giang sơn cái kế tiếp người thừa kế, hẳn nhất định sẽ nổi dóa! Diệt sạch Từ Hàng Tĩnh Trai! Kia tự thoải mái rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115:: Tổng Ngọc Trí

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 115:: Tổng Ngọc Trí

Tổng Sư Đạo lắc đầu nhìn Lý Vân Phi bộ mặt hạnh phúc Lý Vân Phi, nói: "Lý huynh, vẫn là cái này tính tình a! Vẫn là như vậy chán Từ Hàng Tĩnh Trai! Bất quá, Dương Quảng là không bao giờ ... nữa sẽ đi tìm bất luận kẻ nào phiền phức rồi. Hắn đã chết!"

Lý Vân Phi cũng nở nụ cười, nói: "Đúng a! Dương Quảng chết rồi! Chúng ta không nói trước những chuyện này! Trước tiên nói một chút về các người ở chỗ này làm gì?"

Tổng Sư Đạo kỳ quái nói: "Ta không phải đã nói rồi sao? Chúng ta muốn tới Lạc Dương đi a! Các người nhiều người như vậy muốn đi đâu?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Chúng ta ban đầu muốn ngồi thuyền đến Lạc Dương đi, thực là, không biết tại sao nơi này liên tiếp ngay cả một chiếc thuyền cũng không có! Cho nên! Chúng ta chuẩn bị muốn cưỡi ngựa tới! Kết quả là vừa lúc gặp được người!"

Tổng Sư Đạo cười nói: "Hiện tại nên là không có thuyền! Ngươi suy nghĩ một chút, Vũ Văn phiệt cùng Độc Cô phiệt vì tranh đoạt này Trường An quyền không chế, đánh là khí thế ngất trời! Cái nào thương nhân sẽ đem thuyền mở tới đây. Tìm chết a! Bất quá, các người có thể làm chúng ta Tổng phiệt thuyền! Người khác sợ nơi này chiến tranh! Chúng ta không sợ!"

Lý Vân Phi rất kỳ quái, hẳn đương nhiên kỳ quái, này toàn bộ mặt sông không có một chiếc thuyền! Tổng Sư Đạo theo lời thuyền lại ở nơi đâu. Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Tổng huynh, người nói thuyền! Ở nơi đâu?"

Tổng Sư Đạo nhìn một chút mặt sông, nói: "Chúng ta vẫn là chờ một lát đi! Một hồi nên sẽ có thuyền tới rồi! Chúng ta hẹn ước, một lúc lâu sau tự lại ở chỗ này sẽ cùng! Chúng ta vẫn là ở chỗ này chờ một lát đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, vẫn đạo: "Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lần này đến Lạc Dương tới người tự người một cái sao? Các người người tự không lo lắng người cái này thiếu phiệt chủ?"

Tổng Sư Đạo cười nói: "Dĩ nhiên không đúng? Ta cùng Nhị thúc ta còn có ta tiểu muội cùng đi! Bất quá, ta kia tiểu muội bướng bỉnh! Tự mình một mình chạy ra đi đi dạo, Nhị thúc ta tự đi tìm hắn, với lại chúng ta cũng hẹn rồi, nếu là hắn tìm được rồi ta tiểu muội đem hắn đánh đến nơi đây. Ta không có chuyện gì! Trước hết tới đây rồi!"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Nói như vậy! Ngươi Nhị thúc cũng tới! Tự là trên giang hồ truyền lại "Đạo" Tổng Trí! Các người Tổng phiệt nhân vật số hai?"

Tổng Sư Đạo gật đầu, nói: "Không tệ! Nhị thúc ta là chúng ta Tổng phiệt thứ hai cao thủ! Võ công xuất thần nhập hóa, tại chúng ta Tổng phiệt chẳng qua là thấp hơn cha ta mà thôi!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không tệ! Thật là rất muốn kiến thức kiến thức "Thiên Đạo" Tổng Khuyết cùng "Đạo" Tổng Trí! Lần này tiên kiến đến Tổng Trí, cũng tốt a!"

Đang khi nói chuyện, một người nam tử cùng một nữ nhân mang theo vài cái rõ ràng cho thấy hạ nhân người đi tới! Tổng Sư Đạo bận rộn nghênh đón, khom lưng nói: "Thật là cực khổ Nhị thúc rồi! Tiểu muội thật sự là phiền toái Nhị thúc rồi!" Sau đó, cùng bên kia nữ nhân nói: "Ngươi nếu là còn dám nghịch ngợm! Ta lần sau đi ra ngoài, nhất định sẽ không tại mang theo ngươi!"

Lý Vân Phi đi tới, chấp tay, nói: "Tại hạ Lý Vân Phi gặp qua "Đạo" Tổng tiên sinh!" Sau đó, Lý Vân Phi đánh giá cẩn thận trước cái này "Đạo" Tổng Trí.

Người này bốn mươi mấy tuổi, vóc người thon dài, da trắng như tuyết, gầy hẹp khuôn mặt bên trên có một đôi thu hoạch lớn u ọc nhưng thông minh trí năng ánh mắt, cộng thêm một trương đa tình thiện cảm miệng cùng năm sợi râu dài, này một thân văn sĩ trang phục, phong độ phiến phiến nam tử, mười phần Gia Cát vũ hầu tái thể hạ phàm. Hắn nên tự là Tổng phiệt hiện tại quân sư. Trừ ra đạo pháp của hắn ở ngoài, hắn lợi hại nhất đúng là trí khôn đi!

Tổng Trí cũng chấp tay, nói: "Nga! Nguyên lai là hiện tại đại danh鼎鼎 "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi, đại danh của người ta cũng vậy có nghe thấy! Được xưng hiện tại thanh niên thứ Trường Số 1 tay! Kiếm pháp xuất thần nhập hóa! Hôm nay nhìn thấy! Thật là hạnh ngộ!"

Lý Vân Phi cười nói: "Tổng tiên sinh thật là khen ngợi! Làm sao dám nói là thanh niên thứ Trường Số 1 tay nhỉ? Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân! Ta còn kém xa đây!"

Tổng Trí nói: "Làm sao sẽ nhỉ? Có thể cùng Tà vương giao thủ sau, hơn nữa chạy trốn, với lại có thể được Tà vương khích lệ! Người coi như là ta biết đến đệ nhất nhân!"

Lý Vân Phi cười nói: "Làm sao dám cùng "Thiên Đạo", "Đạo" đánh đồng nhỉ? Không nói ta, vị này tự là Tổng huynh muội muội? Không biết xưng hô thế nào?" Lý Vân Phi chỉ chỉ Tổng Sư Đạo nữ nhân bên cạnh vấn đạo,

Tổng Sư Đạo cười nói: "Đúng vậy, hắn chính là ta kia nghịch ngợm muội muội! Gọi. . ."

Nữ nhân kia cắt đứt Tổng Sư Đạo lời nói, tự mình nói tiếp: "Ta gọi Tổng Ngọc Trí! Nghe nói kiếm pháp của người lợi hại, còn được người gọi là thanh niên thứ Trường Số 1 tay! Thiết hay giả!"

Lý Vân Phi cười khổ miệng mở rộng nói: "Chẳng qua là bằng hữu trên giang hồ khích lệ mà thôi. Kỳ thực! Ta nào có lợi hại như thế?"

Tổng Ngọc Trí nhoen miệng cười nói: "Là (vâng,đúng) sao? Bất quá! Ta muốn nhìn người một chút công phu! Không biết có thể hay không!" Sau khi nói xong, cũng không đợi Lý Vân Phi trả lời. Một thanh rút tay ra bên trong kiếm tọt đánh về phía Lý Vân Phi.

Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lãng đứng ở nơi này bên cạnh cả giận nói: "Người muốn làm gì?"

Mà Lý Vân Phi khẽ cười nhìn Tổng Ngọc Trí, cũng không hoàn thủ, thân thể một tránh, lại tránh được Tổng Ngọc Trí công kích! Sau đó, lắc đầu, cũng không nói chuyện.

Tổng Ngọc Trí dĩ nhiên vẫn là không phục, trong tay kiếm lại bỏ về phía rồi Lý Vân Phi, Lý Vân Phi nhú nhú mày, không đứng bởi vì Tổng Ngọc Trí công kích, mà là, này Tổng Ngọc Trí kiếm dùng cũng quá kém, có lẽ là gặp qua rất nhiều cao thủ sử dụng kiếm. Này Tổng Ngọc Trí lại đem kiếm bỏ về phía tự mình, là chém! Nàng cho là mình cầm trong tay phải là đao sao?

Lý Vân Phi vươn ra hai cái ngón tay, thoáng cái tọt kẹp lấy Tổng Ngọc Trí kiếm. Lý Vân Phi mặc dù sẽ không Linh Tê Nhất Chỉ, bất quá Lý Vân Phi gặp qua rất nhiều lần Lục Tiểu Phụng dùng chiêu này! Tự tính không có tinh thông, gấp không ngừng tuyệt đỉnh cao thủ, nhưng, hướng Tổng Ngọc Trí điểm này vô công! Lý Vân Phi vẫn là không để vào mắt!

Tổng Ngọc Trí dùng sức kéo ra trong tay kiếm, Lý Vân Phi vững vàng kẹp lấy kiếm của nàng, liên tiếp ngay cả một chút run rẩy cũng không có! Tổng Ngọc Trí dùng sức đánh trước, Lý Vân Phi chặt chẽ mang theo, tự là không buông tay, Tổng Ngọc Trí lập tức không rút ra được, khí lực lại bắt đầu nhỏ lại, này lúc! Lý Vân Phi buông lỏng tay ra chỉ, nói: "Đừng đánh. Người phải biết rằng! Không phải ai đều có ta đây chừng hảo tỷ khí. Lần sau cẩn thận một chút!"

Tổng Ngọc Trí nở nụ cười lôi kéo Lý Vân Phi nói: "Người thật là lợi hại a! Ta xem người so sánh Nhị thúc ta còn lợi hại hơn đây! Giáo giáo ta tê đại!"

Lý Vân Phi nhìn cái này một hồi biến đổi Tổng Ngọc Trí, cười khổ lắc lắc đầu nói: "Kỳ thực, vô công của người cũng không tệ lắm sao!"

Này lúc, Tổng Sư Đạo mang theo xin lỗi đi tới, chậm rãi nói: "Thật là xấu hổ! Ta cô muội muội này tự là bị chúng ta cấp làm hư rồi! Thật là quá thất lễ."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Này không có cái gì! Chẳng qua là, ta rất kỳ quái!"

Tổng Sư Đạo kỳ quái hỏi: "Lý huynh! Có cái gì kỳ quái địa phương sao? Xin nói!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta kỳ quái chính là, các người Tổng phiệt thứ Trường Số 1 tay tự là phụ thân người "Thiên Đạo" Tổng Khuyết! Thứ hai cao thủ, chính là các người Nhị thúc "Đạo" Tổng Trí. Thực là, ta kỳ quái chính là, gia tộc của các người người lợi hại nhất đều là dùng đao. Vậy tại sao, người cùng muội muội người đều chỉ dùng kiếm! Này rõ ràng cho thấy không hợp với lẽ thường a!"

Tổng Sư Đạo lắc đầu, về mặt lộ ra vẻ rất thất lạc! Mà Tổng Ngọc Trí lại nói: "Cha ta cùng Nhị thúc đạo pháp đều là đại khai đại hợp. Ta là nữ hài tử, tại sao có thể luyện loại đạo pháp này đây! Với lại, cầm lấy đao thật là khó nhìn!"

Lý Vân Phi thoáng cái bật cười, này Tổng Ngọc Trí dĩ nhiên là bởi vì đạo pháp khó coi, tự không học, này Thiên Đạo đạo pháp. Thật là đáng tiếc! Mà Tổng Sư Đạo lại ngăn người. Không nói lời nào!

Lý Vân Phi cũng không muốn hỏi nữa một lần. Này Tổng Sư Đạo, rõ ràng con dòng cháu giống. Mọi cử động rõ ràng mang theo một chút phong độ, có lẽ, cũng là bởi vì như vậy, hắn mới không học đạo pháp. Đang Lý Vân Phi không ngờ hỏi được lúc, Tổng Sư Đạo ngược lại nói nói rồi."Cha ta sớm lại bắt đầu bế quan tu luyện! Ta cũng đã thật lâu thật lâu không có gặp quá hắn, hắn cũng không có thời gian dạy đạo pháp ta. Mà Nhị thúc đạo pháp, không rất thích hợp ta!" Tổng Sư Đạo nói chuyện đặc trong giọng nói vẫn là mang theo một chút không quá rõ ràng thương cảm!

Lý Vân Phi gật đầu, chính muốn nói nói, nhưng vào lúc này, Khấu Trọng hô: "Sur phụ, các người nhìn a! Bên kia có thuyền tới đây chứ! Có phải hay không Tổng phiệt thuyền nhỉ?"

Lý Vân Phi xoay người nhìn một chút từ đằng xa bay nhanh mà đến thuyền, nói: "Đúng a! Vậy hẳn là tợu là Tổng phiệt thuyền! Ta nhìn thấy trên thuyền kia cò xí trên có cái Tổng chứ! Hiện tại trừ ra Tổng phiệt, nào còn có trên thuyền có loại này mang theo "Tổng" chứ cò xí nhỉ?"

Tổng Sur Đạo cũng tiếp theo nói: "Không tợ! Đó là chúng ta thuyền! Thuyền của chúng ta cũng có thể là tới rồi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Bây giờ nhìn lại, chúng ta là có thuyền đến Lạc Dương rồi, bắt quá, tợu là phiền toái Tổng huynh!"

Tổng Sur Đạo khẽ cười nói: "Làm sao sẽ đấy! Không phiền toái! Chẳng qua là, thuyền có chút đơn sơ, trái lại các vị không nên trách tội cho phải!"

Chỉ chốc lát, thuyền tợu lái đến bờ sông, một đám người đều đi lên rồi Tổng phiệt thuyền! Riêng phần mình phân phối gian phòng sau, Lý Vân Phi tợu ngăn tại rồi trong phòng của mình nghỉ ngơi. Bắt quá, Trường An cùng Lạc Dương trong đó không đúng rất xa, nhiều nhất một ngày một đêm tợu có thể từ Trường An đến Lạc Dương rồi.

Buổi tối, Tổng Sur Đạo tự mình đến Lý Vân Phi trong phòng gọi Lý Vân Phi đến khoang thuyền ăn cơm. Tổng phiệt bày ra bữa tiệc mở tiệc chiêu đãi rồi Lý Vân Phi bọn họ. Tổng phiệt mặc dù là nhà giàu có! Nhưng, nói thật, bọn họ hành động, làm cho người ta tìm không được nhất điểm quá mức cảm giác chán ghét! Nói thật! Này chút ít người so với trong hiện thực phú nhị đại, quan nhị đại muốn mạnh hơn nhiều quá! Không trách được có câu nói rất hay, cười bảo mã(BMW) nhất định so sánh Khai Bảo mã người phân rõ phải trái! Những lời này, Lý Vân Phi hiện tại thực là tràn đầy cảm ngộ!

Món ăn là thức ăn ngon, rượu là rượu ngon. Chủ nhân cũng khách khí. Người giúp việc cũng chịu khó! Một tràng dạ tiệc tại một loại hài hòa tình huống dưới tiến hành.

Không biết qua bao lâu, mọi người đều ăn uống no đủ rồi! Những người khác đều trở lại gian phòng. Lý Vân Phi lúc đi, bị Tổng Sur Đạo cùng Tổng Trí cấp ngăn lại.

Lý Vân Phi mặc dù là rất kỳ quái Tổng Sur Đạo cùng Tổng Trí tại sao ngăn lại tự mình, bắt quá, bọn họ thẳng tợu rất cấp Lý Vân Phi mặt mũi. Mà Lý Vân Phi tính cách chính là người cho ta mặt mũi, ta thì cho người mặt mũi, người không để cho ta mặt mũi, ta liền nhượng người không có mặt! Bọn họ như vậy nể tình. Lý Vân Phi dĩ nhiên hội cho bọn hắn cùng tự mình đơn độc cơ hội nói chuyện. Đây chính là Lý Vân Phi cho tới nay sinh hoạt thái độ!

Ba người đi ra ngoài, đi tới mũi thuyền, lúc này, mũi thuyền không có một người!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116:: Vương Thế Sung

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 116:: Vương Thế Sung

Lý Vân Phi nhẹ nhàng tiêu sái đến mũi thuyền, tựa tại thuyền trên hàng rào, nhìn tiếp theo tự mình đi ra Tổng Sur Đạo cùng "Địa Kiếm" Tổng Trí nói: "Các người đem ta gọi ở muốn làm cái gì?"

Tổng Sur Đạo cười nói: "Chúng ta chỉ là muốn biết Lý huynh, lần này đi Lạc Dương có phải hay không trừ ra tìm Từ Hàng Tĩnh Trai phiền phức ngoài, còn muốn Hoà Thị Bích?"

Lý Vân Phi cười nói: "Kia là dĩ nhiên, này Hoà Thị Bích ta hay là thật muốn đấy!"

Tổng Sur Đạo nhủ mảy nói: "Lý huynh, người cũng biết Hoà Thị Bích đối với chúng ta Tổng phiệt tranh Đoạt Thiên hạ có rất lớn tác dụng! Mà đối với Lý huynh ngài không có cái gì dùng đi! Cho nên, chúng ta hi vọng, Lý huynh có thể vứt bỏ cơ hội này, chúng ta sẽ rất cảm tạ Lý huynh."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Các người nói sai rồi, vật này đối với ta thật sự có dùng! Không nói ta đến cùng đối với thiên hạ này có ở đó hay không ư, thực là, người cũng biết, ai đoạt tới rồi vật này, kia vật này tợu là của ai rồi! Người phải hiểu được, vật này rất nhiều người đều mơ tưởng, với lại, ta muốn Hoà Thị Bích cũng hữu dụng!"

Tổng Sur Đạo cau mày, vấn đạo: "Lý huynh, muốn Hoà Thị Bích có thể có ích lợi gì! Chẳng lẽ Lý huynh, cũng muốn tranh một chuyến thiên hạ này!"

Lý Vân Phi cười nói: "Này Hoà Thị Bích đối với các người có hay không dùng ta không biết. Ta cho người biết, Hoà Thị Bích ta có trọng dụng! Bắt quá

coi như là ta được đến này Hoà Thị Bích, ta cũng sẽ không cùng các người tranh thiên hạ, các người cứ yên tâm đi!" Nói xong, Lý Văn Phi xoay người rồi rời đi.

Tổng Sư Đạo tại Lý Văn Phi phía sau, muốn nói lại thôi, cuối cùng bỏ qua nói chuyện. Lý Văn Phi cũng không có để ý hấn, Hoà Thị Bích đối với Lý Văn Phi xác thực rất trọng yếu, Lý Văn Phi Minh Ngọc công tẩu kẹt tại bình trên cổ. Không có cách nào đột phá. Đây Hoà Thị Bích có lẽ có thể trợ giúp hấn đột phá này cuối cùng bình cảnh.

Lạc Dương, từ Dương Quảng bị giết tin tức kia truyền đến Lạc Dương sau này, Vũ Văn phiệt đã chiếm cứ này khối cổ đô. Bọn họ đã cho mình một cái tốt lấy cớ. Vũ Văn phiệt dựng lên Dương Quảng - cháu Dương Đồng để làm hoàng đế. Bọn họ liên hiệp Vương Thế Sung, muốn đứng là khống chế cái này Lạc Dương quân chính quyền to. Mà bây giờ này Lạc Dương cũng đứng là thuộc về rồi Vũ Văn phiệt. Mà Dương Đồng, coi như hết! Ai cũng biết đó chính là mặt ngoài một cái lấy cớ, có lẽ nào một ngày, cũng sẽ bị Vũ Văn phiệt hoặc là Vương Thế Sung cấp quét sạch rồi.

Lý Văn Phi cùng Khấu Trọng, Đơn Uyên Tinh bọn họ cùng nơi lẫn vào rồi thành Lạc Dương. Bất quá, ai cũng biết, này Lạc Dương bây giờ là trên giang hồ nhất loạn một chỗ, nơi đây vô số cao thủ. Mà Vũ Văn phiệt cùng Vương Thế Sung cũng sớm tựu khống chế cái này trong thành Lạc Dương nhất cử nhất động. Lý Văn Phi nhiều người như vậy tiến vào thành Lạc Dương thử hỏi bọn hấn lại làm sao có thể không biết đâu.

Lý Văn Phi cùng tất cả mọi người ngồi ở thành Lạc Dương bên trong lớn nhất trong tửu lâu. Mọi người đều đói bụng, muốn ăn cơm đi! Với lại Lý Văn Phi cũng đang đợi Vương Thế Sung đến. Quả nhiên, không có bao lâu, Vương Thế Sung liền mang theo mười mấy người đi vào trong tửu lâu.

Đi theo Vương Thế Sung bên cạnh hai người tựu là Âu Dương Hi đi cùng đại nho Vương Thông. Hai người kia ở trên giang hồ cùng trên triều đình thân phận rất cao rất cao. Trừ ra hai người kia ở ngoài, còn có thể vào Lý Văn Phi trong mắt đứng là một nam một nữ.

Người đàn bà kia là cái rất có quyền rũ năm Thanh thiếu phụ, kiều tiểu Linh lung, lưng đeo trường kiếm, vẻ mặt lại là xuất kỳ nghiêm túc, một bộ ăn nói có ý tứ bộ dáng, có khác cổ lãnh diễm thành thực ý nhị. Lý Văn Phi lưu ý hấn, cũng không phải là của nàng võ công cao, mà là, nữ nhân này có một đôi màu lam ánh mắt. Rất rõ ràng nữ nhân này rõ ràng không đứng người Trung Nguyên.

Một người khác là cái lão đạo nhân, thân mặc đạo bào, cầm trong tay bụi phật, tai mắt mũi miệng đều hướng mặt béo phì trung ương chen chúc tụ, nhìn vốn nên trêu chọc cười, thực là hấn híp lại mắt nhỏ, mắt híp mang quang lấp lánh, mơ hồ lộ ra một loại tàn nhẫn vô tình mùi vị, cũng không có nửa phần tức cười cảm giác. Với lại, Lý Văn Phi rõ ràng nhìn ra cái này đạo nhân là một cao thủ.

Vương Thế Sung bước nhanh đi tới, chấp tay nói: "Vương Thế Sung gặp qua mấy vị! Không biết mấy vị đến ta Lạc Dương tới, cần làm!"

Lý Văn Phi cười nói: "Chúng ta nếu nói chuyện gì! Vương đại nhân, lại không biết? Chúng ta cũng không bán quan tòa rồi! Ta tới nơi này, trừ ra khó chịu này Từ Hàng Tinh Trai làm dễ dàng gây nên ở ngoài! Chúng ta đều đối với cái này Hoà Thị Bích rất có hứng thú. Ta tin tưởng, Vương đại nhân cũng rất có hứng thú! Chẳng qua là, ta không biết, tại sao, một cái nho nhỏ môn phái truyền nhân, lại dám rầm rĩ Trương Thành như vậy! Các nàng chẳng lẽ đem thiên hạ này cho rằng các nàng sao? Các người cũng là nhất phùng hào kiệt! Chẳng lẽ, cứ như vậy, bị này Từ Hàng Tinh Trai người tẩy thành như vậy. Thiên hạ đứng đầu, là tranh tới. Các nàng bằng cái gì lựa chọn?"

Vương Thế Sung cười cười. Không có nói chuyện, nhưng, Lý Văn Phi rất rõ ràng từ nụ cười của hấn bên trong nhìn thấu một chút không phục!

Lý Văn Phi lắc đầu, nói: "Ta biết, người Vương đại nhân có rất lớn cơ hội có thể cầu được này Hoà Thị Bích, thực là cùng người đồng dạng có cơ hội người cũng có không thiếu! Nhìn Lạc Dương dẹp yên tình huống, có thể thấy được nhìn ra người đứng là quản trị có cách, này căn cứ địa chính là Trung Nguyên trái tim khu vực, hùng nhìn tứ phương, khiến người khó mà nhẹ dờ xét. Thực là, người chó quên, này thứ nhất nhất có cơ hội người, hấn là Lý Mật không thể nghi ngờ, hấn từng mấy lần mở kho giúp dân, danh dự tốt khỏe, ai có thể sánh ngang? Với lại, hấn là mười tám lộ ngược lại Vương đứng đầu. Thanh danh to lớn, cũng có rất lớn cơ hội. Còn có Hạ vương Đậu Kiến Đức. Hấn có Hoàng Hà phía bắc phần lớn khu, nam có thể cùng người Lạc Dương chống lại, tây có thể cùng Quan Trung Lý Uyên thế chân vạc giằng co. Hấn cũng có cơ hội, còn có cái gì Tổng phiệt a, cái gì Lý phiệt a! Cơ hội của các nàng cũng rất lớn, các người cũng là thiên hạ anh hùng! Lại bị một cái tiểu nữ tử vững vàng khống chế tại trong tay. Ta liền kỳ quái. Các người chịu phục sao? Các người tựu không ngờ đoạt tới sao?"

Vương Thế Sung thở dài miệng Khí Đạo: "Đoạt? Điều này sao có thể nhỉ? Lần này hộ tống này Hoà Thị Bích người, các người nhất định không ngờ rằng Trừ ra Từ Hàng Tinh Trai nhất đệ tử xuất sắc ở ngoài, còn có một cái người."

"Ai? Có thể làm cho người Vương đại nhân như vậy sợ?" Lý Văn Phi khẽ cười vấn đạo.

Vương Thế Sung cười khổ nói: "Ninh Đạo Kỳ, ba đại Tông Sư chi nhất, Ninh Đạo Kỳ!"

Khấu Trọng kinh ngạc nói: "Này Ninh Đạo Kỳ làm sao sẽ giúp này Từ Hàng Tinh Trai người đưa này Hoà Thị Bích nhỉ? Hấn nói như thế nào cũng là người có thân phận đấy!"

Lý Văn Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Ninh Đạo Kỳ? Từ Hàng Tinh Trai cao cấp tay chân sao? Ta đây tựu không kỳ quái. Ta liền nói, này Từ Hàng Tinh Trai làm sao có thể tựu phải một cái Sư Phi Huyền tới đưa Hoà Thị Bích? Nguyên lai, là có người khác a!"

Vương Thế Sung mấy người giật mình nhìn Lý Văn Phi, thật giống như không nghĩ tới Lý Văn Phi dám nói này Ninh Đạo Kỳ là cái cao cấp tay chân! Vương Thế Sung cười cười nói: "Ta thật giống như nghe nói, lần này Ninh Đạo Kỳ sở dĩ nguyện ý đưa Hoà Thị Bích, là bởi vì hấn hướng Từ Hàng Tinh Trai định ra mượn bích ước hẹn ba năm."

Khấu Trọng kỳ quái nói: "Hoà Thị Bích trừ ra là làm quốc tể, hoàng đế quyền lực tượng trưng ngoài, còn có thể có cái gì giá trị con người cùng xem như!"

Vương Thế Sung cười nói: "Nói thật, cái này ta cũng không lớn biết. Nhưng chỉ từ Ninh Đạo Kỳ cũng muốn hướng Từ Hàng Tĩnh Trai định ra mượn bích ước hẹn ba năm, liền có thể biết Hoà Thị Bích tuyệt đối không chỉ là một khối trân quý Bảo Ngọc đơn giản như vậy, nếu không có thể nào dạy Ninh Đạo Kỳ loại này siêu phàm thoát tục thể ngoại cao nhân cũng theo đó tâm động "

Tổng Sư Đạo kỳ quái nhìn Lý Vân Phi, thật giống như cũng kỳ quái Lý Vân Phi tại sao cũng muốn nhận được này Hoà Thị Bích. Hắn khẳng định là có điều hoà nghi! Hắn nhất định có thể đoán được này Hoà Thị Bích bí mật, Lý Vân Phi biết một chút.

Lý Vân Phi cười cười, hướng về phía Vương Thế Sung nói: "Vương đại nhân, lần này ngươi tìm đến chúng ta làm như vậy là vì cái gì. Chúng ta cũng biết! Vương đại nhân, yên tâm, này Hoà Thị Bích chúng ta hội công bình cạnh tranh ! Bất quá, ai nhận được rồi, tựu là của ai."

Vương Thế Sung khách sáo mấy câu sau, liền mang theo mọi người đi.

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Vương Thế Sung lần này tới, là muốn hướng chúng ta tuyên ngôn, này Lạc Dương là chỗ của hắn. Hắn có thể biết nhất cử nhất động của chúng ta. Cho chúng ta đừng làm một chút chuyện gì quá phận. Hắn nhất định sẽ đi tìm mỗi cái phương thế lực nói chuyện một chút nói. Hắn cũng không nghĩ này Lạc Dương loạn lên tới."

Tổng Sư Đạo làm khó thật lâu, cuối cùng vẫn đạo: "Lý huynh, ta chỉ là kỳ quái, này Hoà Thị Bích đến cùng có ích lợi gì? Có thể làm cho ba đại Tông Sư chi nhất Ninh Đạo Kỳ đều như vậy quan tâm! Có thể hay không nói cho ta đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cũng đều nhìn Lý Vân Phi, nói: "Sư phụ, chúng ta cũng tò mò! Ngươi tựu nói cho ta sao đi! Chúng ta cũng kỳ quái đầu."

Lý Vân Phi nhìn một chút chu vi mang theo tò mò mấy người, suy nghĩ một chút, nói: "Ta liền nói cho các ngươi biết đi! Các ngươi Tông phiệt người cũng biết, này Hoà Thị Bích là từ Tiên Giới rơi xuống phạm trần kỳ thạch! Các ngươi chẳng qua là biết, này Tiên thạch là khối bảo ngọc, nhưng là các ngươi không biết là. Này ngọc thạch trong có gan thần bí lực lượng! Loại lực lượng này nhưng thật ra là có thể hấp thu. Với lại, còn có thể làm cho người ta đột phá tự mình trải qua thời gian dài bình cảnh! Cho nên, người biết đều muốn lấy được hắn, chẳng qua là, cũng không ai biết, này Hoà Thị Bích dùng như thế nào."

Khấu Trọng tiếp theo vẫn đạo: "Đúng vậy, này Hoà Thị Bích dùng như thế nào nhỉ? Tại sao có thể hấp thu này Hoà Thị Bích bên trong lực lượng?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta cũng không phải là Thần Tiên. Cái gì cũng biết, về Hoà Thị Bích cách dùng. Nói thật, ta là thật không biết! Có lẽ, nhận được Hoà Thị Bích sau này, ta liền có thể nghiên cứu ra tới nhỉ?"

Tổng Sư Đạo cười khổ nói: "Kia Ninh Đạo Kỳ mượn cái này Hoà Thị Bích cũng là bởi vì hắn sớm đã bị bình cảnh ngăn ở cảnh giới này! Cho nên, hắn nghĩ đột phá! Thực là, hắn đã là Tông Sư cấp cao thủ nha! Còn cần làm sao đột phá nhỉ?"

Lý Vân Phi cắt một tiếng, nói: "Ngươi tựu có điều không biết rồi, các ngươi cũng cũng không muốn cho là, tới rồi Tông Sư cấp, cũng đã đến đỉnh rồi, kỳ thực nếu không, Tông Sư cấp cao thủ cũng muốn Phá Toái Hư Không, phi thăng Tiên Giới! Cho nên, bọn họ nghĩ hết biện pháp muốn đột phá. Chẳng qua là, này quá khó khăn! Trên giang hồ Tông Sư cấp cao thủ bất quá năm sáu cái! Tựu là tính cả những thứ kia ẩn cư, cũng tuyệt đối không ra mười cái! Các ngươi có thể suy nghĩ một chút! Đột phá Tông Sư cấp, so sánh từ Tiên Thiên hậu kỳ đột phá đến Tông Sư cấp khó hơn! Có bao nhiêu Tiên Thiên hậu kỳ cao thủ tựu vui lấp ở nơi đó. Mà từ ít như vậy Tông Sư trong cao thủ lại đột phá, này nhưng tựu khó càng thêm khó rồi!"

Tổng Sư Đạo đi tới chân mày nói: "Chẳng lẽ là thật? Thật sự có Phá Toái Hư Không? Thật sự có Tiên Giới?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Có lẽ đi! Nghe nói Ma Môn thứ Trường Số 1 tay Hướng Vũ Điền tựu là Phá Toái Hư Không phi thăng. Dĩ nhiên, ta không có tận mắt thấy. Có lẽ là giả dối, bất quá, có cao hơn theo đuổi không đúng càng tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117:: Sư Phi Huyền

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 117:: Sư Phi Huyền

Tổng Sư Đạo cười cười, nói: "Đừng a! Người có thể cao hơn theo đuổi, dĩ nhiên tốt hơn, phụ thân ta cũng vì có thể đột phá cảnh giới bây giờ, đã bế quan mười năm rồi." Mỗi khi Tổng Sư Đạo nói đến cha của mình lúc, ngữ khí của hắn cùng trong lúc biểu lộ luôn là mang theo mãnh liệt kiêu ngạo cùng tự tin!

Lý Vân Phi nhún nhún vai, cười nói: "Đúng vậy a, cho nên, hướng Ninh Đạo Kỳ cao thủ như thế đều mơ tưởng nhận được Hoà Thị Bích. Ngươi cho là ta khả năng không ngờ có muốn không! Còn có, kia Từ Hàng Tĩnh Trai nữ nhân, hi vọng nàng có thể tới tìm ta. Ta cũng vậy xem một chút các nàng Từ Hàng Tĩnh Trai người có thể răm rắp Trương Thành hình dáng ra sao!"

Sắc trời dần dần đen, trong tửu lâu người khác đều bắt đầu trở lại gian phòng của mình hoặc là trở về nhà! Lý Vân Phi ngồi ở trong đại sảnh cùng Tổng Sư Đạo, Khấu Trọng bọn họ nói chuyện. Đang lúc này, một trận tiếng bước chân hướng Lý Vân Phi bên này truyền đến. Lý Vân Phi chân mày cau lại, này tiếng bước chân Lý Vân Phi nghe qua. Chỉ bất quá, không nhớ rõ là ai.

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn chậm rãi bước đi hướng chính mình người. Người này mặc một thân áo đen, mang theo một cái đầu lạp, cúi đầu. Đem tướng mạo đều chận lại. Lý Vân Phi tỉ mỉ nhìn một chút người này, nhìn người này thân hình rất là quen thuộc. Nhưng tựa là nghĩ không ra!

Này người đi tới Lý Vân Phi bên người, ngồi xuống, nhẹ nhàng đầu lạp lấy ra. Này người dĩ nhiên là Lý Thế Dân! Hắn đem đầu lạp đặt ở cái bàn bên trên, sau đó, cười nói: "Ta vừa vào tửu lâu đã nhìn thấy Lý huynh! Cho nên, tựu tới đây rồi. Không biết, Lý huynh đến Lạc Dương tới cần làm?"

Lý Vân Phi cười một tiếng, nói: "Ta tới nơi này, tự nhiên là làm cùng người đồng dạng chuyện! Người tới làm gì, ta liền tới làm gì."

Lý Thế Dân cười cười nói: "Phụ thân ta phái ta tới làm cái gì, mọi người cũng đều biết, ta cũng vậy không giấu diếm, chẳng qua là, thiên hạ này đại loạn, vô luận là người nào phương nào thế lực đều có trách nhiệm nhượng thiên hạ này nhất thống! Mà chúng ta Lý phiệt cũng muốn sớm một chút thống một ngày hạ! Này Hoà Thị Bích có rất lớn tác dụng! Này trong loạn thế, dân chúng khó khăn, tổng yếu có một người tài ba có thể nhất thống thiên hạ, chúng ta Lý phiệt, nhất thống thiên hạ cơ hội rất lớn."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Thế Dân huynh nhân trung chi long, theo Quan Trung chi nguy hiểm, lấy nuôi thế, từ Từ Quan quan ngoại những mưa gió, lẫn nhau tư liệu mạng, tự mình thì ổn thỏa bá chủ vị. Không ra mấy năm, đãi binh lực, thế lực, sức dân đều dưỡng thành sau, tái từ từ kiểm mưu đồ giang sơn! Cộng thêm các người nếu có thể nhận được Hoà Thị Bích, kia thiên hạ đại nghĩa tựu tại trong tay của các người rồi, các người Lý phiệt có thể chiếm cứ giang sơn khả năng thật lớn!"

Lý Thế Dân lắc đầu, nói: "Không, ta chỉ là muốn sớm một chút nhượng cho thiên hạ nhất thống! Dân chúng có thể sớm một chút vượt qua ngày thật tốt! Các người nên biết này chút ít dân chúng quá là ngày mấy! Sớm một chút thống một ngày hạ, dân chúng mới có thể sống đi xuống!"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Người cái gì ý tứ? Chỉ có các người Lý phiệt mới có thể cứu vớt dân chúng? Người xem một chút này Lạc Dương! Dân chúng sinh hoạt rất tốt. Người đang xem nhìn Hạ vương Đậu Kiến Đức, tại hân thống trị hạ, dân chúng quá rất tốt a! Lý Mật thống trị địa phương không tồi a! Bọn họ đều không thể so với các người Lý phiệt sai! Còn có, bọn họ là dựa vào chính mình, không giống các người Lý phiệt, phụ thân người tham hoa háo sắc, còn dựa vào kia người Đột Quyết. Tự người nói nói, người bằng cái gì dám nói mình có thể phối thống một ngày hạ! Người Đột Quyết hàng năm phạm ta bên thùy! Bọn họ hành động, chỉ cần là ta đại hân con dân, ai không hận nghiêng răng nghiêng lợi! Phụ thân người thế nhưng dẫn Đột Quyết vào quan, còn dám hướng Đột Quyết xưng thần! Tự người nói nói nhìn, hân muốn làm gì? Nói thật, ta đều muốn giết chết hân! Bất quá! Quét sạch hân, người là có thể làm bên trên Lý phiệt phiệt chủ! Khi đó, người lên làm Lý phiệt phiệt chủ, vậy các người Lý phiệt tựu quá nguy hiểm, ta suy nghĩ tựu cắt đứt ta cái ý nghĩ này!"

Lý Thế Dân nhẹ nhàng cười nói: "Lý huynh, có điều không biết, coi như là phụ thân ta đã xảy ra chuyện, ta cũng không có thể thừa kế Lý phiệt phiệt chủ vị. Chúng ta Lý phiệt thế tử là đại ca của ta! Thừa kế chỗ ngồi người khẳng định chính là ta đại ca rồi."

Lý Vân Phi đại bật cười, sau đó trầm giọng nói: "Minh Châu thùy chung là Minh Châu, ngay cả nhất thời bị họ thảo đang đắp, cuối cùng có một ngày sẽ lộ ra nó quang mang. Thế Dân huynh há lại chịu khuất cư nhân hạ người."

Lý Thế Dân mặc nhiên rồi một lúc lâu, ánh mắt từ từ sáng lên, sau đó, lại để lộ ra đau thương bất bình thần sắc, thấp giọng nói: "Ngày đó ta giúp phụ thân khôi phục Thái Nguyên, hân từng là đã đáp ứng chúng ta, huynh đệ chúng ta bên trong ai có thể đánh hạ Quan Trung, tựu phong kia là(vì) thế tử. Hơn nữa từng lên chính miện nói với ta: chuyện này toàn bộ từ người dốc hết sức chủ trương, đại sự như thành, tự nhiên công quy về người, ta nhất định sẽ dựng người là(vì) thế tử."

Lý Thế Dân trầm mặc bỗng chốc, tiếp theo hai mắt hân mang chột lóe, tiếp tục nói: "Lúc ấy ta trả lời hân: Tùy Dương Đế ngu ngốc vô đạo, sanh linh đồ thân, quần hùng cũng lên, hài nhi chi nguyện, giúp cha lật đổ Bạo Quân, giải dân chúng treo ngược nồi khô, cái khác không phải hài nhi sở dám vọng tưởng."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Thế Dân huynh vừa loại nghĩ gì này, vì sao vừa mới lại toát ra phần muộn bất bình thần sắc nhĩ?"

Lý Thế Dân chán nản nói: "Bởi vì ta sợ đại ca của ta là một cái khác Tùy Dương Đế, ta đây tựu tội ác tày trời rồi, nếu không cho dù phụ thân bởi vì phụ nhân nói như vậy mà lưng dạ. Nhưng từ xưa tới nay liền có dụng đích lấy trường tông pháp, ta cũng vậy không có cái gì có thể nói." Lý Thế Dân trong lòng nói mang theo một chút trách trời thương dân khẩu khí.

Lý Vân Phi cắt một tiếng, nói: "Nói thật là dễ nghe a! Tùy Dương Đế ngu ngốc vô đạo! Sợ đại ca của người sẽ là cái kế tiếp Tùy Dương Đế, ha ha! Phụ thân người so sánh Tùy Dương Đế mạnh tới chỗ nào, tựu tính hân có thể nhất thống thiên hạ, hân cũng khả năng là cái kế tiếp Tùy Dương Đế! Người nói, người sợ đại ca của người là cái kế tiếp Tùy Dương Đế, vậy còn người? Người dám nói người tựu không thể là cái kế tiếp Tùy Dương Đế?"

Lý Thế Dân nói: "Ta. . . Ta sẽ không! Ta. . ."

Lý Vân Phi cắt đứt Lý Thế Dân lời nói, nói: "Khác ta. . . Ta, ta biết người hùng tài đại lược! Ta cũng biết người đẹp xon Quan Trung! Ta biết chắc đạo, người rất biết mang binh! Thực là, người chứ quên, người cùng Dương Quảng rất giống, Dương Quảng lúc lớn cỡ như người vậy cũng giống như vậy hùng tài đại lược, đồng dạng thay phụ thân hân nhất thống thiên hạ! Hân và người đồng dạng hội mang binh, hân mang trọng binh đẹp xon nam Trần! Hân loại nào đều không thể so với người sai, thực là, người cũng nói hân là hôn quân, chẳng lẽ, người tựu dám nói người hướng Dương Quảng già như vậy lúc, có thể nhất định không được hôn quân. Người dám nói đại ca của người tựu không thể làm tốt hoàng đế? Ta biết người tại sao nói như vậy! Người chẳng qua là không phục, rõ ràng người để xuống Quan Trung, bằng cái gì thế tử không đứng người, sẽ không ai không quan tâm quyền lực, làm ngôi vị hoàng

đế tại trước mặt người lúc, tự tính người không tranh, người thủ hạ chính là người sẽ đồng ý sao? Phần chi, Lý Kiến Thành cũng sẽ không đáp ứng." Lý Thế Dân già nua lúc, việc làm cũng rất quá đáng, nhưng, tại hân trước khi chết, thiên hạ thái bình, cho nên hân tự thành thánh minh quân chủ rồi.

Lý Thế Dân thở dài miệng Khí Đạo: "Người nói rất đúng, tự tính ta nói ta không phải là người như thế, người cũng nhất định không tin?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Đúng vậy a, không riêng gì người, nói thật, ta ai cũng không tin! Người lần sau tốt nhất đừng ở trước mặt ta đem mình nói vĩ đại như vậy! Ta sợ ta sẽ không nhận được quét sạch người! Cảm ơn nhiều!"

Lý Thế Dân gật, đầu nói: "Bất kể người nói như thế nào! Ta đây viên vì dân chúng tâm, vĩnh viễn đều sẽ không buông tha cho! Ta cho dù chết, ta cũng sẽ không trở thành cái kẻ tiếp hôn quân. Đây là ta tín ngưỡng!"

Đột nhiên, ngồi ở khoảng cách Lý Vân Phi rất xa cái bàn bên cạnh một người người thấp giọng hô nói: "Nói thật hay!"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng quay đầu, hân muốn nhìn một chút là ai nói lời như vậy! Kia là một cái đưa lưng về phía mọi người, đang uống rượu người. Lý Vân Phi sớm liền phát hiện hân ở nơi đó uống rượu, chẳng qua là, Lý Vân Phi không có làm sao quan tâm. Bây giờ nghĩ lại, này người hân là một cao thủ. Từ bóng lưng xem ra, này người lộ ra vẻ thon dài ưu nhã, lộ ra một cổ phiêu dật tiêu sái chút - ý vị, bó buộc rồi một cái văn sĩ búi tóc tóc đen nhánh lóe sáng vô cùng làm cho người chú ý!

Lý Thế Dân cắt giọng nói: "Huynh đài lời nói mới rồi, không biết là có hay không nhằm vào tại hạ mà nói?"

Người nọ thân nhiên nói: "Không tề, nghe người nói chuyện, cảm giác rất tốt, cho nên không nhận được kinh hô lên!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Đã như vậy, vậy thì mời tới đây ngồi một chút! Chúng ta có thể uống chung chút rượu, này cũng so sánh người tự mình một người ngồi ở chỗ đó uống rượu giải sầu muốn tốt hơn nhiều đi!"

Người nọ thông dong đáp: "Lý huynh khách khí, bất quá Tần mỗ luôn luôn quái gở thành tánh, nói chuyện như vậy, ngược lại càng tự tại."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không biết, Tần huynh xưng hô như thế nào?"

Người nọ từ từ nói: "Tên chỉ là một cái danh hiệu mà thôi, các người tự gọi ta Tần Xuyên đi!"

Lý Vân Phi thoáng cái nhú mày, Tần Xuyên cái tên này rất quen thuộc! Trong Đại Đường có người từng là tự mình dùng tên giả Tần Xuyên khảo nghiệm Lý Thế Dân. Này người tự phải. . . Sur Phi Huyền. Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân, được xưng Từ Hàng Tĩnh Trai trăm năm trong xuất sắc nhất nữ nhân. Nàng là Từ Hàng Tĩnh Trai từ trước tới nay thứ nhất đem Từ Hàng Tĩnh Trai kỳ thư Từ Hàng Kiếm Điển luyện đến kiếm tâm thông minh người.

Lý Vân Phi chính đang suy nghĩ, đột nhiên, Lý Thế Dân đẩy Lý Vân Phi, nói: "Lý huynh là thế nào? Người biết Tần Xuyên người này?"

Lý Vân Phi cười cười, che dấu nói: "Không có, chẳng qua là ta có người bằng hữu, tên của hân tự kêu là Tần Xuyên! Bất quá, hân không đứng vị này Tần huynh!"

Sur Phi Huyền thân nhiên nói: "Là (vâng,đúng) sao? Thật muốn trông thấy Lý huynh nhận thức cái vị kia Tần Xuyên!"

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Là (vâng,đúng) sao? Ta cái kia Tần Xuyên là một phụ nữ! Hơn nữa còn là tại Từ Hàng Tĩnh Trai trong tu tập quá. Bất quá, ta hiện tại không biết người của nàng ở nơi đâu!"

Lý Thế Dân cười nói: "Nguyên lai, Lý huynh tại Từ Hàng Tĩnh Trai trong cũng có người! Vậy lần này Từ Hàng Tĩnh Trai phái người đến đưa Hoà Thị Bích, Lý huynh, còn có thể đi xem một chút đấy! Nói không chừng còn có thể tìm được cái kia Tần Xuyên tin tức nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta là muốn cướp Hoà Thị Bích, làm sao có thể đi đâu tìm nàng nhóm Thánh nữ nhỉ? Người nói là sao? Vị này Tần Xuyên huynh đệ!"

Tần Xuyên lạnh lùng nói: "Đoạt Hoà Thị Bích, Lý huynh không biết, lần này đưa Hoà Thị Bích thực là "Tán nhân" Ninh Đạo Kỳ đấy! Làm sao Lý huynh có thể từ trong tay của hân nhận được Hoà Thị Bích?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kia làm sao có thể đấy! Thực là, người chớ quên, các người tự một cái Ninh Đạo Kỳ, thực là theo ta được biết, người của Ma môn thực là tới rồi quá nhiều cao thủ, liên tiếp ngay cả Tà vương, Âm Hậu đều tới rồi. Ninh Đạo Kỳ nhất định sẽ bận rộn đối phó bọn họ."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118:: ma nữ Loan Loan

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 118:: ma nữ Loan Loan

Sư Phi Huyền đầu thoáng cái vòng vo tới đây, lạnh lùng nói: "Làm sao ngươi biết người của Ma môn sẽ đến giật đồ?" Lý Vân Phi kinh ngạc nhìn xoay đầu lại Sư Phi Huyền, nữ nhân này lớn lên thật là đẹp a! Lý Vân Phi gặp qua vô số mỹ nữ, Sư Phi Huyền xinh đẹp là Lý Vân Phi chưa bao giờ gặp qua. Mặc dù, Lý Vân Phi rất chán Từ Hàng Tĩnh Trai, rất chán Sư Phi Huyền, nhưng, đối với Sư Phi Huyền xinh đẹp, Lý Vân Phi không phải không thừa nhận, cũng khó trách nàng đem nhiều như vậy nam nhân mê đắm đầu óc choáng váng!

Lý Vân Phi cau mày, nhìn Sư Phi Huyền, nói: "Ta làm sao lại không biết nhỉ? Ta biết đến, xa xa so sánh ngươi cũng biết nhiều, tựu hướng ngươi không đúng Tần Xuyên đồng dạng. Ta cũng biết!"

Sư Phi Huyền lạnh lùng nói: "Ngươi đây là ý gì? Ta không đúng Tần Xuyên là ai?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi là Sư Phi Huyền! Từ Hàng Tĩnh Trai từ trước tới nay, nhất định từ xuất sắc! Lần này Từ Hàng Tĩnh Trai người phát ngôn!"

Sư Phi Huyền tỉ mỉ nhìn Lý Vân Phi, sau đó trầm giọng, nói: "Làm sao ngươi biết thân phận của ta?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Ta dĩ nhiên biết rồi! Từ ngươi tiếp theo Lý Thế Dân lúc tiến vào, ta liền chú ý ngươi!"

Lý Thế Dân hai mắt vừa tròn, kêu lên: "Hắn đi theo ta phía sau tiến vào. Điều này sao có thể? Ta. . ."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ! Nàng chính là đi theo phía sau ngươi tiến vào. Các ngươi ai cũng không có chú ý, chỉ có ta chú ý."

Sư Phi Huyền gật gật đầu nói: "Không tệ! Ta là đi theo Lý huynh phía sau tới, với lại, ta là từ hán tiến vào Lạc Dương sau này, thẳng tuốt đi theo hán."

Lý Thế Dân yên lặng nói: "Ngươi thẳng tuốt đi theo ta phía sau, ta thể nhưng không biết, ta thể nhưng không có phát hiện! Ngươi tại sao muốn cùng ta nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi còn không nghĩ tới sao? Ta nói rất đúng lời nói thật, nàng thật sự là Từ Hàng Tĩnh Trai Sư Phi Huyền. Ngươi suy nghĩ một chút, trừ ra nàng, ai sẽ theo ta phía sau ngươi lâu như vậy. Nàng là tại khảo nghiệm ngươi sao!"

Lý Thế Dân nghi hoặc nhìn Sư Phi Huyền, nói: "Thực là ngươi khảo nghiệm ta làm gì? Ta cũng không phải là nhất phương bá chủ! Coi như là lựa chọn thiên hạ chung chủ, cũng sẽ không tìm ta a, chọn trúng Lý phiệt, nên lựa chọn phụ thân ta hoặc là đại ca của ta a!"

Sư Phi Huyền lắc đầu, nói: "Bọn họ cũng không phải là thích hợp người thống trị! Bọn họ cũng không thể cấp thiên hạ mang đến thái bình! Toàn bộ Lý phiệt ta chỉ nhìn trúng ngươi!"

Lý Vân Phi cười tà nói: "Ngươi bằng cái gì? Bằng cái gì dám lựa chọn thiên hạ này chủ nhân! Bọn họ đem ngươi trở thành thành là tiên tử! Nhưng trong mắt ta, ngươi liên tiếp ngay cả người của Ma môn cũng không bằng! Người của Ma môn đều dựa vào chính mình, ngươi đang xem nhìn ngươi tự mình, ngươi dựa vào là ai? Về đẹp của mình sắc sao? Các ngươi đem mình tăng lên tới thiên đạo người phát ngôn nhân vật! Các ngươi sẽ không sợ trời giáng ngũ lôi oanh sao? Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu! Thiên đạo mới không sẽ vì chúng sanh khó khăn tựu cho các ngươi rồi núi giải cứu chúng sanh. Tại ngày trong mắt, người giống như là kiến hôi đồng dạng. Các ngươi sẽ quan tâm một bầy kiến hôi từ vong sao? Dĩ nhiên sẽ không! Cho nên, không nên cùng ta nói cái gì đạo lý lớn, ta không muốn nghe!"

Sư Phi Huyền thân nhiên nói: "Chúng ta Từ Hàng Tĩnh Trai vốn chính là thiên đạo người phát ngôn! Chúng ta sẽ chỉ ở thiên hạ đại loạn lúc rồi núi, giải quyết người trong thiên hạ khó khăn! Chúng ta chánh đạo. . ."

Lý Vân Phi phẫn nộ quát: "Đủ rồi, nào có cái gì chánh đạo, ma đạo. Tất cả đều là chó má! Cái này thế gian căn bản cũng không có cái gì chân chính chánh tà! Thời Xuân Thu, trăm nhà đua tiếng! Những thứ kia đều là Ma Giáo? Mặc gia! Pháp gia! Binh gia! Cái nào là ma đạo? Các ngươi đem Ma Giáo chụp mũ đeo tại rồi cùng các ngươi đối nghịch người trên mình, thế gian này nhiều người xấu đêm đều đêm không rõ! Các ngươi tại sao không đi tìm những người đó phiền toái nhỉ? Các ngươi những chuyện này, ta cũng không muốn quản! Chẳng qua là Hoà Thị Bích không phải là các ngươi, vật kia ai nhận được tựu là của ai."

"Nói rất hay! Nói rất hay!" Một trận mưa mà thanh âm từ bên ngoài cửa sổ truyền vào. Từng bước từng bước cô gái từ trên trời giáng xuống. Quần áo lượn lờ, dưới váy chân không, dải lụa màu theo gió. Lâng lâng như lúc ban đầu nhập nhần gian tiên tử! Tron trượt trên chân không có một chút tro bụi! Giống như là trong bóng tối Tinh Linh thông thường một loại, phiến phiến vũ động!

Lý Vân Phi không cần nàng tự giới thiệu mình cũng biết nàng là ai! Ma Giáo một đời mới truyền nhân! Được xưng đẹp nhất Tinh Linh."Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên đệ tử —— Loan Loan! Lý Vân Phi mới vừa cảm thấy Sư Phi Huyền là hán gặp qua đẹp nhất cô gái! Thực là thấy Loan Loan, Lý Vân Phi đã cảm thấy mỹ mạo của nàng quyết không so sánh Sư Phi Huyền kém hơn tí ti!

Lý Thế Dân cười khò nói: "Nàng là ai a! Nàng là ngươi tới vào lúc nào!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Nàng tới không thể so với Sư Phi Huyền muộn, nàng chính là tại Sư Phi Huyền tới khi đó, cùng nơi đến. Chẳng qua là hán không có đi vào, mà là núp ở cửa sổ nơi đó."

Tổng Sư Đạo kỳ quái nói: "Ngươi đã sớm biết nàng tới sao?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ! Ta đã sớm biết nàng tới rồi! Vội lại ta còn biết nàng núp ở cửa sổ!"

Lý Thế Dân chen miệng nói: "Vậy ngươi tại sao không nói đi ra ngoài a! Nàng nếu là có cái gì xấu tư vậy phải làm thế nào?"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi lại không hỏi ta? Ta tại sao nói cho ngươi biết a? Hắn trốn ở nơi đó lại không thể thương tổn ngươi! Ngươi sợ cái gì?"

Loan Loan cười nói: "Ngươi có thể nhìn ra cái này Tần Xuyên là Sư Phi Huyền! Vậy ngươi có thể hay không nhìn ra ta là ai?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Có thể!"

Loan Loan cười nói: "Kia ta là ai?"

Lý Vân Phi nói: "Ma Môn "Âm Hậu" quan môn đệ tử Loan Loan. Ta còn nghe nói ngươi cùng Sư Phi Huyền là trời sanh oan gia!"

Loan Loan nói: "Ngươi đây là ý gì?" Lý Vân Phi nhìn một chút trong mắt cũng mang theo nghi ngờ Sư Phi Huyền, cười nói: "Các ngươi một cái là Từ Hàng Tĩnh Trai đệ tử! Một cái là Ma Môn truyền nhân! Một người « Từ Hàng Kiếm Điện » luyện đến tương đối cao minh cảnh giới! Một người « Thiên Ma Sách » cũng luyện đến rất cao cảnh giới! Vội lại, các ngươi đều là giống nhau xinh đẹp! Các ngươi không có cảm giác được mình và đối phương là địch nhân lớn nhất sao?"

Loan Loan cười duyên nói: "Ngươi đây là đang ly gián quan hệ của chúng ta sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Quan hệ của các ngươi còn cần ta ly gián sao?"

Loan Loan lại nhẹ nhàng che miệng cười nói: "Dĩ nhiên không cần ly gián rồi, chúng ta hai phái quan hệ vốn là kém không thể tái kém! Mà xem như hai phái nhất đệ tử xuất sắc! Quan hệ của chúng ta căn bản cũng không cần nói ra!"

Lý Vân Phi thỏa mãn gật đầu nói: "Loan Loan tiểu thư tới nơi này vì cái gì lại là chuyện gì nhỉ? Sẽ không cũng là vì Thế Dân huynh?"

Loan Loan mặt như kiều hoa, nhẹ nhàng cười cười, nói: "Ta dĩ nhiên không phải là vì cái này Lý Thế Dân rồi! Ta lại không giống nữ nhân này đồng dạng, còn tại là(vì) thiên hạ lựa chọn chủ nhân đấy!"

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Kia ngươi tới làm cái gì? Chúng ta nơi này có ai có thể dẫn tới Loan Loan tiểu thư hứng thú?"

Loan Loan gật đầu nói: "Đương nhiên là có rồi! Lý công tử là có thể dẫn tới hứng thú của ta! Không biết Lý công tử có thể hay không giúp ta cái chuyện nhỏ nhỉ?"

Lý Vân Phi híp nửa trước mắt nhẹ nhàng mở ra, nói: "Gấp cái gì? Nói một chút nhìn! Ta rất khỏe kỳ! Tại các ngươi này nhân tài đông đúc Ma Môn, có cái gì muốn ta hỗ trợ !"

Loan Loan đem mình chân ngọc giờ lên, đi tới Lý Vân Phi bên người, thân thể tựa tại Lý Vân Phi trên mình, vuốt Lý Vân Phi mặt nói: "Ta tin tưởng Lý công tử nhất định có thể đến giúp ta. Người ta hi vọng ngươi có thể giúp chúng ta cướp lấy Hoà Thị Bích. Lý công tử không đúng cũng chán Từ Hàng Tĩnh Trai sao? Vừa lúc chúng ta lẫn nhau hỗ trợ! Đoạt tới Hoà Thị Bích! Như vậy có thể không?"

Lý Vân Phi đem đầu tiến tới Loan Loan bên tai, ha trước nhiệt khí, nói: "Tại sao muốn ta hỗ trợ? Các ngươi Ma Môn cao thủ nhỉ?"Tà vương " " Âm Hậu" bọn họ nhỉ?"

Loan Loan nhẹ nhàng mò tới Lý Vân Phi bộ ngực, sau đó nhẹ nhàng đẩy ra Lý Vân Phi, người hướng về phía sau thối lui, cười duyên nói: "Ngươi không biết? Sư phó của ta cùng Tà vương đều có chuyện quan trọng! Bọn họ khả năng không tới được! Cho nên, sư phó của ta để cho ta tới tìm ngươi giúp đỡ chút!"

Lý Vân Phi cười to nói: "Có chuyện gì sao? Không tới được? Ngươi tạm thời dấu điểm ta, ngươi cho rằng ta không biết sao?"Tà vương" cùng "Âm Hậu" ở giữa chuyện ta biết! Bọn họ không phải là hai mươi năm trước lão tình nhân không? Nhiều năm như vậy thù, nhiều năm như vậy thích! Làm sao cũng nên chặt đứt! Ngươi nói cho "Tà vương " " Âm Hậu" bọn họ tốt nhất đều tới một chuyện! Ngươi cũng biết đưa Hoà Thị Bích người là ai? Ta cho ngươi biết! Ta nhưng làm không được nàng. Nghe nói, các nàng Từ Hàng Tĩnh Trai mời được trong truyền thuyết bốn Đại Thánh tăng! Tự chúng ta những người này làm sao làm xong?"

Sư Phi Huyền cau mày, nói: "Các ngươi tự ngay trước mặt của ta thảo luận tại sao có thể cướp được Hoà Thị Bích. Ngươi sẽ không sợ ta biết rồi các ngươi có kế hoạch gì? Như vậy là có thể trước đó chuẩn bị!"

Lý Vân Phi đảo cặp mắt trắng dã nói: "Ta sợ cái gì? Chúng ta lại không nói chúng ta cái gì thời điểm chém giết! Làm sao đoạt. Mới không sợ ngươi biết đấy!"

Loan Loan chen miệng nói: "Ngươi nói tiếp! Ta đang nghe! Không cần lo nữ nhân này. Đừng để ý tới nàng!"

Lý Vân Phi cười nói: "Tốt lắm, ta nói tiếp đi, ngươi nói cho "Âm Hậu " " Tà vương" để cho bọn họ ngăn trở Ninh Đạo Kỳ, mà ngươi tự ngăn trở Sur Phi Huyền, đến lúc đó, ta liền mang theo ta bọn này bằng hữu, cùng đi xem nhìn trong truyền thuyết Hoà Thị Bích! Ta cũng không tin, chỉ có thiên tử mới có thể có nó. Ta nhất định sẽ nhận được nó !" Lý Vân Phi gắt gao ngoảnh chừng Sur Phi Huyền, nhìn chăm chú Sur Phi Huyền sắc mặt đều thay đổi, sau đó, cười to nói: "Các ngươi cho là như vậy có thể không?"

Loan Loan cau tự mình khả ái tiểu chân mày, nói: "Thực là, ngươi không phải nói Từ Hàng Tĩnh Trai người mời tứ đại thần tăng sao? Như vậy, có phải hay không quá không an toàn sao? Ngươi phải biết rằng, bốn người bọn họ võ công của rất cao, liên thủ lên tới, coi như là Ninh Đạo Kỳ cũng không nhất định có thể thắng bọn họ đấy!"

Lý Vân Phi nhún vai nói: "Ngươi cũng nói, bốn người bọn họ liên thủ lên tới mới lợi hại! Ta cũng không tin, bốn người bọn họ hòa thượng vẫn không ngu rồi! Chẳng tốt trông chừng Hoà Thị Bích, bọn họ nếu là lẫn nhau đối lại thời gian trông chừng, ta sẽ không sợ. Muốn là bốn người bọn họ cùng nơi, cùng lắm thì, ta liền chờ bọn họ trong có người ngủ thiếp đi, ta lại đi! Ta cũng không tin bọn họ có thể kiên trì bao lâu!"

Sur Phi Huyền nhìn một chút cười tà Lý Vân Phi, sắc mặt đổi đổi, thân thể chợt lóe, tự bay rồi đi ra ngoài! Không trung còn truyền đến một trận thanh âm "Ta nhất định sẽ chờ ngươi đến! Không để cho ta thất vọng a, Lý Vân Phi!"

Lý Vân Phi nhìn còn tại bên cạnh mình Loan Loan, cau mày nói: "Ngươi bây giờ còn ở nơi này làm cái gì? Báo cho sư phó của ngươi! Tự nói ta hy vọng có thể nhìn một lần nàng! Ngươi cũng đi đi."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119:: Tịnh Niệm thiền viện

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 119:: Tịnh Niệm thiền viện

Loan Loan cười quyền rũ cười, nói: "Kia Loan Loan đi, bắt quả Lý công tử phải nhớ đắc Loan Loan đấy! Loan Loan vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người dám như thế chằm chọc Từ Hàng Tĩnh Trai người đâu? Hi vọng bằng hữu của ngươi sẽ không bởi vì ngươi đắc tội Từ Hàng Tĩnh Trai mà thụ đến dính liú! Theo ta được biết, Từ Hàng Tĩnh Trai người nhưng cũng là hẹp hòi rất nhĩ?" Nói xong, chân vừa đạp, thân thể liền từ cửa sổ phi nhảy ra.

Lý Vân Phi nhíu mày, Loan Loan những lời này nhắc nhở hắn, hắn đột nhiên phát hiện tính cách của mình thay đổi thật to, biến thành thích khoe khoang, biến căn bản tự không giống tự mình. Hắn phát hiện mình trước kia coi như là tại trước mặt địch nhân cũng có thể đàm tiếu tự nhiên! Cùng địch nhân của mình nói chuyện thật vui vẻ. Thực là, hắn nghĩ lại rồi tự mình tại Đại Đường Song Long Truyện trong biểu hiện, này ở tại tự mình tính cách trước kia một chút cũng không giống nhau. Trước kia Lý Vân Phi luôn là mang theo điểm đối trá! Vô luận là ai, hắn cũng có thể mặt cười lấy dãi. Thực là, hắn ở chỗ này, thế nhưng chọc nhiều như vậy địch nhân! Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

Ban đầu, Lý Vân Phi là không có phát hiện. Mà Lý Vân Phi tại trong Đại Đường bằng hữu, không có ai biết Lý Vân Phi chân thật tính cách, bọn họ cho rằng Lý Vân Phi hiện tại tính tình chính là hắn vốn có tính tình. Lý Vân Phi dĩ nhiên cũng tự không có chú ý, mới vừa Loan Loan một câu nói, đột nhiên thức tỉnh Lý Vân Phi. Hắn phát hiện mình thay đổi. Loại này thay đổi không biết là hảo là xấu!

Khấu Trọng tại Lý Vân Phi bên người ngồi, nhìn thấy Lý Vân Phi cau mày ngăn người, bận rộn lôi kéo Lý Vân Phi, nói: "Sư phụ, ngươi làm sao vậy? Làm sao ngăn người nhĩ? Chúng ta không sợ Từ Hàng Tĩnh Trai trả thù!"

Tổng Sư Đạo cười khỏ, nói: "Ta nghĩ Từ Hàng Tĩnh Trai coi như là vì môn phái mặt mũi, các nàng cũng chỉ có thể tìm vấn đề của ta, nên rất không có khả năng tìm chúng ta những người này phiền phức đi! Nếu là như vậy, Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Ma Giáo còn có cái gì khác biệt đấy! Dù sao họa không kịp người nhà bằng hữu a!"

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Ta không đứng tại buồn cái này! Ta đi về trước, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng còn có cái kia Bạt Phong Hàn, các ngươi giúp ta cái bận rộn!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đương nhiên là liên tiếp ngay cả không chút suy nghĩ đáp ứng, mà Bạt Phong Hàn lại một ngum từ chối, nói: "Ta tại sao muốn giúp ngươi. Bằng cái gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi không đứng muốn tìm cao thủ tỷ thí, như vậy có thể làm cho võ công của ngươi tăng lên nhanh chóng a! Hiện tại, ta cho các ngươi giúp chiếu cố, thì có thể làm cho ngươi có rất cao cơ gặp được cao thủ!"

Bạt Phong Hàn suy nghĩ một chút, nói: "Tốt lắm, ngươi tự nói một chút chúng ta có cái gì có thể trợ giúp ngươi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các ngươi giúp ta đứng là hiện tại đi dò tra Hoà Thị Bích ở nơi đâu. Tái tiếp theo xem một chút Hoà Thị Bích đặt chân ! Sau

khi tra được, tụt thử xem đám kia thủ vệ công phu, nếu là rất cao, các người tụt lui về! Phải nhớ kỹ một chuyện! Cần thận một chút! Ba người các người liên thủ, nếu là muốn chạy vẫn có thể chạy mất. Nhớ lấy, nếu như Ninh Đạo Kỳ cũng ở nơi đó, các người tụt đừng thử võ công của hắn rồi, trực tiếp lui về!"

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn ba người gật đầu, nói: "Chúng ta biết rồi! Với lại chúng ta sẽ cẩn thận!" Sau đó, liền từ cửa sổ miệng nhảy mà đi! Lý Vân Phi không nhìn được đao cặp mắt trắng dã, thán Khí Đạo: "Ta liền kỳ quái, rõ ràng có môn, đám người kia làm sao như vậy thích từ cửa sổ đi a! Cũng giống như bọn họ như vậy, môn dùng tới làm gì?"

Lý Vân Phi phun cái rãnh xong, khiến cho tiểu nhị mở ra cái phòng, đến trong phòng đi. Mặc dù Lý Vân Phi mới vừa tại những người khác trước mặt tỏ vẻ không quan tâm, thực là trong lòng của hắn nhưng thật ra là rất lo lắng. Tính cách thay đổi nhưng Lý Vân Phi trong lòng có chừng không hiểu cảm giác! Nhưng, Lý Vân Phi lại không biết tính cách của hắn thay đổi đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Suy nghĩ thật lâu, Lý Vân Phi rốt cục nghĩ tới bởi vì sao mà đưa đến hắn tính cách trên phạm vi lớn thay đổi! Bởi vì ở kiếp trước bên trên kiêu ché, cộng thêm tại Lục Tiểu Phụng thế giới trong kiêu ché. Đại đa số địch nhân hắn đều đánh không lại! Cộng thêm hắn lại tại không gian bế quan mười mấy năm. Chỉ có một người tại không gian bên trong. Cái loại này tịch tịch mau đưa hắn ép điên rồi. Cộng thêm lại tại không gian bên trong đánh tới rồi mọi người! Trở thành không gian tối cường giả. Hắn cái loại này cảm giác bị đè nén rốt cục thích phóng đi ra rồi. Mặc dù trở lại thực tế thế giới một thời gian ngắn, nhưng hắn không có phát hiện mình thay đổi! Về sau, tiến vào Đại Đường Song Long Truyền bên trong, hắn phát hiện có rất ít người có thể đánh thắng tự mình. Cái loại này cảm giác về sự ưu việt phá tan tự mình trước kia tất cả kiêu ché. Cuối cùng, biến thành loại này mang theo điểm cuồng vọng tính cách.

Lý Vân Phi suy nghĩ thật lâu, cuối cùng, buông xuống cảm giác của mình! Hắn cũng không có tẩu hỏa nhập ma, chẳng qua là tính cách thay đổi mà thôi, không sao cả! Với lại, loại này lớn lối cảm giác xác thực so sánh trước đây cái kia chừng tiểu lý tăng đao càng thêm thoải mái, với lại nhắm thẳng vào bản tâm! Mặc dù, cái loại này đối trả tính cách càng thêm bị người hoan nghênh, nhưng, nói thật một người vẫn là Chân Nhất điểm hảo!

Cũng không biết qua bao lâu, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn tiến vào, nhìn ba người bọn họ bộ dạng, Lý Vân Phi là có thể nhìn ra, bọn họ mới vừa trải qua một tràng kịch liệt đánh nhau. Từ ba người bọn họ trên mình xốc xếch y phục, Lý Vân Phi là có thể nhìn ra!

Ba người bọn họ một xông tới, tụt hô to, nói: "Thật sự sáng khoái a! Kia bốn hòa thượng võ công của thật cao!"

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Làm sao, các người cùng kia bốn cái lão hòa thượng đã giao thủ?"

Khấu Trọng cướp lời nói: "Đúng a! Chúng ta ban đầu hỏi thăm được Hoà Thị Bích ẩn thân! Tự đi qua thị sát thị sát! Người không phải nói cho chúng ta đi xem một chút những thứ kia trông chừng người thân thù sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta hiện tại tò mò chính là Hoà Thị Bích giấu ở nơi nào, những thứ kia trông chừng người thân thù như thế nào?"

Từ Từ Lăng sắc mặt vui mừng, nói: "Chúng ta căn bản tự không nghĩ tới, này Hoà Thị Bích ẩn thân điểm là cái bí mật rất lớn. Chúng ta tìm thật lâu, nghe thật lâu cũng không có tìm được Hoà Thị Bích giấu ở nơi nào?"

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Các người tìm không được Hoà Thị Bích ở nơi đâu? Các người không phải nói tìm được rồi sao?"

Bạt Phong Hàn cười nói: "Dĩ nhiên biết rồi, giấu ở thành Lạc Dương nam vùng đồng nội - ngoại ô Tịnh Niệm thiền viện trong. Kia bốn cái lão hòa thượng tự ẩn thân ở nơi đó, cả ngày lẫn đêm chờ chờ Hoà Thị Bích."

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Từ Từ Lăng người không phải nói nghe thật lâu cũng không có tìm được sao? Tại sao lại tìm được rồi?"

Từ Từ Lăng cười nói: "Chúng ta tìm thật lâu, luôn luôn không có tìm được, nhưng cuối cùng có người nói cho ta biết nhóm Hoà Thị Bích ẩn thân địa điểm!"

"Ai?" Lý Vân Phi vẫn đạo.

Bạt Phong Hàn nói: "Vương Thế Sung! Là hắn nói cho chúng ta biết!"

"Vương Thế Sung?" Lý Vân Phi nhíu mày, nói: "Hắn thật giống như cũng là Từ Hàng Tĩnh Trai lựa chọn chi nhất! Hắn làm sao sẽ đem Hoà Thị Bích ẩn thân địa điểm nói cho các người biết?"

Khấu Trọng cười nói "Hắn nói mình là người Hồ, Từ Hàng Tĩnh Trai căn bản tự không khả năng lựa chọn hắn, mà hắn lại không ngờ Hoà Thị Bích đến những người khác trong tay! Tự mời chúng ta đi đi Hoà Thị Bích lên ra tới. Như vậy, mọi người tự cũng không có Hoà Thị Bích rồi, như vậy tốt nhất!"

Lý Vân Phi trầm giọng, nói: "Kia Vương Thế Sung lại làm sao biết Hoà Thị Bích ở nơi đâu? Các người không phải nói đây là cái bí mật sao?"

Khấu Trọng gật đầu, nói: "Là (vâng, đúng) cái bí mật a? Bất quá nghe Vương Thế Sung nói, cái kia gọi Vương Thông người là Ninh Đạo Kỳ tri kỷ bạn tốt! Cho nên, là hắn biết rồi!"

Lý Vân Phi liếc mắt, nói: "Kháo, còn tri kỷ bạn tốt đấy! Trực tiếp tự bán! Đúng rồi, các người đi qua hòa thượng kia miếu sao?"

Khấu Trọng nói: "Dĩ nhiên, người nhìn ta này một thân tổn thương sẽ biết!"

Lý Vân Phi nhìn kỹ một chút Khấu Trọng trên mình, nhất điểm tổn thương đều không có tìm được! Kỳ quái hỏi: "Ta làm sao không thấy được người trên mình có thương tích! Ở nơi đâu?"

Khấu Trọng duỗi ra ngón tay, chỉ thấy hần ngón tay út trên có một đạo nhân nhọt vết thương! Lý Vân Phi một cái tát vỗ vào Khấu Trọng đầu bên trên, mắng: "Đừng tìm ta nói giỡn! Đang nói chuyện đứng đắn đây! Người cho ta hảo hảo nói!"

Khấu Trọng lui một chút đầu, nói: "Đừng đánh, đừng đánh. Ta hảo hảo nói. Vương Thế Sung cấp chúng ta một trương Tịnh Niệm thiền viện bản đồ, chúng ta đã đến Tịnh Niệm thiền viện sau, phát hiện hòa thượng kia miếu thật là có tiền! Với lại, chủ yếu nhất chính là, nơi đó hòa thượng rất nhiều, chúng ta một tới đó tự bị phát hiện rồi. Sau đó đám kia hòa thượng tự lao đến, sau đó, chúng ta tự đánh nhau!"

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Hắn và còn rất lợi hại?"

Từ Từ Lăng lắc đầu nói: "Những thứ kia đồng lứa nhỏ tuổi người võ công thật kém! Về sau, tự tới bốn hòa thượng, hình như là Tịnh Niệm thiền viện bốn Đại Thánh tăng! Bạt Phong Hàn cùng trong đó một người chạm nhau một chưởng sau, hắn tự lòi kéo chúng ta chạy."

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Đó chính là nói kia bốn hòa thượng rất lợi hại rồi."

Bạt Phong Hàn nhún vai nói: "Dĩ nhiên không đúng! Hòa thượng kia cũng tự cùng ta không sai biệt lắm! Cũng không đúng rất lợi hại."

"Vậy người chạy cái gì a?" Lý Vân Phi vẫn đạo: "Hắn nếu cùng người không sai biệt lắm, vậy người tự cùng bọn họ đánh a! Sợ cái gì!"

Bạt Phong Hàn gắt gao ngó chừng Lý Vân Phi, nói: "Người phải biết rằng, bọn họ là bốn người, chúng ta mới ba cái. Với lại, bốn người kia cùng nơi luyện công lâu như vậy! Khăng định phối hợp với nhau rất tốt, ta dĩ nhiên chạy!"

Lý Vân Phi bắt đắc dĩ nói: "Được rồi! Nói cách khác, các người cũng không có thấy Ninh Đạo Kỳ có ở đó hay không Tịnh Niệm thiền viện trong?"

Khấu Trọng gật đầu, nói: "Đúng a! Chúng ta không nhìn tới Ninh Đạo Kỳ."

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, thoáng cái bật cười. Sau đó, cười nói: "Ninh Đạo Kỳ nhất định không tại Tịnh Niệm thiền viện trong."

"Tại sao?" Bạt Phong Hàn hỏi vội.

Lý Vân Phi liếc mắt nói: "Đây là khăng định a. Ninh Đạo Kỳ là cái đạo sĩ, nơi đó là hòa thượng miếu, người có thấy cái nào đạo sĩ đang cùng còn miếu xuất hiện quá, bọn họ thực là oan gia a! Tin ngưỡng vật này, không có một người nào tin đồ sẽ đem hắn giảm giá khấu trừ. Tin Phật nhân hòa xác thực đạo người ở chung một chỗ, không đánh nhau mới là lạ chứ!"

Khấu Trọng vỗ đùi nói: "Người nói rất đúng a! Không trách được chúng ta không Ninh Đạo Kỳ! Bất quá, chúng ta cái gì thời điểm đi trộm Hoà Thị Bích a!"

Lý Vân Phi trầm giọng, nói: "Đội(các loại) mấy ngày đi! Xem một chút Ma Giáo có người nào đó tới, bọn họ cũng có thể giúp chúng ta hấp dẫn Ninh Đạo Kỳ chú ý! Còn có, các người mới vừa bị phát hiện! Bọn họ hai ngày này nhất định trông chừng nhất định rất nghiêm khắc! Đội(các loại) mấy ngày bọn họ lười biếng rồi, chúng ta lại đi."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120:: Chúc Ngọc Nghiên

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 120:: Chúc Ngọc Nghiên

Quả nhiên, không có mấy ngày, mấy người tự xuất hiện tại Lý Vân Phi trước người. Đầu lĩnh chính là cái lớn lên rất đẹp thành thực mỹ nữ. Mà Loan Loan tự theo ở phía sau, đi theo Loan Loan người phía sau thể nhưng cũng là mỹ nữ. Lý Vân Phi không nhận được nghĩ đến, cái này Đại Đường Song Long thế giới bên trên làm sao nhiều như vậy mỹ nữ! Cái này thành thực mỹ nữ, nghĩ đến tự là "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên! Về phần phía sau đám người kia, Lý Vân Phi tự không nhận ra!

Loan Loan từ Chúc Ngọc Nghiên phía sau nhảy ra ngoài, cười duyên nói: "Lý Vân Phi, chúng ta lại gặp mặt! Như thế nào, ta đem sư phó của ta mang đến a."

Lý Vân Phi cười cười, hướng Chúc Ngọc Nghiên nói: " "Âm Hậu" mời ngồi!"

Chúc Ngọc Nghiên đi tới Lý Vân Phi trước người, nhẹ nhàng ngồi xuống, cười nói: "Không cần khách khí như vậy! Ngươi tự gọi ta Chúc Ngọc Nghiên đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Làm sao dám gọi thẳng "Âm Hậu" tên! Ta vẫn là gọi ngươi Chúc sư đi! Như vậy trăm trở khen ngợi nghe điểm."

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: "Tốt lắm, ngươi cứ như vậy kêu to lên! Ngươi để cho ta tới làm gì, hiện tại nói a!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chúc sư nên biết, Từ Hàng Tĩnh Trai hiện tại danh vọng càng ngày càng cao. Các ngươi Ma Môn thắng tuốt cố gắng muốn giảm bớt Từ Hàng Tĩnh Trai lực ảnh hưởng, gia tăng Ma Môn lực ảnh hưởng. Mà bây giờ nếu là thật nhượng Từ Hàng Tĩnh Trai người đem Hoà Thị Bích giao cho bất kỳ một cái nào bá chủ! Vậy ngươi nói Từ Hàng Tĩnh Trai lực ảnh hưởng có thể hay không gia tăng nhỉ?"

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: "Không tệ! Cho nên, lần này chúng ta ma môn phái rất nhiều cao thủ, tự là muốn cướp đi Hoà Thị Bích! Thực là, này lại cùng ta có quan hệ gì nhỉ?"

Lý Vân Phi cười khê, nói: "Đương nhiên là có quan hệ! Hiện tại Từ Hàng Tĩnh Trai mời Ninh Đạo Kỳ cùng bốn Đại Thánh tăng đến trông giữ Hoà Thị Bích, bốn cái cùng còn không sao cả! Thực là, Ninh Đạo Kỳ ta tìm không được có người có thể ngăn cản hắn, cuốn lấy hắn! Cho nên, ta nghĩ tới ngươi! Ma Môn hiện tại còn có người nào có thể cuốn lấy Ninh Đạo Kỳ? Chỉ có ngươi!"

Chúc Ngọc Nghiên hừ lạnh đến: "Không, ta mặc dù được gọi là Ma Môn thứ Trường Số 1 tay, thực là ta xác thực không đúng, ta mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng ta không phải không thừa nhận! Thạch Chi Hiên xác thực so với ta mạnh hơn bên trên rất nhiều!"

Lý Vân Phi cười nói: "Dĩ nhiên, ta biết Thạch Chi Hiên so với ngươi còn mạnh hơn! Thực là, ta lại không thể nhượng Thạch Chi Hiên tới gặp ta. Ngươi cũng biết, Thạch Chi Hiên trước đuổi giết quá ta. Ta cho là ta sẽ đem mình đưa đến Thạch Chi Hiên trước mặt để cho hắn giết đi. Ta làm sao có thể đem tánh mạng của mình cứ như vậy từ chối vui rồi! Ta lại không ngờ!"

Chúc Ngọc Nghiên lạnh lùng nói: "Ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Nói thẳng, ta không muốn nghe ngươi quanh co vòng vèo nói những chuyện này!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta biết ngươi rất chán Thạch Chi Hiên! Ta cũng biết ngươi chuyện lúc trước! Bất quá những chuyện này cùng ta không sao! Ta hiện tại tự muốn biết, ngươi có thể hay không cuốn lấy Ninh Đạo Kỳ?"

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu, nói: "Ta triển không ngừng hắn, võ công của hắn so với ta cao hơn không ít! Với lại, ta cũng không có thể cùng hắn liều mạng! Ta là Ma Môn đại phái đệ nhất Âm Quý phái chương môn nhân! Cho nên, ta không thể đem mình Sinh Tử cứ như vậy vứt bỏ ở chỗ này! Ta đánh không lại hắn. Ta không muốn thừa nhận, nhưng chúng ta Ma Môn chỉ có Thạch Chi Hiên có thể cùng Ninh Đạo Kỳ cân sức ngang tài! Ngươi muốn tìm chỉ có thể tìm hắn!"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Chẳng lẽ ngươi ngay cả hắn một nén nhang thời gian đều chịu không được sao?"

Chúc Ngọc Nghiên suy nghĩ thật lâu, cuối cùng rốt cục nói: "Ta có thể miễn cưỡng cường cường sống quá này một nén nhang thời gian! Nhưng, ta không thể vì cuốn lấy hắn mà đem mình làm tổn thương! Cho nên, ta chỉ có thể thay ngươi tranh thủ thời gian nửa nén hương! Như vậy, ta mới có thể không bị thương tổn, dù sao Ninh Đạo Kỳ cùng địch nhân của ta đều là nhiều như vậy, chúng ta đều không sẽ đem mình lộn thương! Ai bị thương, kia nhưng tự phải cẩn thận rồi, cũng không ai biết sẽ bị ai thừa dịp bị thương đánh lên, kia tự quá nguy hiểm!"

Lý Vân Phi nhắm mắt lại suy nghĩ một chút, nói: "Nửa nén hương. . . Nửa nén hương, hảo, ngươi tự thủ ở trên đường, nếu như Ninh Đạo Kỳ tới rồi, ngươi tự giúp ta cuốn lấy hắn nửa nén hương. Ta sẽ tại nửa nén hương trong thời gian làm xong."

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Tốt lắm, ngươi nếu là đoạt tới Hoà Thị Bích, ta có ích lợi gì?"

Lý Vân Phi cũng cười theo cười, nói: "Kia Chúc sư có cái gì nhớ quá pháp! Ngươi lại muốn muốn cái gì? Nói ra xem một chút a! Xem một chút ta có thể hay không đến giúp ngươi!"

Chúc Ngọc Nghiên nói: "Tốt lắm, ta đã nói, ta muốn Hoà Thị Bích! Ngươi đoạt tới sau, giao cho ta!"

Lý Vân Phi cười nói: "Chúc sư nói như vậy tự thật là quá đáng đi! Ta đoạt tới Hoà Thị Bích, sau đó cho ngươi. Ngươi cho là điều này có thể sao? Đây tuyệt đối, tuyệt đối không thể nào! Hoà Thị Bích, không thể cho ngươi, ngươi nghĩ cái yêu cầu khác đi!"

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu nói: "Ta chỉ nghĩ muốn vật này! Những thứ khác ta đều không ngờ muốn. Chỉ cần hòa. . . Thị. . . Bích."

Lý Vân Phi suy nghĩ thật lâu nói: "Ngươi cũng biết, ta coi như là nói đem Hoà Thị Bích cái ngươi, ngươi tin tưởng sao? Sẽ không sợ ta đem ngươi lợi dụng hết rồi, sau đó liền mang theo Hoà Thị Bích chạy?"

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Tốt lắm, ngươi nói làm sao bây giờ? Ta nhất định phải Hoà Thị Bích, bằng không, ngươi chỉ có một người làm xong Ninh Đạo Kỳ đi! Ta tin tưởng ngươi hội thật cao hứng đối mặt hắn!"

Lý Vân Phi không nhịn được đảo cặp mắt trắng dã nói: "Như vậy đi! Ngươi đối với chúng ta như vậy cũng không có ích lợi gì. Như vậy đi! Ta lấy đến Hoà Thị Bích sau, sau đó chúng ta cùng nhau nghiên cứu. Ai phát hiện Hoà Thị Bích bí mật, ai tự lấy đi này Hoà Thị Bích. Như thế nào!" Lý Vân Phi trong lòng cười lạnh không dứt, cầm đến Hoà Thị Bích sau, hắn sẽ dùng, làm sao có thể còn giữ đây! Khi đó Chúc Ngọc Nghiên khẳng định cũng không phải là Lý Vân Phi đối thủ rồi, Chúc Ngọc Nghiên nếu không đúng Lý Vân Phi đối thủ rồi, Lý Vân Phi tự nhiên sẽ không sợ nàng. Hiện tại trước hết để

cho Chúc Ngọc Nghiên tin tưởng mình. Những chuyện khác đợi(các loại) đem Hoà Thị Bích làm tới rồi tay lại nói!

Chúc Ngọc Nghiên cười cười, nói: "Như vậy cũng được! Vậy chúng ta cứ như vậy nói định rồi! Hoà Thị Bích đến tay sau, người tụt đến gian phòng này khách sạn tới, chúng ta ở chỗ này hội họp!"

Lý Văn Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, các người đi chuẩn bị một chút! Minh lúc trời tối chúng ta tụt động thủ. Chém giết Hoà Thị Bích. Như thế nào?"

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Tốt lắm, cứ như vậy nói định rồi. Ta đi trước." Nói xong, một cái tung người liền từ cửa sổ phi thân mà đi.

Loan Loan cũng một cái tung người tụt muốn đi theo Chúc Ngọc Nghiên phía sau bay đi. Lý Văn Phi kéo lại Loan Loan, cả giận nói: "Các người tụt không thể từ cửa đi a! Cửa mở ra là tại sao? Tụt là cho các người đi, các người tại sao lại đi cửa sổ. Chẳng lẽ, người tụt không thể đi đường ngay sao?"

Loan Loan nhìn xanh cả mặt Lý Văn Phi, cười duyên nói: "Ta liền thích đi cửa sổ! Như thế nào?" Nói xong, một thanh tránh ra Lý Văn Phi tay, từ cửa sổ bay rồi đi ra ngoài.

Lý Văn Phi vỗ vỗ đầu của mình, hẳn thật sự là rất tiếc rằng, này chút ít người rất cuộc là tại sao đi cửa sổ nhỉ? Lý Văn Phi lại kéo lại đứng tại Loan Loan phía sau cô gái đẹp kia, cười híp mắt hỏi: "Không biết mỹ nữ xưng hô như thế nào nhỉ?"

Cô gái đẹp kia khẽ cười nói: "Ta trắng Thanh nhi! Ra mắt công tử."

"Trắng Thanh nhi?" Lý Văn Phi cau mày suy nghĩ thật lâu, rốt cục nhớ tới, này người tụt là Chúc Ngọc Nghiên nhị đệ tử.

Lý Văn Phi cười cười, hướng trắng Thanh nhi nói: "Kia không biết Bạch cô nương người có rãnh rồi hay không, ta mời người ăn cơm a!"

Trắng Thanh nhi cười cười nói: "Đa tạ công tử coi trọng! Thực là Thanh nhi muốn đi! Công tử hãy tìm sư tỷ của ta Loan Loan đi! Đàn ông các người không đúng đều thích xinh đẹp đấy sao? Ta cảm thấy đặc sư tỷ của ta nhiều hấp dẫn đi?"

Lý Văn Phi phát tay một cái nói: "Nào có a! Ta cảm giác vẫn là Thanh nhi cô nương xinh đẹp, với lại Thanh nhi cô nương so sánh người Loan Loan cô nương muốn ôn nhu a!" Lý Văn Phi cười rất ôn nhu. Ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm trắng Thanh nhi.

Trắng Thanh nhi cũng không mắc cỡ, một thanh thoát khỏi rồi Lý Văn Phi tay nói: "Công tử hay là đi tìm những người khác ăn cơm đi! Ta đi." Lần này trắng Thanh nhi đi rất bình thường, rốt cục có người là từ cửa đi rồi. Lý Văn Phi kích động nước mắt đều chảy xuống.

Lý Văn Phi nhìn trắng Thanh nhi rồi đi sau, mỉm cười hướng Khấu Trọng, Từ Tử Lăng cùng Bạt Phong Hàn nói: "Ba người các người chuẩn bị một chút. Chúng ta minh lúc trời tối tụt đi xem một chút kia bốn hòa thượng võ công của có thể có bao nhiêu lợi hại! Hoà Thị Bích, ta muốn định rồi!"

Đang lúc này, một người trẻ tuổi từ lầu dưới chạy tới, nhìn thấy Lý Văn Phi tụt bận rộn chạy tới, cười quẹo rữ nói: "Tiểu nhân gặp qua Lý công tử."

Lý Văn Phi nhìn một chút trước người nam tử, thoáng cái tụt nghĩ tới, này người là Vương Thế Sung thủ hạ, kia ngày Vương Thế Sung đi tới Lý Văn Phi trước người lúc, hẳn tụt đi theo Vương Thế Sung phía sau.

Lý Văn Phi cười cười, nói: "Người là Vương Thế Sung thủ hạ đi! Có chuyện gì? Nói ra đi!"

Người nọ khom người nói: "Tiểu nhân là thụ chủ công chi mệnh, vội tới Lý công tử cùng nhiều vị công tử đưa thiệp mời !" Nói xong, tụt từ trong lòng ngực móc ra một chồng thiệp mời đưa cho Lý Văn Phi.

Lý Văn Phi nhận lấy người kia thiệp mời, vấn đạo: "Vương Thế Sung mời chúng ta làm gì?"

Người hầu kia nói tiếp nói: "Vương Bác Vương đại gia bao hết toàn bộ Mạn Thanh viện. Xin mời rồi mỗi cái vị công tử đi trước. Nghe nói mời được đệ nhất thiên hạ tài nữ Thượng Tú Phụng tới biểu diễn. Cho nên, chủ công tụt phái tiểu nhân tới thỉnh mỗi cái vị công tử!"

Lý Văn Phi nửa đang nhắm mắt mở ra rồi, Thượng Tú Phụng cái tên này Lý Văn Phi dĩ nhiên biết rồi, cái này hay xưng đệ nhất thiên hạ tài nữ kỳ cô gái, tài tình không dưới Thạch Thanh Huyền, quẹo rữ không thua kém Loan Loan. Như vậy một cái kỳ cô gái. Lý Văn Phi dĩ nhiên muốn thấy

Lý Văn Phi vấn đạo: "Kia yến hội khi nào thì bắt đầu?"

Người nọ cúi đầu, nói: "Tụt tại xế chiều hôm nay. Mỗi cái vị công tử nhất định phải đi trước a! Tiểu nhân cáo lui!"

Lý Văn Phi gật đầu nói: "Vậy cứ như thế đi! Người nói cho Vương đại nhân, chúng ta đến lúc đó, nhất định sẽ đi."

Sau giờ ngo, Lý Văn Phi mang theo đường thất bát tao một đồng lớn người tụt hướng Mạn Thanh viện chạy tới. Mạn Thanh viện là toàn bộ Lạc Dương lớn nhất thanh lâu! Lý Văn Phi rất dễ dàng liền đi tìm Mạn Thanh viện. Thực là hẳn phát hiện rất nhiều võ lâm nhân sĩ đều hướng Mạn Thanh viện đi tới.

Lý Văn Phi mang theo một nhóm người tới rồi cửa. Tụt muốn vào đi. Đem cửa mấy tên đại hán thân thủ ngăn rồi Lý Văn Phi nói: "Tối nay Mạn Thanh viện cấp Trường Bạch Vương gia bao hết, không có thiệp mời thứ cho không nhận tội đấy. Mấy vị thỉnh đến nhà khác đi thôi!"

Lý Văn Phi lấy ra một chồng thiệp mời, nói: "Chúng ta cho mời thiệp. Các người tránh ra đi!"

Này mấy người đại hán, vội lui mở đường: "Quấy rầy mấy vị công tử, các vị tiểu thư rồi. Mời vào!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 121:: kế hoạch thay đổi

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 121:: kế hoạch thay đổi

Vừa tiến nhập Mạn Thanh viện đã nhìn thấy mãn viện giang hồ nhân sĩ ở bên trong đi tới đi lui. Còn có một chút thư sinh ở nơi đó nói chuyện với nhau. Mỗi người đều mặt rỏ sắc mặt vui mừng, bộ mặt hưng phấn đứng ở nơi đó nói chuyện với nhau.

Này lúc, Vương Thế Sung mang theo mấy nam nhân đi tới, nói: "Ly công tử, chúng ta lại gặp mặt."

Ly Vân Phi cười nói: "Vương đại nhân thỉnh mời, chúng ta làm sao có thể không đến đây! Bất quá, ta làm sao nghe nói là Trường Bạch Vương Bác bao hết Mạn Thanh viện. Thế nào lại là Vương đại nhân mời chúng ta?"

Vương Thế Sung cười giới thiệu bên cạnh một cái ngoài năm mươi tuổi lão nhân, nói: "Vị này tự là Trường Bạch Vương Bác, hần và ta là bạn tốt, ta dĩ nhiên có thể thỉnh mời những người khác tới rồi. Với lại, mấy vị có thể tới, cũng làm cho cái này yến hội về vang cho kẻ hèn này!"

Ly Vân Phi cười lạnh nói: "Nói thật đi! Người đến cùng để cho ta tới làm gì! Người phải biết rằng, ta không thể nào tin tưởng người là bởi vì là(vì) mời chúng ta nhìn còn mọi người biểu diễn! Mà đem chúng ta một nhóm người này cũng gọi tới. Nói đi! Cái gì sự tình!"

Vương Thế Sung cười cười, nói: "Xem ra Ly công tử là người biết chuyện! Ta lần này mời người tới, chủ yếu nhất chính là cao tổ người một cái tin. Tịnh Niệm thiền viện phương trượng rồi khoảng không tới rồi. Ban đầu hần hần là tại Từ Hàng Tĩnh Trai làm khách. Thực là, chúng ta nhận được tin tức, rồi khoảng không từ Từ Hàng Tĩnh Trai trở lại."

Ly Vân Phi cười lạnh nói: "Vậy thì như thế nào? Rồi khoảng không trở lại cùng chúng ta đoạt Hoà Thị Bích không có có quan hệ gì đi?"

"Không, có quan hệ!" Vương Thế Sung thờ dài miệng Khí Đạo: "Theo ta được biết, rồi khoảng không mới là Tịnh Niệm thiền viện thứ Trường Số 1 tay! Hần trở lại, các người chém giết Hoà Thị Bích khó khăn tự lại tăng thêm."

Ly Vân Phi thần nhiên nói: "Làm sao người biết này rồi khoảng không trở lại, lại làm sao biết rồi khoảng không là Tịnh Niệm thiền viện võ công cao nhất người."

Vương Thế Sung bên cạnh Vương Thông nói: "Là (vâng, đúng) ta nói. Ta cùng Ninh Đạo Kỳ là bằng hữu, hôm nay, ta cùng hần cùng nơi đánh cò, ta nghe hần nói rồi chuyện này! Với lại, Ninh Đạo Kỳ rất là sùng bái rồi khoảng không, xưng hần là(vì) Phật Môn đệ nhất nhân!"

Ly Vân Phi cười khổ nói: "Ý của người là tự là võ công của người này cùng Ninh Đạo Kỳ không sai biệt lắm?"

Vương Thông lắc đầu, nói: "Không không có cao như vậy, cũng tự cùng Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ không sai biệt lắm công phu."

Ly Vân Phi gật đầu, nói: "Ta đây sẽ biết, võ công của hần cũng chính là cùng "Âm Hựu" không sai biệt lắm! Người là cho chúng ta cùng nhau đối mặt Ninh Đạo Kỳ, còn có rồi khoảng không, Tịnh Niệm thiền viện bốn Đại Thánh tăng. Người không cảm thấy đây cũng quá khó khăn sao?"

Vương Thế Sung nói: "Là rất khó! Cho nên ta tìm các người a! Bằng người "Kiếm Thánh" danh tiếng cùng võ công ta tin tưởng trộm một vật không khó! Người có thể lên lên đi trộm a. Không đủ tháo vác đoạt!"

Ly Vân Phi hung hăng nhìn Vương Thế Sung, nói: "Ta muốn người nhớ kỹ! Người cái này thuyết pháp cũng quá không chịu trách nhiệm rồi. Muốn là chúng ta bị phát hiện rồi sao? Vậy người nói chúng ta làm sao bây giờ? Cho nên, ta hi vọng người có thể giúp ta cái bận rộn?"

"Gấp cái gì? Người nói đi." Vương Thế Sung hào sảng cười nói: "Ta cũng không muốn này Hoà Thị Bích rơi đến thế lực trên tay. Rơi vào trong tay của các người, ta sẽ đặc biệt cao hứng."

Ly Vân Phi gật đầu, nói: "Rất đơn giản! Người nhượng Vương Thông Vương tiên sinh vào ngày mai buổi tối tìm Ninh Đạo Kỳ đánh cò! Giúp ta kéo hần, dù thế nào đi nữa hần nhóm là bằng hữu. Ninh Đạo Kỳ nhất định sẽ đáp ứng. Như vậy. . ."

Vương Thông cắt đứt Ly Vân Phi lời nói, vội la lên: "Không được, đây tuyệt đối không được! Các người nếu là trộm đi Hoà Thị Bích, Ninh Đạo Kỳ hội hoà nghi ta. Chúng ta mặc dù là bằng hữu, nhưng, ta cũng không muốn cùng Ninh Đạo Kỳ nào phiền. Các người nên cũng biết Ninh Đạo Kỳ võ công của

có nhiều đáng sợ. Ta sẽ không làm chuyện như vậy."

Lý Vân Phi nhìn nhanh chóng bộ mặt đồ bùng Vương Thông, cười lạnh nói: "Người chó quên, người sớm tự bán đứng hán, này Hoà Thị Bích giấu ở nơi nào, cũng là người nói ra tới. Vạn nhất bị thương, hán cũng sẽ hoài nghi người. Người còn không bằng làm được càng thêm triệt để nhất điểm! Thành hán để làm khách, đánh cò!"

Vương Thông bộ mặt khó xử nói: "Như người vậy nói, để cho ta quá làm khó. Này Hoà Thị Bích giấu ở Tịnh Niệm thiền viện trong, trừ ra Ninh Đạo Kỳ ở ngoài, còn có những người khác biết. Ân thân điểm bị tiết lộ còn có thể là những người khác đâu. Ta tại bị trộm trong ngày hôm ấy thành hán tới đánh cò. Này liền làm càng thêm rõ ràng."

Lý Vân Phi nhắm mắt lại suy nghĩ một chút, nói: "Vậy người tự khuya hôm nay thành hán đi đánh cò, sau đó, liền cố ý tay cầm đều thua bởi hán, chứa không phục, đem hán lưu lại ở. Sau đó, ngày thứ hai, người lại cùng hán nói muốn gỡ vốn. Đón thêm trước đánh cò, như vậy, hán tự sẽ cho rằng người là muốn cùng hán đánh cò mà lưu lại hán. Như vậy người hiềm nghi hội ít một chút!"

Vương Thông vội la lên: "Không thể nào, hán lại không ngốc, hán như thường hội hoài nghi ta, ta không thể làm như vậy, quá nguy hiểm."

Lý Vân Phi kéo lại Vương Thông, nói: "Người nhớ kỹ cho ta. Người nhất định phải đem Ninh Đạo Kỳ cuốn lấy. Ta bắt kẻ người nghĩ biện pháp gì, đem hán cuốn lấy. Nếu là không cuốn lấy hán, ta tự giết rồi người. Hơn nữa còn đem người tiết lộ Hoà Thị Bích ân thân tin tức truyền tới toàn bộ trên giang hồ. Người tự mình nhìn làm!" Lý Vân Phi chậm rãi buông lỏng ra bắt được Vương Thông tay. Vỗ vỗ bờ vai của hán, nói tiếp: "Suy nghĩ thật kỹ! Ta tin tưởng người hội có một lựa chọn sáng suốt!" Sau đó, cười lạnh một tiếng tự đi ra.

Khẩu Trọng ở bên cạnh vẫn đạo: "Su phụ, như người vậy uy hiếp hán được không? Người sẽ không sợ hán không nghe sao?"

Lý Vân Phi hừ lạnh nói: "Ta nói rồi, ta nhất định phải nhận được Hoà Thị Bích. Nếu là hán thật không nghe lời! Ta đây lại thật sự giết hán rồi!" Sau đó, Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các người cũng yên tâm, hán có thể bán đứng Ninh Đạo Kỳ một lần, là có thể bán đứng hán hai lần! Các người không cần phải lo lắng! Tất cả giải tán đi! Nơi này nhiều mỹ nữ như vậy, đi nhận thức vài cái! Hoặc là đi nhận thức vài cái mới bằng hữu. Để cho ta một người lẳng lẳng." Vừa dứt lời, người bên cạnh thoáng cái đều tản ra rồi. Có lẽ là tại Lý Vân Phi bên người bọn họ cũng không quá quan tâm dám chơi, cho nên rất kiềm chế đi!

Lý Vân Phi lắc đầu, tùy tiện tìm cái địa phương ngồi xuống. Nói thật, hán không hề biết rồi khoảng không vô công của đến cùng như thế nào, tại nguyên tác bên trên, trên căn bản tự không có đề cập tới người này. Nhưng hán nếu là Tịnh Niệm thiền viện phượng tượng, kia nghĩ đến vô công nên cùng Chúc Ngọc Nghiên không kém bao nhiêu đi! Nhiều như vậy cao thủ, Lý Vân Phi ban đầu tràn đầy tự tin, thế nhưng dạng coi là xuống tới. Muốn nghĩ lộng đến Hoà Thị Bích lại phải làm lại tính toán.

"Lý công tử, người đang ngăn người sao?" Một cái êm tai thanh âm xuất hiện ở Lý Vân Phi bên tai. Lý Vân Phi cau mày, ngẩng đầu nhìn lên, dĩ nhiên là Loan Loan.

Nếu như là lúc bình thường, Lý Vân Phi khẳng định sớm liền phát hiện rồi Loan Loan, mà bây giờ Lý Vân Phi chính đang rầu rĩ, với lại ở đây người lại rất nhiều, phần lớn đều tại nơi này nói chuyện phiếm, cái loại này âm ỉ thanh âm, cộng thêm không ngừng đi lại tiếng bước chân, Lý Vân Phi dĩ nhiên đối với Loan Loan tiếng bước chân không thêm đề ý rồi.

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Loan Loan cô nương làm sao cũng tới?" Âm Hậu" nh?"

Loan Loan cười quyền rũ cười, nói: "Lý công tử, không muốn gặp lại ta sao? Thực là ta thực là thời thời khắc khắc nghĩ tới Lý công tử đấy! Như người vậy nói, cũng quá nhượng ta đau lòng rồi a!"

Lý Vân Phi không nhịn được nói: "Loan Loan, ta hiện tại không muốn cùng người nói như vậy, người cũng hào hào nói chuyện với ta. Ta mới vừa nhận được tin tức, Tịnh Niệm thiền viện phượng tượng rồi khoảng không, đã trở lại Tịnh Niệm thiền viện rồi. Người nên biết vô công của người này như thế nào!"

Loan Loan cũng vội la lên: "Tại sao có thể như vậy? Chúng ta đáng lẽ đều chuẩn bị xong, hiện tại hán trở lại Tịnh Niệm thiền viện. Chúng ta lại phải làm lại ý định! Này. . . Này. . ."

"Người cũng không cần quá mau! Ta đã làm cho người cuốn lấy Ninh Đạo Kỳ." Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các người Ma Môn phái người đi giám thị Vương Bác phủ đệ. Nhìn xem ngày mai xế chiều Ninh Đạo Kỳ đến không tới. Sau đó, đem tin tức truyền tới. Người hôm nay trở về nói cho Chúc sư, mình lúc trời tối năng cùng ta nhóm cùng đi. Làm cho năng tự tại bên ngoài chùa tiếp ứng chúng ta. Nếu như, không có bị phát hiện hoàn hảo, nếu như bị phát hiện rồi, tự để cho năng đi vào, giúp chúng ta đối địch!"

Loan Loan trầm giọng nói: "Ta trở về sẽ cùng Chúc sư nói. Các người cũng muốn chuẩn bị xong!"

Lý Vân Phi gạt đầu, nói: "Chúng ta sớm tự chuẩn bị xong, đứng rồi, người tới nơi này làm gì?"

Ban đầu thần sắc vẫn còn rất nghiêm túc Loan Loan, mặt bên trên lại mang theo rồi nụ cười. Trong thanh âm lại bắt đầu mang theo một chút quyền rũ, nói: "Ta tại sao lại không thể tới sao? Ta thực là cùng lần này biểu diễn còn mọi người là bạn tốt đấy! Năng tới biểu diễn, ta tới phùng tràng, này thì thế nào?"

Chương 122 123

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 122:: Biên Bất Phụ

Lý Vân Phi trong lòng rất là kỳ quái, này Loạn Loạn cái gì thời điểm cùng Thượng Tú Phương nhận thức, cái này nguyên tác thật giống như không đề cập qua đây! Không nhìn được vấn đề: "Các người nhận thức? Các người làm sao sẽ nhận thức. Nàng một cái nghệ thuật biểu diễn nhà, làm sao sẽ cùng như người vậy mà nữ nhận thức?"

Loan Loan chứa có vẻ tức giận, kiều cả giận nói: "Người nói cái gì đó? Ai là ma nữ a, người mới là cái ma đầu đấy!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chỉ đùa một chút, không muốn đề ở trong lòng! Ta chỉ là tò mò, người tại sao biết Thượng Tú Phương. Dù sao các người là người của hai thế giới. Người là Ma Môn Thánh nữ, mà nàng lại phải. . ."

Loan Loan gật đầu, nói: "Đúng a! Ta cũng vậy kỳ quái ta làm sao sẽ cùng nàng nhận thức. Lúc ấy, ta còn nhỏ, sư phó của ta tự mang ta đến Thượng Tú Phương nơi nào đây thăm nàng! Về sau, ta liền cùng nàng thành bằng hữu! Sau này không làm gì tự cùng nhau tụ tập!"

Lý Vân Phi nhíu mày, vấn đề: "Người là nói Chúc sư nhận thức Thượng Tú Phương?"

Loan Loan dùng sức gật đầu, nói: "Đúng vậy a, ta nhìn thấy sư phụ rất quan hệ nàng đấy! Nghe nói cha mẹ nàng cùng sư phụ là bạn rất thân đấy! Chính là như vậy ta mới biết nàng."

Lý Vân Phi kỳ quái nói: "Thượng Tú Phương cha mẹ cùng Chúc sư nhận thức? Xem ra Thượng Tú Phương hậu đãi thực cứng đấy!"

Loan Loan bộ mặt thần bí nói: "Không dứt đầu rồi, ta còn chứng kiến Lý Uyên đầu rồi, hần cũng đi xem nàng! Cho nên Thượng Tú Phương cùng Lý Uyên cũng nhận thức đấy!"

Lý Vân Phi kinh ngạc lên tới, mặc dù hần xem nguyên tác, nhưng nguyên tác cũng không có viết như thế nào quá nữ nhân tài ba này thân thể, cho nên, Lý Vân Phi căn bản cũng không biết Thượng Tú Phương cha mẹ là ai. Lý Vân Phi đang cùng Loan Loan nói chuyện phiếm, đang lúc này, một đại hán hô: "Chúng ta tới đây trong, chính là muốn nghe còn mọi người ca hát, làm sao còn mọi người không ra a!" Hần vừa dứt lời, toàn bộ trong viện người đều điên mở ra, một đám hô muốn gặp Thượng Tú Phương. Thanh âm càng lúc càng lớn, một tiếng ối nặng một tiếng. Đinh tai nhức óc.

Vương Bác bận rộn chạy đi lên, nhiều như vậy vô lâm nhân sĩ, tự là lấy Vương Bác danh vọng cũng ép không được nhiều như vậy cao thủ. Chỉ thấy Vương Bác la lớn: "Các vị, cấp lão phu một cái mặt mũi, còn mọi người còn chưa tới, xin mọi người chờ chút lát!" Cái nhà này bên trong có rất nhiều thế lực lớn người, còn có rất nhiều ở trong vô lâm tiếng tăm lẫy lừng cao thủ thành danh, Vương Bác cũng không khỏi không trấn an hạ này chút ít người.

Này lúc, Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng bộ mặt mồ hôi chạy tới, vừa nhìn thấy Lý Vân Phi ngồi ở chỗ đó, tự vội vàng chạy tới, Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng chạy đến Lý Vân Phi trước người, thở gấp thô Khí Đạo: "Rốt cuộc tìm được người sư phụ. Người biết hôm nay tại sao có nhiều như vậy vô lâm nhân sĩ tới sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Đương nhiên là bởi vì Thượng Tú Phương còn mọi người muốn biểu diễn a! Bằng không còn bởi vì sao? Vương Bác mặc dù có danh, nhưng năng tuyệt đối không có lớn như vậy hiệu triệu lực."

Khẩu Trọng khoát khoát tay, lại thở dốc một hơi, nói: "Không phải, còn mọi người mặc dù có danh, nhưng rất nhiều cao thủ cũng không thích còn mọi người, lần này nhiều cao thủ như thế tới, là bởi vì nơi này đem có một tràng quyết đấu. Một tràng rất lớn quyết đấu!"

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Ai cùng ai quyết đấu? Cái gì thời điểm quyết đấu?"

Loan Loan kỳ quái nói: "Công tử không biết sao? Hôm nay là Khúc Ngạo cùng Phục Khiên quyết chiến đấy! Vương Bác triệu khai trận này tự hội chính là muốn hai vị này ở chỗ này công bình đánh một trận đấy!"

Từ Từ Lăng nói: "Đúng vậy, đúng vậy! Ta còn nghe Bạt Phong Hàn nói, hần và Khúc Ngạo còn có thù đấy! Lần này, Khúc Ngạo nếu bị thua cũng thì thôi, vạn nhất nếu là hần thắng, Bạt Phong Hàn tự đương trường khiêu chiến Khúc Ngạo! Một quyết Sinh Tử!"

"Cái gì thời điểm Khúc Ngạo cùng Phục Khiên quyết đấu?" Lý Vân Phi vấn đề.

Khẩu Trọng vội la lên: "Lập tức tự muốn đã đánh nhau!" Chúng ta mau đi xem một chút đi! Chúng ta đến bên kia trên lầu, từ nơi nào nhìn thấy rõ!

Lý Vân Phi gật đầu, mang theo đầu chạy lên lầu. Tới rồi trên lầu, Lý Vân Phi nhìn thấy Đơn Uyên Tĩnh, Bạt Phong Hàn, Thác Bạt ngọc, Tổng Sư Đạo bọn họ đều đứng ở nơi đó, thật giống như đang đợi Khúc Ngạo cùng Phục Khiên đánh nhau.

Đám người kia nhìn thấy Lý Vân Phi tới đây, bèn rộn rộ nhường xuất rồi chỗ ngồi cấp Lý Vân Phi. Lý Vân Phi đi tới phía trước nhất, chờ Khúc Ngạo cùng Phục Khiên đến.

Đang lúc này, Khúc Ngạo cùng Phục Khiên từ trong lầu, đi ra, mỗi người phía sau đều mang theo mấy người. Đón Uyển Tinh nhìn thấy kia Khúc Ngạo phía sau mấy người kia, thoáng cái kinh kêu lên, oán hận nói: "Biên Bất Phụ tự đi theo Khúc Ngạo phía sau!"

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Cái(người) nào? Biên Bất Phụ là cái(người) nào?"

Đón Uyển Tinh nhất chỉ Khúc Ngạo phía sau một cái lớn lên xấu xí trung niên nhân, cả giận nói: "Chính là cái kia người, hẳn chính là Biên Bất Phụ! Người giúp ta giết hắn rồi! Người đáp ứng ta quá, giúp ta giết hắn rồi."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta đáp ứng chuyện của người khác, ta nhất định sẽ làm được! Huống chi, chuyện của người cũng là chuyện của ta!"

Mà tràng bên trong Khúc Ngạo cùng Phục Khiên đối với dụng mà đứng, Lý Vân Phi tung người từ trên lầu bay vọt mà hạ. Đứng ở Khúc Ngạo cùng Phục Khiên trong, lạnh lùng nói: "Các người hôm nay quyết đấu, ta ban đầu không nên quấy rầy, nhưng" Lý Vân Phi nhất chỉ Biên Bất Phụ, nói: "Ta đáp ứng quá người khác, muốn giết hắn! Cho nên, các người chờ ta giết hắn rồi, tái đánh đi!" Nói xong, trong tay kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, kiếm tự vững vàng chỉ hướng Biên Bất Phụ.

Biên Bất Phụ bộ mặt sắc mặt giận dữ, kêu lên: "Tiểu tử! Người khẩu khí thật lớn, ta xem người là tại tìm chết. Ta hiện tại tự giết rồi người." Biên Bất Phụ rút ra sau lưng vòng bạc, lấy thế sét đánh lôi đình đánh về phía Lý Vân Phi, trong tay vòng bạc mang theo từng đợt kinh khí tấn công hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi khóe môi nhếch lên một chút cười lạnh, trong tay kiếm tự chặn lại Biên Bất Phụ vòng bạc, trong tay kiếm hóa xuất trăm ngàn đạo kiếm mang, mỗi đạo kiếm mang đều uy lực vô cùng, ở trong tay nổ bung, kiếm kiếm đều tấn công hướng Biên Bất Phụ. Biên Bất Phụ trong tay vòng bạc không ngừng quơ, ngăn trở Lý Vân Phi kiếm mang. Lý Vân Phi trong tay kiếm huy vũ càng lúc càng nhanh. Biên Bất Phụ ngăn cản càng ngày càng cố hết sức. Trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Lý Vân Phi hai mắt mạnh mẽ vừa tròn, kiếm nhanh chóng vừa nhanh rồi lên tới, từng đạo kiếm liên từ Biên Bất Phụ trên mình xẹt qua. Biên Bất Phụ bên cạnh cái kia người, nhìn thấy Biên Bất Phụ cố hết sức vô cùng, vừa rút kiếm cũng tấn công rồi tới đây.

Lý Vân Phi đứng yên bất động, đồng thời chặn lại hai người công kích. Lý Vân Phi căn bản tự không dùng toàn lực, đối phó này hai cái tiểu hỗn tạp, căn bản tự phi không được bao nhiêu khí lực.

Đột nhiên Lý Vân Phi nghe thấy một câu thanh âm "Cái kia người là Thượng Quan Long! Người cẩn thận một chút!" Lý Vân Phi nghe ra, đây là Đón Uyển Tinh thanh âm.

Lý Vân Phi cười khê một tiếng, trong tay kiếm tiếp theo ngăn trở hai người công kích, còn có dư lực nói: "Không có chuyện gì, các người yên tâm!"

Thượng Quan Long kiếm chặt chẽ tiếp theo Lý Vân Phi kiếm thế. Lý Vân Phi hướng phía trước nhảy, trong tay kiếm chặt chẽ tiếp theo Thượng Quan Long kiếm thế. Một kiếm từ Thượng Quan Long bả vai xẹt qua, tóe lên rồi một đạo máu.

Thượng Quan Long bây giờ là sợ, hai người đồng thời xuất thủ, đều hoàn toàn không đứng Lý Vân Phi đối thủ, hẳn tại sao có thể không sợ chứ? Thượng Quan Long hướng phía sau vừa lui tự muốn nhảy ra chiến đoàn. Lý Vân Phi trong tay kiếm khí một cái căng ra, thân hình biến đổi, kiếm khí liên từ Thượng Quan Long trên cổ xẹt qua. Thượng Quan Long hai mắt gắt gao giương, thật giống như căn bản tự không tin mình tự như vậy chết!

Khúc Ngạo nhìn thấy Thượng Quan Long chết thảm, hai mắt mạnh mẽ tròn tròn, đập một cái chân, người tự xông về Lý Vân Phi, song chương vô thanh vô tức đánh về phía rồi Lý Vân Phi sau lưng. Chỉ thấy trên khán đài một trận la mắng. Đều không nghĩ tới Khúc Ngạo thế nhưng vào lúc này đánh lên Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi cũng không hoảng hốt, thân hình vừa chuyển, một tay múa kiếm, một cái tay khác mạnh mẽ đánh ra một chương, tự đánh vào Khúc Ngạo tấn công hướng song chương của mình trên. Hai người bàn tay đánh ở chung một chỗ, Lý Vân Phi vận khởi nội lực, một chương hướng phía trước nhấc lên, Khúc Ngạo thân thể nhao lên một cái, sau đó mạnh mẽ phun ra một ngụm Huyết, người bị Lý Vân Phi một chương này đánh bay ra ngoài. Mà Lý Vân Phi chẳng qua là thân hình lung lay nhao lên một cái. Tay phải kiếm còn tiếp theo cùng Biên Bất Phụ vòng bạc đụng vào nhau.

Mà Biên Bất Phụ nhìn thấy Khúc Ngạo lại bị Lý Vân Phi một chương tự cấp đánh bay, dĩ nhiên sợ. Thật giống như không muốn sống bộ dạng tấn công hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi cho rằng Biên Bất Phụ muốn phải liều mạng rồi. Dĩ nhiên cao hứng. Kiếm thế vừa chuyển, biến thành thủ thế.

Mà Biên Bất Phụ nhìn thấy Lý Vân Phi kiếm thế biến hóa, thoáng cái tự vứt bỏ hạ thủ bên trong vòng bạc. Thân hình lui nhanh, tự muốn chạy trốn.

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 123:: Thượng Tú Phương

Biên Bất Phụ nhìn thấy Lý Vân Phi kiếm thế biến hóa, thoáng cái tự vứt bỏ hạ thủ bên trong vòng bạc. Thân hình lui nhanh, tự muốn chạy trốn. Lý Vân Phi xông tới, Biên Bất Phụ kinh công rõ ràng so ra kém Lý Vân Phi, cho nên, Lý Vân Phi chỉ ở một cái nháy mắt tự đuổi theo rồi Biên Bất Phụ, trường kiếm nhắm thẳng vào Biên Bất Phụ hậu tâm, lập tức Lý Vân Phi kiếm tự muốn đâm vào Biên Bất Phụ thân thể. Đột nhiên một trận cấp tốc tin tức từ Lý Vân Phi phía sau truyền đến.

Lý Vân Phi trên không trung một cái xoay người, một kiếm gọt chặt đứt tấn công tới đây băng găm, mới vừa dĩ nhiên là Loan Loan xuất thủ. Lý Vân Phi cũng không quản vội vả tới đây Loan Loan. Tiếp đó lại một kiếm đâm về rồi Biên Bất Phụ.

Loan Loan la hét nói: "Lý công tử, cấp Loan Loan cái mặt mũi đừng giết hần!"

Lý Vân Phi không có để ý Loan Loan, kiểm thể không thay đổi, vững vàng đâm vào Biên Bất Phụ trong thân thể. Biên Bất Phụ thân hình dừng lại, tựa từ không trung rơi xuống. Trùng điệp ngã xuống đất, sau đó Lý Vân Phi vững vàng rơi xuống, đứng tại Biên Bất Phụ bên người.

Mà Loan Loan cũng từ phía sau chạy tới, dừng ở Lý Vân Phi bên người, đầu tiên là ngồi chồm hổ xuống, cẩn thận nhìn nằm trên mặt đất Biên Bất Phụ, sau đó, từ từ đứng lên, ai oán nhìn Lý Vân Phi, nói: "Lý công tử ngay trước Loan Loan mặt, giết Loan Loan sư thúc, ngươi nhượng Loan Loan làm sao đi đối mặt sư phụ a! Mặc dù, Biên Bất Phụ đúng là đáng chết, thực là, ngươi làm sao cũng nên cấp Chúc sư chút mặt mũi đi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi yên tâm đi! Chúc sư, không nên sẽ quai tội của ngươi, nàng nên biết, ngươi không ngăn cản được ta, cho nên, nàng coi như là trách tội, cũng sẽ trách tội ở tại ta, tuyệt sẽ không trách tội ngươi."

Loan Loan kia ánh mắt u oán nhìn chằm chằm Lý Vân Phi, thanh âm mang theo một chút âm rung, nói: "Loan Loan thật đau lòng a! Người ta là quan tâm ngươi sao? Ngươi làm sao như vậy đâu rồi, đây cũng quá nhượng Loan Loan khổ sở rồi."

Lý Vân Phi trong lòng cười lạnh, này Loan Loan thật là hội diễn hí, nét mặt của nàng, lời của nàng Lý Vân Phi nói gì cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng. Lý Vân Phi nhìn thấy Loan Loan ở chỗ này giả bộ làm rất đau đớn tâm bộ dạng. Cũng tiếp theo cười nói: "Có thể được đến Loan Loan cô nương coi trọng! Nhượng Lý mỗ thật là mừng rỡ vạn phần đấy!"

Loan Loan cười khẽ một tiếng, nói: "Chán, công tử giết Loan Loan sư thúc, ngươi nhượng Loan Loan làm sao bây giờ đâu. Sư phụ nhất định sẽ tìm ngươi phiền toái, đến lúc đó, chúng ta Ma Môn cùng ngươi hợp tác, rất có thể tựa muốn từ nơi này chặt đứt. Công tử vì nữ nhân, đáng giá không?"

Lý Vân Phi nhàn nhạt cười nói: "Đáng giá không? Dĩ nhiên đáng giá! Ta đáp ứng người gia sự tình, nhất định sẽ làm tốt! Đây chính là ta tính cách!"

Loan Loan hừ một tiếng, nói: "Tốt lắm! Ngươi tựa đợi(các loại) sư phó của ta tới tìm ngươi đi!" Nói hết liền tiếp ngay cả cũng không thèm nhìn tới chết trên mặt đất Biên Bất Phụ, xoay người tựa bay trở về đám người.

Lý Vân Phi cười cười, cũng không ngăn cản trước nàng, sau đó tựa phi thân trở lại đám người bên trong. Đôn Uyển Tinh trong mắt mang nước mắt nhìn Lý Vân Phi, sau đó, gắt gao ôm lấy Lý Vân Phi. Nước mắt không ngừng chảy xuống, đem Lý Vân Phi y phục đều cấp làm ướt.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng sờ sờ Đôn Uyển Tinh tóc, cười cười nói: "Ngu cô nương! Khóc cái gì nha! Đây là chuyện tốt a, ngươi không đúng nhượng ta giúp ngươi giết Biên Bất Phụ sao? Hiện tại hần chết rồi, ngươi nên cao hứng a! Đừng khóc."

Đôn Uyển Tinh cầm chống đỡ tại Lý Vân Phi trên vai, mang theo âm rung nói: "Vân Phi, cảm ơn ngươi! Thật cảm ơn ngươi. Ngươi ban đầu không nên là(vì) rồi chuyện của chúng ta đắc tội Ma Môn. Kỳ thực, ngươi cùng vốn là không nợ chúng ta cái gì? Lúc ấy, là ngươi tự mình chạy đến trên thuyền của chúng ta. Chúng ta thật là làm không đến làm. Chẳng qua là, ngươi lúc ấy rất lớn tức nói phải giúp chúng ta làm ba chuyện! Kỳ thực, chúng ta căn bản cũng không có muốn ngươi báo đáp chúng ta. Về sau, mẹ ta xem ngươi cuồng vọng như vậy, tựa cấp ra ngươi giết Biên Bất Phụ khó như vậy đề! Muốn làm khó dễ ngươi. Không nghĩ tới ngươi thật giết chết rồi Biên Bất Phụ. Chúng ta mẹ con sớm tựa muốn giết hần. Hần hành động, tựa là chết một trăm lần cũng bắt quá phân!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không nói hần, ngươi cao hứng điểm. Nguyên vọng đạt thành rồi, ngươi nên cao hứng a! Xem một chút ngươi, đều khóc thành Tiểu Hoa mèo! Đừng khóc, ngươi xem một chút, người khác đều ở xem ngươi đấy!"

Đôn Uyển Tinh vừa nghe này nói, lập tức đẩy ra Lý Vân Phi, xoa xoa khóe mắt nước mắt. Xấu hổ quăn chéo áo. Lý Vân Phi nhẹ nhàng hướng xuống dưới vừa nhìn, này! Cái kia Khúc Ngao cùng Phục Khiên đều biến mất.

Lý Vân Phi kéo qua Bạt Phong Hàn, vấn đạo: "Khúc Ngao cùng Phục Khiên bọn họ nhỉ? Không quyết đấu. Làm sao không gặp sao?"

Bạt Phong Hàn phiên trừ bạch nhãn nói: "Khúc Ngao mới vừa bị ngươi một chương đã thương. Ngươi cho rằng bọn họ còn có thể đánh lên tới sao?"

Lý Vân Phi kỳ quái nói: "Nếu Khúc Ngao cùng Phục Khiên đánh không dậy nổi rồi. Các ngươi vẫn còn ở nơi này làm gì, làm sao không tiêu tan mở đất! Tự ở chung một chỗ chơi thật khá a?"

Bạt Phong Hàn nhún nhún vai nói: "Mọi người xem không tới Khúc Ngao cùng Phục Khiên quyết đấu, không là vừa mới nhìn ngươi cùng ba người kia đánh nhau sao? Này có thể sánh bằng Khúc Ngao cùng Phục Khiên quyết đấu càng thêm ưu việt đấy! Biên Bất Phụ, Khúc Ngao cùng Thượng Quan Long ba người đều là nhất đẳng cao thủ! Bị ngươi đã thương một cái, đánh chết hai cái. Đây nên nhiều ưu việt a! Mọi người hiện tại cũng tại hiểu được các ngươi mới vừa đánh một trận đấy! Lần này tên của ngươi đầu thực là thắng truy đuổi ba đại Tông Sư đấy! Ngươi vốn là trên giang hồ hiện tại trẻ tuổi thứ Trường Số 1 tay, hiện tại nhưng tựa càng thêm lợi hại!"

Lý Vân Phi cười cười vừa muốn nói chuyện, này lúc, một trận duyên dáng tiếng ca truyền tới. Thanh âm quả thực như tiếng trời thông thường một loại, nhẹ nhàng bay vào rồi Lý Vân Phi trong tai. Lý Vân Phi nhắm mắt lại, nghe ưu mỹ này tiếng ca. Trong lòng thể nhưng phiêu khởi rồi nhàn nhạt sầu bi! Lý Vân Phi bỗng không tinh thông âm nhạc. Thực là, nghe Thượng Tú Phương tiếng ca, Lý Vân Phi lại có thể cảm giác được Thượng Tú Phương trong lòng sầu bi!

Lý Vân Phi nhìn một chút chu vi đều chìm đắm trong Thượng Tú Phương trong tiếng ca mọi người, bọn họ nên cũng có thể nghe ra này trong tiếng ca nhàn nhạt sầu bi! Mọi người đều chìm đắm trong loại này mê người trong không khí.

Thượng Tú Phương thanh âm chậm rãi dừng lại, tất cả mọi người còn chìm đắm trong loại này tuyệt vời âm nhạc bên trong, không muốn tỉnh lại! Chậm rãi

tất cả mọi người chậm rãi tỉnh lại, ban đầu an tĩnh giống như là không có một bóng người trong viện. Thanh âm mạnh mẽ lớn lên.

Lý Vân Phi ngẩng đầu, nhìn hướng thanh âm truyền đến địa phương, đứng ở chỗ đó người là cái xinh đẹp vô cùng nữ nhân. Thượng Tú Phụng lẳng lẳng đứng ở nơi đó, giống như là từ trong giấc mộng thâm thúy u cốc đi tới phạm trần kiều tiên từ hạ phạm loại xuất hiện ở tại mọi người trước mắt lúc, toàn bộ viện từ bên trong, bất luận nam nữ, ánh mắt cũng không thể từ nơi này điên đảo chúng sanh danh kỹ hơi rời đi.

Lý Vân Phi gặp qua Sư Phi Huyền cùng Loan Loan. Lúc ấy Lý Vân Phi tâm lý tự cho là hai nữ nhân này chính là hắn gặp qua có cao nhất đặc sắc, xinh đẹp nhất hai nữ tử rồi. Thực là thấy Thượng Tú Phụng sau, Lý Vân Phi tự cảm giác mình sai lầm rồi.

Thượng Tú Phụng vừa có thể làm người vang lên Sư Phi Huyền kia thanh nhã như tiên thiên sinh lệ chất; đồng thời cũng có Loan Loan cái chủng loại kia mê mê mang mang thần bí đẹp, hợp mà hình thành một loại khác không kém chút nào ở tại năng hai người đặc dị phong tư. Thậm chí so sánh hai người còn muốn xuất sắc.

Nhất khiến người khuynh đảo trừ ra nàng kia thon dài cân xứng tư thái, dáng vẻ muôn vàn cử chỉ vẻ mặt ngoài, thay đổi người chính là nàng kia đối với có thể hồn xiêu phách lạc song đồng, hàm tình mạch mạch ánh mắt phối hợp với khỏe môi hơi ngượng ngùng tràn đầy nụ cười nhẹ nhàng, căn bản cũng không có nam nhân có thể ngăn cản được.

Lý Vân Phi gặp qua cùng Thượng Tú Phụng nổi danh Thạch Thanh Huyền. Thực là, Thạch Thanh Huyền luôn luôn mang theo một trương đầy nhập cánh ve sâu mặt nạ, về phần Thạch Thanh Huyền chân chính bộ dáng. Lý Vân Phi tự không có chân chính thấy.

Lúc này tiếng nhạc thanh bỗng nhiên lại lên, một thân tố Hoàng áo lưới, xanh nhạt áo choàng Thượng Tú Phụng, tự như vậy ngoài tất cả người ngoài ý liệu vừa múa vừa hát lên tới.

Lý Vân Phi ban đầu chìm đắm trong loại này trong không khí, mà lúc này hắn mới nhìn rõ ràng Thượng Tú Phụng trên mặt ngọc không có bày trên nửa điểm son phấn, nhưng là của nàng mặt mày như ban ngày, so với bất luận cái gì trang điểm đậm đặc tươi đẹp bôi cũng muốn giỏi hơn nhìn trăm ngàn lần.

Cũng không biết Thượng Tú Phụng là hay không mới từ hồ tắm đi ra, không có mang theo bất luận cái gì trang sức. Tự như vậy tùy ý vẫn ở trên đầu mái tóc, vẫn thấy ẩn hiện thủy quang, tinh khiết đẹp khiết đặc làm lòng người say.

Thượng Tú Phụng lại bắt đầu hát nói: "Châu lệ rồi rít thấp Khi La, thiếu niên công tử phụ ân nhiều. Ban đầu tỷ muội rõ ràng đạo, Mặc đem thật lòng quá cùng hắn. Cẩn thận suy nghĩ trước, mong biết nghe thấy giải được chứ."

Nàng lần này thanh nhạc bên trong không giống vừa mới đồng dạng tiết lộ ra sầu bi, lại mang theo một loại mặc kệ, lười nhác mà ám thấu thâm u chút - ý vị, có khác một phen không ai so sánh được rõ ràng nhẹ nhàng tình diệu, giọng hát kỹ xảo đều không có nửa điểm có thể cung cấp bất bẻ tì vết, phối hợp động lòng người biểu tình, ai có thể không làm chỉ động dung.

Tiếng ca lại đem tại chỗ mọi người đưa vào rồi một cái âm nhạc kỳ dị hoàn cảnh trong, nàng kia uyển chuyển mê người tiếng nói, xuyên thấu qua bất đồng ngón giọng làn điệu, bày biện ra nào đó phong phú nhiều vẻ, lại lệnh người khó mà nắm lấy sâu càng mùi vị, lưỡng lự chỗ thương thế cảm hoài, dường như mệnh mỏng thủy triều loại đem toàn bộ tâm linh người đại địa toàn bộ chìm tới không có đỉnh.

Mới vừa sầu bi, hiện tại mặc kệ, lười nhác. Mặc dù cũng không giống nhau, nhưng cũng có thể khiến cho Lý Vân Phi không thể tự mình. Nàng cái chủng loại kia "Lười lên họa mày ngài, chuẩn bị trang rửa mặt trẻ." Về tại lơ đãng toát ra tới. Lý Vân Phi cũng sờ nhìn Thượng Tú Phụng, một khúc vừa cuối cùng. Không thể tự mình!

Cách sau một hồi khá lâu, toàn trường mới phát ra như sấm tiếng vỗ tay, không tự chủ lộn xộn dồn tưng khen vui mừng từ. Lý Vân Phi nhẹ nhàng hô rồi khẩu khí, lớn tiếng nói: "Cái này khúc chỉ ứng với trời cao có, nhân gian kia đặc vài lần nghe thấy. Không biết còn mọi người có thể hay không nói cho tại hạ, cái này khúc là xuất từ người phương nào số lượng! Nhưng lại tuyệt vời như vậy!"

Thượng Tú Phụng nhẹ nhàng đầu đẹp, hiện lộ ra như như thiên nga duyên dáng thon dài cổ trắng, ôn nhu đáp: "Công tử thỉnh chờ chờ cười, cái này khúc là thiếp thân sáng chế."

Lý Vân Phi thở dài miệng Khi Đạo: "Nghe rồi mọi người tiếng ca, sau này nếu là nghe không được rồi, vậy phải làm thế nào!" Lý Vân Phi vừa dứt lời, tự cảm giác phần eo của mình truyền đến một trận mãnh liệt đau nhức! Cúi đầu vừa nhìn, Đơn Uyển Tĩnh một chi ngọc thủ, ôn nhu nắm tại rồi Lý Vân Phi ngang hông.

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết, Đơn Uyển Tĩnh nàng ghen tị. Tại một nữ nhân trước mặt tán dương một nữ nhân khác, quả nhiên là không lựa chọn sáng suốt!

Tự tại Lý Vân Phi chịu đựng Đơn Uyển Tĩnh ôn nhu công kích lúc. Thượng Tú Phụng thanh âm cũng truyền tới "Nếu là công tử nghĩ nghe nữa tiểu nữ tử tiếng ca, kia tự nhiều hơn năng tiểu nữ tử trắng, như vậy không phải có thể đón thêm trước nghe được tiểu nữ tử tiếng ca sao?"

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 124:: quan hệ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 124:: quan hệ

Lý Vân Phi cảm giác được phần eo của mình càng ngày càng đau, đó là bởi vì Đôn Uyển Tinh ngón tay bấm càng ngày càng nặng. Gắt gao nhón tại Lý Vân Phi ngang hông. Lý Vân Phi cười khổ gục ở Đôn Uyển Tinh bên tai, thấp giọng nói: "Đừng ghen tị, đây chỉ là tràng diện nói! Nhẹ một chút, người chung quanh đều ở nhìn đâu."

Đôn Uyển Tinh tay thoáng cái rụt xuống tới. Sau đó, thật cẩn thận nhìn chung quanh người. Nhìn thấy người chung quanh cũng không có nhìn hướng nàng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Bất quá, cũng không dám tái bấm Lý Vân Phi thất lưng rồi.

Lý Vân Phi cười cười, lớn tiếng đối với Thượng Tú Phương nói: "Kia tại hạ lần sau nhất định đi nhìn còn mọi người biểu diễn. Ta tin tưởng, còn mọi người lần sau biểu diễn nhất định sẽ so sánh lần này biểu diễn càng thêm ưu việt!"

Thượng Tú Phương cười cười không nói chuyện. Mà Vương Bác đứng dậy, vận khí nội lực nói: "Mọi người đều thường thức còn mọi người ca múa! Ta nghĩ còn mọi người hiện tại hẳn là mệt chết đi rồi, chúng ta khiến cho còn mọi người hồi đi nghỉ ngơi. Ta ở đại sảnh chuẩn bị xong thức ăn! Hi vọng mọi người cũng có thể ăn được uống hảo!" Mà Thượng Tú Phương cũng nói tiếng xin lỗi, đi trở về phòng của mình.

Lý Vân Phi hướng về phía người chung quanh một nhóm người nói: "Các người trước ở chỗ này đại biểu chúng ta tham gia yến hội! Ta cùng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn đi về trước! Chúng ta có một ít chuyện muốn làm!" Sau đó, Lý Vân Phi hướng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn làm cái ánh mắt, mang theo đầu đi ra ngoài cửa. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng bọn họ cũng đều đi theo Lý Vân Phi phía sau đi ra ngoài.

Khấu Trọng mấy bước chạy tới, lặng lẽ vấn đạo: "Sư phụ, làm sao hiện tại đã đi a! Chúng ta ăn cơm xong lại đi đi!"

Lý Vân Phi một cái tát vỗ vào Khấu Trọng đầu bên trên, cả giận nói: "Người chỉ có biết ăn thôi đồ! Người không có phát hiện ta mới vừa đem người của Ma môn quét sạch rồi hai cái, đã thương một cái sao?"

Khấu Trọng nghi ngờ nói: "Đúng a! Đã giết thì đã giết đi! Lại không là lần đầu tiên giết người! Ta xem sư phụ người cũng không có để ý a!"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Giết bọn họ là rất đơn giản! Nhưng, Loạn Loạn ở nơi đó! Nàng nhất định sẽ đem chuyện này nói cho Chúc Ngọc Nghiên. Coi như là nàng không nói cho Chúc Ngọc Nghiên, Chúc Ngọc Nghiên cũng sẽ biết."

Từ Từ Lăng chen miệng nói: "Nàng biết thì thế nào? Không sao cả a! Nga! Sư phụ người là sợ Chúc Ngọc Nghiên sẽ ra ngoài tìm làm phiền người! Ta nhớ quá nghe Loạn Loạn cô nương nói qua, cái kia gọi Biến Bất Phụ người hình như là Loạn Loạn sư thúc a! Như vậy chúng ta không mà đắc tội với người của Ma môn sao? Kia. . ."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đúng a! Những thứ khác còn không sao cả, nhưng là kế hoạch của chúng ta đã thay đổi. Ta hiện tại giết người của Ma môn, coi như là Chúc Ngọc Nghiên không quan tâm cái này Biến Bất Phụ, nhưng, chúng ta cũng không có thể tin tưởng Chúc Ngọc Nghiên rồi. Nếu là hẳn tại chúng ta trộm Hoà Thị Bích lúc chà cái hoa dạng! Vậy chúng ta tự chết không có chỗ chôn rồi. Cho nên, chúng ta bây giờ trở về khách sạn, thương lượng một chút, đổi cái kế hoạch!"

Bạt Phong Hàn gật đầu, nói: "Chúng ta là muốn đổi cái kế hoạch! Nhưng, chúng ta muốn làm sao đổi a!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Đội(các loại) trở lại khách sạn rồi nói sau! Ta nghĩ Chúc Ngọc Nghiên hiện tại nhất định tại khách sạn chờ chúng ta đây!"

Khấu Trọng vấn đạo: "Kia Chúc Ngọc Nghiên tại sao không đi Mạn Thanh viện tìm chúng ta đây! Người của chúng ta mới vừa không phải đều ở nơi đó sao? Với lại, Chúc Ngọc Nghiên nếu là ở nơi đó xuất hiện, mọi người cũng có thể cảm nhận được Ma Môn lực ảnh hưởng a!"

Lý Vân Phi liếc mắt nói: "Người đây tự không cần lo rồi!" Chẳng lẽ muốn tự mình nói cho bọn hắn biết. Đôn Uyển Tinh là Chúc Ngọc Nghiên ngoại tôn nữ a!

Quả nhiên, Lý Vân Phi suy đoán thành lập, Chúc Ngọc Nghiên quả nhiên tại Lý Vân Phi ở nhà kia khách sạn chờ Lý Vân Phi bọn họ đến. Chúc Ngọc Nghiên ngồi thẳng ở trong đại sảnh, đứng phía sau lần trước tới kia mấy mỹ nữ. Đều ở nơi đó lẳng lặng cùng đợi, toàn bộ trong đại sảnh trừ ra Chúc Ngọc Nghiên cùng nàng mang đến người ra, không có một người. Lộ ra vẻ rất là không đành. Mà chương quỹ cùng tiểu nhị đều núp ở trước sân khấu, liên tiếp ngay cả tiến lên gọi can đảm cũng không có, có lẽ là đám người kia khí thế rất mạnh, đem người đều hù dọa chạy. Có lẽ là bọn họ đem người đều cưỡng chế đi dời rồi. Đây chút ít tự không biết được.

Lý Vân Phi cười cười, đi tới, nhẹ nhàng ngồi xuống, an vị tại Chúc Ngọc Nghiên đối diện, mà Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn cũng đều lẳng lặng đứng tại Lý Vân Phi phía sau.

Chúc Ngọc Nghiên tự vững vàng ngồi ở chỗ đó, gắt gao ngoảnh chừng Lý Vân Phi, mà Lý Vân Phi cũng cười híp mắt nhìn Chúc Ngọc Nghiên, hai người cứ như vậy lẳng lặng lẫn nhau nhìn, cũng không có mở miệng nói chuyện.

Không biết qua bao lâu, Chúc Ngọc Nghiên chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi tự không ngờ cho ta cái bàn giao? Ngươi mới vừa cùng ta có một cái hợp tác, đảo mắt tự giết rồi người của ta, bây giờ nhìn thấy ta còn một câu nói đều không nói! Ngươi tự không có lời gì cùng ta nói?"

Lý Vân Phi sắc mặt không thay đổi, lớn tiếng kêu lên: "Tiểu nhị, bên trên hồ trà ngon, nhớ kỹ, muốn tốt nhất trà a!"

Này lúc, Chúc Ngọc Nghiên phía sau một người trung niên mỹ nữ rất cục không nhìn được, vỗ mạnh một cái cái bàn, phần nộ quát: "Tiểu tử! Ngươi sống đủ rồi! Dám như vậy hướng về phía chuông giáo nói chuyện. Ta giết ngươi!"

Lý Vân Phi lẳng lặng nhìn Chúc Ngọc Nghiên, nhẹ nhàng nói: " "Âm Hậu" chính là như vậy quân giáo thủ hạ chính là. Ngươi đều không nói chuyện, nàng tự cướp lời rồi, tự ngươi nói nói nhìn, mặt mũi của ngươi đi đâu rồi."

Chúc Ngọc Nghiên xoay người nhìn một chút nói chuyện trúng tuyển năm mỹ phụ, một câu nói cũng không nói. Trung niên mỹ phụ kia ngược lại hù dọa bịch một tiếng quỹ cái tới, nom nóp lo sợ nói: "Tôn chủ tha mạng a! Ta chỉ là không phục cái tiểu tử này lớn lối! Không có chút nào muốn ngỗ nghịch tôn chủ ý tứ! Tôn chủ tha mạng a!"

Chúc Ngọc Nghiên thân nhiên nói: "Trở về, tự mình lĩnh phạt đi! Lần sau, đừng vọng động như vậy rồi." Trung niên mỹ phụ kia, nghe thấy Chúc Ngọc Nghiên lời nói nói lòng miệng Khí Đạo: "Cám ơn tôn chủ tha mạng, cám ơn tôn chủ tha mạng!"

Chúc Ngọc Nghiên cười cười, nói: "Lý công tử còn không có nói muốn nói cùng?"

Lý Vân Phi bung lên mới vừa tiểu nhị đi lên bình trà, đầy một chén trà, nhẹ nhàng uống một hớp, để xuống cái chén, hướng về phía phía sau Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn nói: "Ba người các ngươi đi ra ngoài trước bỗng chỗ! Ta có lời muốn cùng Chúc sư nói!"

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn đáp một tiếng, tự đi ra ngoài. Chúc Ngọc Nghiên cũng nhìn phía sau Loan Loan, trắng Thanh nhi còn có kia cái trung niên mỹ phụ. Các nàng ba cái lập tức minh bạch, đều gắt gao nhìn Lý Vân Phi chậm rì rì đi ra ngoài.

Lý Vân Phi nhìn thấy toàn bộ đại sảnh tự hấn và Chúc Ngọc Nghiên tại, lại cấp Chúc Ngọc Nghiên đầy một chén trà, sau đó, cười nói: "Chúc sư không cần tức giận như vậy! Chúng ta có thể tiếp theo hợp tác a!"

Chúc Ngọc Nghiên thân nhiên nói: "Ngươi giết ta người trong Ma môn, còn muốn tiếp tục cùng ta hợp tác, ngươi chẳng lẽ cho là ta là giấy đẩy sao? Chúng ta nếu là tiếp theo hợp tác, ta còn có cái gì thể diện thấy thủ hạ. Chẳng lẽ ta Chúc Ngọc Nghiên liên tiếp ngay cả ta thủ hạ của mình Đồ hộ không thể sao?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Chúc sư đừng giả bộ, ta biết ngươi cũng không có tức giận! Ta cũng biết ngươi sớm tự muốn giết Biên Bất Phụ. Chỉ bất quá, nàng là sư đệ của ngươi, ngươi không có làm tự mình động thủ mà thôi!"

Chúc Ngọc Nghiên cau mày, nói: "Ngươi nói gì ngu nói! Ngươi cũng nói Biên Bất Phụ là ta sư đệ! Ta làm sao lại nghĩ giết hấn rồi nhỉ? Đừng nói này chút ít mê sáng rồi!"

Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Ngươi biết thắng tuyệt tại nữ nhân bên cạnh ta là ai chẳng?"

Chúc Ngọc Nghiên cả giận nói: "Ta quân ngươi nữ nhân bên cạnh là ai a? Ta hiện tại chẳng qua là muốn ngươi cho ta một cái công đạo! Ngươi tại sao muốn giết Biên Bất Phụ cùng Thượng Quan Long?"

Lý Vân Phi cười nói: "Bên cạnh ta người đàn bà kia gọi Đơn Uyển Tinh! Mà để cho ta giết Biên Bất Phụ cái kia người tự là Đơn Uyển Tinh mẫu thân —— Đơn Mỹ Tiên."

"Mỹ Tiên?" Chúc Ngọc Nghiên thở dài, nói: "Là (vâng, đúng) Mỹ Tiên nhượng ngươi giết Biên Bất Phụ ?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ! Nàng từng là coi như là đã cứu ta, ta đáp ứng nàng giết Biên Bất Phụ! Cho nên, ta nhìn thấy Biên Bất Phụ, mà Đơn Uyển Tinh lại ở bên cạnh ta, cho nên, ta tự giết rồi hấn!"

Chúc Ngọc Nghiên gắt gao nhìn Lý Vân Phi, nói: "Ngươi cùng Đơn Uyển Tinh là quan hệ như thế nào?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Cái đó và ngươi lại có quan hệ gì?"

Vừa mới một cái thắng không có có phản ứng gì Chúc Ngọc Nghiên, hiện tại sắc mặt bắt đầu khó coi, nghiêng răng nghiêng lợi hung hăng nói: "Lý Vân Phi, ngươi tốt nhất nói cho ta, ngươi dụ dỗ tính có quan hệ gì? Không nên ép ta xuất thủ!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Uyển Tinh? Ngươi liên tiếp ngay cả nàng là ai cũng không biết! Gọi đặc dễ nghe như vậy! Nàng lại cùng ngươi có quan hệ gì?"

Chúc Ngọc Nghiên cả giận nói: "Ngươi biết cái gì? Đơn Uyển Tinh là ta. . ." Nói tới đây Chúc Ngọc Nghiên ngừng lại, không nói thêm gì nữa. Rất rõ ràng Chúc Ngọc Nghiên không muốn nói ra nàng cùng Đơn Uyển Tinh quan hệ!

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Ngươi cho rằng ta không biết ngươi cùng Đơn Uyển Tinh quan hệ?"

Chúc Ngọc Nghiên cả kinh kêu lên: "Ngươi biết? Cái này không thể nào. Mỹ Tiên không sẽ nói cho ngươi biết ! Chuyện này, không có người nào biết

đến."

Lý Vân Phi cười nói: "Đon Mỹ Tiên là nữ nhi của ngươi đi? Mà Đon Uyển Tinh là ngoại tôn của ngươi nữ có đúng hay không!" Lý Vân Phi nhìn vóc người đẹp vô hình cho Chúc Ngọc Nghiên, nuốt nhỏ nước miếng. Kỳ thực, hẳn nhìn thấy Chúc Ngọc Nghiên sau, tự có một loại nghĩ. Đây Chúc Ngọc Nghiên một chút cũng không giống như là có một nữ nhi người. Vóc người, gương mặt, thấy thế nào đều giống như cái ba mươi tuổi tả hữu nữ nhân. Ai có thể nghĩ tới đây Chúc Ngọc Nghiên là một nữ nhân mẫu thân. Một nữ nhân bà ngoại.

Chúc Ngọc Nghiên cắn răng vấn đạo: "Ngươi là làm sao mà biết được? Chẳng lẽ là Mỹ Tiên cùng ngươi nói? Cái này không thể nào. Nàng hận ta như vậy. Nàng là sẽ không cùng ngươi nói. Nói, ngươi là làm sao mà biết được. Nói nhanh một chút!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Nói thật! Đây trên giang hồ rất nhiều chuyện ta cũng biết! Rất sớm trước kia ta sẽ biết. Đon Mỹ Tiên nàng không có nói cho ta. Nàng thật giống như cũng không có nói cho Đon Uyển Tinh. Bởi vì Uyển Tinh nàng cho tới bây giờ không cùng ta nói rồi."

Chúc Ngọc Nghiên gất gao ngó chừng Lý Vân Phi nói: "Ngươi nói Uyển Tinh, ngươi đây là ý gì? Ngươi dụ dỗ tình có quan hệ gì! Nói!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta rất thích Đon Uyển Tinh, mà Đon Uyển Tinh cũng rất yêu thích ta. Ngươi nói, chúng ta là quan hệ như thế nào?"

Chúc Ngọc Nghiên thờ dài, nói: "Nếu là Đon Mỹ Tiên nhượng ngươi giết Biên Bất Phụ. Ta cũng vậy tự không truy cứu rồi. Ngươi nhớ kỹ, muốn hảo hảo đối đãi Uyển Tinh! Ngươi nếu là thật xin lỗi nàng, ta nhưng cũng sẽ không đơn giản như vậy hãy bỏ qua ngươi. Ta cũng là thật xin lỗi Mỹ Tiên dụ dỗ tình a. Nếu như vậy, chúng ta hợp tác giữ nguyên kế hoạch bắt đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125:: đồng miếu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 125:: đồng miếu

Lý Vân Phi nhẹ nhàng cười cười, nhìn thần sắc lơ mơ Chúc Ngọc Nghiên, nâng chung trà lên uống một hớp. chậm rãi nói: "Tốt lắm! Chúng ta ngày mai theo kế hoạch hành vi! Về phần ta cùng Đon Uyển Tinh sự tình, ngươi cứ yên tâm đi! Ta sẽ hảo hảo đối với nàng "

Chúc Ngọc Nghiên gất đầu, trầm giọng nói: "Tiểu tử, ngươi tốt nhất nói được là làm được! Bằng không đến lúc đó, cũng đừng trách ta lòng dạ độc ác rồi." Nói xong, cũng không quay đầu lại tiêu sái ra khách sạn. Lý Vân Phi thật sâu nhìn đã đi ra khách sạn Chúc Ngọc Nghiên. Một lúc lâu, một lúc lâu!

Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn nhìn thấy Chúc Ngọc Nghiên đã đi rồi, vội vàng chạy đi vào. Khẩu Trọng tự là cái tính nôn nóng, vừa tiến đến tự hỏi vội: "Su phụ! Ngươi cùng Chúc Ngọc Nghiên nói những thứ gì nhỉ? Thời gian dài như vậy? Còn muốn chúng ta đều đi ra ngoài?"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Chuyện này, ngươi tự chờ hỏi! Ta cũng sẽ không cùng ngươi nói. Ta cùng Ma Môn sự tình đã giải quyết xong. Chúc Ngọc Nghiên không có ý định truy cứu ta giết Biên Bất Phụ chuyện!"

Bạt Phong Hàn kỳ quái nói: "Lấy người trong Ma môn ngang ngược can rở tính cách, này làm sao có thể đơn giản như vậy coi như xong nhỉ? Huống chi người giết vẫn là "Âm Hậu" su đệ! Nàng tuyệt đối không thể nào cứ như vậy coi là rồi, ngươi cần thận một chút, nàng nhất định sẽ âm thầm hạ thủ."

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi yên tâm đi! Chúc Ngọc Nghiên sớm tự đối với Biên Bất Phụ có điều ghét, ta giết Biên Bất Phụ, Chúc Ngọc Nghiên trong lòng nhất định sẽ thật cao hứng. Huống chi, để cho ta giết Biên Bất Phụ người vẫn cùng Chúc Ngọc Nghiên có chút quan hệ!"

Từ Từ Lăng cả kinh kêu lên: "Su phụ! Su nương vẫn cùng Chúc Ngọc Nghiên có quan hệ? Các nàng có thể có quan hệ gì?" Từ Từ Lăng vừa nói xong, ba người này tự dùng ba song móng đợi ánh mắt nhìn Lý Vân Phi, trong mắt mang theo nồng đậm tò mò!

Lý Vân Phi tức dờ khóc dờ cười, đám người kia cái gì thời điểm biến thành như vậy Bất Quái rồi. Cho nên dùng một loại không nhìn được khẩu khí, nói: "Các ngươi tự đừng nghe, nói thiệt cho các ngươi biết! Ta tuyệt đối sẽ không nói, các ngươi đừng hi vọng đi!"

Khẩu Trọng mang trên mặt thất vọng, dùng một loại như đưa đám khẩu khí, nói: "Vậy bây giờ lấy trộm Hoà Thị Bích kế hoạch, chúng ta tự giữ nguyên kế hoạch hành vi a?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Không, chúng ta đổi kế hoạch, khuya hôm nay đi trộm Hoà Thị Bích!"

Khẩu Trọng kỳ quái nói: "Su phụ, ngươi mới vừa cùng Chúc Ngọc Nghiên ở chung một chỗ nói chuyện chính là muốn đổi kế hoạch? Tại sao muốn đổi, kế hoạch rất tốt a!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Không, ta cùng Chúc Ngọc Nghiên nói kế hoạch là minh lúc trời tối! Bất quá, ta không có ý định theo như cái kế hoạch này hành vi!"

"Thực là, sư phụ ngươi mới vừa không phải nói cùng Ma Môn đã hòa giải sao?" Từ Từ Lăng kỳ quái hỏi: "Giải hòa rồi, vậy còn tại sao muốn thay đổi kế hoạch? Chúng ta nguyên kế hoạch rất an toàn a! Nếu là đổi thành khuya hôm nay, vậy chúng ta muốn đổi mặt nhiều như vậy cao thủ. Quá nguy hiểm!"

Lý Vân Phi cười đắc ý rồi cười nói: "Ngươi sai lầm rồi, nói thật, người của Ma môn, ta không tin được, bọn họ không biết, ta đã sớm biết bọn họ phải người đến giám thị ta, ta cho tới nay đều giả bộ làm không có phát hiện. Cùng các ngươi nói chuyện lúc cũng nói muốn cùng Ma Môn hợp tác. Quả nhiên, Chúc Ngọc Nghiên tới gặp ta. Ta cho nên ở trước mặt nàng nói ta muốn đoạt Hoà Thị Bích. Như vậy để cho hẳn cho là ta là một cái tự đại người, như vậy, nàng tự sẽ cho rằng ta hảo thảo túng! Hừ! Ta làm sao lại không biết, Hoà Thị Bích nào tốt như vậy đoạt."

Khấu Trọng sờ sờ đầu nói: "Giám thị người của chúng ta? Người nào? Ta làm sao không biết! Còn có, ngươi trước kia làm cái kế hoạch kia lại là chuyện gì xảy ra?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi làm sao sẽ biết? Chúng ta gian phòng cách vách đều là người của Ma môn. Bọn họ thường xuyên gục ở trên tường nghe chúng ta trong phòng động tĩnh! Ta đã sớm biết. Với lại, cho tới bây giờ bọn họ cũng còn tại! Về phần kế hoạch của ta đó là đương nhiên là dùng tới mê hoặc địch nhân. Vương Thế Sung cũng không là vật gì tốt. Hắn cũng là tại lợi dụng chúng ta."

Khấu Trọng thoáng cái đứng lên, nói: "Ta đi dạy dỗ bọn họ." Kéo Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn tự hướng nhà ở địa phương chạy đi.

Lý Vân Phi gật đầu, nhẹ giọng nói: "Các ngươi phải nhớ kỹ, không làm cho bọn họ có một cái người chạy! Nếu không, kế hoạch của chúng ta tự thất bại!"

Nửa nén hương thời gian không tới, Khấu Trọng tự chạy tới đại sảnh, kéo Lý Vân Phi, nói: "Sư phụ, làm xong rồi, chúng ta đem bọn họ đều làm tốt rồi. Toàn bộ bắt lại, cột vào trong một cái phòng rồi."

Lý Vân Phi thoả mãn cười cười, lấy nội công của hắn dĩ nhiên biết, những thứ kia Ma Môn mật thám đều đã bắt được, một cái cũng không có chạy mất. Cho nên, đứng lên, theo Khấu Trọng tới rồi nhốt Ma Môn mật thám gian phòng.

Tổng cộng có sáu cái(người) mật thám cũng bị gắt gao trói lại. Trong miệng đều nhét người bô trí mạng, khiến cái này người đều nói không ra lời. Này mấy người đều không ngừng "Ồ ồ" kêu. Lý Vân Phi rút ra trong đó một người trong miệng bô trí mạng. Khẽ cười nói: "Ngươi có lời gì muốn nói?"

Người nọ một bộ sợ bộ dạng nói: "Các vị Đại vương, các ngươi muốn bao nhiêu tiền, ta cho ngươi, đừng có giết ta. Ta có tiền, ta có tiền!"

Lý Vân Phi "Bỏ nhào" một tiếng bật cười, sau đó buồn bực nói: "Ta đừng tiền!"

Kia nhân lập tức cầu khẩn nói: "Đại gia đừng tiền, kia phải như thế nào? Chỉ cần đại gia nói ra, ta có, ta tất cả đều cấp các đại gia."

Lý Vân Phi cái ghế đem tại kia người trước người, ngồi xuống, cười nói: "Ngươi giả bộ cái gì nha? Không làm con hát thật là nhân tài không được trọng dụng rồi. Ngươi là làm cái gì, ta đã biết rồi, ngươi tự chó chứa rồi. Ta nhượng nói chuyện với ngươi, chẳng qua là cho các ngươi tâm phục khẩu phục. Bằng không, ta sớm tự giết rồi các ngươi."

Người nọ, dùng một loại vô tội ngữ Khí Đạo: "Không có a, ta chỉ là tiểu thương nhân mà thôi. Không có gì cả làm a. Đại gia mình xét a!"

Lý Vân Phi một vỗ bàn, cả giận nói: "Thương nhân? Ta kháo, nhà ai tiểu thương nhân có các ngươi võ công như thế? Sáu cái(người) không người quen biết còn luyện một loại nội công! Còn mỗi ngày đều gục ở bên tường nghe chúng ta nói chuyện. Ngươi thấy ta giống kẻ ngu sao?"

"Ngươi đã biết rồi, ta cũng vậy tự không dối gạt ngươi." Người nọ thay đổi vừa mới hèn mọn hình tượng, lạnh lùng nói: "Ta chỉ là muốn biết, ngươi là lúc nào phát hiện?"

Lý Vân Phi cười híp mắt nói: "Ta kỳ thực đã sớm biết! Chẳng qua là, ta thắng tuốt không nói ra tới mà thôi. Các ngươi người của Ma môn đều đem ta trở thành kẻ ngu! Thực là, ta không ngờ! Ngươi cho rằng ta không biết, các ngươi Ma Môn cũng muốn Hoà Thị Bích. Hiện tại muốn lợi dụng ta giúp các ngươi đoạt Hoà Thị Bích. Ngươi cho rằng ta không biết a!"

Người nọ thờ dài, nói: "Chúng ta không có đem ngươi làm kẻ ngu! Môn chủ cũng là thật muốn cùng ngươi hợp tác!"

Lý Vân Phi không có nói chuyện, trong lòng hừ lạnh, Chúc Ngọc Nghiên vì môn chủ vị, vì điều khiển Biên Bất Phụ, đem con gái của mình đều gả cho Biên Bất Phụ, người như vậy, Lý Vân Phi làm sao có thể tin tưởng lời của nàng. Có lẽ, gặp phải Thạch Chi Hiến trước Chúc Ngọc Nghiên là có chút thiện lương. Nhưng trải qua Thạch Chi Hiến cùng Lô Diệu tử hai người kia tình tổn thương. Chúc Ngọc Nghiên làm sao có thể còn có thiện lương tâm đây!

Người nọ nhìn trầm mặc không nói Lý Vân Phi tang Khí Đạo: "Ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Ngươi đem chúng ta bắt lại, đến cùng nghĩ muốn cái gì, hoặc là ngươi muốn biết cái gì? Ta cũng có thể nói cho ngươi biết."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta không muốn các ngươi làm cái gì! Ta chỉ là muốn muốn ngươi ngủ một hồi, ngày mai hùng sáng sau này, ngươi sẽ đem hết thầy đều quên mất. Mà nhiệm vụ của các ngươi sẽ hoàn thành."

Lý Vân Phi vận khởi nội lực, đem này mấy người vài cái đại huyết đều cấp điểm ở. Sau đó, cười đối với bên cạnh Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt

Phong Hàn nói: "Chúng ta đi ăn một chút gì, đợi(các loại) khi trời tối, chúng ta tự động thủ, đi Tịnh Niệm thiền viện!"

Khẩu Trọng gật đầu nói: "Tốt lắm! Chúng ta bây giờ tự đi ăn cái gì!" Máy người tùy tiện điểm vài món thức ăn, tự trở về phòng đang đợi trời tối.

Thời gian chậm chậm đi qua rồi, mặt trời đã xuống núi, mà trăng sáng cũng đã được đưa lên. Tịnh Niệm thiền viện phụ cận một cái trên sườn núi, Lý Vân Phi bốn người đều đứng ở nơi đó nhìn xa này nọ tòa to lớn Tự Miếu.

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Lớn như vậy Tự Miếu, thế nhưng là(vì) Từ Hàng Tĩnh Trai sở khu sử, đây cũng quá thật đáng buồn rồi."

Bốn người len lén vào Tịnh Niệm thiền viện, chẳng qua là này Tịnh Niệm thiền viện thủ vệ thật sự là Thái Sảm nghiêm rồi. Quả thực có thể coi như là mười bước một cương vị, năm bước một trạm canh gác. Vô số tăng nhân đều đứng ở nơi đó thủ vệ trước Tịnh Niệm thiền viện an toàn.

Bốn người chậm rì rì hướng đi Tịnh Niệm thiền viện trong, Tịnh Niệm thiền viện bên trong Tự Miếu trong có trước vô số đại điện. Một tòa tiếp theo một tòa, đếm đều đếm không rõ ràng lắm.

Khẩu Trọng không nhịn được mắng: "Hoà Thị Bích đến cùng giấu ở nơi nào a? Nơi này nhiều như vậy miếu, chúng ta làm sao biết Hoà Thị Bích giấu ở nơi nào a?"

Lý Vân Phi trầm mặc một hồi nói: "Ta nghĩ này Hoà Thị Bích tự giấu ở sao bên đại điện bên trong."

Bạt Phong Hàn cười khỏ nói: "Chẳng qua là tại ngay giữa chỗ tự có bảy ngọn đại điện, này những thứ gì Văn Thủ điện, Đại Hùng bảo điện, vô lượng điện mọi việc như thế, như thế nào mới có thể tìm được Hoà Thị Bích ẩn thân điểm?"

Lý Vân Phi cười cười, chỉ vào ở giữa một cái đại điện nói: "Các người nhìn!" Kia là một tòa so sánh nhiều loại đại điện đều muốn nhỏ hơn rất nhiều một cái tiểu điện. Nhưng tại ngọn đèn dầu chiếu sáng hạ lộ ra vẻ sinh động như thật. Càng có một chút khác ý nhị.

Lý Vân Phi cười nói: "Các người không có cảm thấy gian phòng này miếu nhỏ có Tự Miếu chỗ không đúng sao? Nơi đó là không đúng lộ ra vẻ xanh vàng rực rỡ? Có một phong vị khác?"

Khẩu Trọng gật gật đầu nói: "Đúng a! Nơi đó thật giống như không phải là cái gì phổ thông tăng miếu. Nên có dấu bí mật gì?"

Lý Vân Phi tỉ mỉ nhìn một chút này tông miếu, đây không phải là một tòa phổ thông miếu, như vậy một tòa rộng rãi sâu mỗi cái đạt ba trượng, cao gần trượng nửa đồng điện, chẳng những cần rất nhiều kim đồng, còn muốn có cao thủ chân chánh thợ khéo mới có thể tạo hình mà thành. Cũng chỉ có như vậy miếu thờ mới có thể giấu đi lên Hoà Thị Bích mà không bị người khác phát hiện. Tại toàn bộ Trung Nguyên, vô luận là cỡ nào giàu có và đông đúc địa phương, cũng không có như vậy hoàn mỹ một tòa Phật điện. Nhiều như vậy đồng thau, kia muốn yêu cầu khổng lồ cỡ nào thực lực, khổng lồ cỡ nào nhân lực mới có thể kiến tạo thành công a.

Lý Vân Phi trong lòng một trận phun cái rãnh, khó trách các triều đại đổi thay đều có nhiều như vậy hoàng đế muốn diệt Phật, chỉ xem như vậy một tòa to lớn kiến trúc, tự so sánh trong hoàng cung kiến trúc muốn mạnh hơn không chỉ một lần, khó trách, nhiều như vậy hoàng Đế Diệt Phật. Này cũng tình có thể nguyên. Lớn như vậy trang điện. Lý Vân Phi tin tưởng, tự là hoàng đế, tự là Dương Quảng. Cũng không có xem. Này chút ít cái gọi là cao tăng. Vẫn còn có mặt vũ nhục Dương Quảng. Bọn họ hành động, so với Dương Quảng càng kém cỏi!

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126:: rồi khoảng không

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 126:: rồi khoảng không

Lý Vân Phi thán trước khí, nhìn trước mắt này tòa hao phí đại lượng kim tiền mà thành lập mà thành đồng điện, trong lòng có chủng ngăn không được bi thương. Như vậy một tòa đồng điện muốn tốn hao nhiều ít đồng. Mà bây giờ hóa tệ tự là đồng, đây quả thực tự có thể nói là dùng tiền tạo thành Phật điện.

Khẩu Trọng nhìn Lý Vân Phi lẳng lặng đứng ở nơi đó, không nói câu nào, bặt rợn lỏi kéo Lý Vân Phi nói: "Sư phụ, người đừng ngăn người a, chúng ta còn có chuyện a! Phải nhanh lên một chút, không thể bị bọn họ phát hiện."

Lý Vân Phi rồi mới từ cái loại này tức giận bên trong tỉnh lại, hần nhìn chu vi cảm giác đương nhiên ba người, không nhịn được lắc đầu, xem ra, hòa thượng là cái thể giới này bên trên nhất người có tiền, quả nhiên không giả.

Lý Vân Phi chỉ chỉ này tòa đồng điện nói: "Ta nghĩ, Hoà Thị Bích tự tại này tòa đồng trong miếu."

Bạt Phong Hàn kỳ quái nói: "Làm sao người biết Hoà Thị Bích tại này tòa đồng trong điện? Đây tòa đồng điện là xa hoa không giả, nhưng Hoà Thị Bích cũng cũng không nhất định trốn ở chỗ này đâu."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các người đây tự có điều không biết rồi. Hoà Thị Bích có một loại thần bí lực lượng! Nó không ngừng tản ra một loại kỳ diệu lực lượng. Chỉ cần không phải quá xa, chúng ta cũng có thể cảm giác được. Kìa là chúng làm cho tâm thần người an tĩnh lực lượng. Đặc biệt là trăng tròn buổi tối, nó phát ra tự càng thêm lợi hại. Nhưng là chúng ta tiến vào này Tự Miếu sau, không có cảm giác được Hoà Thị Bích phát ra lực lượng. Kìa chỉ có một khả năng, tự là Hoà Thị Bích bị đặt ở một cái có thể ngăn cách nó phát ra lực lượng địa phương. Chỉ có đồng mới có thể ngăn cách Hoà Thị Bích lực lượng."

Khấu Trọng hai mắt sáng lên nói: "Vậy chúng ta còn chưa động thủ?"

Từ Từ Lăng không vui nói: "Cẩn thận một chút được không? Tự tăng nhóm hiện tại mới bắt đầu làm muộn khóa, ít nhất cai đội bọn hắn ngủ mới có thể động thủ!"

Lý Vân Phi chỉ vào xông ra ở tại chúng cung điện lấy ngũ thái Lư Ly tạo thành bao trùm chúng miếu ngồi trên đỉnh, ở hai tòa Phật tháp ở giữa chuông lớn lâu, nói: "Đã vừa mới gõ vang qua đêm chung, trên lầu cái không có ai, chúng ta không bằng trước kín đáo đến nơi đó đi, nhìn kỹ rõ ràng toàn bộ viện tình thế, vạn nhất trộm bảo khiến người ta phát giác lúc muốn lưu lên tới cũng sẽ dễ dàng điểm. Coi như là đánh nhau, cũng muốn trước nhìn địa hình, đứng không!"

Ba người kêu to kè hay! Lý Vân Phi dẫn đầu hướng gác chuông lao đi, Khấu Trọng ba người theo sát ở phía sau. Lý Vân Phi dẫn đầu nhảy đến cao vút chung trên lầu. Đứng ở phía trên nhìn xuống này phiên không lồ kiến trúc quần. Kìa đồng điện tự tại tất cả đại điện phía sau cùng. Toàn bộ chùa chiền đều có được nhận nhậm niệm kinh thanh. Toàn bộ Tự Miếu bên trong tràn đầy nồng đậm thiền hương.

Lý Vân Phi nhìn vững vàng đóng kín đồng điện đại môn, toàn bộ đồng điện trừ ra cái này ngoài cửa lớn, cũng chỉ có đình điện mấy người đầu lớn nhỏ thông khí lỗ. Với lại, kìa thông khí lỗ căn bản sẽ không có người có thể đi vào.

Khấu Trọng lộ ra vẻ thực vội, vẫn đạo: "Đây đồng điện nghiêm mật như vậy, chúng ta làm sao đi vào a?"

Lý Vân Phi cũng nhưc đầu rất, này cửa điện chỉ cần bên trong đóng kín, tự không có bất kỳ người có thể vào rồi. Thực là, không vào đi, vậy làm sao có thể trộm đi Hoà Thị Bích đấy! Lý Vân Phi bỗng chốc nhăn tâm, nói: "Chúng ta tự ở chỗ này chờ, ta cũng không tin, ở bên trong canh giữ ở người thì vĩnh viễn không ra, ta tự đợi đến hắn đi ra ngoài."

Từ Từ Lăng buồn bực nói: "Nếu là hắn thắng tuốt không ra thì?"

Lý Vân Phi trầm giọng nói: "Ta cũng không tin hắn liên tiếp ngay cả cơm đều không ăn! Với lại, ta nghe nói này Hoà Thị Bích có một loại áp lực. Mặc dù mang ở bên người có thể định khí ngưng thần, nhưng, người không thể thời gian dài tại Hoà Thị Bích phụ cận, bằng không, sẽ chịu không nổi Hoà Thị Bích cái chủng loại kia lực lượng!"

Tự đang nói chuyện đoạn thời gian này, Tự Miếu trong tăng nhân đều đã làm xong muộn khóa. Bọn họ án lấy thứ tự một cái tiếp theo một cái đi ra. Không khí bên trong niệm kinh thanh cũng đã tan biến.

Khấu Trọng cười nói: "Niệm lâu như vậy kinh, bọn hắn bây giờ đích thị là tập thể đi tiểu tiện sau lại đi ngủ. Ha! Nếu là hơn hai trăm hòa thượng đi chen chúc nhà vệ sinh, tất nhiên có ít người hội đến lúc con mẹ nó không nhịn được. Khi đó tự dễ nhìn!"

Lý Vân Phi bọn họ không nhịn được bật cười, Khấu Trọng này nói thật sự là quá khôi hài rồi, với lại, Lý Vân Phi cũng kỳ quái, bọn họ nhiều người như vậy làm sao dễ dàng! Nếu là không nhịn được, có thể hay không tùy chỗ tự giải quyết đấy!

Vốn đang đang cười mấy người, đều ngừng lại, bởi vì đám kia đọc xong kinh hòa thượng, chẳng những không có tán đội, còn tại một gã có lệnh người lẫm nhiếp hình thể, cùng cái khác thân mặc áo bào tro hòa thượng có khác áo lam hòa thượng đầu lĩnh hạ, thẳng tắp hướng Lý Vân Phi ẩn thân cái phương hướng này đi tới.

Trừ ra đang mặc áo lam hòa thượng cầm trong tay quý trọng trăm cân thiền trượng ngoài, những người khác đều tay đeo Phật châu, mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, bảo tướng trang nghiêm xếp hạng thẳng tắp đối với đi tới. Mỗi người ở giữa cự ly đều thỏa đáng chỗ tốt, lộ ra vẻ rất là chỉnh tề!

Khấu Trọng lẫm bẫm nói: "Nhà vệ sinh sẽ không tại chúng ta cái phương hướng này đi?"

Bạt Phong Hàn suy đoán nói: "Có lẽ là trong chùa thói quen, muộn khóa sau toàn thể ngốc đầu cũng muốn đến nơi đây tập huấn, sau đó lại tán đội."

Lý Vân Phi cười khò nói: "Hy vọng là như vậy đi! Hi vọng bọn họ nhanh lên một chút tản ra! Bằng không, bọn họ đều tại nơi này, chúng ta căn bản tự không thể hành động!"

Này mấy trăm hòa thượng xếp thành mấy chục đứng hàng, lẫm lẫm đứng tại đồng điện phía ngoài. Nhân số mặc dù rất nhiều, nhưng nhất điểm thanh âm cũng không có. Liên tiếp ngay cả hô hấp thanh âm đều rất nhỏ. Trừ ra đầu lĩnh cái kia thân mặc màu lam tăng bào tăng nhân ngoài, còn có ba cái hướng hắn xuyên màu lam tăng bào tăng nhân, đứng ở nơi này mấy trăm hòa thượng phía trước. Lý Vân Phi biết, bốn người này tự là này Tịnh Niệm thiền viện bốn đại Hộ Pháp Kim Cương.

Khấu Trọng lẩm bẩm nói: "Đích thị là rồi khoảng không lão nhân kia đi ra ngoài phát biểu. Nguyên lai hán Bế Khấu Thiện chẳng qua là dùng để lừa gạt đầu vùng."

Lý Vân Phi bọn họ đều gắt gao án lấy miệng mình, không dám cười lên tiếng. Bởi vì hán biết nếu là tự mình dám người kia bị người phát hiện, kia thì xong rồi, như vậy một đám cao thủ, lại thêm nữa tứ đại Kim Cương cùng rồi Không hòa thượng, có thể đem bọn họ cấp chôn lên tới!

Vừa lúc đó, hai miếng cao gần một trượng trọng đồng môn không gió mà bay loại mờ ra tới, lộ ra bên trong tối giăng giăng không gian. Lý Vân Phi bọn rộn thấp giọng nói: "Đừng đang nói chuyện rồi, hô hấp điểm nhỏ, đợi Không hòa thượng đi ra ngoài, các ngươi phải nhớ đắc chừng thời gian dài nhìn hán, như vậy hán có thể sẽ cảm nhận được ánh mắt của chúng ta."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn ba người đều che miệng mình, sau đó đem hô hấp của mình tần số hạ thấp. Lý Vân Phi biết bọn họ đều đang sợ, này rồi Không hòa thượng, thế nhưng dùng nội lực thoáng cái tự đem này trùng điệp đồng môn đều cấp đẩy ra. Phần này công lực quả nhiên là kinh thể hãi tục! Một chút cũng không thể so với Chúc Ngọc Nghiên nội lực sai.

Này lúc, một cái cao thẳng tuần tú hòa thượng, thân nhiên từ đồng điện bên trong đi ra, đứng ở trên lên điện Bạch Thạch cấp chi đỉnh. Chúng tăng tại tứ đại Kim Cương dẫn dắt dưới, hợp thành chữ thập chào.

Lý Vân Phi căn bản tự không nghĩ tới, cái này luyện Bế Khấu Thiện thiên chủ khoảng không đại sư, chẳng những không đúng cái này ừ mặt ề lão hòa thượng, vẫn là cái như thể tuần tú tăng nhân, hoành khán thụ khán cũng sẽ không vượt qua bốn mươi tuổi. Thực là, rồi khoảng không thực là thành danh gần ba mươi năm cao thủ. Làm sao cũng không nên không tới bốn mươi tuổi, hiển nhiên là rồi khoảng không nội lực đã đến cao sâu vô cùng cảnh giới. Cùng Chúc Ngọc Nghiên đồng dạng đều lộ ra vẻ tuổi trẻ.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng từ khoảng không trên mình quét qua, căn bản cũng không dám thời gian dài lưu lăm rồi khoảng không. Rồi khoảng không vóc người thon dài mà tiêu sái, mũi bằng phẳng, lộ ra vẻ rất có cá tính. Môi trên hình cung đường cong cùng vì làm nhếch lên môi dưới, càng cùng đỡ ra nào đó khó nói lên lời mị lực, khảm tại hán gây cao trên mặt vừa là tốt vô cùng nhìn.

Rồi khoảng không trên mặt lộ ra nhất phái tự nhiên tự đắc bộ dáng. Hạ lĩnh khoan hậu, tú phát sáng trên mặt có gan vượt quá thể tục trầm tĩnh thần quang, thần thái không phải là vẫn nhược, cũng không đứng cao cao tại thượng cả vũ lấp miệng em, mà là dạy người thấy vậy thoải mái cùng tự nhiên.

Hán kia đối với thâm thúy khó dò ánh mắt, có thể làm bất luận kẻ nào sinh ra người này bí hiểm cảm giác, làm cho người ta không dám khinh thường. Mặc trên người chính là một bộ màu vàng trong bảo, tổng thức (kiểu) áo khoác tăng phục, đặc biệt hiện ra hán kia hạc giữa bầy gà loại siêu nhiên tư thái.

Tứ đại Kim Cương cùng nơi lớn tiếng nói: "Thỉnh chương môn sư huynh đi giá nghỉ ngơi."

Rồi khoảng không nhàn nhạt nhìn phía dưới nhiều tầng nhân, mang trên mặt Phật tổ Niêm Hoa mỉm cười một loại thiên ý, sau đó, hai tay chấp sau lưng, tự chậm chậm từ thang lầu đỉnh phiêu nhiên mà hạ. Sau đó, hướng phương xa tầng phòng đi tới. Này mấy trăm tầng nhân tự đi theo mình không sau, hình như là không yên lòng rồi khoảng không thông thường một loại.

Chỉ chớp lát, nhóm người này hòa thượng đã quang rồi. Lý Vân Phi rốt cục thở phào nhẹ nhõm, rồi khoảng không võ công của tự không thấp hơn Lý Vân Phi, cộng thêm tứ đại Kim Cương, mấy trăm hòa thượng. Bốn người bọn họ làm sao có thể làm xong nhiều người như vậy đây!

Khấu Trọng kỳ quái nói: "Rồi để trống, làm sao còn có nhiều người như vậy tại chỗ này chờ đợi đây! Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chính hán đi ra ngoài tốt lắm!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta không biết. Nhưng, các ngươi mới vừa cảm giác được không có? Này Hoà Thị Bích cái chủng loại kia lực lượng, hỗn loạn lực lượng. Vừa mới rồi khoảng không mờ ra đồng môn lúc, ta cảm giác được cái loại này hoang hốt, phiền não hơi thở! Ta tin tưởng, mới vừa đúng rồi khoảng không tại đồng trong niếu chịu đựng không nổi rồi. Mới đi ra. Đám kia hòa thượng là tới bảo vệ rồi khoảng không. Hoà Thị Bích khẳng định ảnh hưởng tới rồi khoảng không nội lực lưu chuyển. Bọn này hòa thượng tự là sợ khoảng không thụ Hoà Thị Bích ảnh hưởng, lần này cùng đi."

Khấu Trọng gật đầu, nói: "Vậy chúng ta làm sao trộm?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không đứng trộm, hiện tại chúng ta muốn đi đoạt! Chúng ta trực tiếp từ đồng miếu cửa đi vào."

"Như vậy chúng ta sẽ bị này chút ít hòa thượng cấp chèn chết." Từ Từ Lăng cười khổ nói: "Nhiều người như vậy, chúng ta sẽ bị bọn họ lưu lại nơi này khi cùng còn. Ta còn không muốn làm hòa thượng!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Sẽ không, các ngươi nhìn, này trong căn bản cũng không có một hòa thượng! Các ngươi biết đây là tại sao không? Này Hoà Thị Bích tán ra một cổ đối với thân thể con người có hại, hoặc là đối với Thiên tông thân thể con người có hại năng lượng. Cho nên, bọn họ cũng không dám tại Hoà Thị Bích phụ cận xuất hiện, liên tiếp ngay cả rồi khoảng không cao thủ như thể đều chịu không được rồi. Cho nên chỉ cần chúng ta đem Hoà Thị Bích lấy ra, đám kia hòa thượng tự là tới rồi, cũng không hữu dụng rồi!"

Khấu Trọng hăng hái gật đầu nói: "Hào, chúng ta tự liều mạng một chút!" Lý Vân Phi dẫn đầu hướng đồng miếu chỗ đi tới, mới vừa nhích tới gần đồng miếu, Lý Vân Phi tự cảm nhận được Hoà Thị Bích cường đại lực cản. Với lại loại này lực cản còn tại theo thời gian từ từ tăng lên! Rất nhanh rất nhanh!

Chương 127:: Hoà Thị Bích

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 127:: Hoà Thị Bích

Lý Vân Phi đi từ từ hướng đồng điện, từng bước từng bước đi tới, Lý Vân Phi không có gấp quá Hoà Thị Bích, thực là, hắn có thể rõ ràng cảm giác được Hoà Thị Bích tựu tại này đồng điện bên trong. Đó là một loại cảm giác kỳ diệu! Hình như là Hoà Thị Bích đang tản ra vượt qua Lý Vân Phi tưởng tượng lực lượng! Cái loại này cảm giác bị đè nén thời thời khắc khắc ảnh hưởng Lý Vân Phi trong lòng. Tựu này ngăn ngừa vài chục bước, loại này áp lực tựu tăng thêm gấp mấy lần. Khó trách đám kia hòa thượng đều không muốn thủ ở chỗ này.

Lý Vân Phi xoay mặt nhìn một chút đi theo Lý Vân Phi phía sau Khấu Trọng. Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn, có lẽ là bởi vì Lý Vân Phi tại phía trước nhất chặn lại phần lớn áp lực, cho nên, Khấu Trọng ba người bọn hắn đều lộ vẻ rất khá.

Lý Vân Phi vận khởi nội lực đè nén trong lòng khó chịu, hướng đồng điện cửa, chạy nhanh mà đi. Lý Vân Phi mãnh liệt xông qua, nắm lên đồng trên cửa hai cái đại đồng hoàn, dùng sức lôi kéo, cửa điện lên tiếng mà mở. Ngay lúc, Phật hiệu nổi lên bốn phía, tay áo phật động thanh âm, đồng thời từ bốn Phương Bát mặt truyền đến. Liên tiếp ngay cả Tự Miếu bên trong chuông lớn cũng vang lên.

Lý Vân Phi không thêm quan tâm đến lý lẽ, một bước vọt vào đồng điện bên trong. Mới vừa bước lên một bước, một cổ dòng nước lạnh tựu chạm mặt vọt tới, khiến cho máu của hắn cũng thiếu chút động lại, chân khí toàn thân tán lụi xông loạn, khiến cho Lý Vân Phi hô hấp bắt đầu lộ vẻ khó khăn. Lý Vân Phi quyết định thật nhanh, vội vàng tản đi vận khởi nội lực, hàn khí lập tức tán đi, hết thấy hồi phục bình thường.

Lý Vân Phi nào dám dừng lại, bước nhanh đi vào đồng điện. Vừa tiến nhập đồng điện, tựu cảm giác giống như là tiến vào một cái đồng tạo đại cái chụp bên trong, hay là tới rồi một cái bao trùm chuồng đồng trong. Bốn vách chỉ chít sắp đặt rồi quá Vạn Tôn đúc bằng đồng tiểu Phật tượng, không có chỗ nào mà không phải là sinh động như thật, tinh diệu dị thường. Phụ trợ tại đúc bằng đồng điêu lan cùng không có Lương điện vách tường trong đó, hiện ra một loại trắng lợt, kim lóng lánh thần thánh hơi thở không khí.

Lý Vân Phi ánh mắt quét lần toàn bộ đồng điện. Liếc mắt liền thấy được đồng điện trung tâm một đoàn đúc bằng đồng cái bàn, nhất phương thuần Bạch Vô Hà, bảo quang lấp lánh ngọc tỷ, tựu hoàn hoàn chính chính phóng ở phía trên. Tỷ bên trên tuyên điều bên trên ngũ long giao nữ văn dạng, thủ nghệ đúng dịp Đoạt Thiên công, nhưng bên cạnh thiếu một góc, là dùng Hoàng Kim bổ sung.

Lý Vân Phi tâm thần loạn chân, người tựu mãnh liệt vọt tới, gắt gao đánh giá cái này thiên cổ kỳ bảo. Trong lòng vui mừng khôn xiết. Đây thiên cổ kỳ bảo tựu xuất hiện tại trước mắt của mình, tự mình võ công là có thể đột phá. Lý Vân Phi hai mắt phát sáng nhìn vật này! Sau đó, quay đầu nhìn một chút theo sát phía sau mình Khấu Trọng. Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn nói: "Chúng ta thành công!"

Ngay lúc, một tiếng Phật hiệu ở ngoài cửa vang lên, tiếp theo âm nhu thanh âm truyền vào tới nói: "Bản tăng không giận là bốn tự bốn đại Hộ Pháp Kim Cương đứng đầu, gánh lên che bảo chi trách, các vị thí chủ nếu chịu lạc đường biết quay lại, không giận nhưng đồng ý tùy ý thí chủ rời đi."

Lý Vân Phi vươn tay, một phát bắt được Hoà Thị Bích, một cổ khó mà hình dung lạnh như băng chi khí xuyên thấu qua lòng bàn tay truyền vào Lý Vân Phi thân thể. Thời gian dài không có phản ứng hệ thống truyền đến một trận thanh âm: chúc mừng đánh số 2112 đạt được thiên cổ kỳ bảo —— Hoà Thị Bích. Là hay không ở chỗ này hấp thu. Hữu tình nhắc nhở: một người khó mà đem Hoà Thị Bích năng lượng toàn bộ hấp thu, xin cẩn thận bạo thể.

Lý Vân Phi quát to: "Các ngươi nếu là bước vào đồng điện nửa bước, ta liền đánh nát Hoà Thị Bích, đến lúc đó ai cũng không chiếm được, bản thân ta là nhìn xem các ngươi tại sao cùng Từ Hằng Tĩnh Trai người bàn giao?"

Một ... khác đem thanh âm trầm thấp ở ngoài cửa nói: "Bản tăng không tham, thí chủ lời ấy sai rồi, phạm là thần vật bảo vật, tới thăm bên trong tự có thần Phật làm chủ, không phải là từ phạm nhân quyết định, như thí chủ nhưng hủy cái này bảo, cũng chỉ là thiên ý như thế!"

Lý Vân Phi cuồng tiếu nói: "Đã như vậy! Các ngươi lại có tư cách gì có bảo vật này! Từ xưa tới nay, bảo vật có đức người ở chi. Các ngươi lại có tư cách gì đoạt lấy Hoà Thị Bích, Từ Hằng Tĩnh Trai lại có tư cách gì có bảo vật này."

Ngoài cửa thanh âm dần dần nhỏ xuống tới, Lý Vân Phi hướng về phía phía sau Khấu Trọng. Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn trầm giọng nói: "Hoà Thị Bích đã tới tay, thừa dịp Hoà Thị Bích đối với bọn họ ảnh hưởng lớn như vậy, chúng ta xông ra!" Ba người ngưng thần tĩnh khí.

Lý Vân Phi thân hình biến đổi, tựu bay vút đến đồng cửa đại điện, vươn ra hai tay, dùng xuất toàn lực, một chưởng đánh vào Khấu Trọng đi vào lúc đóng kín đồng trên cửa, đồng môn lên tiếng bay rồi đi ra ngoài, Lý Vân Phi đi theo đồng phía sau cửa, phi nhảy ra. Khấu Trọng ba người theo sát Lý Vân Phi phía sau.

Một tiếng điếc tai nhức óc thân âm truyền đến, đồng cửa bị một thanh không lồ thiên trượng đánh bay ra ngoài. Kia cầm lấy thiên trượng hòa thượng bị đồng môn lực đạo cùng ngâm tại đồng trên cửa nội khí đánh trúng, toàn bộ người cũng mạnh mẽ lui về phía sau, sau đó mạnh mẽ phun ra một ngụm Huyết.

Lý Văn Phi hai chân một xấp đồng môn thân hình lại hướng bên trên một thẳng, người tựa lại mạnh mẽ cất cao, tựa hướng bên ngoài chùa bay vọt mà đi. Lập tức tựa muốn nhảy ra hòa thượng vòng vây, này lúc, Lý Văn Phi cảm giác được một trận gió thanh từ phía sau đánh tới.

Lý Văn Phi thân hình trên không trung biến đổi, tựa tránh thoát tấn công tới đây ám khí. Quay đầu nhìn lại Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn đã bị một đám hòa thượng vây quanh rồi. Mà tấn công tới đây ám khí là cái kia không tham Phật châu. Chính chuỗi Phật châu cũng bị không tham cầm ở trong tay. Hiển nhiên không tham là muốn dùng cái này Phật châu đem Lý Văn Phi đánh xuống.

Lý Văn Phi nhìn ba người cũng bị vây quanh, mà thân hình của mình bởi vì trên không trung tránh né Phật châu mà không có điểm chống đỡ, thân hình từ không trung rơi xuống. Lý Văn Phi nhìn một chút giấu ở bộ ngực không ngừng tản mát ra hơi thở Hoà Thị Bích. Khẽ cắn răng, tựa hướng Khấu Trọng ba người bọn họ bị vây địa phương phóng đi.

Lý Văn Phi song chưởng không ngừng đánh hướng này chút ít hòa thượng, này chút ít hòa thượng cũng tại Hoà Thị Bích lớn ảnh hưởng hạ, lộ ra vẻ động tác chậm chạp, nội lực trên căn bản dùng không ra. Lý Văn Phi một đường đánh tới Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn đối địch địa phương. Kêu lên: "Các người cùng ta phía sau đi." Nói xong, một cước đạp tại một hòa thượng trên đầu trục, mượn lực tựa hướng chùa chiền ngoài bay đi.

Một thân ảnh mạnh mẽ lao đến, song chưởng đánh về phía không trung Lý Văn Phi, Lý Văn Phi vận khởi nội lực đánh vào công kích tới đây trên song chưởng, hai người thân hình đều trên không trung nhoáng lên một cái, sau đó, đồng thời trên không trung lui nhanh. Rơi trên mặt đất sau, hai người đều liên tục lui về phía sau rồi vài chục bước. Sau đó, đều mạnh mẽ phun miệng Huyết.

Lý Văn Phi trầm xuống khí tới vừa nhìn, dĩ nhiên là kia rồi Không hòa thượng. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng vững vàng kéo Lý Văn Phi, hỏi vội: "Sur phụ? Người cảm giác như thế nào a? Bị thương có nặng hay không."

Lý Văn Phi trầm giọng nói: "Hiện tại nào còn quân này chút ít, chúng ta đi mau a! Thừa dịp rồi Không hòa thượng cũng bị thương. Từ đại Kim Cương đang nhìn thương thế của hã, chúng ta nhanh lên một chút đi. Bằng không bị bọn họ vây quanh, chúng ta đã không được nữa!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nhắc lên Lý Văn Phi, tựa đi ra ngoài bay đi. Lý Văn Phi ho khan một tiếng nói: "Các người đừng chống chọi ta, ta không sao! Chúng ta nhanh lên một chút đi!"

Bốn người cứ như vậy bay vọt đến một cái đại điện đình bên trên, sau đó, tại kia quần(bầy) hòa thượng nhìn soi mói từ trên đại điện bay vọt đến hậu sơn. Một đám hòa thượng cũng không buông bỏ, theo sát Lý Văn Phi bốn người phía sau.

Bốn người cứ như vậy chạy như bay đến một cái bên vách núi. Hướng xuống dưới vừa nhìn, này vách núi ít nhất có ba mươi thước. Lý Văn Phi trầm xuống khí, kêu lên: "Mọi người vận khí nội lực nhảy đi xuống." Nói xong, mang theo đầu, liền từ vách đá bên trên nhảy xuống.

Mỗi rơi quá một khoảng cách, tựa hai chân chống đỡ hạ bên vách núi xông ra điểm. Cứ như vậy, rơi ở trên mặt đất. Phản chấn lực đạo, nhượng Lý Văn Phi bốn cũng bởi vì thụ nội thương mà rầu rĩ bộ ngực càng thêm khổ sở!

Mà Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn tựa không có như vậy tốt nội công rồi, bốn người đều nằm ở dưới vách, không ngừng thở hào hển. Mà đám kia đã đuổi kịp bên vách núi hòa thượng, chỉ có thể đem đầu nhìn xuống nhìn. Bọn họ cũng sợ nhảy xuống lúc, Lý Văn Phi bọn họ hội tại khi đó công kích.

Lý Văn Phi kéo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng tựa hướng nơi xa chạy nhanh. Bạt Phong Hàn còn khá hơn một chút, nội công nội tình(đáy) rất cao. Cho nên còn có thể vận khởi nội công. Đi theo Lý Văn Phi phía sau cứ như vậy chạy.

Bốn người một hơi chạy nhanh ra hai thập Dolly sau, bốn người mới tại một ngọn núi chân rừng rậm chỗ dừng lại. Lý Văn Phi thở phào rồi miệng Khí Đạo: "Tốt lắm, xem ra đám kia hòa thượng cũng không có thể đuổi theo. Chúng ta nghỉ ngơi một chút đi!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đặt mông ngồi trên mặt đất, không ngừng thở hào hển, Khấu Trọng cười mắng: "Ta kháo! Khuya hôm nay thực con mẹ nó kích thích! Đám kia hòa thượng đều tròn tròn mắt đi! Ha ha, thực đã ghiền!"

Lý Văn Phi từ bộ ngực cầm ra Hoà Thị Bích, cười nói: "Này thiên cổ kỳ bảo cuối cùng đã tới trong tay của chúng ta rồi." Ba người không chớp mắt nhìn Lý Văn Phi trong tay Hoà Thị Bích. Đề vờn tay ra sờ hướng Hoà Thị Bích.

Khấu Trọng lấy tay lấy ra Hoà Thị Bích, kinh hô một tiếng nói: "Ông trời của ta! Vì sao như vậy khiến người cảm thấy lạnh lẽo tay a."

Từ Từ Lăng cũng nhận lấy, nói: "Đúng vậy a, thật lạnh quá a! Thật giống như một khối khối băng a!"

Bạt Phong Hàn cũng cẩn thận ký cánh nhận lấy, trước mảnh xem ấn văn, nói: "Thông thường một loại chữ Hán ta cũng còn nhận được, nhưng này tám cái chữ như gà bới loại văn tự, các người nói là có ý gì?"

Lý Văn Phi cười cười nói: "Đây là Điều hình chữ triện, ta cũng vậy không nhận ra! Nhưng ta lại biết, này tám chữ nên tựa là: vãng mệnh ở tại ngày, vừa thọ vĩnh viễn xương, tám chữ. Nghĩ đến, tựa là Tần Thủy Hoàng mệnh lệnh Lý Tư khắc lên!"

Bạt Phong Hàn mỉm cười nói: "Ta không có cảm giác được kia lạnh như băng cảm giác! Ta hiện tại trong lòng một mảnh kỳ càng hòa, nhẹ nhàng thoải mái, có thể biết trong truyền thuyết Hoà Thị Bích có thể yên tĩnh trấn tâm thần nói đến, không phải là bịa đặt." Nói xong, tựa đem Hoà Thị Bích đưa trả lại cho Lý Văn Phi.

Lý Văn Phi nhận lấy Hoà Thị Bích nói: "Hiện tại Hoà Thị Bích bắt đầu trở nên bình tĩnh lên tới. Chúng ta vừa lúc thừa dịp trong khoảng thời gian này đem

Hoà Thị Bích bên trong năng lượng cấp đưa ra tới. Gia tăng nội lực của mình. Như vậy còn có thể để cho ta trải qua thời gian dài bình cảnh đột phá!"

Khấu Trọng cười nói: "Chúng ta có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu! Bốn người cùng noi hấp thu Hoà Thị Bích lực lượng!"

Lý Vân Phi gật đầu, sau đó, bốn người dàn trận mà ngồi, Lý Vân Phi ngồi ở mạnh nhất mặt, Khấu Trọng vị thứ hai, Từ Từ Lăng vị thứ ba, Bạt Phong Hàn ngồi ở vị thứ tư.

Lý Vân Phi thở sâu rồi một hơi, nói: "Bắt đầu đi!" Sau đó, mạnh mẽ vận công, chân khí rót vào Hoà Thị Bích trong. Bảo bích lập tức oánh phát sáng sinh huy, thái quang tràn đầy. Sau đó thả ra cường đại lực lượng tinh thần xâm nhập bốn người đầu cùng trong thân thể.

Lý Vân Phi thấy hoa mắt, tự mình kiếp trước kinh nghiệm bắt đầu ở trước mắt mình từng cái mà qua, có thai có bi, bị người đuổi giết. Bị người khinh bỉ! Cuối cùng bị người giết chết! Sau đó, kiếp này sự tình cũng một vừa xuất hiện tại trước mắt mình.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128:: rốt cục tỉnh ngộ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 128:: rốt cục tỉnh ngộ

Lý Vân Phi thấy hoa mắt, tự mình kiếp trước kinh nghiệm bắt đầu ở trước mắt mình từng cái mà qua, có thai có bi, bị người đuổi giết. Bị người khinh bỉ! Cuối cùng bị người giết chết! Sau đó, kiếp này sự tình cũng một vừa xuất hiện tại trước mắt mình. Tại Lục Tiểu Phụng thế giới trong kinh nghiệm một đoạn đoạn ở trước mắt xuất hiện. Những thứ kia làm cho mình kính nể địch nhân, từng cái chết tại trước mắt mình. Sau đó trở lại không gian, tại không gian bên trong gặp được kiếp trước giết chết cừu nhân của mình—— Từ Y Hưu. Sau đó, tàn bạo giết hân rồi, cái loại này giết chết tự mình trong lòng hận nhất người cái loại cảm giác này, nhượng Lý Vân Phi bị lạc ở bên trong.

Cái loại này nắm giữ lấy những người khác Sinh Tử, điều khiển khác tánh mạng người cảm giác nhượng Lý Vân Phi bị lạc ở trong đó. Không thể tự thoát ra được, tại Đại Đường Song Long Truyện bên trong, xem như cao thủ cảm giác nhượng Lý Vân Phi tính cách càng ngày càng lớn lối, càng ngày càng bá đạo. Không đem người khác để ở trong mắt, vô duyên vô cớ đắc tội nhiều như vậy địch nhân."Tà vương" Thạch Chi Hiên, "Vô Tôn" Tất Huyền này chút ít rõ ràng so với hân mạnh người, hân cũng không làm để vào trong mắt. Từ Hàng Tinh Trai cùng hân cũng không có cái gì thù, thực là, chỉ là bởi vì không vừa mắt tựu ngôn ngữ không yên lặng. Còn có giết chết nhiều như vậy cao thủ, thậm chí ngay cả túi xách trên đất khóa đều không chiếm. Võ công cũng thắng tuyệt không có cách nào đột phá. Hiện tại Hoà Thị Bích lực lượng tinh thần nhượng Lý Vân Phi kinh nghiệm từng cái lại xuất hiện ở hân trước mắt của mình. Tự mình trước kia xem như cùng đạt được lực lượng sau hoàn toàn bất đồng xem như nhượng Lý Vân Phi rốt cục phát hiện mình thay đổi.

Đầu óc bên trong không ngừng hiện ra từng tràng hình ảnh. Lý Vân Phi trong lòng ngược lại trầm tĩnh lại, vận khởi nội lực không ngừng hấp thu trước Hoà Thị Bích bên trong phát ra lực lượng. Một lúc lâu, Lý Vân Phi thân thể chợt nhẹ, nội lực trong nháy mắt tăng vọt, cuối cùng đem « Minh Ngọc công » cuối cùng một tầng đột phá. Với lại hân cảm nhận được tự mình tiến vào Đại Đường Song Long Truyện bên trong hành động. Tâm cảnh rốt cục khôi phục, có một chút tuyệt đỉnh cao thủ mới có thể có tâm thái. Không còn là mới vừa đạt được lực lượng lại bắt đầu lớn lối lên cái loại này nhà giàu mới nổi rồi. Tâm cảnh bên trên cường giả chân chính mới là cường giả chân chính.

Lý Vân Phi chậm rãi mở mắt, trong ánh mắt tinh quang chợt lóe, tựu quy về bình tĩnh, Lý Vân Phi cảm giác được tự mình cho tới bây giờ cũng không có như hiện tại đồng dạng thanh tĩnh quá. Trong mắt thế giới cũng chưa từng có rõ ràng như thế quá.

Lý Vân Phi khóe miệng hiện lên vẻ mỉm cười, rốt cục, đột phá cuối cùng một tầng, nghĩ đến, vận khởi Minh Ngọc công, Lý Vân Phi cảm giác nội lực của mình dư thừa, sinh sôi không ngừng. Đã nửa chân đạp đến tại rồi Phá Toái Hư Không cảnh giới, Lý Vân Phi rõ ràng cảm giác được mình bây giờ chỉ kém một bước cuối cùng là có thể Phá Toái Hư Không, trở thành Địa Tiên một cấp nhân vật.

Phía sau ba người cũng vận công đứng dậy, Lý Vân Phi xoay người nhìn phía sau ba người, ba người này trên mình đều có một cổ mùi hôi, trên mình đều xuất hiện rồi nồng đậm màu đen mờ hôi. Bạt Phong Hàn hoàn hảo điểm, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng trên mình màu đen mờ hôi đều bắt đầu ngưng đọng.

Lý Vân Phi biết, đây tựu là đột phá tới rồi Tiên Thiên lúc bắt buộc ra thân thể trong có độc vật chất. Mà Bạt Phong Hàn bởi vì trước nội lực tựu có một chút trình độ, cho nên lộ ra vẻ tốt hơn rất nhiều. Lý Vân Phi nhìn đứng lên ba người, vận đạo: "Các ngươi cảm giác như thế nào? Hoà Thị Bích tác dụng rất lớn đi!"

Khấu Trọng từ trên mặt đất một nhảy dựng lên, nhảy cao cao, sau đó khinh phiêu phiêu rơi xuống, hô: "Sự phụ, sự phụ, ta chưa bao giờ cảm giác được tốt như vậy. Ta cảm giác nội lực của mình tăng thêm gấp mấy lần." Nói xong, tựu muốn xông lại ôm Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi bay lên một cước đá vào Khấu Trọng trên mình, nói: "Các ngươi mau qua bên kia dòng suối nhỏ rửa. Trên mình như vậy bẩn!"

Ba người đều cúi đầu nhìn một chút trên mình, Từ Từ Lăng phát ra một tiếng kêu sợ hãi, hô: "Thật bản a! Chúng ta là thế nào? Làm sao trên mình như vậy bản. Còn thú vị như vậy!"

Bạt Phong Hàn cười cười nói: "Xem ra, các ngươi là đột phá tới rồi Tiên Thiên cảnh giới! Mà ta nên tới rồi Tiên Thiên trung kỳ! Mỗi khi đột phá tới rồi Tiên Thiên cảnh giới lúc, thân thể sẽ đem thể nội đức tạp chất cấp bức đi ra. Cho nên, chúng ta tự thành như vậy, ta trước kia đột phá đến Tiên Thiên lúc trải qua."

Ba người vội vàng vọt tới phụ cận một cái bên dòng suối nhỏ, liên y phục đều không thoát, thoáng cái tự nhảy đi vào. Sau đó, hợp với y phục cùng nhau tắm rồi lên tới. Một lúc lâu, ba người thư thư phục phục đi ra. Vận khởi nội lực đem y phục trên người bóc hơi kiên sau. Lúc này mới nhìn hướng Lý Vân Phi.

Khẩu Trọng thoáng cái kinh hô lên, kêu lên: "Su phụ, ngươi chuyện gì xảy ra? Võ công của ngươi nhỉ? Ta làm sao không cảm giác được ngươi biết võ công rồi. Chẳng lẽ, ngươi mới vừa hút lấy Hoà Thị Bích năng lượng lúc thương tổn đến rồi!"

Lý Vân Phi hiện tại bởi vì đột phá vốn có cảnh giới, căn bản tới rồi phản phác quy chân cảnh giới, giống như là Thạch Chi Hiên đồng dạng, giả mạo rồi một cái văn thân lâu như vậy cũng không có người phát hiện! Cảm giác giống như là cái hoàn toàn người bình thường đồng dạng.

Bạt Phong Hàn cũng kinh ngạc nhìn hướng Lý Vân Phi nói: "Ngươi. . . Ngươi tới rồi Tông Sư cấp? Ta từng nghe nói qua, "Vô Tôn" Tất Huyền chính là như vậy, nếu là người không biết căn bản tự nhìn không ra hẳn biết võ công. Ngươi cũng tới rồi hẳn cái chủng loại kia cảnh giới!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không tệ, ta đột phá, bất quá ta không "Vô Tôn" Tất Huyền, cho nên, ta cũng không biết võ công của hẳn đến cùng cao bao nhiêu. Không dám cùng hẳn tương đối!"

Khẩu Trọng bộ mặt ngạc nhiên nhìn Lý Vân Phi, nói: "Su phụ, đây là ngươi sao? Ta nhớ được ngươi còn không có đột phá lúc tự dám muốn cùng Tất Huyền giao thủ, hiện tại lại đột phá, làm sao nói khiêm nhường như thế?"

Lý Vân Phi mỉm cười giải thích: "Ta trước tâm cảnh theo không kịp nội công tiến cảnh, cho nên, lộ ra vẻ có chút lớn lối, toàn dựa vào Hoà Thị Bích trong ắn chứa lực lượng tinh thần, để cho ta tâm cảnh viên mãn. Các ngươi cũng muốn nhớ được, ta trước cái chủng loại kia hành động là không thể làm. Với lại hội đặc tội rất nhiều người. Các ngươi đừng noi theo!"

Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng như có điều suy nghĩ gật đầu, cùng kêu lên nói: "Ta biết rồi, ta sau này không có thể như vậy. Không nghĩ tới Hoà Thị Bích tác dụng lớn như vậy, chúng ta vừa vận hướng trước mắt cũng xuất hiện rồi rất nhiều ảo giác. Đúng rồi, Hoà Thị Bích đấy!"

Lý Vân Phi cười cười, nắm chắc tay đưa ra ngoài, sau đó triển khai năm ngón tay, trong tay chỉ có một chút ngọc bột cùng một khối nhỏ Hoàng Kim. Nhưng cũng tại Lý Vân Phi vận công lúc trong chân lực đè ép trở thành một cái hình bầu dục.

Ba người trợn mắt hốc mồm nhìn Lý Vân Phi trong tay đích xác ngọc bột, khó có thể tin cùng kêu lên nói: "Đây chính là Hoà Thị Bích? Đây chính là Hoà Thị Bích? Đây thiên cổ dị bảo nhưng lại thành như vậy?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Vật này trong tay ta bạo thành nát bấy. Xong! Hoà Thị Bích xác thực xong! Ai cũng không ngờ rằng, đây thiên cổ dị bảo thế nhưng cứ như vậy xong! Hẳn là chúng ta đem Hoà Thị Bích bên trong lực lượng đều hướng dẫn đi ra ngoài mà đưa đến."

Khẩu Trọng liếm lưỡi nói: "Su phụ! Chúng ta cẩn thận một chút đem phần vụn từ ngươi trên bàn tay cạo xuống tới, đợi cầm rượu đưa vào bụng làm bổ thân, nói không chừng khác có hiệu quả đâu."

Lý Vân Phi mỉm cười vờn tay, sau đó, một thanh vũ vào Khẩu Trọng đầu bên trên, cười mắng: "Tiểu tử ngươi sẽ khoe mẽ!" Bất quá Khẩu Trọng đúng là kẻ dờ hơi, có thể nhượng loại này nghiêm túc bầu không khí trở nên hài hòa lên tới.

Bạt Phong Hàn trầm giọng nói: "Chúng ta tới hôm qua đi qua trộm bảo, hiện tại chúng ta nên lập tức trở về đi. Như vậy người khác coi như là hoài nghi cũng hoài nghi không tới trên người chúng ta."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không tệ, chúng ta nên thừa dịp trời tối, lập tức chạy về khách sạn. Sau đó, sẽ đem Ma Môn phái tới người đều thu thập sạch sẽ. Nếu không, ta không có cách nào cùng Chúc Ngọc Nghiên bàn giao. Huống chi, Tịnh Niệm thiền viện cùng Từ Hàng Tĩnh Trai nhất định sẽ tới tìm ta, ta cũng không biết làm sao như vậy, trước thế nhưng ngay trước Su Phi Huyền mặt, nói ta muốn trộm Hoà Thị Bích, còn muốn cùng Chúc Ngọc Nghiên hợp tác. Quá không khôn ngoan rồi, chúng ta bây giờ đã, ta muốn đem hết thầy dấu vết đều tiêu diệt."

Bốn người đuổi đến khách sạn, chỉ có Đôn Uyển Tĩnh ngồi ngay ngắn ở Lý Vân Phi trong phòng chờ Lý Vân Phi, nhìn thấy bốn người đi vào nhà từ, liền vội vàng hỏi: "Vân Phi, các ngươi ở nơi đâu nhỉ? Làm sao trở về như thế mới trở về?"

Lý Vân Phi khoát tay một cái nói: "Trước đừng nói cái này, những người khác đâu?"

Đôn Uyển Tĩnh nói: "Tống Sư Đạo cùng mọi người của hẳn mang theo Phó Quân Du đi gặp Phó Quân Sước rồi, Phó Quân Sước mới vừa đến Lạc Dương tới rồi. Về phần Thác Bạt ngọc hẳn và su phụ nàng mọi người bị Vương Bác lưu tại Mạn Thanh viện! Ta ban đầu cũng muốn ở lại nơi đó hòa thượng mọi người tâm sự, sợ ngươi lo lắng, cho nên, ta sẽ trở lại rồi, kết quả ngươi thế nhưng không tại!"

Lý Vân Phi thờ phào nhẹ nhõm, thật không nghĩ tới liên tiếp ngay cả lão Thiên đều giúp hẳn, liền hướng Khẩu Trọng ba người bọn họ lạnh lùng nói: "Ba người các ngươi! Ta sẽ đi ngay bây giờ đem người của Ma môn đều giải quyết rồi, nhớ kỹ ta không ngờ muốn sống mệnh. Ta không ngờ có người chỉ

chứng nhận ta ban đêm không tại khách sạn!"

Ba người gật đầu, tụt đi ra ngoài làm việc, Lý Vân Phi nhìn một chút có chút hồ đồ Đôn Uyển Tinh nói: "Người phải nhớ kỹ, ta từ ngày hôm qua ban đêm thẳng tuốt ở trong phòng, không có đi ra ngoài bỗng chốc! Nhớ lấy!"

Đôn Uyển Tinh về mặt nghi hoặc hỏi: "Làm sao rồi, có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không tình?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta trước đi trộm Hoà Thị Bích, ngày mai, Vương Thế Sung, Tịnh Niệm thiền viện, Từ Hàng Tĩnh Trai, Ma Môn đều nhất định sẽ phái người tới tìm ta, hiện tại ta liền muốn làm ra ta không tại chỗ căn cứ chính xác theo. Bằng không, ta làm sao cũng không có thể giải quyết nhiều người như vậy, người phải biết rằng, bọn họ nhưng là vô số cao thủ!"

Đôn Uyển Tinh kỳ quái nói: "Vậy người không bằng đem Hoà Thị Bích trả lại cấp Tịnh Niệm thiền viện cùng Từ Hàng Tĩnh Trai, như vậy không được sao? Chúng ta có thể dùng Hoà Thị Bích a!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Nói thật cho người biết đi! Hoà Thị Bích toái! Hiện tại coi như là ta nghĩ giao ra đây, cũng không có cách nào rồi."

Đôn Uyển Tinh khẩn trương gật đầu nói: "Vậy cũng tốt, người dạy ta nói như thế nào, ta đến lúc đó tụt nói như thế nào!"

Lý Vân Phi cười cười, an ủi: "Người cũng không cần sợ, không có chuyện gì. Người chỉ cần nhớ được, vô luận người nào hỏi người, người đều muốn nói, ta ngày hôm qua một mực khách sạn. Những thứ khác ta sẽ làm xong."

Đôn Uyển Tinh gật đầu, nói: "Ta biết nói sao nói, nhưng người phải cẩn thận một chút. Bọn họ chắc chắn sẽ không cứ như vậy coi là rồi. Hoà Thị Bích ai đều mơ tưởng. Bọn họ hội dùng vũ lực cường bức!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Người không cần sợ! Ta trước kia võ công tụt không kém, lần này nhờ vào Hoà Thị Bích lực đột phá bình cảnh, hiện tại, võ công của ta tin tưởng sẽ không so sánh Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ bọn họ kém. Nếu là thật đánh nhau, ta cũng không sợ!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129:: đầu tới tìm phiên toái

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 129:: đầu tới tìm phiên toái

Ngày mới mông mông phát sáng, Vương Thế Sung tụt dẫn đầu đi tới Lý Vân Phi ở khách sạn. Cũng không gõ môn, trực tiếp đụng vỡ rồi Lý Vân Phi môn tụt vọt đi vào. Mà lúc này Lý Vân Phi chính ngồi ngay ngắn ở trên giường chờ Vương Thế Sung đến.

Wương Thế Sung nhìn thấy Lý Vân Phi ngồi ở trên giường, lập tức tụt vọt tới, một thanh kéo Lý Vân Phi. Lý Vân Phi một thanh vén lên Vương Thế Sung tay, không nhìn được nói: "Người làm gì đó? Không lễ phép như thế?"

Wương Thế Sung cũng không quản này chút ít, cấp(vội) vù vù hỏi: "Ta nhận được tin tức, Hoà Thị Bích tối hôm qua bị người đoạt, rồi khoảng không đại sư cũng bị bị thương. Có phải hay không người làm?"

Lý Vân Phi chau mày đầu, giả vờ rất trước bộ dáng gấp gáp, kéo lại Vương Thế Sung cổ áo, hô: "Người nói gì? Người nói gì? Hoà Thị Bích bị người đánh cắp, là ai làm. Rốt cuộc là ai làm?"

Wương Thế Sung nghi ngờ nói: "Không đúng người làm sao! Người không phải nói muốn đi đoạt kia Hoà Thị Bích sao? Không đúng người là ai?"

Lý Vân Phi giận dữ hét: "Ta hoàn hảo kỳ là ai đâu. Ta chuẩn bị khuya hôm nay lại đi đoạt Hoà Thị Bích. Tối ngày hôm qua ta tại khách sạn cả đêm cũng không có đi ra ngoài! Ta không đúng đã nói với người sao? Ta sẽ tại khuya hôm nay đi Tịnh Niệm thiền viện cướp đoạt Hoà Thị Bích. Ta ngay cả kế hoạch đều đã làm xong." Lý Vân Phi lăm bầm lăm bầm: "Là ai. Thế nhưng tại ta kế hoạch trước một ngày chém giết."

Wương Thế Sung cái này càng thêm nghi ngờ, hần làm sao cũng không ngờ rằng Hoà Thị Bích không đúng Lý Vân Phi trộm, thoáng cái tụt ngồi liệt ở trên giường. Lăm bầm nói: "Rốt cuộc là ai trộm. Không đúng, vậy người từ Mạn Thanh viện sớm như vậy hỏi cái này khách sạn làm gì?"

Lý Vân Phi hai mắt mạnh mẽ vừa trợn, trên mình khí thế đột nhiên bộc phát ra, cả giận nói: "Chẳng lẽ ta muốn tới chỗ nào, còn muốn cùng người báo cáo không được. Ta cũng không phải là thủ hạ của người! Tốt nhất cẩn thận một chút!"

Wương Thế Sung bị Lý Vân Phi khí thế chúi xuống, sắc mặt trắng nhợt, toàn bộ người đứng lên, hợp với lui về phía sau mấy bước, sau đó theo dừng ở Lý

Vân Phi cách đó không xa, thở gấp thở Khí Đạo: "Ta không đúng ý tứ này! Ta chỉ là muốn biết ngươi tại sao muốn về trước!"

Lý Vân Phi bộc phát ra khí thế trong nháy mắt thu hồi, sau đó nói: "Ta giết Biên Bất Phụ cùng Thượng Quan Long hai người. Ta muốn hướng "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên có một bàn giao! Cho nên, ta về trước tới chờ nàng tới tìm ta! Cùng nàng đem Biên Bất Phụ cùng Thượng Quan Long chết coi là cái rõ ràng!"

Vương Thế Sung nhìn Lý Vân Phi, hồi lâu nói: "Nếu không đúng ngươi làm! Ta đây hãy đi về trước rồi. Quấy rầy ngươi nghỉ ngơi, thật là xấu hổ!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta hi vọng Vương đại nhân có thể tra ra là ai cướp được Hoà Thị Bích, sau đó nói cho ta, bởi vì Hoà Thị Bích đối với ta có rất lớn tác dụng! Ta cần phải biết rằng nó đến cùng tại ai kia."

Vương Thế Sung gật đầu, xoay người đẩy cửa ra rồi rời đi, Lý Vân Phi biết, Vương Thế Sung cũng không đúng tin chính mình chuyện ma quỷ, chẳng qua là Vương Thế Sung là người thông minh, hắn phát hiện mình xa xa không đúng Lý Vân Phi đối thủ, cho nên rất biết điều bỏ đi. Hắn sợ nếu là chọc giận Lý Vân Phi, Lý Vân Phi hội ra tay giết rồi hắn. Dù sao mới vừa gia nhập lúc, Lý Vân Phi tự dũa thương Vũ Văn Hóa Cập, về sau lại giết rồi Vũ Văn Vô Địch. Còn làm người hấn mặt giết Ma Môn Biên Bất Phụ cùng Thượng Quan Long. Hắn đương nhiên sợ Lý Vân Phi giết hắn rồi. Với lại, Hoà Thị Bích không gặp rồi, đối với hắn chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu. Hắn tự xem như không đúng Lý Vân Phi trộm.

Lý Vân Phi đi ra khỏi cửa phòng, gõ vang rồi mấy người gian phòng, đem mấy người đều kêu lên. Tại tối hôm qua, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn ba người đem Ma Môn mấy người làm xong sau, Lý Vân Phi đã đem ý nghĩ của mình cùng ba người bọn họ nói. Mà bây giờ tự đội đến Ma Môn, Từ Hàng Tinh Trai cùng Tịnh Niệm thiền viện người đến tìm phiên toái rồi.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng ngồi ở bên cạnh bàn uống thượng hạng trà Long Tinh. Chậm rãi chờ đem chuyện sắp xảy ra. Chưa tới một canh giờ, Chúc Ngọc Nghiên liền mang theo nàng đám kia thủ hạ đi tới Lý Vân Phi trước mặt ngồi xuống. Chúc Ngọc Nghiên có thể sánh bằng Vương Thế Sung có bộ tịch nhiều. Nàng sau khi ngồi xuống, kia lên bình trà cho mình tới rồi một chén.

Sau đó, chậm rãi uống một hớp, nói: "Ngươi tại chờ ta tới? Tin tức ngươi biết?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ! Vương Thế Sung sáng sớm liền vọt vào phòng của ta, sau đó, hắn tự đem tin tức kia nói cho ta biết. Ta biết, ngươi nhất định sẽ tới. Cho nên ta tự ở chỗ này chờ ngươi đến."

Chúc Ngọc Nghiên ưu nhã cười cười, nhẹ giọng nói: "Vậy ngươi có cái gì cùng ta nói sao? Phải biết rằng, ta còn đang chờ khuya hôm nay đi Tịnh Niệm thiền viện khoảng cách đoạt bảo đâu. Thực là, ta cũng đi tự nhận được tin tức. Hoà Thị Bích thế nhưng tại tối hôm qua bị người đoạt đi! Ngươi có thể nói cho ta. Cái đó và ngươi có quan hệ hay không! Đây là ai làm?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Ta xác thực không biết. Tối ngày hôm qua ta thẳng tuốt ở trong phòng nghỉ ngơi cùng tu luyện. Cũng là buổi sáng hôm nay nhận được tin tức. Nói thật, ta cũng muốn biết là ai đem Hoà Thị Bích trộm đi! Không tin, ngươi có thể hỏi hỏi Uyển Tinh, nàng tối ngày hôm qua tự tại ta cách vách, ta rồi đi không có rồi đi nàng so sánh ai cũng biết!"

Chúc Ngọc Nghiên gật gao ngó chừng Lý Vân Phi, sau đó nói: "Ngươi bên cạnh mấy cái gian phòng trong người, có phải hay không ngươi giết! Ngươi của ta buổi sáng hôm nay tại vùng ngoại ô phát hiện thi thể của bọn hắn! Ngươi nếu cả đêm đều ở, vậy ngươi nói cho ta là ai giết bọn họ! Ta rất khỏe kỷ đâu."

Lý Vân Phi nhẹ khẽ cười nói: "Là (vâng, đúng) ta a! Bọn họ là người khác mặt thám. Ta phát hiện sau, thì đem bọn hắn giết. Ta không biết là Chúc sư thủ hạ, bằng không ta liền không giết bọn hắn rồi!"

Chúc Ngọc Nghiên cười cười nói: "Đây không phải là thủ hạ. Ta chỉ là muốn biết ngươi tối hôm qua có ở đó hay không, tự phái người đi tìm bọn họ, sau đó phát hiện!"

Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Nga! Ta đây hiểu lầm Chúc sư rồi, ta nói xin lỗi! Thịnh Chúc sư tha thứ ta lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử!"

Chúc Ngọc Nghiên ngó chừng Lý Vân Phi nói: "Võ công của ngươi làm sao trưởng đến nhanh như vậy? Mới một đêm ngươi đã đột phá đến Tông Sư cấp. Ta nhớ được, ngươi trước kia cũng tự cùng ta không sai biệt lắm, hiện tại làm sao mạnh thành như vậy!"

Lý Vân Phi vừa cười cười, nói: "Tối ngày hôm qua, ta đột phá ta trải qua thời gian dài bình cảnh, đây là bởi vì trong khoảng thời gian này ở trên giang hồ kinh nghiệm nhượng tâm cảnh của ta ngày càng viên mãn. Cho nên, mới có thể an toàn đột phá."

Chúc Ngọc Nghiên gật gao ngó chừng Lý Vân Phi nói: "Hảo, tự tính ngươi nói rõ ràng! Ta liền thử xem thân thủ của ngươi như thế nào." Nói xong, hai tay đây, Chúc Ngọc Nghiên bóng người bỗng dung biến mất không thấy gì nữa, Lý Vân Phi bên tai vang lên vù vù phong bạo điên cuồng gào thét thanh. Phong khiếu hướng sóng triều loại mở rộng mở ra, trong phút chốc toàn bộ thiên địa đều là cuồng phong gào rít giận dữ đáng sợ thanh âm. Thiên là này khách sạn chu vi an tĩnh như trước, Lý Vân Phi dĩ nhiên biết đây là Chúc Ngọc Nghiên làm ra tới tay chân. Muốn là trước kia, tâm cảnh không cao lúc, dĩ nhiên hội chịu ảnh hưởng. Tự là hiện tại làm tin tức biến thành đồng tổ thanh âm lúc, Lý Vân Phi đều có đưa thân vào cuồng phong bạo vũ trong trung tâm đáng sợ cảm giác. Chúc Ngọc Nghiên ma công quả nhiên lợi hại với cùng!

Lý Vân Phi tâm như gương sáng, vận khởi nội lực, hai tay tự hướng phía trước bài sơn đảo hải mà đến "Sóng lớn" nơi trọng yếu đánh tới. Áo giáp đột nhiên tan biến. Màng nhĩ bên trong ma âm cũng vô ảnh vô tung biến mất.

Lý Vân Phi ngay sau đó một chương tự đánh hướng cách đó không xa Chúc Ngọc Nghiên, này lúc, một cái cuộc thi tuyệt khi sương, đẹp đến mức khác tầm thường ngọc thủ từ rộng rãi ổng tay áo trong lộ ra tới, nhỏ trường duyên dáng ngón tay ngọc trên không trung làm ra huyền ảo khó hiểu phức tạp động

tác.

Động tác này giống như là muốn đem Lý Vân Phi tiến công nằng tất cả lộ tuyến đều cấp chế trụ, Lý Vân Phi cũng không hoảng hốt, một cái tay khác cũng đánh sang, bốn ngón tay đụng vào rồi cùng nơi, Chúc Ngọc Nghiên nội lực giống như là một cổ như ẩn như hiện lực lượng thần bí thông thường một loại, nhàn nhạt tấn công vào Lý Vân Phi thân thể lực.

Nếu không phải Lý Vân Phi Minh Ngọc công đại thành, chắc chắn ăn không nhỏ thiệt thòi, cho nên, vận khởi nội lực, dùng một chút lực đem Chúc Ngọc Nghiên nội lực bức ra hai tay, tái dùng một chút lực, một chưởng đánh hướng Chúc Ngọc Nghiên, Chúc Ngọc Nghiên theo sát chọt lóe, kia như ngọc tay, lại một lần cùng Lý Vân Phi chưởng đụng vào nhau, to lớn thanh âm sau đó, Chúc Ngọc Nghiên lui về phía sau ba bước, mà Lý Vân Phi tại chỗ bất động. Lý Vân Phi vẫn như cũ không buông tha, lại một lần nữa tấn công hướng Chúc Ngọc Nghiên, này lúc, Chúc Ngọc Nghiên phía sau Loan Loan trong tay Thiên Ma Đái tựa đánh hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi vươn tay, một phát bắt được Loan Loan tấn công tới đây Thiên Ma Đái, thuận thế lôi kéo, tựa đem Loan Loan lôi tới đây, tay bỗng chốc khắc ở rồi Loan Loan đầu vai. Loan Loan lên tiếng mà bay. Sau đó, trùng điệp đụng vào rồi khách sạn trên tường.

Loan Loan hướng phía trước vừa xông, tựa muốn lại cùng Lý Vân Phi giao thủ, lại bị Chúc Ngọc Nghiên kéo lại, thần nhiên nói: "Lý công tử, nội lực cao sâu vô cùng, ta đều so ra kém, ngươi còn muốn mất mặt? Hẳn là nhượng ngươi sao! Chúng ta đi."

Lý Vân Phi bên tai lập tức nghe được thanh âm: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 6: đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, nhiệm vụ phần thưởng: « Thiên Ma công pháp », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Hoàn thành nhiệm vụ 7: đánh bại Loan Loan, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Lý Vân Phi trong lòng vui mừng khôn xiết, không nghĩ tới tự mình thể nhưng đánh thắng Chúc Ngọc Nghiên, còn chiếm được Chúc Ngọc Nghiên công pháp « Thiên Ma công pháp », thoáng cái sững sờ ở đâu. Hẳn tự nhiên biết Chúc Ngọc Nghiên Ma Cung thiên biến vạn hóa, nếu không phải « Thiên Ma công pháp » cuối cùng một tầng không có luyện thành, chỉ sợ sẽ là Ninh Đạo Kỳ cũng không phải là của nàng đối thủ!

Chúc Ngọc Nghiên nhìn thấy Lý Vân Phi hồi lâu không nói lời nào, Lý Vân Phi ôm quyền lớn tiếng nói: "Lý công tử là ta đã thấy trẻ tuổi nhất Tông Sư cấp cao thủ. Ta so ra kém ngươi. Lúc đó cáo từ! Vô luận Hoà Thị Bích tại không ở trong tay ngươi, ta Chúc Ngọc Nghiên cũng sẽ không tái quản chuyện này."

Lý Vân Phi thoáng cái từ vui mừng khôn xiết bên trong tỉnh lại, cũng chấp tay nói: "Kia Chúc sư đi hảo! Văn bối sẽ không tiền! Bất quá, ta nói thật, Hoà Thị Bích xác thực không ở trong tay của ta. Thịnh chúc Sư Tương xác thực!" Hoà Thị Bích xác thực không tại Lý Vân Phi nơi đó, bởi vì Hoà Thị Bích đã hóa thành bụi bặm rồi. Tự nhiên coi như là không tại Lý Vân Phi trong tay. Lý Vân Phi trong lòng cuồng tiếu: ta cũng không nói láo! Chẳng qua là ý tứ không giống nhau mà thôi!

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: "Nếu không tại trên tay ngươi, kia tựa tốt nhất, ngươi phải biết rằng, tựa tính ngươi có thể đánh thắng ta, nhưng, ngươi cũng không nhất định là Ninh Đạo Kỳ đối thủ, huống chi còn có Tịnh Niệm thiên viện đám kia hòa thượng! Ngươi tự mình cẩn thận!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130:: tài hùng biện vô số

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 130:: tài hùng biện vô số

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn ban đầu tại trong phòng của mình, nghe thấy tiếng đánh nhau, vọt ra, nhìn thấy Lý Vân Phi đánh bại Chúc Ngọc Nghiên, đều bộ mặt vui mừng chạy đến Lý Vân Phi bên cạnh, đặc biệt là Khấu Trọng, mang theo bộ mặt hưng phấn, kêu lên: "Sư phụ, ngươi đánh bại "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, truyền đi sau ngươi sẽ trở thành trên giang hồ trẻ tuổi nhất Tông Sư cao thủ!"

Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Không, Chúc Ngọc Nghiên là không muốn cùng ta liều mạng. Bằng không, nào dễ dàng như vậy tựa đem nằng ép đi! Các ngươi cũng không nên cao hứng quá sớm rồi, còn có Từ Hằng Tĩnh Trai cùng Tịnh Niệm thiên viện người chưa có tới đây!"

Tựa tại Lý Vân Phi đang khi nói chuyện, một đám võ lâm nhân sĩ đi vào gian phòng này khách sạn, cả đám đều ngồi ở Lý Vân Phi bên cạnh cái bàn bên trên, không có một người mở miệng, cũng không có một người phát ra âm thanh, cả đám đều lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, một câu nói đều không nói. Chẳng qua là ngó chừng Lý Vân Phi. Người càng ngày càng nhiều. Toàn bộ đều là giang hồ nhân sĩ, từng cái đều tính toán thượng hạng tay. Bọn họ ngồi ở chỗ đó cứ như vậy ngó chừng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi cũng không giận, nhượng tiểu nhị lên chút ít bữa ăn sáng, tựa gọi đứng tại bên cạnh hẩn Khấu Trọng bọn họ ngồi xuống, cùng nơi ăn xong rồi

bữa ăn sáng, với lại ăn rất chậm rất chậm. Sau đó, tựa ngồi ở chỗ đó chậm rãi thưởng thức trà. Không vội cũng không táo.

Rốt cục, có người không nhịn nổi, phải biết rằng, tới này chút ít người đều coi như là trên giang hồ có danh tiếng nhân vật, bọn họ cái gì thời điểm nhận quá lạnh như vậy gấp. Phải biết rằng võ công vật này cùng tính cách không liên hệ, một chút tính tình tốt có thể chịu được ở, những thứ kia tính tình kém, cũng sẽ không còn như vậy chịu đựng xuống tới.

Một cái đại hán vạm vỡ một chưởng đánh vào trước mặt cái bàn bên trên, cái bàn lên tiếng mà toái, sau đó, hắn mãnh liệt đứng lên, la lớn: "Lý Vân Phi, ngươi đừng tưởng rằng võ công của ngươi hảo, tựa không đem chúng ta để vào trong mắt. Nói cho ngươi biết, chúng ta bên này nhiều người như vậy, võ công của ngươi khá hơn nữa cũng vô dụng!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Là ngươi nhóm không đem ta để vào trong mắt đi! Ta ở chỗ này ngồi, một câu nói cũng không nói, ngược lại các ngươi, đều ngồi ở trước mặt ta ngó chừng ta, bây giờ còn muốn cùng ta động thủ." Lý Vân Phi mặt liền biến sắc, một chưởng vỗ vào cái bàn bên trên, cái bàn bên trên khời xướng một tiếng vang thật lớn, Lý Vân Phi thân thể mạnh mẽ đứng lên, cả giận nói: "Các ngươi cho là ta Lý Vân Phi là dễ khi dễ phải không?" Thân thể mạnh mẽ tản mát ra một cỗ khí thế cường đại!

Một nhóm người này nhìn thấy Lý Vân Phi sinh khí, lộ ra vẻ có chút sợ, mãnh liệt đứng lên, lui về phía sau mấy bước, đám người kia đều khẩn trương nhìn nhau, sau đó hào hướng nhớ ra cái gì đó tới dường như. Lộ ra vẻ đã khá nhiều, sau đó, đứng ở đó đại hán vạm vỡ bên cạnh một người trung niên văn sĩ, thiếu thiếu thất lung nói: "Thỉnh Lý công tử bớt giận, hắn người này chính là như vậy tính tình, đối với sự lỗ mãng của hắn, ta hướng ngươi nói xin lỗi! Nhưng, cũng thỉnh Lý công tử đem Hoà Thị Bích giao về."

Lý Vân Phi chậm rãi ngồi xuống, trầm giọng nói: "Ta không biết ngươi từ nơi nào nhận được tin tức, là ai nói cho các ngươi biết Hoà Thị Bích ở trong tay ta. Nói cho các ngươi biết, Hoà Thị Bích xác thực không ở trong tay ta, các ngươi xác thực cũng tốt, không tin cũng được! Tất cả giải tán đi!"

Kia trung niên văn sĩ cười nói: "Vương Bác tiên sinh đứng rồi khoảng không đại sư hảo hữu, hắn nhận được tin tức, Hoà Thị Bích quả thật bị bốn người đánh cắp. Mà các ngươi mục đích chính là bốn người, hôm qua Thiên sát rồi Biên Bất Phụ cùng Thượng Quan Long sau này các ngươi đã đi. Cho nên, các ngươi có hiềm nghi!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Cũng bởi vì như vậy tựa nhận thức đúng là ta làm? Bằng cái gì! Tối ngày hôm qua không tại người khá, các ngươi từng cái đi tìm a!"

Này lúc, một cái sư gia bộ dáng văn sĩ, chính một bên se se trên môi chòm râu, một bên mỉm cười nói: "Tại hạ "Bệnh thư sinh" kinh điểm Ninh, là biết thể lang trong phủ thực khách, nay phụng biết thể lang chi mệnh, muốn mời Lý công tử bốn người đến biết thể lang quý phủ tụ lại! Thương lượng Hoà Thị Bích vấn đề!"

Lý Vân Phi lộ ra vẻ có chút tức giận, này chút ít khôn kiếp làm sao lại gắt gao cần tự mình không phóng đầu. Cho nên dùng một loại thô sáo miệng Khi Đạo: "Các ngươi làm sao lại cần ta đây! Ta nói không đúng ta làm! Các ngươi nhớ kỹ, không đúng ta."

"Bệnh thư sinh" kinh điểm Ninh ôm quyền nói: "Thực là theo Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân Sư Phi Huyền nói, ngươi từng là nói qua, không phục Từ Hàng Tĩnh Trai kiểm giữ Hoà Thị Bích, cho nên mạnh hơn đoạt! Có chuyện này hay không?"

Lý Vân Phi gật đầu, trầm giọng nói: "Ta dám đảm đương trước Sư Phi Huyền mặt nói ra, tựa chưa sợ qua. Nếu là ta đoạt Hoà Thị Bích, ta sớm đã đi, còn lưu lại nơi này làm cái gì? Chờ các ngươi tới tìm ta phiền toái? Nói cho các ngươi biết, ta và các ngươi giải thích là muốn cùng các ngươi nói rõ ràng, đừng tưởng rằng ta sợ các ngươi rồi." Sau đó, Lý Vân Phi trong tay kiểm bồng chốc ra khỏi vò, lạnh lùng nói: "Coi như là các ngươi cùng tiến lên, cũng muốn chết hơn mấy cái, tựa xem các ngươi ai vận khí không xong. Nói cho các ngươi biết, không nên bị một chút hữu tâm nhân lợi dụng. Ta đắc tội rồi rất nhiều người, cho nên rất nhiều người muốn ta chết. Nhưng, chính bọn hắn lại không dám, tựa lợi dụng các ngươi tới tìm ta phiền toái! Chính các ngươi thử nghĩ xem tin tức truyền ra người có hay không tới? Bọn họ là cái gì không đến! Còn dư lại ta đây cũng không muốn nói nhiều, chính các ngươi thử nghĩ xem đi! Làm bằng hữu, ta hoan nghênh, làm địch nhân!" Lý Vân Phi trường kiếm trong tay dựng lên, lạnh lùng nói: "Ta cũng không sợ!"

Bọn này nhân vật võ lâm cũng không phải người ngu, bọn họ nhìn nhau, đều có điểm rút lui có trật tự. Này lúc, một trận tiếng vỗ tay vang lên, một cái thật giống như bình thường võ cùng đạo sĩ cùng Sư Phi Huyền mang theo rồi Không hòa thượng cùng tứ đại kim mồi vừa đi đến, Lý Vân Phi gắt gao nhìn vị đạo sĩ kia. Vị đạo sĩ này nếu là tại phía ngoài, Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả cũng không nhìn, nhưng liên tiếp ngay cả Sư Phi Huyền đều đi ở phía sau hắn, này tựa có chút không đúng rồi, Lý Vân Phi lập tức cũng biết, vị đạo sĩ này tựa là ba đại Tông Sư chỉ nhất Ninh Đạo Kỳ. Chỉ có hắn có thể đem khí thể hoàn toàn thu nạp ở, điểm này Lý Vân Phi cũng không thể.

Vỗ tay người tựa là theo tại Ninh Đạo Kỳ phía sau Sư Phi Huyền, nâng một bên vỗ tay một bên đi đến. Dừng ở Lý Vân Phi phụ cận, cười nói: "Ta thật không nghĩ tới Lý công tử tài hùng biện như vậy hảo, mình làm quá chuyện thể nhưng có thể phiết rất xa."

Lý Vân Phi cuồng nở nụ cười, nói: "Ngươi đem bọn họ cũng làm thành kẻ ngu sao? Ta cho ngươi biết, Hoà Thị Bích không đúng ta trộm, ngươi tạm thời đem này tội danh thêm tại trên người của ta." Lý Vân Phi chậm rãi ngưng mắt nhìn người chung quanh, nói: "Các ngươi cũng không nên tin nằng, có lẽ này Hoà Thị Bích còn tại nằng trong tay của mình, nằng chỉ là tới tìm ta đòi đi thiên hạ mồi cái bá chủ tâm mất đấy! Chờ ta chết rồi, hắn tựa tuyên bố này Hoà Thị Bích tại chỗ của ta tìm được, các ngươi nói, này có không có khả năng!"

Nhóm người này võ lâm nhân sĩ đều ngây ngẩn cả người, sau đó tụ ở chung một chỗ, thảo luận trước chuyện này thật giả, mỗi người nhìn hướng Sư Phi Huyền trong ánh mắt đều mang theo một chút hoài nghi, dù sao, ai cũng không có tận mắt nhìn thấy Hoà Thị Bích bị trộm sự thật.

Đứng tại Sư Phi Huyền bên cạnh cái kia đạo nhân, nhẹ nhàng cười nói: "Ta Ninh Đạo Kỳ có thể làm chứng này Hoà Thị Bích quả thật bị trộm rồi. Bằng ta Ninh Đạo Kỳ danh tiếng cũng khinh thường ở tại nói láo đi!"

Lý Vân Phi cũng tiếp theo cười nói: "Trừ tiền bối tự nhiên không sẽ nói láo, nhưng Trừ tiền bối dám nói này Hoà Thị Bích nhất định là ta trộm sao?"

Ninh Đạo Kỳ lắc đầu, cười nói: "Lão đạo sĩ xác thực không biết Hoà Thị Bích là ai trộm, chẳng qua là, ta từng là hướng Từ Hàng Tĩnh Trai nhường cái Hoà Thị Bích, mà Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ cũng hi vọng ta có thể hộ tống Hoà Thị Bích, thực là Hoà Thị Bích bị trộm rồi, mặc dù ở tại ta không liên quan, nhưng, ta cuối cùng muốn tấn một phần trách nhiệm."

Lý Vân Phi sáng lạng cười cười nói: "Nga? Kia Trừ tiền bối chuẩn bị làm sao tìm được? Ở chỗ này của ta lục soát sao? Ta Lý Vân Phi mặc dù không phải là cái gì nổi danh nhân vật, nhưng, ta tuyệt đối sẽ không nhường người cứ như vậy lục soát. Trừ phi người có thể cầm ra làm chứng theo. Chứng minh đúng là ta trộm đi Hoà Thị Bích, bằng không, người này ý lớn hiệp nhỏ tội danh làm sao cũng phải lung bên trên! Ta nghĩ Trừ tiền bối không có thể như vậy làm đi!"

Ninh Đạo Kỳ sắc mặt nhẹ biến, hần từ Sư Phi Huyền kia lấy được tin tức, Lý Vân Phi là cái lớn lỗi vô cùng thanh niên, không nghĩ tới Lý Vân Phi thế nhưng có thể tăng tăng phân tích, với lại tài hùng biện như vậy hảo, hần là khẳng định không thể mạnh mẽ lục soát đồ. Bằng không, hần lại thật sự lung lên ý lớn hiệp nhỏ tội danh. Kia đối với hần này ba đại Tông Sư danh tiếng là cái ảnh hưởng rất lớn.

Rồi khoảng không phía sau tứ đại Kim Cương không tham niệm rồi thanh Phật hiệu, nói: "Bần tăng có thể làm chứng, tối hôm qua bên trên này bốn vị thí chủ tới tị tự đánh cắp Hoà Thị Bích. Đêm mặc dù rất sâu, nhưng, ta thấy được bốn người bọn họ mặt. Với lại rồi khoảng không sư huynh cũng từng cùng Lý công tử đã giao thủ."

Ninh Đạo Kỳ trầm giọng nói: "Người nói thật là?"

Không tham hai tay một hợp, nói: "A di đà Phật! Người xuất gia không đánh lời nói dối! Bần tăng tận mắt nhìn thấy rồi, rồi khoảng không sư huynh nên cũng nhìn thấy." Rồi Không hòa thượng gật đầu. Lý Vân Phi trong lòng cười khổ: tẩu hỏa nhập ma tự mình cũng quá kiêu ngạo rồi, liên tiếp ngay cả cái mặt nạ đều không mang theo. Bất quá, Lý Vân Phi cũng không phải là tùy tiện vứt bỏ người. Ngược lại cười cười nói: "Các vị đại sư, xác định là nhìn thấy chúng ta bốn người mặt?"

Rồi khoảng không cùng tứ đại Kim Cương đều gật đầu, không tham càng là bộ mặt nghiêm mặt nói: "Dĩ nhiên, chúng ta người xuất gia làm sao sẽ vu người tốt!"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ta đây tự hỏi một chút, các vị đại sư là thế nào đem trộm bảo mặt người bên trên che mặt bỏ trí lấy ra, nói thật, bằng võ công của ta, các người không nhất định có thể đem ta lưu lại, còn có thể đem trên mặt ta che mặt bỏ trí lấy ra."

Không tham sừng sốt hạ, nói: "A di đà Phật! Bốn vị thí chủ đều có che mặt, chúng ta trực tiếp tự có thể nhìn thấy mặt của các người."

Lý Vân Phi cười to nói: "Các vị, các người nhìn ta Lý Vân Phi hướng cái kẻ ngu sao? Đi trộm thứ gì còn không che mặt? Ta đây không phải là nghĩ cho các người bắt được sao? Ta Lý Vân Phi không có ngu như vậy! Các người đi trộm đồ, còn không che mặt? Ta. . ."

Sư Phi Huyền bỗng chốc cắt đứt Lý Vân Phi lời nói, nói: "Người còn ngay trước rất nhiều người mặt nói, người muốn cướp Hoà Thị Bích đấy! Vậy người nói như vậy tự không ngốc sao?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Nói thật, ta lúc ấy chẳng qua là khó chịu, các người đem thiên hạ này cho rằng chính các người đồng dạng, tùy ý lựa chọn thiên hạ chung chủ, cho nên ta mới dọa dọa các người, ta không có muốn trộm Hoà Thị Bích, ta lại không muốn làm hoàng đế, muốn vật kia có ích lợi gì? Ta chỉ là muốn khí khí các người, cho các người thủ tâm nghiêm chỉnh. Cho các người thủ khẩu trang nghiêm, một lời nhất điểm. Tuyệt đối không có thật muốn trộm Hoà Thị Bích!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130:: tài hùng biện vô số

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 130:: tài hùng biện vô số

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn ban đầu tại trong phòng của mình, nghe thấy tiếng đánh nhau, vọt ra, nhìn thấy Lý Vân Phi đánh bại Chúc Ngọc Nghiên, đều bộ mặt vui mừng chạy đến Lý Vân Phi bên cạnh, đặc biệt là Khấu Trọng, mang theo bộ mặt hưng phấn, kêu lên: "Sư phụ, người đánh bại "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, truyền đi sau người sẽ trở thành trên giang hồ trẻ tuổi nhất Tông Sư cao thủ!"

Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Không, Chúc Ngọc Nghiên là không muốn cùng ta liều mạng. Bằng không, nào dễ dàng như vậy tự đem nạng ép đi! Các người cũng không nên cao hứng quá sớm rồi, còn có Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Tịnh Niệm thiên viện người chưa có tới đấy!"

Tự tại Lý Vân Phi đang khi nói chuyện, một đám võ lâm nhân sĩ đi vào gian phòng này khách sạn, cả đám đều ngồi ở Lý Vân Phi bên cạnh cái bàn bên trên, không có một người mở miệng, cũng không có một người phát ra âm thanh, cả đám đều lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, một câu nói đều không nói. Chẳng qua là ngó chừng Lý Vân Phi. Người càng ngày càng nhiều. Toàn bộ đều là giang hồ nhân sĩ, từng cái đều tính toán thượng hạng tay. Bọn họ ngồi ở chỗ đó cứ như vậy ngó chừng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi cũng không giận, nhượng tiểu nhị lên chút ít bữa ăn sáng, tự gọi đứng tại bên cạnh hán Khẩu Trọng bọn họ ngồi xuống, cùng nơi ăn xong rồi bữa ăn sáng, với lại ăn rất chậm rất chậm. Sau đó, tự ngồi ở chỗ đó chậm rãi thưởng thức trà. Không vội cũng không táo.

Rốt cục, có người không nhịn nổi, phải biết rằng, tới này chút ít người đều coi như là trên giang hồ có danh tiếng nhân vật, bọn họ cái gì thời điểm nhận quá lạnh như vậy gấp. Phải biết rằng võ công vật này cùng tính cách không liên hệ, một chút tính tình tốt có thể chịu được ở, những thứ kia tính tình kém, cũng sẽ không còn như vậy chịu đựng xuống tới.

Một cái đại hán vạm vỡ một chưởng đánh vào trước mặt cái bàn bên trên, cái bàn lên tiếng mà toái, sau đó, hán mãnh liệt đứng lên, la lớn: "Lý Vân Phi, ngươi đừng tưởng rằng võ công của ngươi hảo, tự không đem chúng ta để vào trong mắt. Nói cho ngươi biết, chúng ta bên này nhiều người như vậy, võ công của ngươi khá hơn nữa cũng vô dụng!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Là ngươi nhóm không đem ta để vào trong mắt đi! Ta ở chỗ này ngồi, một câu nói cũng không nói, ngược lại các ngươi, đều ngồi ở trước mặt ta ngó chừng ta, bây giờ còn muốn cùng ta động thủ." Lý Vân Phi mặt liền biến sắc, một chưởng vỗ vào cái bàn bên trên, cái bàn bên trên khời xướng một tiếng vang thật lớn, Lý Vân Phi thân thể mạnh mẽ đứng lên, cả giận nói: "Các ngươi cho là ta Lý Vân Phi là dễ khi dễ phải không?" Thân thể mạnh mẽ tán mất ra một cỗ khí thế cường đại!

Một nhóm người này nhìn thấy Lý Vân Phi sinh khí, lộ ra vẻ có chút sợ, mãnh liệt đứng lên, lui về phía sau mấy bước, đám người kia đều khấn trương nhìn nhau, sau đó hào hướng nhớ ra cái gì đó tới dường như. Lộ ra vẻ đã khá nhiều, sau đó, đứng ở đó đại hán vạm vỡ bên cạnh một người trung niên văn sĩ, thiếu thiếu thất lưng nói: "Thỉnh Lý công tử bớt giận, hán người này chính là như vậy tính tình, đối với sự lỗ mãng của hán, ta hướng ngươi nói xin lỗi! Nhưng, cũng thỉnh Lý công tử đem Hoà Thị Bích giao về."

Lý Vân Phi chậm rãi ngồi xuống, trầm giọng nói: "Ta không biết ngươi từ nơi nào nhận được tin tức, là ai nói cho các ngươi biết Hoà Thị Bích ở trong tay ta. Nói cho các ngươi biết, Hoà Thị Bích xác thực không ở trong tay ta, các ngươi xác thực cũng tốt, không tin cũng được! Tất cả giải tán đi!"

Kia trung niên văn sĩ cười nói: "Vương Bác tiên sinh đứng rồi khoảng không đại sư hảo hữu, hán nhận được tin tức, Hoà Thị Bích quả thật bị bốn người đánh cắp. Mà các ngươi mục đích chính là bốn người, hôm qua Thiên sát rồi Biên Bất Phụ cùng Thượng Quan Long sau này các ngươi đã đi. Cho nên, các ngươi có hiềm nghi!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Cũng bởi vì như vậy tự nhận thức đúng là ta làm? Bằng cái gì! Tối ngày hôm qua không tại người khá, các ngươi từng cái đi tìm a!"

Này lúc, một cái sư gia bộ dáng văn sĩ, chính một bên se se trên môi chòm râu, một bên mỉm cười nói: "Tại hạ "Bệnh thư sinh" kinh diêm Ninh, là biết thể lang trong phủ thực khách, nay phụng biết thể lang chi mệnh, muốn mời Lý công tử bốn người đến biết thể lang quý phủ tụ lại! Thương lượng Hoà Thị Bích vấn đề!"

Lý Vân Phi lộ ra vẻ có chút tức giận, này chút ít khốn kiếp làm sao lại gắt gao cần tự mình không phóng đầu. Cho nên dùng một loại thô sáo miệng Khi Đạo: "Các ngươi làm sao lại cần ta đây! Ta nói không đúng ta làm! Các ngươi nhớ kỹ, không đúng ta."

"Bệnh thư sinh" kinh diêm Ninh ôm quyền nói: "Thực là theo Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân Sư Phi Huyền nói, ngươi từng là nói qua, không phục Từ Hàng Tĩnh Trai kiềm giữ Hoà Thị Bích, cho nên mạnh hơn đoạt! Có chuyện này hay không?"

Lý Vân Phi gật đầu, trầm giọng nói: "Ta dám đảm đương trước Sư Phi Huyền mặt nói ra, tự chưa sợ qua. Nếu là ta đoạt Hoà Thị Bích, ta sớm đã đi, còn lưu lại nơi này làm cái gì? Chờ các ngươi tới tìm ta phiền toái? Nói cho các ngươi biết, ta và các ngươi giải thích là muốn cùng các ngươi nói rõ ràng, đừng tưởng rằng ta sợ các ngươi rồi." Sau đó, Lý Vân Phi trong tay kiếm bỗng chốc ra khỏi vỏ, lạnh lùng nói: "Coi như là các ngươi cùng tiến lên, cũng muốn chết hơn mấy cái, tự xem các ngươi ai vận khí không xong. Nói cho các ngươi biết, không nên bị một chút hữu tâm nhân lợi dụng. Ta đắc tội rồi rất nhiều người, cho nên rất nhiều người muốn ta chết. Nhưng, chính bọn họ lại không dám, tự lợi dụng các ngươi tới tìm ta phiền toái! Chính các ngươi thử nghĩ xem tin tức truyền ra người có hay không tới? Bọn họ là cái gì không đến! Còn dư lại ta đây cũng không muốn nói nhiều, chính các ngươi thử nghĩ xem đi! Làm bằng hữu, ta hoan nghênh, làm địch nhân!" Lý Vân Phi trường kiếm trong tay dựng lên, lạnh lùng nói: "Ta cũng không sợ!"

Bọn này nhân vật võ lâm cũng không phải người ngu, bọn họ nhìn nhau, đều có điểm rút lui có trật tự. Này lúc, một trận tiếng vỗ tay vang lên, một cái thật giống như bình thường võ cùng đạo sĩ cùng Sư Phi Huyền mang theo rồi Không hòa thượng cùng tứ đại kim mồi vừa đi đến, Lý Vân Phi gắt gao nhìn vị đạo sĩ kia. Vị đạo sĩ này nếu là tại phía ngoài, Lý Vân Phi liền tiếp ngay cả cũng không nhìn, nhưng liền tiếp ngay cả Sư Phi Huyền đều đi ở phía sau hán, này tự có chút không đúng rồi, Lý Vân Phi lập tức cũng biết, vị đạo sĩ này tự là ba đại Tông Sư chi nhất Ninh Đạo Kỳ. Chỉ có hán có thể đem khí thế hoàn toàn thu nạp ở, điểm này Lý Vân Phi cũng không thể.

Vỗ tay người tự là theo tại Ninh Đạo Kỳ phía sau Sư Phi Huyền, nâng một bên vỗ tay một bên đi đến. Dừng ở Lý Vân Phi phụ cận, cười nói: "Ta thật không nghĩ tới Lý công tử tài hùng biện như vậy hảo, mình làm quá chuyện thể nhưng có thể phiết rất xa."

Lý Vân Phi cuồng nở nụ cười, nói: "Ngươi đem bọn họ cũng làm thành kẻ ngu sao? Ta cho ngươi biết, Hoà Thị Bích không đúng ta trộm, ngươi tạm thời đem này tội danh thêm tại trên người của ta." Lý Vân Phi chậm rãi ngưng mắt nhìn người chung quanh, nói: "Các ngươi cũng không nên tin nàng, có lẽ này Hoà Thị Bích còn tại nàng trong tay của mình, nàng chỉ là tới tìm ta đòi đi thiên hạ mỗi cái bá chủ tâm mất đấy! Chờ ta chết rồi, hán tự tuyên bố này Hoà Thị Bích tại chỗ của ta tìm được, các ngươi nói, này có không có khả năng!"

Nhóm người này vô lâm nhân sĩ đều ngậy ngấn cả người, sau đó tụ ở chung một chỗ, thảo luận trước chuyện này thật giả, mỗi người nhìn hướng Sư Phi Huyền trong ánh mắt đều mang theo một chút hoài nghi, dù sao, ai cũng không có tận mắt nhìn thấy Hoà Thị Bích bị trộm sự thật.

Đứng tại Sư Phi Huyền bên cạnh cái kia đạo nhân, nhẹ nhàng cười nói: "Ta Ninh Đạo Kỳ có thể làm chứng này Hoà Thị Bích quả thật bị trộm rồi. Bằng ta Ninh Đạo Kỳ danh tiếng cũng khinh thường ở tại nói láo đi!"

Lý Vân Phi cũng tiếp theo cười nói: "Trừ tiền bối tự nhiên không sẽ nói láo, nhưng Trừ tiền bối dám nói này Hoà Thị Bích nhất định là ta trộm sao?"

Ninh Đạo Kỳ lắc đầu, cười nói: "Lão đạo sĩ xác thực không biết Hoà Thị Bích là ai trộm, chẳng qua là, ta từng là hướng Từ Hàng Tĩnh Trai nhường cái Hoà Thị Bích, mà Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ cũng hi vọng ta có thể hộ tống Hoà Thị Bích, thực là Hoà Thị Bích bị trộm rồi, mặc dù ở tại ta không liên quan, nhưng, ta cuối cùng muốn tấn một phần trách nhiệm"

Lý Vân Phi sáng lạng cười cười nói: "Nga? Kia Trừ tiền bối chuẩn bị làm sao tìm được? Ở chỗ này của ta lục soát sao? Ta Lý Vân Phi mặc dù không phải là cái gì nổi danh nhân vật, nhưng, ta tuyệt đối sẽ không nhường người cứ như vậy lục soát. Trừ phi người có thể cảm ra làm chứng theo. Chứng minh đúng là ta trộm đi Hoà Thị Bích, bằng không, người này ý lớn hiếp nhỏ tội danh làm sao cũng phải lưng bên trên! Ta nghĩ Trừ tiền bối không có thể như vậy làm đi!"

Ninh Đạo Kỳ sắc mặt nhẹ biến, hần từ Sư Phi Huyền kia lấy được tin tức, Lý Vân Phi là cái lớn lối vô cùng thanh niên, không nghĩ tới Lý Vân Phi thế nhưng có thể tăng tăng phân tích, với lại tài hùng biện như vậy hảo, hần là khẳng định không thể mạnh mẽ lục soát đồ. Bằng không, hần lại thật sự lưng lên ý lớn hiếp nhỏ tội danh. Kia đối với hần này ba đại Tông Sư danh tiếng là cái ảnh hưởng rất lớn.

Rồi khoảng không phía sau tứ đại Kim Cương không tham niệm rồi thanh Phật hiệu, nói: "Bản tăng có thể làm chứng, tối hôm qua bên trên này bốn vị thí chủ tới tệ tự đánh cắp Hoà Thị Bích. Đêm mặc dù rất sâu, nhưng, ta thấy được bốn người bọn họ mặt. Với lại rồi khoảng không sư huynh cũng từng cùng Lý công tử đã giao thủ."

Ninh Đạo Kỳ trầm giọng nói: "Người nói thật là?"

Không tham hai tay một hợp, nói: "A di đà Phật! Người xuất gia không đánh lời nói dối! Bản tăng tận mắt nhìn thấy rồi, rồi khoảng không sư huynh nên cũng nhìn thấy." Rồi Không hòa thượng gật đầu. Lý Vân Phi trong lòng cười khổ: tẩu hỏa nhập ma tự mình cũng quá kiêu ngạo rồi, liền tiếp ngay cả cái mặt nạ đều không mang theo. Bất quá, Lý Vân Phi cũng không phải là tùy tiện vứt bỏ người. Ngược lại cười cười nói: "Các vị đại sư, xác định là nhìn thấy chúng ta bốn người mặt?"

Rồi khoảng không cùng tứ đại Kim Cương đều gật đầu, không tham càng là bộ mặt nghiêm mặt nói: "Dĩ nhiên, chúng ta người xuất gia làm sao sẽ vu người tốt!"

Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ta đây tự hỏi một chút, các vị đại sư là thế nào đem trộm bảo mặt người bên trên che mặt bỏ trí lấy ra, nói thật, bằng võ công của ta, các người không nhất định có thể đem ta lưu lại, còn có thể đem trên mặt ta che mặt bỏ trí lấy ra."

Không tham sừng sốt hạ, nói: "A di đà Phật! Bốn vị thí chủ đều có che mặt, chúng ta trực tiếp tự có thể nhìn thấy mặt của các người."

Lý Vân Phi cười to nói: "Các vị, các người nhìn ta Lý Vân Phi hướng cái kẻ ngu sao? Đi trộm thứ gì còn không che mặt? Ta đây không phải là nghĩ cho các người bắt được sao? Ta Lý Vân Phi không có ngu như vậy! Các người đi trộm đồ, còn không che mặt? Ta. . ."

Sư Phi Huyền bỗng chốc cắt đứt Lý Vân Phi lời nói, nói: "Người còn ngay trước rất nhiều người mặt nói, người muốn cướp Hoà Thị Bích đấy! Vậy người nói như vậy tự không ngốc sao?"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Nói thật, ta lúc ấy chẳng qua là khó chịu, các người đem thiên hạ này cho rằng chính các người đồng dạng, tùy ý lựa chọn thiên hạ chung chủ, cho nên ta mới dọa dọa các người, ta không có muốn trộm Hoà Thị Bích, ta lại không muốn làm hoàng đế, muốn vật kia có ích lợi gì? Ta chỉ là muốn khí khí các người, cho các người thù thâm nghiêm điểm. Cho các người thù khản trương điểm, mệt mỏi nhất điểm. Tuyệt đối không có thật muốn trộm Hoà Thị Bích!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131:: động thủ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 131:: động thủ

Sư Phi Huyền há miệng, sau đó một câu cũng không có nói đi ra ngoài, cuối cùng, tiếc rằng nhắm lại nàng kia trương phong tình vạn chủng cái miệng anh

đào nhỏ nhắn.

Không tham nổi giận đùng đùng hỏi: "Vậy người lại giải thích thế nào kia bốn tờ cùng các người mặt giống nhau như đúc? Vốn không thể nói các người có sanh đôi huynh đệ đi?"

Lý Vân Phi trầm giọng nói: "Chúng ta xác thực không có sanh đôi huynh đệ! Nhưng theo ta được biết trên giang hồ có gan mặt nạ da người, nó có thể làm cùng chân nhân không khác! Ta hoài nghi là có người cố ý giả dạng làm phía ngoài bốn người bộ dạng. Bằng không, ta một người đi là được, làm gì còn mang theo ba người bọn hắn đấy! Còn không che mặt. Các vị cho ta bình luận phân xử, ta Lý Vân Phi giống như là ngu như vậy người sao?"

Chu vi đám người kia đều bắt đầu nghị luận rối rít, hình như là tin Lý Vân Phi lời nói rồi, dù sao ai cũng không có trực tiếp chứng minh Hoà Thị Bích là Lý Vân Phi trộm lấy. Với lại, Lý Vân Phi giải thích cũng có thể tiếp nhận, chủ yếu nhất đúng là Lý Vân Phi là cái cường giả, ai cũng sẽ không bốc lên bị giết nguy hiểm đi đắc tội một cường giả. Dù sao ai cũng không ngốc!

Rồi Không hòa thượng nhìn thấy người chung quanh bắt đầu nghị luận rối rít, một chương tự tấn công hướng Lý Vân Phi, thật là mạnh một chương, tự hướng như cuồng phong đánh tới đây, Lý Vân Phi sững sốt, lão hòa thượng này cái gì ý tứ, thế nhưng vào lúc này động thủ, Lý Vân Phi dĩ nhiên không sợ, tối hôm qua bên trên hắn tự kiểm tra xong tới, rồi Không hòa thượng cùng mình trước kia thực lực kém không nhiều lắm, tối hôm qua hai người đều bị thương, mà Lý Vân Phi bị Hoà Thị Bích lực lượng chữa hết nội thương, mà rồi Không hòa thượng tự không có vận khí tốt như vậy rồi. Với lại, coi như xong Không hòa thượng không có bị thương, Lý Vân Phi cũng không sợ, đột phá sau hắn và ba đại Tông Sư không kém bao nhiêu, như thế nào lại sợ Không hòa thượng đâu.

Lý Vân Phi cũng không tránh né, một chương tự nghênh đón, một tiếng vang thật lớn, hai người bàn tay đánh ở chung một chỗ, Lý Vân Phi không có chuyện gì. Mà rồi Không hòa thượng nhưng tự thâm, tối hôm qua nội thương, cộng thêm Lý Vân Phi không có nương tay, một chương này xuống tới, rồi Không hòa thượng một ngụm Huyết tự phun ra ngoài. Toàn bộ người lui về sau rồi ba bước sau, bị Ninh Đạo Kỳ nhẹ nhàng xưng ở.

Lý Vân Phi không thuận theo không buông tha mấy bước tiến lên, một chương đánh hướng Không hòa thượng, rồi Không hòa thượng bận rộn hai tay ra hết, hai chương hợp lực tiếp được Lý Vân Phi công kích, Lý Vân Phi trong lòng cười lạnh, xem ra lão hòa thượng này vẫn là chưa tin tự mình, thế nhưng tự mình xuất thủ thử mình là không đúng bị thương, cũng thuận tiện thử xem nội công của mình tu vi. Hắn nằm mơ đều không nghĩ tới Lý Vân Phi nội lực toàn bộ tốt lắm, liên tiếp ngay cả nội lực đều tăng rất nhiều. Hiện tại Lý Vân Phi đã thương, đánh chết hắn, những người còn lại cũng không thể nói gì hơn, dù sao hắn động trước tay. Đột nhiên đánh lên tiểu bối, còn bị đã thương, đánh chết. Này người ném đi được rồi. Nơi này như vậy nhiều người giang hồ sĩ. Không cần mấy ngày, sợ rằng Tịnh Niệm thiền viện chương môn nhân đánh lên Lý Vân Phi, bị Lý Vân Phi đã thương, tin tức này tự truyền khắp giang hồ rồi.

Lý Vân Phi chương hung hăng đánh hướng Không hòa thượng chào đón trên song chung, này lúc, Ninh Đạo Kỳ hai tay nhắc lên tự kéo xuống Không hòa thượng tay, một chương đánh tại Lý Vân Phi tấn công tới đây trên lòng bàn tay.

Một cổ khổng lồ nội lực đánh tới đây, Lý Vân Phi cũng không sợ, nội lực toàn thân tự tuôn ra xuất thủ chương, Lý Vân Phi một cước đạp toái trên khách sạn tám ván gỗ, toàn bộ người hướng phía sau lui liên sáu bảy bước. Mà Ninh Đạo Kỳ lộ ra vẻ cũng rất nhếch nhác, thân hình lui về sau rồi ba bước sau bị Sư Phi Huyền dùng sức đứng vững. Mặc dù rõ rệt nhìn Ninh Đạo Kỳ thật giống như mạnh hơn Lý Vân Phi đồng dạng. Thực là người sáng suốt đều nhìn ra, hai người không kém bao nhiêu, Ninh Đạo Kỳ là bị Sư Phi Huyền ổn định.

Lý Vân Phi cười một tiếng dài, lớn tiếng nói: "Làm sao? Một hòa thượng không được, lại đến cái đạo sĩ, hiện tại liên tiếp ngay cả cái ni cô cũng lên?" Lý Vân Phi vốn không muốn đắc tội Ninh Đạo Kỳ cùng Sư Phi Huyền, nhưng, hiện tại người đã đắc tội, cũng không sợ đắc tội nhiều một chút. Bất quá, hắn cũng không ngốc, hiện tại lại ra tay, bị ba người bọn hắn liên tiếp ngay cả lên tay tới, kia nhưng nhất định phải chết.

Ninh Đạo Kỳ khoát tay chặn lại, trầm giọng nói: "Tiểu hữu không cần phải như thế, ta chỉ là không ngờ tiểu hữu đã thương khoảng không đại sư. Này mới ra tay, tiểu hữu chỉ cần không động thủ lần nữa, bản đạo tuyệt sẽ không động thủ!" Ninh Đạo Kỳ trái lại thật có một cổ Tông Sư phong phạm. Nói chuyện lên không có lấy thế đe người, bằng không, bên kia nhiều như vậy cao thủ một loạt mà bên trên, ai cũng chịu không được!

Lý Vân Phi trong lòng mừng thầm, xem ra cường giả tự là thụ tôn kính, hiện tại cũng tiểu hữu, tiểu hữu xưng ư rồi. Lý Vân Phi nhìn Ninh Đạo Kỳ cũng không phải là không phân rõ phải trái người, một chấp tay nói: "Tiền bối cũng là phân rõ phải trái người, này rồi Không hòa thượng đánh lên ta làm sao coi là? Chẳng lẽ, ta liền chịu lấy trước này cổ khí, muốn là nội công của ta tu vi không đủ, mới vừa chẳng phải là bị rồi khoảng không đánh chết cũng không người quản? Người muốn cho rồi khoảng không cùng ta giải thích rõ, nếu là hắn cảm không ra lý do thích hợp, tự là tiền bối dù nói thế nào, hôm nay, ta cũng hắn không xong!"

Không giận hai tay một hợp, nói: "A di đà Phật! Lão nạp tới vì khoảng không sư huynh giải thích!"

Lý Vân Phi khoát tay chặn lại, nói: "Ta muốn nghe chính là rồi Không hòa thượng giải thích, người giải thích coi là cái gì? Cũng không phải là người động thủ! Người biết cái gì?"

Không tham nhất chỉ Lý Vân Phi, cả giận nói: "Người biết rõ rồi khoảng không sư huynh tu luyện là Bê Khẩu Thiện! Còn muốn hắn nói chuyện, đây chính là để cho hắn phá công a! Người. . ." Không tham chỉ vào Lý Vân Phi tay thật giống như có chút run rẩy.

Lý Vân Phi cười nói: "Ta cũng vậy không làm khó người nhóm, khiến cho rồi Không hòa thượng viết xuống tới, bằng không, ta làm sao biết rồi khoảng không tại sao muốn đánh ta."

Rồi Không hòa thượng cảm ra một chích bút, không tham cảm ra trang giấy, tự viết xuống tới, Lý Vân Phi không nhìn được liếc mắt, này rồi Không hòa thượng cũng thật ác độc a. Thế nhưng tùy thân mang giấy bút, sợ là dựa vào cái phương pháp này đàm luận không ít chuyện đi!

Lý Vân Phi thấu đi qua, nhìn một chút giấy chữ, viết chính là rồi Không hòa thượng muốn thử xem Lý Vân Phi trên mình thụ không có bị thương, ngày hôm qua trộm Hoà Thị Bích nhân hòa rồi khoảng không giao thủ bị nội thương không nhẹ, cho nên, hôm nay hắn muốn thử xem. Xem ra Hoà Thị Bích không đúng Lý Vân Phi trộm. Bởi vì Lý Vân Phi không có thụ nội thương, với lại, nội lực cũng so sánh trộm Hoà Thị Bích người nọ mạnh hơn rất nhiều. Cho nên, còn hướng Lý Vân Phi nói xin lỗi!

Lý Vân Phi trong lòng vui mừng khôn xiết không dứt, này dĩ nhiên, toàn dựa vào Hoà Thị Bích giúp chiều cổ a! Bằng không nội thương làm sao sẽ hảo, công lực làm sao sẽ tiến bộ, như vậy xem ra, một kiếp này tránh thoát đi. Lý Vân Phi còn chưa mở miệng, kia Sư Phi Huyền ngược lại mở miệng kêu lên: "Không đúng! Ta trước kia gặp qua hắn, võ công của hắn tuyệt đối còn chưa tới loại này Tông Sư cấp, Hoà Thị Bích, đối với nhất định là Hoà Thị Bích giúp hắn đột phá. Hắn tổn thương cũng nhất định là bị Hoà Thị Bích trị tốt."

Lý Vân Phi một vỗ bàn, phần nộ quát: "Sư Phi Huyền! Ta chỉ bất quá cùng người có một chút tranh chấp mà thôi, ta là chán ghét người nhóm Từ Hàng Tinh Trai! Ta chán ghét người nhóm đối trá, tự đại. Các người đem mình làm chúa cứu thế đồng dạng, ta rất không thoải mái! Phải biết rằng, cái thế giới này bên trên ai cũng không đúng chúa cứu thế! Thiếu ai, mặt trời đồng dạng dâng lên rồi xuống! Thiếu ai, những người khác đồng dạng có thể sống được! Đừng đem mình làm thiên đạo người phát ngôn! Ta khinh thường! Giữa chúng ta mâu thuẫn là chuyện giữa chúng ta tình! Người cũng không có thể thử xem đều nhằm vào ta đi!"

Cái này liên tiếp ngay cả Ninh Đạo Kỳ đều có điểm nghi ngờ nhìn hướng Sư Phi Huyền, dù sao hiện tại liên tiếp ngay cả Tịnh Niệm thiền viện người đều tin tưởng không đúng Lý Vân Phi làm, mà Sư Phi Huyền lại vẫn như cũ không buông tha, này tự lộ ra về Sư Phi Huyền rất không phóng khoáng. Hướng Lý Vân Phi cao thủ như thế, xác thực không thể bị người vũ nhục!

Sư Phi Huyền kêu lên: "Lý Vân Phi, ta liền là không tin võ công của người đột nhiên biến thành lợi hại như thế! Ta nhớ được người cùng Biên Bất Phụ động thủ lúc ta cũng nhìn thấy. Nhiều nhất tự cùng rồi khoảng không đại sư không sai biệt lắm, cũng tuyệt đối không có Tông Sư cấp nội lực, thực là, người bây giờ lại có thể cùng Trữ tiền bối không kém bao nhiêu, tự người nói, ta có nên hay không hoài nghi?"

Lý Vân Phi bắt đầu có chút không nhịn được, lạnh lùng nhìn hướng Sư Phi Huyền nói: "Ta tại trong khoảng thời gian này đột phá của chính ta bình cảnh cái này không thể nào sao? Ta đã lâm vào này bình cảnh thật lâu, cho nên, đoạn thời gian trước tính tình của ta cũng lớn một chút, nhưng, ta giết Biên Bất Phụ sau nghĩ thông suốt tự mình trải qua thời gian dài cũng không có nghĩ thông suốt sự tình! Cho nên, tự đương nhiên đột phá. Trữ tiền bối, người nói này có thể hay không có thể! Với lại, người nói ta là bởi vì Hoà Thị Bích mà đột phá hiện tại bình cảnh. Ta liền kỳ quái, tự tính Hoà Thị Bích là ta trộm, ta trong một đêm cũng không có thể giải khai Hoà Thị Bích bí ẩn! Nếu là đơn giản như vậy tự giải khai bí ẩn, Trữ tiền bối sớm tự Phá Toái Hư Không đi!"

Ninh Đạo Kỳ gật đầu, nói: "Này Hoà Thị Bích hiện thể hơn ngàn năm, đều không người nào có thể giải khai bí mật của nó! Hắn tuyệt không có khả năng cả đêm tự đem Hoà Thị Bích bí mật giải khai, như người vậy nói, chỉ sợ ta cũng không có thể nhận đồng."

Sư Phi Huyền ngậm miệng lại, trầm mặc một hồi, đột nhiên nói: "Bất kể thế nào nói, ta vẫn là hoài nghi hắn! Nếu là thật bị hắn giải khai Hoà Thị Bích bí mật thì? Trữ phi, người cho chúng ta lực soát vừa tìm!"

Lý Vân Phi trong lòng thâm hận, này Sư Phi Huyền làm sao lại âm hồn không tiêu tan đâu rồi, cần tự không phóng miệng, mẹ của nàng, nàng không phải là là cầu a! Suy nghĩ một chút, Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta không thể nào cho các người lực soát đặc, bằng không, chuyện này truyền đi, người ta nhất định là cho là ta sợ là các người, ta nào còn có mặt mũi ở trên giang hồ xen lẫn! Ta hôm nay đã đủ cho người nhóm mặt mũi, nếu là người muốn động thủ, ta phụng bồi. Muốn không phải là các người nhiều người, Sư Phi Huyền, ta cho người biết, người sợ rằng ngay cả ta ba chiêu đều tiếp không được!" Lý Vân Phi khẩu khí bên trong mang theo một chút mãnh liệt tự tin.

Ninh Đạo Kỳ thở dài, nói: "Ta cũng vậy không lực soát phòng của các người, người cho chúng ta tại phòng của người chạy một vòng này được đi! Chúng ta tuyệt không động tới người nhóm trong phòng bất kỳ vật gì. Đang ngồi những người bạn này có thể xem chúng ta, tuyệt sẽ không nhường người ném nhất điểm mặt."

Cái này Lý Vân Phi nhưng tự nghi ngờ, hắn đây là ý gì, không ngã đồ, chỉ chạy một vòng, hắn là muốn làm cái gì? Lý Vân Phi vẫn đạo: "Không biết Trữ tiền bối đây là ý gì?"

Ninh Đạo Kỳ cười cười, nói: "Ta cũng không đối gạt các người, này Hoà Thị Bích hội tất phát ra một cỗ lực lượng thần bí, ta có thể đủ cảm ứng được, nhưng, nhất định phải tại phụ cận mới được, cho nên, ta tại các người nơi này chạy một vòng cũng biết Hoà Thị Bích có ở đó hay không rồi."

Ninh Đạo Kỳ nếu nói như vậy rồi, Lý Vân Phi dĩ nhiên đồng ý, dù sao Hoà Thị Bích đã mất. Hiện tại ai cũng tìm không được, dĩ nhiên không sợ. Cho nên gật đầu, mở ra cửa phòng của mình, đứng ở bên cạnh nhìn Ninh Đạo Kỳ khác thường suu tầm!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132:: Hoà Thị Bích chuyện

Ninh Đạo Kỳ tại mấy người gian phòng đều tỉ mỉ vòng vo một lần, sau đó, nhẹ nhàng đi ra, hướng Sur Phi Huyền cùng chu vi võ lâm nhân sĩ gật đầu, nói: "Nơi này thật không có một chút Hoà Thị Bích hơi thở! Chúng ta trách lầm tiểu hữu rồi! Hoà Thị Bích hẳn không phải là hắc trộm."

Sur Phi Huyền sắc mặt biến thành có chút khó coi, cũng không nói chuyện, mặt lạnh xoay người tụt phải rồi khỏi nơi này, Lý Vân Phi một cái tung người chạy đến rồi Sur Phi Huyền trước người, tay nhắc lên tụt ngăn cản Sur Phi Huyền đường, lạnh lùng nói: "Sur Phi Huyền, ngươi nghĩ cứ như vậy rồi đi?"

Sur Phi Huyền cả giận nói: "Ngươi còn muốn thế nào, hiện tại đã chứng minh Hoà Thị Bích không đứng người trộm, ngươi còn muốn như thế nào nữa?"

Lý Vân Phi nhất chỉ Sur Phi Huyền, trong lòng dâng lên Vô Danh nghiệp hỏa, cả giận nói: "Sur Phi Huyền, người khác cho ngươi nhóm Từ Hàng Tĩnh Trai mặt mũi, đem ngươi hướng tiên tử đồng dạng cung trước, thực là, kia là người khác, trong mắt ta ngươi cùng bên cạnh tên khất cái không có cái gì khác biệt! Các ngươi Hoà Thị Bích bị trộm, ngươi chỉ là bám lấy ta không phóng, không nên nói là ta trộm, ta không nói gì! Rồi Không hòa thượng động thủ đánh lên ta, ta không nói gì! Ninh Đạo Kỳ trợ giúp Không hòa thượng ngăn trở công kích của ta, ta không nói gì! Về sau, các ngươi lục soát rồi phòng của ta, ta cũng không nói gì? Hiện tại không nói câu nào đã đi, các ngươi chẳng lẽ làm như ta Lý Vân Phi là giấy đẩy sao? Các ngươi làm chỗ này của ta là địa phương nào, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, hôm nay, các ngươi không để cho ta cái bàn giao. Ta nói gì cũng sẽ không hết. Cùng lắm thì chúng ta đánh một trận. Ta liền xem một chút hôm nay nơi này muốn chết mấy người!" Lý Vân Phi không có thực đích sinh khí. Hoà Thị Bích vốn chính là hắc trộm, nhưng những người khác lại không biết, bị người như vậy coi thường, truyền tới trên giang hồ, những người khác sẽ nói Lý Vân Phi sợ Từ Hàng Tĩnh Trai, sợ Ninh Đạo Kỳ. Với lại, còn có thể hoài nghi có phải thật vậy hay không là Lý Vân Phi trộm Hoà Thị Bích, bằng không, làm sao luyện phản kháng đều không phản kháng.

Ninh Đạo Kỳ lộ ra vẻ rất bình tĩnh, mặt bên trên không mang theo trước bất luận cái gì biểu tình, trầm giọng vấn đạo: "Kia tiểu hữu muốn thế nào mới có thể coi là rồi!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Rất đơn giản, Sur Phi Huyền ngay trước mọi người mặt ngó ta nói xin lỗi! Bằng không, chuyện này tự không thể rồi!" Lý Vân Phi gắt gao đem ở Ninh Đạo Kỳ mặt, hẳn không để cho Ninh Đạo Kỳ nói xin lỗi, khiến cho Sur Phi Huyền nói xin lỗi, hẳn biết, Ninh Đạo Kỳ không có lời gì nói. Lý Vân Phi lại không muốn hẳn nói xin lỗi, cùng hẳn tự không sao rồi, coi như là đánh nhau, Ninh Đạo Kỳ cũng không tốt hỗ trợ.

Sur Phi Huyền lắc đầu, nói như đinh chém sắt: "Ta sẽ không ngay trước nhiều người như vậy mặt nói xin lỗi. Làm nhiều người như vậy mặt nói xin lỗi? Ngươi cho chúng ta Từ Hàng Tĩnh Trai thể diện để ở nơi đâu?"

Lý Vân Phi một cái vung tay, lớn tiếng nói: "Tự các ngươi Từ Hàng Tĩnh Trai muốn thể diện, ta liền đừng? Ngươi đem mặt của ta để ở nơi đâu. Hôm nay, ngươi nếu là không xin lỗi. Sự tình không xong!"

Ninh Đạo Kỳ chen miệng nói: "Tiểu hữu, ta đòi hẳn nói lời xin lỗi như thế nào, ngươi tự tha thứ nàng đi! Nàng cũng là bởi vì là(vì) Hoà Thị Bích bị trộm mà sốt ruột! Lại không có tìm được hiềm nghi người, cho nên, nói chuyện có chút cấp(vội), ở chỗ này ta thỉnh trọng hướng ngươi nói xin lỗi. Như vậy được chưa! Dù sao nàng là một phụ nữ, tự không nên cùng nàng tức giận!"

Lý Vân Phi hướng Ninh Đạo Kỳ cười cười, nói: "Chuyện này cùng ngươi không có quan hệ, các ngươi tự là mọi chuyện Đồ hộ trước nàng, hướng nàng nâng trước nàng. Đem nàng làm Thành tiên tử thông thường một loại đối đãi, nàng mới được rồi hiện tại cái bộ dáng này, thật giống như thực đem mình làm tiên tử đồng dạng. Cao ngạo không có bên! Liên tiếp ngay cả câu nói xin lỗi cũng không chịu!"

Sur Phi Huyền vừa nghe này nói, một thanh nhỏ ra ra bản thân bảo kiếm trong tay, sử dụng kiếm chỉ vào Lý Vân Phi, khóe mắt mang theo một chút nước mắt, nói: "Ngươi không nên quá phận rồi! Ta. . . Ta. . ." Tiếng nói mang theo một chút khóc nức nở.

Lý Vân Phi nhìn cái này luôn luôn rất kiên cường tuyệt đại mỹ nữ ở trước mặt mình lộ ra mềm yếu một mặt, khóe mắt nước mắt đều nhanh muốn rơi xuống, trong lòng một trận thống khoái. Rốt cục hàng phục rồi cô gái đẹp này, không dễ dàng a!

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Rút kiếm sao? Tốt lắm a, tự để cho ta tới thử xem kiếm pháp của ngươi!" Nói xong, nhỏ ra ra bản thân kiếm, tiện tay trận rồi cái kiếm hoa, nói: "Xuất thủ a, nhượng ta nhìn ngươi kiếm pháp!"

Sur Phi Huyền trường kiếm trong tay run lên, hóa thành nhiều đóa hoa mai, tự đâm về Lý Vân Phi, chỉ thấy Lý Vân Phi theo tay vung lên tự đâm vào mỗi một đóa hoa mai hoa tâm, nhất thời, hoa mai tán ra, kiếm đã bị đánh nghiêng, Sur Phi Huyền thuận thế thu kiếm, tự hóa thành thủ thế. Đợi chờ Lý Vân Phi tiến công. Lý Vân Phi cười một tiếng dài, kiếm cũng đã xuất thủ, không tổn dạng, không có biến hóa, đơn giản một đâm, giống như Lưu Tinh xẹt qua chân trời thông thường một loại, tấn công hướng Sur Phi Huyền.

Sur Phi Huyền rốt cuộc là Từ Hàng Tĩnh Trai nhất đệ tử xuất sắc, một thấy Lý Vân Phi kiếm lấy thế không thể đỡ tốc độ tấn công rồi tới đây, trong tay kiếm chuyển động lên tới, hóa thành tầng tầng lưới sắt, hộ vệ lấy tự mình toàn thân. Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, thân hình không thay đổi, kiếm tiếp theo đâm tới. Chỉ nghe hai cây kiếm đánh ở chung một chỗ thanh âm vang lên. Sau đó, một thanh kiếm bị đánh bay rồi đi ra ngoài, gắt gao dụng ở bên cạnh trên tường, vững vàng đứng ở phía trên, mọi người nhìn kỹ, nguyên lai là Sur Phi Huyền kiếm bị Lý Vân Phi đánh bay đi ra ngoài. Mà Lý Vân Phi kiếm đã vững vàng đứng ở Sur Phi Huyền trắng nõn gáy ngọc bên trên, không thương tổn đến mây may.

Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống nhắc nhở: đánh số 2112, đánh bại Sur Phi Huyền hoàn thành nhiệm vụ 8: đánh bại Sur Phi Huyền, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Lý Vân Phi cũng không thêm đề ý bên tai thanh âm, nhìn thúc thủ vô sách Sur Phi Huyền, cười nói: "Bây giờ có thể nói xin lỗi sao? Sur Đại tiểu thư!"

Sur Phi Huyền một cái đưa lên cổ, hừ một tiếng, nói: "Ta liền không xin lỗi, ngươi muốn giết ta tự động thủ đi! Ta mới không sợ chết!"

Lý Vân Phi hai mắt mạnh mẽ vừa tròn, cắn răng, phần nộ quát: "Ngươi cho rằng ta không dám giết ngươi, ngươi đây là khiêu chiến ta nhẫn nại lực. Không để cho ta lại nói lần thứ hai rồi, nhanh lên một chút nói xin lỗi!" Sur Phi Huyền cũng là nhìn đúng Lý Vân Phi không dám giết hắn, nơi này có Ninh Đạo Kỳ cùng rồi Không hòa thượng, tứ đại Kim Cương, bọn họ làm sao cũng sẽ không nhìn Sur Phi Huyền bị giết chết. Cho nên, chết cắn miệng tự là không nói lời nào.

Lý Vân Phi toét ra rồi miệng, kiếm hướng phía trước đâm đâm, Sur Phi Huyền trên cổ lập tức xuất hiện một đạo vết máu, hắn tự là không tin có người sẽ vì một câu nói muốn chết, hắn một cái vung tay dừng lại muốn đi qua Ninh Đạo Kỳ cùng rồi khoảng không hai người, lạnh lùng nói: "Đừng tưởng rằng có bọn họ giúp đỡ ngươi, ta tự không dám giết, chọc giận ta, ta kiếm chỉ cần nhẹ nhàng xa hơn trước một bước, những người khác nhưng thì vĩnh viễn cũng thực hiện không được tự mình cứu thể nguyện vọng rồi! Nàng ở chỗ này ủy ủy khuất khuất chết rồi sau. Trước kia liều mạng luyện võ công của tự cũng lần nữa vô dụng. Ngươi muốn chết phải không?" Nói xong, làm ra vẻ muốn đem kiếm hướng phía trước một bước.

Sur Phi Huyền ánh mắt vừa tròn, kêu gào nói: "Thật xin lỗi, ta sai lầm rồi, ta không nên cắn ngươi không phóng. Ta sai lầm rồi. . . Ta sai lầm rồi." Vừa nói một bên chảy nước mắt, trắng nõn hai gò má lướt xuống nhiều điểm nước mắt, kia thê mỹ hình ảnh, nhưng Lý Vân Phi nhìn một trận hoa mắt.

Lý Vân Phi thấu đi qua, cười nói: "Ta cũng đã nói, nói những lời này rất đơn giản. Đây không là tốt sao? Khóc cái gì nha! Thật giống như ta khi dễ ngươi đồng dạng." Vừa nói Lý Vân Phi từ trong lòng ngực lấy ra một tờ khăn tay, cười nói: "Tới, đem nước mắt xoa một chút đi! Sau này muốn nói, khác như vậy bước bình."

Sur Phi Huyền một thanh đánh bay Lý Vân Phi đưa cho nàng chiếc khăn tay, khóc ròng nói: "Ai muốn ngươi giả hảo tâm. Là ngươi đem ta chuẩn bị khóc, bây giờ còn ở nơi này giả hảo tâm, ta mới không cần đấy!"

Đôn Uyển Tinh này lúc, từ bên cạnh nhặt lên khăn tay, đưa cho Sur Phi Huyền, sau đó đứng tại Sur Phi Huyền bên cạnh an ủi: "Muội muội không nên tức giận, hắn chính là cái này tính tình, hắn thật sẽ không giết ngươi, chẳng qua là dọa dọa ngươi mà thôi, ngươi đừng tức giận hắn chứ."

Sur Phi Huyền nhận lấy Đôn Uyển Tinh đưa cho nàng chiếc khăn tay, xoa xoa nước mắt, nói: "Ta có thể hay không đi." Thật giống như rất nghe lời đồng dạng.

Lý Vân Phi phát hiện Sur Phi Huyền này muội tử, trong lúc bất chợt kỳ quái biến thành hiểu chuyện rồi này! Cho nên, cười cười, gật đầu, nói: "Dĩ nhiên có thể, các ngươi tùy thời cũng có thể đi!" Sau đó nhìn chu vi còn tại vậy xem đám kia võ lâm nhân sĩ, nói: "Các ngươi cũng có thể đi, chẳng lẽ muốn ta đuổi các ngươi đi sao?"

Đám kia võ lâm nhân sĩ, cái này tiếp theo cái kia bước nhanh đi ra ngoài, bọn họ hôm nay nhìn nhiều như vậy sự tình, sớm tự muốn đi ra ngoài nói một chút rồi. Chẳng qua là, Lý Vân Phi chưa nói để cho bọn họ đi, bọn họ cũng không dễ đi. Hiện tại vừa nghe Lý Vân Phi để cho bọn họ đi, này không lập tức bước nhanh rồi đi, rồi đi sau, nhất định sẽ đem hôm nay phát sinh sự tình thêm mắm thêm muối nói ra. Hảo hảo lẫn chính mình lòng hư vinh!

Ninh Đạo Kỳ, Sur Phi Huyền, rồi Không hòa thượng cùng tứ đại Kim Cương, nhìn thấy nhóm người này võ lâm nhân sĩ đi quang rồi sau này, mới đi từ từ đi ra ngoài, Lý Vân Phi nhìn một chút còn tại nghẹn ngào Sur Phi Huyền, cười nói: "Nói cho ngươi biết, ngươi này bối Tử Lộ đi quá thuận rồi, hiện tại nhưng ăn chút khô, vốn so sánh sau này chịu khổ tốt hơn, đây là kiện chuyện tốt. Người luôn là muốn gặp mưa gió. Đừng khóc, sau này võ công luyện tốt lắm, rồi hãy tới tìm ta báo thù đi!"

Sur Phi Huyền thân ảnh dừng một chút, cũng không quay đầu lại rồi đi, Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Thật là một không nói lễ phép tiểu cô nương! Tốt lắm, chuyện ngày hôm nay đều đi qua rồi. Mưa hôm khác Tinh Liễu. Hoà Thị Bích sự tình cứ định như vậy đi! Ai, thực cực khổ. Nếu là Ninh Đạo Kỳ bọn họ không nói đạo lý, một loạt mà bên trên, ta nhưng tự thân. Nhiều người như vậy liên tiếp ngay cả chạy cũng không pháp chạy, khi đó nhưng tự là thật chết chắc!"

Đôn Uyển Tinh lời kéo Lý Vân Phi nói: "Cái kia Sur Phi Huyền cũng chỉ là cái cô nương mà thôi, rõ ràng là ngươi trộm bọn hắn Hoà Thị Bích, ngươi làm sao còn không nói lý lẽ như vậy, còn đem nàng chuẩn bị khóc! Như ngươi vậy không đúng quá mức sao?"

Lý Vân Phi một thanh kéo qua Đôn Uyển Tinh, đem nàng theo như ngồi tại chính mình trên đùi, sau đó, ôm lấy nàng, cười nói: "Bọn họ lại không biết là ai trộm, còn kiêu ngạo như vậy, ta liền làm cho nàng chịu chút đau khổ. Ngươi thật cho là bọn họ như vậy phân rõ phải trái? Nói cho ngươi biết, kia chẳng qua là bọn họ cho là cùng ta trở mặt không đáng giá. Bằng võ công của ta, bọn họ muốn nghĩ bắt ta, sợ rằng muốn chết bên trên hơn phân nửa đi! Ninh Đạo Kỳ thử qua võ công của ta rồi. Ta mặc dù đánh không thắng hắn, nhưng, hắn muốn đánh thắng ta cũng rất khó khăn. Bọn họ tự là nhìn thấy ta võ công thể nhưng tới rồi Tông Sư cảnh giới. Lúc này mới biến thành phân rõ phải trái rồi. Bọn họ muốn thật phân rõ phải trái, rồi Không hòa thượng cùng Ninh Đạo Kỳ tự sẽ không xuất thủ thăm dò ta."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133:: lời đồn đãi

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 133:: lời đồn đãi

Khấu Trọng tiểu chạy tới, hưng phấn hô: "Sur phụ, người hôm nay đánh bại "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên cùng rồi Không hòa thượng, vẫn cùng Ninh Đạo Kỳ đánh ngang tay, từ nay về sau, trên giang hồ sẽ nhiều rồi cái tuyệt đỉnh cao thủ, "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi rồi."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta hôm nay cùng nhiều như vậy tuyệt đỉnh cao thủ giao thủ, hiện tại mệt chết đi rồi, ta trở về phòng nghỉ ngơi một chút, các người muốn làm cái gì tự đi làm, quá một thời gian ngắn, chúng ta còn muốn lên đường đây!"

Khấu Trọng kỳ quái hỏi: "Chúng ta không đúng đã lộng đến Hoà Thị Bích sao? Còn muốn đi đâu?"

Lý Vân Phi vui vẻ cười cười, nói: "Đi lấy ta một kiện khác bảo bối —— Tà Đế Xá Lợi. Chúng ta đi Dương Công Bảo Khố. Nơi đó có chúng ta cần đồ người muốn."

Khấu Trọng cau mày, nói: "Tà Đế Xá Lợi? Sur phụ người đã đột phá đến Tông Sư cấp, làm sao còn muốn đi tìm Tà Đế Xá Lợi đây! Với lại, chúng ta không biết Dương Công Bảo Khố vào miệng. Không chỉ như thế, Dương Công Bảo Khố vào miệng nghe nói là tại Trường Sanh Quyết bên trong, thực là toàn bộ Trường Sanh Quyết chúng ta đều nhìn lần. Không có một chút có thể xem hiểu, chúng ta tới chỗ nào tìm?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Thứ nhất, không người hội ghét bỏ tự mình quá mạnh mẽ, thứ hai, chúng ta đi tìm Dương Công Bảo Khố người kiến tạo, đệ nhất thiên hạ kỳ tài —— Lỗ Diệu tử! Hắn kiến tạo rồi Dương Công Bảo Khố, hẳn nhất định biết Dương Công Bảo Khố vào miệng!"

Khấu Trọng cả kinh kêu lên: "Lỗ Diệu tử, thiên hạ kia đệ nhất kỳ tài, tục truyền, người này võ công, y học, cơ quan, Bát Quái, thiên văn, nghề làm vườn, kiến trúc, binh pháp, đồ thuật đợi một chút không gì không giỏi, là thiên hạ xuất sắc nhất toàn tài. Thực là người này không đúng đã chết rồi sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không, hẳn không có chết, cũng không có cái gì người có thể giết hắn, tục truyền Lỗ Diệu tử cùng Chúc Ngọc Nghiên là đôi với người thương, về sau Lỗ Diệu tử phát hiện mình thật xin lỗi thể tử của mình, hoàn toàn tỉnh ngộ, ẩn cư lên tới rồi. Chúc Ngọc Nghiên nhiều mặt tìm kiếm, đều không có tìm được!"

Từ Từ Lăng chen miệng nói: "Lỗ Diệu tử ẩn cư lên tới, liên tiếp ngay cả Ma Môn lớn như vậy thế lực đều tìm không được, chúng ta đi đâu mà tìm hắn a! Giang hồ lớn như vậy! Chúng ta làm sao tìm được?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta biết hắn ở nơi đâu, hắn trốn tại con gái của mình nơi đó, chúng ta có thể tu dưỡng mấy ngày, sau đó đi tìm Lỗ Diệu tử."

Khấu Trọng tò mò hỏi: "Lỗ Diệu tử nữ nhi là ai?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Phi Mã mục trường tràng chủ —— Thương Tú Tuần, chúng ta đi Phi Mã mục trường."

"Chính là cái kia người giang hồ xưng mỹ nhân tràng chủ Thương Tú Tuần?" Khấu Trọng kêu lên: "Ta biết nàng! Nghe nói là cái xuất sắc mỹ nhân! Sur phụ, người không phải là nghĩ thấy mỹ nữ đi!"

Lý Vân Phi vừa muốn nói chuyện, đột nhiên cảm giác được Đôn Uyển Tinh sức ghen, bởi vì Lý Vân Phi lại cảm thấy đến ngang hông đau đớn. Lý Vân Phi mỉm cười, một cái tát vỗ vào Khấu Trọng đầu bên trên, cả giận nói: "Đừng nói mò nói, nói cho người biết đến lúc đó đừng ném mặt của ta, các người đều cai để làm chi đi. Ta đi trở về." Lý Vân Phi nói xong, lẳng lặng tiêu sái hồi phòng của mình. Hắn vốn là không quá để ý này Tà Đế Xá Lợi, tất cũng không biết đạo có được hay không dùng, thực là hắn nhận được Hoà Thị Bích sau, lấy được chỗ tốt thật sự là quá lớn, này khiến cho hắn không nhận được muốn nhận được Tà Đế Xá Lợi. Dù sao tại nguyên tác Tà Đế Xá Lợi tác dụng thực là không thể so với Hoà Thị Bích tác dụng nhỏ.

Lý Vân Phi đi vào gian phòng của mình, đem cửa từ bên trong gắt gao đóng kín, sau đó ngồi xuống, từ giới chỉ bên trong lấy ra bản thân đánh bại Chúc Ngọc Nghiên mà lấy được Thiên Ma công pháp. Cùng tùy cơ phần thưởng hai quyển Thiên Ma Sách.

Kia tùy cơ phần thưởng hai quyển dĩ nhiên là chân truyền đạo « từ buổi trưa Thiên Cương » cùng diệt tình đạo « Từ Khí Thiên La » . Trừ ra từ Chúc Ngọc Nghiên nơi đó lộng đến Thiên Ma công ở ngoài, những thứ khác công pháp thật sự không coi là cái gì. Bất quá, nghe nói tập tễ Thiên Ma Sách sau, có thể được đến kỳ thư « Đạo Tâm Chung Ma pháp » . Đây chính là có thể Phá Toái Hư Không công phu. Bất quá, Thiên Ma công pháp rất hữu dụng. Dù sao loại này tinh thần loại công pháp Lý Vân Phi cho tới bây giờ cũng không học qua.

Lý Vân Phi mở ra Thiên Ma công pháp, sách hóa thành bạch quang tiến vào Lý Vân Phi trong óc, mà Lý Vân Phi đầu óc bên trong không ngừng hiện ra các loại vận công mưu đồ mặt, một vài bức xuất hiện ở trong đầu của mình. Lý Vân Phi không ngừng tìm hiểu trước Thiên Ma công pháp huyền diệu. Một lúc lâu, một lúc lâu, Lý Vân Phi nhẹ nhàng mở mắt. Hắn rút cục hiểu thông rồi Thiên Ma công pháp huyền diệu. Sau đó, Lý Vân Phi mở ra còn lại hai bản bí tịch « từ buổi trưa Thiên Cương » cùng « Từ Khí Thiên La » . Này hai bản bí tịch nhưng tự so sánh Thiên Ma công pháp dễ dàng luyện được nhiều. Không có bao lâu, Lý Vân Phi tự hiểu thông rồi này hai bản bí tịch.

Tiện tay mở ra chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112: không gian danh hiệu: "Kiếm tiên" . Đại Đường Song Long Truyện thế giới danh hiệu "Kiếm Thánh", danh hiệu gia thành: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đều có được quang sức ảnh hưởng lớn.

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level) di hoa tiếp mộc 8 cấp, Thiên Ma Sách: Thiên Ma công pháp 1 cấp, từ buổi trưa Thiên Cương 1 cấp, Từ

Khí Thiên La 1 cấp. (tập tễ Thiên Ma Sách hội ngộ ra Đạo Tâm Chung Ma công pháp.)

Kinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 8 cấp.

Kiểm pháp: Phi Tiên kiểm pháp 9 cấp. Cuồng phong khoái kiếm 10 cấp (max level)

Chương pháp: hồ trào tuyết phân che tay 9 cấp.

Bình khí: Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hàn băng ngọc hồ trào.

Y phục: Bạch Vũ áo.

Đồ đội đầu: ngọc bích trâm.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Lý Vân Phi từ giới chỉ bên trong cầm ra Trường Sanh Quyết, lại từ đầu lật ra một lần, vật này cùng Thiên Ma Sách coi như là một cấp bậc đồ, thực là, hẳn phía trên là giáp cốt văn viết, coi như là không gian hệ thống cỡ nào cường đại, loại này cùng vốn là xem không hiểu đặc đồ, hẳn cần bản tự học không được. Có lẽ chỉ có thể không gian bên trong hỏi một chút Dẫn đạo giả rồi, dù sao vật này sợ rằng chỉ có bọn họ những thứ kia tiên nhân có thể xem hiểu rồi.

Bất quá, Lý Vân Phi rất nhanh tự cắt đứt tự mình buồn bực ý nghĩ, coi như là không học Trường Sanh Quyết, chỉ bằng hẳn hiện tại võ công của, sợ rằng không gian chiến còn có thể lần nữa cầm cái đệ nhất đi! Đồ quyết chiến tự mình nhất định sẽ là hạt giống tuyển thủ chi nhất. Tự mình không bao giờ ... nữa là cái người có cũng như không vật rồi. Không bao giờ ... nữa là làm cho người ta tùy ý giết chết nhân vật rồi, nhân sinh thật là kỳ diệu, Lý Vân Phi hiện tại trong lòng đã không còn trách tội Từ Y Hầu, nếu không phải hẳn Lý Vân Phi sợ rằng còn tại trải qua ăn bữa hôm lo bữa mai cuộc sống. Mỗi ngày đều ở sợ hãi trước tự mình khi nào sẽ chết, mỗi ngày đều đang sợ, có một ngày sẽ chết ở trong tay người khác.

Tự tại Lý Vân Phi nhớ lại đi qua cuộc sống lúc, một trận đập cửa vang lên, cắt đứt Lý Vân Phi mơ màng, Lý Vân Phi từ trong ký ức tỉnh lại, hướng phía ngoài vừa nhìn, ngày thế nhưng đã đen. Đi tới cửa trước, mở cửa, là Khấu Trọng tiểu tử kia.

Khấu Trọng vừa nhìn thấy Lý Vân Phi mở cửa, lập tức vấn đạo: "Sư phụ ngươi không sao chứ? Ngươi đã ở trong phòng một ngày, nhất điểm thanh âm cũng không có, ta lo lắng ngươi, tự tới đây gõ cửa. Thuận tiện gọi ngươi ăn cơm tối!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không có chuyện gì, ta ban đầu tại vận công, không nghĩ tới, này một vận công một ngày đã trôi qua rồi! Ta có thể có chuyện gì, tốt lắm, chúng ta đi ăn cơm đi!" Nói xong, đi ra, kéo lại Khấu Trọng tự đi ra phía ngoài.

Vừa đến bàn ăn bên, trừ ra Đơn Uyển Tinh, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn ngoài, Tổng Sư Đạo, Tổng Ngọc Trí, Phó Quân Du cùng Phó Quân Sước đều ở, để cho Lý Vân Phi kỳ quái đúng là Thuận Vu Vi cùng Thác Bạt ngọc thể nhưng cũng tại. Lý Vân Phi mỉm cười ngồi xuống nhìn Thác Bạt ngọc vấn đạo: "Người khác tới, ta không kỳ quái, ngươi cái này bị ta vũ nhục nhân vật, làm sao cũng tới. Có thể đi còn không mau đi, hỏi tới làm gì?"

Thác Bạt ngọc thấp cúi đầu của mình, dùng một loại tôn kính ngữ Khí Đạo: "Có thể thua ở ngài cao thủ như thế trong tay, cũng không đúng một loại vũ nhục, có thể trở thành thủ hạ của ngài bại tướng. Đây cũng là ta một loại vinh quang!"

Lý Vân Phi nhìn một chút Tổng Sư Đạo, duỗi ra ngón tay, ở trên đầu quanh quẩn, vấn đạo: "Hắn làm sao rồi, đầu không phải là hồng mất đi! Thế nhưng đối với ta tên địch nhân này tôn kính như vậy?"

Thuận Vu Vi xen mồm, nói: "Không, đây là chúng ta trên đại thảo nguyên dũng sĩ kiêu ngạo! Có thể thua ở tay của ngài bên trên, là vinh quang của chúng ta. Ngài uy danh hội truyền tới thảo nguyên, mà ta bại vào ngài trong tay sự tình sẽ nhượng ta được đến đầy đủ tôn kính!"

Lý Vân Phi khóe mắt co quắp rồi mấy cái, hai người kia rốt cuộc là phạm bệnh gì rồi. Ban đầu đối với mình mình hồ hững, hiện tại làm sao rồi, tôn kính như vậy!

Tổng Sư Đạo cười giải thích: "Ngươi là không biết, ngươi bây giờ uy danh đã lớn đến bất khả tư nghị rồi. Theo giang hồ lời đồn đãi ngươi hôm nay liên tiếp đánh bại "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, rồi khoảng không đại sư, Ninh Đạo Kỳ ba người, còn mấy chiêu tự đánh bại trẻ tuổi Sư Phi Huyền cùng Loạn Loạn. Ngươi bây giờ danh tiếng thực là so sánh ba đại Tổng Sư còn lớn hơn đâu. Vô số thanh niên đều bắt ngươi làm thần tượng của bọn hắn! Nghĩ muốn bái ngươi làm thầy nhiều người đếm đầu đếm không rõ. Bọn họ dĩ nhiên cho là bại trong tay ngươi trong là chủng kiêu ngạo rồi."

"Liên tiếp đánh bại Chúc Ngọc Nghiên, rồi Không hòa thượng, Ninh Đạo Kỳ?" Lý Vân Phi há to mồm vấn đạo: "Tin tức này ngươi là nghe ai nói? Ai nói cho ngươi biết ta đánh thắng Ninh Đạo Kỳ?"

"Phía ngoài đều ở truyền a, vô số giang hồ nhân sĩ đều nói bọn họ tận mắt nhìn thấy, chúng ta sau khi trở về cũng đã hỏi Khấu Trọng, hẳn cũng là nói như vậy!" Tổng Sư Đạo kỳ quái hỏi: "Chẳng lẽ không đúng không?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta đến là rất muốn đánh nhau thắng Ninh Đạo Kỳ, thực là ta xác thực không có đánh thắng Ninh Đạo Kỳ, điểm này ta không phải không thừa nhận. Ta chỉ là cùng Ninh Đạo Kỳ chạm nhau một chương, chúng ta cũng không chiếm chỗ tốt gì. Phía sau chúng ta tự không có tái giao thủ."

Khấu Trọng vội vàng tiếp theo Lý Vân Phi lời nói nói: "Cái kia rồi Không hòa thượng đánh lên sư phụ, sau đó bị sư phụ đã thương, sư phụ tấn công hướng khoảng không lúc, bị Ninh Đạo Kỳ tiếp được rồi, sau đó, hai người đều lui vào bước. Nói như vậy, Ninh Đạo Kỳ vốn là chiếm tiện nghi. Hắn và sư phụ đánh ngang tay, nói Minh sư phụ so với hắn mạnh a!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Không đứng người nghĩ cái dạng kia, ta đánh hướng khoảng không một chưởng kia vốn là dùng toàn lực. Ta chính là nghĩ Ninh Đạo Kỳ tiếp được ta chưởng, hảo mượn cái này thử xem nội lực của hắn, này thử một lần, Ninh Đạo Kỳ nội lực quả nhiên cao sâu vô cùng. Chúng ta cũng không có đánh thắng đối phương lòng tin, cho nên, dứt khoát tự dùng đánh. Tốt lắm không nói những thứ này." Lý Vân Phi nhìn Phó Quân Sước vấn đạo: "Không biết, Phó tiêu thư cái gì thời điểm đi tới Lạc Dương?"

Phó Quân Sước nhoen miệng cười, tại nhiều mỹ nữ như vậy trong, thế nhưng lộ ra vẻ có chút kinh diễm, nàng xem nhìn ngây người hạ Lý Vân Phi, cười nói: "Ta phải biết ta Nhị muội đi tới nơi này trong, ta liền chạy tới."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134:: đa tình công tử

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 134:: đa tình công tử

Lý Vân Phi quay đầu nhìn một chút ngồi ở Phó Quân Sước bên cạnh Phó Quân Du, hai người lớn lên thật rất tương tự, giống như hai cái tuổi trẻ cùng một cái cô gái ngồi ở Lý Vân Phi trước mặt, một cái mười tám tuổi, một cái hai mươi sáu tuổi, một cái thanh xuân, một cái thành thực. Cứ như vậy tiểu sanh sanh ngồi ở Lý Vân Phi trước mặt, Lý Vân Phi cười cười, vấn đạo: "Duong Quảng cũng đã chết, hai người các người tới Trung Nguyên nhiệm vụ cũng hoàn thành, các người chuẩn bị sau này đi nơi nào."

Phó Quân Sước nhìn một chút Lý Vân Phi, nhẹ nhàng nói: "Chúng ta đi Trung Nguyên mục đích đã thực hiện, mấy ngày nữa ta cùng Nhị muội phải trở về Triều Tiên rồi. Nơi đó dù sao cũng là quê quán của ta! Ta cũng vậy nhớ nhà."

Lý Vân Phi gật đầu. Nói: "Là (vâng,đúng) nha! Rồi nhà đi lâu như vậy cũng nên hồi đi xem một chút rồi, các người lần này tới đến Trung Nguyên nhìn đến đều là tình phong huyết vũ, tất cả đều là chiến tranh! Đợi(các loại) sau này, giang sơn nhất thống rồi, các người lại đến Trung Nguyên xem một chút, khi đó nhất định không giống nhau rồi. Có lẽ ngày nào đó, ta liền đi Triều Tiên xem một chút. Cũng kiến văn rộng rãi kiến thức Triều Tiên Tông Sư Phó Thái Lâm phong thái!"

Tổng Sư Đạo há hốc mồm, sẽ cũng không nói đến nói tới, Lý Vân Phi dĩ nhiên biết hắn là bởi vì sao, cái này lần đầu tiên nhìn thấy Phó Quân Sước tự bị nàng mê bên trên nam nhân, nghe thấy nữ nhân mình yêu thích phải rời khỏi, tự mình lại không thể mở miệng, loại thống khổ này xác thực khó mà chịu đựng, thực là, Tổng Sư Đạo xem như Tổng phiệt thiếu phiệt chủ, làm sao cũng không có thể cùng Hán tộc ngoại trừ nữ nhân lấy nhau. Huống chi là Triều Tiên nữ nhân này! Hắn vẫn thế nào cùng Phó Quân Sước nói ra.

Lý Vân Phi gật đầu, hướng về phía ngồi ở trước mặt mình một nhóm người này nói: "Vậy các người đây! Các người trong khoảng thời gian này muốn làm cái gì?"

Thác Bạt ngọc tôn kính nói: "Ta cùng ta sư muội cũng muốn hồi thảo nguyên rồi, lần này sư phụ phái chúng ta đi Trung Nguyên tự là tới giết hắn." Thác Bạt ngọc nhất chỉ Bạt Phong Hàn nói tiếp: "Hắn giết đại sư huynh của ta, ta muốn thay sư huynh của ta báo thù, thực là, ta giết không chết hắn, phải đi về hướng sư phó của ta báo cáo!"

Lý Vân Phi trong lòng lên rồi rất lớn nghi ngờ, liền hỏi: "Các người đại sư huynh làm sao sẽ bị Bạt Phong Hàn giết chết. Dựa theo ta tưởng tượng, các người đại sư huynh nếu so với các người mạnh đi! Bạt Phong Hàn trước võ công của cùng các người không kém bao nhiêu, hắn là thế nào giết chết sư huynh của người."

Thác Bạt ngọc lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết lúc ấy xảy ra chuyện gì, chỉ biết, hắn giết chết rồi sư huynh của ta, sau đó, sư phụ tự phái ta tới Trung Nguyên giết hắn, chỉ đơn giản như vậy! Về phần, hắn là như thế nào giết sư huynh của ta, ta liền không có hỏi rồi."

Lý Vân Phi quay mặt lại, nhìn đang cúi đầu ăn cái gì Bạt Phong Hàn, Bạt Phong Hàn vừa ngừng đầu, nhìn tất cả mọi người đang nhìn hắn, một buông tay, nói: "Được rồi! Nói cho các người biết tốt lắm, cũng không là võ công của ta so với hắn cao, ban đầu ta là làm nã tặc, các người không biết, ta tất cả thân nhân cũng bị Đột Quyết hiệt lợi Khả Hãn Kim Lang quân tru diệt, tất cả, ta chỉ muốn gặp đến Đột Quyết kỳ binh, ta liền giết sạch bọn họ. Lần đó, ta cùng Nhan Hồi phong gặp nhau, nga, tự là Tất Huyền đại đệ tử, hắn gọi Nhan Hồi gió, đây là ta về sau biết đến. Sau đó, hắn còn muốn bắt sống ta, chủ yếu nhất chính là, quá cần bản tự xem thường ta, cho nên, bị ta giết. Nói thật, nếu là hắn thật tình lên tới, ta còn thật không phải đối thủ của hắn đấy!"

Thác Bạt ngọc đạo: "Dù sao ta cũng vậy không phải là đối thủ của người, hai ngày nữa ta liền hồi thảo nguyên đi. Hi vọng người có thể tránh được sư phó

của ta đuổi giết!"

Lý Vân Phi lại nhìn hướng Tổng Sư Đạo, vẫn đạo: "Tổng huynh trong khoảng thời gian này chuẩn bị đi nơi nào nhỉ?"

Tổng Sư Đạo khẽ mỉm cười, nhìn một chút ngồi ở hán cách đó không xa Phó Quân Sước, trầm giọng nói: "Phụ thân ta ra lệnh cho ta đi Phi Mã mục trường. Muốn chúng ta Tổng phiệt ở tại Phi Mã mục trường kết minh. Như vậy chúng ta tự có đầy đủ chiến mã xây dựng kỵ binh rồi. Không có kỵ binh quân đội thủy chung đều không vào đại lưu!"

Lý Vân Phi ngạc nhiên nói: "Các người cũng muốn Phi Mã mục trường? Trùng hợp như thế, mấy ngày nữa, chúng ta cũng muốn Phi Mã mục trường một chuyện."

Tổng Sư Đạo kỳ quái hỏi: "Không biết Lý huynh đi Phi Mã mục trường có gì muốn làm! Sẽ không Lý huynh không nhận được cũng muốn tranh nhất tranh thiên hạ đi!"

Lý Vân Phi sáng lạng cười cười, nói: "Người nên biết, chúng ta quân nhân nguyện vọng tự là Phá Toái Hư Không, phi thăng Tiên Giới. Nay hoàng quyền ta thật đúng không có ở ư! Huống chi, coi như là ta hiện tại tranh nhất tranh thiên hạ cũng đã chậm. Thiên hạ không sai biệt lắm bị chia cắt xong đi! Lần này đi có một chút tư nhân chuyện nhỏ! Ta tự không cùng các người nói. Đợi(các loại) mấy ngày nữa, chúng ta cùng đi chứ. Như vậy lẫn nhau cũng có thể chiếu ứng! Với lại, chúng ta còn có thể ngồi các người Tổng phiệt thuyền, như vậy còn khỏi phải ta khắp nơi tìm thuyền đấy!"

Tổng Sư Đạo gật đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta tự cùng đi chứ! Kia theo Lý huynh ý kiến, chúng ta khi nào thì đi là tốt!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đợi(các loại) mấy ngày nữa đi, ta mới vừa cùng nhiều như vậy cao thủ giao thủ, ta muốn đem phần này kinh nghiệm chiến đấu tiêu hóa tiêu hóa. Đợi(các loại) hai ngày nữa, chúng ta đi! Không nói, mọi người ăn cái gì đi!"

Tổng Sư Đạo gật đầu, không nói chuyện, một nhóm người đều cúi đầu, ăn xong rồi đồ, một cổ chia lia đặc bầu không khí tại trên thân mọi người không ngừng bày ra, đặc biệt là Tổng Sư Đạo, Lý Vân Phi có thể cảm giác được hán trong lòng bị ai. Đây có lẽ tự là một cái đại tộc bị ai đi! Hán vĩnh viễn cũng không có thể lấy ý nguyện của mình tìm đến tìm chính mình chân ái.

Tại một loại kiềm chế bên trong ăn cơm tối xong sau này, mọi người đáng lẽ đều nghĩ trở lại gian phòng của mình. Thực là theo Tổng Ngọc Trí lại lời kéo mọi người đi đi dạo lên rồi Lạc Dương chợ đêm, Lý Vân Phi vốn không muốn đi, nhưng là lại bị Đôn Uyển Tinh lôi kéo cùng mọi người cùng đi đi dạo lên rồi chợ đêm.

Lạc Dương bị Vương Thế Sung thống trị rất tốt, dân chúng quá cũng coi như là an nhàn. Cho nên, chợ đêm người trên rất nhiều, người đông nghìn nghịt cũng không quá đáng. Khắp nơi đều là hoan thanh tiểu ngữ. Mọi người cái loại này ly biệt thương tâm cũng bị hòa tan không ít, mấy người phụ nhân trong tay đều cầm lấy mứt quả ghim thành xâu tại vui thích ăn. Vui vẻ giống như là mấy người hài tử thông thường một loại.

Lý Vân Phi nhìn ven đường quán nhỏ, khắp nơi đều đốt trước ngọn đèn dầu, đêm này thiên địa đều thiêu đốt giống như ban ngày thông thường một loại, Lý Vân Phi đã thật lâu thật lâu cũng không có vui vẻ như vậy rồi, thực tế lúc, mặc dù hán cũng coi là cái tiêu chuẩn trách nam (kẻ ghiền game), thực là, buổi tối có rảnh rồi lúc cũng sẽ đi dạo một chút chợ đêm. Thực là kể từ khi tiến vào cái thế giới này sau này, mỗi ngày đều là muốn như thế nào trở nên mạnh mẽ, như thế nào không bị người giết chết. Như thế nào có thể cùng nội dung vở kịch nhân vật trao đổi. Mỗi ngày, mỗi ngày đều sống một chết đi. Rất cực có một ngày có thể thật vui vẻ cùng nhiều như vậy bằng hữu cùng nơi đi dạo chợ đêm. Lúc này Lý Vân Phi lộ ra vẻ rất vui vẻ. Vui vẻ biểu tình tự không có tan biến quá.

Lý Vân Phi cùng những người khác đồng dạng, tự hướng đứa bé đồng dạng chơi đùa trước, tranh cãi trước, đột nhiên hán phát hiện có đạo như thực chất loại ánh mắt chiếu xạ tại chính mình trên mình. Lý Vân Phi vẻ mặt không thay đổi, hướng nhìn hướng chính mình người bên kia nhìn lại, người thân hình cao thẳng thẳng tắp cân xứng, tướng mạo trường tương đối anh tuấn, đầu mang một cái nón lá vành trúc, lại là cái Nho sinh ăn mặc, nhưng như vậy lại càng lộ vẻ hán màu sắc phong lưu, trí dũng gồm nhiều mặt.

Hán tay cầm chiết phiến, lại có chừng nói không hết lỗi lạc bất quần, tiêu sái tự nhiên. Hán tràn đầy phái nam mị lực gương mặt treo một chút kiêu ngạo nụ cười. Lặng lặng đứng tại Lý Vân Phi cách đó không xa, ánh mắt không ngừng đánh giá Lý Vân Phi thân thể trên dưới. Trong tay chiết phiến "Chà" một tiếng mở ra. Họa lên nhưng lại toàn bộ đều là mỹ nữ bức họa.

Lý Vân Phi một cái tự ra rồi, người này nên tự là Tà vương đệ tử —— Hầu Hi Bạch, một cái được xưng đa tình công tử nam nhân. Một cái luyện tiếu hoa cũng thương hoa nam tử.

Lý Vân Phi lẳng lặng đi tới, đứng ở bên cạnh hán, nhẹ nhàng nói: "Người nên tự là đa tình công tử —— Hầu Hi Bạch đi!" Khẩu khí rất ôn nhu, giống như hơn một cái năm không gặp bằng hữu đồng dạng, lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Hầu Hi Bạch gật đầu, không có nói chuyện, quả nhiên không hổ là thiên hạ cô gái khuynh tâm nhân vật, coi như là lẳng lặng không nói lời nào. Cũng đừng lộ vẻ một phen phong thái.

Lý Vân Phi cười cười, vẫn đạo: "Người tìm đến ta làm cái gì? Là sư phó của người mệnh lệnh? Hán muốn cho người tìm chết!"

Hầu Hi Bạch lắc đầu, nói: "Tại hạ ta là Phi Huyền đòi cái công đạo! Ta biết võ công của người cao cường, thực là, ta phải tới, nàng vốn là nữ tử, người cần gì phải như thế vũ nhục nàng nhỉ?"

Lý Vân Phi trường cười ra tiếng, nói: "Ta vũ nhục nàng, chỉ giáo cho? Rõ ràng là nàng trước nhục ta, ta chỉ là làm một người đàn ông nên làm. Lại làm sao có thể nói là vũ nhục nàng nhỉ?"

Hầu Hi Bạch lần đầu tiên lộ ra vẻ có chút kích động, nói: "Người đánh thắng nàng thì thôi, còn muốn nàng ngay trước nhiều người như vậy trước mặt hướng người nói xin lỗi! Chủ yếu nhất chính là, người còn ngay trước nhiều như vậy võ lâm nhân sĩ trước mặt đem nàng đánh bại. Ép nàng nói xin lỗi!"

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, nói: "Giăng hồ chính là như vậy, nhục nhục cường thực, cường giả có thể khi nhục người yếu. Nếu là ta không đủ mạnh, bị Sư Phi Huyền, hoặc là Ninh Đạo Kỳ bọn họ đánh chết! Kia còn có người đến cho ta tìm công đạo sao? Công đạo tự tại lòng người! Ta không có làm sai cái gì!"

Hầu Hi Bạch nói: "Phi Huyền không phải loại người như vậy, nàng sẽ không vô duyên vô cớ giết chết bất luận kẻ nào. Nàng là cái rất giảng đạo lý cô gái!"

Lý Vân Phi cười cười, trong lòng mắng: mẹ kiếp, lão tử cái bỏ cũng cho là lão tử giảng đạo lý! Sau đó nhìn đứng ở chỗ này thật giống như muốn Lý Vân Phi giải thích Hầu Hi Bạch, cười lạnh nói: "Bất kể như thế nào, người là tới tìm ta phiền toái! Tự đừng nói nhiều lời như thế rồi, người đánh không thắng ta, nói gì đều là trống rỗng. Lấy ta hiện tại công phu, chỉ sợ sẽ là Tà vương tự mình đến đây, cũng bất không được ta!"

Hầu Hi Bạch gật đầu, nói: "Biết rõ không thể làm làm chi, đại trượng phu cũng, coi như là ta đánh không thắng người, ta cũng vậy phải thử một chút! Vũ nhục Phi Huyền người tự là vũ nhục ta, ta cho dù chết ở chỗ này, ta cũng muốn gặp hiểu biết biết võ công của người!"

Lý Vân Phi thanh kiếm cầm trong tay, nói: "Ta đây tự theo người vui đùa một chút!" Lý Vân Phi vừa dứt lời, Hầu Hi Bạch trong tay chiết phiến tự tấn công rồi tới đây, thân hình có gan nói không nên lời tiêu sái đẹp mắt! Lý Vân Phi vươn ra không có cầm kiếm đắc cái tay kia, một chưởng vỗ vào Hầu Hi Bạch chiết phiến bên trên, Hầu Hi Bạch thân hình dừng lại, sau đó thể nhưng khôi phục nguyên dạng, đánh tiếp rồi tới đây. Lý Vân Phi ngạc nhiên nhìn một chút Hầu Hi Bạch, hẳn không có nghĩ đến cái này Hầu Hi Bạch có thể tiếp ở chính mình một chưởng. Sợ rằng Hầu Hi Bạch dùng võ công của là tá lực đã lực loại điều này võ công đi! Vừa mới một cái đích thị là dùng một loại kỳ diệu võ công của đem Lý Vân Phi nội lực tan mất!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135:: thích vẫn là hận

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 135:: thích vẫn là hận

Lý Vân Phi cũng không nóng nảy, tay vừa chuyển, tự bắt được Hầu Hi Bạch trong tay cây quạt, Hầu Hi Bạch dùng sức một kiếm, chuyển động tay mình bên trong cây quạt muốn đem cây quạt từ Lý Vân Phi trong tay túm lấy tới, Lý Vân Phi vững vàng bắt được cây quạt, Hầu Hi Bạch vô luận như thế nào dạng dùng sức, cây quạt đều không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn là cầm tại Lý Vân Phi trong tay.

Hầu Hi Bạch cắn răng một cái, một cái tay nắm cây quạt đem, một cái tay khác tự tấn công hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi một chưởng đánh vào Hầu Hi Bạch bộ ngực, Hầu Hi Bạch bị Lý Vân Phi một chưởng đánh bay rồi đi ra ngoài, thẳng tuột gất gao nắm cây quạt tay cũng buông lỏng ra.

Lý Vân Phi bên tai lại truyền tới hệ thống thanh âm: chúc mừng đánh số 2112, hoàn thành nhiệm vụ 17: đánh bại "Đa tình công tử" Hầu Hi Bạch, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Lý Vân Phi cười cười "Chà" một tiếng, mở ra cây quạt, mặt quạt bên trên vẽ lấy rất nhiều rất nhiều mỹ nữ, mở ra cây quạt phía sau, phía trên có một bộ thật to mỹ nhân mầu đỏ, là Loan Loan họa. Chân không bạch y, xinh đẹp mê người, Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người không đúng thích Sư Phi Huyền sao? Làm sao tự mình mặt quạt bên trên vẽ đây lại là Sư Phi Huyền kẻ thù không đội trời chung họa, người sẽ không sợ Sư Phi Huyền sinh khí?"

Hầu Hi Bạch che ngực, bộ mặt ngọt ngào, nói: "Ồ trong mắt ta, Phi Huyền là hoàn mỹ, ta căn bản tự họa không ra nàng đẹp nhất tư thái! Bởi vì nàng từng cái biểu tình, mỗi một cái động tác đều là như vậy hoàn mỹ! Xinh đẹp như vậy, ta nếu là vẽ ra tư thái của nàng, tự muốn họa lên mấy trăm hơn ngàn trương. Có lẽ cả đời cũng họa không xong!"

Lý Vân Phi nhìn không được bật cười lên, cười khom người xuống, nói: "Không nghĩ tới được xưng đa tình công tử người, lại là nhất si tình người. Chẳng qua là không biết được xưng muốn là(vì) thiên đạo hiển thân, được xưng tuyệt tình tuyệt dục Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân có thể hay không yêu người cái này người của Ma môn đâu rồi, chủ yếu nhất chính là, người là Tà vương đệ tử, người khả năng không biết, Tà vương cùng Từ Hàng Tĩnh Trai thù nhưng là rất lớn nga! Ta liên kỳ quái, vạn nhất, Ma Môn cùng Từ Hàng Tĩnh Trai giao chiến, người giúp ai a! Ha ha ha, người giúp ai a!"

Hầu Hi Bạch nhất chỉ Lý Vân Phi, cả giận nói: "Người. . ."

Lý Vân Phi cũng không muốn giết hấn, giết hấn cũng không có cái gì quá lớn chỗ tốt, với lại hội đắc tội rất nhiều người, huống chi, Lý Vân Phi cũng không tính quá chán người này, với lại tự tính giết Hầu Hi Bạch, rồi xuống đồ nhiều nhất tự là Ma Môn Hoa Gian Phái một ít bí tịch, những đồ này không có cái gì trọng dụng.

Lý Vân Phi từ từ đi tới Hâu Hi Bạch bên cạnh, đem cây quạt đã mất đi xuống, cười cười nói: "Người vẫn là hảo hảo luyện tốt lắm võ rồi hãy tới tìm ta đi! Tự ngươi bây giờ võ công của, coi như là ta muốn nhường, đều không có biện pháp." Lý Vân Phi chỉ chỉ phụ cận một cái gian hàng, sau đó, trầm giọng nói: "Còn có, trốn ở bên kia người kia, ra đi, ngươi cùng Hâu Hi Bạch không sai biệt lắm lúc tới, né thời gian dài như vậy đều không ra. Đến cùng muốn thế nào."

Phụ cận một nhà bán Phật hương gian hàng sau, đi ra khỏi một cái một thân bạch y xinh đẹp cô gái, tự nhiên là Sur Phi Huyền rồi, Lý Vân Phi sớm tự cảm thấy, Hâu Hi Bạch tới rồi không thời gian bao lâu sau, nữ nhân này cũng tới đây rồi, luôn luôn đứng tại gian hàng phía sau nhìn chăm chú Lý Vân Phi cùng Hâu Hi Bạch. Chẳng qua là Lý Vân Phi không có nghĩ quân hãn khi gió mà thôi. Hiện tại Hâu Hi Bạch nằm trên mặt đất, Lý Vân Phi tự nhiên đem nàng kêu lên tới, đem người mang đi. Nhìn Hâu Hi Bạch cái bộ dáng này, căn bản tự không thể tự mình đi.

Hâu Hi Bạch nhìn thấy Sur Phi Huyền đi ra, lộ ra vẻ có chút kinh hoảng, khả năng rất không nghĩ làm cho mình người yêu nhìn thấy mình bị người đánh ngã xuống đất bộ dạng. Thế nhưng giấy dựa từ trên mặt đất lung la lung lay đứng lên. Lý Vân Phi là nương tay rồi, nhưng, nhìn thấy hãn kiều ngạo như vậy, Lý Vân Phi đánh hãn lúc hơi dùng nhất điểm lực, cho nên, Hâu Hi Bạch hiện tại tổn thương, tuyệt đối không tính là nhẹ.

Sur Phi Huyền đi tới, đỡ lung la lung lay Hâu Hi Bạch, cảm tức Lý Vân Phi, ánh mắt bên trong đều mang theo một chút hỏa khí. Sur Phi Huyền đến cùng cũng coi như là Hâu Hi Bạch bằng hữu, hai người bọn họ còn cùng nơi bơi qua ba hạp, đây là Sur Phi Huyền duy nhất một lần cùng nam nhân cùng nơi du ngoạn quá.

Lý Vân Phi nhún nhún vai, cười cười, nói: "Mỹ nữ làm sao như vậy xem ta nhỉ? Không phải là người khác đã yêu ta đi! Nhìn ánh mắt của ta đều mang theo ái mộ. Tại hạ thật là được sung ái mà lo sợ a!"

Sur Phi Huyền hừ lạnh một tiếng, nhìn lung la lung lay Hâu Hi Bạch, vấn đạo: "Hậu công tử không có sao chứ! Tổn thương như thế nào?"

Hâu Hi Bạch gật đầu, nói: "Ta không sao. Chẳng qua là ta nghe nói này người vũ nhục người, tự nghĩ thay người hả giận. Thực là, lại mất thể diện. Ta nào còn có mặt mũi gặp nhỉ?"

Sur Phi Huyền lắc đầu, nói: "Không có, ngươi phải biết rằng, liên tiếp ngay cả Ninh Đạo Kỳ Trữ tiên sanh đều không thể gây thương tổn được hãn, ngươi nếu có thể đánh thắng hãn, ta như thế nào lại thụ đến vũ nhục của hãn nhỉ?"

Lý Vân Phi không nhịn được nói: "Đừng thẳng tuốt nói ta vũ nhục người, nói thật, vũ nhục người khác người tất nhục chi. Người suy nghĩ thật kỹ, nếu không phải người trước vũ nhục ta, ta nhầm chán a, tìm làm phiền người? Là người bắt kẻ như thế nào cũng chưa từng có ta. Chính các người người xem không hảo Hoà Thị Bích. Thị trách tại trên đầu ta. Hiện tại người này còn tới tìm ta phiền toái, người nói, ta không giết hãn cũng đã là cấp Tà vương, cho người mặt mũi. Dẫn hãn đi thôi! Tốt nhất đừng sẽ tìm ta. Lần sau, ta nhưng cũng sẽ không như vậy dễ nói chuyện!"

Sur Phi Huyền bộ mặt tức giận, nói: "Rốt cuộc là ai tại tìm ai phiền toái. Rõ ràng là người tự mình trước tiên là nói về người chán Từ Hàng Tĩnh Trai, còn nói người muốn trộm Hoà Thị Bích. Hiện tại Hoà Thị Bích bị trộm rồi, ta tự nhiên thứ nhất nghĩ đến đúng là người. Người bây giờ lại nói là chúng ta trước tìm làm phiền người. Người. . ."

Lý Vân Phi thoáng cái cắt đứt Sur Phi Huyền lời nói, nói: "Này chút ít chuyện lúc trước tự không nên nói rồi, ngươi phải biết rằng những chuyện này đều đã qua. Không nên nói nữa. Dù sao hiện tại cũng không có cái gì chết, cứ như vậy coi là rồi, chỉ cần các người không rồi hãy tới tìm ta phiền toái, chuyện này ta liền quên đi qua rồi. Hâu Hi Bạch chuyện này, ta liền làm không có phát sinh. Được rồi đi!"

Hâu Hi Bạch lạnh lùng nhìn Lý Vân Phi nói: "Người mới vừa vũ nhục ta nhớ tại trong lòng, chuyện này ta sẽ không cứ như vậy coi là rồi. Luyện hảo võ sau này, ta sẽ tìm người báo thù."

Lý Vân Phi một cái phi thân đột nhiên xuất hiện ở Hâu Hi Bạch bên người, một cái kiết chặt nắm tay tại Hâu Hi Bạch cổ họng bên trên, sau đó, cười híp mắt nói: "Ta bây giờ là không đúng nên đem ngươi giết, như vậy tự sẽ không còn có người tìm ta phiền toái. Mặc dù hãn vĩnh viễn cũng đuổi không kịp ta." Hâu Hi Bạch người này, vì Sur Phi Huyền cái gì sự tình đều nguyện ý làm. Hiện tại mình biết không phải là Lý Vân Phi đối thủ lại vẫn còn ở nơi này mạnh miệng. Lý Vân Phi dĩ nhiên có chút tức giận rồi.

Sur Phi Huyền nhìn một chút Lý Vân Phi, nói: "Người đây là ý gì? Người vừa mới nói qua, sẽ không giết hãn."

Lý Vân Phi tay nắm chắc Hâu Hi Bạch cổ, cười nói: "Thật xin lỗi, ta nói dối. Người nên có thể tha thứ ta đi!" Nói xong, tay dùng một chút lực, tự đem Hâu Hi Bạch cao cao nói lên. Hâu Hi Bạch trên không trung liều mạng giấy dựa. Lại làm sao cũng chạy không thoát Lý Vân Phi bàn tay.

Sur Phi Huyền kéo xuống Lý Vân Phi tay, nói: "Hãn chính là như vậy mạnh miệng. Ta bảo đảm, hãn sau này sẽ không sẽ tìm làm phiền người rồi. Như vậy được rồi sao? Bỏ qua cho hãn đi! Hãn là (vì) ta bắt nạt tới. Nếu là người giết hãn, ta sẽ hối hận cả đời, ta sẽ cả đời không an tâm. Ta cả đời cũng không thể tha thứ chính mình."

Lý Vân Phi cười cười, mang trên mặt một chút như có như không lãnh ý, cười híp mắt nói: "Người hối hận cả đời cùng ta lại có quan hệ gì? Chúng ta bây giờ thực là đối địch quan hệ, người hối hận, tâm cảnh không được đầy đủ, ta nên cao hứng. Bởi vì như vậy, ta mất đi địch nhân! Nói thật, ta hiện tại bằng hữu không nhiều lắm, địch nhân lại là một đám một đám, có thể thiếu người một cái cũng rất tốt!"

Sur Phi Huyền nhìn tự muốn không thờ nổi Hâu Hi Bạch, vội vội vàng vàng nói: "Đừng rồi, người giết hãn hội đắc tội hãn sư phụ "Tà vương" Thạch Chi Hiên, này cũng không đáng rất đúng đi!"

Lý Vân Phi nở nụ cười, hãn cảm giác cho tới nay, chưa từng có hôm nay cao hứng như thế, hãn tự tay đem Hâu Hi Bạch vẫn trên mặt đất, nói: "Ha ha ha, người chẳng lẽ không biết, ta thành danh chiến tự là cùng Thạch Chi Hiên đánh một trận sao? Hãn truy sát ta năm ngày năm đêm, làm hại ta thiếu chút

nữ đem chân đầu chạy chặt đứt, hiện tại tốt lắm, người theo ta thấy tại Thạch Chi Hiền mặt mũi bên trên tha hãn, người không biết, ta hiện tại muốn nhất đúng là gặp lại đến Thạch Chi Hiền, ta thật sự muốn nhìn một chút hãn bắt từ ấn pháp đến cùng có bao nhiêu lợi hại! Trước kia cùng hãn giao thủ lúc, ta có thể cảm giác được hãn không dùng toàn lực. Chính là hãn xem thường ta, mới để cho ta chạy trốn, ta hiện tại mới có thể trở thành cao thủ như thế!" Lý Vân Phi chỉ chỉ trên mặt đất Hắc Huyết Bạch, nói: "Bất quá, ta không giết hãn, dù sao lấy ta hiện tại công phu tu luyện hãn dù thế nào dụng công, cũng không đuổi kịp. Với lại, ta cùng Thạch Chi Hiền giao thủ lúc, hãn cũng không có tìm đồ đệ của ta phiền phức, coi như là cho hãn mặt mũi, ta cũng vậy không tìm hãn phiền toái." Lý Vân Phi đem đầu đuổi tại Sư Phi Huyền bên tai nói: "Với lại, như người vậy một cái Đại mỹ nhân hướng ta cầu tình, ta làm sao cũng sẽ cho người cái mặt mũi a!" Nói xong, hướng Sư Phi Huyền bên tai thổi miệng nhiệt khí. Nhìn tại Sư Phi Huyền mạnh mẽ rụt về lại đầu, Lý Vân Phi vui vẻ phá lên cười. Một bên cười một bên xoay người rời đi.

Sư Phi Huyền tức giận chân, oán hận nhìn cũng không quay đầu lại Lý Vân Phi, trong ánh mắt mang theo một chút mê mang. Lý Vân Phi là toàn bộ trên giang hồ không...nhất cho nàng mặt mũi nam nhân, đối với nàng cho tới bây giờ đều tức giận, nàng vốn nên là hận Lý Vân Phi, thực là, nàng không hề biết, nữ nhân hận sẽ rất dễ dàng biến thành thích. Cô gái tốt đều thích hư nam nhân, cái này nguyên tắc vô luận ở đâu cái thời không đều là một cái chân lý.

Sư Phi Huyền hiện tại rất mê mang, nàng biết mình nên hận bên trên Lý Vân Phi, thực là, nàng lại như thế nào đều hận không xuống tới. Tại Sư Phi Huyền trước mắt sở có nam nhân đều đồng dạng, một một cá nhân tại trước mặt nàng đều là một bộ chánh nhân quân tử bộ dạng, tự liên tiếp ngay cả Hắc Huyết Bạch cũng như vậy, một một cá nhân đều rất nghe lời của nàng, nàng có thể điều khiển này chút ít lòng người. Từng cái đều nguyện ý vì nàng làm bất cứ chuyện gì! Coi như là Lý Thế Dân như vậy nhất phương bá chủ, đối với nàng cũng rất hảo, nói gì nghe vậy! Thực là đối mặt với một cái đối với nàng rất xấu ác nam nhân, nàng lại hận không dậy nổi. Thậm chí có đôi khi còn có thể vang lên hãn.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136:: Thương Tú Tuần

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 136:: Thương Tú Tuần

Sư Phi Huyền yên lặng nhìn chăm chú vào Lý Vân Phi rồi đi bối cảnh, Lý Vân Phi cảm thấy Sư Phi Huyền ánh mắt, bất quá, hãn không quay đầu lại. Hãn cũng không biết cái này rốt cuộc là thích nàng đâu rồi, vẫn là chán nàng đâu. Nói như vậy, nữ nhân là cảm tính động vật, nhưng là nam nhân là lý tính động vật. Hãn cũng không biết, rốt cuộc là bởi vì nữ nhân này lớn lên xinh đẹp mà đưa đến hãn chán ghét giảm thấp vẫn là cái gì khác nguyên nhân. Ban đầu, hãn trước kia đọc Đại Đường Song Long Truyện lúc vô cùng chán Sư Phi Huyền, thực là, hiện tại thấy bản nhân, Lý Vân Phi là đối với nàng không có cái gì sắc mặt tốt! Thực là lần lượt gặp mặt sau, cái loại này chán ghét càng ngày càng ít rồi.

Lý Vân Phi lại bắt đầu tiếp theo đi dạo phố, tâm tình của hãn rất tốt, rất tốt! Vô luận là ai mới vừa đánh một cái so với mình lớn lên đẹp trai nhiều rồi nam nhân, tâm tình cũng sẽ khá hơn. Huống chi người nam nhân này còn là cái rất thụ nữ nhân thích nam nhân.

Lý Vân Phi thật cao hứng tiêu sái tại phồn hoa bên cạnh, từ trong giới chỉ rút ra mới vừa lấy được vừa quyển Thiên Ma Sách. Là Hoa Gian Phái « hoa gian du ». Là vừa quyển chưa ra hình dáng gì bí tịch. Hoa Gian Phái là trong ma môn kém cỏi nhất một cái tông phái. Vô công cho tới bây giờ đều lên không được mặt bàn. Mà Hoa Gian Phái Tông chủ tự là Tà vương Thạch Chi Hiền, Thạch Chi Hiền cũng là bởi vì Hoa Gian Phái vô công của quá kém, mới câu dẫn Chúc Ngọc Nghiên, cho tới Chúc Ngọc Nghiên bí tịch trong tay. Cuối cùng chế rồi trong truyền thuyết « bắt từ ấn pháp ». Trở thành Ma Môn đệ nhất nhân.

Bất quá, Lý Vân Phi hiện tại muốn nhất đúng là tập tễ Thiên Ma Sách mười hai quyển. Bởi vì, như vậy tự cái nhận được Thiên Ma Sách bên trong mạnh nhất công pháp —— Đạo Tâm Chủng Ma. Bộ này võ học nhưng là có thể Phá Toái Hư Không võ học, khi đó có thể trực tiếp đột phá đến Địa Tiên một cấp cảnh giới. Khi đó, có thể coi là là bán tiên rồi, thọ nguyên gia tăng thật lớn. Trên căn bản chỉ cần chỉ có tiến một bước tự có thể đột phá trở thành Thiên Tiên rồi. Ở kiếp trước, Lý Vân Phi cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua ai có thể đột phá đến Địa Tiên rồi. Kiếp này có cơ hội trở thành nhân vật như thế, Lý Vân Phi vang lên cái này tự thật cao hứng.

Thời gian, luôn là quá rất nhanh, đặc biệt là vui vẻ thời gian quá nhanh hơn. Một đêm này chỉ chớp mắt đã trôi qua rồi. Mọi người chơi đều rất là vui vẻ. Đều trở lại gian phòng của mình nghỉ ngơi. Mà Lý Vân Phi cũng đem « hoa gian du » cấp học.

Tổng gia trên thuyền lớn, Lý Vân Phi thu công mở mắt, gần nhất, hãn một mực luyện tập Ma Môn này mấy bộ công pháp. Kìa ngày từ chợ đêm sau khi trở về, Phó Quân Sước cùng Phó Quân Du liền cáo từ hồi Triều Tiên đi. Mà Thác Bạt ngọc cùng sư muội hãn cũng tại Phó Quân Sước các nàng sau khi rời đi cũng cáo từ rồi đi.

Tại này chút ít người rời đi sau, Lý Vân Phi tự tại khách sạn bế quan tu luyện Thiên Ma Sách bên trên võ công của. Mấy ngày sau, Lý Vân Phi mới cùng Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn cùng Tổng Sư Đạo bọn họ hướng Phi Mã mục trường lên đường. Dọc theo đường đi đều đang cố gắng tu luyện.

Làm xong thuyền an vị lên xe ngựa, cũng không biết mấy ngày, Lý Vân Phi rốt cục rất xa thấy được một mảnh to lớn thảo nguyên. Đây tự là Phi Mã mục

trường sở trên mặt đất, xem như Trung Thổ lớn nhất nuôi ngựa. Phi Mã mục trường danh tiếng nhưng là rất lớn, thế lực khắp nơi cũng muốn cùng Phi Mã mục trường gặp gỡ. Ai cũng biết, cùng Phi Mã mục trường giao hảo sau này, tự có thể nhận được liên tục không ngừng mã nguyên. Tại cái này kỵ binh chỉ thượng thể đạo. Ai cũng biết, nắm giữ lấy lớn như vậy tài nguyên, kia Phi Mã mục trường bản thân thế lực có bao nhiêu rồi.

Lý Vân Phi rất xa nhìn thấy một chích số lượng mấy chục kỵ binh gào thét mà đến, vững vàng dừng ở đoàn xe trước mặt. Từ những kỵ binh này ngựa mã bản lãnh không khó nhìn ra này chút ít đều là tinh nhuệ kỵ binh.

Đầu lĩnh chính là cái bốn mươi ở tại tuổi nam tử, hần ngừng lại, lớn tiếng vấn đạo: "Các người là người phương nào! Đến ta Phi Mã mục trường cần làm?"

Tổng Sư Đạo vén lên xe ngựa rềm, từ trong xe ngựa đứng dậy, ôn nhu nói: "Tại hạ Tổng Sư Đạo, là đại biểu Tổng phiệt đến đây cùng quý bãi cô thiết lập quan hệ ngoại giao. Thành hướng quý tràng chủ binh cáo!"

Người trung niên nhân kia chỉ chỉ Lý Vân Phi cùng Khấu Trọng bọn họ ngồi đích mấy cái xe ngựa, nói: "Nguyên lai là Tổng công tử, chẳng qua là muốn dẫn trước nhiều như vậy hộ vệ đến đây sao?"

Tổng Sư Đạo cấp(vội) vội khoát khoát tay nói: "Này mấy người không là hộ vệ của ta, bọn họ là bằng hữu của ta, tới Phi Mã mục trường cũng có việc muốn tìm quý tràng chủ!"

Lý Vân Phi đi ra, khẽ cười nói: "Tại hạ Lý Vân Phi, tìm đến thương trường chủ có chuyện quan trọng thương lượng!"

Trung niên nhân này cả kinh kêu lên: "Lý Vân Phi?" "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi? Cái kia đánh thắng Ninh Đạo Kỳ Lý Vân Phi?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Khoa trương, nào có đánh thắng Ninh Đạo Kỳ? Chẳng qua là cùng Ninh Đạo Kỳ nộ mấy chiêu mà thôi. Trên giang hồ truyền thuyết cũng không thể toàn bộ coi là thực đấy!"

Người nọ vội vàng gật đầu, nói: "Thỉnh Lý công tử chờ, ta lập tức đi ngay bẩm báo tràng chủ! Thỉnh Lý công tử thứ tội!"

Lý Vân Phi cười khẽ gật đầu, không nói chuyện. Trung niên nhân kia cũng không hề nữa đề ra nghi vấn, trực tiếp tự hướng Phi Mã mục trường chỗ tồn tại chạy tới. Những người khác đều xuống ngựa tới, lẳng lặng đứng tại Lý Vân Phi trước mặt. Lộ ra vẻ đặc biệt tôn kính. Đây là dĩ nhiên, Lý Vân Phi dù sao cũng là cái trên giang hồ nổi danh nhân vật. Với lại số tuổi thoạt nhìn không lớn, võ công lại cao như vậy, người trên giang hồ vật đều là rất tôn kính Lý Vân Phi, đặc biệt là bọn họ những người tuổi trẻ này, đều rất là sùng bái Lý Vân Phi.

Một lát sau một cái đại đội nhân mã liền từ Phi Mã mục trường bên kia bay nhanh mà đến. Sau đó dừng ở Lý Vân Phi đoàn xe phụ cận tự dừng lại rồi. Sau đó, tự đi bộ trước hướng Lý Vân Phi bên này đi tới.

Lý Vân Phi rất xa hướng nhóm người kia nhìn lại, dẫn đầu chính là cái xinh đẹp dị thường cô gái, đen nhánh xinh đẹp mái tóc hướng hai đạo thác nước nhỏ loại khuynh tả tại nàng đao gọt đường như vai chỗ, sườn được khác tầm thường.

Nàng kia thanh nhả trang phục càng xõng ra nàng xuất chúng khuôn mặt cùng phối đặc màu đồng cổ lấp lánh tỏa sáng mềm mại da thịt, tản ra nóng rực thanh xuân cùng lệnh người tươi đẹp khỏe mạnh hơi thở. Nàng kia đối với đôi mắt đẹp thâm thúy khó dò, nồng đậm lông mi càng nàng này đôi hướng nhộn nhạo nhất hương nhất tuần tiên ủ mắt phượng tăng thêm nàng cảm giác thần bí.

Lý Vân Phi nhìn đến nữ tử này cũng đã biết rồi, cái này xinh đẹp vô cùng cô gái tự là mỹ nhân tràng chủ —— Thương Tú Tuần. Nàng lẳng lặng đi tới, đi tới Lý Vân Phi trước mặt, liền ôm quyền nói: "Nguyên lai là "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi đến đây, không có từ xa tiếp đón, thỉnh Lý công tử thứ tội!" Sau đó, lại hướng Tổng Sư Đạo dịu dàng cười nói: "Tổng công tử đến, thực làm chúng ta Phi Mã mục trường vẻ vang cho kẻ hèn này!"

Lý Vân Phi có chút gật đầu, nói: "Thương trường chủ thật sự là quá khách khí. Lần này nhân vật chính không đúng ta." Lý Vân Phi chỉ chỉ Tổng Sư Đạo, cười nói: "Lần này Tổng công tử là tới tìm tràng chủ có chuyện quan trọng. Mà ta cũng không phải tìm tràng chủ."

Thương Tú Tuần có chút cười cười, vấn đạo: "Kia không biết Lý công tử đến đây, có gì muốn làm?"

Lý Vân Phi khoát tay một cái nói: "Thương trường chủ không phải là cho chúng ta tại này giữa đồng trống nói chuyện phiếm đi! Chúng ta cũng không có ý kiến gì, chẳng qua là nơi này cũng thật sự không đúng thương lượng vấn đề địa phương đi!"

Thương Tú Tuần thoáng cái tỉnh ngộ rồi tới đây, vội nói: "Thật sự thật xin lỗi chư vị rồi, thỉnh các vị thứ tội, ta thấy sùng bái đã lâu Lý công tử, cho nên, thất kính! Quên mất thỉnh chư vị đến Phi Mã mục trường trong ngồi, xin thứ tội!"

Tổng Sư Đạo bật cười, nói: "Xem ra liên tiếp ngay cả thương trường chủ đều là Lý huynh người hâm mộ, xem ra, Lý huynh hiện tại coi như là trên giang hồ hạnh phúc nhất nam nhân! Phải biết rằng thương trường chủ người hâm mộ thực là rất nhiều đâu."

Lý Vân Phi nói giỡn nói: "Có thể có thương trường chủ mỹ nhân như thế sùng bái ta, ta thật đúng là vinh hạnh vạn phần a!"

Thương Tú Tuần sắc mặt đỏ lên, nói: "Không nên ở chỗ này nói a! Mọi người cùng nhau đến Phi Mã mục trường rồi nói sau!" Nói xong cũng dẫn đầu hướng Phi Mã mục trường đi tới. Lý Vân Phi đám người tự theo ở phía sau.

Đã đi chưa bao nhiêu thời gian, tự có một cái thật to bãi cỏ xuất hiện ở trong tầm mắt, này Phi Mã mục trường từ mặt ngoài xem ra tuyệt đối không tính là xa hoa. Đi vào sau này mới phát hiện này thật to bãi cỏ bên trong kiến tạo trước một tòa nóc phòng ốc. Mà ở giữa nhất cái kia rất lớn đại chỗ ở tự là Thương Tú Tuần tràng chủ phủ rồi.

Đi vào Thương Tú Tuần trăng chủ phủ, Lý Vân Phi liền phát hiện nơi này thực tính toán bên trên là bên trong có Càn Khôn. Bên trong tu xa hoa vô cùng. Lý Vân Phi dĩ nhiên cảm giác đây mới là nhất thật, trên giang hồ ai cũng biết Phi Mã mục trường cũng coi là trên giang hồ có tiền nhất một cái thế lực. Từ nơi này trăng chủ trong phủ xa hoa trang tu là có thể nhìn ra.

Thương Tú Tuần đem Lý Vân Phi mấy người bọn hắn người tới rồi phòng khách, mấy người tựa ngồi xuống, Thương Tú Tuần vẫn đạo: "Lý công tử có thể nói cho ta tới Phi Mã mục trường nguyên nhân sao?"

Lý Vân Phi nhìn một chút chu vi Tổng Sư Đạo cùng Tổng Ngọc Trí cười đối với Thương Tú Tuần nói: "Thương trường chủ có thể hay không mang ta đến một cái không có người ngoài địa phương, chuyện này hai người bọn họ vị nên tránh bỗng chốc!"

Thương Tú Tuần sững sốt một chút, nàng tuyệt đối không nghĩ tới, Lý Vân Phi muốn một người cùng nàng nói một ít chuyện! Sau đó Thương Tú Tuần liền mang theo Lý Vân Phi tới rồi một cái thiên tặc chỗ, sau đó, nói: "Lý công tử muốn nói gì? Thỉnh giảng!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta là muốn mời trăng chủ đem Lỗ Diệu tử chỗ tồn tại nói cho tại hạ! Tại hạ tìm Lỗ Diệu tử có chuyện quan trọng!"

Thương Tú Tuần ngây ngẩn cả người, sau đó lạnh lùng nhìn hướng Lý Vân Phi, nói: "Làm sao ngươi biết Lỗ Diệu tử tại chúng ta Phi Mã mục trường, chẳng lẽ ngươi chính là Lỗ Diệu tử thăng tuốt nói địch nhân! Hoặc là kia địch nhân truyền nhân?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ngươi đây tựa nói sai rồi, ta nhưng tuyệt đối không đúng mặt Lỗ Diệu tử địch nhân." Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi cũng có quyền biết những chuyện này! Hoặc là có quyền biết Lỗ Diệu tử địch nhân là ai!"

Thương Tú Tuần lạnh lùng nói: "Ta đối với Lỗ Diệu tử sự tình không có bất kỳ hứng thú, địch nhân của hắn là ai, cùng ta có quan hệ gì đâu, ngươi tìm hắn cũng chuyện không liên quan đến ta."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ngươi là Lỗ Diệu tử nữ nhi, chuyện này ta biết, về phần ta tìm Lỗ Diệu tử có cái gì sự tình, ngươi tốt nhất nên biết! Bởi vì, chuyện này, thật sự không coi là chuyện tốt!"

Thương Tú Tuần khẽ vùng tay áo, nói: "Hắn sự tình cùng ta không có quan hệ, ngươi muốn tìm hắn, ngươi tự tự mình tìm. Chuyện này cùng ta không liên quan, cáo từ!" Nói xong, xoay người rồi đi.

Lý Vân Phi kéo lại Thương Tú Tuần, nói: "Ta biết rất nhiều các ngươi cũng không biết sự tình! Ngươi cùng Lỗ Diệu tử quan hệ ta cũng không muốn quản, ta cũng không cần biết, ta tới tìm Lỗ Diệu tử ta liền nhất định muốn gặp đến hắn. Nếu không ta tuyệt sẽ không đi. Ta ở chỗ này ở cái mấy năm tin tưởng thương trường chủ cũng sẽ không sợ người khác làm phiền đi!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137:: Lỗ Diệu tử

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 137:: Lỗ Diệu tử

Thương Tú Tuần căn bản cũng không có đề ý tới Lý Vân Phi, xoay người rồi đi. Lý Vân Phi bước nhanh tiến lên ngăn cản Thương Tú Tuần, cười khổ nói: "Nói cho ta, mỹ nhân của chúng ta trăng chủ ngươi đến cùng nghĩ muốn thế nào? Lỗ Diệu tử ta nhất định muốn gặp. Ta cũng không muốn cùng ngươi động thủ, thỉnh giúp cái này chuyện nhỏ. Ngươi trước tiên có thể đi cùng Lỗ Diệu tử nói một chút. Tựa nói ta nghĩ gặp! Như vậy được đi!"

Thương Tú Tuần vừa rút kiếm, nói: "Người khác sợ ngươi, ta không sợ ngươi, ngươi chính là giết ta, ta cũng sẽ không nói. Hiện tại, chúng ta Phi Mã mục trường không hoan nghênh ngươi, mời ngươi rời đi! Bằng không, ta liền động thủ! Hừ, còn để cho ta đi gặp Lỗ Diệu tử, ngươi nếu là len lén đi theo ta phía sau, không liền phát hiện hắn ẩn thân. Ta lại không ngờ!"

Lý Vân Phi tiếc rằng cười khổ một tiếng, nói: "Ta thật không có ác ý, ta bị người nhờ vả đến đây thấy Lỗ Diệu tử. Tự tính ngươi không tin, cũng cho ta nhìn một lần hắn, ta nếu là địch nhân của hắn, cũng khinh thường dùng loại phương pháp này lừa gạt ngươi. Bằng võ công của ta, ngươi nơi này ta là ra vào tự do. Tuyệt đối không có một người có thể ngăn trở ta!" Lý Vân Phi trong giọng nói tràn đầy tự tin.

Thực là Thương Tú Tuần căn bản tựa không quá nghe Lý Vân Phi giải thích. Kiếm nhất chỉ tựa chỉ vào Lý Vân Phi, Lý Vân Phi có chút nổi giận, nói: "Thương Tú Tuần, ngươi đến cùng muốn làm gì? Không nên ép ta động thủ! Ta. . ."

Lý Vân Phi lời còn chưa nói hết, Thương Tú Tuần kiếm tựa đâm tới đây, Lý Vân Phi khinh thường cười cười, vươn ra hai cái ngón tay, thoáng cái tựa kẹp lấy Thương Tú Tuần trường kiếm trong tay! Thương Tú Tuần dùng sức rút ra Lý Vân Phi gấp trên ngón tay bên trong kiếm, thực là, làm sao đều không

nhỏ ra được.

Thương Tú Tuần cũng rất có kinh nghiệm, lập tức nhỏ ra không ra Lý Vân Phi kẹp lại trong ngón tay kiếm, nhẹ buông tay liền buông tha trong tay kiếm, một chương đánh hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi cũng không trốn, tại Thương Tú Tuần vui mừng ánh mắt bên trong làm cho nàng đánh trúng lồng ngực của mình.

Lý Vân Phi vận khởi Giá Y thần công, bỗng chốc tự đem Thương Tú Tuần đánh tới đây nội lực từ lòng bàn chân dôi đi, tại Thương Tú Tuần không thể tin trong ánh mắt, Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Mỹ nhân trắng chủ, hiện tại như thế nào, tái đánh ta hai cái." Thương Tú Tuần liên tục mấy chương đánh sang. Thực là nội lực đều bị Lý Vân Phi tiết đi. Đánh vào Lý Vân Phi trên mình giống như là tại gãi ngứa thông thường một loại.

Thương Tú Tuần nhìn không nhúc nhích chút nào Lý Vân Phi, kinh ngạc miệng đều không thể chợp, một cái tay run rẩy chỉ vào Lý Vân Phi, nói không ra lời. Lý Vân Phi cười cười nói: "Mỹ nhân trắng chủ hiện tại khi ra xong chưa? Có muốn hay không tái đánh a!" Lý Vân Phi dĩ nhiên không ngốc, đây là Thương Tú Tuần công lực quá kém, nếu là thay cao thủ, Lý Vân Phi làm sao cũng không dám cho bọn hắn tùy tiện đánh. Với lại mới vừa đoạt được Thương Tú Tuần trong tay kiếm, chính là sợ nàng chém tổn thương tự mình.

Ban đầu lấy Lý Vân Phi tính cách tuyệt đối sẽ không đứng ở chỗ này khiến người ta đánh, sở dĩ Lý Vân Phi có thể đứng ở chỗ này nhượng Thương Tú Tuần đánh tự mình vài chương, một là bởi vì Thương Tú Tuần là Lỗ Diệu tử nữ nhi, nếu là tự mình khi dễ nàng, Lỗ Diệu tử đến lúc đó không tự nói với mình Dương Công Báo Khố bên trong cơ quan, bí mật. Kìa Tà Đế Xá Lợi liền từ trước mắt bay đi.

Hai là bởi vì, Thương Tú Tuần là cái vô cùng xuất sắc mỹ nhân, với lại, hần vốn là đối với Thương Tú Tuần người này có hảo cảm hơn. Nguyên tác mang đến hảo cảm.

Ba là bởi vì, coi như là Lý Vân Phi tùy tiện làm cho nàng đánh, lấy võ công của nàng cũng đánh không tổn thương Lý Vân Phi. Cho nên Lý Vân Phi tự nguyện làm cho nàng phát tiết phát tiết.

Thương Tú Tuần một dặm chân, dịu dàng nói: "Ta bất kể, ngươi khi dễ ta. Ta chính là không nói cho ngươi Lỗ Diệu tử ở nơi đâu. Ngươi tự mình tìm đi!" Nói hết sinh khí ngồi xuống. Không hề nữa để ý tới Lý Vân Phi rồi.

Lý Vân Phi ngồi ở Thương Tú Tuần bên cạnh, cười cười, nói: "Có thể nói nói cho cùng tại sao như vậy chán ta, hoặc là như vậy chán ghét ngươi phụ thân đi!"

Thương Tú Tuần lớn tiếng nói: "Hắn không đúng phụ thân ta, hắn chỉ là người xa lạ, ta. . . Ta. . ." Ban đầu rất lớn thanh âm biến thành càng ngày càng nhỏ, dần dần trong thanh âm thể nhưng mang theo một chút nghẹn ngào. Thật giống như rất đau đớn tâm thông thường một loại.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng đưa tới, nói: "Ta có thể đem bờ vai của ta mượn cái ngươi sử dụng. Ngươi phải biết rằng, hiện tại có một cái kiên cường cánh tay có thể trở thành ngươi dựa vào!"

Thương Tú Tuần thoáng cái tràn vào Lý Vân Phi hoài bão bên trong, dựa vào bờ vai của hắn, sau đó, ô ô khóc lên. Tiếng khóc càng lúc càng lớn, nước mắt giọt giọt làm ướt Lý Vân Phi y phục.

Lý Vân Phi vỗ vỗ Thương Tú Tuần vai, an ủi: "Đừng khóc, có cái gì sự tình cùng ta nói chơi, khóc không có thể giải quyết bất cứ vấn đề gì. Ngươi phải biết rằng, tại trong ấn tượng của ta, mỹ nhân của chúng ta trắng chủ là cái rất kiên cường nữ nhân. Bây giờ có thể không thể đem ngươi chuyện thương tâm tình cùng ta nói chơi?"

Thương Tú Tuần chậm rãi dừng lại nước mắt của mình, trong thanh âm mặc dù còn mang theo một chút âm rung, nhưng Lý Vân Phi rõ ràng có thể thấy được, Thương Tú Tuần tâm tình hẳn là đã khá nhiều. Sau đó Thương Tú Tuần nhẹ nhàng nói đến rồi chuyện cũ.

Lỗ Diệu tử là Thương Tú Tuần cha ruột, Lỗ Diệu tử bị cừu nhân đá thương sau, vẫn núp ở Phi Mã mục trường, mà Thương Tú Tuần mẫu thân thương nhân thanh nhã thể nhưng đã yêu Lỗ Diệu tử, mà Lỗ Diệu tử nhưng vẫn còn nghĩ tới một nữ nhân khác. Nhưng, có lẽ là vì cảm tạ thương nhân thanh nhã chứa chấp cùng ân cứu mạng. Hai người tự tốt hơn rồi. Nhưng, nam nhân vĩnh viễn đều chỉ nhớ rõ tự mình thích nhất người. Lỗ Diệu tử thắng tuốt không quên được người yêu của mình. Thế nhưng dạng đưa đến thương nhân thanh nhã thông thả không vui. Cuối cùng, tuổi còn trẻ sẽ chết rồi. Mà Thương Tú Tuần cũng chỉ có thể dựa vào tự mình xử lý trước khổng lồ Phi Mã mục trường. Một cái tuổi còn trẻ nữ hài tử, muốn đánh lý trước lớn như vậy thể lực, áp lực của nàng tự có thể nghĩ. Từ mẫu thân sau khi chết liền từ không khóc quá Thương Tú Tuần, rốt cục chịu đựng không nổi áp lực khóc lên.

Lý Vân Phi dần dần nghe Thương Tú Tuần khóc lóc kể lể, thân nhiên nói: "Ta từ ngữ khí của ngươi bên trong có thể nghe ra, ngươi đối với Lỗ Diệu tử như một loại tình cảm, ta có thể rõ ràng nghe ra, ngươi là rất tôn kính hắn. Tại sao không nhận về nhi? Hắn làm sao cũng coi như là phụ thân của ngươi a! Coi như là hắn làm sai rồi, ngươi cũng có thể tha thứ hắn một lần a! Không người nào có thể cả đời không làm chuyện sai tình, chỉ cần hắn có thể đổi, vậy cũng tốt nha!"

Thương Tú Tuần suy nghĩ thật lâu nói: "Ta muốn còn muốn nghĩ, về phần ngươi muốn gặp Lỗ Diệu tử, ngươi tự đi theo ta! Hắn tại ta Phi Mã mục trường hậu sơn. Đi theo ta!" Nói xong, liền mang theo Lý Vân Phi về phía sau núi đi tới.

Hai người đi qua một mảnh rừng trúc sau, tiếng nước rầm, nguyên lai rừng trúc nơi tận cùng là một tòa phương đình, phía trước một cái trăm trượng núi cao, núi cao bên trên một đạo thác nước phi tả mà hạ, khí thế bức nhân, nếu không phải thụ rừng trúc sở cách, sân chỗ tất nhưng nghe được nổ vang như sấm thủy thác thanh.

Núi cao bên trái có một cái đá vụn đường nhỏ, cùng phương đình liên tiếp, dọc theo vách đá kéo dài hướng cây rừng chỗ sâu, lệnh người cao hứng tìm u tìm thẳng cánh lòng. Hai người thẳng đường đi tới, quẹo trái rẽ phải, trước mắt đột nhiên sáng tỏ thông suốt, tại gặp nhai bãi đất cao bên trên, xây có một

tòa hai tầng tiểu lâu, tình thế hiểm yếu.

Hai cái hướng tiểu lâu đi tới, đột nhiên một trận thanh âm già nua truyền tới, nói: "Khách quý lâm môn, không có từ xa tiếp đón. Còn xin thứ tội!" Một cái lão nhân từ trên lầu đi ra, nhìn hướng Lý Vân Phi cùng Thương Tú Tuần. Hắn vừa thấy được Thương Tú Tuần ngạc nhiên vạn phần, nói: "Tú Tuần, người cũng tới?" Vừa nói một bên hướng xuống dưới mặt đi tới.

Thương Tú Tuần chỉ vào Lý Vân Phi, cao giọng nói: "Lão đầu, là hắn muốn gặp người, ta chỉ là dẫn đường mà thôi, ta đi về trước!" Sau khi nói xong, Thương Tú Tuần tự vội vàng vàng rời đi nơi này.

Lỗ Diệu từ thân hình đậu ở chỗ này, không nói thêm gì nữa, Lý Vân Phi bước nhanh chạy lên lầu, đi tới Lỗ Diệu từ trước mặt, Lỗ Diệu từ trước một trương rất đặc biệt khuôn mặt, kèm còi cổ kỳ. Đen đặc lông mày dài mao (lông) thẳng tuốt vươn dài tới hoa ban hai tóc mai, một chỗ khác lại ở tai trên xà nhà liền cùng một chỗ, cùng hần sâu úc mắt ung hình thành tiền minh đối lập. Khỏe miệng cùng trước mắt xuất hiện rồi một mảnh dài hẹp u buồn nếp nhăn, khiến cho hắn xem ra có gan không muốn hỏi tới thế sự, mỗi một cùng thương cảm về mặt. Về mặt lộ ra vẻ rất cô đơn.

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết Lỗ Diệu từ là bởi vì là(vì) Thương Tú Tuần rời đi mà cô đơn. Hắn xác thực rất quan tâm Thương Tú Tuần. Chẳng qua là, hắn bốn cũng không phải là một cái am hiểu biểu đạt nam nhân.

Lỗ Diệu từ nhìn Lý Vân Phi, thân thủ thỉnh nói: "Tiểu huynh đệ mời tiến đến ngồi một chút đi!"

Lý Vân Phi gật, nói: "Kia tự quấy rầy tiền bối rồi." Lý Vân Phi đi tới cười lâu cửa, này trên tấm bảng có khắc "Thiên đường" ba chữ to, hướng về phía lối vào hai đạo lương trụ có treo một liên, viết tại mộc bài bên trên "Hướng nghỉ điều cầm, cuối cùng nghỉ cố ý vị; bạn cũ vừa vận tới, mới mưa mới tới." Tự thể phiêu dật xuất trần, cứng cáp có lực.

Lý Vân Phi bước vào đại sảnh, đại sảnh là bốn bề sảnh xây hình thức, thông qua bốn bề cửa sổ, đem phía sau thực vật phi điệp nguy nhai vách đá, chu vi lòa xòa nhu hoàng, mờ hồ xuyên vào bên trong phòng khách, cang lộ về kia trang trí hồng đồ gỗ hùng hậu tự nhiên, thanh thân tự nhiên. Chỗ góc phòng có đạo cây lim tạo bậc thang, đi thông thượng tầng.

Lỗ Diệu từ cười nói: "Mời lên lầu!" Hai người lên trên lầu, hắn là Lỗ Diệu từ chủ nằm. Lỗ Diệu từ tiến lên một bước nói: "Tiểu huynh đệ mời ngồi, ném thử lão phu ừ sáu quả dịch!"

Lý Vân Phi này mới phát giác trên bàn bày đặt rượu từ đội(các loại) đồ uống rượu, mùi rượu bốn phía. Lý Vân Phi mỉm cười ngồi xuống, bụng lên một chén sáu quả dịch uống lên tới, quả ừ nhập hầu, mùi rượu thuần hậu, nhu hòa nhẹ nhàng khoan khoái, khó khăn nhất phải là mùi thơm nồng nặc phối hợp, lệnh người hiểu được chạy dài. Lý Vân Phi vỗ tay nói: "Rượu ngon, rượu ngon. Ta cũng vậy coi là uống qua rất nhiều rượu ngon, thực là không có một loại rượu có thể so sánh đặc tiến lên bối rượu."

Lỗ Diệu từ thở dài một tiếng, nói: "Có rượu làm say, nhân sinh bao nhiêu!" Nói xong, bụng lên một chén tự trường uống đi xuống. Lý Vân Phi nhìn cái này cô đơn lão nhân, không nhịn được an ủi: "Ta đây tự theo tiền bối uống một chén." Nói xong, bụng lên rượu tới, lại là một chén uống vào.

Lão nhân lạnh nhạt nói: "Rượu này là thái Thạch Lưu, bồ đào, quả cam, núi cận bã, cây mơ, dừa sáu loại hoa quả tươi chế riêng cho mà thành, trải qua chọn quả, nước rửa, trôi theo dòng nước, phá toái, vớt bỏ hạch, ngâm, để cập nước, lên men, điều khá, loại bỏ, điều luyện trình tự làm việc, giả bộ nhập thùng gỗ chôn Trần ừ ba năm mới thành, cho nên mang theo một chút ngọt ngào! Đây là ta rất thích một loại rượu! Là ta tự nghĩ ra !"

Lý Vân Phi chân thành khen: "Tiền bối đối với cất rượu thực thành thạo, tạm thời sáng ý mười phần. Xác thực tính toán bên trên khác với một phen tư vị! Rượu này thật là không tệ!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138:: chuyện cũ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 138:: chuyện cũ

Lỗ Diệu từ nhắm mắt lại trầm mặc thật lâu, thật lâu, cuối cùng ngồi xuống nhìn tại uống rượu Lý Vân Phi nói: "Lão phu cư trú nơi đây đã có ba mươi năm, chưa từng có người khác ở đây quá, không biết tiểu huynh đệ tới đây tìm ta cần làm?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Sự phụ ta là Hưởng Vũ Điền! Tiền bối nói ta tới làm gì?" Này đương nhiên là giả dối, không nói như vậy làm sao lừa gạt Lỗ Diệu từ, không lừa gạt Lỗ Diệu từ, làm sao cảm đến Dương Công Bảo Khố vào miệng địa chỉ cùng trong đó cơ quan. Không có Dương Công Bảo Khố vào miệng, Lý Vân Phi tại sao có thể cảm đến Tà Đế Xá Lợi.

Lỗ Diệu tử mở to hai mắt cả kinh kêu lên: "Này, cái này không thể nào, Hường Vũ Điền đã chết. Hẳn rõ ràng đã tẩu hỏa nhập ma chết rồi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tất cả mọi người cho là ta sư phụ chết rồi, thực là, hẳn cũng chưa chết. Kỳ thực, hẳn đã luyện thành « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » . Chẳng qua là không muốn đem công pháp này truyền cho mấy cái ngu ngốc, cho nên, tự nói mình luyện tập « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » tẩu hỏa nhập ma, như vậy, ta mấy cái bất thành khí sư huynh mới không dám luyện tập bộ này võ công! Về sau, hẳn gặp được ta, tự thu ta làm đệ tử. Hẳn trước khi phi thăng nói cho ta, bốn môn chỉ bảo Tà Đố Xá Lợi ở trong tay ngươi "

Lỗ Diệu tử nhủ thầm nói: "Nhưng, hẳn rõ ràng đem Tà Đố Xá Lợi cho ta, để cho ta cho hẳn lựa chọn Ma Môn có thể chi sẽ, sau đó, đem Tà Đố Xá Lợi đưa cho người kia, nhượng cái kia người có thể có thống nhất ma đạo. Hẳn tại sao lại lựa chọn ngươi?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Bởi vì, ta xuất sắc, ban đầu ta nhận thức hẳn lúc, ta bản thân công phu tự không kém. Về sau nha, hẳn đem Ma Môn công phu giao cho ta sau, tự phi thăng!"

Lỗ Diệu tử gật đầu, nói: "Ngươi đã nói Hường Vũ Điền đem Ma Môn công phu giao cho ngươi, vậy ngươi có thể hay không dùng được tới cho ta nhìn một chút. Ta không thể nghe ngươi nói một chút tự tin, ta đáp ứng chuyện của người khác, tất yếu phải phụ trách nhiệm!"

Lý Vân Phi cười cười, gật đầu. Vận khởi Thiên Ma công pháp, nhất thời, ảo ảnh trùng điệp. Một mảnh ảo ảnh xuất hiện ở Lỗ Diệu tử trước mắt. Lỗ Diệu tử cau mày, nói: "Đây không phải là Đạo Tâm Chung Ma bí pháp, đây là Âm Quý Phái công pháp. Ngươi. . ."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Dĩ nhiên, ta tịnh không có học xong Đạo Tâm Chung Ma bí pháp, ngươi phải biết rằng kia công pháp không đúng dễ dàng như vậy là có thể luyện thành, ta phải học xong Thiên Ma Sách bên trên toàn bộ công pháp. Thực là, ta trước kia công pháp không có đại thành, cho nên, ta liền trước vứt bỏ rồi Đạo Tâm Chung Ma bí pháp, gần nhất ta công pháp đại thành, muốn tu luyện Đạo Tâm Chung Ma. Cho nên muốn mượn giúp Tà Đố Xá Lợi lực lượng. Cho nên, ta căn cứ sư phó của ta lưu lại lời nói tìm được ngươi." Lý Vân Phi trong khoảng thời gian này liều mạng luyện tập Thiên Ma Sách bên trên công pháp chính là vì lấy được Lỗ Diệu tử tín nhiệm. Chỉ có lấy được Lỗ Diệu tử tín nhiệm. Hẳn mới có thể tiến nhập Dương Công Bảo Khố, nếu không chỉ sợ sẽ là Lý Vân Phi võ công của dù thế nào cao, cũng khó mà tiến vào.

Lỗ Diệu tử gật đầu, nói: "Ta có thể nhìn ra võ công của ngươi rất cao, ta cũng vậy tin tưởng ngươi là Ma Đố đồ đệ, chẳng qua là ngươi nguyện ý thống nhất ma đạo, kết thúc ma đạo này mấy trăm năm qua chia năm xẻ bảy vận mệnh sao?"

Lý Vân Phi không chút nghĩ ngợi, nói: "Dĩ nhiên nguyện ý, nếu như ta không muốn, ta đây tới nơi này tìm ngươi làm gì?" Lý Vân Phi vừa dứt lời, bên tai tự truyền đến thật lâu không có phản ứng hệ thống tin tức: đánh số 2112, "Kiếm tiên" Lý Vân Phi tiếp nhận thống nhất ma đạo đại hình nhiệm vụ, thống nhất ma đạo sau, đánh số 2112 có thể trở về đến không gian. Hoàn thành đại hình nhiệm vụ phần thưởng, tại Đại Đường nhân vật nguyện ý trên tình huống có thể mang đi Đại Đường Song Long Truyền thế giới bên trong ba người vật. Thịnh đánh số 2112 cố gắng.

Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, hẳn mặc dù biết có thể đem nội dung võ kịch bên trong nhân vật dẫn tới không gian, thực là hẳn cho tới bây giờ đều chưa từng thấy có ai có thể đem nội dung võ kịch nhân vật mang đi ra. Không nghĩ tới hôm nay thế nhưng gặp được loại nhiệm vụ này. Phải biết rằng mang theo nội dung võ kịch nhân vật bên trong nhân vật trở về, chỗ tốt thật sự là nhiều quá, như vậy sẽ nhiều rồi ba cái đối với mình mình trung thành vô cùng người. Hơn nữa còn không duyên cớ nhiều rồi ba cái chiến lực.

Chẳng qua là thống nhất ma đạo nhiệm vụ này thật sự là quá khó khăn đi! Phải biết rằng, ma đạo đều là một chút kiệt ngạo không thuần nhân vật. Cái gì "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, "Tà vương" Thạch Chi Hiên "Ma Suất" Triệu Đức Ngôn, "Thiên quân" Tịch Ứng "Tứ Xuyên Bàn Cổ" An Long, "Tứ buổi trưa kiếm" Tà Du Tiên, "Làm điều ngang ngược" Vụ Điều Quyện, "Yêu đạo" Tích Trần này chút ít người, một đám làm sao cũng không có thể phục tùng người khác. Đặc biệt phía sau một chút người, võ công không tính là quá cao, chính là một so sánh một cái tàn nhẫn lợi hại. Chi sợ sẽ là chết cũng không muốn phục tùng người khác đi! Chớ nói chi là một chút bí ẩn ma đạo cao thủ.

Bất quá, đã nhận nhiệm vụ tự đem nó làm tốt, Lỗ Diệu tử gật đầu, nói: "Hảo, hảo, ngươi có thể để cho ta trước khi chết thỏa mãn nguyện vọng này, như vậy tốt quá, ta sẽ đích thân cùng ngươi đi Dương Công Bảo Khố. Trong đó tài bảo cũng có thể cho ngươi. Bắt đầu từ hôm nay ngươi chính là Ma Môn Tà Cực Tông tân nhậm Tông chủ, thứ mười bốn cho dù Ma Đố." Nói xong, Lỗ Diệu tử khẽ khom người, nói: "Lỗ Diệu tử tham kiến Ma Đố."

Lý Vân Phi cả kinh, bận rộn đem Lỗ Diệu tử đỡ lên, nói: "Tiền bối đây là ý gì?"

Lỗ Diệu tử cười nói: "Bởi vì ta cũng là Tà Cực Tông một thành viên. Trước ta cùng theo tiền nhiệm "Ma Đố" Hường Vũ Điền, hẳn là lúc ấy ma đạo thứ Trường Số 1 tay, nga, không, hẳn là ngay lúc đó thiên hạ thứ Trường Số 1 tay, thực là hẳn đối với nhất thống ma đạo hứng thú không lớn, hẳn chẳng qua là trên danh nghĩa là ma đạo người phát ngôn, là ma đạo mỗi cái tông phái chung chủ. Thực là, hẳn cũng không có quản lý Ma Môn hai phái lực đạo. Làm hẳn đã chết, không, khi hẳn Phá Toái Hư Không sau này, Ma Môn lại rối loạn. Hẳn trước khi đi nói cho ta, muốn ta lựa chọn Tà Cực Tông Tông chủ. Hơn nữa hi vọng mới Tông chủ có thể nhất thống ma đạo. Hiện tại ta chọn thì ngươi. Hi vọng ngươi có thể thống nhất ma đạo."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Hảo, ta nhất định sẽ thống nhất ma đạo, ngươi cứ yên tâm đi!" Lý Vân Phi có thể nhìn ra Lỗ Diệu tử trong ánh mắt mang theo hi vọng, hẳn rất hi vọng có thể nhìn thấy Lý Vân Phi nhất thống ma đạo.

Lỗ Diệu tử cười một tiếng dài, nói: "Lão phu tin tưởng Tông chủ nhất định có thể thành công. Chúng ta bây giờ tự chạy tới Trường An đi, ta cùng đi với ngươi đem Dương Công Bảo Khố bên trong đồng Tây Đồ lấy ra."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không tất yếu gấp gáp như vậy, Tà Đố Xá Lợi đã đặt ở nơi nào ba mươi năm, như vậy đều không người nào có thể nhận được nó, quá một thời gian ngắn lại đi đi! Hiện tại liền rời đi đi lấy ra Tà Đố Xá Lợi ta cũng vậy không dùng đến nó. Ngươi nên biết, nhất định phải đem Thiên Ma Sách bên trên sở có võ công luyện đến nhất định cảnh giới mới có thể luyện thành Đạo Tâm Chung Ma bí pháp, thực là, ta hiện tại những công pháp này cảnh giới quá thấp!"

Lỗ Diệu tử gạt đầu, nói: "Thực là, ta một cái cừu nhân có khả năng đã phát hiện ta, ta ở chỗ này đã không an toàn rồi. Không nghĩ tới ta cuối cùng muốn nuốt hận tại kia yêu phụ trong tay, một đời anh danh mất sạch! Ai, chúng ta có muốn hay không trước ăn núp nằng."

Lý Vân Phi cau mày vấn đạo: "Người nói cái kia yêu phụ là ai? Cái kia muốn người giết người là ai?"

Lỗ Diệu tử sống lưng một cái thẳng, hai hàng lông mày giờ lên, ánh mắt ẩn hiện sát khí, hung hăng nói: "Người biết Âm Quý phái 'Âm Hậu' Chúc Ngọc Nghiên sao?"

Lý Vân Phi gạt đầu, nói: "Dĩ nhiên biết, Âm Quý Phái Tông chủ, ta như thế nào lại không biết nằng đấy! Làm sao sao?"

Lỗ Diệu tử thở dài miệng Khí Đạo: "Ai! Ta bình sinh đã làm hai kiện hối hận cả đời chuyện, một trong số đó tự là đã yêu nữ nhân này. Nghĩ tới ta Lỗ Diệu tử tự phụ bình sinh, nhưng lại mắc thêm lỗi lầm nữa, tạo hóa trêu người, còn có lời gì hão thuyết."

Lý Vân Phi nói: "Địch nhân của người tự là Chúc Ngọc Nghiên đi!"

Lỗ Diệu tử gạt đầu nói: "Ta bị nằng đuổi giết núp ở này Phi Mã mục trường trong ba mươi năm, xuất liên tục đi cũng không dám. Người biết không? Ta một người tại cái chỗ này ăn núp, né nhiều năm như vậy. Trừ ra Thương Tú Tuần cùng người ở ngoài không có một người đi quá nơi này."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Nếu như chẳng qua là Chúc Ngọc Nghiên, vậy người cũng không cần né, có ta ở đây, ta tin tưởng Chúc Ngọc Nghiên là không dám tới giết chính là người."

Lỗ Diệu tử kỳ quái nói: "Nói thế nói như thế nào?"

"Bởi vì Chúc Ngọc Nghiên là bại tướng dưới tay của ta!" Lý Vân Phi tự tin nói: "Chỉ cần ta tại, sợ rằng Chúc Ngọc Nghiên là không dám tới tìm người phiền toái. Ta tin tưởng nằng sẽ không bốc lên đắc tội ta nguy hiểm tới giết chính là người. Với lại nhiều năm như vậy nằng cũng không có tìm người. Người cần bản tự không phải sợ!"

Lỗ Diệu tử cau mày nói: "Ý của người là nói, người đánh thắng quá Chúc Ngọc Nghiên? Người cùng nằng đã giao thủ?"

Lý Vân Phi gạt đầu, nói: "Không tệ, ta cùng Chúc Ngọc Nghiên đã giao thủ, nằng tuyệt đối không là đối thủ của ta. Cho nên, người bây giờ không cần như vậy sợ!" Lý Vân Phi đang khi nói chuyện thả ra tự mình thắng tuyệt mua chuộc trước khí thế! Nhất thời, Lỗ Diệu tử bị Lý Vân Phi khí thế áp không ngừng lui về phía sau!

Lỗ Diệu tử bộ mặt kinh ngạc, ngạc nhiên nói: "Khí thế thật là mạnh, ta đã từng thấy qua Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ khí thế, khí thế của người cũng không so với bọn hắn sai. Chẳng lẽ, người dĩ nhiên là Tông Sư cấp cao thủ? Ta bốn tới thăm người hoàn toàn không có khí thế, ta chỉ là nghĩ đến người luyện tập công pháp là cái loại này có thể đem khí thế mua chuộc công pháp, không nghĩ tới người thế nhưng đã là Tông Sư cấp cao thủ! Ta sống nhiều năm như vậy, chưa từng nghe nói qua còn trẻ như vậy Tông Sư cấp cao thủ."

Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Người thật sự là quá mức tán dương ta. Theo ta được biết, giống ta cái tuổi này Tông Sư cao thủ, vẫn phải có. Ta trước cùng Ninh Đạo Kỳ đã giao thủ, nội công của hắn cao sâu vô cùng, hắn nên cùng ta không kém bao nhiêu. Ninh Đạo Kỳ lại cùng Thạch Chi Hiên đã giao thủ, ta nghĩ Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ không kém bao nhiêu đâu! Sợ rằng Chúc Ngọc Nghiên nếu so với Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ này một loại Tông Sư kém hơn rất nhiều. Cho nên, ta có thể làm xong nằng, người đừng tái lo lắng. Mà bây giờ người nên lo lắng chính là, về Thương Tú Tuần cùng người quan hệ trong đó vấn đề."

Lỗ Diệu tử thật dài thở dài, nói: "Ta cũng vậy muốn cùng Tú Tuần hòa hảo, chẳng qua là, nằng không có lần nhìn thấy ta đều không giải thích cho ta cùng cơ hội tốt. Nằng còn hận trước ta. Với lại đem thắng tuyệt hận trước ta."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Người sai lầm rồi, Thương Tú Tuần có lẽ hận người, nhưng không có người nghĩ giống sâu như vậy, người biết không? Mới vừa ta trước khi đến, Thương Tú Tuần ngay trước mặt của ta khóc rất đau đớn tâm. Ta có thể nhìn ra, Thương Tú Tuần đối với người như Mộ loại tình cảm. Cái gì thời điểm, ta sẽ tìm một cơ hội nhượng hai người các người trước mặt hàn huyên một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139:: tứ đại giặc cướp

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 139:: tứ đại giặc cướp xuất hiện

Lý Vân Phi nhấp một hộp sáu quả dịch, sau đó trường thở phào nhẹ nhõm, nói: "Như thế nào, theo ta ra ngoài đi! Hiện tại người cần bản tự không cần

trốn ở chỗ này rồi. Ngươi có thể đi ra ngoài, tái cũng không ai có thể thương tổn ngươi "

Lỗ Diệu tử vui vẻ cười cười, nói: "Ta thật sự muốn cảm tạ ngươi sao! Bằng không, ta còn không biết phải ở chỗ này trốn bên trên thời gian bao lâu. Có thể gặp lại được thế giới bên ngoài thật tốt ! Bất quá ngươi phải nhanh lên một chút cùng đi với ta lấy Tà Đế Xá Lợi, ta khả năng chống đỡ không mất bao nhiêu thời gian rồi."

Lý Vân Phi kinh ngạc nói: "Ngươi đây là ý gì? Chẳng lẽ ngươi . . "

Lỗ Diệu tử trường thở dài, nói: "Đúng vậy a, ta bị thương căn bản tựu không có hảo, ngươi biết không? Ba mươi năm trước, ta bị Chúc Ngọc Nghiên Thiên Ma Khí tràng thương tổn đến, Thiên Ma nội kinh thăng tuốt ở lại trong cơ thể ta, ta căn bản tựu ép không ra, nếu không phải ta tinh thông y học thực liệu cùng dưỡng sinh chi đạo, chỉ sợ ta đã sớm chết rồi."

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Đề ta thử xem đi, ta nội lực so sánh Chúc Ngọc Nghiên cao, tin tưởng ta có thể đem Thiên Ma nội kinh bức đi ra, coi như là ta không thể, như vậy chúng ta tựu đi cầm Tà Đế Xá Lợi, vật kia nên có thể đem Thiên Ma nội kinh rút vào tới."

Lỗ Diệu tử liền ôm quyền, cung kính nói: "Ta đây tựu tại này tạ ơn Tông chủ rồi."

Lý Vân Phi lắc đầu, ngồi tới, một tay đem ở Lỗ Diệu tử mạch đập, vận khởi nội lực liền từ kinh mạch bên trong hướng Lỗ Diệu tử thể nội bức tới, Lý Vân Phi nội kinh đem Lỗ Diệu tử thể nội Thiên Ma nội kinh một chút xiu bức lui, hóa giải. Thời gian không lâu, Lỗ Diệu tử thể nội Thiên Ma nội kinh tựu bị Lý Vân Phi nội kinh ma diệu liễu hơn một nửa. Đột nhiên, Lý Vân Phi đem mình không ngừng thấu xuất nội kinh ngừng lại.

Lỗ Diệu tử hỏi vội: "Tông chủ làm sao rồi, chẳng lẽ nội lực nổi nghiệp không đủ?"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Không phải, hiện tại ta ma diệu liễu Chúc Ngọc Nghiên đánh vào bên trong cơ thể ngươi non nửa nội kinh, hiện tại nội kinh đối với ngươi không có cái gì thương tổn quá lớn rồi, ta mới vừa đột nhiên đang nhớ lại một biện pháp tốt, có thể giúp ngươi cùng Thương Tú Tuần giải trừ hiện tại này lúng túng tràng diện."

Lỗ Diệu tử bộ mặt vui vẻ nói: "Biện pháp gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta hiện tại tựu không lập tức giúp ngươi đem nội kinh toàn bộ bức đi ra, ta tại Thương Tú Tuần trước mặt nói ngươi tổn thương sắp chết. Nàng nhất định sẽ thử xem nhìn. Khi nàng kiểm tra xong bên trong cơ thể ngươi quả thật có một cỗ khác thường nội kinh. Nàng tựu sẽ tin tưởng ngươi. Đến lúc đó, nàng nhất định sẽ khổ sở, sau đó, ta lại cùng nàng nói ngươi rất hối hận, với lại biết sai lầm rồi. Cuối cùng ta sẽ đem tất cả ngươi cũng gọi đi ra ngoài, ngươi cùng nàng hai người cùng nơi tại lén hàn huyền một chút. Hướng hần nói lời xin lỗi, dù sao ngươi là phụ thân hần, như vậy nàng nên hội tha thứ cho ngươi."

Lỗ Diệu tử vui vẻ nói: "Này thật là một biện pháp tốt. Vậy chúng ta cái gì thời điểm đi a!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Hiện tại a, lập tức đi a, nơi này mặc dù rất đẹp, nhưng ngươi cũng nhìn ba mươi năm, cũng nên mệt mỏi, hiện tại chuyện gì cũng không có các ngươi phụ nữ giải hòa trọng yếu. Chúng ta bây giờ đi thôi!" Nói xong, tựu dẫn đầu đi ra ngoài đi ra ngoài.

Tràng chủ phủ đại sảnh bên trong, Thương Tú Tuần đang cùng Tổng Sư Đạo đàm luận về chuyện hợp tác. Mà Lý Vân Phi dẫn Lỗ Diệu tử không nói tiếng nào đi đến. Thương Tú Tuần vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy Lý Vân Phi cùng Lỗ Diệu tử hai người. Ban đầu nói chuyện thật vui vẻ mặt, lập tức biến sắc. Hướng về phía Lỗ Diệu tử hô: "Lão đầu, ngươi làm gì? Ngươi làm sao đi ra. Ngươi vi phạm lời hứa!"

Lỗ Diệu tử thở dài miệng Khí Đạo: "Ta vi phạm cái gì lời hứa nhĩ?"

Thương Tú Tuần trầm giọng nói: "Ba năm trước đây mẫu thân qua đời lúc, ngươi tại mẹ trước chính miệng đáp ứng ta tuyệt không quản ta bãi cỏ chuyện, cũng sẽ không rời đi hậu sơn nửa bước, cho nên ta mới bằng lòng nhượng ngươi lưu lại. Hiện tại ngươi không những rời đi hậu sơn, còn xuất hiện ở trước mặt của ta. Không đúng không tuân là cái gì nhĩ?"

Lỗ Diệu tử ngơ ngác nhìn Thương Tú Tuần, sững sờ đứng ở nơi đó không nói câu nào. Cứ như vậy nhìn Thương Tú Tuần. Trong ánh mắt tràn đầy thương tiếc cùng bi thống.

Thương Tú Tuần giận dữ nói: "Không được như vậy nhìn ta!"

Lỗ Diệu tử thở dài một hơi, ánh mắt tràn đầy hối hận, sau đó nhìn Thương Tú Tuần, nhẹ nhàng nói: "Ngươi lớn lên thực giống như mẹ ngươi."

Thương Tú Tuần khẩu khí hồi phục bình tĩnh, lạnh lùng nói: "Không được ngươi tái đề cập mẫu thân của ta, loại người như ngươi căn bản không xứng với nói nàng. Đến bây giờ ta vẫn không rõ vì nương gì đến chết cũng muốn duy trì ngươi. Tốt lắm! Ngươi đến tột cùng là hay không chịu hòa hòa khí khí tự mình rút đi. Ta căn bản tựu không muốn gặp lại ngươi."

Lý Vân Phi cắt đứt Thương Tú Tuần lời nói, tiếp lời nói: "Mỹ nhân tràng chủ, ngươi tại sao tựu không thể hảo hảo cùng tiền bối nói chuyện đâu. Ngươi và ta nói đến hần lúc. Ta hoàn toàn có thể cảm giác được ngươi đối với hần là có cảm tình. Tại sao các ngươi tựu không thể hòa hảo đâu. Chẳng lẽ ngươi tựu không thể tha thứ hần sao?"

Thương Tú Tuần hô lớn: "Ngươi biết hần đối với mẫu thân của ta đã làm gì sao? Hần người như thế, bằng cái gì muốn ta tha thứ hần, hần có tư cách gì để cho ta tha thứ."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta biết ngươi tại sao hận hần, ngươi cũng cùng ta nói rồi, nhưng, người muốn hướng phía trước nhìn, không thể chỉ nhớ rõ hần không tốt. Ngươi cũng muốn nhớ được hần tốt! Ta từ hần và ta nói lên chuyện cũ trong giọng nói có thể nhìn ra, hần sớm tự hối hận. Ngươi tại sao tự không thể để cho hần giải thích giải thích nhỉ? Ngươi phải biết rằng hần sống không được quá lâu! Ta có thể nhìn ra, hần ba mươi năm trước bị thương, đến bây giờ còn chưa khỏe, Chúc Ngọc Nghiên đánh vào hần kia thể nội kia cổ nội lực còn ở lại trong cơ thể hần. Cho nên, hần tổn thương trên căn bản không có cái gì khởi sắc. Ta xem hần khí sắc cũng biết. Hần sống không được một tháng. Không tin, ngươi có thể vận khí nội lực thử xem hần tình huống trong cơ thể!"

Thương Tú Tuần bận rộn đi tới, một bà nhắc lên Lỗ Diệu từ tay, tự vận khởi nội lực thua hướng Lỗ Diệu từ thể nội. Sau đó, tay giống như là bị kim châm đến đông dạng, trong nháy mắt buông ra. Lý Vân Phi biết, đây là Thương Tú Tuần công lực không đủ, bị Lỗ Diệu từ thể nội Thiên Ma nội kinh trong nháy mắt bức cho rồi đi ra ngoài.

Thương Tú Tuần cả kinh nói: "Đây là chuyện gì xảy ra? Thật là mạnh nội kinh, ngươi. . . Ngươi thật sống không quá một tháng?"

Lỗ Diệu từ gạt đầu, nói: "Không tệ, ta sống không quá một tháng, nhưng, ta muốn hướng ngươi nói xin lỗi. Ta xác thực thật xin lỗi mẹ của ngươi, làm mẹ của ngươi sau khi qua đời, ta mới biết được, nàng mới là ta thích nhất người, người chỉ có mất đi rồi, mới sẽ biết quý trọng. Chờ ta minh bạch sau này, đã chậm, cái loại này hối hận, cái loại này lòng như dao cắt cảm giác hành hạ ta ba năm, mỗi thời mỗi khắc, chỉ có vừa nghĩ tới mẹ của ngươi, ta tâm tự đau. Ta ban đầu nghĩ cứ như vậy chết đi thôi. Thực là, Tông chủ nói cho ta biết, tại sao không trước khi chết đem mình thăng tuốt muốn làm, lại chuyện không dám làm cấp làm. Cho nên, ta liền tìm ngươi nói xin lỗi, hi vọng ngươi có thể tha thứ ta."

Thương Tú Tuần nước mắt một giọt một giọt chảy xuống, sau đó, nhào vào Lỗ Diệu từ trong ngực khóc lên. Lâm bảm nói: "Tú Tuần thật mệt chết đi, Tú Tuần ba năm này tới thật mệt chết đi. Ngươi biết không? Ta mỗi lúc trời tối đều núp ở trong chăn khóc. Ta một người quản lý lớn như vậy Phi Mã mục trường. Thật mệt mỏi quá, mệt mỏi quá. Ngươi tại sao không còn sớm đi mà định cảm giác tâm nhỉ?"

Lỗ Diệu từ vuốt ve trong ngực Thương Tú Tuần tóc, trong ánh mắt đã lưu lại rồi hối hận nước mắt, Lỗ Diệu từ ôm thật chặt Thương Tú Tuần, lâm bảm nói: "Là lỗi của ta, là lỗi của ta, đều là lỗi của ta." Lỗ Diệu từ một câu một câu nói trước câu. Lý Vân Phi biết Lỗ Diệu từ hần là thật rất hối hận.

Này lúc một người trung niên bước nhanh chạy đi vào, sau đó vội vàng vàng tiến vào, nhìn ôm Lỗ Diệu từ khóc Thương Tú Tuần sùng sốt một chút, hần cũng coi như là theo theo Thương Tú Tuần thật lâu lão nhân, trong ký ức của hần cho tới bây giờ cũng không có xem Thương Tú Tuần khóc quá, chớ nói chi là núp ở người khác trong ngực khóc, nhưng hần rất nhanh tự kịp phản ứng, lớn tiếng nói: "Tràng chủ, xảy ra chuyện lớn."

Thương Tú Tuần xoa xoa khóe mắt bên trên nước mắt, sắc mặt ngay ngắn, trầm giọng nói: "Lương khiêm, ngươi cũng Phi Mã mục trường lão nhân. Ngươi làm sao không thông báo tự xông vào? Có chuyện gì?"

Lương khiêm da đầu căng thẳng, này Phi Mã mục trường tại Thương Tú Tuần dẫn dắt dưới càng ngày càng cường thịnh, mà Thương Tú Tuần tại này chút ít người trong mắt uy nghiêm càng ngày càng nặng. Bận rộn quý xuống giải thích: "Tràng chủ thứ tội! Tiểu nhân có chuyện quan trọng bẩm báo!"

"Nói!" Thương Tú Tuần nhìn một chút quý xuống Lương khiêm, nói: "Chuyện gì?"

Lương khiêm nuốt nước miếng, khăn trương nói: "Bẩm báo tràng chủ, chúng ta mật thám phát hiện tại Phi Mã mục trường phụ cận xuất hiện rồi một mảng lớn mã tặc!"

Thương Tú Tuần chau mày đầu, hung hăng nói: "Không phải là mã tặc sao? Ngươi khăn trương như vậy làm gì? Nào có cái gì mã tặc dám đến ta Phi Mã mục trường giương oai! Gọi các huynh đệ cẩn thận một chút, chuẩn bị khai chiến! Ta xem nhìn là ai dám đến ta Phi Mã mục trường cướp đoạt!"

Lương khiêm khăn trương nói: "Theo thám tử báo lại, có thể là tứ đại giặc cướp!"

"Cái gì?" Thương Tú Tuần bỗng chốc kêu ra tiếng: "Ngươi nói là tứ đại giặc cướp? Có thể xác định sao?"

Lương khiêm gạt đầu, nói: "Nên không sai được, là tứ đại giặc cướp. Thám tử tự là phát hiện là tứ đại giặc cướp mới trở về bẩm báo. Tràng chủ, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Lý Vân Phi chen miệng nói: "Mỹ nhân tràng chủ, không biết có thể hay không nói cho ta tứ đại giặc cướp là nhân vật nào? Các ngươi sợ thành như vậy?"

Thương Tú Tuần thờ dài, nói: "Tại ba đông khu vực, không biết từ chỗ nào đột nhiên toát ra bốn cái thân thủ bất phàm, lòng dạ độc ác cường đạo. Trong vài năm, bởi vì chung quanh lên lút đánh cướp, sở khắp nơi hướng hoàng trùng loại phá hư thành họa, đốt giết đánh cướp, không từ bất cứ việc xấu nào, Thần tăng quý chán ghét bốn gã đại giặc cướp. Căn cứ kia hành vi cá nhân mỗi cái không giống nhau, bốn người chỉ việc ác, càng vì bọn họ lưu lại: "Không có một ngọn cỏ" Hướng Bá Thiên, "Chó gà không tha" phòng thầy đình, "Đất khô cần ngăn dậm" gặp Mao Táo, "Quý khóc Thần gào thét" Tào Ứng Long danh hiệu."

Lý Vân Phi trong lòng cười thầm, tự này vài cái đồ bỏ đi cũng đem Thương Tú Tuần hù dọa thành như vậy, Lý Vân Phi dĩ nhiên biết này tứ đại giặc cướp rồi, bốn cái võ công người chẳng ra gì vật, làm lên sự tình tới xác thực lòng dạ độc ác nhân vật. Trong đó mạnh nhất Tào Ứng Long vẫn là Thạch Chi Hiện một người đệ tử. Bất quá, lấy Lý Vân Phi hiện tại công phu. Chỉ sợ sẽ là Thạch Chi Hiện cũng không kém bao nhiêu, kia tứ đại giặc cướp càng đừng nói nữa.

Lý Vân Phi cười thầm nói: "Các ngươi cứ như vậy sợ này mấy người? Chẳng lẽ võ công của bọn hần rất tốt?"

Thương Tú Tuần gạt đầu nói: "Dĩ nhiên, bốn người này từng cái đều có cao thủ nhất lưu cảnh giới, trong đó mạnh nhất Tào Ứng Long vẫn là "Tà vương" đệ tử đấy!"

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 140:: gặp mặt

Lý Vân Phi nhìn hù dọa sắc mặt có chút trắng bệch Lương khiêm tốn đang sốt ruột Thương Tú Tuần, cười dài một tiếng, vẻ mặt khinh thường nói: "Cứ như vậy bốn cái phế vật, cũng đem các ngươi hù dọa thành như vậy?"

Lương khiêm ban đầu trắng bệch sắc mặt thoáng cái khôi phục huyết sắc, mà người thoáng cái từ trên mặt đất đứng lên, bước nhanh đi tới Lý Vân Phi bên cạnh, bộ mặt vui vẻ nói: "Thỉnh Lý công tử giúp Phi Mã mục trường đối phó tứ đại giặc cướp. Ta tin tưởng bằng Lý công tử bản lĩnh, nhất định có thể đánh bại tứ đại giặc cướp."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tứ đại giặc cướp ở trong mắt ta xác thực không coi là cái gì? Đừng nói ta, chỉ sợ sẽ là bọn họ" Lý Vân Phi chỉ chỉ ngồi ở trong phòng khách Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn nói: "Chỉ sợ sẽ là bọn họ cũng có thể đem tứ đại giặc cướp đánh bại!"

Lương khiêm bộ mặt hưng phấn, luôn miệng nói cảm ơn. Thật giống như đã nhìn đến tứ đại giặc cướp bị Lý Vân Phi đánh chết dưới tay. Mà chính mình Phi Mã mục trường đã đại hoạch toàn thắng. Thực là Lý Vân Phi nghiêm sắc mặt, bộ mặt ngạo vị nói: "Ta nói ta muốn giúp ta saocủa các ngươi? Ta bằng cái gì giúp các ngươi?"

Lương khiêm ban đầu hưng phấn sắc mặt lại lần nữa biến thành trở nên trắng bệch. Hắn bộ mặt ai oán nhìn Lý Vân Phi. Thật giống như Lý Vân Phi có cái gì thật xin lỗi hắn. Xem ra Lương khiêm đúng là bị tứ đại giặc cướp gây sợ hãi cho.

Thương Tú Tuần trầm giọng nói: "Vậy ngươi đến cùng như thế nào mới nguyện ý giúp giúp bọn ta, ngươi mở điều kiện đi! Chỉ cần điều kiện hợp lý, vô luận điều kiện gì ta cũng sẽ đáp ứng." Thương Tú Tuần trầm giọng nói tràn đầy thất vọng, nhìn Lý Vân Phi ánh mắt cũng mang theo mãnh liệt thất vọng.

Lỗ Diệu từ chen miệng nói: "Tông chủ, ngươi tự chớ đùa bọn họ, này tứ đại giặc cướp đối với ngươi mà nói thật không coi là cái gì cao thủ, thực là đối với bọn họ mà nói lại là không thể khinh thường cao thủ. Ngươi tự giúp hắn một chút nhóm đi!"

Lý Vân Phi nhún vai nói: "Xem ra, ta không giúp con gái của ngươi còn không được rồi, nếu, ngươi nói tất cả, ta liền đi xem một chút, tên kia cũng coi như là ma đạo người, đối với ta thống nhất ma đạo nên có chút trợ giúp đi!"

Lỗ Diệu từ thân thể khom xuống, nói: "Kia tại hạ tự tại này cảm ơn Tông chủ hỗ trợ."

Khấu Trọng cả kinh, bận rộn đi tới vấn đạo: "Su phụ, ngươi là cái gì Tông chủ? Tại sao vị tiền bối này gọi ngươi Tông chủ nhỉ?"

Thương Tú Tuần cũng tiếp theo vấn đạo: "Lão đầu, ngươi tại sao gọi Lý công tử Tông chủ nhỉ? Hắn tại sao muốn gặp? Giữa các ngươi có quan hệ gì?" Mặc dù Thương Tú Tuần cùng Lỗ Diệu từ hòa hảo rồi, nhưng, bởi vì Thương Tú Tuần luôn luôn là Lỗ Diệu từ tên là lão đầu, hiện tại mặc dù hòa hảo rồi, nhưng lão đầu xưng hô thế này vẫn là không có đổi.

Lỗ Diệu từ nhìn Lý Vân Phi, trong ánh mắt mang theo hỏi thăm, Lý Vân Phi biết, đây là Lỗ Diệu từ tại hỏi thăm hắn là hay không đem chuyện này nói ra.

Lý Vân Phi hai mắt nhìn hướng Lương khiêm, Lương khiêm thân sắc biến đổi, lập tức cúi đầu khom lưng đi ra ngoài, Lý Vân Phi thầm nghĩ, này Lương khiêm can đảm chưa ra hình dáng gì, nhưng ánh mắt vẫn là rất không sai. Biết mình cái gì thời điểm cai nghe, cái gì thời điểm không nên nghe.

Lý Vân Phi nhìn Lương khiêm rồi đi sau, cười cười nhìn ở đại sảnh bên trên đám người kia, nói: "Các ngươi đều là bằng hữu của ta, ta cũng không đối gạt các ngươi. Lời nói thật đều nói cho ngươi biết đi. Ta là người trong ma đạo. Ma đạo lưỡng tông lục đạo Tà Cực Tông Tông chủ."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Đôn Uyển Tĩnh, Tổng Sư Đạo, Thương Tú Tuần đều bộ mặt giật mình nhìn Lý Vân Phi, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới Lý Vân Phi dĩ nhiên là người trong Ma môn, Lý Vân Phi cho tới bây giờ cũng không có theo chân bọn họ nói qua những chuyện này.

Khấu Trọng bỗng chốc từ trên ghế đứng lên, gất gao ngó chừng Lý Vân Phi, nói: "Su phụ, ngươi thật sự là Tà Cực Tông Tông chủ!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đó là đương nhiên, ta chính là Tà Cực Tông Tông chủ, là Ma Môn một đời mới "Ma Đế" . Ta và các ngươi nói qua, Ma Môn đời trước "Ma Đế" Hưởng Vũ Điền sự tình. Hắn chính là sư phó của ta. Không đúng, hắn cũng không coi là sư phó của ta. Dù sao ta luyện đến võ công phần lớn cũng không phải là hắn dạy. Bất quá, ta là tận mắt nhìn thấy đến hắn Phá Toái Hư Không. Hắn trước khi phi thăng, muốn ta giúp hắn thống nhất ma đạo. Còn để cho ta tìm được Lỗ Diệu từ tiền bối, sau đó, ta liền kế thừa Tà Cực Tông Tông chủ vị, thuận tiện trở thành Ma Môn "Ma Đế" rồi."

Tổng Sư Đạo một khom tay, nói: "Ta đây tự chúc mừng Lý huynh trở thành Ma Môn một vòng mới "Ma Đế" ."

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta mới không muốn làm này cái gì "Ma Đế" đấy! Nhưng, con người của ta nói lời giữ lời, ta nói rồi, ta muốn giúp Hưởng Vũ Điền thống nhất Ma Môn, ta đã nói tự nhất định sẽ thực hiện." Kỳ thực, Lý Vân Phi chính là vì kia ba cái đem nội dung võ kịch nhân vật mang về không gian danh sách, đang cố gắng.

Lỗ Diệu từ cười nói: "Ngươi biết không? Có "Ma Đế" cái này danh hiệu, đối với ngươi sau này thống nhất Ma Môn lại rất nhiều chỗ tốt, ngươi phải biết rằng dù sao Hưởng Vũ Điền là Ma Môn bên trên một cái người thống trị. Ngươi thừa kế hắn danh hiệu người của Ma môn tương đối dễ dàng chịu phục. Nếu là chỉ dựa vào võ công, kia Tà vương sớm tự thống nhất Ma Môn rồi."

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn Lỗ Diệu từ, vấn đạo: "Ngươi không phải nói ngươi trốn ở chỗ này ba mươi năm sao? Làm sao ngươi biết Thạch Chi Hiên là Ma Môn thứ Trường Số 1 tay nhỉ?"

Lỗ Diệu từ cười cười, nói: "Thạch Chi Hiền ba mươi năm trước cũng đã là cao thủ thành danh rồi, với lại tú tài không ra khỏi cửa, liền biết chuyện thiên hạ. Lấy Thạch Chi Hiền danh khí, khắp nơi đều có người thảo luận hẳn."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta tạm dừng nói những chuyện này." Sau đó, Lý Vân Phi nhìn hướng Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, nói: "Chúng ta đi thôi! Đi tứ đại giặc cướp nơi đó xem một chút!" Sau đó, chỉ chỉ Khấu Trọng bên cạnh Bạt Phong Hàn, nói: "Lão Bạt, người cùng không theo chúng ta cùng đi."

Bạt Phong Hàn gật đầu, nói: "Được rồi! Ta liền cùng các người cùng đi, ta cũng vậy xem một chút lớn như vậy danh khí người, võ công đến cùng như thế nào? Ta cũng vậy kiến thức kiến thức."

Phi Mã mục trường hai ngoài trăm dặm một mảnh trong núi rừng, một tiểu trên đồng lửa, mang lấy một chích mùi mấy cân nặng tiểu sơn dương, bị lột được tinh quang con cừu nhỏ theo Tiểu Hỏa quay, bóng loáng bốn phía bên trong đang từ từ tản ra một cỗ nồng đậm mùi thịt.

Tiểu bên cạnh đồng lửa, bốn cái đầu triển khăn trắng, ăn mặc khác nhau buru hần trung niên nhân, chính ngồi trên chiếu. Chẳng qua là từ bốn người hình thể thần thái nhìn lại, đều là thân thủ bất phàm cao thủ nhất lưu, đều có được một thân không tề tu vi.

Mà ở bọn họ dưới chân núi cách đó không xa có số lượng đông đảo cường đạo, từng phiên ngồi ở chỗ đó. Mà ngồi tại trên núi nhỏ bốn người tạm là tứ đại giặc cướp.

Lý Vân Phi mấy người tạm đứng tại tứ đại giặc cướp cách đó không xa nhìn bọn họ. Từ bốn người này lớn lên, binh khí Lý Vân Phi cũng biết bốn người này tạm là không có một ngọn cỏ "Hương Bá Thiên, "Chó gà không tha" phòng thấy đỉnh, "Đất khô cần ngăn dậm" gặp Mao Táo, "Quý khốc Thần gào thét" Tào Ứng Long bốn người.

Ngồi ở đồng lửa chính Bắc Phương là một gã thân hình hùng vĩ, dài quá một đôi hóng gió đại tai, trên trán đồng trước thật sâu nếp nhăn, quyền cao má vùi lấp, lộ ra không thích nói chuyện cổ già bộ dáng, hai mắt tựa như mở tựa như đóng, khiến người ta lòng dạ thâm trầm ẩn tượng. Ở bên cạnh hắn bày đặt một nhánh Tinh Cương đánh chế, nhìn đáng sợ ít nhất có bốn, năm mươi cân nặng trường mâu, người này ứng với là tứ đại giặc cướp lão Đại Tào Ứng Long.

Mà ở Tào Ứng Long Đông Phương, theo sát Tào Ứng Long bên tay trái là một gã vóc người cao gầy, một bộ thư sinh bộ dáng nam nhân, trên môi giữ pho hai phiến râu hình chữ bát, bên cạnh cầm cái bụi phạt, liền là có "Đất khô cần ngăn dậm" Mao Táo. Chỉ nhìn người này ăn mặc đặc mặc dù chẳng ra cái gì cả, nếu là chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài, ngoại nhân tuyệt đoán không được hẳn chính là tại tứ đại giặc cướp bên trong bài danh thứ hai Mao Táo.

Mà cùng Tào Ứng Long ngồi đối diện nhau, là một gã toàn thân da thịt nhìn qua trắng kiện bền chắc, mặt bên trên thịt béo mọc lan tràn, cái trán còn dài quá cái lăm hần càng lộ vẻ xấu xí brou thịt, người này chính là chó gà không tha" phòng thấy đỉnh. Chỉ nhìn trước mặt hắn nào một đôi trắng kiện Lang Nha bông, cùng hắn nào giao cùng hung cực ác bộ dạng, khiến người chột nhìn lại, liền biết hẳn không đứng người tốt.

Mà tứ đại giặc cướp bên trong cuối cùng một vị, Hương Bá Thiên dáng ngoài bán cùng, càng khiến người không dám khen tặng. Lộ ra tướng ngũ đoản Bàn Hán, thấp thấp vóc dáng, ngắn ngắn tay chân, uốn trước bụng, bẹp đầu dựa nhĩ dường như trực tiếp từ mập mập trên vai dài ra tới dường như. Nhưng là kia đôi giống như là vĩnh viễn lên ánh mắt lại là tinh lóng lánh, còn tạm thời mang theo tà dị lam mang, khiến người biết hẳn chẳng những là nội công kỹ càng cao thủ, đi càng là tà môn lộ số. Phòng ở bên cạnh hắn nào một đôi ngăn quang lóng lánh ven tràn đầy duệ rằng vòng thép, càng khiến người cảm thấy hắn nguy hiểm cùng quý bí tính, thật không biết có bao nhiêu người nuốt hận tại hắn đây đối với "Đoạt mệnh rằng hoàn" dưới rồi.

Lý Vân Phi cười dài nói: "Như thế nào, các người có thể làm xong bốn người bọn họ sao? Có muốn hay không ta xuất thủ!"

Khấu Trọng lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết, bọn họ thoát nhìn rất lợi hại. Làm sao sư phụ, người không động thủ sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta động cái gì tay a, các người cũng nên học hỏi kinh nghiệm! Các người như vậy cùng ở bên cạnh ta, căn bản tạm không có cái gì chiến đấu muốn đánh, người nói, các người làm sao tiến bộ a. Cho nên, lần này các người tới, ta cho người nhóm áp trận, các người nếu là đánh không lại, ta liền xảy ra tay. Đi thôi. Chúng ta đi xem một chút này cái gọi là tứ đại giặc cướp!"

Lý Vân Phi một cái phi thân tạm lướt tới, Khấu Trọng ba người tạm đi theo Lý Vân Phi phía sau cũng bay vút đi qua. Lý Vân Phi nhẹ nhàng rơi vào tứ đại giặc cướp cách đó không xa. Lăng lạng đứng ở nơi đó, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn theo sát Lý Vân Phi phía sau.

Tứ đại giặc cướp thoáng cái đứng lên, bốn người khăn trương nhìn Lý Vân Phi bốn người, bộ mặt hung ác, lớn tiếng quát lên: "Các người là ai? Dám đến nơi đây, sẽ không sợ chúng ta tứ đại giặc cướp đem các người ăn sống nuốt tươi sao?"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nở nụ cười, mang trên mặt một chút ngoạn vị, một chút khinh thường, sau đó, nhàn nhạt ngó chừng này tứ đại giặc cướp. Nói cái gì cũng không nói.

Tứ đại giặc cướp trên mặt ngược lại càng thêm hoảng sợ, mới vừa bọn họ tận mắt nhìn thấy Lý Vân Phi phi thân tới đây, mà bây giờ Lý Vân Phi trên mình căn bản cũng không có một chút khí tràng, thoát nhìn giống như là cái người bình thường, này làm sao không để cho trước bốn người hoảng sợ dị thường, lại thêm nữa tại Lý Vân Phi phía sau ba cái được cho cao thủ nhất lưu Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn, ba người này đều về mặt tự nhiên đứng tại Lý Vân Phi phía sau. Tứ đại giặc cướp cũng đều coi như là gặp qua cảnh đời người. Nhìn đến loại này tình huống bọn họ dĩ nhiên tạm có thể biết Lý Vân Phi là cái rất cao thủ lợi hại rồi.

Nhìn này vài cái có chút hoảng sợ tứ đại giặc cướp, Lý Vân Phi khóe miệng dần dần vênh lên rồi lên tới.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khời tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140:: gặp mặt

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 140:: gặp mặt

Lý Vân Phi nhìn hù dọa sắc mặt có chút trắng bệch Lương khiêm tốn đang sốt ruột Thương Tú Tuần, cười dài một tiếng, vẻ mặt khinh thường nói: "Cứ như vậy bốn cái phế vật, cũng đem các người hù dọa thành như vậy?"

Lương khiêm ban đầu trắng bệch sắc mặt thoáng cái khôi phục huyết sắc, mà người thoáng cái từ trên mặt đất đứng lên, bước nhanh đi tới Lý Vân Phi bên cạnh, bộ mặt vui vẻ nói: "Thỉnh Lý công tử giúp Phi Mã mục trường đối phó tứ đại giặc cướp. Ta tin tưởng bằng Lý công tử bản lãnh, nhất định có thể đánh bại tứ đại giặc cướp."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tứ đại giặc cướp ở trong mắt ta xác thực không coi là cái gì? Đừng nói ta, chỉ sợ sẽ là bọn họ" Lý Vân Phi chỉ chỉ ngồi ở trong phòng khách Khấu Trọng. Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn nói: "Chỉ sợ sẽ là bọn họ cũng có thể đem tứ đại giặc cướp đánh bại!"

Lương khiêm bộ mặt hưng phấn, luôn miệng nói cảm ơn. Thật giống như đã nhìn đến tứ đại giặc cướp bị Lý Vân Phi đánh chết dưới tay. Mà chính mình Phi Mã mục trường đã đại hoạch toàn thắng. Thực là Lý Vân Phi nghiêm sắc mặt, bộ mặt ngạo vị nói: "Ta nói ta muốn giúp ta saocủa các người? Ta bằng cái gì giúp các người?"

Lương khiêm ban đầu hưng phấn sắc mặt lại lần nữa biến thành trở nên trắng bệch. Hắn bộ mặt ai oán nhìn Lý Vân Phi. Thật giống như Lý Vân Phi có cái gì thật xin lỗi hắn. Xem ra Lương khiêm đúng là bị tứ đại giặc cướp gây sợ hãi cho.

Thương Tú Tuần trầm giọng nói: "Vậy người đến cùng như thế nào mới nguyện ý giúp giúp bọn ta, người mở điều kiện đi! Chỉ cần điều kiện hợp lý, vô luận điều kiện gì ta cũng sẽ đáp ứng." Thương Tú Tuần trong giọng nói tràn đầy thất vọng, nhìn Lý Vân Phi ánh mắt cũng mang theo mãnh liệt thất vọng.

Lỗ Diệu tử chen miệng nói: "Tông chủ, người tự chó đùa bốn bọn họ, này tứ đại giặc cướp đối với người mà nói thật không coi là cái gì cao thủ, thực là đối với bọn họ mà nói lại là không thể khinh thường cao thủ. Người tự giúp hắn một chút nhóm đi!"

Lý Vân Phi nhún vai nói: "Xem ra, ta không giúp con gái của người còn không được rồi, nếu, người nói tất cả, ta liền đi xem một chút, tên kia cũng coi như là ma đạo người, đối với ta thống nhất ma đạo nên có chút trợ giúp đi!"

Lỗ Diệu tử thân thể khom xuống, nói: "Kia tại hạ tự tại này cảm ơn Tông chủ hỗ trợ."

Khấu Trọng cả kinh, bận rộn đi tới vấn đạo: "Su phụ, người là cái gì Tông chủ? Tại sao vị tiền bối này gọi người Tông chủ nhỉ?"

Thương Tú Tuần cũng tiếp theo vấn đạo: "Lão đầu, người tại sao gọi Lý công tử Tông chủ nhỉ? Hắn tại sao muốn gặp? Giữa các người có quan hệ gì?" Mặc dù Thương Tú Tuần cùng Lỗ Diệu tử hòa hảo rồi, nhưng, bởi vì Thương Tú Tuần luôn luôn là Lỗ Diệu tử tên là lão đầu, hiện tại mặc dù hòa hảo rồi, nhưng lão đầu xưng hô thế này vẫn là không có đổi.

Lỗ Diệu tử nhìn Lý Vân Phi, trong ánh mắt mang theo hỏi thăm, Lý Vân Phi biết, đây là Lỗ Diệu tử tại hỏi thăm hắn là hay không đem chuyện này nói ra.

Lý Vân Phi hai mắt nhìn hướng Lương khiêm, Lương khiêm thân sắc biến đổi, lập tức cúi đầu khom lưng đi ra ngoài, Lý Vân Phi thầm nghĩ, này Lương khiêm can đảm chưa ra hình dáng gì, nhưng ánh mắt vẫn là rất không sai. Biết mình cái gì thời điểm cai nghe, cái gì thời điểm không nên nghe.

Lý Vân Phi nhìn Lương khiêm rồi đi sau, cười cười nhìn ở đại sảnh bên trên đám người kia, nói: "Các người đều là bằng hữu của ta, ta cũng không đối gạt các người. Lời nói thật đều nói cho người biết đi. Ta là người trong ma đạo. Ma đạo lưỡng tông lục đạo Tà Cực Tông Tông chủ."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Đơn Uyển Tinh, Tổng Sư Đạo, Thương Tú Tuần đều bộ mặt giật mình nhìn Lý Vân Phi, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới Lý Vân Phi dĩ nhiên là người trong Ma môn, Lý Vân Phi cho tới bây giờ cũng không có theo chân bọn họ nói qua những chuyện này.

Khấu Trọng bỗng chốc từ trên ghế đứng lên, gất gao ngó chừng Lý Vân Phi, nói: "Su phụ, người thật sự là Tà Cực Tông Tông chủ!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đó là đương nhiên, ta chính là Tà Cực Tông Tông chủ, là Ma Môn một đời mới "Ma Đế". Ta và các người nói qua, Ma Môn đời trước "Ma Đế" Hướng Vũ Điền sự tình. Hắn chính là sư phó của ta. Không đúng, hắn cũng không coi là sư phó của ta. Dù sao ta luyện đến võ công phần lớn cũng không phải là hắn dạy. Bất quá, ta là tận mắt nhìn thấy đến hắn Phá Toái Hư Không. Hắn trước khi phi thăng, muốn ta giúp hắn thống nhất ma đạo. Còn để cho ta tìm được Lỗ Diệu tử tiền bối, sau đó, ta liền kế thừa Tà Cực Tông Tông chủ vị, thuận tiện trở thành Ma Môn "Ma Đế" rồi."

Tổng Sư Đạo một khom tay, nói: "Ta đây tự chúc mừng Lý huynh trở thành Ma Môn một vòng mới "Ma Đế" ."

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta mới không muốn làm này cái gì "Ma Đế" đấy! Nhưng, con người của ta nói lời giữ lời, ta nói rồi, ta muốn giúp Hưởng Vũ Điền thống nhất Ma Môn, ta đã nói tự nhất định sẽ thực hiện." Kỳ thực, Lý Vân Phi chính là vì kia ba cái đem nội dung vở kịch nhân vật mang về không gian danh sách, đang cố gắng.

Lỗ Diệu tử cười nói: "Ngươi biết không? Có "Ma Đế" cái này danh hiệu, đối với ngươi sau này thống nhất Ma Môn lại rất nhiều chỗ tốt, ngươi phải biết rằng dù sao Hưởng Vũ Điền là Ma Môn bên trên một cái người thống trị. Ngươi thừa kế hẳn danh hiệu người của Ma môn tương đối dễ dàng chịu phục. Nếu là chỉ dựa vào võ công, kia Tà vương sớm tự thống nhất Ma Môn rồi."

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn Lỗ Diệu tử, vẫn đạo: "Ngươi không phải nói ngươi trốn ở chỗ này ba mươi năm sao? Làm sao ngươi biết Thạch Chi Hiền là Ma Môn thứ Trường Số 1 tay nhí?"

Lỗ Diệu tử cười cười, nói: "Thạch Chi Hiền ba mươi năm trước cũng đã là cao thủ thành danh rồi, với lại tú tài không ra khỏi cửa, liền biết chuyện thiên hạ. Lấy Thạch Chi Hiền danh khí, khắp nơi đều có người thảo luận hẳn."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta tự đừng nói những chuyện này." Sau đó, Lý Vân Phi nhìn hướng Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, nói: "Chúng ta đi thôi! Đi từ đại giặc cướp nơi đó xem một chút!" Sau đó, chỉ chỉ Khấu Trọng bên cạnh Bạt Phong Hàn, nói: "Lão Bạt, ngươi cùng không theo chúng ta cùng đi."

Bạt Phong Hàn gật đầu, nói: "Được rồi! Ta liền cùng các ngươi cùng đi, ta cũng vậy xem một chút lớn như vậy danh khí người, võ công đến cùng như thế nào? Ta cũng vậy kiến thức kiến thức."

Phi Mã mục trường hai ngoài trăm dặm một mảnh trong núi rừng, một tiểu trên đồng lửa, mang lấy một chích mùi mấy cân nặng tiểu sơn dương, bị lột được tinh quang con cừu nhỏ theo Tiểu Hỏa quay, bóng loáng bốn phía bên trong đang từ từ tản ra một cỗ nồng đậm mùi thịt.

Tiểu bên cạnh đồng lửa, bốn cái đầu triển khăn trắng, ăn mặc khác nhau bur hẳn trung niên nhân, chính ngồi trên chiếu. Chẳng qua là từ bốn người hình thể thần thái nhìn lại, đều là thần thủ bất phàm cao thủ nhất lưu, đều có được một thân không tị tu vi.

Mà ở bọn họ dưới chân núi cách đó không xa có số lượng đông đảo cường đạo, từng phiên ngồi ở chỗ đó. Mà ngồi tại trên núi nhỏ bốn người tự là tứ đại giặc cướp.

Lý Vân Phi mấy người tự đứng tại tứ đại giặc cướp cách đó không xa nhìn bọn họ. Từ bốn người này lớn lên, bình khí Lý Vân Phi cũng biết bốn người này tự là không có một ngọn cỏ "Hưởng Bá Thiên, "Chó gà không tha" phòng thấy đỉnh, "Đất khô cần ngàn dặm" gặp Mao Táo, "Quý khóc Thần gào thét" Tào Ứng Long bốn người.

Ngồi ở đồng lửa chính Bắc Phương là một gã thân hình hùng vĩ, dài quá một đôi hóng gió đại tai, trên trán đồng trước thật sâu nếp nhăn, quyền cao má vù vù, lộ ra không thích nói chuyện cổ già bộ dáng, hai mắt tựa như mở tựa như đóng, khiến người ta lòng dạ thâm trầm ẩn tượng. Ở bên cạnh hẳn bày đặt một nhánh Tinh Cương đánh chế, nhìn đáng đáp ít nhất có bốn, năm mươi cân nặng trường mâu, người này ứng với là tứ đại giặc cướp lão Đại Tào Ứng Long.

Mà ở Tào Ứng Long Đông Phương, theo sát Tào Ứng Long bên tay trái là một gã vóc người cao gầy, một bộ thư sinh bộ dáng nam nhân, trên môi giữ pho hai phiến râu hình chữ bát, bên cạnh cầm cái bụi phạt, liền là có "Đất khô cần ngàn dặm" Mao Táo. Chỉ nhìn người này ăn mặc đặc mặc dù chẳng ra cái gì cả, nếu là chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài, ngoại nhân tuyệt đoán không được hẳn chính là tại tứ đại giặc cướp bên trong bài danh thứ hai Mao Táo.

Mà cùng Tào Ứng Long ngồi đối diện nhau, là một gã toàn thân da thịt nhìn qua trắng kiện bền chắc, mặt bên trên thịt béo mọc lan tràn, cái trán còn dài quá cái lăm hẳn càng lộ vẻ xấu xí broun thịt, người này chính là chó gà không tha" phòng thấy đỉnh. Chỉ nhìn trước mặt hẳn nào một đôi trắng kiện Lang Nha bông, cùng hẳn nào giao cùng hung cực ác bộ dạng, khiến người chột nhìn lại, liền biết hẳn không đúng người tốt.

Mà tứ đại giặc cướp bên trong cuối cùng một vị, Hưởng Bá Thiên đáng ngoài bán cùng, càng khiến người không dám khen tặng. Lộ ra tướng ngũ đoản Bàn Hán, thấp thấp vóc dáng, ngắn ngắn tay chân, ưỡn trước bụng, bẹp đầu dựa nhi dường như trực tiếp từ mập mập trên vai dài ra tới dường như. Nhưng là kia đôi giống như là vĩnh viễn lên ánh mắt lại là tinh lóng lánh, còn tạm thời mang theo tà dị lam mang, khiến người biết hẳn chẳng những là nội công kỹ càng cao thủ, đi càng là tà môn lộ số. Phóng ở bên cạnh hẳn nào một đôi ngân quang lóng lánh ven tràn đầy duệ răng vòng thép, càng khiến người cảm thấy hẳn nguy hiểm cùng quý bí tính, thật không biết có bao nhiêu người nuốt hận tại hẳn đây đối với "Đoạt mệnh răng hoàn" dưới rồi.

Lý Vân Phi cười dài nói: "Như thế nào, các ngươi có thể làm xong bốn người bọn họ sao? Có muốn hay không ta xuất thủ!"

Khấu Trọng lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết, bọn họ thoát nhìn rất lợi hại. Làm sao sư phụ, ngươi không động thủ sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta động cái gì tay a, các ngươi cũng nên học hỏi kinh nghiệm! Các ngươi như vậy cùng ở bên cạnh ta, cần bản tự không có cái gì chiến đấu muốn đánh, ngươi nói, các ngươi làm sao tiến bộ a. Cho nên, lần này các ngươi tới, ta cho ngươi nhóm áp trận, các ngươi nếu là đánh không lại, ta liền xảy ra tay. Đi thôi. Chúng ta đi xem một chút này cái gọi là tứ đại giặc cướp!"

Lý Vân Phi một cái phi thân tự lướt tới, Khấu Trọng ba người tự đi theo Lý Vân Phi phía sau cũng bay vút đi qua. Lý Vân Phi nhẹ nhàng rơi vào tứ đại giặc cướp cách đó không xa. Lặng lặng đứng ở nơi đó, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn theo sát Lý Vân Phi phía sau.

Tử đại giặc cướp thoáng cái đứng lên, bốn người khấn trương nhìn Lý Vân Phi bốn người, bộ mặt hung ác, lớn tiếng quát lên: "Các ngươi là ai? Dám đến nơi đây, sẽ không sợ chúng ta tử đại giặc cướp đem các ngươi ăn sống nuốt tươi sao?"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nở nụ cười, mang trên mặt một chút ngạo vị, một chút khinh thường, sau đó, nhàn nhạt ngoảnh nhìn tử đại giặc cướp. Nói cái gì cũng không nói.

Tử đại giặc cướp trên mặt ngược lại càng thêm hoảng sợ, mới vừa bọn họ tận mắt nhìn thấy Lý Vân Phi phi thân tới đây, mà bây giờ Lý Vân Phi trên mình căn bản cũng không có một chút khí tràng, thoát nhìn giống như là cái người bình thường, này làm sao không để cho trước bốn người hoảng sợ dị thường, lại thêm nữa tại Lý Vân Phi phía sau ba cái được cho cao thủ nhất lưu Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn, ba người này đều về mặt tự nhiên đứng tại Lý Vân Phi phía sau. Tử đại giặc cướp cũng đều coi như là gặp qua cảnh đời người. Nhìn đến loại này tình huống bọn họ dĩ nhiên tự có thể biết Lý Vân Phi là cái rất cao thủ lợi hại rồi.

Nhìn này vài cái có chút hoảng sợ tử đại giặc cướp, Lý Vân Phi khóe miệng dần dần vênh lên rồi lên tới.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141:: giao thủ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 141:: giao thủ

Lý Vân Phi khóe miệng càng vênh lên càng lớn, cuối cùng, không nhịn được bật cười, nhìn tử đại giặc cướp sợ thành như vậy, Lý Vân Phi trong lòng tự nhiên có chút xem thường này chút ít người, đều là chút ít bất nạt kẻ yếu nhân vật.

Tào Ứng Long quát: "Các ngươi đến cùng là ai? Tại sao tới chỗ này của ta? Các ngươi đến cùng muốn làm cái gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta gọi Lý Vân Phi, ngươi nên nghe nói qua tên của ta!"

Tào Ứng Long sắc mặt cuồng biến, toàn bộ người đều lộ ra vẻ rất sợ, hắn đương nhiên biết Lý Vân Phi cái tên này. Bây giờ đang ở toàn bộ trên giang hồ nổi danh nhất nhân vật, chỉ sợ sẽ là Lý Vân Phi rồi, xem như trên giang hồ trẻ tuổi nhất Tông Sư cấp cao thủ, nhân khí cao, chỉ sợ sẽ là Ninh Đạo Kỳ chỉ lưu cũng so ra kém. Tại này chút ít trên giang hồ người trong mắt, Lý Vân Phi không thể nghi ngờ là mạnh nhất, bởi vì, Lý Vân Phi tuổi trẻ, hắn còn có phát triển không gian.

Tử đại giặc cướp đều bộ mặt tôn kính, ôm quyền, cùng kêu lên nói: "Gặp qua "Kiếm Thánh" không nghĩ tới dĩ nhiên là "Kiếm Thánh" đại giá quang lâm. Thịnh "Kiếm Thánh" thứ tội. Không biết ngài tới đây có gì muốn làm?"

Lý Vân Phi khoát khoát tay, nói: "Ta ban đầu tại Phi Mã mục trường làm khách, thực là nghe Phi Mã mục trường người nói các ngươi muốn tiến công Phi Mã mục trường. Cho nên, ta liền tới thăm các ngươi một chút bốn cái. Đừng hiểu lầm, ta chỉ là muốn biết danh chấn ba đông tử đại giặc cướp là cái dạng gì. Chẳng qua là, một gặp mặt mới biết được, nguyên lai tử đại giặc cướp tự là loại này bộ dáng!"

Tào Ứng Long vội nói: "Nếu ngài tại Phi Mã mục trường làm khách, vậy chúng ta lập tức liền rời đi, sau này tuyệt đối sẽ không tái đánh Phi Mã mục trường chủ ý, xin ngài tha thứ!"

Lý Vân Phi khoát tay, nói: "Ta thật không phải là vì Phi Mã mục trường tới, nói thật, ta nếu là nghĩ quản ngươi nhóm này việc chuyện, ta cũng sẽ không tự mình đến rồi. Không đúng ta khoe khoang." Lý Vân Phi nhất chỉ đứng ở phía sau Khấu Trọng. Từ Từ Lăng đám người, nói: "Nói thật, ta muốn nghĩ làm xong các ngươi, ta căn bản cũng không cần tự mình đến, ba người bọn hắn là đủ rồi."

Tào Ứng Long trầm giọng, nói: "Vậy ngài tự mình đến nơi này đến cùng là vì cái gì?" Tào Ứng Long nhưng có thể cảm giác được Lý Vân Phi khinh thường, sắc mặt đã khá nhiều. Bọn họ là không dám cùng Lý Vân Phi động thủ, bọn họ lại không ngốc, động thủ lập tức chết ngay, không động thủ còn có một đường sinh cơ. Dĩ nhiên chọn sống được.

Lý Vân Phi cười nói: "Các ngươi không cần như vậy sợ. Ta cũng là người trong ma đạo. Ta cũng biết quan hệ của các ngươi, ngươi Tào Ứng Long là Thạch Chi Hiền đệ tử đúng không?"

Tào Ứng Long bộ mặt kinh ngạc, nói: "Ngài cũng là người của Ma môn? Ngài là ma đạo nào tông phái nào nhân vật, ta làm sao cho tới bây giờ cũng không biết này chút ít nhỉ?" Lý Vân Phi ở trên giang hồ danh tiếng rất vang, nhưng hắn cho tới bây giờ đều không sử dụng Ma Môn công phu, cũng cho tới bây giờ cũng không nói quá mình là người trong Ma môn. Đặc biệt là, Lý Vân Phi hành động mặc dù xưng không hơn chánh đạo, nhưng cũng tuyệt đối không coi là ma đạo.

Khấu Trọng hơi ngửa đầu, cười dài nói: "Sư phó của ta tự là Ma Môn Tà Cực Tông tôn nhận Tông chủ. Ma Môn mới một đời "Ma Đế" . Đời trước "Ma Đế" Hường Vũ Điền đệ tử, các người người trong Ma môn nhìn thấy "Ma Đế" còn không quý hạ!"

Này tứ đại giặc cướp, lẫn nhau nhìn thật lâu, cuối cùng Tào Ứng Long, tái nhợt nghiêm mặt nói: "Ngài nên biết ta là "Tà vương" Thạch Chi Hiên đệ tử, ta là Ma Môn bổ thiên đạo đệ tử, tự tính ngài là Tà Cực Tông Tông chủ, ta cũng vậy cũng không nên lạy ngài."

"Thạch Chi Hiên đệ tử?" Lý Vân Phi khinh thường nói: "Chỉ sợ là Thạch Chi Hiên môn sinh đi! Người cho rằng ta không biết sao? Thạch Chi Hiên kiêm nhiệm hai phái Tông chủ, một là: Hoa Gian Phái, Hoa Gian Phái truyền nhân là "Đa tình công tử" Hầu Hi Bạch, hai là: bổ thiên đạo, bổ thiên đạo truyền nhân là "Anh Từ thích khách" Dương Hư Ngạn. Người coi là cái gì? Dạy người điểm võ công coi như là Thạch Chi Hiên đệ tử? Theo ta nhìn Thạch Chi Hiên căn bản tự không đem người đề ở trong lòng!"

Tào Ứng Long sắc mặt đột biến, hấn cho tới nay đều lấy Thạch Chi Hiên đệ tử tự cho mình là, chưa từng có người hoài nghi, hiện tại hấn bị người vạch trần. Trong lòng dĩ nhiên khó chịu. Thực là hấn lại không dám phân bác Lý Vân Phi, hấn căn bản cũng không biết Lý Vân Phi tính cách. Hấn tại Thạch Chi Hiên bên cạnh lâu như vậy, dĩ nhiên biết Tông Sư cấp cao thủ đáng sợ. Không nói Thạch Chi Hiên rồi, chỉ sợ sẽ là Thạch Chi Hiên hai cái đồ đệ đều so với bọn hấn mạnh hơn không ít!

Lý Vân Phi cười nói: "Ta kế thừa Hường Vũ Điền di chí, hấn đề cho ta thống nhất ma đạo, ta đáp ứng hấn, con người của ta đi! Nói lời giữ lời, bất quá, người tự đầu nhập vào ta đi! Thạch Chi Hiên nơi đó, ta giúp người đẩy lui, ta tin tưởng người nhất định sẽ không cự tuyệt đề nghị của ta đi!"

Tứ đại giặc cướp lẫn nhau nhìn thật lâu, thật lâu không muốn nói. Bốn người này ở chung một chỗ chuyện xấu làm tần, Lý Vân Phi dĩ nhiên biết rồi. Hấn rất chán bốn người bọn họ. Ban đầu muốn giết coi là rồi. Bất quá chuyện niệm lại muốn, bốn người này cũng coi như là nhất phương thế lực, mà tự mình tại Đại Đường Song Long thế giới trong lâu như vậy, ngay cả một điểm thế lực cũng không có. Thu bọn hấn cũng coi như là thu cái kế tiếp thế lực. Đến khi hấn nhóm làm chuyện xấu. Tại cái này trong loạn thế giết người phóng hỏa nhiều rồi. Cái nào thế lực không có làm quá. Thử nghĩ xem cũng tự không cần thiết.

Tào Ứng Long suy nghĩ thật lâu, sắc mặt không ngừng biến hóa trước, thần sắc tràn đầy mâu thuẫn, sắc mặt của hấn không ngừng biến hóa trước, thật giống như nghĩ đến đến cùng sườn núi đáp ứng vẫn là cự tuyệt. Hấn sợ Lý Vân Phi, hấn sợ hơn Thạch Chi Hiên, hấn rất giải Thạch Chi Hiên tính cách, hấn đương nhiên sợ bị Thạch Chi Hiên giết chết. Thực là, hấn lại sợ Lý Vân Phi quét sạch hấn. Bây giờ đang ở trong mâu thuẫn .

Lý Vân Phi cười một tiếng dài, nói: "Các người cũng không cần mâu thuẫn như vậy. Ta không phải là không phân rõ phải trái người. Như vậy đi." Lý Vân Phi chỉ chỉ Khấu Trọng. Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn nói: "Các người cùng ba người bọn hấn đánh một trận, các người thắng, ta liền tha các người đi. Không quan tâm các người. Các người nếu bị thua, vậy người tự phục tùng mệnh lệnh của ta. Từ từ là(vì) thủ hạ. Như thế nào?"

Hường Bá Thiên quát to: "Người nói lời giữ lời? Chúng ta đánh thắng bọn họ, người hãy bỏ qua chúng ta. Không tại tìm chúng ta phiền toái!"

Tào Ứng Long cắt đứt Hường Bá Thiên lời nói, nói tiếp: "Chúng ta bốn người người, ba người các người người làm sao đánh? Với lại, người tại chúng ta đánh nhau lúc, không ra tay?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tất cả mọi người biết, ta Lý Vân Phi nói lời giữ lời, các người lựa ra ba cái mạnh nhất, ba đối với ba. Như vậy công bình nhất. Như thế nào, có đáp ứng hay không?"

Tào Ứng Long hăng hái gật đầu, nói: "Hào, người cho chúng ta thảo luận một chút! Như thế nào?"

Lý Vân Phi gật đầu, nhìn bốn người tụ ở chung một chỗ, thảo luận thật lâu, cuối cùng từ bốn người bên trong đi ra khỏi ba người, theo thứ tự là "Quý khốc Thần gào thét" Tào Ứng Long, "Không có một ngọn cỏ" Hường Bá Thiên, "Đất khô cần ngàn dặm" gặp Mao Táo ba người.

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Các người cũng lên đi! Làm sao đánh, là cùng nơi đánh, vẫn là ba đối với ba?"

Hường Bá Thiên đầu tiên đứng dậy, cảm lấy bên cạnh một đôi ngân quang lóng lánh ven trần đầy duệ răng vòng thép, cuồng khiêu nói: "Ta tới trước, ai cùng ta đánh."

Khấu Trọng thứ nhất phi thân hướng phía trước, nói: "Ta tới, tự nhượng ta nhìn người cái này tứ đại giặc cướp có cái gì lợi hại." Vừa dứt lời, trong tay kiếm đã ra khỏi vỏ, ban đầu nguyên tác Khấu Trọng luyện được là đao pháp, nhưng, hiện tại Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng xá Lý Vân Phi vì sư, tự nhiên học đúng là kiếm pháp rồi.

Hai người mặt đối mặt đứng, đều cẩn thận ngó chừng đối phương. Trong tay binh khí đều vững vàng nắm ở trong tay, hai người đều đang tìm trước sơ hở của đối phương, lẫn nhau ngó chừng đối phương, Hường Bá Thiên là cái bạo tính tình, đầu tiên là không nhịn được, tay khẽ giương, trong tay vòng thép tự mạnh mẽ hướng Khấu Trọng ném tới.

Khấu Trọng thân hình linh hoạt, tự hiện lên rồi Hường Bá Thiên đập tới dây vòng thép. Trường kiếm trong tay trong nháy mắt này tự đâm tới. Hường Bá Thiên trong lòng cả kinh, trong tay vòng thép bận rộn thu rồi về, chặn lại Khấu Trọng đâm tới kiếm. Hai cái binh khí đụng vào nhau, phát ra một tiếng không lồ tiếng va chạm. Khấu Trọng không chút hoang mang, kiếm tiếp tục hướng Hường Bá Thiên công tới, Hường Bá Thiên chỉ có không ngừng ngăn trở Khấu Trọng kiếm, chỉ một chiêu này, Hường Bá Thiên tự rơi vào hạ phong, chỉ có một mối cản trở Khấu Trọng kiếm.

Khấu Trọng khoe miệng xuất hiện rồi một chút cười lạnh, trong tay kiếm càng lúc càng nhanh, kiếm pháp phiêu dật tiêu sái, đây chính là Phi Tiên kiếm pháp đặc sắc, kiếm pháp sử dụng tới tiêu sái vô cùng. Kiếm pháp mau lẹ bén nhọn. Chồng lại Hường Bá Thiên đứng là chiếm lên tiện nghi.

Hường Bá Thiên thân hình bàng Đại Tráng thực, lực lượng mặc dù rất lớn, nhưng động lên tới rất không linh hoạt, mà Khấu Trọng tự dựa vào này linh

hoạt thân hình đánh, cứ như vậy, Hường Bá Thiên bị Khấu Trọng đánh luống cuống tay chân, rốt cục, Hường Bá Thiên một chiêu không ngang sức, bị Khấu Trọng một kiếm đánh rớt rãnh tay bên trong thiết hoàn. Hường Bá Thiên dĩ nhiên không ngờ nhận thua, tay không tự một chưởng đánh hường Khấu Trọng, nhưng, nhân lập tức tự đứng lại, bởi vì tại cổ của hắn bên cạnh xuất hiện rồi một thanh bảo kiếm. Thanh kiếm này tự nhiên là Khấu Trọng.

Lý Vân Phi đứng dậy, khẽ cười nói: "Ván này là Khấu Trọng đắc thắng, các người không muốn thừa nhận sao?"

Tào Ưng Long lắc đầu, nói: "Không, chúng ta nhận thua. Cái kẻ tiếp ta trước, các người ai cùng ta giao thủ!"

Từ Từ Lăng đứng dậy, kêu lên: "Ta trước!" Nói xong, hắn cũng nhô ra ra bản thân kiếm chỉ hướng Tào Ưng Long. Lý Vân Phi không có nói chuyện, hắn nhìn ra, Từ Từ Lăng hẳn không phải là Tào Ưng Long đối thủ. Bất quá, nhượng Từ Từ Lăng kiến thức kiến thức cao thủ như thế, vậy cũng có chỗ tốt.

Tào Ưng Long cùng Hường Bá Thiên hoàn toàn không giống nhau, một phát bắt được bên cạnh trường mâu tự đập tới, nhất thốn trường nhất thốn cường, Tào Ưng Long trường mâu mạnh mẽ đánh hướng Từ Từ Lăng. Từ Từ Lăng thân hình cũng linh hoạt, một bên thân tự tránh qua, tránh né Tào Ưng Long trường mâu, trường kiếm trong tay tự nghĩ đâm về Tào Ưng Long, thực là không đợi chính mình kiếm xuất thủ, Tào Ưng Long trường mâu tự ở giữa không trung hoành chuyển tới, đánh tới hướng Từ Từ Lăng eo.

Từ Từ Lăng một cái tung người nhảy lên thật cao, tránh thoát Tào Ưng Long hoành đánh tới đây trường mâu. Một kiếm tự giống như đại đao đồng dạng, mạnh mẽ bổ tới, Tào Ưng Long cũng không đề phòng thủ, trong tay trường mâu lần nữa biến hóa, toàn bộ trường mâu tự đi lên nhướng lên, làm Từ Từ Lăng trong tay kiếm chém tới Tào Ưng Long lúc, Tào Ưng Long trường mâu tất hội chọn đến hắn.

Từ Từ Lăng bận rộn thu kiếm, thân hình lần nữa cất cao, một cước dẫm ở Tào Ưng Long trường mâu bên trên, nhờ vào Tào Ưng Long trong tay trường mâu độ mạnh yếu thân hình hướng nơi xa nhảy, nhảy tới Tào Ưng Long cách đó không xa, thật dài thờ hồn hể câu chữ thề.

Tào Ưng Long thân hình biến đổi, từ tại chỗ bay nhanh tới đây, trong tay trường mâu hóa thành từng đạo bóng trắng tấn công hướng Từ Từ Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142:: đắc thắng trở về

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 142:: đắc thắng trở về

Từ Từ Lăng thân hình không ngừng lui về phía sau, mà Tào Ưng Long thân pháp thể nhưng cũng mau nhanh chóng vô cùng, thậm chí so sánh Từ Từ Lăng nhanh hơn nhất điểm, một chút xú đuổi theo rồi Từ Từ Lăng, trong tay trường mâu bỗng chốc đánh tới hướng Từ Từ Lăng, mà Từ Từ Lăng tránh né không kịp, bận rộn chỉ lên trường kiếm, thoáng cái che ở trường mâu nện xuống tới địa phương.

Từ Từ Lăng toàn bộ người bị này đụng nhau đánh không ngừng lui về phía sau, thân thể thoáng cái đụng vào rồi trên một cây đại thụ. Chính cây đều trên phạm vi lớn đụng đưa, Tào Ưng Long thừa dịp chiếm cứ tiên cơ, trong tay trường mâu lại đánh hướng Từ Từ Lăng, Từ Từ Lăng dùng chân mạnh mẽ đá hướng đại thụ, sau đó, nhờ vào này cổ lực đạo, người tự hướng ra cung tiền đồng dạng bắn tới. Trong tay kiếm cũng nhờ vào này cổ lực đạo đâm về Tào Ưng Long.

Tào Ưng Long hai tay nắm chắc trong tay trường mâu, thật nhanh vũ động lên tới, trong tay trường mâu hóa thành một vòng bên bi tám chắn, gát gao chặn lại Từ Từ Lăng đâm tới trường kiếm, một trận to lớn thanh âm, Từ Từ Lăng trong tay kiếm cùng Tào Ưng Long trong tay trường mâu đụng vào rồi cùng nơi. Từ Từ Lăng trong tay kiếm bị trùng điệp đánh bay đi ra ngoài.

Từ Từ Lăng nắm bị chắn tê đại bàn tay, trong lòng bàn tay Huyết một giọt một giọt giọt rồi xuống tới, mới vừa Từ Từ Lăng cùng Tào Ưng Long binh khí kịch liệt đụng nhau khiến cho Từ Từ Lăng tay bị chắn hé ra tới, Huyết nhất thời chảy xuống.

Từ Từ Lăng cũng không muốn nhận thua, cắn răng một cái, tự nghĩ động thủ lần nữa! Lý Vân Phi một cái phi thân, bay đến Từ Từ Lăng bên cạnh, hướng về phía Tào Ưng Long cười nói: "Hắn thua, trận tiếp theo!"

Bạt Phong Hàn đứng dậy, hai cái tay đặt ở bên hông, trái thắt lưng treo một cây đao, eo phải treo một thanh kiếm, hai tay đặt ở bên hông hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Mao Tảo, vị này chính là tứ đại giặc cướp bên trong gần với Tào Ưng Long nhân vật.

Mao Tảo khẽ vung trong tay phát trần, người tự lao đến, Bạt Phong Hàn hai tay vừa động, đã rút ra bên hông đao kiếm, hắn thể nhưng dùng là song binh khí. Lý Vân Phi được chứng kiến Bạt Phong Hàn không chỉ một lần động thủ, thực là hắn thông thường một loại đều là dùng đao hoặc là sử dụng kiếm, lần này thể nhưng đao kiếm kết hợp. Có thể thanh đao kiếm đồng thời dùng người tốt Lý Vân Phi gặp qua. Đó chính là Lục Tiểu Phụng truyền kỳ bên trong Nga Mi chương môn —— Độc Cô một con hạc, trên giang hồ cao thủ nổi danh. Này người thực là được xưng đao kiếm song tuyệt, cơ hồ có thể cùng Tây Môn Xuy Tuyệt đánh đồng.

Bạt Phong Hàn đao kiếm dùng chỉ có thể coi là là thông thường một loại, sử dụng tới tuyệt đối không có Độc Cô một con hạc mạnh. Bất quá so với Độc Cô một con hạc mấy người đệ tử lại muốn mạnh hơn nhiều quá.

Mao Táo phát trần là mềm bính khí bên trong khó khăn nhất luyện, thực là Mao Táo lại dùng rất tốt, có thể nhìn ra, hấn hạ rồi đại tinh lực tới luyện này phát trần. Mao Táo thân pháp đúng là rất tốt, hấn không ngừng ở rừng cây trung chuyển đổi lấy thân hình, không ngừng công kích Bạt Phong Hàn.

Nhưng, Bạt Phong Hàn công lực xác thực nhất ba người trong đó mạnh nhất, với lại, hấn kinh nghiệm đối địch cũng xa xa so sánh Khấu Trọng. Từ Từ Lăng hai người nhiều hơn nhiều. Bạt Phong Hàn tay phải dùng một chút lực, tỳu cầm trong tay kiếm vẫn tới. Bảo kiếm hóa thành một đạo Lưu Tinh bay về phía Mao Táo.

Xúc động không nghĩ tới Bạt Phong Hàn hội cầm trong tay kiếm vẫn đi ra ngoài, liên tiếp ngay cả vội cúi đầu, kiếm tỳu xức Mao Táo da đầu tỳu bay đi qua. Mao Táo vừa ngẩng đầu, liền phát hiện ban đầu cách mình rất gần Bạt Phong Hàn đã xuất hiện ở trước mắt của mình. Trái đao trong tay đã bỏ vào tay phải. Một đạo ánh đao sáng lên, Bạt Phong Hàn một đao bỏ về phía rồi Mao Táo.

Mao Táo da đầu căng thẳng, trong tay phát trần "Keng" một tiếng tỳu giá trị Bạt Phong Hàn chém tới đây đao. Mao Táo nói lòng một miệng lớn khí. Xem như chặn lại này trí mạng một đao. Thực là không đợi hấn khẩu khí này buông ra, Bạt Phong Hàn đao lại chém tới đây. Mao Táo một cái nghiêng người, hiểm hiểm tránh thoát Bạt Phong Hàn đao.

Thế nhưng Mao Táo công lực vốn là so ra kém Bạt Phong Hàn, cộng thêm mới vừa lại bị Bạt Phong Hàn lấy tiên cơ, hiện tại muốn bàn hồi tới bắt nhưng tỳu khó càng thêm khó rồi. Bạt Phong Hàn được thể không để cho người, đao trong tay càng nhanh hơn vũ động lên tới. Đao đao không rời Mao Táo yếu hại, Mao Táo tả hữu lách lư tránh thoát Bạt Phong Hàn phần lớn công kích, thực là, tránh thoát yếu hại, có thể tính, những địa phương khác tỳu không có vận khí tốt như vậy rồi, toàn bộ trên người đều là vết đao.

Rất cực, Mao Táo không nhịn được, một bên kịch liệt ẩn nấp, một bên hô: "Đừng đánh, đừng đánh. Ta nhận thua, ta nhận thua."

Bạt Phong Hàn lúc này mới thu hồi đao, lẳng lẳng đứng ở nơi đó. Mặt bên trên không có một chút đắc thắng biểu tình, thật giống như mới vừa làm một kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình thông thường một loại. Không có một chút tự đắc.

Lý Vân Phi đứng dậy, cười một tiếng dài, nói: "Ba cực hai thắng, là chúng ta thắng đi. Như thế nào, các ngươi có nguyện ý hay không đầu nhập vào ta?" Lý Vân Phi lẳng lẳng nhìn này tứ đại giặc cướp. Trong mắt không có một chút vẻ mặt.

Bốn người này nhìn nhau, gật đầu, cùng nơi quỳ xuống, trăm miệng một lời nói: "Bọn ta nguyện ý trở thành "Ma Đê" thủ hạ, muôn lần chết không chối từ! Bọn ta tất phụ trợ "Ma Đê" thống nhất Ma Môn, sáng chế muôn đời sự nghiệp to lớn!"

Lý Vân Phi cười một tiếng dài, nói: "Hảo, hảo!" Sau đó, dùng nội khí nâng lên rồi tứ đại giặc cướp, nói: "Tốt, có các ngươi tương trợ, ta khoảng cách nhất thống Ma Môn lại gần một bước!"

"Bất quá." Lý Vân Phi ban đầu mang theo nụ cười mặt, biến thành băng lạnh lên, sau đó, quát lên: "Chuyện lúc trước có thể xóa bỏ, nhưng, nếu như ta biết các ngươi làm tiếp này chút ít không bằng cảm thú sự tình, ta liền giết xem các ngươi!"

"Tuân lệnh! Bọn ta tất hội nghe theo "Ma Đê" Thánh mệnh! Bất quá. . ." Tào Ứng Long mang trên mặt một chút khó xử! Thật giống như nói ra suy nghĩ của mình nhưng lại không dám nói.

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Ngươi có lời gì nói nha? Ấp a ấp ứng làm gì?"

Tào Ứng Long một cúi đầu nói: "Vâng, chúng ta nhiều huynh đệ như vậy cũng muốn ăn cơm, không cướp đoạt tiền tài, thức ăn, nhiều huynh đệ như vậy hội chết đói! Chúng ta. . ."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Các ngươi nói cũng đúng, như vậy đi, các ngươi bên này không đánh cướp người khác, còn dư lại tiền tài thức ăn, có thể kiên trì thời gian bao lâu?"

Tào Ứng Long nghĩ một lát nói: "Nếu như chúng ta không cướp đoạt người khác, nên còn có thể kiên trì chừng một tháng. Chẳng qua là, một tháng sau, chúng ta sẽ thiếu lương thực, tỳu không thể tái chống đỡ đi xuống!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Này lại vô sự rồi, các ngươi trước ở chỗ này huấn luyện, huấn luyện binh lính lực chiến đấu. Qua một thời gian ngắn, ta sẽ đi mở ra Dương Công Bảo Khố, kia đồ vật bên trong, thực là giá trị liên thành. Bên trong khô giáp, bính khí nhiều không kể xiết, chỉ cần ta đem bên trong đồng Tây Đô lấy ra. Ta liền có thể trở thành thiên hạ mạnh chừ hầu. Các ngươi đều lui ra đi. Ta có chuyện hội tới tìm ngươi."

Tứ đại giặc cướp cùng nơi nửa quỳ nói: "Tôn mệnh!" Sau đó, bốn người mang theo chính mình đám kia thủ hạ, gào thét mà đi.

Khấu Trọng nhìn đám người kia rồi đi sau, vẫn đạo: "Sư phụ, ngài cũng muốn tranh nhất tranh thiên hạ?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không, ta cũng không ngờ tranh thiên hạ, lý tưởng của ta tỳu là đột phá cảnh giới bây giờ, Phá Toái Hư Không, Trường Sinh vĩnh viễn nếu so với quyền lực muốn càng thêm trọng yếu! Tỳu là thống nhất Ma Môn cũng không đúng ta mong muốn. Chẳng qua là ta đáp ứng rồi người khác sẽ làm được!"

Khấu Trọng kỳ quái nói: "Kia sư phụ ngươi mới vừa còn để cho bọn họ luyện quân làm gì? Này có ích lợi gì?"

Lý Vân Phi cười dài nói: "Ta từng nghe đến người cùng Từ Từ Lăng nói chuyện, lý tưởng của người không phải là làm cái Đại tướng quân, sau đó dẫn dắt quân đội dong ruổi sa trường, đến lúc Trung Nguyên nhất thống sau, người còn muốn tại thảo nguyên bên trên đánh tan những thứ kia phạm bên địch nhân. Ta nghĩ muốn thỏa mãn nguyện vọng của người. Người xem một chút, hiện tại dân chúng khó khăn. Không có một người có thể thống nhất Trung Nguyên, ta nghĩ thống một ngày hạ, về phần ngôi vị hoàng đế, ta đây tự truyền cho các người tốt lắm. Ta không quan tâm này cái gọi là ngôi vị hoàng đế!"

Khấu Trọng trong mắt mang theo mãnh liệt thấp ý, hần gật đầu, nói: "Thực là, hiện tại thiên hạ cũng đã chia cắt không sai biệt lắm, nhiều như vậy thế lực cường đại, chúng ta làm sao làm?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Lấy ra Dương Công Bảo Khố sau, chúng ta tự là có tiền tài rồi, Uyển Tĩnh là Đông Minh phái công chúa, phải biết rằng Đông Minh phái là giang hồ, không, là toàn bộ Trung Thổ, hải ngoại lớn nhất binh khí chế tạo thương nhân, ta cùng quan hệ của các nàng các người cũng biết, như vậy, ta liền có binh khí, sau đó, Phi Mã mục trường cho ta cung cấp thốt ngựa, có tiền, có binh khí, có quân đội, có thốt ngựa, ta còn các người nữa trợ giúp ta, cộng thêm Tống phiệt cùng chúng ta quan hệ không kém, người nói chúng ta làm sao không thể được việc!"

Khấu Trọng kích động nói: "Tốt lắm, chúng ta nhanh lên một chút đi đi Dương Công Bảo Khố trong đông Tây Đô cấp lấy ra!"

Lý Vân Phi gật đầu trầm giọng, nói: "Nơi này không phải nói chuyện đắc địa phương, chúng ta trước trở về rồi hãy nói!"

Phi Mã mục trường, Thương Tú Tuần dẫn theo mọi người đứng tại cửa đợi chờ, vừa nhìn thấy Lý Vân Phi mang theo Khấu Trọng bọn họ trở lại, lập tức tự nghênh đón, một đám vọt tới, trong miệng đều không ngừng nói một chút lời cảm kích, này chút ít người dĩ nhiên cũng biết này tứ đại giặc cướp rồi đi là Lý Vân Phi công lao của bọn hắn.

Lý Vân Phi phát tay một cái, mang theo Khấu Trọng ba người bọn họ cùng Thương Tú Tuần đi vào phòng khách, mà Tống Sư Đạo cùng Đơn Uyển Tĩnh đều ngồi ở trong phòng khách chờ. Thương Tú Tuần nhìn đồng hồ, lớn tiếng, nói: "Có ai không! Xếp đặt buổi tiệc. Ta muốn thỉnh khách nhân ăn cơm!"

Phi Mã mục trường hiệu suất thực vui vẻ, Thương Tú Tuần bên này mới vừa nói muốn thiết yến mời khách, bên này còn không có một nén nhang thời gian tự chuẩn bị xong, từng đạo mỹ vị món ngon cũng bị thị nữ đã bung lên, mỗi một đạo món ăn đều là sắc hương vị đều đủ! Mỗi một đạo món ăn đều có được đặc biệt phong vị. Lý Vân Phi nghe những thức ăn này phát ra mùi thơm, trong miệng nước miếng đều nhiều hơn.

Món ăn rất nhanh tự dâng đủ rồi, Lý Vân Phi ngồi đích là chủ vị, hần ban đầu không ngờ đáp ứng, bởi vì Lỗ Diệu tử dù sao cũng là tiền bối, hơn nữa còn là Thương Tú Tuần phụ thân, hần nên ngồi chủ vị, bất quá, Lỗ Diệu tử lại lấy Tà Cực Tông một thành viên thân phận ngồi ở Lý Vân Phi hạ thủ.

Mọi người nên đều rất rồi, ban đầu mọi người cũng không có hảo hảo ăn được cơm trưa, đi tới Phi Mã mục trường sau, lại ra rồi nhiều như vậy sự tình, cũng không nghĩ tới ăn cơm, hiện tại món ăn tại trước mắt, với lại toàn bộ đều là mỹ vị món ngon. Đương nhiên, mọi người đều không khách khí bắt đầu ăn.

Lý Vân Phi cũng coi như là ăn xong đủ loại thức ăn ngon. Phải biết rằng xã hội bây giờ có đủ loại thức ăn ngon, chỉ có không ngờ rằng, không có ăn không được. Mà cho dù tại hiện tại Lý Vân Phi cũng rất ít ăn xong ăn ngon như vậy món ăn. Xem ra Thương Tú Tuần được xưng thức ăn ngon chuyên gia, cái gì đều không để ý, tự quan tâm ăn, những lời này thật là không giả! Từ nàng quý phu đầu bếp tay nghề bên trên xem ra, Thương Tú Tuần tại ăn được thật là bất bệ dị thường!

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143:: mở ra Dương Công Bảo Khố

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 143:: mở ra Dương Công Bảo Khố

Lạc Dương, một cái dưới đất trong thông đạo, Lý Vân Phi cùng Lỗ Diệu tử mang theo Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, ở trong đó đi tới. Kia ngày tại Phi Mã mục trường sau khi ăn cơm xong, Lý Vân Phi tự cùng Lỗ Diệu tử thương lượng phải nhanh lên một chút lấy ra Dương Công Bảo Khố bên trong bảo vật cùng tài phú.

Theo Lỗ Diệu tử sở thuyết, này Dương Công Bảo Khố bên trong có giá trị nhất đúng là hai cái rương tuyệt thế trân bảo. Cùng mấy cái rương thần binh lợi khí. Những thứ khác tự là đại lượng Hoàng Kim cùng đại lượng binh khí. Này chút ít kỳ thực đều là Dương Tổ để lại cho Tùy triều lưu lại cuối cùng tài phú, chẳng qua là, Lỗ Diệu tử cơ quan người nào cũng vào không được. Cho nên, những đồ này chỉ có thể ở trong bảo khố ngủ say rồi.

Chuyến này là(vì) đến chính là Lạc Dương, lộ trình thật sự là quá xa, Đơn Uyển Tĩnh trước tiếp theo Lý Vân Phi tàu xe mệt nhọc, sớm tự một muốn chết rồi, cho nên, tự lưu lại nơi này Phi Mã mục trường bên trên. Mà Thương Tú Tuần dài quá lớn như vậy cũng không có cái gì bằng hữu, hiện tại có Đơn

Uyển Tinh phụng bồi nàng, nàng dĩ nhiên rất cao hứng.

Về phần Tổng Sư Đạo hấn và Thương Tú Tuần thương lượng hai thế lực lớn hợp tác, bọn họ còn không có đạt thành chung nhận thức, cho nên, hấn muốn tiếp tục cùng Thương Tú Tuần đàm phán, cho nên hấn cũng lưu tại Phi Mã mục trường.

Lý Vân Phi ban đầu không ngờ báo cho tứ đại giặc cướp, nhưng là muốn đến kia Dương Công Bảo Khố bên trong nhiều như vậy bảo bối, hấn tự thuận tiện gọi lên tứ đại giặc cướp, bởi vì Lý Vân Phi biết, nếu như chỉ có mấy người bọn hấn người, làm sao cũng không có thể đem nhiều cái rương như vậy đều mang đi. Kêu lên bọn họ sau, bọn họ có thể trợ giúp Lý Vân Phi chiếu cố, đem những đồ này vận đi ra ngoài.

Lạc Dương! Là Vương Thế Sung địa bàn, ở nơi đó hấn thế lực khổng lồ vô cùng, huống Lý Vân Phi như vậy nổi danh nhân vật, bọn họ làm sao có thể không nhận ra hấn, sợ rằng, Lý Vân Phi vừa xuất hiện tại Lạc Dương mười dặm ở ngoài, Vương Thế Sung tự nhận được rồi tin tức. Như vậy tự đối với Lý Vân Phi bọn họ lấy ra Dương Công Bảo Khố trong đồ, mang đến cường đại lực cản. Bất quá, may là có Lỗ Diệu tử tại, chỗ của hấn mặt nạ da người rất nhiều, này tự giải quyết lớn nhất vấn đề khó khăn.

Một nhóm người mang theo rồi mặt nạ da người tự chạy tới Lạc Dương, Lý Vân Phi mang theo đám người kia tùy tiện tìm khách sạn tiền vào đi vào. Phải biết rằng Lạc Dương như vậy phồn hoa, bọn họ làm sao cũng không có thể tại ban ngày đem đồ vật chở đi a.

Nửa đêm, một nhóm người chậm rãi tiềm hành tới rồi thúc ngựa trên cầu, Lý Vân Phi đánh giá chung quanh rồi một phen, đêm đã khuya, chu vi trừ ra mấy tiếng chó sủa ở ngoài tự không có bất kỳ thanh âm, càng đừng đề cập có bóng người rồi, Lý Vân Phi đi tới Lỗ Diệu tử bên cạnh, nói: "Tiền bối có thể mở ra cơ quan rồi, hiện tại không có ai. Bất quá, này thúc ngựa cầu mỗi ngày đều có nhiều người như vậy người hướng, này Dương Công Bảo Khố làm sao sẽ đem vào miệng xây ở chỗ này đây?"

Lỗ Diệu tử chu vi nhìn nói: "Các người phải biết rằng, chỗ nguy hiểm nhất tự là chỗ an toàn nhất. Nơi này mỗi ngày người đến người đi, tại sao có thể có người nghĩ đến Dương Công Bảo Khố cửa vào cơ quan ở chỗ này nhỉ?"

Lý Vân Phi nói: "Cơ quan? Người là nói nơi này không đúng vào miệng?"

Lỗ Diệu tử nhẹ nhàng cười nói: "Nơi này khắp nơi đều là thủy, Dương Công Bảo Khố vào miệng làm sao sẽ xây ở chỗ này đây? Nơi này chẳng qua là cửa vào cơ quan mà thôi!"

Lý Vân Phi bình tĩnh đại ngộ gật đầu, cười nói: "Vậy thì mời tiền bối đem cơ quan mở ra!"

Lỗ Diệu tử một cái phi thân, tự nhảy xuống thúc ngựa cầu, hai tay chặt chẽ bắt được đầu cầu, thân thể theo cầu bò tới cầu ở giữa, sau đó, dùng nội lực hấp thụ tại cầu đáy, cầu đáy có sáu cái(người) nổi lên nhất điểm Thiết Trụ, Lỗ Diệu tử dùng tay đè chặt Thiết Trụ nhẹ nhàng chuyển động một vòng sau đó đi đến bên trong nhấn một cái, này Thiết Trụ lại bị nhấn đi vào, trong đó không có một chút khe hở. Cứ như vậy đem sáu cái(người) Thiết Trụ từng cái đều nhấn đi vào.

Lỗ Diệu tử nhảy lên đầu cầu, đi tới đầu cầu bốn cái thạch điêu đầu rồng trước, ấn lấy đầu rồng, hướng quẹo phải động, sau đó, đem này bốn cái đầu rồng đều nhất nhất chuyển động lên tới.

Làm Lỗ Diệu tử đem bốn cái đầu rồng đều chuyển động quá sau này, này thúc ngựa cầu tự phát sinh một trận rất nhỏ chấn động. Sau đó, tự không tại có bất kỳ phản ứng nào rồi, Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Tiền bối, nơi này trừ ra chấn động bỗng chốc, làm sao lại không có cái gì khác phản ứng nhỉ?"

"Còn có thể có phản ứng gì đây!" Lỗ Diệu tử cười nói: "Nơi này cũng không phải là vào miệng, đi thôi! Chúng ta đi Độc Cô gia trong nhà đi. Dương Công Bảo Khố vào miệng là ở chỗ này!"

Lý Vân Phi kinh ngạc nói: "Người nói gì? Tại Độc Cô gia trong viện? Tại sao có thể đem vào miệng đặt ở nơi nào, như vậy chúng ta tại sao có thể đem đồ vật vận đi ra ngoài? Như vậy Đa Bảo bối, như vậy nhất định sẽ kinh đến người khác."

Lỗ Diệu tử cười dài nói: "Yên tâm đi! Không có chuyện gì. Này Dương Công Bảo Khố có bốn điều nói, trong đó có một cái có thể trực tiếp tới ngoài thành một tòa gỗ đất. Này bị đạo sắp đặt xe quỹ cùng vận hàng Thiết Xa, chỉ cần xoắn động Lazo, nhưng bình khí nhanh chóng vận hướng ngoài thành. Chúng ta đến lúc đó có thể đi con đường này đi ra ngoài, bốn người bọn họ kêu lên người mình, phản tán tiềm hành tới đây. Đem kia mấy rương nhất thứ đáng giá lấy đi. Những thứ khác có thể từ từ dời đi!"

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Bốn điều nói? Những thứ khác nói ở nơi đâu a?"

Lỗ Diệu tử cười nói: "Người cứ như vậy tò mò a? Khác một cái nói là đi thông tây gửi viên, đạo thứ ba là một cái là đi thông một cái hiện tại không biết tên tòa nhà, trước đây cái kia trong gọi là cát phủ đi! Cuối cùng một đạo không đúng xuất khẩu, lại nhưng nói thẳng Vĩnh Yên cử. Đi thôi, chúng ta bây giờ đi Độc Cô chỗ ở!"

Một nhóm người bay qua Độc Cô chỗ ở tường cao, đi lặng lẽ tới rồi hậu viện giếng nước trước, Lỗ Diệu tử nhảy vào giếng nước bên trong, lặn xuống đáy nước, tại giếng nước đây một trận lục lọi, mò tới một khối từ giếng trên vách đột ngột hơn tấc đi ra ngoài hòn đá, sau đó dụng lực theo như đi, đang lúc mọi người mong đợi bên trong, "Ken két" thanh âm vang lên. Giếng trên vách chậm rãi vùi lấp rồi đi xuống. Lộ ra một cái chỉ có thể thông hành một người lối đi.

Lỗ Diệu tử dọc theo giếng vách tường bò tới lối đi, hướng về phía còn tại giếng nước miệng Lý Vân Phi mấy người nói: "Tiếp theo ta đi vào, nhớ, bắt đầu từ bây giờ, chúng ta tự tính tiền vào bảo khố rồi, bên trong cơ quan trùng điệp, nhất định phải nghe chỉ huy, tuyệt không có thể làm trì hoãn đáp sai nửa bước. Nếu không tánh mạng khó bảo toàn!" Đối mặt nói hết suất(dẫn) chui vào trước.

Lý Vân Phi theo sát sau đó, nhảy xuống nước giếng, tiếp theo Lỗ Diệu từ phía sau chui vào giếng nước bên trong. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hân bọn người một cái tiếp theo một cái nhảy xuống nước giếng, tiếp theo Lý Vân Phi phía sau chui vào.

Tại trong bí đạo đi lại hơn mười trượng, Lỗ Diệu từ đột nhiên quay đầu lại nói: "Các người cẩn thận một chút, nơi này có khối xông ra tảng đá, tuyệt đối không thể theo như, đây là cơ quan, Lý Vân Phi cúi đầu vừa nhìn, có một khối nổi lên tảng đá tựa tại bọn họ đi lại trên đường."

Chậm rãi một đạo ánh sáng từ đằng xa bắn tới, Khấu Trọng kỳ quái nói: "Đây là chuyện gì xảy ra? Bên kia làm sao có ánh sáng, Dương Công Bảo Khố không phải là lộ thiên a!" Lý Vân Phi không có để ý đến hắn, hắn đương nhiên biết, này Dương Công Bảo Khố trong ánh sáng là Dạ Minh Châu bố trí!

Đi tới một cái rộng rãi lối đi sau này, một đạo cửa sắt tựa xuất hiện tại trước mắt mọi người, chung quanh vách tường bên trên cài đặt trước sáu viên rất lớn Dạ Minh Châu. Khấu Trọng bọn người bộ mặt kinh ngạc nhìn này trên tường Dạ Minh Châu, kêu lên: "Ta khát, thật là xa xỉ a! Liên tiếp ngay cả theo Dương Minh dùng Dạ Minh Châu!",

Lỗ Diệu từ cười nói: "Hiện tại kinh ngạc quá sớm, phải biết rằng, nơi này thực là có hằng hà bảo bối a! Hiện tại miệng mở rộng kinh ngạc, đợi lát nữa, người làm sao há mồm rồi!"

Lý Vân Phi tiến lên, chính muốn kéo ra cửa sắt, ánh mắt trong lúc lơ đãng xẹt qua bên cửa trái vách tường, nơi đó bị người dùng chủy thủ một loại đồ cứng rắn khắc ra một hàng chữ, viết: "Triều Tiên La Sát nữ từng ở đây" chín cái chữ!

Lỗ Diệu từ cả kinh, nói: "Nơi này thế nhưng có người đến quá, Triều Tiên La Sát nữ? Đây là cái gì người? Nàng làm sao có thể tiến vào nơi này?"

Lý Vân Phi cười nói: "Kia Triều Tiên La Sát nữ là cái gọi Phó Quân Sước nữ nhân, nàng là Triều Tiên Tông Sư Phó Thái Lâm đệ tử! Còn từng là ám sát quá Dương Quảng nhi? Không nghĩ tới nàng đến Trung Nguyên tới không chỉ có là muốn ám sát Dương Quảng, còn muốn nơi này bảo bối a! Bất kể nàng chúng ta đi vào!" Nói xong, thoáng cái giật lại cửa sắt.

Xuyên qua cương môn, xuất hiện ở trước mắt dĩ nhiên là rất nhiều thi thể, phần lớn đều bảo tồn hoàn hảo, xem ra, chết không nên coi là quá lâu, nhìn này chút ít người trang phục hẳn là chút ít người Cao Ly, bọn họ hẳn là cùng Phó Quân Sước cùng đi Trung Nguyên, không nghĩ tới đều chết ở chỗ này. Không trách được, Phó Quân Sước không có mang đi bất kỳ vật gì! Nguyên lai, ở chỗ này cơ quan uy hiếp hạ, từ đường cũ ngược về.

Bất quá, Lý Vân Phi có Lỗ Diệu từ trợ giúp, hắn tự nhiên có thể tránh thoát này chút ít cung tên cơ quan. Lỗ Diệu từ đem mấy người đều dẫn tới bản tên nó van sau, cùng Lý Vân Phi cùng nơi mở ra đi thông "Dương Công Bảo Khố" cơ quan không chế vốn thất lẫn nhau tỏa.

Lại là một đạo hành lang xuất hiện ở mọi người trước mặt, hướng lịch sử tái diễn lại, phần cuối là khám trước Dạ Minh Châu cương môn. Lần này cương môn là do "Thiên địa tỏa" khống chế, cũng không đúng móc kéo môn, có một chút phiền toái. Bất quá Lý Vân Phi nơi này có Lỗ Diệu từ, dĩ nhiên không sợ. Lỗ Diệu từ rất nhanh mở ra này đạo cửa sắt.

Mấy người đem cửa dùng sức đẩy, cương môn lên tiếng trong dõng, xuất hiện rồi một cái vền vền mười bước lớn nhỏ tiêu thất. Tiểu trong phòng chỗ có mỗi cái giếng nước loại phương tiện, năm người mình bạch đây cũng là "Dương Công Bảo Khố" Tông Khổng cơ quan rồi.

Mọi người lợi dụng cơ quan này đem đi thông đông khu bảo khố bí đạo mở ra, mọi người tiến vào tiểu thất bên trong mở ra một đạo sống vách tường, xuyên qua hành lang, đi tới một cái hình tròn thạch thất.

Đây là một cái rộng rãi phong kín thạch thất, thất đỉnh bốn góc cũng có thông khí miệng. Hai bên đều bài phóng đưa chung hơn mười người nên chuyên chở kỳ trân dị bảo ruộng, dán tường có mười mấy cái bình khí giá, phóng mãn các loại bình khí. Nhưng cũng chỉ là phổ thông mật hàng, tạm thời toàn bộ đều rỉ sắt móc meo, cầm đi đưa người cũng không có ai muốn.

Khấu Trọng thất vọng nói: "Đây chính là Dương Công Bảo Khố? Đây cũng quá kém đi! Cứ như vậy ít đồ cũng dám tên là bảo khố?" Người phía sau đều lên tiếng xưng là!

Lỗ Diệu từ cười một tiếng dài nói: "Xem ra các người đều cho ta lừa. Đây chỉ là cái che dấu tai mắt người già kho, cái này bảo khố không có vật gì tốt! Đi theo ta!" Nói hết mang theo mọi người đi tới một mặt thạch bích trước mặt.

Không biết Lỗ Diệu từ động cái gì tay chân, thạch bích bên trên đột nhiên xuất hiện một đạo có thể để người ta tiến vào môn. Mọi người đi vào. Là cái cùng trước không sai biệt lắm thạch thất.

Lỗ Diệu từ chỉ chỉ thạch thất bao quanh bốn đạo phổ thông cửa gỗ nói: "Này phía sau tựa là toàn bộ bảo khố bốn cái tàng bảo điểm, ấn dấu có thể cung cấp một vạn người trang bị tinh luyện bình khí cùng nhóm lớn Hoàng Kim! Bất quá chúng ta không lấy ra đi!"

Chương 144:: Tà Đế Xá Lợi

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 144:: Tà Đế Xá Lợi

Lỗ Diệu từ từ trong thạch thất trên bàn đá cầm lấy một tấm bản đồ, đưa cho Lý Vân Phi, phía trên vẽ rồi cận kề bảo khố bản đồ, Lý Vân Phi đắm người đem bản đồ này nhìn xong, mới biết được Dương Công Bảo Khố trong chôn dấu rồi bao nhiêu một khoản tài phú!

Lý Vân Phi đi tới, từng cái đem mộc cửa mở ra, mỗi cái cửa gỗ sau đều có rất lớn mật thất, này chút ít trong mật thất đều chứa tràn đầy kim điều cùng binh khí. Dao, thương, kiếm, kích các loại binh khí nhiều đếm không xuể, từ nơi này chút ít bảo tồn hoàn hảo binh khí có thể nhìn ra được những binh khí này chất lượng đều rất tốt!

Khấu Trọng đi tới, buồn bực nói: "Nơi này tài phú thật sự là quá lớn. Chẳng qua là nhiều như vậy tài phú, binh khí để ở chỗ này, chúng ta lại đem không đi, nếu như bị người khác cầm đi, tựu có thể tại trước tiên trong tạo thành một cái quân đội, vậy chúng ta tựu thua thiệt lớn!"

Lỗ Diệu từ cười cười, nói: "Này chút ít kim điều, binh khí mặc dù đáng giá, nhưng là lại không đúng nhất thứ đáng giá, bên kia có một cái tiểu mật thất, bên trong chỉ có sáu bảy rương, kia đồ vật bên trong mới là toàn bộ bảo khố bên trong đáng giá nhất. So sánh này chút ít kim điều muốn có giá trị nhiều!"

Từ Từ Lăng chen miệng nói: "Kia còn dư lại nhiều như vậy kim điều làm sao bây giờ, tựu để ở chỗ này bị người khác lấy đi. Nếu không, chúng ta đem này chút ít đồng Tây Đô cấp vận đi ra ngoài, đã cái kia có thể trực tiếp tới ngoài thành gò đất chỗ đường, người không phải nói này bí đạo sắp đặt xe quỹ cùng vận hàng Thiết Xa sao? Chỉ cần xoắn động Lazo, tựu nhưng binh khí nhanh chóng vận hướng ngoài thành. Chúng ta vận đi ra ngoài a!"

Lỗ Diệu từ cười cười, nói: "Đúng vậy a, đáng tiếc ta nói nhanh chóng là chỉ ít nhất muốn hai ngày thời gian?"

Khấu Trọng bỗng chốc kéo xuống mặt, nói: "Hai ngày? Đến lúc đó, rau cúc vàng đều nguội! Không được, không được, như vậy sẽ bị trong thành Lạc Dương thế lực phát hiện."

Lỗ Diệu từ nói: "Vậy cứ như thế, chúng ta trước tiên đem kia mấy cái hòm đáng giá nhất bảo vật lấy đi, sau đó đem kim điều cùng binh khí đều cho nó để ở chỗ này, ta sẽ đem cơ quan lần nữa mở ra, như vậy là có thể ngăn cản người khác đi vào. Đến lúc sau này, chúng ta có cơ hội sẽ chậm rãi lấy ra!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Cái biện pháp này tốt nhất, tốt lắm, chúng ta lần này tới, mục đích chủ yếu nhất không đúng nơi này bảo vật, ta cần chính là Tà Đế Xá Lợi! Tiền bối, kia Tà Đế Xá Lợi ở nơi đâu?"

Lỗ Diệu từ đi tới phóng bản đồ trên cái bàn tròn, kéo ra hơn tấc tái hướng bên trái xoay tròn, cái bàn tròn phát ra trực thay đổi liên tục động thanh âm, phụ cận một khối đá phiến dời đi, chỉ thấy có một cái đồng chất tiểu quán(lon) ẩn sâu trong đó.

Lý Vân Phi đi tới, thân thủ muốn lấy ra này đồng chất tiểu quán(lon), tay mới vừa đặt ở đồng quán(lon) bên trên, bên tai cũng lập tức truyền đến hệ thống nhắc nhở: chúc mừng đánh số 2112, "Kiểm tiền" Lý Vân Phi, đạt được Ma Môn bí bảo "Tà Đế Xá Lợi", bị chọn người không có « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » hấp thu sau có năm mươi phần trăm ti lệ tử vong. Bị chọn người có Ma Môn tâm pháp « Thiên Ma bí pháp » có thể hấp thu, hấp thu sau có ba mươi phần trăm ti lệ tử vong. Thành bị chọn người tự hành lựa chọn.

Lý Vân Phi liếc mắt, hần làm sao có thể hội bốc lên lớn như vậy nguy hiểm đâu rồi, hần hiện tại thật vất vả thành Tông Sư cấp cao thủ, hần cũng không nghĩ bị "Tà Đế Xá Lợi" chống đỡ chết.

Tựu tại hệ thống thanh âm dừng ở sau, Lý Vân Phi đầu óc bên trong lập tức xuất hiện rồi vô số máu tanh đáng sợ tràng diện, bên tai cũng tốt tựa như nghe được ngàn vạn lệ quỷ lấy mạng thanh âm!

May là Lý Vân Phi sớm có chuẩn bị, không hề cử động, thân thủ tựu đem đồng quán(lon) lấy đi ra ngoài! Sau đó, đem đồng quán(lon) đặt ở cái bàn bên trên, nhìn Lỗ Diệu từ nói: "Nơi này chứa đúng là Tà Đế Xá Lợi đi? Ta mới vừa chạm tới này đồng quán(lon) lúc, đầu óc bên trong đều là máu tanh dị thường cảnh tượng. Bên tai thật giống như nghe được vạn quỷ lấy mạng thanh âm, ta nghĩ đây chính là Tà Đế Xá Lợi đi!"

Lỗ Diệu từ gật đầu, nói: "Không tệ, nơi này tựu là Tà Đế Xá Lợi, đây chính là Ma Môn trân quý nhất bảo bối! Vô số người trong ma đạo tha thiết ước mơ đồ! Năm đó Hường Vũ Điền tựu là dựa vào này Tà Đế Xá Lợi bên trong Tinh Nguyên, mới luyện thành thần công."

Khấu Trọng vui mừng đem tay đưa về phía đồng quán(lon), nói: "Mau a! Mở ra đồng quán(lon), cho chúng ta xem một chút trước Tà Đế Xá Lợi là cái dạng gì a!"

Lỗ Diệu từ cấp(vội) vội vuron tay ra, một phát bắt được rồi Khấu Trọng đưa về phía đồng quán(lon) tay, vội la lên: "Không thể mở ra nó!"

Khấu Trọng nghe lời đem tay rút trở về, kỳ quái nói: "Làm sao không thể mở ra nó nha! Vật này vẫn không thể nhìn sao?"

Lỗ Diệu từ cười khổ nói: "Này đồng quán(lon) là phong kín ở, bên trong đầy thủy ngân, chỉ cần vừa mở ra đồng quán(lon), Tà Đế Xá Lợi sẽ hiển hiện ra, tất cả người trong Ma môn cũng sẽ sinh ra phản ứng. Cảm ứng được này Tà Đế Xá Lợi địa điểm! Đến lúc đó, chúng ta tựu nguy hiểm!"

Khấu Trọng không nhịn được mắng: "Kháo, này Tà Đế Xá Lợi thực tà môn rồi!"

Lý Vân Phi đề khởi đồng quán(lon), nói: "Không cần nhiều nói, các người đi cùng tiền bối cùng đi cảm kia mấy rương bảo bối! Sau đó, chúng ta nhanh lên một chút đi! Không nên ở chỗ này nhiều lưu!"

Lỗ Diệu tử mang theo vài người khác đi vào một gian rất nhỏ mật thất, chỉ chốc lát, Khấu Trọng đám người, mỗi người đều mang theo một cái rương đi tới Lý Vân Phi trước mặt, Lý Vân Phi đi tới, mở ra tất cả rương, trong đó một cái rương trong chứa mấy bộ thương nhân sở mặc quần áo, dưới quần áo mặt có hai trương mặt nạ da người.

Lý Vân Phi nghi ngờ nhìn một chút Lỗ Diệu tử, hẳn xác thực không biết nơi này còn có loại này đồ, Lỗ Diệu tử cười cười, nói: "Đây là dùng để cấp Dương Tổ chạy trốn lúc dùng, hẳn sớm tự nghĩ muốn tạo phản rồi, thực là, đến chết cũng không có tạo phản. Đây chính là hẳn ban đầu chuẩn bị dùng để chạy trốn."

Lý Vân Phi gạt đầu, nhìn một chút còn dư lại rương, có hai cái rương trong trang bị đầy đủ giá trị liên thành trân bảo, rực rỡ muôn màu. Khác bốn cái rương trong trang bị đầy đủ các loại binh khí. Vô luận một đao một thuẫn, cùng đại nổi danh đường, lộ về là Dương Tổ cất kỹ lịch đại thần binh lợi khí, cho dù lấy kia một, cũng là người luyện võ tha thiết ước mơ dị bảo.

Lý Vân Phi cầm ra trong đó một cây đao ném cho Bạt Phong Hàn, nói: "Người là dùng đao, cây đao này cho người." Bạt Phong Hàn gạt đầu, không có nói chuyện, chẳng qua là thật sâu nhìn hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi đem trong rương binh khí tiện tay đưa cho Khấu Trọng, Từ Từ Lăng còn có tứ đại gác cướp, nơi này mặc dù đều là thần binh lợi khí, nhưng là phải biết, Lý Vân Phi trong tay Thất Tinh Long Uyên kiếm so sánh những binh khí này tốt hơn không ít! Với lại, binh khí chỉ có bị người dùng, mới có thể thể hiện tự thân giá trị.

Cứ như vậy, Lý Vân Phi đem mấy người có thể sử dụng binh khí cấp bọn hắn. Đây bảy món vũ khí chiếm hai cái rương, Lý Vân Phi đối với phía sau mấy người, nói: "Đề khởi rương, chúng ta đi thôi!"

Lỗ Diệu tử gạt đầu, nói: "Chờ một chút, ta đi đem cơ quan mở mang! Bằng không, người khác có thể tiến vào."

Lỗ Diệu tử thân ảnh tan biến tại Lý Vân Phi đám người trước mặt, chỉ chốc lát, Lỗ Diệu tử tự xuất hiện ở trước mặt mọi người. Gạt đầu nói: "Chuẩn bị xong rồi, sau này có cơ hội lại đến đi!"

Lý Vân Phi gạt đầu, nói: "Tốt lắm, kính xin tiền bối dẫn đường! Chúng ta đã cái kia có thể trực tiếp ra khỏi thành con đường kia!"

Lỗ Diệu tử cho nên mang theo mọi người thuận chạy bộ đến thông hướng ngoài thành bí đạo vào miệng, hỏa dật quang chiếu rọi, hai cái ray kéo dài mà đi, quý thượng đình bày đặt hơn mười cỗ xe thiết chế xe cái hòm, mỗi xe mười luân, kết cấu kiên cố, nhưng thịnh tải trọng vật. Xem ra, đây chính là có thể lấy ra kim điều, binh khí con đường kia.

Thành Lạc Dương ngoài tiểu gò núi chỗ, ban đầu hoàn hoàn chỉnh chỉnh thạch bích đột nhiên tách ra một cái thật to cửa ra vào, từ đó đi ra một cái lão giả, đi theo phía sau một cái dẫn đồng quán(lon) trung niên nhân, về phần trung niên nhân này phía sau còn tiếp theo bảy người đàn ông, trong đó bốn người trong tay còn cầm rương.

Đám người kia dĩ nhiên chính là chúng ta nhân vật chính đoàn người rồi, bọn họ tại Lỗ Diệu tử dẫn dắt dưới, rất dễ dàng tự đi ra. Lý Vân Phi nhìn Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, nói: "Hai người các người chạy tới trong thành Lạc Dương, nhanh lên một chút đi mua hai chiếc xe ngựa, nhớ được, đừng lộ ra cái gì sơ hở. Mà bị người theo dõi."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng hai người gạt đầu, tự vận khởi khinh công hướng thành Lạc Dương chạy tới. Lý Vân Phi vuốt vuốt trong tay đồng quán(lon), vật này không ngừng ở hẳn đầu óc bên trong tản ra loại này không giải thích được máu tanh trắng diện. Nếu không phải Lý Vân Phi nội lực thâm hậu, tâm cảnh cũng từng ở Hoà Thị Bích huyền tượng bên trong tăng lên quá. Bằng không, hẳn thật đúng không căng được thời gian dài như vậy.

Lý Vân Phi tiện tay đem chứa "Tà Đế Xá Lợi" đồng quán(lon) phóng trên mặt đất, hướng bên cạnh Lỗ Diệu tử vắn đạo: "Tiền bối có biết như thế nào mới có thể đem "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên cấp hút lấy ra."

Lỗ Diệu tử lắc đầu, nói: "Ta đây thật không biết, phải biết rằng, Tà Đế Xá Lợi trong có trước lịch đại "Tà Đế" trước khi chết truyền đi vào Tinh Nguyên, sợ rằng thông thường một loại cao thủ chỉ cần khẽ hấp thu Tà Đế Xá Lợi bên trong Tinh Nguyên, sợ rằng, lập tức tự bị chống đỡ bạo. Ta cũng không biết làm sao hấp thu. Đây chỉ có thể dựa vào người tự mình rồi!"

Các huynh đệ, mây trắng ở chỗ này cầu phiếu, mưu cầu sưu tầm. Xin mọi người cấp mây trắng một điểm nhỏ tiểu ủng hộ! ! Cảm ơn mọi người! !

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145:: đánh bại Thạch Chi Hiên

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 145:: đánh bại Thạch Chi Hiên

Lý Vân Phi tiếc rằng nhìn một chút phóng trên mặt đất "Tà Đế Xá Lợi", vật này rõ ràng tự phóng ở trước mặt mình, tuy nhiên nó không dùng được. Không có cái gì so sánh vật này càng làm người buồn bực.

Đang lúc Lý Vân Phi buồn bực lúc, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng hai người điều khiển xe ngựa đến nơi này, Lý Vân Phi nương tư đại giặc cướp đem kia vài hộp cái rương lớn đều đem thả vào xe ngựa. Hắn mới vừa đem "Tà Đế Xá Lợi" thả lên tới, đột nhiên, cảm giác được một trận ánh mắt nhìn chăm chú vào hắn.

Lý Vân Phi cả kinh, đánh giá chu vi hoàn cảnh, sau đó, trầm giọng, nói: "Ra đi! Ta cảm giác được người!"

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn cùng tư đại giặc cướp nghe thấy Lý Vân Phi lời nói, đều cẩn thận nhìn chu vi.

Này lúc, tại Lý Vân Phi cách đó không xa tảng đá sau, đi ra một người trung niên nam nhân, chậm rì rì tiêu sái đến Lý Vân Phi trước mặt, ngừng lại, nhẹ giọng nói: "Tiểu tử! Chúng ta lại gặp mặt!"

Lý Vân Phi cười híp mắt nhìn xuất hiện ở trước mặt mình nam tử, nói: "Không nghĩ tới, "Tà vương" thế nhưng tự mình đến rồi, chẳng qua là ta không biết, Tà vương là làm sao biết chúng ta là tại cái chỗ này?"

Thạch Chi Hiên khẽ cười nói: "Các người người trong có người của ta a!" Sau đó, chỉ chỉ Tào Ứng Long nói: "Hắn đối với lòng trung thành của ta thực là một chút cũng không thay đổi nga! Ta làm sao biết các người ở chỗ này, chính là hắn nói cho ta."

Lý Vân Phi quay đầu lại nhìn một chút Tào Ứng Long, mỗi người đều dùng một loại ánh mắt hoài nghi nhìn Tào Ứng Long, ngay cả hắn ba cái huynh đệ cũng hoài nghi nhìn hắn.

Tào Ứng Long vội vàng khoát tay, nói: "Không đúng ta, ta không có làm, không đúng ta làm, thật không phải là ta, ta từ trước đến nay các người ở chung một chỗ, không thể nào cho hắn gửi đi tin tức. Các người tin tưởng ta a!"

Lý Vân Phi cười cười, xoay đầu lại, đối với Thạch Chi Hiên nói: "Người cho rằng người nói là hắn nói cho người biết tin tức của chúng ta, ta liền xác thực? Ta thật sự không biết cái gì thời điểm, "Tà vương" cũng sẽ gạt người rồi." Lý Vân Phi chứa bưng tỉnh đại ngộ nói: "Nga! Ta nhớ ra rồi, "Tà vương" thật giống như luôn luôn thích gạt người. Lừa Dương Quảng, lừa người trong thiên hạ."

"Tự người nói, không đúng hắn nói cho ta, là ai nói cho ta?" Thạch Chi Hiên cuồng tiếu nói: "Là hai tên đồ đệ của người? Là bọn hắn nói cho ta các người ở chỗ này?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Đương nhiên là bọn họ nói cho người." Mọi người một mảnh xôn xao, cũng không tin Lý Vân Phi sở thuyết. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng rất sớm tự cùng Lý Vân Phi ở chung một chỗ, ai cũng không tin là Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nói cho Thạch Chi Hiên, bọn họ ở chỗ này.

Thạch Chi Hiên nghi ngờ nói: "Người tin tưởng là hai tên đồ đệ của người nói cho ta ??"

"Dĩ nhiên!" Lý Vân Phi cười nói: "Mặc dù bọn họ không muốn, nhưng người vẫn là đi theo phía sau của bọn họ tìm được ta. Lấy khinh công của người, bọn họ tuyệt không sẽ phát hiện, cho nên người tìm đến chúng ta. Ta chỉ là kỳ quái, bọn họ đều mang theo mặt nạ da người, người làm sao phát hiện bọn họ."

Thạch Chi Hiên cười cười nói: "Ta tại sao phải nói cho người biết nhỉ?"

Lý Vân Phi nhún vai, nói: "Người đã không ngờ nói cho ta, vậy cho dù đi! Dù sao ta cũng không muốn biết!"

"Hừ, nói cho người biết cũng không có cái gì?" Thạch Chi Hiên không nhịn được nói ra: "Ta ban đầu không nhìn tới bọn họ không có làm sao để ý! Thực là, ta phát giác hai người kia nội lực cùng nội lực của người rất giống! Phải biết rằng, chúng ta thực là đã giao thủ. Trong bọn họ lực cùng người có cùng nguồn gốc, ta dĩ nhiên tò mò rồi, ban đầu, ta cũng vậy không có để ý, không nghĩ tới bọn họ ở trên đường lúc, bọn họ thế nhưng xưng ư đối phương "Tiểu Lăng", "Tiểu Trọng". Ta dĩ nhiên cũng biết bọn họ là ai rồi. Ai có thể đem mặt nạ da người làm như vậy thực, ngay cả ta đều phân biệt không ra, trên giang hồ chỉ có một người, đó chính là Lỗ Diệu tử, ta liền đi theo phía sau của bọn họ tìm được các người!"

Lý Vân Phi cau mày nói: "Lỗ Diệu tử? Người tìm Lỗ Diệu tử làm gì?"

"Người sẽ không quên chúng ta trước trận chiến ấy đi." Thạch Chi Hiên cười nói: "Lúc ấy, có lời đồn đãi, « Trường Sanh Quyết » trong có Dương Công Bảo Khố của vào tin tức, ta tìm không được Lỗ Diệu tử, cho nên, đem mở ra Dương Công Bảo Khố bí mật ký thác vào « Trường Sanh Quyết » bên trong, như vậy, ta mới tự mình tìm người, muốn cướp « Trường Sanh Quyết »! Nhưng, nương người chạy. Lần này, ta thế nhưng phát hiện Lỗ Diệu tử đồ, người nói ta có thể hay không tìm người nhỉ? Đem "Tà Đế Xá Lợi" cho ta, ta cho các người đi, Dương Công Bảo Khố trong tất cả bảo bối ta toàn bộ dùng. Toàn bộ cho người."

Lý Vân Phi hừ một tiếng, cười nói: "Người chính là tìm được ta kia thì thế nào? Trước kia ta còn sợ người ba phần, hiện tại đi! Ta và người cũng tự tại sản sản như nhau trong đó, người đánh không thắng ta, ta cũng không sợ người. Người muốn là muốn này "Tà Đế Xá Lợi", vậy người tới đoạt a!"

Thạch Chi Hiên cười lạnh nói: "Là (vâng, đúng) sao? Ta cũng nghe nói ngươi từng là cùng Ninh Đạo Kỳ đối diện một chiêu, hai người đều ăn chút ít thiệt thòi. Ninh Đạo Kỳ còn từng là nói qua, hần bất không được ngươi, ta cũng không tin, ngươi hội biến thành mạnh như vậy." Đây là dĩ nhiên, lấy Thạch Chi Hiên thiên tư, hần vẫn là tại ba mươi sau này mới được danh, hần đương nhiên không phục Lý Vân Phi còn nhỏ tuổi tự thành cứ như vậy lớn danh khí.

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Vậy ngươi tự thử xem!" Là ta, thân hình vừa chuyển, tự xuất hiện tại Thạch Chi Hiên trước mặt. Một trao trao hướng Thạch Chi Hiên, Thạch Chi Hiên một quyền đánh vào Lý Vân Phi trên tay, hai người thân thể đồng thời chấn động, sau lùi một bước, sau đó, Lý Vân Phi tiến lên một bước lại một chiêu đánh hướng Thạch Chi Hiên, Thạch Chi Hiên không chút hoang mang, tay một triển, tự đem Lý Vân Phi bàn tay đè, Lý Vân Phi một cái tay khác đánh hướng Thạch Chi Hiên, Thạch Chi Hiên vội vàng chặn lại Lý Vân Phi đánh tới bàn tay.

Một tiếng vang thật lớn từ hai người bàn tay tương giao chỗ vang lên. Hai người cũng bị đối phương cường hần nội lực đánh lui bốn năm bước, sau đó, hai người cẩn thận nhìn đối phương, Lý Vân Phi cười một tiếng dài, giắt bên hông bảo kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ.

Lý Vân Phi cẩn thận nhìn Lý Vân Phi, Lý Vân Phi thành danh chính là của hần kiếm thuật, làm Lý Vân Phi kiếm vừa ra sao, khí thế lập tức tự không giống nhau rồi. Thạch Chi Hiên trong tay không ngừng vận khởi một loại không hiểu nội kinh. Thoạt nhìn áp a áp ứng, không ngừng tản mát ra một loại khí thế cường đại.

Lý Vân Phi thân hình không ngừng biến hóa, trong tay kiếm tự thật giống cuồng phong bạo vũ loại phóng mạnh về Thạch Chi Hiên, mà Thạch Chi Hiên bàn tay không ngừng cùng Lý Vân Phi trong tay kiếm đụng vào nhau, lớn như vậy độ mạnh yếu đụng nhau thậm chí ngay cả thanh âm cũng không có phát ra tới. Lý Vân Phi trong tay kiếm thế nhưng không thể đánh bại Thạch Chi Hiên bàn tay. Giống như đụng vào một mảnh Nhu Nhiên nhưng lại vô cùng kiên cố vật thể bên trên. Liên tiếp ngay cả trên thân kiếm bổ sung thêm nội kinh bởi vì thật giống như bị Thạch Chi Hiên hấp thu.

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết đây chính là Thạch Chi Hiên « bắt từ ấn pháp », loại này võ công có thể đem địch nhân nội kinh chuyển hóa trở thành đụng nhau nội kinh, là chúng tương đối đáng sợ võ công của. Bất quá Thạch Chi Hiên cũng chỉ có thể không gây phòng ngự, hần căn bản tự không thể đánh phá Lý Vân Phi kiếm vòng.

Thạch Chi Hiên một chút cũng không vội, lấy kinh nghiệm của hần dĩ nhiên có thể nhìn ra, Lý Vân Phi tiếp tục như vậy, thể lực là không thể nào ủng hộ ở, phải biết rằng, thời gian dài như vậy không ngừng đùa bốn kiếm. Cánh tay rất nhanh sẽ đau nhức, cho dù Lý Vân Phi đã là Tông Sư cấp cao thủ, nhưng hần còn là phạm nhân, chỉ cần là phạm nhân tự nhất định sẽ mệt mỏi. Hướng hần nhanh chóng như vậy huy kiếm dĩ nhiên so sánh Thạch Chi Hiên dĩ dật dãi lao muốn một mỏi nhiều.

Lý Vân Phi cũng biết loại này tình huống, nhưng hần vì dụ dỗ Thạch Chi Hiên, cũng chỉ có thể như vậy, hai người kịch liệt giao thủ trước, chậm rãi Lý Vân Phi chứa hơi một bộ dạng, trong tay múa kiếm tốc độ chậm rãi chậm lại.

Thạch Chi Hiên cười lạnh một tiếng, một chiêu mở ra Lý Vân Phi kiếm, sau đó, bàn tay liền hướng Lý Vân Phi trên mình đánh, một chiêu hung hăng đánh về phía Lý Vân Phi bộ ngực, Lý Vân Phi thân hình biến đổi, tại Thạch Chi Hiên cười lạnh bên trong, một chiêu này tự đánh vào Lý Vân Phi bả vai. Thực là, Lý Vân Phi không có giống Thạch Chi Hiên tưởng tượng như vậy, toàn bộ người bị đánh bay, ngược lại khóe miệng lộ ra một chút ý cười, trong tay kiếm tự tựa như tia chớp đâm về Thạch Chi Hiên bộ ngực, Thạch Chi Hiên quả nhiên không hổ là tuyệt đỉnh cao thủ, dưới tình huống như vậy lại vẫn có thể tránh né, bất quá, này nhanh như thêm điện loại kiếm vẫn là hung hăng đâm xuyên qua Thạch Chi Hiên cánh tay.

Này lúc, hệ thống truyền đến tin tức: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 5: đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên, nhiệm vụ phần thưởng: « bắt từ ấn pháp », nhiệm vụ vì tích phân: 300000.

Lý Vân Phi cười lạnh nhìn bị tự mình một kiếm đâm thủng cánh tay Thạch Chi Hiên, hiện tại Thạch Chi Hiên một cái cánh tay không thể dùng, làm sao cũng không có thể đánh thắng tự mình rồi. Mà Thạch Chi Hiên mang theo bất khả tư nghị biểu tình nhìn hướng Lý Vân Phi, hần căn bản tự không ngờ rằng tự mình mới vừa một chiêu kia thế nhưng không có dùng.

Có thể thu giấu huynh đệ cấp cái sư tâm đi, cảm ơn mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146:: thời buổi rối loạn

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 146:: thời buổi rối loạn

Thạch Chi Hiên che cánh tay bất khả tư nghị nhìn Lý Vân Phi, hần căn bản cũng không tin Lý Vân Phi bị tự mình một chiêu đánh trên vai thế nhưng không có chuyện gì. Phải biết rằng, cho dù là Ninh Đạo Kỳ chi lưu, cũng không dám đề cho hần một chiêu đánh vào người. Mà Lý Vân Phi bị hần một chiêu trùng điệp đánh trúng, thế nhưng không có chuyện gì! Mà Lý Vân Phi tự là bắt được hần đánh trúng tự mình sau, trong nháy mắt đó hưng phấn

lúc, một kiếm đâm trúng. Bằng không, Lý Vân Phi coi như là sẽ không thua, cũng không có thể thắng hẳn, phải biết rằng, hai cái tuyệt đỉnh cao thủ quyết đấu, thật mở ra. Nào có dễ dàng như vậy thắng.

Thạch Chi Hiên không nhịn được vấn đạo: "Cái này không thể nào, ta biết ngươi nội lực cực cao, thực là, không người nào có thể bị ta một chiêu đánh trúng không có việc gì, tựa là được xưng Trung Nguyên thứ Trường Số 1 tay Ninh Đạo Kỳ cũng không có thể chịu được ta một chiêu mà bình yên vô sự. Ngươi thể nhưng không có chuyện gì."

Lý Vân Phi lắc đầu, một ngụm huyết phun ra ngoài, nói: "Không, ta bị thương, chẳng qua là không nặng lắm mà thôi. Công lực của ngươi xác thực cường hãn, nếu ta không có hộ thể thần công, chỉ sợ cũng thật bị ngươi một chiêu đánh cho thành trọng thương, "Tà vương"! Chẳng lẽ, ngươi cho là chỉ có ngươi có « bất tử ẩn pháp » loại này hộ thể thần công? Ta cũng đã biết, mặc dù so ra kém ngươi « bất tử ẩn pháp » cường hãn, còn có thể đem đánh hướng nội lực của mình hút cho mình dùng, nhưng, ta di hoa tiếp mộc cũng có thể đem ngươi đánh hướng nội lực của ta đại đa số đều cấp dồi đi! Mà còn dư lại những thứ kia nội kinh cũng chỉ có thể làm tổn thương ta nhất điểm. Không thể đem ta trọng thương! Mà ngươi cho rằng đánh trúng ta là có thể đem ta trọng thương, ngươi tự nhiên liền buông lỏng rồi, như vậy ta mới có thể thương tổn đến ngươi!"

Thạch Chi Hiên bừng tỉnh đại ngộ, nói: "Xem ra, ta thật coi thường ngươi, ta ban đầu cho rằng ngươi còn trẻ như vậy, bình thường biểu hiện giống như là cái khinh cuồng người. Không nghĩ tới, ngươi lại đem ta đều cấp thiết kế!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Ngươi cũng quá xem thường ta, bằng không ta cũng vậy đánh không thắng ngươi sao. Tốt lắm, ngươi đi đi!"

"Ngươi thả ta đi?" Thạch Chi Hiên bất khả tư nghị nhìn Lý Vân Phi, nói: "Ngươi thể nhưng thả ta đi, ngươi sẽ không sợ ta khôi phục sẽ tìm làm phiền ngươi sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đừng giả bộ rồi, ta đâm bị thương cánh tay của ngươi, lại không đâm bị thương chân của ngươi, bằng khinh công của ngươi, ngươi nếu là muốn chạy, ta làm sao cũng không có thể đuổi kịp ngươi. Còn không bằng hiện tại tự thả ngươi đi. Như vậy còn bán cá nhân ngươi tình đây!"

Thạch Chi Hiên lắc đầu, nói: "Ngươi nói rất đúng, ta nếu là muốn đi, ai cũng ngăn không được ta, ngươi bằng cái gì nói ta thiếu cá nhân ngươi tình! Ta cũng không phải là đi không được. Nếu là truyền tới trên giang hồ, kia người trên giang hồ không đúng sẽ nói ta Thạch Chi Hiên liên tiếp ngay cả chạy đều chạy không được, còn phải ngươi thả ta đi! Hừ, ngươi nhân tình này không cần bán!" Vừa dứt lời, Thạch Chi Hiên người tựa lóe ra hơn mười thước. Sau đó, chỉ chớp mắt tựa tan biến tại Lý Vân Phi trước mắt!

Khấu Trọng đi tới, buồn bực nói: "Su phụ, ngươi làm sao không đi truy đuổi a! Thật vất vả đánh thắng hẳn. Đợi(các loại) nếu là hẳn hảo lên tới, ngài muốn nghĩ lần nữa đánh thắng hẳn, kia nhưng tựa quá khó khăn!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ngươi nói không sai! Ta lần sau nếu muốn đánh bại hẳn, cũng sẽ không đơn giản như vậy, thực là, bằng khinh công của ta căn bản tựa đuổi không kịp hẳn. Hẳn Huyền Ma thân pháp rất nhanh. Nếu đuổi không kịp, vậy ta còn truy đuổi hẳn làm gì? Nếu là, đem hẳn ép cùng ta đồng quy vu tận, ta đây không phải xui xẻo!"

Khấu Trọng cau mày, nói: "Vậy sau này Thạch Chi Hiên nếu là tìm chúng ta phiền toái vậy phải làm thế nào? Chúng ta cũng không phải là đối thủ của hẳn?"

"Hẳn sẽ không." Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Nếu là hẳn truy đuổi giết lời của các ngươi, ta đây tựa đuổi theo giết hai tên đồ đệ của hẳn! Vội lại, lấy Thạch Chi Hiên thân phận, lấy niềm kiêu ngạo của hẳn, hẳn là sẽ không giết các ngươi."

Từ Từ Lăng chen miệng nói: "Kia phải đợi thương thế của hẳn tốt lắm. Hẳn lại tới tìm ngươi báo thù, vậy phải làm thế nào?"

Lý Vân Phi cười dài nói: "Ta hiện tại tựa đánh thắng hẳn, mặc dù có chút mưu lợi, nhưng ta xác thực đánh thắng hẳn, chờ hẳn thương thế tốt lên rồi, có lẽ ta liền đem "Tà Đế Xá Lợi" trong chân nguyên cấp hút đi ra. Khi đó, hẳn tựa càng thêm không là đối thủ của ta! Đi thôi! Mới vừa đánh nhau kịch liệt như vậy, nơi này chu vi nguyên khí ba động quá lớn. Chờ một lát, nhất định sẽ có người tới xem một chút ! Chúng ta đi thôi!"

Lý Vân Phi ngồi lên xe ngựa, tứ đại gác cướp bên trong Mao Tảo cùng Hường Bá Thiên làm phu xe. Lý Vân Phi, Lỗ Diệu tử, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng ngồi cùng một chỗ. Mà Tào Ứng Long, phòng thấy đỉnh cùng Bạt Phong Hàn ngồi cùng một chỗ.

Lý Vân Phi nhắm mắt dưỡng thương, không biết qua không biết có nhiều lâu, Lý Vân Phi tổn thương toàn bộ tốt lắm, sau đó, Lý Vân Phi chậm rãi mở mắt, xe ngựa còn ở trên đường bay nhanh trước.

Lý Vân Phi thở ra một ngụm trọc khí, nói: "Chúng ta đã đến nơi nào?"

Lỗ Diệu tử cười nói: "Ngươi vừa mới một cái vận công hồi lâu đã trôi qua rồi, chúng ta bây giờ là hướng Trường An bên kia đi."

Lý Vân Phi chau mày đầu, nghi ngờ nói: "Hướng Trường An đi? Phi Mã mục trường thật giống như không tại Trường An bên kia, chúng ta làm sao đường vòng đi a!"

Lỗ Diệu tử thở dài, nói: "Chúng ta ở trên đường nhận được tin tức, "Tà vương" Thạch Chi Hiên đã đem ngươi nhận được "Tà Đế Xá Lợi" sự tình thông báo giang hồ, hiện tại vô luận là ma đạo vẫn là chánh đạo đều muốn tìm ngươi."

"Ma đạo tìm ta cũng thì thôi. Bọn họ muốn cướp đoạt "Tà Đế Xá Lợi" " Lý Vân Phi vấn đạo: "Chánh đạo người tìm ta làm cái gì? Cho bọn hẳn cũng không dùng!"

Lỗ Diệu tử cười nói: "Ngươi phải biết rằng hiện tại danh tiếng của ngươi, võ công đã không kém gì Ninh Đạo Kỳ, hiện tại ngươi nhận được rồi 'Tà Đế Xá Lợi', nếu như, ngươi đem 'Tà Đế Xá Lợi' bên trong chân nguyên hấp thu đi ra ngoài, kia võ công của ngươi lập tức vượt qua Ninh Đạo Kỳ, trở thành Trung Nguyên giang hồ tối cường giả."

"Kia có thể nào? Mặc dù ta là Trung Nguyên giang hồ tối cường giả, quan bọn họ chuyện gì?" Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Bọn họ lại không biết ta là Tà Cực Tông Tông chủ. Bọn họ quân ta có phải hay không giang hồ đệ nhất!"

Lỗ Diệu tử lắc đầu, nói: "Lời ấy sai rồi. Ngươi phải biết rằng, này giang hồ đệ nhất danh tiếng ai đều mơ tưởng. Với lại, ngươi đối với chánh đạo người cũng không quá tôn kính. Không, là có chút chán, Ninh Đạo Kỳ lúc ấy vẫn cùng Sư Phi Huyền cùng đi bức bách quá ngươi, bọn họ dĩ nhiên sợ, võ công của ngươi đại thành sau, tìm bọn hắn báo thù rồi."

Lý Vân Phi kỳ quái nói: "Làm sao ngươi biết Sư Phi Huyền cùng Ninh Đạo Kỳ đi tìm chuyện của ta?" Lý Vân Phi nhìn một chút Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, nói: "Nhất định là hai người các ngươi tiểu tử thú làm chuyện xấu!"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Cho nên, ngươi tự đổi con đường đi? Để cho bọn họ tìm không được chúng ta đầu mối? Thực là, ngươi muốn đến không có, chúng ta này hai chiếc xe ngựa ở chỗ này, chỉ cần có người tỉ mỉ, tự sẽ phát hiện chúng ta đầu mối."

Lỗ Diệu tử gật đầu, nói: "Ta dĩ nhiên biết rồi, thực là, như vậy bọn họ chung quanh tìm chúng ta, tự không thể tự ở cùng một chỗ. Chỉ cần không phải một đám một đám tới, ta tin tưởng lấy võ công của ngươi nhất định có thể làm xong đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Vậy cũng tốt! Chúng ta từ Trường An đường vòng đến Phi Mã mục trường? Thật là quái quái. Rõ ràng có gần đường còn muốn đường vòng đi. Thật đáng buồn!" Lý Vân Phi hai mắt đột nhiên chợt mở ra, sau đó, nhanh chóng rời xe vén lên, từ xe bên trên chạy như bay mà hạ, xe bên trên còn mang theo Lý Vân Phi lúc gần đi nói "Các ngươi đi trước, ta lập tức đuổi theo."

Xe ngựa không có ngừng hạ, còn tại đều đặn nhanh chóng chạy như bay trước, mà Lý Vân Phi hiện tại đang đứng tại vài cái cối cao đầu đại mã nhân thân trước. Này chút ít người vừa thấy được Lý Vân Phi từ xe bên trên nhảy xuống, đều hù dọa đình chỉ cối ngựa, một đám rụt lại đầu, liên tiếp ngay cả cũng không dám nhìn Lý Vân Phi một cái.

"Các ngươi thật là không muốn sống nữa! Biết rõ ta ở trên xe, các ngươi còn dám đi theo chúng ta phía sau." Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Ta xem các ngươi là không muốn sống nữa!"

Này vài cái đại hán vạm vỡ, dọa đến trắng run run, một bên run run vừa nói: "Chúng ta không đứng cùng thiếu hiệp phía sau. Chúng ta chẳng qua là tại lên đường. Không có bất kỳ ý nghĩ."

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Là (vâng, đúng) sao? Các ngươi cho là ta tin tưởng sao?" Vừa dứt lời, thân hình đã xuất hiện ở này chút ít nhân thân bên, một thanh vận gãy rồi người dẫn đầu cò. Sau đó, nhìn hình như là một cái khác đầu lĩnh người cười lạnh nói: "Nói, các ngươi có bao nhiêu người!" Đó cũng không phải Lý Vân Phi thích giết chóc. Chẳng qua là, Lý Vân Phi rõ ràng từ nơi này chút ít nhân thân bên trên cảm nhận được mãnh liệt mùi máu tươi. Này chút ít người đều là giết người không chớp mắt nhân văn, trong tay mỗi người đều dính đầy máu tanh.

Bọn này đại hán một cái khác người dẫn đầu hù dọa từ lập tức rớt xuống, một bên dập đầu, vừa nói: "Chúng ta chẳng qua là mã tặc mà thôi, chúng ta nhìn thấy các ngươi trên xe ngựa trục xe ấn rất sâu, cho nên, đi theo các ngươi phía sau muốn nhân cơ hội đoạt là các ngươi. Chúng ta biết sai rồi. Đại hiệp tha mạng a! Đại hiệp tha mạng a!" Bọn này đại hán nhìn thấy bọn họ đầu lĩnh quỳ xuống. Cũng đều vội vàng xuống ngựa, một bên dập đầu một bên hô tha mạng.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147:: cản đường

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 147:: cản đường

Lý Vân Phi nhìn quỳ đầy đất mã tặc, cùng vốn là không có quân này chút ít người cầu khẩn. Một chương một cái đêm này chút ít mã tặc đều cấp đánh chết. Nhìn trên mặt đất này chút ít mã tặc bạo phát một chút bao vây, Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả nhét cũng không nhét. Loại này cấp bậc tiểu lâu la càn bản cũng sẽ không bạo thứ gì. Tốt nhất cũng bắt quá bạo ít bạc. Hiện tại Lý Vân Phi thực là người giàu có rồi, tại sao sẽ ở tr chút tiền kia đâu.

Lý Vân Phi vận khởi khinh công hướng tự mình xe ngựa rồi đi địa phương bên ba mà đi. Trong chốc lát đã nhìn thấy xe ngựa bóng dáng, Lý Vân Phi một cái nhảy, tự vững vàng dừng ở còn đang nhanh chóng bên ba trên xe ngựa.

Lý Vân Phi một cái tay vén lên xe bên trên rèm chui đi vào. Lỗ Diệu từ tò mò hỏi: "Người đi xuống làm gì a? Có người?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Àn, có vài cái đi theo chúng ta phía sau, ta đem bọn họ giết!"

Khấu Trọng hỏi vội: "Là ma đạo người vẫn là chánh đạo người?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Cũng không phải là, vài cái mã tặc mà thôi! Ta liền thuận tay đem bọn họ giết."

Lỗ Diệu từ trầm tư nói: "Người xác định bọn họ là mã tặc, mà không phải đang nói láo? Ngàn vạn không nên bị lừa."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta biết, bọn họ võ công rất kém cỏi, cũng đều cấp hù dọa cho ta quỳ xuống. Phải biết rằng, vô luận là bạch đạo, hắc đạo, không có một người hội không quan tâm mặt mũi, cho người khác quỳ xuống."

Lỗ Diệu từ gật đầu, nói: "Kia cũng không xê xích gì nhiều, bất quá, nếu chẳng qua là mã tặc, vậy người tại sao đem bọn họ đều giết đi? Bọn họ không thể cho chúng ta mang đến uy hiếp a!"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Này chút ít mã tặc bắt nạt kẻ yếu, trên tay dính máu tươi đếm đều đếm không rõ. Những thứ kia bị bọn họ giết người, mưu cầu bọn họ lúc, bọn họ liền bỏ qua những người đó sao? Này chút ít chết thì chết đi! Kỳ thực đều không sao cả! Với lại, vạn nhất này chút ít người tặc là ma đạo hoặc là chánh đạo người đâu. Chẳng qua là tương đối hội diễn hí, hay hoặc là thật sợ chết cũng không nhất định. Giết tặc xong hết mọi chuyện rồi."

Lỗ Diệu từ, Khấu Trọng, Từ Từ Lãng bọn người gật đầu xưng phải. Bọn họ người nào không đứng giết người như ngóe, giết vài cái người xấu mà thôi, không có cái gì kỳ quái.

Thời gian nhanh chóng mà qua, mấy người bọn hắc người đã ở trong xe ngựa qua hai ngày cứ vậy mà làm, đây là Lý Vân Phi lần đầu tiên ở trên xe ngựa quá lâu như vậy. Lấy hắc thân hậu như thể nội công, hiện tại cũng ngồi đích hai chân tê dại, hai mắt vô thần, đầu óc hỗn loạn.

Đột nhiên, xe ngựa mạnh mẽ ngừng lại, sau đó, một trận kịch liệt đụng nhau truyền tới, mấy người vội vàng không kịp chuẩn bị, thân thể bị này đụng nhau làm cho chung quanh đi loạn. Lý Vân Phi thân hình nhất định. Một cái lắc mình, từ trong xe ngựa lướt rồi đi ra ngoài.

Ngoài xe ngựa mặt thậm chí có mấy chục người đứng ở bên ngoài, từng cái đều tính toán bên trên là nhất lưu cao thủ. Toàn bộ đều cầm trong tay binh khí đứng tại trước xe ngựa. Cho nên, xe ngựa ngừng lại.

Đầu lĩnh chính là bốn cái trung niên Nam Nam Nữ Nữ, đứng tại phía trước nhất chính là cái tay cầm độc cước đồng nhân nam nhân. Lý Vân Phi dĩ nhiên biết này cầm lấy độc cước đồng nhân người tặc là Hưởng Vũ Điền đại đồ đệ "Làm điều ngang ngược" Vu Điều Quyện, còn dư lại ba cái nên tặc là "Đế vương cốc" cốc chủ Đinh Cửu Trọng, "Tay không dạy" giáo chủ Chu Lão Thần, "Mị hoặc tông" Tông chủ Kim Hoàn Chân. Bọn họ tặc là Hưởng Vũ Điền bốn cái đồ đệ.

Này Vu Điều Quyện nhìn thấy Lý Vân Phi vừa xuất hiện, lập tức lớn tiếng quát: "Người tên tiểu tử, mau đem đồ đặc của chúng ta còn cho chúng ta."

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Đồ đặc của các người? Các người có thể có đồ vật gì đó ở chỗ này của ta. Không nên ở chỗ này cản đường. Mau cút, nếu không, đừng trách ta động thủ!"

Vu Điều Quyện mặt liền biến sắc, nói: "Chúng ta sư từ Hưởng Vũ Điền lão đầu kia, mà "Tà Đế Xá Lợi" là chúng ta Tà Cực Tông trấn tông chi bảo. Chúng ta vốn không muốn chọc giận người, nhưng người cầm chúng ta trấn tông chi bảo, chúng ta chỉ có từ người nơi đó lấy ra."

Lỗ Diệu từ cùng Khấu Trọng, Từ Từ Lãng từ xe ngựa chui ra, đứng ở Lý Vân Phi phía sau, kia Vu Điều Quyện vừa nhìn thấy Lỗ Diệu từ, tức giận xông thẳng đỉnh đầu, nổi giận nói: "Lỗ Diệu từ, người lão bắt từ. Sư phó của ta đem "Tà Đế Xá Lợi" giao cho người bảo đảm, người lại giao cho ngoại nhân! Ta giết người." Nói xong, người mạnh mẽ hướng phía trước vừa xông, trong tay độc cước đồng nhân tặc mạnh mẽ hướng Lỗ Diệu từ ném tới.

Lý Vân Phi thân hình vừa động, tặc xuất hiện tại Vu Điều Quyện trước người, theo tay vung lên, một chưởng tặc đánh vào Vu Điều Quyện trên mình. Vu Điều Quyện giống như là như điều đứt dây đồng dạng bay rồi trở về, trùng điệp ngã xuống đất!

Hệ thống thanh âm truyền đến: chúc mừng đánh số 2112, hoàn thành nhiệm vụ 14: đánh bại: "Làm điều ngang ngược" Vu Điều Quyện, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vì tích phân: 50000.

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo cười lạnh nói: "Các người cái gì ý tứ, làm mặt của ta đánh người của ta, chẳng lẽ người cho ta không tồn tại? Thạch Chi Hiên tại sao ở trên giang hồ lời đồn đãi, ta cầm đi "Tà Đế Xá Lợi", các người không biết tại sao? Hắc cũng là người trong ma đạo, hắc cũng muốn cầm đến "Tà Đế Xá Lợi", nhưng là các người dùng các người kia ngu xuẩn cùng heo đồng dạng đầu ngẩng lên xem, nếu là hắc có thể từ trong tay của ta cầm đến "Tà Đế Xá Lợi", hắc hội ở trên giang hồ tuyên truyền "Tà Đế Xá Lợi" ở trong tay của ta?"

Vu Điều Quyện nhỏ giọng Huyết, chậm rãi bò dậy, vấn đạo: "Vậy hắc tại sao phải ở trên giang hồ tuyên truyền người cầm đi "Tà Đế Xá Lợi"?"

"Bởi vì, ta đem hắc đã thương." Lý Vân Phi hai mắt vừa trợn, cả giận nói: "Các người sợ Thạch Chi Hiên, chẳng lẽ đem ta cho rằng người chết không được. Lập tức cút cho ta. Nếu không, đừng trách ta không nhìn tại đồng môn mặt mũi bên trên, giết là các người!"

"Đồng môn?" Kim Hoàn Chân mềm mại nói: "Người là nói người cùng chúng ta là đồng môn? Cái gì đồng môn?"

Lỗ Diệu từ hừ lạnh một tiếng, nói: "Nhìn đến Tà Cực Tông đương nhiệm Tông chủ, các người còn không quỳ hạ? Chẳng lẽ các người nghĩ lưng ra tông

môn sao?"

"Cái này không thể nào?" Lý Vân Phi trước mặt một nhóm người này một mảnh xôn xao. Một một cá nhân đều bộ mặt không thể tin được. Phải biết rằng, Tà Cực Tông đã có gần ba mươi năm không có Tông chủ rồi, mà bây giờ lại có người đi ra ngoài, nói mình là Tà Cực Tông đương nhiệm Tông chủ, cho ai cũng không tin!

Đứng tại Kim Hoàn Chân cùng Vu Điều Quyện ở giữa một người đàn ông đi ra, lớn tiếng, nói: "Ngươi bằng cái gì nói mình là Tà Cực Tông Tông chủ? Chúng ta không tin. Phải biết rằng, Tà Cực Tông Tông chủ chỉ có thể ở chúng ta bốn người người ở giữa chọn lựa tới."

Lý Vân Phi đảo đầu lắc tai, vẫn đạo: "Vậy ngươi là ai?"

"Ta là Tà Cực Tông tiền nhiệm Tông chủ Hưởng Vũ Điền hai đồ đệ, Đinh Cửu Trọng, Hưởng Vũ Điền lão nhân kia đã sớm chết rồi. Ngươi bằng cái gì làm Tà Cực Tông Tông chủ?" Kia nam nhân bộ mặt không phục, là lớn.

Lý Vân Phi cũng không tức giận, nói: "Ta nói các ngươi là ngu ngốc, các ngươi thật đúng là ngu ngốc. Hiện tại, ta so sánh các ngươi mạnh. Ta cũng vậy không cần các ngươi đồng ý, ta đã luyện thành Thiên Ma Sách bên trên hơn phân nửa võ công, chỉ cần ta luyện thành Thiên Ma Sách bên trên toàn bộ võ công, ta liền hội ngộ ra « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp », khi đó, ta liền hướng Hưởng Vũ Điền thông thường một loại cường đại, ai có thể phản kháng ta, ai có thể phủ nhận địa vị của ta?"

Đinh Cửu Trọng quát lên: "Ngươi nói như vậy là có ý gì? Ngươi là xem thường chúng ta sao? Muốn nhận được Tà Cực Tông Tông chủ vị, ngươi tất phải đến đồng ý của chúng ta, nếu không ngươi tự muốn nhận được Hưởng Vũ Điền đầu kia đồng ý. Chúng ta không sẽ đồng ý ngươi đảm nhiệm Tà Cực Tông Tông chủ. Hưởng Vũ Điền lão nhân kia đã sớm chết rồi. Ngươi vĩnh viễn cũng không thể trở thành Tà Cực Tông Tông chủ!"

"Là (vâng,đúng) sao?" Lý Vân Phi tay vung lên, nói: "Là (vâng,đúng) sao? Ta căn bản tự không cần các ngươi thừa nhận, bởi vì, ta là Hưởng Vũ Điền tuyên bố kế tiếp đảm nhiệm Tông chủ. Các ngươi căn bản cũng không có bất luận cái gì quyền lợi phủ nhận ta."

Đinh Cửu Trọng quát lên: "Cái này không thể nào, Hưởng Vũ Điền đã sớm chết rồi. Ngươi nói nhảm!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Bằng Hưởng Vũ Điền kỳ tài ngút trời, làm sao sẽ thu các ngươi này vài cái phế vật làm đệ tử? Liên tiếp ngay cả sư phụ mình võ công của đều không rõ ràng lắm, các ngươi còn tại ném người nào? Hưởng Vũ Điền căn bản cũng không có chết. Hắn sớm tự Phá Toái Hư Không trở thành Địa Tiên nhất lưu nhân vật. Các ngươi căn bản tự không xứng với làm đệ tử của hắn từ."

Bốn người sắc mặt đều thay đổi, lẫn nhau nhìn, thật giống như đang hoài nghi này nói chân thật tính. Lý Vân Phi quát lên: "Quý xuống, phục tòng ta, chờ ta ngộ ra « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp », ta có lẽ sẽ cho ngươi nhóm nhất điểm chỗ tốt. Các ngươi nhìn nhìn các ngươi bộ dáng của mình. Thực là một đám đồ bỏ đi! Các ngươi suy nghĩ thật kỹ nhìn, là hay không muốn làm địch nhân của ta?"

Lý Vân Phi biết bốn người này mặc dù bất thành khí, thực là, bọn họ đều là Ma Môn một cái tông phái môn chủ, Tông chủ các loại. Bọn họ nếu như phục tòng sắp xếp của mình, kia khoảng cách Lý Vân Phi thống nhất ma đạo đường lại gần một bước.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148:: bốn Đại hòa thượng

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 148:: bốn Đại hòa thượng

Vu Điều Quyện bốn người này đều bộ mặt không phục bộ dạng, bình khí trong tay đều nắm thật chặt, trên tay gân xanh tuôn ra, này bốn cái gia hỏa nghe thấy Lý Vân Phi kiêu ngạo như vậy lời nói dĩ nhiên tức giận. Thực là bốn người này là gan đều rất nhỏ, bắt nạt kẻ yếu, nhân phẩm thấp kém. Năm đó Hưởng Vũ Điền lừa gạt bọn họ "Tà Đế Xá Lợi" tại Chúc Ngọc Nghiên nơi đó, bọn họ cứng rắn là không dám đi muốn. Mà Lý Vân Phi so sánh Chúc Ngọc Nghiên còn muốn mạnh, này mấy người dĩ nhiên không dám tìm Lý Vân Phi phiền toái, mặc dù Lý Vân Phi vũ nhục bọn họ.

"Như thế nào?" Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Phục tòng ta đi, các ngươi không thiết thời, lấy ta hiện tại võ công của, danh khí, làm cái Tà Cực Tông Tông chủ dư dả, hưởng chi, Lỗ Diệt từ là ta Tà Cực Tông trưởng lão, lấy thân phận của hắn địa vị đều trở thành thủ hạ, nhìn nhìn lại cho ta lái xe hai vị đi, bọn họ là tứ đại giặc cướp hai vị." Lý Vân Phi chỉ chỉ đã xuống xe Tào Ưng Long mấy người nói tiếp: "Nhìn thấy bọn họ không có, tứ đại giặc cướp cũng đều nhập vào ta. Kia Tào Ưng Long vốn là Thạch Chi Hiên người, hiện tại cũng thành người của ta. Như thế nào. Các ngươi có nguyện ý hay không trở thành ta đây thủ hạ."

Vu Điều Quyện khẽ cắn răng, nói: "Chúng ta đều là một cái tông phái chương môn nhân, chúng ta tại sao có thể khuất cư nhân hạ!" "Tà Đế Xá Lợi" ta cũng không cần. Chúng ta đi!" Nói xong, mang theo phía sau mọi người xoay người rời đi.

Lý Vân Phi một cái lắc mình tới rồi bốn người trước người, tay nhấc lên, tự ngăn cản Vụ Điều Quyền mấy người đường đi. quát lạnh nói: "Các ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, các ngươi đem ta cho rằng cái gì! Ngươi đã không ngờ đầu nhập vào ta, ta đây tự cho các ngươi đi tìm chết!" Nói xong hai tay trong nháy mắt xuất thủ, đánh hướng Vụ Điều Quyền cùng Đinh Cửu Trọng.

Vụ Điều Quyền bốn người vốn là cẩn thận nhìn Lý Vân Phi, nhìn thấy Lý Vân Phi trong nháy mắt xuất thủ, bốn người thể nhưng đồng thời xuất thủ, bốn chích bàn tay đồng thời đánh hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi "Di" một tiếng, thân hình biến đổi, trong nháy mắt tránh được bốn người công kích, Lý Vân Phi căn bản cũng không có nghĩ tới đây bốn người phản ứng dĩ nhiên là loại này mau. Ban đầu, trong bốn người này mạnh nhất Vụ Điều Quyền cũng chẳng qua là Ma Môn bát đại cao thủ ở cuối xe. Không nghĩ tới, bốn người này liên thủ thật là có điểm bản lãnh. Không trách được, ban đầu Hưởng Vũ Điện lừa gạt Chúc Ngọc Nghiên "Tà Đế Xá Lợi" tại Vụ Điều Quyền bốn người này trong tay, Chúc Ngọc Nghiên cũng không có đi đoạt. Xem ra Chúc Ngọc Nghiên đối với bốn người này vẫn là nhìn ở trong mắt.

Vụ Điều Quyền mấy người nhìn thấy Lý Vân Phi lắc mình, lập tức tự tấn công rồi tới đây, binh khí trong tay đồng thời từ bốn bề tấn công hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi bên hông kiếm trong nháy mắt lấy được trên tay, vô kiếm cũng không có nhổ ra, tay khẽ vung, tự đánh hướng bốn người này, kiếm trong nháy mắt hóa thành bốn đạo, đồng thời đánh trúng đánh về phía chính mình bốn chuôi binh khí.

Bốn người nhìn thấy binh khí của mình bị mở ra, lại lập tức giơ lên binh khí tiếp tục đánh về phía Lý Vân Phi, mà Lý Vân Phi trong tay kiếm lại so với bọn hắn nhanh hơn nhiều rồi. Tự tại bọn họ giơ lên binh khí lúc, Lý Vân Phi kiếm đã đồng thời đánh trúng bốn người cầm lấy binh khí tay.

Bốn người binh khí lên tiếng mà rơi, Lý Vân Phi kiếm lần nữa huy động, trong nháy mắt đánh trúng bốn người bộ ngực, đồng thời đem bốn người đánh ngã xuống đất. Trong tay kiếm chỉ trước Vụ Điều Quyền mấy người, ánh mắt vừa trợn, quát lên: "Xem ra, các ngươi là muốn chết a! Hào, ta liền thỏa mãn các ngươi!" Nói xong, tay run lên, kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, mà bảo kiếm thẳng tắp đâm về Vụ Điều Quyền cổ họng.

Vụ Điều Quyền hai tay nhất cử, nói: "Ta nguyện ý làm thủ hạ của ngươi, thụ ngươi khu sừ, xin ngài đừng có giết ta!"

Lý Vân Phi gạt đầu, nhìn còn dư lại ba vị, nói: "Các ngươi nhĩ? Là muốn chết, vẫn là muốn trở thành người của ta?"

Ba vị này vốn chính là người sợ chết, bây giờ nhìn đến Đại sư huynh của mình đều bắt đầu đầu hàng, dĩ nhiên đều cúi đầu cúi đầu. Giờ tay lên đầu hàng.

Lý Vân Phi lúc này mới thỏa mãn gạt đầu, nói: "Bắt đầu từ hôm nay, tông phái của các ngươi tự nhập vào Tà Cực Tông, nhưng, các ngươi vẫn là quản lý các ngươi trước tông phái, ta sẽ không nhận lấy quyền lợi của các ngươi. Nhưng, các ngươi tốt nhất nhớ kỹ, người phản bội ta, ta sẽ đích thân giết chết hắn, nếu như, biểu hiện của các ngươi để cho ta thỏa mãn! Ta có lẽ sẽ đem Thiên Ma Sách bên trên võ công của truyền thụ cho các ngươi, cũng tình được các ngươi ném chúng ta Tà Cực Tông mất."

Bốn người đồng thời quỳ xuống, nói: "Bọn ta không dám phản bội Tông chủ, thỉnh Tông chủ yên tâm, bọn ta tất sẽ trở thành là(vì) Tông chủ tâm phúc. Cẩn tuân Tông chủ chi mệnh!"

Lý Vân Phi thỏa mãn gạt đầu, nói: "Này tốt nhất, các ngươi nên biết, bằng võ công của ta, sợ rằng cái này trên giang hồ, vô luận ai cũng giết không được ta, các ngươi tốt nhất đừng tại tìm những người khác tới phiền ta, ta sẽ không khiến người ta cơ hội thứ hai."

Bốn người khúm núm gạt đầu xưng là, Lý Vân Phi cười nói: "Các ngươi nếu là thật trung thành, ta cũng vậy hội ghi ở trong lòng, chỗ tốt ta tự nhiên sẽ cho ngươi nhóm. Tốt lắm, chính các ngươi đi trước đi. Nhớ kỹ, các ngươi trực tiếp đi Phi Mã mục trường chờ ta. Các ngươi cỡi ngựa mau, trước đi đâu. Tại kia phụ cận đợi(các loại) xe ngựa của chúng ta. Đi thôi!"

Lý Vân Phi nhìn đám người kia cỡi ngựa chạy như bay mà đi, khoe miệng nụ cười càng lúc càng lớn. Lại bốn người đầu nhập vào tự mình rồi, vẫn là bốn cái tông phái Tông chủ các loại nhân vật, hiện tại cách mình hoàn thành cái kia đại hình nhiệm vụ càng ngày càng gần rồi.

Lý Vân Phi xoay người ngồi vào trên xe ngựa, Hưởng Bá Thiên vừa định lái xe, Lý Vân Phi tự ngăn trở bọn họ, nói: "Chờ một lát đi! Lập tức sẽ có người đi ra ngoài." Sau đó, Lý Vân Phi dùng một loại thật to thanh âm, nói: "Giấu ở nơi đó mấy vị. Đều ra đi! Các ngươi thật giống như tới rồi thật lâu! Làm sao không ra."

Một nhóm người từ nơi không xa phía sau cây hiện ra thân hình, đám người kia, Lý Vân Phi chỉ nhận biết một cái, đương nhiên là Sư Phi Huyền rồi. Trừ ra Sư Phi Huyền tại "Đa tình công tử" Hầu Hi Bạch cũng đi theo Sư Phi Huyền bên cạnh. Còn dư lại đúng là một chút Lý Vân Phi không có gặp quá nhân vật. Nhưng, trong đó có bốn cái mặc tăng y tăng nhân đứng tại Sư Phi Huyền phía sau.

Lý Vân Phi nhìn Sư Phi Huyền, sắc mặt không thay đổi, cau mày, nói: "Lại là các ngươi, lần này các ngươi tới là tại sao? Chẳng lẽ, này "Tà Đế Xá Lợi" cũng là của các ngươi?"

Sư Phi Huyền nhìn về mặt không nhìn được Lý Vân Phi, sắc mặt của nàng cũng có chút khó coi, nói: "Ta cũng không muốn tới, chẳng qua là, biết ngươi lấy được "Tà Đế Xá Lợi", cho nên muốn mời ngươi giao ra đây!"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Ban đầu các ngươi Hoà Thị Bích đã mất, các ngươi tìm ta muốn, hảo, Hoà Thị Bích là của các ngươi, các ngươi muốn cũng tự muốn, ta không có cùng các ngươi động thủ, các ngươi tìm phiền phức của ta, ta không có để ở trong lòng. Hiện tại ta được đến rồi ta đồ đặc của mình, "Tà Đế Xá Lợi". Các ngươi lại tới tìm ta muốn, vật kia nhưng không phải là các ngươi. Các ngươi muốn thì cho ngươi nhóm, các ngươi đem ta cho rằng người nào?"

Kia bốn hòa thượng bên trong đứng ra một hòa thượng, vỗ tay nói: "A di đà Phật! Thí chủ thỉnh đem kia tà vật giao ra đây."

Lý Vân Phi hừ lạnh nói: "Ta nếu là không giao ra, các người lại đem ta làm sao bây giờ?"

Kia bốn hòa thượng bên trong một hòa thượng, vỗ tay nói: "A di đà Phật! Thí chủ trước hướng rồi! Thỉnh giao ra "Tà Đê Xá Lợi" nếu không cũng đừng trách lão nạp đội(các loại) thất lễ!"

Lý Vân Phi nhìn một chút Sư Phi Huyền, vẫn đạo: "Đây bốn hòa thượng là ai, khẩu khí thật to a!"

Sư Phi Huyền vừa định cười, nhưng nhìn thấy này bốn hòa thượng, lập tức nghiêm mặt nói: "Đây bốn vị trụ là Thiên đài Đạo Tín đại sư, ba bàn về trí khôn đại sư, Hoa Nghiêm Đế tâm cùng Thiên tông gia tường đại sư, bốn người bọn họ là Phật gia Tứ Tông bốn Đại Thánh tăng! Năm đó Thạch Chi Hiên trụ từng là bị bốn Đại Thánh tăng đuổi giết quá!"

Lý Vân Phi cười cười, gật đầu, nói: "Nga! Ta biết các người bốn cái, các người trụ là kia bốn cái liên thủ lên tới đánh thắng Thạch Chi Hiên bốn người đi! Ta nhớ được, các người thật giống như bốn người cũng không lưu lại Thạch Chi Hiên a! Làm sao, hôm nay còn muốn bốn người cùng đi cùng ta giao thù?"

Gia tường đại sư một vỗ tay nói: "A di đà Phật! Thí chủ kỳ tài ngút trời, còn nhỏ tuổi đã là Tông Sư cấp cao thủ. Mà trước còn đánh thắng "Tà vương" Thạch Chi Hiên, cho nên, chúng ta bốn người không dám cẩn thận. Tự mình đến đây, nhìn thấy người đang thu phục kia Ma Môn mấy người, cho nên không tiện hiện thân. Hiện tại, thí chủ đã xong chuyện, cho nên, bọn ta mới đến đây hiện thân."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Kia ý của các người trụ là liên thủ lên tới, cùng nơi đánh ta một người? Bất quá, người không để lại "Tà vương" Thạch Chi Hiên, chẳng lẽ người là có thể lưu lại ta sao? Đúng rồi." Lý Vân Phi nhất chỉ Hầu Hi Bạch nói: "Đây người làm sao với các người ở chung một chỗ. Ta nhớ được hán hình như là người của Ma môn. Vẫn là Thạch Chi Hiên thân truyền đệ tử! Làm sao sao? Các người ở chung một chỗ hợp tác? Không biết, nếu là Thạch Chi Hiên biết đồ đệ của mình mỗi ngày cùng cái chết của mình đối đầu truyền nhân ở chung một chỗ. Còn vô cùng nghe lời, có thể hay không nóng giận, đem hán quét sạch?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149:: lấy một địch hai

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 149:: lấy một địch hai (mưu cầu sưu tầm)

Hầu Hi Bạch mặt liền biến sắc, hán đương nhiên biết mình sư phụ Thạch Chi Hiên cùng Từ Hàng Tĩnh Trai, bốn Đại Thánh tăng ở giữa ân oán, chẳng qua là hán đúng là rất ưa thích Sư Phi Huyền rồi, khiến cho hán căn bản trụ quên mất sư phụ của mình. Thực là, hiện tại Lý Vân Phi một nói ra, sắc mặt lập tức trụ thay đổi, hán cũng sợ Thạch Chi Hiên tìm hán phiền phức a!

Gia tường hòa còn một vỗ tay nói: "A di đà Phật! Đây trụ không cần Lý công tử quan tâm, chuyện giữa chúng ta tình cùng công tử không liên quan, bọn ta chỉ là muốn công việc quan trọng từ đem "Tà Đê Xá Lợi" giao ra đây!"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Cái này không thể nào, ta đã nói rồi, không có ai có thể từ trong tay của ta cầm đến "Tà Đê Xá Lợi", các người cũng không được, nếu là, một chọi một, ai chết vào tay ai, còn chưa thể biết được! Các người nhiều người, chẳng lẽ ta liền không người?"

Lý Vân Phi vừa dứt lời, phía sau trên xe ngựa người trụ đều xuống tới rồi, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Lỗ Diệu từ, tứ đại gác cướp. Đều đồng loạt đứng tại Lý Vân Phi phía sau. Kia Tào Ứng Long nhìn đứng tại đối diện Hầu Hi Bạch, nói: "Hầu Hi Bạch, như người vậy từ, cùng người trong bạch đạo xen lẫn ở chung một chỗ, người chẳng lẽ sẽ không sợ bị hắc đạo người đuổi giết sao? Người là ta nhìn lớn lên, ta không hi vọng người chết ở chỗ này. Vì nữ nhân, không biết đặc."

Hầu Hi Bạch nhìn thấy Tào Ứng Long thế nhưng cũng tại Lý Vân Phi bên này, khuôn mặt bất khả tư nghị, vội vàng hỏi: "Tào thúc, người tại sao cùng bọn họ ở chung một chỗ ? Sư phó của ta cũng ở nơi đây sao?"

Hầu Hi Bạch dĩ nhiên không biết tứ đại gác cướp đều đầu nhập vào Lý Vân Phi rồi, cho nên, hán bây giờ nhìn thấy từ nhỏ đem mình nuôi lớn Tào Ứng Long, lộ ra vẻ có chút sợ, Tào Ứng Long có thể tính toán bên trên là Thạch Chi Hiên lão nhân bên cạnh, bây giờ nhìn thấy Tào Ứng Long ở chỗ này, Hầu Hi Bạch ý nghĩ đầu tiên trụ là Thạch Chi Hiên ở chỗ này.

Tào Ứng Long lắc đầu, nói: "Không, ta đã đầu nhập vào Tông chủ rồi." Nói hết nhất chỉ Lý Vân Phi nói: "Thạch Chi Hiên bởi vì thể tử của mình chết mà tính cách đại biến, hán căn bản trụ không đem ta cho rằng hán thủ hạ, chẳng qua là đem ta cho rằng hán người hầu mà thôi, thực là, ta cũng là người, ta cũng cần người khác tôn trọng, Tông chủ đối với chúng ta đối xử bình đẳng, không có chút nào xem thường ta. Trước một thời gian ngắn, Thạch Chi Hiên

vu ta mật báo, nhưng, Tông chủ cũng không có tin tưởng hẳn, ngược lại tin tưởng ta, ta dĩ nhiên cùng theo Tông chủ rồi. Tông chủ cái này số tuổi tự đánh thắng Thạch Chi Hiên, nếu là tới rồi Thạch Chi Hiên loại này tuổi sẽ mạnh thành cái tình trạng gì. Ngươi nói ta tiếp theo Tông chủ có phải hay không so sánh tiếp theo Thạch Chi Hiên muốn tốt hơn nhiều a."

Hầu Hi Bạch mặt liền biến sắc, cả giận nói: "Tào thúc, ngươi thế nhưng phản bội sư phụ? Ngươi tại sao có thể như vậy đâu rồi, sư phụ đối với ngươi cũng coi như không tệ, ngươi này một thân công phu đều là ai dạy ngươi. Ngươi thế nhưng làm ra chuyện như vậy!"

Tào Ứng Long hừ lạnh nói: "Ngươi còn dám nói ta?" Tào ứng với Long Nhất chỉ Hầu Hi Bạch, dùng một loại khinh thường khẩu khí, nói: "Không tệ, Thạch Chi Hiên là dạy ta một chút võ công. Nhưng kia đều là một chút chưa tính là quá mức cao mình võ công của. Mà chính hắn sở trường võ công của, một chút cũng không có dạy ta. Ta mình bây giờ luyện, vẫn là, ta đầu nhập vào lúc trước hắn võ công của. Ngược lại ngươi, ngươi từ nhỏ là Thạch Chi Hiên nuôi lớn. Một thân võ công toàn bộ là Thạch Chi Hiên truyền thụ. Tất cả đều là tuyệt học. Bằng không, ngươi có thể ở trên giảng hồ xen lẫn phong sinh thủy khởi. Danh hiệu so với ta đều cao hơn nhiều. Thạch Chi Hiên đối với ngươi như vậy hào, ngươi đều phản bội hắn. Ta thì tại sao không thể."

Hầu Hi Bạch sắc mặt biến màu đỏ bừng, quát: "Ta không có, ta không có. Ta chưa từng có nghĩ tới phản bội sư phụ. Ta là sư phụ nuôi lớn, sư phụ ở trong mắt ta tựa hường cha của ta đồng dạng. Ta làm sao sẽ phản bội hắn đâu."

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Vậy ngươi làm sao cùng này chút ít tổn thương quá sư phó của ngươi người ở chung một chỗ. Phải biết rằng, kia bốn cái lão hòa thượng thực là đuổi giết sư phó của ngươi không chỉ một lần! Muốn nghĩ chứng minh ngươi không có phản bội sư phó của ngươi. Cũng tốt nói, lập tức tới ngay, giúp chúng ta đối phó này bốn hòa thượng. Như thế nào."

Hầu Hi Bạch khó xử nhìn một chút Sư Phi Huyền, tiếp theo nhìn một chút Lý Vân Phi, cuối cùng, khẽ vung tay áo, nói: "Chuyện của các ngươi ta bất kể. Ta cũng vậy không quản được. Chính các ngươi nhìn làm, ta ai cũng không giúp."

Lý Vân Phi khoe miệng lộ ra vẻ vui mừng, cuối cùng đem Hầu Hi Bạch cấp chuẩn bị hồ đồ, phải biết rằng này bốn hòa thượng võ công đều rất cao, đặc biệt là liên thủ lên tới, kia quả thực là vô địch thiên hạ. Ban đầu Lý Vân Phi nhìn thấy Sư Phi Huyền bên kia người vừa xuất hiện lại bắt đầu coi là rồi. Bạt Phong Hàn miễn cưỡng có thể kể địch ở Sư Phi Huyền, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, tứ đại giặc cướp liên thủ lên tới nhưng hòng duy trì ở hai hòa thượng. Thực là còn dư lại Hoà Thị Bích cùng hai hòa thượng.

Lý Vân Phi tự tin có thể đánh thắng một cái, thực là hai cái liên thủ lên tới, kia cũng chỉ có thể miễn cưỡng ủng hộ ở. Nếu là lại thêm nữa Hầu Hi Bạch, ba người kia liên thủ lên tới, kia Lý Vân Phi nhưng tự không có cách nào rồi. Phải biết rằng, này bốn hòa thượng đều là khoảng không kia cái cấp bậc nhân vật, chỉ thiếu chút nữa là có thể trở thành Tông Sư. Cộng thêm này bốn hòa thượng lại cũng không muốn mặt, vừa động thủ tự bốn cái cùng tiến lên. Quả thực tự là vô lại. Ai cảm bọn họ cũng không có cách nào.

Lý Vân Phi hai mắt vừa tròn, truyền âm nói: "Bạt Phong Hàn, ngươi ngăn trở Sư Phi Huyền. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, còn có Hường Bá Thiên, các ngươi ngăn trở một hòa thượng. Những người còn lại ngăn trở một hòa thượng. Ta đối phó hai cái."

Lỗ Diệu từ kỳ quái nói: "Ta đây đâu rồi, trên người của ta nội thương đã bị ngươi trị lành, hiện tại nội lực cũng khôi phục không ít, cũng có thể giúp ngươi điểm bận rộn a!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tiền bối, công lực của ngươi còn không có hảo xong, chỉ cần ngươi chú ý Hầu Hi Bạch đồng hướng là được, ta sợ rằng kia Hầu Hi Bạch nếu là tại ta cùng kia hai hòa thượng động thủ lúc, đánh lên ta. Ta đây tự thăm!"

Lỗ Diệu từ mình bạch gật đầu, Lý Vân Phi hét lớn một tiếng, nói: "Động thủ!" Nói xong, tự xông về kia bốn hòa thượng bên kia. Trong tay kiếm tự hướng tia chớp loại bao phủ ở này bốn hòa thượng bên trong hai cái.

Sư Phi Huyền nhìn thấy Lý Vân Phi thế nhưng tại đang ở hạ phong lúc động thủ, cảm giác được bất khả tư nghị, tự muốn động thủ, lập tức bị Bạt Phong Hàn ngăn cản. Mà Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng tứ đại giặc cướp cùng nơi ngăn cản muốn tấn công hướng Lý Vân Phi hai người khác hòa thượng.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng liên thủ lên tới, lộ ra vẻ dị thường lợi hại. Tứ đại giặc cướp cũng thường ở chung một chỗ động thủ, liên thủ lên tới cũng là thuần thực vô cùng. Sáu người chống lại hai hòa thượng, mặc dù ở vào hạ phong, thực là, hoàn toàn có thể chống đỡ đi xuống. Này bốn hòa thượng liên thủ lên tới, vô địch thiên hạ, thế nhưng vừa chia tay. Tự hoàn toàn không có cái loại này hết tàn bạo Thạch Chi Hiên bổn sự.

Lý Vân Phi trong tay kiếm giống như là như cuồng phong từ nơi này hai hòa thượng bên cạnh thổi qua. Mà này hai hòa thượng tự thăm, trên tay căn bản cũng không có bất kỳ vũ khí nào. Chỉ có dựa vào trước thịt của mình chưởng. Nhưng là bọn hắn lại không có Thạch Chi Hiên cái loại này có thể hút lấy đối thủ nội khí, kiếm khí bản lãnh. Cho nên, chỉ có thể dựa vào trước cường đại nội lực ngăn trở Lý Vân Phi kiếm khí.

Lý Vân Phi kiếm càng lúc càng nhanh, mỗi một kiếm đều không rời đi này hai hòa thượng yếu hại. Này hai hòa thượng phát hiện cùng Lý Vân Phi đánh nhau thật sự là quá biệt khuất rồi. Mỗi khi bọn hắn phát hiện mình muốn đánh đến Lý Vân Phi lúc, Lý Vân Phi trong tay kiếm tự muốn đâm tới chỗ yếu hại của bọn hắn. Làm hại bọn họ lập tức trở về chiêu đến ngăn trở Lý Vân Phi kiếm. Mỗi một lần đều như vậy, này hai hòa thượng sắc mặt càng ngày càng khó coi rồi. Phải biết rằng bọn họ cũng là thành danh đã lâu nhân vật, bây giờ lại bị một cái tiểu bối ép thành như vậy. Chủ yếu nhất chính là, bọn họ vẫn là hai người liên thủ.

Trái lại Lý Vân Phi, hắn căn bản sẽ không sợ này hai hòa thượng đánh tới đây chưởng lực, phải biết rằng, hắn đi hoa tiếp mộc liên tiếp ngay cả Thạch Chi Hiên chưởng lực cũng có thể tháo rời hơn phân nửa, như thế nào lại sợ này hai hòa thượng đâu. Mà này hai hòa thượng ngược lại sợ tự mình bị Lý Vân Phi kiếm trọng thương.

Mà Sư Phi Huyền bên kia, Bạt Phong Hàn đang cùng Sư Phi Huyền đánh nhau trước, thực là, rõ ràng nhìn ra, Sư Phi Huyền so sánh Bạt Phong Hàn muốn mạnh hơn không ít. Cứ như vậy, Sư Phi Huyền đè ép Bạt Phong Hàn đánh. Khi nàng nhìn thấy Lý Vân Phi trước mặt hai hòa thượng rơi vào hạ

phong, nhiều năm qua đường thành hết thầy vì tông phái, hết thầy vì chính nghĩa, hết thầy vì thiên hạ thói quen lập tức tỵ nôi Sư Phi Huyền hô: "Hầu công tử, giúp đỡ chút. Nếu để cho hắn đem "Tà Đề Xá Lợi" lấy đi sau, chỉ sợ sẽ là sư phó của người cũng không muốn đi. Hắn dù sao cũng là sư phó của người địch nhân!"

Hầu Hi Bạch này người bình thường gặp qua nhiều như vậy mỹ nhân, liên tiếp ngay cả Loan Loan này mà nữ cũng không thể để cho hắn có bất luận cái gì thay đổi, thực là hơi dính đến Sư Phi Huyền, lập tức tỵ nôi biến thành không giống nhau rồi. Thân hình biến đổi, người tỵ hướng địa phương chiến đấu phóng đi, tỵ muốn gia nhập chiến đoàn. Thực là, không đợi hắn gia nhập chiến đoàn, tỵ bị Lỗ Diệu từ cấp cản xuống tới. Người tỵ dừng ở Lỗ Diệu từ cách đó không xa, nhìn chiếm hết thượng phong Lý Vân Phi, tỵ nghĩ lướt qua Lỗ Diệu từ gia nhập chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150:: quét sạch hai cái

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 150:: quét sạch hai cái

Lỗ Diệu từ thân hình không ngừng biến hóa, mỗi một lần biến hóa đều che ở Hầu Hi Bạch trước người. Căn bản tỵ không để cho Hầu Hi Bạch có thể có gia nhập Lý Vân Phi bên kia vòng chiến cơ hội. Vô luận Hầu Hi Bạch làm sao động đều xông không xảy ra Lỗ Diệu từ ngăn cản.

Hầu Hi Bạch sắc mặt biến đổi lớn, phần nộ quát: "Lỗ Diệu từ, ta niệm tình người là tiền bối, còn bị "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên đả thương quá. Ta không ngờ tồn thương người, người chó đẻ không biết phân biệt!" Nói xong, trong tay chiết phiến tỵ tấn công hướng Lỗ Diệu từ.

Lỗ Diệu từ một chương đánh trúng tấn công hướng chính mình Hầu Hi Bạch, Hầu Hi Bạch cây quạt mở ra, chặn lại Lỗ Diệu từ đánh hướng bàn tay của mình. Tay trái tỵ lại là một chương đánh hướng Lỗ Diệu từ, Lỗ Diệu từ cũng không nóng lòng, cũng vươn ra tay trái một chương đánh hướng Hầu Hi Bạch đánh hướng bàn tay của mình.

Hai người bàn tay đụng vào nhau, phát ra một tiếng vang thật lớn, Hầu Hi Bạch cùng Lỗ Diệu từ hai người công lực không kém bao nhiêu, song chương tương giao, hai người trong nháy mắt tách ra, ai cũng không có chiếm được tiện nghi, Hầu Hi Bạch không thể tin được nhìn Lỗ Diệu từ, nói: "Này, cái này không thể nào. Ta nhớ được sư phụ nói qua, người từng là bị "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên đánh cho thành trọng thương, kia Thiên Ma Khí tại bên trong cơ thể người tàn sát bừa bãi, người không thể nào khôi phục."

Lỗ Diệu từ cười nói: "Này nhưng tỵ nhờ có Tông chủ, là hắn đem Chúc Ngọc Nghiên yêu phụ đánh vào trong cơ thể ta Thiên Ma Khí bức bách đi ra ngoài. Bằng không, chỉ sợ ta hiện tại sẽ chết rồi. Ta hiện tại công lực khôi phục hơn phân nửa, người nói người làm sao đánh thắng ta." Nói xong, Lỗ Diệu từ bàn tay tỵ xuất hiện tại Hầu Hi Bạch trước người.

Hầu Hi Bạch cũng là theo chân Thạch Chi Hiên trốn lần rồi thời gian rất lâu nhân vật, này vừa nhìn thấy Lỗ Diệu từ bàn tay đánh hướng tự mình, trong tay chiết phiến trực tiếp tấn công hướng Lỗ Diệu từ, Lỗ Diệu từ xoay tay lại phòng ngự, hai người, giao thủ hơn mười chiêu, bất phân thắng bại. Lỗ Diệu từ thương thế không có hảo, đánh không thắng Hầu Hi Bạch, mà Hầu Hi Bạch cũng căn bản đánh không thắng Lỗ Diệu từ, hai người giằng co không dưới.

Về phần Lý Vân Phi, hiện tại chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, này hai hòa thượng căn bản tỵ chịu không được Lý Vân Phi công kích, kiếm khí không ngừng đánh trúng này hai hòa thượng. Mà hai vị này hòa thượng căn bản tỵ không khả năng tiếp được ở Lý Vân Phi toàn bộ công kích. Chỉ có thể trốn ở Lý Vân Phi đánh về phía chỗ yếu hại của mình, về phần những địa phương khác chỉ có thể trốn chút nào hay chút đó rồi. Tỵ tại Lỗ Diệu từ cùng Hầu Hi Bạch đánh nhau lúc, này hai hòa thượng đã bị Lý Vân Phi đánh toàn thân là tổn thương.

Không biết này hai hòa thượng học là công phu gì thế, thân thể có thể thừa nhận kiếm khí xâm nhập, căn bản cũng không có thụ đến cái gì tổn thương. Coi như là bị thương địa phương cũng căn bản tỵ không chảy máu! Lý Vân Phi nhún mày, như vậy không đúng cái đâu, tự mình mới vừa vẫn cùng Hường Vũ Điền bốn cái đồ đệ đánh quá, mặc dù không có phí bên trên công phu gì thế, nhưng, cũng lãng phí thể lực. Mà bây giờ lại hai cái lão hòa thượng đánh lâu như vậy, Lý Vân Phi cảm giác, mình không thể tỵ tiếp tục như vậy. Như vậy tự mình sớm muộn gì sẽ bị này hai hòa thượng tha(kéo) chết.

Lý Vân Phi hai tay mạnh mẽ dùng sức, trong tay kiếm tốc độ càng lúc càng nhanh, một kiếm kiếm đánh hướng này hai hòa thượng ngực, cổ họng này chút ít yếu hại. Mà này hai hòa thượng chỉ có thể mặt mày, tay không ngừng quơ, ngăn trở Lý Vân Phi kiếm tập.

Đột nhiên, Lý Vân Phi chân đạp bên trong rồi một khối hình tròn tảng đá, thân hình không chú ý bên trong động vừa động, mà hai hòa thượng, trong mắt tinh quang chợt lóe, hai người bàn tay trong nháy mắt đánh trúng Lý Vân Phi, mà này lúc, Lý Vân Phi khóe miệng mang theo một chút ý cười, đây cũng là hắn cố ý, vận khởi di hoa tiếp mộc, đem hai người nội lực lẫn nhau trao đổi, hai người thật giống như đồng thời nhận lấy công kích của đối phương thông thường một loại, thân hình không ngừng chấn động, mà Lý Vân Phi kiếm ngay trong nháy mắt này xẹt qua một hòa thượng cổ họng, mà chính muốn xẹt qua một cái khác hòa thượng lúc, hòa thượng kia tay trong nháy mắt tiếp được rồi Lý Vân Phi kiếm. Mặc dù bị Lý Vân Phi kiếm vết cắt rãnh tay, nhưng, vẫn là bị hắn chặn lại Lý Vân Phi cầm một kích trí mạng.

Lý Vân Phi bên tai lập tức truyền đến hệ thống một đạo tin tức: chúc mừng đánh số 2112 giết chết bốn Đại Thánh tăng Thiên Đài sơn Đạo Tín hòa thượng, đạt được phần thưởng điểm 80000, chúc mừng bị chọn người, người đem trở thành tất cả Phật giáo bên trong người tử địch! Người tại ma đạo bên trong danh vọng tăng mạnh, người thu phục người trong ma đạo trở nên dễ dàng. Thịnh bị chọn người tiếp tục cố gắng!

Về phần trước bị Lý Vân Phi xẹt qua cổ họng hòa thượng, hiện tại chính nằm trên mặt đất, tay nắm thật chắc rồi Lý Vân Phi cắt cổ họng. Không ngừng thở trước. Mà Lý Vân Phi mới vừa đồng thời bị hai hòa thượng đánh trúng, mặc dù dùng di hoa tiếp mộc đem hai người kia nội lực đều cấp dồi đi, nhưng còn sót lại nội lực nhưng cũng đem Lý Vân Phi cấp kích thương rồi.

Lý Vân Phi căn bản tựu bất kể tự mình trên mình tổn thương, trong tay kiếm dựng lên tựu tấn công hướng còn dư lại hòa thượng kia, vì phần thưởng điểm, vì đề cho này chút ít hòa thượng biết sự lợi hại của mình! Lý Vân Phi càng thêm liều mạng tấn công hướng còn dư lại hòa thượng.

Cái loại này hòa thượng nhìn thấy bạn tốt của mình Đạo Tín hòa thượng chết rồi, ánh mắt đỏ lên, cũng bắt đầu cùng Lý Vân Phi liều mạng lên mệnh rồi. Căn bản tựu bất kể sống chết của mình, coi như là nhượng Lý Vân Phi đâm trúng tự mình một kiếm, cũng muốn một chưởng đánh chết Lý Vân Phi. Lý Vân Phi mới vừa bị đâm thương. Mà bây giờ hòa thượng này lại như vậy liều mạng. Cái này Lý Vân Phi cũng chỉ có thể cấp cái này không muốn sống hòa thượng ép không ngừng lui về phía sau. Thực là, Lý Vân Phi công lực vốn là so sánh hòa thượng này mạnh hơn rất nhiều, Lý Vân Phi vốn không muốn cùng này chút ít hòa thượng trở thành tử địch, thế nhưng bốn hòa thượng một chút mặt mũi đều không để cho hắn, căn bản là không đem Lý Vân Phi để vào trong mắt.

Mà Lý Vân Phi cũng biết, vạn nhất này bốn hòa thượng cái gì thời điểm liên thủ lên tìm đến hắn phiền toái. Vậy hắn nhưng tựu thăm. Bây giờ đang ở nơi này bốn người bị tách ra, dĩ nhiên muốn hạ tử thủ. Một đầu rồi, có thể khiến cái này người biết mình không đúng dễ chọc, hai đầu rồi, cũng vì sau này mình tái cùng bọn họ động thủ làm chán đệm.

Lý Vân Phi nhìn thấy trước mắt cái này liều mạng hòa thượng, nhiệt huyết đốt chạy lên não, cũng bắt đầu liều mạng lên mệnh tới rồi. Cũng bắt đầu bất kể hòa thượng này đánh hướng nội lực của mình, mỗi một chưởng đánh tới đây, Lý Vân Phi tựu dùng di hoa tiếp mộc chuyển dời đến trên mặt đất, mỗi một lần công kích cũng làm cho Lý Vân Phi dưới lòng bàn chân thổ địa không ngừng vỡ vụn. Mà Lý Vân Phi mặc dù mỗi lần bị đánh trúng lúc đều bị chút nội thương, nhưng bởi vì phần lớn nội lực cũng bị chuyển dời đi, cho nên Lý Vân Phi bị thương không đúng rất nghiêm trọng.

Mà hòa thượng kia tựu thăm nhiều rồi, hắn mặc dù chặn lại yếu hại, nhưng Lý Vân Phi kiếm đã đem trên người của hắn các nơi đều cấp đâm tiền máu chảy đầm đìa. Hắn căn bản sẽ không có Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiền cái chủng loại kia bản lãnh. Nếu là có, cũng sẽ không bốn người liên thủ đuổi giết Thạch Chi Hiền rồi.

Này lúc, hòa thượng kia chưởng mạnh mẽ đánh hướng Lý Vân Phi ngực yếu hại, mà Lý Vân Phi căn bản một cái kiếm tựu hướng tia chớp loại đâm về hòa thượng kia ngực, hai người đồng thời đánh về phía đối phương yếu hại. Mà Lý Vân Phi rõ ràng nếu so với lão hòa thượng này phải nhanh hơn một chút, thực là, hòa thượng kia căn bản tựu bất kể tấn công hướng tự mình ngực trường kiếm, tay tiếp tục tấn công hướng Lý Vân Phi ngực.

Lý Vân Phi kiếm quả nhiên đâm vào hòa thượng kia ngực, thực là, hòa thượng kia thân hình tiếp tục hướng trước vừa xông, bàn tay mạnh mẽ đánh trúng Lý Vân Phi ngực. Lý Vân Phi bị một chưởng này đánh trúng, mạnh mẽ nhỏ ngum huyết. Thân hình bị một chưởng này đánh không ngừng bay ngược. Trùng điệp ngã xuống đất.

Lý Vân Phi gãy dựa đứng lên, phải biết rằng ngực chính là một người chỗ yếu hại. Nếu là thân thể bên trên những địa phương khác, Lý Vân Phi có thể dùng di hoa tiếp mộc dời đi đánh hướng nội lực của mình. Thực là, đánh hướng chính mình ngực, mặc dù có thể dời đi, nhưng, còn lại nội lực thì có thể làm cho Lý Vân Phi bị đánh thành bị thương nặng.

Lý Vân Phi nhìn nằm trên mặt đất còn chưa chết hòa thượng này, khóe miệng nụ cười càng lúc càng lớn. Cuối cùng cười như điên, đi tới hòa thượng trước mặt, nói: "Các người đem ta trở thành người nào? Các người cho rằng ta là người như thế nào? Ta nếu là Thạch Chi Hiền? Bị người nhóm bốn cái như vậy đuổi giết, ta liền nhân các người tách ra lúc, lần lượt đánh lên. Không giết các người tại sao có thể trút giận! Các người coi là thứ gì. Không giết các người, lòng ta khó an. Các người cái gì thời điểm nếu là cùng đi tìm ta phiền toái. Ta đây chẳng phải là thăm. Bất quá, các người an tâm chết đi! Còn dư lại kia hai vị, ta rất nhanh đã khiến cho bọn họ cùng các người rồi." Nói xong, trong tay kiếm từ hòa thượng này cổ họng xẹt qua. Cái đó và Thượng Vô nại đưa tay. Cuối cùng vô lực té xuống. Chết không thể rồi hãy chết rồi.

Hệ thống lại truyền tới thanh âm: chúc mừng đánh số 2112 giết chết bốn Đại Thánh tăng Thiên tông gia tường hòa còn, đạt được phần thưởng điểm 80000, chúc mừng bị chọn người, người đem trở thành tất cả Phật giáo bên trong người tử địch! Thiên Đài sơn, Thiên tông hòa thượng nhìn thấy người cũng sẽ đối với người tiến hành công kích, người tại ma đạo bên trong danh vọng tăng mạnh, người thu phục người trong ma đạo trở nên dễ dàng. Thịnh bị chọn người tiếp tục cố gắng!

Lý Vân Phi cúi người xuống đem này hai hòa thượng phía dưới bao vây đều cấp nhặt lên, cũng không nhìn một chút tựu thả lên tới. Hai mắt nhìn hướng Sư Phi Huyền, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng bên kia còn dư lại hai hòa thượng, nếu nói trăm thảo trừ căn, như là đã giết rồi hai người bọn họ, vậy liền đem còn dư lại này hai hòa thượng cùng nơi giết chết coi là rồi. Không thể để cho này chút ít hòa thượng chạy trốn, hay không lại là nhất tông đại thủ.

Lý Vân Phi hai mắt bắn ra hàn quang, trong tay kiếm một trận tựu tấn công hướng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cái kia chiến đoàn. Kia còn dư lại hai hòa thượng nhìn thấy mình hai cái huynh đệ chết thảm Lý Vân Phi thủ hạ, lại nhìn Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, tứ đại giặc cướp mấy người. Biết mình làm sao cũng sẽ không là này chút ít người đối thủ. Thân hình chợt lóe, quát: "Sư Phi Huyền, chúng ta đi, chúng ta không là đối thủ của bọn họ. Sau này tái tìm phiền phức của bọn hắn. Nếu không hôm nay, chúng ta đều phải chết ở chỗ này."

Sư Phi Huyền cũng nhìn thấy hai hòa thượng chết thảm, mà Lý Vân Phi thật giống như một chút chuyện cũng không có, biết mình hôm nay không thể nào đánh thắng Lý Vân Phi. Thân hình vừa chuyển tựu nhảy ra chiến đoàn, người liền hướng nơi xa lao đi. Hầu Hi Bạch theo sát sau đó, nửa bước không rời, còn dư lại hai hòa thượng cũng chạy nhanh mà đi.

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn cùng tứ đại giặc cướp nhìn thấy Sư Phi Huyền chạy trốn, theo ở phía sau tựa muốn đuổi theo đi qua, Lý Vân Phi kéo lại Khấu Trọng. Đối với những người khác hô: "Các ngươi không nên rồi. Về đi!"

Khấu Trọng lôi kéo Lý Vân Phi, bộ mặt không phục, nói: "Sư phụ, tại sao không truy đuổi a! Chúng ta có thể đem bọn họ đều lưu lại a. Như vậy sau này bọn họ tựa không thể rồi hãy tới tìm ta nhóm phiền toái. Vạn nhất bọn họ sau này nhân ngươi không tại tới đuổi giết chúng ta, chúng ta làm sao cũng ngăn cản không nổi a!"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Chúng ta coi như là đuổi theo rồi cũng không hữu dụng? Lưu không được bọn họ. Còn không bằng nhân hảo tựa thu."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151:: vui đùa

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 151:: vui đùa

Khấu Trọng cau mày bộ mặt kỳ quái nhìn hướng Lý Vân Phi, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn tất cả đều là bộ mặt kỳ quái. Bọn họ rõ ràng nhìn thấy Lý Vân Phi đem hai hòa thượng giết chết, mà bây giờ lại không trầm thảo trừ căn. Ngược lại phóng nẩy chút ít người đi, này làm sao cũng không đúng Lý Vân Phi tính cách.

Lý Vân Phi hô to một tiếng, nói: "Chư vị còn tại phụ cận ẩn núp các vị huynh đệ, muốn muốn động thủ tựa đi ra cho ta, nếu không, tựa xéo ngay cho ta." Lý Vân Phi rõ ràng cảm giác được chu vi lại rất nhiều đạo mục quang, thẳng tuốt tiềm vào trước tự mình đám người kia cùng Sư Phi Huyền đám người kia. Chỉ sợ bọn họ là muốn đợi(các loại) Lý Vân Phi cùng Sư Phi Huyền lưỡng bại câu thương sau đi ra ngoài đánh Thu Phong.

Bây giờ nhìn thấy Lý Vân Phi mới vừa tại trước mặt bọn họ giết chết rồi bốn Đại Thánh tăng hai vị, trốn tại những người bên cạnh làm sao dám đi ra ngoài cùng Lý Vân Phi giao thủ đấu. Từng đạo bóng người không ngừng biến mất. Không có một hồi chu vi tựa không có bất kỳ hơi thở rồi.

Lý Vân Phi thỏa mãn gật đầu, nói: "Xem ra bọn họ đều đi. Còn muốn chờ ta sau khi bị thương tới chiếm tiện nghi, nào có dễ dàng như vậy."

Từ Từ Lăng thở dài, nói: "Sư phụ, này chút ít người đều đi, kia chúng ta bây giờ đuổi theo Sư Phi Huyền bọn họ a. Phải biết rằng, thả hổ về núi, hậu hoạn vô cùng! Chúng ta không thể cứ như vậy bỏ qua cho bọn họ, thừa dịp chúng ta nhiều người, đem bọn họ đều lưu lại, hiện tại truy đuổi vẫn tới kịp!"

Lý Vân Phi cười khổ lắc đầu, nói: "Không đúng ta không ngờ, là bởi vì là(vì) coi như là đuổi theo đi cũng vô dụng."

"Tại sao?" Khấu Trọng bộ mặt không phục Khí Đạo: "Bằng sư phụ võ công của ngươi cộng thêm chúng ta, đem bọn họ lưu lại không là rất khó a!"

"Bởi vì, ta bị thương!" Lý Vân Phi cười khổ, nhỏ giọng Huyền nói: "Ta bị hòa thượng kia một chưởng đánh trúng ngực. Bị thương không nhẹ, mới vừa ta là giả dạng làm không có chuyện gì bộ dáng. Như vậy mới có thể đã lừa gạt những người đó, các ngươi phải biết rằng, kia bốn hòa thượng võ công của đều rất cao mạnh. Ta có thể giết chết bọn họ, một là bởi vì may mắn, hai là bởi vì bọn họ không biết là bài tẩy của ta. Hôm nay còn dư lại kia hai hòa thượng nhìn thấy là bài tẩy của ta, sau này nếu là còn muốn khoanh khắc hai hòa thượng liên thủ nơi nào sẽ dễ dàng như vậy. Huống chi, ta hiện tại căn bản tựa vận không dậy nổi nội lực. Cho nên, chúng ta tựa không cần phải đi truy đuổi bọn họ."

Lỗ Diệu tử vừa nghe Lý Vân Phi nói tự mình bị thương, lập tức kéo Lý Vân Phi tay tựa đem lên mạch tới, sau một lúc lâu, Lỗ Diệu tử cau mày, nói: "Ngươi làm sao sẽ thụ nặng như vậy tổn thương? Thế nhưng tâm mạch bị hao tổn, không biết cái gì thời điểm mới có thể hảo. Xem ra ngươi phải nuôi một thời gian ngắn thân thể. Gần nhất, đừng vận khởi nội lực, hảo hảo nuôi dưỡng thân thể."

Lý Vân Phi vừa định gật đầu, đột nhiên, thấy hoa mắt, người tựa mất đi tri giác. Cái gì cũng không biết rồi. Cũng không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi đột nhiên mở ra hai mắt nhắm chặt, người mạnh mẽ ngồi dậy, nhìn ngồi ở bên người Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Lỗ Diệu tử, hỏi vợ: "Đây là nơi nào? Ta tại sao lại ở chỗ này?"

Lỗ Diệu tử cười cười, nói: "Chúng ta ở trên xe ngựa, ngươi đã hôn mê một ngày."

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ta làm sao sẽ té xỉu, ta là bị chút nội thương, thực là, tuyệt đối không đến nỗi té xỉu!" Lý Vân Phi sờ sờ bây giờ còn hỗn loạn đầu, cau mày, vận đạo.

Lỗ Diệu tử lắc lắc đầu nói: "Không, ta mới vừa cho ngươi bắt mạch, ngươi thụ nội thương rất nặng. Cộng thêm tâm mạch của ngươi bị đánh trúng sau, ngươi lại vận chuyển nội lực. Đưa đến tự mình thương thế tăng thêm. Ngươi tự mình cũng không có chú ý. Cho nên tựa hôn mê bất tỉnh. Nếu không phải ngươi hộ thể công pháp tinh diệu vô cùng, ngươi sợ rằng đều chết hết. Phải biết rằng, ngươi bị đánh trúng địa phương là ngực a. Nơi đó nhưng là thân người trên hạ thể yếu hại. Ngươi phải chú ý dưỡng tốt thân thể, nếu không hội có di chứng."

Lý Vân Phi cảm giác được chính mình ngực một trận đau nhức, biết mình ngực xác thực chịu trọng thương, cho nên gật đầu, hướng Lỗ Diệu tử nói: "Ta sẽ chú ý. Gần nhất sẽ không vận chuyển nội lực. Như thế nào, này một đường nên không có ai lại đến cản đường rồi ư?"

Lỗ Diệu tử cười nói: "Kia là dĩ nhiên, phải biết rằng người giết tứ đại thần tăng hai vị, bọn họ tại thế hệ trước trong tính toán bên trên là tuyệt đỉnh cao thủ. Kết quả hai người liên thủ còn bị người giết. Nhiều như vậy nhân vật giang hồ trốn ở bên cạnh nhìn đâu. Hiện tại sợ rằng đã truyền khắp giang hồ rồi, lại không có ai biết người bị thương, nào còn có người có lá gan tới cản đường a."

Lý Vân Phi suy yếu gật đầu, nói: "Tìm một chỗ ăn một chút gì. Ta hiện tại rất a! Liên thân từ đều mềm không đứng dậy nổi. Không nghĩ tới ta cũng sẽ có như vậy đối một ngày?"

Lỗ Diệu tử cười nói: "Người bây giờ toàn thân nội lực cũng không thể vận chuyển, trong khoảng thời gian này tựa hướng cái người bình thường đồng dạng, người bình thường đói bụng một ngày, sớm tựa đói chịu không được rồi, người bây giờ là người bình thường, dĩ nhiên đói bụng." Lỗ Diệu tử cầm ra một khối bánh mì loại lớn, nói: "Cho người đâu rồi, đói thì ăn điểm vật này đi!"

Lý Vân Phi nhận lấy bánh mì loại lớn, bắt tay một trận lạnh như băng, Lý Vân Phi cái gì thời điểm ăn xong vật này, hiện tại để cho hắn ăn vật này, Lý Vân Phi cắn răng một cái, nghĩ đến nghĩ tới đây sao đói bụng, cũng tựa nhin xuống, một ngụm hung hăng cắn lên rãnh tay trong bánh mì loại lớn, giống như tái cắn cừu nhân của mình thông thường một loại.

Lý Vân Phi một ngụm cắn lấy bánh mì loại lớn bên trên, đột nhiên "A" một tiếng kêu lên, nhìn một chút trong tay lông tóc không tổn hại bánh mì loại lớn, sau đó, lấy tay lắc lắc có chút đung đưa rằng nanh, quát: "Các người khiến cho ta ăn vật này. Đây là vật gì? Điều này có thể ăn sao? Đây chính là hắc mị kiếp bình khí." Lý Vân Phi cầm lấy bánh mì loại lớn thoáng cái đập ở bên người trên ván gỗ, tầm ván gỗ phát ra một tiếng mảnh liệt khảng nghi, bị này bánh mì loại lớn thoáng cái nện đến lồm.

Lý Vân Phi vươn tay, phát phát tay bên trong bánh mì loại lớn, giận dữ hét: "Các người ăn cho ta nhìn một chút? Này mẹ nó có thể ăn sao? Coi như là không có cái gì ăn cái gì địa phương, các người cũng tìm một chút có thể ăn đồ a!"

Khẩu Trọng nhận lấy Lý Vân Phi trong tay bánh mì loại lớn, nói: "Chúng ta hôm nay tựa là ăn vật này. Điều này có thể ăn." Khẩu Trọng mím môi, một bộ buồn cười lại không dám cười bộ dạng!

Lý Vân Phi một cái tát vỗ vào Khẩu Trọng đầu bên trên, quát lên: "Có thể ăn? Người ăn cho ta nhìn một chút, ta liền xem người làm sao ăn đi! Ăn a."

Khẩu Trọng cầm lấy bánh mì loại lớn, trong tay nội khí một bốc hơi, thoáng cái tựa đem bánh mì loại lớn cấp bốc hơi mềm nhũn, sau đó, thuận thực đem bánh mì loại lớn ăn xong rồi, sau đó, nói: "Chúng ta chính là như vậy ăn. Mùi vị cũng không tệ lắm!"

Lý Vân Phi nộ cười càng ngày càng khó coi, cuối cùng, không nhìn được lại một cái tát nện ở Khẩu Trọng đầu bên trên, nói: "Người là đang nhìn ta chê cười? Người bây giờ cánh cứng cấp rồi? Dám đến trêu chọc ta. Người biết rất rõ ràng ta hiện tại không thể vận khởi nội lực, hảo như vậy khí ta. Có phải hay không muốn tạo phản a?"

Khẩu Trọng sờ sờ đầu nói: "Ta kỳ thực không có ý tứ này! Chẳng qua là, sư phụ người căn bản tựa không nên liều mạng như vậy, kia hai hòa thượng đều ở vào hạ phong, chờ bọn hắn biết đánh không thắng người lúc, sẽ tự mình đi. Như người vậy liều mạng, vạn nhất bị kia hai hòa thượng đắc thủ, kia nhiều không đáng giá!"

Lý Vân Phi từ Khẩu Trọng trong giọng nói, từ Từ Từ Lăng trong ánh mắt cảm nhận được một cỗ nồng đậm quan tâm, không nhìn được thần Khí Đạo: "Người cho rằng ta muốn giết người sao? Kỳ thực, ta không thích giết người cảm giác! Sợ rằng cũng không muốn giết người đi?"

Khẩu Trọng kỳ quái hỏi: "Kia sư phụ người nếu không muốn giết người, vậy tại sao còn liều mạng như vậy nhĩ?"

Lý Vân Phi khinh thường cười cười, nói: "Ta mặc dù là Tông Sư cấp cao thủ, thực là, ta là trẻ tuổi nhất một cái, cho nên, bọn họ căn bản tựa không đem ta để ở trong lòng, cho dù là ta đánh thắng Thạch Chi Hiên, cho dù là ta một người bức lui rồi Ninh Đạo Kỳ, đã thương Không hòa thượng, bọn họ cũng không có đem ta để ở trong lòng. Bọn họ cho là đây là Thạch Chi Hiên bọn họ xem nhẹ ta, cho nên mới bị ta có cơ nhưng ngồi."

"Vậy thì như thế nào?" Từ Từ Lăng vấn đạo: "Chúng ta cũng biết sư phụ võ công của người là được a!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Không, ta chính là muốn lập uy, cái nào đại Tông Sư không có giết chết quá rất nhiều cao thủ. Ta trước xác thực quá cho bọn hắn mặt mũi, khiến cho bọn họ một chút mặt mũi đều không để cho ta, thật giống như ta sợ bọn họ đồng dạng. Ta chính là muốn giết bọn họ, để cho bọn họ biết, tới tìm ta phiền toái hậu quả. Ta trước lần không có giết người lập uy cũng đã làm sai rồi. Dĩ nhiên muốn bổ sung rồi. Lần trước vì Hoà Thị Bích tới tìm ta phiền toái, hiện tại lại vì "Tà Đế Xá Lợi" tới tìm ta phiền toái! Bọn họ cho rằng thiên hạ này ở giữa bảo bối đều là bọn họ nhà ?"

Lý Vân Phi thở hắt hắt câu chữ thê, nói: "Người nhìn thấy không có, ta một giết kia hai hòa thượng, những này nhân mã bên trên tựa chạy trốn. Trốn ở bên cạnh nhìn người bị ta một tiếng lại bị hù chạy. Ta muốn đứng là cảm giác như vậy. Bằng không, há không phải là người nào cũng có thể tới cản ta một ngụm."

Lý Vân Phi nói chính hưng phấn, đột nhiên bụng một trận cuồng khiêu, Lý Vân Phi sờ sờ bụng. Cuối cùng, thở dài, nói: "Tiểu Trọng, người cầm cái bánh mì loại lớn cho ta, ta thật sự là đói bụng. Đúng rồi. ." Lý Vân Phi lại nói: "Nhớ được trước dùng nội công cho ta bốc hơi một bốc hơi! Bằng không, ta không có cách nào ăn!"

Khẩu Trọng một nhún vai, một buông tay, nói: "Không có!"

Lý Vân Phi bỗng chốc ngây ngẩn cả người, sững sờ hỏi: "Không có?"

"Đúng a!" Khấu Trọng gật gù đầu nói: "Thật không có? Mới vừa kia là cuối cùng một khối."

Lý Vân Phi đảo cặp mắt trắng dã, nói: "Ý của ngươi là nói, này bánh mì loại lớn không có?"

"Đúng a!" Khấu Trọng đem bao vây mở ra nói: "Xác thực không có, cuối cùng kia khối bị ta mới vừa ăn. Ngươi cũng nhìn thấy, kia là cuối cùng một khối, hiện tại không có!"

Lý Vân Phi hung hăng cắn răng, nói: "Vậy ngươi là muốn cho ta đi uống gió tây bắc a? Ngươi nói cho ta, ta hiện tại ăn cái gì?"

Lỗ Diệu tử thanh âm từ bên cạnh truyền đến, nói: "Chịu đựng đi, xem một chút chờ một lát có thể hay không tìm được nhà khách sạn, chúng ta đi nơi nào ăn một chút gì. Hiện tại chỉ có thể ủy khuất ngươi kiên nhẫn một chút rồi."

Lý Vân Phi vừa trợn trắng mắt, toàn bộ người tựa tề liệt ngã xuống ở trên xe, bất đắc dĩ nói: "Các ngươi là lão Thiên phái tới chơi ta a!" Lý Vân Phi thân hình mạnh mẽ ngời dậy, một thanh nhéo ở Khấu Trọng cổ, hung hăng nói: "Ta bóp chết ngươi, ta bóp chết ngươi!"

Lỗ Diệu tử vội vàng trấn an nói: "Không nên nổi giận, không nên nổi giận. Như vậy đối với thân thể không tốt, ngươi bây giờ trên mình còn có nặng như vậy tổn thương, thật sự không dễ động khí!"

Lý Vân Phi nhéo ở Lỗ Diệu tử cổ, hô: "Ngươi khẳng định cũng cùng bọn họ cùng nơi chuẩn bị xong. Bằng không, ngươi trực tiếp cùng ta nói không có ăn là tốt, làm gì còn cầm cái vật như vậy tức giận ta. Ta nghĩ đem các ngươi cùng nơi bóp chết!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152:: được thiện

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 152:: được thiện

Lỗ Diệu tử nhìn tiếc rằng khổ khuôn mặt Lý Vân Phi, cười một tiếng dài, nói: "Đừng nóng giận. Bọn họ nói giỡn, ngươi xem một chút phía ngoài."

Lý Vân Phi sững sờ một chút, vén lên rèm cửa sổ, tà hữu nhìn một chút, hần phát hiện bọn họ thế nhưng đã thân ở tại một cái trần nhỏ bên trong. Nhai người trên bởi vì đánh giấc, mà lộ ra vẻ rất ít ỏi, nhưng là làm Lý Vân Phi kinh ngạc là, bằng hần cảm thấy hần thế nhưng không một chút phát hiện chu vi thanh âm.

Lý Vân Phi ban đầu cười khổ mặt mạnh mẽ lạnh xuống, Lý Vân Phi mới vừa vốn là đang cùng Khấu Trọng bọn họ nói giỡn, hần làm sao cũng sẽ không bởi vì như vậy một khối bánh mì loại lớn tới cùng Khấu Trọng bọn họ thực đích sinh khí. Mà mới vừa biểu hiện ra tức giận cũng là giả. Khấu Trọng bọn họ cũng biết, chẳng qua là trong khoảng thời gian này kinh nghiệm sự tình thật sự là nhiều quá. Cho nên, mọi người chỉ đùa một chút tới giảm bớt bầu không khí.

Thực là, Lý Vân Phi thoáng cái phát hiện mình thậm chí ngay cả chu vi động tĩnh lớn như vậy cũng không có phát hiện, đây tuyệt đối là chuyện bất khả tư nghị. Lý Vân Phi cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới có một ngày tự mình sẽ trở thành như vậy.

Lý Vân Phi bộ mặt nghiêm túc hướng Lỗ Diệu tử vấn đạo: "Nói thực cho ngươi biết ta đi! Ta đây rốt cuộc là làm sao sao? Ta thế nhưng không có phát hiện chu vi bất kỳ thanh âm gì, cùng căn bản tựa không khả năng. Bằng ta trước kia nội lực cảnh giới, chu vi chỉ cần có một chút xú thanh âm, ta liền có thể phát hiện. Nhưng là bây giờ, phía ngoài nhiều người như vậy đang nói chuyện. Ta cái gì đều nghe không được. Đây rốt cuộc là làm sao rồi, Lỗ Diệu tử, ngươi là y học mọi người, nói cho ta đi, ta có thể chịu được."

Lỗ Diệu tử ban đầu bị Lý Vân Phi vẻ mặt nghiêm túc dọa nhảy dựng, bây giờ nghe đến Lý Vân Phi hỏi hần cái này, ban đầu cũng nghiêm túc xuống tới biểu tình, thoải mái cười cười, nói: "Ngươi đừng đoán mò! Không có chuyện gì, ngươi vốn là tâm mạch bị hao tổn. Không thể vận khởi nội lực. Lại tăng thêm ngươi đói bụng thật lâu, lại cùng chúng ta ở chung một chỗ, trong lòng tương đối yên tâm, dĩ nhiên tựa không thể phát hiện chu vi thanh âm rồi. Không có chuyện gì, dưỡng tốt tổn thương là tốt." Lỗ Diệu tử vừa dứt lời, xe ngựa tựa ngừng lại.

Lý Vân Phi vươn ra đầu vừa nhìn, không đứng dừng ở khách sạn bên cạnh, mà là dừng ở một nhà y quán bên cạnh, liền vội vàng hỏi: "Dừng ở chỗ này làm cái gì? Ngươi không phải nói ta không sao đây sao?"

Lý Vân Phi hiện tại trong lòng xác thực sợ, hần không sợ bị thương, vô luận nhiều đá thương nặng, trở lại không gian sau này cũng có thể trị lành. Thực là,

tại cái này Đại Đường Song Long thế giới trong, Lý Vân Phi dịch nhân khắp nơi đều là, nếu là tự mình rất rồi, không biết cái gì thời điểm tự bị người ta quét sạch rồi. Khi đó nhưng tự nghĩ muốn khóc cũng khóc không được rồi. Phải biết rằng, vô luận là kiếp trước kiếp này. Cho dù là trước khi chết, Lý Vân Phi cũng không có nhận quá nghiêm trọng như thế tổn thương. Nội lực đều không thể dùng, cái đó và người bình thường có cái gì không giống nhau. Sau này nhưng người có thể liều mạng như vậy rồi.

Lỗ Diệu từ liếc hắt một cái nói: "Người bị thương, ta muốn mua điểm dược liệu cho người trị thương a. Bằng không tại sao có thể tốt mau? Đừng nghi thần nghi quỷ. Ta nói người không có chuyện gì, người lại vô sự. Người sâu như vậy nội lực, nào dễ dàng như vậy tự mất." Nói xong, Lỗ Diệu từ thông dong đi tới y quán.

Qua một thời gian ngắn, Lý Vân Phi nhìn thấy Lỗ Diệu từ từ y trong quán dẫn tất cả lớn nhỏ bao vây đi ra, sau đó, hướng về phía lái xe Hường Bá Thiên nói: "Tìm nhà khách sạn, chúng ta đều hơi đói rồi."

Hường Bá Thiên gật đầu xưng là, sau đó, lại bắt đầu điều khiển xe ngựa tại cái trấn nhỏ này chạy trước, không có có thời gian bao lâu, xe ngựa tự lại ngừng lại. Lý Vân Phi vén lên rèm cửa sổ vừa nhìn, là nhà khách sạn. Lý Vân Phi bỗng chốc từ trên xe ngựa nhảy xuống. Hắn đã đói nổi con điên.

Này vừa nhảy, Lý Vân Phi cảm giác được chính mình ngực đau nhói, mạnh mẽ che ngực, đau ánh mắt hoa lên, thờ hồn hển, nói: "Làm sao sẽ như vậy đau? Thực con mẹ nó!"

Lỗ Diệu từ vỗ Lý Vân Phi vai nói: "Đừng kịch liệt vận động. Đối người như vậy tổn thương khép lại ảnh hưởng quá lớn. Nhớ kỹ càng thêm không nên cùng người ta động thủ. Nói như vậy, người tổn thương căn bản tự rất rồi."

Lý Vân Phi gật đầu bất đắc dĩ, nói: "Được rồi, ta đây tự không động thủ quá!" Sau đó, Lý Vân Phi nhìn Khấu Trọng, Từ Từ Lăng nói: "Sau này ta liền dựa vào các người, nếu là có người khi dễ ta. Các người phải giúp ta đấy!"

Khấu Trọng vỗ Lý Vân Phi bả vai nói: "Không có chuyện gì, một chút chuyện nhỏ mà thôi, sau này, ta liền chiều vào người, ai dám khi dễ người, người tự nói với ta, ta cùng tiểu Lăng báo thù cho người. Người cứ yên tâm đi!"

Lý Vân Phi một cái tát lại vỗ vào Khấu Trọng đầu thượng đạo: "Tiểu tử người tại sao cùng sư phụ nói chuyện, kháo, tiểu tử người đem ta cho rằng sư phó của người sao? Người đem ta cho rằng người nào. Cấp lão tử cút đi." Nói xong, lại một cước đá vào Khấu Trọng trên mũi đất. Chu vi một trận tiếng cười.

Một nhóm người tùy tiện tìm một chỗ ngồi, sau khi ngồi xuống, tùy ý điểm vài món thức ăn sau, Lỗ Diệu từ tự theo tiểu nhị tiến vào phòng bếp, theo hần sờ thuyết, hần là cấp cho Lý Vân Phi chuẩn bị được trị thương. Lý Vân Phi cũng không có quan hần khi gió. Lỗ Diệu từ y thuật Lý Vân Phi vẫn là rất yên tâm.

Hiện tại binh hoang mã loạn, nhỏ như vậy trấn ban đầu người tự không nhiều lắm, cộng thêm phần lớn đều là người địa phương, khách sạn cũng không có mấy người tại, cho nên, thức ăn rất nhanh tự đều lên tới. Mà Lỗ Diệu từ cũng tiếp theo đi ra, hần nhìn thấy Lý Vân Phi cầm lấy chiếc đĩa tự ăn. Thoáng cái tự xoa sạch rồi Lý Vân Phi chiếc đĩa.

Lý Vân Phi bộ mặt tức giận nhìn Lỗ Diệu từ, nói: "Lỗ Diệu từ, người đến cùng muốn làm cái gì? Chẳng lẽ ta bị thương sau, các người tự dám khi nhục ta?" Lý Vân Phi ánh mắt chậm rãi quét qua mấy người, đang ngồi mấy người đều bộ mặt hoảng sợ cúi đầu, không dám nói lời nào. Trong tay lấy được chiếc đĩa cũng đều buông xuống.

Lỗ Diệu từ nhìn về mặt tức giận Lý Vân Phi, thần nhiên nói: "Người nếu là nghĩ kỹ mau, tự đắc nghe ta, chờ ta chuẩn bị cho người được tốt lắm sau, người ăn nữa, cũng không muộn, hiện tại không được."

Lý Vân Phi bộ mặt tức giận nhìn Lỗ Diệu từ, ai kêu Lỗ Diệu từ là cái y thuật rất cao cao nhân đi, ai lại gọi hần mình bây giờ bị thương nặng như vậy, hần cũng chỉ có thể theo Lỗ Diệu từ ý tứ làm. Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là tức giận ngừng tay tới. Nhìn còn cúi đầu mấy người nói: "Các người ăn trước đi! Mới vừa là ta loạn phát giận. Các người ăn các người a."

Mấy người nhìn thấy Lý Vân Phi xác thực không lại tức giận, tự cầm lấy đồ bắt đầu ăn, mà Lý Vân Phi cũng chỉ có thể cúi đầu, ngồi ở chỗ đó chờ Lỗ Diệu từ được, loại này đãi ngộ thật sự là quá lớn. Lỗ Diệu từ nhìn thấy Lý Vân Phi ngừng tay rồi, tự lại đi vào phòng bếp, hần đi ra ngoài một chuyến, thật giống như chính là muốn ngăn cản Lý Vân Phi ăn cơm đi!

Lý Vân Phi nhìn trước mắt món ăn một chút xú giảm bớt, đến lúc mấy người đều ăn no, ngừng lại. Lỗ Diệu từ mới bưng một tiểu bồn món ăn đi ra. Mà tiểu nhị cũng theo ở phía sau bưng một chén lớn được đi tới.

Lỗ Diệu từ bới thêm một chén nữa súp đưa cho Lý Vân Phi, nói: "Uống thử xem?"

Lý Vân Phi nhận lấy, ban đầu cho là được, cắn răng một cái, tự uống một hớp, thực là súp vừa vào trong miệng sau, cái loại này không cách nào hình dung ngon tự tại Lý Vân Phi trong miệng nổ bung rồi. Lý Vân Phi một hơi đem súp uống xong, lập tức tự lại bới thêm một chén nữa. Mỹ Mỹ uống một hớp, nói: "Tiền bồi được làm sao sẽ như vậy ngon nhỉ? Đây rốt cuộc là vật gì?"

Lỗ Diệu từ cười cười, nói: "Đây là được thiện, như thế nào mùi vị được không? Đây cũng là ta tự mình làm đây này?"

Lý Vân Phi Mỹ Mỹ lại nhấp một hớp, nói: "Này súp thật sự là quá tốt uống. Tiền bồi không đúng cấp cho ta nấu thuốc sao? Làm sao thành được thiện nhỉ?"

Lỗ Diệu tử cười nói: "Ngươi đây tự có điều không biết rồi. Ngươi tổn thương căn bản tự không cần uống thuốc, ta dùng dược thiện cho ngươi là nuôi thân thể. Ngươi tâm mạch bị hao tổn. Chỉ có thể dựa vào ngươi tự mình trường hảo. Uống gì muốn cũng không có dùng, ta liền dùng dược thiện cho ngươi bồi bổ. Ta trước bị Chúc Ngọc Nghiên đả thương, tự là dựa vào trước dược thiện mới chống được ngươi tới cứu ta đâu. Bằng không, ta chỉ sợ cũng chết rồi."

Lý Vân Phi nhất chỉ Lỗ Diệu tử trong tay quả nhiên bồn nói: "Kia đây cũng là cái gì? Cũng là dược thiện?"

Lỗ Diệu tử cười nói: "Đúng vậy a, mới vừa ngươi uống kia là "An thần bổ huyết súp". Ngươi tâm mạch bị hao tổn, sẽ nhượng ngươi toàn thân huyết mạch không thông, ta thì cho ngươi bồi bổ Huyết, ngươi trong khoảng thời gian này mấy lần kịch liệt đánh nhau, mỗi lần đều bị thương, lại thêm nữa ngươi muốn lúc nào cũng đề phòng chu vi sự tình, ta liền cho ngươi thêm An An Thân!"

Lỗ Diệu tử nói: "Tại thử xem ta làm "Hà Thủ Ô gà", cũng là bổ thân." Nói xong, Lỗ Diệu tử xóc lên một cái trong tay món ăn bồn. Nhất thời, một trận mùi thơm trên không trung chung quanh phiêu tán. Lý Vân Phi nghe này "Hà Thủ Ô gà", nhất thời, muốn ăn mở rộng ra, đem bồn bụng tới, tự mạnh mẽ bắt đầu ăn.

Mới vừa rồi là Lý Vân Phi hâm mộ Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng bọn họ ăn cái gì, mà bây giờ là Khẩu Trọng bọn họ chảy nước miếng nhìn Lý Vân Phi ăn cái gì. Lý Vân Phi từng ngậm từng ngậm ăn. Đột nhiên nghĩ đến Lỗ Diệu tử cũng không có ăn cái gì, vội nói: "Tiền bối, cùng nơi ăn một chút gì a! Ta nhớ được ngươi cũng không có ăn cái gì a!"

Lỗ Diệu tử cười một tiếng nói: "Còn có món ăn đâu rồi, đừng một hơi ăn no. Để cho muốn ăn cũng không ăn." Nói xong, hướng tiểu nhị một nháy mắt. Tiểu Nhị Hội ý gật đầu. Đã vào phòng bếp.

Chỉ chớp lát từng đạo món ăn tự từ phòng bếp bung đi ra ngoài. Lỗ Diệu tử từng đạo hướng Lý Vân Phi giới thiệu trước chút ít món ăn danh tiếng, cái gì "Đương sâm vó ngựa uống", cái gì "Rễ sô đồ đào nhân chung con ba ba cá", cái gì "Trái cà chua Mặc Ngư súp". Từng đạo đều là phiêu hương bốn phía. Nhượng Lý Vân Phi ăn là kinh khủng.

Lỗ Diệu tử cũng ngồi xuống uống Lý Vân Phi cùng nơi ăn. Dược thiện sao, người nào cũng có thể ăn, không giống như là dược chất, chỉ có thể là có bệnh ăn.

Một lát sau, Lý Vân Phi rốt cục ăn no, Mỹ Mỹ sờ sờ bụng của mình, nói: "Ăn ngon ăn no, chúng ta nghỉ ngơi một đêm. Tái lên đường đi!"

Lỗ Diệu tử lắc đầu, nói: "Chúng ta bây giờ khoảng cách Phi Mã mục trường chỉ có hai ngày lộ trình rồi. Nếu không, chúng ta tái cực khổ cực khổ, chờ đến Phi Mã mục trường, chúng ta tái nghỉ ngơi thật tốt. Như thế nào?"

Lý Vân Phi nhú mày nói: "Hướng Bá Thiên bọn họ đuổi xe ngựa cũng có mấy ngày mấy đêm rồi, chẳng qua là, nghỉ ngơi một hồi, bọn họ cũng có thể mệt mỏi. Nghỉ ngơi một ngày nên không có sao chứ!"

Hướng Bá Thiên bộ mặt kích động nói: "Tông chủ, chúng ta không có chuyện gì, có thể chống đỡ ở đây! Ngươi yên tâm đi." Sau đó, thấp giọng nói: "Tông chủ, xe bên trên nhiều như vậy bảo bối, ở chỗ này thật sự là không an toàn. Chúng ta chống đỡ bỗng chốc, rất nhanh sẽ đến. Chúng ta Tứ huynh đệ. Có thể lẫn nhau đổi lấy lái xe, như vậy là có thể chống được."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153:: Tổng Khuyết thỉnh mời

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 153:: Tổng Khuyết thỉnh mời

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút cũng thế. Đây "Tà Đé Xá Lợi" tự tại bên ngoài khách sạn trong xe ngựa. Trong xe ngựa còn có vài rương kỳ trân dị bảo. Nếu như phóng ở dưới mặt cũng xác thực không an toàn, với lại tự mình cũng bị thương, không thể lại dùng công lực rồi, tuy nói đại đa số người, bị Lý Vân Phi giết bốn Đại Thánh tăng bên trong hai cái sự kiện cấp kinh tới rồi. Nhưng, vạn nhất có cái gì ngu, sững sờ người đến trộm, tới đoạt, như vậy cũng không tốt. Chủ yếu nhất chính là, nếu như, Sư Phi Huyền tái mang theo loạn lên bát hồng bát một nhóm người tới, kia tự thăm. Cho nên, Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Kia tự cực khổ các ngươi bốn cái rồi."

Tứ đại giặc cướp đều bộ mặt cảm động nhìn Lý Vân Phi, trầm giọng nói: "Tài cán Tông chủ làm việc! Làm sao sẽ cảm thấy cực khổ đấy!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tốt lắm, nếu thời gian khẩn cấp, kia chúng ta bây giờ đã!" Nói xong, Lý Vân Phi liền mang theo một nhóm người hướng ngoài khách sạn xe ngựa đi tới.

Có lẽ là bởi vì Lý Vân Phi thị uy giết người đem Sư Phi Huyền cùng chánh đạo ma đạo đều cấp hù sợ đi, hai ngày này lộ trình thế nhưng một chút chuyện cũng không phát sinh. Không có ai cản đường, không có ai gây chuyện, một đường an an toàn toàn tựu đến Phi Mã mục trường.

Vừa đến Phi Mã mục trường, Lý Vân Phi tự đem tứ đại giác cướp gọi lại, hắn đem này mấy cái hòm châu báu, cầm ra một nửa, nhưng tứ đại giác cướp đều cấp bán sạch, phải biết rằng, bọn họ trước kia tựu là kiên cái nghề này, mỗi lần đoạt tới châu báu cũng có thể tìm được nhà dưới đi bán của cải lấy tiền mặt, Lý Vân Phi dĩ nhiên đã khiến cho bọn họ đi đi này chút ít châu báu bán. Đổi thành tiền dùng để chiêu binh mãi mã. Lý Vân Phi tự nhiên là không yên lòng này chút ít người, hắn vốn là muốn cho Khấu Trọng, Từ Từ Lăng thay mình coi chừng bọn họ. Lý Vân Phi đối với Khấu Trọng bọn họ vẫn là rất yên tâm, với lại Khấu Trọng, Từ Từ Lăng tài năng quân sự cũng là rất cao.

Thực là, hiện tại Lý Vân Phi người bị thương nặng, một thân công lực căn bản tựu không thể dùng, cho nên, Lý Vân Phi không muốn đem Khấu Trọng, Từ Từ Lăng bọn họ cấp phái đi ra, có bọn họ bên cạnh mình, Lý Vân Phi vẫn tương đối an toàn. Phải biết rằng, Lý Vân Phi hiện tại lo lắng nhất đúng là tại chính mình tổn thương không có hảo trước, hội bị địch nhân giết chết. Hiện tại mình không thể xuất thủ, tùy tiện đến Tông Sư cấp cao thủ, ai cũng không ngăn được.

Tứ đại giác cướp lĩnh mệnh mà đi, mà Lý Vân Phi liền mang theo Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn cùng Lỗ Diệu từ tiến vào Phi Mã mục trường, mà Tông Sư Đạo, Đơn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần đứng tại tràng chủ bên ngoài phủ chờ Lý Vân Phi bọn họ đến.

Tông Sư Đạo vừa nhìn thấy Lý Vân Phi từ trong xe ngựa đi ra ngoài, lập tức đi tới, cười to nói: "Lý huynh trở lại a! Người biết không? Hiện tại danh khí thực là rất lớn đấy! Liên tiếp ngay cả Thạch Chi Hiền cũng bị người đánh bại. Nghe nói người còn đem bốn Đại Thánh tăng bên trong Đạo Tín hòa thượng cùng gia tướng hòa còn cấp đánh chết. Hiện tại danh tiếng của người so sánh thiên hạ thứ Trường Số 1 tay Ninh Đạo Kỳ còn muốn lớn hơn. Liên tiếp ngay cả phụ thân ta cũng hy vọng có thể trông thấy người." Nói xong, cười lớn một quyền đánh vào Lý Vân Phi bộ ngực.

Lý Vân Phi cười khổ che bị Tông Sư Đạo đánh trúng địa phương, này một quyền mặc dù không có dùng tới nội lực, nhưng, hắn hiện tại thân thể thật sự là quá kém. Bị Tông Sư Đạo này một quyền đánh trúng sau, ngực không nhịn được kịch liệt đau một chút.

Đơn Uyển Tinh nhìn thấy Lý Vân Phi che lồng ngực của mình, thật giống như rất đau bộ dạng, bận rộn đi tới Lý Vân Phi bên cạnh, quan tâm vịn Lý Vân Phi, vẫn đạo: "Vân Phi, người không sao chứ! Làm sao sao?"

Tông Sư Đạo nhìn ôm ngực Lý Vân Phi, liền vội vàng hỏi: "Lý huynh là thế nào? Ta đây một quyền căn bản cũng không có dùng tới khí lực a. Người không sao chứ?"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Không có chuyện gì, các người yên tâm đi, chẳng qua là hướng bốn Đại Thánh tăng này loại nhân vật, không đúng tốt như vậy giết. Bọn họ là cái loại này chi thiếu chút nữa là có thể bước vào Tông Sư cảnh giới nhân vật. Làm sao sẽ dễ dàng như vậy tựu bị ta giết đấy! Ta là lấy tổn thương đổi lại mệnh. Dùng thương thế của ta để đổi hai người bọn họ mệnh, coi là xuống tới, ta còn buồn bán lời đấy!"

Tông Sư Đạo bận rộn lời kéo Lý Vân Phi vẫn đạo: "Lý huynh chỉ giáo cho? Ta xem người sắc mặt, không có cái gì đã thương bộ dạng a! Thương thế của người có nghiêm trọng không?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Cũng là bởi vì tổn thương không trọng, các người mới nhìn chưa ra, không có chuyện gì, muốn không được bao dài thời gian. Ta liền có thể tốt lắm." Nói xong, Lý Vân Phi tiến tới Đơn Uyển Tinh bên tai nói: "Yên tâm đi! Ta không sao. Đừng lo lắng."

Đơn Uyển Tinh nghe thấy Lý Vân Phi cùng nàng nói tự mình không có chuyện gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó lời kéo Lý Vân Phi bán bảo nói: "Các người đi ra ngoài kia bùng thời gian, ta cùng Thương tỷ tỷ học xong làm sao làm món ăn. Ta hiện tại đi làm mấy đạo món ăn cho người nếm thử?" Nói xong, dùng một loại hi vọng ánh mắt nhìn Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết Đơn Uyển Tinh tâm lý. Một nữ nhân dĩ nhiên hi vọng tự mình yêu nam nhân có thể thường thức thủ nghệ của mình. Lý Vân Phi dĩ nhiên sẽ không để cho Đơn Uyển Tinh thất vọng, cho nên, chứa rất vui vẻ bộ dạng, nói: "Tốt lắm a, người đi làm a! Ta ở phòng khách chờ nhìn tài nấu nướng của người đấy!"

Đơn Uyển Tinh thật cao hứng lời kéo Thương Tú Tuần chạy hướng phòng bếp. Lý Vân Phi nhìn thấy Đơn Uyển Tinh thật cao hứng ly khai sau, xoay người đối với Khấu Trọng, Từ Từ Lăng nói: "Các người ngàn vạn đừng tại Uyển Tinh nơi đó nói lộ ra miệng. Chỉ cần nàng hỏi các người, các người tựu nói thương thế của ta không có chuyện gì! Ta không hi vọng nàng lo lắng ta."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng gật đầu. Nói: "Biết rồi, sư phụ người yên tâm đi, chúng ta sẽ không nói lộ ra miệng."

Tông Sư Đạo nghe thấy Lý Vân Phi nói như vậy dĩ nhiên cảm giác kỳ quái, liền vội vàng hỏi: "Lý huynh, người không phải nói người không có chuyện gì sao? Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Người bị thương rất nặng sao?"

Lý Vân Phi thờ dãi, nói: "Ta liền không dối gạt các người, nói thật, thương thế của ta xác thực không nhẹ, ta bị gia tướng hòa còn một chương đánh trúng ngực. Các người cho là hướng bốn Đại Thánh tăng cao thủ như thế, là như vậy dễ giết đấy sao? Nếu không phải Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Lỗ Diệu từ còn có tứ đại giác cướp, trợ giúp của bọn hắn, bốn người kia có thể đem ta lời chết. Bọn họ liền thủ lên tới, xác thực vô địch thiên hạ, thực là sau khi tách ra, kia nhưng là không còn có vô địch thiên hạ cái chủng loại kia bổn sự! Ta chính là nhân cơ hội lấy tổn thương đổi lại mệnh đem hai người bọn họ cấp quét sạch rồi."

Tông Sư Đạo hỏi vội: "Người nói người ngực bị đánh trúng rồi, nơi đó nhưng là phải hại a! Hướng bốn Đại Thánh tăng cái loại này cao thủ, một chương xuống tới uy lực rất lớn, chỉ sợ sẽ là phụ thân ta cao thủ như vậy, bị một chương này đánh trúng, cũng có thể bị một chương đánh chết. Người làm sao sẽ chẳng qua là bị thương nhĩ?"

Lý Vân Phi trầm mặc bỗng chốc nói: "Nói cho người biết cũng không có cái gì, cái này là bài tẩy rất nhanh sẽ bị người trong thiên hạ truyền khắp." Lý Vân Phi nhắm mắt lại thần nhiên nói: "Kỳ thực, ta sẽ hạ nhất hộ thể thần công."

"Hộ thể thần công?" Tổng Sư Đạo kỳ quái nói: "Theo ta được biết, cái gì hộ thể thần công cũng không có thể ngăn trở bọn họ cường đại như vậy nội lực a, tất cả hộ thể thần công không sai biệt lắm đều chỉ có thể ngăn cản binh khí đã kích, căn bản tự không thể ngăn trở nội lực xâm nhập!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Phổ thông hộ thể công phu dĩ nhiên chỉ có thể ngăn ở binh khí công kích, nhưng là của ta cái loại này công phu là có thể đem đánh trúng nội lực của ta dời đi đi. Dĩ nhiên không thể là toàn bộ rồi. Chỉ có thể đem đánh trúng chính mình nội khí phần lớn chuyển dời đến những địa phương khác."

"Chẳng lẽ người hội . ." Tổng Sư Đạo nhất chỉ Lý Vân Phi nói: "Chẳng lẽ người hội « bắt từ ẩn pháp » ? Ta nghe nói "Tà vương" Thạch Chi Hiên « bắt từ ẩn pháp » tự là võ công như thế."

Lý Vân Phi cười nói: "Người đây tự hiểu lầm, võ công của ta tên là « di hoa tiếp mộc » , so với "Tà vương" Thạch Chi Hiên « bắt từ ẩn pháp » cần phải kém hơn rất nhiều đấy! Thạch Chi Hiên « bắt từ ẩn pháp » thực là có thể đem đánh trúng nội lực của mình hóa cho mình dùng! Mà ta « di hoa tiếp mộc » chỉ có thể dời đi nội lực! Kém nhiều rồi!" Bất quá ta hiện tại có « bắt từ ẩn pháp » bí tịch. Ha ha ha ha. Dĩ nhiên câu này là trong lòng mình nói. Buồn bực thanh âm phát đại tài sao!

Tổng Sư Đạo kéo lại Lý Vân Phi nói: "Đừng nói như vậy a, người phải biết rằng, có bao nhiêu người hy vọng có thể có hướng người « di hoa tiếp mộc » như vậy võ học a, người đừng không thỏa mãn rồi, có thể đem đánh hướng nội lực của mình dời đi cũng đã là lợi hại vô cùng rồi."

Tổng Sư Đạo kỳ quái nhìn sắc mặt kỳ tốt Lý Vân Phi vẫn đạo: "Sắc mặt của người làm sao như vậy hảo. Ta một chút cũng không có nhìn ra người là người bị thương nhỉ? Đây lại là chuyện gì xảy ra?"

Lỗ Diệu tử chen miệng nói: "Đây tự đắc ta tới nói. Lý Vân Phi nội lực cao sâu vô cùng, thân thể nội tình (đáy) rất tốt, bị thương sắc mặt cũng không có thay đổi gì, lại thêm nữa ta dọc theo con đường này cho hắn làm được canh. Cho hắn bỏ rồi một đường, hắn đương nhiên thoát nhìn rất tốt rồi. Hắn tổn thương, ngay cả ta cũng chỉ có thể từ từ cho hắn nuôi, căn bản tự không thể bỏ thuốc cho hắn trị. Đến hắn hảo, ta xem phải nuôi trước một hai tháng rồi. Vừa lúc thừa dịp trong khoảng thời gian này, người nghiên cứu một chút "Tà Đế Xá Lợi" !"

Tổng Sư Đạo về mặt đau khổ nhìn Lý Vân Phi nói: "Lý huynh, người biết không? Phụ thân ta rất muốn trông thấy người vị này kiếm thuật cao thủ. Đoạn thời gian trước, người cùng Ninh Đạo Kỳ đối chưởng sự tình cùng đánh thắng Thạch Chi Hiên sự tình truyền đến phụ thân ta nơi đó. Một ngày trước, phụ thân ta dùng bồ câu đưa tin tới đây, hi vọng người có thể đi đến chúng ta Tổng phiệt đi làm mấy ngày khách, hiện tại, nhìn dáng vẻ của người, ta căn bản cũng không biết người chừng có thể hảo! Người làm sao đi ta Tổng phiệt nơi đó a?"

Lý Vân Phi nhún nhún vai nói: "Ta đây tự không có cách nào rồi. Người muốn tự mình nghĩ biện pháp, người trở về phụ thân người nói, nói ta hiện tại đang tu luyện một bộ võ công, đang đóng Quan Trung, sợ rằng muốn quá một thời gian ngắn mới có thể đi. Đúng, người cứ như vậy nói."

Tổng Sư Đạo một buông tay, nói: "Sợ rằng không được, ta đã đại biểu người đáp ứng! Chim bồ câu tại người hồi trước khi đến cũng đã phát. Hiện tại tới chỗ nào ta cũng không biết đấy!"

Lý Vân Phi tiếc rằng nhìn về mặt vô tội Tổng Sư Đạo. Không nhịn được nói: "Người rút cuộc là nghĩ như thế nào ? Làm sao lại thay ta đáp ứng sao? Người chẳng lẽ sẽ không sợ ta không đáp ứng phụ thân người thỉnh mời?"

Tổng Sư Đạo cười cười, nói: "Lấy tình cảm của chúng ta, người làm sao sẽ nhẫn tâm cự tuyệt ta nhỉ? Cho nên, ta liền thay người đáp ứng, ta làm sao biết người bị nặng như vậy tổn thương nhỉ? Ta nhận được tin tức, người mới vừa đem Thạch Chi Hiên đều đánh bại. Đem kia hai hòa thượng đều quét sạch rồi. Còn đem còn dư lại kia hai hòa thượng đều hù dọa chạy, ta làm sao sẽ biết người bị thương? Không có ai nói cho ta a!"

Lý Vân Phi bộ mặt nhìn có chút hà hê nói: "Ta nghĩ người muốn nghĩ nghĩ tại sao cùng phụ thân người giải thích đi! Chuyện này cùng ta không liên quan, người tự chậm chậm chờ ta được rồi! Ta muốn đi ném thư Uyên Tĩnh cùng trăng chủ tay nghề rồi."

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 154:: tình hình

Lý Vân Phi mới vừa muốn tránh ra Tổng Sư Đạo, chạy vào phòng khách, thực là, hắn người bị thương nặng mà đưa đến hắn căn bản tự không thể dùng nội lực, tự nhiên mà vậy khinh công cũng không thể dùng. Lý Vân Phi vốn định né qua Tổng Sư Đạo trực tiếp tiến vào phòng khách. Thực là đi chưa tới hai bước tự bị Tổng Sư Đạo cấp ngăn cản.

Tổng Sư Đạo lôi kéo Lý Vân Phi, bộ mặt cười khổ, nói: "Lý huynh, chúng ta thời gian dài như vậy lão bằng hữu, người chẳng lẽ có thể thấy chết mà không cứu sao? Người tự theo ta hỏi một chuyện Tổng phiệt. Ta đều đã giúp người đáp ứng phụ thân ta rồi. Giúp đỡ chút đi!"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Ta cũng vậy muốn giúp người a. Chẳng qua là, ta hiện tại thân thể thật sự không thể tái tàu xe mệt nhọc rồi. Nói thật, ta cũng muốn gặp thấy "Thiên Đạo" Tổng phiệt chủ phong thái, như vậy đi, ta trước nuôi dưỡng thời gian tổn thương, chờ ta tốt không sai biệt lắm, ta liền cùng người cùng nơi hồi Tổng phiệt đi gặp Tổng phiệt chủ, như vậy được đi!"

Tổng Sư Đạo cau mày, nói: "Kia ta đã dùng bồ câu đưa tin qua, ta nói người gần nhất tự có khi ở giữa có thể đi được. Đây làm sao làm?"

Lý Vân Phi bộ mặt không nhịn được nói: "Người ngu a, ta không đứng cùng người nói sao? Người liền từ mới tái phát cái dùng bồ câu đưa tin đi, tự nói ta hiện tại bế quan luyện công, quá một tháng lại nói. Không được sao?"

Tổng Sư Đạo gật đầu, nói: "Vây cũng tốt, xem ra cũng chỉ có thể như vậy. Vây chúng ta tự đi ném thử Đơn Uyên Tinh cùng trăng chủ tay nghề đi!"

Lý Vân Phi mấy người đi vào phòng khách, Đơn Uyên Tinh cùng Thương Tú Tuần đã ở trong phòng khách chờ bọn họ. Phòng khách trên bàn ăn đã bên trên đầy nhiều loại thức ăn. Lý Vân Phi dẫn đầu ngồi xuống, những người khác cũng tiếp theo Lý Vân Phi ngồi xuống.

Lý Vân Phi trong khoảng thời gian này ăn đồng Tây Đô là Lỗ Diệu từ tự mình làm, Lỗ Diệu từ được xưng Trung Nguyên đệ nhất tài tử xác thực không đúng giả dối, vô luận là cái gì cũng có xem qua. Mà Lỗ Diệu từ tài nấu nướng đúng là Thiên Hạ Vô Song, Lý Vân Phi ăn xong mỹ vị món ngon đếm đều đếm không rõ. Mà Lỗ Diệu từ làm món ăn so với hần ăn bất luận cái gì món ăn cũng muốn giới hơn ăn.

Mà Lý Vân Phi hiện tại muốn ăn lại là Đơn Uyên Tinh làm món ăn, thực là Đơn Uyên Tinh mới vừa cùng Thương Tú Tuần học xong tổ thái, trước kia Đơn Uyên Tinh là Đông Minh phái Tiểu công chúa, cái gì sự tình cũng không muốn nâng đỡ làm, chớ đừng nói chỉ là làm thức ăn. Chỉ có một Uyên Tinh thật sự là rất ưa thích Lý Vân Phi rồi, cộng thêm nâng lại nghe Thương Tú Tuần nói qua, muốn nghĩ bắt được một người đàn ông tâm, phải bắt ở hần dạ dày. Mà Đơn Uyên Tinh dĩ nhiên muốn bắt được Lý Vân Phi tâm rồi. Cho nên, nâng tự cùng Thương Tú Tuần học xong làm sao làm món ăn.

Thực là, Đơn Uyên Tinh không biết là, một cái đầu bếp muốn làm tốt món ăn, cũng không đúng một ngày hay hai ngày là có thể làm tốt. Mà Đơn Uyên Tinh tài nấu nướng cũng đúng là thâm không nở nhìn, Lý Vân Phi mới vừa đem một đạo món ăn bỏ vào trong miệng, hần thiếu chút nữa phun ra, nếu không phải Lý Vân Phi nhìn thấy Đơn Uyên Tinh trong mắt mong đợi. Hần liền trực tiếp phun ra rồi.

Lý Vân Phi liêu mạng đem món ăn nuốt xuống, bộ mặt nụ cười nói: "Ăn ngon a, ăn ngon thật, không nghĩ tới Uyên Tinh người mới vừa học xong tổ thái, liền làm ăn ngon như vậy. Thật là khó được a!" Lý Vân Phi nhất chỉ thức ăn trên bàn, đối với chu vi một nhóm người, nói: "Các người đều nói lấp thử xem. Quả thật không tệ. Ăn thật ngon."

Khẩu Trọng không nghĩ tới Lý Vân Phi hội lừa gạt hần, kẹp lên món ăn tự bỏ vào trong miệng, sau đó, miệng hơi mở tự muốn phun ra tới. Lý Vân Phi gắt gao ngó chừng Khẩu Trọng miệng, ánh mắt đều không nháy mắt, Khẩu Trọng dĩ nhiên không dám phun ra tới, với lại hần cũng muốn đùa bốn người khác, cho nên, cắn răng một cái. Liêu mạng nuốt xuống. Vươn ra ngón tay cái, nói: "Ăn ngon a, thật không nghĩ tới thể nhưng hội ăn ngon như vậy. Sự nương tương lại nhất định là cái hiền thể lương mẫu."

Đơn Uyên Tinh bị khen đều ngượng ngùng. Nụ cười trên mặt luôn luôn không có rơi xuống tới, không ngừng lắc đầu, nói: "Nào có các người nói như vậy hảo, các người cũng quá mức khen ngợi."

Từ Từ Lăng vừa nghe Khẩu Trọng nói những thức ăn này ăn ngon, cũng kẹp lên món ăn tự ăn. Sau đó sắc mặt cuồng biến, liêu mạng nuốt xuống tới. Sau đó, gật đầu, nói: "Ăn ngon thật. Mùi vị không tệ, căn bản tự không giống như là mới vừa học tổ thái người làm đồng dạng."

Tổng Sư Đạo rốt cuộc là kinh nghiệm phong phú, liếc mắt một cái tự nhận ra Lý Vân Phi sắc mặt của bọn họ không đúng, lập tức, nói: "Các người làm gì tự ăn món ăn này a, đổi lại một đạo món ăn a. Ta xem món ăn này tự không tệ. Ta nói lấp thử xem." Tổng Sư Đạo chỉ chỉ trước mắt một đạo món ăn nói: "Món ăn này nhất định ăn thật ngon."

Món ăn này là ai làm Lý Vân Phi bọn họ xác thực không biết. Phải biết rằng những thức ăn này bộ dáng đều là không sai biệt lắm, cũng không ai biết đây đều là ai làm. Thương Tú Tuần làm món ăn không nên sai, thực là, Đơn Uyên Tinh làm món ăn tự thâm không nở nhìn rồi, bọn hần bây giờ đều ở tìm vận may rồi.

Tổng Sư Đạo một ngụm món ăn bỏ vào trong miệng, sắc mặt không thay đổi, lắc đầu, thật giống như tại thưởng thức món ăn tự vị đồng dạng, sau đó, Tổng Sư Đạo mới nhẹ nhàng thở dài miệng Khí Đạo: "Món ăn này là thật sự không tệ. Các người thử xem." Lý Vân Phi nhìn thấy Tổng Sư Đạo sắc mặt không thay đổi, dĩ nhiên tự cho là này món ăn là thật sự không tệ rồi. Cho nên, kẹp lên món ăn tự lại bỏ vào trong miệng.

Này lúc, một cổ vừa đau, lại ngọt, lại lạt, vừa khổ mùi vị tại Lý Vân Phi trong miệng nổ tung. Lý Vân Phi sắc mặt chỉ hơi hơi biến hóa, sau đó, liêu mạng lên mệnh nuốt xuống. Vươn ra ngón tay cái, nói: "Này món ăn mùi vị thật không sai." Sau đó, tiến tới Tổng Sư Đạo bên cạnh vừa hỏi: "Như vậy mùi vị người cũng có thể nuốt xuống, liền tiếp ngay cả sắc mặt cũng không biến, người cũng thật lợi hại đi."

Tổng Sư Đạo kiêu ngạo ngẩng đầu, nói: "Này coi là cái gì! Ban đầu Ngọc Trí tổ thái cho ta ăn, kia món ăn mùi vị so sánh này còn kém. Ta cũng có thể sắc mặt không thay đổi nuốt xuống, này lại coi là cái gì? Nói cho người biết đi. Dù thể nào khó ăn món ăn ta đều ăn xong. Này không coi vào đâu!"

Lý Vân Phi gật đầu, len lén vươn ngón tay cái nói: "Xem ra người là thật lợi hại, chúng ta đều so ra kém người. Người thật là chịu khổ!"

Đơn Uyên Tinh nghe thấy mọi người đều ở khen nâng làm món ăn ăn ngon, bộ mặt hưng phấn, nói: "Ta cũng vậy nói lấp nhìn, ta còn không có nói lấp thử xem đâu." Nói hết kẹp lên món ăn tự nghĩ ăn đi. Lý Vân Phi hướng về phía một bàn này từ người sử liêu cá nhãn sắc, sau đó, nói: "Cái này không thể được, đây là người làm cho chúng ta ăn. Chúng ta muốn ăn sạch, như vậy mới có thể thể hiện người một mảnh tâm ý."

Sau đó, Lý Vân Phi dẫn đầu kẹp lên món ăn tự bắt đầu ăn. Nói: "Chúng ta ăn trước rồi." Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Tổng Sư Đạo về mặt đau khổ cũng đi theo Lý Vân Phi phía sau bắt đầu ăn.

Đơn Uyên Tinh cũng không phải người ngu, nhìn thấy Lý Vân Phi nói như vậy, lập tức tự biết mình món ăn có vấn đề, bất kể Lý Vân Phi ngăn cản, thoáng cái tự kẹp lên một đạo món ăn, sau đó tự đặt ở trong miệng, sau đó, tự một ngụm phun ra ngoài. Lý Vân Phi muốn ngăn cản, cũng không tới kịp ngăn cản rồi.

Đơn Uyên Tinh biết mình món ăn là khó như vậy ăn, bộ mặt thương tâm, sau đó, cũng không quay đầu lại chạy ra ngoài, Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là đi theo Đơn Uyên Tinh phía sau đuổi theo.

Đon Uyển Tinh chạy rất nhanh, mà Lý Vân Phi hiện tại người bị thương nặng, chạy mấy bước đến là không có vấn đề gì, thực là chủ yếu nhất chính là, Lý Vân Phi căn bản tự đuổi không kịp Đon Uyển Tinh. Đon Uyển Tinh chạy đến gian phòng của mình, "Đụng" một tiếng, đóng cửa lại, sau đó, tự nằm lý ở trên giường khóc lên.

Lý Vân Phi đẩy cửa ra đi vào, ngồi ở Đon Uyển Tinh bên cạnh, nhẹ nhàng đem Đon Uyển Tinh kéo tới, ôn nhu nói: "Ta Tiểu công chúa làm sao rồi, là ai khi dễ ta Tiểu công chúa, ta báo thù cho ngươi!"

Đon Uyển Tinh ngẩng đầu, bĩu môi gục ở Lý Vân Phi trên mình, nói: "Ta cho ngươi mắt mặt. Khó như vậy ăn, ngươi tự đừng ăn đi! Làm cho nhân gia xảy ra lớn như vậy xấu!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ai nói khó ăn, chỉ cần là ta Tiểu công chúa làm món ăn đều tốt ăn. Dù sao ngươi chẳng qua là làm cho ta ăn, ta cảm thấy đặc ăn ngon là được. Ngươi quán này món ăn có được hay không ăn!"

Đon Uyển Tinh chu khà ái cái miệng nhỏ nhắn, nói: "Thực là, người ta ăn, thật rất khó ăn a! Ta ăn tại trong miệng. Đều không nhin được phun ra. Ngươi làm sao nuốt xuống. Khó ăn, ngươi tự cùng ta nói a! Làm gì muốn ăn đi đây!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Ta không phải đã nói rồi sao? Ngươi cảm giác không dễ ăn! Thực là, ta cảm giác ăn ngon a, ta cảm giác chỉ có là ngươi làm, đều tốt ăn. Nếu ăn ngon rồi, ta dĩ nhiên tự ăn đi rồi. Ngươi xem một chút Khẩu Trọng bọn họ, ăn sáng khoái hơn mau a!"

Đon Uyển Tinh nín khóc mỉm cười, một quyền chui tại Lý Vân Phi bộ ngực, nói: "Đáng ghét, cũng biết dụ dỗ nhân gia."

Lý Vân Phi mạnh mẽ ho khan hai tiếng, sau đó che ngực, thở hổn hển mấy câu chửi thề. Đon Uyển Tinh vừa nhìn thấy Lý Vân Phi che ngực, gây sợ hãi cho, vội vàng lôi kéo Lý Vân Phi tay, nói: "Vân Phi, ngươi làm sao vậy? Không có sao chứ! Đừng dọa ta a! Ta. . . Ta không phải cố ý."

Lý Vân Phi che ngực, không ngừng thở hào hển, sắc mặt bắt đầu biến sắc, sau đó, bái bái tay. Đon Uyển Tinh hù dọa nước mắt đều rút xuống, bận rộn khóc rống nói: "Ta đi tìm thầy thuốc, ngươi kiên trì bồng chốc a! Ta đây tự đi tìm người." Nói xong, tự hướng ngoài phòng chạy đi.

Lý Vân Phi kéo lại Đon Uyển Tinh nói: "Không có chuyện gì, ta lừa gạt ngươi, coi như là ta bị thương, ngươi thoáng cái cũng đánh không làm tổn thương ta nha, thật là một nha đầu ngốc, lừa ngươi vui đùa một chút."

Đon Uyển Tinh lại là một quyền chui tại Lý Vân Phi bộ ngực. Cái này sẽ dùng khí lực rồi, nàng không ngừng chui trước Lý Vân Phi, một bên khóc vừa nói: "Ngươi thực hư, ngươi biết rõ người ta quan tâm ngươi đi! Ngươi còn dọa người ta. Ngươi biết không? Người ta gây sợ hãi cho. Lúc ấy, ta cũng không biết làm sao bây giờ rồi."

Lý Vân Phi đem Đon Uyển Tinh một thanh kéo vào trong ngực, ôn nhu nói: "Là lỗi của ta, tha thứ ta được không? Ta cũng là không ngờ ngươi quá khó khăn quá sao! Tốt lắm, ngoan a, nghe lời, đừng khóc. Nhìn xem chúng ta Tiểu công chúa, đều khóc thành cái Tiểu Hoa mè. Tội, cười một cái!"

Đon Uyển Tinh lôi kéo Lý Vân Phi tay, bĩu môi nói: "Ngươi sau này không nên gạt nhân gia, người ta là thật sợ ngươi xảy ra chuyện gì, nghe thấy ngươi bị thương. Ta đều gây sợ hãi cho. Vạn nhất ngươi thật có chuyện gì, ta đây làm sao bây giờ?"

Lý Vân Phi sờ sờ Đon Uyển Tinh tóc, nói: "Nha đầu ngốc, ta là người như thế nào nha, Ninh Đạo Kỳ cũng không phải là đối thủ của ta. Tại sao có thể có chuyện gì chứ. Ngươi yên tâm đi, địch nhân của ta tuyệt đối tổn thương không tới ta. Ngươi nha, tự thoải mái, buông lỏng tinh thần đi."

Đon Uyển Tinh đem đầu đặt ở Lý Vân Phi trong ngực, nhẹ giọng nói: "Ngươi sau này không thể để cho ta quá lo lắng. Ta sợ sẽ." Lý Vân Phi sờ sờ trong ngực Đon Uyển Tinh, không có nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155:: bảo vật

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 155:: bảo vật

Lý Vân Phi sờ sờ trong ngực Đon Uyển Tinh tóc, không có nói chuyện. Đon Uyển Tinh ngẩng đầu nhìn trầm mặc không nói Lý Vân Phi, bầm hạ Lý Vân Phi nói: "Nghĩ gì thế?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Không có cái gì? Ngươi nghỉ ngơi đi, ta đi ra ngoài."

Đon Uyển Tinh gật đầu, dịu dàng nói: "Ngươi muốn nghỉ ngơi thật tốt a! Chú ý thân thể. Hảo hảo đem tổn thương cấp dưỡng hảo."

Lý Vân Phi nhẹ nhàng đem trong ngực Đơn Uyển Tinh buông ra, sau đó gạt đầu, nói: "Ta biết, không có chuyện gì, này một chút vết thương nhỏ rất nhanh sẽ tốt. Người đừng lo lắng. Đừng đoán mò! Chẳng qua là nhất điểm vết thương nhẹ mà thôi. Ta đi!"

Đơn Uyển Tinh gạt đầu, ngồi ngay ngắn người lại. Lý Vân Phi tự mỉm cười đi ra ngoài, trở lại phòng khách, Lý Vân Phi cùng Khấu Trọng bọn họ nói rõ, trở về đến trong phòng của mình. Từ trong gói chỉ cầm ra từ hai cái lão hòa thượng trên mình bao phát bao vây. Lấy này hai cái lão hòa thượng võ công của, này trong cái bọc đồ nhất định sẽ không kém. Còn có đánh bại Thạch Chi Hiên cùng Vuư Điều Quyện nhiệm vụ phần thưởng. Lý Vân Phi trong khoảng thời gian này thắng tuyệt cùng những người khác ở chung một chỗ, căn bản tự không thể đem nhiệm vụ phần thưởng cùng bao vây lấy ra. Hiện tại rốt cục có cơ hội rồi, Lý Vân Phi dĩ nhiên tìm lý do, tự mình một người tiến vào phòng của mình.

Lý Vân Phi đầu tiên từ trong gói chỉ lấy ra đánh bại Vuư Điều Quyện cấp cho nhiệm vụ phần thưởng, tùy cơ một quyển « Thiên Ma Sách », là một bộ tên là « Tử Huyết bí pháp » một bộ tâm pháp. Lý Vân Phi xác thực không biết là công phu gì thế, lợi hại hay không. Nhưng, Lý Vân Phi vẫn là học. Này dĩ nhiên chính là vì có thể luyện thành « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » rồi.

Về phần đánh bại Thạch Chi Hiên phần thưởng đồ, tự nhiên chính là Thạch Chi Hiên sở trường tuyệt học « bắt tử ấn pháp », đây là một bộ xa so sánh Lý Vân Phi hiện tại sở học « di hoa tiếp mộc » cường đại hơn nhiều võ học. Hắn có thể đem đánh hướng nội lực của mình chuyển thành nội lực của mình. Như vậy võ học trên căn bản có thể nói là nghịch thiên. Chẳng qua là đáng tiếc chính là, hắn chẳng qua là nội gia công pháp không giống « Kim Cương Bất Hoại thần công » đồng dạng, có thể ngăn trở binh khí công kích. Dĩ nhiên, « Kim Cương Bất Hoại thần công » cũng không có thể ngăn trở nội gia chân khí đánh. Dĩ nhiên, này chút ít hộ thân thần công cũng có cái hạn độ. Tự không ngăn được rồi.

Lý Vân Phi đem « Tử Huyết bí pháp » cùng « bắt tử ấn pháp » phóng ở bên cạnh, sau đó, cầm ra hai cái lão hòa thượng tuôn ra tới bao vây. Sau đó, trường thớ phảo nhẹ nhõm, tiện tay đem bao vây mờ ra một cái, trong bao xuất hiện rồi một quyển « đại quang luân hàng ma công » cùng một lọ đan dược. Lý Vân Phi cầm lấy kia bình đan dược vừa nhìn, bình bên trên viết chính là "Bồi nguyên đan", Lý Vân Phi nhớ được này dược hẳn là cổ bản bồi nguyên cực phẩm dược vật. Đối với nội thương nghiêm trọng người có rất nhiều chỗ tốt. Này dược vừa lúc đối với Lý Vân Phi có trợ giúp rất lớn, hắn hiện tại người bị thương nặng, muốn đứng là loại này thuốc hay.

Phải biết rằng, Lý Vân Phi loại này đã thương tâm mạch người, trên căn bản là muốn hai tháng trở lên mới có thể hảo, hiện tại có này một lọ "Bồi nguyên đan" trên căn bản là có thể giảm bớt một nửa thời gian dùng để nghỉ ngơi.

Về phần kia bốn « đại quang luân hàng ma công », Lý Vân Phi không có nghe nói qua, bất quá, thoát nhìn hẳn là bộ Tiên Thiên cấp bậc võ học. Tự mình đã không cần loại này võ học rồi. Dù sao mình luyện đắc các loại võ học đều so sánh này « đại quang luân hàng ma công » mạnh hơn. Cộng thêm tự mình còn muốn tập hợp đủ « Thiên Ma Sách » một bộ, hảo luyện thành « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp ». Tự nhiên cũng tự không đem bộ này võ học để ở trong lòng.

Lý Vân Phi tiện tay đem « đại quang luân hàng ma công » còn đang trong gói chỉ. Sau đó, cầm lấy khác một cái bao. Sau đó, mở ra. Lần này so với lần trước muốn tốt hơn nhiều, có ba kiện vật phẩm, một kiện là một gốc cây "Ngân năm Hà Thủ Ô". Một kiện là trang bị "Âm Dương Miện". Còn có một kiện "Minh Châu". Hẳn là khám nạm đang giả bộ bị phá trên đồ. Dược liệu, trang bị cùng Minh Châu bên trên đều có chủ giải.

Ngân năm Hà Thủ Ô: trải qua ngàn năm trưởng thành dược liệu, có thể được bạch cốt, đi kỳ độc, trị bách bệnh. Nhưng, đừng tùy tiện sử dụng, bởi vì, sẽ không chế thuốc người, ăn đi sẽ trực tiếp thấy Diêm Vương. Có thể cùng nhiều loại dược vật trị thành đan dược.

Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, từ gói chỉ bên trong cầm ra Lục Tiểu Phụng thể giới trong lấy được hai kiện dược liệu. Kiếp trước hắn căn bản tự không được đến quá bất luận cái gì dược liệu, mặc dù nghe nói có người nhận được, nhưng không có ai nói qua dùng như thế nào. Lần này tại Đại Đường Song Long Truyền bên trong Lý Vân Phi cùng được học đại sư Lỗ Diệu tử tương giao. Tin tưởng hắn nên biết dùng như thế nào.

Kim Linh hoa: thiên địa kỳ hoa, ba trăm năm một nở hoa, nở hoa sau như không thể tại trong một ngày hái, đem tự động tử vong. Có hiệu quả, hiệu dụng tự mình đào móc.

Chu quả: ngày tinh hoa biến thành, có thể làm thành đan dược, đan dược không biết, tự mình đào móc.

Lý Vân Phi vui mừng khôn xiết, sau đó đem dược liệu để ở một bên, đợi(các loại) một thời gian ngắn sẽ đem những dược liệu này cầm đến Lỗ Diệu tử nơi nào đây, nhượng Lỗ Diệu tử chế thuốc pha chế sẵn phẩm. Như vậy sau này mình tại thế giới khác trong tự an toàn rất nhiều. Lý Vân Phi cầm lấy Âm Dương Miện nhìn một chút.

Âm Dương Miện: đầu loại trang bị, chứa mang theo sau này đối với tinh thần loại công kích ngăn chặn lực đại tăng. Hơn nữa tu luyện nội công lúc đeo, sẽ giảm bớt tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm.

Minh Châu: bảo vật loại, có thể khám nạm tại cái gì trang bị bên trên, khám nạm sau, có thể đại quy mô tăng lên trang bị hiệu dụng. Là ít có kỳ trân. Thịnh quý trọng!

Tại này vài món vật phẩm trong, cái này "Minh Châu" là trân quý nhất bảo vật, Lý Vân Phi kiếp trước trang bị, thuốc men các loại đều gặp, coi như là chưa từng thấy, cũng nghe quá. Thực là chỉ có này "Minh Châu", Lý Vân Phi nghe đều chưa từng nghe qua. Càng đừng đề cập thấy

Này hệ thống trong không gian, công pháp các loại rất nhiều. Binh khí trang bị các loại tự càng nhiều, nhưng những thứ kia cũng đều như nhau vật phẩm, căn bản cũng không có cái gì dùng, hướng "Âm Dương Miện" như vậy nhưng để phòng ngự tinh thần loại công kích vật phẩm, kia tự quá trân quý. Phải biết rằng, quá nhiều công pháp đều là tinh thần loại. Nghe nói, thế giới phương Tây tự có tinh thần loại pháp sư. Hẳn có loại này trang bị, đối với sau này cùng Tây Phương giao chiến, nên có rất lớn tác dụng.

Lý Vân Phi khẽ cười đem "Âm Dương Miện" dẫn tới đầu bên trên. Hắn đương nhiên không cần sợ bị Lỗ Diệu tử đám người nhìn thấy, phải biết rằng, trang bị loại này đồ, trừ phi là bị chọn người nguyện ý, nếu không, vô hiệp thế giới trong người cũng không thể thấy được.

Lý Vân Phi Mỹ Mỹ nghĩ tới, coi như là tái thụ mấy lần tổn thương cũng là đáng tiếc, phải biết rằng, này vài món vật phẩm đều tính toán là đồ tốt, nếu không phải bốn Đại Thánh tăng tách ra, nếu không phải, Lý Vân Phi « di hoa tiếp mộc » là bài tẩy. Nếu không phải, cuối cùng hòa thượng kia muốn cùng Lý Vân Phi lấy mạng đổi mạng, Lý Vân Phi căn bản không thể giết chết hai người bọn họ. Có thể giết chết hai người bọn họ thật sự là may mắn. Tự liên tiếp ngay cả đánh bại Thạch Chi Hiền cũng đúng là may mắn. Lý Vân Phi dĩ nhiên cai cảm ơn trời đất rồi.

Cầm lấy cái bàn bên trên « Tử Huyết bí pháp », Lý Vân Phi tuyệt định trước tiên đem này bốn « Tử Huyết bí pháp » cấp học, sau đó, lại học kia bốn « bát tử ấn pháp », bởi vì từ cao thâm nhìn lại, dĩ nhiên "Tà vương" Thạch Chi Hiền « bát tử ấn pháp » muốn tinh diệu nhiều.

Lý Vân Phi mở ra trong tay « Tử Huyết bí pháp », cùng kia võ học của hắn đồng dạng, « Tử Huyết bí pháp » tự hóa thành một đạo bạch quang bay vào Lý Vân Phi trong óc, sau đó, Lý Vân Phi tự nhắm mắt lại bắt đầu không ngừng tìm hiểu trong đó vận hành lộ tuyến cùng trong đó tinh diệu chỗ. Một lúc lâu, Lý Vân Phi chậm rãi mở mắt, bởi vì hắn đã học xong bộ này « Tử Huyết bí pháp ».

Lý Vân Phi ngẩng đầu vừa nhìn, bầu trời đã đen, rất rõ ràng, Lý Vân Phi này một tìm hiểu tự hao tổn hắn ban ngày thời gian. Lý Vân Phi đi ra ngoài, Khấu Trọng đám người thế nhưng tại phía ngoài chờ hắn.

Lý Vân Phi tò mò hỏi: "Các người ở chỗ này làm cái gì? Làm sao đều chồng chất tại ta đây cửa?"

Khấu Trọng nói lòng miệng Khí Đạo: "Chúng ta nhìn thấy người vào nhà sau, tự không có bất cứ động tĩnh gì, tự ghé thăm người một chút làm sao rồi. Kết quả người đem môn đã khóa. Chúng ta tự lên lên xem một chút người đang làm cái gì vậy. Kết quả nhìn thấy người nhắm mắt xếp chân. Chúng ta biết người bị trọng thương, không thể vận công. Tự nhiên, tự đem Lỗ Diệu tử tiền bối cấp mời tới đây. Căn cứ Lỗ Diệu tử tiền bối sở thuyết, nói người là tại tìm hiểu võ công, tìm hiểu võ công là không thể bị người quấy rầy, cho nên chúng ta dĩ nhiên không dám quấy rầy người. Tự tại phía ngoài chờ rồi."

Lỗ Diệu tử chen miệng nói: "Người bây giờ bị trọng thương, không thể quá độ mệt nhọc. Tốt nhất dừng trong khoảng thời gian này tìm hiểu võ công, đối với người thân thể không tốt."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Này người nói tự không đúng, ta là bị bị thương, nhưng, còn chưa tới muốn chết trình độ, vừa lúc, ta gần nhất có chút lĩnh ngộ, dĩ nhiên muốn tìm hiểu một phen, ta đi ra ngoài, tự là muốn nói cho các người biết, ta muốn bế quan mấy ngày, các người đừng lo lắng, cũng không cần quấy rầy ta. Không có chuyện gì."

Lỗ Diệu tử nghiêm sắc mặt, nói: "Này không được, ta lấy một vị Y Sư thái độ nói cho người biết, người bây giờ chủ yếu nhất đúng là dưỡng thương, về phần bế quan? Đợi(các loại) không xong sau này, ta sẽ không ngăn cản người."

Lý Vân Phi cười dài nói: "Ta biết tiền bối người lo lắng thân thể của ta, nhưng ta tại bọc đồ của ta trong tìm được loại này đồ." Nói xong, Lý Vân Phi đem kia một lọ "Bồi nguyên đan" đưa cho Lỗ Diệu tử.

Lỗ Diệu tử nhận lấy bình, cầm đến mũi bên trên nghe thấy một chút, kinh ngạc nói: "Bồi nguyên đan! Người nơi đó tại sao có thể có loại này đồ? Chế tạo loại này đồ phương thuốc sớm tự thất truyền, ngay cả ta cũng chỉ là gặp qua một lần, người tại sao có thể có?"

Lý Vân Phi chứa kinh ngạc, nói: "Đây là bồi nguyên đan? Vật này là ta có một lần từ một tên trộm cầm trong tay đến. Ban đầu, hắn trộm ta đồ, ta đem hắn bắt được, từ trên người hắn lấy được vật này. Ta chỉ biết, vật này đối với cổ bản bồi nguyên rất hữu dụng. Không nghĩ tới, đây chính là bồi nguyên đan!"

Lỗ Diệu tử vuốt ve râu mép của mình nói: "Có vật này, ta liền có thể làm cho thân thể của người tại trong vòng một tháng hảo hoàn toàn. Liên tiếp ngay cả trước kia một chút ám thương cũng có thể trị lành! Người vận khí thật tốt, liên tiếp ngay cả những bảo bối này cũng có thể nhận được!"

Lý Vân Phi cười cười, đem Lỗ Diệu tử kéo vào phòng, đem trong nhà ba loại dược liệu đưa cho rồi Lỗ Diệu tử, cái này, Lỗ Diệu tử tự càng thêm kinh ngạc. Hắn sững sờ nhìn một chút trong tay "Ngân năm Hà Thủ Ô", "Kim Linh hoa" cùng "Chu quả", sững sờ hỏi: "Này. . . Này. . . Người là thế nào lấy được? Những đồ này, ta cũng chỉ là nghe qua, liên tiếp ngay cả thấy đều chưa thấy qua. Người làm sao lấy được."

Lý Vân Phi lắc đầu, thờ dài, nói: "Này chút ít chuyện cũ tự không nên nói rồi, ta chỉ là biết người có thể hay không đem những dược liệu này luyện chế thành đan dược?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156:: hai mươi năm ân oán

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 156:: hai mươi năm ân oán

Lỗ Diệu tử cẩn thận nhìn một chút trong tay được liệu, sau đó, đặt ở dưới mũi nghe nghe, sau đó gật đầu, nói: "Đây đúng là thứ tốt! Ta đã thật lâu không có xem như vậy tốt được liệu rồi, đáng tiếc a, ta không thể giúp người luyện được."

Lý Vân Phi kỳ quái nói: "Tiền bối y thuật cao thâm, là ta đã thấy y thuật cao nhất người, trừ ra tiền bối ra, ta cũng vậy tìm không được người khác hỗ trợ! Thỉnh tiền bối giúp đỡ chút, giúp ta luyện đan được không?"

Lỗ Diệu tử khó xử nói: "Không đúng ta không giúp người, chẳng qua là, luyện được cũng không đúng chỉ cần này ba loại dược tự có thể. Này cũng không phải là chủ yếu nhất, chủ yếu nhất chính là, lấy y thuật của ta dùng những bảo vật này tới luyện đan, thật sự là quá lãng phí! Người sau này tìm được y thuật càng cao hơn sâu nhân vật, sẽ tìm hân tới hỗ trợ đi!"

Lý Vân Phi nói lòng miệng Khí Đạo: "Ta còn tưởng rằng là cái gì đâu rồi, nguyên lai là cái này. Cái khác dược liệu hảo thuyết, những thứ kia còn dư lại bảo vật cũng có thể bán đi, dùng để giả cao mua bán dược liệu, thậm chí có thể ở trên giang hồ treo giải thưởng! Về phần người nói tự mình y thuật không đủ, đó chính là tiền bối người quá không tự tin rồi. Ta đã thấy nhiều như vậy y thuật cao minh nhân vật, bọn họ không có một người nào so sánh bên trên người. Người này Thiên Hạ Đệ Nhất kỳ nhân danh xưng là cũng không đúng giả dối. Tự tính thất bại, ta cũng sẽ không trách người. Tiền bối tự thoải mái, buông lỏng tinh thần đi!"

Lỗ Diệu tử cười một tiếng dài, nói: "Là (vâng, đúng) ta trước cùng rồi, hảo, ta liền liều mạng bồng chốc tốt lắm. Đúng rồi, người không đúng muốn bé quan sao? Như vậy, người mỗi mười ngày ăn một viên bồi nguyên đan. Này một lọ từ có 3 viên. Dù người ăn một tháng. Một tháng này xuống tới. Người cũng tự không sai biệt lắm tốt lắm. Người đi đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, đối với bên cạnh Khấu Trọng, Từ Từ Lăng nói: "Dịu dàng tinh nói một tiếng, tự nói ta bé quan. Mấy ngày ta liền sẽ ra ngoài. Các người muốn hảo hảo tu luyện. Đừng đã mắt mặt của ta."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng gật đầu, cùng kêu lên nói: "Yên tâm đi, sư phụ, chúng ta nhất định sẽ hảo hảo tu luyện, người cứ yên tâm đi!"

Lý Vân Phi thoải mái gật đầu, nói: "Tốt lắm, nhớ kỹ ta bé quan lúc đừng quấy rầy ta." Nói xong, Lý Vân Phi đã tiến gian phòng, đóng cửa lại. Không bao lâu, Lý Vân Phi chỉ nghe thấy một nhóm người từ cửa rời đi.

Lý Vân Phi cảm ra "Bồi nguyên đan", đồ ra một viên đi ra ngoài, nhất thời, đầy phòng trong đều tràn đầy một cỗ mùi người mùi thơm ngát. Lý Vân Phi rõ ràng cảm thấy mình ngực đau đớn chột nhẹ. Sau đó, Lý Vân Phi há mồm đem dược nuốt xuống. Đan dược hóa thành một đạo nhiệt lưu rót vào thân thể. Lý Vân Phi cảm giác thân thể chột nhẹ, ngực đau đớn cũng đã biến mất. Lý Vân Phi dĩ nhiên biết, này chỉ là của mình ảo giác. Hân tổn thương dĩ nhiên không có hảo.

Lý Vân Phi không có để ý này chút ít, cầm lấy phóng ở bên cạnh « bắt từ ấn pháp », nhẹ nhàng mở ra. Sách lại hóa thành bạch quang bay vào Lý Vân Phi trong óc. Lý Vân Phi nhắm mắt lĩnh ngộ « bắt từ ấn pháp », sau đó, quá không thời gian rất lâu, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, này « bắt từ ấn pháp » không hề là tuyệt đỉnh công pháp, Lý Vân Phi tìm hiểu rồi thật lâu mới đem « bắt từ ấn pháp » học xong.

Lý Vân Phi cười mở ra chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112: không gian danh hiệu: "Kiếm tiên". Đại Đường Song Long Truyện thế giới danh hiệu "Kiếm Thánh", danh hiệu gia thành: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đều có được quảng sức ảnh hưởng lớn. Đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên, giết chết bốn Đại Thánh tăng chi nhĩ, ma đạo trong danh vọng tăng mạnh.

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level), di hoa tiếp mộc 8 cấp, bắt từ ấn pháp 1 cấp, Thiên Ma Sách: Thiên Ma công pháp 1 cấp, từ buổi trưa Thiên Cương 1 cấp, Từ Khí Thiên La 1 cấp, Từ Huyết bí pháp 1 cấp. (tập tễ Thiên Ma Sách hội ngộ ra Đạo Tâm Chủng Ma công pháp.)

Khinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 8 cấp.

Kiểm pháp: Phi Tiên kiếm pháp 9 cấp. Cuồng phong khoái kiếm 10 cấp (max level)

Chưởng pháp: hồ trào tuyết phản che tay 9 cấp.

Bình khí: Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hàn băng ngọc hồ trào.

Y phục: Bạch Vũ áo.

Đồ đội đầu: Âm Dương Miện.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: tâm mạch bị hao tổn, trọng thương trạng thái. (vô phương nhanh chóng chữa trị) yêu cầu hai tháng tu dưỡng, mới có thể trị lành, phục dụng kỳ dược "Bồi nguyên đan", dưỡng thương thời gian giảm phân nửa, một tháng sau là có thể hảo toàn bộ.

Lý Vân Phi thoải mái gật đầu, sau đó, đứng lên thể, lần này bé quan cũng không biết có đã bao lâu, cả người đều có điểm đã tê rần. Lý Vân Phi đẩy cửa ra, đi ra ngoài, phía ngoài nhất điểm thanh âm cũng không có. Lý Vân Phi xem một chút sắc trời, đã là vào lúc giữa trưa, làm sao không có một người.

Lý Văn Phi đi tới Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng phòng, bên trong không có một người, Lý Văn Phi cau mày đi tới phía ngoài trong phòng khách lại còn là một người cũng không có. Lý Văn Phi trong lòng tràn đầy nghi vấn, này không nên a, Phi Mã mục trường bên trong người giúp việc nha hoàn nhiều như vậy, làm sao hiện tại một người cũng không có.

Lý Văn Phi đi từ từ đi ra ngoài, dọc theo đường đi không có một người nhìn thấy, lãnh lãnh Thanh Thanh, thật giống như xảy ra chuyện gì đại sự, Lý Văn Phi đi ra trăng chủ phủ, trên đường cũng là lãnh lãnh Thanh Thanh, đột nhiên Lý Văn Phi nhìn thấy một người từ xa phurong vọi vọi vàng vàng chạy tới. Hướng nơi xa chạy đi. Lý Văn Phi kéo lại cái kia người. Vấn đạo: "Nơi này là chuyện gì xảy ra? Làm sao một người cũng không có?"

Người nọ vọi vọi vàng vàng nói: "Mới vừa Phi Mã mục trường địch nhân tìm tới đầu rồi, trăng chủ cùng bằng hữu của hắn đều ở bên kia. Liên trăng chủ phủ người giúp việc cũng đều đã chạy tới nơi nào."

Lý Văn Phi bộ mặt tiếc rằng, nói: "Những người giúp việc kia, nha hoàn coi như là đi có thể như thế nào, liên điểm bận rộn đều không thể giúp, đi cũng là gánh nặng, nhất điểm dùng cũng không có."

Kia nam nhân bộ mặt không phục nói: "Ta Phi Mã mục trường thực là toàn dân đều võ, trăng chủ phủ người giúp việc, nha hoàn là trong đó người nổi bật. Mỗi người đơn vị võ công đều không kém. Dĩ nhiên có thể hỗ trợ!"

Lý Văn Phi căn bản cũng không biết này chút ít người giúp việc cùng nha hoàn đều biết võ công, hắn căn bản tự không có để ở trong lòng, này chút ít người nhiều nhất bất quá tam lưu cao thủ, Lý Văn Phi căn bản liên tiếp ngay cả chú ý cũng không có chú ý bọn họ.

Lý Văn Phi kéo cái kia nhân đạo: "Địch nhân của các ngươi? Mau mang ta đi xem một chút!"

Người nọ gật đầu, nói: "Ngươi theo ta đi." Nói xong, dẫn đầu hướng ngoài thành chạy đi. Lý Văn Phi theo sát phía sau của hắn. Mặc dù Lý Văn Phi hiện tại không thể sử dụng khinh công, nhưng, này người thật giống như cũng sẽ không khinh công, Lý Văn Phi lúc này mới có thể theo sát phía sau của hắn.

Vừa đến ngoài thành, Lý Văn Phi đã nhìn thấy một nhóm người xếp thành một vòng, mà Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn ba người liên thủ kẻ địch ở Chúc Ngọc Nghiên. Mà Lỗ Diệu tử kẻ địch ở Loan Loan. Thương Tú Tuần cùng một người đàn ông liên thủ kẻ địch ở một cái bàn tử. Mà một người mặc đạo bào người đứng tại một nhóm người này trước người, mà những người khác đứng ở bên cạnh cũng không dám tiến lên.

Đon Uyển Tinh đứng tại ngoài vòng tròn, ai cũng không giúp. Lặng lặng đứng ở bên cạnh, khẩn trương nhìn đám người kia tại giao chiến, Lý Văn Phi đi tới. Don Uyển Tinh vừa nhìn thấy Lý Văn Phi đi tới, vẻ mặt kinh hi xuất hiện ở mặt bên trên, nói: "Văn Phi, ngươi đã đến rồi? Nhanh lên một chút hỗ trợ a!"

Lý Văn Phi cười khổ một tiếng, vấn đạo: "Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chúc Ngọc Nghiên mang đám người kia là ai? Các nàng tới nơi này làm gì?"

Đon Uyển Tinh vội la lên: "Bọn họ là tìm đến Lỗ tiên bối. Bọn họ thật giống như tự là vì cái gì "Tà Đế Xá Lợi" tới. Lúc ấy, ngươi tại bế quan, chúng ta không dám đi quấy rầy ngươi, lại sợ tiếng đánh nhau vượt qua đến ngươi. Cho nên, chúng ta thì đem bọn hắn dẫn đến nơi này?"

Lý Văn Phi suy nghĩ một chút vấn đạo: "Ta bế quan đã bao lâu?"

Đon Uyển Tinh tính một cái, nói: "Ngươi bế quan bốn ngày. Tự tại một nén nhang trước. Chúc Ngọc Nghiên mang người tới tìm được rồi Lỗ Diệu tử tiên bối. Bên kia bàn tử là Ma Môn bát đại ca thủ chi nhất Tích Trần, hắn là Lạc Dương thương hội hội trưởng, là Âm Quý phái tại Lạc Dương thai diện thượng nhân vật, chân truyền phái bên trong chi nhánh Lão Quân xem truyền nhân, võ công cực cao. Đứng ở đó bên kia người là "Tử buổi trưa kiếm" Tà Du Tiên, là chân truyền phái bên trong chi nhánh Đạo Tổ phái truyền nhân, cũng là cường lực nhân vật, võ công rất cao, hắn "Tử buổi trưa Thiên Cương" là Thiên Ma Sách bên trên võ công của."

Lý Văn Phi gật đầu, hắn đương nhiên biết này Lỗ Diệu tử cùng Chúc Ngọc Nghiên ở giữa ân oán, bọn họ này hai mươi năm ân oán làm sao có thể giải trừ. Chẳng qua là hắn không nghĩ tới, Chúc Ngọc Nghiên lại đem dưới tay nàng mạnh nhất hai người đều mang đến. Lý Văn Phi chỉ có hô to một tiếng nói: "Dừng tay! Dừng đánh! Đánh cái gì đánh?"

Chúc Ngọc Nghiên nghe thấy Lý Văn Phi thanh âm, xoay người nhảy ra chiến đoàn! Mà Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn cũng phi thân nhảy ra chiến đoàn. Đứng tại Lý Văn Phi phía sau. Lỗ Diệu tử cùng Loan Loan cũng phân ra ra. Đều đứng ở bên cạnh, lẫn nhau cẩn thận nhìn.

Lý Văn Phi cau mày, khẽ cười nói: "Không biết "Âm Hậu" đại giá quang lâm. Không có từ xa tiếp đón, lỗi! Lỗi!" Lý Văn Phi hướng Chúc Ngọc Nghiên chấp tay.

Chúc Ngọc Nghiên cười duyên nói: "Nguyên lai là "Kiếm Thánh" Lý Văn Phi a, làm sao dám người người trước tới đón tiếp đấy! Ngươi "Kiếm Thánh" uy danh thực là so với ta này "Âm Hậu" tên muốn có dùng nhiều a!"

Lý Văn Phi cười cười, nói: " "Âm Hậu" tới nơi này vì cái gì? Thế nhưng cùng ta này hai cái đồ đệ cùng một người bạn đánh nhau. Ngươi sẽ không sợ bị người trên giang hồ vật chế cười ngươi lấy lớn hiếp nhỏ? Khi dễ hậu bối?"

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Làm sao sẽ đấy! Ngươi Lý Văn Phi mới vừa đã thương "Tà vương" Thạch Chi Hiên, còn giết bốn Đại Thánh tăng bên trong hai vị! Bây giờ đang ở ma đạo bên trong uy danh thực là rất lớn đâu."

" "Âm Hậu" quá khách khí." Lý Văn Phi cười nói: "Chẳng qua là ta rất kỳ quái, ngươi thực là ngày Riwan cơ a, làm sao sẽ đại giá quang lâm đến nơi này của ta?"

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Người đây tự sai lầm rồi. Ta cùng này Lỗ Diệu tử có đại thù. Người đem hán giao cho ta, ta liền lập tức đi, tuyệt đối sẽ không phiền toái người."

"Cái này không thể nào!" Lý Vân Phi một cái vung tay nói: "Ta hiện tại kế thừa Tà Cực Tông Tông chủ vị, 'Ma Đế' danh hiệu cũng tự động tới rồi trên đầu của ta. Mà Lỗ Diệu tử là ta Tà Cực Tông trưởng lão. Ta đem hán giao cho người, này giang hồ đồng đạo hội thấy thế nào ta?"

Chúc Ngọc Nghiên hừ lạnh một tiếng, nói: "Người đây là ý gì. Tà Cực Tông? Người kế thừa Hưong Vũ Điền vị trí. Ta đây cũng biết. Về phần Lỗ Diệu tử là người Tà Cực Tông người. Ta cũng biết. Chẳng qua là, người tất yếu phải đem hán giao cho ta. Ta cùng hán hai mươi năm ân oán tất yếu phải có một bàn giao!"

Lý Vân Phi khóe miệng mang theo một chút cười lạnh, nói: "Ta nếu là không đem hán giao cho người, người có thể làm gì ta? Người có thể làm gì ta?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

157:: Chúc Ngọc Nghiên hận

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 157:: Chúc Ngọc Nghiên hận

Chúc Ngọc Nghiên sắc mặt đột biến, nghe Lý Vân Phi nói ra như vậy không khách khí lời nói, lấy Chúc Ngọc Nghiên tính cách vốn là muốn động thủ, thực là, nàng xem thấy không có sợ hãi Lý Vân Phi. Nganh sanh sanh mà đem khẩu khí này nuốt xuống tới, sau đó, lạnh lùng nói: "Lỗ Diệu tử cùng ta có đại thù, người nhất định phải đem hán giao ra đây. Nếu không, hôm nay làm sao cũng muốn đánh một trận! Mấy người chúng ta chẳng qua là người mở đường, chờ một chút hội có nhiều người hơn đi tới. Người nên biết. Ta Âm Quý Phái thực lực tuyệt đối so với Phi Mã mục trường muốn mạnh hơn không chỉ một bậc. Người thật muốn nhìn Phi Mã mục trường ở chỗ này bị chúng ta diệt sạch?"

Lý Vân Phi cau mày, hán đương nhiên biết Âm Quý Phái thế lực có bao nhiêu, nơi này mấy người từng cái đều là Tiên Thiên trung hậu kỳ nhân vật. Chúc Ngọc Nghiên càng là nửa bước Tông Sư. Cộng thêm Âm Quý Phái các vị trưởng lão. Chúc Ngọc Nghiên một cái khác đồ đệ trắng Thanh nhi cũng là cao thủ. Tính lên tới, trừ phi Lý Vân Phi tự mình xuất thủ, nếu không trận này đại chiến Phi Mã mục trường làm sao cũng không có phần thắng. Với lại coi như là Lý Vân Phi không có bị thương, tại tự mình ra tay lúc, Chúc Ngọc Nghiên cùng Loạn Loạn cộng thêm những thứ khác hai vị Ma Môn bát đại cao thủ, làm sao cũng có thể đem Lý Vân Phi gắt gao kéo, thậm chí đuổi chạy. Mà nói như vậy những người khác tự nguy hiểm.

Lý Vân Phi cau mày, suy nghĩ một chút nói: "Lỗ Diệu tử, ta là nói gì cũng sẽ không giao cho người. Người nên biết, chúng ta đều là người trong ma đạo, chúng ta ma đạo người vốn là bị chánh đạo người gắt gao chế trụ, nếu là ở chỗ này chết hơn mấy cái, kia tự thật sự là không đáng giá rồi. Lỗ Diệu tử ta là nói gì cũng sẽ không giao cho người. Nếu như người nhất định phải. Vậy chúng ta cũng chỉ có thể ở nơi này phân ra cái Sinh Tử!"

Chúc Ngọc Nghiên cúi đầu, nghĩ một lát, nói: "Hảo, ta cho người cái mặt mũi, Lỗ Diệu tử ta có thể đừng. Người đem 'Tà Đế Xá Lợi' giao ra đây, ta lập tức đi ngay. Nếu không, hôm nay chúng ta cũng chỉ có thể ở nơi này quyết cái Sinh Tử."

Lý Vân Phi vừa nghe những lời này, tự lập tức biết Chúc Ngọc Nghiên lần này tới mục đích là tại sao rồi. Nàng muốn đắc không đúng Lỗ Diệu tử, nàng muốn đúng là "Tà Đế Xá Lợi", về phần Lỗ Diệu tử người này, nàng căn bản tự không quan tâm. Hai mươi năm trước sự tình, vốn chính là Chúc Ngọc Nghiên thật xin lỗi Lỗ Diệu tử. Nàng lần này tới gây chuyện, vốn là không phải là vì Lỗ Diệu tử, là(vì) đắc tự là "Tà Đế Xá Lợi".

Muốn nói Lý Vân Phi trong lòng không sợ. Kia tự nhiên là giả dối, Lý Vân Phi hán đương nhiên có chút sợ, phải biết rằng, hán tổn thương căn bản cũng không có tốt bao nhiêu, tổn thương không có hảo, hán tự nhiên cũng tự đề cập bất động nội lực. Nếu là cùng Chúc Ngọc Nghiên bọn họ giao thủ, Lý Vân Phi căn bản tự không ngăn được Chúc Ngọc Nghiên, nếu là Chúc Ngọc Nghiên thật khởi xướng tàn nhẫn lợi hại, cùng Lý Vân Phi liều mạng lên tới, tin tưởng, Khấu Trọng bọn họ căn bản tự không ngăn được Chúc Ngọc Nghiên bọn họ.

Thực là "Tà Đế Xá Lợi" Lý Vân Phi cũng tuyệt đối không thể giao ra đi. May là Lý Vân Phi sớm đã đột phá đến Tông Sư cảnh giới, không đánh nhau, giống như là người bình thường đồng dạng, căn bản tự nhìn chưa ra bị thương. Chúc Ngọc Nghiên cũng biết mình không đúng Lý Vân Phi đối thủ, không thể làm gì khác hơn là nhìn khẩu khí. Nhưng, Lý Vân Phi từ Chúc Ngọc Nghiên khẩu khí bên trong có thể nghe ra, hán đối với "Tà Đế Xá Lợi" tình thế bất buộc. Đại chiến hết sức căng thẳng.

Lý Vân Phi cắn răng một cái, hung hăng nói: " 'Tà Đế Xá Lợi' vốn chính là ta, nghĩ từ trong tay của ta cầm đến, vậy người tự tới thử thử! Người cũng xem một chút bốn Đại Thánh tăng. Bọn họ từng cái công lực đều không thể so với người sai đi! Còn không phải bị ta giết chết rồi. Người sẽ không sợ, ta liều chết tới, đến lường bại câu thương!"

Chúc Ngọc Nghiên ban đầu mang theo một chút mặt nghiêm túc bên trên, hiện tại lại mang theo rồi một chút cười lạnh, sau đó lạnh lùng nói: "Nếu như nói ta trước còn sợ người ba phần, hiện tại, ta thật là không chút nào sợ người."

Lý Vân Phi bộ mặt kinh ngạc nhìn Chúc Ngọc Nghiên, vấn đạo: "Người này lại là có ý gì? Chẳng lẽ các người thật muốn cùng ta đánh lên một tràng? Khiến cho chúng ta lưỡng bại câu thương?"

Chúc Ngọc Nghiên bộ mặt đắc ý nói: "Ban đầu có lẽ có thể lưỡng bại câu thương. Nhưng bây giờ nhìn lại là rất không có khả năng rồi!"

Lý Vân Phi nhìn một chút Chúc Ngọc Nghiên cười lạnh nói: "Này nói nói như thế nào?"

Chúc Ngọc Nghiên cười cười, nói: "Người bị thương đi! Hơn nữa còn là không nhẹ tổn thương!"

Lý Vân Phi nhìn mang trên mặt vẻ tươi cười Chúc Ngọc Nghiên, nói thẳng: "Đúng vậy a, ta là bị thương, người là làm sao mà biết được? Ta nghĩ dựa vào người nhìn, người hẳn là nhìn chưa ra đi!"

Chúc Ngọc Nghiên nhún nhún vai nói: "Một mình người giết chết bốn Đại Thánh tăng hai vị người, mặc dù giết bọn họ, nhưng, ai cũng không dám nói, có thể giết bọn họ hai cái, liên tiếp ngay cả tổn thương đều không bị."

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Người sẽ không sợ ta có cái gì hậu thủ, hoặc là có công phu gì thế, có thể không bị thương thì đem bọn hắn hai cái quét sạch? Ta nói thật cho người biết, ta quả thật có bộ hộ thể thần công. Người nên có tin tức kia đi!"

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Không tệ, người bây giờ công lực xác thực cao thâm, ta nhìn không thấu người, với lại đều lúc ấy trốn ở bên cạnh nhìn người sờ thuyết, kia hai cái lão hòa thượng mặc dù đánh trúng người, nhưng, người thật giống như có một loại hộ thể công phu có thể ngăn ở nội lực của bọn hắn. Thật giống như nhất điểm tổn thương cũng không thụ đồng dạng!"

"Người đã biết ta có một loại hộ thể công phu, ta lúc ấy lại không có thụ cái gì tổn thương, vậy người tại sao còn nói ta bị thương?" Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Ta rất khỏe kỳ, ta rốt cuộc là điểm nào nhưng người hoài nghi."

Chúc Ngọc Nghiên cười cười, nói: "Ta ban đầu cũng nghĩ đến người không có bị thương, cho nên, khi ta nhìn thấy người đã đến rồi, hơn nữa cho chúng ta dừng tay, ta cũng vậy cho người một chút mặt mũi, thực là, người chẳng qua là đứng ở chỗ này uy hiếp uy hiếp ta, lại không có chân chính động thủ, tính cách của người ta thực là biết đến rất rõ ràng, nếu là người không có bị thương, đem người nghe thấy ta muốn người giao ra Lỗ Diệu tử, gọi người giao ra "Tà Đế Xá Lợi", người khẳng định không nói hai lời, lập tức tự cùng ta động thủ rồi. Thực là, người thế nhưng không có cùng ta động thủ, ngược lại ở chỗ này do dự bất giác. Người nói ta hội không biết người cùng kia hai hòa thượng giao thủ lúc, bị thương. Với lại, tổn thương không nhẹ đi!"

Lý Vân Phi dĩ nhiên cũng muốn động thủ rồi, thực là, hắn hiện tại căn bản tự không thể dùng nội lực, dĩ nhiên tại đối mặt Chúc Ngọc Nghiên lúc, sức lực không cứng rắn. Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Hào, thật tốt, "Âm Hậu" không hổ là "Âm Hậu". Ta liền nói cho người biết tốt lắm, ta là bị tổn thương. Hơn nữa còn không nhẹ đâu rồi, này thì thế nào. Này thì thế nào. Coi như là ta bị thương, chỉ sợ ta cũng có thể kẻ địch ở người đi!"

Lý Vân Phi nhún nhún vai nói: "Ta một trị giá không muốn cùng các người động thủ, tự là cái nguyên nhân này, ta ban đầu bị thương, ta không thể nào bốc lên tổn thương nặng hơn nguy hiểm cùng các người giao thủ. Bởi vì qua một thời gian ngắn, ta muốn đi cùng "Thiên Đạo" Tổng phiệt chủ gặp mặt. Ta không ngờ đến lúc đó, liên tiếp ngay cả tổn thương cũng không hảo. Cho nên, ở chỗ này, ta không muốn động thủ. Chẳng qua là, các người nếu là thật nghĩ cùng chúng ta liều mạng xuống. Ta cũng vậy chỉ có thể bốc lên trọng thương nguy hiểm động thủ."

Lý Vân Phi ánh mắt lạnh lùng quét qua Chúc Ngọc Nghiên bên kia một nhóm người, trong ánh mắt mang theo một chút lãnh ý, sau đó, lạnh lùng nói: "Bất quá, ai muốn cho ta không tốt quá, ta liền nhưng ai hơn khổ sở. Tin tưởng ta liều mạng trọng thương, thậm chí tự là chết ở chỗ này, làm sao cũng có thể quét sạch mấy người đi."

Chúc Ngọc Nghiên ngó chừng Lý Vân Phi, lạnh lùng nói: "Vậy người muốn thế nào?" "Tà Đế Xá Lợi" ta tình thế bất buộc. Nếu quả thật liều mạng xuống tới, ai cũng không sống dễ chịu đi?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Cho nên ta hiện tại muốn hỏi một chút người, "Tà Đế Xá Lợi" ta sẽ tuyệt đối không giao ra đây. Người nếu là biết vật này vốn là ta Tà Cực Tông đồ. Ta sẽ tuyệt đối không giao ra đi. Vật kia đối với ta có trọng dụng! Với lại, coi như là ta đem "Tà Đế Xá Lợi" giao cho người, người cũng không dùng được."

Chúc Ngọc Nghiên nhiu mày nói: "Lời này của người là có ý gì? Ta không thể dùng "Tà Đế Xá Lợi"? Tại sao ta không thể dùng?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Người là không biết, ta Tà Cực Tông từ xưa tới nay. Có bao nhiêu vị Tông chủ, có bao nhiêu vị "Ma Đế", bọn họ cái(người) nào không phải là hùng tài đại lược, cái(người) nào không phải là Tông Sư cấp cao thủ. Không có một người nào có thể từ "Tà Đế Xá Lợi" bên trong đem Tinh Nguyên hấp thu đi ra ngoài. Ngược lại, bọn họ trước khi chết, còn đem mình nhiều năm Tinh Nguyên toàn bộ đều rót vào Xá Lợi bên trong. Không lẽ như vậy Tinh Nguyên, có thể đem bất luận kẻ nào chống đỡ bạo. Người làm sao hấp thu đi ra ngoài?"

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu, nói: "Không đúng đi, theo ta được biết, "Ma Đế" Hưởng Vũ Điền tự từng là đem "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên hấp thu đi ra ngoài. Tin tưởng ta cũng có thể!"

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Đúng a! Hưởng Vũ Điền có thể đem "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên hấp thu đi ra ngoài, đó là bởi vì hắn luyện tập « Thiên Ma Sách » bên trong « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » ! Người hội sao? Thế thế đại đại nhiều như vậy tuyệt đỉnh cao thủ cũng muốn đem "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên cấp hấp thu đi ra ngoài, nhưng là bọn hắn không có một người nào thành công. Người cũng biết, đây nên có nhiều khó khăn. Người coi như là cầm đến cũng không hữu dụng."

Chúc Ngọc Nghiên nghĩ một lát nói: "Vậy tại sao Thạch Chi Hiên hẳn khắp nơi tìm "Tà Đế Xá Lợi", chẳng lẽ là hắn có thể hấp thu Tà Đế Xá Lợi Tinh Nguyên?"

Lý Vân Phi cười nói: "Hắn đương nhiên có thể rồi. Hắn sáng chế « bắt từ ẩn pháp » tinh diệu vô cùng! Chủ yếu nhất chính là, hắn « bắt từ ẩn pháp » có thể hấp thu "Tà Đế Xá Lợi" bên trong tử khí cùng ma khí chuyển thành tự thân nội lực, Tinh Nguyên. Mà "Tà Đế Xá Lợi" bên trong khó khăn nhất làm xong đúng là trong đó tử khí cùng ma khí rồi."

Chúc Ngọc Nghiên suy nghĩ một lúc lâu nói: "Vậy ngươi muốn "Tà Đế Xá Lợi" có ích lợi gì? Ngươi cũng sẽ không « bắt từ ẩn pháp » hoặc là « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp »? Vật kia phóng ở chỗ của ngươi cũng là hào chỗ vô dụng. Ngươi không bằng nó cho ta. Ta đem cấp tiêu hủy. Như vậy, Thạch Chi Hiên thì vĩnh viễn cũng đừng muốn lấy được "Tà Đế Xá Lợi", vậy hắn thì vĩnh viễn cũng đừng nghĩ đột phá tâm ma của mình rồi. Đây so sánh để cho hắn chết càng làm cho ta vui vẻ!" Chúc Ngọc Nghiên bắt đầu điên cuồng mà nở nụ cười. Bàn đầu hoàn mỹ mang trên mặt một chút nhẹ răng cười. Lộ ra vẻ có chút điên cuồng.

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết Chúc Ngọc Nghiên này là thế nào, cái này nữ nhân rất đáng thương thực là bị Thạch Chi Hiên cấp tổn thương quá sâu, Chúc Ngọc Nghiên đối với Thạch Chi Hiên hận ý đã quyết kéo dài tròn hai mươi năm rồi, loại này hận đã trở thành trong nội tâm nàng một đạo tâm ma, này hai mươi năm đau khổ, làm cho nàng thời thời khắc khắc muốn giết chết Thạch Chi Hiên. Thực là Thạch Chi Hiên lại so sánh nàng mạnh hơn không ít, nàng căn bản không thể giết chết Thạch Chi Hiên. Chuẩn bị đến bây giờ vừa nghĩ tới có thể cho Thạch Chi Hiên tìm phiền toái. Đầu lộ ra vẻ điên cuồng lên.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khời tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158:: thương lượng

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 158:: thương lượng

Lý Vân Phi nhìn sắc mặt dị thường hưng phấn Chúc Ngọc Nghiên, biết Chúc Ngọc Nghiên đã lâm vào chính mình trong ảo tượng, chỉ có tiếc rằng cắt đứt Chúc Ngọc Nghiên giả tưởng, cười khò nói: "Đừng có đoán mò rồi, "Tà Đế Xá Lợi" đối với ta mà nói có trọng dụng! Ta nói gì cũng sẽ không giao cho ngươi, ngươi sẽ chết rồi này tâm đi! Bất quá, ngươi cũng yên tâm, Thạch Chi Hiên từng là tôi đoạt lấy "Tà Đế Xá Lợi", bất quá bị ta kích thương chạy trốn, hắn nghĩ từ trong tay của ta đoạt đến "Tà Đế Xá Lợi" căn bản tự không khả năng."

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu, nói: "Không, chỉ cần "Tà Đế Xá Lợi" không cần thiết mất, đây chính là cấp Thạch Chi Hiên một loại hi vọng. Để cho hắn trong lòng còn có hi vọng. Hắn tự nhiên sẽ không có cái loại này hi vọng bị tước đoạt sớm mang đến thống khổ."

Lý Vân Phi khẽ cười, lắc đầu, nói: "Ngươi đây tự nói sai rồi. Ngươi chẳng lẽ không biết, cái loại này hi vọng đang ở trước mắt, thực là, vô luận ngươi làm sao đuổi theo thực đều không chiếm được nó cái chủng loại kia thống khổ. Cái loại này thống khổ xa xa so sánh hi vọng bị tước đoạt càng thêm khổ sở. Mà bây giờ Thạch Chi Hiên tự bị vây loại này trạng thái. Ngươi suy nghĩ một chút, Thạch Chi Hiên biết rất rõ ràng "Tà Đế Xá Lợi" tự ở trong tay ta. Thực là hắn làm sao đều không chiếm được. Hắn cũng chỉ có thể tro mắt nhìn này "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên bị ta một chút xiu hấp thu. Hắn loại thống khổ này xa so sánh "Tà Đế Xá Lợi" bị phá hủy càng thêm nghiêm trọng. Cho nên, vẫn là đem "Tà Đế Xá Lợi" phóng ở chỗ này của ta đi!"

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, sau đó, thật giống như đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nói: "Không đúng, ngươi bây giờ bị thương, vạn nhất Thạch Chi Hiên nhân ngươi bị thương lúc dễ cướp đoạt "Tà Đế Xá Lợi" làm sao bây giờ?"

"Cái này không thể nào!" Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi phải biết rằng, ta cùng Thạch Chi Hiên giao thủ quá, ta lúc ấy một kiếm quán xuyên vai hắn bộ. Cái loại này kiếm thương, không nuôi cái một tháng bán nguyệt căn bản tự rất rồi. Tự tính hắn mạo tổn thương đến đây, ta cũng vậy có thể làm xong hắn, coi như là hắn đường tốt tổn thương lại đến, khi đó, thương thế của ta cũng nhất định tốt lắm. Hắn tự càng không khả năng từ trong tay của ta cướp lấy "Tà Đế Xá Lợi" rồi. Dù sao ngươi tự hảo hảo xem cuộc vui đi!"

Chúc Ngọc Nghiên thỏa mãn gật đầu, xoay người liền chuẩn bị mang người rời đi. Đột nhiên, Chúc Ngọc Nghiên thoáng cái tự xoay người lại, mãnh liệt nói: "Ngươi mới vừa nói gì? Ngươi mới vừa nói gì?"

Lý Vân Phi nghi hoặc nhìn Chúc Ngọc Nghiên nói: "Ta chính là nói ta có thể làm xong Thạch Chi Hiên, tuyệt đối sẽ không nhượng Thạch Chi Hiên đem "Tà Đế Xá Lợi" cướp đi. . ."

Chúc Ngọc Nghiên không nhịn được lắc đầu, nói: "Không đúng cái này, ta là hỏi ngươi trước ngươi nói!"

Lý Vân Phi cau mày, lạnh lùng nói: "Ta trước nói đúng là cái này. Ngươi đến cùng muốn hỏi cái gì?"

"Ta mới vừa rõ ràng nghe thấy ngươi nói, đúng, ngươi là nói, ngươi là nói, Thạch Chi Hiên chỉ có thể tro mắt nhìn này "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên bị ngươi một chút xiu hấp thu?" Chúc Ngọc Nghiên trầm tư bỗng chốc, nói: "Ý của ngươi là? Ý của ngươi là nói đúng là. . ."

"Dĩ nhiên, ý của ta nói đúng là Thạch Chi Hiên không thể từ trong tay của ta nhận được "Tà Đế Xá Lợi", chẳng lẽ có cái gì không đúng sao?" Lý Vân Phi

kỳ quái nhìn Chúc Ngọc Nghiên vẫn đạo.

Chúc Ngọc Nghiên mạnh mẽ đi tới Lý Vân Phi bên cạnh nói: "Ý của ngươi là nói đúng là, nói đúng là ngươi có thể hấp thu "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên! Này. . . Đây là giải thích, ngươi hội « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » hoặc là « bắt từ ẩn pháp »?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta chẳng lẽ chưa nói với ngươi sao? Ta là Tà Cực Tông tôn chủ, cũng chính là ma đạo tôn chủ "Ma Đế" sao?"

"Ta biết!" Chúc Ngọc Nghiên không nhịn được cắt đứt Lý Vân Phi lời nói, nói: "Ta theo lời cùng ngươi trở thành Tà Cực Tông Tông chủ. Trở thành "Ma Đế" không có quan hệ. Ta chỉ là muốn biết, ngươi tại sao có thể hấp thu "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta dĩ nhiên có thể rồi, bởi vì ta đang tìm hiểu « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » . Như vậy, ta tự nhiên tự có thể hấp thu "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên rồi!"

"Ngươi đang tìm hiểu « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp »?" Chúc Ngọc Nghiên chân mày đều nhăn tại rồi cùng nói, nàng gắt gao ngoảnh nhìn Lý Vân Phi, nói: "Ngươi làm sao sẽ « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp »? Vật kia chỉ có Hưong Vũ Điện luyện thành quá! Cũng chỉ có hắn có « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » bí tịch. Ngươi làm sao có."

"Đúng vậy a, « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » chỉ có Hưong Vũ Điện hội a!" Lý Vân Phi nhún nhún vai nói: "Cho nên Hưong Vũ Điện tự đem « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » truyền thụ cho ta. Như vậy ta tự nhiên sẽ rồi. Ngươi còn có nghi vấn gì không?"

Chúc Ngọc Nghiên toàn bộ người ngây ngẩn cả người, không nói tiếng nào đứng ở nơi đó một lúc lâu, cuối cùng Chúc Ngọc Nghiên dùng một loại môi mệ thanh âm, vẫn đạo: "Ý của ngươi là nói này « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » là Hưong Vũ Điện truyền thụ cho ngươi?"

Lý Vân Phi khẳng định gật đầu, nói: "Là (vâng,đúng), ta luyện đắc « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » là Hưong Vũ Điện tự tay truyền thụ cho ta."

Chúc Ngọc Nghiên toàn bộ người hình như là chết mất khí thông thường một loại ngẩn người, một lúc lâu, Chúc Ngọc Nghiên mới ngẩng đầu, nhẹ nhàng hỏi: "Hưong Vũ Điện không đứng hai mươi năm trước cũng bởi vì luyện tập « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » tẩu hỏa nhập ma đã chết rồi sao? Hắn tại sao có thể tự mình truyền thụ cho ngươi công pháp?"

Lý Vân Phi hiện tại rốt cuộc biết Chúc Ngọc Nghiên là thế nào. Chúc Ngọc Nghiên được xưng Ma Môn thứ Trường Số 1 tay, tại ma đạo bài danh bên trên càng tại "Tà vương" Thạch Chi Hiên trên, thực là, hắn hoàn toàn không đứng Thạch Chi Hiên đối thủ. Mà giang hồ người hiểu chuyện cũng đem Hưong Vũ Điện coi là thành là cùng Chúc Ngọc Nghiên cùng Thạch Chi Hiên này đồng lứa cao thủ. Nàng vẫn cho là tại ma đạo bên trong võ công của nàng chỉ so với Thạch Chi Hiên sai, mà bây giờ đột nhiên bỗng chốc phát hiện, nguyên lai tự mình chẳng qua là ếch ngồi đáy giếng, cái kia cùng nàng cùng Thạch Chi Hiên nổi danh nhân vật, cái kia đã chết tròn hai mươi năm nhân vật thế nhưng không có chết, hơn nữa còn có Lý Vân Phi cái này so sánh bọn ta mạnh hơn đồ đệ. Cái loại này như đưa đám, thông thường một loại người căn bản tự chịu không được.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các ngươi đều có chỗ không biết, năm đó Hưong Vũ Điện chẳng qua là già chết mà thôi. « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » là một loại có thể thay đổi biến nhân tính cách võ công của, hắn sợ đem « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » truyền thụ đi ra ngoài sẽ vì trên giang hồ sáng tạo ra vài cái đại ma đầu, cho nên, Hưong Vũ Điện tự già chết chạy trốn. Thực là, Tà Cực Tông sư môn mật lệnh chính là muốn đem « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » truyền xuống. Khi hắn cảm giác mình đã tại thế gian chơi đủ rồi. Cho nên, hắn liền chuẩn bị Phá Toái Hư Không đến một cái khác thời không đi. Trước khi đi hắn tự chọn trùng ta."

"Cho nên, hắn tự thụ ngươi làm đồ đệ?" Chúc Ngọc Nghiên vẫn đạo: "Thực là, ta cảm giác ngươi luyện tập võ công của không đứng ta Ma Môn võ công của, ngược lại mà là một loại quang minh chánh đại võ công của! Không một chút một chút ma khí, tà khí. Ngược lại có một cỗ chánh khí. Này lại là chuyện gì xảy ra?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Hưong Vũ Điện cũng không coi là sư phó của ta đi!" Lý Vân Phi thờ dài nói tiếp: "Nội công của ta, ta hộ thể công pháp, kiếm pháp của ta cũng không phải là Hưong Vũ Điện dạy. Cho nên, ta không có gọi hắn một câu sư phụ. Công pháp của ta là một cái ta cũng không biết là người nào người dạy, kiếm pháp nha, là ta một người bạn dạy. Cho nên, tính lên tới, ta không có sư phụ."

"Nếu Hưong Vũ Điện không đứng sư phó của ngươi. Vậy ngươi tại sao muốn tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị?" Chúc Ngọc Nghiên kỳ quái hỏi: "Phải biết rằng, lấy võ công của ngươi coi như là khai tông lập phái cũng không phải là không có khả năng. Như vậy ngươi cũng không cần đeo cái người trong ma đạo danh tiếng a."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Đúng, đây là phương pháp tốt nhất. Thực là, ta mặc dù đối với Tà Cực Tông Tông chủ vị không quan tâm, thực là, ta đối với "Tà Đế Xá Lợi" rất quan tâm!" Lý Vân Phi cười cười, nói tiếp: "Hưong Vũ Điện tự là dựa vào "Hấp thu "Tà Đế Xá Lợi" bên trong Tinh Nguyên mới có thể đủ Phá Toái Hư Không. Ai không nghĩ Phá Toái Hư Không, phi thăng mà đi, ta dĩ nhiên cũng muốn Phá Toái Hư Không rồi. Cho nên, ta đáp ứng Hưong Vũ Điện một chút yêu cầu."

Chúc Ngọc Nghiên giờ mới hiểu được tại sao lấy Lý Vân Phi công phu, lấy Lý Vân Phi danh tiếng, còn muốn cố hết sức không lấy lòng tiếp nhận cái gì "Ma Đế" tên. Còn đón nhận cái không có người nào tông phái —— Tà Cực Tông.

"Phá Toái Hư Không! Phá Toái Hư Không!" Chúc Ngọc Nghiên mặt bên trên tràn đầy bi ai, sau đó, lạnh lùng nói: "Ngươi là nói Hưong Vũ Điện Phá Toái Hư Không mà đi? Hắn phi thăng? Hắn thành tiên?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Phá Toái Hư Không đến là thật, hắn cũng xác thực phi thăng. Thực là phi thăng lại không có nghĩa là thành tiên. Phi thăng tự là tới rồi một không gian khác đi. Có lẽ chẳng qua là tới rồi một không gian khác đâu rồi, này chút ít ta cũng không biết. Cho nên, ngươi cũng không cần hỏi ta. Ta biết đến đâu nói cho ngươi biết rồi. Các ngươi có thể đi rồi ư?"

Chúc Ngọc Nghiên xem một chút Lý Vân Phi mấy lần, sau đó, mang theo mọi người rời đi. Đang lúc này, Lý Vân Phi đột nhiên ngăn cản Chúc Ngọc Nghiên, sau đó, nhìn sắc mặt khó coi Chúc Ngọc Nghiên nói: "Không biết "Âm Hậu" có thể hay không cùng ta đơn độc nói chuyện một chút?"

Chúc Ngọc Nghiên nhìn một chút Lý Vân Phi, gật đầu, phát tay một cái xua tan rồi phía sau mấy người, mà Lý Vân Phi cũng làm cho Khấu Trọng, Từ Từ Lăng bọn họ rời đi. Sau đó, Chúc Ngọc Nghiên không nhịn được nói: "Người mới vừa để cho ta đi, hiện tại lại đem ta lưu lại. Người đến cùng muốn thế nào? Nói nhanh một chút!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta lưu lại "Âm Hậu" chỉ là muốn biết, "Âm Hậu" đối với « Thiên Ma Sách » bên trên võ công của cảm giác không có hứng thú?"

Chúc Ngọc Nghiên dĩ nhiên đối với « Thiên Ma Sách » bên trên võ công của cảm thấy hứng thú, nàng vừa nghe Lý Vân Phi hỏi như vậy nàng, rõ ràng đã tới rồi hứng thú, lập tức vấn đạo: "Người đây là ý gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chỗ này của ta có « Thiên Ma Sách » bên trên võ công của, « từ buổi trưa Thiên Cương », « Từ Khí Thiên La », « Từ Huyệt bí pháp » . Không biết người có hứng thú hay không?"

Chúc Ngọc Nghiên rõ ràng tinh thần tỉnh táo, bởi vì Chúc Ngọc Nghiên đã phá tâm thân xử nữ, căn bản tự không thể đem « Thiên Ma bí pháp » mười tám tầng tu luyện thành công, mà bây giờ Lý Vân Phi cầm ra nhiều như vậy « Thiên Ma Sách » bên trên công pháp tới hỏi nàng. Nàng tự nhiên muốn nhận được những công pháp này rồi, năm đó Thạch Chi Hiên tự là nhận được « Thiên Ma bí pháp » sau, cùng mình ban đầu võ công của kết hợp sáng chế ra « bắt từ ấn pháp », mà Chúc Ngọc Nghiên cảnh giới cũng không thua kém năm đó Thạch Chi Hiên. Lại có những công pháp này, tin tưởng nàng cũng có thể sáng chế ra một bộ không thua kém « bắt từ ấn pháp » hoặc là hơi thua ở « bắt từ ấn pháp » công pháp.

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Ta dĩ nhiên cảm thấy hứng thú, chẳng qua là, người hội như vậy hào đem những công pháp này cho ta?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 159:: Chúc Ngọc Nghiên thần phục

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 159:: Chúc Ngọc Nghiên thần phục

Lý Vân Phi nhìn rõ ràng rất cảm thấy hứng thú nhưng còn mang theo nghi ngờ Chúc Ngọc Nghiên, cười nói: "Ta dĩ nhiên sẽ không tùy tiện đem này mấy bộ công pháp cho người, người phải biết rằng này mấy bộ công pháp cũng là tuyệt học một cấp công pháp. Đầu là « Thiên Ma Sách » bên trên võ học. Trong đó cũng có thể đều có chung chỗ. Người nhận được chúng sau này, đối với người cảnh giới bên trên đột phá có rất lớn tác dụng."

Chúc Ngọc Nghiên cười cười, nói: "Ta đây dĩ nhiên biết, cho nên, ta mới hỏi người cần gì điều kiện mới có thể đem những công pháp này giao cho ta? Chỉ cần không quá phận, ta sẽ đáp ứng."

"Hào!" Lý Vân Phi cười dài nói: " "Âm Hậu" không hồ là "Âm Hậu" . Quả nhiên sáng khoái! Hào, ta liền lúc nói rồi."

"Người nói!" Chúc Ngọc Nghiên gật đầu hào phóng nói.

Lý Vân Phi nghiêm mặt nói: "Ta hi vọng, "Âm Hậu" người Âm Quý Phái có thể ở trên giang hồ tuyên bố, lấy ta Tà Cực Tông làm chủ."

"Cái gì ý tứ?" Chúc Ngọc Nghiên lạnh lùng nói: "Lấy người Tà Cực Tông làm chủ? Đây nói ta làm sao không rõ?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ý của ta tự là, hi vọng người có thể ở trên giang hồ tuyên bố phục tùng Tà Cực Tông lãnh đạo. Nói cách khác sau này lấy Tà Cực Tông như Thiên Lô sai đâu đánh đó. Chỉ cần người ở trên giang hồ như vậy tuyên bố, hơn nữa phục tùng lãnh đạo của ta, ta liền đem này mấy bộ công pháp vô điều kiện cho người. Không nhớ người giao ra bất kỳ vật gì."

Chúc Ngọc Nghiên "Bỏ nhào" một tiếng bật cười, sau đó, mang theo bộ mặt nụ cười nói: "Người đây là ý gì? Người là đang cùng ta đùa giỡn hay sao? Vậy thì người bị thương thương tổn đến đâu óc sao? ?"

Lý Vân Phi nghiêm mặt nói: "Ta tuyệt đối không đứng đang nói đùa. Ta hiện tại rất thanh tỉnh. Chỉ cần người làm được ta nói, ta liền lập tức đem công pháp cho người."

Chúc Ngọc Nghiên ban đầu mang theo nụ cười mặt biến thành lạnh lên tới. Sau đó, một cái vung tay nói: "Đây là tuyệt đối không thể nào. Cho chúng ta phục tùng người? Âm Quý Phái phục tùng các người Tà Cực Tông lãnh đạo? Đây tuyệt đối là không thể nào. Người tự đừng vọng tưởng rồi." Nói xong Chúc Ngọc Nghiên quay người lại tự phải rời khỏi.

Lý Vân Phi kéo lại Chúc Ngọc Nghiên, cười nói: " "Âm Hậu" trước không nên gấp gáp, ta chỉ nói là nhượng người trên giang hồ như vậy tuyên truyền là được. Cũng sẽ không để cho người làm cái gì! Với lại, coi như là như người vậy tuyên truyền rồi, người cũng không có cái gì tổn thất a, vạn nhất, người nếu để cho người làm cái gì người không muốn làm chuyện, người có thể không đáp ứng yêu cầu của ta a. Người tịnh không có cái gì tổn thất. Không phải sao?"

Chúc Ngọc Nghiên cười lạnh một tiếng nói: "Người nói cái gì đó? Người u mê? Đây lại có cái gì ý nghĩa nhỉ?" Lý Vân Phi làm như vậy đương nhiên là có ý nghĩa. Hắn cái kia đại hình nhiệm vụ, nhất thống ma đạo. Nhiệm vụ này thật sự là quá khó khăn. Ít nhất cũng muốn Ma Môn Bát đại tông phái đều thần phục hắn mới được. Thực là, hiện tại Tà Cực Tông đã bí ẩn rồi hai mươi năm rồi. Căn bản cũng không có cái gì tông phái nguyện ý đề ý tới Tà Cực Tông

Cho nên, Lý Vân Phi đột nhiên có một cái ý nghĩ. Nếu chẳng qua là nhất thống ma đạo. Lại không có muốn hắn đem ma đạo người đều đánh bại, đều thu phục, chỉ cần bọn họ thừa nhận Lý Vân Phi thống trị, vậy là được rồi. Còn quân bắt kẻ hắn là thật hay giả rồi. Chỉ cần bọn họ miệng thừa nhận không được sao. Nhưng, nhìn như bây giờ từ, Chúc Ngọc Nghiên thật giống như không muốn đáp ứng

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người đây tự không hiểu lắm đi? Ta chỉ là nhượng người ở trên giang hồ như vậy tuyên truyền là được, về phần những thứ khác sao. Ta thật đúng không quan tâm. Người có thể hoàn toàn bắt kẻ cảm thụ của ta. Thậm chí, người có thể đem ta cho rằng địch nhân như vậy hồ hững cũng được."

Chúc Ngọc Nghiên cái này nhưng tự kỳ quái, bộ mặt nghi ngờ hỏi: "Người đây rốt cuộc là có ý gì? Ta làm sao nghe không hiểu nhỉ?"

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Cái này người không biết đâu! Ban đầu Hưởng Vũ Điền đem Tà Cực Tông Tông chủ vị cho ta. Hơn nữa còn đem "Tà Đế Xá Lợi" truyền cho ta. Hắn là có yêu cầu."

"Yêu cầu gì?" Chúc Ngọc Nghiên tò mò hỏi.

Lý Vân Phi lại thật sâu thờ dài miệng Khí Đạo: "Thứ một cái yêu cầu chính là ta tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị. Ta đối với cái này vốn là không cảm thấy hứng thú. Bất quá, vì "Tà Đế Xá Lợi" ta đáp ứng. Cái thứ hai yêu cầu tự càng không hợp thói thường rồi. Chính là muốn ta nhất thống ma đạo, tự tính không thể hàng phục, ít nhất cũng phải hướng hắn như vậy. Trở thành ma đạo trên danh nghĩa người dẫn đầu!"

Chúc Ngọc Nghiên cười khổ nói: "Cho nên, người tự hi vọng ta có thể ở trên giang hồ tuyên truyền, chúng ta Âm Quý Phái phục tùng mệnh lệnh của người, các người Tà Cực Tông, hoặc là nói là người, trở thành ma đạo người phát ngôn?"

Lý Vân Phi nhún miệng cười nói: "Người nói rất đúng, ta chính là ý tứ này! Người sẽ không không đáp ứng đi? Đây nhưng không có gì khó khăn a! Chỉ cần người tuyên bố bùng nổ, không nhớ người làm bất cứ chuyện gì! Người nhất điểm thiệt thòi cũng sẽ không ăn đi?"

Chúc Ngọc Nghiên cắt đứt Lý Vân Phi lời nói, nói: "Không vội nói cái này, ta chỉ là không biết, như người vậy làm có cái gì ý nghĩa sao? Làm như vậy nhất điểm ý nghĩa cũng không có, người nhất điểm chỗ tốt cũng không có. Không, trừ ra hấp dẫn chánh đạo ánh mắt ở ngoài, không có một chút chỗ tốt đi?"

Lý Vân Phi nhún vai. Không nhận được ở trong lòng liếc mắt, trong lòng phun cái rãnh không dứt, xác thực a, hắn lại không thể nói cho Chúc Ngọc Nghiên, tự mình như vậy là vì làm trong không gian một cái nhiệm vụ, kỳ thực ta căn bản tự không nhận ra Hưởng Vũ Điền. Hắn có thể nói như vậy sao? Dĩ nhiên không thể, cho nên, Lý Vân Phi chỉ có thể bắt đấm dĩ nói: "Ta cũng không muốn. Người phải biết rằng, đây đều là chỗ xấu, căn bản cũng không có chỗ tốt gì. Thực là. . ."

Lý Vân Phi tiếng nói biến đổi, nói: "Thực là con người của ta tự có một chút chỗ tốt. Đó chính là. . . Ta đáp ứng người gia sự tình nhất định sẽ làm được. Tuyệt đối sẽ không nuốt lời. Cho nên, ta đáp ứng quá Hưởng Vũ Điền sự tình nhất định phải làm. Không biết, "Âm Hậu" có thể hay không giúp ta cái này bận rộn?"

Chúc Ngọc Nghiên cau mày, suy nghĩ thật lâu, cuối cùng cắn răng một cái, hung hăng nói: "Không được! Chuyện này, ta không thể đáp ứng người. Ta sẽ không ở trên giang hồ như vậy tuyên bố. Chúng ta Âm Quý Phái không thể thần phục với bất luận kẻ nào, bất kỳ môn phái nào. Cho dù chẳng qua là trên danh nghĩa thần phục. Vậy cũng không được!"

Lý Vân Phi trong lòng quỳnh lên, nếu là liên tiếp ngay cả như vậy tốt điều kiện, Chúc Ngọc Nghiên đều không muốn đáp ứng, vậy hắn cái này đại hình nhiệm vụ tự xong đời. Phải biết rằng "Tà vương" Thạch Chi Hiên nếu so với Chúc Ngọc Nghiên muốn chậm hơn nhiều. Nếu là Chúc Ngọc Nghiên đều không đáp ứng, Thạch Chi Hiên làm sao có thể đáp ứng chứ. Phải biết rằng, Thạch Chi Hiên lý tưởng cũng là nhất thống ma đạo a.

Lý Vân Phi nhìn đứng ở nơi đó bộ mặt giầy dựa Chúc Ngọc Nghiên, vội vàng nói: " "Âm Hậu" có phải hay không đang suy nghĩ nghĩ nhỉ? Điều kiện của ta đối với các người không có một chút chỗ xấu đi! Người tại sao không muốn đáp ứng chứ? Ta thề, ta tuyệt đối sẽ không nhượng người làm cái gì."

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu, nói: "Kỳ thực ta rất nghĩ đáp ứng người. Thực là, ta Âm Quý Phái nhiều năm như vậy danh dự đều ở trên tay của ta, ta không thể hư ta Âm Quý Phái danh dự. Với lại, coi như là ta đáp ứng, sợ rằng, ta Âm Quý Phái những người khác cũng sẽ không đáp ứng đi!"

Lý Vân Phi thờ dài, bắt đấm dĩ nói: "Người tại suy nghĩ thật kỹ, « Thiên Ma Sách » tổng cộng mới mười hai quyển, trừ bọn người ra Âm Quý Phái « Thiên Ma bí pháp » ở ngoài, người suy nghĩ một chút a, như người vậy, thoáng cái là có thể nhận được mấy quyển? Ba quyển a. Người chẳng lẽ tự không động tâm? Người tự không muốn lấy được chúng?"

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: "Ta dĩ nhiên muốn nhận được chúng, thực là, ta không thể vì ta bản thân tư dục mà hủy chúng ta Âm Quý Phái trăm năm danh dự! Tốt lắm, không nói, ta đi."

Lý Vân Phi kéo lại Chúc Ngọc Nghiên, gầm nhẹ nói: "Ngươi cùng Thạch Chi Hiên sự tình ta biết. Ngươi tự không muốn đánh bại Thạch Chi Hiên? Ngươi tự không muốn báo thù? Ngươi suy nghĩ thật kỹ a, đánh bại Thạch Chi Hiên báo thù! Đây là ngươi nhiều năm tâm nguyện a. Ngươi tới chỗ của ta đoạt "Tà Đế Xá Lợi" không phải là muốn phá hủy nó, không để cho Thạch Chi Hiên nhận được sao? Hiện tại ngươi có cơ hội rồi, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta liền đem công pháp truyền cho ngươi. Bằng thiên tư của ngươi, ngươi nhất định có thể có điều đột phá, như vậy, ngươi tự có thể đánh thắng Thạch Chi Hiên rồi. Ngươi không muốn sao?"

Chúc Ngọc Nghiên lâm vào trong trầm tư, nàng sống lý tưởng chính là muốn giết chết Thạch Chi Hiên, hoặc là nói là đánh bại Thạch Chi Hiên, nhớ được nguyên tác bên trong Chúc Ngọc Nghiên tự là dùng ra một chiêu ngọc đá cùng vỡ cảm mạng của mình cùng Thạch Chi Hiên liều mạng. Mặc dù cuối cùng tự mình chết rồi, mà Thạch Chi Hiên chẳng qua là vết thương nhẹ. Thực là, hiện tại cơ hội tự đặt ở trước mắt của nàng. Chúc Ngọc Nghiên dĩ nhiên muốn bắt được. Nàng lại lâm vào rồi trong trầm tư.

Chúc Ngọc Nghiên lại lâm vào rồi trong trầm tư. Hảo như hôm nay, Chúc Ngọc Nghiên vẫn đang trầm tư trước, luôn luôn tại trong mâu thuẫn. Lý Vân Phi cũng không thúc dục nàng, cứ như vậy an tâm nhượng Chúc Ngọc Nghiên ở chỗ này trầm tư.

Chúc Ngọc Nghiên sắc mặt một hồi bi một hồi hi, đột nhiên Chúc Ngọc Nghiên mạnh mẽ mở hai mắt ra nói: "Hảo, ta đáp ứng ngươi, nhưng ngươi cũng phải đáp ứng ta một cái yêu cầu!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta biết trong tay ngươi không dứt này ít đồ. Ngươi muốn lấy thêm ra ít nhất hai bộ « Thiên Ma Sách » bên trên công pháp. Ta mới có thể đáp ứng ngươi yêu cầu."

Hệ thống đột nhiên xuất hiện nhắc nhở: "Âm Quý Phái" chương môn Chúc Ngọc Nghiên cùng bị chọn người 2112 tiến hành giao dịch, 2112 truyền cho Chúc Ngọc Nghiên năm bộ « Thiên Ma Sách » bên trên công pháp, Âm Quý Phái thần phục với 2112 thủ hạ. Đại hình nhiệm vụ, nhất thống ma đạo hoàn thành một phần bảy. Thịnh bị chọn người tiếp tục cố gắng!

Lý Vân Phi trong lòng vui mừng, hẳn biết rồi nhất thống ma đạo nên làm như thế nào rồi. Muốn muốn hoàn thành nhiệm vụ, nhất định phải, đem Âm Quý phái, Bồ Thiên các, Thiên Liên tông, ma cùng đạo, chân truyền đạo, diệt tình đạo, Hoa Gian Phái thu vào thủ hạ, cho dù là trên danh nghĩa đại biểu.

Lý Vân Phi cao hứng vỗ tay một cái, nói: "Hảo, ta nên đáp ứng ngươi. Bất quá, ta hiện tại không thể đem công pháp cho ngươi, này tất yếu phải đến lúc ngươi ở trên giang hồ tuyên bố tin tức sau, ta mới có thể cho ngươi. Như vậy, ngươi trước ở trên giang hồ tuyên bố tin tức, sau đó, tự đến Phi Mã mục trường tới tìm ta. Ta sẽ thẳng tuốt lưu lại nơi này đợi chờ ngươi. Chờ ngươi làm được, ta tự nhiên sẽ đem năm bộ công pháp giao cho ngươi. Như thế nào, được không?"

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu, vẫn đạo: "Ta đây làm sao tin tưởng ngươi? Ta lại làm sao biết, ngươi có thể hay không gạt ta? Vạn nhất, ngươi nếu là báo nhỡ nuốt lời, ta đây nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ, ta cũng chỉ có thể đem cái này ngâm bỏ hòn nuốt xuống sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Con người của ta cái gì cũng tốt, tự là đồng dạng không tốt, đáp ứng người gia sự tình, ta nhất định sẽ làm tốt. Ngươi nên tin tưởng ta. Ta sẽ không vô duyên vô cớ lừa gạt ngươi địch nhân như thế. Cùng ngươi cao thủ như thế trở thành tử địch, đây chính là một kiện việc ngốc a! Ngươi nên sẽ tin tưởng ta đi!"

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 160:: Đơn Uyển Tinh nghỉ ngơi

Chúc Ngọc Nghiên suy nghĩ một chút, quyết đoán lắc đầu, nói: "Vậy tại sao ngươi tự không thể trước tiên đem bí tịch cho ta nhỉ? Con người của ta cũng là nhất ngôn cửu đỉnh, nói ra lời tự nhất định sẽ thực hiện. Như thế nào đem bí tịch cho ta đi?"

Lý Vân Phi bộ mặt cười khổ, nói: "Như vậy đi! Chúng ta một người lùi một bước, ta trước tiên đem « tử buổi trưa Thiên Cương » cho ngươi. Chờ ngươi làm được. Ta sẽ đem những thứ khác bí tịch cho ngươi, ngươi nhìn như vậy như thế nào?"

Chúc Ngọc Nghiên thoả mãn gật đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta tự nói định rồi, ngươi trước hết đem « tử buổi trưa Thiên Cương » cho ta đi."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tốt lắm, ngươi đi theo ta đi!"

"Đi theo ngươi?" Chúc Ngọc Nghiên nghi hoặc nhìn Lý Vân Phi, vẫn đạo: "Cùng ngươi đi đâu vậy?"

Lý Vân Phi tiếc rằng lờm cái xem thường, nói: "Đương nhiên là hồi Phi Mã mục trường rồi. Chỗ này của ta lại không có giấy bút, viết như thế nào cho ngươi. Những công pháp này ta đều là ghi ở trong lòng. Về phần bí tịch toàn bộ bị ta phá hủy. Dạng như vậy an toàn nhất. Sẽ không bị người học trộm, hiện tại đi theo ta đi! Ta đi mặc tả cho ngươi!" Nói xong, Lý Vân Phi xoay người tự hướng Phi Mã mục trường tràng chủ phủ đi tới.

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: "Tốt lắm, ngươi tốt nhất nhanh lên một chút!" Nói xong, đi theo Lý Vân Phi phía sau hướng tràng chủ phủ đi tới, về phần Chúc Ngọc Nghiên mấy tên thủ hạ đều đi theo Chúc Ngọc Nghiên phía sau cùng nơi hướng tràng chủ phủ đi tới, mà Phi Mã mục trường những mầm mống gia dân nhìn thấy đã không có chuyện gì rồi, tự riêng phần mình tản ra rồi.

Lý Vân Phi bọn họ rất nhanh liền đi tới Phi Mã mục trường tràng chủ trong phủ, Lý Vân Phi mang theo Chúc Ngọc Nghiên đi tới gian phòng của mình, sau đó, Lý Vân Phi tự lấy giấy bút bắt đầu viết lên tới, dù sao tất cả đông Tây Đô tại trong đầu của mình.

Lý Vân Phi rất nhanh tự đem bí tịch viết xong rồi, sau đó, tiện tay giao cho Chúc Ngọc Nghiên, Chúc Ngọc Nghiên cầm lên, mở ra bí tịch từng chữ từng câu nhìn lại, rất rõ ràng, nàng không tin được Lý Vân Phi, hẳn cũng sợ Lý Vân Phi cho hẳn viết một bộ giả dối công pháp. Như vậy hội yếu rồi mạng của nàng.

Rất nhanh Chúc Ngọc Nghiên tự đem Lý Vân Phi cho nàng « từ buổi trưa Thiên Cương » cấp xem xong rồi, Chúc Ngọc Nghiên thỏa mãn gật đầu, Lý Vân Phi cho nàng bí tịch tự nhiên là thật, hẳn cũng biết, lấy Chúc Ngọc Nghiên cảnh giới tự mình cũng rất không có khả năng lừa gạt quá nàng. Với lại Lý Vân Phi cũng không muốn lừa gạt nàng, nếu để cho võ công của nàng thật vượt qua Thạch Chi Hiên, kia đối với Lý Vân Phi là một chuyện tốt. Vạn nhất nàng không có vượt qua Thạch Chi Hiên, kia Lý Vân Phi cũng không có bất kỳ tổn thất nào.

Chúc Ngọc Nghiên thỏa mãn gật đầu nói: "Vậy chúng ta lúc đó sau khi từ biệt, nhớ lấy lần sau tái kiến, ngươi tự muốn đem trong tay ngươi cái khác bí tịch giao cho ta. Đừng nuốt lời nga!"

Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Tốt lắm, cứ như vậy nói định rồi, hi vọng ngươi có thể nhanh lên một chút trần ngươi nhóm Âm Quý Phái thần phục tin tức của ta ở trên giang hồ truyền ra. Nhớ kỹ, không để cho ta thất vọng a!"

Chúc Ngọc Nghiên cười cười, mở cửa phòng rồi rời đi, Chúc Ngọc Nghiên vừa đi ra, Khấu Trọng bọn họ một đám người tự tràn vào, thất chủ bất thiết nói lên tới, Lý Vân Phi bị bọn họ âm ỉ lỗ tai đều nhanh điếc, rốt cục không nhịn được rống lớn một tiếng, nói: "Câm miệng hết cho ta! Lăn tăn cái gì! Lăn tăn cái gì? Từng bước từng bước nói! Khấu Trọng, ngươi nói trước đi!"

Khấu Trọng gãi gãi đầu, nói: "Sur phụ, ngươi tại sao muốn làm như vậy! Chúng ta không cần cùng Âm Quý Phái hợp tác! Vừa mới chúng ta có thể đem bọn họ làm xong!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta không đứng bởi vì cái nguyên nhân này, phải biết rằng, có một người bạn vốn so sánh có một cái địch nhân muốn tốt hơn nhiều. Huống chi, Âm Quý Phái là Ma Môn đại phái đệ nhất. Ta cũng không muốn cùng nàng biến thành tử địch! Nhớ được lần đó sao? Ta giết các nàng Âm Quý Phái trưởng lão Biên Bất Phụ, nàng cũng chính là cùng ta đàm luận một hồi coi như xong. Đối với nàng người này, ta cũng vậy không có cái gì chán. Nếu có thể trở thành bằng hữu, vậy tại sao muốn trở thành địch nhân nhĩ?"

"Vậy cũng không thể đem « Thiên Ma Sách » bên trên võ công của cho nàng nha!" Từ Từ Lăng kỳ quái hỏi: "Phải biết rằng, sư phụ ngươi cùng chúng ta nói qua, « Thiên Ma Sách » là thiên hạ tứ đại kỳ thư chi nhất. Ngươi cứ như vậy cho nàng rồi." Sau đó, nói thật nhỏ rồi thanh "Ngươi còn không có dạy cho chúng ta đấy!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Các ngươi không biết, này « Thiên Ma Sách » là Ma Môn cao nhất tâm pháp, trong đó bao hàm tròn mười hai quyền. Trong đó có Âm Quý Phái cao nhất tâm pháp « Thiên Ma bí pháp », cũng có hướng « từ buổi trưa Thiên Cương » như vậy công pháp, những công pháp này đều là một chút phổ thông cao cấp tâm pháp. Căn bản tự so ra kém ta truyền cho ngươi « Minh Ngọc công »! Về phần, tại sao nói « Thiên Ma Sách » là tứ đại kỳ thư chi nhất, nói là này mười hai quyền tập hợp đủ sau này. Chỉ có vừa quyền, hai quyền. Thậm chí là năm quyền, sáu quyền. Cũng không có cái gì dùng. Ta cũng chỉ là đem những công pháp này ghi ở trong lòng. Căn bản cũng không có luyện. Ngươi nhìn thấy ta dùng qua những công pháp này sao?"

"Không có" Từ Từ Lăng tiếp theo Lý Vân Phi lời nói nói.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kia là được rồi, ý của ta ngươi nên biết rồi. Các ngươi nếu là muốn học, ít nhất cũng phải đem ta truyền cho ngươi « Minh Ngọc công » luyện tới chút thành tựu. Nếu không ta sẽ không truyền cho các ngươi."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng gật đầu, không nói chuyện. Mà Lỗ Diệu từ bộ mặt tức giận nói: "Ngươi biết rõ ta cùng Chúc Ngọc Nghiên có đại thù, ngươi vẫn cùng nàng hợp tác! Ngươi đem ta đặt ở vị nào sao?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta cũng biết ngươi cùng Chúc Ngọc Nghiên hai mươi năm ân oán! Ta cũng biết ngươi cùng Chúc Ngọc Nghiên ở giữa cừu hận! Thực là, ta từng nghe nàng nói qua, Thạch Chi Hiên cùng ngươi là nàng duy nhất có yêu hai người. Giữa các ngươi ân oán, ta biết. Thực là, ngươi bây giờ cũng khá. Các ngươi phụ nữ cũng quay về ở tại tốt lắm. Ngươi cần gì còn hận nàng nhĩ?"

"Hai mươi năm a! Hai mươi năm a! Ngươi biết không? Này hai mươi năm ta là thế nào quá ngươi biết không? Ta không chỉ một lần muốn tự sát. Lăn lộn do dự. Mỗi lần nghĩ đến nàng, ta lại không muốn tự sát rồi, ta liền ở trong lòng nghĩ a nghĩ. Ta muốn báo thù, muốn báo thù." Lỗ Diệu từ lộ ra vẻ rất xúc động phẫn nộ, hăng hăng hô: "Ta mỗi ngày, mỗi ngày cũng bị Chúc Ngọc Nghiên đánh vào ta thân thể chân nguyên giày vò lấy. Ta mỗi ngày đều ở nghĩ, ta nếu là chết rồi, thật là tốt biết bao a! Ta nếu là chết rồi, ta không cũng không cần thụ đến loại thống khổ này rồi! Ngươi biết đây là cảm giác gì sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta không biết! Ta cũng vậy không có quyền lợi nhượng ngươi không hề nữa hận nàng. Nhưng, ta hiện tại cũng không phải là của nàng đối thủ! Ta căn bản tự không thể vận khởi nội lực. Chỉ cần người của bọn họ vừa đến toàn bộ, vậy chúng ta thì xong rồi. Bất quá, ngươi phải biết rằng, với lại, hướng Chúc Ngọc Nghiên như vậy bị một người đàn ông thương tổn quá nữ nhân, ngươi chẳng lẽ tự không thể tha thứ nàng sao?"

Lỗ Diệu từ lắc đầu, nói: "Kể từ khi ngươi đem thương thế của ta chữa hết sau này. Ta tự không có nghĩ qua đi tìm Chúc Ngọc Nghiên phiền phức! Ta nghĩ đem chuyện này quên lãng. Thực là, đây là nàng tới tìm ta phiền toái. Nàng căn bản tự không có muốn bỏ qua cho ta. Nếu, nàng không ngờ bỏ qua cho ta, ta đây tại sao muốn bỏ qua cho nàng?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ngươi sai lầm rồi, nàng tới nơi này tới không là bởi vì ngươi, nàng nghĩ cần chính là "Tà Đế Xá Lợi". Nàng muốn tìm phiền toái người là Thạch Chi Hiên. Không đúng ngươi. Với lại, nàng hôm nay đã hạ thủ lưu tình rồi!"

"Này nói nói như thế nào?" Lỗ Diệu từ vẫn đạo: "Ngươi nói nàng hạ thủ lưu tình sao? Ngươi đây là ý gì?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi thật cho là, Chúc Ngọc Nghiên thật đánh không lại Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn liên thủ? Loạn Loạn cùng Chúc Ngọc Nghiên luyện đều là một bộ bí pháp. Các nàng liên thủ lên tới, không đúng một cộng một loại này phép tính. Các ngươi xem một chút

Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng sẽ biết. Hai người bọn họ từng đôi từng đôi kẻ địch cùng hai người liên thủ đối địch, hoàn toàn không giống nhau! Cho nên nói Chúc Ngọc Nghiên hẳn là cấp không muốn cùng Lỗ Diệu tử là địch! Nàng có lẽ cũng biết mình thật xin lỗi người! Cho nên, nàng hạ thủ lưu tình rồi!"

Lỗ Diệu tử trầm mặc một lúc lâu, nói: "Người đã là Tà Cực Tông Tông chủ rồi. Từ nay về sau, Tà Cực Tông lấy người làm chủ. Người nghỉ cùng Âm Quý Phái liên thủ, kia tự liên thủ đi, này cũng chuyện không liên quan đến ta! Ta đi." Lỗ Diệu tử nói xong cũng về phía sau núi chỗ ở của mình đi tới.

Lý Vân Phi biết, Lỗ Diệu tử đã không hận tự mình tự chủ trương rồi, hẳn chẳng qua là mại bất quá mặt mũi mà thôi. Lý Vân Phi cười cười, nói: "Nếu mọi người không có vấn đề gì, vậy cứ như thế tán mát đi! Phải biết rằng, mới vừa mọi người cũng đều mệt mỏi. Đều cần nghỉ ngơi rồi!"

Tổng Sư Đạo kéo lại Lý Vân Phi vấn đạo: "Người không đúng đáp ứng ta, thương thế của người một hảo tự theo ta hồi lần nhà sao? Người đáp ứng ta muốn đi gặp phụ thân ta! Người không thể nuốt lời!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Đó là đương nhiên rồi. Ta tự nhiên sẽ không nuốt lời. Dù sao ta còn muốn đem gần một tháng mới có thể hảo đấy! Khi đó, ta cùng Chúc Ngọc Nghiên ở giữa giao dịch đều hoàn thành! Tự nhiên tự có khi ở giữa cùng người về nhà!"

Tổng Sư Đạo cười to nói: "Tốt lắm a, người đã đều đáp ứng ta, ta đây tự không có ý kiến gì rồi, người nghỉ ngơi thật tốt đi!" Nói xong, xoay người rồi đi!

Lý Vân Phi nhìn người từng bước từng bước ly khai, cuối cùng chỉ còn dư lại Đôn Uyển Tinh ngồi ở trong phòng, sau đó, nàng xem thấy mọi người rồi đi sau, một người cúi đầu ở nơi đó, trầm mặc không nói.

Lý Vân Phi đi tới, một thanh kéo Đôn Uyển Tinh, đem nàng ôm ở trong ngực, mỉm cười nói: "Ta Tiểu công chúa tại sao đem đầu thấp thấp như vậy a? Là có người nào đó khi dễ ta Tiểu công chúa sao? Nói cho ta, ta giúp người đánh hắn!"

Đôn Uyển Tinh lắc đầu, thấp giọng nói: "Chúc Ngọc Nghiên là của ta bà ngoại đi?"

Lý Vân Phi sừng sốt một chút nói: "Người làm sao sẽ nghĩ như vậy nhỉ? Nàng thoát nhìn còn trẻ như vậy, thế nào lại là người bà ngoại nhỉ? Người nghĩ kém!"

Đôn Uyển Tinh lắc đầu, nói: "Không, ta không có đoán mò! Chúc Ngọc Nghiên trưởng cùng mẫu thân của ta rất giống! Các người thường nói, hai mươi năm trước, hai mươi năm trước. Nói rõ hai mươi năm trước, Chúc Ngọc Nghiên cũng đã là cái tuyệt đỉnh cao thủ! Tính toán số tuổi, tuổi của nàng cũng xác thực đủ làm ta bà ngoại rồi!"

Lý Vân Phi cười thanh nói: "Người làm sao sẽ nghĩ như vậy a? Coi như là tuổi của nàng đủ làm người bà ngoại, kia thì thế nào? Vậy cũng không thể nói rõ ràng chính là người bà ngoại a!"

Đôn Uyển Tinh cúi đầu, nói: "Không phải, người biết không? Ta mới vừa muốn giúp Khấu Trọng bọn họ bận rộn, tự vọt tới. Thực là, những người đó căn bản cũng không cùng ta giao thủ. Bọn họ đều là không ngừng tránh né công kích của ta, căn bản liên tiếp ngay cả đánh trả cũng không có đánh trả. Người không cảm thấy kỳ quái sao?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160:: Đôn Uyển Tinh nghỉ ngơi

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 160:: Đôn Uyển Tinh nghỉ ngơi

Chúc Ngọc Nghiên suy nghĩ một chút, quyết đoán lắc đầu, nói: "Vậy tại sao người tự không thể trước tiên đem bí tịch cho ta nhỉ? Con người của ta cũng là nhất ngôn cửu đỉnh, nói ra lời tự nhất định sẽ thực hiện. Như thế nào đem bí tịch cho ta đi?"

Lý Vân Phi bộ mặt cười khổ, nói: "Như vậy đi! Chúng ta một người lùi một bước, ta trước tiên đem « từ buổi trưa Thiên Cương » cho người. Chờ người làm được. Ta sẽ đem những thứ khác bí tịch cho người, người nhìn như vậy như thế nào?"

Chúc Ngọc Nghiên thoả mãn gật đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta tự nói định rồi, người trước hết đem « từ buổi trưa Thiên Cương » cho ta đi."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tốt lắm, người đi theo ta đi!"

"Đi theo người?" Chúc Ngọc Nghiên nghi hoặc nhìn Lý Vân Phi, vấn đạo: "Cùng người đi đâu vậy?"

Lý Vân Phi tiếc rằng lờm cái xem thường, nói: "Đương nhiên là hồi Phi Mã mục trường rồi. Chỗ này của ta lại không có giấy bút, viết như thế nào cho người. Những công pháp này ta đều là ghi ở trong lòng. Về phần bí tịch toàn bộ bị ta phá hủy. Dạng như vậy an toàn nhất. Sẽ không bị người học trộm, hiện tại đi theo ta đi! Ta đi mặc tả cho người!" Nói xong, Lý Vân Phi xoay người tựu hướng Phi Mã mục trường tràng chủ phủ đi tới.

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: "Tốt lắm, người tốt nhất nhanh lên một chút!" Nói xong, đi theo Lý Vân Phi phía sau hướng tràng chủ phủ đi tới, về phần Chúc Ngọc Nghiên mấy tên thủ hạ đều đi theo Chúc Ngọc Nghiên phía sau cùng nơi hướng tràng chủ phủ đi tới, mà Phi Mã mục trường những mầm mống kia dân nhìn thấy đã không có chuyện gì rồi, tựu riêng phần mình tản ra rồi.

Lý Vân Phi bọn họ rất nhanh liền đi tới Phi Mã mục trường tràng chủ trong phủ, Lý Vân Phi mang theo Chúc Ngọc Nghiên đi tới gian phòng của mình, sau đó, Lý Vân Phi tựu lấy giấy bút bắt đầu viết lên tới, dù sao tất cả đông Tây Đô tại trong đầu của mình.

Lý Vân Phi rất nhanh tựu đem bí tịch viết xong rồi, sau đó, tiện tay giao cho Chúc Ngọc Nghiên, Chúc Ngọc Nghiên cầm lên, mở ra bí tịch từng chữ từng câu nhìn lại, rất rõ ràng, nàng không tin được Lý Vân Phi, hẳn cũng sợ Lý Vân Phi cho hẳn viết một bộ giả dối công pháp. Như vậy hội yếu rồi mạng của nàng.

Rất nhanh Chúc Ngọc Nghiên tựu đem Lý Vân Phi cho nàng « từ buổi trưa Thiên Cương » cấp xem xong rồi, Chúc Ngọc Nghiên thỏa mãn gật đầu, Lý Vân Phi cho nàng bí tịch tự nhiên là thật, hẳn cũng biết, lấy Chúc Ngọc Nghiên cảnh giới tự mình cũng rất không có khả năng lừa gạt quá nàng. Với lại Lý Vân Phi cũng không muốn lừa gạt nàng, nếu để cho võ công của nàng thật vượt qua Thạch Chi Hiên, kia đối với Lý Vân Phi là một chuyện tốt. Vạn nhất nàng không có vượt qua Thạch Chi Hiên, kia Lý Vân Phi cũng không có bất kỳ tổn thất nào.

Chúc Ngọc Nghiên thỏa mãn gật đầu nói: "Vậy chúng ta lúc đó sau khi từ biệt, nhớ lấy lần sau tái kiến, người tựu muốn đem trong tay người cái khác bí tịch giao cho ta. Đừng nuốt lời nga!"

Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Tốt lắm, cứ như vậy nói định rồi, hi vọng người có thể nhanh lên một chút trấn người nhóm Âm Quý Phái thần phục tin tức của ta ở trên giang hồ truyền ra. Nhớ kỹ, không để cho ta thất vọng a!"

Chúc Ngọc Nghiên cười cười, mở cửa phòng rồi đi, Chúc Ngọc Nghiên vừa đi ra, Khấu Trọng bọn họ một đám người tựu tràn vào, thất chủ bất thiết nói lên tới, Lý Vân Phi bị bọn họ âm thầm tai đều nhanh điếc, rốt cục không nhìn được rống lớn một tiếng, nói: "Câm miệng hết cho ta! Lăn tăn cái gì! Lăn tăn cái gì! Từng bước từng bước nói! Khấu Trọng, người nói trước đi!"

Khấu Trọng gãi gãi đầu, nói: "Su phụ, người tại sao muốn làm như vậy! Chúng ta không cần cùng Âm Quý Phái hợp tác! Vừa mới chúng ta có thể đem bọn họ làm xong!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta không đứng bởi vì cái nguyên nhân này, phải biết rằng, có một người bạn vốn so sánh có một cái địch nhân muốn tốt hơn nhiều. Huống chi, Âm Quý Phái là Ma Môn đại phái đệ nhất. Ta cũng không muốn cùng nàng biến thành tử địch! Nhớ được lần đó sao? Ta giết các nàng Âm Quý Phái trưởng lão Biên Bất Phụ, nàng cũng chính là cùng ta đàm luận một hồi coi như xong. Đối với nàng người này, ta cũng vậy không có cái gì chán. Nếu có thể trở thành bằng hữu, vậy tại sao muốn trở thành địch nhân nhỉ?"

"Vậy cũng không thể đem « Thiên Ma Sách » bên trên võ công của cho nàng nha!" Từ Từ Lăng kỳ quái hỏi: "Phải biết rằng, su phụ người cùng chúng ta nói qua, « Thiên Ma Sách » là thiên hạ tứ đại kỳ thư chi nhất. Người cứ như vậy cho nàng rồi." Sau đó, nói thật nhỏ rồi thanh "Người còn không có dạy cho chúng ta đấy!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Các người không biết, này « Thiên Ma Sách » là Ma Môn cao nhất tâm pháp, trong đó bao hàm tròn mười hai quyền. Trong đó có Âm Quý Phái cao nhất tâm pháp « Thiên Ma bí pháp », cũng có hướng « từ buổi trưa Thiên Cương » như vậy công pháp, những công pháp này đều là một chút phổ thông cao cấp tâm pháp. Căn bản tựu so ra kém ta truyền cho người « Minh Ngọc công »! Về phần, tại sao nói « Thiên Ma Sách » là tứ đại kỳ thư chi nhất, nói là này mười hai quyền tập hợp đủ sau này. Chỉ có vừa quyền, hai quyền. Thậm chí là năm quyền, sáu quyền. Cũng không có cái gì dùng. Ta cũng chỉ là đem những công pháp này ghi ở trong lòng. Căn bản cũng không có luyện. Người nhìn thấy ta dùng qua những công pháp này sao?"

"Không có" Từ Từ Lăng tiếp theo Lý Vân Phi lời nói nói.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kia là được rồi, ý của ta người nên biết rồi. Các người nếu là muốn học, ít nhất cũng phải đem ta truyền cho người « Minh Ngọc công » luyện tới chút thành tựu. Nếu không ta sẽ không truyền cho các người."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng gật đầu, không nói chuyện. Mà Lỗ Diệu từ bộ mặt tức giận nói: "Người biết rõ ta cùng Chúc Ngọc Nghiên có đại thù, người vẫn cùng nàng hợp tác! Người đem ta đặt ở vị nào sao?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta cũng biết người cùng Chúc Ngọc Nghiên hai mươi năm ân oán! Ta cũng biết người cùng Chúc Ngọc Nghiên ở giữa cừu hận! Thực là, ta từng nghe nàng nói qua, Thạch Chi Hiên cùng người là nàng duy nhất có yêu hai người. Giữa các người ân oán, ta biết. Thực là, người bây giờ cũng khá. Các người phụ nữ cũng quay về ở tại tốt lắm. Người cần gì còn hận nàng nhỉ?"

"Hai mươi năm a! Hai mươi năm a! Người biết không? Này hai mươi năm ta là thế nào quá người biết không? Ta không chỉ một lần muốn tự sát. Lần lượt do dự. Mỗi lần nghĩ đến nàng, ta lại không muốn tự sát rồi, ta liền ở trong lòng nghĩ a nghĩ. Ta muốn báo thù, muốn báo thù." Lỗ Diệu từ lộ ra vẻ rất xúc động phần nộ, hẳn hung hăng hô: "Ta mỗi ngày, mỗi ngày cũng bị Chúc Ngọc Nghiên đánh vào ta thân thể chân nguyên gãy vỡ lấy. Ta mỗi ngày đều ở nghĩ, ta nếu là chết rồi, thật là tốt biết bao a! Ta nếu là chết rồi, ta không cũng không cần thụ đến loại thống khổ này rồi! Người biết đây là cảm giác gì sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta không biết! Ta cũng vậy không có quyền lợi nhượng người không hề nửa hận nàng. Nhưng, ta hiện tại cũng không phải là của

nàng đối thủ! Ta căn bản tự không thể vận khởi nội lực. Chỉ cần người của bọn họ vừa đến toàn bộ, vậy chúng ta thì xong rồi. Bất quá, ngươi phải biết rằng, với lại, hương Chúc Ngọc Nghiên như vậy bị một người đàn ông thương tổn quá nữ nhân, ngươi chẳng lẽ tự không thể tha thứ nàng sao?"

Lỗ Diệu tử lắc đầu, nói: "Kể từ khi ngươi đem thương thế của ta chữa hết sau này. Ta tự không có nghĩ qua đi tìm Chúc Ngọc Nghiên phiền phức! Ta nghĩ đem chuyện này quên lãng. Thực là, đây là nàng tới tìm ta phiền toái. Nàng căn bản tự không có muốn bỏ qua cho ta. Nếu, nàng không ngờ bỏ qua cho ta, ta đây tại sao muốn bỏ qua cho nàng?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ngươi sai lầm rồi, nàng tới nơi này tới không là bởi vì ngươi, nàng nghĩ căn chính là "Tà Đế Xá Lợi". Nàng muốn tìm phiền toái người là Thạch Chi Hiên. Không đúng ngươi. Với lại, nàng hôm nay đã hạ thủ lưu tình rồi!"

"Này nói nói như thế nào?" Lỗ Diệu tử vấn đạo: "Ngươi nói nàng hạ thủ lưu tình sao? Ngươi đây là ý gì?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi thật cho là, Chúc Ngọc Nghiên thật đánh không lại Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn liên thủ? Loạn Loạn cùng Chúc Ngọc Nghiên luyện đều là một bộ bí pháp. Các nàng liên thủ lên tới, không đúng một cộng một loại này phép tính. Các ngươi xem một chút Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng sẽ biết. Hai người bọn họ từng đôi từng đôi kẻ địch cùng hai người liên thủ đối địch, hoàn toàn không giống nhau! Cho nên nói Chúc Ngọc Nghiên hẳn là cấp không muốn cùng Lỗ Diệu tử là địch! Nàng có lẽ cũng biết mình thật xin lỗi ngươi! Cho nên, nàng hạ thủ lưu tình rồi!"

Lỗ Diệu tử trầm mặc một lúc lâu, nói: "Ngươi đã là Tà Cực Tông Tông chủ rồi. Từ nay về sau, Tà Cực Tông lấy ngươi làm chủ. Ngươi nghĩ cùng Âm Quý Phái liên thủ, kia tự liên thủ đi, này cũng chuyện không liên quan đến ta! Ta đi." Lỗ Diệu tử nói xong cũng về phía sau núi chỗ ở của mình đi tới.

Lý Vân Phi biết, Lỗ Diệu tử đã không hận tự mình tự chủ trương rồi, hẳn chẳng qua là mại bất quá mặt mũi mà thôi. Lý Vân Phi cười cười, nói: "Nếu mọi người không có vấn đề gì, vậy cứ như thế tán mất đi! Phải biết rằng, mới vừa mọi người cũng đều mệt mỏi. Đều cần nghỉ ngơi rồi!"

Tổng Sư Đạo kéo lại Lý Vân Phi vấn đạo: "Ngươi không đúng đáp ứng ta, thương thế của ngươi một hảo tự theo ta hồi lần nhà sao? Ngươi đáp ứng ta muốn đi gặp phụ thân ta! Ngươi không thể nuốt lời!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Đó là đương nhiên rồi. Ta tự nhiên sẽ không nuốt lời. Dù sao ta còn muốn đem gần một tháng mới có thể hảo đấy! Khi đó, ta cùng Chúc Ngọc Nghiên ở giữa giao dịch đều hoàn thành! Tự nhiên tự có khi ở giữa cùng ngươi về nhà!"

Tổng Sư Đạo cười to nói: "Tốt lắm a, ngươi đã đều đáp ứng ta, ta đây tự không có ý kiến gì rồi, ngươi nghỉ ngơi thật tốt đi!" Nói xong, xoay người rồi đi!

Lý Vân Phi nhìn người từng bước từng bước ly khai, cuối cùng chỉ còn dư lại Đôn Uyển Tinh ngồi ở trong phòng, sau đó, nàng xem thấy mọi người rồi đi sau, một người cúi đầu ở nơi đó, trầm mặc không nói.

Lý Vân Phi đi tới, một thanh kéo Đôn Uyển Tinh, đem nàng ôm ở trong ngực, mỉm cười nói: "Ta Tiểu công chúa tại sao đem đầu thấp thấp như vậy a? Là có người nào đó khi dễ ta Tiểu công chúa sao? Nói cho ta, ta giúp ngươi đánh hắn!"

Đôn Uyển Tinh lắc đầu, thấp giọng nói: "Chúc Ngọc Nghiên là của ta bà ngoại đi?"

Lý Vân Phi sừng sốt một chút nói: "Ngươi làm sao sẽ nghĩ như vậy nhỉ? Nàng thoát nhìn còn trẻ như vậy, thế nào lại là ngươi bà ngoại nhỉ? Ngươi nghĩ kém!"

Đôn Uyển Tinh lắc đầu, nói: "Không, ta không có đoán mò! Chúc Ngọc Nghiên trường cùng mẫu thân của ta rất giống! Các ngươi thường nói, hai mươi năm trước, hai mươi năm trước. Nói rõ hai mươi năm trước, Chúc Ngọc Nghiên cũng đã là cái tuyệt đỉnh cao thủ! Tính toán số tuổi, tuổi của nàng cũng xác thực đủ làm ta bà ngoại rồi!"

Lý Vân Phi cười thanh nói: "Ngươi làm sao sẽ nghĩ như vậy a? Coi như là tuổi của nàng đủ làm ngươi bà ngoại, kia thì thế nào? Vậy cũng không thể nói rõ nàng chính là ngươi bà ngoại a!"

Đôn Uyển Tinh cúi đầu, nói: "Không phải, ngươi biết không? Ta mới vừa muốn giúp Khấu Trọng bọn họ bận rộn, tự vọt tới. Thực là, những người đó căn bản cũng không cùng ta giao thủ. Bọn họ đều là không ngừng tránh né công kích của ta, căn bản liên tiếp ngay cả đánh trả cũng không có đánh trả. Ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 161:: Chúc Ngọc Nghiên chuyện cũ

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn thật giống như biến thông minh Đôn Uyển Tinh, hẳn cho tới bây giờ cũng không có cảm giác được Đôn Uyển Tinh là thông minh

như vậy, nàng thế nhưng có thể từ nơi này chút ít từng ly từng tý trông được ra bản thân cùng Chúc Ngọc Nghiên quan hệ. Này quá nhượng Lý Vân Phi kinh ngạc. Bất quá, Lý Vân Phi đã đáp ứng Chúc Ngọc Nghiên không nói ra những quan hệ này. Cho nên, hẳn chỉ có tái lửa gát lửa gát Đôn Uyển Tinh rồi. Với lại, hẳn cũng không muốn nhượng Đôn Uyển Tinh vì mình cùng Chúc Ngọc Nghiên quan hệ khổ sở.

Lý Vân Phi sờ sờ Đôn Uyển Tinh tóc, nhẹ nhàng nói: "Người làm sao sẽ nghĩ như vậy nhỉ? Coi như là những người đó không cùng người động thủ. Này cũng không thể nói rằng Chúc Ngọc Nghiên là người bà ngoại a! Những người đó có lẽ là nhìn võ công của người quá kém, cho nên, mới không muốn cùng người động thủ a! Nếu không, chính là người quá đẹp, cùng người giao thủ người nọ, bị người mê hoặc!"

Đôn Uyển Tinh nín khóc mỉm cười, vỗ Lý Vân Phi bồng chốc, nói: "Người không biết, lúc ấy, người nọ vốn là muốn cùng ta động thủ. Kết quả, Chúc Ngọc Nghiên "Hừ" một tiếng, hẳn cũng không dám động thủ. Về sau, ta xem tự mình cũng bị thương không tới hẳn, dứt khoát tự ngừng lại. Người nọ nhìn thấy ta ngừng lại, cũng ngừng lại. Người không cảm giác kỳ quái sao? Ta cùng hẳn lại không nhận ra."

Lý Vân Phi trong lòng thầm mắng Chúc Ngọc Nghiên. Người khiến cho Đôn Uyển Tinh bọn họ đánh nhau tốt lắm, chỉ phải chú ý không thương tổn đến nàng không được sao. Hiện tại, Lý Vân Phi cũng khó mà nói cái gì. Như vậy Lý Vân Phi cũng không biết nói như thế nào rồi.

Đôn Uyển Tinh nhìn Lý Vân Phi ngần ngừ, sau đó, nói tiếp: "Người lúc ấy không tại. Người không có nhìn thấy, lúc ấy Chúc Ngọc Nghiên nhìn ánh mắt của ta, hình như là mẫu thân của ta nhìn ánh mắt của ta đồng dạng. Đều là cái loại này tràn đầy từ ái ánh mắt. Ta. . . Ta không biết làm sao bây giờ sao? Người biết không? Mẫu thân của ta từng là nói với ta, ta bà ngoại cũng là ma đạo một cái địa vị rất cao người. Kết hợp ở chung một chỗ, ta dám khẳng định Chúc Ngọc Nghiên chính là ta bà ngoại!"

Lý Vân Phi kéo Đôn Uyển Tinh nói: "Coi như là nàng là người bà ngoại! Kia thì thế nào nhỉ? Chẳng lẽ người nghĩ cùng nàng quen biết nhau?"

"Không!" Đôn Uyển Tinh lắc đầu, nói: "Ta chỉ là muốn biết nàng cùng ta có quan hệ gì! Ta từ nhỏ đến lớn, tự không có gặp qua phụ thân. Chỉ có một mẫu thân. Không có huynh đệ tỷ muội! Không có bất kỳ bạn chơi! Thật giống như trừ ra mẫu thân ngoài, ta không có bất kỳ thân nhân đồng dạng! Ta muốn biết, đến cùng có hay không cùng ta có quan hệ người! Ta nghe mẫu thân của ta nói qua, nàng bị bà ngoại ta tổn thương rất sâu! Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra! Nàng không ngờ nói cho ta. Ta làm sao hỏi cũng hỏi không ra tới."

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Người đã mẫu thân không ngờ nói cho người biết, kia tự nhiên có ý tưởng của nàng? Có lẽ, nàng là vì muốn tốt cho người nhỉ? Người phải tin tưởng mẹ của người. Người phải biết rằng, nàng cũng chỉ có người một người thân, nàng là thật tâm thích người!"

Đôn Uyển Tinh bồng chốc "Bỏ nhào" tại Lý Vân Phi trong ngực, sau đó, lôi kéo Lý Vân Phi y phục, "Ồ " " ô" khóc lên, một bên khóc vừa nói: "Ta biết, mẫu thân nàng đem ta mang lớn, xài rất nhiều tâm huyết. Thực là, ta chính là muốn biết ta còn có cái gì thân nhân. Người nói cho ta được không?"

"Người tại sao muốn hỏi ta nhỉ?" Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Người tự khẳng định như vậy ta biết? Có lẽ ta không biết nhỉ?"

"Không, người biết!" Đôn Uyển Tinh khẳng định nói: "Người khẳng định biết chuyện này. Ta nghe thấy người đã nói rất nhiều trên giang hồ bí sử. Những quan hệ kia người đều có thể biết, chuyện của ta người cũng nhất định có thể biết! Mời người nói cho ta được không?" Đôn Uyển Tinh lôi kéo Lý Vân Phi ống tay áo, không ngừng lắc lư, sau đó, làm nũng nói: "Người cao tổ ta được không? Người tự dựa vào tổ ta luôn. Người bình thường cái gì cũng biết, người nhất định cũng biết ta chuyện này! Có được hay không luôn. Dựa vào tổ nhân gia! Người nếu là không nói cho ta, hoặc là nói người không biết, ta liền chơi xấu người nơi này, không đi trở về rồi! Ta nhượng người liên tiếp ngay cả gọi đều ngủ không được."

Lý Vân Phi bị chối cãi không có biện pháp rồi, này cũng lạ hẳn kia há mồm, cái gì sự tình đều hướng phía ngoài nói, vô lâm bí sử, một đồng một đồng hướng phía ngoài nói. Làm cho hảo hướng cái gì sự tình cũng biết đồng dạng. Hiện tại không có biện pháp rồi. Nếu là không nói cho Đôn Uyển Tinh, sợ rằng tự mình sẽ bị nàng triển từ.

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Người thật muốn biết?"

"Là (vâng,đúng) !" Đôn Uyển Tinh dùng sức gật đầu, nói: "Ta thật sự muốn biết! Nói cho ta đi!"

Lý Vân Phi thở dốc một hơi, toàn bộ người ngồi xuống, gật gật đầu nói: "Người đã muốn biết, ta đây tự nói cho người biết đi! Năm đó, Chúc Ngọc Nghiên cũng coi là Ma Môn đệ nhất tài nữ. Không, Ma Môn trẻ tuổi đệ nhất mỹ nữ. Đệ nhất tài nữ! Tuổi còn trẻ tự đem « Thiên Ma Sách » bên trong « Thiên Ma bí pháp » luyện đến thứ mười bảy tầng! Võ công cũng coi như bên trên Ma Môn trẻ tuổi đệ nhất nhân! Chẳng qua là, nàng gặp được một người đàn ông! Một cái đề cho hẳn hận rất nhiều hơn nhiều năm nam nhân!"

"Ai?" Đôn Uyển Tinh tò mò hỏi.

"Thạch Chi Hiên" Lý Vân Phi thở dài, nói: "Tà vương" Thạch Chi Hiên! Năm đó Thạch Chi Hiên xa xa không hữu hiện tại võ công của! Hoa Gian Phái truyền nhân Thạch Chi Hiên đúng là tại cái nào lúc, xuất hiện rồi. Mang theo vài phần u buồn, mang theo một thân kiêu ngạo, thần nhiên xuất hiện ở Chúc Ngọc Nghiên trước mặt."

Lý Vân Phi thật sâu thở ra một hơi, nói: "Người biết không? Tại Thạch Chi Hiên không có luyện tập « bắt tử ấn pháp » trước, khi đó Thạch Chi Hiên có lẽ tự như hiện tại Hắc Hi Bạch đồng dạng. Chỉ là một cái nụ cười chân thành, thiện họa thích rượu tài tử phong lưu. Người gặp qua Hắc Hi Bạch, người nên biết, Hắc Hi Bạch, hừ. . ."

Đôn Uyển Tinh gật đầu, nói: "Ta biết hẳn, chẳng qua là này chút ít cùng ta thân thể có quan hệ gì?"

Lý Vân Phi cười dài nói: "Người tiếp theo hãy nghe ta nói, này chút ít không nói ra tới, làm sao nhượng người biết thân thể của người đấy! Lúc ấy, nào có cái gì ma đạo chi tranh, nào có cái gì giang sơn cuộc chiến. Chúc Ngọc Nghiên giống như là một đóa xinh đẹp nhất hoa đồng dạng, chu toàn tại "Tổng

Khuyết " " " Lỗ Diêu tử " " " triều Thất Sát " " Nhạc Sơn" này chút ít hắc bạch hai nhà xuất sắc nhất, đỉnh cấp nhân vật trong. Chúc Ngọc Nghiên quả thực tựa là trên giang hồ xinh đẹp nhất, được hoan nghênh nhất nữ nhân đi! Chẳng qua là lúc này, Thạch Chi Hiên xuất hiện rồi!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Có lẽ xem như Hoa Gian Phái truyền nhân Thạch Chi Hiên cùng hiện tại Hầu Hi Bạch đồng dạng, đều là như vậy tài tử phong lưu. Chẳng qua là, Thạch Chi Hiên có một loại khí chất, cái loại này khí chất là Hầu Hi Bạch vĩnh viễn cũng không thể cụ bị, đó chính là Thạch Chi Hiên kia một phần chảy xuôi tại khung kiệt ngạo không thuần, kia một phần vĩnh viễn không cam lòng ở bất luận kẻ nào dưới, cho dù một người đối mặt toàn bộ thiên địa, hắn cũng sẽ không chọn một hạ lỏng mày kiệt ngạo không thuần!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Lỗ Diêu tử từng là cùng ta nói rồi, Hoa Gian Phái truyền nhân có thể cho người một loại thật sâu cảm giác cô độc, thậm chí là không ngừng theo đuổi cô độc, thực là, đây chỉ là hình dung Thạch Chi Hiên. Lỗ Diêu tử cùng Hầu Hi Bạch cho tới bây giờ cũng không có gặp qua, hắn này hơn hai mươi năm, thậm chí ba mươi năm có thủ tiểu lâu, hắn căn bản cũng không biết. Hầu Hi Bạch là ai! Hắn nói chỉ có thể là Thạch Chi Hiên!"

"Ta làm sao nghe không hiểu a?" Đôn Uyển Tinh vấn đạo: "Cái đó và ta có quan hệ gì sao? Ta căn bản cũng không có nghe được về chuyện của ta!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không đem chuyện lúc trước nói xong, ta căn bản tựa không có cách nào cùng người nói ra thân thế của người, thậm chí mẹ của người tại sao hận người bà ngoại! Đợi(các loại) ta nói xong rồi, người tựa toàn bộ biết rồi!"

Lý Vân Phi nói tiếp: "Hoa gia phái, cho dù là Thạch Chi Hiên kỳ tài ngút trời. Thực là, Hoa Gian Phái công pháp lại hạn chế rồi Thạch Chi Hiên phát triển, cho dù Thạch Chi Hiên tái ngút trời anh tài, kia thành tựu vẫn vô phương vượt xa bốn phái nhận truyền tâm pháp hạn chế, cho nên tâm cao ngất Thạch Chi Hiên không phải không thừa nhận hoa gian nhất mạch tại hai phái lục đạo bất nhập lưu, như vậy thực tế khó tránh khỏi sẽ nhượng hắn có chút u buồn, có chút không cam lòng, có chút hận đời. Cứ như vậy, hắn mang theo loại khí chất này xuất hiện ở Chúc Ngọc Nghiên trước người. Thạch Chi Hiên khí chất liên tiếp ngay cả Chúc Ngọc Nghiên đều vì đó khuyh đảo!"

"Bọn họ yêu nhau sao?" Đôn Uyển Tinh vấn đạo.

"Nào có đơn giản như vậy!" Lý Vân Phi tiếp theo nói đi xuống nói: "Chúc Ngọc Nghiên tu luyện là « Thiên Ma Sách » bên trên một bộ gần với « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp » công pháp, « Thiên Ma bí pháp » ! Vô công xuất thân nhập hóa. Quay chung quanh tại bên người nàng đều là Trung Nguyên võ lâm một đời tuấn kiệt! Thạch Chi Hiên chưa chắc sẽ thua bởi bọn hắn, nhưng, bọn họ cũng cấp Thạch Chi Hiên mang đến áp lực cường đại!"

Lý Vân Phi cười nói: "Người phải biết rằng, Hường Vũ Điền kia lúc sau đã lấy chết tị thế! Tà Cực Tông không có Tông chủ, lực ảnh hưởng tự nhiên giảm đi! Cho nên, Chúc Ngọc Nghiên thành ma đạo mới một đời người dẫn đầu! Hoa Gian Phái công pháp vẫn thế nào so sánh bên trên Âm Quý Phái công pháp đâu. Cộng thêm Hoa Gian Phái địa vị lại tại Âm Quý Phái dưới. Bất luận cái gì một người nam nhân bình thường, sợ rằng đối với mình ngưỡng mộ trong lòng cô gái tại mỗi cái phương diện đều vượt qua tự mình, cũng vẫn sẽ có chút ít khúc mắc. Huống chi Thạch Chi Hiên là một cái như thế kiêu ngạo nam nhân."

"Sau đó, bọn họ tựa chia tay sao?" Đôn Uyển Tinh vấn đạo: "Không thể nào!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Dĩ nhiên sẽ không đơn giản như vậy! Làm Thạch Chi Hiên minh bạch tự mình so ra kém Chúc Ngọc Nghiên sau, hắn tựa nỗ lực đột phá tâm cảnh của mình. Hắn nghĩ tới một cái biện pháp, đó chính là trở thành một cái khác tông phái truyền nhân! Như vậy, là hắn có thể hai tướng xác minh. Gia tăng tu vi! Cho nên, tại Chúc Ngọc Nghiên ủng hộ hạ. Thạch Chi Hiên trở thành rồi Bồ Thiên các truyền nhân! Thạch Chi Hiên không hổ là kỳ tài ngút trời. Hắn đem này hai bộ võ công thành công giao hòa ở chung một chỗ, sáng chế ra một bộ kinh thiên công pháp « bất tử ẩn pháp » . Cho nên, Chúc Ngọc Nghiên không để ý tự mình đã luyện tới mười bảy tầng « Thiên Ma bí pháp » . Cùng Thạch Chi Hiên ở cùng một chỗ!"

"Kia không là tốt sao?" Đôn Uyển Tinh nói: "Người có tình sẽ thành thân thuộc a!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Không, nào có đơn giản như vậy a. Sẽ thành thân thuộc! Phải biết rằng, Thạch Chi Hiên luyện chính là hai bộ hoàn toàn không đồng dạng như vậy công pháp! Một bộ là Hoa Gian Phái công pháp, bộ công pháp này giảng cứu chính là tiêu sái, giảng cứu là sinh khí dạt dào! Mà một ... khác bộ là Bồ Thiên các công pháp. Giảng cứu lạnh lùng, giảng cứu vô tình! Cho nên, rất thật đáng buồn, Thạch Chi Hiên thành tình thân nứt ra!"

"Tình thân phân liệt?" Đôn Uyển Tinh vấn đạo: "Kia là vật gì?"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Nói như thế nào đây! Chính là hắn có đôi khi tiêu sái, có đôi khi vô tình. Hắn cũng không biết mình là làm sao rồi. Thực là, hết lần này tới lần khác lúc này, Chúc Ngọc Nghiên sư phó nghe nói chuyện này. Bị tức chết! Nuôi dưỡng tự mình lâu như vậy sư phó chết rồi! Chúc Ngọc Nghiên liền đi tìm Thạch Chi Hiên."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162:: phẩm đàn được

Lý Vân Phi lẳng lẳng ngồi ở chỗ đó, chậm rãi vạch trần rồi này chút ít chuyện cũ, Đôn Uyển Tinh ngồi ở bên cạnh an tĩnh nghe, thỉnh thoảng phát ra nghi vấn, này chút ít cổ xưa chuyện cũ, tin tưởng trừ bọn họ ra tự mình ở ngoài. Không có ai so sánh Lý Vân Phi biết đến rõ ràng hơn rồi! Đôn Uyển Tinh nhìn thấy Lý Vân Phi thờ dài, ngừng lại, liền vội vàng hỏi: "Phía dưới nhỉ? Tại sao không nói sao? Chúc Ngọc Nghiên cùng Thạch Chi Hiên bọn họ làm sao sao?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Làm Chúc Ngọc Nghiên sợ phó bởi vì Chúc Ngọc Nghiên quyết định bị nàng tức giận sau khi chết, Chúc Ngọc Nghiên liền đi tìm lúc ấy tinh thần trạng thái rất không ổn định Thạch Chi Hiên!"

"Sau đó thì sao?" Đôn Uyển Tinh vẫn đạo: "Bọn họ chia tay sao?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Là (vâng, đúng), nếu như lúc ấy Thạch Chi Hiên đem này tự thân ra tình huống giải thích cấp Chúc Ngọc Nghiên nghe, sợ rằng hai người quan hệ giữa cũng còn không đến mức đi đến bây giờ loại tình trạng này. Nhưng, Thạch Chi Hiên kiêu ngạo để cho hắn cảm thấy như vậy bệnh trạng khó mà nhe răng, dĩ nhiên, cũng khả năng là hắn quá mức tự phụ rồi, vốn cảm giác mình có thể tại trong khoảng thời gian ngắn giải quyết vấn đề, đến lúc đó tái quay đầu lại tìm kiếm Chúc Ngọc Nghiên cũng còn không muộn; càng khả năng lúc ấy chính thụ lấy Bồ Thiên các hành vi phương thức ảnh hưởng, cho nên hắn tại không biết Chúc Ngọc Nghiên sở gặp phải khốn cảnh tình huống dưới, lúc đó lựa chọn phiêu nhiên đi xa."

"Rời đi?" Đôn Uyển Tinh cả kinh kêu lên: "Thạch Chi Hiên cứ như vậy rời đi? Kia Chúc Ngọc Nghiên sau khi biết chẳng phải là quá thương tâm?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không tệ, Chúc Ngọc Nghiên sợ phụ chết, đối với Chúc Ngọc Nghiên là cái đã kích rất lớn, lúc này nàng, trên đời này duy nhất có thể dựa vào, có thể kể ra, sợ rằng chỉ có Thạch Chi Hiên một người rồi! Chúng ta thật sự rất khó có thể tưởng tượng, Chúc Ngọc Nghiên tại đây cõi lòng trước tuyệt vọng cùng hi vọng giao nhu phức tạp tâm cảnh hạ, đẩy ra Thạch Chi Hiên kia phiền cửa sai lúc, nhìn rộng tuếch gian phòng, thì đó chính là như thế nào một loại tâm tình?"

Lý Vân Phi thật dài phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Cho nên, Chúc Ngọc Nghiên tự đương nhiên cho là Thạch Chi Hiên là tại lừa gạt tình cảm của nàng, tại ngập ngừng Ma Môn nghiệp bá. Mà lúc này đây, Thạch Chi Hiên lại tiếp tục hoàn thiện chính mình « bắt từ ẩn pháp » . Khi đó, Thạch Chi Hiên sinh hoạt hẳn là rất bí ẩn, đồng thời, chịu lấy trước trên tinh thần hành hạ, còn muốn nghĩ hết biện pháp nhập gia bốn Đại Thánh tăng môn hạ. Chính là ta giết chết hai người kia cùng hai người khác. Thạch Chi Hiên dựa vào thiên tư của mình, cuối cùng đem ma đạo tư tưởng cùng Phật Đạo tư tưởng dung hợp ở chung một chỗ. Lúc này, Thạch Chi Hiên chế « bắt từ ẩn pháp » , rốt cục hoàn thiện xuống tới."

Lý Vân Phi nói tiếp: "Lúc này, Thạch Chi Hiên không cần giấu diếm cái gì. Thực là, lúc này, kia miệng đầy "Tất cả là trống rỗng " " hết thảy là khoảng không" bốn Đại Thánh tăng lại liền thủ đuôi giết Thạch Chi Hiên. Toàn bộ giống như là đối cái diện mạo đồng dạng; thực là, Thạch Chi Hiên lại dựa vào « bắt từ ẩn pháp » chu toàn tại bốn hòa thượng trong đó. Cuối cùng chính mình « bắt từ ẩn pháp » đại thành. Cũng tại trận này du kích chiến bên trong lĩnh ngộ ra Thiên Hạ Vô Song "Bắt từ ẩn" cùng "Huyền Ma thân pháp" . Bốn Đại Thánh tăng chính là mời Ninh Đạo Kỳ tới, đều đánh không thắng Thạch Chi Hiên. Làm Thạch Chi Hiên đường làm quan rộng mở lúc, hắn đi tới mình và Chúc Ngọc Nghiên nhà. Thực là, hắn phát hiện một cái đề cho hắn tan nát cõi lòng tin tức."

"Tin tức gì?" Đôn Uyển Tinh hỏi tiếp.

"Chúc Ngọc Nghiên kết hôn!" Lý Vân Phi nhún vai nói: "Chúc Ngọc Nghiên nàng đã lập gia đình!"

"Lập gia đình?" Đôn Uyển Tinh bộ mặt buồn bực nói: "Người mới vừa nói đúng là Thạch Chi Hiên, không có nói Chúc Ngọc Nghiên! Nói một chút sao!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Chúc Ngọc Nghiên lúc ấy, nhận định rồi Thạch Chi Hiên là tại lừa gạt nàng, cho nên, nàng đối với tất cả nam nhân đều ôm một loại căm thù tâm lý. Cho nên nàng đã thương Lỗ Diệu tử, muốn cướp đoạt "Tà Đế Xá Lợi" hơn nữa, nàng cùng một cái tự mình hết sức nam nhân đáng ghét kết hôn. Nàng tự qua loa giả cho "Phách Đạo" Nhạc Sơn!"

" "Phách Đạo" Nhạc Sơn?" Đôn Uyển Tinh vẫn đạo: "Chúc Ngọc Nghiên gả cho Nhạc Sơn?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không tệ, Chúc Ngọc Nghiên gả cho rồi Nhạc Sơn! Một cái nàng căn bản tự không người trong lòng. Hơn nữa còn sinh rồi nữ nhi! Cái kia nữ nhi tự gọi Đôn Mỹ Tiên!"

"Mẹ ta!" Đôn Uyển Tinh cả kinh kêu lên: "Chúc Ngọc Nghiên quả nhiên là ta mẹ! Vậy tại sao mẹ ta như vậy hận nàng nhỉ?"

Lý Vân Phi bộ mặt kỳ quái nhìn Đôn Uyển Tinh nói: "Ai nói mẹ của người hận Chúc Ngọc Nghiên."

Đôn Uyển Tinh bộ mặt vô tội hỏi: "Chẳng lẽ không đúng sao? Vậy tại sao mẫu thân của ta cho tới bây giờ đều không nói cho ta, ai là bà ngoại ta đấy! Với lại, nàng cho tới bây giờ cũng không có nói qua Chúc Ngọc Nghiên đấy!"

Lý Vân Phi cười nói: "Có lẽ có một chút hận đi. Ban đầu, Thạch Chi Hiên võ công đại thành trở về, nhìn thấy Chúc Ngọc Nghiên, phát hiện Chúc Ngọc Nghiên thế nhưng gả cho một cái vô luận là lớn lên, võ công, tâm trí cũng không bằng chính mình người. Còn mang theo lòng tràn đầy, mặt tràn đầy sát khí thấy tự mình. Hơn nữa còn sanh ra một cái nữ nhi. Lấy hai người bọn họ kiêu ngạo. Làm sao có thể giải thích đấy! Cuối cùng, như thế nào, không người biết. Có lẽ Chúc Ngọc Nghiên đau hạ sát thủ, có lẽ Thạch Chi Hiên cười to mà đi. Tóm lại, hai người hiểu lầm sâu hơn!"

"Kia tiếp theo nhỉ?" Đôn Uyển Tinh vẫn đạo: "Kết quả kia thế nào?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Về sau đi! Chúc Ngọc Nghiên tự truy sát "Nhạc Sơn", lấy "Nhạc Sơn" võ công của dĩ nhiên không đúng Chúc Ngọc Nghiên

đổi thù, nhưng, Chúc Ngọc Nghiên nhìn tại mẹ của người mặt mũi bên trên không có hạ sát thù. Nhưng vẫn là ép đi Nhạc Sơn!"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Mẹ của người tại loại này không có phụ thân sinh hoạt hạ lớn lên! Về sau, nàng không để ý Chúc Ngọc Nghiên phản đối, vẫn cùng Biên Bất Phụ xảy ra quan hệ. Kết quả, Chúc Ngọc Nghiên đương nhiên là cố gắng phản đối, thực là lúc ấy mẫu thân của người đã bị nếu nói tình yêu xông văng đầu! Cho nên, không để ý, Chúc Ngọc Nghiên phản đối, kiên trì ở chung một chỗ!"

Đôn Uyển Tinh ngẩn người, toàn bộ người đều ngây dại, nàng căn bản tự không nghĩ tới, Biên Bất Phụ dĩ nhiên là phụ thân của hắn. Loại đá kích này, nhưng Đôn Uyển Tinh toàn bộ người đều ngây ngẩn cả người, nàng mang theo lệ quang nói: "Người là nói Biên Bất Phụ là cha của ta?"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Không tệ! Biên Bất Phụ là phụ thân của người. Cha ruột!"

Đôn Uyển Tinh sững sờ nói: "Ý của người là, người giết phụ thân ta! Mẫu thân của ta thế nhưng gọi người giết phụ thân ta? Tại sao có như vậy. Người nếu biết, vậy người tại sao không ngăn cản nhỉ?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Người căn bản cũng không biết! Năm đó kia đoạn sự tình! Ta cũng không biết rốt cuộc là cái gì? Ta chỉ là nghe người ta nói, cuối cùng mẹ của người phát hiện Biên Bất Phụ tự là đồ cặn bã! Hắn thậm chí ngay cả Loan Loan cũng muốn cưỡng gian! Với lại, nhân phẩm thấp kém! Kết quả Biên Bất Phụ lừa mẹ của người!"

"Sau đó thì sao?" Đôn Uyển Tinh vẫn đạo: "Cái này lại cùng Chúc Ngọc Nghiên có quan hệ gì?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta đây cũng không rất rõ, nghe nói là Chúc Ngọc Nghiên không muốn giết chết Biên Bất Phụ. Kết quả, mẹ của người tự cùng Chúc Ngọc Nghiên hai người quyết liệt. Cho nên, nàng liền mang theo còn chưa ra đời người tới rồi Đông Minh phái! Người biết không? Đông Minh phái cùng ma đạo rất nhiều người đều có thù hận! Thực là, Chúc Ngọc Nghiên tại một ngày, bọn họ cũng không dám tìm Đông Minh phái nhất điểm phiền toái! Bởi vậy có thể thấy được, Chúc Ngọc Nghiên vẫn là rất quan tâm đến mẹ của người!"

"Kia bà ngoại ta tại sao không giết Biên Bất Phụ nhỉ?" Đôn Uyển Tinh kỳ quái hỏi: "Người không phải nói nàng rất quan hệ mẫu thân của ta sao? Nữ nhi bị người khi nhục, nàng tại sao có thể bắt kẻ nhỉ?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta đây thật không biết, ta làm sao biết nàng là thế nào nghĩ, có lẽ, là bởi vì nàng không có cách nào đi! Mới vừa tiếp nhận Âm Quý Phái Chúc Ngọc Nghiên, nàng làm sao dám giết chính mình sự đệ đây! Người không biết, ta giết Biên Bất Phụ sau, Chúc Ngọc Nghiên đã tới tìm ta."

"Nàng tìm người làm gì?" Đôn Uyển Tinh vẫn đạo: "Tìm làm phiền người?"

Lý Vân Phi thở dài, vừa muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy cửa có một đạo nhân nhát bóng người. Lý Vân Phi nhận ra đây là Lỗ Diệu tử thân ảnh. Cho nên cười khổ nói: "Lỗ Diệu tử tiền bối lén lút lút lút trốn ở nơi đó làm gì? Muốn biết cái gì đi vào nghe a! Ta cũng sẽ không tránh ra người!"

Lỗ Diệu tử bộ mặt lúng túng đẩy cửa ra đi đến, xấu hổ hỏi: "Người không phải là không có thể vận khởi nội lực sao? Người là thế nào phát hiện được ta? Ta đã rất nhẹ rất nhẹ rồi, thông thường một loại cao thủ căn bản tự không thể phát hiện a!"

Lý Vân Phi tiếc rằng nhìn cái này được xưng là đệ nhất thiên hạ toàn tài Lỗ Diệu tử, không nhận được liếc mắt nói: "Nhờ cậy! Ta chỉ là tâm mạch bị hao tổn! Ánh mắt không có chuyện gì! Bóng dáng của người thoải mái xuất hiện ở trong mắt của ta, người nói ta có biết hay không?"

Lỗ Diệu tử cười cười, trong lòng hắn có lẽ sớm đã không còn rồi Chúc Ngọc Nghiên, nhưng, hắn khẳng định tò mò, năm đó cùng mình ban đầu hảo hảo Chúc Ngọc Nghiên, tại sao đột nhiên đem mình đã thương! Cho nên, khi hắn nghe được Lý Vân Phi đang nói này chút ít chuyện cũ, cho nên không nhận được trốn ở chỗ này nghe.

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Tiền bối không đúng đi trở về sao? Tới tìm ta làm cái gì?"

Lỗ Diệu tử cười cười, cảm ra một lọ đan dược nói: "Người để cho ta luyện chế đan dược đã luyện chế thành công rồi. Cho nên ta đến tìm người, muốn đem đan dược này cho người."

Lý Vân Phi vội vàng nhận lấy Lỗ Diệu tử đưa tới đan dược, cảm lên, vừa mới bắt tay. Hệ thống thế nhưng truyền đến một trận thanh âm chúc mừng đánh số 2112, "Kiếm tiên" Lý Vân Phi đạt được phẩm đan dược "Sống qua ngày đan".

Lý Vân Phi cúi đầu nhìn một chút đan dược này thuộc tính, trong lòng một trận vui mừng khôn xiết. Đây phẩm đan dược thực là trong truyền thuyết thứ tốt. Kiếp trước cũng chỉ là nghe nói thập đại cao thủ bên trong thứ Trường Số 1 tay "Tuyệt Dao" Triệu Ngạn từng tại lần thứ hai nhiệm vụ không gian nhận được quá, trân quý dị thường! Triệu Ngạn mình cũng luyện tiếc dùng. Chẳng qua là, Lý Vân Phi kiếp trước ban đầu chẳng qua là cái tiểu nhân vật mà thôi, căn bản tự tiếp xúc không tới này chút ít, cho nên, hắn căn bản cũng không biết, Triệu Ngạn cái kia phẩm đan dược là cái gì, mà tự mình lấy được phẩm đan dược tên là "Sống qua ngày đan", nghĩ đến là chúng sống qua ngày đan dược.

Sống qua ngày đan: phẩm đan dược, là dùng ngàn năm Hà Thủ Ô, Kim Linh hoa, chu quả liên hiệp nhiều thuốc men. Từ Đại Đường Song Long Truyện bên trong đệ nhất toàn tài Lỗ Diệu tử chế thành. Phục dụng sau, vô luận cỡ nào đã thương nặng cũng có thể lập tức toàn bộ tiêu tán. Là bảo vệ tánh mạng thuốc hay.

Lỗ Diệu tử cười cười, nói: "Ta dùng rồi vô số trân quý dược liệu để luyện mà thành, là trị thương thuốc hay. Thực là hao phí ta thật to tâm huyết. Cuối cùng là không chịu người nhờ vả."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khời tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 163:: Thương Tú Tuần tâm

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 163:: Thương Tú Tuần tâm

Lý Vân Phi bộ mặt hưng phấn cầm trong tay đan dược thật cẩn thận phóng vào trong ngực, sắc mặt bên trong đều lộ ra một chút ửng hồng, có thể lấy được phẩm đan dược, thật sự là vượt qua Lý Vân Phi tưởng tượng rồi. Lý Vân Phi hướng về phía đứng ở bên cạnh Lỗ Diệu tử ửng tiếng nói tạ ơn, nói: "Ta rất hài lòng! Rất hài lòng! Không nghĩ tới tiền bối được lý bản lãnh cao như vậy. Đa tạ tiền bối rồi!"

Lỗ Diệu tử bộ mặt kỳ quái nhìn Lý Vân Phi, nói: "Ta còn chưa nói đan dược này được hiệu đâu rồi, ngươi tự cao hứng như thế? Ngươi có thể nhìn ra?"

Lý Vân Phi thoáng cái phản ứng rồi tới đây, Lỗ Diệu tử còn không có tự nói với mình đan dược được hiệu, hẳn cũng không biết mình có thể trực tiếp nhìn ra đan dược được hiệu. Cho nên, cười nói: "Không có a. Đây, ta nhìn thấy tiền bối trẻ như thế còn tới tìm ta, tự nhiên là đối với mình mình luyện ra tới đan dược rất hài lòng! Lúc này mới tới tặng cho ta, bằng không, cũng sẽ không nói với ta, ngươi rất hài lòng. Đúng rồi. Đây được có cái gì được hiệu?"

Lỗ Diệu tử bộ mặt hưng phấn nói: "Ngươi biết không? Đây thuốc men là ta luyện chế rất vừa ý đan dược! Đây được hiệu quả thực là nghịch thiên. Tự ngươi bây giờ tổn thương, chỉ cần ăn đi, lập tức là có thể khôi phục! Ngươi nói đây được hiệu như thế nào? Quả thực là nghịch thiên a!" Từ Lỗ Diệu tử này bộ mặt hưng phấn là có thể nhìn ra, hẳn đối với tự mình luyện chế đan dược rất hài lòng! Dĩ nhiên, có thể luyện thành như vậy phẩm chất đan dược, là Lý Vân Phi cái vốn không nghĩ tới, chỉ sợ cũng coi như là Lỗ Diệu tử cũng không nghĩ tới đi!

Lý Vân Phi dĩ nhiên sẽ không hiện tại tự đem đan dược này dùng, phải biết rằng, cường đại như vậy đan dược, sau này nhất định sẽ có trọng dụng, tự mình thương thế kia cũng trên căn bản mau lành tốt rồi. Căn bản tự không dùng được cái này "Sống qua ngày đan", thử nghĩ xem sau này, vạn nhất tại nhiệm vụ gì không gian, gặp phải cái gì lợi hại nhân vật, tự có thể cùng người nọ liều mạng, làm tự mình sắp chết lúc, đem đan dược này ăn một lần, lập tức khôi phục nguyên dạng, thử nghĩ xem a, đây nên là cỡ nào thoải mái a.

Tự tại Lý Vân Phi giả tưởng lúc, Đôn Uyển Tinh thoáng cái cắt đứt Lý Vân Phi giả tưởng! Bộ mặt ai oán nhìn Lý Vân Phi, chu cái miệng nhỏ nhắn nói: "Ngươi muốn nói cho chuyện của ta đã có nói xong đâu? Nói tiếp đi sao!"

Lỗ Diệu tử cũng tiếp lời nói: "Đúng vậy a, ta mới vừa cái ngươi đưa lúc, tại cửa nghe thấy ngươi tại nói này chút ít chuyện cũ! Ta liền đứng tại cửa không có vào đi! Đúng rồi. Ngươi này chút ít bí sự đều là ai nói cho ngươi. Rất nhiều bí mật ta cũng không biết!"

Lý Vân Phi miệng mở rộng không biết nên nói như thế nào, miệng không ngừng đóng đóng mở mở, hẳn còn không nghĩ tới làm như thế nào tròn cái này kiao. Hắn mới vừa muốn nói chuyện, Lỗ Diệu tử liền trực tiếp lại giúp hắn chiều cái lấy cớ, nói: "Hắn là Hường Vũ Điền nói cho ngươi đi! Nếu là lời của hắn, thì nên biết này chút ít bí sự. Nghĩ đến hắn một mực âm thầm quan sát Ma Môn sự tình đi! Nghĩ đến, hẳn cũng không muốn Ma Môn chia năm xẻ bảy đi!"

Lý Vân Phi vội vàng gạt đầu, nói: "Là a, đúng vậy a, đều là Hường Vũ Điền nói cho ta, lúc ấy, hẳn là thán trước khi đem những chuyện này nói cho ta, hẳn cũng cảm thấy những chuyện này thật sự là thật là đáng tiếc!"

Đôn Uyển Tinh bộ mặt không nhìn được, nói: "Tốt lắm, nói cho ta biết! Nói tiếp đi!"

Lý Vân Phi cau mày suy nghĩ thật lâu, cuối cùng không nhìn được vấn đề: "Ta mới vừa nói tới chỗ nào sao? Ta. . . Ta không nhớ rõ!"

Lỗ Diệu tử mở miệng nói: "Ngươi nói tới rồi Chúc Ngọc Nghiên tới tìm ngươi phiền toái!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đúng vậy, ta lúc ấy giết Biên Bất Phụ, Biên Bất Phụ là Chúc Ngọc Nghiên sư đệ. Ta ngay trước Loan Loan mặt giết Biên Bất Phụ, Chúc Ngọc Nghiên sau khi biết tự tới tìm ta phiền toái. Lúc ấy, lấy võ công của ta cùng Chúc Ngọc Nghiên không kém bao nhiêu, coi như là cộng thêm Khấu Trọng mấy người bọn hắn cũng sẽ không là Chúc Ngọc Nghiên kia một đám người đối thủ!"

Lý Vân Phi thờ dài, đối với Đôn Uyển Tinh nói: "Chúng ta lúc ấy cũng không đúng Chúc Ngọc Nghiên đối thủ của bọn họ, nhưng, Chúc Ngọc Nghiên nhìn tại mặt mũi của ngươi bên trên, cũng coi như xong! Có lẽ trong lòng hắn, nàng vẫn là muốn giết chết Biên Bất Phụ! Có lẽ, có lẽ là bởi vì nàng còn tại Âm Quý Phái Tông chủ trên vị trí này đi! Giết Biên Bất Phụ sẽ cho nàng mang đến không tốt ảnh hưởng!" Lý Vân Phi lúc ấy cũng không biết Chúc Ngọc Nghiên rốt cuộc là nghĩ như thế nào. Có lẽ là vì Đôn Uyển Tinh đi, có lẽ cùng bọn cũng không phải là, lúc ấy, hai phe thế lực không kém bao nhiêu. Coi như là Lý Vân Phi bên này so sánh Chúc Ngọc Nghiên bên kia ít hơn không ít người. Cuối cùng ai chết vào tay ai cũng không biết. Bất quá, Lý Vân Phi tình nguyện lừa gạt một lừa gạt Đôn Uyển Tinh. An ủi an ủi Đôn Uyển Tinh.

Đon Uyển Tinh gật đầu, nói: "Kia về sau nhì?"

Lý Vân Phi cười nói: "Về sau, ngươi cũng biết rồi! Ta cùng Chúc Ngọc Nghiên hợp tác! Tự là cái này nha!"

Đon Uyển Tinh lắc đầu, nói: "Ta không phải hỏi ngươi cái này. Ta là hỏi ngươi Thạch Chi Hiên cùng bà ngoại ta bọn họ thế nào?"

Lý Vân Phi cười nói: "Không đúng kết thù kết oán sao? Ta không đúng cùng ngươi nói sao? Ngươi bà ngoại cùng Thạch Chi Hiên bởi vì những quan hệ này đưa đến quan hệ tan vỡ. Cuối cùng, Chúc Ngọc Nghiên tự không ngừng muốn giết roi Thạch Chi Hiên. Mà Thạch Chi Hiên tự ẩn cư lên tới. Có lẽ, không đúng ẩn cư. Hắn hóa thân Bù Cù tại Tây Vực làm mưa làm gió."

Lý Vân Phi thở dài mệnh Khí Đạo: "Tốt lắm, sự tình đều cùng ngươi nói. Các ngươi cũng biết này gây lịch sử rồi. Như thế nào, Lỗ Diệu tử tiền bối ngươi cũng cần phải trở về đi!"

Lỗ Diệu tử khoát tay chặn lại nói: "Tốt lắm, ta hiện tại đã! Lập tức tự!" Nói xong, Lỗ Diệu tử xoay người rồi rời đi. Từ hắn cô đơn bóng lưng bên trên, Lý Vân Phi có thể nhìn ra, hắn bây giờ còn đang hoài niệm năm đó cái chủng loại kia tình cảm! Không, hoặc là năm đó kia phần hồi tưởng!

Lý Vân Phi không nhịn được lên tiếng nói: "Lỗ Diệu tử tiền bối, ngươi biết không? Ta từng nghe một người nói qua, Chúc Ngọc Nghiên đời này chỉ thích quá hai người, một cái là Thạch Chi Hiên, khác một người chính là ngươi rồi!"

Lỗ Diệu tử thân hình dừng lại, cũng không quay đầu lại hỏi: "Nàng năm đó đến gần ta, không phải là vì "Tà Đế Xá Lợi"?"

Lý Vân Phi cười dài nói: "Lấy ngươi thông minh tài trí, ngươi nên biết, này là không thể nào, Chúc Ngọc Nghiên coi như là cảm đến "Tà Đế Xá Lợi" cũng không có cái gì dùng, phải biết rằng, nàng căn bản tự không thể hút lấy trong đó lực lượng. Chúc Ngọc Nghiên chỉ là muốn cấp Thạch Chi Hiên tìm thật to phiền phức mà thôi!"

Lỗ Diệu tử thân nhiên nói: "Bất kể như thế nào! Chuyện này đều quá đi rồi! Ta cũng không muốn quản này chút ít chuyện cũ rồi! Với lại, ta đến bây giờ mới phát hiện mình yêu là ai! Ta sẽ không lại vì chuyện cũ mà thương tâm! Với lại, Chúc Ngọc Nghiên thích ai, vậy cũng cùng ta không liên quan. Không phải sao?"

Lý Vân Phi biết, Lỗ Diệu tử hẳn biết mình trong lòng thích đến cùng là ai rồi. Hắn cũng đi ra khỏi tướng này gần ba mươi năm bóng mờ! Lý Vân Phi cũng là thật tâm vì hắn cao hứng!

Đon Uyển Tinh nhẹ nhàng nói: "Ta cũng vậy đi! Ngươi nghỉ ngơi thật tốt."

Lý Vân Phi kéo Don Uyển Tinh, nhẹ nhàng ôm lấy nàng nói: "Làm sao sao? Ngươi chẳng lẽ mệt lắm không? Lưu lại nơi này theo theo ta đi!"

Đon Uyển Tinh đem đầu bịt lên Lý Vân Phi bộ ngực nói: "Ta thật không biết nên làm cái gì bây giờ rồi! Để cho ta lắng lắng đi! Trong lòng ta thật rất loạn. Ta cũng không biết, ta đến cùng là thế nào! Những chuyện này, ta vốn không nên biết đến, ta rất muốn cùng bà ngoại quen biết nhau. Thực là, mẫu thân của ta lại không muốn! Ngươi để cho ta một người suy nghĩ thật kỹ đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, ngươi tự đang ở trong phòng ta nghỉ ngơi đi! Ta đi ra ngoài đi một chút!" Nói xong, Lý Vân Phi đem Don Uyển Tinh ôm lấy tới, sau đó, nhẹ nhàng đem nàng phóng ở trên giường! Sau đó, mở cửa, đi ra ngoài!

Lý Vân Phi khắp không mục đích ở trong vườn hoa đi tới, hắn hiện tại cũng không biết mình làm sao rồi, chẳng lẽ, bởi vì chính mình võ công không thể dùng, cho nên biến thành có chút đa sầu đa cảm rồi! Lý Vân Phi tự giễu lắc đầu, không nhịn được thật dài thở dài!

Này lúc, Lý Vân Phi sau lưng truyền đến một trận duyên dáng thanh âm "Chúng ta "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi là thế nào, vẫn còn ở nơi này than thở?"

Lý Vân Phi dĩ nhiên nghe ra rồi đây là Thương Tú Tuần thanh âm, hắn tự nhiên biết mình hiện tại nội lực vô phương vận hành, toàn bộ người tự cùng người bình thường đồng dạng. Dĩ nhiên nghe không được Thương Tú Tuần đi tới thanh âm rồi. Lý Vân Phi đi tới một ngọn núi già bên, một cái tung người nhảy đi lên, sau đó, ngồi xuống. Thương Tú Tuần cũng tiếp theo Lý Vân Phi nhảy đi lên.

Kia là cái rất thấp thạch bích, Lý Vân Phi cũng chỉ có thể nhảy tới đó! Đây cũng là không có biện pháp, ai bảo Lý Vân Phi hiện tại công lực mất hết đấy!

Lý Vân Phi thật dài thở ra một hơi, nói: "Mỹ nhân trăng chủ, đến tới nơi này làm gì?"

Thương Tú Tuần bộ mặt thẹn thùng nói: "Đừng đang bảo ta mỹ nhân trăng chủ rồi, ngươi muốn thì nguyện ý, tự gọi ta Tú Tuần đi! Mẹ ta năm đó chính là như vậy gọi ta!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta cảm giác mỹ nhân trăng chủ so sánh Tú Tuần dễ nghe!"

Thương Tú Tuần cười duyên nói: "Ta chẳng lẽ so sánh ngươi Uyển Tinh muội muội xinh đẹp hơn?"

"Mai Lan Trúc Cúc!" Lý Vân Phi cười dài nói: "Mỗi người mỗi về đi! Uyển Tinh là cái rất mềm mại nữ hài tử, mà ngươi là rất kiên cường nữ hài tử. Các ngươi không giống nhau! Mặc dù đều là đẹp như thế. Nhưng, ta rất ít gặp qua hướng ngươi như vậy kiên cường mỹ nữ!"

"Ta tính toán bên trên mỹ nữ sao?" Thương Tú Tuần vấn đạo.

"Đĩ nhiên!" Lý Vân Phi cười nói: "Người làm sao sẽ hỏi như thế nhỉ? Người tuyệt đối tính toán bên trên là cái tuyệt sắc mỹ nữ. Hẳn là ta đã thấy trong mỹ nữ, đỉnh cấp chi nhất!"

Thương Tú Tuần then thùng cười nói: "Làm sao chưa từng có nhân hòa ta nói rồi? Bọn họ thật giống như cũng không có đem ta cho rằng nữ nhân đồng dạng!"

Lý Vân Phi cười nói: "Bởi vì ngươi quá xuất sắc rồi. Xuất sắc đến này chút ít người căn bản cũng không dám cùng ngươi nói những lời này. Ở trong lòng bọn họ, ngươi đầu tiên là Phi Mã mục trường trang chủ, tiếp theo ngươi mới là cái nữ nhân xinh đẹp! Lại thêm nữa, ngươi bình thường lại ăn nói có ý tứ. Lại thêm nữa ngươi cái loại này vẻ mặt nghiêm túc, tự có thể đem những người đó hù dọa nói cái gì cũng không dám nói rồi. Bọn họ sợ ngươi!"

"Sợ ta!" Thương Tú Tuần gật đầu, nói: "Ngươi nói không sai, bọn họ là sợ ta, chẳng qua là, tại sao ngươi không sợ ta nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi phải biết rằng, ta không phải là các ngươi Phi Mã mục trường người, ta lại không sợ ngươi vớ lấy ta vu ngư! Tự nhiên tự có lời gì cứ nói cái gì!"

"Vớ lấy ngươi vu ngư?" Thương Tú Tuần kỳ quái hỏi: "Kia là vật gì? Ta làm sao cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua nhỉ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Tự là đem ta đuổi đi. Bọn họ đều sợ ngươi đem bọn họ đuổi ra Phi Mã mục trường. Phải biết rằng, tại loại này loạn thế, có thể tìm được một cái không có chiến tranh, không có khói thuốc súng địa phương, kia cái có nhiều khó khăn! Cho nên, bọn họ cũng không dám tại bên cạnh ngươi ngóng nghênh!"

Xin lỗi, một mực mã tự đem này chương truyền chậm. Ngày mai, hai canh nói xin lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164:: hậu sơn săn thú

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 163:: hậu sơn săn thú

Thương Tú Tuần cô đơn cười cười, dùng một loại nhân nhạ khẩu khí tự giễu nói: "Nào nữ hài tử không hi vọng người khác khích lệ, không hi vọng người khác đem mình làm mỹ nữ! Trừ ngươi ở ngoài, không có một người khích lệ ta lớn lên xinh đẹp. Một cái cũng không có. Có đôi khi, ta liền suy nghĩ, chẳng lẽ ta liền trường xấu như vậy sao? Liền một cái thương thức người cũng không có?"

Lý Vân Phi thật dài thở dài, nói: "Ta mới vừa nói qua, ngươi lớn lên rất đẹp, rất đẹp! Chẳng qua là ngươi quá kiên cường rồi! Những thủ hạ của ngươi chỉ sợ cũng là loại ý nghĩ này đi! Bọn họ ai dám tại trước mặt ngươi nói ra như vậy thất lễ lời nói? Chỉ sợ bọn họ tại trước mặt ngươi liên tiếp ngay cả nói chuyện lớn tiếng cũng không dám đi! Loại người như ngươi lạnh lùng bộ dạng đem bọn họ đều hù sợ!"

Thương Tú Tuần cười cười, nói: "Đúng vậy a, bọn họ ở trước mặt ta liên tiếp ngay cả nói chuyện lớn tiếng cũng không dám. Càng đừng đề cập khen ta. Ta cũng không muốn trở thành dạng, thực là, ta nếu là không giả dạng làm loại này lạnh lùng bộ dạng, người khác cũng sẽ không sợ ta, ta xem như Phi Mã mục trường trang chủ. Tại sao có thể áp chế không nổi thủ hạ nhỉ?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đúng a!" Lý Vân Phi dĩ nhiên biết Thương Tú Tuần tâm lý. Nàng giả dạng làm như vậy cũng là vì có thể áp chế thủ hạ của mình, mà mình không phải là dưới tay của nàng, cho nên mình có thể cùng Thương Tú Tuần mở chút ít không ảnh hưởng toàn cục vui đùa!

Hai người lẳng lặng ngồi ở thạch bích bên trên, trầm mặc một lúc lâu, ai đều không có nói chuyện, Thương Tú Tuần mở miệng trước, vấn đạo: "Ngươi làm sao một người đi ra ngoài loạn chuyện? Không ở trong phòng theo theo Uyển Tĩnh muội muội?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Nàng nghĩ một người lẳng lặng, mà ta nghĩ ra được lấy hơi! Cho nên, nàng tự lưu ở trong phòng, mà ta liền đi ra ngoài đi dạo rồi!"

"Uyển Tĩnh muốn một người lẳng lặng?" Thương Tú Tuần kỳ quái nhìn Lý Vân Phi, vấn đạo: "Các ngươi nào mâu thuẫn? Cãi nhau?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Không có, chẳng qua là nàng biết rồi một chút nàng không phải biết sự tình! Cho nên, nàng có chút khổ sở! Muốn một người lẳng lặng?"

"Nàng biết rồi một chút nàng không phải biết sự tình." Thương Tú Tuần tò mò hỏi: "Cái gì sự tình? Ta có thể biết sao?"

Lý Vân Phi nhân nhạ cười nói: "Một chút chuyện cũ mà thôi, ta nghĩ, ngươi tốt nhất vẫn là không nên biết hảo! Biết rồi đối với ngươi cũng không tốt!"

Thương Tú Tuần nhoeo miệng cười, dịu dàng nói: "Ngươi không ngờ nói cho người ta coi như xong, làm gì còn tìm cái gì lấy có! Còn đối với ta nói như vậy, thật đáng ghét!"

Lý Vân Phi đột nhiên nghe được nững nịu nói chuyện đặc Thương Tú Tuần, trong lòng một trận kỳ quái, vội vàng quay đầu nhìn lại, nhất thời ngây ngốc một chút, Thương Tú Tuần trên mặt thế nhưng mang theo một chút hồng vận, như vậy vừa nhìn quả nhiên là người so sánh hoa kiều.

Lý Vân Phi gặp qua rất nhiều mỹ nữ, cái dạng gì mỹ nữ hần đều gặp, cho nên, lấy Thương Tú Tuần quyền rũ, Lý Vân Phi cũng chỉ là ngây người hạ, tựa lấy lại tinh thần rồi, trong lòng không nhìn được mắng câu, ta chửi con mẹ nó chứ, tại sao vô hiệp thế giới trong mỹ nữ nhiều như vậy, thật giống như này chút ít hiệp nữ không đúng mỹ nữ tựa không có biện pháp xen lẫn đi xuống đồng dạng!

Thương Tú Tuần nhìn thấy Lý Vân Phi ngây ngốc một chút, khoe miệng mang theo một chút nụ cười đắc ý, sau đó, nhẹ nhàng hỏi: "Ngươi dịu dàng tình muội muội đến cùng là thế nào?"

Lý Vân Phi bất đắc dĩ nói: "Ta nói, chúng ta không có cái gì! Ta không sao lừa gạt ngươi làm gì thế!"

Thương Tú Tuần dịu dàng nói: "Ta cùng Uyển Tinh muội muội là hảo tỷ muội! Ngươi cũng không thể khi dễ nàng, bằng không, ta sẽ vì nàng báo thù!"

Hai người ngồi ở thạch bích bên trên không ngừng nói nói, đột nhiên, Lý Vân Phi bụng thoáng cái kêu lên, Lý Vân Phi cũng cảm giác được có chút đói bụng, phải biết rằng, hần bẻ quan đi ra ngoài sau tựa không có ăn cái gì, đây cũng là hần thân thể hảo, bằng không sớm tựa đói xong chóng mặt rồi, cho nên Lý Vân Phi cười nói: "Ta có chút đói bụng! Chúng ta đi ăn một chút gì đi!" Nói xong, đứng dậy tựa muốn hướng phòng bếp bên kia đi tới!

Thương Tú Tuần khẽ cười nói: "Ngươi cũng không nhìn một chút bây giờ sắc trời. Sợ rằng trong phòng bếp cũng không có cái gì đồ ăn rồi! Như vậy đi, ngươi ném thử tài nấu nướng của ta! Phải biết rằng Uyển Tinh muội muội tài nấu nướng tựa là cùng ta học!"

Lý Vân Phi không nhìn được lật ra cái rõ ràng mắt, phải biết rằng, Đơn Uyển Tinh làm được món ăn khó ăn muốn chết, nếu không phải vì chiếu cố Đơn Uyển Tinh tự tôn, Lý Vân Phi sợ rằng ngay cả một điểm cũng sẽ không ăn đi.

Thương Tú Tuần rõ ràng nhìn thấu Lý Vân Phi ý nghĩ, vội nói: "Ngươi phải biết rằng Uyển Tinh muội muội mới cùng ta học mấy ngày mà thôi, có thể làm thành như vậy cũng đã không sai. Ngươi còn muốn thế nào? Bất quá, ta từ nhỏ đi học tập tài nấu nướng. Hôm nay khiến cho ngươi đại ăn no có lộc ăn!"

Lý Vân Phi căn bản cũng không biết Thương Tú Tuần tài nấu nướng như thế nào, phải biết rằng nguyên tác bên trong viết đều là Thương Tú Tuần rất biết ăn, đối với ăn đồ rất bất bẻ, buồn ngủ cho tới bây giờ cũng không có viết vượt qua kiểm tra ở tại Thương Tú Tuần làm món ăn có được hay không ăn, nguyên tác căn bản sẽ không có người có cái này có lộc ăn, nghĩ đến, Thương Tú Tuần nên rất biết ăn đi!

Lý Vân Phi tung người nhảy xuống thạch bích nói: "Tốt lắm, chúng ta đi phòng bếp tìm xem nhìn, có phải hay không có đồ vật gì đó có thể ăn!"

Thương Tú Tuần cũng từ thạch bích bên trên nhảy xuống, khoe miệng mang theo một chút bướng bỉnh nụ cười nói: "Nơi đó có thể có cái gì mới mẻ nguyên liệu nấu ăn, tự chúng ta động thủ, com no áo ấm!" Nói xong, kéo Lý Vân Phi tay tựa hướng phía sau núi chạy đi!

Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, Thương Tú Tuần đối với mình mình cũng quá không khách khí, căn bản tựa không có đem mình làm ngoại nhân, thời đại này nữ nhân thật giống như sẽ không tùy tiện tựa kéo người khác tay! Càng đừng đề cập nửa đêm cùng nam nhân hướng phía sau núi chạy. Đây rốt cuộc là bởi vì Thương Tú Tuần không đem mình làm ngoại nhân, hay là bởi vì những thứ khác nhỉ? Lý Vân Phi trong lòng tràn đầy nghi vấn!

Lý Vân Phi nghĩ lại, mặc kệ nó! Người ta một mỹ nữ đều không đề ý, tự mình làm gì như vậy quan tâm. Cho nên, cũng liền phóng hạ trong lòng mình cái chủng loại kia mơ màng!

Hai người bước nhanh chạy đến hậu sơn, hai người ngừng lại, Thương Tú Tuần đột nhiên phát hiện mình tay vẫn cùng Lý Vân Phi cầm ở chung một chỗ. Trong lòng cả kinh, bận rộn đem tay buông ra, hai gò má đã từ từ biến thành màu hồng phấn. Thoạt nhìn Thương Tú Tuần cũng tại xấu hổ.

Lý Vân Phi trong lòng vừa động, vừa định xuất khẩu đùa giỡn đùa giỡn. Nghĩ lại, hay là thôi đi! Hần cũng không biết Thương Tú Tuần đến cùng coi là là cái gì tính cách. Dù sao nàng tại trước mặt người khác là cái loại này lãnh diễm dị thường bộ dạng. Lý Vân Phi cũng không biết Thương Tú Tuần chân chính tính cách là cái gì, hiện tại vạn nhất nói nói bậy, vậy cũng không tốt lắm!

Thương Tú Tuần ho khan một tiếng, giảm bớt nơi này lúng túng bầu không khí, sau đó, cười nói: "Chúng ta đánh ít đồ, sau đó thiêu nướng đi?"

Lý Vân Phi không nhìn được vấn đạo: "Chúng ta còn muốn tự mình săn thú? Nơi này có thể có đồ vật gì đó?"

Thương Tú Tuần khẽ cười nói: "Ngươi đây cũng không biết! Đây hậu sơn bên trên động vật còn nhiều mà. Trước kia ta đặc biệt gọi thủ hạ bắt một ít động vật phóng sinh ở trong núi, phải biết rằng, có đôi khi nhầm chán, tựa này hậu sơn trong săn thú! Cho nên, này núi trong cái gì động vật đều có!"

Lý Vân Phi cười nói: "Xem ra, ta hôm nay muốn ăn no nê rồi! Cũng không biết mỹ nhân của chúng ta trăng chủ làm món ăn có được hay không ăn! Ngàn vạn không đề cho ta thất vọng!"

Thương Tú Tuần kiêu "Hừ" một tiếng, một cái đưa lên cằm, nói: "Ngươi tựa đợi đến đem đầu lưỡi của mình ăn thịt đi! Nói cho ngươi biết, ta tổ thái mui vị so với chúng ta Phi Mã mục trường trong đầu bếp cũng muốn giỏi hơn ăn. Ngươi tựa đợi đến có một bữa com no đủ đi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tốt lắm a, ta tựa đợi đến nhìn tài nấu ăn của ngươi!"

"Vậy ngươi còn đứng ở chỗ này bất động?" Thương Tú Tuần dịu dàng nói: "Còn không giúp ta bắt chút ít có thể ăn đồ! Ta hiểu động tay làm nha!"

Lý Vân Phi vừa trợn trắng mắt, nói: "Nói đùa gì vậy nhỉ? Ngươi không biết thương thế của ta không có được không? Còn nói gì hỗ trợ, ta hiện tại sợ rằng liên tiếp ngay cả chỉ gà rừng đều không đuổi kịp! Càng đừng đề cập khác!"

Thương Tú Tuần lúc này mới kịp phản ứng, ửng tiếng nói: "Vậy ngươi ở chỗ này nghỉ ngơi một chút đi! Ta đi bắt chút ít thỏ, gà rừng các loại động vật!"

Lý Vân Phi thật sự xấu hổ ngồi ở chỗ này kiên đợi(các loại) một nữ nhân đi bắt đồ cho mình ăn, tự ái của hắn chịu không được, cho nên, khoát khoát tay nói: "Không cần! Ta cùng đi với ngươi đi! Coi như là công lực vô phương dùng, ta cũng có thể giúp ngươi chút ít bận rộn!"

uyên thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 165:: đánh cuộc

Thương Tú Tuần biết Lý Vân Phi không thể nhẫn nhịn thụ một nữ nhân đi bắt đồ, sau đó làm cho mình ăn, mặc dù này có chút lớn nam Nhân Chủ nghĩa, bất quá, Thương Tú Tuần cũng khó mà nói cái gì, cho nên, nhẹ giọng vấn đạo: "Thân thể của ngươi thật không thành vấn đề?"

Lý Vân Phi một vỗ ngực, chứa hào sảng bộ dạng nói: "Dĩ nhiên không có chuyện gì rồi! Ngươi nhìn, ta thân thể hiện tại là cây gậy ! Tuy nói không thể vận khởi công lực, không thể dùng kình công, bất quá, bắt một chút không quá linh hoạt động vật, ta nghĩ ta vẫn có thể."

Thương Tú Tuần cười nói: "Vậy thì tốt, như vậy đi! Hai người chúng ta người tách ra đi săn thú. Xem một chút cuối cùng ai có thể nhận được nhiều nhất con mồi, như thế nào?"

Lý Vân Phi cười dài nói: "Tốt lắm, vậy chúng ta tựu so sánh với vừa so sánh với! Xem một chút cuối cùng ai thắng ai thua, như thế nào?"

Thương Tú Tuần nũng nịu cười nói: "Vậy chúng ta có hay không cái gì tiền đánh cuộc? Chỉ có đánh cuộc, không có tiền đánh cuộc, vậy thì có cái gì ý tứ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi còn muốn tiền đánh cuộc? Vậy ngươi nói một chút. Ngươi nghĩ muốn cái gì tiền đánh cuộc? Chỉ cần ta có thể làm được đều?"

Thương Tú Tuần nghĩ một lát, nói: "Hiện tại trước không muốn, chờ một lát chúng ta phân ra thắng bại sau này hãy nói! Như thế nào?"

"Không tốt sao!" Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói. Phải biết rằng, Lý Vân Phi hiện tại cũng chính là chết sĩ diện khổ thân. Phải biết rằng, hắn hiện tại căn bản tựu không thể dùng nội lực, thực là, hắn lại không chịu nói tự mình không được. Nhưng hắn cũng biết mình khẳng định là so ra kém Thương Tú Tuần, hiện tại làm sao có thể làm cho nàng tùy ý mở điều kiện. Lý Vân Phi lại không ngốc!

Lý Vân Phi nói tiếp: "Ngươi hay là trước nghĩ được rồi điều kiện rồi nói sau! Ta cũng không nghĩ ngươi cuối cùng cho ta đề cập điều kiện là cái loại này đề cho ta làm không được chuyện! Phải biết rằng, con người của ta đáp ứng chuyện của người khác nhất định sẽ làm!"

Thương Tú Tuần nghĩ một lát, nói: "Như vậy đi, ngươi nếu bị thua, tựu dạy ta bộ kiếm pháp. Ngươi ở trên giang hồ không đứng được xưng "Kiếm Thánh" sao » kia kiếm pháp của ngươi nhất định rất cao. Như thế nào? Ta cái điều kiện này, ngươi có thể đáp ứng không?"

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Ta « Phi Tiên kiếm pháp » không thích hợp ngươi. Với lại, cũng không tốt truyền cho ngươi!"

Thương Tú Tuần cười nói: "Ta chưa nói nhượng ngươi truyền ta ngươi bộ kia tuyệt học. Ta chỉ là muốn nhượng ngươi đề điểm đề điểm ta mấy chiêu. Đơn giản như vậy điều kiện, chẳng lẽ cũng không được?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Vậy cũng tốt! Ngươi nếu là thắng ta, ta đây tựu chỉ điểm một chút ngươi mấy đường kiếm pháp. Như vậy được rồi ư?" Chẳng qua là chỉ điểm một chút kiếm pháp, này chút ít căn bản tựu không coi là cái gì. Chẳng qua là một chút chuyện nhỏ. Lý Vân Phi dĩ nhiên hội đáp ứng!

Thương Tú Tuần vui vẻ nói: "Ngươi đã đồng ý, kia chúng ta bây giờ lại bắt đầu đi!" Nói xong, tựu nghĩ xong ra!

Lý Vân Phi kéo lại Thương Tú Tuần, cười nói: "Mỹ nhân trăng chủ thật giống như quên rồi một chuyện!"

"Chuyện gì?" Thương Tú Tuần kỳ quái hỏi: "Chẳng lẽ ngươi còn muốn thay đổi đánh cuộc không được? Kia còn không bằng không đánh cuộc!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Mỹ nhân trăng chủ quên rồi một kiện chuyện rất lớn tình. Ta gọi ta nếu như thua hội chỉ điểm ngươi kiếm pháp đánh cuộc, thực là, ngươi không có nói, ngươi thua, thua cái gì cho ta!"

Thương Tú Tuần kiêu ngạo ngẩng đầu, nói: "Hừ, nói cho ngươi biết, trận này đánh cuộc ta thắng định rồi. Ngươi không thể sử dụng nội lực, cùng ta so sánh chẳng phải là nhất định phải thua! Vậy ta còn nói gì tiền đánh cuộc?"

Lý Vân Phi nhún vai, khẽ cười nói: "Sợ rằng! Ngươi không nói còn không được! Phải biết rằng, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất. Nếu như, ngươi thua nh? Kia không có tiền đánh cuộc, ta chẳng phải là ăn một cái lão Đại thiệt thòi?"

Thương Tú Tuần vừa ngẩng đầu nói: "Không có một vạn, càng không có vạn nhất. Nói cho ngươi biết, ta là thắng định rồi. Nếu như, ngươi thắng ta, kia vô luận ngươi đề xuất cái gì tiền đánh cuộc, ta đều đồng ý, chuyện gì ta đều giúp ngươi làm!"

Lý Vân Phi chưa mê đắm đánh giá Thương Tú Tuần thân thể trên dưới, rì rì nói: "Thật điều kiện gì đều đáp ứng?"

Thương Tú Tuần liếc rồi Lý Vân Phi một cái, sau đó, một cái thẳng bộ ngực, nói: "Đó là đương nhiên, chỉ cần ngươi thắng, ta đây điều kiện gì đều đáp ứng ngươi." Nói xong, trêu chọc nhìn Lý Vân Phi một cái, nói tiếp: "Nghe rõ ràng không có? Ta nhưng mà cái gì điều kiện đều đáp ứng nga! Ngươi cần phải nhiều hơn cố gắng sao!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Xem ra, ta thật sự muốn nỗ lực. Tốt lắm chúng ta bây giờ tự so một lần đi! Kia tự lấy nửa canh giờ làm hạn định. Sau nửa canh giờ ở chỗ này tập hợp! Như thế nào!"

Thương Tú Tuần gật đầu, nói: "Tốt lắm, hiện tại. . . Hiện tại bắt đầu!" Nói xong, Thương Tú Tuần một cái tung người hướng rừng cây xâm nhập mãnh liệt xông đi vào! Thoáng cái tự kéo ra Lý Vân Phi không ít cự ly, thực là, Lý Vân Phi căn bản tự không thể dùng khinh công, tự lần này, Lý Vân Phi tự rơi vào hạ phong.

Lý Vân Phi cười khò một tiếng, bước nhanh hướng bên kia chạy nhanh mà đi, phải biết rằng, Lý Vân Phi căn bản cũng không có nghĩ tới muốn thắng Thương Tú Tuần, hiện tại tranh tài thật sự là nhằm chán cực kỳ mới làm được sự tình. Dựa vào Thương Tú Tuần cùng Lỗ Diệu từ quan hệ, nàng chỉ muốn nói bên trên một câu nghĩ dạng Lý Vân Phi chỉ điểm một chút tự mình kiểm pháp. Sợ rằng, Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả không cần suy nghĩ sẽ đáp ứng đi!

Lý Vân Phi chậm rãi tại trong bụi cỏ đi tới, không ngừng có một chút thò các loại tiểu động vật bị Lý Vân Phi bước đi thanh âm cấp hù dọa tới. Ban đầu, lấy Lý Vân Phi công phu, tùy tiện vẫn khối tảng đá là có thể đem này chút ít đông Tây Đô cấp đánh ngất xỉu! Vận khởi khinh công, bắt những đồ này, không thể so với nhất đồ chẳng lẽ nơi nào, thực là, hiện tại Lý Vân Phi cũng chỉ có thể đứng ở chỗ này kiên xem một chút. Biện pháp gì cũng không có. Hắn căn bản tự đuổi không kịp này chút ít thỏ hoang. Gà núi!

Lý Vân Phi cứ như vậy nhìn chung quanh, sau đó, rón rén ở cánh rừng này đi vào trong trước. Bây giờ là buổi tối, thỏ, gà rừng các loại sớm tự trở về tổ đói trở về tổ, hồi hang ồ hồi hang ồ. Căn bản cũng không có tại phía ngoài kiếm ăn động vật. Đây cũng cấp rồi Lý Vân Phi một chút cơ hội.

Lý Vân Phi tìm chung quanh trước này chút ít động vật sào huyết. Hắn cũng chỉ có thể nghĩ đến biện pháp này. Phải biết rằng, những vật nhỏ này, lực sát thương không đủ, thực là, tính cảnh giác lại rất lớn. Thương Tú Tuần có thể đem những đồ này hù dọa tới. Sau đó, tái vận khởi khinh công bắt được. Thực là, Lý Vân Phi không thể!

Rốt cục, Lý Vân Phi tìm được rồi một cái hình như là thỏ động địa phương. Tay nhắc lên, tự đuổi đi vào, sau đó, dùng sức kéo, quả nhiên từ đó túm ra một chiếc toàn thân tuyết trắng thỏ.

Lý Vân Phi đem này thỏ hướng tay trái của mình vừa để xuống, tự lại đem bàn tay rồi đi vào. Quả nhiên lại từ bên trong kéo ra một con thỏ nhỏ. Lý Vân Phi bộ mặt hưng phấn, mặc dù mình là nhất định phải thua, nhưng, hoàn hảo không đúng trướng vệt. Như vậy cũng không tệ lắm rồi! Cuối cùng không đem thể diện vứt xuống nhà bà ngoại!

Lý Vân Phi cũng không muốn phí sức lại đi bắt những đồ này rồi. Đây một chiếc lại mập lại cường tráng thỏ đã đủ tự mình ăn. Cộng thêm Thương Tú Tuần bên kia bắt đồ, làm sao cũng có thể ăn khin khít rồi.

Lý Vân Phi tiện tay nắm đại thỏ lỗ tai đem đại thỏ bắt lại, một cái tay khác đem khác một chiếc rất nhỏ con thỏ nhỏ cấp bế lên, nhỏ như vậy một con thỏ, Lý Vân Phi làm sao cũng sẽ không ăn. Hướng chỉ coi như là muốn ăn, này thỏ bên trên cũng không có thịt a! Có thể đem này thỏ đưa cho Đơn Uyên Tĩnh, hoặc là đưa cho Thương Tú Tuần, những nữ nhân này đối với loại này lại vừa đáng yêu đồ tương đối có yêu. Các nàng sẽ đem này vật nhỏ làm bảo đồng dạng.

Làm Lý Vân Phi mang theo chính mình con mồi đi trở về ước chừng địa phương tốt sau, phát hiện Thương Tú Tuần đã ngồi ở chỗ đó, liên tiếp ngay cả đồng lửa đều điểm tốt lắm, thật giống như đợi Lý Vân Phi đã lâu rồi. Nhìn thấy Lý Vân Phi từ rừng cây bên trong đi ra ngoài, bận rộn vẫy tay kêu lên: "Nhanh lên một chút a! Ta chờ ngươi thật!"

Lý Vân Phi khẽ cười đi tới, nhìn thấy Thương Tú Tuần bên cạnh nằm ở một đầu mới vừa chết con hoẵng. Mà con hoẵng bên có mấy cái gà rừng chính trên mặt đất không ngừng giãy dụa!

Ngày hôm qua ban đầu nói muốn lường chừng, thể nhưng chừng một tha(kéo) cho tới hôm nay mới trên tóc đi. Buổi tối còn có chừng một. Mây trắng ở chỗ này xin lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 165:: đánh cuộc

Thương Tú Tuần biết Lý Vân Phi không thể nhẫn nhịn thụ một nữ nhân đi bắt đồ, sau đó làm cho mình ăn, mặc dù này có chút lớn nam Nhân Chủ nghĩa, bất quá, Thương Tú Tuần cũng khó mà nói cái gì, cho nên, nhẹ giọng vấn đạo: "Thân thể của ngươi thật không thành vấn đề?"

Lý Vân Phi một vỗ ngực, chứa hào sảng bộ dạng nói: "Dĩ nhiên không có chuyện gì rồi! Ngươi nhìn, ta thân thể hiện tại là cây gậy ! Tuy nói không thể vận khởi công lực, không thể dùng khinh công, bất quá, bất một chút không quá linh hoạt động vật, ta nghĩ ta vẫn có thể."

Thương Tú Tuần cười nói: "Vậy thì tốt, như vậy đi! Hai người chúng ta người tách ra đi săn thú. Xem một chút cuối cùng ai có thể nhận được nhiều nhất con mồi, như thế nào?"

Lý Vân Phi cười dài nói: "Tốt lắm, vậy chúng ta tựu so sánh với vừa so sánh với! Xem một chút cuối cùng ai thắng ai thua, như thế nào?"

Thương Tú Tuần nũng nịu cười nói: "Vậy chúng ta có hay không cái gì tiền đánh cuộc? Chỉ có đánh cuộc, không có tiền đánh cuộc, vậy thì có cái gì ý tứ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi còn muốn tiền đánh cuộc? Vậy ngươi nói một chút. Ngươi nghĩ muốn cái gì tiền đánh cuộc? Chỉ cần ta có thể làm được đều?"

Thương Tú Tuần nghĩ một lát, nói: "Hiện tại trước không muốn, chờ một lát chúng ta phân ra thắng bại sau này hãy nói! Như thế nào?"

"Không tốt sao!" Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói. Phải biết rằng, Lý Vân Phi hiện tại cũng chính là chết sĩ diện khổ thân. Phải biết rằng, hắn hiện tại căn bản tựu không thể dùng nội lực, thực là, hắn lại không chịu nói tự mình không được. Nhưng hắn cũng biết mình khẳng định là so ra kém Thương Tú Tuần, hiện tại làm sao có thể làm cho nàng tùy ý mở điều kiện. Lý Vân Phi lại không ngốc!

Lý Vân Phi nói tiếp: "Ngươi hay là trước nghĩ được rồi điều kiện rồi nói sau! Ta cũng không nghĩ ngươi cuối cùng cho ta đề cập điều kiện là cái loại này để cho ta làm không được chuyện! Phải biết rằng, con người của ta đáp ứng chuyện của người khác nhất định sẽ làm!"

Thương Tú Tuần nghĩ một lát, nói: "Như vậy đi, ngươi nếu bị thua, tựu dạy ta bộ kiếm pháp. Ngươi ở trên giang hồ không đúng được xưng "Kiếm Thánh" sao » kia kiếm pháp của ngươi nhất định rất cao. Như thế nào? Ta cái điều kiện này, ngươi có thể đáp ứng không?"

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Ta « Phi Tiên kiếm pháp » không thích hợp ngươi. Với lại, cũng không tốt truyền cho ngươi!"

Thương Tú Tuần cười nói: "Ta chưa nói nhượng ngươi truyền ta ngươi bộ kia tuyệt học. Ta chỉ là muốn nhượng ngươi đề điểm đề điểm ta mấy chiêu. Đơn giản như vậy điều kiện, chẳng lẽ cũng không được?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Vậy cũng tốt! Ngươi nếu là thắng ta, ta đây tựu chỉ điểm một chút ngươi mấy đường kiếm pháp. Như vậy được rồi ư?" Chẳng qua là chỉ điểm một chút kiếm pháp, này chút ít căn bản tựu không coi là cái gì. Chẳng qua là một chút chuyện nhỏ. Lý Vân Phi dĩ nhiên hội đáp ứng!

Thương Tú Tuần vui vẻ nói: "Ngươi đã đồng ý, kia chúng ta bây giờ lại bắt đầu đi!" Nói xong, tựu nghĩ xong ra!

Lý Vân Phi kéo lại Thương Tú Tuần, cười nói: "Mỹ nhân trằng chủ thật giống như quên rồi một chuyện!"

"Chuyện gì?" Thương Tú Tuần kỳ quái hỏi: "Chẳng lẽ ngươi còn muốn thay đổi đánh cuộc không được? Kia còn không bằng không đánh cuộc!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Mỹ nhân trằng chủ quên rồi một kiện chuyện rất lớn tình. Ta gọi ta nếu như thua hội chỉ điểm ngươi kiếm pháp đánh cuộc, thực là, ngươi không có nói, ngươi thua, thua cái gì cho ta!"

Thương Tú Tuần kiêu ngạo ngẩng đầu, nói: "Hừ, nói cho ngươi biết, trận này đánh cuộc ta thắng định rồi. Ngươi không thể sử dụng nội lực, cùng ta so sánh chẳng phải là nhất định phải thua! Vậy ta còn nói gì tiền đánh cuộc?"

Lý Vân Phi nhún vai, khẽ cười nói: "Sợ rằng! Ngươi không nói còn không được! Phải biết rằng, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất. Nếu như, ngươi thua thì? Kia không có tiền đánh cuộc, ta chẳng phải là ăn một cái lỗ Đại thiệt rồi?"

Thương Tú Tuần vừa ngẩng đầu nói: "Không có một vạn, càng không có vạn nhất. Nói cho ngươi biết, ta là thắng định rồi. Nếu như, ngươi thắng ta, kia vô luận ngươi đề xuất cái gì tiền đánh cuộc, ta đều đồng ý, chuyện gì ta đều giúp ngươi làm!"

Lý Vân Phi chứa mê đắm đánh giá Thương Tú Tuần thân thể trên dưới, rì rì nói: "Thật điều kiện gì đều đáp ứng?"

Thương Tú Tuần liếc rồi Lý Vân Phi một cái, sau đó, một cái thẳng bộ ngực, nói: "Đó là đương nhiên, chỉ cần ngươi thắng, ta đây điều kiện gì đều đáp ứng ngươi." Nói xong, trêu chọc nhìn Lý Vân Phi một cái, nói tiếp: "Nghe rõ ràng không có? Ta nhưng mà cái gì điều kiện đều đáp ứng nga! Ngươi cần phải nhiều hơn cố gắng sao!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Xem ra, ta thật sự muốn nỗ lực. Tốt lắm chúng ta bây giờ tựu so một lần đi! Kia tựu lấy nửa canh giờ làm hạn định. Sau nửa canh giờ ở chỗ này tập hợp! Như thế nào!"

Thương Tú Tuần gật đầu, nói: "Tốt lắm, hiện tại. . . Hiện tại bắt đầu!" Nói xong, Thương Tú Tuần một cái tung người hướng rừng cây xâm nhập mãnh liệt xông đi vào! Thoáng cái tựu kéo ra Lý Vân Phi không ít cự ly, thực là, Lý Vân Phi căn bản tựu không thể dùng khinh công, tựu lần này, Lý Vân Phi tựu

roi vào hạ phong.

Lý Vân Phi cười khỏ một tiếng, bước nhanh hướng bên kia chạy nhanh mà đi, phải biết rằng, Lý Vân Phi căn bản cũng không có nghĩ tới muốn thắng Thương Tú Tuần, hiện tại tranh tài thật sự là nhảm chán cực kỳ mới làm được sự tình. Dựa vào Thương Tú Tuần cùng Lỗ Diệu tử quan hệ, nàng chỉ muốn nói bên trên một câu nghĩ dạng Lý Vân Phi chỉ điểm một chút tự mình kiếm pháp. Sợ rằng, Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả không cần suy nghĩ sẽ đáp ứng đi!

Lý Vân Phi chậm rãi tại trong bụi cỏ đi tới, không ngừng có một chút thỏ các loại tiểu động vật bị Lý Vân Phi bước đi thanh âm cấp hù dọa tới. Ban đầu, lấy Lý Vân Phi công phu, tùy tiện vẫn khối tảng đá là có thể đem này chút ít đông Tây Đồ cấp đánh nát xiu! Vận khởi khinh công, bắt những đồ này, không thể so với nhất đồ chẳng lẽ nơi nào, thực là, hiện tại Lý Vân Phi cũng chỉ có thể đứng ở chỗ này kiên xem một chút. Biện pháp gì cũng không có. Hắn căn bản tựu đuổi không kịp này chút ít thỏ hoang. Gà núi!

Lý Vân Phi cứ như vậy nhìn chung quanh, sau đó, rón rén ở cánh rừng này đi vào trong trước. Bây giờ là buổi tối, thỏ, gà rừng các loại sớm tựu trở về tổ dói trở về tổ, hồi hang ổ hồi hang ổ. Căn bản cũng không có tại phía ngoài kiếm ăn động vật. Này cũng cấp rồi Lý Vân Phi một chút cơ hội.

Lý Vân Phi tìm chung quanh trước này chút ít động vật sào huyết. Hắn cũng chỉ có thể nghĩ đến biện pháp này. Phải biết rằng, những vật nhỏ này, lực sát thương không đủ, thực là, tính cảnh giác lại rất lớn. Thương Tú Tuần có thể đem những đồ này hù dọa tới. Sau đó, tái vận khởi khinh công bắt được. Thực là, Lý Vân Phi không thể!

Rốt cục, Lý Vân Phi tìm được rồi một cái hình như là thỏ động địa phương. Tay nhắc lên, tựu đuổi đi vào, sau đó, dùng sức kéo, quả nhiên từ đó túm ra một chích toàn thân tuyết trắng thỏ.

Lý Vân Phi đem này thỏ hướng tay trái của mình vừa để xuống, tựu lại đem bàn tay rồi đi vào. Quả nhiên lại từ bên trong kéo ra một con thỏ nhỏ. Lý Vân Phi bộ mặt hưng phấn, mặc dù mình là nhất định phải thua, nhưng, hoàn hảo không đúng xứng vệt. Như vậy cũng không tệ lắm rồi! Cuối cùng không đem thể diện vứt xuống nhà bà ngoại!

Lý Vân Phi cũng không muốn phí sức lại đi bắt những đồ này rồi. Này một chích lại mập lại cường tráng thỏ đã đủ tự mình ăn. Cộng thêm Thương Tú Tuần bên kia bắt đồ, làm sao cũng có thể ăn khin khít rồi.

Lý Vân Phi tiện tay nắm đại thỏ lỗ tai đem đại thỏ bắt lại, một cái tay khác đem khác một chích rất nhỏ con thỏ nhỏ cấp bế lên, nhỏ như vậy một con thỏ, Lý Vân Phi làm sao cũng sẽ không ăn. Huống chi coi như là muốn ăn, này thỏ bên trên cũng không có thịt a! Có thể đem này thỏ đưa cho Đơn Uyển Tĩnh, hoặc là đưa cho Thương Tú Tuần, những nữ nhân này đối với loại này lại vừa đáng yêu đồ tương đối có yêu. Các nàng sẽ đem này vật nhỏ làm bảo đồng dạng.

Làm Lý Vân Phi mang theo chính mình con mồi đi trở về ước chừng địa phương tốt sau, phát hiện Thương Tú Tuần đã ngồi ở chỗ đó, liên tiếp ngay cả đồng lửa đều điểm tốt lắm, thật giống như đợi Lý Vân Phi đã lâu rồi. Nhìn thấy Lý Vân Phi từ rừng cây bên trong đi ra ngoài, bận rộn vẫy tay kêu lên: "Nhanh lên một chút a! Ta chờ ngươi thật!"

Lý Vân Phi khẽ cười đi tới, nhìn thấy Thương Tú Tuần bên cạnh nằm ở một đầu mới vừa chết con hoẵng. Mà con hoẵng bên có mấy cái gà rừng chính trên mặt đất không ngừng giãy dụa!

Ngày hôm qua ban đầu nói muốn lường chừng, thể nhưng chừng một tha(kéo) cho tới hôm nay mới trên tóc đi. Buổi tối còn có chừng một. Mây trắng ở chỗ này xin lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166:: mập mờ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 166:: mập mờ

Thương Tú Tuần nhìn thấy Lý Vân Phi từ trong rừng cây đi ra, trong tay chỉ dẫn một con thỏ hoang, mặt bên trên nhất thời lộ ra vui vẻ nụ cười. Tay trắng nõn nà vung lên tựu hướng Lý Vân Phi bên kia gọi lên: "Ta ở chỗ này đây! Nhanh lên một chút tới đây a!"

Lý Vân Phi cười khỏ đi tới, nhìn cười hướng một đóa hoa đồng dạng Thương Tú Tuần, nhìn nhìn lại bên cạnh con mồi, bất đắc dĩ nói: "Ngươi làm sao nhanh như vậy tựu đi ra?"

Thương Tú Tuần nụ cười trên mặt càng thêm vui vẻ, sau đó, nhìn đi tới tự mình trước người Lý Vân Phi, nói: "Như thế nào, coi là ta thắng đi!"

Lý Vân Phi nhìn mình trong tay một con thỏ hoang cùng trong ngực một chích ấu thỏ, cười cười, nói: "Không tệ, coi là ta thua, chỉ cần ngươi có khi ở giữa,

có thể tùy thời tìm ta. Ta cũng sẽ vô điều kiện chỉ điểm kiếm pháp của ngươi. Như thế nào?"

Thương Tú Tuần vỗ tay một cái, nói: "Hào, ta cũng vậy không để cho ngươi lỗ là, để cho ngươi ném thử cái gì gọi là mỹ vị món ngon!"

Lý Vân Phi đem trong tay thỏ hoang đưa cho Thương Tú Tuần, sau đó, đem trong ngực con thỏ nhỏ lấy ra. Thương Tú Tuần vừa nhìn thấy đáng yêu như thế thỏ, lôi kéo Lý Vân Phi ông tay áo, trong ánh mắt mang theo khát vọng mãnh liệt, trơ mắt nhìn Lý Vân Phi trong tay tiểu bạch thỏ, nói: "Thật đáng yêu a! Có thể hay không tặng cho ta?"

Lý Vân Phi bộ mặt cười khổ, làm sao vô luận là cái gì tính cách nữ nhân. Điều đối với loại này khả ái tiểu động vật như vậy có yêu. Bất quá, Lý Vân Phi đối với mấy cái này cũng đều không sao cả, hẳn vốn chính là nghĩ đưa cho Đôn Uyên Tinh hoặc là Thương Tú Tuần. Hiện tại nếu Thương Tú Tuần muốn, Lý Vân Phi tiện tay đưa cho Thương Tú Tuần, nói: "Cho ngươi, ta vốn chính là nghĩ tặng cho ngươi!"

Thương Tú Tuần một thanh ôm lấy tiểu bạch thỏ, bộ mặt vui vẻ, nói: "Thật là cảm ơn ngươi. Đây tiểu bạch thỏ thật là thật đáng yêu a! Cảm ơn lễ vật của ngươi rồi, ta rất thích!"

Nói xong, xem ra nhìn chu vi, phát hiện thật sự là không có chỗ nào bày đặt chỉ tiểu bạch thỏ, đem tiểu bạch thỏ ôm vào trong ngực lại không có biện pháp chuẩn bị đồ ăn. Không thể làm gì khác hơn là bêu môi đem tiểu bạch thỏ đưa cho Lý Vân Phi, nói: "Ngươi trước giúp ta cầm lấy, ta nhượng ngươi ném thử ta làm thịt nướng!"

Lý Vân Phi vừa nghe Thương Tú Tuần là muốn làm thịt nướng, tự lộ ra vẻ có chút kỳ quái rồi, phải biết rằng, thịt nướng vật này, dựa vào đúng là phối liệu phối hợp cùng hóa hầu năm giữ. Thực là, nhìn Thương Tú Tuần bộ dạng, không giống như là mang theo phối liệu, Lý Vân Phi bộ mặt kỳ quái hỏi: "Ngươi nhất điểm phối liệu cũng không mang, làm sao làm thịt nướng cho ta ăn. Coi như là có thể làm, như vậy không phóng phối liệu có thể ăn ngon không?"

Thương Tú Tuần bộ mặt vui vẻ cười nói: "Ai nói ta không có phối liệu!" Nói xong, từ đai lưng nơi đó, bỗng chốc cầm ra vài bao đồ tới, sau đó, cười đắc ý nói: "Đây chút ít phối liệu ta thực là tùy thân mang theo nga! Toàn bộ đều là độc nhất vô nhị bí phương. Trừ ra ta cho rằng, không có ai có này chút ít phối liệu rồi!"

Lý Vân Phi nhìn từ trên xuống dưới Thương Tú Tuần thân thể, hẳn kỳ quái chính là, Thương Tú Tuần là thể nào từ trên mình cầm ra làm sao nhiều bọc nhỏ. Hẳn vừa mới tại Thương Tú Tuần trên mình không có nhìn ra hơn một giờ hơn địa phương, năng là làm sao làm được.

Lý Vân Phi vậy vậy đầu, đem những ý niệm này từ trong đầu quăng đi ra ngoài, nói: "Tốt lắm a, ta tự đợi đến ném thử tài nấu ăn của ngươi!" Nói xong, ôm trong ngực tiểu bạch thỏ, ngồi ở bên cạnh đồng lửa chờ Thương Tú Tuần tay nghề rồi!

Thương Tú Tuần một thanh kéo Lý Vân Phi, nũng nịu nói: "Ngươi không thể quang ở chỗ này nhìn. Ngươi phải giúp ta chiếu cố a!"

Lý Vân Phi một buông tay, nói: "Ta cái gì cũng không biết, làm sao giúp cho ngươi bận rộn? Ngươi đừng nói giỡn! Nói kiếm pháp bản thân ta là rất tự tin. Thực là, nói đến tài nấu nướng, ta đây nhưng tự là thấp khiêu thông cửu khiêu, một chữ cũng không biết!"

Thương Tú Tuần khoe miệng mang theo một chút ngoạn vị nụ cười, nói: "Ngươi có thể đến giúp bận rộn. Ngươi có thể giúp ta đem này chút ít lông gà cấp rút, hoặc là, ngươi giúp ta đem này chỉ con hoẵng da rút!"

Lý Vân Phi bộ mặt cười khổ nhìn Thương Tú Tuần vẫn tới đây con hoẵng cùng gà rừng, bắt đắc dĩ nói: "Ta là thật không biết. Ngươi tự xin thương xót, tự mình chuẩn bị đi!" Lý Vân Phi nhìn về mặt đắc ý Thương Tú Tuần, lắc lắc đầu nói: "Ta biết, mỹ nhân của chúng ta trăng chủ là tốt nhất!"

Thương Tú Tuần "Hừ" một tiếng, nhìn Lý Vân Phi bộ mặt khó xử, trong lòng mềm nhũn, nói: "Vậy cũng tốt! Xem ngươi đáng thương, ta liền xin thương xót, tự mình chuẩn bị cho tốt rồi. Thiết là, còn nói "Kiếm Thánh" đâu rồi, cái gì cũng không biết."

Lý Vân Phi hiện tại nhưng bị Thương Tú Tuần đa dạng như vậy giao đầu loạn trán, này người cũng biến hóa cũng quá lớn rồi, trước mặt người khác một bộ mặt lạnh mỹ nhân bộ dạng. Hiện tại biến hóa cũng quá lớn rồi.

Thương Tú Tuần một người ở nơi đó lưu loát thu thập trước, chỉ chốc lát hai con gà rừng tự trên kệ rồi đồng lửa. Thương Tú Tuần một tay một chích, bắt đầu không ngừng lăn lộn bị cầm ở trên nhánh cây hai con gà rừng.

Gà rừng dần dần biến thành khô vàng lên tới, Thương Tú Tuần cầm ra phối liệu không ngừng phóng ở trong tay không ngừng dao động lăn gà rừng phía trên, chỉ chốc lát, một cổ thấm vào ruột gan mùi thơm từ gà rừng bên trên truyền ra. Lý Vân Phi nghe này cổ mùi thơm, không khỏi tay chân đại động, phải biết rằng, Lý Vân Phi thực là đói bụng đã lâu rồi, hiện tại nghe thấy được thơm như vậy thịt nướng. Dĩ nhiên không nhịn được nước miếng chảy ròng.

Thương Tú Tuần nhìn không ngừng nuốt nước miếng Lý Vân Phi, khoe miệng mang theo một chút nụ cười đắc ý, Lý Vân Phi nghe mùi thơm xông vào mũi thịt nướng. Không nhịn được hướng Thương Tú Tuần vấn đạo: "Mỹ nhân trăng chủ. Ngươi đến cùng chuẩn bị cho tốt rồi không có, mới vừa còn không có cái gì, thực là, hiện tại ta thực là đói liên tiếp ngay cả dạ dày đều đau!"

Thương Tú Tuần cười duyên nói: "Sớm đâu rồi, làm sao liên tiếp ngay cả này chút thời gian đều không nhịn được? Đợi chút đi!"

Lý Vân Phi chỉ hảo ngồi ở bên cạnh cuồng nuốt nước miếng, rốt cục, Thương Tú Tuần đem gà nướng đặt ở mũi bên trên nghe thấy một chút, nói: "Tốt lắm. Chậm rãi (nói chuyện), cho ngươi đâu rồi, xem ngươi cấp thêm ăn, nước miếng đều nhanh muốn chảy ra!"

Lý Vân Phi nhận lấy thịt nướng, tự muốn cắn đi lên. Thương Tú Tuần kéo lại Lý Vân Phi, bắt đắc dĩ nói: "Ngươi làm gì nha, cẩn thận nóng a!" Nói hết thu

hỏi đưa cho Lý Vân Phi gà nướng, sau đó, kéo xuống một cái đùi gà đưa cho Lý Vân Phi, nói: "Từ từ ăn a! Cần thận đem miếng của người đều cấp nóng phá!"

Lý Vân Phi cười khan một tiếng, nhận lấy đùi gà, sau đó, đặt ở khóe miệng thổi thổi, một ngum cắn ở phía trên, nhát thời một cổ mùi thơm tại chính mình trong miệng nổ tung. Nói thật, Lỗ Diệu tử làm món ăn nếu so với Thương Tú Tuần muốn dễ ăn một chút. Thực là Lỗ Diệu tử chẳng qua là cấp Lý Vân Phi làm thuốc canh. Căn bản tự không để cho Lý Vân Phi làm những thứ khác đồ ăn.

Cộng thêm Lý Vân Phi hiện tại bởi vì bề quan quan hệ, thật lâu cũng không có ăn cái gì. Cho nên, ăn một lần đến trong miệng, lập tức cảm giác được này gà nướng thật là mỹ vị vô cùng!

Lý Vân Phi lang thôn hồ yết đem đùi gà nuốt vào. Sau đó, nhận lấy Thương Tú Tuần đưa tới gà nướng, nói: "Người làm sao không ăn a. Không đói bụng sao?"

Thương Tú Tuần ban đầu si ngốc nhìn ăn cái gì Lý Vân Phi. Nghe thấy Lý Vân Phi gọi nàng, nhát thời tỉnh táo lại, khăn trương đem đầu tóc khếp lại ở phía sau. Sau đó hướng Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không có, ta đây tự ăn!" Nói xong, cúi đầu ăn gà nướng.

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn Thương Tú Tuần, hẳn thật sự không biết nữ nhân này là thế nào, nàng rốt cuộc là thích tự mình, còn là căn bản tự đối với mình mình không có cảm giác. Thương Tú Tuần giả quá giống, Lý Vân Phi căn bản cũng không biết Thương Tú Tuần rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Bất quá, Lý Vân Phi này người thông thường một loại tự mình không rõ sự tình tự giả vờ không biết, hẳn nếu không biết Thương Tú Tuần là thế nào nghĩ, này nhưng cũng tự giả vờ căn bản tự không có phát hiện Thương Tú Tuần biến hóa. Cúi đầu, ăn xong rồi gà nướng.

Thương Tú Tuần nhìn Lý Vân Phi ăn rất thom, mặt bên trên nở một nụ cười. Nói: "Ăn từ từ, còn có nướng thỏ hoang, cùng con hoẵng thịt đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 167:: động thủ động cước

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 167:: động thủ động cước

Lý Vân Phi nhìn mang theo bộ mặt vui vẻ nụ cười Thương Tú Tuần, gật đầu, nói: "Tốt lắm, ta liền ăn chậm. Chờ thử xem người cái khác thủ nghệ sao!"

Thương Tú Tuần tay chân rất nhanh nhẹn, rất nhanh tự đem bên cạnh con hoẵng thu thập xong, đặt ở trong tay, nhìn dáng vẻ của hắn. Hẳn là thường xuyên thu thập những đồ này, rất có kinh nghiệm. Lý Vân Phi cười cười, vấn đạo: "Nhìn tài nấu nướng của người, người thường xuyên tổ thái sao?"

Thương Tú Tuần liếc rồi Lý Vân Phi một cái, nói: "Tự người vận khí tốt, trừ người ở ngoài, ta còn không có làm qua món ăn cho người khác ăn nhỉ? Người nên coi là là người thứ nhất ăn ta tổ thái người đi!"

Lý Vân Phi bộ mặt ngạc nhiên nhìn Thương Tú Tuần, nói: "Ý của người là. . . Người này là lần đầu tiên tổ thái? Điều này sao có thể nhỉ? Làm sao có thể có người lần đầu tiên tổ thái liền làm như vậy hảo?" Lý Vân Phi vừa nói chuyện, một bên dùng một loại ánh mắt hoài nghi nhìn Thương Tú Tuần.

Thương Tú Tuần dịu dàng nói: "Người làm gì thế như vậy nhìn người ta a! Ta chỉ nói là người là người thứ nhất ăn ta tổ thái người, lại không nói ta là lần đầu tiên tổ thái! Ta trước có rảnh rồi lúc, tự mình làm gọi thức ăn. Có đôi khi ta liền tự mình chịu chút, nếu là không dễ ăn ta liền cũng rồi. Tóm lại, trừ người ở ngoài tự không có người hưởng qua tài nấu ăn của ta!"

Lý Vân Phi khóe miệng nở một nụ cười, nói: "Vậy ta còn thực vinh hạnh đấy! Không nghĩ tới ta là mỹ nhân tràng chủ lần đầu tiên đâu. Ta thực là quá hạnh phúc rồi!"

Thương Tú Tuần hẳn là không có nghe hiểu Lý Vân Phi trêu chọc, ngược lại gật đầu, nói: "Không tệ, người đúng là ta lần đầu tiên đấy!" Lý Vân Phi sùng sốt một chút, hẳn ban đầu chỉ là muốn chỉ đùa một chút, không nghĩ tới Thương Tú Tuần dám nói ra những lời này, này nói làm cho hắn tâm viên ý mã lên tới.

Thương Tú Tuần đem thỏ hoang thịt đặt ở đồng lửa bên trên, nhắc lên tới nướng. Sau đó, nhìn Lý Vân Phi ngờ ngác ngần người, kỳ quái hỏi: "Người làm sao? Làm sao ngây dại?"

Lý Vân Phi bị Thương Tú Tuần thức tỉnh, hẳn cũng không có thể nói mình là nghe nàng nói tự mình có lần đầu tiên mà ngần người đi. Cho nên cười cười xấu hổ, nói: "Không có, chính là ta trong lòng có chút kỳ quái!"

"Kỳ quái cái gì?" Thương Tú Tuần tò mò hỏi.

Lý Văn Phi cười cười, nói: "Ta kỳ quái chính là, người thực là Phi Mã mục trường tràng chủ, nói như thế nào cũng là nhất phương thế lực chi nhất. Làm sao sẽ mình làm đồ ăn?"

Thương Tú Tuần thờ dài, nói: "Người không biết, kỳ thực ta tình nguyện không thích đáng này Phi Mã mục trường tràng chủ. Này Phi Mã mục trường tràng chủ muốn nó có ích lợi gì? Ta tình nguyện làm đầu bếp, mỗi ngày làm tổ thái, như vậy cũng so sánh hiện tại vui vẻ. Về phần, Phi Mã mục trường sau này đường, ta là thật không ngờ quản. Ta cũng không cần biết. Đây không phải là ta có thể quản rồi."

Lý Văn Phi bộ mặt ngạc nhiên nhìn Thương Tú Tuần, hẳn thật sự không ngờ rằng cái này tại nguyên tác bên trong kiên cường vô cùng mỹ nhân. Nàng thế nhưng ở trước mặt mình nói ra nói như vậy. Này làm sao không để cho Lý Văn Phi ngạc nhiên.

Lý Văn Phi nhìn về mặt cô đơn Thương Tú Tuần, cười nói: "Người sẽ không nói giỡn à? Phải biết rằng tại này Trung Nguyên trong, người Phi Mã mục trường cũng coi như là nhất phương Tịnh thổ. Đại đa số thế lực ai không bán cho người một chút mặt mũi? Thực là, người nếu là làm cái đầu bếp. Không đúng ta hù dọa người, nếu là tại này Phi Mã mục trường ra. Chỉ bằng mỹ mạo của người. Sợ rằng đã sớm bị người đoạt đi. Còn muốn an an ổn ổn làm đầu bếp? Đừng sanh ở trong phúc mà chẳng biết a!"

Thương Tú Tuần nhàn nhạt cười cười, nói: "Người nói này chút ít ta cũng vậy hiểu. Ta đây cái Phi Mã mục trường tràng chủ làm cũng không đúng rất thư thái. Người suy nghĩ một chút, ta Phi Mã mục trường mặc dù thừa thái thốt ngựa. Thực là, chúng ta căn bản cũng không có cái gì đại quy mô quân đội. Chỉ là có chút kỵ binh mà thôi. Thế lực khắp nơi tuy nói đều cho ta chút mặt mũi. Thực là, bọn họ chưa hẳn có thể đề mặt ta! Chẳng qua là, giống như là mỗi cái thế lực lớn đều cùng chúng ta Phi Mã mục trường có chút làm ăn bên trên trao đổi. Cho nên mới cho ta chút mặt mũi, kỳ thực ta cái gì cũng không phải là!"

Lý Văn Phi cười cười, nói: "Không, người nói sai rồi, người là ta đã thấy xuất sắc nhất phái nữ chi nhất. Còn nhỏ tuổi tự thống soái nhất phương thế lực. Đừng như vậy tự giễu nha! Người cũng có thể gặp lại người thù hạ đối với thái độ của người, bọn họ vẫn là rất tôn kính người!"

Thương Tú Tuần gầy gầy trong tay thịt nướng, tự giễu nói: "Bọn họ là tôn kính mẫu thân của ta. Ta tiếp nhận Phi Mã mục trường mới ba năm. Bọn họ này chút ít lão nhân chẳng qua là tuân thủ mẫu thân của ta ý tứ. Ủng hộ ta mà thôi! Tốt lắm, hôm nay cao hứng như thế, không nói này chút ít ừ ừ lời nói rồi."

Thương Tú Tuần cầm trong tay nướng thô hoang đưa cho Lý Văn Phi, nói: "Chậm rãi (nói chuyện), thử xem cái này thịt nướng." Lý Văn Phi nhận lấy nướng thịt thô phóng vào trong miệng, cắn một cái, nhất thời, một cỗ mùi thơm ngát tại trong miệng lan tràn. Lý Văn Phi cầm lấy thịt thô nhìn một chút, bóng loáng thủy tron. Thực là, Lý Văn Phi mới vừa thể nhưng không có phát hiện bất luận cái gì dầu mỡ cảm giác. Giống như ăn vào tự mình trong miệng không đúng thịt nướng, là một chút những thứ khác không có một chút dư đồ.

Lý Văn Phi nhìn về mặt nụ cười Thương Tú Tuần, vấn đạo: "Này. . . Đây là chuyện gì xảy ra? Làm sao. . ."

"Làm sao nhất điểm thức ăn mặn cũng không có phải không?" Thương Tú Tuần giờ lên kiêu mỹ khuôn mặt nhỏ nhắn, một bộ kiêu ngạo bộ dạng nói.

Lý Văn Phi gạt đầu, nói: "Không tệ, ta đem này thịt bỏ vào trong miệng, thế nhưng không có một chút thức ăn mặn mùi vị, miệng đầy đều là mùi thơm ngát. Này rất không có khả năng. Mà mới vừa gà rừng nướng tự không nói loại này mùi vị. Ta không có nhìn thấy người dựa vào thô hoang cùng gà rừng nướng có cái gì khác biệt, ta rất khỏe kỳ đây là chuyện gì xảy ra?"

Thương Tú Tuần kiêu ngạo nói: "Người dĩ nhiên không biết rồi. Đây là ta độc môn bí mật, ta chính là không nói cho người."

Lý Văn Phi cười cười, cúi đầu tiếp theo ăn xong rồi thịt thô. Đừng nói, Lý Văn Phi đây là đệ nhất ăn vào như vậy kỳ lạ nướng thịt thô. Thương Tú Tuần kiêu "Hừ" một tiếng nói: "Người làm sao không mưu cầu ta nha! Người van cầu ta ta liền nói cho người biết."

Lý Văn Phi bộ mặt ngạc nhiên nhìn Thương Tú Tuần, nói: "Ta tại sao muốn mưu cầu người, ta quản người làm món ăn tại sao không có thức ăn mặn vị, ta chỉ quản ăn là tốt, tự tính ta biết là tại sao, ta cũng sẽ không làm, ta tại sao muốn mưu cầu người nha?"

Thương Tú Tuần không nhịn được đánh Lý Văn Phi bồng chốc, nói: "Thiệt là, người tự không thể tò mò một chút không? Tốt lắm, người ta nói cho người biết tốt lắm, này nướng thịt thô ta tăng thêm ta độc môn phối liệu, này phối liệu có thể đem thức ăn mặn chuyển hóa thành mùi thơm ngát. Nhượng thịt nướng khác với một hương vị." Nói hết còn đem một bọc phối liệu đưa cho Lý Văn Phi.

Lý Văn Phi khoát tay một cái nói: "Không cần cho ta, coi như là cho ta, ta cũng vậy xem không hiểu. Ta cũng sẽ không tổ thái. Bất quá nói thật, lấy tài nấu nướng của người coi như là làm đầu bếp tương lai cũng nhất định là cái đầu bếp!"

Thương Tú Tuần mặt bên trên đều cười lên hoa, Lý Văn Phi nhìn ra, Thương Tú Tuần rất thích làm đầu bếp, chẳng qua là nàng căn bản tự không thể thay đổi bản tự mình. Hẳn trông coi hơn ngàn hơn vạn tánh mạng con người, nàng không thể không chịu trách nhiệm.

Lý Văn Phi gạt đầu, không nói chuyện, cúi đầu ăn xong rồi đồ. Hai người tự tại loại này không khí trầm mặc bên trong ăn xong rồi lần này coi như là hoàn mỹ bữa ăn tối.

Tiền viện, Lý Văn Phi cùng Thương Tú Tuần sống vai tiêu sái tại trên con đường này. Mới vừa Lý Văn Phi cùng Thương Tú Tuần cùng nơi đem đại đa số thịt nướng đều ăn, về phần kia chỉ con hoẵng, hiện tại tự gánh tại Lý Văn Phi lưng bên trên, ban đầu Thương Tú Tuần muốn đem con hoẵng thịt cũng nướng điểm cấp Lý Văn Phi ăn, chẳng qua là, Lý Văn Phi ăn thật sự là quá no rồi, cho nên, hẳn tự đề nghị đem này con hoẵng mang về tới đội(các loại) ngày thứ hai lúc tại nhượng Thương Tú Tuần làm cho mình ăn. Tự tại mới vừa Lý Văn Phi đem con hoẵng đưa đến phòng bếp, hai người sống vai ở trong sân đi tới.

Lý Vân Phi đột nhiên mở miệng, nói: "Ta hơi mệt chút, tự trước về nghỉ ngơi. Ngươi cũng trở về đi thôi."

Thương Tú Tuần gật đầu nói: "Đúng vậy a, ngươi bế quan lâu như vậy, vừa ra tới tự cùng "Âm Hậu" giao phong, sau đó còn cùng đi với ta hậu sơn săn thú. Ngươi tổn thương còn chưa khỏe, phải chú ý nghỉ ngơi. Ta đi về trước."

Lý Vân Phi đưa mắt nhìn Thương Tú Tuần sau khi trở lại phòng của mình mới về đến gian phòng của mình. Đi tiến gian phòng, Lý Vân Phi phát hiện Đôn Uyển Tinh tại trên giường của mình đang ngủ say.

Lý Vân Phi đi tới, nhìn một chút Đôn Uyển Tinh, không có nhẫn tâm đem hân kêu lên. Cho nên đi tới cái bàn bên cạnh, gục ở chỗ này ngủ. Ban đầu, nếu là Lý Vân Phi không có bị thương, tùy tiện tìm một chỗ, tĩnh tọa vận công, một chớp mắt thời gian đã trôi qua rồi, nào như hiện tại còn phải ở chỗ này nằm úp sấp trước ngủ.

Có lẽ là mệt mỏi, có lẽ là nguyên nhân khác, Lý Vân Phi rất nhanh tự tiến vào mộng đẹp. Thời gian quá thật nhanh. Đột nhiên Lý Vân Phi cảm giác được có người đứng tại bên cạnh mình, thoáng cái giựt mình tỉnh lại, nguyên lai là Đôn Uyển Tinh tỉnh ngủ rồi, nhìn thấy Lý Vân Phi gục ở cái bàn bên trên ngủ lộ ra vẻ rất cực khổ, cho nên, vừa muốn đem chăn che ở Lý Vân Phi trên mình kết quả là đem Lý Vân Phi cấp thức tỉnh.

Lý Vân Phi đứng thẳng thân thể hoạt động một chút rồi gân cốt, sau đó nhìn Đôn Uyển Tinh vấn đạo: "Ngươi tỉnh ngủ sao?"

Đôn Uyển Tinh gật đầu, nói: "Ân, tỉnh ngủ rồi! Xấu hổ, ngủ giường của ngươi, còn ngươi gục ở cái bàn bên trên ngủ."

Lý Vân Phi cười cười, sờ sờ Đôn Uyển Tinh đầu, nói: "Nha đầu ngọc, ngươi cũng quá cùng ta khách khí. Như thế nào, ngươi nghĩ thông suốt? Không tại là(vì) thân thể của mình khổ sở sao?"

Đôn Uyển Tinh gật đầu, nở nụ cười, nói: "Ta hiện tại không khó qua, ta còn có thắng tốt quan tâm mẫu thân của ta, còn có ngươi, còn có một cái mẫu thân của ta mặc dù không ngờ quen biết nhau, nhưng vẫn là rất thương ta bà ngoại. Ta còn có cái gì đáng giá khổ sở."

Lý Vân Phi cười gật đầu, nói: "Ngươi nói rất đúng, có nhiều người như vậy quan tâm ngươi, ngươi nên vui vẻ lên chút. Đây chút ít chuyện cũ, ngươi tự đừng khổ sở rồi. Tốt lắm, cho ta xem xem ta Uyển Tinh, xem một chút ánh mắt đều khóc sưng lên." Lý Vân Phi từng thanh Đôn Uyển Tinh kéo đến trong ngực của mình.

Đôn Uyển Tinh then thùng đem vui đầu tại Lý Vân Phi trong ngực, Lý Vân Phi dờ lên Đôn Uyển Tinh đầu, nhìn chăm chú vào Đôn Uyển Tinh ánh mắt, chậm rãi cúi đầu, hôn lên Đôn Uyển Tinh trên cái miệng nhỏ nhắn.

Đôn Uyển Tinh "Ân" thờ dốc một tiếng, tự chìm đắm trong Lý Vân Phi ôn nhu hôn lên mặt. Lý Vân Phi cặp kia xấu xa hai tay không ngừng ở Đôn Uyển Tinh trên thân chạy. Đôn Uyển Tinh phát ra trợn trợn kiều mỹ tiếng thờ dốc.

Một lúc lâu, Lý Vân Phi miệng rộng từ Đôn Uyển Tinh trên cái miệng nhỏ nhắn lấy ra. Mím cười nhìn bộ mặt ửng hồng, hơi thở dồn dập Đôn Uyển Tinh. Không nhịn được dùng miệng đem Đôn Uyển Tinh kia chỉ óng ánh trong sáng vành tai ngậm tại trong miệng. Hai cái tay lớn lại bắt đầu tại Đôn Uyển Tinh toàn thân hoạt động.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168:: quen biết nhau

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 168:: quen biết nhau

Đôn Uyển Tinh then thùng đẩy ra Lý Vân Phi, nhẹ giọng nói: "Ngươi bây giờ thân thể còn chưa khỏe. Đừng quá mệt mỏi. Ngươi nghỉ ngơi thật tốt." Nói hết đẩy ra Lý Vân Phi chạy ra ngoài cửa đi. Lý Vân Phi không có đuổi theo đi. Hân xác thực thật mệt mỏi, trừ ra thân thể mệt mỏi, tâm cũng thật mệt mỏi, cùng Chúc Ngọc Nghiên giao phong đoạn thời gian kia, Lý Vân Phi nhưng là không thể vận khởi nội lực. Hân chỉ có thể để khởi lá gan cùng Chúc Ngọc Nghiên đàm phán. Đây quả là làm cho tinh thần của hân thắng tốt chỗ đang khẩn trương trạng thái. Hiện tại người vừa để xuống nói lòng, tự nhiên tự mệt mỏi.

Lý Vân Phi đều nằm ở trên giường, rất nhanh tự tiến vào mộng đẹp. Thời gian thật nhanh, Lý Vân Phi cứ như vậy bình bình đạm đạm qua sáu ngày. Tại trong khoảng thời gian này, trên giang hồ điên cuồng mà truyền trước một cái lời đồn, đó chính là lấy Chúc Ngọc Nghiên cầm đầu Âm Quý Phái thể nhưng trầm phục tại Tà Cực Tông dưới. Mà tân nhậm Tà Cực Tông Tông chủ dĩ nhiên là trong khoảng thời gian này trên giang hồ giàu có nhất nổi danh Kiếm Thánh —— Lý Vân Phi.

Này không thể không nhường người trên giang hồ sĩ kinh ngạc, phải biết rằng, Lý Vân Phi được xưng Kiếm Thánh. Từng là đánh bại Vũ Văn phiệt phiệt chủ Vũ Văn Thương, Đánh chết bốn Đại Thánh tăng chi nhị. Đánh bại Không hòa thượng. Đánh bại "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên. Cùng Ninh Đạo Kỳ giao thủ, bất phân thắng bại. Đánh bại Thạch Chi Hiên. Này chút ít chiến tích hết thầy che phủ tại Lý Vân Phi đầu bên trên. Nhường Lý Vân Phi nổi danh càng tăng lên.

Mà Lý Vân Phi cũng trong khoảng thời gian này đem « Thiên Ma Sách » bên trên khác ba quyển toàn bộ hái làm bản sao. Lặng lẽ cùng đội Chúc Ngọc Nghiên đến. Lý Vân Phi biết Chúc Ngọc Nghiên rất nhanh tựu sẽ đi tới. Nàng đợi chờ một cái có thể đánh thắng Thạch Chi Hiên cơ hội đã thật lâu đã lâu rồi. Tin tức này một truyền tới Lý Vân Phi trước mặt, Lý Vân Phi cũng biết Chúc Ngọc Nghiên lập tức sẽ xuất hiện.

Chúc Ngọc Nghiên quả nhiên không ra Lý Vân Phi đoán, rất nhanh tựu xuất hiện tại Lý Vân Phi trước mặt. Mà Lý Vân Phi cũng đem mình trích lục còn dư lại ba bộ võ học « Từ Khí Thiên La », « Từ Huyết bí pháp », « hoa gian du » đưa cho Chúc Ngọc Nghiên.

Chúc Ngọc Nghiên nhận lấy mấy bản bí tịch, một Bồn Nhất bồn nhìn một chút, nhìn thấy đến trong tay mình bí tịch chỉ có ba bản, thoáng cái nhú mày, bộ mặt tức giận hỏi: "Tại sao là ba quyển? Ngươi ban đầu đáp ứng ta cho ta năm quyển. Thực là, hiện tại chỉ có ba quyển. Cộng thêm ngươi lần trước cấp cho ta vừa quyển. Chỉ có bốn quyển. Ngươi giải thích thế nào?"

Lý Vân Phi dĩ nhiên không có cách nào giải thích. Trong tay của hắn chỉ có này bốn quyển nhiệm vụ được đến bí tịch. Lý Vân Phi dĩ nhiên cũng muốn sớm một chút đem mười hai quyển Thiên Ma lục tập hợp đủ đầu. Bấy giờ nhìn lại, trong khoảng thời gian này là rất không có khả năng rồi. Chỉ có thể trầm giọng hướng Chúc Ngọc Nghiên nói: "Thật là thật xin lỗi. Ta là có năm quyển. Thực là, ta hiện tại thân thể không tiện, không có cách nào đem kia quyển « Thiên Ma Sách » lấy ra."

"Ngươi là nói, còn có vừa quyển không tại ngươi trên mình, nhưng ngươi biết Đạo Tàng sách địa điểm?" Chúc Ngọc Nghiên ngó chừng Lý Vân Phi vẫn đạo.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không tệ, ta biết « Thiên Ma Sách » bên trong khác vừa quyển tàng thư điểm. Ta có thể tại ta thân thể tốt lắm sau, đi trước lấy ra, giao cho ngươi!"

Chúc Ngọc Nghiên hừ lạnh nói: "Ta làm sao biết ngươi là hay không vừa giống như lần này đồng dạng gạt ta nhỉ? Nếu là ngươi tái gạt ta kia làm như thế nào dạng?"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: " "Âm Hậu" nói chuyện quá mức đi. Nếu là ta thật sự nghĩ lừa ngươi, tại sao phải đem này ba quyển bí tịch giao cho ngươi. Trục tiếp tựu là một vốn cũng không cho ngươi, hoặc là ta ngay cả gặp cũng không trông thấy ngươi, ngươi có thể làm khó dễ được ta? Làm gì còn đem này ba quyển giao cho ngươi? Con người của ta không thích gạt người. Ta thiếu ngươi kia một quyển tự nhiên sẽ tại trong thời gian nhanh nhất giao cho ngươi. Ngươi trước tiên có thể tìm hiểu này ba quyển lại nói!"

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: "Hảo, ta liền tái tin tưởng ngươi một lần, hi vọng ngươi có thể nhanh lên một chút đem còn dư lại kia vừa quyển giao cho ta!" Nói xong, tựu đem này ba quyển bí tịch phóng vào trong ngực. Gật gật đầu nói: "Lúc đó cáo từ. Lần sau thời điểm gặp lại, hi vọng, "Kiếm Thánh" không để cho ta thất vọng!"

Lý Vân Phi khoát tay chặn lại, nói: "Thỉnh "Âm Hậu" đợi một chút! Có người suy ra ngươi!"

"Ai?" Chúc Ngọc Nghiên kỳ quái nhìn một chút Lý Vân Phi vẫn đạo.

Lý Vân Phi cười cười, gạt lại đóng cửa lại. Chỉ thấy Đơn Uyển Tinh tựu tiểu sanh sanh đứng ở ngoài cửa, một thấy Lý Vân Phi mở cửa, tựu nhẹ nhàng đi đến.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta biết, ngươi nhất định ở trong lòng mắng ta là kẻ ngu! Hành động lần này của ngươi nhất điểm tâm tư cũng không phí, tựu lộng đến bốn mặc lên thành võ học. Ta thậm chí ngay cả phản kháng cũng không có phản kháng tựu đem « Thiên Ma Sách » bên trong bốn quyển giao cho ngươi. Hơn nữa còn đáp ứng ngươi cho ngươi thêm vừa quyển. Có phải hay không?" Lý Vân Phi vốn không thể nói mình là vì làm một cái không gian truyền ra nhiệm vụ đi!

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nàng dĩ nhiên kỳ quái Lý Vân Phi thái độ, lấy Lý Vân Phi lớn lối cá tính, làm sao cũng không có thể cứ như vậy coi là rồi. Thực là, Lý Vân Phi lại đem này bốn bộ tinh diệu võ học giao cho nàng, chẳng qua là làm cho mình làm một cái đối với mình mình không có bất kỳ chỗ xấu tuyên truyền. Chúc Ngọc Nghiên nàng dĩ nhiên kỳ quái.

Lý Vân Phi chỉ chỉ Đơn Uyển Tinh, nói: "Ta là vì nàng, ngươi nói như thế nào cũng là nàng bà ngoại. Uyển Tinh là nữ nhân của ta. Ngươi thẳng tuốt cũng rất chiều cô nàng. Ban đầu, ta giết ngươi sư đệ Biên Bất Phụ, vậy ngươi đều cùng ta tiếp tục hợp tác. Ta mặc dù biết các ngươi là muốn lợi dụng ta, ngay cò tranh nhau ngư ông đắc lợi. Thực là, ngươi nói như thế nào cũng bởi vì ngươi sư đệ chết, lưng đeo rất lớn áp lực, ta liền bán cá nhân ngươi tình."

"Ngươi tại sao có thể ngay trước Uyển Tinh mặt đem này nói nói ra nhỉ? Ta không phải là không nhường ngươi đem ta là nàng bà ngoại sự tình nói cho nàng biết đây sao? Ngươi tại sao có thể nuốt lời?" Chúc Ngọc Nghiên bộ mặt tức giận nhìn Lý Vân Phi nói.

"Ngươi quân Vân Phi chuyện!" Đơn Uyển Tinh chen miệng nói: "Là (vâng,đúng) chính mình phát hiện dấu vết sau, đuổi theo Vân Phi để cho hắn nói. Những chuyện này cùng Vân Phi không liên quan!"

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng nói: "Ngươi cũng không hảo hảo diễn trò. Lộ ra nhiều như vậy sơ hở, Uyển Tinh tựu là không muốn biết cũng khó nha! Thật là không biết ngươi là thế nào nghĩ. Ngươi đã như vậy quan tâm nàng, ngươi tựu biến hình đi ra ngoài nha, nói cái gì đều không nói, Uyển Tinh nàng làm sao biết nhỉ?"

Chúc Ngọc Nghiên trầm mặc một lúc lâu, nhìn Đôn Uyển Tinh, chậm rãi nói: "Hải tử, ta thật là ngại bà ngoại." Đang khi nói chuyện, Lý Vân Phi thể nhưng nhìn thấy Chúc Ngọc Nghiên khoé mắt bên trên mang theo một chút Thủy Châu. Lý Vân Phi kinh ngạc ánh mắt đều đọng tới rồi. Phải biết rằng Chúc Ngọc Nghiên nữ nhân này, bụng dạ độc ác, giết người vô số. Bây giờ lại chảy ra một chút nước mắt. Xem ra Chúc Ngọc Nghiên vẫn là rất quan tâm Đôn Uyển Tinh.

Chúc Ngọc Nghiên khoé mắt đều mang theo nước mắt rồi, kia Đôn Uyển Tinh ánh mắt trong sớm tựa tràn đầy nước mắt. Nước mắt một giọt một giọt từ khoé mắt nhỏ giọt. Chúc Ngọc Nghiên ngưng mắt nhìn Đôn Uyển Tinh, hai tay chặt chẽ nắm chặt.

Lý Vân Phi thật sự không muốn xem loại này hình ảnh. Cho nên trường thanh âm, nói: "Các người ở chỗ này trò chuyện, ta liền không ở chỗ này quấy rầy người. Các người. . ." Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, không nghĩ tới nói như thế nào, cho nên đi ra khỏi cửa, từ bên ngoài đóng cửa lại.

Lý Vân Phi vừa mới đóng cửa lại, tựa nghe được trong cửa Đôn Uyển Tinh cái loại này kích động tiếng khóc. Ngẩng lại xem, Lý Vân Phi hiện tại không có cách nào vận khởi nội công, tuy nhiên nó có thể nghe đến Đôn Uyển Tinh tiếng khóc, các người nói này tiếng khóc cai có bao nhiêu nha.

Lý Vân Phi mặt mỉm cười tiêu sái ra này đạo lối đi nhỏ. Vừa ra lối đi nhỏ, Lý Vân Phi đã nhìn thấy Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Lỗ Diệu tử, Tổng Sư Đạo, Thương Tú Tuần nhóm người kia tựa đứng tại gian phòng của mình phụ cận, vừa nhìn thấy Lý Vân Phi đi ra ngoài, đều cùng nơi nói lòng một miệng lớn khí, Khấu Trọng còn vội vàng hỏi: "Sư phụ, người không có chuyện gì đi?"

Lý Vân Phi nhìn về mặt sốt ruột Khấu Trọng cùng phía sau hấn chư vị, kỳ quái hỏi: "Ta có thể có chuyện gì? Các người làm sao đều dùng loại này ánh mắt xem ta. . ."

Khấu Trọng liếc mắt, nói: "Cùng người trong phòng người là "Âm Hậu", là "Âm Hậu" nha, là cái kia giết người vô số ma đạo đầu sỏ chi nhất. Người làm sao một chút cũng không lo lắng nhĩ? Nàng nếu là thu rồi đồ sau, hạ rồi sát thủ, sư phụ a, vậy người tựa thăm."

"Làm sao sẽ nhĩ?" Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Chúc Ngọc Nghiên làm sao dám xuất thủ đâu. Nàng căn bản tựa đánh không lại ta được rồi! Ta không có xuất thủ nàng tựa cảm ơn trời đất rồi! Người nhớ được lần đó sao? Nàng cùng Loan Loan liên thủ, cũng bị ta đánh bại. Ta làm sao sẽ sợ nàng nhĩ?"

Từ Từ Lăng vừa tròn trắng mắt nói: "Sư phụ, người cũng đừng quên, người đánh thắng nàng lúc, thực là nhất điểm tổn thương cũng không thụ, thực là, hiện tại nhĩ? Người liên tiếp ngay cả nội công cũng không thể vận khởi tới. Các người muốn đánh nhau, sợ rằng, người liên tiếp ngay cả nàng một chiêu đều chịu không được!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đúng vậy a, ta biết mình bị trọng thương. Đánh không thắng Chúc Ngọc Nghiên. Không, là liên tiếp ngay cả đánh cũng không thể đánh."

"Vậy người vẫn cùng nàng đơn độc sống chung một chỗ lâu như vậy, nếu là vạn nhất. . ." Thương Tú Tuần quan tâm hỏi: "Nếu là vạn nhất người cùng Chúc Ngọc Nghiên lên rồi mâu thuẫn, vậy phải làm thế nào nhĩ? Người còn không cho chúng ta cùng người đi vào." Chúc Ngọc Nghiên tới lúc, Lý Vân Phi chỉ có một người cùng Chúc Ngọc Nghiên đơn độc nói. Không cho phép những người khác tại, mà Chúc Ngọc Nghiên thủ hạ cũng không theo vào đi. Bọn họ đều ở đây lối đi nhỏ bên kia. Khoảng cách Khấu Trọng đám người kia bên này không xa, cũng không gần. Có thể lẫn nhau nhìn thấy, nhưng thanh âm nói chuyện tựa nghe không được rồi.

Lý Vân Phi cười tà, nói: "Đúng vậy a, ta biết mình bị trọng thương, các người cũng biết ta bị trọng thương. Thực là, Chúc Ngọc Nghiên không biết nha! Nàng còn tưởng rằng ta chỉ là bị điểm vết thương nhẹ mà thôi. Nàng tự nhiên không dám cùng ta liều mạng. Huống chi, nàng cũng không muốn cùng ta liều mạng. Tin tưởng nàng liên tiếp ngay cả cùng ta giao thủ dục vọng cũng không có!"

"Tại sao vậy?" Khấu Trọng tò mò hỏi: "Tại sao Chúc Ngọc Nghiên không muốn cùng sư phụ người giao thủ? Các người trước không đúng có xung đột sao?"

Lý Vân Phi khẽ cười nhìn hướng Lỗ Diệu tử, nói: "Về phần tại sao Chúc Ngọc Nghiên không muốn cùng ta giao thủ. Lỗ Diệu tử tiền bối biết. Các người nếu là tò mò có thể đi hỏi một chút hấn. Bất quá, ta sẽ không nói."

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Tổng Sư Đạo, Thương Tú Tuần đều tò mò nhìn Lỗ Diệu tử, liên tiếp ngay cả luôn luôn lãnh lãnh đạm đạm Bạt Phong Hàn cũng mang theo một chút dục vọng nhìn Lỗ Diệu tử, tin tưởng bọn họ đều muốn biết nguyên nhân.

Lỗ Diệu tử tràn đầy nghi vấn nhìn một chút Lý Vân Phi. Hấn là tại hỏi thăm Lý Vân Phi, chuyện này là hay không có thể nói ra tới. Mà Lý Vân Phi khẽ gật đầu, đồng ý Lỗ Diệu tử hỏi thăm. Dù sao Đôn Uyển Tinh cùng Chúc Ngọc Nghiên hiện tại quen biết nhau rồi, các nàng cũng không cần tại đem điều bí mật này giấu đi không nói.

Lỗ Diệu tử háng giọng một cái nói: "Nói cho các người biết cũng không sao? Đôn Uyển Tinh là Chúc Ngọc Nghiên ngoại tôn nữ! Cái này các người biết tại sao Chúc Ngọc Nghiên sẽ không cùng Lý Vân Phi liều mạng rồi ư?"

Chương 169:: ma nữ Loan Loan

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 169:: ma nữ Loan Loan

Mọi người bộ mặt kinh ngạc nhìn Lỗ Diệu tử, thật giống như cho là Lỗ Diệu tử là đang nói káo đồng dạng. Đôn Uyển Tĩnh là Chúc Ngọc Nghiên ngoại tôn nữ chuyện này, ai cũng không nghĩ tới. Đôn Uyển Tĩnh là Đông Minh phái Tiểu công chúa, mà Chúc Ngọc Nghiên là Ma Môn "Âm Hậu", hai người kia căn bản là người của hai thế giới. Nếu là không biết ngọn nguồn, cho dù ai cũng không ngờ rằng Đôn Uyển Tĩnh là Chúc Ngọc Nghiên cháu gái.

Mấy người nhìn thấy Lỗ Diệu tử rất trịnh trọng gật đầu, vội vàng nhìn hướng bên cạnh Lý Vân Phi, bọn họ còn muốn hướng Lý Vân Phi chứng thực. Lý Vân Phi nhìn mọi người mang theo không thể tin được ánh mắt, mang theo vẻ mỉm cười dùng sức gật đầu.

Khẩu Trọng đầu tiên là tiểu chạy tới, bộ mặt ngạc nhiên hỏi: "Điều này sao có thể, ta xem Chúc Ngọc Nghiên bộ dạng nhiều nhất ba mươi. Tại sao có thể là Đôn Uyển Tĩnh cháu gái nhỉ? Đây tuyệt đối không thể nào. Đây. . . Đây cũng quá không thành thật rồi!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Người đây cũng không biết, nội công luyện đến như vậy một cái cao thâm cảnh giới, sớm muộn có thể giữ vững thanh xuân thường trú. Căn bản cũng sẽ không bị năm tháng ăn mòn. Sợ rằng Chúc Ngọc Nghiên bộ dạng coi như là tới rồi Thất lão tám mươi cũng vẫn là phen này bộ dáng đi! Nàng thành danh ở tại ba mươi năm trước, là cùng Lỗ Diệu tử tiên bối đồng lứa nhân vật, làm sao có thể mới ba mươi đầu."

Khẩu Trọng thở dài, nói: "Ta cảm giác ra sao không biết đâu rồi, chẳng qua là, ta không muốn đem nàng làm một cái bốn mươi năm mươi tuổi người. Đúng rồi, sư phụ người làm sao một người đi ra? Sư nương cùng Chúc Ngọc Nghiên hai người ở chung một chỗ?"

"Ân." Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Uyển Tĩnh đang cùng Chúc Ngọc Nghiên quen biết nhau đầu rồi, ta nghĩ các nàng nên có rất nhiều ta không nên nghe lời nói. Cho nên, ta liền đi ra. Đừng quấy rầy các nàng quen biết nhau đi! Dù sao có thể đi tới một bước này cũng không dễ dàng." Phải biết rằng, nguyên tác bên trong Đôn Uyển Tĩnh cùng Chúc Ngọc Nghiên căn bản cũng không có quen biết nhau. Cuối cùng Chúc Ngọc Nghiên chết đi rồi, Đôn Uyển Tĩnh còn không biết Chúc Ngọc Nghiên chính là nàng bà ngoại đầu.

Lý Vân Phi hướng Chúc Ngọc Nghiên mang đến đám người kia bên kia nhìn lại, lần này trừ ra Loan Loan cho rằng, Chúc Ngọc Nghiên hai đồ đệ trắng Thanh nhi cũng tới. Hai người lẳng lặng đứng tại một nhóm người này trong, người so sánh hoa kiều, xinh đẹp dị thường!

Lý Vân Phi miễn thôn thôn đi tới, đám người kia vừa nhìn thấy Lý Vân Phi đi tới, bình khí trong tay trong nháy mắt ra khỏi vỏ, đều bộ mặt cẩn thận nhìn đi tới Lý Vân Phi. Bọn họ dĩ nhiên biết, cái này lớn lên thanh tú, thoát nhìn tựa hướng cái văn nhược thư sinh một loại nhân vật. Thực là cái thiên hạ ít có cao thủ! Cái này đi tới trước mặt của mình, bọn họ tại sao có thể không cẩn thận? Lại nói song phương còn đánh quá không ít lần giao tế, quan hệ trong đó nên coi là là địch nhân! Dạng này tính xuống tới, bọn họ dĩ nhiên sợ Lý Vân Phi xuất thủ. Bọn họ lại không biết Lý Vân Phi bị thương!

Lý Vân Phi mang theo một chút ngoạn vị nụ cười nhìn hướng Loan Loan cùng trắng Thanh nhi, cười nói: "Ta chỉ là sang đây xem nhìn hai vị lão bằng hữu! Không nghĩ tới hai vị lại đem ta cho rằng địch nhân. Đây cũng quá làm tổn thương ta tâm rồi. Ta thực là ngày nhớ đêm mong nghĩ tới các người a! Sao biết các người đã vậy còn quá đối với ta, ai. . . Ta vẫn là rồi đi tốt lắm!"

Loan Loan hướng phía sau vung một cái vung tay, phía sau ban đầu trận địa sẵn sàng đón quân địch một nhóm người đều đem binh khí trong tay thu vào, nhưng vẫn là mang theo một chút địch ý nhìn hướng Lý Vân Phi. Loan Loan kiều mỵ cười, nói: "Người cái tên xấu xa này, người ta đối với người cũng là ngày nhớ đêm mong đầu rồi, người tại sao có thể như vậy đối với người ta nhỉ? Hiện tại mới nhớ tới thấy ta!" Đang khi nói chuyện, Loan Loan khóe mắt thể nhưng mang ra rồi một chút nước mắt!

Lý Vân Phi khóe mắt không nhận được co quắp rồi mấy cái, này Loan Loan diễn kỹ cũng thật tốt quá, này được là đặt ở thực tế thế giới, kia Oscar vua màn ảnh chỉ lưu, liền tiếp ngay cả Loan Loan đích xác ngón tay út đầu đều so ra kém đi!

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Loan Loan Đại tiểu thư tựa không cần đóng kịch, đây cũng quá quá rồi ư? Tính lên tới, chúng ta nên coi như là địch nhân đi! Người nói như vậy, người cho là ta sẽ tin?"

Loan Loan vừa nghe Lý Vân Phi nói như vậy, ban đầu chẳng qua là khóe mắt mang theo nước mắt, cái này nước mắt liền từ trong mắt chảy ra, trong giọng nói lại vẫn mang theo một chút oán, nói: "Người nói như vậy, cũng quá đã thương người nhà tâm rồi. Người ta trong lòng thực là thẳng tuột người được lắm. Người dám nói ra tuyệt tình như vậy lời nói, Loan Loan tâm đều đau chết!"

"Loan Loan cô nương này vui đùa tựa mở lớn!" Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Ta người này lớn lên không tốt, tính tình không tốt, tâm tình không tốt tự động thủ. Loan Loan cô nương lớn như vậy mỹ nữ làm sao sẽ đem ta người như thế để ở trong lòng nhỉ?"

Loan Loan khóe mắt nước mắt thoáng cái thu rồi trở về, sau đó, kiều cười khanh khách nói: "Lý công tử quả thực quá khách khí, xem như trên giang hồ trẻ tuổi nhất Tông Sư cấp cao thủ, uy danh hiển hách! Nhưng là bao nhiêu thiếu nữ tình nhân trong mộng! Làm sao sẽ không có ai thích đây! Ta thực là mỗi ngày ban đêm nằm mộng cũng muốn trước người nga!"

Lý Vân Phi nhìn cái này biến sắc mặt so sánh lật sách còn nhanh Loan Loan. Bất đắc dĩ nói: "Vậy cũng tốt! Nếu Loan Loan cô nương đối với ta như vậy có hảo cảm, ta cũng vậy không đúng cái người đối trá. Như vậy, người liền làm nữ nhân của ta coi là rồi!"

Loan Loan thoáng cái ngậy ngấn cả người, nàng không nghĩ tới, cho tới nay hào hoa phong nhã Lý Vân Phi dám nói ra nói như vậy, thoáng cái thể nhưng không biết nên nói như thế nào. Nhưng Loan Loan rốt cuộc là Loan Loan, chẳng qua là sừng sốt một chút từ, lập tức tự thuận can đi lên leo, cười duyên nói: "Kia Loan Loan liền làm Lý công tử nữ nhân tốt lắm?" Nói xong, đi tới Lý Vân Phi bên người tự đem thân thể nhích tới gần Lý Vân Phi thân thể, nửa tựa tại Lý Vân Phi trên mình.

Lý Vân Phi bây giờ là đánh rần không được, bị rần cắn, này Loan Loan dựa vào một chút đi lên, Lý Vân Phi lập tức tự cảm giác chịu không nổi. Thân thể thể nhưng cứng ngắc, Loan Loan là nhân vật nào, một cảm giác được Lý Vân Phi thân thể có chút cứng ngắc, lập tức tự kéo Lý Vân Phi tay nói: "Từ nay về sau, Loan Loan tự là công tử nữ nhân. Công tử muốn làm cái gì. Loan Loan đều đáp ứng!" Nói xong, còn dùng một loại kiều mỹ ánh mắt nhìn Lý Vân Phi.

Tự tại Lý Vân Phi lưng tưng ngoài, một cái thanh âm rồi tới đây "Thật không biết xấu hổ!", Lý Vân Phi xoay mặt vừa nhìn, dĩ nhiên là trắng Thanh nhi! Cái này cùng Lý Vân Phi chỉ có thể coi là là gặp mặt một lần nữ nhân. Lý Vân Phi ban đầu còn đùa giỡn nàng một câu. Không ngờ rằng hiện tại nàng thể nhưng thay mình giải vây.

Loan Loan nữ nhân này thủ đoạn cao siêu, nghe thấy trắng Thanh nhi chửi mình "Không biết xấu hổ" thể nhưng nhất điểm khí đều không sinh, ngược lại nũng nịu nhìn trắng Thanh nhi nói: "Ta đã sớm biết ngươi thích Lý công tử, ta nói như thế nào cũng là sự tỷ của ngươi, tốt như vậy rồi, ta tặng cho ngươi một nửa được đi!" Nói xong, Loan Loan đem Lý Vân Phi thân thể nhượng xuất rồi nhất điểm nói: "Tiện nghi ngươi, tới nha!"

Cái này trắng Thanh nhi bị Loan Loan tức không nhẹ, bộ mặt tức giận, nói: "Ta mới không giống ngươi như vậy không biết xấu hổ nhỉ? Thật giống như cả đời không có cô đã gặp nam nhân đồng dạng. Đầu hoài tổng bảo. Ta đâu bắt khởi người này, ta nếu là ngươi, ta liền chết đi coi như xong rồi!"

Hai người này thật giống như thật náo lên rồi mâu thuẫn, nhưng, rốt cuộc là thật vẫn là giả, Lý Vân Phi còn thật không biết. Đây người của Ma môn diễn lên hí tởm, quả thực thái chân rồi. Nếu là tin, tin tưởng tự là bị người nhà bán, còn muốn cho bọn hắn kiếm tiền đấy!

Loan Loan căn bản tự không để ý tới trắng Thanh nhi, ngược lại khẽ cười đem miệng tiến tới Lý Vân Phi bên tai, nhẹ nhàng nói: "Công tử, tự muốn Loan Loan đi! Loan Loan muốn trở thành công tử nữ nhân! Ngươi tự thu rồi Loan Loan đi!" Loan Loan một bên quán Lý Vân Phi, một bên tại Lý Vân Phi bên tai học nhiệt khí.

Lý Vân Phi nuốt một ngụm nước miếng, thiếu chút nữa tự cảm giữ không được rồi, phải biết rằng, Loan Loan thực là hiếm thấy đại mỹ nữ, ở trên giang hồ số một số hai, cộng thêm luyện tập « Thiên Ma công » thực là cái loại này mang theo mị hoặc tính chất. Bằng không trên giang hồ cũng sẽ không có nhiều như vậy thích Loan Loan nam nhân. Các ngươi nói Lý Vân Phi có thể đem cầm ở sao?

Bất quá Lý Vân Phi cũng là gặp qua đại cảnh đời người, hương Loan Loan cấp bậc này mỹ nữ gặp qua cũng không ít. Lúc này mới vững vàng cảm giữ ở. Lý Vân Phi cũng không nghĩ mất mặt, thử nghĩ xem, Lý Vân Phi nếu là vừa động thủ, hoặc là một đáp ứng. Loan Loan lập tức liền từ bên cạnh hắn rồi đi, sau đó cùng hắn nói đây chỉ là chỉ đùa một chút! Các ngươi thử nghĩ xem, nếu là như vậy Lý Vân Phi kia tự mất mặt ném đại phát rồi. Lý Vân Phi làm sao có thể không cẩn thận đấy!

Lý Vân Phi chứa một bộ không quan tâm bộ dạng nhìn Loan Loan nói: "Loan Loan cô nương, ta biết ngươi mị công lợi hại, ta chịu phục rồi vẫn không được sao? Ngươi tự đừng chà ta đấy! Ta nếu là cảm giữ không được, đem ngươi bắt đi, hoặc là nửa đêm chạy đến ngươi trong phòng, này sẽ không tốt đi!"

Loan Loan căn bản tự không quan tâm, ngược lại tiếp tục trêu chọc nói: "Công tử kia nửa đêm nhất định phải đến Loan Loan trong phòng nga! Loan Loan hội thẳng tuốt chờ ngươi. Ngươi nếu là không đến, ta nhưng là sẽ thương tâm!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170:: hòa hảo

Chương 170:: hòa hảo

Lý Vân Phi bắt đầu nhìn đầu diêm không tiến vào, thủy hỏa bắt xâm Quán Quán, trên mặt cười khổ càng ngày càng lớn lên, hắn bây giờ là nắm Quán Quán là một chút biện pháp cũng không có. Cái này hay tựa như Ma nữ một người như vậy vật, đem Lý Vân Phi tính cách gắt gao.

Cuối cùng Lý Vân Phi chỉ có thể thỏa hiệp, nói: "Quán Quán cô nương đến cùng muốn làm gì? Cứ việc nói thẳng được rồi, không dùng tới tại như vậy đi!" Lý Vân Phi hiện tại khổ sở áp chế dục vọng của mình. Hắn bây giờ không thể dùng nội lực áp chế, chỉ có thể dựa vào nghị lực rồi, Nhưng là, nghị lực đồ vật này thật sự là quá không nghe lời rồi. Lý Vân Phi không kiên trì được chỉ có thỏa hiệp!

Quán Quán nghe thấy Lý Vân Phi chịu thua thỏa hiệp, liền liền đem thân thể mềm mại thoát khỏi Lý Vân Phi thân thể, một mặt kiều ngạo đứng ở Lý Vân

Phi trước người, cười duyên nói: "Ta chỉ muốn biết một việc! Chỉ cần ngươi nói cho ta biết, ta tuyệt đối sẽ không lại trêu chọc ngươi."

Lý Vân Phi gạt đầu một cái, phì cười nói: "Nói đi! Ngươi có chuyện gì muốn hỏi ta? Chỉ cần ta biết, ta nhất định nói cho ngươi biết!"

"Vậy ngươi sẽ nói cho ta biết, ngươi ngày đó cùng sư phụ của ta đến cùng nói cái gì?" Quán Quán một mặt tò mò hỏi: "Tại sao sư phụ của ta sau này trở về tựa như biến thành người khác như thế, không để ý chúng ta ngăn cản, dĩ nhiên ở trên giang hồ phát biểu thanh minh, dĩ nhiên chúng nói chúng ta Âm Quý Phái thần phục với Tà Cực Tông. Chuyện này. . . Đây căn bản liền vượt ra khỏi tưởng tượng của chúng ta. Sư phụ của ta không thể nào làm ra chuyện như vậy! Ngươi đến cùng cùng sư phụ của ta nói chút gì?"

Lý Vân Phi cười một tiếng dài, nói: "Nguyên lai ngươi muốn biết chuyện này, được rồi, nói cho ngươi biết cũng không sao. Ngươi cũng biết, ta thừa kế Tà Cực Tông vị trí Tông chủ. Vậy chính là Ma Môn mới một đời "Ma Đế", vốn là, ta đối với vị trí này không thể nào quan tâm. Nhưng là, ta muốn "Tà Đế Xá Lợi", cho nên, ta liền từ Hưởng Vũ Điền nơi nào tiếp nhận Tà Cực Tông vị trí Tông chủ rồi." Ai, nói một câu lời nói dối muốn dùng vô số câu đi che lấp. Bất quá, ai lại biết, Lý Vân Phi liền Hưởng Vũ Điền trường xá dạng cũng không biết đây?

Quán Quán kỳ quái nhìn Lý Vân Phi, nói: "Coi như là như vậy cái kia thì thế nào? Đờ lấy Tà Cực Tông vị trí Tông chủ cùng sư phụ của ta gần nhất biểu hiện không có quan hệ chứ? Ngươi làm ngươi Tông chủ, này mắc mớ gì đến chúng ta?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đương nhiên là có quan hệ, ta đáp ứng Hưởng Vũ Điền muốn nhất thống ma đạo, hần mới đem Tông chủ vị trí truyền cho ta. Nhưng là, ta phát hiện nhất thống Ma Môn thật sự rất khó. Ta người này nói chuyện từ trước đến giờ giữ lời, cho nên, ta liền nghĩ đến cái biện pháp này. Hi vọng, "Âm hậu"Nhưng lấy ở trên giang hồ tuyên bố tin tức như thế. Như vậy, cũng coi như là cho Hưởng Vũ Điền một cái công đạo đi!"

"Nhưng là, lấy sư phụ của ta tính cách làm sao sẽ đáp ứng ngươi chuyện này hay sao?" Quán Quán hiện tại càng kỳ quái hơn rồi, nàng hiểu quá rõ Chúc Ngọc Nghiên rồi, nàng tự nhiên biết lấy Chúc Ngọc Nghiên tính cách căn bản là sẽ không đáp ứng chuyện như vậy.

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Ngươi là "Âm hậu" sùng ái nhất đệ tử. Nàng cơ hồ đem ngươi xem là con gái của mình. Ngươi hẳn phải biết, Chúc Ngọc Nghiên đã từng bị Thạch Chi Hiên thương tổn quá."

Quán Quán gạt đầu một cái, nói: "Này ta đương nhiên biết." Quán Quán hừ lạnh một tiếng nói tiếp: "Chỉ cần ta (Thiên Ma bí pháp) đã đến cảnh giới tối cao, ta thì sẽ tìm Thạch Chi Hiên tính toán toán khoản này món nợ!"

Lý Vân Phi lắc đầu một cái, nói: "Lấy Chúc Ngọc Nghiên tính cách, nàng làm sao sẽ cho ngươi mạo hiểm đi cùng Thạch Chi Hiên giao thủ đây? Huống hồ, liền tính ngươi (Thiên Ma bí pháp) đại thành, ngươi cũng chưa hẳn là Thạch Chi Hiên đối thủ, Thạch Chi Hiên võ công cao vượt qua ngươi tưởng tượng."

"Ngươi không trả đánh thắng hần sao?" Quán Quán không phục nói: "Ngươi đều có thể đánh thắng hần, ta nghĩ chỉ cần của ta Thiên Ma kinh đại thành, ta liền có thể đánh thắng hần! Thậm chí giết hần đi."

Lý Vân Phi cười khổ một tiếng, nói: "Ngươi biết không? Ta là đánh thắng Thạch Chi Hiên, Nhưng là, mẹ nhà nó không phải là của mình công phu, chỉ là Thạch Chi Hiên lúc trước cũng không biết ta rất có nghề) : (có một bộ hộ thân công pháp, hần quá tự tin rồi, hần cho là mình một chương kia có thể trực tiếp đem ta đánh thành trọng thương, ta chính là nhân lúc hần bất cẩn của ta thời điểm, một chiêu kiếm trọng thương hần, Nhưng là, coi như là như vậy, ta còn là lưu không được hần, hần nếu muốn đi ai lại không để lại hần, ngươi muốn giết chết Thạch Chi Hiên, chuyện này quả là quá khó khăn!"

Quán Quán không phục, nói: "Cái nào sư phụ của ta cừu liền không báo rồi hả?"

"Đây chính là vì cái gì "Âm hậu" đáp ứng ta ở trên giang hồ tuyên bố Âm Quý Phái thần phục Tà Cực Tông nguyên nhân rồi!"

"Lời này của ngươi là có ý gì?" Quán Quán một mặt rất hiếu kỳ, nhìn Lý Vân Phi nói: "Ta làm sao nghe không hiểu?"

Lý Vân Phi cười nói: "Thạch Chi Hiên năm đó dựa vào (Thiên Ma Sách) trên hai quyển võ công liền sáng chế ra (Bất Từ Án Pháp) bộ tuyệt học này. Trở thành trên giang hồ ít có cao thủ. Ta đáp ứng cho "Âm hậu" năm quyển (Thiên Ma Sách) trên võ công. Nàng đáp ứng điều kiện của ta rồi! Ngươi suy nghĩ một chút, "Âm hậu" thông minh tài trí không thấp hơn Thạch Chi Hiên , tương tự dưới điều kiện, nàng nhất định sẽ không kém hơn Thạch Chi Hiên."

"Cái gì?" Quán Quán tiểu miệng há ra thật to, không nhịn được hô lên, nói: "Ngươi cho sư phụ của ta năm quyển (Thiên Ma Sách) trên võ công?"

Lý Vân Phi rất khẳng định gạt đầu, không nói gì, Quán Quán cũng không đợi Lý Vân Phi nói chuyện, liền lại hỏi lên "Ngươi đã có năm quyển (Thiên Ma Sách) trên võ công, vậy ngươi làm sao không luyện à?"

Lý Vân Phi không nhịn được liếc mắt, nói: "Ta đã luyện, chỉ là của ta muốn không phải (Bất Từ Án Pháp) cấp bậc này võ học. Ta muốn chính là tập hợp đủ (Thiên Ma Sách) mười hai quyển, ta muốn chính là (đạo tâm chúng ma bí pháp) , còn những này võ học, chỉ là tham khảo tư liệu mà thôi."

"Sư phụ của ta chính là vì này năm quyển (Thiên Ma Sách) bên trong đích công pháp, liền đem chúng ta Âm Quý phái nhiều năm qua danh vọng hủy hoại trong chớp mắt? Đây không phải là sư phụ của ta tính cách? Nàng không sẽ làm như vậy!" Quán Quán giống như căn bản cũng không tin Lý Vân Phi như thế.

Lý Vân Phi thở dài một hơi, nói: "Ngươi không biết, một người trong lòng hận nếu như đại tới trình độ nhất định, nàng kia có thể vì hoàn thành điều tâm nguyện này làm ra hết thảy không thể tin sự!"

Quán Quán cúi đầu, không tiếp tục nói nữa, nàng đương nhiên biết Chúc Ngọc Nghiên bởi vì việc này tổn thương đã bao nhiêu năm. Trong lòng rốt cục có một tia hi vọng, nàng đương nhiên cái gì đều mặc kệ lập tức nhào tới. Tin tưởng chỉ cần có thể báo thù, Chúc Ngọc Nghiên cái gì đều có thể trả giá.

Ngay Lý Vân Phi cùng Quán Quán nói chuyện gặp thời hậu, Đôn Uyển Tinh cùng Chúc Ngọc Nghiên tay nắm : cầm tay từ lối đi nhỏ đi ra, từ hai người xuất phát từ nội tâm mỉm cười, Lý Vân Phi có thể tưởng tượng đi ra, các nàng hiện tại hẳn là thật cao hứng. Tin tưởng các nàng đã nói được rồi!

Lý Vân Phi hướng Chúc Ngọc Nghiên bên kia gật đầu một cái cười cười, xem như là lên tiếng kêu gọi. Chúc Ngọc Nghiên Khán Kiến Lý Vân Phi đối với mình cười cười, lại vẫn lấy mỉm cười. Đây tính ra hẳn là Lý Vân Phi lần thứ nhất thấy Chúc Ngọc Nghiên xuất phát từ nội tâm nụ cười. Tuy nhưng đã hơn bốn mươi tuổi rồi. Nhưng là, từ tướng mạo của nàng trên xem ra, nhiều nhất bất quá ba mươi, Chúc Ngọc Nghiên nét cười này một lộ ra, càng để Lý Vân Phi trong lòng không nhịn được rung động.

Chúc Ngọc Nghiên đi tới Lý Vân Phi trước người, gật đầu một cái, nói: "Cảm ơn người tại Uyển Tinh trước mặt thế ta nói chuyện. Cũng cảm tạ người giúp ta dịu dàng tình quen biết nhau." Chúc Ngọc Nghiên trong mắt mang theo một tia đau thương, chậm rãi nói: "Ta còn tưởng rằng chính mình mãi mãi cũng không thể dịu dàng tình quen biết nhau đây. Ai! Chỉ là Mỹ Tiên. . ."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đây không có gì, dù sao Uyển Tinh là nữ nhân của ta. Còn Đồng Minh phu nhân. Ta nghĩ, người có thể cùng Uyển Tinh cùng đi xem nhìn nàng, ta tin tưởng nàng lẽ ra có thể tha thứ người. Dù sao năm đó người không giết Biên Bất Phụ cũng là có nguyên nhân! Đã nhiều năm như vậy, nàng hẳn là đã sớm tha thứ người rồi đi, nói như vậy, người đều là mẫu thân của nàng. Máu mủ tình thâm, nàng có thể chỉ là kéo không dưới cái này mặt mũi mà thôi. Người không chính là như vậy sao? Kéo không dưới mặt đi tìm nàng, cuối cùng còn không phải là thương tổn được chính người?"

Quán Quán ngược lại là rất bình thản nghe, nàng hẳn là đã sớm biết Đôn Uyển Tinh là Chúc Ngọc Nghiên ngoại tôn nữ rồi. Dù sao nàng là Chúc Ngọc Nghiên thân mật nhất người. Cơ bản đồng đẳng với nữ nhi!

Chúc Ngọc Nghiên nghĩ một lát, đối với Đôn Uyển Tinh nói: "Như vậy cũng đúng, Uyển Tinh, người theo ta đi xem xem Mỹ Tiên. Ta nghĩ cùng nàng nói rõ ràng. Ta không muốn sẽ cùng nàng tiếp tục như vậy! Coi như là làm cho ta bồi tội. Ta cũng đáp ứng!"

Đôn Uyển Tinh nhìn một chút Lý Vân Phi, nói: "Ta nghĩ các loại : chờ Vân Phi thương thế tốt lên rồi, ta lại cùng người đi! Như vậy ta cũng có thể an lòng!"

Lý Vân Phi nở nụ cười một tiếng, nói: "Một điểm nhỏ thương mà thôi, không coi là cái gì. Chuyện của các người quan trọng hơn, vậy thì các người đi trước đi! Có Khấu Trọng bọn họ bồi tiếp ta, ta có thể có chuyện gì? Các người đi làm các người chuyện nên làm đi! Đã nhiều năm như vậy, chuyện này cũng nên hiểu rõ!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171:: chạy tới Tổng phiệt

Chương 171:: chạy tới Tổng phiệt

Đôn Uyển Tinh nhìn Lý Vân Phi, cảm giác Lý Vân Phi hiện tại tinh thần rất tốt, hơn nữa, nàng ra ngoài đã lâu rồi, cũng bắt đầu tưởng niệm cùng mình sống nương tựa lẫn nhau mẹ, mà bây giờ chính mình vừa cùng bà ngoại hòa hảo, mà bà ngoại muốn cùng mình đi gặp mẹ. (tối ổn định,) thậm chí muốn hướng về mẫu thân mình xin lỗi, lấy này tới đoạn nhiều năm qua chiến tranh lạnh. Đây đúng là kiện chuyện rất trọng yếu.

Đôn Uyển Tinh á náy nhìn một chút Lý Vân Phi, hỏi: "Vân Phi, người thật sự không có chuyện gì? Thương thế của người. . ."

Lý Vân Phi vỗ một cái lồng ngực của mình, nói: "Ta đương nhiên không có chuyện gì rồi, người xem ta bây giờ đều có thể đánh chết một con ngựa! Có thể có chuyện gì? Người liền đem tâm phóng khoáng đi! Nói không có chuyện gì, vậy thì không có chuyện gì. Người liền an tâm đi thôi!"

Đôn Uyển Tinh gật đầu một cái, hướng Chúc Ngọc Nghiên bên kia nhìn sang, hỏi: "Bà ngoại, vậy chúng ta khi nào thì đi?"

"Nên sớm không nên chậm trễ!" Chúc Ngọc Nghiên vung tay lên, nói: "Nếu ta đều nghĩ thông rồi, vậy chúng ta liền hiện tại đi! Ta nhiều năm như vậy không gặp Mỹ Tiên, ta cũng nhớ nàng, hiện tại ngắm lại, là ta cái này làm mẹ sai. Ai, là lỗi của ta nha! Lúc trước, nếu như ta hạ nhân tâm giết Biên Bất Phụ, cũng sẽ không có sau đó nhiều chuyện như vậy rồi!" Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu một cái, không nói chuyện. Bầu không khí lập tức ngưng trọng!

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người cũng đừng có trách oán chính mình, này ta cũng biết rõ, năm đó người sợ chương Âm Quý Phái, danh vọng không đủ, nếu là không có Biên Bất Phụ cùng người những sự mười kia trợ giúp, e sợ chương môn của người vị trí khó giữ được, người không giết hẳn, chỉ sợ chính là sợ có người nói người giết lung tung công thần đi! Được rồi, các người đi thôi!"

Chúc Ngọc Nghiên nhìn thật sâu xem Lý Vân Phi một chút, không nói gì, thế nhưng, Lý Vân Phi từ trong mắt của nàng thấy được cảm tạ, Lý Vân Phi

biết, Chúc Ngọc Nghiên đây là đang cảm tạ chính mình cho nàng cùng Đơn Uyên Tinh trong lúc đó đáp tuyền.

Đơn Uyên Tinh nhưng là rất cảm động, lập tức nhào vào Lý Vân Phi trong lòng, lập tức thân tại Lý Vân Phi ngoài miệng, Lý Vân Phi lấy làm kinh hãi. Đơn Uyên Tinh tiểu nha đầu này, nhưng thật ra là rất thẹn thùng. Bình thường ở chung một chỗ thời điểm, đều là Lý Vân Phi hấn chủ động, Đơn Uyên Tinh chỉ là bị động chịu đựng mà thôi. (tối ổn định .) không nghĩ tới, hiện tại nha đầu này dĩ nhiên khi : ngay ở nhiều người như vậy diện hôn Lý Vân Phi, điểm ấy Lý Vân Phi không nghĩ tới.

Đơn Uyên Tinh thẹn thùng đem miệng từ Lý Vân Phi ngoài miệng lấy ra, sau đó, tiến đến Lý Vân Phi bên tai, nói: "Vân Phi, cảm tạ ngươi! Nếu không phải ngươi cùng ta nói ra, ta cho tới bây giờ còn bị che tại sâu độc bên trong, cái gì cũng không biết đây! Cũng không có thể cùng bà ngoại quen biết nhau. Ta thật sự rất cảm tạ ngươi!"

Lý Vân Phi ngả ngón cười nói: "Nói ngươi như vậy liền quá khách khí, ngươi có thể là nữ nhân của ta đâu rồi, ngươi ni về Đông Minh phải bồi mẹ của ngươi một quãng thời gian, mà ta đâu rồi, qua mấy ngày các loại : chờ thương thế tốt lên rồi, sẽ đi Linh Nam Tổng phiệt một chuyến. Ngươi tại Đông Minh phải ở vài ngày sau. Là có thể đi tới Phi Mã mục trường chờ ta, nhớ lấy, chờ ngươi trở lại sau đó, muốn đem chính ngươi toàn bộ giao cho ta, chân chân chính chính làm nữ nhân của ta!"

Nghe được Lý Vân Phi lời này, Đơn Uyên Tinh khuôn mặt nhỏ lập tức trở nên đỏ chót, đầu cũng thẹn thùng thấp xuống. Lý Vân Phi một màn Đơn Uyên Tinh khuôn mặt nhỏ, nói: "Như thế nào, đáp ứng ta được không?"

Đơn Uyên Tinh thẹn thùng gật đầu, phạm vi tiểu nhân : nhỏ bé Lý Vân Phi thiếu chút nữa không có phát hiện. Đơn Uyên Tinh điểm xong đầu, từ Lý Vân Phi trong lòng lập tức nhảy ra ngoài, bước nhanh đi ra Chúc Ngọc Nghiên bên người, lôi kéo Chúc Ngọc Nghiên tay vịn vàng nói: "Bà ngoại, chúng ta đi thôi."

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu một cái, nói: "Tốt, chúng ta đi!" Nói xong, hơi hướng về Lý Vân Phi gật đầu một cái, liền mang theo thủ hạ mọi người hướng về bên ngoài phủ đi đến.

Khấu Trọng bọn họ nhìn Chúc Ngọc Nghiên một nhóm người sau khi rời đi, như ong vỡ tổ đi tới Lý Vân Phi trước mặt, thất chùy bát thiết hỏi sự tình, Lý Vân Phi thấy bọn này cùng bà tám một người như vậy vật, nộ từ trong lòng lên, nộ quát một tiếng, nói: "Hữu Thập sao muốn hỏi, từng cái từng cái hỏi, không muốn đồng thời hỏi. Ta nghe không rõ ràng!"

Thương Tú Tuần lập tức cướp được vị thứ nhất, nàng hỏi: "Ngươi vừa ở chỗ này cùng Quán Quán điều cái gì tình a! Các ngươi là quan hệ như thế nào? Làm sao như thế thân mật?"

Lý Vân Phi cân nhắc nhìn Thương Tú Tuần, nữ nhân này lúc nào quan tâm cái này rồi, sẽ không phải cũng thích chính mình đi, mẹ nhà nó, Lý Vân Phi trong lòng không nhịn được thổ rãnh, hấn chừng nào thì như thế chịu nữ nhân hoan nghênh rồi. Lý Vân Phi sờ sờ mặt của mình, không phải rất tuần tú nha. So với cái kia Hầu Hi Bạch cái gì, kém xa. Chuyện gì thế này! Lý Vân Phi vẫn thật không biết. Kiếp trước Lý Vân Phi căn bản cũng không có đã ném thứ bị rất nhiều nữ nhân yêu thích!

Thương Tú Tuần nhìn Lý Vân Phi cân nhắc nụ cười, hơi đỏ mặt, nói: "Nhìn cái gì vậy, ta chỉ là thế Uyên Tinh muội muội hỏi một chút mà thôi. Như ngươi vậy làm xứng đáng Uyên Tinh muội muội sao? Dĩ nhiên công lấy nàng cùng người khác đã tình mại tiểu! Ngươi. . ."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đem là Quán Quán muốn biết một ít chuyện, sắc cái này đến bức bách ta, ta cùng Quán Quán không có quan hệ gì!" Lý Vân Phi thờ dãi nói tiếp: "Quán Quán nàng chẳng qua là đang diễn trò mà thôi!" Lý Vân Phi cũng không biết Quán Quán có phải hay không đang diễn trò, bắt quá, trước mắt có một cái ghen nữ nhân, hấn lại không ngốc! Đương nhiên liền nói như vậy rồi.

Thương Tú Tuần kỳ quái hỏi: "Nàng muốn biết cái gì, muốn cùng ngươi như thế thân mật! Ta xem, coi như là tình nhân cũng không có như thế thân mật đi!"

"Chính là Chúc Ngọc Nghiên một chuyện." Lý Vân Phi cười nói: "Nàng không dám hỏi Chúc Ngọc Nghiên, chỉ có tới hỏi ta!"

Thương Tú Tuần gật đầu một cái, không nói chuyện, Khấu Trọng lập tức chen miệng nói: "Sur phụ, sur nương đi như thế nào rồi, ngươi làm sao làm cho nàng cùng Chúc Ngọc Nghiên cùng đi rồi, sẽ không sợ Chúc Ngọc Nghiên đối với nàng làm chút gì à. Như vậy rất nguy hiểm được rồi!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Nguy hiểm? Sẽ không, nói như thế nào Chúc Ngọc Nghiên cũng là Uyên Tinh bà ngoại, nàng hay là đối với Uyên Tinh rất có cảm tình, điểm ấy ta còn là có thể nhìn ra được. Nàng thì làm sao có thể sẽ đối với Uyên Tinh làm cái gì đây?"

Tổng Sư Đạo lúc này rút cuộc tìm được ky có thể nói rồi, lôi kéo Lý Vân Phi, cười khổ nói: "Đại ca, lần này ngươi muốn giúp ta một chút rồi."

"Chuyện gì nha?" Lý Vân Phi nhìn về mặt cười khổ Tổng Sư Đạo hỏi: "Ngươi làm sao xuất hiện tại bộ dáng này?"

"Cha ta lại đưa thư tới. Hấn thúc ta, làm cho ta mau chóng mang ngươi về nhà một chuyến!" Tổng Sư Đạo về mặt đau khổ nói.

"Ta không phải cho ngươi nói cho ngươi biết cha ta đang lúc bế quan sao? Làm sao hấn trả lại tin thúc ngươi rồi?" Lý Vân Phi kỳ quái hỏi. Hấn đương nhiên kỳ quái, phải biết Tổng Khuyết nói như thế nào cùng là cấp độ tông sư đến cao thủ, làm sao sẽ như thế thất lễ, để con của mình thúc một cái đang lúc bế quan người, huống hồ, Lý Vân Phi võ công cũng chưa chắc so với Tổng Khuyết kém.

Tổng Sư Đạo ngượng ngùng gãi đầu, nói: "Khà khà, ta không dám như thế cùng ta cha nói, ta chỉ nói là lập tức liền về!"

Lý Vân Phi nhìn cái này sợ chính mình cha sợ thành như vậy Tổng Sư Đạo, bắt đắ đi lắ đầu một cái, đối với Lỗ Diệu tử nói: "Lỗ Diệu tử tiền bối, người giúp ta tay cầm mạch, xem ta thương còn muốn bao lâu thời gian có thể được, một cái chớp mắt ấy, liền quá khứ hơn nửa tháng rồi!"

Lỗ Diệu tử cái kia lên Lý Vân Phi đích cổ tay, cho Lý Vân Phi giữ bắt mạch, trầm tư một chút nói: "Người rất tốt nhanh, ra ngoài dự liệu của ta. Ban đầu ta nghĩ, người coi như là có cái kia "Bồi Nguyên Đan" cũng muốn một tháng mới có thể hảo toàn! Bây giờ nhìn lại, lại quá cái bảy, tám ngày là có thể tốt lắm rồi! So với ta dự liệu muốn nhanh hơn không ít!"

Tổng Sư Đạo một mặt vui vẻ nói: "Đây chẳng phải là nói, Lý huynh chỉ cần lại quá cái bảy, tám ngày là có thể cùng ta đồng thời trở về?"

Lỗ Diệu tử gạt đầu một cái, nói: "Là gần như, hiện tại lấy Vân Phi thân thể, làm ngồi xe ngựa các loại, vẫn có thể, trên đường nhiều nghỉ ngơi một chút là tốt rồi! Không có chuyện gì đâu, Vân Phi thân thể rất tốt!"

Tổng Sư Đạo vừa nghe Lỗ Diệu tử lời này, giống như nghe được thánh chỉ giống như vậy, kéo Lý Vân Phi, liền ngoài triều : hướng ra ngoài chạy đi, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn ba người chỉ có theo ở phía sau.

Lý Vân Phi tránh ra Tổng Sư Đạo tay, bắt đắ đi nói: "Ta và người đi vẫn không được sao? Không nếu như vậy luôn. Ta theo không kịp!"

Tổng Sư Đạo cười lạnh nói: "Là lỗi của ta, khả khả, ta một kích động, đã quên thương thể của người!"

Lý Vân Phi bắt đắ đi lắ đầu một cái, đối với Bạt Phong Hàn, nói: "Phong Hàn, ta là luyện kiếm, người cùng ở bên cạnh ta lâu như vậy, ta cũng không Hữu Thập sao dạy người, người nhìn thấy sinh phiệt chủ thời điểm, nhiều như hấn thỉnh giáo thỉnh giáo. Tổng phiệt chủ được xưng "Thiên Đạo", đạo pháp đệ nhất thiên hạ. Người có thể từ chỗ của hấn học được rất nhiều việc!"

Các huynh đệ, tịch thu tàng cất dấu một chút đi. Ngày hôm nay cất dấu trưởng đến bị thăm vô cùng, thỉnh các vị huynh đệ giúp đỡ. Lần thứ hai cảm tạ đại gia!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172:: Tổng Khuyết

Chương 172:: Tổng Khuyết

Tổng Sư Đạo mang theo Lý Vân Phi bọn họ ngồi xe ngựa liền hướng Lĩnh Nam Tổng phiệt chạy đi. (Tới ổn định,) người đừng nói Phi Mã mục trường Bảo mã [BMW] chính là nhanh, chỉ dùng năm ngày không tới thời gian Lý Vân Phi bọn họ liền chạy tới Lĩnh Nam, Tổng phiệt tại Lĩnh Nam địa phương này thế lực lớn kinh người. Lý Vân Phi bọn họ vừa tới Lĩnh Nam, thì có Tổng phiệt người trước tới đón tiếp.

Tổng phiệt làm thiên hạ tứ đại van một trong, tại Lĩnh Nam thống trị lực quả thực là vô cùng cường đại, năm đó Dương Kiên nhất thống thiên hạ, thành lập Đại Tùy, thủ hạ tinh binh hấn tướng vô số, đều muốn kiêng kỵ Tổng tộc thế lực, đối với bọn hấn lấy trấn an chính sách, phong Tổng Khuyết vì làm "Trần Nam công", bởi vậy có thể nhìn ra Tổng phiệt cường đại.

Lý Vân Phi bọn họ rất nhanh sẽ tại Tổng Sư Đạo dẫn dắt đi đã đến Tổng phiệt trụ ngọc lâm, khi đó xưng là úc lâm châu. Mà Lý Vân Phi vừa tới ngoài thành, dĩ nhiên phát hiện một mỹ nam tử mang theo mọi người ở cửa thành ở ngoài chờ đợi, mà theo sát ở tên này mỹ nam tử phía sau dĩ nhiên là "Địa kiếm" Tổng Trí cùng "Ngân tu" Tổng Lỗ, thấy nam tử này phía sau hai người, Lý Vân Phi lập tức liền biết này mỹ nam tử là ai, hấn nhất định là Tổng Khuyết.

Tại Tổng phiệt ngoại trừ Tổng Khuyết ở ngoài, cũng không ai dám cứ như vậy đứng ở nơi này hai người trước người. Biết Tổng Khuyết tự mình ở ngoài thành nghênh tiếp. Vậy hãy để cho Lý Vân Phi thụ sủng nhược kinh. Phải biết, Tổng Khuyết ngoại trừ là đệ nhất thiên hạ đạo pháp tông sư ở ngoài, hấn vẫn là Tổng phiệt người lãnh đạo.

Năm đó Tổng Khuyết leo lên phiệt chủ vị trí, chinh đồn Lĩnh Nam, bình định di loạn, liên kết nam liêu chư hùng, khi đó Tùy Đế Dương Kiên cần quét phía nam, lấy 100 ngàn đại quân dục chinh Lĩnh Nam, Tổng Khuyết suất 10 ngàn tinh binh đánh với, song phương quyết chiến với Thương Ngô, Tổng Khuyết mười trận chiến mười thắng. Liền Dương Kiên đều bó tay toàn tập. Cuối cùng, chỉ có thể phong Tổng Khuyết vì làm "Trần Nam công" . Từ nơi này là có thể nhìn ra Tổng Khuyết hùng tài đại lược. Cũng có thể nhìn ra được Tổng Khuyết thế lực chi khổng lồ.

Mà Lý Vân Phi chỉ là kiếm khách, tuy rằng công lực các loại cùng Tổng Khuyết không kém bao nhiêu. (! Thắng thoải phí) thế nhưng, Lý Vân Phi rề : cái bản liền không có thế lực gì. Vậy chính là gần nhất thu rồi tứ đại khẩu cùng Hướng Vũ Điền mấy cái đồ đệ. Cùng Tổng Khuyết so với, liền chẳng là cái thá gì.

Vốn là Lý Vân Phi cho rằng Tổng Khuyết có thể ở Tổng trước cửa phủ chờ đợi cũng rất tốt rồi, không nghĩ tới, Tổng Khuyết dĩ nhiên mang theo Tổng phiệt hạt nhân hai vị đồng thời đứng ngoài cửa thành chờ đợi, vậy hãy để cho Lý Vân Phi có chút kinh ngạc rồi. Tuy rằng xuất hiện ở trên giang hồ đem hấn so với làm Tam Đại Tổng Sư cấp bậc nhân vật. Nhưng là Lý Vân Phi biết, hấn vẫn là không sánh được Tổng Khuyết. Không phải trong võ công không sánh được. Chỉ là, Tổng Khuyết ba mươi năm vô địch danh tiếng thật sự là quá lớn! Mà Lý Vân Phi so với hấn thiếu chút nữa nội tình rồi.

Lý Vân Phi thấy Tổng Khuyết đứng ở cửa thành. Chờ đợi, vội vã từ trên xe ngựa nhảy xuống, bước nhanh đi tới Tổng Khuyết trước người, liền ôm quyền, trường Thanh Đạo: "Không nghĩ tới Tổng phiệt chủ dĩ nhiên tự mình trước tới đón tiếp, này thật làm cho tại hạ thụ sủng nhược kinh!"

Tổng Khuyết đánh giá cẩn thận Lý Vân Phi một chút, nói: "Ngươi có tư cách để cho ta tới ngoài thành nghênh tiếp. Bất quá. . ." Tổng Khuyết trầm ngâm một chút, nói: "Ngươi bị thương?"

Lý Vân Phi kinh ngạc nhìn Tổng Khuyết, hấn thương thế kia Chúc Ngọc Nghiên xem lâu như vậy đều không nhìn ra, mà Tổng Khuyết chỉ nhìn liếc mắt một cái liền nhìn ra, từ điểm đó liền nhìn ra hai người công lực. Cao thấp lập phán. Lý Vân Phi một thoáng liền biết rồi này Tổng Khuyết võ công xác thực đáng sợ! E sợ so với Ninh Đạo Kỳ mạnh hơn một điểm.

Lý Vân Phi mỉm cười gật đầu một cái, nói: "Không sai, đoạn thời gian trước cùng tứ đại thánh tăng bên trong hai vị giao thủ, tuy rằng đánh chết hai vị kia, thế nhưng ta cũng bị đánh trúng tâm mạch. Thụ thương nghiêm trọng. Dựa vào "Bồi Nguyên Đan" bồi dưỡng, ta cũng vậy đầy đủ nuôi hơn hai mươi ngày. Đến bây giờ còn chưa khỏe toàn."

Tổng Khuyết gật đầu cười, nói: "Thì ra là như vậy, ta đã nghĩ, ngươi nếu là có thể đánh gục tứ đại thánh tăng trong đó hai cái vẫn không bị thương, cái kia phần công lực, chỉ sợ ta thúc ngựa đều không đuổi kịp, ta chính là quá muốn gấp gỡ ngươi vị thiếu niên này anh hào! Không biết ngươi thụ thương, quá rồi ngươi dường thương, thực sự là xin lỗi!"

Tổng Khuyết mạnh mẽ nhìn Tổng Sư Đạo một chút, nói: "Ngươi như thế không nói cho ta Lý công tử bị thương. Như vậy, ta cũng sẽ không thúc ngươi rồi! Lại vẫn quấy rối Lý công tử dường thương, điều này làm cho ta nói như thế nào ngươi hảo đây?"

Tổng Sư Đạo trầm Thanh Đạo: "Ta lúc đó không dám không cẩn thận, Vân Phi cừu không ít người, hấn lúc đó lại bị thương, vạn nhất tin tức kia tại truyền tống trong quá trình xuất hiện từng chút từng chút lỗ thủng, khi đó hậu quả khó mà lường được! Cho nên, ta cũng chưa có ở trong thư hướng về ngươi thuyết minh!"

Tổng Khuyết nói: "Vậy ngươi có thể dùng cái khác lấy cớ để về ta nha! Thiết là. . ."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tổng phiệt chủ nói lời này liền thực sự khách khí, sư đạo là ta bạn tốt, ngươi là phụ thân hấn, coi như là ta trường bối rồi, ngươi muốn gấp gỡ ta, ta tại sao có thể ra sức khước từ đây!"

Tổng Khuyết phía sau "Địa kiếm" Tổng Trí chen miệng nói: "Không nghĩ tới chúng ta lúc đó gặp mặt, ngươi cách cấp độ tông sư dùng chỉ có cách xa một bước, tuy nói chỉ có cách xa một bước, thế nhưng một bước kia thiên soa địa viễn, bao nhiêu kỳ tài ngút trời đều bị vây ở một bước kia, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên đột phá đến. Ngươi tuyệt đối xem như là trên giang hồ còn trẻ nhất tông sư cao thủ! Ta so với ngươi tới kém xa. Lúc đó, Ngã Ly ngươi chênh lệch đều rất lớn, hiện tại liền càng lớn!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi thật sự là quá khiêm nhượng." "Địa kiếm" tên, vang danh giang hồ, ngươi nói như vậy, làm cho ta không đất dung thân rồi!" Lý Vân Phi chính là người như vậy, ngươi mời ta một thước, ta liền mời ngươi một trượng. Lý Vân Phi vẫn luôn là như vậy. Tổng Khuyết, Tổng Trí như thế cho Lý Vân Phi mặt mũi. Lý Vân Phi đương nhiên muốn thoải phòng quá khứ. Giang hồ chính là như vậy, ngoại trừ võ công muốn cao, ngươi còn muốn biết làm người!

"Ngân tu" Tổng Lỗ chen miệng nói: "Các ngươi cũng đừng có lẫn nhau thoải phòng rồi, lẽ nào chúng ta nhiều người như vậy liền đứng ở nơi này trong gió lạnh nói chuyện phiếm?"

Tổng Khuyết cười một tiếng dài, nói: "Là ta thất lễ, lại đem của ta quý khách để ở chỗ này Xuy Phong. Thực sự quá mức! Chỗ thất lễ, kính xin bao dung!" Nói xong, duỗi ra một cái tay mời nói: "Mời đã đến Tổng phủ, chúng ta đang nói chuyện tán gẫu!"

Lý Vân Phi mỉm cười gật đầu, tề bộ bước qua, Tổng Khuyết chậm nửa bước, đợi được Lý Vân Phi cùng hấn song song đi lại về sau, Tổng Khuyết lúc này mới cùng Lý Vân Phi đi đều bước. Chuyện này quả thật quá cho Lý Vân Phi mặt mũi. "Địa kiếm" Tổng Trí "Ngân tu" Tổng Lỗ đều đi ở Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết mặt sau. Này Tổng phiệt lễ nghi thực sự là làm vô cùng đủ!

Về phần Tổng Sư Đạo, Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn bọn họ đều là theo sát Lý Vân Phi mặt sau đi tới. Chỉ có lúc này, Lý Vân Phi mới có thời gian đánh giá Tổng Khuyết phong thái!

Này hơi đánh giá, Lý Vân Phi mới phát hiện Tổng Khuyết ngoại trừ là một mỹ nam tử ở ngoài, trên người mang theo một cỗ tông sư đại khí. Không thể so Thạch Chi Hiên khi thì cô tịch, khi thì âm tà khí tức, Tổng Khuyết trên người chính là chủng loại tông sư đại khí, là cái loại này Thái Sơn áp đỉnh mà mặt không biến sắc loại khí chất kia. Còn có cái loại này vạn vật đều tại trong tay mình loại khí chất kia. Xem ra rất có một cỗ uy nghiêm. Lý Vân Phi biết đây chính là chủng loại thời gian dài làm như Tổng phiệt phiệt chủ, vạn ngàn sinh mệnh nắm giữ ở trong tay mình bồi dưỡng được đến khí chất. Tựa như Lý Vân Phi trên người cái loại này phiêu dật. Đó là hấn luyện tập (Minh Ngọc công), học tập Phi Tiên kiếm pháp mang theo đến.

Thế nhưng Lý Vân Phi loại khí chất này không phải tự nhiên hình thành, không giống Diệp Cô Thành, loại người như hấn trời sinh địa tịch mệnh, cái loại này dường thành Phiêu Miêu. Đầu là Lý Vân Phi xa không thể vơi. Bất quá, lúc này mới thời gian bao lâu, tin tưởng, tại quá cái mười mấy năm, Lý Vân Phi cũng sẽ dường thành chính mình đặc biệt khí chất.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173:: trọng thương phục hồi như cũ

Chương 173:: trọng thương phục hồi như cũ

Lý Vân Phi tại Tổng Khuyết chiêu đãi hạ cùng Tổng phiệt nhân vật trọng yếu đồng thời ăn một bữa rất phong phú bữa tối. (. Thắng thoại phí,) dựa vào Tổng Khuyết từng nói, hẳn vốn là muốn cùng Lý Vân Phi thảo luận thảo luận võ học, bất quá, xuất hiện tại Khán Kiến Lý Vân Phi thương thể còn chưa lành. Tổng Khuyết tự nhiên cũng sẽ không quấy rầy Lý Vân Phi nghỉ ngơi, ngược lại Lý Vân Phi cũng lại ở chỗ này ở lại một quãng thời gian. Cho nên Tổng Khuyết cũng không vội, thời gian rất nhiều.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt Lý Vân Phi cũng đã tại Tổng phủ ở được vài ngày rồi. Hơn nữa, Lý Vân Phi cũng phát hiện mình thương đã tốt lắm rồi. Vốn là mấy ngày hôm trước thời điểm, Lý Vân Phi cũng đã có thể vận lên nội lực, chỉ là không biết làm sao, hẳn tổng thể cảm giác chân khí lưu chuyển không thoải mái. Cho nên, Lý Vân Phi liền lại nhìn hai ngày.

Mà bây giờ Lý Vân Phi cảm giác chân khí của mình vận hành đã bình thường, không phải là mấy ngày hôm trước cái chủng loại kia một vận lên nội lực liền không thoải mái cái loại cảm giác này rồi, nghĩ đến hẳn là đã toàn xong chưa! Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn bọn họ vừa được đến Lý Vân Phi thương thể tốt lên tin tức, lập tức liền chạy tới Lý Vân Phi gian phòng ra, cùng kêu lên hướng về Lý Vân Phi chúc!

Lý Vân Phi thấy Khẩu Trọng ba người bọn họ đi đến, cười lớn một tiếng, nói: "Các người tới vừa vặn! Ta gần một tháng không hề động thủ, thân Từ Đồ dương rồi, ba người các người chơi với ta ngoạn!"

Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn ba người võ công so với Lý Vân Phi đến nhưng là kém xa, thể nhưng, Lý Vân Phi hiện tại thương vừa được, hơn nữa Lý Vân Phi nhớ tới còn có cái đánh bại Bạt Phong Hàn nhiệm vụ chưa hoàn thành. Hiện tại vừa vặn nhân cơ hội hoàn thành.

Khẩu Trọng ba người bọn họ nghe thấy Lý Vân Phi muốn cùng bọn họ động thủ, nhất thời vui vẻ đồng ý, phải biết, có thể cùng Lý Vân Phi như vậy cấp độ tông sư đến cao thủ giao thủ, đối với mình võ học tăng lên có khó có thể tưởng tượng trợ giúp, cho nên, bọn họ vừa nghe Lý Vân Phi muốn cùng bọn họ giao giao thủ, nhất thời hài lòng ghé góm!

Bốn người đi tới phòng trọ trong hậu viện, Lý Vân Phi một mặt bình tĩnh, nói: "Ba người các người động thủ đi! Ta cũng muốn nhìn các người một chút hiện tại võ công đến cùng thể nào rồi?"

Khẩu Trọng ba người tương hơi liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên đồng thời rút ra binh khí trong tay liền công hướng về Lý Vân Phi, Lý Vân Phi đi nỏ nộ cười một tiếng, cũng không cần binh khí, hai tay thành chưởng trong nháy mắt đánh về phía công hướng về chính mình hai kiếm một đao. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) Khẩu Trọng ba người vẫn không có phản ứng lại, binh khí trong tay bị Lý Vân Phi một chưởng này đánh chính là oai tới.

Khẩu Trọng ba người cũng không kinh sợ, phảng phất là đương nhiên giống như vậy, bọn họ sớm đã có ngược đãi tâm lý rồi. Bạt Phong Hàn đao trong tay trên không trung xoay một cái lại công hướng về phía Lý Vân Phi. Lý Vân Phi trong lòng cảm khái, Bạt Phong Hàn công phu đến cùng sâu một điểm. Phản ứng muốn so với Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng phải nhanh hơn một điểm, dù sao hẳn học võ tương đối sớm, trường đao trong tay tuy rằng bị Lý Vân Phi đánh chính là oai tới, thể nhưng, chỉ là trong nháy mắt đao này lại bắt đầu chuyển động, kế tục công hướng về Lý Vân Phi quanh thân chur đại yếu huyết.

Lý Vân Phi biến chưởng thành trào, vượt phải vững vàng nắm lấy Bạt Phong Hàn công tới trường đao, hơi vận lên nội lực, trường đao theo tiếng mà đứt, tay trái một chưởng bắn trúng Bạt Phong Hàn ngực, nhất thời, Bạt Phong Hàn bị Lý Vân Phi một chưởng đánh ra chiến đoàn.

Nhất thời, Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống đưa ra: đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 17: đánh bại Bạt Phong Hàn, nhiệm vụ khen thưởng: tùy cơ khen thưởng (Thiên Ma Sách) mười hai cuốn trúng tùy ý cuốn một cái : một quyển. Nhiệm vụ tích phân: 50000.

Lý Vân Phi cũng mặc kệ thanh âm này, vì vậy thời điểm, Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng kiếm cũng công đi qua, Lý Vân Phi trong nháy mắt xoay người, hai tay nắm tay dùng sức bắn ra, hai nhân trường kiếm trong tay càng bị này bắn ra lực đánh ra. Sau đó, Lý Vân Phi thuận thể nắm tay, bắn trúng Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng. Hai người bị một quyền này đánh bay ra ngoài. Lý Vân Phi bắn trúng ba người thời điểm đều là chuyển hóa thành một cỗ nhu kinh, chỉ là đem bọn họ đánh bay ra ngoài. Nhưng sẽ không thụ thương!

Khẩu Trọng ba người liên thủ, càng bị Lý Vân Phi tại trong nháy mắt đánh bại. Phần này công lực, quả nhiên là kinh thể hãi tục! Khẩu Trọng ba người Khán Kiến Lý Vân Phi lập ở giữa sân, hai mắt nửa khép nửa mở, dường như căn bản cũng không có dùng tới toàn lực. Không khỏi cười khò tiến lên nghênh tiếp, nói: "Sur phụ, người công lực phục hồi, thật đáng mừng, trong nháy mắt liền đánh bại chúng ta liên thủ, chúng ta vui lòng phục tùng!"

Lý Vân Phi đại cười ra tiếng, giống như muốn đem trong khoảng thời gian này không thể dùng lên nội lực phiên muộn đều phát tiết đi ra, một lúc lâu, Lý Vân Phi dừng lại tiếng cười, nhìn có chút đại ra ba người nói: "Các người không biết, trong khoảng thời gian này có thể bắt ta cho nín hòng rồi. Giống như võ công bị phê như thế. Một tháng nha. Nếu không phải ta biết mình thương có thể được, ta e sợ đều điên rồi! Nếu không phải bị thương, ta trong khoảng thời gian này sẽ khổ sở như vậy mà! Còn muốn xem Chúc Ngọc Nghiên sắc mặt! Muốn là trước kia, chỉ sợ ta là đánh qua rồi nói sau!"

Khấu Trọng cười nói: "Sự phụ lần này thương chịu cũng thật nặng! Sống sờ sờ nuôi thời gian dài như vậy thương, lần sau cũng không nên liều mạng như vậy rồi. Nếu như tổn thương nội tình. Hay hoặc là tổn thương sau bị kẻ thù phát hiện, như vậy cũng không tốt!"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Người cho rằng ta muốn liều mạng? Ta muốn không giải quyết bọn họ, chờ các người bị mất khác hai tên hòa thượng bãi bình về sau, vậy ta liền thăm. Hơn nữa, vạn nhất bạch đạo, hắc đạo đều đến tham gia chút náo nhiệt. Chỉ sợ chúng ta đều phải ở lại chỗ kia."

Từ Từ Lăng một mặt khinh bỉ nói: "Cái kia tứ đại thánh tăng cũng quá già, dĩ nhiên đều là liên thủ đối địch. Bốn người cùng tiến lên. Như vậy coi như là đánh thắng, e sợ cũng không về vang đi!"

"Các người đây liền không hiểu được." Lý Vân Phi cười dài nói: "Các người phải biết, có thể đáng cho bọn hắn liên thủ đối địch đều là người nào? Ta, Thạch Chi Hiên loại cấp bậc này nhân vật. Những người khác sợ là sớm đã bị hắn giết chết đi! Coi như là ta, muốn không phải là các người giúp ta ngăn trở hai cái, ta cũng phải như Thạch Chi Hiên như vậy chạy. Không, e sợ so với Thạch Chi Hiên thậm hại hơn, ta sẽ không (Bắt Từ Ân Pháp) e sợ bị bọn họ giết chết cũng không nhất định đây!"

Ngay Lý Vân Phi cùng Khấu Trọng bọn họ đang khi nói chuyện, Tổng Sư Đạo chạy tới, liếc mắt liền thấy gặp đứng ở trong sân nói đùa Lý Vân Phi, Tổng Sư Đạo một Khán Kiển Lý Vân Phi dĩ nhiên ở trong sân nói giỡn, lập tức đi ngay đi qua, nói: "Lý huynh thương xem ra là toàn xong chưa!"

"Làm sao người biết?" Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Người nên nhìn không thấu được ta thương thế chứ?"

"Cái kia đương nhiên!" Tổng Sư Đạo cười nói: "Ta đương nhiên nhìn không thấu, liền "Âm hậu" cái loại này nhân vật xuất sắc đều nhìn không thấu, ta tại sao có thể nhìn thấu."

"Vậy là người làm sao biết ta thương thế tốt lên đâu?" Lý Vân Phi hỏi.

Tổng Sư Đạo cười nói: "Ta vừa nghe thấy có người đại tiếng cười dài. Liền chạy tới! Thấy người ở nơi này cùng bọn hắn nói giỡn."

Lý Vân Phi chen miệng nói: "Coi như là ta cười to, cũng có thể là ta gặp được cái gì buồn cười việc đây? Cũng không nhất định là thương thế của ta được rồi nha!"

"Lời ấy không giả, thế nhưng, ta vừa tiến đến đã nhìn thấy người cùng Khấu Trọng bọn họ nói giỡn." Tổng Sư Đạo nói tiếp: "Ta nghĩ Lý huynh nếu là không có được, cũng sẽ không ở đây nói giỡn đi! Nhất định là giống như trước đây, một người ở bên trong phòng chữa thương đây?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Toán người nói quá, thương thế của ta xác thực được rồi, đây là ta lần thứ nhất thương lâu như vậy đâu rồi, bất quá ngẫm lại hai người kia chết đi lão hòa thượng, vậy ta liền biết thế nào là đủ!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174:: Thiên Dao lợi hại

Chương 174:: Thiên Dao lợi hại

Lý Vân Phi một mặt cười trên sự đau khổ của người khác đối với Tổng Sư Đạo cười nói: "Nói cho người biết đi, ta khi lúc mặc dù bị thương nặng như vậy, thế nhưng, ta trong lòng vẫn là rất sáng khoái, người suy nghĩ một chút, dùng trọng thương đổi hai hòa thượng kia tử vong, cái này buồn bán thấy thế nào đều siêu giá trị!"

Tổng Sư Đạo cũng theo cười nói: "Nói thật, cái này buồn bán tuy rằng rất đáng, thế nhưng, lần sau hay nhất không muốn, vạn nhất nếu là người bị người nào thấy, truyền tới giang hồ, vậy người liền thăm. (! . Thẳng q tệ) đến thời điểm vô số muốn thành danh nhân vật sẽ chen chúc mà tới. Dồn dập khiêu chiến người, lấy nhờ vào đó nổi danh, người làm sao bây giờ?"

"Sợ cái gì!" Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Ta còn có Khấu Trọng bọn họ ở bên người đây? Bọn họ sẽ thay ta tiếp theo người khác khiêu chiến!" Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, loại chuyện này hắn đương nhiên biết. Thế nhưng thụ thương chuyện này ai cũng không muốn.

Tổng Sư Đạo gật đầu, không nói chuyện, Lý Vân Phi trái lại cười nói: "Ta thương tốt lắm rồi, xin người cùng Tổng phiệt chủ nói một tiếng, liền nói ta nghĩ

bái phỏng bái phỏng hần, xin hần chỉ điểm một chút!" Lý Vân Phi lần này đồng ý tới gặp Tổng Khuyết chính là vì hoàn thành cái kia đánh bại Tổng Khuyết nhiệm vụ. Xuất hiện tại thân thể đã hảo toàn rồi. Dĩ nhiên muốn muốn gặp Tổng Khuyết rồi! Thuận tiện cùng hần giao giao thủ!

Tổng Sư Đạo gật đầu, nói: "Phụ thân ta ngay mai đào trong nội đường. Lý huynh cùng chư vị theo ta đi vào!" Nói xong, đi đầu hướng về Tổng Khuyết mai đào đường đi đến.

Lý Vân Phi đi tới Tổng phủ cũng có hảo thời gian mấy ngày rồi, thế nhưng vẫn cũng là bởi vì thương thể chưa được, không có ở này Tổng phủ bên trong đi lại! Nay vừa nhìn quả thực ghê gớm, này Tổng phủ thâm mỹ vượt qua Lý Vân Phi tưởng tượng.

Dọc theo con đường này từng toà từng toà phủ đệ, một tòa đồng lâu các sâm lập cao chót vót, mỗi một nhà kiến trúc đều là trang nhã mỹ lệ, lấy gỗ đá tạo thành, do mái nhà đèn hoa song, sợi đồ lao động sức cẩn thận tỉ mỉ, xây dựng ra một loại tràn ngập nam Phương Văn hóa khí tức hùng hồn khí phái, càng khiến người cảm nhận được Tổng phiệt tại phía nam hết sức quan trọng Địa Vị. Tầng tầng lớp lớp, đan xen vào nhau.

Mọi người đi rất lâu, rốt cục tại phủ đệ mặt nơi nhìn thấy trong truyền thuyết mai đào đường. Tổng Sư Đạo ngừng lại, nói: "Lý huynh làm cho ta đi vào bẩm báo một tiếng!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Điều này cũng là nên phải vậy!" Lý Vân Phi đương nhiên muốn Tổng Sư Đạo đi vào bẩm báo một tiếng, lần này hần không cáo mà đến, tóm lại không tốt. Tổng Sư Đạo gật đầu, liền đi vào, mai đào đường.

Chuyến đi này, dĩ nhiên dùng thời gian rất lâu, đã qua rất lâu, Tổng Sư Đạo mới từ mai đào đường đi ra, nói: "Gia phụ thỉnh chư vị đi vào! Thành. . ." Tổng Sư Đạo khoát tay chặn lại nói rằng.

Lý Vân Phi đi vào mai đào đường mới biết được Tổng Sư Đạo tại sao dùng thời gian lâu như vậy rồi, này mai đào đường từ bên ngoài chút nào nhìn chưa ra, Nhưng là vừa tiến đến, Lý Vân Phi mới phát hiện mai đào đường cũng không phải là như tên hần như thế chỉ là một cái địa phương nhỏ. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) nó dĩ nhiên đại kinh người.

Vào cửa sau là một đạo ngang hồ nước vườn hoa khúc lang, theo lang tiến lên, quẹo trái hữu khúc, phóng tầm mắt tứ phương, xanh tươi khắp cả viên, bộ di cảnh dị, ý cảnh kỳ lạ. Khúc lang tận quả thực là toà lục giác thạch đình, vừa vặn là hồ nước tâm điểm, bị cầu đá liên tiếp hướng về vòn quanh đình viện nhất tạt hành lang uốn khúc nơi.

Tổng Sư Đạo đi ở phía trước dẫn đường. Tin tưởng nếu không phải hần ở phía trước dẫn đường, Lý Vân Phi bọn hần muốn tìm rất lâu đường, mới có thể tìm được Tổng Khuyết tại địa phương.

Cầu đá phần cuối là một cái khác vào miệng : lối vào, mở hồ thấy một không gian khác, cổ thụ che trời, rậm rạp thạch trảng, sinh khí bùng bùng. Xuyên qua thạch đình, qua cầu đăng lang, tại Tổng Sư Đạo dẫn dắt đi thông qua tầng thứ hai cửa viện, trước mắt trở nên trống trải.

Phần cuối là một toà hùng vĩ ngũ gian mộc xây dựng trúc, một cây cao tới hơn mười trượng cây hoè tại giữa đình viện muôn hình vạn trạng che trời cao chống đỡ, như la tán giống như đem kiến trúc cùng đình viện che đậy, tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng bóng râm khắp nơi, cùng kiến trúc chủ đạo hòa thành một thể, lẫn nhau tôn lên thành chênh lệch nguy nga hình dáng, tạo thành một bức tràn ngập ý thơ hình ảnh.

Lý Vân Phi bọn người ở tại Tổng Sư Đạo dẫn dắt đi, đi từ từ tiến vào có khắc mai đào đường ba chữ to gian phòng. Ba chữ kia cùng ngoài cửa ba chữ kia hoàn toàn khác nhau. Người khác xem không thành ra, thế nhưng Lý Vân Phi nhìn ra, ba chữ kia là Tổng Khuyết tự mình viết, chữ viết trong lúc đó dĩ nhiên mang theo một loại đạo khí. Từ đó có thể thấy được, Tổng Khuyết đạo pháp đã đến một loại không cách nào hình dung cảnh giới.

Lý Vân Phi quay về theo tới Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, nói: "Ba người các người ở chỗ này chờ, ta cùng Tổng Sư Đạo đi vào." Nói xong mặc kệ Khấu Trọng bọn họ trả lời, trước hết bước vào mai đào trong nội đường. Tổng Sư Đạo vội vã đi vào theo.

Mai đào đường to như vậy trong không gian, một người lưng đứng ở đường tâm, trên người không gặp bất luận là binh khí gì, hình thể như như tiêu thương đỉnh nghi, người mặc màu xanh lam rủ xuống đất trường bào, dáng sừng sững hùng vĩ như núi, đen thui tóc lên đỉnh đầu trên lấy hồng bên trong nhiều trát thành kẻ, hai tay phụ về sau, không thấy ngũ quan đường viên đã tự có cỗ ngồng cuồng tự đại, bề ngễ thiên hạ khí khái. Nay tự nhiên chính là "Thiên Đạo" Tổng Khuyết rồi.

Hai bên trên tường, các có treo hơn mười thanh tạo hình khác nhau bảo đao, hướng về môn một đầu khác dựa vào tường nơi thả có * phương như măng đá giống như hình dạng, ngăm đen sáng loáng, cao cùng nhân thân cự thạch, vì làm mai đào đường vốn đã kỳ lạ bầu không khí, tăng thêm một loại khác khó có thể hình dung ý tứ hàm xúc.

Lý Vân Phi nhìn trước mắt cái này tuyệt nhiên không giống Tổng Khuyết, trước đó Tổng Khuyết, thật giống như là một cái chính khách. Lại thật giống như là một cái hòa thiện đích bằng hữu như thế. Nhưng là, bây giờ đang ở mai đào trong nội đường Tổng Khuyết giống như là một cái kiêu hùng. Một cái đạo khách. Hoàn toàn không phải mấy ngày hôm trước loại khí chất kia.

Lý Vân Phi biết, đây là Tổng Khuyết đã đem đạo pháp luyện thành một loại cảnh giới , không nghĩ tới động thủ thời điểm là có thể hoàn mỹ che dấu, một muốn động thủ liền kinh thiên động địa. Cái gọi là Quan Công không tranh nhân, mở mắt liền giết nhân. Đây đã là một loại cảnh giới rồi, Lý Vân Phi đối với loại cảnh giới này nhận thức tuyệt đối so với không lên Tổng Khuyết.

Tổng Sư Đạo khẽ cong eo, nói: "Khởi bẩm phụ thân! Ta đã đem Lý huynh mang đến."

Tổng Khuyết xoay người lại, thân nhiên nói: "Người đi bên ngoài chờ xem!"

Tổng Sư Đạo xoay người rồi đi ra mãi đao đường, Lý Vân Phi hơi khom người, nói: "Kính chào Tổng phiệt chủ."

Tổng Khuyết khoát tay chặn lại, nói: "Không cần nhiều lễ, ta hôm nay không phải lấy Tổng phiệt chủ thân phận cùng ngươi giao lưu, mà là đã "Thiên Dao" Tổng Khuyết cùng ngươi giao lưu, ta bây giờ không phải là Tổng phiệt chủ, chỉ là một cái giang hồ nhân sĩ."

Lý Vân Phi nhàn nhạt, nói: "Nếu "Thiên Dao" đều nói như vậy rồi, tốt lắm, ta hôm nay liền đem ngươi cho rằng giang hồ nhân sĩ!"

Tổng Khuyết thoả mãn gật đầu, nói: "Được, ngươi hay nhất như vậy, ta mấy tháng trước tại Tổng phiệt bên trong liền nghe đến tên tuổi của ngươi, cho nên đơn độc đi giang hồ một chuyến, sau khi trở lại ở đây kia đã mài đao trên có khắc tên của ngươi, ở trong lòng ta, ngươi đã là một cái có thể làm đối thủ của ta một người. Chỉ là, ta không nghĩ tới, gần đây sau mấy tháng, ngươi dĩ nhiên làm nhiều như vậy khiến ta kinh ngạc sự tình. Ngươi lại đem Thạch Chi Hiền đánh bại!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Thật sự là quá khen. Ta cũng chỉ là thủ xảo mà thôi." "Tà Đế" công lực cao thâm, ta nếu không phải thủ xảo, căn bản tự không khả năng đánh thắng hắn!"

Tổng Khuyết lắc đầu một cái, Nhất Chỉ đã mài đao nói: "Ngươi không cần tự ti. Đánh thắng chính là thắng, không Hữu Thập sao ngưng ngừng, năm đó, ta truy sát Thạch Chi Hiền đều không có đánh thắng hắn. Không nghĩ tới càng bị ngươi đánh thắng. Cho nên, tại đã mài đao lên, vị trí của ngươi là vị thứ nhất!"

Lý Vân Phi xoay người nhìn lại, khối này to lớn đã mài đao trên có khắc mười mấy cái tên, mà vị thứ nhất tên, thành linh chính là hắn Lý Vân Phi tên.

Tổng Khuyết cười một tiếng dài, nói: "Ngày hôm nay ta rồi cùng ngươi giao cái tay, sinh tử vụ luận!"

Lý Vân Phi nghiêm nghị, nói: "Được, ta hôm nay liền thử xem "Thiên Dao" Tổng Khuyết (Thiên Dao tám quyết)."

Tổng Khuyết hướng về trên tường lấy tay nhấn một cái, "Tranh" một tiếng, trong đó một cây đao như sống lại giống như phát sinh ngâm âm, càng từ sao từ bên trong nhảy ra, cùng làm cho người ta tay cầm chuỗi đao rút : nhỏ ra hoàn toàn không có phân biệt, Lý Vân Phi không có nửa phần kinh ngạc, bản lĩnh này hắn cũng biết, cảm long công, hay hoặc là không hạc công đều có thể đạt đến hiệu quả như thế này.

Tổng Khuyết lại cách không hư trao, hậu bối đại đao như cho một cái vô hình dây thừng liền luy giống như, rơi vào hắn hướng về hoành nghi đuổi bàn tay trái nắm bên trong. Lý Vân Phi nhất thời cảm giác được ngay hậu bối đại đao rơi vào Tổng Khuyết nắm giữ một khắc, Tổng Khuyết nhân hòa đao dĩ nhiên hợp thành một cái không thể phân cách, hòa hợp làm một chỉnh thể, cái kia hoàn toàn là một loại mãnh liệt mà lại sâu sắc cảm giác, vì điều không kể.

Lý Vân Phi thấy ngón này trong lòng, nhất thời bốc lên hàn khí. Lý Vân Phi liếc mắt là đã nhìn ra ra, đây là nhân đao hợp nhất, không nghĩ tới Tổng Khuyết sớm đã đến nhân đao hợp nhất cảnh giới. Cảnh giới này có thể ngộ nhưng không thể cầu. Lý Vân Phi chỉ có sử dụng thiên ngoại Phi Tiên thời điểm mới tiến vào loại trạng thái này bên trong.

Lý Vân Phi vận lên (Minh Ngọc công), hai mắt nhất thời rơi vào không minh, quét qua sợ hãi trong lòng, hắn bị Tổng Khuyết lớn tiếng dọa người, dĩ nhiên thiếu chút nữa bị hắn phá hủy tâm tình, may là Lý Vân Phi trước thời gian phát hiện, bằng không, Lý Vân Phi liền huyền rồi.

Lý Vân Phi hai tay bất động, bên hông bảo kiếm dĩ nhiên cũng bắt đầu nhẹ nhàng ngâm động, sau đó âm thanh cùng phạm vi càng ngày càng to lớn. Lý Vân Phi vì thoát khỏi Tổng Khuyết thủ đoạn, mình cũng sử dụng bộ này công phu ra, hắn muốn nói cho Tổng Khuyết, chính mình cũng không kém hắn.

Quả nhiên Tổng Khuyết kinh ngạc nhìn Lý Vân Phi, giống như không tin Lý Vân Phi dĩ nhiên trong nháy mắt liền phá tan hắn ngưng tụ khí thế. Đồng thời vẫn có thể phản kích lại, cùng khí thế của mình đan xen vào nhau.

Lý Vân Phi bên hông bảo kiếm tại một tiếng rùng rợn gầm bên trong lao ra vô kiếm. Lý Vân Phi tay phải vừa tiếp xúc với, vững vàng tiếp được bảo kiếm, ngưng tụ khí thế, một cỗ kiếm khí trong nháy mắt phóng lên trời. Không một chút nào so với Tổng Khuyết khí thế phải kém hơn vạn phần.

Tổng Khuyết cười dài mấy tiếng, nói: "Được, được, hảo. Ta thật không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên mạnh đến loại cảnh giới này, được, cảnh giới của ngươi tuyệt đối không thua kém ta, thật tốt, thật tốt. Trên giang hồ có thể có ngươi cao thủ như vậy, chúng ta Bất Cô a! Ra, liền để ta nhìn ngươi thành danh kiếm pháp đi!"

Lý Vân Phi trường kiếm trong tay xoay một cái, thân nhiên nói: " "Thiên Dao" Tổng Khuyết, danh bất hư truyền! Không trách được ngươi hảo xưng đệ nhất thiên hạ người cầm đao. Chỉ bằng ngươi vừa ngón kia, ta liền thừa nhận ngươi là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất thiên hạ người cầm đao! Nếu không phải ta phát hiện ra sớm, ta sớm đã bị khí thế của ngươi áp chế lại. Khi đó, ta liền nhất định phải thua!" "Thiên Dao" Tổng Khuyết, quả nhiên lợi hại! Không phải ta khoa trương, ngươi tuyệt đối so với "Tà Đế" Thạch Chi Hiền mạnh hơn! Bất quá, ta hôm nay liền phải thử một chút này Thiên Hạ Đệ Nhất người cầm đao lợi hại!" Nói xong hai mắt nhìn thẳng Tổng Khuyết, cẩn thận nhìn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175:: Thiên Dao Bát Pháp

Chương 175:: Thiên Dao Bát Pháp

Lý Văn Phi cùng Tổng Khuyết hai người lẫn nhau cẩn thận nhìn chăm chăm đối phương, một tia cũng không dám thả lỏng. (Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) phải biết, cao thủ giao thủ thủ trọng khí thể, khí thể áp chế lại đối phương, này trận đấu liền thắng định rồi, cho nên, Tổng Khuyết mới dùng nhân dao hợp nhất cảnh giới khí thể đến uy áp Lý Văn Phi. Bất quá bị Lý Văn Phi nhìn thấu về sau, phá tan Tổng Khuyết khí thể áp lực.

Tổng Khuyết, Lý Văn Phi, Thạch Chi Hiên đều xem như là cấp độ tông sư đến cao thủ, mà Lý Văn Phi trước đó có thể đánh bại Thạch Chi Hiên, ngoại trừ dựa vào chính mình (di hoa tiếp mộc) hộ thân công pháp ở ngoài, Thạch Chi Hiên coi thường Lý Văn Phi, cái này cũng là Lý Văn Phi có thể thắng đến một cái nguyên nhân một trong. Dù sao Lý Văn Phi đột phá đến tông sư cảnh giới trước đó, Thạch Chi Hiên đã từng truy sát quá Lý Văn Phi. Cho nên, tại hán cái kia kiêu ngạo trong lòng, Lý Văn Phi tuyệt đối không phải là đối thủ của hán.

Nhưng là bây giờ, Lý Văn Phi đánh bại Thạch Chi Hiên, giết chết tứ đại thánh tăng trong đó hai cái. Phần này chiến tích gia trì ở trên người, Tổng Khuyết cũng không dám coi thường Lý Văn Phi. Cho nên, khi thủ đoạn của mình không lúc hữu dụng, Tổng Khuyết mới có thể cẩn thận như vậy nhìn Lý Văn Phi. Mà Tổng Khuyết đáng sợ, Lý Văn Phi cũng là biết đến, cho nên, hai người thành xuất hiện tại bộ dáng này, ai cũng không có ra tay. Chỉ là nhìn hành động của đối phương.

Cuối cùng, Lý Văn Phi trường kiếm trong tay một trận, thủ xuất thủ trước, một chiêu kiếm đánh về phía Tổng Khuyết, kiếm khí trùng thiên, chung quanh phiêu tán, toàn bộ mài dao đường vật phẩm bên trong đều bị Lý Văn Phi kiếm khí này đánh bắt đầu vỡ vụn ra ra, Lý Văn Phi kiếm ngay trong nháy mắt này đánh về phía Tổng Khuyết quanh thân các nơi. Tin tưởng chỉ cần bắn trúng một chiêu kiếm, đó là có gì chủng loại hộ thể công pháp, cũng không thể ngăn trở một kiếm này.

Tổng Khuyết trường dao trong tay cũng trong nháy mắt này phát sinh vô số dao dao khí, mỗi một dao đều cùng Lý Văn Phi kiếm khí đan xen vào nhau. Mà Tổng Khuyết dao trong tay cũng xuất hiện ở Lý Văn Phi đánh về phía kiếm của hán trên đường.

Hai thanh binh khí tại một tiếng "Lôi Minh" bên trong đụng vào đồng thời, trong nháy mắt sau lại tách ra. Lý Văn Phi trường kiếm trong tay lại trận, kiếm reo bên trong, Lý Văn Phi trường kiếm trong tay lại một lần nữa đánh về phía Tổng Khuyết thân thể. Toàn bộ mài dao đường toàn bộ bao phủ tại Lý Văn Phi kiếm khí bên trong.

Tổng Khuyết hai mắt mãnh trợn, trường dao trong tay lại một lần nữa đánh ra. Dao khí cùng kiếm khí đụng vào đồng thời, lẫn nhau trung hoà. Dao khí này cùng kiếm khí đụng vào đồng thời, có vẻ mỹ lệ dị thường. Tổng Khuyết trường dao trong tay dao khí lại nổi lên, công hướng về phía Lý Văn Phi, không nghĩ tới Tổng Khuyết dĩ nhiên trong nháy mắt này chiếm trước tiên cơ.

Lý Văn Phi cũng không hoảng hốt, trường kiếm trong tay cũng lên, tuy rằng bị Tổng Khuyết lần này chiếm trước tiên cơ, thế nhưng Lý Văn Phi căn bản là không hoảng hốt, này vốn là bình thường việc, phải biết, bọn họ loại cao thủ này động thủ, nơi nào dễ dàng như vậy phân ra thắng bại. (tối ổn định,) dao khí, kiếm khí lần thứ hai phóng lên trời, lại đem này mài dao đường nóc nhà đánh chính là phóng lên trời, vỡ vụn ra được.

Nói thời gian dài như vậy, Nhưng là hai người động thủ cũng chẳng qua là trong nháy mắt mà thôi, thế nhưng hai người ở này ngăn ngăn trong nháy mắt giao thủ mà mang lên to lớn uy lực, đem mài dao trong nội đường hết thảy vật phẩm đều hư hao. Hơn nữa phóng lên trời kiếm khí, dao khí lại đem mài dao đường đỉnh đánh nát.

Đá vụn từ không trung không ngừng rơi xuống, rơi tại mài dao trong nội đường. Thế nhưng, mỗi khi đá vụn rơi xuống tại Lý Văn Phi cùng Tổng Khuyết quanh thân các nơi thời gian, đều bị toả ra tại Lý Văn Phi cùng Tổng Khuyết quanh thân kiếm khí, dao khí đánh thành phân vụn.

Tổng Khuyết trường tiểu một Thanh Đạo: "Được, được, được, "Kiếm Thánh" tên quả nhiên danh bất hư truyền. Lợi hại, thật lợi hại! Qua nhiều năm như vậy, ngươi là một người duy nhất có thể cùng ta đánh thành nhân vật như vậy. Ngươi quả nhiên không làm cho ta thất vọng!"

"Ngươi cũng không làm cho ta thất vọng." Lý Văn Phi ngưng trọng gật đầu, nói: " "Thiên Dao" Tổng Khuyết, đệ nhất thiên hạ dao, quả nhiên lợi hại!"

"Được, vậy ngươi liền tiếp ta dao thứ ba!" Tổng Khuyết cười dài nói: "Ngươi chỉ cần có thể tiếp được ta tám dao. Vậy cho dù là ngươi thắng!"

Lý Văn Phi đương nhiên biết đây là ý gì rồi. (Thiên Dao Bát Pháp) bản cũng chỉ có tám dao, chỉ cần mình nhận Tổng Khuyết tám dao, đây cũng là không cần phải nữa đánh. Phải biết, Tổng Khuyết mặc dù có thứ chín dao, thế nhưng, một dao kia thật sự là quá là đáng sợ, chỉ cần Tổng Khuyết một dùng đến, coi như là giết chết Lý Văn Phi, cái kia chính hán chỉ sợ cũng đến thoát lực mà chết. Lý Văn Phi cũng coi như là Tổng phiệt bằng hữu, nếu như hai người bởi vì luận võ đều chết hết, vậy thì quá uống phí rồi. Hơn nữa, Lý Văn Phi là Tổng phiệt khách nhân, Tổng Khuyết làm sao cũng phải cho Lý Văn Phi mấy phần mặt mũi.

Hơn nữa Tổng Khuyết nói rất đúng tiếp, hán để Lý Văn Phi tiếp được hán tám dao, mà không phải cùng Lý Văn Phi động thủ tám chiêu. Điều này nói rõ hán muốn Lý Văn Phi tiếp được dao của hán, đây không thể nghi ngờ là càng khó.

Lý Văn Phi trầm giọng, nói: "Ngươi đã nói như vậy, vậy ta liền tiếp ngươi tám dao, đến đây đi, dao thứ ba!"

Tổng Khuyết thân hình mãnh động, lao nhanh hướng về Lý Văn Phi, trong tay dao giống như là Tổng Khuyết một con cánh tay như thế, nhanh chóng bắt đầu vũ động. Ngay Tổng Khuyết tới gần Lý Văn Phi thời điểm, trường dao trong tay quét ngang, trực tiếp tảo hướng về Lý Văn Phi thân thể.

Lý Vân Phi trường kiếm trong tay dựng đứng, trực tiếp chặn lại rồi Tổng Khuyết hoành quét tới trường đao, Tổng Khuyết đao cùng Lý Vân Phi kiếm vừa chạm vào tức thiểm, Tổng Khuyết tiếp theo công hướng về Lý Vân Phi, trong tay của hắn Thiên Đao mỗi một bộ phận đều đã biến thành chế địch hóa địch công cụ, lấy chuỗi đao, thân đao, đao mỗi một bộ phận, thậm chí bất kỳ làm người không chút suy nghĩ quá phương thức, công kích Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi trường kiếm trong tay liền dường như nhũn dần lên. Hóa thành một vòng ánh sáng, tại chính mình quanh thân múa. Căn bản là không cho Tổng Khuyết đao tiến vào bất kỳ trống rỗng khe hở, mặc cho Tổng Khuyết triển khai mật như mưa rào, không kích không vào, thủy ngân chảy giống như gần người công kích. Mà Lý Vân Phi cũng có thể ngăn cản Tổng Khuyết công kích.

Tổng Khuyết mắt thấy Lý Vân Phi chặn lại rồi công kích của mình, mà chính mình nhanh như chớp giết công kích, lại bị Lý Vân Phi dùng loại này thủ xảo phương thức ngăn trở, chỉ có thể bứt ra trở ra. Trong nháy mắt này, hai người dĩ nhiên dường như chưa từng giao thủ giống như vậy, thân hình du trở lại tại chỗ!

Tổng Khuyết lại vẫn trong vô đao, diện thủ hạ thủy, một cách tự nhiên sinh ra một cỗ khổng lồ vô cùng khí thế, khảm bao lại Lý Vân Phi, cho dù không phải người trong nghề, cũng biết Tổng Khuyết trường đao trong tay ra lại sao lúc, chính là không gì không xuyên thủng, oanh không động địa dọa người mạnh mẽ tấn công. Hướng hồ Lý Vân Phi loại này cao thủ tuyệt đỉnh.

Tổng Khuyết vốn là nửa khép lấy hai mắt đột nhiên mở, trường đao trong nháy mắt ra khỏi vỏ. Tất cả những thứ này, Lý Vân Phi chỉ có thể dùng một cái chữ mau đi hình dung, cái này căn bản là phát sinh ở mắt thường khó nhìn rõ ràng cao tốc xuống. Lý Vân Phi rõ ràng cảm giác được Tổng Khuyết rút đao lúc, Thiên Đao sớm rời vỏ bỏ ra, hóa thành như tia chớp cầu vòng, xẹt qua hai trượng hư không. Bỏ về phía Lý Vân Phi.

Tổng Khuyết một đao kia dĩ nhiên dường như muốn đem chu vi toàn bộ khí lưu đều hấp thu đi vào, Lý Vân Phi ngưng thần chú ý, Tổng Khuyết một đao kia thực sự là lợi hại, dĩ nhiên mơ hồ có loại khiến người ta kinh hãi cảm giác.

Lý Vân Phi ngưng thần tĩnh khí, kiếm trong tay đón nhận Tổng Khuyết hồn nhiên không kích, Thiên Mã Hành Không một đao. Lý Vân Phi một kiếm này gắt gao với Tổng Khuyết đao đụng vào đồng thời, chấn động trong lúc đó, Lý Vân Phi thân hình bất biến, đã chặn lại rồi Thiên Đao một đao kia.

Tổng Khuyết cười một tiếng dài, hai tay cầm chặt trường đao, như tia chớp bỏ ngang lại đây, trực tiếp phách hướng về Lý Vân Phi đầu lâu, tin tưởng Lý Vân Phi nếu như hơi chút không ngăn được, vậy nhất định sẽ bị một đao kia trong nháy mắt thấu sát.

Thế nhưng, Lý Vân Phi là một cái không thể so Tổng Khuyết kém cao thủ tuyệt thế. Một tay nắm chặt chuỗi kiếm, một tay chống đỡ thân kiếm, gắt gao chặn lại rồi Tổng Khuyết này tất sát một chiêu. Đao kiếm tương giao, Lý Vân Phi nương Tổng Khuyết một đao kia, thân hình giống như bị Tổng Khuyết này uy mãnh một chiêu đánh giống như bay, thối lui ra khỏi Tổng Khuyết phạm vi công kích.

Tổng Khuyết tuy uống công vô ích, nhưng không có một chút nào nhụt chí lại hoặc nóng gấp thái độ, trường đao nơi tay, đột nhiên hết tốc lực nỗ lực, nhắm phía trước bên ngoài ba trượng Lý Vân Phi chỗ, mũi tên giống như kích bắn đi, lừng Thanh Đao: "Tiếp được, đón thêm ta một chiêu!"

Tổng Khuyết trong tay đao phong thẳng tắp bắn nhanh, cấp tốc kéo gần lại mình cùng Lý Vân Phi khoảng cách, đao khí đã đem Lý Vân Phi hoàn toàn tóa khảm bao phủ, Lý Vân Phi trường kiếm trong tay cấp tốc co rút, hóa thành từng đạo từng đạo kiếm khí, đón nhận Tổng Khuyết đao khí, Nhưng là, Tổng Khuyết hiện tại đao khí là tụ mà không phát, uy lực so với trước phải mạnh hơn rất nhiều, Lý Vân Phi kiếm khí dĩ nhiên không thể đánh nát Tổng Khuyết chỉ đao khí.

Lý Vân Phi khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, cũng không nhụt chí, tay kiếm kể tục bắn ra từng đạo từng đạo kiếm khí, mỗi một đạo kiếm khí đều đánh về phía Tổng Khuyết công tới đao khí, nhiều như vậy kiếm khí đánh rót cục đánh nát Tổng Khuyết đao khí.

Tổng Khuyết thân hình trên không trung chuyển động, lại một đao đánh hướng về Lý Vân Phi, Lý Vân Phi thân hình cuồng biến, càng hóa xuất đạo đạo tàn ảnh, thân hình tại đây mãi đao trong nội đường không ngừng biến hóa, tránh thoát Tổng Khuyết lại một lần nữa công kích.

Tổng Khuyết vẫn đao vào vô, vững vàng ngừng lại, cười dài nói: "Sáng khoái! Thật sáng khoái! Không nghĩ tới, ngươi thật sự tiếp được của ta (Thiên Đao Bát Pháp), ta Tổng Khuyết nói lời giữ lời, trận chiến này, ngươi thắng!"

Ngay Tổng Khuyết thừa nhận mình bại thời điểm, Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống âm thanh: chúc mừng đánh số 2112, hoàn thành nhiệm vụ 4: đánh bại "Thiên Đao" Tổng Khuyết, nhiệm vụ khen thưởng: (Thiên Đao Bát Pháp), nhiệm vụ tích phân: 300000.

Lý Vân Phi trong lòng mừng như điên, phải biết, hắn cũng không nhất định là Tổng Khuyết đối thủ, Tổng Khuyết thứ chín đao, Lý Vân Phi căn bản là không ngăn được, Nhưng là, Lý Vân Phi cũng biết, Tổng Khuyết nếu như dùng ra một chiêu này, cũng chắc chắn thoát lực mà chết. Tổng Khuyết hắn là sẽ không tại loại này hữu nghị giao lưu tái trên dùng đến, bằng không, nhiệm vụ này căn bản là không thể hoàn thành.

Quả nhiên chỉ cần Tổng Khuyết chính mình thừa nhận thất bại, nhiệm vụ này coi như là hoàn thành.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tổng phiệt chủ, thật sự là quá khách khí. Chúng ta nhiều nhất chỉ có thể coi là hoà nhau, căn bản là không thể coi như ta thắng. Ta chỉ là tiếp được phiệt chủ (Thiên Đao Bát Pháp) mà thôi!"

Tổng Khuyết lắc đầu một cái, nói: "Không, ngươi đã nói sai, tất cả của ta đao pháp đều ở đây (Thiên Đao Bát Pháp) bên trong, ngươi tiếp được của ta (Thiên Đao Bát Pháp), đã nói lên ngươi thắng! Hơn nữa, ta trước đó cũng nói cẩn thận quá, ngươi chỉ cần tiếp được của ta này tám đao, liền tính ngươi thắng."

Lý Vân Phi cười nói: "Chỉ là tư nhân luận bàn mà thôi, hà tất tranh cái thắng bại đây? Coi như là hoà nhau đi!"

"Không cần, ta Tổng Khuyết nói được là làm được." Tổng Khuyết cười dài nói: "Ta nói người thắng, người liền thắng. Không cần kiêng kỵ ta. Phải biết, lấy tuổi của người, có thể có phần này tu vi, vậy người đã xem như là kỳ tài. Chỉ ít mạnh hơn ta. Nếu là người đã đến của ta loại năm này tuổi, ta tin tưởng người tuyệt đối so với ta cường. Người nhất định có thể phá tan tông sư cảnh giới, Phá Toái Hư Không."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176:: thứ chín đao tính là chân thật

Chương 176:: thứ chín đao tính là chân thật

Ngay Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết trò chuyện thời điểm, chính mài đao đường cũng bắt đầu từng động, phòng ốc bắt đầu loạn choà loạn choạng. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ.) Lý Vân Phi căng thẳng trong lòng, thân hình lóe lên, cũng đã lao ra mài đao đường, Tổng Khuyết theo sát sau đó. Cũng bay lượn đi ra.

Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết mới từ mài đao đường chạy vội đi ra, phía sau mài đao đường liền than sụp xuống. Lý Vân Phi xoay người nhìn sụp xuống mài đao đường, cười khổ đối với bên người Tổng Khuyết nói: "Xem ra chúng ta vừa quá dùng sức, người xem một chút mài đao đường đều sụp!"

Vừa Tổng Khuyết cùng Lý Vân Phi trận đại chiến kia, hai người đều không lưu thủ, Tổng Khuyết đao khí cùng Lý Vân Phi kiếm khí tuy rằng đều lẫn nhau trung hoà một chút, thế nhưng rất nhiều tàn ra đao khí, kiếm khí đều đánh trúng chu vi trên tường. Chính là như vậy, mới khiến chu vi tường bên trong toàn bộ bị đánh nát. Chỉ là vừa mới vừa hai người đao tốc, kiếm tốc quá nhanh, bốn phía tường tuy rằng mở tung rồi, thế nhưng, vẫn không có tàn ra.

Chờ đến hai người đánh xong về sau, bởi vì tường bên trong bị đánh nát rồi, cho nên toàn bộ phòng ốc cũng bắt đầu sụp đổ rồi. Mà Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết hai người cũng là bởi vì cảm giác được mài đao đường chu vi vách tường bắt đầu chấn động. Tuy rằng những đồ vật này không thể để cho hai người thụ thương, thế nhưng nếu như bị này viên ngói, đá vụn bắn trúng, vậy thì quá mất mặt, hai người lúc này mới chạy vội đi ra.

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Tông Sư Đạo bọn họ vẫn đứng ở trong sân chờ đầu rồi, một Khán Kiến Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết từ trong phòng bay lượn đi ra, nhìn thấy hai người đều không có chuyện gì, Khấu Trọng bọn họ đều là một mặt kinh hi. Phải biết, vừa Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết tranh đấu vô cùng kịch liệt. Coi như là đứng ở trong sân Khấu Trọng bọn họ hẳn đều có thể nghe rõ rõ ràng ràng. Huống hồ, vừa Tổng Khuyết cùng Lý Vân Phi vẫn đem mài đao đường nóc nhà đánh bay đây.

Khấu Trọng nhìn từ mài đao đường đi ra, hơn nữa lông tóc chưa thương Lý Vân Phi, vừa định lên tiếng kêu gọi, đã nhìn thấy trước mặt mình mài đao đường liền nhiên tại trong một tiếng nổ vang ngã : cũng sụp xuống.

Khấu Trọng bọn họ hẳn đều bị này mài đao đường sụp đổ bộ dạng giật mình. Sau đó, một mặt kinh ngạc nhìn Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết, giống như không thể tin được như thế. Bọn họ làm sao cũng không ngờ rằng, Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết giao thủ dĩ nhiên có thể đem này một toà to lớn như vậy mài đao đường đều cho phá huỷ. Thật sự là kinh thế hãi tục!

Lý Vân Phi vỗ vỗ như trước há hốc miệng ngu ngơ ở nơi đâu Khấu Trọng bọn họ, đại Thanh Đạo: "Tĩnh, tĩnh. Các người đều cho ta tĩnh! Đem miệng há to lớn như vậy làm gì!"

Khấu Trọng đám người bị Lý Vân Phi đánh sau khi tĩnh lại, đều một mặt kinh ngạc nhìn Lý Vân Phi, giống như xưa nay cũng không nhận ra Lý Vân Phi như thế! Lý Vân Phi bị mấy người bọn họ xem sợ hãi. (Thắng q tề,) vội hỏi nói: "Các người như thế xem ta làm gì? Sẽ không ta nơi nào ô uế đi!" Nói xong vẫn hướng về trên người mình nhìn một chút.

"Sur phụ, người thật lợi hại nha!" Khấu Trọng một mặt vui vẻ nói: "Chúc mừng sư phụ. Hiện tại liền "Thiên Đạo" Tổng Khuyết đều phá gia chi tử trên tay người, chỉ cần, người ở trên giang hồ nói tiếng, sư phụ, người chính là giang hồ đệ nhất cao thủ rồi! Sư phụ ta là thiên hạ đệ nhất cao thủ rồi." Khấu Trọng vừa nói một bên cười khúc khích, giống như Lý Vân Phi vừa không có đánh bại Tổng Khuyết, đánh bại Tổng Khuyết người là loại như hắn!

Lý Vân Phi bắt đắc dĩ vỗ một cái Khấu Trọng đỉnh đầu, liếc mắt nói: "Người tên tiểu tử, nói cái gì ngốc thoại đây? Ta không có đánh bại Tổng phiệt chủ. Chúng ta chỉ là đánh cái hoà nhau mà thôi."

"Làm sao lại như vậy?" Khấu Trọng một mặt kỳ quái hỏi: "Ta vừa rõ ràng nghe thấy Tổng Khuyết tiền bối chính mồm nói mình thua bởi người. Làm sao sư phụ người lại nói người không có thắng Tổng tiền bối đây?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người đây cũng không biết, chỉ là Tổng phiệt chủ khiêm tốn mà thôi. Hơn nữa chuyện ngày hôm nay chỉ có thể nát tại trong bụng, nếu là ta biết các người ai truyền đi, ta liền đem các người trục xuất sư môn! Có nghe hay không?"

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng hai người đặt dẹo nói một câu "Nghe được!" Sau đó liền không nói chuyện rồi. Giống như rất thất vọng Lý Vân Phi dĩ nhiên sẽ cùng bọn hắn nói lời như vậy như thế. Lý Vân Phi người này cho tới nay đều là cái giảng đạo lý người.

Lý Vân Phi biết mình không có đánh thắng Tổng Khuyết, hẳn đương nhiên sẽ không để cho Khấu Trọng bọn họ mà nói mình đánh thắng Tổng Khuyết chuyện này! Bọn họ chỉ có thể coi là là hoà nhau.

Lý Vân Phi xoay người hướng về Tổng Khuyết, nói: "Thật sự là xin lỗi. Lại đem phiệt chủ mài đao đường hủy hoại rồi. Đây thực sự là thực sự ngưng ngưng!"

Tổng Khuyết cười theo tiểu, nói: "Này cũng không phải lỗi của ngươi. Chuyện này, ta cũng phải phụ trách nhiệm. Không thể trách ở trên thân thể ngươi. Hay là ta trước tiên tìm ngươi động thủ đây này! Đây trách ta nha, bất quá không quan hệ, đây chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi! Ngươi không cần để ở trong lòng. Ta sẽ phái người ở chỗ này làm lại kiến một tòa càng tốt hơn. Đến thời điểm, chúng ta lại đánh một hồi." Đang khi nói chuyện Tổng Khuyết phát sinh một trận sang sảng nụ cười.

Lúc này, Lý Vân Phi cảm giác được có người tại phía sau mình chọc chọc sau lưng của mình, quay đầu nhìn lại, thấy Bạt Phong Hàn một mặt chờ mong nhìn Lý Vân Phi, giống như muốn nói cái gì, lại ngưng ngưng như thế. Liên tục cho Lý Vân Phi nháy mắt.

Lý Vân Phi lúc này mới nhớ tới, Bạt Phong Hàn là muốn cho chính mình hướng về Tổng Khuyết van nài, để Tổng Khuyết dạy cho hắn mấy chiêu, phải biết, Tổng Khuyết là đệ nhất thiên hạ đao khách, mà Bạt Phong Hàn vừa vặn là một luyện tập đao pháp nhân. Bây giờ nhìn gặp đệ nhất thiên hạ đao pháp tông sư liền tại trước mắt mình, làm sao có khả năng không thấy cái mình thích là thêm.

Này vốn chính là nhân chi thường tình, giống như một cái tín Phật người, lập tức thấy được Phật tổ như thế. Giống như một cái yêu thích vật lý người, thấy Newton, Einstein như thế. Điều sẽ không nhận được muốn muốn thỉnh giáo. Mà Bạt Phong Hàn chính mình không dám hướng về Tổng Khuyết thỉnh giáo, không thể làm gì khác hơn là để van cầu Lý Vân Phi rồi.

Lý Vân Phi cười cười, kéo qua Bạt Phong Hàn đối với Tổng Khuyết nói: "Tổng phiệt chủ, ta có cái sự tình phiền phức ngươi!"

Tổng Khuyết nhoen miệng cười, nói: "Có chuyện gì ngươi liền nói. Không có phiền toái gì không phiền phức. Có thể làm được, ta nhất định giúp vội!"

Lý Vân Phi chỉ chỉ Bạt Phong Hàn, nói: "Ta vị bằng hữu kia là một học đao. Phiệt chủ là đệ nhất thiên hạ đao khách, hẳn rất sùng bái ngươi. Muốn cho ngươi chỉ điểm một chút hắn hai chiêu. Không biết. . ."

Tổng Khuyết nhìn một chút Bạt Phong Hàn, sau đó hướng về Lý Vân Phi hỏi: "Ngươi là kiếm thuật tông sư, người bên cạnh ngươi thế nào lại là luyện đao đây này?"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Phiệt chủ vẫn là đệ nhất thiên hạ đao khách, Tổng Sư Đao cùng Tổng Ngọc Trí vẫn chỉ dùng kiếm đến đây? Này không mâu thuẫn đi! Bạt Phong Hàn là trên thảo nguyên người, giết "Vô Tôn" Tất Huyền đại đệ tử, sau đó bỏ chạy đến Trung Nguyên tới."

"Giết Tất Huyền đại đệ tử!" Tổng Khuyết kinh ngạc nhìn Bạt Phong Hàn, nói: "Ngươi có thể giết chết Tất Huyền đại đệ tử? Này rất tốt, được, ta luyện tập một lần đao pháp của ngươi cho ta nhìn một chút!"

Lý Vân Phi hướng về Tổng Khuyết một tuốt tay, nói: "Phiệt chủ ở đây chỉ điểm Bạt Phong Hàn, ta liền không ở bên cạnh quấy rầy. Ta hãy đi về trước rồi."

Tổng Khuyết chấp tay, nói: "Tốt lắm, ngươi đi về trước nghỉ ngơi, nghỉ ngơi. Chờ chúng ta đều nghỉ ngơi tốt rồi, chúng ta lại đánh một hồi!"

Lý Vân Phi gật đầu, liền mang theo Khấu Trọng, Từ Từ Lăng hướng về chính mình trụ sơn đi đến. Dọc theo đường đi Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đều là ập a ập ứng, giống như muốn có chuyện muốn hỏi Lý Vân Phi, lại không dám như thế.

Mấy người đi tới Lý Vân Phi gian phòng về sau, Lý Vân Phi ngồi xuống, hướng về Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng hỏi: "Các ngươi có chuyện gì cũng muốn hỏi ta sao? Nói nha. Vẫn ập a ập ứng. Này cũng không giống tính cách của các ngươi a!"

Khấu Trọng suy nghĩ một chút, nói: "Ta chính là muốn biết, sư phụ ngươi cùng Tổng Khuyết giao đấu rốt cuộc là người nào thắng? Ta thật sự muốn biết!"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Ngươi cứ như vậy muốn biết kết quả? Nếu như là ta thua, cái kia thì thế nào? Muốn là ta thắng rồi, cái kia lại sẽ như thế nào?"

Khấu Trọng lắc đầu một cái, nói: "Chúng ta theo sư phụ ngươi thật : đã lâu, ngoại trừ sư phụ võ công không có đại thành thời điểm, đã từng không có đánh thắng quá "Tà vương" Thạch Chi Hiên lần kia, ngoại trừ lần kia về sau, sư phụ ngươi chính là trăm trận trăm thắng. Không có ai là sư phụ đối thủ của ngươi. Ở trong lòng chúng ta, sư phụ ngươi chính là đệ nhất thiên hạ nhân vật, ngươi chính là chúng ta thần tượng trong lòng, chúng ta truy tìm chính là mục tiêu. Cho nên, ta muốn biết sư phụ lần này là không phải lại thắng."

Lý Vân Phi biết Khấu Trọng bọn họ tâm lý này. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng vốn là chi là Dương Châu hai cái tên côn đồ các kè mà thôi, muốn tiến vào "Thạch Long võ quán" bên trong học võ, nhân gia đều không để ý hắn. Kết quả lại bị Lý Vân Phi cái này cao thủ tuyệt đỉnh nhận lấy làm đồ đệ. Hơn nữa, võ công cũng càng ngày càng cao. Ở trong lòng bọn họ, Lý Vân Phi chính là của bọn họ phụ thân, hoặc là ca ca như thế. Bọn họ đem Lý Vân Phi cho rằng là thần tượng, cho nên, bọn họ tuyệt đối không muốn thần tượng của mình Phá Diệt. Bọn họ muốn thần tượng của mình là vĩnh viễn vô địch thiên hạ!

Lý Vân Phi trầm ngâm một lúc lâu nói: "Chúng ta cũng không có thể nói là ai thua ai thắng! Tổng Khuyết đao pháp toàn bộ tại (Thiên Đao tám quyết) bên trong. Mà ta tiếp được Tổng Khuyết này tám chiêu. Tổng Khuyết từng ở luận võ trước đó cùng ta nói rồi, chỉ cần ta tiếp được hắn (Thiên Đao tám

tuyệt), liền tỉnh ta thắng, ta tiếp được rồi. Cho nên, Tống Khuyết chính hấn nhận thua!"

"Cái kia không phải đạt được?" Từ Từ Lăng kích động nói: "Đó không phải là nói sư phụ ngươi thắng. Ngươi đem Tống Khuyết hết thầy chiêu thức đều tiếp được rồi, đó chính là ngươi thắng nha! Sư phụ ngươi quả nhiên là đệ nhất cao thủ. Hiện tại liền đao thứ nhất khách đều thua ở sư phụ trên tay ngươi, thiên hạ ai là đối thủ của ngươi à?"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Các ngươi không biết, Tống Khuyết mặc dù nói ta tiếp được hấn tám đao liền tỉnh ta thắng. Mà ta cũng tiếp được hấn tám đao rồi, hấn cũng chính mình nhận thua. Nhưng là, ta không muốn lừa mình dối người. Tống Khuyết ngoại trừ này thứ tám đao ở ngoài, hấn còn có trong truyền thuyết thứ chín đao. Có người nói, Tống Khuyết thứ chín đao so với phía trước tám đao gộp lại còn mạnh hơn. Chỉ là, lấy Tống Khuyết nội lực, dùng đến về sau, sẽ trực tiếp lực kiệt bỏ mình! Cho nên, hấn vô dụng mà thôi! Ta chưa từng thấy Tống Khuyết thứ chín đao, cho nên, ta không dám nói ta tự đánh mình thắng Tống Khuyết."

Khấu Trọng khinh thường nói: "Vạn nhất là Tống Khuyết lừa gạt ngươi đây? Vạn nhất là Tống Khuyết căn bản là sẽ không này thứ chín đao, hấn chỉ là tùy tiện nói một chút mà thôi! Hoặc là, là hấn lừa ngươi, cũng không nhất định đây! Dù sao ngươi chưa từng thấy qua hấn dùng. Hơn nữa, cũng không có ai gặp gỡ hấn dùng a!"

Lý Vân Phi lập tức sừng sốt một chút ra, Khấu Trọng lời này nói có lẽ đối với nha. Nguyên tác bên trong giống như cũng chỉ là Tống Khuyết nói mình có thứ chín đao, hấn cũng vô ích quá. Vạn nhất một chiêu này chỉ là hư. Chỉ là gạt người, cũng không phải là không được!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177:: Bạch Liên pháp quyết

Chương 177:: Bạch Liên pháp quyết

Lý Vân Phi nghĩ lại, không, Tống Khuyết hấn là biết cái này thứ chín đao, một: hấn chỉ dựa vào này tám vị trí đầu đao là có thể cùng Lý Vân Phi đánh ngang tay rồi, hấn cũng không trở thành lừa gạt Lý Vân Phi. (!. Thắng thoại phí) đến mức nói tới thứ chín đao Lý Vân Phi thật sự là không dám nhận, một chiêu kia, dựa vào Tống Khuyết từng nói, liền chính hấn cũng không thể dùng đến, dùng đến về sau, chính mình là có thể bị chiêu này như vậy lực kiệt mà chết!

Lý Vân Phi phát tay một cái, nói: "Không đến nỗi! Tống Khuyết làm sao cũng là đệ nhất thiên hạ đao. Hấn không đến nỗi gạt ta. Được rồi, các ngươi đi xuống đi. Không muốn lại nói nữa! Ngày hôm nay, ta cùng Tống Khuyết trận chiến này, ai đều không cho nói ra, nhớ lấy, ai đều không thể nói ra! Đây chính là chúng ta tự nhận một trận chiến! Chỉ có chúng ta biết. Nhớ lấy sao?"

"Nếu như Tống Khuyết người bên kia nói ra đây?" Khấu Trọng hỏi: "Bọn họ lên lút nói ra, chúng ta cũng không có cách nào nha!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Nếu như là bọn họ nói ra, liền không có quan hệ gì với các ngươi rồi! Được rồi, làm cho ta tiêu hóa tiêu hóa vừa cùng Tống Khuyết giao chiến mang đến đột phá!"

"Sư phụ, ngươi lại đột phá?" Khấu Trọng một mặt kinh hi mà hỏi: "Ngươi vừa cùng Tống Khuyết giao thủ lại có đột phá?"

"Không có!" Lý Vân Phi cười khổ nói: "Ta chỉ nói là nói mà thôi. Ta bây giờ nhớ tới vừa cùng Tống Khuyết giao thủ lúc mạo hiểm, thì có điểm nghĩ mà sợ. Tin tưởng chỉ cần ta có một chiêu không đúng, cũng sẽ bị Tống Khuyết giết chết. Bất quá, mấp mé ở giữa bờ vực sinh tử cảm giác thật không tốt. Các ngươi liền để một mình ta ngơ ngác đi!"

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng đều gật đầu một cái đi ra ngoài, Lý Vân Phi ngồi xuống, từ trong nhẫn lấy ra hoàn thành nhiệm vụ hai cuốn sách. Một quyển là đánh bại Bạt Phong Hấn cho thư, là (Thiên Ma Sách) bên trong đích (Bạch Liên pháp quyết), một bộ Lý Vân Phi căn bản liền nghe đều không có nghe nói qua công pháp. (tối ổn định.) đến mức cái kia Tống Khuyết tự động chịu thua mà thắng đến cái kia sáo (Thiên Đao tám quyết) Lý Vân Phi để lại lên. Phải biết bộ công pháp này cùng vốn cũng không phải là Lý Vân Phi có thể sử dụng đến.

Lý Vân Phi luyện tập chính là kiếm pháp, đao pháp này căn bản là hư. Có thể có người nói, Nhưng lấy đao pháp kiếm pháp đồng thời luyện nha. Nhưng là, phải biết, dựa vào Lý Vân Phi biết, cao thủ tuyệt đỉnh bên trong không có một cái nào là luyện tập hai loại binh khí. Một người nếu muốn luyện hảo công phu, ngoại trừ thiên tư của mình ở ngoài. Chủ yếu nhất chính là kiên trì bền bỉ. Luyện cái gì liền muốn vẫn luyện xuống. Đao pháp này mặc dù là sáo rất cao cấp đao pháp. Thế nhưng, Lý Vân Phi căn bản là không thể ý.

Lý Vân Phi cầm lấy (Bạch Liên pháp quyết) bình tĩnh mở ra quyển sách này. Hấn gần nhất lật sách phiên đầu đều đau. (Bạch Liên pháp quyết) lại hóa thành một đạo bạch quang tiến vào đầu của hấn bên trong. Lý Vân Phi nhắm mắt lại bắt đầu cảm ngộ bộ võ học này, trong đầu không ngừng xuất hiện các loại đường lối vận công. Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi cũng đem bộ này (Bạch Liên pháp quyết) biết luyện rồi.

Hiện tại mười hai quyền (Thiên Ma Sách) Lý Vân Phi đã luyện tập năm quyền rồi. Lý Vân Phi mở ra chính mình thuộc tính.

Đánh số 2112: không gian tên gọi: "Kiếm tiên" . Đại Đường Song Long Truyền thế giới tên gọi "Kiếm Thánh", tên gọi thêm được: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long trên thế giới đều có được rộng rãi sức ảnh hưởng lớn. Đánh bại "Tà sau" Chúc Ngọc Nghiên, tiếp nhận Tà Cực Tông vị trí Tông chủ. Thu được "Ma Đế" tên gọi. Đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên, giết chết tứ đại thánh tăng thứ hai, ma đạo bên trong danh vọng tăng mạnh. Với Tổng Khuyết giao thủ. Tổng Khuyết khẳng định võ công của người. Trên giang hồ danh vọng tăng mạnh!

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level), di hoa tiếp mộc 9 cấp, Bát Tử Ấn Pháp 1 cấp, Thiên Ma Sách: Thiên Ma công pháp 1 cấp, Từ Ngộ Thiên Cương 1 cấp, Từ Khí Thiên La 1 cấp, Từ Huyết bí pháp 1 cấp, hoa du 1 cấp. Bạch Liên pháp quyết 1 cấp. (tập tễ Thiên Ma Sách sẽ ngộ ra đạo tâm chủng ma công pháp.)

Khinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 9 cấp.

Kiểm pháp: Phi Tiên kiếm pháp 9 cấp. Cuồng phong khoái kiếm 10 cấp (max level)

Chưởng pháp: hồ trào tuyết phân che tay 9 cấp.

Bình khí: Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hàn băng ngọc hồ trào.

Quần áo: Bạch Vũ sam.

Đồ trang sức: Âm Dương Miện.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh. Vừa với cao thủ giao thủ, công lực tiêu hao to lớn.

Lý Vân Phi thoả mãn nhìn mình thuộc tính, này (Thiên Ma Sách) đã tập hợp đủ rỗng rã năm quyền rồi. Đã có gần một nửa rồi, tin tưởng coi như là tập hợp đủ cũng không phải là không được. Dựa vào bộ này thần cấp võ học càng ngày càng gần rồi.

Lý Vân Phi bất đắc dĩ xuất ra một cái khác sáo thần cấp võ học (Trường Sinh quyết). Bộ này thông bản dùng Giáp Cốt Văn (có lẽ là khoa đầu văn) viết thần cấp võ học. Thật sự là đệ nhất thiên hạ không tương. Đừng nói là Lý Vân Phi rồi, cho ai cũng xem không hiểu. Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng là bởi vì Phó Quân Sước chết đi về sau, luyện công tẩu hỏa nhập ma mới luyện thành bộ võ học này. Này có một loại không thể phục chế tính.

Lý Vân Phi coi như là biết Khẩu Trọng bọn họ là làm sao luyện thành. Hắn cũng căn bản không dám thí nghiệm. Làm không tốt cứ như vậy bị giết chết cũng không nhất định. Hắn bây giờ võ công cao như vậy, vì một bộ không tương, vạn nhất chết rồi cũng quá uổng phí rồi. Huống hồ, Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng loại phương pháp này cũng chỉ là một người luyện một bộ đồ. Còn lại sáu bức đồ, bọn hắn đều không có luyện. Tin tưởng bọn hắn luyện này một bộ đồ, có thể vẫn không có Lý Vân Phi (Minh Ngọc công) hảo đây. Lý Vân Phi cũng sẽ không kiếm hạt vàng làm mất đi dưa hấu.

Lý Vân Phi đứng lên thể, đi ra ngoài, đã nhìn thấy Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng liên thủ chống lại Bạt Phong Hàn, Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng liên lên tay cùng Bạt Phong Hàn giao thủ. Dĩ nhiên cũng chỉ là đánh cái hoà nhau mà thôi. Phải biết, liên lúc trước, Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng nội lực của bọn hắn tuy rằng so với Bạt Phong Hàn kém hơn một chút. Nhưng là Bạt Phong Hàn nếu muốn đánh thắng bọn họ cũng dường như khó. Càng khỏi nói Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng liên thủ rồi.

Nhưng là, lúc này mới đã qua bao nhiêu thời gian, Bạt Phong Hàn dĩ nhiên có thể tiếp được Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng liên thủ rồi. Lý Vân Phi tỉ mỉ nhìn chăm chăm Bạt Phong Hàn chiêu thức. Bạt Phong Hàn chiêu thức dĩ nhiên cùng trước đây hoàn toàn khác nhau rồi, chiêu thức biến tinh diệu lên. Trong đó thậm chí có Tổng Khuyết một chút bóng dáng.

Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng bức lui Bạt Phong Hàn, tránh ra chiến đoàn nói: "Đừng đánh, đừng đánh! Lão Bạt, người làm sao vậy, uống thuốc đi. Làm sao sẽ biến thành lợi hại như vậy? Ta cùng tiểu Lăng liên thủ mới có thể cùng người đánh ngang tay. Chuyện này. . . Điều này sao có thể?"

Bạt Phong Hàn vốn là vẫn lạnh mặt, hiện tại cũng mang theo vẻ tươi cười, nói: "Sao còn muốn cảm tạ Lý sư phụ đây! Nhờ có hắn đem ta dẫn kiến cho Tổng tiền bối. Tổng tiền bối thấy đạo pháp của ta không sai. Tư chất cũng không tệ lắm. Liên chỉ điểm ta mấy chiêu. Như thế nào, ta tiến bộ rất lớn chứ?"

"Ân, người tiến bộ rất lớn!" Lý Vân Phi bước qua, khẽ cười nói: "Tin tưởng người luyện tập rất cực khổ! Như thế nào đây? Có cảm giác gì?"

Bạt Phong Hàn vốn là vẫn là cái loại này mặt lạnh người, Nhưng là, từ Lý Vân Phi đi ra về sau, cũng vẫn xem gặp Bạt Phong Hàn đang cười. Liên miệng đều không nhắm lại quá. Lý Vân Phi có thể nhìn ra, Bạt Phong Hàn hiện tại thật cao hứng. Tin tưởng hẳn hẳn là có tiến bộ rất lớn.

Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng Khẩn Kiến Lý Vân Phi đi tới. Vội vã khom người chào, nói: "Sư phụ, người bế quan đi ra?"

"Bế quan?" Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Ta bao lâu không đi ra?"

"Không bao lâu!" Khẩu Trọng suy nghĩ một chút, nói: "Liên một ngày đi! Làm sao? Sư phụ người không bế quan sao?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178:: đích truyền võ công

Chương 178:: đích truyền võ công

Lý Vân Phi không thèm để ý cười cười, quay về Khấu Trọng nói: "Tiểu Trọng, tiểu Lăng các ngươi nhìn Bạt Phong Hàn, hắn chỉ là cùng Tống Khuyết học chút đao pháp, hiện tại là có thể cái cùng các ngươi đánh ngang tay rồi. (thảng q tệ,) nếu như, hắn đem Tống Khuyết dạy cho đao pháp của hắn hiểu được. Khi đó, các ngươi còn có thể tiếp hắn mấy chiêu."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cúi đầu, không nói gì. Lý Vân Phi biết trong lòng bọn hắn nhất định là rất xấu hổ. Phải biết, Lý Vân Phi kiếm pháp cùng với cao mình. Hắn cho tới nay, đều không có giấu làm của riêng đem Phi Tiên kiếm pháp dạy cho Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng. Nhưng là, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng căn bản là không thể đem Phi Tiên kiếm pháp luyện hảo.

Khấu Trọng cúi đầu, nghĩ đến rất lâu, cuối cùng nhô lên đứng khì, nói: "Sư phụ, ta cảm giác ngươi giáo cho chúng ta Phi Tiên kiếm pháp không quá thích hợp chúng ta. Chúng ta làm sao luyện đều luyện không tốt!"

"Ồ? Nói một chút chuyện gì xảy ra?" Lý Vân bay đến bây giờ Phi Tiên kiếm pháp đều không có luyện tới max level. Hắn dĩ nhiên muốn biết nguyên nhân rồi, hiện tại Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng dĩ nhiên không thể luyện hảo Phi Tiên kiếm pháp. Lý Vân Phi cảm giác đây là có nguyên nhân.

Khấu Trọng suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta có thể đem kiếm pháp này động tác làm ra. Nhưng là chúng ta làm sao luyện đều không có cảm giác. Căn bản là không thể vào bộ. Giống như rơi vào bình cảnh như thế. Căn bản là không thể luyện hảo."

Lý Vân Phi cúi đầu nghĩ đến rất lâu, trong đầu đột nhiên hiện ra một đạo linh quang. Hắn nghĩ tới rồi một loại khả năng "Ta nghĩ này cùng tâm cảnh của các ngươi có quan hệ."

"Sư phụ lời này là có ý gì?" Từ Từ Lăng liền vội vàng hỏi: "Tâm tình cùng chúng ta luyện không tốt kiếm có quan hệ gì?"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Của ta bộ kiếm pháp kia là người khác truyền thụ cho. (Phi Tiên kiếm pháp), nghe danh tự này liền có thể biết, đây là một bộ cao ngạo kiếm pháp. Lúc trước truyền cho ta bộ này người có võ công. Công phu vô địch thiên hạ. Một đời giết chết địch nhân vô số. Chưa từng bại trận, cho nên, hắn sang (Phi Tiên kiếm pháp) kiếm pháp là một loại cao ngạo tịch mịch kiếm pháp."

"Cao ngạo tịch mịch?" Khấu Trọng vội hỏi nói: "Đây là ý gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi đây cũng không biết. Hắn bộ kiếm pháp kia cao ngạo tịch mịch, sử dụng đến tựa như tiên nhân. Các ngươi hoàn toàn không có hắn cái chủng loại kia tâm tình. Cái loại này cho rằng vô địch mà tịch mịch cảm giác. Loại người kia tại chỗ cao, chịu không nổi lạnh giá cảm giác, ngay cả ta cũng không có. Đó là to to nhỏ nhỏ mấy trăm trận chiến, giết địch vô số mà mang đến cảm giác. Đừng nói các ngươi rồi, coi như là ta cũng không có. Cho nên, các ngươi luyện không tốt, cũng có thể thông cảm được. Ta cũng chỉ là đem bộ kiếm pháp kia luyện tới tiểu thành, khoảng cách đại thành, Nhân Kiếm Hợp Nhất. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) ta còn chưa tới đây."

"Vậy làm sao bây giờ?" Khấu Trọng hỏi: "Nếu chúng ta không thể đem bộ kiếm pháp kia cho luyện đến đại thành. Sư phụ kia ngươi liền truyền cho chúng ta võ công của hắn được không?"

Lý Vân Phi cười khò nói: "Ta biết rồi võ công xác thực không nhiều. Nhưng phần lớn là nội công tâm pháp! Kiếm pháp, ta còn có thể một bộ không quá lợi hại (cuồng phong kiếm pháp). Một bộ (hồ trảo tuyệt hậu tay)! Các ngươi muốn học cái gì rồi cùng ta nói."

Khấu Trọng chớp mắt một cái, nói: "Vậy ta học (hồ trảo tuyệt phần che tay), tiểu Lăng học (cuồng phong kiếm pháp)! Sư phụ được không?"

Lý Vân Phi không nhận được tròn tròn mắt, hắn đương nhiên biết Khấu Trọng đánh chính là là cái gì bản tính, Khấu Trọng hắn học tập (hồ trảo tuyệt hậu tay), Từ Từ Lăng học tập (cuồng phong kiếm pháp). Như vậy hai người bọn họ chỉ cần tùy tiện bỏ sung bỏ sung, hai người là có thể đem hai bộ võ công đều học xong. Bọn họ cho rằng nhiều học một bộ võ công tổng thể so với thiếu học một bộ muốn xịn.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các ngươi nếu như hai bộ đều muốn học, các ngươi liền trực tiếp cùng ta nói nha! Làm gì ngượng ngùng. Còn muốn dùng loại này thủ đoạn nhỏ. Ta có thể đem võ công luyện đến bây giờ tình trạng này, nói rõ ta không ngốc nha. Các ngươi không muốn coi ta là thành đứa ngốc được rồi!"

Khấu Trọng cười khúc khích sờ sờ đầu, hướng về Lý Vân Phi khen tặng, nói: "Ta làm sao cũng lừa không được sư phụ nha. Ta đây không phải là sợ sư phụ ngươi nói ma! Thế nhưng, ta nghĩ học thêm chút tổng thể so với thiếu học một chút hảo. Đúng không! Cho nên. . ."

Lý Vân Phi cười to nói: "Ngươi cái này kẻ dối trá. Kỳ thực ngươi hai bộ võ học đều học cũng không có gì. Các ngươi muốn học ta liền dạy các ngươi."

Cũng không có gì! Chỉ là của ta trước đây cho rằng các người võ công quá kém, học khá hơn rồi đối với các người cũng có ảnh hưởng. Cho nên, liền truyền cho các người một bộ kiếm pháp. Hiện tại, các người võ công cũng xem là không tệ. Ở trên giang hồ cũng có thể được cho cao thủ nhất lưu rồi. Ngày hôm nay, ta liền đem cái này hai sáo võ học truyền cho người."

Lý Vân Phi trong tay bảo kiếm tại Khấu Trọng, Từ Từ Lãng trước mắt ra khỏi võ. Trong tay bảo kiếm hóa thành từng đạo từng đạo kiếm ảnh, trong nháy mắt này hóa thành mấy chục cái kiếm ảnh. Sau đó Lý Vân Phi dừng kiếm mà đứng. Lý Vân Phi phát hiện bộ này đại thành sau đó cũng chỉ có thể hóa thành hơn hai mươi cái kiếm ảnh kiếm pháp. Chính mình dĩ nhiên trong nháy mắt này dừng ra mấy chục cái. Xem ra so với trước đây kiếm pháp càng nhanh chóng hơn. Đây là Lý Vân Phi nội công tiến vào cấp độ tông sư sau đó sản sinh hiệu quả. Không trách được tại Tụ Hiền trang cuộc chiến. Kiều Phong chỉ dùng một bộ bình thường nhất (thái tổ quyền pháp) liền đem mọi người cho đánh chính là hoa rơi nước chảy. Xem ra, khi võ công cảnh giới đã đến một loại mức độ, cho dù là đơn giản nhất võ học cũng có thể phát huy to lớn uy lực!

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Kỳ thực bộ kiếm pháp kia là ta sớm nhất học kiếm pháp rồi. So với (Phi Tiên kiếm pháp) ra, bộ kiếm pháp kia liền dễ dàng nhiều, nếu muốn dùng hảo bộ kiếm pháp kia, chỉ muốn nhớ kỹ một điểm. Đó chính là nhanh. Nhớ kỹ điểm ấy, các người mới có thể phát huy bộ kiếm pháp kia uy lực!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng không hổ là tuyệt Thế Thiên mới. Quan trọng hơn là, hai người bọn họ là Đại Đường Song Long Truyền bên trong đích nhân vật chính. Lý Vân Phi mới vừa đem bộ này võ công dùng một lần về sau, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng cũng đã có thể đánh tới. Tuy rằng đánh chính là không có gì uy lực. Thế nhưng, này không trở ngại Lý Vân Phi kinh ngạc tư chất của bọn hắn. Lý Vân Phi coi như là dựa vào đối trá. Sặc không gian trợ giúp, chỉ sợ cũng không có hai người kia làm tốt hơn.

Lý Vân Phi thỏa mãn gật đầu, nói: "Các người đã đem bộ võ học này dùng rất tốt rồi. Hảo hảo luyện, đại thành về sau, bộ kiếm pháp kia uy lực cũng không nhỏ!"

Khấu Trọng lắc đầu một cái, nói: "Sư phụ, ta cảm giác bộ này võ công Hữu Thập sao không đúng. Thế nhưng, ta cũng không biết địa phương nào không đúng! Sư phụ người biết không?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta đương nhiên biết. Kỳ thực không có gì, các người không có phát hiện, bộ kiếm pháp kia, từ đầu tới đuôi đều là công, liền một chiêu thủ thế đều không có. Đúng không?"

Khấu Trọng lúc này mới lập tức ngộ ra ra, vội hỏi: "Đúng vậy, đúng vậy. Ta tại sao không có phát hiện đây. Bộ kiếm pháp kia tại sao có thể chỉ có công, không có thủ đây? Có phải hay không, kiếm pháp này còn có nửa dưới?"

"Không có." Lý Vân Phi nghiêm túc, nói: "Bộ kiếm pháp kia chỉ có công, không có một tia thủ thế. Chính là muốn để luyện tập bộ kiếm pháp kia người biết. Tốt nhất phòng thủ liền là công kích. Chỉ cần người có thể từ đầu tới đuôi đều công kích đối phương, cái kia muốn thủ thế có ích lợi gì?" Đây chính là Lý Vân Phi thuần túy tại lúc Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng. Kỳ thực hắn cũng biết, kiếm pháp bên trong có xong tất cả đều là công kích (Độc Cô Cửu Kiếm), cũng có toàn bộ là thủ thế (Thái Cực Kiếm pháp).

Võ công chính là như vậy, cái nào có vô địch võ công. Bất quá, những này phải nhờ vào Khấu Trọng, Từ Từ Lãng chính mình ngộ rồi. Lý Vân Phi là không muốn quản. Đương nhiên hắn cũng không quản được.

Lý Vân Phi nhìn đứng ở trong sân dờ ra Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng, nói: "Các người trước tiên không muốn dờ ra. Ta đem trao pháp cũng cùng nhau giáo cho các người đi! Bộ này trao pháp có chút hung tàn. Các người có học hay không!"

"Học! Đương nhiên học." Khấu Trọng một mặt vui vẻ nói: "Có thể học tại sao không học đây?"

Lý Vân Phi gật đầu, bàn tay duỗi một cái liền chuyển biến thành trao hình. Sau đó, liền ở trong sân đánh nhau. Bộ này từ Lục Tiểu Phụng trong thế giới giết chết phi Thiên Ngọc hồ khen thưởng trao pháp. Tại bí tịch tinh diệu trình độ xác thực xa xa lớn Lý Vân Phi trước đó xoạt bộ kiếm pháp kia (cuồng phong khoái kiếm).

Trao ảnh tầng tầng, kinh khí bay loạn. Lý Vân Phi rất nhanh liền đem bộ này trao công đánh xong một lần. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng ngơ ngác nhìn chu vi bị Lý Vân Phi trên tay kinh khí đánh nát tan bãi cỏ. Bọn họ không nghĩ tới, bộ này trao công đã vậy còn quá cường.

Lý Vân Phi phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Ta bây giờ cũng coi như là bị các người lấy hết rồi. Các người liền hảo hảo luyện tập cái này hai sáo võ công." Lý Vân Phi nói xong lời này, hướng về Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng truyền âm nói: "Các người cho ta dụng tâm luyện tập. Ta vừa cùng Tống Khuyết giao thủ. Liên tính không là ta thắng. Cũng đánh cái hoà nhau, hiện tại Bạt Phong Hàn bị hắn dạy điểm đao pháp là có thể đánh ngang hai người các người liền thủ. Các người nói, nếu như truyền đi, mặt của ta để ở nơi đâu các nha. Các người muốn nỗ lực nỗ lực, nỗ lực hơn nữa! Không lại muốn làm cho ta mất thể diện."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng nhìn nhau. Sau đó hướng Lý Vân Phi dùng sức gật đầu, liền vui đầu kế tục luyện tập võ công rồi.

Lý Vân Phi đem Bạt Phong Hàn gọi vào gian phòng của mình, từ đầu đánh giá Bạt Phong Hàn một chút, hỏi: "Tống phiệt chủ nói cho không có nói cho người biết, hắn truyền dạy cho người cái gì đao pháp?"

Bạt Phong Hàn sững sờ một chút, gật đầu, nói: "Dựa vào Tống tiền bối nói, hắn truyền cho ta chính là mình tuyệt học (Thiên Dao tám quyết) đệ nhất quyết." Bạt Phong Hàn nói đến đây, một mặt hưng phấn, nói: "Đây là ta gặp gỡ tới tinh diệu đao pháp rồi. Thật không nghĩ tới, Tống tiền bối lại đem tuyệt học của mình truyền cho ta. Này vượt ra khỏi của ta mong muốn! Ta vốn là chỉ là muốn để Tống tiền bối chỉ điểm một chút ta mấy chiêu, ta liền thỏa mãn, ai biết. . ."

Bạt Phong Hàn càng nói càng hưng phấn, hắn đã sớm rơi vào bình cảnh đã lâu rồi. Lý Vân Phi cũng sẽ không đao pháp, cho nên, hắn chỉ có thể chính mình tìm tòi. Nhưng là phải biết, mặc dù Bạt Phong Hàn kỳ tài ngút trời. Nhưng là, dưới gầm trời này, thiên tài rất nhiều. Muốn luyện hảo võ công, không phải quang dựa vào chính mình luyện tập là có thể luyện thành. Như những này, tại trong rừng sâu núi thẳm bế quan sau mấy chục năm, vừa xuất thế liền vô địch thiên hạ. Loại chuyện này là không thể nào phát sinh. Võ công không phải quang dựa vào chính mình luyện thành có thể luyện ra được.

Nhưng là, Tổng Khuyết chỉ là chỉ điểm một chút Bạt Phong Hàn, chỉ là truyền thụ cho hắn một đao nửa thức. Bạt Phong Hàn đã đột phá chính mình rất lâu tới nay bình cảnh. Trở nên mạnh mẽ không ít, chuyện này làm sao không thể để cho Bạt Phong Hàn vui mừng dị thường!

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Người muốn hảo hảo luyện tập Tổng phiệt chủ truyền thụ cho người đao pháp. Phải biết, liền Tổng Sư Đạo đều không có được Tổng Khuyết truyền công! Vận khí của người rất tốt. Tổng phiệt chủ đao pháp tuyệt đối xem như là đệ nhất thiên hạ."

Bạt Phong Hàn suy nghĩ một chút, nói: "Không biết ta có thể hay không bái Tổng tiền bối sư phụ đây. Tổng tiền bối võ công cao cường, có thể bái ông ta làm thầy, có phúc ba đời! Cũng không biết, Tổng tiền bối có thể đáp ứng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179:: Địa kiếm Tổng Trí

Chương 179:: "Địa kiếm" Tổng Trí

Lý Vân Phi nhìn vẻ mặt nghiêm nghị Bạt Phong Hàn, mang trên mặt một tia cười khê, hỏi: "Người là thật lòng muốn bái Tổng Khuyết sư phụ?"

Bạt Phong Hàn dùng sức gật đầu, nói: "Không sai, ta là thật lòng muốn bái Tổng Khuyết tiền bối làm thầy. (Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) Tổng tiền bối đao pháp Vô Song. Ta nghĩ cùng hân học tập đao pháp chi đạo. Chỉ là không biết Tổng tiền bối hân có đồng ý hay không?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Ta biết ý tưởng của người, chỉ là. . . Chỉ là Tổng Khuyết người này đao pháp Thông Thần, Nhưng là, đao pháp của hân liên con của mình, con gái đều không có giáo. Nhưng gặp đao pháp của hân cũng không phải là tất cả mọi người thích hợp. Hơn nữa, mỗi người đều có đạo của chính mình. Người đã đi xa như vậy rồi. Lại cái e sợ không dễ dàng!"

"Đạo của chính mình. . . Đạo của chính mình. . ." Bạt Phong Hàn thì thào tự nói: "Của chính ta nói, đạo của ta đến cùng ở nơi đâu đây? Ta có thể tiếp tục đi sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người đạo là cái gì ta không biết. Ta chỉ biết là, người muốn kiên trì tiếp tục đi. Mỗi người đạo đều là không giống, chỉ có siêu thoát chính mình, mới có thể tiếp tục đi. Tổng Khuyết là luyện tập đao pháp, thế nhưng, hân cũng không nhất định thích hợp người. Chỉ sợ hân mình cũng biết, cho nên, coi như là người muốn bái ông ta làm thầy. Hân cũng nhất định sẽ không thu người."

Bạt Phong Hàn im im lặng lặng ngồi ở chỗ đó, đang trầm tư. Lý Vân Phi cũng không có quấy rầy hân trầm tư, một người từ trong phòng đi ra. Bạt Phong Hàn đao pháp không tệ, thiên tư cũng không tồi. Nếu như cứ như vậy thay đổi chính mình đi con đường. Có chút đáng tiếc. Tựa như Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nếu như không có gặp phải Lý Vân Phi, dựa theo nguyên tắc, e sợ đã kinh tìm tới chính mình sau đó con đường rồi. Cho nên, Lý Vân Phi mới đem kiếm pháp của mình, trao pháp dạy cho hân, cái này cũng là tìm kiếm trong lòng mình một tia an ủi.

Đi tới ngoài sân, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng vẫn đang nỗ lực luyện công, hai người bọn họ cũng phát xuất hiện thiếu sót của mình rồi. Bọn họ có so với Bạt Phong Hàn cao nhiều điều kiện. Bọn họ có một cái cấp độ tông sư sơ phó. Bọn họ có thể bất cứ lúc nào thỉnh giáo sư phụ. Nhưng là, hai người bọn họ liên thủ lại bị Bạt Phong Hàn địch lại. Chuyện này quả thật là vô cùng nhục nhã. Phải biết, giáo dục Bạt Phong Hàn Tổng Khuyết, vừa cũng chỉ là cùng sư phụ của bọn họ đánh ngang tay, tiếp tục như vậy để bọn hân làm sao chịu nổi.

Lý Vân Phi nhìn hai người về mặt. Liền biết bọn họ quyết định nhất định sẽ nỗ lực luyện công. Biết sĩ sau đó dừng. Võ công của bọn hân trải qua lần này sau đó nhất định sẽ tiến rất xa, điểm ấy, Lý Vân Phi có thể khẳng định. Phải biết, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng tư chất cao, giang hồ hiếm thấy. Chủ yếu nhất là hai người bọn họ là này Đại Đường Song Long Truyền bên trong đích nhân vật chính. Tin tưởng chỉ cần bọn họ nỗ lực, là có thể rất nhiều tiến bộ!

Lý Vân Phi thoả mãn nhìn hai người ở nơi nào liệu mạng luyện công. (Tối ổn định,) liền chỉ có một người đi ra ngoài. Đây toàn bộ Tổng phủ đều trang trí mỹ lệ dị thường, tráng lệ. Từng cái độc lập sân đều có được chính mình chỉ mới có đích đặc sắc.

Lý Vân Phi từ một hoa viên đi tới một cái khác hoa viên, này mỗi hoa viên bên trong đích mỹ cảnh đem Lý Vân Phi mê hoặc. Không nghĩ tới Tổng phiệt thật không ngờ xa hoa, mỗi hoa viên bên trong đều là hoa tươi cả vườn. Đây là nói rõ không được cái gì. Thế nhưng chó quên, bây giờ còn đang mùa đông bên trong. Chỉ sợ chính là trong hoàng cung đều không có này phân cảnh sắc đi!

Tổng phiệt trông giữ mỗi cái sân, hoa viên binh sĩ rất cho Lý Vân Phi mặt mũi. Bọn họ giống như nhận thức Lý Vân Phi như thế, mỗi khi Lý Vân Phi từ

bên cạnh bọn hắn đi qua, bọn hắn đều lập tức cúi chào, giống như Lý Vân Phi là cấp trên của bọn hắn như thế, cung kính.

Lý Vân Phi nhìn cảnh sắc trước mắt không khỏi cảm khái, này nhà giàu nhà giàu sinh hoạt. Liền này một toà nhỏ nhỏ hoa viên tiêu hao tiền tài chỉ sợ cũng có thể trợ giúp mấy ngàn vị dân đói sống sót. Cửa sơn thật chó xú, đường có xương chết cứng. Những này nhà giàu đại tộc mới là thiên hạ này hoặc loạn đích căn nguyên.

Lý Vân Phi nghĩ tới đây không nhịn được thật dài thở dài. Lúc này, Lý Vân Phi sau lưng phát sinh một thanh âm: "Lý công tử, thân tức giận cái gì đây? Lẽ nào ta Tổng phiệt chiêu đãi không chu toàn?"

Lý Vân Phi sớm liền phát hiện phía sau có người, chỉ bất quá, hắn không muốn phát ra âm thanh đi ra, Lý Vân Phi cũng không muốn đem hắn bắt tới. Dù sao nơi này là địa bàn của hắn. Đứng ở Lý Vân Phi phía sau đứng là Tổng phiệt nhân vật số hai, "Địa kiếm" Tổng Trí.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tổng phiệt chiêu đãi vô cùng được, chỉ là của ta người này không từng va chạm xã hội. Thấy đẹp như vậy cảnh sắc, không nhịn được thở dài mà thôi! Chỉ là, Tổng hai phiệt chủ đừng vội mà Tổng phiệt việc vặt, làm sao sẽ xuất hiện ở đây?"

"Ta là đặc biệt tìm đến Lý công tử!" Tổng Trí cười cười, nói.

"Ồ?" Lý Vân Phi kinh ngạc mà hỏi: "Không biết Tổng hai phiệt chủ tới tìm ta để làm gì?"

Tổng Trí cười cười, nói: "Ta tìm đến Lý công tử là muốn hỏi một chút trước đó sự tình! Không biết, Lý công tử có thể không giải đáp một thoáng nghi vấn của ta?"

"Nói đi!" Lý Vân Phi khoát tay chặn lại nói: "Chỉ cần ta có thể nói cho Tổng hai phiệt chủ sự tình. Biết gì đều nói hết không giấu diếm. Điểm ấy thành Tổng hai phiệt chủ yên tâm?"

Tổng Trí trầm giọng hỏi: "Ta nghe nói, người đoạn thời gian trước cùng Đại huynh giao thủ? Vẫn đem Đại huynh mài đao đường phá hủy. Thật sao?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đưa phiệt mở chính pháp Thông Thần. Lợi hại cực kỳ. Ta cùng Tổng phiệt chủ giao thủ làm sao dám không cẩn thận. Tự nhiên không thể lưu thủ. Cho nên, cuối cùng hai người kinh khí đem Tổng phiệt chủ mài đao đường làm hỏng! Nghe nói, Tổng phiệt kinh tế nắm giữ ở Tổng hai phiệt chủ trong tay."

Lý Vân Phi con mắt vừa mở, cố ý hỏi: "Người sẽ không phải tới tìm ta bồi tiền a? Nếu như người tìm ta thường tiền, ta có thể không đến nổi?"

Tổng Trí lắc đầu một cái, cười nói: "Lý công tử nói đùa. Nghe nói Lý công tử chiếm được trong truyền thuyết kỳ bảo —— Dương Công Bảo Khố. Ở trong đó bảo bối vô số! Người làm sao sẽ không có tiền đây? Lý công tử hiện tại chỉ sợ là phú khả địch quốc rồi!"

Lý Vân Phi kinh ngạc nhìn Tổng Trí hỏi: "Người đúng là tới tìm ta đòi tiền hay sao? Đem ta của cải tra rõ ràng như vậy?"

Tổng Lỗ cười khổ nói: "Ài! Ta lần này trước tới đương nhiên không phải là vì Lý công tử của cải đến đây! Ta Tổng phiệt mặc dù là tứ đại môn phiệt nghèo nhất. Nhưng là, cũng sẽ không liên trùng kiến cái này nhỏ nhỏ mài đao đường tiền đều không có, vẫn tới tìm người."

"Cái kia người tìm đến ta làm gì?" Lý Vân Phi này xem có chút kỳ quái rồi, phải biết, hắn tuy rằng nhận thức cái này Tổng Trí, thế nhưng xác thực không quen. Chỉ có thể coi là là sơ giao. Hắn tìm tới chính mình, Lý Vân Phi xác thực không biết, Tổng Trí tìm đến mình đến cùng là vì cái gì?

Tổng Trí trầm ngâm chốc lát, nói: "Ta liền không khách khí. Ta chỉ là muốn biết người đoạn thời gian trước cùng Đại huynh giao thủ qua đi thắng bại. Không biết Lý công tử có thể hay không nói cho ta biết chứ?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chúng ta thắng bại Tổng phiệt chủ không có nói cho người biết sao? Người muốn biết, người có thể đi hỏi hắn nha! Liên quan với mài đao đường chuyện này, dù sao cũng là ta và hắn đồng thời tạo thành!"

Tổng Trí thở dài, nói: "Đại huynh lại một lần bề quan. Ta cũng không biết hắn chừng nào thì có thể xuất quan. Cho nên, ta chỉ có thể tới hỏi người rồi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chúng ta lúc đó hậu đem mài đao đường làm hỏng. Cho nên, không phân ra thắng bại liền từ mài đao trong nội đường chạy đến rồi! Cho nên đầu rồi, ta cùng Tổng phiệt chủ không có thua không thắng!"

Tổng Trí cười cười, nói: "Theo ta được biết, mài đao đường là khi các người giao thủ sau mới bắt đầu sụp đổ! Các người là phân ra thắng bại sau đó mới đi ra. Xin người nói cho ta biết, các người thắng bại?"

"Thắng bại thật sự trọng yếu như vậy sao?" Lý Vân Phi hỏi ngược lại: "Nếu như ta thua cái kia như thế nào đây? Nếu như ta thắng cái kia thì thế nào? Dù sao này trận đấu chúng ta đều đã đánh qua rồi! Đến Vu Thắng phụ sao? Những điều kia đều là hư!"

"Không, tại trong lòng ta, Đại huynh là vô địch thiên hạ. Tại hết thấy Tổng phiệt người trong trong mắt, Đại huynh là vô địch. Hiện tại Đại huynh lại bắt đầu bề quan! Hắn cũng không nói đến các người thắng bại. Thế nhưng ta muốn biết là người nào thắng!"

Lý Vân Phi trầm ngâm một hồi, nói: "Nên tính là hoà nhau đi! Tổng phiệt chủ đao pháp Thiên Hạ Vô Song! Ta..."

Lý Vân Phi lời còn chưa nói hết, Tổng Trí dĩ nhiên run rẩy đứng lên, chỉ vào Lý Vân Phi, dứt quãng nói: "Người là nói người và ta Đại huynh đánh ngang tay rồi hả?"

Lý Vân Phi dùng sức gật đầu, nói: "Không sai, ta cùng Tổng phiệt chủ cái kia vừa đứng, thật là ta sống đến bây giờ cao nhất có vừa đứng. Ta có loại cảm giác, ta cùng Tổng phiệt chủ vẫn sẽ còn có một trận chiến!"

Tổng Trí có vẻ hơi kích động, nói: "Người cùng Đại huynh đánh ngang tay, cái này không thể nào, ta Đại huynh chính là đệ nhất thiên hạ đao khách. Đao pháp đệ nhất thiên hạ. Người chỉ là hậu bối. Làm sao có khả năng cùng ta Đại huynh đánh ngang tay. Người không muốn tại trên mặt chính mình thiếp vàng rồi. Coi như là đánh ngang tay, cũng là ta Đại huynh cho người."

Lý Vân Phi vừa nghe lời này, liền hơi không kiên nhẫn rồi. Mình nói như thế nào cũng là cái cấp độ tông sư đến cao thủ. Coi như mình cùng Tổng Khuyết đánh ngang tay. Cái này cũng là rất bình thường. Đã đến Tổng Khuyết cùng Lý Vân Phi một bước này, nội lực cũng sớm đã sinh sôi liên tục. Có đôi khi cái nào sợ sẽ là đánh mấy ngày mấy đêm cũng không nhất định có thể phân ra cách thắng bại. Đánh tới một nửa, hoặc là đánh một hồi không muốn đánh, cái này cũng là có thể có.

Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết trận chiến ấy vốn là công bằng một trận chiến. Ai thua ai thắng nghe theo mệnh trời. Hiện tại này Tổng Trí lại dám hoài nghi hẳn, điều này có thể không cho Lý Vân Phi sinh khí sao? Hẳn Tổng Trí là có một "Địa kiếm" tên gọi. Thế nhưng, hẳn Tổng Trí toán cái thứ gì, lại dám hoài nghi mình, Lý Vân Phi hiện tại càng nghĩ càng khó chịu.

Tổng Trí còn đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh kích động vẫn thờ hồn hèn. Giống như căn bản cũng không tin, Lý Vân Phi có thể cùng Tổng Khuyết đánh ngang tay như thế. Loại này thấp thị để Lý Vân Phi hòa từ tâm lên.

Lý Vân Phi mạnh mẽ nhìn chăm chăm Tổng Trí, nói: "Ta cùng Tổng Khuyết giao thủ thắng thua, mắc mớ gì đến người? Người tại sao phải bắt kẻ chúng ta? Người toán cái thứ gì? Chúng ta giao thủ thắng thua, liên quan mấy cái buổi?"

"Hừ!" Tổng Trí hừ lạnh một Thanh Đạo: "Trên giang hồ đều nói người là cái võ công không thua kém ta Đại huynh cao thủ. Ta nhưng không tin! Ta và người đã gặp mặt vài lần. Võ công của người là cao. Thế nhưng tối đa cũng liền mạnh hơn ta một điểm. Người tại sao phải hoà giải ta Đại huynh đánh ngang tay?"

Lý Vân Phi cười một tiếng dài, nói: "Ta biết người được xưng "Địa kiếm" Tổng Trí. Người trên giang hồ đều nói người kiếm pháp cao siêu, thế nhưng trên giang hồ cũng cho ta một cái "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi tên gọi. Cái kia ta hôm nay liền tay không cùng người quá mấy chiêu, cho người biết Nhất Sơn còn có Nhất Sơn cao! Tinh người cho là ta Lý Vân Phi võ công là giả. Vẫn nhiều nhất liền cường người một điểm. Ngày hôm nay, ta mười chiêu bên trong bất bất bình người, liền tính ta thua!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180:: giấu điểm sát khí

Chương 180:: giấu điểm sát khí

Liền này Lý Vân Phi cùng Tổng Trí đối diện thời điểm, đột nhiên hệ thống xuất hiện âm thanh: chúc mừng bị tuyển giả, đánh số 2112, kích phát nhiệm vụ: giáo huấn Tổng Trí, khen thưởng bí tịch (địa kiếm kiếm pháp), khen thưởng nhiệm vụ tích phân, 50000. (thắng q tệ,) hi vọng bị tuyển giả hoàn thành nhiệm vụ.

Lý Vân Phi ngây ngốc một chút, chính mình dĩ nhiên kích phát rồi nhiệm vụ. Loại chuyện này bất luận kiếp trước kiếp này xưa nay đều chưa từng xảy ra, chuyện này. . . Điều này thật sự là không hiểu ra sao! Lúc này, Tổng Trí nộ quát một tiếng, trong tay bảo kiếm giương lên, đại Thanh Đạo: "Lý Vân Phi, người. . . Người khinh người quá đáng! Được, ta hôm nay liền xem người cái này "Kiếm Thánh" tại sao có thể tay không có đeo găng tay mười chiêu đánh thắng ta! Nói cho người biết, vũ nhục người khác nhân tất nhục chi!"

Lý Vân Phi cười dài nói: "Nói được lắm, vũ nhục người khác nhân tất nhục chi! Người xem thường ta, đã nghĩ cho ta xem không nổi người. Liền người chút bồn sự ấy, e là cho dù là hai tên đồ đệ của ta đều có thể đánh thắng người. Người vẫn ở trước mặt ta kiêu ngạo! Coi như là Ninh Đạo Kỳ, cũng không dám nói như thế ta. Người ngược lại là độc nhất vị!"

Lý Vân Phi dùng một loại khinh thị ánh mắt nhìn về phía Tổng Trí. Vốn là hẳn đối với Tổng Trí ấn tượng thật là tốt. Nhưng là hôm nay vừa nhìn, hoàn toàn không có tại trước mặt người khác khiếm tốn! Lúc trước, Tổng Trí tại Tổng Sư Đạo trước mặt, đối với Lý Vân Phi là chu đáo! Không có một tia kiêu ngạo khí tức. Tại Tổng Khuyết trước mặt, đối với Lý Vân Phi cũng là cung kính. Nhưng là, một cái chớp mắt ấy, tại không có người bên ngoài dưới tình huống, đã vậy còn quá kiêu ngạo! Coi như là không có nhiệm vụ này, Lý Vân Phi cũng nhất định sẽ giáo huấn một chút hẳn. Quả thực cũng quá kiêu ngạo rồi. Lý Vân Phi nhưng là gần đây cấp độ tông sư cao thủ. Gần nhất vẫn đánh thắng Thạch Chi Hiên. Thậm chí còn giết chết tứ đại thánh tăng ở giữa hai vị.

Phải biết Lý Vân Phi hiện tại tiếng tăm coi như là không sánh được Tổng Khuyết, đó cũng là cùng Thạch Chi Hiên gần như. Không giả, Tổng Khuyết tại

người giang hồ trong mắt so với Thạch Chi Hiền mạnh hơn một điểm. Thế nhưng, hán cũng chưa chắc liền thật sự so với Tống Khuyết phải kém hơn nửa phần. Chi bất quá Tống Khuyết là hào xưng đệ nhất thiên hạ đao khách, hơn nữa một đời chưa từng bại trận. Mà Thạch Chi Hiền nhưng đã từng thua với Ninh Đạo Kỳ một chiêu. Thế nhưng muốn nói Thạch Chi Hiền cùng Tống Khuyết võ công cao thấp, hai người cách biệt xác thực không lớn.

Lý Vân Phi cũng là bởi vì đánh thắng Thạch Chi Hiền, Tống Khuyết mới như thế cho mặt mũi hán, tự mình dẫn người ở ngoài thành nghênh tiếp. Điều này cũng đúng là rất cho Lý Vân Phi mặt mũi. Nhưng là Tống Khuyết cho Lý Vân Phi mặt mũi. Nay Tống Trí xác thực tại Lý Vân Phi trước mặt kiêu ngạo như vậy. Điều này làm cho Lý Vân Phi làm sao không tức giận! Tống Trí võ công cũng là cùng Quán Quán, Sư Phi Huyền gần như! Thậm chí còn có vẻ không bằng, Lý Vân Phi quyết định muốn giáo huấn một chút hán. (! Thắng thoại phí) cho hán biết trời cao bao nhiêu! Thủy sâu bao nhiêu!

Lý Vân Phi khẽ cười nhìn về phía Tống Trí, nói: "Động thủ đi! Để ta nhìn ngươi này địa kiếm Hữu Thập sao tuyệt kỹ!"

Tống Trí cả người đột nhiên tỉnh táo lại, thần nhiên nói: "Là tự ngươi nói, ngươi muốn tay không tiếp ta kiếm. Hơn nữa nếu như mười chiêu ngươi không có lấy hạ ta, vậy cho dù ngươi thua?"

Lý Vân Phi sừng sốt một chút, lập tức đã minh bạch Tống Trí tâm tư. Tống Trí cũng sợ Lý Vân Phi cùng hán động kiếm. Tin tưởng Tống Trí cũng biết, Lý Vân Phi có thể bị người trên giang hồ vật xưng là "Kiếm Thánh". Kiếm pháp dù sao lợi hại cực kỳ, hơn nữa Lý Vân Phi vẫn đánh thắng Thạch Chi Hiền. Tống Trí cũng biết mình sẽ không phải Lý Vân Phi đối thủ, cho nên, hán khi : ngay ở Lý Vân Phi mặt mũi kiêu ngạo như vậy, liền là muốn để Lý Vân Phi nói như thế. Bởi vì như vậy hán có thể có tỷ lệ thắng! Bằng không, hán liền một điểm thắng Lý Vân Phi cơ hội đều không có.

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Ngươi này rốt cuộc là ý gì? Ngươi đến cùng muốn muốn thế nào?"

Tống Trí cười cười, nói: "Ta hy vọng có thể thắng ngươi. Thế nhưng, ta cũng biết rõ, tại bình thường dưới tình huống, đây căn bản tự không khả năng, cho nên, ta dụng kế đến làm tức giận ngươi! Hi vọng, ngươi có thể nói ra loại lời nói này!"

Lý Vân Phi cau mày hỏi: "Ngươi tại sao muốn thắng ta? Thắng ta đối với ngươi có ích lợi gì? Phải biết, tuy vậy, ngươi cũng chưa hán là đối thủ của ta. Hơn nữa, nếu như ta không chịu ngươi làm tức giận đây? Mưu kế của ngươi không liền vô dụng sao?"

"Bởi vì ngươi thắng ta Đại huynh!" Tống Trí trầm giọng, nói: "Coi như là như vậy thua, thế nhưng, ta tận lực! Không có biện pháp khác! Ta chỉ có thể như vậy! Về phần ta tại sao biết ngươi sẽ chịu của ta làm tức giận? Vậy rất đơn giản! Ngươi phải biết! Ngươi và ta Đại huynh rất giống! Như ngươi cao thủ như vậy đều không chịu nổi người khác sỉ nhục! Ta biết, ngươi tất nhiên sẽ động thủ giáo huấn, giáo huấn ta!"

Lý Vân Phi lần này liền càng không rõ ràng rồi, trầm giọng hỏi: "Ta đây có chuyện xác thực không biết. Ngươi và ta không thù không oán? Ngươi tại sao muốn cùng ta động thủ? Ta cũng không hề ở trước mặt ngươi từng làm cái gì thương thế chuyện của ngươi, cùng từng nói thương tổn ngươi thoại chứ?"

"Không có!" Tống Trí lắc đầu một cái nói rằng: "Chỉ là bởi vì ngươi đánh thắng ta Đại huynh! Cho nên, ta mới chịu cùng ngươi động thủ!"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta cùng Tống phiệt chủ là lén lút tranh tài. Không có bại thắng phân chia! Coi như là ta thắng, ta cũng không có tính toán nói ra! Hơn nữa, ta thắng được cũng không tính là quang minh! Ngươi cần gì phải vì chuyện này tìm ta để gây sự đây?"

"Ngươi thắng ta Đại huynh! Là ta Đại huynh chính mồm nói cho ta biết. Bằng vào ta Đại huynh tính cách, tất sẽ không giấu giấu diếm diếm. Tất sẽ đem trận đại chiến này tuyên dương đi ra ngoài. Vậy ta Đại huynh bất bại thần thoại liền Phá Diệt rồi. Ngươi biết không? Nay thần thoại một khi Phá Diệt, sẽ cho chúng ta Tống phiệt mang đến bao lớn ảnh hưởng sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ta không cho là sẽ lớn bao nhiêu ảnh hưởng? Thắng bại là chuyện thường bình gia! Huống hồ, ta lúc đó cũng cũng không thể xem như là thắng Tống phiệt chủ! Liền tính nói ra. Nhân gia cũng sẽ nói Tống phiệt chủ khiêm tốn hơn người! Sẽ có ảnh hưởng gì?"

"Ngươi không biết!" Tống Trí lắc đầu một cái, nói: "Ảnh hưởng rất lớn, ta Tống phiệt quân đội đều là lấy Đại huynh để tin tưởng! Tín ngưỡng của bọn họ chính là bất bại. Nhưng là, hiện tại Đại huynh hiện tại thất bại, bất kể là tại sao thua. Thua chính là thua. Chúng ta Tống phiệt quân đội không thể so cái khác. Chuyện này đối với ảnh hưởng của bọn hán rất lớn. Đối với ảnh hưởng của chúng ta rất lớn. Cho nên, ta muốn thắng ngươi! Ta nên vì ta Tống phiệt làm lại tìm về tự tin!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Tốt lắm, ta rồi cùng ngươi động thủ, điều kiện vẫn là như vậy, mười chiêu, ta không cần kiếm cùng ngươi giao thủ mười chiêu. Chỉ cần ta đánh không thắng ngươi, vậy cho dù là ta thua. Bất quá, ngươi phải cẩn thận. Ta tuyệt đối sẽ không lưu thủ! Ngươi liền hảo hảo tiếp chiêu đi!"

Lý Vân Phi vừa dứt lời, hai tay hóa chưởng liền đánh về phía Tống Trí, bàn tay mang theo vu vu phong thanh đánh về phía Tống Trí ngực. Tống Trí kiếm đã sớm ra khỏi vỏ. Khán Kiến Lý Vân Phi hai tay đánh hướng về chính mình, kiếm trong tay trong nháy mắt đánh hướng về Lý Vân Phi đánh tới con đường. Ngăn cản Lý Vân Phi một chiêu này.

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, hai tay hóa trào, một trào liền trào hướng về Tống Trí bảo kiếm. Trong tay đột nhiên nhéo một cái, thân kiếm phát sinh một trận sắt thép biến hình âm thanh, Tống Trí trong lòng đột nhiên cả kinh, hai tay vừa dùng lực, từ Lý Vân Phi trong tay rút ra bảo kiếm, Lý Vân Phi "Ai" một tiếng, trong lòng một trận cảm khái, này Tống Trí kiếm trong tay rất tốt, lấy Lý Vân Phi công lực, vừa lần kia dĩ nhiên chưa hề đem này kiếm bẻ gãy, còn bị Tống Trí từ trong tay một cái chiếm trở lại. Nay Tống Trí bản lĩnh vẫn thật không nhỏ!

Tống Trí trong lòng sợ hãi vạn phần, chính mình một chiêu kiếm dĩ nhiên cũng làm như thế bị Lý Vân Phi phá. Hiện tại Lý Vân Phi liền nói rõ dùng chính mình nội lực thâm hậu tới đón trụ kiếm của mình. Hiện tại chỉ có chiếm trước tiên cơ rồi.

Tống Trí trong tay bảo kiếm xoay một cái, trên không trung hóa thành một đạo bạch quang, xuất hiện ở Lý Vân Phi quanh thân chung quanh đại trên huyết. Lý Vân Phi đương nhiên hảo không kinh hoàng, hai tay hóa thành mấy đạo tàn ảnh. Vô một cái về phía Tống Trí đánh tới bảo kiếm, Tống Trí trong

tay bảo kiếm trên không trung lại một lần biến hóa, tránh thoát Lý Vân Phi hai tay, một chiêu kiếm kể tục đánh hướng về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi trong lòng hào không hoảng hốt, tay của hắn cũng không chút nào chậm, tại Tổng Trí không tin trong ánh mắt, lại một trào lại một lần nữa bắt được Tổng Trí bảo kiếm trong tay. Lần này so với lần trước càng nhanh chóng hơn. Một tay nắm lấy Tổng Trí kiếm, một cái tay khác liền bối ở sau lưng, Lý Vân Phi có ý tứ là nói, dù cho ta cũng chỉ dùng một cái tay chỉ cần ta nguyện ý, như thường có thể đem người bắt nạt khóc lên!

Tổng Trí còn muốn từ Lý Vân Phi trong tay đoạt lại bảo kiếm, chỉ là lần này hắn liền thất vọng, Lý Vân Phi kiết khẩu bắt được Tổng Trí lưỡi kiếm, Tổng Trí căn bản là không có biện pháp thanh kiếm từ Lý Vân Phi trong tay đoạt lại đi. Phải biết, này kiếm đã chăm chú bị Lý Vân Phi chộp trong tay. Nếu muốn từ Lý Vân Phi trong tay đoạt lại bảo kiếm, đây căn bản không thể nào.

Tổng Trí về mặt đau khổ, sắc sảo thờ dài, bẻ vào một nhần, giống như muốn thả khí bộ dạng. Lý Vân Phi mắt thấy liền muốn thắng lợi rồi. Cho nên trong lòng không nhìn được buông lỏng một thoáng, ngay trong nháy mắt này, Tổng Trí kiếm trong tay chia ra làm hai, từ Tổng Trí kiếm trong tay bên trong, dĩ nhiên lại rút ra một thanh tiểu kiếm được. Trong nháy mắt này dùng trước nay chưa có tốc độ đâm về Lý Vân Phi, thanh tiểu kiếm này trong nháy mắt xuất hiện ở Lý Vân Phi yết hầu nơi, mắt thấy Lý Vân Phi nguy hiểm.

Trong nháy mắt này, kiếm vững vàng dừng ở Lý Vân Phi yết hầu nơi ba trượng trước. Không chút nào động. Nhìn xuống, Lý Vân Phi hai ngón tay chăm chú kẹp lấy Tổng Trí đâm về chính mình tiểu Kiếm. Ngay trong nháy mắt kia, Lý Vân Phi hai con ngón tay tại không thể nào dưới tình huống đột nhiên xuất hiện ở Tổng Trí tiểu Kiếm phía trước, gắt gao kẹp lấy Tổng Trí đâm về chính mình tiểu Kiếm. Bất luận Tổng Trí làm sao động, tiểu Kiếm đều vẫn không nhúc nhích. Là tốt rồi như là mọc ra rễ.

Tổng Trí nhìn chòng chọc vào chính mình bị Lý Vân Phi kẹp chặt tiểu Kiếm. Giống như căn bản liền không tin mình này hoàn mỹ một chiêu dĩ nhiên cũng làm như thế bị Lý Vân Phi phá. Đây cũng là Tổng Trí nghĩ đến rất lâu mới nhớ tới một cái phương pháp. Nhưng là, dĩ nhiên không hề có tác dụng!

Lý Vân Phi tay xoay một cái, từ Tổng Trí trong tay đoạt đến tiểu Kiếm, thời gian dần qua xoa xoa một thoáng, nói: "Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới, người dĩ nhiên dùng một chiêu này, người cũng là kiếm thuật danh gia. Tại sao có thể làm như vậy? Người nói như thế nào cũng có "Địa kiếm" tên gọi! Người làm như vậy sẽ không sợ bị giang hồ nhân sĩ chế nhạo sao? Người sẽ không sợ để tiếng xấu muôn đời sao?"

Tổng Trí trầm mặc một lúc lâu, nói: "Chỉ cần có thể thắng người, bất luận thủ đoạn gì, ta đều dám dùng, coi như là bị người giang hồ chế nhạo, ta cũng không sợ."

"Kiếm bên trong cất giấu cơ quan âm khí. Người này "Địa kiếm" vẫn là không muốn làm đi à nha! Người hành động nếu như bị Tổng phiệt chủ biết rồi. E sợ, hắn cũng sẽ không tha thứ người đi?" Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181:: giáo huấn Tổng Trí

Chương 181:: giáo huấn Tổng Trí

Lý Vân Phi lạnh lùng nhìn Tổng Trí, thần sắc vô cùng tức giận, hắn thật sự là không nghĩ tới, này Tổng Trí dám làm ra chuyện như vậy ra, dĩ nhiên tại kiếm của mình sắm một thanh tiểu Kiếm (tối ổn định.".) phải biết, cách làm như thế thực sự không phải là Tổng Trí một cái như thế thành danh kiếm khách làm những chuyện như vậy! Kiếm bên trong giấu diếm cơ quan âm khí. Chuyện này quả thật so với sau lưng đã thương người còn muốn quá đáng. Chuyện này làm sao không cho Lý Vân Phi sinh khí!

Tổng Trí trầm mặc một lúc lâu, nói: "Chuyện hôm nay, chính là ta chi tội lỗi! Ta ai cũng không oán, muốn đánh muốn giết, tự nhiên muốn làm gì cũng được!"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, tiện tay vung lên, liền một chương đánh sang đi, Tổng Trí theo tiếng bay ra ngoài nằm trên mặt đất. Đang lúc này, Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống đưa ra: chúc mừng bị tuyên giả, đánh số 2112, hoàn thành nhiệm vụ: giáo huấn Tổng Trí, khen thưởng bí tịch (địa kiếm kiếm pháp), khen thưởng nhiệm vụ tích phân, 50000.

Lý Vân Phi nghe được hệ thống đưa ra, xem thường cười cười, lạnh lùng nhìn về phía Tổng Trí, Tổng Trí gục trên mặt đất, muốn bò dậy thể, bò hai lần phát hiện mình liền bò dậy khí lực đều không có, cuối cùng chỉ có thể chán chường vùng vẫy hai lần, lạnh lùng nói: "Giết ta đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Giết người, tại sao muốn giết người? Người là Tổng phiệt chủ đệ đệ. Giết người, ta không tốt như Tổng phiệt chủ bàn giao! Thế nhưng, người nhớ kỹ cho ta, nếu là người lại đánh lên người bên ngoài, cho ta biết rồi. Ta liền thật sự giết người! Ta Lý Vân Phi nói được là làm được. Chuyện ngày hôm nay, ta sẽ cùng Tổng phiệt chủ nói rõ."

Tổng Trí mang trên mặt một tia sợ hãi, hừ lạnh một tiếng, quát to: "Ngươi giết a, ngươi có gan sẽ giết ta. Chỉ cần ngươi không giết ta, một có cơ hội, ta liền mạnh mẽ cắn ngươi một cái. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) cho ngươi cầu sinh không thể muốn chết không xong!"

Lý Vân Phi phảng phất nghe thấy được một câu chuyện cười như thế, phá lên cười, nói: "Nếu là ngươi có thể đánh thắng được ta, vậy bây giờ nằm trên mặt đất hẳn là ta nha. Làm sao người nằm trên đất là ngươi?"

"Không muốn thần khí, muốn không được bao dài thời gian, ta liền sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của ta!" Tổng Trí phẫn nộ quát: "Ta muốn giết ngươi, ngươi liền chờ xem! Sớm muộn cũng có một ngày, ngươi sẽ vì mình hành động tính tiền. Ta sẽ để ngươi cả ngày lẫn đêm đều ngủ không yên ổn!"

Lý Vân Phi chế nhạo nhìn Tổng Trí, nói: "Ngươi là làm tiếp mộng sao? Chỉ bằng ngươi?" Lý Vân Phi đi tới Tổng Trí trước mặt, một cái tay liền bóp lại Tổng Trí cái cổ, từng thanh Tổng Trí nâng lên. Tổng Trí thân thể cứ như vậy huyền không trên không trung.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Còn muốn giết ta? Liền ngươi chút bốn sự ấy? Chỉ sợ ngươi còn phải lại kể tục luyện cái mấy chục năm lại nói, ngươi cùng ca ca ngươi so với, quả thực là kém cỏi tới cực điểm! Đánh lên ta đã nói, ngươi còn muốn giết ta? Đầu óc của ngươi là thế nào nghĩ tới? Thật muốn đem ngươi noi này cắt ra, nhìn bên trong phải hay không là rỗng hay sao?"

Lý Vân Phi bây giờ là phi thường đích sinh khí. Phải biết, này Tổng Trí tiếng tăm không nhỏ, làm sao thông minh thấp đã đến tình cảnh như vậy? Dĩ nhiên hiện tại đến uy hiếp hẳn. Hơn nữa vừa còn dám làm ra loại chuyện này. Lý Vân Phi thật sự là động sát cơ. Tuy rằng hẳn là Tổng Khuyết đệ đệ. Thế nhưng, Lý Vân Phi đều muốn phi đi hẳn, tình huống sau đó đến tìm chính mình gây phiền toái? Thế nhưng, nghĩ đến đây người là Tổng Khuyết đệ đệ. Lý Vân Phi liền nhịn xuống cơn giận này. Cũng không thể tại Tổng phủ bên trong còn không cho Tổng Khuyết mặt mũi. Đem đệ đệ hẳn giết đi chứ?

Tổng Trí tại Lý Vân Phi trong tay vùng vẫy hai lần. Mắt thấy chính mình không thoát khỏi được trước mắt Lý Vân Phi, bắt đầu đi bỏ qua chính mình ý nghĩ này. Hẳn bây giờ mạng nhỏ ngay Lý Vân Phi trong tay. Chính hắn liền từ Lý Vân Phi trong tay giãy dụa có thể chạy thoát tính đều không có. Càng không thể cầu xin Lý Vân Phi liền quên đi như thế.

Lý Vân Phi tay nắm thật chặt Tổng Trí cái cổ, lạnh lùng nói: "Ta và ngươi không thù không oán. Thậm chí ta đến ngươi Tổng phiệt làm khách, các ngươi chính là như thế đối đãi khách nhân của mình hay sao?" Lý Vân Phi âm thanh càng ngày càng to lớn, trong tay lực đạo cũng càng ngày càng to lớn "Ngươi tới khiêu chiến ta, vậy coi như xong. Ngươi dùng ngôn ngữ để làm cho ta trúng kế, ta đều không hề nói gì? Ngươi lại dám dùng cơ quan! Bị ta bắt được. Vẫn mở miệng một tiếng muốn giết ta. Ngươi đem ta Lý Vân Phi xem là cái gì?"

Lý Vân Phi nắm bắt Tổng Trí yết hầu, lực lượng càng ngày càng to lớn."Ngươi đem ta Lý Vân Phi xem là cái người chết?" Lý Vân Phi từng thanh Tổng Trí vứt ra. Tổng Trí trên không trung hóa thành một đạo đường vòng cung, tầng tầng rớt xuống. Sau đó trên mặt đất lăn vài vòng.

Tổng Trí nhắm mắt lại nói: "Giết ta đi. Sĩ khả sát bất khả nhục(giết thì giết đại đi đừng có mà làm nhục). Liền tính ta đánh lên ngươi, vậy cũng không có gì. Bình bất yếm trá ma! Ngươi hà tất tức giận như vậy đây? Nếu là ngươi cảm giác không rõ hận, vậy ta cũng trộm của ngươi đột kích một thoáng được rồi, cũng sẽ không thiếu nhanh thịt?"

Tổng Trí vốn là âm thanh rất lớn, kết quả Khán Kiến Lý Vân Phi mang theo một tia hàn quang ánh mắt, trong lòng căng thẳng, thân âm theo sát biến thành tiêu mà bắt đầu..., nói: "Ngươi và ta vốn là không cừu không oán! Ngươi tới ta Tổng phiệt làm khách, ta giờ hai tay tán thành. Nhưng là, ngươi biết không?" Tổng Trí thờ dài, chậm rãi nói: "Ngươi dĩ nhiên đánh thắng ta Đại huynh? Đây tuyệt đối không thể. Tuyệt đối tuyệt đối không thể cho ngươi cứ như vậy đi ra ta, Tổng phiệt cửa lớn? Ta vừa tuyệt đối chưa hề nói một câu lời nói dối. Ta nói toàn bộ đều là chân thực. Ta không thể cứ như vậy để ngươi thắng ta Đại huynh sự tình tiết lộ ra ngoài. Kết quả duy nhất chính là giết ngươi, hoặc là thắng ngươi."

"Ân!" Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ngươi nói? Ngươi thì ra là vì vậy mới dùng cơ quan ám khí đến đánh lên ta sao?"

"Không sai!" Tổng Trí gật đầu, nói: "Thì ra là vì vậy, ta mới nghĩ tất cả biện pháp tới giết ngươi. Nhưng là, võ công của ngươi quá mạnh mẽ. Kiếm thuật thật sự là quá cao minh rồi, ta nghĩ liền tính ta lại luyện tập cái mấy năm. Ta cũng không phải là đối thủ của ngươi!

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kiếm bên trong có kiếm, cái này ý nghĩ này thật đúng là có đủ đặc biệt nha? Ta tin tưởng nếu như không phải ta mà nói..., e sợ vẫn đúng là không có mấy người có thể tiếp nhận được ngươi chiêu này ám kiếm?"

Tổng Trí nhún vai nói: "Ta thật không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên cường thành trình độ như vậy. Ta đây nắm chắc một chiêu này cứ như vậy lãng phí? Thật sự là quá là đáng tiếc!" Tổng Trí thờ dài, còn giống như tại vì làm chính mình tình cảnh bây giờ cảm khái.

"Ai?" Lý Vân Phi quát lên: "Đi ra!"

Lúc này, Tổng Sư Đạo từ bên ngoài đi ra, đi ra Lý Vân Phi trước mặt nói: "Lý huynh, ta không phải cố ý ở tại bên ngoài nghe trộm đến các ngươi nói chuyện. Xin ngươi có thể tha thứ?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Những thứ này đều là việc nhỏ, chi là, hiện tại ngươi cũng hẳn phải biết ngươi Nhị thúc đều ta đã làm gì? Ngươi nói, ta có nên hay không liền quên đi như thế?"

Tổng Sư Đạo cười cười, nói: "Nhị thúc ta tuy rằng làm ra một món đồ như vậy sự. Nhưng hẳn là ta thân Nhị thúc, hi vọng ngươi có thể hạ thủ lưu tình buông tha hẳn! Chuyện này, ta sẽ báo cho phụ thân nghe, phụ thân hẳn sẽ có quyết đoán! Cho nên, ta hi vọng Lý huynh có thể buông tha Nhị thúc ta! Coi như cho ta cái mặt mũi!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182:: bồi tội

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 182:: bồi tội

Tổng Sư Đạo nhìn một chút trên mặt đất gãy dựa Tổng Trí, thế nhưng không có tức giận, ngược lại bộ mặt xin lỗi nhìn Lý Vân Phi, nói xin lỗi nói: "Chuyện này coi như là ta Tổng gia thiếu Lý huynh nhân tình. Kính xin Lý huynh nhìn tại ta cùng phụ thân ta mặt mũi bên trên bỏ qua cho Nhị thúc ta. Ta ở chỗ này hướng Lý huynh theo tội rồi!"

Lý Vân Phi trong lòng cảm khái vạn phần, Tổng Sư Đạo thật không hổ là thế gia đệ tử. Vẫn là rất phân rõ phải trái. Tổng Trí tổn thương tại trong tay mình, Tổng Sư Đạo nhìn thấy ngược lại hướng tự mình nói xin lỗi. Phần này tu dưỡng, đáng quý!

Lý Vân Phi nhìn về mặt nghiêm nghị Tổng Sư Đạo, gật đầu nói: "Ta liền bán cho ngươi một cái mặt mũi. Người ngươi tự mang đi đi! Chỉ là chuyện này. . ." Lý Vân Phi mặc dù không sợ Tổng phiệt, nhưng, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện. Hôm nay, Tổng Trí tới trước tìm Lý Vân Phi phiền toái, về sau giao thủ lúc, hẳn thế nhưng muốn dùng loại này hèn hạ phương pháp tới tổn thương tự mình, nếu như không đúng Lý Vân Phi công phu đủ cao. Nội lực đủ sâu, sợ rằng sẽ bị Tổng Trí thương tổn đến rồi cũng không nhất định!

Tổng Sư Đạo nhìn một chút Lý Vân Phi, nói: "Nhị thúc ta hành động, ta nhất định sẽ hướng phụ thân ta bẩm báo. Tin tưởng ta phụ thân nhất định sẽ tự mình hướng ngươi nói xin lỗi!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kia thật sự là ngượng ngùng, chẳng qua là, Tổng Trí bị thương, nếu như Tổng phiệt chủ không biết chuyện này cũng không tốt. Chẳng qua là. . ."

Tổng Sư Đạo cười cười, nói: "Không, chuyện này bốn chính là chúng ta không đúng, ta sẽ nhớ kỹ. Xin ngươi yên tâm, ta chắc chắn nhất ngũ nhất thập hướng phụ thân bẩm báo. Thành Lý huynh yên tâm?"

Lý Vân Phi thỏa mãn gật đầu, xoay người rời đi này hoa viên, tới lúc một bụng hưng phấn, đầy trong đầu đều là này chút ít cảnh đẹp a, hiện tại đến hảo, một bụng khí rồi đi. Này làm sao nhượng Lý Vân Phi có thể có hảo tâm tình.

Trở lại chỗ ở mình tiểu viện. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng bây giờ còn đang luyện công. Xem ra Bạt Phong Hàn đối với bọn họ ảnh hưởng rất lớn. Lý Vân Phi không có để ý bọn họ, một trận gió thông thường một loại lướt vào nhà trong. Từ bên trong khép cửa phòng lại.

Lý Vân Phi ngồi xuống. Từ giới chỉ bên trong cảm ra mới vừa vừa hoàn thành nhiệm vụ phần thưởng —— « Địa Kiếm kiếm pháp » . Đây là một bộ rất kiếm pháp tinh diệu, mặc dù so ra kém Diệp Cô Thành « Phi Tiên kiếm pháp » , nhưng, cũng coi như là một bộ hiếm thấy tinh phẩm kiếm pháp.

Lý Vân Phi muốn kiếm pháp này cũng không hữu dụng, bắt quá, hẳn vẫn là mờ ra rồi, nhất thời « Địa Kiếm kiếm pháp » hóa thành bạch quang tiến vào Lý Vân Phi đầu óc bên trong. Loại này tinh huớng Lý Vân Phi không biết đạo trải qua bao nhiêu lần. Dĩ nhiên cũng tự không thêm để ý rồi. Ngược lại nhắm mắt lại bắt đầu ngộ lên rồi bộ này « Địa Kiếm kiếm pháp » . Đầu óc bên trong kiếm ảnh trùng điệp, mỗi một chiêu, mỗi một thức (kiểu) đều trong đầu qua một lần.

Một lúc lâu, Lý Vân Phi chậm rãi mở mắt. Mới vừa, « Địa Kiếm kiếm pháp » đã học tập thành công. Này tịnh không có giống như là « Thiên Ma Sách » bên trên vô công của đồng dạng, một tìm hiểu còn muốn bế quan hôm nay, kiếm pháp này, Lý Vân Phi rất nhanh tự học xong, phải biết rằng, Lý Vân Phi vốn là kiếm pháp bất phàm, này « Địa Kiếm kiếm pháp » mặc dù không tệ. Nhưng, cũng không đến nỗi nhượng Lý Vân Phi làm sao cao hứng!

Lý Vân Phi cũng không có ra khỏi phòng, an vị trong phòng đám người. Phải biết rằng, Tổng Trí mới vừa bị tự mình đã thương, Tổng Sư Đạo nhất định sẽ đem chuyện này bẩm báo Tổng Khuyết. Tổng Khuyết là cái minh bạch lí lẽ nhân vật, chuyện này vốn chính là Tổng Trí lỗi, khiêu khích Lý Vân Phi không nói, còn dám tại trên bình khí gian lận. Tin tưởng Tổng Khuyết không hề biết chuyện này. Nếu như bị Tổng Khuyết biết rồi nhất định sẽ ngăn cản. Cũng không đúng hẳn ghét bỏ mặt mặt, chẳng qua là hẳn biết hướng Lý Vân Phi như vậy Tổng Sư cấp cao thủ cũng không đúng dễ dàng như vậy tự có thể đánh thắng. Với lại như vậy còn có thể đắc tội Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi tĩnh tọa ở trong phòng, lẳng lặng đợi chờ rồi một hồi. Quả nhiên, cũng không lâu lắm, Lý Vân Phi tự rõ ràng cảm giác được Tổng Khuyết hơi thở hướng tự mình bên này nhích tới gần.

Lý Vân Phi cười cười ngênh đón, phải biết rằng, Tổng Khuyết cho tới nay đều rất cấp Lý Vân Phi mặt mũi, hiện tại, Lý Vân Phi cũng muốn bán cái mặt mũi cấp Tổng Khuyết, trên giang hồ chính là như vậy, ngươi cho ta mặt mũi, ta cho ngươi mặt mũi. Ngươi không để cho ta mặt mũi, ta liền không để cho mặt ngươi từ. Chính là như vậy, truyền thống, hoặc là nói bợ đỡ.

Lý Vân Phi bước nhanh đi ra ngoài, đón nhận đi vào Lý Vân Phi trong viện Tổng Khuyết, sau đó, một khom tay nói: "Tổng phiệt chủ thế nhưng đại chiếu quang lâm. Không có từ xa tiếp đón lỗi!"

Tổng Khuyết cười cười, nói: "Chớ có khách khí, chớ có khách khí. Lý công tử thật sự là quá khách khí! Ta lần này tới, là tới chịu nhận lỗi."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chịu nhận lỗi? Những thứ kia đều là chuyện nhỏ! Làm sao dám làm phiền phiệt chủ đại giá? Nghe nói phiệt chủ gần nhất vẫn là tại bế quan tu hành. Tại sao có thể vì ta chút chuyện nhỏ, tự xuất quan."

Tổng Khuyết nghiêm mặt nói: "Này thế nào lại là chuyện nhỏ nhỉ? Phải biết rằng, tại bình khí bên trong gian lận, điều này thật sự là thật là quá đáng, người chính là giết hấn rồi cũng không quá đáng. Ta nên cho người một cái bàn giao. Chẳng qua là. . . Chẳng qua là này Tổng Trí là vì chuyện của ta mới làm ra chuyện như vậy! Ta khó trốn cái kia tội!"

Lý Vân Phi khoát khoát tay nói: "Tổng phiệt chủ thật sự là quá khách khí, chuyện này làm sao sẽ cùng người có liên quan?"

Tổng Khuyết thờ dài miệng Khí Đạo: "Lý công tử, người có điều không biết, ta và người kia ngày cuộc chiến đúng là ta thua. Mặc dù là đánh cuộc thua rồi, nhưng thua tự là thua rồi, ta cũng không chống chế. Chẳng qua là, ta mới biết được, nguyên lai ta thắng thua thật sự là quá trọng yếu. Chuyện này một truyền tới ta trong quân đội, thoáng cái nhắc lên không lồ triều dâng! Tinh thần của bọn họ bỗng chốc to lớn giảm xuống a."

"Có chuyện này?" Lý Vân Phi xác thực không biết chuyện này, hỏi vội: "Đây là chuyện gì xảy ra? Ta làm sao không biết?"

Tổng Khuyết thật dài thờ dài miệng Khí Đạo: "Người là thật không biết. Quân ta đội dựa vào ta đây trăm trận trăm thắng khí thế áp chế nhiều quân đội. Thực là, ta đây cái chủ soái thế nhưng thua. Dĩ nhiên tự sĩ khí to lớn giảm xuống rồi. Tổng Trí cũng là hảo tâm làm chuyện xấu! Hấn chính là nghĩ bằng bản lãnh của mình đánh thắng người, nhưng trong quân đội người biết, ngay cả hấn Tổng Trí đều có thể đánh thắng nhân vật. Ta Tổng Khuyết cũng có thể đánh thắng. Chẳng qua là, hấn xem thường người."

Tổng Khuyết ngừng một chút nói: "Người, đem Nhị gia dẫn tới, thỉnh Lý công tử Thi gia pháp!" Lý Vân Phi còn không có kịp phản ứng, Tổng Trí tự bị hai người chống tới đây. Đi tới Lý Vân Phi trước mặt.

Lý Vân Phi nhíu mày, này Tổng Trí tổn thương hoàn toàn không có hảo, cứ như vậy bị chiếc tới rồi trước mặt mình, xem ra Tổng Khuyết rất chú ý hấn cùng quan hệ của mình đi?

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 183:: phiên toái

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 183:: phiên toái

Tổng Khuyết chỉ chỉ bị mấy người nâng tới Tổng Trí, sắc mặt không thay đổi, tí ti không vì mình đệ đệ thương thế lo lắng, ngược lại lạnh lùng nói: "Ta đây Nhị đệ đã làm sai chuyện, tự chịu lấy đến trừng phạt! Ta cũng không có thể che chở hấn. Nếu để cho người khác biết sẽ nói ta Tổng Khuyết sẽ không quản giáo đệ đệ."

Lý Vân Phi trong lòng không nhịn được mắng một câu, này Tổng Khuyết thật là thật sâu tâm cơ, nếu là hấn muốn xử phạt Tổng Trí sẽ đem Tổng Trí dẫn tới trước mặt mình? Sớm tự xử phạt sau đó đến tìm mình. Hiện tại mở miệng một tiếng muốn xử phạt Tổng Trí, thực là, qua tay lại đem cái vấn đề khó khăn này giao cho Lý Vân Phi trong tay. Lý Vân Phi tự là dù thế nào sinh khí cũng không có biện pháp làm cái gì! Mới vừa đem Tổng Trí đánh cho thành như vậy. Còn có thể đem Tổng Trí giết không được.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Nếu Tổng phiệt chủ cũng đích thân tới, chuyện này ta coi như không có phát sinh, đem biến mất như thế nào!"

Tổng Khuyết gật đầu, nói: "Chuyện này coi như là ta thiếu người một cái nhân tình, nhân tình này ta sẽ còn ?"

Thật là lợi hại tâm cơ! Lý Vân Phi không kiềm nổi lần nữa cảm khái. Vừa đem chuyện này kết liễu. Cũng trấn an rồi Lý Vân Phi tâm. Nhưng Lý Vân Phi không sẽ vì chuyện này giận chó đánh mèo tự mình. Mà nhân tình này, trên căn bản cũng không có có một dạng, chuyện đơn giản, Lý Vân Phi tự mình có thể hoàn thành. Về phần Lý Vân Phi cũng làm không được sự tình, hấn Tổng Khuyết cũng trên căn bản làm không được. Tổng Khuyết căn bản tự không cần còn nhân tình này!

Bất quá, tự tính Tổng Khuyết không nói lời như vậy, Lý Vân Phi cũng không có biện pháp cùng Tổng Khuyết trở mặt. Một là, Tổng Khuyết đối với mình quả thật rất bạn chí cốt, hai là, Tổng Trí bị thương, mà tự mình không có chuyện gì. Ba là, Tổng Sư Đạo lại là bằng hữu của mình. Cộng lại, Lý Vân Phi làm sao cũng không có biện pháp cùng Tổng Khuyết trở mặt. Lại thêm nữa nơi này là Tổng Khuyết địa bàn. Lý Vân Phi tự là không ngờ coi là, cũng không được.

Tiểu rằng, Lý Vân Phi nhún tay, nói: "Đã như vậy, kia Tổng phiệt chủ vẫn là nhanh lên một chút đem Tổng hai phiệt chủ mang đi về nghỉ ngơi đi! Nhìn Tổng hai phiệt chủ bộ dạng, sợ rằng phải nuôi một chút đã thương! Ta trước ôm hận xuất thủ, dụng kinh thật sự là quá nặng, điểm này, ta nên hưởng phiệt chủ bồi tội! Thành phiệt chủ tha thứ thì cái!"

Tổng Khuyết khoát tay, nhất chỉ Tổng Trí nói: "Tại sao có thể nói như vậy nhỉ? Chuyện này đầu tiên nên quái tiểu tử này! Coi như là cho ta, nếu là có người như vậy đánh lên ta, ta cũng vậy sẽ động thủ. Lý công tử không cần để ở trong lòng, hẳn đây là gieo gió gặt bão! Ta sẽ không để ở trong lòng." Kỳ thực tự tính Tổng Khuyết để ở trong lòng rồi, kia lại có ích lợi gì? Đã thương đều đã thương, còn có thể tái trở mặt không được.

Lý Vân Phi gật đầu, nhìn Tổng Khuyết đem người mang đi. Sau đó, xoay người đối với phía sau Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng, nói: "Không nên ở chỗ này luyện võ rồi. Đợi(các loại) mấy ngày nữa, chúng ta liền rời đi nơi này."

"Tại sao vậy sư phụ?" Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng bộ mặt không muốn, vẫn đạo: "Chúng ta ở chỗ này hảo hảo nha, làm sao phải rời khỏi nơi này nhỉ? Nơi này cũng không tệ lắm nha? Ăn ngon ở hảo! Tại sao rời đi nhỉ?"

Lý Vân Phi liếc mắt nói: "Ăn ngon, ở hảo? Ngươi ở đâu trong không đúng ăn ngon ở hảo? Ta mới vừa đem Tổng Trí đánh cho thành trọng thương! Ngươi nói chúng ta là không đúng rời đi nơi này nhỉ?"

"Không cần a, mới vừa Tổng Khuyết không đúng tìm đến sư phụ ngươi đem chuyện này giải quyết sao?" Khẩu Trọng hỏi vội: "Nếu như vậy, chúng ta bận rộn đi làm gì?"

Lý Vân Phi lắc đầu, thở dài miệng Khí Đạo: "Tổng Khuyết có lẽ không đem này làm làm một lần chuyện. Nhưng những người khác đâu? Tổng Trí nhỉ? Các ngươi đối lại góc độ thử nghĩ xem, muốn là các ngươi bị người đánh cho thành trọng thương, các ngươi hội cứ như vậy coi là sao?"

"Kia chắc chắn sẽ không!" Khẩu Trọng sờ sờ đầu, nghĩ một lát nói: "Nếu là ta nhất định sẽ ghi ở trong lòng. Làm sao cũng không có thể cứ như vậy coi là rồi!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Các ngươi cũng sẽ không cứ định như vậy đi!"

"Không Đúng vậy a." Từ Từ Lăng suy nghĩ một chút nói: "Nếu là ta, ta coi như xong, dù sao cũng là chính mình tài nghệ không bằng người! Sẽ không trách tại trên thân người khác."

Lý Vân Phi khế mắt co quắp một chút, này Từ Từ Lăng hoàn toàn là tại đánh tự mình cái này làm sư phó mặt nha. Những lời này hoàn toàn có thể tại Lý Vân Phi nói chuyện trước nói, Từ Từ Lăng nói như vậy nhượng Lý Vân Phi tình làm sao chịu nổi!

"Kia nếu như là Khẩu Trọng bị người đánh cho thành trọng thương, ngươi có thể hay không báo thù?" Lý Vân Phi không nhịn được hỏi: "Ngươi sẽ không vẫn là không báo thù đi? Nếu như bị đánh tổn thương là huynh đệ của ngươi nhỉ?"

"Ta đây hội trả thù, vô luận là ai, cũng không thể đã thương ta huynh đệ sau còn có thể có một kết quả tốt." Từ Từ Lăng chém đinh chặt sắt nói: "Vô luận là ai đều không thể ngăn dừng lại ta!"

Lý Vân Phi lần này là thật nở nụ cười, nói: "Vậy ngươi nên biết ý tứ của ta! Ngươi phải biết rằng, Tổng Trí là Tổng Khuyết đệ đệ. Mới vừa Tổng Khuyết mặc dù đem Tổng Trí dẫn tới trước người của ta, nói muốn cho ta cái bàn giao, nhưng nói thật, hẳn đây chính là muốn đem chuyện này hiểu rõ. Đây cũng là bởi vì hẳn không chiếm đạo nghĩa phương diện nguyên nhân. Nhưng, chuyện này, Tổng Khuyết nhất định sẽ để ở trong lòng. Coi như là Tổng Khuyết không để ở trong lòng. Kia Tổng Lỗ nhỉ? Hẳn nhị ca bị ta đã thương, hẳn làm sao sẽ không ghi hận nhỉ?"

"Tổng Trí cho tới nay đều là Tổng phiệt người nhiều mưu trí, hiện tại làm sao sẽ làm ra như vậy không khôn ngoan sự tình nhỉ? Điểm này cũng không có cái loại này người nhiều mưu trí cảm giác, ngược lại cảm giác rất là lỗ mãng!" Khẩu Trọng nghi ngờ hướng Lý Vân Phi vẫn đạo.

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Theo ta được biết, Tổng Trí xác thực không nên như thế không khôn ngoan, có lẽ. . . Có lẽ là bởi vì nguyên nhân khác đi! Tổng Khuyết cùng ta giao thủ sau thua chuyện này, có ai cùng người khác nói quá không có?"

"Không có a." Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng đều là về mặt nghi hoặc nhìn Lý Vân Phi nói: "Sư phụ? Ngươi làm sao sẽ hỏi như thế?"

Lý Vân Phi cau mày suy nghĩ thật lâu, hẳn làm sao cũng nghĩ không ra Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng cũng không nói đến giao chiến kết quả, kia chỉ còn dư lại Tổng Khuyết, Tổng Sư Đạo cùng Bạt Phong Hàn rồi. Tổng Khuyết có khả năng nhất, bởi vì hẳn là rất kiêu ngạo nhân. Hẳn nếu thua, tự nhiên sẽ không nói lung tung. Có người hỏi hẳn, hẳn tự nhiên sẽ nói thật đồng dạng.

"Đó chính là Tổng Khuyết nói cho Tổng Trí?" Lý Vân Phi đi từ từ đến gian phòng của mình, sau đó, tự ngồi xuống, ý bảo Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng ngồi xuống, nói: "Có lẽ thì ra là vì vậy nguyên nhân nhỉ? Tổng Trí mới tới tìm ta phiền toái!"

"Cái nguyên nhân này?" Khẩu Trọng hỏi vội: "Sư phụ, lời này của ngươi là có ý gì? Tại sao Tổng Trí muốn tới tìm ngươi phiền toái? Ta đến bây giờ còn không phải rất giải. Ta chỉ là biết, sư phụ ngươi cùng Tổng Trí giao thủ sau đem Tổng Trí đánh cho thành trọng thương!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Là (vâng,đúng) a. Các ngươi không biết mà thôi! Ta liền nói cho ngươi biết tốt lắm. Tổng Trí ban đầu dụng kế kích ta trước làm. Muốn cho ta dùng không hết toàn bộ trạng thái cùng hẳn tỷ thí! Ta liền muốn mười chiêu bên trong tay không tác sát đánh thắng hẳn!"

"Không cần phải nói!" Khẩu Trọng cười nói: "Vậy khẳng định là sư phụ ngươi thắng! Phải biết rằng, ngươi bộ kia « hồ trào tuyệt hậu tay » thực là một bộ hiểm thấy trào pháp nha!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184:: nhân quả

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện thứ một trăm Chương 084:: nhân quả

Lý Vân Phi một thanh vồ vào Khấu Trọng đầu bên trên, cười mắng: "Tự ngươi thông minh! Đây không phải là rõ ràng đây sao? Nếu là ta thua, đó chính là ta bị thương! Hiện tại Tổng Trí bị thương. Không chính là ta đem hấn đã thương sao? Còn muốn ngươi nói, nói lung tung!"

Khấu Trọng sờ sờ đầu tóc, cười cười xấu hổ, nói: "Hắc hắc, ta liền tùy tiện nói một chút, sư phụ, ngươi nói! Làm như ta không nói gì!"

Lý Vân Phi lắc đầu, thở dài miệng Khí Đạo: "Lúc ấy, ta kẹp lấy Tổng Trí trong tay kiếm, bỗng nhiên như vậy coi là rồi! Thực là kia Tổng Trí thể nhưng từ từ mình mạng đến chuỗi này trong kiếm lại rút ra một thanh tiểu kiếm. Hấn thanh kiếm kia dĩ nhiên là Từ Mẫu Kiếm."

"Cái gì?" Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đều bộ mặt tức giận nói: "Kia Tổng Trí nói như thế nào cũng là trên giang hồ thành danh kiếm khách, hấn thể nhưng dám làm như thế? Sẽ không sợ chuyện này truyền đi, như vậy hấn thân bại danh liệt?"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Ta cũng không biết hấn làm sao dám làm như thế! May là ta lúc ấy cẩn thận một chút rồi, bằng không, sợ rằng hôm nay các ngươi tự là nhìn thấy thi thể của ta rồi!" Lý Vân Phi bây giờ nghĩ lại vẫn có chút nghĩ lại mà sợ. May là này Tổng Trí võ công của xưng không được cao tuyệt! Nếu không Lý Vân Phi chỉ sợ cũng thật xong đời. Một kiếm kia cũng đúng là vừa nhanh vừa ngoan!

Khấu Trọng nhướng mày lắc đầu, nói: "Này không giống như là Tổng Trí làm người nha!"

Lý Vân Phi gạt đầu, nói: "Đây quả thật là không giống như là Tổng Trí làm người, Tổng Trí người này, được xưng trí khôn hơn người. Trí võ song toàn. Hấn như thế nào lại làm ra như vậy không khôn ngoan sự tình nhỉ? Hấn rốt cuộc là tại sao?" Lý Vân Phi bây giờ là làm sao cũng nghĩ không thông, Tổng Trí tại sao muốn tìm tự mình phiền toái, chỉ là tự mình đánh thắng Tổng Khuyết? Cái này giải thích cũng quá không khuôn phép rồi! Tổng Trí nói như thế nào cũng là tại Tổng Khuyết bề quan sau quản lý Tổng phiệt nhân vật! Hấn có thể đem Tổng phiệt quản lý như vậy hào, làm sao cũng không giống là như vậy không khôn ngoan người. Lý Vân Phi hiện tại tự là vì chuyện này quán quýt.

Khấu Trọng suy nghĩ một chút, nói: "Chẳng lẽ Tổng Trí có nguyên nhân gì? Hoặc là có người buộc hấn làm như vậy?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Làm sao có thể? Lấy hấn Tổng hai phiệt chủ thân phận địa vị? Làm sao có thể có người dám, có người có thể uy hiếp được hấn. Ta nghĩ cái thế giới này bên trên căn bản cũng không có người nào có thể uy hiếp được Tổng Trí!"

"Kia đây rốt cuộc là tại sao vậy chứ?" Từ Từ Lăng bộ mặt nghi ngờ hỏi: "Chúng ta lại không hữu đắc tội Tổng Trí? Tại sao Tổng Trí tìm đến sư phụ làm phiền người nhỉ? Thật là kỳ quái!"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Không cần nhiều nói, các ngươi trước đi dọn dẹp một chút đồ. Đợi(các loại) qua vài ngày nữa sau, chúng ta tự cùng Tổng Khuyết nói một chút, rồi đi nơi này. Nơi này đến cùng không phải là của mình địa phương. Ở rất kiêu căng!"

"Thực là Phi Mã mục trường cũng không là chỗ của chúng ta nha!" Khấu Trọng nhỏ giọng đích thì thầm một tiếng nói: "Nơi đó cũng là người ta địa phương, có được hay không!"

Lý Vân Phi liếc mắt nói: "Ta luôn luôn đem Phi Mã mục trường cho rằng ta chỗ của mình! Các ngươi cũng không không có đem mình làm ngoại nhân sao? Ở nơi đó, ta xem các ngươi tại Phi Mã mục trường, cho tới bây giờ cũng không có đem tự mình làm ngoại nhân quá!"

"Hắc hắc!" Khấu Trọng cười khan hai tiếng, không dám nói chuyện, lôi kéo Từ Từ Lăng tự hướng ngoài phòng chạy đi. Một bên chạy, vừa nói: "Sư phụ, chúng ta trước hết đi thu đồ! Những chuyện nhỏ nhặt này tự giao cho chúng ta đi!"

Lý Vân Phi ngồi xuống, lại bắt đầu rơi vào trầm tư, chuyện này từ đầu tới đuôi đều mang theo một chút quỷ dị, thấy thế nào đều hình như là có người ở thiết kế Lý Vân Phi, hoặc là Tổng Trí, hoặc là những người khác! Thực là, Tổng Trí tại sao muốn thiết kế tự mình, Lý Vân Phi còn hoàn toàn không có suy nghĩ cẩn thận. Có thể là bởi vì nguyên nhân khác đi, bất quá, hiện ở chỗ này cùng mình không có cái gì dính dấp rồi, tự mình phải rời khỏi nơi này.

Lý Vân Phi thoáng cái từ chỗ ngồi nhảy lên, đứng, có người muốn làm cho mình rời đi nơi này, nếu như mình rời đi nơi này, đối với người nào hội có chỗ tốt? Lý Vân Phi này là thật không biết. Bất quá, may là Lý Vân Phi biết Tổng phiệt Tam công tử —— Tổng Sư Đạo.

Lý Vân Phi bước nhanh từ cửa phóng qua, thân hình không ngừng từ tại chỗ tan biến, sau đó xuất hiện ở nơi xa đất trống bên trên, lần này cấp(vội), Lý

Vân Phi căn bản cũng không có giấu điểm khinh công của mình. Thân hình tốc độ không thể so với Thạch Chi Hiền dùng hết toàn lực phải kém.

Lý Vân Phi một cái tung người, nhanh chóng vô cùng thân hình mạnh mẽ dừng ở Tổng Sư Đạo trước đại môn. Lý Vân Phi cũng không quần đứng tại ngoài viện mấy người lính, mấy bước vượt qua đi vào, sau đó, bỏ chạy đến luyện tập võ nghệ đường. Đây là Tổng Sư Đạo trong viện kèm theo một cái phòng luyện công. Nếu muốn trở thành Tổng phiệt phiệt chủ, nhất định phải muốn có một thân hảo võ công! Nếu không, ai cũng sẽ không chịu phục người.

Lý Vân Phi tự từng là ác ý hoài nghi tới "Thiên Đạo" Tổng Khuyết phiệt chủ vị, Lý Vân Phi cho là Tổng Khuyết cái này Tổng phiệt phiệt chủ vị chính là hấn quét sạch rồi tất cả người cạnh tranh, cuối cùng chiếm cứ chỗ ngồi!

Lý Vân Phi mỉm cười đi vào luyện tập võ nghệ đường, Tổng Sư Đạo quả nhiên ở trong đó luyện võ. Nhìn dáng vẻ của hấn, Tổng Sư Đạo nên đã luyện hảo một thời gian ngắn võ. Thờ hấn hấn thô thô ngồi ở chỗ đó. Trên mình sớm đã bị luyện được cả người mồ hôi!

Lý Vân Phi vừa tiến đến, Tổng Sư Đạo đã nhìn thấy, sau đó, mạnh mẽ đi tới Lý Vân Phi trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 185:: nguyên nhân

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 185:: nguyên nhân

Lý Vân Phi vừa tiến đến, Tổng Sư Đạo đã nhìn thấy, sau đó, bước nhanh đi tới Lý Vân Phi trước mặt. Kỳ quái hỏi: "Lý huynh tới nơi này tới, nếu nói chuyện gì?" Tổng Sư Đạo khẩu khí lộ ra vẻ có chút lãnh đạm, lộ ra vẻ có chút mới lạ. Lý Vân Phi dĩ nhiên biết đây là tại sao. Tổng Sư Đạo tự nhiên là bởi vì Lý Vân Phi đã thương Tổng Trí chuyện mà ở trong lòng trách cứ Lý Vân Phi, nhưng lại không tốt nói rõ. Cho nên, đối đãi Lý Vân Phi lộ ra vẻ có chút lãnh đạm!

Lý Vân Phi hướng về phía Tổng Sư Đạo nghiêm mặt nói: "Ta biết Tổng huynh tại vì người Nhị thúc sự tình sinh khí. Chẳng qua là, Tổng Trí hành động xác thực quá mức. Cho nên, ta không có nương tay! Hữu đắc tội Tổng huynh địa phương, thỉnh Tổng huynh tha thứ!"

Tổng Sư Đạo hướng Lý Vân Phi chấp tay nói: "Làm sao sẽ! Nhị thúc ta đã làm sai chuyện, tự chịu lấy đến nên có trừng phạt. Ai cũng không có thể nói người cái gì! Ta chỉ là kỳ quái Lý huynh tại sao đến nơi này của ta. Dù sao. . ." Tổng Sư Đạo lời nói mặc dù rất khách khí, nhưng, Lý Vân Phi có thể rõ ràng nghe ra Tổng Sư Đạo trong giọng nói làm bất hòa.

Lý Vân Phi đối với Tổng Trí cũng xác thực hạ thủ lưu tình rồi, bằng không, lúc ấy tự một chương đánh chết hấn. Lý Vân Phi công phu, cảnh giới vốn là so sánh Tổng Trí muốn mạnh hơn rất nhiều, giết hấn không có cái gì hồi hộp! Lý Vân Phi cũng biết, Tổng Sư Đạo này nói là có ý gì! Dù sao Tổng Trí trông coi Tổng phiệt đã thời gian rất lâu rồi. Tổng Khuyết người này, thường xuyên tính bề quan, Tổng Khuyết bề quan sau, Tổng phiệt tự là lấy Tổng Trí vì tôn.

Tổng Trí cũng đem Tổng phiệt thống trị rất tốt, cho nên, Tổng phiệt trong tất cả mọi người rất phục tùng Tổng Trí, cho nên, Tổng Trí bị Lý Vân Phi đã thương chuyện này, Tổng phiệt người mặc dù biết nguyên nhân, nhưng vẫn là đối với Lý Vân Phi ôm lấy địch ý! Tổng Sư Đạo làm như Tổng phiệt một phần tử, lại là Tổng phiệt hạ nhiệm phiệt chủ. Dĩ nhiên không thể cùng Lý Vân Phi biểu hiện cùng nguyên lai đồng dạng. Tính bị người lên án!

Lý Vân Phi thần nhiên nói: "Tại Tổng huynh trong mắt, người Nhị thúc Tổng Trí là cái hạng người gì nhỉ?"

"Cơ trí!" Tổng Sư Đạo suy nghĩ một chút nói: "Văn võ song mới! Tại trong trí nhớ của ta, Nhị thúc vốn có thể đem Tổng phiệt sở có chuyện hoàn mỹ xử lý tốt!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kia ở trên giang hồ, người Nhị thúc lại là cái người như thế nào?"

"Ồ trên giang hồ, Nhị thúc ta mặc dù không có Lý huynh như vậy danh khí, võ công! Nhưng, tại Lĩnh Nam khu vực. Nhị thúc ta danh tiếng vẫn là rất vang lên. Mọi người nhắc tới "Địa Kiếm" cũng sẽ rất nể tình!" Tổng Sư Đạo kỳ quái nói: "Lý huynh tại sao hỏi như thế nhỉ?"

Lý Vân Phi nhú mày nói: "Tổng hai phiệt chủ đã có lớn như vậy danh khí, vậy hấn tại sao phải tại cùng ta tỷ võ lúc làm ra chuyện như vậy? Hấn sẽ không sợ thân bại danh liệt? Theo ta được biết, Tổng hai phiệt chủ là Tổng phiệt người nhiều mưu trí! Theo lý mà nói, hấn sẽ không như thế không khôn ngoan a! Vậy hấn tại sao phải làm như vậy?"

Tổng Sư Đạo thoáng cái phản ứng rồi tới đây, chân mày cũng nhíu lại, nói: "Này. . . Này lại rốt cuộc là tại sao vậy chứ? Nhị thúc ta xác thực không nên như thế không khôn ngoan! Này không phải là tính cách của hấn! Nhị thúc ta làm việc, đều hội đem mọi chuyện cần thiết đoán ra! Hai mươi năm trước

đánh một trận, trừ ra phụ thân ta ngoài, Nhị thúc ta công lao cũng là rất lớn. Hắn tuyệt sẽ không làm như vậy không khôn ngoan sự tình. Trừ phi. . ."

"Trừ phi cái gì?" Lý Vân Phi liền vội vàng hỏi.

Tổng Sư Đạo chân mày thâm tỏa, lắc đầu nói: "Không có, cái này không thể nào. Là ta đoán mò rồi! Cái này không thể nào!"

"Rốt cuộc là cái gì nha?" Lý Vân Phi gấp gấp hỏi: "Tổng huynh cũng không đúng bà bà mụ mụ người, làm sao hiện tại ngược lại ở chỗ này áp a áp ứng nhỉ? Vẫn là chuyện này không thể để cho ta biết nhỉ?"

"Không đúng." Tổng Sư Đạo thở dài miệng Khí Đạo: "Ta không đúng ý tứ này! Chẳng qua là chuyện này thấu cái một cổ quỳ dị! Hình như là có cái gì ta không biết nguyên nhân đồng dạng! Ta cuối cùng là cảm giác nơi nào có chút không đúng, thực là rốt cuộc là không đúng chỗ nào, ta lại nói không nên lời! Rốt cuộc là điểm nào không đúng ni, đến cùng. . ." Tổng Sư Đạo lẩm bẩm tự nói. Thật giống như làm sao cũng nghĩ không thông chuyện này đồng dạng.

Lý Vân Phi không nhịn được cắt đứt Tổng Sư Đạo lời nói, nói: "Người ở nơi này nói lung tung chút ít gì nha? Ta là hỏi người, người nói trừ phi có một loại nguyên nhân, có thể làm cho người Nhị thúc làm ra như thế không khôn ngoan sự tình. Rốt cuộc là loại nào nguyên nhân?"

Tổng Sư Đạo trầm mặc, cau mày tự là không nói lời nào, thật giống như không muốn đem loại này nguyên nhân nói cho Lý Vân Phi đồng dạng! Lý Vân Phi nhìn Tổng Sư Đạo quần quýt bộ dạng, lôi kéo Tổng Sư Đạo nói: "Tổng huynh, người phải biết rằng, này hiện tại không chỉ là chuyện của mình người rồi. Hiện tại, đây cũng là chuyện của ta!"

Tổng Sư Đạo thở dài, nói: "Có thể để cho ta Nhị thúc làm ra như vậy không khôn ngoan sự tình, chỉ có thể có một cái người, đó chính là phụ thân ta! Phụ thân ta lời nói, Nhị thúc ta hạng nhất nghe theo. Sợ rằng chỉ có cái nguyên nhân này có thể để cho ta Nhị thúc làm ra như vậy không khôn ngoan sự tình!"

"Tổng phiệt chủ?" Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Ta xem chuyện này tình cùng Tổng phiệt chủ không có có quan hệ gì đi! Ta nhớ được Tổng phiệt chủ tự mình đến quá chỗ này của ta! Tới thay Tổng hai phiệt chủ nói xin lỗi. Nếu là Tổng hai phiệt chủ là bị Tổng phiệt chủ mệnh lệnh, kia. . . Kia. . ."

Tổng Sư Đạo cũng lắc đầu, nói: "Đúng vậy a, ta mò mẫm nghĩ cái gì nha! Thiết là, phụ thân ta sẽ không làm chuyện như vậy! Nhất định còn có nguyên nhân khác."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186:: nguyên nhân chân chính

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 186:: nguyên nhân chân chính

Tổng Sư Đạo dĩ nhiên tin tưởng Tổng Khuyết rồi. Hắn căn bản cũng không tin Tổng Trí làm những chuyện như vậy là Tổng Khuyết sở mệnh lệnh. Thực là, chỉ có Tổng Khuyết có thể ra lệnh cho Tổng Trí. Nhưng Tổng Trí làm ra chuyện như vậy tới. Trừ ra Tổng Khuyết ra, Lý Vân Phi không ngờ rằng cái gì khác người có thể làm được!

Lý Vân Phi an ủi Tổng Sư Đạo nhưng thật ra là không muốn đã kích Tổng Sư Đạo tâm. Dù sao Tổng Sư Đạo cho tới nay thần tượng đều là Tổng Khuyết, Lý Vân Phi cũng không muốn phá hư Tổng Khuyết tại Tổng Sư Đạo trong lòng địa vị! Tự nhiên cũng tự an ủi an ủi hắn.

Tổng Sư Đạo thở phào nhẹ nhõm, nói: "Kia trừ ra phụ thân ta ngoài, còn có người nào có thể làm cho Nhị thúc ta làm chuyện này? Ta nghĩ như thế nào đều không ngờ rằng chuyện này đắc nguyên nhân! Nhị thúc ta tại ta trong ấn tượng vẫn luôn là cơ trí! Này. . . Lần này hắn rốt cuộc là tại sao muốn làm như vậy nhỉ?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ta đây cũng không biết. Người suy nghĩ thật kỹ. Ai có thể nhượng người Nhị thúc làm ra chuyện như vậy? Nếu là nghĩ tới, người tự tới chỗ ở của ta nói cho ta!"

Tổng Sư Đạo nghiêm nghị, nói: "Tốt lắm, ta nghĩ tới nguyên nhân khác, ta liền đi tìm người. Chuyện này bởi vì người mà lên. Cho nên, người nhưng phải giúp ta đem sự tình làm xong!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Vậy người tự hào hào nghỉ ngơi đi. Ta cáo từ!" Lý Vân Phi chấp tay, đã ra Tổng Sư Đạo trong viện luyện tập võ nghệ sảnh!

Lý Vân Phi ra rồi luyện tập võ nghệ sảnh liền hướng Tổng Khuyết dừng chân địa phương đi tới. Tổng Khuyết bởi vì Tổng Trí cùng Lý Vân Phi sự tình xuất quan. Hiện tại tịnh không có tiếp tục bế quan. Lý Vân Phi bước nhanh đi về phía Tổng Khuyết viện từ.

Tổng Khuyết viện tử ngoài không có một người. Lý Vân Phi kỳ quái đi vào. Tổng Khuyết xem như Tổng phiệt phiệt chủ, của làm sao sẽ liền một cái trông chừng cũng không có? Chuyện này lộ ra một chút quỷ dị!

Lý Vân Phi bước nhanh đi vào. Từng bước đi tới Ma Đạo đường. Lý Vân Phi biết, Tổng Khuyết hiện tại nhất định tại Ma Đạo đường trong. Quả nhiên, đi vào Ma Đạo đường sau, đã nhìn thấy Tổng Khuyết ngồi ngay ngắn ở Ma Đạo đường bên trong. Đây là bởi vì Lý Vân Phi cùng Tổng Khuyết giao thủ mà hủy hoại Ma Đạo đường, đã kiến tạo tốt lắm! Tổng phiệt thế lực quả nhiên không nhỏ. Lớn như vậy một tòa Ma Đạo đường. Thế nhưng tại ngăn ngừa trong vòng vài ngày tự kiến tạo tốt lắm!

Lý Vân Phi đi tới Tổng Khuyết trước mặt, ngồi xuống. Nói: "Tổng phiệt chủ, hết thấy mạnh khỏe?"

Tổng Khuyết không có trả lời Lý Vân Phi lời nói, ngược lại nói: "Lý công tử đến nơi này của ta có gì muốn làm?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Phiệt chủ nên biết, ta tới cái này nếu nói chuyện gì?"

"Người là người thông minh, người nên nhìn thấu Tổng Trí so với người kiếm lúc đánh lên người sở tác sự tình là có nguyên nhân!" Tổng Khuyết vẫn vẫn không nhúc nhích, chẳng qua là nhàn nhạt nói ra chính mình quan điểm!

"Không tệ!" Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Hắn lấy cớ, ta cũng không tin. Thẳng tuốt cũng không tin!"

"Vậy người tại sao bỏ qua cho hắn?" Tổng Khuyết có chút kỳ quái hỏi: "Phải biết rằng, hắn nhưng là muốn muốn mạng của người nha!"

"Là (vâng, đúng), hắn là muốn muốn mạng của ta!" Lý Vân Phi khoe miệng nở một nụ cười nói: "Nhưng, hắn tịnh không có để giết ta! Với lại, ta cũng vậy đem hắn đã thương!"

"Nga?" Tổng Khuyết thần nhiên nói: "Chỉ là bởi vì cái này sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Không, dĩ nhiên không. Chủ yếu nhất chính là, hắn là của người Nhị đệ! Ai mặt mũi ta không mua. Mặt mũi của người ta phải cấp! Cho dù là hắn muốn giết ta, ta cũng không muốn cùng người kết thành tử thù!"

"Ta biết, cho nên ta tự mình đi hướng người nói xin lỗi rồi! Ta đem hắn dẫn tới người trước người nhượng người trừng phạt hắn cũng thật lòng." Tổng Khuyết thần nhiên nói: "Hắn làm chuyện này trước ta xác thực không biết!"

Lý Vân Phi nhìn đặt ở cách đó không xa một bộ cuộc, nói: "Xem ra, phiệt chủ trước có khách người?"

"Tại sao hỏi như thế?" Tổng Khuyết còn là một bộ vân đạm phong khinh bộ dạng, nói: "Ngày hôm qua quả thật có người đến quá!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Phiệt chủ là người thông minh! Người cũng nên biết, Tổng hai phiệt chủ cũng là người thông minh! Hắn sẽ không vô cớ làm ra loại chuyện này! Hắn nên biết, nếu như hắn kia bỗng chốc không có giết chết lời của ta. Ta sẽ làm cái gì! Hắn liền tiếp ngay cả một nửa nắm chắc cũng không có! Phiệt chủ nên biết võ công của ta, ta cũng không đứng như vậy hảo đánh lên!"

"Tổng Trí đúng là người thông minh!" Tổng Khuyết sắc mặt vẫn không thay đổi.

Lý Vân Phi nói tiếp: "Ta biết hắn sớm coi là tốt lắm, nếu như hắn thành công tốt nhất, nếu như thất bại ta xem tại Tổng Sư Đạo cùng mặt mũi của người bên trên cũng sẽ không giết hắn! Hắn căn bản cũng không có tổn thất!"

"Người cũng đã thương hắn!" Tổng Khuyết nói: "Lấy hắn loại thương thế này, không có nửa năm, chỉ sợ sẽ không hảo. Người xuất thủ cũng không nhẹ!"

"Đổi mặt một cái muốn giết người của ta, ta không có giết hắn, đã là nhân từ rồi!" Lý Vân Phi cười nói: "Ta hiện tại tìm người có chuyện cũng muốn hỏi người!"

"Chuyện gì?" Tổng Khuyết nói: "Người nói!"

Lý Vân Phi thần nhiên nói: "Ta muốn biết, là ai nhượng Tổng Trí giết ta."

"Nga?" Tổng Khuyết sắc mặt rốt cục có điểm biến hóa, nói tiếp: "Người làm sao khẳng định như vậy có người chỉ huy Tổng Trí làm ra chuyện như vậy!"

"Ta không ngờ! Ta dĩ nhiên biết rồi." Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta không giết Tổng Trí đã là cho người mặt mũi. Nhưng, mệnh lệnh Tổng Trí cái kia người, ta muốn đem hắn bắt được! Tự tay bóp chết hắn." Lý Vân Phi nói tới đây trong giọng nói đã có chút ít tức giận rồi. Đối với muốn giết chết chính mình người, vô luận là ai cũng sẽ không tha thứ đi!

Tổng Khuyết khẽ cười nói: "Người tại sao khẳng định chuyện này Tổng Trí không đúng chủ mưu?"

"Một, ta cùng Tổng Trí tịnh không có cái gì chân chính thù hận!" Lý Vân Phi cười cười, nói: "Hai, giết ta, đối với các người Tổng phiệt không có có ích lợi gì!"

"Vậy tại sao không đúng ta, ta cũng vậy có thể ra lệnh cho Tổng Trí a!" Tổng Khuyết cười nói: "Người tại sao không có hoài nghi ta?"

Lý Vân Phi cười nói: "Bởi vì, ta tin tưởng Tổng phiệt chủ làm người! Ta tin tưởng Tổng Trí làm ra chuyện này, phiệt chủ không hề biết! Nếu như phiệt chủ

biết rồi, phiệt chủ nhất định sẽ ngăn cản. Ta tin tưởng phiệt chủ!"

Tổng Khuyết nhìn thật sâu Lý Vân Phi một cái nói: "Có lẽ, ngươi hoài nghi sai lầm rồi nhỉ? Tổng Trí thật chỉ là vì chúng ta Tổng phiệt quân đội sự tình tìm ngươi nhỉ?"

"Phiệt chủ là đem ta làm kẻ ngu sao?" Lý Vân Phi cười nói: "Ta không ngờ! Lấy cớ này quá giả rồi. Ta lúc ấy liền phát hiện rồi, chẳng qua là, ngay lúc đó hoàn cảnh cũng không rất dễ dàng nói ra. Dù sao. . . Dù sao nơi đó có rất nhiều người! Ta nghĩ phiệt chủ bụng ngồi ở chỗ này cũng là bởi vì cái này là chờ ta!"

"Không tệ, ngươi rất thông minh!" Tổng Khuyết rốt cục bật cười, nói: "Ta tại nơi này chính là đang đợi ngươi. Nhưng, ta không nghĩ tới ngươi lại nhanh như vậy liền phát hiện rồi. Ta cho là, ngươi còn muốn mấy ngày mới có thể phát hiện nhỉ?"

"Nói một chút đi!" Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Ta hiện tại đặc biệt đừng nghĩ biết rõ, đến cùng là ai nhượng Tổng Trí tới giết ta! Mà Tổng Trí thì tại sao tới giết ta!"

Tổng Khuyết khẽ cười nói: "Là (vâng,đúng) vài cái ngươi rất người quen, bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai cái, còn có Từ Hàng Tĩnh Trai kia đám nữ nhân!"

"Bọn họ!" Lý Vân Phi chân mày gắt gao đỉnh ở chung một chỗ, lẩm bầm nói: "Nguyên lai là bọn họ, ta nói gì nhân hòa ta có lớn như vậy thù nhỉ? Nếu như là lời của bọn hắn, lý do này là được rồi! Chẳng qua là Tổng Trí là các ngươi Tổng phiệt người, tại sao phải nghe theo lời của bọn hắn?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187:: giao dịch

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 187:: giao dịch

Tổng Khuyết nhìn thật sâu Lý Vân Phi một cái, vẫn dùng một loại nhàn nhạt ngữ Khí Đạo: "Ngươi nên biết tại sao? Chẳng lẽ ngươi còn không nghĩ ra được sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Ta là thật không biết, bọn họ có bản lĩnh gì có thể đã động các ngươi! Các ngươi Tổng phiệt còn thiếu cái gì sao?"

"Cái điều kiện này không đúng ta nói đấy." Tổng Khuyết thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta lúc ấy tại bế quan! Không hề biết chuyện này. Bọn thủ hạ nói cho ta, Tổng Trí bị ngươi đánh cho thành trọng thương, ta mới xuất quan ! Tổng Trí đem chuyện này nói cho ta biết. Ta mới biết được nguyên do. Cho nên, ta liền lập tức dẫn hân hướng ngươi nói xin lỗi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta biết chuyện này cùng ngươi không liên quan! Tổng phiệt chủ nhân phẩm ta vẫn tin tưởng. Ta không tin chuyện này là mạng ngươi lệnh. Cho nên, ta tới tìm ngươi, hi vọng ngươi có thể cùng ta giải thích xuống."

Tổng Khuyết trầm giọng nói: "Bọn họ cấp cho điều kiện xác thực rất mê người! Tổng Trí cũng là là(vì) ta Tổng phiệt suy nghĩ, mới làm ra như thế không khôn ngoan sự tình! Cũng trách ta, ta nếu là không có bế quan, chuyện này cũng sẽ không làm thành như vậy!"

"Điều kiện?" Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Kia cái gọi là bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai người đến cùng cấp Tổng Trí mở xảy ra điều gì điều kiện! Có thể làm cho hắn làm ra như thế không khôn ngoan sự tình? Tổng Trí nên biết, võ công của ta là cái loại này cảnh giới?"

Tổng Khuyết thờ dài, nói: "Không dứt bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai vị, còn có Từ Hàng Tĩnh Trai những nữ nhân kia! Ai, ta Tổng phiệt kỳ thực căn bản cũng không có ngoại nhân nhìn như vậy phong quang!"

Lý Vân Phi cau mày vẫn đạo: "Lời này của ngươi là có ý gì? Các ngươi Tổng phiệt là tứ đại môn phiệt chi nhất. Nếu nói, làm bằng sắt môn phiệt, lưu thủy vương triều! Mỗi cái đại môn phiệt thực lực, ta nghĩ cũng không thể so với hoàng gia kém hơn nhiều ít! Huống chi, Tổng phiệt thực lực thực là tứ đại môn phiệt trong số một số hai. Cần gì khiêm nhường như thế nhỉ?"

Tổng Khuyết thờ dài, lắc đầu nói: "Ta Tổng phiệt tịnh không có ngươi nghĩ như vậy hảo. Đúng vậy, trên giang hồ lời đồn đãi, ta Tổng phiệt thực lực hùng hậu! Hùng bá Lĩnh Nam! Nhưng, chúng ta Tổng phiệt căn bản cũng không có biện pháp, không, căn bản cũng không có thực lực tranh thủ thiên hạ!"

Lý Vân Phi nói: "Nga! Kia Từ Hàng Tĩnh Trai cấp Tổng Trí điều kiện là cái gì? Để cho hắn làm ra như thế điên cuồng mà sự tình! Bốc lên lớn như vậy nguy hiểm tới giết ta!"

"Thiên hạ!" Tổng Khuyết thần nhiên nói: "Các nàng cấp Tổng Trí điều kiện tự là ủng hộ chúng ta Tổng phiệt cướp lấy thiên hạ! Cái điều kiện này, thoảng cái tự đã động rồi Tổng Trí tâm!" Tổng Khuyết thật giống như hướng về phía thiên hạ hoàn toàn không có hứng thú đồng dạng, nhàn nhạt nói, căn bản tự đối với Từ Hàng Tĩnh Trai kia đám nữ nhân đề xuất điều kiện không quan tâm!

Lý Vân Phi đại bật cười, tiếng cười càng ngày càng lạnh, cuối cùng khinh thường nói: "Thiên hạ, Từ Hàng Tĩnh Trai có tư cách gì đề xuất loại này điều kiện? Các nàng có bản lĩnh gì có thể trợ giúp Tổng phiệt cướp lấy thiên hạ! Các nàng chỉ là một đám nữ nhân mà thôi!"

Tổng Khuyết khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, trong giọng nói lại mang theo một chút trầm trọng, nói: "Các nàng có tư cách này. Dù sao các nàng là nếu nói thiên đạo người phát ngôn. Trên giang hồ danh vọng rất cao, có các nàng ủng hộ, đối với chúng ta Tổng phiệt cướp lấy thiên hạ có trợ giúp rất lớn!"

Lý Vân Phi gật đầu, hẳn đương nhiên biết Từ Hàng Tĩnh Trai tác dụng rồi. Thiên hạ thế lực khắp nơi đều cạnh cùng nịnh bợ nhân vật. Lý Vân Phi dĩ nhiên biết các nàng đám nữ nhân này lợi hại.

Tổng Khuyết nhìn Lý Vân Phi trầm tư, nói tiếp: "Tổng Trí người này thông minh một đời, nhưng một lòng đều vì Tổng phiệt quật khởi mà cố gắng. Lần này có hy vọng có thể cướp lấy thiên hạ. Người nói, hẳn có thể vứt bỏ sao?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Kia bốn Đại Thánh tăng còn dư lại kia hai cái lại đáp ứng Tổng Trí điều kiện gì!"

"Không có cái gì!" Tổng Khuyết cười nói: "Các nàng đáp ứng cho ta Tổng phiệt tám trăm tăng binh."

"Tám trăm tăng binh?" Lý Vân Phi nói: "Không nghĩ tới, bốn Đại Thánh tăng bọn họ thật đúng là không tiếc a. Tám trăm tăng binh, đây chính là không nhỏ một cái nhân tình đây! Cái loại này võ học tu vi đều coi là không tệ tăng binh, tại mỗi cái quân đội, ít nhất cũng đều có thể trở thành đội trưởng cấp bậc. Bọn họ nhân tình này có thể bán lớn!"

"Hừ!" Tổng Khuyết hừ lạnh một tiếng, nói: "Ta cũng không cần bọn này tăng binh. Bất quá, Tổng Trí cũng là bởi vì này hai điều kiện đáp ứng bọn họ muốn giết roi người. Kết quả làm ra loại này làm cho người ta khinh thường sự tình! Bất quá, hẳn cũng là vì ta Tổng phiệt phát triển. Cho nên, ta mới tự mình hướng người nói xin lỗi!"

Lý Vân Phi khoát khoát tay, nói: "Ta không muốn biết, bọn họ đến cùng làm giao dịch gì. Ta hiện tại biết Tổng Trí làm chuyện này nguyên nhân. Tự nhiên ta cũng vậy tự muốn biết đám người kia ở đâu. Thỉnh Tổng phiệt chủ nói cho ta!"

Tổng Khuyết cười cười, nói: "Ta ở chỗ này chờ người chính là vì cái này, ta Tổng phiệt không cần bọn họ hỗ trợ, cũng có thể thành công! Bọn họ sẽ ngủ ở trong thành còn như khách sạn. Còn đang đợi Tổng Trí tin tức đâu. Cho nên còn không có rời đi. Người nếu là nghĩ tìm phiền toái, hiện tại đi tìm, nhất định có thể tìm được !"

Lý Vân Phi gật đầu, xoay người rời đi Tổng Khuyết Ma Đạo đường. Tổng Khuyết cũng là lão hồ ly, Tổng Trí lúc ấy nhất định là cùng Từ Hàng Tĩnh Trai, bốn Đại Thánh tăng bọn họ nói chuyện điều kiện gì, hiện tại Tổng Trí không có hoàn thành giết chết Lý Vân Phi nhiệm vụ, mà Tổng Khuyết cũng không có thể tùy tiện đi đem bọn họ giết. Dù sao hẳn cũng không muốn đắc tội Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng! Mà biện pháp tốt nhất tự là có người quét sạch này chút ít người. Mà Lý Vân Phi không thể nghĩ ngờ là thí sinh tốt nhất.

Lý Vân Phi cũng dùng đến rồi Tổng Khuyết, Tổng Khuyết đem này chút ít người ẩn thân điểm nói cho Lý Vân Phi, hai người theo như nhu cầu!

Lý Vân Phi trở lại chỗ ở của mình, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng đã đem đồ thu thập xong. Tự đứng ở bên ngoài chờ Lý Vân Phi về. Lý Vân Phi trở lại, Khấu Trọng lập tức đón tới đây, nói: "Sư phụ, chúng ta đã thu thập xong. Khi nào thì đi!"

Lý Vân Phi cười nói: "đợi một chút đi! Ta có chuyện muốn làm. Đã làm xong, chúng ta liền rời đi! Cái gì thời điểm, ta cũng vậy mua cái phủ đệ. Người khác chỗ ở trước tự là không thoải mái!"

"Đúng vậy, đúng vậy." Khấu Trọng nói tiếp: "Ồ tại người khác nơi đó, ta cuối cùng là cảm giác có chút ăn nhờ ở đậu cảm giác! Chúng ta bây giờ như vậy có tiền, không mua cái thật to phủ đệ cũng thật xin lỗi tự mình đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Các người đem đồ vật để ở chỗ này, chờ ta. Ta đi làm sự kiện. Lập tức sẽ trở lại!"

"Sư phụ, người muốn làm gì chuyện?" Từ Từ Lăng kỳ quái hỏi: "Chúng ta có thể hay không cùng người cùng đi!"

Lý Vân Phi lạnh lùng nói: "Ta muốn đi giết mấy người!"

Khấu Trọng hỏi vợ: "Giết người nào? Chúng ta cùng đi, cũng có thể giúp sư phụ người giải quyết một chút tiểu nhân vật!"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút cũng đúng, hiện tại Khấu Trọng, Từ Từ Lăng hai người võ công của cũng xem là tốt. Một chút tiểu nhân vật cũng có thể giao cho bọn họ rồi. Minh bây giờ nói như thế nào cũng là đại cao thủ rồi. Làm sao cũng không có thể cùng những thứ kia tiểu nhân vật động thủ!

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Vậy cũng tốt! Các người tự cùng ta cùng đi chứ!"

"Kia giết người nào?" Khấu Trọng cũng vẫn đạo.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Bốn Đại Thánh tăng còn dư lại kia hai cái!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khời tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188:: trả thù

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 188:: trả thù

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nghe được Lý Vân Phi nói bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai vị thế nhưng cũng ở nơi đây. Mặt liền biến sắc, hỏi vội: "Kia còn dư lại hai lão này thế nhưng truy đuổi tới đây rồi! Ở nơi đâu?"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, nói: "Không tệ, lần này Tổng Trì nghĩ muốn giết ta chuyện này chính là bọn họ làm ra tới. Ta cũng vậy không nghĩ tới bọn họ thế nhưng truy đuổi tới đây rồi!"

Khấu Trọng cười lạnh một tiếng, nói: "Vậy chúng ta lần này thì đem bọn hần cấp quét sạch coi là rồi! Bọn họ lại dám làm ra loại chuyện này. Lá gan cũng quá lớn!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Bọn họ muốn giết ta không gì đáng trách! Ta giết rồi sư huynh của bọn hần đệ. Ta biết bọn họ nhất định sẽ tìm ta báo thù. Tự nhiên cũng sẽ không trách bọn họ cái gì! Ta cũng không phải là cái loại này chỉ cho ta giết người, không được người ta báo thù người. Chẳng qua là, có người muốn giết ta, ta cuối cùng đắc đem bọn họ quét sạch. Nếu không, ta mỗi ngày đều được lo lắng! Đây không phải là tính cách của ta!"

Lý Vân Phi nói dứt lời tựa hướng Tổng phủ ngoài đi tới. Vừa ra Tổng phủ, Lý Vân Phi liền phát hiện không đúng, này trong thành hần căn bản tựa không có chuyện quá, hần cùng vốn là không biết đường, càng không biết kia còn như khách sạn ở đâu. Vừa ra Tổng phủ, Lý Vân Phi tựa hoàn toàn choáng váng rồi. Thành thị này rất phồn hoa. Dù sao nơi này là Tổng phiệt chương khống trước. Tĩnh không có cái gì chiến tranh. Cho nên không có trải qua chiến hỏa. Trên đường vẫn là có không ít người.

Lý Vân Phi tiện tay trao quá một nam tử, vẫn đạo: "Huynh đài, biết còn như khách sạn chạy đi đâu sao?"

Kia nam nhân gật đầu, nói: "Ta dĩ nhiên biết, kia là này tòa trong thành khách sạn lớn nhất rồi!" Nói xong, xoay người tựa phải rời khỏi.

Lý Vân Phi kéo lại hần nói: "Ngươi còn không có nói cho ta hướng kia đi nhỉ? Đi như thế nào?"

Kia nam nhân ngược lại bộ mặt kỳ quái phải hỏi nói: "Không đúng ngươi hỏi ta có biết hay không còn như khách sạn sao? Ta nói nha, ta biết. Ngươi lại không hỏi ta đường. Ta tại sao làm điều thừa?"

Lý Vân Phi khóe mắt không nhận được co quắp rồi mấy cái, nói: "Vậy ngươi bây giờ có thể nói cho ta đi như thế nào sao?"

Kia nam nhân chỉ chỉ con đường: "Hướng bên kia đi, sau đó điều thứ nhất đạo phía bên trái chuyển, sau đó điều thứ hai đạo hướng quẹo phải. Đón thêm trước điều thứ tư đạo hướng quẹo phải, tiếp theo điều thứ nhất đạo xa hơn quẹo phải. Lại đi một thời gian ngắn là có thể tới rồi!" Nói hết cảm nam nhân cũng không quay đầu lại rồi đi.

Lý Vân Phi nghe vốn cảm giác có chút không đúng, bất quá, vẫn là ấn lấy người nam nhân này chỉ đường, hướng còn như khách sạn đi tới. Một hồi đi phía trái chuyển, một hồi hướng quẹo phải. Xoay chuyển Lý Vân Phi đầu đều hôn mê.

Rốt cục, còn như khách sạn xuất hiện ở Lý Vân Phi trước mắt, Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn này tòa chỉ có thể coi là là thông thường một loại khách sạn, thờ dài một tiếng nói: "Rốt cuộc tìm được rồi. Không nghĩ tới tìm khách sạn còn khó như vậy?"

Đột nhiên, Lý Vân Phi cảm giác được có người ở phía sau tự chụp mình, quay đầu nhìn lại là Khấu Trọng ở phía sau tự chụp mình, Lý Vân Phi nhìn thấy Khấu Trọng muốn nói lại thôi, liền hỏi: "Tiểu Trọng, có lời gì ngươi tựa nói nha. Làm sao áp a áp ứng !"

Khấu Trọng thờ dài, chỉ vào khách sạn cách đó không xa một cái phủ đệ, nói: "Ngươi nhìn kia phiên phòng ốc, có phải hay không rất quen thuộc?"

Lý Vân Phi xoay mặt nhìn lại, quả nhiên là một gian rất quen thuộc phủ đệ, đây không phải là Tổng phủ sao? Làm sao còn như khách sạn khoảng cách Tổng phủ gần như vậy? Này. . . Này. . . Lý Vân Phi suy nghĩ một chút kia nam nhân nói. Đi phía trái, hướng phải, xa hơn phải, xa hơn phải. Quả nhiên, đường lại vòng về, xem ra, Lý Vân Phi bọn họ là bị kia nam nhân lừa bòn!

Lý Vân Phi không nhận được thờ dài, bất đắc dĩ nói: "Ai, dù sao cũng tìm được địa chỉ, cứ như vậy đi! Chúng ta hay là trước đem chuyện trọng yếu làm, lại nói!" Lý Vân Phi tựa là bản lĩnh dù thế nào đại gia không có cách nào. Người nợ sớm rồi rồi đi, coi như là muốn tìm đều tìm không được! Với lại, hiện tại cũng không đúng tìm kia nam nhân phiền toái lúc! Từ Hàng Tĩnh Trai cùng kia bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai cái nếu so với cái kia đột nhiên xuất

hiện nam nhân trọng yếu hơn!

Lý Vân Phi mang theo Khấu Trọng, Từ Từ Lăng đi vào khách sạn, tiểu nhị bận rộn đi đến, khom người, nói: "Mấy vị đại gia là nghỉ ngơi vẫn là ở trọ!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Chúng ta tìm người. Các người khách sạn gần nhất có hay không hòa thượng cùng nữ nhân cùng đi ở trọ?"

Tiểu nhị gật đầu, nói: "Quả thật có năm hòa thượng cùng ba nữ nhân tới ở trọ, bởi vì hòa thượng cùng nữ nhân cùng nơi ở trọ, rất kỳ quái, cho nên, ta nhớ được rất rõ ràng!"

Lý Vân Phi gật đầu, hẳn có thể nhìn ra, này tiểu nhị không có nói láo! Này mấy hòa thượng cùng nữ nhân nhất định không nghĩ tới gần nhất hội chạy tới tìm bọn hắn phiền toái! Cho nên, tịnh không có giấu diếm hành tung!

"Bọn họ ở tại nào mấy cái gian phòng?" Lý Vân Phi vẫn đạo.

Tiểu nhị kia vẫn là cung kính hồi đáp: "Bọn họ sẽ ngụ ở trên lầu chữ thiên số một đến phòng số bốn! Mấy vị đại gia tìm bọn hắn phải. . . ?"

Lý Vân Phi đưa cho này tiểu nhị một thỏi bạc, nói: "Người gọi cái khác khách nhân đi! Chính mình đi tìm bọn họ tốt lắm!"

Tiểu nhị bộ mặt vui mừng nhận lấy Lý Vân Phi đưa tới bạc, nói: "Tạ đại gia phần thưởng! Tiểu nhân đi gọi những khách nhân khác rồi! Đại gia có cái gì phân phó cứ việc gọi tiểu nhân!"

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Người đi đi!" Nói xong, Lý Vân Phi liền mang theo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đi lên rồi này còn như khách sạn lầu hai. Lầu hai trừ ra chỗ ở ở ngoài. Cũng có vài cái gian cửa sổ trong một phòng trang nhã.

Lý Vân Phi ba người ngồi xuống, Thân nhiên nói: "Mỗi cái vị bằng hữu, nếu cùng đi nơi này thăm ta, nói rõ là muốn ta. Ta hiện tại tự mình đến rồi, làm sao đều đi núp, không ra nhỉ? Chẳng lẽ còn nghĩ tái tìm một cơ hội?"

Lý Vân Phi vừa dứt lời, đã nhìn thấy bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai vị đẩy cửa ra đi ra. Bọn họ bên cạnh gian phòng cũng đi ra ba hòa thượng. Mà Sư Phi Huyền từ chữ thiên phòng số ba đi ra, phía sau còn tiếp theo hai mỹ nữ. Nhìn các nàng võ công, cũng chỉ so sánh Sư Phi Huyền kém hơn nhất điểm.

Lý Vân Phi nhìn thấy mấy người đi ra, nhất chỉ bên cạnh chỗ ngồi, nói: "Mời ngồi, không nên khách khí!"

Sư Phi Huyền mấy người đều không nói gì, cùng nơi ngồi xuống, Sư Phi Huyền dùng một loại phức tạp ánh mắt nhìn Lý Vân Phi, vẫn đạo: "Người. . . Làm sao người biết chúng ta ở chỗ này?" Lời còn chưa nói hết, Sư Phi Huyền tự ngừng lại, nàng là người thông minh. Nhìn Lý Vân Phi hào hào tới rồi, nàng cũng biết, kế hoạch của các nàng đã thất bại!

Lý Vân Phi cũng không có tức giận, ngược lại cười nói: "Ta có thể tới, các người nhất định rất thất vọng đi! Các người nhất định là cho là ta chết chắc, bắt quá, ta so sánh các người tương tượng muốn lợi hại. Cho nên, hiện tại ta tới tìm các người rồi!"

Sư Phi Huyền thân nhiên nói: "Các người tới tìm chúng ta có gì muốn làm?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các người muốn giết ta, ta tự nhiên muốn tới đòi cái công đạo! Chẳng lẽ không đúng không?"

Kia hai Đại Thánh tăng cùng kêu lên nói: "Công đạo? Hai người chúng ta sư huynh đệ công đạo đi đâu mà tìm? Bọn hắn chết tự trắng đã chết rồi sao?"

"Không, ta không có trách các người nghĩ biện pháp giết ta. Thật!" Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Ta có thể giết các người sư huynh đệ, các người tự nhiên có thể tới tìm ta báo thù! Ta cũng không trách các người. Chẳng qua là, nếu có người muốn giết các người, các người có thể hay không tự đứng ở nơi đó để cho bọn họ giết?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189:: chạy trốn

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 189:: chạy trốn

Sư Phi Huyền lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, không có nói chuyện. Ngược lại mấy cái hòa thượng dùng một loại cừu thị ánh mắt nhìn Lý Vân Phi, tay đều chặt chẽ nắm chặt, đều tốt như muốn xông lại đồng dạng, nhưng, nhìn Lý Vân Phi mang theo cười lạnh mặt. Lại không dám xông lên rồi. Bọn họ thực là biết Lý Vân Phi bản lãnh. Người đều sợ chết. Bọn họ dĩ nhiên cũng không muốn chết rồi!

Lý Vân Phi nhìn bọn này thờ ơ người, nói: "Làm sao sao? Tại sao không động thủ? Các người không đúng muốn giết ta sao. Ta toàn bộ người tự ở trước mặt các người. Động thủ a!" Lý Vân Phi trong giọng nói mang theo một chút lãnh ý. Đối với muốn giết chết chính mình người. Lý Vân Phi dĩ nhiên không thể có một chút tức giận rồi!

Sư Phi Huyền nhìn mặt lạnh Lý Vân Phi, thần nhiên nói: "Chúng ta là tìm đến Tổng phiệt chủ. Không hề biết người ở nơi này. Cho nên, người nói chúng ta muốn giết người, đây chỉ là người tự mình suy đoán mà thôi! Lúc ấy, người giết chết rồi hai vị thánh tăng. Ta cũng không nói gì không phải sao?"

"Hừ!" Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Đó là người nhóm không có lời gì nói. Các người tới tìm ta phiên toái, cuối cùng bị ta giết chết hai cái. Các người nào còn có mặt mũi nói gì. Ta biết, hân và còn hận ta hận đến đầu khớp xương. Bất quá, ta không quan tâm. Dù sao ta giết bọn họ huynh đệ! Chẳng qua là, hiện tại các người tới tìm ta rồi. Ta tự muốn đem nguy hiểm bóp chết trong trứng nước. Tính có người còn muốn kia phương pháp của hân tới giết ta. Dù sao cũng là cá nhân đều sợ chết. Ta cũng không ngại!"

"Xem ra hôm nay là không thể thiện hảo rồi?" Sư Phi Huyền thở dài miệng Khí Đạo: "Chúng ta trận chiến này cuối cùng muốn đánh nhau."

Lý Vân Phi cười nói: "Đúng vậy a, vậy liền chiến đi!" Lý Vân Phi vừa dứt lời, người liền đứng lên. Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng cũng tiếp theo Lý Vân Phi đứng lên.

"Tốt lắm, Lý công tử tự Mạc trách chúng ta lấy nhiều khi ít rồi!" Sư Phi Huyền đang một tiếng từ chỗ ngồi đứng lên nói.

Lý Vân Phi cười to một tiếng nói: "Các người vẫn luôn là lấy nhiều khi ít. Đến đây đi, cho ta xem nhìn trong khoảng thời gian này các người có cái gì tiến bộ." Lý Vân Phi trong tay kiếm đã trong nháy mắt này ra khỏi vỏ. Đối phó này chút ít khó giải quyết địch nhân. Lý Vân Phi dĩ nhiên muốn dùng tự mình sở trường nhất kiếm pháp rồi.

Sư Phi Huyền những người đó đều bộ mặt cẩn thận nhìn Lý Vân Phi. Bọn họ cũng đều biết Lý Vân Phi kiếm pháp Thông Thần, coi như là nhiều người. Bọn họ cũng thật cẩn thận đối phó trước.

Trái lại Lý Vân Phi, chỗ hân ở tại rõ ràng hạ phong. Bốn Đại Thánh tăng còn dư lại kia hai cái, Sư Phi Huyền. Còn có ba hòa thượng cùng hai nữ nhân. Võ công đều rất cao. Nhìn ra được, bọn họ nên tự là Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Phật giáo cao thủ. Hân là hân nhóm riêng mang đến đối phó Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi trường kiếm trong tay đùa bốn ra nhiều đạo trường ảnh, tấn công hướng Sư Phi Huyền cùng kia bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai hòa thượng. Mà Khẩu Trọng kẻ địch ở kia ba hòa thượng. Từ Từ Lăng kẻ địch ở hai nữ nhân kia. Lý Vân Phi rõ ràng nhìn ra, Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng không đúng mấy người kia đối thủ, xem ra, này chút ít người coi như là tinh anh ra hết rồi.

Lý Vân Phi bị Sư Phi Huyền cùng bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai người kia vây quanh. Một kiếm hai chưởng đánh hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi trường kiếm trong tay không ngừng vũ động, ngăn trở Sư Phi Huyền ba người bọn họ công kích. Lý Vân Phi lộ ra vẻ rất nhàn nhã đi chơi. Ban đầu cùng bốn Đại Thánh tăng bốn người giao thủ lúc. Bốn đối với một Lý Vân Phi cũng có thể làm rơi hai cái. Huống chi lần này mới ba cái đầu.

Bất quá, Sư Phi Huyền bọn họ cũng biết Lý Vân Phi đáng sợ. Cho nên so với lúc trước cẩn thận nhiều, không cầu công lao. Bất quá, lần này Lý Vân Phi lại là nóng nảy. Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng hai người rõ ràng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ ở năm người kia. Nhưng vẫn còn có chút chống đỡ hết nổi, Lý Vân Phi có thể thấy được, bọn họ chống đỡ không mất bao nhiêu thời gian rồi.

Nhưng, hiện tại Lý Vân Phi hiện tại bị ba người này vây quanh, cản trở căn bản tự vọt không ra tay tới. Lý Vân Phi kiếm vô luận như thế nào động, đều xông không ra chiến đoàn. Ba người này chỉ cầu không có quá không mưu cầu có công. Đầu gối ngay trước Lý Vân Phi. Bọn họ cũng đều biết, chỉ cần đem Lý Vân Phi ngăn trở, đợi(các loại) đám người kia làm xong rồi Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng, tất cả người liền thủ lên tới, tự có thể đánh bại Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi vô luận như thế nào dạng cũng không thể lao ra ba người vây công, trong tay trường Kiếm Vũ càng lúc càng nhanh. Tất cả kiếm khí đều tấn công hướng ba người yếu hại. Ba người chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ trước.

Lý Vân Phi ánh mắt hướng bên cạnh vừa nhìn, đã nhìn thấy Khẩu Trọng đã chống đỡ hết nổi, bị kia ba hòa thượng đánh trúng mấy chưởng, may là đều không phải là yếu hại, bằng không sợ rằng đã ngã xuống đất rồi chống đỡ hết nổi rồi, mà Từ Từ Lăng cũng bị ép không ngừng lui về phía sau, đã thối lui đến bên cửa sổ, mặc dù không có bị đánh thương, nhưng xem ra cũng chịu không được rồi.

Lý Vân Phi trong lòng quýnh lên, trong tay kiếm khí mạnh mẽ một cái căng ra. Thuận thế hoa hướng ba người, ép ba người phải lui về phía sau một bước, mà Lý Vân Phi cũng nhân cơ hội nhảy ra chiến đoàn, thân hình biến đổi tự tấn công hướng cùng Khẩu Trọng giao thủ ba hòa thượng.

Kia ba hòa thượng nhìn thấy Lý Vân Phi lao đến, bận rộn xoay người ngăn chặn. Lý Vân Phi trường quát một tiếng nói: "Tiểu Trọng, tiểu Lăng, các người nhân cơ hội rồi đi." Nói hết trường kiếm trong tay tự bao phủ ở kia ba hòa thượng.

Khẩu Trọng nhìn thấy kia ba hòa thượng xoay người tiếp chiêu, cũng một cái lắc mình tự xông về Từ Từ Lăng bên nào. Trong tay kiếm giá trị cùng Từ Từ Lăng động thủ hai người kia kiếm. Sau đó, tự cùng Từ Từ Lăng nhân cơ hội nhảy ra chiến đoàn. Hai người từ lâu hai nhảy xuống.

Lý Vân Phi nhìn thấy Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng đã nhảy ra chiến đoàn. Thân hình cũng tiếp theo chột lóe, tự tiếp theo hai người từ lâu hai nhảy xuống. Sau đó, để khỏi hai người liền hướng phương xa bay vọt mà đi.

Sư Phi Huyền đứng tại cửa sổ nhìn Lý Vân Phi mang theo Khẩu Trọng cùng Từ Từ Lăng chạy nhanh mà đi. Không có đuổi theo đi. Bọn họ biết một. Lý Vân Phi công lực quá cao, muốn đi, bọn họ cũng không có thể lưu lại. Hai, Lý Vân Phi khinh công quá cao, cho dù là mang theo Khẩu Trọng cùng Từ Từ

Lăng bọn họ cũng đuổi không kịp.

Lý Vân Phi mang theo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng chạy nhanh mà đi, cuối cùng nhìn thấy Sur Phi Huyền bọn họ không có đuổi theo, nói lòng một miệng lớn khí, sau đó tụt dừng ngay tại chỗ. Nhẹ nhàng lắc đầu, tự giễu nói: "Không nghĩ tới, ta công pháp đại thành sau, thế nhưng cũng có loại này thời điểm! Bị người ép loạn trốn."

Khấu Trọng thở dài, nói: "Sur phụ không cần như vậy tự giễu, nếu không phải bọn họ nhiều người. Vẫn thế nào là sur phụ đối thủ của ngươi nhỉ? Sớm đã bị chúng ta quét sạch rồi!"

Lý Vân Phi cau mày, nói: "Chạy trốn tụt là chạy trốn. Ta đánh không lại hán nhóm liên thủ, đó chính là đánh không lại, không có cái gì lấy cớ. Chẳng qua là không nghĩ tới Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Phật Môn tam tông cao thủ có nhiều như vậy. Từng cái đều không thể coi thường. Ta quá tự tin rồi. Không. . . Ta quá kiêu ngạo rồi. Ta nên sớm một chút phái người đến xem xét một phen. Nếu là sớm biết bọn họ nhiều người như vậy. Ta cũng sẽ không như vậy mạo mạo thất thất đã trôi qua rồi."

Từ Từ Lăng thật dài phun ra khẩu khí, nói: "Sur phụ, vậy chúng ta làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ như vậy coi là sao? Ta không phục a! Cứ như vậy bị một đám người ép đào tẩu. Ta làm sao sẽ chịu phục?"

Lý Vân Phi thần nhiên nói: "Ta không thể nào cứ như vậy coi là rồi. Ta sẽ lại đi tìm hán nhóm phiền toái. Bất quá, ta nghĩ bọn hán bây giờ nên sớm đã đi đi. Dù sao bọn họ biết mình bại lộ. Bọn họ cũng biết Lý Vân Phi không thể nào bỏ qua cho bọn họ. Cho nên, bọn họ tụt nhất định sẽ đi."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 190:: hai không đắc tội

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 190:: hai không đắc tội

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đương nhiên là bộ mặt không phục, bị nhiều người như vậy liên thủ ép chạy trốn. Khấu Trọng bọn họ dĩ nhiên không phục rồi. Nhưng, này cũng không có biện pháp, ai làm cho nhân gia thế lực lớn, có thể tìm được nhiều người như vậy hỗ trợ. Mà bây giờ Lý Vân Phi thế lực cũng không nhỏ. Vụ Điều Quyện bốn người bọn họ, cộng thêm tứ đại giặc cướp bốn người bọn họ. Lý Vân Phi tại ma đạo bên trong thế lực tuyệt đối không nhỏ rồi.

Lý Vân Phi bắt đắc dĩ chỉ có mang theo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng trở lại Tổng phủ rồi. Vừa vào Tổng phủ đã nhìn thấy Tổng Sư Đạo đứng tại cửa. Lý Vân Phi một trận kỳ quái vấn đạo: "Tổng huynh ở chỗ này làm gì? Chẳng lẽ là đang đợi ta?"

Tổng Sư Đạo cười cười, nói: "Phụ thân ta để cho ta ở chỗ này chờ ngươi, hán nói cho ta, nếu như ngươi trở lại, xin mời ngươi đến chỗ của hán một chuyến. Hán ở nơi đó chờ ngươi!"

Lý Vân Phi gật đầu, liền mang theo Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng nơi hướng Tổng Khuyết chỗ ở đi tới. Tổng Sư Đạo vội vàng theo ở phía sau, nhìn một chút chu vi không người, lén lút nói: "Lý huynh, ngươi mới vừa đi nơi nào?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Tổng huynh không biết? Ta đi nơi nào. Lấy các ngươi Tổng phiệt thế lực ngươi lại không biết?"

Tổng Sư Đạo bộ mặt bắt đắc dĩ nói: "Ta là thật không biết. Ta vốn là đang luyện công. Nhưng, mới vừa phụ thân phái người ra lệnh cho ta ở chỗ này chờ các ngươi tới. Cho nên, ta liền ở chỗ này chờ ngươi. Dĩ nhiên cũng không biết các ngươi mới vừa đi nơi nào!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta đi giết người! Đáng tiếc không có có thành công."

"Giết người?" Tổng Sư Đạo thoáng cái không có kịp phản ứng, vấn đạo: "Ngươi đi giết người nào? Nơi này có người nào đó đắc tội ngươi sao?"

Lý Vân Phi nghiêm nghị gật đầu, nói: "Dĩ nhiên, ai muốn giết ta, ta liền nhất định sẽ trả lại. Gấp đôi trả lại!"

"Ngươi đã biết là ai nhượng Nhị thúc ta giết chính là ngươi sao?" Tổng Sư Đạo vội vàng hỏi: "là ai, nhượng Nhị thúc ta giết chính là ngươi!" Tổng Sư Đạo biểu tình thực vội, hán hán là rất muốn biết rốt cuộc là ai bảo Tổng Trì giết Lý Vân Phi. Dù sao người này làm hại Lý Vân Phi thiếu chút nữa đem Tổng Trì cấp giết chết!

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Là (vâng,đúng) kia bốn hòa thượng còn dư lại hai cái cùng Từ Hàng Tĩnh Trai người!"

"Bốn hòa thượng. Ngươi là nói bốn Đại Thánh tăng?" Tổng Sư Đạo nhú mày vấn đạo: "Còn có Từ Hàng Tĩnh Trai người. Là bọn hán. Bọn họ nhưng lại

đám làm như thế. Nhị thúc ta làm sao sẽ nghe bọn hần ? Từ Hàng Tĩnh Trai cùng chúng ta Tổng phiệt quan hệ cũng không tốt a!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Cái thế giới này không có vĩnh hằng địch nhân. Chỉ có vĩnh hằng lợi ích! Về người Nhị thúc cùng bốn Đại Thánh tăng, Từ Hàng Tĩnh Trai hợp tác giết chuyện của ta. Người có thể hỏi hỏi Tổng phiệt chủ."

Tổng Sư Đạo mặt liền biến sắc, nói: "Ý của người là nói, cha của ta biết chuyện này? Hần biết Nhị thúc ta cùng Từ Hàng Tĩnh Trai hợp tác giết người? Làm sao sẽ, phụ thân ta biết nhất định sẽ ngăn lại. Phụ thân ta làm người quang minh lỗi lạc. Sẽ không làm chuyện như vậy tình !"

Lý Vân Phi cười nói: "Người không nên gấp sao? Ta chưa nói Tổng phiệt chủ tham dự chuyện này! Chuyện này là Tổng phiệt chủ đầu tiên không biết. Về sau người Nhị thúc bị ta đã thương sau, Tổng phiệt chủ mới biết được chuyện này. Về người Nhị thúc cùng Từ Hàng Tĩnh Trai, bốn Đại Thánh tăng chuyện hợp tác còn là phụ thân người nói cho ta đây này!"

Lý Vân Phi mấy người vừa nói chuyện vừa đi đường, rất nhanh liền tới rồi Tổng Khuyết viện từ trước. Lý Vân Phi cùng Tổng Sư Đạo, Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng đi vào. Lý Vân Phi nhìn thấy Tổng Khuyết thế nhưng ngồi ở trong lương đình rồi xuống kia bàn Lý Vân Phi lần trước lúc đến tự không có hạ hết quần cò.

Lý Vân Phi từ từ đi tới, ngồi ở Tổng Khuyết bên cạnh, cười nói: "Tổng phiệt chủ thật là hào lịch sự tao nhã a!"

Tổng Khuyết khẽ cười nói: "Ta ở chỗ này đợi người thật! Người rốt cuộc đã tới."

Lý Vân Phi cau mày vấn đạo: "Người biết Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng mang đến rất nhiều hảo thủ?"

Tổng Khuyết gật đầu, nói: "Biết!"

Lý Vân Phi giận từ tâm lên, nhưng, hần hiện tại quả là không trách được Tổng Khuyết. Chỉ có lạnh lùng, nói " Tổng phiệt chủ là đang đùa ta sao? Vì sao không chuyện nói cho ta biết trước, bọn họ có nhiều cao thủ như thế, như vậy ta tự không sẽ lớn như vậy ý. Hiện tại tự tính ta trở về, chỉ sợ cũng tìm không được bọn họ!"

Tổng Khuyết cười nói: "Người tịnh không có hỏi ta, bọn họ có bao nhiêu người. Rồi rồi đi. Ta nghĩ đến người có thể đem bọn họ đều làm xong. Cho nên, tự không có nói cho người biết."

Lý Vân Phi khóe mắt co quắp rồi mấy cái, cuối cùng nói: "Tổng phiệt chủ cần gì chăm chọc ta nhỉ? Người và ta đã giao thủ, người nên biết võ công của ta như thế nào. Ta căn bản tự không khả năng đánh thắng bọn họ nhiều người như vậy. Phiệt chủ nghĩ kiếm cớ, có thể tìm cá biệt. Cùng tất tìm như vậy cái lý có nhỉ?" Lý Vân Phi nhún tay, nói: "Tại hạ cáo từ! Phiệt chủ khá bảo trọng!" Nói hết đứng lên tự phải rồi khỏi.

Tổng Khuyết đứng lên, cười nói: "Lý công tử không cần tức giận như vậy! Lưu lại nghe ta giải thích xuống."

Lý Vân Phi kỳ thực cũng chính là trang bị bộ dáng. Hần hiện tại cùng Tổng phiệt quan hệ coi như không tệ, không thể bởi vì chút chuyện nhỏ tự nào phiền. Hiện tại Tổng Khuyết nói xin lỗi rồi. Lý Vân Phi tiện thể một tòa, nói: "Tổng phiệt chủ còn có lời gì nói."

Tổng Khuyết cười nói: "Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Phật giáo thế lực rất lớn, mặc dù chúng ta tứ đại môn phiệt cũng không dám tùy tiện trêu chọc, ta đem bọn họ cùng Tổng Trì hợp tác một chuyện nói cho người biết, cũng đã đắc tội bọn họ, dĩ nhiên không thể để cho bọn họ chết ở ta đây trong thành. Nếu là chết ở ta đây trong thành. Ta đây Tổng phiệt tự cùng Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Phật giáo trở thành tử địch!"

Lý Vân Phi phun ra trong lòng một ngụm hòn dỗi, nói: "Kia phiệt chủ cần gì nói cho ta Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng ở nơi đâu nhỉ? Còn để cho ta chật vật như vậy trốn về đến."

"Ta nếu là không nói cho người Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng ở nơi đâu, trong lòng người này miệng hòn dỗi có thể phát phát tiết ra ngoài? Người có thể bỏ qua?" Tổng Khuyết nghiêm mặt nói: "Ta chính là nhượng người biết khó mà lui, như vậy người khí mới có thể tiêu!"

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết Tổng Khuyết ý tứ, chẳng qua là điều này thật sự là quá làm giận rồi. Tổng Khuyết căn bản là hai bên đều không đắc tội, hần đem Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng chỗ ở nói cho Lý Vân Phi, dạng này tính là trả thù Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng đeo mình và đệ đệ mình chuyện hợp tác. Sư Phi Huyền bọn họ cũng không có cái gì nói.

Lý Vân Phi gật đầu, bắt đầu đi nói: "Kia Tổng phiệt chủ gọi ta tới làm cái gì? Chẳng lẽ là này bàn cờ hạ lâu như vậy không có hạ xong. Tới tìm ta cùng Tổng phiệt chủ cùng nơi hạ?"

Tổng Khuyết lắc đầu, nói: "Theo ta được biết, Lý công tử thật giống như sẽ không hạ cờ vậy đi?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tổng phiệt thế lực còn thật là lợi hại, ngay cả ta sẽ không hạ cờ vậy cũng biết. Các người còn có chuyện gì không biết nhỉ?"

"Đương nhiên là có." Tổng Khuyết nói: "Ta đến bây giờ còn không biết Lý công tử lai lịch, người thật giống như là một cái trống rỗng xuất hiện người. Căn bản không có ngày trước. Mỗi cái thế lực lớn đều muốn biết lai lịch của người, thực là đều không có chút nào đầu mối. So với người thế lực phía sau tới, ta Tổng phiệt nhưng kém xa. Không biết, Lý công tử có thể hay không đem người thế lực phía sau giới thiệu cho ta nhận thức xuống. Có lẽ, chúng ta có thể hợp tác nhỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191:: lần nữa gạt người

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 191:: lần nữa gạt người

Lý Vân Phi tiếc rằng lúc đầu, hẳn lại không thể nói cho Tống Khuyết mình là bị chọn trúng người, mình là bị không gian ném tiến vào, tại cái thế giới này bên trên căn bản không có trước kia, các người dĩ nhiên tra không được chính mình trước kia rồi. Cho nên, chỉ có thể tiếp theo nói láo nói: "Sau lưng ta tịnh không có cái gì thể lực. Ta chẳng qua là cái tiểu nhân vật mà thôi! Cũng không đúng Tống phiệt chủ sở nghĩ như vậy!"

Tống Khuyết lạnh lùng nói: "Lý công tử, ta là thật tâm muốn cùng người thể lực sau lưng hợp tác. Cũng không phải là nghĩ thăm dò người. Xin người yên tâm. Nghe tiểu nhi nói qua, người biết trên giang hồ rất nhiều bí vấn. Những thứ kia bí vấn rất nhiều là ta cũng không biết. Sau lưng nếu không có thể lực, làm sao có thể tra được nhiều như vậy bí vấn? Lý công tử nếu là không muốn cùng ta hợp tác có thể nói thẳng, cần gì tìm như vậy lấy cớ nhỉ?"

Lý Vân Phi nhất thời tiếc rằng, hẳn cái gì cũng không có thể nói, chỉ có thể chấp tay, tiếp theo nói láo nói: "Nếu Tống phiệt chủ đều nói như vậy, ta liền nói thật cho người biết đi, không sai, sau lưng ta có một cái cường đại đến bất kỳ người cũng muốn kinh hãi thể lực."

"Bất luận kẻ nào cũng muốn kinh hãi thể lực?" Tống Khuyết kinh ngạc nói: "Kia thể lực của người tên gọi là gì? Có thể hay không nói cho ta? Có lẽ ta nghe nói qua nhỉ?"

Lý Vân Phi cười lắc đầu, nói: "Tống phiệt chủ khẳng định là không có nghe nói qua. Ta thể lực sau lưng không lồ kinh khủng. Tuy nhiên nó cũng giấu diếm rất sâu, trên căn bản trừ rồi người của chúng ta, thì sẽ không có người biết đến. Ta xem người ở chỗ này đều là người mình mới nói ra tới. Kính xin phiệt chủ chớ nói ra ngoài. Nếu như nói rồi đi ra ngoài, ta sợ là chúng ta cũng muốn bị tổ chức phái người giết chết."

Tống Khuyết ánh mắt mở thật to, hỏi vội: "Ta cùng Lý công tử đã giao thủ. Lý công tử chính là tại Tông Sư cấp trong cao thủ cũng là tuyệt đối cao thủ. Tại sao có thể nói ra như vậy ử rử lời nói nhỉ? Ta cũng không tin trên thế giới này vẫn còn có người có thể hướng người nói đơn giản như vậy là có thể giết chết chúng ta. Lý công tử vẫn là đừng nói cười hạo."

Lý Vân Phi nghiêm nghị, nói: "Tống phiệt chủ có điều không biết, ta thể lực sau lưng được xưng "Thiên đạo", thủ hạ vô số cao thủ. Phiệt chủ biết không? Tông Sư trên còn có kia cảnh giới của hẳn!"

Tống Khuyết gật đầu, nói: "Ta dĩ nhiên biết rồi. Tông Sư còn có thể Phá Toái Hư Không, thành tựu Địa Tiên! Ta thường xuyên bề quan chính là vì có thể đột phá Tông Sư cảnh giới! Thực là, đã nhiều năm như vậy, vẫn là không có đầu mối. Đây một đạo thật sự là quá khó khăn. Nhìn Lý công tử tuổi còn trẻ đã đến loại này cảnh giới, tương lai nhất định sẽ Phá Toái Hư Không, thành tựu Địa Tiên vị."

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Phiệt chủ không biết, "Thiên đạo" bên trong tựu có không ít cấp bậc Địa Tiên cao thủ. Bọn họ vô cùng cường đại. Chính là ta cũng vậy chỉ có thể tiếp nhận mệnh lệnh của bọn hắn, không dám có chút thoái thác, nghe nói, tại Địa Tiên trên còn có Thiên Tiên một cấp nhân vật. Những thứ kia ta chưa từng thấy. Nhưng, không nên giả."

Tống Khuyết cái này là thật bị hù sợ, kéo lại Lý Vân Phi, nói: "Này. . . Điều này sao có thể nhỉ? Không phải nói, Phá Toái Hư Không sau đã đến trong truyền thuyết Tiên Giới sao? Làm sao còn có thể ở lại thế giới của chúng ta? Này. . . Điều này sao có thể nhỉ?"

Lý Vân Phi lắc đầu, lại thở ra một hơi, nói: "Cũng không phải là như thế, có chút Địa Tiên cao thủ cũng không muốn rời đi cái thế giới này, cho nên bọn họ chỉ cần không Phá Toái Hư Không, tựu có thể không cần rời đi cái thế giới này, tựu có thể ở lại cái thế giới này. Tịnh không có người nói cái loại này nhất định phải rời đi. Nói một cái các người đều người biết vật —— Hưong Vũ Điện tốt lắm. Hẳn sớm tựu có thể Phá Toái Hư Không rồi. Lại còn ở lại cái thế giới này thật lâu, cho đến hẳn đã chơi chán rồi. Mới rời đi."

Tống Khuyết điểm gật đầu, nói: "Hưong Vũ Điện. Ta biết hẳn, hẳn là ta trước đồng lứa cao thủ. Người không phải là tiếp nhận rồi hẳn chỗ ngồi nhận được "Ma Đế" danh hiệu sao? Ta liền nói, võ công của người căn bản tựu cùng Hưong Vũ Điện không giống nhau, tại sao có thể là hẳn truyền cho người đây này. Ta vẫn là rất có tự tin. Thiên hạ này ở giữa lợi hại như thế công pháp ta vẫn là phần lớn cũng biết. Nội lực của người ta lại liên tiếp ngay cả nghe đều chưa từng nghe qua. Nghĩ đến là người theo lời "Thiên đạo" truyền cho người."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không tệ." Lý Vân Phi chỉ có thể ở trong lòng hướng Tống Khuyết nói xin lỗi rồi. Nói láo cũng là hẳn ép. Không gian bí mật căn bản tựu không thể để lộ ra mấy may. Chỉ có thể gạt người rồi. Dù sao đi tới trong thế giới này sau này gạt người cũng xác thực nhiều hơn. Lục Tiểu Phụng thế giới trong, tất cả người trước kia đều là mê. Cũng không có ai hỏi thăm người khác trước kia. Thực là, Đại Đường Song Long thế giới trong, lại hoàn toàn bất đồng rồi, này chút ít không lồ thể lực, muốn hỏi thăm một người, vẫn là một cái như vậy xuất sắc người, kia là rất đơn giản. Thực là Lý Vân Phi giống như trống rỗng xuất hiện đồng dạng. Cho nên, Lý Vân Phi nói như thế Tống Khuyết mới có thể tin tưởng. Những thứ khác thuyết pháp cũng không thể nhượng Tống Khuyết tin tưởng.

Tống Khuyết gật đầu, nói: "Thì ra là như vậy, chẳng qua là ta có một chuyện không rõ? Không biết Lý công tử có thể hay không giải thích bằng chớ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Thỉnh Tổng phiệt chủ nói thẳng. Tri vô bất ngôn ngôn vô bất tẩn."

Tổng Khuyết nghiêm nghị, nói: "Nếu cái này "Thiên đạo" tổ chức khổng lồ như vậy, tại sao không hiện thế nhỉ? Lớn như vậy thế lực nếu như hiện thế, coi như là xưng Bá Thiên hạ cũng rất đơn giản đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Cũng không đúng đơn giản như vậy." "Thiên đạo" tên tự là tổ chức mục đích. Đám người kia chỉ biết cảm ngộ cái gọi là thiên đạo. Cho nên, bọn họ căn bản tự sẽ không xuất thủ, thậm chí bọn họ liên tiếp ngay cả cho chúng ta rời núi cơ hội đều không để cho. Thế lực dù thế nào khổng lồ lại có ích lợi gì?"

"Người là nói các người tổ chức không để cho các người rời núi?" Tổng Khuyết mặt bên trên lộ ra nghi ngờ, vấn đạo: "Kia Lý công tử là thế nào rời núi đây này? Người nói có chút trước sau mâu thuẫn!"

Lý Vân Phi cười nói: "Người không biết. Chúng ta bình thời là không để cho rời núi, nhưng có lúc, thiên đạo vận chuyển xuất hiện đại biến. Sẽ phái trong chúng ta một cái hoặc vài cái rời núi."

"Thiên đạo vận hành đại biến?" Tổng Khuyết lại càng kỳ quái, nói: "Này lại là vật gì? Ta làm sao nghe đều nghe không hiểu?"

"Này chút ít ta cũng không quá rõ ràng. Chẳng qua là thượng tầng ra lệnh cho ta nhất định phải tuân thủ." Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta cũng chỉ là cái tiểu nhân vật mà thôi, mệnh lệnh của bọn hắn, ta phải hoàn thành."

Tổng Khuyết nói: "Mệnh lệnh của bọn hắn? Có thể hay không nói cho ta bọn họ là cái gì mệnh lệnh sao?"

"Dĩ nhiên không được rồi." Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Những chuyện này là không thể nói cho phiệt chủ, với lại phiệt chủ biết những đồ này đối với người cũng không có cái gì chỗ tốt!" Lý Vân Phi đương nhiên là không thể nói cho Tổng Khuyết rồi.

Tổng Khuyết cười nói: "Cũng Đúng vậy a. Những chuyện này nghĩ đến là bí mật gì. Là ta thất lễ."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngân vạn đừng nói như vậy. Ta đây liền cáo từ rồi! Trong khoảng thời gian này quấy rầy phiệt chủ."

Tổng Khuyết vội vàng nói: "Lý công tử ở chỗ này của ta tại ở vài ngày đi? Trong khoảng thời gian này không có hảo hảo chiêu đãi Lý công tử, vẫn là ta Tổng gia quá thất lễ!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Làm sao sẽ nhỉ? Chẳng qua là, nhiệm vụ của ta vẫn chưa hết thành! Cho nên, hiện tại ta muốn đi hoàn thành nhiệm vụ của ta rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192:: Tổng Khuyết thỉnh cầu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 192:: Tổng Khuyết thỉnh cầu

Tổng Khuyết nhìn thấy Lý Vân Phi là thật tâm không ngờ lưu lại, cho nên gật đầu, nói: "Nếu Lý công tử thật sự có chuyện quan trọng muốn đi. Ta đây cũng tự không lưu người. Bất quá ta có một thỉnh cầu, hi vọng người có thể đáp ứng!"

Lý Vân Phi mặc dù rất kỳ quái Tổng Khuyết hội có chuyện mưu cầu đến hắn, nhưng Lý Vân Phi cũng không tốt cự tuyệt, chỉ có cười nói: "Kính xin phiệt chủ nói thẳng, nếu như ta có thể làm được, nhất định sẽ không cự tuyệt." Lý Vân Phi cũng không ngốc, hắn sợ Tổng Khuyết thỉnh hắn làm một chút chuyện hắn không muốn làm. Hoặc là một chút không thể việc làm, dĩ nhiên muốn đem nói nói rõ.

Tổng Khuyết trầm giọng nói: "Ta tuổi nhỏ luyện đạo. Đạo pháp được gọi là đệ nhất thiên hạ. Mặc dù nói có lẽ có người muốn so với ta mạnh hơn. Nhưng ta vẫn có nhất phần tự tin. Thực là, sư đạo cùng Ngọc Trí lại là luyện kiếm. Ta suốt đời luyện đạo, kiếm pháp chỉ lưu, ta không có cách nào giao cho bọn họ. Lý công tử lại bất đồng, kiếm pháp mặc dù không đúng đệ nhất thiên hạ, nhưng cũng tuyệt thiếu đối thủ. Nếu như, người có thể giúp ta giáo dục sư đạo cùng Ngọc Trí kiếm pháp, ta đem không làm cảm tạ!" Tổng Khuyết bộ mặt nghiêm túc nhìn Lý Vân Phi. Hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Lý Vân Phi, trong ánh mắt mang theo vẻ mong đợi.

Cái này Lý Vân Phi thực là dở khóc dở cười rồi. Hắn biết mình kiếm pháp là rất cao, thực là hắn cũng không ngờ dạy bọn họ kiếm pháp. Người nào gọi mình dạy mình tự dạy kiếm pháp này cũng quá giá hạ đi. Cho nên, Lý Vân Phi cười cười, cự tuyệt nói: "Tổng hai phiệt chủ kiếm pháp cũng là cao tuyệt, vì sao yếu xá cận cầu (bỏ gần cầu xa) xa, có Tổng hai phiệt chủ cao thủ như thế, ngược lại tới tìm ta?"

Tổng Khuyết lắc đầu, cười khổ nói: "Người tự đừng tổn hại ta. Tổng Trì kiểm pháp như vậy, người còn không biết sao? So với những người khác, có lẽ có thể tính toán cao hơn tay, so với người tới, kia nhưng tự kém xa lắm."

Lý Vân Phi hiềm thấy khiêm tốn nói: "Làm sao sẽ nhỉ? Tổng hai phiệt chủ kiểm pháp ta cũng đã gặp, tuyệt đối tính toán cao hơn tay. Với lại, hẳn truyền thụ Tổng huynh bọn họ kiểm pháp lúc cũng sẽ không có sở giữ lại, này tự so với ta mạnh hơn nhiều rồi!" Lý Vân Phi chỉ có thể sử dụng chiêu này rồi, Tổng Trì kiểm pháp so với Lý Vân Phi tới rất kém nhiều. Chỉ có thể sử dụng lấy cớ này cự tuyệt. Trước, Tổng Khuyết là(vì) khó lường tội Từ Hàng Tĩnh Trai, kết quả chẳng qua là nói cho Lý Vân Phi chỗ ở của bọn hắn. Căn bản cũng không có nói cho Lý Vân Phi, bọn họ mang theo rất nhiều người. Hiện tại, Lý Vân Phi dĩ nhiên không thể cứ như vậy đáp ứng Tổng Khuyết yêu cầu. Đừng cho là cao thủ đều là rộng lượng. Càng là công lực cao người tự càng cực đoan. Nếu nói không điên không được ma. Xem một chút các loại cao thủ cái nào không đúng nhỏ mọn. Tự liên tiếp ngay cả Kiều Phong, đắc tội chính mình người cũng quét sạch. Căn bản cũng không có nương tay. Cho nên nói, Lý Vân Phi căn bản tự không ngờ đáp ứng Tổng Khuyết. Chẳng qua là, Tổng Khuyết trước cũng đã giúp Lý Vân Phi, Lý Vân Phi không thể cứ như vậy cự tuyệt hẳn.

Tổng Khuyết cười dài nói: "Tổng Trì kiểm pháp so với người tới, kia nhưng tự kém xa. Nếu như Lý công tử không ngờ truyền thụ sư đạo kiểm pháp của bọn hắn có thể nói thẳng, cần gì tìm lấy cớ này nhỉ?"

Lý Vân Phi bộ mặt khó xử, trong lòng thầm nghĩ, nếu có thể nói thẳng, cũng đã sớm nói, Tổng Khuyết trong khoảng thời gian này đối với Lý Vân Phi rất là chiều cố, nếu như truyền đi, kia Lý Vân Phi thanh danh tự thú. Làm sao có thể hoàn thành cái kia thống nhất ma đạo nhiệm vụ. Không thể làm gì khác hơn là cười cười, nói: "Tổng phiệt chủ không biết, cũng không đúng ta không ngờ truyền Tổng huynh kiểm pháp. Chẳng qua là, kiểm pháp của ta, là tại trong tổ chức cùng những người khác học. Ta đáp ứng hẳn, không thể truyền cho ngoại nhân. Cho nên. . ."

Tổng Khuyết cái này cười ra tiếng, nói: "Người nói là cái này nha, ta tịnh không có nhượng người dạy thụ hẳn những thứ kia kiểm pháp, chẳng qua là nhượng người chỉ đạo chỉ đạo kiểm pháp của bọn hắn. Như vậy vốn vậy được rồi chứ?"

Lý Vân Phi gật đầu bất đắc dĩ, nói: "Này thật là có thể, chẳng qua là, ta lập tức tự phải rời khỏi nơi này. Ta không có cách nào chỉ điểm bọn họ nha!"

Tổng Khuyết cười nói: "Này rất đơn giản, đã khiến cho bọn họ đi theo phía sau người tốt lắm. Như vậy người là có thể thật dài chỉ điểm một chút bọn họ!"

Lý Vân Phi cái này chỉ có thể gật đầu, nói: "Vậy cũng tốt! Ta cùng Khấu Trọng bọn họ trước đi thu thập bổng chốc đồ, sau đó lại tới cùng phiệt chủ nói lời từ biệt!" Nói xong, Lý Vân Phi đứng lên, mang theo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng hướng tự mình ở viện tử đi tới.

Đi ra Tổng Khuyết viện tử, Khấu Trọng kéo lại Lý Vân Phi, bộ mặt khó xử nhìn Lý Vân Phi, nói: "Sư phụ, ta muốn hỏi người vấn đề. Người có thể hay không nói cho ta?"

Lý Vân Phi cười nói: "Chúng ta là thầy trò, có chuyện gì người cứ việc nói thẳng, ta khẳng định sẽ nói cho người biết."

"Kia sư phụ người có thể nói cho ta, sau này người hoàn thành nhiệm vụ có phải hay không cũng đem chúng ta mang về?" Khấu Trọng bộ mặt hưng phấn hỏi.

Lý Vân Phi sùng sốt một chút, Khấu Trọng thế nhưng hỏi hắn cái vấn đề này, này vấn đề căn bản tự không có thể trả lời, này tất cả đều là gạt người. Lý Vân Phi chỉ có thể tiếp theo nói láo, nói: "Người có muốn hay không cùng ta trở về? Nếu là người nghĩ cùng ta trở về, kia tự cùng nơi trở về, nếu là không muốn trở về, kia tự không đi trở về tốt lắm. Này đều tùy người."

Khấu Trọng nói lòng một miệng lớn Khí Đạo: "Như vậy a. Vậy thì tốt, ta nghĩ muốn là chúng ta nhất định phải cùng sư phụ người trở về, kia thì thật là đáng tiếc. Chúng ta thật vất vả mới luyện thành một thân võ công, cứ như vậy rồi đi giang hồ, kia không phải như cảm y dạ hành. Có ích lợi gì!"

Lý Vân Phi bất đắc dĩ nói: "Người a, tùy người tốt lắm. Người muốn làm cái gì thì làm cái đó tốt lắm. Ta sẽ không quản người. Có lẽ. . . Có lẽ quá không mất bao nhiêu thời gian, ta liền muốn rời đi."

Khấu Trọng sùng sốt một chút, nói: "Sư phụ, ý của người là. . . Người muốn rời đi?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Có lẽ muốn không được bao dài thời gian, ta liền muốn rời đi. Ta cũng vậy chịu lấy người ước thúc a!"

Khấu Trọng chợt tỉnh ngộ, nói: "Sư phụ, nhiệm vụ của người là cái gì? Có thể hay không nói cho ta biết chứ?"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Người biết đối với người không có có ích lợi gì. Cứ như vậy đi! Chúng ta nhanh lên một chút hồi đi thu dọn đồ đạc đi."

Lý Vân Phi mang theo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng chậm rãi tại Tổng phủ bên trong đi tới, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đều im ắng, hai người dọc theo đường đi một câu nói đều không nói. Lộ ra vẻ rất an tĩnh, Lý Vân Phi cái này có chút kỳ quái rồi, Từ Từ Lăng tự không nói rồi, này Khấu Trọng cho tới nay đều là thích náo nhiệt người. Đi tới chỗ nào nào tới chỗ nào. Làm sao sẽ an tĩnh như vậy đâu.

Lý Vân Phi xoay người nhìn một chút Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng. Nhìn thấy hai người đều là bộ mặt bi ai, hình như là rất đau đớn tâm bộ đáng. Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Các người làm sao rồi. Có cái gì sự tình khổ sở sao?"

Khấu Trọng thở dài, nói: "Chúng ta biết sư phụ tự muốn rời đi. Cho nên toàn thân đều đề không nổi sức lực. Trong lòng rất khó quá."

Lý Vân Phi bật cười, bất đắc dĩ nói: "Các người đừng như vậy bị quan nha. Nhiệm vụ của ta nhưng là rất khó, nơi nào lại nhanh như vậy liền rời đi a. Coi như là rời đi, vậy cũng không có cái gì. Các người có thể cùng ta cùng đi, hoặc là, sau này ta tái tới nơi này xem các người. Này đều, không có cái gì có

thể đa thương tâm, đều lên tinh thần!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193:: không đủ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 193:: không đủ

Lý Văn Phi đi vào tự mình ở viện tử, phát hiện Bạt Phong Hàn lại vẫn ở trong sân luyện tập đao pháp, Lý Văn Phi không kèm nổi cảm khái muôn vàn, không trách được Bạt Phong Hàn tư chất vận khí đều so ra kém Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, nhưng thực lực so với Khấu Trọng, Từ Từ Lăng mạnh hơn. Hân phần này cố gắng tự là so sánh Khấu Trọng, Từ Từ Lăng mạnh hơn nguyên nhân.

Bạt Phong Hàn nhìn thấy Lý Văn Phi mang theo Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đi vào, hỏi vội: "Các người mới vừa đi đâu. Tại sao không có thấy các người?"

Lý Văn Phi cười một tiếng, nói: "Tìm người báo thù! Có người muốn giết ta, cho nên, ta đi giết bọn họ!"

"Kia thành công không có?" Bạt Phong Hàn sừng sốt một chút, vẫn đạo.

Lý Văn Phi lắc đầu, thờ dài, nói: "Không có, cao thủ của bọn hân nhiều quá. Liên thủ lên tới, chúng ta hoàn toàn không là đối thủ, cuối cùng chỉ có thể trốn về đến." Bị một đám cao thủ bức lui, này không có cái gì mất mặt. Lý Văn Phi tự không có giấu diếm trực tiếp nói ra.

Bạt Phong Hàn đem chặt nắm trong tay đại đao thả lại vô đao, nói: "Ta đây cùng các người đi một chuyến, dựa vào nhiều người thắng lợi người, ta nhất xem thường rồi. Cộng thêm ta nên không kém bao nhiêu đâu! Nếu là còn chưa đủ lời nói sẽ tìm mấy người a! Này Tổng phiệt trong cao thủ vẫn là không ít."

"Không cần." Lý Văn Phi cười nói: "Bọn họ hiện tại ứng với cần phải đi đi! Ta hiện tại phải về Phi Mã mục trường rồi. Như thế nào, người là cùng chúng ta cùng đi vẫn là lưu lại nơi này?"

Bạt Phong Hàn suy nghĩ một chút, nói: "Ta vẫn là cùng người cùng đi đi, mặc dù lưu lại nơi này có thể thỉnh giáo Tổng phiệt chủ, nhưng cùng người ở chung một chỗ gặp được không ít cao thủ, thực chiến so sánh có người giáo dục tốt hơn. Ta muốn tìm ra con đường của mình. Tổng phiệt chủ đường, có lẽ cũng không thích hợp ta."

Lý Văn Phi cười nói: "Vậy người đi chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức liền rời đi! Người đi thu thập bổng chốc bao vây."

Bạt Phong Hàn cây đao lưng hồi lưng bên trên. Xoay người hướng gian phòng của mình đi tới, Lý Văn Phi đối với phía sau Khấu Trọng, Từ Từ Lăng nói: "Các người đi đi thu thập xong bao vây lấy tới. Đợi(các loại) Bạt Phong Hàn thu thập xong sau này, chúng ta tụ cùng nơi rời đi."

Từ Từ Lăng đáp một tiếng liền hướng phòng của mình đi tới, hân ban đầu đã đem mấy người đông Tây Đô thu thập xong, về sau, Lý Văn Phi gọi hân cùng đi đánh nhau, kết quả Từ Từ Lăng tự đem đồ vật bỏ vào trong phòng của mình.

Chỉ chớp lát, Từ Từ Lăng sẽ cầm đồ đi ra, Bạt Phong Hàn cũng thu thập xong đồ đi ra. Bọn họ tới lúc cầm mấy thân đồ lại tắm giặt quần áo, cùng cùng nơi ngân lượng, cho nên, rất nhanh liền thu thập xong rồi.

Lý Văn Phi mang theo mấy người đi ra viện tử, Tổng Sư Đạo cùng Tổng Ngọc Trí cũng chờ tại viện miện. Bọn họ nhìn thấy Lý Văn Phi bọn họ đi ra ngoài, bận rộn tiến lên đón, nói: "Lý huynh, đồ thu thập xong?"

Lý Văn Phi gật gật đầu nói: "Đúng vậy a, chúng ta vốn là không có có đồ vật gì đó. Tụ mấy thân đồ lại giặt quần áo. Rất nhanh liền thu thập xong rồi."

Tổng Sư Đạo nhún tay, nói: "Sau này hi vọng Lý huynh nhiều hơn giáo dục rồi!"

Lý Văn Phi cười cười, nói: "Tổng huynh quá khách khí, chúng ta vẫn là lẫn nhau chỉ đạo đi!"

Tổng Sư Đạo nghiêm mặt nói: "Lý huynh kiếm pháp cao, giang hồ hiếm thấy. Ta so với Lý huynh tới tự kém quá xa. Hi vọng, Lý huynh không nên khách khí, có thể thật tình giáo dục chúng ta. Chúng ta nhất định sẽ thật tình học tập."

Lý Văn Phi nhìn Tổng Sư Đạo cùng Tổng Ngọc Trí mặt nghiêm túc, hân biết Tổng Sư Đạo cùng Tổng Ngọc Trí không là nói lời khách sáo, bọn họ là thật muốn học kiếm pháp, cho nên dùng sức gât đầu, nói: "Chỉ cần các người nguyện ý, ta liền đem tâm đắc của ta truyền thụ cho người nhóm. Tuyệt sẽ không

nuơng tay. Chẳng qua là, kiếm pháp của ta không thể truyền cho các ngươi!"

Tổng Sư Đạo cười nói: "Ta đây biết. Lý huynh đã nói. Với lại Lý huynh kiếm pháp cũng không thích hợp ta, ta chỉ là muốn nhượng Lý huynh chỉ điểm một chút chúng ta kiếm pháp bên trong khuyết điểm! Lý huynh kiếm pháp Thông Thần, chỉ cần ngươi có thể chỉ điểm một chút chúng ta, tựu đối với chúng ta có trợ giúp rất lớn rồi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đừng như vậy xa lạ đi! Chúng ta đều là bằng hữu, có thể giúp đến các ngươi, ta thật cao hứng, được rồi, đừng tái khách sáo. Chúng ta đi thôi!"

Tổng cửa phủ ngừng lại mấy lượng hào hoa xe ngựa, mà Tổng Khuyết chính đứng ở nơi đó chờ. Nhìn thấy Lý Vân Phi bọn họ chạy tới, Tổng Khuyết hướng Lý Vân Phi cười cười, nói: "Sư đạo cùng Ngọc Trí tựu hi vọng Lý công tử nhiều hơn chiếu cố!" Sau đó, nhìn một chút Bạt Phong Hàn, nói tiếp: "Đạo pháp của ngươi mang theo mãnh liệt tự mình phong cách. Ngươi chỉ có thể cùng ta cùng noi đồng dạng, tự mình chậm rãi ngộ ra thuộc về mình đạo pháp. Ai cũng không thể dạy ngươi. Ta chỉ là đem đường của ta biểu diễn cho ngươi xem nhìn. Hiện tại ngươi chỉ có thể dựa vào ngươi tự mình rồi. Nhớ kỹ, tìm được chính mình con đường."

Bạt Phong Hàn nghiêm mặt nói: "Đa tạ tiền bối truyền công loại tình cảm. Phong Hàn ghi nhớ trong lòng, vĩnh viễn không dám quên! Chỉ hy vọng có thể một ngày kia ngộ ra bản thân con đường, khi đó chắc chắn đến đây cùng tiền bối luận đạo! Văn bối cáo từ!"

Lý Vân Phi hướng Tổng Khuyết ôm quyền tựu lên xe ngựa. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng tiếp theo Lý Vân Phi ngồi lên xe ngựa. Mà Bạt Phong Hàn, Tổng Sư Đạo cùng Tổng Ngọc Trí liền lên khác một chiếc xe ngựa.

Lý Vân Phi ngồi xếp bằng trong xe ngựa, trong khoảng thời gian này, Lý Vân Phi đã trải qua rất nhiều chuyện. Cùng Tổng Khuyết giao thủ, tiếp được Tổng Khuyết Thiên Dao bát quyết. Bị Tổng Trí đánh lén, suýt nữa chết ở Tổng Trí trong tay, về sau đem Tổng Trí đánh cho thành trọng thương. Tiếp theo đi tìm Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng còn dư lại kia hai hòa thượng phiên toái. Tiếp theo bị đám người kia vây công, chỉ có thể tiếc rằng chạy trốn. Lần lượt giao thủ, Lý Vân Phi cũng có thể phát hiện thiếu sót của mình, phát hiện khuyết điểm của mình. Lần lượt giao thủ, Lý Vân Phi phát hiện mình cũng không thích hợp Diệp Cô Thành « Phi Tiên kiếm pháp ». Cái loại này coi thường chính mình Sinh Tử, coi thường kẻ địch mạng sống con người, chỉ vì phát ra kia lộng lẫy nhất kiếm. Lý Vân Phi căn bản tựu không thể phát huy ra kia kiếm pháp toàn bộ uy lực.

Đừng xem Lý Vân Phi ở trên giang hồ lợi hại như thế, đây chẳng qua là nội lực của hắn tinh thuần, kiếm pháp tinh diệu, hắn nếu có thể phát huy ra « Phi Tiên kiếm pháp » thập thành uy lực, sợ rằng cùng Thạch Chi Hiên giao thủ lúc, tựu không cần lấy tổn thương đổi lại đã thương. Diệp Cô Thành cái loại này kiêu ngạo, cái loại này cao ngạo. Như vậy cùng mấy trắng loại thanh cao, ai cũng học không được. Cho nên, hắn chế kiếm pháp, Lý Vân Phi căn bản tựu không thể phát huy ra toàn bộ lực lượng. Bất quá, tựu hướng Tiểu Lý Phi Dao đồng dạng, kia phi dao đặt ở trong tay người khác, tựu không còn là Tiểu Lý Phi Dao rồi.

Lý Vân Phi tiếp theo suy nghĩ một chút nhiệm vụ của mình, những nhiệm vụ này như vậy Lý Vân Phi đầu đầu đau, Tất Huyền, Ninh Đạo Kỳ, Phó Thái Lâm này chút ít Tổng Sư cấp cao thủ căn bản tựu không rời đi chỗ của mình, đều bế quan ngộ đạo, hi vọng một ngày kia có thể Phá Toái Hư Không. Chỉ là nhìn thấy bọn họ đều rất khó, chờ nói chỉ là giao thủ. Còn có cái kia nhất thống ma đạo đại hình nhiệm vụ, càng là khó càng thêm khó. Lý Vân Phi bây giờ là buồn muốn chết. Hắn nghiêm trọng phát hiện thiếu sót của mình, hắn không am hiểu quân công. Bị người vây công tựu xong đời.

Thạch Chi Hiên một người có thể từ bốn Đại Thánh tăng bốn người vây công hạ chạy trốn. Mà Lý Vân Phi chẳng qua là bị Sư Phi Huyền cùng bốn Đại Thánh tăng bên trong hai cái liên thủ thì không chịu nổi. Phải biết rằng, hướng bốn Đại Thánh tăng cao thủ như thế, ba người liên thủ cùng bốn người liên thủ hoàn toàn không đồng dạng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 194:: cùng cực nhàm chán

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 194:: cùng cực nhàm chán

Mà đang ở Lý Vân Phi hồi tưởng nhược điểm của mình lúc, Đôn Uyển Tĩnh cùng Chúc Ngọc Nghiên đã đi tới rồi Phi Mã mục trường. Lỗ Diệu từ mặc dù cùng Chúc Ngọc Nghiên có thù. Nhưng, hắn cũng coi như là cái rất rộng lượng người, nếu đều đi qua lâu như vậy. Lỗ Diệu từ cũng tựu tha thứ rồi Chúc Ngọc Nghiên. Mà Chúc Ngọc Nghiên cũng tựu tại Phi Mã mục trường phụng bồi Đôn Uyển Tĩnh.

Mà Lý Vân Phi đem nhược điểm của mình nghĩ không sai biệt lắm lúc. Hắn phát hiện mình đã rất nhàm chán. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đều ngồi xếp bằng ở trong xe ngựa, nhắm mắt luyện công. Mà tự mình, Lý Vân Phi phát hiện mình liên tiếp ngay cả cái người nói chuyện đều tìm không được. Chỉ có thể thờ dài, cũng hai mắt nhắm lại luyện lên rồi công tới.

Rất nhanh, Lý Vân Phi đắm chìm ở bên trong lực vận chuyển bên trong. Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi cảm thấy có người nhích lại gần mình. Mạnh

mở hai mắt ra. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng sớm tựu thu công rồi. Hiện tại chính đem tay đặt ở Lý Vân Phi trước mặt vung trước.

Lý Vân Phi một thanh đánh bay Khấu Trọng tay, cả giận nói: "Khấu Trọng, ngươi đang làm gì đó? Không nhìn thấy ta tại vận công a?"

Khấu Trọng sờ sờ đầu, nói: "Sur phụ, xe ngựa ngừng, ta gọi ngươi xuống tới nghỉ ngơi một chút ! Thuận tiện ăn một chút gì. Ta ngồi ở trong xe ngựa ngồi đích thất lưng đều chưa rồi."

Lý Vân Phi từ trong xe ngựa đi ra, sau đó, đưa tay ra mời lưng mời, nhìn một chút trước mắt từ lâu, Lý Vân Phi liền mang theo Khấu Trọng, Từ Từ Lãng, Tổng Sư Đạo bọn họ đi vào. Vừa vào từ lâu, chu vi ánh mắt đều tiến lên đón. Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là hai người tại giao thủ. Chu vi đây người, đều tốt hướng ở bên cạnh giống như xem diễn. Loại này khẩn cấp thời khắc, đi một mình rồi đi vào, chu vi dĩ nhiên đều nhìn tới đây.

Lý Vân Phi hí mắt nhìn trước mắt giao thủ hai người, hai người kia trong mắt hẳn không coi là cái gì cao thủ, Khấu Trọng cùng Từ Từ Lãng cũng có thể tự tiện đánh bại hai người kia. Lý Vân Phi nhìn một chút, thật sự là không có cái gì khẩn đầu.

Khấu Trọng ngạc nhiên nói: "Sur phụ, lần này là người khác tại từ lâu đánh nhau, ta nhớ được sur phụ ngươi thường thường cùng người khác tại trong từ lâu đánh nhau, lần này cai chúng ta xem người ta đánh nhau!"

Lý Vân Phi vỗ Khấu Trọng đầu, nói: "Tiểu tử ngươi thật là. Khác tham gia nào nhiệt rồi. Chúng ta ăn xong đồ liền rồi đi."

Khấu Trọng nhún nhún vai, nhìn một chút bên kia còn tại giao thủ hai người, nói: "Không nhìn tựu không nhìn, có cái gì đẹp mắt. Dù sao đều rất yếu. Nếu là ta nha. . ."

Lý Vân Phi vừa nghe Khấu Trọng nói như vậy, mặt bên trên lộ nở một nụ cười khổ, cái này lại muốn động thủ, hai người kia nghe được Khấu Trọng như vậy khinh bỉ bọn họ, chắc chắn sẽ không cứ như vậy coi là rồi, nếu như Lý Vân Phi nghe thấy người ta như vậy hình dung hắn, hắn cũng sẽ tức giận.

Quả nhiên không ra Lý Vân Phi dự liệu, Khấu Trọng vừa mới dứt lời, kia hai cái đang đánh nhau hai người, cùng nơi ngừng lại, mở to hai mắt gắt gao nhìn chằm Lý Vân Phi bên này, song tay nắm lấy trong tay binh khí, chăm chăm hướng đi Lý Vân Phi bên này.

Trong đó cái kia cầm lấy đĩa ăn nam nhân, nổi giận dùng dùng hướng Khấu Trọng bên kia hô: "Tiểu tử ngươi nói cái gì đó? Tìm chết đúng không! Có tin ta hay không đem ngươi đâm cái lỗ thủng." Một bên gầm lên, một thanh vung vẩy lấy trong tay đĩa ăn.

Khấu Trọng hai mắt đập một cái tựu muốn xuất thủ, Lý Vân Phi kéo lại rồi Khấu Trọng, tiến lên một bước, hướng hai người này chấp tay, nói: "Hắn chẳng qua là vô ý sơ xuất. Nói sai rồi nói, hi vọng các ngươi không muốn để ở trong lòng!"

Một cái khác cầm lấy đồng côn nam tử cũng uống nói: "Tiểu tử, mắc mớ gì tới ngươi? Không muốn chết cút sang một bên. Ta hôm nay đem tiểu tử này đập thành bánh thịt." Nói xong, đồng côn mạnh mẽ đập xuống đất, nhất thời đem đá cầm thạch sàn nhà đập nát báy.

Lý Vân Phi tiếc rằng cười cười, đối với Khấu Trọng nói: "Ngươi tự mình gây ra, ngươi tự mình làm xong!" Nói thật ra, Lý Vân Phi hướng người nọ theo hạ lễ đã rất khó được rồi, chẳng qua là tâm tình hảo không muốn động thủ mà thôi. Kết quả hai người kia đã vậy còn quá lớn lối. Lý Vân Phi dĩ nhiên muốn giáo huấn một chút bọn họ. Chẳng qua là, loại này người yếu nhược Lý Vân Phi thật sự để không nổi hứng thú. Cho nên, hai người kia chỉ có giao cho Khấu Trọng rồi.

Khấu Trọng đem trường kiếm trong tay ném cho Từ Từ Lãng, sau đó, hoạt động một chút rồi gân cốt, nói: "Tiểu Lãng, giúp ta bắt lại kiếm. Ở trên xe buồn bức lâu như vậy, rốt cục có thể động thủ." Khấu Trọng lộ ra vẻ rất hưng phấn. Đây cũng bình thường, Khấu Trọng bọn họ đi theo Lý Vân Phi trước mặt gặp phải đều là một chút tuyệt đỉnh cao thủ. Đều là hắn đánh không lại nhân vật, hiện tại thật vất vả gặp phải hai cái kém. Khấu Trọng thực là mừng rỡ như điên đầu.

Kia cầm đĩa ăn nam nhân nhìn thấy Khấu Trọng không đem hai người bọn họ để vào trong mắt, nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay đĩa ăn liền hướng Khấu Trọng mạnh mẽ đâm tới. Cầm đồng côn người nam nhân kia nhìn thấy Khấu Trọng bị cầm đĩa ăn người nam nhân kia cướp đi. Cầm trong tay đồng côn dựng lên, chỉ vào Lý Vân Phi, nói: "Tiểu tử, coi như ngươi xui xẻo, ta liền đánh trước cũng ngươi." Nói hết trong tay đồng côn mạnh mẽ hướng Lý Vân Phi ném tới.

Đồng côn mang theo nề nhẹ tin tức đánh tới hướng Lý Vân Phi. Lý Vân Phi ngồi ở trên ghế đầu, thân hình bất động. Vững vàng thật to nhìn đồng côn hướng chính mình thiên linh cái đập tới.

Khấu Trọng một cái lắc mình, tránh thoát đĩa ăn công kích, thân hình vọt đến cầm đồng côn người nọ bên người, tay nắm quyền, một quyền đem người nọ đập không ngừng lui về phía sau.

Cầm đĩa ăn người nhìn thấy Khấu Trọng thế nhưng coi thường hắn, càng thêm tức giận, trong tay đĩa ăn nhanh chóng vũ động lên tới, hướng Khấu Trọng mạnh mẽ đập tới, Khấu Trọng thân hình không ngừng chớp động, đem tấn công hướng chính mình đĩa ăn từng cái tránh khỏi. Đĩa ăn thanh thế không thay đổi, trong khách sạn cái bàn băng ghế lên tiếng mà toái. Chỉ cần bị đĩa ăn đánh trúng cái bàn băng ghế, đều mở tung rồi.

Lý Vân Phi nhìn trước mắt hai người nam tử, đối với người ở bên cạnh Tổng Sư Đạo cười nói: "Hai người này coi như là nhân tài."

"Nhân tài?" Tổng Sư Đạo cười nói: "Nhân tài như vậy, ta Tổng phiệt còn nhiều mà! Tựu chút bổn sự ấy, liền tiếp ngay cả nhị lưu cao thủ đều không tính là. Lý huynh quả khen ngợi bọn họ đi?"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Khác xem bọn hắn đều không phải là cái gì cường giả, nhưng ngươi suy nghĩ một chút, bọn họ nếu là ở trên chiến trường,

tuyệt đối tính toán bên trên là hai viên mãnh tướng! Phổ thông lính quèn ai có thể đỡ nổi bọn họ?"

Tổng Sư Đạo sừng sốt một chút, nói: "Nếu là chiến trường trên có như vậy hai người. Ta liền phái cao thủ đi giết bọn họ. Bọn họ chiêu thức hung mãnh. Thực là cá nhân thực lực quá kém. Không có cái gì trọng dụng?"

Lý Vân Phi cười cười, không nói chuyện, tiếp theo nhìn Khấu Trọng cùng hai người kia giao thủ. Trảng bên trong, Khấu Trọng giống như là đang đùa bọn họ đồng dạng, cũng không ra tay, thân hình không ngừng biến hóa, hai người này đem toàn bộ sức mạnh đều dùng đi ra, thực là liên tiếp ngay cả Khấu Trọng bóng dáng đều bắt không được. Từng chiêu nện ở khách sạn sàn nhà, cái bàn, trên ghế. Hai người mệt mỏi chính là thở hồng hộc. Thực là, Khấu Trọng lại liên tiếp ngay cả mồ hôi cũng không đi ra ngoài.

Lý Vân Phi nhàm chán nhìn Khấu Trọng đang đùa trước trước hai người. Hắn đương nhiên biết đây là Khấu Trọng cùng cực nhàm chán. Đùa bỡn hai người này chơi đâu. Bất quá, Lý Vân Phi cũng không có quản Khấu Trọng, xoay người đem tiểu nhị kêu tới đây, nói: "Đem các người khách sạn rượu ngon thức ăn ngon đều lấy ra. Phải nhanh. . ."

Tiểu nhị khó xử nhìn Lý Vân Phi, sau đó, nhìn một chút chính ở chỗ này chờ người Khấu Trọng, nói: "Đại gia, có thể hay không gọi bên kia đại gia đừng đánh nhĩ? Tái đánh một hồi, khách sạn chúng ta tựu bị phá hủy!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195:: ngôn ngang

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 195:: ngôn ngang

Lý Vân Phi nhìn đầy đất cái bàn toái phiến cùng bị đánh nát sàn nhà, có chút tiếc rằng, Khấu Trọng chỉ lo chơi, hai người kia công phu lại không đủ, chỉ có thể phóng không thể thu, dĩ nhiên toàn bộ đánh vào cái bàn cùng trên sàn nhà rồi. Lý Vân Phi thân thủ từ trong lòng ngực cầm ra một thỏi bạc ném cho tiểu nhị, nói: "Người trước thu trước, hội đèn lồng bể nát đông Tây Đô coi là tại trên đầu ta. Người tựu an tâm mang thức ăn lên tốt lắm."

Lý Vân Phi kỳ thực vẫn là rất giảng đạo lý. Cho tới bây giờ không ý thể hiếp người, nhưng, người khác nếu là chọc phải Lý Vân Phi đầu bên trên, Lý Vân Phi sẽ hung hăng trả thù. Dù sao này chút ít người tại loạn thế sống sót tựu đúng là không dễ. Cần gì khiến cái này người liên tiếp ngay cả sống sót hi vọng cũng không có nhĩ?

Tiểu nhị kia thân thủ nhận lấy Lý Vân Phi vẫn tới đây bạc. Lớn tiếng nói: "Tạ đại gia. Tiểu nhân cái này kêu là đầu bếp mang thức ăn lên. Đại gia chờ chốc lát!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Hảo, người đi xuống đi! Có cái gì yêu cầu, ta sẽ gọi người."

Tiểu nhị bái một cái. Chậm rãi lui xuống. Lý Vân Phi hướng đứng ở bên cạnh Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Tổng Ngọc Trí, nói: "Các người cũng đều ngồi xuống a. Đứng không một a. Ngồi đi!"

Mấy người gật đầu, ngồi xuống, chỉ có Từ Từ Lăng còn đang ngó chừng Khấu Trọng bên kia đứng đầu nhìn. Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đừng lo lắng! Khấu Trọng võ công của người cũng biết. Chờ hắn chơi đủ rồi tự nhiên sẽ tới."

Từ Từ Lăng gật đầu, nói: "Ta biết, ta chỉ là sợ tiểu Trọng không cẩn thận xảy ra vấn đề gì."

Lý Vân Phi cười cười, lắc lắc đầu nói: "Khấu Trọng nếu như bị hai người kia đã thương, vậy hắn tựu không xứng với làm đệ tử của ta rồi. Bọn họ chênh lệch lớn như vậy. Sẽ không có chuyện gì."

Lý Vân Phi vừa mới dứt lời, bên kia tiểu nhị lại bắt đầu mang thức ăn lên rồi. Từng đạo mùi thơm xông vào mũi món ăn bị tiểu nhị đã bung lên. Lý Vân Phi nghe những thức ăn này, trong bụng không nhịn được phát ra một tiếng kêu thanh.

Chu vi ngồi mấy người cũng đều ngó chừng thức ăn trên bàn. Nhưng cũng không có nhúc nhích tay, chẳng qua là cùng nơi nhìn trước Khấu Trọng, lại nhìn một chút Lý Vân Phi. Rõ ràng bọn họ muốn đợi Khấu Trọng tới rồi lại khởi động.

Lý Vân Phi khoát tay một cái nói: "Không bằng Khấu Trọng rồi, chúng ta ăn trước." Nói hết cầm lấy chiếc đũa liền hướng món ăn với tới. Tổng Sư Đạo mấy người bọn họ cũng đều đói bụng, nhìn thấy Lý Vân Phi thúc đẩy rồi. Dùng một loại ánh mắt đồng tình nhìn một chút Khấu Trọng một cái, cũng đều cầm lấy chiếc đũa thúc đẩy lên tới.

Mà Khấu Trọng kể từ khi món ăn lên sau này, tinh thần của hắn rõ ràng đều đặt ở này cái bàn bên trên món ăn bên trên. Vừa nghe đến Lý Vân Phi nói

không đợi hấn ăn trước. Tay chân lập tức nhanh lên tới, thân hình không thay đổi, thẳng tắp nhìn đồng côn hướng tự mình đập tới. Lập tức đồng côn tự muốn nện vào Khấu Trọng thiên linh cái rồi. Khấu Trọng khước miệng lộ ra một chút khinh thường nụ cười. Tay nhắc lên vững vàng tiếp được đồng côn.

Kia cầm lấy đồng côn nam nhân nhìn thấy Khấu Trọng một phát bắt được chính mình đồng côn, mặt liền biến sắc, dùng hết toàn lực muốn đem đồng côn tóm mở. Thực là vô luận như thế nào tóm cũng không thể đem đồng côn tóm đi.

Cầm đĩa ăn nam tử kia nhìn thấy Khấu Trọng bắt được cầm côn người nam nhân kia đồng côn, sắc mặt cũng là biến đổi, hấn và cầm đồng côn nam nhân giao thủ quá nhiều lần, hấn là nhất biết nam nhân này thực lực, không nghĩ tới đã vậy còn quá đơn giản tự bị bắt được rảnh tay bên trong trường côn. Hơn nữa còn đoạt không đi, hấn đương nhiên có chút sợ hãi. Trong tay đĩa ăn nhắc lên tự mạnh mẽ đâm về Khấu Trọng.

Khấu Trọng chuyển động trong tay đồng côn thoáng cái gác ở trên cái đĩa, sau đó, tay trái hóa chưởng, một chưởng đánh trúng cầm xiên nam tử bộ ngực, kia nam nhân lên tiếng mà bay. Kia cầm lấy đồng côn nam tử nhìn thấy cầm xiên nam tử bị đánh bay. Hù dọa trong tay đồng côn ném, vội vàng nói: "Đừng đánh, ta đầu hàng!"

Này người vừa dứt lời, người chung quanh cũng bị sợ ngây người. Chẳng ai ngờ rằng hấn thế nhưng có thể nói ra như vậy hèn mọn lời nói, này còn không có đánh hấn, hấn tự đầu hàng. Liên tiếp ngay cả Khấu Trọng đều ngây ngẩn cả người. Bất quá, Khấu Trọng nhìn thấy nam nhân này vẫn hạ rồi vũ khí, còn ngồi chồm hồm ở bên cạnh hồ to đầu hàng, cũng tự không có quản hấn khi gió, thân hình biến đổi tự vọt đến Lý Vân Phi trước mặt.

Khấu Trọng nhìn trước mắt bị ăn thất thất bát bát thức ăn, không kềm nổi tả oán nói: "Các ngươi cũng quá không nói nghiêm cứu rồi. Thế nhưng trước tiên đem món ăn đều ăn sạch." Sau đó, Khấu Trọng một thanh ngồi ở Lý Vân Phi bên cạnh, hô: "Tiểu nhị, không có bên trên món ăn nhanh lên một chút bên trên! Ta mới vừa vận động xong, đói bụng đây!"

Lý Vân Phi cười một tiếng, nói: "Đáng đời ngươi, như vậy hai người đều dùng thời gian dài như vậy, ngươi có thể quái được rồi ai? Chờ xem!"

Khấu Trọng nhún nhún vai cười cười xấu hổ. Nói: "Ta là thời gian dài như vậy ngồi trên xe, toàn thân đều ngồi đích phát cứng rần, này mới động thủ." Nói xong, lấy lòng nhìn Lý Vân Phi nói: "Hắc hắc. Ta cũng là xem bọn hấn đối với sư phụ ngươi không tôn kính ta mới động thủ. Như vậy có thể nhượng những lũ tiểu nhân này vật ở trước mặt sư phụ ngông nghênh nhì? Với lại này chút ít người cũng không thể khiến sư phụ ngươi động thủ a. Cho nên. . . Hắc hắc!"

Lý Vân Phi nhìn Khấu Trọng, lắc đầu, nói: "Này hay là ngươi gây ra phiền phức sao? Nếu không phải ngươi trước ngay trước bọn họ mặt nói ra cái loại này nói, bọn họ hội tìm chúng ta phiền toái sao? Sau này thiếu trêu chọc điểm phiền toái!"

Tự tại Lý Vân Phi khiển trách Khấu Trọng lúc, cầm côn nam tử đi tới cầm xiên nam tử bên cạnh, vấn đạo: "Lão Trương, ngươi không sao chứ?"

Kia lão Trương sờ sờ bộ ngực, nói: "Ài! Ta làm sao không có chuyện gì a?" Vừa dứt lời, phía sau hấn tường nhất thời nứt ra rồi một đường nhỏ khe hở. Nguyên lai mới vừa Khấu Trọng đánh hướng hấn một chưởng kia dùng là nhu lực. Dem một chưởng kia được chuyển tới rồi lão Trương phía sau trên tường, cho nên, tường nứt ra rồi mà lão Trương lại không có chuyện gì. Khấu Trọng cũng không phải là không phân rõ phải trái người. Cùng hai người kia động thủ cũng chỉ là cùng cực nhằm chán mà thôi. Dĩ nhiên cũng tự không có ra tay độc ác rồi.

Lão Trương cùng kia cầm côn nam tử liếc nhau một cái, cùng nơi hướng Lý Vân Phi ngồi đích bàn kia chạy tới. Sau đó đồng loạt dừng ở Lý Vân Phi bên cạnh. Hai người này đều là người thông minh, liếc mắt một cái tự nhận ra rồi Lý Vân Phi mới là đám người kia đầu não.

Khấu Trọng nhìn thấy hai người này chạy tới, đứng lên cả giận nói: "Các ngươi làm gì? Còn muốn cùng ta động thủ? Nói cho ngươi biết, tái đánh nói ta cũng sẽ không nương tay nga!"

Lão Trương mạnh mẽ lắc đầu, nói: "Ta là tới tạ ơn Tà đại hiệp hạ thủ lưu tình." Kia cầm đồng côn nam tử cũng tiếp theo gật đầu, nói: "Là a, Đúng vậy a. Chúng ta là tới tạ ơn Tà đại hiệp hạ thủ lưu tình."

Khấu Trọng một nghe người ta gọi hấn đại hiệp, nhất thời vui vẻ lên tới, nói: "Ha há! Nếu tạ ơn rồi, các ngươi tự có thể đi. Đừng quấy rầy chúng ta ăn cái gì!"

Lão Trương do dự nhìn một chút bên cạnh nam tử, cắn răng một cái hướng Khấu Trọng nói: "Chúng ta có việc mưu cầu đại hiệp!"

Khấu Trọng sững sốt một chút, nói: "Mới vừa cùng ta động thủ, tự có việc mưu cầu đến ta. Các ngươi biến thành thật là nhanh nhì? Có cái gì sự tình nói mau. Nói cho ngươi biết, chúng ta ăn thứ tốt tự phải rời khỏi."

Lão Trương cắn răng một cái, ngã quỵ nói: "Chúng ta muốn mời đại hiệp thu chúng ta làm đồ đệ?" Cầm côn nam tử cũng tiếp theo ngã quỵ nói: "Đại hiệp võ công cao cường, chúng ta nghĩ lạy đại hiệp vì sư, hi vọng đại hiệp có thể thu hạ chúng ta!" Bọn họ ban đầu nghĩ lạy Lý Vân Phi vì sư, nhưng là bọn hấn biết này rất không có khả năng. Khấu Trọng chẳng qua là Lý Vân Phi đồ đệ tự mạnh thành như vậy. Vẫn là lạy Khấu Trọng tương đối có nắm chắc. Với lại Khấu Trọng đối với bọn họ mà nói cũng rất mạnh!

Chương 196:: Khẩu Trọng thu đồ đệ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 196:: Khâu Trọng thu đồ đệ

Internet xảy ra vấn đề, làm sao liên tiếp ngay cả đều liên tiếp ngay cả không hơn, đám người tới thân thiện hữu hảo, mới có thể trên tóc tới. Thịnh các vị huynh đệ tha thứ thì cái !! Mây trắng ở chỗ này nói xin lỗi.

"Cái gì?" Khẩu Trọng bị này nói kinh trụ. Hai người này mới vừa vẫn là cùng tự mình muốn đánh muốn giết, hiện tại lại muốn lấy tự mình vì sư, điều này làm cho Khẩu Trọng thoáng cái chuyển bất quá cong tới. Người thoáng cái ngây ngẩn cả người, chốc lát, Khẩu Trọng mới kịp phản ứng nói: "Người đây là ý gì?"

Lão Trương cùng cầm côn nam tử kia, cùng kêu lên nói: "Chúng ta nghĩ lạy đại hiệp vì sư! Hi vọng đại hiệp có thể thu hạ hai người chúng ta!"

Khẩu Trọng khoát tay một cái nói: "Ta không phải hỏi ngươi cái này, các ngươi vừa mới cùng ta đánh quá, hiện tại tự bại ta làm thầy. Đây biến thành cũng quá nhanh rồi a! Các ngươi đến cùng muốn làm gì? Không nên tới phiền ta a."

Lão Trương một cú đầu, nói: "Ta gọi Trương Phi thành." Trương Phi thành chỉ chỉ bên cạnh cầm cây gậy nam tử, nói: "Hắn gọi Hoàng cẩu bằng. Chúng ta tại này phiên thành nhỏ trong coi như là mạnh nhất hai người rồi. Đây một mảnh tất cả luyện võ người cũng bị chúng ta đánh phục rồi. Nhưng, hai người chúng ta người lẫn nhau không phục, hôm nay đúng lúc đều tới nơi này ăn cơm. Náo loạn mấy câu khỏe miệng. Chúng ta tự muốn nhân cơ hội phân ra cao thấp. Ai ngờ đại hiệp người đã đến rồi."

Khẩu Trọng gãi gãi đầu, nói: "Ta tới tới không ngờ chọc giận các người. Chẳng qua là nhìn thấy các người ở chỗ này đánh nhau, cho nên không nhịn được nói hai câu. Ban đầu ta cũng vậy không có nghĩ cùng các người đánh. Chỉ là các người quá kiêu ngạo rồi. Tự các người điếm này võ công, còn dám kiêu ngạo như vậy? Cùng ta coi như xong, các người dám cùng sư phó của ta kiêu ngạo như vậy, các người cũng quá không đem sư phó của ta để vào trong mắt rồi. Người biết sư phụ ta là ai sao? Ta liền chưa từng thấy có dám ở sư phó của ta trước mặt kiêu ngạo như vậy người."

Hoàng cô bằng ngẩng đầu, trầm giọng nói: "Chúng ta tại này tòa thành nhỏ bên trong luôn luôn không có tìm được đối thủ, nguyên cho là mình rất lợi hại rồi! Kỳ thực căn bản là hai con ếch ngồi đáy giếng. Nhìn thấy đại hiệp võ công của, chúng ta mới biết được võ công của chúng ta thật coi là không được cái gì. Chúng ta chỉ là hi vọng đại hiệp có thể thu chúng ta làm đồ đệ." Hoàng cô bằng cùng Trương Phi thành trùng điệp cúi đầu.

Khẩu Trọng lắc đầu, nói: "Các người... Các người không nếu như vậy! Ta kỳ thực so với sư phó của ta tới kém xa nhĩ? Ta đây một thân võ công đều là sư phó của ta dạy. Chính mình cũng không học giỏi, tại sao có thể giáo nhân gia nhĩ? Các người đừng nói giỡn! Ta sẽ không thu các người."

Trương Phi thành lung lay nha, tiếp tục nói: "Chúng ta có mắt không biết Thái Sơn! Không biết đại hiệp là cao thủ như thế. Chúng ta hướng người bồi tội!" Nói xong, bành bạch hướng trên mặt đất đập đầu mấy cái vang tiếng.

Lý Văn Phi này lúc chen miệng nói: "Các người cần gì chứ? Có thể ở một chỗ xưng vương xưng bá cũng đã rất tốt rồi. Cần gì không nên chấp nhất nhỉ? Các người tiếp tục làm các người thổ Bá Vương, không đúng so sánh quỳ ở chỗ này mưu cầu chúng ta muốn thoải mái nhiều không?"

Hoàng cổ bằng ngẩng đầu nhìn hướng Lý Vân Phi, nói: "Chúng ta không ngờ lại tiếp tục như vậy lần lộn tiếp nữa rồi. Ban đầu chúng ta là không biết thiên hạ còn có hướng các ngươi mạnh như vậy người. Mặc dù chỉ là phía ngoài có rất nhiều cường giả. Nhưng, chúng ta cũng liền cho rằng, coi như là so với chúng ta mạnh, cũng mạnh có hạn. Thực là, nhìn thấy vị đại hiệp này thân thủ sau. Chúng ta mới biết mình chẳng qua là hai tên hề! Chúng ta hy vọng có thể thay đổi vận mệnh! Chúng ta không ngờ vĩnh viễn tại như vậy cái tiêu sơn trong thành xưng vương xưng bá. Chúng ta muốn đi ra nơi này, thấy được rộng lớn thiên địa!"

Lý Văn Phi cười cười, hai người kia nhìn như thô lỗ, kỳ thực còn không tính ngu si. Liền hỏi: "Kia chính các người đi ra ngoài tốt lắm! Tại sao còn muốn bắt ông ta làm thầy nhỉ?" Lý Văn Phi chỉ chỉ Khấu Trọng nói.

Hoàng cổ bằng nhìn thấy Lý Văn Phi không có minh xác cự tuyệt bọn họ, sắc mặt vui mừng, nói: "Chúng ta không biết bên ngoài cường giả mạnh bao nhiêu, chúng ta chẳng qua là biết, có thể nhìn thấy các ngươi cường giả như vậy tự thuộc không dễ. Nếu như không bắt được cơ hội này, có lẽ chúng ta tự cũng không có cơ hội nữa rồi!"

Lý Văn Phi thoả mãn nhìn trước mắt hai người, đối với Khấu Trọng nói: "Người bây giờ võ công không kém, dạy hai người bọn họ dur dà! Thu không thu bọn họ, tuu nhìn tâm tình của ngươi rồi."

Khẩu Trọng nghĩ một lát, đối với còn quỳ trên mặt đất hai người nói: "Các người là thật lòng bái ta làm thầy?"

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người vừa nghe Khấu Trọng nói như vậy, cũng biết cái này hấp dẫn rồi. Vội vàng nói: "Chúng ta là thật lòng lay ngài vì sư ! Ngài tưu thu hạ chúng ta đi! Chúng ta nhất định sẽ tuân theo sư trọng đạo."

Khẩu Trọng lộ ra vẻ có chút do dự, cau mày đối với hai người nói: "Thu các người dĩ nhiên có thể, chỉ là tuổi của các người có chút lớn đi! Ta thu các người làm đồ đệ có phải hay không có chút không tốt!"

Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng vội vàng khoát tay nói: " Dĩ nhiên không có. Đạt người vì sư đi! Người so với chúng ta mạnh nhiều như vậy, tự có tư cách làm sư phụ của chúng ta a!"

Khấu Trọng gật đầu, nói: "Tốt lắm, ta tự thu hạ các người!"

Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng hai người sắc mặt vui mừng, lập tức hướng Khấu Trọng khấu trừ rồi ba cái khấu đầu. Khấu Trọng gật đầu đối với hai người nói: "Xá ta sau này, các người muốn hướng các người sư phụ của thầy khấu đầu."

Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng hai người gấp hướng Lý Vân Phi cầm bên quỳ xuống, cung kính gõ rồi ba cái khấu đầu. Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, các người tất cả đứng lên đi! Chúng ta phải không có cái gì quy củ! Chỉ cần hỗ trợ lẫn nhau thích là được!"

Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng hai người gật đầu tỏ vẻ minh bạch. Lý Vân Phi lắc đầu, hẳn là thật sự không nghĩ tới tự mình đơn giản như vậy tự thành sư phụ của thầy cấp nhân vật. Đây cũng quá nhượng Lý Vân Phi cảm thấy kỳ quái. Mặc dù bề quan thật lâu, nhưng rồi Lý Vân Phi tâm lý vẫn là rất tuổi trẻ.

Khấu Trọng cười chỉ vào Lý Vân Phi đối với Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng hai người nói: "Các người biết các người sư phụ của thầy là nhân vật nào sao?"

Trương Phi thành lắc lắc đầu nói: "Không biết." Sau đó xấu hổ sờ sờ đầu nói: "Ta ban đầu nhìn sư phụ các người vóc người gầy yếu, cho nên cho rằng người nhóm rất yếu, không nghĩ tới. . ."

"Không nghĩ tới ta lợi hại như thế đi!" Khấu Trọng nhếch môi cười nói: "Chúng ta này chút ít trong luyện tập công người, tự tính thân thể thoát nhìn làm sao gầy yếu, nhưng trong đó hàm chứa khó có thể tưởng tượng lực lượng!"

Hoàng cổ bằng vẫn đạo: "Nhìn sư phụ cùng sư phụ của thầy võ công cao như vậy, nhất định là trên giang hồ hiếm thấy cao thủ! Người nói ra tới chúng ta nhất định nghe nói qua!"

Khấu Trọng gật gật đầu nói: "Các người sư phụ của thầy, cũng chính là sư phó của ta, đây chính là trên giang hồ ít có Tông Sư cấp cao thủ, giang hồ được xưng "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi. Mà ta sao? Gọi Khấu Trọng." Khấu Trọng chỉ chỉ Từ Từ Lăng nói: "Vị này chính là các người sư thúc Từ Từ Lăng! Các người nghe nói qua chưa?"

Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng hai người suy nghĩ thật lâu, cuối cùng tiếc rằng lắc lắc đầu nói: "Chúng ta là thật chưa từng nghe qua sư phụ cùng sư phụ của thầy đại danh! Có lẽ là chúng ta cô lậu quả văn đi!"

Tổng Sư Đạo bọn họ bộ mặt kinh ngạc nhìn Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng hai người, hai người này thậm chí ngay cả Lý Vân Phi cũng không biết. Lý Vân Phi gần nhất bởi vì đánh thắng Thạch Chi Hiền cùng quét sạch rồi bốn Đại Thánh tăng bên trong hai vị, danh tiếng nhất thời không hai, quả thực có thể nói là hiện ở trên giang hồ nổi danh nhất nhân vật. Hai người này thế nhưng cũng không có nghe nói qua. Quả thực không phù hợp lẽ thường. Điều này làm cho Tổng Sư Đạo bọn họ đều rất không minh bạch!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197:: ăn cái gì

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 197:: ăn cái gì

Khấu Trọng buồn bực nhìn Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng hai người, ánh mắt không ngừng co quắp trước, hẳn mới vừa tại trước mặt hai người tán dương Lý Vân Phi danh khí rất lớn, kết quả hai người này liên tiếp ngay cả Lý Vân Phi tên đều chưa từng nghe qua, điều này làm cho Khấu Trọng mặt mũi đỏ ở nơi đâu nha!

Đây cũng là Lý Vân Phi lần đầu tiên bị người ta coi thường, trước kia những cao thủ, cái (người) nào không phải là bởi vì nghe được Lý Vân Phi tên mà đối với hắn cung kính, lần này thế nhưng có người nói chưa từng nghe qua tên của hắn. Điều này làm cho Lý Vân Phi cảm thấy bị người coi thường tự vị.

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Các người sẽ không cho là các người tự là mạnh nhất đi! Các người còn nghe qua cái gì cao thủ không có? Nói một chút có lẽ ta nhận thức nhỉ?"

Trương Phi thành bộ mặt hưng phấn nói: "Làm sao có thể, chúng ta coi như là dù thể nào cô lậu quả văn, chúng ta cũng không có thể cho là mình là mạnh nhất a! Ta nhớ được trà lâu, khách sạn thường xuyên thảo luận mấy người cao thủ, nghe nói lợi hại nhất đúng là "Ngân Tu" Tống Lỗ đấy!"

Lý Vân Phi bỗng chốc ngây dại, "Ngân Tu" Tống Lỗ, bọn họ thế nhưng cho là "Ngân Tu" Tống Lỗ là mạnh nhất cao thủ. Điều này làm cho Lý Vân Phi làm sao không buồn bực, tự mình tấn tấn khổ khổ đánh bại Thạch Chi Hiền. Kết quả còn không có Tống Lỗ danh khí lớn.

Tống Sư Đạo cũng cười khổ nói: "Nguyên lai ta Tam thức thế nhưng thành trên giang hồ nhất cao thủ nổi danh rồi." Hắn hướng Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng kia vừa hỏi: "Vậy các người nghe nói qua "Thiên Đạo" Tống Khuyết không có?"

" "Thiên Đạo" Tống Khuyết?" Trương Phi thành nghĩ một lát lắc lắc đầu nói: "Chưa nghe nói qua! Làm sao hắn rất nổi danh sao? Vậy chúng ta làm sao nghe đều chưa nghe nói qua?"

Cái này Lý Vân Phi hài lòng, này hai cái ech ngồi đấy giềng, bọn họ liên tiếp ngay cả Tống Khuyết đều chưa nghe nói qua, kia không có nghe nói qua tự mình tự quá bình thường. Tống Khuyết đã thành danh hơn hai mươi năm, cho tới nay đều là đệ nhất thiên hạ đạo khách. Mà ở trong đó khoảng cách Lĩnh Nam cũng không tính quá xa. Hai người kia liên tiếp ngay cả Tống Khuyết cũng không có nghe nói qua, không có nghe nói qua tự mình, điểm này tự có thể quy tội cô lậu quá vẫn!

Lý Vân Phi cười cười đối với Khấu Trọng nói: "Hai người bọn họ nếu là đệ tử của người, vậy người tự đem chuyện trên giang hồ nói cho hắn nghe. May là hắn là tại trước mặt chúng ta nói, nếu là tại những người khác trước mặt nói kia tự quá mất mặt." Lý Vân Phi hừ một tiếng nói: " "Ngân Tu" Tống Lỗ! Cười chết người rồi!"

Khấu Trọng gật gật đầu nói: "Biết rồi, ta sẽ đem chuyện trên giang hồ đều nói cho bọn hắn nghe. Bất quá. . . Hiện tại ta muốn thúc đẩy rồi!" Khấu Trọng tiếng nói sa sút, chiếc đĩa tự đưa đến mới vừa bên trên những thức ăn kia bên trên!

Lý Vân Phi hướng Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng bên kia nói: "Các người cũng cùng nơi ăn đi! Xem các người mới vừa bộ dạng tự không giống ăn xong bộ dạng. Nếu đều là người mình rồi. Các người tự cùng đi ăn đi! Đừng quá khách khí!"

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng xấu hổ cười cười nói: "Chúng ta có thể cùng sư phụ, sư phụ của thầy nhóm cùng nơi ăn cái gì sao? Như vậy không tốt sao!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Không nên khách khí, chúng ta bây giờ là người mình rồi. Nhiều người ăn mới thơm không! Ngồi xuống đi, chúng ta môn phái không có có nhiều như vậy quy củ!" Lý Vân Phi chỉ chỉ Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng, nói " các người nhìn, sư phó của các người cùng sư thúc không phải là cùng ta cùng nơi ăn cái gì đấy sao? Không có có quy củ nhiều như vậy rồi! Các người tự cùng nơi ăn đi!"

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng lúc này mới ngồi xuống, sau đó ngồi ở chỗ đó tự là bất động chiếc đĩa. Rất rõ ràng, bọn họ vừa mới bài sư, muốn tại sư phụ cùng trưởng bối trước mặt lưu cái ấn tượng tốt.

Khấu Trọng đem món ăn dứt một miếng, sau đó nhìn thấy Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người ngồi ở chỗ đó bất động. Phất phất đôi đũa trong tay nói: "Không có chuyện gì rồi. Cùng nơi ăn đi! Các người như vậy quá câu nệ rồi. Đều không giống như là tự mình rồi!" Đang khi nói chuyện món ăn cận bã bay loạn.

Lý Vân Phi một cái tát vỗ vào Khấu Trọng đầu thượng đạo: "Người có thể hay không nuốt xuống đang nói chuyện, dạng như vậy, phun tại trong thức ăn để cho người khác làm sao ăn?" Nói xong, Lý Vân Phi đem mấy đạo bị Khấu Trọng trong miệng món ăn cận bã phun đến món ăn lui xuống, đối với cách đó không xa tiểu nhị hô: "Tiểu nhị ca, phiền toái người đem này mấy đạo món ăn triệt hạ đi làm lại đổi lại mấy đạo tới."

Trương Phi thành đôi trước tiểu nhị nói: "Tiểu Lưu, nhanh lên một chút đem các người chuyên môn đi lên, đừng thẳng tuột bên trên này chút ít đất tiền. Bên trên những thứ kia sở trường chút thức ăn. Người không phải là nghĩ hồ lộng chúng ta đi! Những thức ăn này quý là quý, các người lại đốt không dễ ăn."

Tiểu nhị đáp một tiếng, bận rộn chạy đến phía sau phòng bếp đi đổi lại món ăn đi. Hoàng cô bằng kiêu ngạo cười cười nói: "Vô công của chúng ta mặc dù so với sư phụ, sư phụ của thầy các người kém xa. Nhưng, chúng ta tại nơi này chính là ăn mở nhĩ? Ai cũng đặc cho chúng ta một cái mặt mũi. Bọn họ bên trên món ăn đều là chút ít danh quý nguyên liệu nấu ăn làm. Nhưng những đồ này bọn họ làm không dễ ăn. Không giống một chút chút thức ăn, mặc dù đều là thường gặp, nhưng mùi vị rất tốt! Sư phụ của thầy các người có thể nếm thử thử xem!"

Lý Vân Phi gật đầu, cười nói: "Các người có lòng rồi. Chúng ta tự thử xem người nói làm không tệ chút thức ăn!" Lý Vân Phi đang khi nói chuyện, từng đạo món ăn lên tới. Đều là một chút phổ thông món ăn.

Lý Vân Phi kệp lên món ăn bỏ vào trong miệng. Quả thật không tệ, so sánh phía trước bên trên kia những thứ gì món ăn thôn quê, trân phẩm mạnh hơn nhiều. Bất quá, Lý Vân Phi bọn họ thực là ăn xong rất nhiều mỹ vị thức ăn, những thức ăn này tuy nói không tệ, nhưng cũng không có có thể làm cho Lý Vân Phi động dung trình độ.

Có lẽ bên trên đều là phổ thông món ăn đi, có lẽ là e ngại Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng đi, tóm lại phía sau món ăn bên trên rất nhanh. Chỉ chớp mắt mọi người đều ăn no. Lý Vân Phi đối với Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng nói: "Chúng ta bây giờ muốn đi, các người là cùng chúng ta cùng đi đâu rồi, vẫn là. . ."

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng lớn tiếng nói: "Đương nhiên là cùng sư phụ của thầy các người cùng đi rồi. Bất quá, sư phụ của thầy có thể đợi bỗng chốc chúng ta sao? Chúng ta muốn về nhà thu thập hạ quần áo. Chúng ta sẽ ngủ ở cách đó không xa!"

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Tốt lắm. Chúng ta bây giờ cũng không có việc gì, tự cùng các người cùng đi chứ!" Nói hết Lý Vân Phi liền mang theo mọi người đi ra ngoài, đi tới bên cạnh xe ngựa, Lý Vân Phi đột nhiên xoay người đối với Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng vẫn đạo: "Các người hội đánh xe đi?"

Hai người vội vàng gật đầu. Lý Vân Phi nhìn thấy hai người cũng sẽ đánh xe, cho nên đối với thắng thua ngồi ở trên xe ngựa đợi chờ hai cái phu xe nói: "Các người có thể trở về đi. Xe ngựa tự để lại, không thành vấn đề đi?"

Này hai cái phu xe ngựa lập tức gật đầu nói: "Kia Lý công tử, chúng ta tự đi trở về. Xe ngựa tự phóng ở nơi này. Cáo từ!" Này hai cái phu xe ngựa là Tổng Khuyết phái tới thay bọn họ đánh xe. Hiện tại có thay thế phẩm, tự không dùng đến bọn họ.

Lý Vân Phi gật đầu, cười cười nói: "Các người trở về thay ta hướng Tổng phiệt chủ đề hỏi cho hảo. Tự nói chúng ta có thể trên mình đường." Hai cái phu xe ngựa trầm giọng ứng với là, sau đó, cùng nơi vận khởi nội công hướng phương xa bay đi. Không có bao nhiêu thời gian tự không gặp bóng dáng rồi.

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng ngựa ngạc nhiên nhìn hai cái tan biến phu xe ngựa. Sững sờ tại chỗ, bọn họ không nghĩ tới cứ như vậy hai cái đánh xe, thế nhưng đều so với bọn họ mạnh hơn nhiều như vậy, bọn họ thật sự là quá yếu. Bọn họ biết lấy người sư phụ này coi như là lấy đúng rồi. Bên này liên tiếp ngay cả người phu xe đều so với bọn họ mạnh hơn không ít, bọn họ trong lòng về điểm này xa cái so với bọn họ tiểu nhân vì sư không cam lòng đều vô ảnh vô tung biến mất sao?

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 198:: hai người qua lại

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 198:: hai người qua lại

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người lái xe chờ Lý Vân Phi mấy người hướng chính mình nhà đi tới. Chỉ chốc lát, xe ngựa tự ngừng lại. Lý Vân Phi xuống xe vừa nhìn, là hai nhà dựa vào ở chung một chỗ nhà bằng đất. Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người đối với Lý Vân Phi cùng Khấu Trọng thì cái lễ nói: "Khởi bẩm sư phụ, sư phụ của thầy. Chúng ta về đến nhà. Sư phụ cùng sư phụ của thầy có phải hay không các người đến bên trong ngồi một chút?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Cũng tốt, ta cũng vậy đi gặp trong nhà của các người người. Các người phải rời khỏi nhà. Ta và các người sư phụ cùng đi cùng trường bối của các người nói một tiếng."

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng trầm mặc chốc lát, thân nhiên nói: "Sư phụ, sư phụ của thầy này thì không cần. Cha mẹ của chúng ta sớm tự qua đời. Về phần những thứ kia thân thích, không nói cũng được! Bọn họ căn bản cũng không có đem chúng ta làm thân thích."

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn này cùng nơi nói chuyện hai người, nói: "Các người không là đối thủ sao? Làm sao. . . Làm sao hiện ở chung một chỗ nói chuyện?"

Trương Phi thành cười cười nói: "Chúng ta là cùng nơi thường xuyên đánh nhau, chúng ta là đối thủ. Nhưng là chúng ta không là địch nhân! Ta từ nhỏ cha mẹ sẽ chết rồi. Là mẹ nuôi đem ta nuôi đến lớn. Nga, mẹ nuôi tự là lão Hoàng mẹ. Về sau, mẹ nuôi cũng đã chết. Chúng ta tự sống nương tựa lẫn nhau. Cùng nơi trộm đạo lừa gạt. Có một lần, hai người chúng ta người cùng nơi phát hiện một cái bị trọng thương võ lâm nhân sĩ. Cái kia võ lâm nhân sĩ tổn thương rất nặng. Chúng ta một chút biện pháp cũng không có, chỉ có thể nhìn hắn chết đi, về sau, chúng ta nhìn thấy hắn đã chết, vừa muốn đem trên người hắn thứ đáng giá cầm đi ra ngoài bán. Tiếp quả, lục soát rồi một quyển gọi « năng ngưng sức lực » nội công tâm pháp. Chúng ta lúc ấy không hiểu chuyện, tự chiếu vào sách bên trên luyện."

"Chính các người chiếu vào sách bên trên luyện?" Lý Vân Phi kinh ngạc nói: "Làm sao không có đem các người luyện chết a. Các người biết cái gì gọi là kinh mạch, cái gì gọi là đan điền sao? Cái gì cũng không biết, các người tự luyện chơi, còn có thể luyện thành? Vận khí của các người thật tốt. Thế nhưng không có đem mình luyện chết."

Trương Phi thành tự giễu cười cười nói: "Kia sẽ làm thế nào nhỉ? Chúng ta thắng thua tự trong thành du côn lưu manh khi dễ. Biện pháp gì cũng không có. Có thể có một cái đứng thẳng thất lưng cơ hội, chúng ta tự nhất định phải đề lên. Vô luận sống hay chết, tóm lại chúng ta không ngờ như vậy sống sót rồi."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng nhìn nhau rồi một cái, thờ dài miệng Khí Đạo: "Các người nói đúng a! Chúng ta lúc ấy cũng là như vậy, không ngừng tự những thứ kia du côn lưu manh khi dễ. Biện pháp gì cũng không có, biện pháp duy nhất tự là so với bọn họ mạnh. Cho nên, chúng ta muốn đi thạch long đàn tràng đi học võ công. Hy vọng có thể trở nên mạnh mẽ. Về sau tự gặp được sư phụ người."

Khấu Trọng cung kính đối với Lý Vân Phi bên kia cúi rồi cái thất lưng nói: "Sư phụ, chúng ta ban đầu chẳng qua là trong thành Dương Châu hai cái tên côn đồ cắc kè, tiểu lưu manh. Liên tiếp ngay cả thạch long đàn tràng bên trong một đứa bé đều dám khi dễ chúng ta. Nếu như không có sư phụ người. Chúng ta cũng không biết sẽ biến thành hình dáng ra sao nhỉ? Có lẽ liên tiếp ngay cả Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng cũng không bằng."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Tiểu Trọng, ngươi cũng quá khách khí. Đây không giống như là tính cách của ngươi a. Ngươi làm sao sẽ như vậy thương cảm? Ngươi thẳng tuột không phải đều là một cái sáng sủa người sao? Cần gì làm cho này cái khổ sở nhỉ? Sự tình đều đi qua rồi. Không nên nói nữa." Lý Vân Phi hướng Khấu Trọng phát tay một cái, tiếp theo đối với bên cạnh Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng nói: "Nói như vậy các ngươi luyện chính là một bộ nội công sao? Không trách được, ta cảm giác nội công của các ngươi có cùng nguồn gốc nhỉ? Chẳng qua là, các ngươi làm sao một cái dùng côn. Một cái dùng đĩa ăn nhỉ?"

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng xấu hổ sờ sờ đầu nói: "Chúng ta lúc ấy chỉ có cuốn này nội công tâm pháp, chúng ta luyện cái này « mắng ngu sức lực » sau này, khí lực càng lúc càng lớn rồi. Không có chiêu thức bí tịch các loại, chúng ta tự đem trong nhà mình đĩa ăn, cây gậy lấy ra dùng. Về sau tự mình tự dùng quen, còn chế rồi mấy chiêu xiên pháp, côn pháp các loại. Tiếp theo chúng ta tại này một mảnh đánh ra danh khí, khiến cho người đánh một thanh đĩa ăn, một thanh đồng côn tới dùng."

"Đĩa ăn?" Lý Vân Phi cười cười nói: "Các ngươi nghĩ như thế nào lên tới dùng đĩa ăn, tự là dùng đinh ba, cũng so sánh đĩa ăn đẹp mắt a."

Hoàng cô bằng nhất chỉ Trương Phi thành cười nói: "Tiểu tử này lúc ban đầu cùng ta đoạt binh khí, bởi vì trong nhà đĩa ăn là mang theo Thiết Đầu, cho nên uy lực tương đối lớn. Hắn tự cướp đi dùng. Kết quả hắn cũng tự dùng thói quen rồi, tự không có đổi!"

Lý Vân Phi gật đầu, hỏi tiếp: "Vậy các ngươi lại là thế nào trở mặt thành thù. Nhìn bộ dáng của các ngươi nên là bạn tốt. Tại sao còn ở chung một chỗ đánh nha!"

Trương Phi thành ngượng ngùng nói: "Chúng ta là nghĩ chọn lựa ai làm lão Đại. Chúng ta luyện thành « mắng ngu sức lực » sau này, ở chỗ này cũng coi như là không có địch thủ rồi. Tất cả du côn, lưu manh đều được nghe chúng ta. Nhưng, chúng ta một mực vì ai là đại ca, nhị ca ảm ỉ không ngừng. Kết quả là tại cái đó khách sạn đánh nhau. Tiếp theo sư phụ của thầy tự cùng sư phụ, sư thúc bọn họ đi ra. Chúng ta lúc ấy nhìn thấy sư phụ, sư phụ của thầy như vậy gầy yếu thân thể, chúng ta tự đương nhiên cho là sư phụ của thầy các ngươi là không biết võ công, kết quả. . ."

"Kết quả đã trúng thiết bản đi." Khấu Trọng kiêu ngạo ngẩng đầu nói: "Các ngươi may mắn là gặp được chúng ta. Nếu là những người khác, đã sớm đem các ngươi giết. Ngươi cần phải cảm tạ ông trời a!"

Lý Vân Phi một cái vung tay đối với Khấu Trọng nói: "Tốt lắm, không nên nói nữa. Trương Phi thành, Hoàng cô bằng hai người các ngươi trước đi thu dọn đồ đạc. Các ngươi đã ở chỗ này cũng không có cái gì thân nhân, chúng ta tự không vào đi ngồi. Các ngươi vừa lúc cùng ta nhóm rồi đi nơi này. Dù sao tại nơi này các ngươi đã không có ràng buộc rồi!"

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người đáp một tiếng, bỏ chạy hướng tự mình ở nhiều năm phá phòng. Lý Vân Phi ngồi thẳng ở trên xe ngựa chờ Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người đến. Không có một hồi, Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người một người cầm lấy một cái bao chạy tới. Một tay kia trong còn cầm lấy binh khí của mình, một chích đồng côn, một cái đĩa ăn! !

Lý Vân Phi cười khỏ một tiếng đối với Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người nói: "Các ngươi đem trong tay binh khí vẫn đi! Đĩa ăn, cây gậy. Ta cũng sẽ không, các ngươi còn là theo chân Khấu Trọng học chút ít kiếm pháp, chưởng pháp, trảo pháp đi! Làm sao cũng so sánh này cái gì xiên pháp đẹp mắt nha. Các ngươi thử nghĩ xem, đánh nhau lúc cầm lấy cái đĩa ăn, kia cái xấu thành hình đáng ra sao a!"

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người lúc này mới cảm trong tay đồng côn, đĩa ăn để xuống. Nhảy lên xe ngựa vấn đạo: "Sư phụ của thầy, chúng ta đi nơi nào?"

Lý Vân Phi trầm giọng nói: "Phi Mã mục trường! Các ngươi biết đường sao? Các ngươi cai không đúng liên tiếp ngay cả Phi Mã mục trường cũng không có nghe nói qua đi! Như vậy, các ngươi cũng quá cô lậu quá vẫn rồi! Nơi đó có thể nói là lừng lẫy nổi danh đấy!"

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người cùng nơi lắc đầu, ngượng ngùng nói: "Chúng ta thật không biết Phi Mã mục trường là địa phương nào? Nơi đó là địa phương nào? Rất nổi danh sao?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, nơi đó rất nổi danh. Hơn nữa còn là một khối rất đẹp địa phương." Khấu Trọng cười trộm một tiếng nói: "Nơi đó có hai cái đại mỹ nữ nga! Các ngươi thấy đều chưa thấy qua đại mỹ nữ nga!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199:: tới Phi Mã mục

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 199:: tới Phi Mã mục trường

Lý Vân Phi mang theo mới thu hai cái đồ tôn tiếp theo hướng Phi Mã mục trường chạy tới. Bởi vì Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người cần

bản tự không nhận ra đi Phi Mã mục trường đường. Mà đang ngồi mấy vị cũng cũng không quá quan tâm nhớ được đường. Dù sao cho tới nay đều có người đánh xe, mà Lý Vân Phi bọn họ đều là ngồi ở trong xe ngựa chờ. Căn bản cũng không biết đường làm như thế nào đi. Cái này mấy người tự không có biện pháp rồi. Tống Khuyết phái kia hai cái đánh xe đều đã đi rồi. Cái này chỉ có thể dựa vào tự mình rồi.

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Xem ra chúng ta chỉ có đi một bước coi là một bước rồi. Thật sự không có biện pháp, chỉ có thể ở trên đường hỏi đường rồi. Tốt lắm, mọi người đều lên xe ngựa đi. Chúng ta ở trên đường lãng phí nhiều thời giờ như vậy. Nhất định phải nhanh lên một chút rồi!"

Khẩu Trọng khỏe miệng mang theo một chút hèn mọn nụ cười nói: "Xem ra sư phụ là muốn sư nương rồi! Chúng ta đi thôi. Nói hết thoáng cái chạy đến rồi trên xe ngựa." Lý Vân Phi nhìn về mặt hèn mọn Khẩu Trọng dờ khóc dờ cười. Chỉ có thể đối với chúng nhân nói: "Không nói giỡn. Mọi người lên xe đi, chúng ta muốn đi!" Nói hết dẫn đầu đi vào trong xe.

Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng hai người ngồi lên xe phu trên ghế ngồi, đuỗi lên rồi xe. Lý Vân Phi tiếp tục nhắm mắt luyện công. Cứ như vậy, mỗi đến ăn cơm cùng lúc nghỉ ngơi, đều xuống xe tới ăn bữa cơm, ngủ một giấc. Còn lại thời gian đều dùng để luyện công.

Thực là, Lý Vân Phi phát hiện vô luận hần làm sao luyện công, nội lực đều không có một chút tăng lên. Tuy nói hần « Minh Ngọc công » đã đến max level. Nhưng là người khác không biết, hần lại biết, tại max level bên trên còn có một tầng cảnh giới. Kia là một tầng cảnh giới mới. Thực là vô luận Lý Vân Phi làm sao cố gắng, nội lực của hần thậm chí cả một chút gia tăng cũng không có. Điều này làm cho Lý Vân Phi cảm giác được một chút sợ hãi.

Tại này trong không gian. Mỗi một khắc đều sẽ xuất hiện kỳ tích, mỗi người cũng có thể trở thành cường giả. Lý Vân Phi bản thân tư chất là không kém, nhưng là tuyệt đối không tính là cao nhất. Hần có thể cho tới hôm nay cường độ, chẳng qua là so sánh người khác nhiều đã trải qua mấy năm. Tại người khác còn tại là (vì) cái thể giới này lúc cảm khái, hần bắt được sớm nhất đoạn thời gian kia, trở thành rồi không gian cường giả.

Lý Vân Phi biết, hần tại trong không gian tâm trí không coi là tuyệt đỉnh. Tư chất không coi là tuyệt đỉnh. Trí khôn cũng không coi là tuyệt đỉnh. Chẳng qua là hần bởi vì sớm tự đã trải qua sinh Sinh Tử chết. Cho nên, hần không sợ hãi mà thôi. Ban đầu, sau khi sống lại lại tiến vào cái này bị kịch thể giới. Hần không hề nữa sợ hãi, bởi vì tự tính xen lẫn tái sai, đơn giản rồi hãy chết một lần mà thôi. Người không sợ chết, không biết làm sao lấy chết sợ chỉ.

Vô luận là ai, mới vừa tiến vào cái thể giới này đều sau sợ, cũng sẽ hoảng sợ. Chỉ là có người có thể rất nhanh vượt qua sợ hãi, hoàn thành một đám nhiệm vụ. Biến thành cường giả. Có người sợ sẽ, đi núp. Đang đợi thời gian đến.

Nếu nói cường giả càng mạnh, người yếu càng yếu. Chính là như vậy. Cường giả càng ngày càng mạnh. Người yếu càng ngày càng yếu. Mà Lý Vân Phi là bởi vì làm trọng sinh. Đã sớm biết kinh nghiệm của mình, cho nên, hần căn bản tự không cần phải thời gian tới vượt qua sợ hãi của mình. Dựa vào cái này. Hần thành cái không gian này trong tối cường giả.

Hần không cần nom nớp lo sợ sống ở cái này cường giả không gian. Bởi vì hần là mạnh nhất. Thực là, hiện tại hần phát hiện mình, tự mình thế nhưng làm sao luyện cũng không có một chút tiến bộ. Đây làm sao không để cho hần sợ chứ? Nếu là hần vẫn là người yếu, hần sẽ không sợ rồi. Thực là hần đã trở thành cường giả.

Cái thể giới này chính là như vậy, làm người trở thành cường giả sau, bọn họ tự hội đem tánh mạng của mình nhìn so sánh cái gì khác cũng muốn trọng yếu. Lý Vân Phi thở dài. Theo kịp đem trong lòng thấp thỏm vẫn tới rồi sau ót. Hần biết mặc dù tự mình dù thế nào buồn, tái như vậy than thở cũng không có dùng. Chỉ có trở lại không gian sau hỏi một chút Dẫn đạo giả rồi. Tự mình cấp tên kia bắt lớn như vậy mặt mũi, hần làm sao cũng phải cho mình một chút chỗ tốt đi.

Nếu luyện tập « Minh Ngọc công » không có có ích lợi gì, kia Lý Vân Phi chỉ có thể trước luyện lên rồi Tà vương « bắt từ ẩn pháp » . Đây võ công tại Lý Vân Phi xem ra là một bộ vượt xa « di hoa tiếp mộc » công phu. Dù sao « di hoa tiếp mộc » chỉ có thể đem đánh hướng nội công của mình các loại dời đi đi. Mà « bắt từ ẩn pháp » lại có thể đem đánh hướng nội lực của mình hóa thành nội lực của mình. Đây tự đáng sợ. Có bộ này võ công, liền không hề nữa sợ nội lực dùng hết rồi. Tuy nói Tiên Thiên cảnh giới trong đám người lực đều sinh sôi không ngừng. Thực là, bọn họ chiêu thức hao phí nội lực cũng nhiều a. Cho nên, có bộ này võ công, trên căn bản sẽ không sợ nội lực đã tiêu hao hết.

Nếu đều đã làm tốt ý định, Lý Vân Phi liền trực tiếp tu luyện lên rồi « bắt từ ẩn pháp » . Tu luyện thời gian quá cũng rất mau. Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, có lẽ là trước nội lực cũng rất cao, « bắt từ ẩn pháp » tu luyện rất thông thuận, đã tu luyện đến cấp thứ hai rồi.

Hiện tại Lý Vân Phi thuộc tính:

Đánh số 2112: không gian danh hiệu: "Kiếm tiên". Đại Đường Song Long Truyện thế giới danh hiệu "Kiếm Thánh", danh hiệu gia thành: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đều có được quảng sức ảnh hưởng lớn. Đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị. Đạt được "Ma Đế" danh hiệu. Đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên, giết chết bốn Đại Thánh tăng chi nhị, ma đạo trong danh vọng tăng mạnh. Ở tại Tống Khuyết giao thủ. Tống Khuyết khẳng định võ công của người. Trên giang hồ danh vọng tăng mạnh!

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level. Bình cảnh) có thể đột phá hiện hữu cảnh giới, tiến vào mới một tầng cảnh giới, di hoa tiếp mộc 9 cấp, bắt từ ẩn pháp 2 cấp, Thiên Ma Sách: Thiên Ma công pháp 1 cấp, từ buổi trưa Thiên Cương 1 cấp, Từ Khí Thiên La 1 cấp, Từ Huyết bí pháp 1 cấp, hoa gian du 1 cấp. Bạch Liên pháp quyết 1 cấp. (tập tễ Thiên Ma Sách hội ngộ ra Đạo Tâm Chung Ma công pháp.)

Kinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 9 cấp.

Kiểm pháp: Phi Tiên kiếm pháp 9 cấp. Cuồng phong khoái kiếm 10 cấp (max level)

Chưởng pháp: hồ trào tuyết phân che tay 9 cấp.

Bình khí: Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hàn băng ngọc hồ thảo.

Y phục: Bạch Vũ áo.

Đồ đội đầu: Âm Dương Miện.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Lý Vân Phi nhú mày, nhìn trước mắt max level « Minh Ngọc công », tâm tình của hắn lại biến thành kém lên tới. Hắn biết đến sự phát hiện kia tại không có bao nhiêu người biết đến bí mật. Cũng chính là mỗi một hạng võ công, tại max level bên trên đều có một ... khác tầng cảnh giới. Max level, chính là người đã đạt đến sáng lập bộ này người có võ công cảnh giới tối cao.

Thực là, người còn có thể đột phá hiện hữu cảnh giới. Đột phá sáng chế bộ này người có võ công bình cảnh, tiến vào một cái cho dù là sáng chế ra bộ này người có võ công cũng không có tới cảnh giới. Cái loại này cảnh giới là Lý Vân Phi vẫn muốn đạt tới. Bởi vì hắn biết, hoàn thành cái thể giới này nhiệm vụ sau, tựu có một cường giả đi lên rồi không gian thập cường bảo tọa. Hắn chính là dựa vào đột phá người sáng tạo cảnh giới trở thành không gian một lấy làm kỳ ba. Đánh bại kiếp trước đệ nhất "Tuyệt Dao" Triệu Ngạn, trở thành mới vương giả.

Thực là, hiện tại không gian vương giả là tự mình, Nana cá nhân, nhất định sẽ cùng mình giao thủ, nếu là thua, Lý Vân Phi bất kể như thế nào cũng sẽ không tha thứ chính mình. Cho nên, Lý Vân Phi mới có thể liều mạng như vậy muốn đột phá « Minh Ngọc công » cảnh giới tối cao. Hắn không hi vọng mình có thể thua. Thật không hi vọng!

Lý Vân Phi ngẩng đầu hỏi Khấu Trọng, nói: "Có còn xa lắm không chúng ta mới có thể đến Phi Mã mục trường?"

Khấu Trọng lắc đầu, nói: "Sự phụ, người nên biết, ta không biết đường, ta đi hỏi một chút Trương Phi thành đi. Dọc theo đường đi đều là hắn hỏi đường. Hắn nên biết có còn xa lắm không có thể tới Phi Mã mục trường!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Người đi hỏi hạ Trương Phi thành đi! Lâu như vậy, ta liền tiếp ngay cả mình bây giờ ở nơi đâu cũng không biết." Ngay lúc, tại phía ngoài lái xe Trương Phi thành lớn tiếng nói: "Sự phụ của thầy. Ta nghe được. Chúng ta bây giờ khoảng cách Phi Mã mục trường không xa lắm rồi. Chỉ có hai ngày lộ trình rồi! Ngài khoan hãy nói. Phi Mã mục trường thật là có danh, ta tùy tùy tiện tiện hỏi một chút những thứ kia nhân vật giang hồ, bọn họ thật giống như cũng biết!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người nói tựu là lời vô ích, người cho rằng tất cả nhân vật giang hồ đều cùng các người đồng dạng. Cái gì cũng không biết? Các người cũng giống như cái dạng gì từ? Người thế nào cũng không biết. Còn tưởng rằng "Ngân Tu" Tổng Lão là thập sao cao thủ lợi hại nhỉ? Tựu hắn về điểm này võ công, tính toán bên trên cái gì!" Lý Vân Phi vang lên hai người kia liền tiếp ngay cả tên của hắn đầu cũng không biết, còn nói Tổng Lão là cao thủ sự tình. Trong lòng liền không nhịn được lại một trận buồn cười!

Khấu Trọng cười cười nói: "Hai người bọn họ ta cũng không biết nói như thế nào bọn họ. Quả thực là ngónh ngàng, ta trước cùng hắn nói chuyện phiếm. Hắn thậm chí ngay cả thiên hạ ba đại Tông Sư cũng không biết. Tà vương, Âm Hậu. Hắn cũng không biết. Nay nhưng đều là thành danh nhiều năm Tông Sư cấp nhân vật. Hai người bọn họ cũng không biết. Ta coi như là chịu phục rồi. Bọn họ cũng quá không biết rồi!"

Lý Vân Phi cười một tiếng nói: "Các người còn không biết xấu hổ nói? Các người không chính là như vậy sao? Ta mới quen người lúc, các người còn cho là thạch long là tuyệt đỉnh cao thủ nhỉ? Còn chạy đi thạch long đàn tràng học võ. Không biết không có cái gì! Dù sao cảnh giới của các người còn chưa đủ. Tựu hướng một con kiến. Hắn làm thế nào biết, này so sánh nó đại đồ đến cùng ai lợi hại nhất! Đây cũng là nhân chi thường tình!"

Lý Vân Phi cười cười vỗ vỗ Khấu Trọng nói: "Người đi theo theo Trương Phi thành đi! Thuận tiện đem thiên hạ này các đại cường giả cùng hắn giới thiệu một lần. Còn có thiên hạ mỗi cái phương thế lực, các người cũng cùng bọn họ nói một chút. Ta mới vừa tu luyện nhất môn mới võ học, hiện tại có chút đầu mối, các người đừng quấy rầy ta."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng gật đầu, nói: "Chúng ta hội hảo hảo thay sự phụ người hộ pháp. Sẽ không để cho người quấy rầy người. Ngài tựu yên tâm luyện đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nhắm mắt lại tiếp tục luyện tập « bắt từ ẩn pháp ». Hai cấp « bắt từ ẩn pháp » căn bản cũng không có bất luận cái gì tác dụng. Lý Vân Phi « di hoa tiếp mộc » sớm tựu luyện đến thứ chín cấp. « bắt từ ẩn pháp » mặc dù uy lực so sánh « di hoa tiếp mộc » muốn lớn, nhưng, ít nhất muốn thất cấp tả hữu mới có thể cùng « di hoa tiếp mộc » cửu cấp uy lực tương xứng. Cho nên, Lý Vân Phi hiện tại tựu muốn nỗ lực tu luyện « bắt từ ẩn pháp ». Có lẽ không lâu sau này là có thể dùng đến.

Tu luyện võ công thời gian quá đúng là mau. Hai ngày rất nhanh đã đến. Đang lúc Lý Vân Phi xông cấp « bắt từ ẩn pháp » cấp thứ ba lúc, bị Khấu Trọng đánh thức rồi. Lý Vân Phi cau mày nhìn một chút Khấu Trọng nói: "Tiểu Trọng, chuyện gì đem ta gọi tỉnh!"

Khấu Trọng nhìn thấy Lý Vân Phi có chút không vui, vội nói: "Sự phụ, Phi Mã mục trường cách nơi này không xa. Nhiều nhất không cần nửa canh giờ là có thể tới rồi!"

Lý Vân Phi vén lên xe ngựa rèm. Đi ra ngoài nhìn lại, cái chỗ này Lý Vân Phi rất quen thuộc. Là đến Phi Mã mục trường phải qua đường. Quả nhiên, khoảng cách Phi Mã mục trường không xa!

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 200:: ma đạo đại hội

Hôm nay là mây trắng độc giả "Tuyệt thế lâu" sinh nhật, mây trắng ở chỗ này chúc mừng "Tuyệt thế lâu" sinh nhật vui vẻ, hi vọng hân có thể có một cái tốt đẹp chính là sinh nhật. Ở chỗ này cảm tạ "Tuyệt thế lâu" cho tới nay ủng hộ. Hơn nữa nhờ vào cơ hội này hướng các vị thẳng tuốt ủng hộ mây trắng các huynh đệ chí thượng chân thành nhất chúc phúc. Hi vọng mọi người mỗi ngày đều mau mau Nhạc Nhạc.

Trong khoảng thời gian này, mây trắng Cập Nhật không đúng quá ổn định, đây là bởi vì mây trắng bây giờ còn đang lên đại học, hàng năm lúc này đều là cuối năm sát hạch lúc, mây trắng muốn học tập công khóa, nghênh đón sát hạch. Cho nên, Cập Nhật có chút chậm, có chút không quá ổn định. Thỉnh các vị huynh đệ tha thứ thì cái !

Lý Vân Phi nhìn trước mắt này chút ít kỳ sị, dẫn đầu chính là Phi Mã mục trường kỵ binh một cái đội trưởng, hân nhìn thấy lái vào Phi Mã mục trường phạm vi trong hai chiếc xe ngựa. Liền mang theo thủ hạ chính là một đội kỵ binh chạy tới, vừa lúc nhìn thấy Lý Vân Phi từ bên trong xe ngựa chui ra, những kỵ binh này đều là nhận thức Lý Vân Phi, vội lại, Lý Vân Phi cường giả như vậy là những võ giả này thần tượng. Vừa nhìn thấy Lý Vân Phi ra lập tức xe, tất cả kỵ binh lập tức xuống ngựa. Chào theo kiểu nhà binh.

Lý Vân Phi hướng những kỵ binh này gật đầu, đối với đầu lĩnh người đội trưởng kia nói: "Ngươi tên gì? Ta thật giống như gặp qua ngươi đi."

Đầu lĩnh đội trưởng bộ mặt hưng phấn, thật giống như không tin Lý Vân Phi có thể nhớ được hân, vội vàng gật đầu nói: "Là (vâng, đúng), tiểu nhân gọi thương nhân Chính Phong, lần trước Lý công tử Tổng công tử đến bãi cỏ lúc, ba trưởng lão mang theo tiểu nhân tới tra hỏi Lý công tử. Lúc ấy, ta liền đứng tại ba trưởng lão phía sau. Không nghĩ tới, Lý công tử thế nhưng có thể nhớ được ta!"

Lý Vân Phi cười nói: "Lần này tựa không quan tâm ta nhóm ở chỗ này chờ rồi ư? Chúng ta cũng không muốn ở chỗ này thổi Lãnh Phong."

Thương nhân Chính Phong bận rộn lắc đầu nói: "Không cần. Tràng chủ cũng đã sớm nói, Lý công tử là ta Phi Mã mục trường khách quý. Dĩ nhiên không cần bẩm báo rồi. Lý công tử mời vào." Nói hết vừa lên mã, mang lấy thủ hạ người đem đường tránh ra.

Lý Vân Phi hướng ra phía ngoài một đội kỵ binh phát tay một cái, liền ngồi trở lại lập tức xe. Trương Phi thành cùng Hoàng Cỗ bằng hai người lái xe hướng trong thành phi đi. Chỉ chốc lát, xe ngựa liền chạy nhanh tới rồi Phi Mã mục trường tràng chủ bên ngoài phủ.

Lý Vân Phi từ trên xe ngựa vừa đưa ra, đã nhìn thấy Đôn Uyển Tinh, Thương Tú Tuấn đứng tại tràng chủ bên ngoài phủ chờ, vừa nhìn thấy Lý Vân Phi từ trên xe ngựa đi ra, Đôn Uyển Tinh lập tức tiểu đã chạy tới, nhìn Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Vân Phi, ngươi trở lại?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi cùng Chúc Ngọc Nghiên hỏi Đông Minh phái. Mẹ của ngươi cùng Chúc Ngọc Nghiên hiện tại thế nào?"

Đôn Uyển Tinh mặt bên trên lộ ra vui vẻ nụ cười, nói: "Này đều dựa vào ngươi nhĩ? Nếu không phải ngươi khuyên ta cùng bà ngoại quen biết nhau, ta cũng sẽ không quyết định cùng bà ngoại quen biết nhau đâu rồi, nếu không phải ta cùng bà ngoại quen biết nhau rồi. Ta cũng sẽ không khuyên hân cùng mẫu thân của ta hòa hảo. Nếu là như vậy, sợ rằng hiện tại các nàng cũng không có thể hòa hảo đấy!"

Lý Vân Phi nghe Đôn Uyển Tinh nói như vậy, lập tức cũng biết, Đôn Mỹ Tiên nhất định là cùng Chúc Ngọc Nghiên hòa hảo rồi, bằng không, Đôn Uyển Tinh không thể nào lộ ra vui vẻ như vậy nụ cười. Lý Vân Phi cười nói: "Đây đều là công lao của ngươi! Cùng ta không có có quan hệ gì. Đây là ngươi, là ngươi dùng tình cảm của mình nhượng Chúc Ngọc Nghiên biết thân tình trọng yếu. Ngươi nên là (vì) tự mình cảm thấy tự hào. Đúng rồi, Chúc Ngọc Nghiên nhĩ?"

Đôn Uyển Tinh cười cười nói: "Bà ngoại tại chỗ chủ trong phủ, nàng thực là chờ ngươi thật nhĩ?"

"Nàng chờ ta?" Lý Vân Phi bộ mặt kỳ quái hỏi: "Nàng chờ ta làm cái gì? Ta nhớ được ta thiếu nàng cũng còn rồi ư?"

"Ai nói!" Chúc Ngọc Nghiên từ cửa đi ra, phía sau còn tiếp theo Loạn Loạn cùng trắng Thanh nhĩ, nhìn Lý Vân Phi thần nhiên nói: "Ngươi khả năng quên rồi, ta cũng không quên mất! Ngươi còn thiếu ta một bản bí tịch nhĩ? « Thiên Ma Sách » mười hai quyển, ngươi đáp ứng ta nói cấp cho ta năm quyển. Nhưng là bây giờ chỉ cấp ta bốn quyển. Ta ở chỗ này chờ ngươi đem kia quyển cho ta đấy!"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Nói như thế nào, ta cũng vậy giúp ngươi nhiều như vậy chiếu cố, ngươi tựa không thể nhớ được ta được không? Vừa quyển mà thôi, ta lại không nói không để cho ngươi, thiệt là. Ngươi cũng quá bạc tình đi!"

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu cười nói: "Một chuyện Quy Nhất chuyện. Ngươi là (vì) ta làm chuyện ta nhớ được. Nhưng ngươi đáp ứng ta cũng nhất định phải hoàn thành."

Lý Vân Phi rút ra sớm liền chuẩn bị tốt bí tịch, kia là đánh bại Bạch Phong Hàn phần thưởng « Bạch Liên pháp quyết », tiện tay ném cho Chúc Ngọc Nghiên nói: "Tốt lắm, ta thiếu ngươi đã trả sạch. Đừng hỏi nữa ta muốn rồi!"

Chúc Ngọc Nghiên bộ mặt kỳ quái hỏi: "Ta rất kỳ quái, tại sao ngươi hội có Thiên Ma Sách bên trong nhiều như vậy bí tịch? Những bí tịch này đều là ma đạo các đại phái sở trường tuyệt học. Bọn họ phòng giữ rất nghiêm mật, ngươi làm sao có thể có?"

Lý Vân Phi khoát tay một cái nói: "Không đúng đã nói với ngươi sao? Ta đây là Hưởng Vũ Điện cấp cho ta. Hân năm đó nhất thống ma đạo. Trở thành ma đạo khô thủ, hân đương nhiên có « Thiên Ma Sách » toàn bộ bí tịch. Này có cái gì đáng giá kỳ quái."

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu, cười nói: "Ngươi có thể lừa gạt rồi người khác, nhưng ngươi không lừa được ta, ta biết ngươi bí tịch cũng không đúng Hưởng Vũ Điện cho ngươi."

Lý Vân Phi nghi hoặc nhìn Chúc Ngọc Nghiên nói: "Ngươi tại sao nói như vậy?"

"« Thiên Ma Sách » tập hợp đủ sau này, là có thể ngộ ra trong đó mạnh nhất võ học « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » ." Chúc Ngọc Nghiên thờ dài, nói: "Bộ này võ học uy lực cường đại vô cùng, Hường Vũ Điền tựu là dựa vào trước trước bộ võ học Phá Toái Hư Không, phi thăng Tiên Giới. Nếu là hắc đem « Thiên Ma Sách » toàn bộ toàn bộ cho ngươi rồi, ngươi tại sao bỏ qua bộ này uy lực vô cùng nội công không luyện. Mà luyện tập ngươi nội công của mình nhĩ? Đây chỉ có một khả năng. Đó chính là ngươi căn bản cũng không có toàn bộ « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » . Ta nói rất đúng sao? Tông chủ!"

Lý Vân Phi lạnh lùng nhìn Chúc Ngọc Nghiên nói: "Coi như là ta không tu luyện « Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp » , kia lại có liên quan gì tới ngươi! Ta không thích, chẳng lẽ không được sao? Chúc Ngọc Nghiên dừng chọc giận ta. Ngươi chớ quên. Ngươi căn bản không phải ta đối thủ, chọc giận ta, ngươi không có có ích lợi gì!" Lý Vân Phi kỳ thực căn bản cũng không có sinh khí. Hắc chẳng qua là tát lảo bị người đoán được, trong lòng cảm giác được khó chịu mà thôi.

"Thẹn quá thành giận rồi sao!" Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Ta nghĩ, Hường Vũ Điền căn bản cũng không có đem toàn bộ « Thiên Ma Sách » cho ngươi, ta nghĩ hắc chỉ cấp ngươi mấy bộ, hoặc là nhượng ngươi làm một ít chuyện, mới đem « Thiên Ma Sách » cho ngươi. Cho nên, ngươi bây giờ rất tích cực là(vì) ma đạo sự tình bên ba."

Lý Vân Phi đầu óc vừa chuyển, chứa bộ mặt trầm trọng , thờ dài, nói: "Ngươi nói không sai. Hường Vũ Điền không có đem « Thiên Ma Sách » mười hai quyển đều cho ta. Hắc lúc ban đầu chỉ là cho hai ta quyển, hơn nữa đem toàn bản[all] « Thiên Ma Sách » phong tại rồi trong đầu của ta!"

"Phong tại trong đầu của ngươi?" Chúc Ngọc Nghiên bộ mặt ngạc nhiên nhìn Lý Vân Phi nói: "Ngươi nói là cái gì a! Cái gì phong tại trong đầu của ngươi. Ngươi nói đùa gì vậy? Ngón ngang!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Không đúng nói gờn. Ngươi nên biết. Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi « Thiên Ma bí pháp » không phải là mang cho người khác ảo giác cái chúng loại kia tinh thần loại công pháp sao? Ngươi suy nghĩ thật kỹ. Ngươi có thể đem mình đầu óc bên trong ảo giác biến thành thật đồng dạng! Ngươi dựa vào tựu là sự cường đại của mình tinh thần lực đi!"

Chúc Ngọc Nghiên gật gật đầu nói: "Là (vâng,đúng) nói như vậy không sai. Thế nhưng dạng cũng không có thể đem bí tịch phong ấn tại người khác đầu óc bên trong a."

Lý Vân Phi tiếp trước thờ dài mệnh Khí Đạo: "Không, ngươi không biết. Hường Vũ Điền tinh thần lực vô cùng cường đại. Hắc đem toàn bộ « Thiên Ma Sách » giao cho ta. Sau đó, dùng hắc kia cường đại tinh thần lực, đem phía sau thập quyển phong ấn chặt rồi. Cho nên, ta chỉ nhớ rõ phía trước hai quyển!"

"Vậy ngươi làm sao cấp ta năm quyển?" Chúc Ngọc Nghiên cái này nổi hứng tò mò, vấn đạo: "Ngươi là thế nào nhận được còn dư lại nhiều như vậy quyển?"

Hường Vũ Điền cho ta rất nhiều nhiệm vụ, trong đó lấy được "Tà Đế Xá Lợi" tựu là một người trong số đó. Lấy được sau, ta đầu óc bên trong phong ấn tựu biến mất một tầng. Cho nên, ta liền nhận được rồi « Thiên Ma Sách » bên trong quyển thứ ba. Đánh bại Ma Môn thứ Trường Số 1 tay "Tà vương" Thạch Chi Hiên. Lại giải khai phong ấn một tầng, nhận được rồi « Thiên Ma Sách » quyển thứ tư. Sau đó, các người Âm Quý Phái thân phục với ta, ta lại nhận được rồi vừa quyển.

"Ý của ngươi là tựu là, chỉ cần ngươi hoàn thành nhiệm vụ, ngươi là có thể nhận được « Thiên Ma Sách » ?" Chúc Ngọc Nghiên vội vàng hỏi: "Là thế này phải không?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, ngươi nói đúng. Chính là như vậy. Ta chỉ có thể hoàn thành Hường Vũ Điền từng bước từng bước nhiệm vụ, mới có thể nhận được « Thiên Ma Sách » !"

"Vậy ngươi còn dư lại nhiệm vụ là cái gì?" Chúc Ngọc Nghiên nói gấp: "Ta có thể giúp ngươi cùng nơi làm. Như vậy ngươi là có thể nhận được toàn bộ « Thiên Ma Sách » ! Ngươi nhận được rồi « Thiên Ma Sách » ta chỉ có một yêu cầu! Có thể không?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta biết yêu cầu của ngươi, ngươi muốn toàn bộ « Thiên Ma Sách » phải không?"

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu nói: "Không tệ, ta nghĩ muốn toàn bộ Thiên Ma Sách. Ngươi nên biết, « Thiên Ma Sách » có thể làm cho người Phá Toái Hư Không, phi thăng Tiên Giới. Như vậy, là có thể trường sanh bất lão rồi. Trường sanh bất lão hấp dẫn, ai cũng miễn dịch không được. Chỉ cần ngươi đáp ứng ta có thể tại ngươi nhận được toàn bộ « Thiên Ma Sách » sau này, có thể đem bộ công pháp này, cho ta đánh giá. Ta liền nhờ vào ta Âm Quý Phái lực lượng lớn nhất giúp ngươi hoàn thành Hường Vũ Điền cho ngươi nhiệm vụ!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Cho ngươi xem cũng không phải là không được. Chẳng qua là, ngươi không biết, các người Âm Quý Phái không thể giúp ta chiếu cố. Hường Vũ Điền lớn nhất một cái nhiệm vụ tựu là nhất thống ma đạo. Ma đạo hai phái lục đạo. Không phải dễ dàng như vậy là có thể hoàn thành đây này!"

Loan Loan ban đầu ở phía sau nghe, đột nhiên mở miệng nói: "Sur phụ, ta có một cái biện pháp, không biết nên không nên nói!"

Lý Vân Phi trong lòng vui mừng, liền tiếp ngay cả vội vàng nắm được Loan Loan tiểu thủ nói: "Có biện pháp gì, ngươi trái lại nói a. Vô luận có được hay không, chúng ta đều sẽ không hại ngươi."

Loan Loan ngẩng đầu nhìn một chút Chúc Ngọc Nghiên, không dám nói chuyện. Chúc Ngọc Nghiên cũng gấp, năng dĩ nhiên cũng muốn lấy được « Thiên

Ma Sách » . Vội nói: "Ngươi nói đi! Vô luận cái biện pháp này tốt hay xấu, ta cũng sẽ không trách ngươi."

Loan Loan gật gật đầu nói: "Ta là nghĩ như vậy, nhất thống ma đạo nhiệm vụ này vô cùng khó khăn. Nhưng, chúng ta Âm Quý Phái có thể khôi xướng một cái ma đạo võ lâm đại hội. Chúng ta Âm Quý Phái cho tới nay cũng đều được cho ma đạo dễ đầu đàn. Lần này khôi xướng một cái ma đạo võ lâm đại hội. Nhượng thiên hạ người trong ma đạo cũng có thể tới tham gia. Cuối cùng, võ công đệ nhất người tự có thể thành cho chúng ta ma đạo Minh Chủ. Thống lĩnh người trong ma đạo. Ta nghĩ lấy Lý công tử võ công của, tuyệt đối có thể tại ma đạo bên trong số một số hai. Ta nghĩ, nếu như này ma đạo đại hội mở thành, nhiệm vụ này liền thành công rồi. Lý công tử là có thể nhất thống ma đạo rồi."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200:: ma đạo đại hội

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 200:: ma đạo đại hội

Hôm nay là mây trắng độc giả "Tuyệt thế lâu" sinh nhật, mây trắng ở chỗ này chúc mừng "Tuyệt thế lâu" sinh nhật vui vẻ, hi vọng hần có thể có một cái tốt đẹp chính là sinh nhật. Ở chỗ này cảm tạ "Tuyệt thế lâu" cho tới nay ủng hộ. Hơn nữa nhờ vào cơ hội này hướng các vị thắng cuộc ủng hộ mây trắng các huynh đệ chỉ thượng chân thành nhất chúc phúc. Hi vọng mọi người mỗi ngày đều mau mau Nhạc Nhạc.

Trong khoảng thời gian này, mây trắng Cập Nhật không đúng quá ổn định, đây là bởi vì mây trắng bây giờ còn đang lên đại học, hàng năm lúc này đều là cuối năm sát hạch lúc, mây trắng muốn học tập công khóa, nghề nghiệp đón sát hạch. Cho nên, Cập Nhật có chút chậm, có chút không quá ổn định. Thành các vị huynh đệ tha thứ thì cái! !

Lý Vân Phi nhìn trước mắt này chút ít kỳ sị, dẫn đầu chính là Phi Mã mục trường kỵ binh một cái đội trưởng, hần nhìn thấy lái vào Phi Mã mục trường phạm vi trong hai chiếc xe ngựa. Liền mang theo thủ hạ chính là một đội kỵ binh chạy tới, vừa lúc nhìn thấy Lý Vân Phi từ bên trong xe ngựa chui ra, những kỵ binh này đều là nhận thức Lý Vân Phi, với lại, Lý Vân Phi cường giả như vậy là những võ giả này thần tượng. Vừa nhìn thấy Lý Vân Phi ra lập tức xe, tất cả kỵ binh lập tức xuống ngựa. Chào theo kiểu nhà binh.

Lý Vân Phi hướng những kỵ binh này gật đầu, đối với đầu lĩnh người đội trưởng kia nói: "Ngươi tên gì? Ta thật giống như gặp qua ngươi đi."

Đầu lĩnh đội trưởng bộ mặt hưng phấn, thật giống như không tin Lý Vân Phi có thể nhớ được hần, vội vàng gật đầu nói: "Là (vâng, đúng), tiểu nhân gọi thương nhân Chính Phong, lần trước Lý công tử Tổng công tử đến bãi cỏ lúc, ba trưởng lão mang theo tiểu nhân tới tra hỏi Lý công tử. Lúc ấy, ta liền đứng tại ba trưởng lão phía sau. Không nghĩ tới, Lý công tử thế nhưng có thể nhớ được ta!"

Lý Vân Phi cười nói: "Lần này tự không quan tâm ta nhóm ở chỗ này chờ rồi ư? Chúng ta cũng không muốn ở chỗ này thổi Lạnh Phong."

Thương nhân Chính Phong bận rộn lắc đầu nói: "Không cần. Tràng chủ cũng đã sớm nói, Lý công tử là ta Phi Mã mục trường khách quý. Dĩ nhiên không cần bẩm báo rồi. Lý công tử mời vào." Nói hết vừa lên mã, mang lấy thủ hạ người đem đường tránh ra.

Lý Vân Phi hướng ra phía ngoài một đội kỵ binh phát tay một cái, liền ngồi trở lại lập tức xe. Trương Phi thành cùng Hoàng cổ bằng hai người lái xe hướng trong thành phi đi. Chỉ chốc lát, xe ngựa liền chạy nhanh tới rồi Phi Mã mục trường tràng chủ bên ngoài phủ.

Lý Vân Phi từ trên xe ngựa vừa đưa ra, đã nhìn thấy Đôn Uyển Tĩnh, Thương Tú Tuần đứng tại tràng chủ bên ngoài phủ chờ, vừa nhìn thấy Lý Vân Phi từ trên xe ngựa đi ra, Đôn Uyển Tĩnh lập tức tiểu đã chạy tới, nhìn Lý Vân Phi mỉm cười nói: "Vân Phi, ngươi trở lại?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi cùng Chúc Ngọc Nghiên hỏi Đông Minh phái. Mẹ của ngươi cùng Chúc Ngọc Nghiên hiện tại thế nào?"

Đôn Uyển Tĩnh mặt bên trên lộ ra vui vẻ nụ cười, nói: "Này đều dựa vào ngươi nhỉ? Nếu không phải ngươi khuyên ta cùng bà ngoại quen biết nhau, ta cũng sẽ không quyết định cùng bà ngoại quen biết nhau đâu rồi, nếu không phải ta cùng bà ngoại quen biết nhau rồi. Ta cũng sẽ không khuyên hần cùng mẫu thân của ta hòa hảo. Nếu là như vậy, sợ rằng hiện tại các nàng cũng không có thể hòa hảo đấy!"

Lý Vân Phi nghe Đôn Uyển Tĩnh nói như vậy, lập tức cũng biết, Đôn Mỹ Tiên nhất định là cùng Chúc Ngọc Nghiên hòa hảo rồi, bằng không, Đôn Uyển Tĩnh không thể nào lộ ra vui vẻ như vậy nụ cười. Lý Vân Phi cười nói: "Đầy đều là công lao của ngươi! Cùng ta không có có quan hệ gì. Đây là ngươi, là ngươi dùng tình cảm của mình nhượng Chúc Ngọc Nghiên biết thân tình trọng yếu. Ngươi nên là (vì) tự mình cảm thấy tự hào. Đúng rồi, Chúc Ngọc Nghiên nhỉ?"

Đôn Uyển Tĩnh cười cười nói: "Bà ngoại tại chỗ chủ trong phủ, nàng thực là chờ ngươi thật nhỉ?"

"Nàng chờ ta?" Lý Vân Phi bộ mặt kỳ quái hỏi: "Nàng chờ ta làm cái gì? Ta nhớ được ta thiếu nàng cũng còn rồi ư?"

"Ai nói!" Chúc Ngọc Nghiên từ cửa đi ra, phía sau còn tiếp theo Loan Loan cùng trắng Thanh nhi, nhìn Lý Vân Phi thần nhiên nói: "Ngươi khả năng quên rồi, ta cũng không quên mất! Ngươi còn thiếu ta một bản bí tịch nhỉ? « Thiên Ma Sách » mười hai quyển, ngươi đáp ứng ta nói cấp cho ta năm quyển. Nhưng là bây giờ chỉ cấp ta bốn quyển. Ta ở chỗ này chờ ngươi đem kia quyển cho ta đây!"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Nói như thế nào, ta cũng vậy giúp ngươi nhiều như vậy chiếu cố, ngươi tự không thể nhớ được ta được không? Vừa quyển mà thôi, ta lại không nói không để cho ngươi, thiệt là. Ngươi cũng quá bạc tình đi!"

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu cười nói: "Một chuyện Quy Nhất chuyện. Ngươi là(vì) ta làm chuyện ta nhớ được. Nhưng ngươi đáp ứng ta cũng nhất định phải hoàn thành."

Lý Vân Phi rút ra sớm liền chuẩn bị tốt bí tịch, kia là đánh bại Bạt Phong Hàn phần thưởng « Bạch Liên pháp quyết », tiện tay ném cho Chúc Ngọc Nghiên nói: "Tốt lắm, ta thiếu ngươi đã trả sạch. Đừng hỏi nữa ta muốn rồi!"

Chúc Ngọc Nghiên bộ mặt kỳ quái hỏi: "Ta rất kỳ quái, tại sao ngươi hội có Thiên Ma Sách bên trong nhiều như vậy bí tịch? Những bí tịch này đều là ma đạo các đại phái sở trường tuyệt học. Bọn họ phòng giữ rất nghiêm mật, ngươi làm sao có thể có?"

Lý Vân Phi khoát tay một cái nói: "Không đúng đã nói với ngươi sao? Ta đây là Hường Vũ Điền cấp cho ta. Hắn năm đó nhất thống ma đạo. Trở thành ma đạo khôi thủ, hắn đương nhiên có « Thiên Ma Sách » toàn bộ bí tịch. Đây có cái gì đáng giá kỳ quái."

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu, cười nói: "Ngươi có thể lừa gạt rồi người khác, nhưng ngươi không lừa được ta, ta biết ngươi bí tịch cũng không đúng Hường Vũ Điền cho ngươi."

Lý Vân Phi nghi hoặc nhìn Chúc Ngọc Nghiên nói: "Ngươi tại sao nói như vậy?"

"« Thiên Ma Sách » tập hợp đủ sau này, là có thể ngộ ra trong đó mạnh nhất võ học « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp »." Chúc Ngọc Nghiên thờ dài, nói: "Bộ này võ học uy lực cường đại vô cùng. Hường Vũ Điền tự là dựa vào trước trước bộ võ học Phá Toái Hư Không, phi thăng Tiên Giới. Nếu là hắn đem « Thiên Ma Sách » toàn bộ toàn bộ cho ngươi rồi, ngươi tại sao bỏ qua bộ này uy lực vô cùng nội công không luyện. Mà luyện tập ngươi nội công của mình nhỉ? Đây chỉ có một khả năng. Đó chính là ngươi căn bản cũng không có toàn bộ « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp ». Ta nói rất đúng sao? Tổng chủ!"

Lý Vân Phi lạnh lùng nhìn Chúc Ngọc Nghiên nói: "Coi như là ta không tu luyện « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp », kia lại có liên quan gì tới ngươi! Ta không thích, chẳng lẽ không được sao? Chúc Ngọc Nghiên đừng chọc giận ta. Ngươi chớ quên. Ngươi căn bản không phải ta đối thủ, chọc giận ta, ngươi không có có ích lợi gì!" Lý Vân Phi kỳ thực căn bản cũng không có sinh khí. Hắn chẳng qua là tất yếu bị người đoán được, trong lòng cảm giác được khó chịu mà thôi.

"Thẹn quá thành giận rồi sao!" Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Ta nghĩ, Hường Vũ Điền căn bản cũng không có đem toàn bộ « Thiên Ma Sách » cho ngươi, ta nghĩ hắn chỉ cấp ngươi mấy bộ, hoặc là nhượng ngươi làm một ít chuyện, mới đem « Thiên Ma Sách » cho ngươi. Cho nên, ngươi bây giờ rất tích cực là(vì) ma đạo sự tình bốn ba."

Lý Vân Phi đầu óc vừa chuyển, chứa bộ mặt trầm trọng, thờ dài, nói: "Ngươi nói không sai. Hường Vũ Điền không có đem « Thiên Ma Sách » mười hai quyển đều cho ta. Hắn lúc ban đầu chỉ là cho hai quyển, hơn nữa đem toàn bản[all] « Thiên Ma Sách » phong tại rồi trong đầu của ta!"

"Phong tại trong đầu của ngươi?" Chúc Ngọc Nghiên bộ mặt ngạc nhiên nhìn Lý Vân Phi nói: "Ngươi nói là cái gì a! Cái gì phong tại trong đầu của ngươi. Ngươi nói đùa gì vậy? Ngón ngang!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không đúng nói giỡn. Ngươi nên biết. Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi « Thiên Ma bí pháp » không phải là mang cho người khác ảo giác cái chủng loại kia tinh thần loại công pháp sao? Ngươi suy nghĩ thật kỹ. Ngươi có thể đem mình đầu óc bên trong ảo giác biến thành thật đồng dạng! Ngươi dựa vào tự là sự cường đại của mình tinh thần lực đi!"

Chúc Ngọc Nghiên gật gật đầu nói: "Là (vâng,đúng) nói như vậy không sai. Thế nhưng dạng cũng không có thể đem bí tịch phong ấn tại người khác đầu óc bên trong a."

Lý Vân Phi tiếp trước thờ dài miệng Khí Đạo: "Không, ngươi không biết. Hường Vũ Điền tinh thần lực vô cùng cường đại. Hắn đem toàn bộ « Thiên Ma Sách » giao cho ta. Sau đó, dùng hắn kia cường đại tinh thần lực, đem phía sau thập quyển phong ấn chặt rồi. Cho nên, ta chỉ nhớ rõ phía trước hai quyển!"

"Vậy ngươi làm sao cấp ta năm quyển?" Chúc Ngọc Nghiên cái này nổi hứng tò mò, vấn đạo: "Ngươi là thế nào nhận được còn dư lại nhiều như vậy quyển?"

Hường Vũ Điền cho ta rất nhiều nhiệm vụ, trong đó lấy được "Tà Đế Xá Lợi" tự là một người trong số đó. Lấy được sau, ta đầu óc bên trong phong ấn tự biến mất một tầng. Cho nên, ta liền nhận được rồi « Thiên Ma Sách » bên trong quyển thứ ba. Đánh bại Ma Môn thứ Trường Số 1 tay "Tà vương" Thạch Chi Hiên. Lại giải khai phong ấn một tầng, nhận được rồi « Thiên Ma Sách » quyển thứ tư. Sau đó, các ngươi Âm Quý Phái thần phục với ta, ta lại nhận được rồi vừa quyển.

"Ý của ngươi là tự là, chỉ cần ngươi hoàn thành nhiệm vụ, ngươi là có thể nhận được « Thiên Ma Sách »?" Chúc Ngọc Nghiên vội vàng hỏi: "Là thế này phải không?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, ngươi nói đúng. Chính là như vậy. Ta chỉ có thể hoàn thành Hướng Vũ Điền từng bước từng bước nhiệm vụ, mới có thể nhận được « Thiên Ma Sách »!"

"Vậy ngươi còn dư lại nhiệm vụ là cái gì?" Chúc Ngọc Nghiên nói gấp: "Ta có thể giúp ngươi cùng nơi làm. Như vậy ngươi là có thể nhận được toàn bộ « Thiên Ma Sách »! Ngươi nhận được rồi « Thiên Ma Sách » ta chỉ có một yêu cầu! Có thể không?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta biết yêu cầu của ngươi, ngươi muốn toàn bộ « Thiên Ma Sách » phải không?"

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu nói: "Không tệ, ta nghĩ muốn toàn bộ Thiên Ma Sách. Ngươi nên biết, « Thiên Ma Sách » có thể làm cho người Phá Toái Hư Không, phi thăng Tiên Giới. Như vậy, là có thể trường sanh bất lão rồi. Trường sanh bất lão hấp dẫn, ai cũng miễn dịch không được. Chỉ cần ngươi đáp ứng ta có thể tại ngươi nhận được toàn bộ « Thiên Ma Sách » sau này, có thể đem bộ công pháp này, cho ta đánh giá. Ta liền nhờ vào ta Âm Quý Phái lực lượng lớn nhất giúp ngươi hoàn thành Hướng Vũ Điền cho ngươi nhiệm vụ!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Cho ngươi xem cũng không phải là không được. Chẳng qua là, ngươi không biết, các ngươi Âm Quý Phái không thể giúp ta chiếu cố. Hướng Vũ Điền lớn nhất một cái nhiệm vụ tựu là nhất thống ma đạo. Ma đạo hai phái lục đạo. Không phải dễ dàng như vậy là có thể hoàn thành đây này!"

Loan Loan ban đầu ở phía sau nghe, đột nhiên mở miệng nói: "Su phụ, ta có một cái biện pháp, không biết nên không nên nói!"

Lý Vân Phi trong lòng vui mừng, liền tiếp ngay cả vội vàng nắm được Loan Loan tiểu thủ nói: "Có biện pháp gì, ngươi trái lại nói a. Vô luận có được hay không, chúng ta đều sẽ không hại ngươi."

Loan Loan ngẩng đầu nhìn một chút Chúc Ngọc Nghiên, không dám nói chuyện. Chúc Ngọc Nghiên cũng gấp, nằng dỗi cũng muốn lấy được « Thiên Ma Sách ». Vội nói: "Ngươi nói đi! Vô luận cái biện pháp này tốt hay xấu, ta cũng sẽ không trách ngươi."

Loan Loan gật đầu nói: "Ta là nghĩ như vậy, nhất thống ma đạo nhiệm vụ này vô cùng khó khăn. Nhưng, chúng ta Âm Quý Phái có thể khởi xướng một cái ma đạo võ lâm đại hội. Chúng ta Âm Quý Phái cho tới nay cũng đều được cho ma đạo đề đầu đàn. Lần này khởi xướng một cái ma đạo võ lâm đại hội. Nhượng thiên hạ người trong ma đạo cũng có thể tới tham gia. Cuối cùng, võ công đệ nhất người tựu có thể thành cho chúng ta ma đạo Minh Chủ. Thống lĩnh người trong ma đạo. Ta nghĩ lấy Lý công tử võ công của, tuyệt đối có thể tại ma đạo bên trong số một số hai. Ta nghĩ, nếu như này ma đạo đại hội mở thành, nhiệm vụ này liền thành công rồi. Lý công tử là có thể nhất thống ma đạo rồi."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 201:: nói định

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 201:: nói định

Lý Vân Phi trong lòng vui mừng, cái biện pháp này cũng không tệ lắm. Vừa có thể đem những thứ kia không gian ban bố một chút nhiệm vụ hoàn thành, cũng có thể hoàn thành cái kia đại hình nhiệm vụ —— nhất thống ma đạo. Quả thực có thể nói là một hòn đá hạ hai con chim. Đột nhiên Lý Vân Phi nghĩ tới một cái khả năng, vẫn đạo: "Chúng ta nhượng ma đạo người tới tham gia ma đạo đại hội, bọn họ hội như vậy nghe lời sao? Muốn là bọn hắn căn bản tựu không đến, cái kế hoạch này tựu nhất điểm dùng cũng không có."

Loan Loan mang trên mặt một chút mỉa mai hoặc nụ cười, dịu dàng nói: "Lý công tử yên tâm, chúng ta Âm Quý Phái tại trong ma môn địa vị rất cao. Nếu như chúng ta ban bố tin tức kia, hi vọng ma đạo người trước tới tham gia ma đạo đại hội, ta tin tưởng ma đạo bên trong có danh tiếng người cũng sẽ tới."

Loan Loan nói rất có sức lực. Đây chính là xem như Ma Môn đại phái đệ nhất sức lực. Âm Quý Phái có thể nói là Ma Môn đại phái đệ nhất rồi. Nếu không phải Chúc Ngọc Nghiên vì « Thiên Ma Sách » mà ở trên giang hồ tuyên truyền thần phục với Lý Vân Phi Tà Cực Tông. Sợ rằng, cho dù là Chúc Ngọc Nghiên tự mình muốn trở thành Ma Môn người phát ngôn, cũng không đúng quá khó khăn.

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu nói: "Loan Loan cái ý nghĩ này rất tốt. Ta cho là khả thi. Nói như vậy, ngươi là có thể trở thành ma đạo người phát ngôn. Nhất thống ma đạo. Tối thiểu là trên danh nghĩa nhất thống ma đạo. Không phải sao?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Hảo, này cũng vẫn có thể xem là một biện pháp tốt. Chẳng qua là, cái này ma đạo đại hội ở nơi đâu mở tương đối khá nhỉ? Vốn không thể tại này Phi Mã mục trường trong mở đi."

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu nói: "Nơi này không được. Ta nghĩ, nếu là mở ma đạo đại hội lời nói, tựu tại ta Âm Quý Phái trong mở đi. Nơi đó thích hợp nhất, với lại, trận này ma đạo đại hội lại là lấy ta Âm Quý Phái danh nghĩa khởi xướng. Cho nên, Âm Quý Phái nơi đó thích hợp nhất rồi. Lý công tử thấy thế nào."

Lý Văn Phi gật đầu nói: "Hào, nếu "Âm Hậu" nguoi đều đồng ý. Ta đã không còn gì để nói rồi. Cứ làm như thế đi! Chuyện này tự phiền toái "Âm Hậu" rồi!"

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu nói: "Không có phiền toái gì, chẳng qua là, chuyện này thành sau này, hi vọng Lý công tử có thể đem « Thiên Ma Sách » mười hai quyển cho ta mượn đánh giá!"

Lý Văn Phi cười to nói: "Điểm này "Âm Hậu" xin yên tâm, chỉ cần ta có thể nhận được « Thiên Ma Sách » mười hai quyển. Chắc chắn vừa quyền không làm ám toán sau đánh giá. Ta Lý Văn Phi nói lời giữ lời. Cũng không phải nuốt lời bội ước người!"

Chúc Ngọc Nghiên thỏa mãn gật đầu nói: "Lý công tử nhân phẩm ta vẫn tin tưởng. Đã như vậy, vậy chúng ta quyết định như vậy."

Thương Tú Tuần lúc này nhìn thấy Lý Văn Phi bọn họ đã nói thành, cho nên cười cười nói: "Các nguoi đã đều nói định rồi, kia còn ở lại chỗ này của ngóc(dùng) trước làm gì, đại mùa đông lạnh như thế. Trong các nguoi lực thâm hậu, nóng lạnh bất xâm, chúng ta cũng không thành. Mọi người đều đi vào a. Có lời gì đến trong phòng khách lại nói! Mọi người không nên khách khí a. Coi như là nhà mình đồng dạng."

Lý Văn Phi đối với phía sau một nhóm người nói: "Đi, vào đi. Cũng không là lần đầu tiên rồi. Mọi người đều yên tâm đi!"

Chúc Ngọc Nghiên đối với bên cạnh Loan Loan cùng trắng Thanh nhi nói: "Loan Loan, nếu cái chủ ý này là nguoi ra, nguoi tự chịu trách nhiệm làm tốt thiệp mời, sau đó sai người đưa tới mỗi cái đại ma đạo cự kiêu trong tay. Thanh nhi, nguoi tự nghe sư tỷ của nguoi mệnh lệnh, hiệp trợ nâng đem chuyện này làm tốt!"

Loan Loan cùng trắng Thanh nhi cùng noi dịu dàng nói: "Loan Loan (trắng Thanh nhi) tiếp lệnh!" Sau đó, đứng tại Chúc Ngọc Nghiên bên cạnh không nói lời nào.

Chúc Ngọc Nghiên nhìn thấy Loan Loan cùng trắng Thanh nhi lại vẫn không đi, nhủ mảy vận đạo: "Các nguoi còn không đi làm chuyện, ngóc(dùng) ở chỗ này làm cái gì?"

Loan Loan cúi đầu, nhẹ giọng nói: "Không biết sư tôn nghĩ đem cái này ma đạo đại sẽ phóng từ lúc nào mở? Loan Loan thật sớm làm chuẩn bị!"

Chúc Ngọc Nghiên xoay người nhìn một chút Lý Văn Phi. Lý Văn Phi biết, Chúc Ngọc Nghiên là làm cho mình làm quyết định. Cho nên suy nghĩ một chút, nói: "Hiện tại đã là tháng mười hai rồi. Lập tức tới ngay mùa xuân rồi. Ta nghĩ, đợi mọi người quá hết mùa xuân, đợi(các loại) năm sau tháng hai mười lăm mở lại đi!"

Loan Loan nhìn Chúc Ngọc Nghiên một cái, nhìn thấy Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, cho nên dịu dàng nói: "Loan Loan tiếp lệnh!" Nói hết nhìn một chút bên cạnh mình trắng Thanh nhi, thần nhiên nói: "Sư muội, còn không cùng sư tỷ cùng đi chuẩn bị." Nói xong, đối với Chúc Ngọc Nghiên cùng Lý Văn Phi liền ôm quyền nói: "Loan Loan lui xuống!" Trắng Thanh nhi thì cái lễ xoay người cùng Loan Loan cùng noi rồi đi.

Lý Văn Phi tiếp theo Thương Tú Tuần đi vào đại sảnh, Lỗ Diệu tử an vị ở trong đại sảnh chờ Lý Văn Phi đâu. Lý Văn Phi vừa tiến đến, Lỗ Diệu tử lập tức đứng lên, hướng Lý Văn Phi thì cái lễ, cung kính thanh âm nói: "Thuộc hạ tham kiến Tông chủ!"

Lý Văn Phi vội vàng đi tới Lỗ Diệu tử trước mặt, nâng lên Lỗ Diệu tử nói: "Lỗ sư cần gì khách khí. Tất cả mọi người là người mình, như nguoi vậy cũng quá khách khí đi! Mau mau mời ngồi!"

Lỗ Diệu tử trầm giọng nói: "Lễ không thể phí! Huống chi, Tông chủ vẫn là thuộc hạ ân nhân cứu mạng đấy! Kính xin Tông chủ ngồi!" Lý Văn Phi tiếc rằng đi tới Lỗ Diệu tử bên trên thủ, ngồi xuống. Mà Chúc Ngọc Nghiên này lúc mới đi tới Lý Văn Phi đối diện ngồi xuống. Mà Tổng Sư Đạo ngồi xuống Lỗ Diệu tử hạ thủ! Khấu Trọng, Từ Từ Lăng bọn họ cũng tiếp theo ngồi xuống phía dưới cùng.

Lỗ Diệu tử hướng Lý Văn Phi vận đạo: "Tông chủ lần này đi gặp "Thiên Đạo" Tổng Khuyết. Không biết giao không có giao thủ? Tổng Khuyết công phu hiện tại như thế nào. Ta nhớ được hai mươi năm nhẹ, Tổng Khuyết đạo pháp đã đến siêu phàm! Không biết hần hiện tại đã đến cái gì cảnh giới?"

Lý Văn Phi suy nghĩ một chút Tổng Khuyết uy lực kia khổng lồ « Thiên Đạo bát quyết », trầm giọng nói: " "Thiên Đạo" Tổng Khuyết, không hồ "Thiên Đạo" tên. Hần hiện tại đạo pháp sợ rằng đã đến một loại những người khác theo không kịp cảnh giới. Đạo pháp của hần đã có thể nhờ vào thiên địa đại thế. Thi triển ra, uy lực to lớn, sợ rằng giang hồ không một người có thể so sánh!"

Lỗ Diệu tử hai mắt mạnh mẽ vừa tròn nói: "Tông chủ cùng Tổng Khuyết giao thủ không có?"

Lý Văn Phi trầm giọng nói: "Giao thủ. Ta kiếm pháp không kịp hần đạo pháp. Chẳng qua là, Tổng Khuyết tuyên bố muốn ta tiếp hần « Thiên Đạo bát quyết » tự tính hần thua. Ta chỉ là miễn cưỡng tiếp được rồi hần « Thiên Đạo Bát Pháp »."

Chúc Ngọc Nghiên bộ mặt kinh ngạc nói: "Đó chính là nói nguoi đánh thắng Tổng Khuyết? Nguoi thắng "Thiên Đạo" Tổng Khuyết. Nguoi thế nhưng thắng "Thiên Đạo" Tổng Khuyết. Điều này sao có thể! Điều này sao có thể? Nguoi mới bao nhiêu a. Nguoi thắng Thạch Chi Hiên. Ta còn có thể tin tưởng. Hần « bát từ ẩn pháp » đã có sơ hở. Cho nên, uy lực giảm xuống. Thực là, nguoi thắng Tổng Khuyết. Đây. . . Cái này không thể nào!"

Tổng Sư Đạo trầm giọng nói: "Các vị đều là trưởng bối, ta một cái hậu bối không nên xen mồm. Chẳng qua là, Lý huynh xác thực thắng phụ thân ta. Đây là ta phụ thân tự mình thừa nhận. Phụ thân ta thậm chí nói ra Lý huynh kiếm pháp như có thể tái vào một tầng, liền có thể vô địch thiên hạ lời nói đi ra ngoài!"

Lý Vân Phi khiêm tốn nói: "Kia đều là "Thiên Đạo" tán dương. So với hấn tại đạo pháp bên trong trình độ, ta còn kém xa nhỉ? Ta cảm giác đến, nếu như, Tổng tiền bối cùng ta thật quyết đấu, ta cảm giác, ta là thua nhiều thắng ít!"

Chúc Ngọc Nghiên nhìn một chút Tổng Sư Đạo tiếp lời nói: "Ngươi tại sao lại cùng trước tiểu tử này trở lại? Ngươi không đứng về nhà sao?"

Tổng Sư Đạo bộ mặt cười khổ, không nghĩ tới Chúc Ngọc Nghiên thế nhưng hiện tại mới phát hiện hấn, đây cũng quá coi thường hấn đi. Nhưng Chúc Ngọc Nghiên là cùng phụ thân hấn đồng lứa cao thủ, cùng phụ thân hấn cũng là quen biết cũ. Hấn cũng không dám cùng Chúc Ngọc Nghiên mạnh miệng, cho nên cung kính thanh âm nói: "Tiền bối có điều không biết, phụ thân ta mặc dù là đạo pháp danh gia, nhưng, đối với kiếm pháp, hấn lại không hiểu nhiều lắm. Cho nên, phụ thân ta để cho ta cùng Lý huynh học tập kiếm pháp."

"Phụ thân ngươi nhượng ngươi cùng tiểu tử này học tập kiếm pháp." Chúc Ngọc Nghiên bộ mặt ngốc trệ nhìn Lý Vân Phi nói: "Tiểu tử này kiếm pháp tự sao mạnh sao? Ta nhớ được ngươi Nhị thúc không phải là kiếm pháp danh gia sao? Ngươi tại sao không cùng ngươi Nhị thúc học tập kiếm pháp, ngược lại chạy xa như vậy cùng hấn học kiếm pháp!" Lý Vân Phi cùng Chúc Ngọc Nghiên giao thủ lúc cũng không dùng như thế nào kiếm pháp tự đánh thắng. Cho nên, Chúc Ngọc Nghiên mặc dù biết Lý Vân Phi kiếm pháp rất mạnh. Nhưng nằng không nghĩ tới, Lý Vân Phi kiếm pháp có thể mạnh nhượng Tổng Khuyết tán dương.

Tổng Sư Đạo thờ dài miệng Khí Đạo: "Nhị thúc ta cùng Lý huynh đã giao thủ, hấn căn bản cũng không phải là Lý huynh đối thủ. Thậm chí cả mười chiêu đều tiếp không dưới. Cho nên, ta nghĩ học kiếm pháp, tiếp theo Lý huynh là lựa chọn tốt nhất!"

Chúc Ngọc Nghiên nhú lại cái khuôn mặt kia Xinh đẹp theo người chân mày nhìn Lý Vân Phi nói: "Kiếm pháp của ngươi nếu cao như vậy, tại sao cùng ta giao thủ lúc, ngươi cũng không lộ ra. Thậm chí có lúc, ngươi liên tiếp ngay cả kiếm cũng không dùng!"

Lý Vân Phi tà cười một tiếng nói: "Ngươi phải biết rằng, cho dù là ta kiếm pháp đều không cần, ngươi cũng đánh không thắng ta. Thực là, cùng Tổng Khuyết giao thủ, nếu là ta không cần kiếm pháp lời nói, ta căn bản tự tiếp không ngừng hấn « Thiên Đạo bát quyết »."

Lý Vân Phi nhắm mắt lại nghĩ tới Tổng Khuyết đạo pháp uy lực, không khỏi thờ dài, nói: "Nội lực của ta so sánh Tổng Khuyết mạnh. Đây cũng là ta có thể tiếp được hấn « Thiên Đạo bát quyết » nguyên nhân. Đạo pháp của hấn cảnh giới so với ta kiếm pháp cảnh giới muốn cao. Với lại, không chỉ một bậc!"

"Ta cũng không biết tiểu tử ngươi là thế nào luyện." Chúc Ngọc Nghiên lắc lắc đầu nói: "Kiếm pháp tự không nói rồi. Nội lực của ngươi thế nhưng so sánh Tổng Khuyết nội lực đều cao. Thật không biết ngươi là thế nào luyện."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Có lẽ là ta tư chất được rồi! Hoặc là ta tìm được rồi một cái thích hợp công pháp của ta đi! Cũng hoặc là, ta so sánh người khác cố gắng lên! Tóm lại chung quy có nguyên nhân của hấn."

Lỗ Diệu tử hướng về phía Lý Vân Phi vấn đạo: "Kia hai cái đi theo Khấu Trọng phía sau hai người, là ai? Ta làm sao cho tới bây giờ đều chưa từng thấy." Thương Tú Tuần, Đôn Uyển Tinh cũng cùng kỳ quái nhìn Trương Phi thành cùng Hoàng cô bằng. Các nàng hiện tại mới phát hiện Khấu Trọng phía sau tiếp theo như vậy hai người.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Các ngươi đoán bồng chốc hai người kia là ai?"

Lỗ Diệu tử suy nghĩ một chút nói: "Hai người kia là ai? Chẳng lẽ còn là cái gì danh nhân không được?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta nghĩ các ngươi ai cũng đoán không được đi."

Đôn Uyển Tinh dịu dàng nói: "Ngươi nói nhanh một chút nha, đừng * ty rồi. Thật đáng ghét nhỉ?"

Lý Vân Phi cười to nói: "Hai người kia tự là Khấu Trọng mới thu nhận đệ tử. Cái kia vóc dáng chút cao gọi Trương Phi thành, cái kia thấp điểm gọi Hoàng cô bằng."

Đôn Uyển Tinh bộ mặt không tin, trầm giọng nói: "Ý của ngươi là nói, hai người này là Khấu Trọng đệ tử?"

Lý Vân Phi nghiêm túc gật đầu. Trong ánh mắt mang theo một chút ý cười. Đôn Uyển Tinh cười to nói: "Tự Khấu Trọng tiểu tử này mấy lần, còn có thể làm người ta su phớ? Nói đùa gì vậy nhỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202:: lựa chọn

Lý Vân Phi nhìn về mặt không phục Khấu Trọng, đối với Đôn Uyển Tinh cười nói: "Ngươi khoan hãy nói. Hai người này thật sự là Khấu Trọng thu nhận đệ tử. Ngươi không nên coi thường Khấu Trọng hiện tại võ công của. Hắn hiện tại võ công của đã đến cao thủ nhất lưu cảnh giới. Hắn hiện tại võ công của, sợ rằng Uyển Tinh ngươi ngay cả hắn năm mươi chiêu đều chịu không được."

Đôn Uyển Tinh dịu dàng nói: "Hắn một đại nam nhân cùng chúng ta nữ nhân so sánh cái gì sức lực! Có bản lĩnh, hắn và tại chỗ nam nhân so sánh cái cao thấp." Lý Vân Phi nhất thời im lặng. Đang ngồi nam nhân không có một người nào là nhất lưu bổng chốc cao thủ. Cho dù là Lỗ Diệu tử, cũng sống tại hai mươi năm trước tựu tiến vào Tiên Thiên chi cảnh. Chỉ là bị thời gian dài như vậy tổn thương, mà đưa đến Lỗ Diệu tử qua nhiều năm như vậy võ công không có tiến thêm. Ngược lại nội thương khiến cho hắn hiện tại võ công của đều có chỗ hạ thấp. Những thứ khác người đều không nói. Bạt Phong Hàn, Từ Từ Lăng, Tổng Sư Đạo võ công của cũng không thể so với Khấu Trọng thấp. Chớ nói chỉ là Lý Vân Phi rồi.

Lý Vân Phi gọi lại còn muốn nói chuyện Đôn Uyển Tinh, nói: "Uyển Tinh! Tốt lắm, đừng bỏ đi Khấu Trọng tích cực tâm đi! Huống chi, lấy Khấu Trọng võ công của dạy hai vị này tuyệt đối là dư dả." Lý Vân Phi nhìn một chút Tổng Sư Đạo, chậm rãi nói: "Ta hiện tại nghĩ không đúng cái này. Ta thắng tuốt cũng không có chú ý thời gian, Tổng huynh, bây giờ lập tức tựu muốn lễ mừng năm mới rồi. Ngươi cứ như vậy cùng chúng ta đi được không?"

Tổng Sư Đạo tự giễu cười cười, nói: "Không có cái gì có được hay không. Dù sao tại cái đó trong nhà cũng không có cái gì người cùng noi lễ mừng năm mới. Phụ thân ta chỉ cần khép lại quan, nên cái gì chuyện đều không quan tâm rồi. Tại trong trí nhớ của ta, ta căn bản không có cùng phụ thân cùng noi quá quá một cái đầy đủ năm. Mỗi một năm, ta đều là tự mình một người quá. Có đôi khi cùng Ngọc Trí cùng noi lễ mừng năm mới. Càng nhiều là lúc tựu là một người ngốc (dùng) trước."

Lý Vân Phi nhìn trong giọng nói lộ ra vẻ rất lãnh đạm Tổng Sư Đạo, không khỏi nghĩ lên rồi tự mình trước kia lúc, hàng năm mùa xuân lúc, vô luận cha mẹ nhiều bận rộn luôn là về nhà theo hắn quá mùa xuân. Mỗi một năm, người một nhà đều ở chung một chỗ thật cao hứng. Chẳng qua là, tại trong không gian đã nhiều năm như vậy, cũng không có hảo hảo quá một cái mùa xuân.

Lý Vân Phi nhìn trầm mặc không nói Tổng Sư Đạo, đi tới, vỗ vỗ Tổng Sư Đạo bả vai, nói: "Tổng huynh không cần khổ sở, năm nay, ngươi hoàn toàn có thể cùng chúng ta cùng noi quá a. Chúng ta nhất định sẽ hoan nghênh ngươi. Có phải hay không!" Lý Vân Phi hướng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn bên kia nhìn lại.

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn đều là bộ mặt hưng phấn. Khấu Trọng càng là lôi kéo Từ Từ Lăng vui vẻ trò chuyện với nhau. Lý Vân Phi lúc này mới nhớ tới Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn đều là cô nhi. Có lẽ qua nhiều năm như vậy, bọn họ căn bản cũng không có quá quá một cái mùa xuân! Lần này mọi người có thể tụ ở chung một chỗ quá cái mùa xuân, Khấu Trọng bọn họ đều cao hứng hư!

Lý Vân Phi tiến tới Thương Tú Tuần bên kia, đối với Thương Tú Tuần nói: "Tú Tuần! Năm nay mùa xuân làm lớn một chút. Nhiều thịnh vài bằng hữu tới. Ít người rồi, không có bầu không khí!"

Thương Tú Tuần gật gật đầu nói: "Ta đây biết, ta nhất định làm cái thật to yến hội. Nhiều mời một ít giang hồ mọi người tới biểu diễn. Làm nhiệt nhiệt nháo nháo! Nói cho ngươi biết nga, Thạch Thanh Tuyên Thạch đại gia cùng Thượng Tú Phương còn tất cả mọi người là bạn tốt của ta. Dù thế nào đi nữa hắn nhóm mùa xuân cũng không có chuyện gì. Ta liền đem các nàng cùng noi gọi tới biểu diễn."

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Tốt lắm, chuyện này tựu giao cho ngươi đi an bài."

Thương Tú Tuần cười cười, nói: "Ta làm việc, ngươi yên tâm đi. Sẽ không để cho ngươi có cái gì tiếc nuối."

Lý Vân Phi vỗ vỗ tay hấp dẫn mọi người chú ý sau, trầm giọng nói: "Ta gần nhất đang luyện tập một bộ mới võ học, tới rồi một cái khăn trương thời khắc. Ta liền không ở chỗ này cùng các ngươi tán gẫu rồi. Dù sao khoảng cách mùa xuân còn có hơn mười ngày. Mười mấy ngày nay ta liền trước bề quan. Các ngươi ai cũng không muốn quấy rầy ta."

Đôn Uyển Tinh ai oán nhìn Lý Vân Phi, nói: "Ngươi vừa trở về tựu bề quan a! Đây cũng quá nóng nảy đi! Không trước nghỉ ngơi một chút, ta trong khoảng thời gian này học xong đã làm nhiều lần món ăn. Ta làm cho ngươi ăn a!"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, cũng đúng, dù sao cũng không vội ở nhất thời. Tựu tính hiện tại bắt đầu bề quan, tới rồi năm thứ hai ma đạo đại hội lúc cũng không có thể đem « bắt từ ẩn pháp » luyện thành. Cho nên Lý Vân Phi gật đầu nói: "Được rồi, ta khuya hôm nay tựu ném thử tài nấu nướng của ngươi tiến bộ không có!"

Đôn Uyển Tinh bộ mặt vui mừng, dịu dàng nói: "Ngươi yên tâm, tuyệt đối sẽ không nhượng ngươi thất vọng. Lần này ta thực là thỉnh Tú Tuần tỷ tay nắm tay dạy ta. Đến lúc đó, sẽ nhượng ngươi ném thử ta hiện tại tay nghề." Đôn Uyển Tinh nắm chắc tiêu thụ. Trên tay gân xanh trương lên, tiết lộ ra nội tâm của nàng khẩn trương. Vô luận cái dạng gì nữ nhân đều hi vọng bị tự mình người yêu đồng ý! Hi vọng bị người trong lòng của mình khẳng định.

Lý Vân Phi tiếc rằng nhìn chu cái miệng nhỏ nhắn Đôn Uyển Tinh ở nơi đó tự mình cho mình cổ động, lách đầu đi tới Đôn Uyển Tinh bên người, nhẹ nhàng ôm lấy Đôn Uyển Tinh, nói: "Ta tin tưởng, ngươi lần này làm món ăn mùi vị nhất định sẽ rất tốt! Ngươi cũng muốn cho mình một chút lòng tin a! Muốn tin tưởng mình."

Đôn Uyển Tinh ngọt ngào cười cười, nói: "Tốt lắm, ngươi ở nơi này ngồi một hồi. Ta hiện tại đã đi xuống trừ cho ngươi làm mấy thứ sở trường món ăn. Bảo đảm đem đầu lưỡi của ngươi ăn nuốt xuống!" Đôn Uyển Tinh nói hết lập tức hướng phòng bếp chạy đi.

Lý Vân Phi đối với đứng tại nàng bên cạnh Thương Tú Tuần cười nói: "Tú Tuần, ngươi đi giúp một chút Uyển Tinh đi! Thay nàng đánh hạ thủ. Tại nàng khẩn trương lúc, ngươi cũng có thể an ủi an ủi nàng. Tinh nàng liền tiếp ngay cả mình nguyên lai là trình độ đều không đạt tới!"

Thương Tú Tuần biểu tình biến đổi, trợn mắt nhìn Lý Vân Phi một cái nói: "Người thật đúng quan tâm Uyên Tinh muội muội nhỉ? Chẳng qua là, ta tại sao muốn nghe lời người. Người cũng không phải là người thế nào của ta!" Thương Tú Tuần hướng Lý Vân Phi hung hăng "Hừ" một tiếng. Lúc này mới xoay người hướng phòng bếp đi tới.

Lý Vân Phi bộ mặt nghi hoặc nhìn Thương Tú Tuần, trong lòng rất là kỳ quái. Đây Thương Tú Tuần là chuyện gì xảy ra? Đối với thái độ của mình làm sao biến hóa lớn như vậy. Nhớ được lần trước lúc rời đi, Thương Tú Tuần đối với mình mình vẫn là rất hữu hảo. Làm sao này không có có thời gian bao lâu tự biến thành như vậy.

Chúc Ngọc Nghiên nhìn Lý Vân Phi bộ mặt nghi ngờ bộ dạng, trong miệng nhẹ nhàng thở dài, nói: "Lý công tử chẳng lẽ không nhìn ra tới?" Chúc Ngọc Nghiên mặc dù trong miệng thần trước khí, nhưng, Lý Vân Phi rõ ràng nhìn thấy Chúc Ngọc Nghiên khóe miệng vẽ tươi cười.

"Nhìn ra cái gì?" Lý Vân Phi nhìn Chúc Ngọc Nghiên khóe miệng nụ cười, trong lòng bỗng chốc từ mình bạch rồi Thương Tú Tuần này là thế nào. Đây rõ ràng tự là lâm vào tình yêu tiểu nữ sinh đối với mình mình người yêu thái độ! Tự mình còn để cho nàng đi giúp mình tình địch chiếu cố. Đây không phải là rõ ràng nhượng Thương Tú Tuần ghen. Nhưng, Thương Tú Tuần không ngờ biểu lộ ra. Cộng thêm Lý Vân Phi gọi nàng đi. Cho nên, Thương Tú Tuần vẫn là nghe nói đi giúp Đôn Uyên Tinh chiếu cố rồi!

Chúc Ngọc Nghiên dùng một chút ánh mắt hoài nghi trên dưới đại lượng trước Lý Vân Phi. Khóe miệng kia tia nụ cười dần dần biến thành cười lạnh. Nhưng khẩu khí vẫn là rất bình thản: "Người là thực không nhìn ra tới."

Lý Vân Phi nhìn một chút khóe miệng mang theo vẻ tươi cười Chúc Ngọc Nghiên. Nữ nhân này thực là Đôn Uyên Tinh bà ngoại. Với lại, Lý Vân Phi còn muốn cầu cạnh nàng, còn muốn nhờ vào Chúc Ngọc Nghiên Âm Quý Phái lực lượng. Lý Vân Phi làm sao dám nói tự mình đã hiểu Thương Tú Tuần ý tứ rồi. Cho nên, chỉ chứa cái gì cũng không biết bộ dạng, thần nhiên nói: "Ta đến cùng nên nhìn ra cái gì nha! Người "Âm Hậu" làm sao nói áp a áp ứng sao?"

Chúc Ngọc Nghiên ánh mắt hồ nghi thẳng tuốt dừng lại tại Lý Vân Phi trên mình. Nàng rõ ràng biết Lý Vân Phi là tại nói dối, nhưng, nàng cũng có mưu cầu Lý Vân Phi, cho nên gật đầu nói: "Người muốn hảo hảo chiếu cố Uyên Tinh! Nếu không ta sẽ không bỏ qua người!"

"Này không cần người mà nói! Ta muốn làm cái gì, ta tự mình biết. Ta yêu cầu người khác uy hiếp! Mặc dù người là "Âm Hậu". Mặc dù người là Đôn Uyên Tinh bà ngoại. Người biết không?" Lý Vân Phi không nhịn được nói.

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu nói: "Ta không có uy hiếp người. Ta chỉ là nhắc nhở người mà thôi. Ta chỉ có như vậy một cái ngoại tôn nữ! Ta không hi vọng ta bị kịch tại trên người nàng xuất hiện. Cho nên, ta hiện tại tần bồng chốc xem như bà ngoại trách nhiệm!" Chúc Ngọc Nghiên thật sâu nhìn Lý Vân Phi. Lý Vân Phi từ trong ánh mắt của nàng có thể nhìn ra nàng đối với Đôn Uyên Tinh thương yêu. Và đối với chính mình một chút uy hiếp.

Tự tại Lý Vân Phi nghĩ phải phản kích lúc, Đôn Uyên Tinh chạy vào trong đại sảnh tới, hướng về phía trong đại sảnh mọi người, nói: "Các người làm sao còn ngồi ở chỗ này? Nhanh lên một chút đến yến phòng khách a, ta đều bắt đầu mang thức ăn lên rồi!"

Lý Vân Phi gật bằng cột đầu trước mọi người đi vào yến phòng khách. Hiện tại yến phòng khách trên bàn lớn mang lên rồi hai cái món ăn. Lý Vân Phi nhìn trước mắt hai món ăn, khóe mắt một trận co quắp, không nhịn được vấn đạo: "Người sẽ không tự bên trên này hai cái món ăn cho ta ăn đi?"

Thương Tú Tuần này lúc từ trong phòng bếp bung hai món ăn đi ra, đặt ở cái bàn thượng đạo: "Vân Phi, người trước ném thử mùi vị. Phía sau món ăn còn nhiều mà. Đây cái bàn bên trên hai món ăn, một cái là Uyên Tinh làm. Một đạo là ta làm. Ta quả nhiên này hai món ăn, cũng là như vậy, một đạo là ta làm, một đạo là Uyên Tinh làm!"

Lý Vân Phi cảm thấy có chút không ổn, hai nữ nhân này đến cùng muốn làm gì? Làm sao chia rõ ràng như thế! Các nàng đây là ý gì! Lý Vân Phi cảm thấy này đúng là kiện rất khó giải quyết sự tình.

Quả nhiên không ra Lý Vân Phi dự liệu. Đôn Uyên Tinh cười duyên nói: "Chúng ta muốn người nói ra nào hai món ăn tương đối khá ăn."

Lý Vân Phi thoáng cái ngậy đại, xem ra Đôn Uyên Tinh đã sớm biết Thương Tú Tuần đối với mình mình có lòng ái mộ. Cho nên, bây giờ là nhượng Lý Vân Phi nói rõ thái độ. Phải biết rằng, Đôn Uyên Tinh mới vừa vận học tập tổ thái. Tự nhiên không tới một tháng, mà Thương Tú Tuần lại từ nhỏ ăn ngon. Cho nên, thường thường mình làm món ăn. Lý Vân Phi thử qua Thương Tú Tuần làm món ăn. Kia mùi vị xác thực bất phàm. Hai người này làm ra món ăn chênh lệch quá xa. Vô luận người nào tới ăn một miếng, cũng có thể phân biệt ra được tới.

Đôn Uyên Tinh rõ ràng biết mình cùng Thương Tú Tuần chênh lệch, nàng còn nhượng Lý Vân Phi chọn lựa nào đạo món ăn ăn ngon, đây không phải là nhượng Lý Vân Phi chọn lựa nào đạo món ăn ăn ngon, này rõ ràng cho thấy nhượng Lý Vân Phi chọn thì nàng vẫn là lựa chọn Thương Tú Tuần.

Lý Vân Phi hiện tại có chút làm khó. Phải biết rằng vô luận là Đôn Uyên Tinh vẫn là Thương Tú Tuần đều là tuyệt sắc mỹ nữ. Hai người rõ ràng đều đối với mình mình có ý tứ. Chỉ cần là người đàn ông cũng sẽ không chỉ chọn một cái đi! Huống chi, đây cũng là cổ đại, người người cũng có thể tam thê tứ thiếp. Bày đặt như vậy tốt điều kiện đừng, không nên chọn một cái, người làm Lý Vân Phi ngu a!

Chương 203:: tề nhân chi phúc không dễ chịu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 203:: tề nhân chi phúc không dễ chịu

Lý Vân Phi nhìn trước mắt hai vị tuyệt sắc mỹ nữ, trong lúc nhất thời không có biện pháp nói chuyện, hai nữ nhân này tự tay đem Lý Vân Phi kéo đến chủ vị ngồi đằng hoàng. Đem món ăn kẹp ở Lý Vân Phi trước mặt. Nhìn các nàng dạng như vậy Lý Vân Phi cũng biết, các nàng là nhất định phải Lý Vân Phi chọn một cái.

Lý Vân Phi hiện tại không có biện pháp né, người cũng bị lôi kéo ngồi đằng hoàng rồi, không thể làm gì khác hơn là đem ánh mắt cầu trợ bắn về phía Khấu Trọng bọn họ. Khấu Trọng bọn họ mới vừa hé miệng muốn nói chuyện. Nói còn chưa nói ra miệng, Đôn Uyển Tĩnh cùng Thương Tú Tuần kia mang theo mãnh liệt ánh mắt uy hiếp cũng đã bắn tới rồi Khấu Trọng đám người trên người. Khấu Trọng bọn họ chỉ có thể cười khổ nhìn Lý Vân Phi nhún nhún vai. Ý tứ tự mình không có cách nào rồi.

Lý Vân Phi tiếc rằng, không thể làm gì khác hơn là kẹp lên trước mặt món ăn, bỏ vào trong miệng. Mùi vị rất thông thường một loại. Xem ra là Đôn Uyển Tĩnh làm. Dù sao mới vừa học xong tổ thái. Bất quá Đôn Uyển Tĩnh tay nghề so sánh trước kia muốn khá. Trước kia làm món ăn cũng không thể ăn. Bây giờ có thể ăn, đã không sai. Lý Vân Phi lại kẹp lên rồi một đạo khác món ăn. Mùi vị rất tốt, xem ra là Thương Tú Tuần làm. Thương Tú Tuần thủ đoạn quả thật không tệ. Có thể cùng rất nhiều từ lâu đầu bếp so sánh với. Lý Vân Phi thỏa mãn gật.

Đôn Uyển Tĩnh cùng Thương Tú Tuần đều dùng một loại mong đợi ánh mắt nhìn Lý Vân Phi, kỳ thực nói: "Như thế nào? Nào đạo món ăn ăn ngon?" Lý Vân Phi gật đầu chỉ vào Đôn Uyển Tĩnh đạo kia món ăn, nói: "Món ăn này tương đối khá ăn." Không có biện pháp, Đôn Uyển Tĩnh cùng Lý Vân Phi tương đối sớm. Lý Vân Phi cũng không phải là có mới nói cũ người. Chỉ có muội trước lương tâm nói chuyện.

Đôn Uyển Tĩnh vừa nghe Lý Vân Phi nói như vậy, nụ cười trên mặt lập tức tự lộ liễu đi ra ngoài. Sau đó dùng một loại dương dương đắc ý ánh mắt nhìn Thương Tú Tuần. Nàng biết mình món ăn chỉ có thể coi là là không khó ăn. Tuyệt đối không tính là ăn ngon, nhưng, Lý Vân Phi vẫn là chọn nàng, điều này làm cho nàng cảm thấy rất hạnh phúc. Trái lại Thương Tú Tuần, nàng hiện tại cúi đầu, sắc mặt thâm trầm. Là người đều có thể nhìn đi ra ngoài, nàng tâm tình thật không tốt.

Lý Vân Phi tiếp theo kẹp lên rồi còn dư lại hai món ăn bắt đầu ăn, sau đó, chỉ vào Thương Tú Tuần làm đạo kia món ăn, nói: "Đây hai món ăn, vẫn là này một đạo món ăn làm ăn ngon. Mùi vị thật không sai." Lý Vân Phi nhìn Đôn Uyển Tĩnh chứa cái gì cũng không biết bộ dạng vẫn đạo: "Đúng rồi, này bốn đạo món ăn, nào hai đạo là người làm. Kia hai đạo là Tú Tuần làm?"

Thương Tú Tuần ban đầu mặt âm trầm nhìn Lý Vân Phi, hiện tại vừa nghe thấy Lý Vân Phi chia về phía nàng làm món ăn nói xong ăn. Ban đầu âm trầm trên mặt lập tức nở một nụ cười. Mà Đôn Uyển Tĩnh không nghĩ tới Lý Vân Phi dám nói Thương Tú Tuần làm món ăn ăn ngon, dựng Marlon xuống. Sau đó, nàng chỉ nghe thấy Lý Vân Phi hỏi nàng, này bốn đạo món ăn, nào hai món ăn là nàng làm.

Đôn Uyển Tĩnh cũng không ngờ, lập tức cũng biết Lý Vân Phi là muốn như vậy xen lẫn đi qua, không thể làm gì khác hơn là dùng một loại buồn cười ánh mắt nhìn Lý Vân Phi, nhàn nhạt cười nói: "Được rồi, lần này khiến cho người xen lẫn đi qua rồi. Lần sau cũng sẽ không đơn giản như vậy khiến cho người xen lẫn đi qua rồi."

Thương Tú Tuần nghe thấy Lý Vân Phi nói như vậy, cũng lập tức cũng biết Lý Vân Phi coi như là nhận vào nàng. Nụ cười trên mặt dần dần triển khai. Thương Tú Tuần hướng về phía Đôn Uyển Tĩnh cười nói: "Uyển Tĩnh muội muội. Chúng ta đi đem những thứ khác món ăn bùng ra đi." Thương Tú Tuần đây là hướng Đôn Uyển Tĩnh cầu hoà đầu.

Đôn Uyển Tĩnh cũng không phải là không phân rõ phải trái người, nghe thấy Thương Tú Tuần chủ động hướng nàng cầu hoà, tự gật đầu nói: "Tú Tuần tỷ tỷ, vậy chúng ta tự đi đi món ăn bùng vào đi."

Hai người cùng noi tiến vào phòng bếp sau một lát sau, hai người một trong tay người bùng một bàn món ăn đi ra, đi theo phía sau một đôi đối với thị nữ. Thị nữ trong tay đều bùng từng đạo món ăn. Đôn Uyển Tĩnh cùng Thương Tú Tuần cầm trong tay món ăn bỏ vào Lý Vân Phi trước mặt, nói: "Người tái nếm thử mùi vị đi!"

Lý Vân Phi ngờ ngạc nhìn hai nữ, chỉ lên trước mặt hơn mười đạo món ăn nói: "Đây sẽ không đều là các người mới vừa làm đi? Làm sao nhanh như vậy?"

Đôn Uyển Tĩnh cùng Thương Tú Tuần hai người lắc đầu, đồng loạt nói: "Không phải, chỉ có trước mặt người hai món ăn là chúng ta mới vừa làm. Những thứ khác món ăn đều là chúng ta Phi Mã mục trưởng đầu bếp làm. Người tái nếm thử này hai món ăn nào đạo để ăn một chút."

Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là ngả ba khai thoại đề, hướng về phía ngồi đằng hoàng mấy vị nói: "Các người cũng đều ăn a. Người muốn xem ta một người ăn a. Mọi người cũng đều đói bụng. Ăn đi!"

Đôn Uyển Tĩnh cùng Thương Tú Tuần một tả một hữu ngồi ở Lý Vân Phi bên người, đem mình món ăn đặt ở Lý Vân Phi trước mặt, cùng kêu lên nói: "Chính bọn hấn ăn chính mình. Người ăn người." Nói xong, đem món ăn đều gấp tới rồi Lý Vân Phi trước mặt.

Lý Vân Phi nhìn trước mặt đã cùng tốt hai nữ nhân, hiện tại các nàng là liên thủ lên tới muốn cho mình ra vấn đề khó khăn rồi. Bây giờ đang ở Lý Vân Phi trước mặt chỉ có hai món ăn, hấn tất phải không thể hướng mới vừa như vậy mưu lợi.

Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là đem trước mắt món ăn cùng nơi đều nuốt vào. Sau đó nhìn Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần mong đợi ánh mắt tới rồi một câu "Đều tốt ăn. Đều ăn thật ngon."

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần vừa nhìn Lý Vân Phi đã vậy còn quá tránh được chính mình vấn đề khó khăn. Cùng nơi đem món ăn gấp đến Lý Vân Phi trước mặt, nói: "Ăn ngon, vậy ngươi tự ăn xong nó." Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là một ngụm đem hai người gấp ở trước mặt mình món ăn cùng nơi nuốt tại trong miệng. Sau đó, ngạnh sanh sanh nuốt xuống.

Lý Vân Phi mới vừa nuốt xuống món ăn, tự phát hiện trước mắt của mình lại xuất hiện hai đôi đũa, phía trên đều gấp thức ăn. Nguyên lai. Lý Vân Phi mới vừa đem món ăn ăn vào trong miệng. Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người tự lại đem món ăn gấp lên tới, bỏ vào Lý Vân Phi trước mặt.

Lý Vân Phi nhìn đến hai người thế nhưng cái bộ dáng này, đây không phải là biện pháp a, xem ra, tự mình muốn đem trước mắt hai đại bàn ăn xong, hai người các nàng mới có thể xong. Lý Vân Phi không phải là bị động người xuất thủ, nhìn thấy các nàng hai cái làm như vậy, lập tức liền nghĩ đến một cái biện pháp. Lập tức chứa bị món ăn sắc đến bộ dạng. Đem đầu chuyển qua một bên, ho sặc sụa rồi lên tới.

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nhìn thấy Lý Vân Phi ho khan lợi hại như thế, hai nhân lập tức tự đau lòng. Hai người bận rộn nhẹ nhàng vỗ vỗ Lý Vân Phi lưng, sau đó, nhẹ nhàng hỏi: "Vân Phi, làm sao ho khan lợi hại như thế."

Lý Vân Phi chứa tức rằng bộ dạng nói: "Ài, các ngươi không biết, ta tại Linh Nam nơi đó gặp được ai?"

"Gặp được ai?" Hai nữ cùng kêu lên vấn đạo.

Lý Vân Phi lắc đầu thở dài, nói: "Gặp được bốn Đại Thánh tăng còn dư lại hai cái cùng Sư Phi Huyền. Ta cùng các nàng giao thủ. Ài, cuối cùng không ngang sức, chỉ có thể chạy trốn. Trốn trước khi đi bị một chút xú tổn thương. Ta là không ngờ cho các ngươi lo lắng, cho nên, không có nói cho các ngươi biết."

"Ngươi bị bọn họ đã thương." Đôn Uyển Tinh hỏi vội: "Ngươi làm sao sẽ bị bọn họ đã thương. Lấy võ công của ngươi, làm sao sẽ bị bọn họ đã thương. Mau cho ta nhìn một chút, thương thế của ngươi tới chỗ nào sao?"

Thương Tú Tuần bận rộn hướng về phía Lỗ Diệu tử nói: "Lão đầu tử, ngươi nhanh lên một chút giúp Vân Phi xem một chút a." Sau đó, bận rộn hướng về phía Lý Vân Phi vấn đạo: "Ngươi không sao chứ. Tổn thương có nặng hay không?"

Lỗ Diệu tử cũng bị Lý Vân Phi lừa gạt tới rồi, lập tức đi ra Lý Vân Phi trước mặt, nắm lên Lý Vân Phi cổ tay, đem ở Lý Vân Phi mạch, giữ một hồi, Lỗ Diệu tử ngừng đầu nghi ngờ nhìn một chút Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi gấp hướng Lỗ Diệu tử nháy mắt ra dấu, nói: "Không có chuyện gì. Chẳng qua là một chút vết thương nhỏ, bọn họ cũng không có thể đem ta đánh cho thành trọng thương."

Lỗ Diệu tử cũng là quan tâm mới loạn. Hắn nói như thế nào cũng là Trung Nguyên nhất lưu người thông minh, nhìn thấy Lý Vân Phi ánh mắt, hắn lập tức cũng biết Lý Vân Phi ý tứ rồi. Lỗ Diệu tử sờ sờ tự mình chòm râu nói: "Không có chuyện gì, chẳng qua là một điểm nhỏ tổn thương. Nuôi tâm vài ngày là tốt."

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nghe thấy Lỗ Diệu tử nói như vậy, lúc này mới yên lòng lại. Đôn Uyển Tinh nhìn Khấu Trọng vấn đạo: "Khấu Trọng, ta hỏi ngươi, Vân Phi là thế nào bị thương. Chỉ bằng ba người kia tại sao có thể là Vân Phi đối thủ. Nhớ được bốn Đại Thánh tăng bên trong hai cái vẫn là Vân Phi tự tay giết chết. Hiện tại Vân Phi làm sao sẽ bị ba người kia thương tổn đến!"

Khấu Trọng dĩ nhiên biết Lý Vân Phi căn bản tự không có bị thương, bất quá, Khấu Trọng cũng coi như là cái thông minh tuyệt đỉnh nhân vật, bây giờ nghe đến Đôn Uyển Tinh hỏi như thế, cho nên, thở dài miệng Khí Đạo: "Ban đầu ba người kia là tổn thương không tới sư phụ. Thực là, bọn họ mang theo sáu bảy cao thủ tới, từng cái đều là cao thủ nhất lưu. Những người đó cùng nơi vậy công ta cùng tiểu Lăng. Chúng ta căn bản tiếp không ngừng bọn họ những người đó liên thủ. Sư phụ chỉ có thể quá tới cứu chúng ta. Cuối cùng, bị đánh trúng rồi lưng. Nếu không phải bọn họ nhiều người như vậy, sư phụ như thế nào lại bị thương nhỉ? Chân khí người, một người không là đối thủ, tự mang nhiều người như vậy. Thật không biết xấu hổ."

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nghe thấy Khấu Trọng nói như vậy, cho nên cho là Lý Vân Phi là thật bị thương, cho nên, hai người đối với Lý Vân Phi thái độ bắt đầu biến thành ôn nhu. Ngồi ở Lý Vân Phi tả hữu, gấp thức ăn rót rượu. Căn bản tự đừng Lý Vân Phi động thủ.

Lý Vân Phi cười cười đối với hai người nói: "Ta không sao, chẳng qua là một điểm nhỏ tổn thương mà thôi. Các ngươi yên tâm đi. Ta không sao."

Chúc Ngọc Nghiến cau mày vấn đạo: "Ngươi thế nào lại gặp ba người bọn hắn? Nơi đó thực là Tổng Khuyết địa bàn. Bọn họ dám không tại Tổng Khuyết đồng ý hạ đến Linh Nam sao? Bọn họ sẽ không sợ bị Tổng Khuyết dẫn người ở lại nơi đó?"

Tổng Sư Đạo chen miệng nói: "Điểm này coi như là chúng ta Tổng phệ sai lầm, ài. . . Nhị thúc ta làm xác thực làm sai rồi!" Tổng Sư Đạo lắc đầu, cái này mất mặt chuyện hắn căn bản tự không muốn nói ra.

Thương Tú Tuần vấn đạo: "Tổng thiếu phệ chủ này nói là có ý gì? Chẳng lẽ còn có cái gì khó tả chỉ ả?"

Tổng Sư Đạo thở dài miệng Khí Đạo: "Chuyện này lại nói tiếp đều là Nhị thúc ta lỗi. Ta. . . Nhị thúc ta. . ."

Tổng Sư Đạo nói còn chưa nói ra miệng, Lý Vân Phi tự cắt đứt lời của hắn, nói: "Chuyện này đều đã qua. Cần gì đem nói ra nhỉ?"

Tổng Sư Đạo lắc đầu, kiên định nói: "Làm sai chuyện tự nhất định phải nhận thức, hấn làm sai rồi, tự nhất định phải chịu trách nhiệm. Ta nghĩ hấn biết ta nói ra tới, cũng sẽ không trách ta."

Lý Vân Phi nhìn Tổng Sư Đạo kiên định bộ dạng biết hấn là nhất định phải nói ra, Tổng Sư Đạo này người bình thường rất ôn nhu, nhưng nếu là hấn nhận định chuyện, hấn tự nhất định phải làm hảo.

Tổng Sư Đạo dừng một chút, nói: "Nhị thúc ta cùng Từ Hàng Tĩnh Trai, bốn Đại Thánh tăng hợp tác, muốn đánh lén giết Lý huynh. Hấn đầu tiên là tìm Lý huynh so kiếm, sau đó khiêu khích Lý huynh, nhượng Lý huynh quăng kiếm cùng hấn giao thủ, tại Lý huynh kẹp lại hấn kiếm lúc, từ bị Lý huynh kẹp lại bên trong kiếm mạnh mẽ rút ra một nhóm người buổi trưa kiếm. Đam về Lý huynh. Nếu không phải Lý huynh công phu tuyệt đỉnh, sợ rằng này một sát chiêu là có thể muốn Lý huynh mệnh."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204:: đêm khuya nói chuyện

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 204:: đêm khuya nói chuyện

Đon Uyên Tĩnh cùng Thương Tú Tuần vừa nghe Tổng Sư Đạo nói Lý Vân Phi thiếu chút nữa bị Tổng Trí đánh lén giết chết, trong lòng căng thẳng, bọn họ nhìn hướng Lý Vân Phi, vẫn đạo: "Vân Phi, ngươi không sao chứ? Không phải là tổn thương tới chỗ nào đi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không có chuyện gì, may là ta trước kia có người bằng hữu, hấn đã dạy ta dùng như thế nào hai ngón tay kẹp lại binh khí, kết quả, ta kẹp lấy Tổng Trí kiếm. Cứu cái mạng của mình."

Đon Uyên Tĩnh sắc mặt khó coi nhìn hướng Tổng Sư Đạo, lạnh lùng nói: "Các người Tổng phiệt là thế nào như vậy. Vân Phi là đến các người nơi đó làm khách. Các người tại sao có thể làm ra chuyện như vậy nhỉ? Chẳng lẽ đại danh鼎鼎 "Thiên Đạo" thế nhưng sẽ phóng tung đệ đệ của mình làm ra chuyện như vậy! Sẽ không sợ người trong thiên hạ nhạo báng sao?"

Tổng Sư Đạo thở dài miệng Khí Đạo: "Chuyện này phụ thân ta hấn không hề biết, phụ thân ta lúc ấy cùng Lý huynh đã giao thủ sau tự bế quan luyện công rồi. Cho nên, chuyện này phụ thân ta không hề biết. Về sau, sự tình nào lớn. Lý huynh nên giận một chương đem Nhị thúc ta đánh cho thành trọng thương. Lúc này mới có người đem phụ thân ta từ đóng Quan Trung kêu lên."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Chuyện này đã qua. Tổng Trí làm ra như thế không khôn ngoan sự tình cũng tình có thể nguyên. Hấn sở tác hết thấy cũng là vì chính mình môn phiệt! Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng cấp rồi hấn một cái hấn không thể cự tuyệt điều kiện."

Chúc Ngọc Nghiên hừ lạnh một tiếng nói: "Bọn họ có thể cấp Tổng Trí thứ gì nhỉ? Tổng phiệt thế lực to lớn cũng không thấp ở tại Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Phật Môn!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Âm Hậu" tự có điều không biết rồi. Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Phật Môn đáp ứng Tổng Trí chỉ cần hấn có thể giết chết ta, hai người bọn họ thế lực lớn tự tự toàn lực ủng hộ Tổng phiệt tranh giành Trung Nguyên! Tổng Trí cũng là bị cái điều kiện này làm cho váng đầu, mới làm ra như thế không khôn ngoan chuyện! Về sau, Tổng phiệt chủ tự mình mạng theo Tổng Trí hướng ta theo tội. Cộng thêm ta nhìn thấy Tổng Trí bị ta đánh cho thành trọng thương bộ dạng. Ta khí cũng tự tiêu tan!"

Chúc Ngọc Nghiên cười lạnh một tiếng nói: "Ủng hộ Tổng phiệt tranh đoạt Thiên hạ? Hấn Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Phật Môn sợ rằng không có bản lãnh lớn như vậy ủng hộ nhất phương môn phiệt đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Từ Hàng Tĩnh Trai thế lực ta không biết. Nhưng, Phật Môn ta lại biết. Theo Tổng Khuyết sở thuyết, Phật Môn cấp rồi Tổng phiệt tám trăm tăng binh. Từng cái đều tính toán bên trên là hảo thủ. Này chút ít hòa thượng ngày ngày không có việc gì, trừ ra luyện công tinh toa, không có việc gì rồi. Cho nên, bọn họ Phật Môn thế lực không nhỏ. Có tin đồ tiên nhan đèn có thể dùng. Không có chuyện gì có thể luyện tăng binh. Sợ rằng Phật Môn hiện tại thế lực lớn dọa người đi!"

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu nói: "Ngươi nói đúng, với lại qua nhiều năm như vậy, Phật Môn thật giống như đều được đến Tùy hoàng ủng hộ. Cho nên thế lực khổng lồ, thâm căn cố đế. Rất nhiều Phật bố mẹ Phật tượng đều là mạ vàng. Từ cái này có thể nghĩ ra được, Phật Môn nhiều lắm có tiền. Có bọn họ ủng hộ cũng xác thực đối với tranh đoạt Thiên dưới có trợ giúp!"

Chúc Ngọc Nghiên khước miệng lộ ra một chút lãnh ý, hướng về phía Tổng Sư Đạo chậm rãi nói: "Chẳng qua là, các người Tổng phiệt sẽ không sợ chúng ta Ma Môn sao? Các người giết ta Ma Môn nhất tông Tông chủ, sẽ không sợ chúng ta Ma Môn tìm phiền phức của các người sao? Ta nghĩ, chúng ta Ma Môn thế lực cũng không thể so với Phật Môn tiêu đi!"

Lý Vân Phi cười khò lắc lắc đầu nói: "Chúng ta Ma Môn thế lực là khổng lồ vô cùng, nhưng, chúng ta không hề giống Phật Môn đồng dạng thống nhất ở chung một chỗ. Chúng ta Ma Môn thế lực quá phân tán. Hoặc là nói chúng ta giống như là năm bè bảy mảng. Căn bản tựu không thể đối với một phương thế lực lớn tiến hành uy hiếp!" Lý Vân Phi tự giễu cười cười nói: "Huống chi, huống chi, ta mới vừa thừa kế chính là một cái đã mai danh ẩn tích thật lâu thế lực —— Tà Cực Tông. Kể từ khi Hướng Vũ Điền tan biến sau này, Tà Cực Tông căn bản sẽ không có người rồi, chỉ có kia bốn cái phế vật. Bọn họ hiện tại khẳng định một lòng muốn ta chết, bọn họ hào tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị."

Tổng Sư Đạo cười khò nói: "Các người làm sao kéo đến nơi đây rồi, ta lời còn chưa nói hết nhỉ? Các người cho ta chút mặt mũi có được hay không? Có thể hay không để cho ta nói hết?"

Lý Vân Phi hướng Tổng Sư Đạo xấu hổ cười cười, sau đó thân thủ ý bảo Tổng Sư Đạo nói tiếp đi. Tổng Sư Đạo thở dài nói tiếp: "Chuyện này đáng lẽ đều là ta Tổng phiệt sai lầm. Phụ thân ta bế quan đi ra ngoài sau biết chuyện này sau, tựu phát động ta Tổng phiệt thế lực tra ra Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng chỗ tồn tại khách sạn. Cũng đem tin tức nói cho Lý huynh. Chẳng qua là, phụ thân ta cũng không quá nghĩ đắc tội Từ Hàng Tĩnh Trai. Cho nên, hẩn tình không có đem Từ Hàng Tĩnh Trai cùng bốn Đại Thánh tăng mang theo rất nhiều hảo thủ chuyện nói cho Lý huynh. Đây cũng đưa đến Lý huynh trả thù thất bại!"

Chúc Ngọc Nghiến cười lạnh nói: "Các người Tổng phiệt còn thật là lợi hại, hai không đắc tội. Hai bên đều lấy lòng."

Tổng Sư Đạo thở dài miệng Khí Đạo: "Phụ thân ta xem như Tổng phiệt phiệt chủ sẽ vì thủ hạ của mình suy nghĩ. Hẩn không muốn làm. Khinh thường làm. Cũng nhất định phải làm. Từ Hàng Tĩnh Trai đã rất cho chúng ta mặt mũi. Muốn là chúng ta đắc tội Từ Hàng Tĩnh Trai, này đối với chúng ta Tổng phiệt nghiệp lớn có rất lớn ảnh hưởng."

Tổng Sư Đạo nói như đinh chém sắt: "Ta ở chỗ này hướng Lý huynh bảo đảm. Nếu có một ngày, ta thừa kế Tổng phiệt phiệt chủ vị. Hay hoặc là ta Tổng phiệt nghiệp lớn thành công. Ta Tổng Sư Đạo ở chỗ này bảo đảm, nhất định sẽ cấp Lý huynh một cái hoàn mỹ giải thích!"

Lý Vân Phi cười cười, không có nói chuyện. Hiện tại Tổng Sư Đạo còn tuổi còn rất trẻ, hẩn hiện tại theo lời căn bản là tự mình một bên tình nguyện ý nghĩ. Đây một ngày sợ rằng căn bản cũng sẽ không có, không có ở đây không mưu kia chính. Nếu như một ngày kia, Tổng Sư Đạo cầm quyền. Lý Vân Phi có thể khẳng định, Tổng Sư Đạo sợ rằng hội quên rồi lời ngày hôm nay. Bất quá, Lý Vân Phi cũng sẽ không đả kích Tổng Sư Đạo hảo tâm. Chẳng qua là hướng Tổng Sư Đạo gật đầu. Tỏ vẻ cảm tạ! Tổng Sư Đạo đều nói thành như vậy, cho nên Đôn Uyển Tĩnh cùng Thương Tú Tuần cũng đều tiêu tan một ngụm oán khí.

Thời gian quá rất nhanh, mọi người đều ăn uống no đủ trở về phòng nghỉ ngơi. Lý Vân Phi một người ngủ không được, cho nên một người đến vườn hoa đi một chút. Vừa lúc nhìn thấy Thương Tú Tuần đứng tại trong vườn hoa không biết đang làm những gì?

Lý Vân Phi nhẹ nhàng đi tới, tiến tới Thương Tú Tuần bên tai nhẹ giọng nói: "Mỹ nhân của chúng ta trăng chủ đang suy nghĩ gì, thế nhưng ở chỗ này ngẩn người?"

Thương Tú Tuần không quay đầu lại, đứng ở nơi đó thản nhiên nói: "Vân Phi, người cũng ngủ không được đi ra ngoài đi dạo một chút sao?"

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn hướng Thương Tú Tuần nói: "Người làm sao hảo muốn biết ta muốn đi qua đồng dạng, một chút cũng không có kinh ngạc?"

Thương Tú Tuần xoay đầu lại, chỉ trên mặt đất bóng dáng, cười nói: "Người bóng dáng ở chỗ này đây? Ta làm sao có thể không phát hiện được người?"

Lý Vân Phi vỗ đầu nói: "Này, ta cũng không có chú ý nhỉ? Làm sao? Mỹ nhân của chúng ta trăng chủ ở chỗ này phát cái gì ngốc(dùng)? Chẳng lẽ là tại ngắm trăng? Nhưng là hôm nay không có trăng sáng a!"

Thương Tú Tuần xoay người lại nhìn hướng Lý Vân Phi, thản nhiên nói: "Kỳ thực, người không có bị thương đi!"

Lý Vân Phi nhướn mày, cười nói: "Làm sao người biết ta không có bị thương, là giả?"

Thương Tú Tuần khề cười nói: "Ta lại không ngốc, ta nhìn thấy người Hướng lão đầu tử còn có Khẩu Trọng nháy mắt rồi. Khi đó ta cũng biết người là chứa bị thương. Kỳ thực người bản thân mình căn bản cũng không có bị thương! Người là giả!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, chẳng qua là ban ngày cái loại này tình huống, ta không giả dạng làm bị thương bộ dạng có thể xen lẫn đi qua sao? Người ban ngày tại sao không vạch trần ta nhỉ?"

Thương Tú Tuần cười cười nói: "Ta căn bản tựu không ngờ tìm làm phiền người. Chẳng qua là Uyển Tĩnh muội muội nhất định phải cho người ca đẹp mắt. Cho nên, ta mới phối hợp nàng. Dù sao, nàng rất sớm tựu tiếp theo người. Tại trước mặt nàng, ta căn bản cũng không có một chút sức lực!" Thương Tú Tuần tự giễu cười cười, nói tiếp: "Ta chỉ muốn biết, người đến cùng có thích hay không ta? Đây là ta duy nhất muốn biết !"

Lý Vân Phi dùng sức gật đầu nói: "Dĩ nhiên. Ta rất thích người. Không là bởi vì người xinh đẹp. Chẳng qua là, nhìn thấy người, ta liền thích người." Lý Vân Phi đi tới Thương Tú Tuần bên cạnh nhẹ nhàng đem Thương Tú Tuần ôm lấy.

Thương Tú Tuần tránh ra Lý Vân Phi hoài bão, nhìn Lý Vân Phi hai mắt nói: "Ta không biết chính mình làm có phải hay không đối với. Người căn bản tựu không thích hợp ta. Người có Uyển Tĩnh muội muội. Tại sao còn có cùng ta nói người yêu ta. Người không cảm giác này rất giả sao?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Không, yêu một người vốn chính là một kiện sai lầm. Người còn nhớ rõ chúng ta cùng nơi tại hậu sơn thịt nướng ăn sao? Khi đó, ta liền rất thích người rồi. Người là cái loại này bậc cân quốc không thua đáng rầu người nữ nhân."

Lý Văn Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ngươi giấu diếm sâu như vậy, ta căn bản cũng không biết ngươi tâm rớt cuộc là nghĩ như thế nào. Ngươi quá độc lập rồi. Có đôi khi độc lập nhưng ta nghĩ muốn ôm lấy ngươi, ta không biết ngươi trước kia là làm sao quá. Ta chỉ là muốn nhượng ngươi hào hào thử làm nữ nhân cảm giác. Chỉ là như vậy mà thôi."

Thương Tú Tuần lắc đầu nói: "Ta có lẽ là yêu ngươi đi, nhìn thấy ngươi dịu dàng tình muội muội khanh khanh ta ta, trong lòng ta liền không nhịn được ề ề. Chỉ muốn cùng ngươi khanh khanh ta ta người là chính mình. Thực là, ngươi dù sao cũng là thuộc về nữ nhân khác. Ngươi cũng không thuộc về ta."

Lý Văn Phi lắc đầu nói: "Ngươi dịu dàng tình đều là xuất sắc như vậy người. Nói thật, chỉ cần là người đàn ông cũng sẽ bị ngươi nhóm hấp dẫn! Ta nghĩ, chỉ cần là người đàn ông, đều không muốn vứt bỏ các ngươi bất kỳ một cái nào đi!"

"Vậy ngươi là muốn tả ủng hữu bảo, hưởng thụ tề nhân chi phúc?" Đôn Uyển Tinh kiều mỵ nhìn Lý Văn Phi một cái, nói.

Lý Văn Phi gật đầu, cười nói: "Nếu như có thể hưởng thụ tề nhân chi phúc, đó là đương nhiên tốt lắm. Ta nghĩ vô luận là cho ai, ai cũng hội nguyện ý đi!"

Thương Tú Tuần mặt liền biến sắc lạnh lùng nói: "Vậy ngươi tự không có thay hai người chúng ta người thử nghĩ xem sao? Ngươi tự không thể chọn trong chúng ta một cái sao?"

Lý Văn Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta nếu là chọn ngươi, Uyển Tinh sẽ rất khổ sở. Lựa chọn Uyển Tinh, ngươi sẽ rất khổ sở. Tại sao ta liền không thể hai cái đều chọn, như vậy hai người các ngươi đều không khó qua, như vậy không tốt sao?"

Lý Văn Phi hướng phía trước bước một bước, đi tới Thương Tú Tuần trước người, duỗi ra ngón tay giờ lên Thương Tú Tuần thật sâu thấp xuống đầu, nhìn chăm chú vào Thương Tú Tuần hai mắt, nói: "Ngươi khiến cho ta hảo hảo đối với ngươi đi! Ta nhất định sẽ làm cho các ngươi đều rất hạnh phúc. Nam nhân tam thê tứ thiếp vốn là bình thường. Tại sao ngươi tự không thể tiếp nhận ta nhỉ?"

Thương Tú Tuần suy nghĩ thật lâu, cuối cùng gật đầu nói: "Ngươi nhượng ta suy nghĩ, Uyển Tinh muội muội sợ rằng đã sớm biết tâm tư của ta rồi. Nàng ngày hôm nay biểu hiện chỉ sợ sẽ là muốn cho ta có thể biết khó mà lui. Ngươi để cho ta tại sao cùng nàng mở miệng nhỉ?"

Lý Văn Phi nhẹ nhàng ôm lấy Thương Tú Tuần thân thể mềm mại, tiến tới bên tai của nàng nói: "Ngươi yên tâm, chuyện này, ta sẽ đích thân dịu dàng tình nói chuyện một chút. Ta tin tưởng, ta nhất định có thể thuyết phục nàng."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 205:: Thương Tú Tuần tâm tư

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 205:: Thương Tú Tuần tâm tư

Thương Tú Tuần nghe thấy Lý Văn Phi nói muốn tìm Đôn Uyển Tinh nói rõ ràng. Trong lòng căng thẳng, vội nói: "Đừng."

Lý Văn Phi cau mày nhìn Thương Tú Tuần trước bộ dáng gấp gáp, thân nhiên nói: "Làm sao sao? Vì sao không để cho ta đi dịu dàng tình nói cái rõ ràng? Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ ngươi căn bản tự không thích ta?"

Thương Tú Tuần cười khẽ một tiếng, dịu dàng nói: "Ngươi đừng loạn tưởng. Ta không đúng ý tứ này! Ta cùng Uyển Tinh muội muội vốn là bạn tốt, nhưng là bởi vì ngươi, Uyển Tinh muội muội đối với ta có chút ý kiến. Ban đầu lúc ban ngày, ta cùng Uyển Tinh muội muội đã cùng tốt lắm, nếu là ngươi lại đi dịu dàng tình muội muội đem sự tình nói rõ ràng, kia Uyển Tinh muội muội tại sao có thể tha thứ ta nhỉ? Vẫn là đợi(các loại) một thời gian ngắn sau đó, ta tự mình cùng hắn nói một chút."

Lý Văn Phi suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Vậy cũng tốt, ta liền chờ ngươi tự mình dịu dàng tình nói đi. Ta nghĩ Uyển Tinh cũng không phải là không phân rõ phải trái người. Ta rất thích ngươi, ngươi lại rất yêu thích ta. Chúng ta lưỡng tình tương duyệt, Uyển Tinh nhất định sẽ không nói cái gì đó."

Thương Tú Tuần biết điều gật đầu, nói: "Ngươi không phải nói có bộ võ công muốn luyện sao? Ngươi làm sao không luyện công ngược lại đi ra ngoài cùng ta tán gẫu? Huống chi ngươi ngồi thời gian dài như vậy xe ngựa, coi như là không ngờ luyện võ, cũng muốn sớm một chút nghỉ ngơi a. Làm sao một người đi ra ngoài đi dạo nhỉ? Mau mau trở về nghỉ ngơi!"

Lý Văn Phi lắc đầu, cười nói: "Ta vừa nghĩ tới ngươi dịu dàng tình, ta liền ngủ không được. Vang lên các ngươi ban ngày tranh giành tình nhân bộ dạng, ta liền tâm tình kích động. Không nhịn được đi ra ngoài đi một chút!"

"Hừ" Thương Tú Tuần kiều hừ một tiếng nói: "Đều là ngươi. Nếu không phải lời của ngươi, ta làm sao sẽ dịu dàng tình muội muội tranh giành tình nhân nhỉ?"

Nói cho người biết, người nếu là dám thật xin lỗi hai người chúng ta." Thương Tú Tuần cau kiêu mỹ đầu mũi, nói: "Người nếu là thật xin lỗi của chúng ta, chúng ta tự liền thủ đem người giết."

Lý Vân Phi khoe miệng lộ ra một chút ý cười, hẳn đương nhiên không sợ. Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần vốn là trường tướng đẹp Như Hoa. Hẳn thật thích hai nữ nhân này. Với lại, hai nữ nhân này võ công của cùng hẳn so với tới lại chỉ có thể coi là bình thường. Coi như là Lý Vân Phi không hoàn thủ, sợ rằng các nàng hai cái cũng đánh không thắng hẳn. Lý Vân Phi tự nhiên không sợ.

"Cười cái gì cười?" Thương Tú Tuần nhìn thấy Lý Vân Phi trên khoe miệng mang theo như vậy một chút ghê tởm nụ cười, cả giận nói: "Người cười cái gì? Chẳng lẽ, người không muốn cùng chúng ta ở chung một chỗ? Vẫn là, người nói nói đều là gạt ta ?"

Lý Vân Phi cũng là thương hương tiếc ngọc người, dĩ nhiên sẽ không tự khoe giác là bởi vì sao cười. Bận rộn đem Thương Tú Tuần một thanh kéo vào trong ngực, vuốt vuốt Thương Tú Tuần đầu nói: "Người chính là cái tiểu đứa ngốc, ta đây sao sẽ làm ra những thứ kia thật xin lỗi chuyện của các người nhĩ? Ta nhất định sẽ hảo hảo đối đãi các người."

Thương Tú Tuần nghe thấy Lý Vân Phi nói như vậy, giãy dụa thân thể lúc này mới đình chỉ động tĩnh, Thương Tú Tuần đem vui đầu tại Lý Vân Phi trong ngực, lâm lâm nói: "Ta tin tưởng người, người không thể gạt ta nga!"

Lý Vân Phi vừa nhìn thấy trước mắt đẹp người đã đem vui đầu tại trong lòng ngực của mình, trong lòng vui mừng, nhẹ nhàng giơ lên Thương Tú Tuần đầu, miệng rộng trực tiếp trùm lên Thương Tú Tuần trên cái miệng nhỏ nhắn, đầu lưỡi lên Thương Tú Tuần đóng chặt răng nanh, đầu lưỡi thoáng cái chui vào Thương Tú Tuần trong miệng. Đuổi theo Thương Tú Tuần khắp nơi loạn trốn đầu lưỡi.

Thương Tú Tuần lần đầu tiên hôn tiếp, căn bản tự không có cái gì kinh nghiệm, bị Lý Vân Phi này kịch liệt vừa hôn, toàn bộ người đều xụi lơ tại Lý Vân Phi trong ngực. Tùy ý Lý Vân Phi hôn thống khoái. Mà Lý Vân Phi lại được vui đùa tiên, đầu lưỡi cuốn lấy Thương Tú Tuần cái lưỡi thơm tho không nói, tay cũng nhịn không được nữa ở Thương Tú Tuần trên mình động.

Thương Tú Tuần ban đầu giãy dụa thân thể bị Lý Vân Phi vừa hôn làm cho toàn thân như nhũn ra, tiếp theo bị Lý Vân Phi trên dưới tề tay, thân thể cứng đờ. Chính thân thể tự biến thành cứng nhắc. Tự tại Lý Vân Phi tay bắt được Thương Tú Tuần kiêu ngực lúc, Thương Tú Tuần đột nhiên từ trong mê say tỉnh táo lại, thoáng cái tự tránh thoát rồi Lý Vân Phi ma trảo. Sau đó toàn bộ người từ Lý Vân Phi trong ngực mạnh mẽ chui ra.

Lý Vân Phi nhìn mặt như hoa đào Thương Tú Tuần, trong lòng rung động, không nhịn được tiến về phía trước một bước. Tự muốn đem Thương Tú Tuần lại một lần nữa ôm vào lòng. Bất quá, Thương Tú Tuần lần này nhưng học thông minh, vừa nhìn thấy Lý Vân Phi muốn động tay. Lập tức lui về phía sau một bước, thân thủ đẩy Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn hướng Thương Tú Tuần, Thương Tú Tuần rõ ràng đã trúng ý tự mình, tại sao còn muốn ngăn trở tự mình. Thương Tú Tuần nhìn thấy Lý Vân Phi ánh mắt nghi hoặc, thẹn thùng nói: "Ta. . . Ta còn không có chuẩn bị xong. Đợi. . . Chờ ta chuẩn bị xong, chúng ta tái. . . Tái. . ."

Thương Tú Tuần rút cuộc là nữ nhân, mặt mũi mỏng, nói cái gì đều nói không ra miệng.

Lý Vân Phi nhìn thấy Thương Tú Tuần thẹn thùng bộ dạng cũng biết Thương Tú Tuần là thiên chịu vạn chịu rồi. Nói như vậy chẳng qua là mặt mũi mỏng, xấu hổ mà thôi. Đôn Uyển Tinh trước kia tự là cái bộ dáng này, Thương Tú Tuần so với Đôn Uyển Tinh còn coi như là lớn mật rồi. Thích tự mình hảo tỷ muội nam nhân, còn tại buổi tối len lén cùng hẳn thân mật. Coi như là Thương Tú Tuần dù thể nào lớn mật, cũng ngưng ngưng.

Lý Vân Phi nhìn Thương Tú Tuần, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, thân hình vừa động, người tự xuất hiện tại Thương Tú Tuần bên cạnh, bàn tay to bao quát, tự đem Thương Tú Tuần toàn bộ người đều ôm vào trong lòng, Thương Tú Tuần từ chối mấy cái, nhìn thấy giãy dụa không ra, cho nên liền buông tha rồi giãy dụa, nhắm mắt lại, lâm lâm nói: "Người thật là ta mệnh trung chủ định khắc tinh. Ai. . . Xem ra ta là chạy không khỏi lòng bàn tay của người."

Lý Vân Phi lần này không có động thủ động cước, cũng không có hôn Thương Tú Tuần, chẳng qua là nhẹ nhàng ôm lấy Thương Tú Tuần, cúi đầu tại Thương Tú Tuần bên tai, ha trước nhiệt khí nhẹ nhàng nói: "Người nếu là không muốn, ta sẽ không làm cái gì. Chẳng lẽ người đối với ta không yên lòng?"

Thương Tú Tuần bị Lý Vân Phi nói chuyện nhiệt khí ha lỗ tai nóng lên, mở mắt nhìn Lý Vân Phi nhìn hướng hai mắt của mình, trong lòng vui mừng, nói: "Ta. . . Ta nghĩ chờ ta dịu dàng tình muội muội đem lời nói mờ ra, chúng ta tái. . . Chúng ta lại hôn tiếp. Hiện tại chúng ta thân mật, ta cuối cùng cảm giác thật xin lỗi Uyển Tinh muội muội."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta dĩ nhiên nghe lời người. Chẳng qua là, ta gần nhất muốn bế quan luyện tập một bộ công pháp. Cho nên, người vẫn là chờ ta xuất quan sau này, cùng nơi dịu dàng tình nói một chút. Tốt như vậy không tốt!"

Thương Tú Tuần lắc đầu, kiên trì nói: "Này. . . Này không tốt, ta vẫn là đợi(các loại) mấy ngày nữa tự mình dịu dàng tình muội muội nói một chút. Như vậy hoàn hảo điểm. Ta nghĩ lấy Uyển Tinh muội muội tính cách nhất định sẽ đáp ứng chúng ta ở chung một chỗ." Thương Tú Tuần cúi đầu nói: "Lại nói, nam nhân tam thê tứ thiếp vốn là bình thường. Uyển Tinh muội muội là Đông Minh phái Tiểu công chúa, chuyện như vậy năng nên gặp qua rất nhiều, nhất định sẽ đồng ý."

Lý Vân Phi ôm Thương Tú Tuần nhẹ nhàng nói: "Kia hết thấy tự đã làm phiền người. Chẳng qua là ủy khuất người dịu dàng tình rồi. Ai. . ."

Thương Tú Tuần lắc đầu nhẹ giọng nói: "Không, không phiền toái. Giống như người vậy nam nhân tốt không nhiều lắm rồi, hiện tại có một cái, ta dĩ nhiên muốn cướp một đoạt. Nếu không, ta sẽ cả đời đều người sẽ phải hối hận."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta nào có người nói tốt như vậy. Ta. . ."

"Vô công của người như vậy hảo." Thương Tú Tuần nhẹ nhàng nói: "Người lại như vậy hảo. Cũng không bởi vì ta là cô gái mà khinh thường ta. Tính tình

như vậy hảo, đối với người lại như vậy hiền hòa. Ta dĩ nhiên sẽ thích ngươi." (này lúc, đã bị Lý Vân Phi giết chết mọi người tại Địa phủ một trận gào thét, "Tên khốn kiếp này còn tính tình hảo, còn đối với nhân hòa thiện, nếu là hần tính tình hảo, đối với nhân hòa thiện, cũng sẽ không đem chúng ta đều quét sạch rồi!")

Lý Vân Phi này lúc mạnh mẽ rùng mình một cái, thật giống như có cái gì không sạch sẽ đồ nhìn thẳng tự mình đồng dạng. Lập tức lại biến mất vô ảnh.

Lý Vân Phi nghe thấy Thương Tú Tuần như vậy khen tự mình, trong lòng cũng mừng thầm. Ở tại là đối với Thương Tú Tuần trêu chọc, nói: "Ta thật sự như vậy hảo? Vậy các ngươi thực là buồn bán lời nha. Còn không hôn ta hạ."

Thương Tú Tuần nhẹ nhàng đánh Lý Vân Phi bồng chốc, tránh thoát rồi Lý Vân Phi hoài bão, hướng về phía Lý Vân Phi làm cái mặt quỷ, nói: "Hi hi, ta là lừa gạt ngươi."

Lý Vân Phi mạnh mẽ sùng sốt một chút, hần không nghĩ tới Thương Tú Tuần đã vậy còn quá nói, dĩ nhiên tự ngẫu ngăn cả người. Tự tại Lý Vân Phi sùng sốt lúc. Thương Tú Tuần mạnh mẽ tại Lý Vân Phi trên mặt hôn một cái, sau đó xoay người tự cười duyên trước chạy đi.

Lý Vân Phi lắc đầu, này Thương Tú Tuần thế nhưng nghịch ngợm rồi lên tới. Đem mình đều cấp đã lừa gạt rồi. Lý Vân Phi nhìn thấy Thương Tú Tuần đã chạy xa, cũng tự không có đuổi theo. Thương Tú Tuần làm ra hành động này, cũng đã là bốc lên lá gan làm, hiện tại nhất định là xấu hổ bộ dạng. Lý Vân Phi cũng tự không đi truy đuổi nàng. Cười hướng chỗ ở của mình đi tới. Lý Vân Phi chuẩn bị tại ngày thứ hai tự bế quan luyện tập « bắt từ ẩn pháp » . Dù sao năm sau còn có một tràng quan hệ quá nhiều ma đạo đại hội tham gia. Này ma đạo đại hội đệ nhất. Hần nhất định phải cầm đến. Kia ma đạo đứng đầu, hần cũng nhất định phải cầm đến.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 206:: hai vị mọi người

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 206:: hai vị mọi người

Lý Vân Phi quyết định nhất định phải cầm đến ma đạo đại hội khôi thủ bảo tọa, thực là, Lý Vân Phi biết không hội đơn giản như vậy. Lý Vân Phi tin tưởng Thạch Chi Hiền nhất định sẽ tới. Ma đạo trong cao thủ tuy nhiều, nhưng, tại cái này Đại Đường Song Long thế giới bên trong, Lý Vân Phi duy nhất không có lòng tin đánh bại ma đạo nhân vật. Chỉ có "Tà vương" Thạch Chi Hiền một người.

Mặc dù, trước Lý Vân Phi đánh bại quá Thạch Chi Hiền một lần. Nhưng lần đó chiến đấu, Lý Vân Phi biết, kia là Thạch Chi Hiền đại ý bố trí, mới thua cho mình. Tái tới một lần lời nói, Lý Vân Phi cũng không có nắm chắc, cho nên, hiện tại Lý Vân Phi phải bắt được hết thầy cơ hội làm cho tự mình biến thành càng mạnh, mà « bắt từ ẩn pháp » có thể làm cho Lý Vân Phi lần nữa đánh thắng Thạch Chi Hiền cơ hội biến thành lớn hơn nữa. Cho nên, Lý Vân Phi tiếp tục chính mình bế quan.

Thời gian cực nhanh mà qua, mà Lý Vân Phi cũng tại không ngừng tu luyện « bắt từ ẩn pháp » . Hai cấp « bắt từ ẩn pháp » rốt cục đột phá. Lý Vân Phi bế quan nhiều ngày như vậy cuối cùng đem « bắt từ ẩn pháp » đột phá tới rồi cấp thứ ba. Bởi vậy có thể thấy được này « bắt từ ẩn pháp » xác thực khó mà tu luyện.

Lý Vân Phi chậm rãi mở hai mắt ra, đứng lên, đối với đứng ở bên ngoài bóng người nói: "Tiểu Trọng, ngươi tại phía ngoài làm cái gì? Có chuyện gì không?"

Khấu Trọng nghe thấy Lý Vân Phi mở miệng hỏi hần, vội vàng nói: "Không biết sư phụ bế quan tốt lắm không có? Hôm nay là đại đêm 30, chúng ta đều ở đợi(các loại) sư phụ ngươi xuất quan nhỉ?"

"Đại đêm 30 sao?" Lý Vân Phi lẩm bẫm lẩm bẫm: "Không nghĩ tới đã vậy còn quá mau đã đến đại đêm 30 rồi. Này « bắt từ ẩn pháp » quả nhiên là khó luyện." Lý Vân Phi nghe được Khấu Trọng nói đã đến đại đêm 30 rồi. Trong lòng cả kinh, biết « bắt từ ẩn pháp » thật sự khó luyện. Cũng biết « bắt từ ẩn pháp » không thể nào tại ngắn hạn đại thành. Cho nên mở cửa đi ra.

Khấu Trọng nhìn thấy Lý Vân Phi đi ra. Vội vàng thi cái lễ, nói: "Sư phụ, ngươi đi ra. Nghĩ luyện võ công của luyện thành?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không có, bộ này võ công thật sự là quá khó khăn luyện, ngắn hạn không thể nào luyện thành, cho nên, ta liền đi ra. Ngươi không phải nói hôm nay đại đêm 30 sao? Sao không thể nhiều năm liên tục đều chẳng qua, bế quan luyện võ đi. Luyện võ có được trượng có thi! Không đúng dựa vào một mực khổ luyện là có thể luyện thành."

Khấu Trọng gật đầu, nói: "Ta biết rồi. Đúng rồi, sư phụ ngươi là làm sao biết bên ngoài là ta. Ta sợ quấy rầy ngươi lại không phát ra âm thanh. Làm sao ngươi thoáng cái cũng biết là ta."

Lý Vân Phi cười cười, thân nhiên nói: "Ta nghe thấy được hô hấp của người thanh. Mỗi người tiếng hít thở đều không giống nhau. Ta nghe ra rồi có loại này hô hấp người là người, tự nhiên cũng biết là người đứng ở bên ngoài. Cộng thêm bóng dáng của người tự khắc ở này trên cửa sổ, ta làm sao có thể không biết là ai đó?"

Khấu Trọng hâm mộ nói: "Sur phụ, ta cái gì thời điểm có thể hướng người mạnh như vậy, như vậy hẳn là tốt."

Lý Vân Phi gõ hạ Khấu Trọng đầu nói: "Đừng nghĩ tới một bước lên trời. Đúng rồi, lần này Phi Mã mục trường có cái gì đại hình tiệc tối không có. Ngày gần sang năm mới, làm sao cũng không có thể đơn giản như vậy đã vượt qua nha."

Khấu Trọng sờ sờ bị Lý Vân Phi đập đập địa phương, nhăn búi môi nói: "Sur phụ, đừng ngày ngày gõ ta đầu, cũng bị người gõ u mê." Sau đó, Khấu Trọng bộ mặt hưng phấn nói: "Sur phụ, người biết hôm nay có người nào đó tới sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Nói một chút nhìn, có người nào đó muốn tới? Xem người kích động thành cái bộ dáng này, vậy nhất định là mỹ nữ?"

Khấu Trọng hắc hắc cười hai tiếng nói: "Là (vâng,đúng) mỹ nữ. Sur phụ, người biết là nơi nào mỹ nữ sao?"

Lý Vân Phi cười một tiếng, nói: "Là (vâng,đúng) kia Thượng Tú Phương cùng Thạch Thanh Tuyền đi?"

Khấu Trọng kinh ngạc nhìn Lý Vân Phi nói: "Sur phụ, làm sao người biết? Chẳng lẽ là ai nói cho người sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Chẳng lẽ người quên rồi sao? Trước, chúng ta mới vừa lúc trở lại, Thương Tú Tuần không đúng nói với chúng ta qua ư, năm nay muốn đem nàng khuê bên trong hai cái tỷ muội Thượng Tú Phương cùng Thạch Thanh Tuyền cấp mời tới sao?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Hình như là như vậy. Đúng rồi, thương trường chủ gọi ta tới gọi người một tiếng. Nhưng, ta xem người không có chút mờ, ta không biết người có phải hay không đang luyện công, cho nên, ta không có dám quấy rầy người. Đứng ở trước cửa chờ, ta đợi lâu như vậy rồi. Ta nghĩ thương trường chủ các nàng cũng chờ không nhịn được đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta đi thôi! Không làm cho các nàng chờ lâu. Đúng rồi, các nàng ở địa phương nào chờ chúng ta."

"Phòng tiếp khách!" Khấu Trọng vội nói: "Thương trường chủ thật giống như đang đợi kia hai vị mọi người. Không biết, kia hai vị mọi người tới không có tới?"

Lý Vân Phi gật đầu, dẫn Khấu Trọng hướng phòng tiếp khách đi tới. Thương Tú Tuần nếu gọi Khấu Trọng gọi mình, tin tưởng hai nữ nhân kia đều nhanh đã tới rồi. Lý Vân Phi mang theo Khấu Trọng bước nhanh hướng phòng tiếp khách đi tới, còn chưa tới phòng tiếp khách, Lý Vân Phi tự nghe được từng đợt tiếng cười. Tiếng cười rất ngọt ngào. Tiếng nói rất tốt đẹp, Lý Vân Phi vừa nghe thanh âm này cũng biết, đây là Thượng Tú Phương tiếng cười.

Lý Vân Phi bước nhanh đi vào, nhìn thấy Thương Tú Tuần cùng một cái khác từ chưa từng thấy tuyệt sắc mỹ nữ ngồi ở Thương Tú Tuần cùng Đơn Uyển Tinh bên cạnh. Lý Vân Phi biết cái kia chưa từng thấy mỹ nữ nhất định chính là kia Thạch Chi Hiên nữ nhi Thạch Thanh Tuyền. Cái kia tại Lý Vân Phi động thủ lúc, thôi rồi một khúc Thạch Thanh Tuyền.

Lý Vân Phi đi tới, đối với hai nữ chấp tay nói: "Hai vị mọi người, chúng ta lại gặp mặt! Lâu như vậy không gặp, hai vị mọi người phong thái như cũ a!"

Thượng Tú Phương đứng lên, hướng về phía Lý Vân Phi thi cái lễ, nói: "Lý công tử, chúng ta lại gặp mặt. Hôm nay một thấy, Lý công tử phong thái càng hơn trước kia a!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Lần trước nghe thấy còn mọi người tiếng ca, ba ngày không biết vị thịt. Không biết hôm nay còn mọi người có thể hay không mở ra giọng hát, nhưng Vân Phi có thể lần nữa lắng nghe tiếng trời?" Lý Vân Phi tiếng nói vừa dứt, ngồi ở chung quanh Tổng Sư Đạo bọn họ đều là một trận trầm trồ khen ngợi. Bọn họ cũng đều nghĩ tái nghe một chút Thượng Tú Phương tiếng ca.

Thượng Tú Phương nghe chu vi trầm trồ khen ngợi thanh âm, nhoen miệng cười nói: "Có Thạch tỷ tỷ ở chỗ này, ta nào dám bêu xấu a. Thạch tỷ tỷ nhưng thẳng tuột là thần tượng của ta nhĩ? Các người tự không muốn nghe một chút Thạch tỷ tỷ tiếng tiêu?"

Bạt Phong Hàn đứng lên, đối với Thạch Thanh Tuyền ôm một quyền nói: "Lần trước nghe thấy Thạch đại gia tiếng tiêu, làm cho người ta khó mà quên. Kính xin Thạch đại gia có thể thổi một khúc. Bọn ta chịu không nổi cảm tạ!"

Lý Vân Phi gật đầu, đối với Thạch Thanh Tuyền cùng Thượng Tú Phương, nói: "Hai vị mọi người, một tiếng ca ưu mỹ êm tai. Một tiếng tiêu uyển chuyển động lòng người. Hai người sao không một người nhạc đệm, một người ca hát. Như vậy không đúng hết cực kỳ xinh đẹp sao? Với lại có thể cùng nhau nghe thấy hai vị mọi người hợp tác biểu diễn. Bọn ta chết cũng không tiếc. Không biết hai vị mọi người có thể hay không đề cho ta đội(các loại) như nguyện?"

Thương Tú Tuần cũng gật gật đầu nói: "Nếu như hai vị tỷ tỷ có thể hợp tác một khúc, kia chuyện này định có thể truyền là(vì) một đoạn giai thoại! Hai vị tỷ tỷ nên đáp ứng ta đi!" Nói hết Thương Tú Tuần dùng vẻ chờ mong ánh mắt nhìn Thạch Thanh Tuyền cùng Thượng Tú Phương.

Chương 207:: Thạch Thanh Tuyền thỉnh cầu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 207:: Thạch Thanh Tuyền thỉnh cầu

Thượng Tú Phụng cùng Thạch Thanh Tuyền nhìn thấy Thượng Tú Tuần dùng một loại mong đợi ánh mắt nhìn mình, đều xấu hổ không đáp ứng, ba người là nhiều năm bằng hữu, ở chung một chỗ lâu như vậy, Thượng Tú Tuần thỉnh cầu các nàng hai cái cũng xấu hổ không đáp ứng.

Thượng Tú Phụng cùng Thạch Thanh Tuyền liếc nhau một cái, chậm rãi nói: "Nếu Tú Tuần muội muội đều nói như vậy, kia khuya hôm nay, chúng ta tự bêu xấu một phen, hi vọng các người có thể không chê!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Lấy hai người các người danh khí, tại sao có thể nói là bêu xấu nhỉ? Chúng ta những tục nhân này có thể lắng nghe tiếng trời. Đây cũng là vận khí của chúng ta đây!"

Thượng Tú Phụng nhướn miệng cười nói: "Hiện tại Lý công tử danh khí nhưng so sánh hai người chúng ta lớn hơn nhỉ? Thường thường nghe thấy giang hồ nhân sĩ tán dương Lý công tử kiếm thuật vô song. Không biết, Lý công tử có thể hay không biểu diễn một phen, cho chúng ta mở mang mắt nhỉ?"

"Biểu diễn?" Lý Vân Phi mặt bên trên lộ ra khó xử bộ dạng, cười khổ nói: "Không đúng ta không muốn biểu diễn, chẳng qua là biểu diễn vật này, ta không quá hội a! Ta cũng không biết cai biểu diễn cái gì? Hay là thôi đi!"

Thượng Tú Phụng nghiêm sắc mặt, nhẹ nhàng nói: "Tại sao có thể như vậy? Lý công tử hi vọng chúng ta biểu diễn bổng chốc, chúng ta đều nghe theo. Thực là, hiện tại chúng ta hi vọng Lý công tử có thể biểu diễn bổng chốc, Lý công tử lại đẩy đẩy ngăn ngăn. Đây cũng quá không công bình. Lý công tử muốn vẫn là như vậy, chúng ta cũng không biểu diễn!"

Lý công tử nhìn Thượng Tú Phụng cùng Thạch Thanh Tuyền, mặt bên trên cười khổ càng lúc càng lớn rồi. Dù sao hắn không đứng chuyên nghiệp diễn viên hoặc là biểu diễn người. Hắn căn bản cũng sẽ không biểu diễn. Thượng Tú Phụng cùng Thạch Thanh Tuyền coi như là dù thế nào buộc hắn, hắn cũng không có biện pháp. Chỉ có từ chối nói: "Hai vị mọi người coi như là dù thế nào ép ta, ta cũng vậy không có cách nào nha, ta căn bản cũng sẽ không biểu diễn."

Thượng Tú Phụng nghe Lý Vân Phi nói như vậy, kiêu cả giận nói: "Người nếu là không nhắc tới diễn, chúng ta cũng không biểu diễn."

Tổng Sư Đạo đi tới, tiến tới Lý Vân Phi bên tai nói: "Lý huynh, người tự tùy tiện biểu diễn biểu diễn. Lên đài đùa bỡn một đường kiếm pháp. Coi như là luyện kiếm rồi. Dù sao bằng Lý huynh kiếm pháp, bọn họ cũng thấy không rõ lắm! Như vậy không là tốt."

Lý Vân Phi gật đầu, đối với Thượng Tú Phụng cùng Thạch Thanh Tuyền nói: "Tốt lắm, buổi tối lúc, ta liền đùa bỡn một đường kiếm pháp. Biểu diễn xuống."

Thượng Tú Phụng nghe thấy Lý Vân Phi nói như vậy, lúc này mới thỏa mãn ngồi xuống. Mà lúc này Thạch Thanh Tuyền đi tới, hướng về phía Lý Vân Phi thì cái lễ nói: "Tiểu nữ tử có việc muốn mời Lý công tử giúp một việc."

Lý Vân Phi gật gật đầu nói: "Thạch đại gia xin nói, chỉ cần là ta có thể đủ làm được. Và không quá phạm. Ta cũng sẽ hết sức đi làm!"

Thạch Thanh Tuyền nhìn đang ngồi mấy vị, nhú mày nói: "Lý công tử có thể hay không dời bước, theo ta ra ngoài mặt đi một chút? Những lời này liền trước mặt nhiều người như vậy nói!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Tốt lắm, chúng ta tự đi ra ngoài đi một chút, Thạch đại gia thỉnh!" Lý Vân Phi đưa tay lên làm thỉnh mời hình dáng.

Thạch Thanh Tuyền cười cười đi ra ngoài. Lý Vân Phi theo ở phía sau cũng cùng nơi đi ra ngoài. Hai người đi tới trên hành lang lúc, Thạch Thanh Tuyền ngừng lại. Xoay người lại nhìn Lý Vân Phi, nói: "Lý công tử, nên biết Thanh Tuyền thân thể đi?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Dĩ nhiên biết."

Thạch Thanh Tuyền thở dài miệng Khí Đạo: "Ta biết phụ thân ta cùng người giao thủ nhiều lần, tại công phu của người còn không có đại thành lúc, hắn còn tổn thương quá người."

"Tại sao cùng ta nói cái này?" Lý Vân Phi nghĩ một lát nói: "Tà vương" võ công của cao tuyệt. Là ta đã thấy ít có Tông Sư cấp cao thủ. Người tại sao nói tới rồi "Tà vương"?"

Thạch Thanh Tuyền thần sắc có chút bi thương, chậm rãi nói: "Ta biết, Lý công tử còn có thể cùng phụ thân ta giao thủ, ta chỉ hi vọng người lần sau cùng phụ thân ta giao thủ có thể hạ thủ lưu tình. Đừng thương tổn đến hắn. Ta. . ."

"Thạch đại gia đừng nói giỡn!" Lý Vân Phi cắt đứt Thạch Thanh Tuyền lời nói tiếp: " 'Tà vương' võ công cao, giang hồ ít có, lần trước đánh bại hần, cũng chỉ là "Tà vương" xem thường ta mà thôi. Bằng võ công của ta, có hay không thể đánh thắng "Tà vương" còn lưỡng thuyết. Làm sao có thể nhường? Thạch đại gia đừng nói giỡn!"

Thạch Thanh Tuyền thở dài miệng Khí Đạo: "Phụ thân bởi vì cùng chuyện của mẫu thân, đã thật lâu không có cùng ta nói chuyện. Nhưng, ta biết phụ thân hần là rất thương thức người. Nhớ được hần đã thương người lần đó, phụ thân ta về đến nhà, từng là tán thán nói người, nói người là hần gặp qua trẻ tuổi nhất, nhất có hi vọng tại trong ba năm đuổi theo người của hần, cho nên, hần từng là bản tiếng, nói người hần là cái kế tiếp Tông Sư cấp cao thủ. Quả nhiên, lúc này mới một năm, người cũng đã trở thành trên giang hồ hiếm thấy Tông Sư cấp cao thủ, còn đánh thắng phụ thân ta. Giết cho tới nay truy sát ta phụ thân bốn Đại Thánh tăng bên trong hai cái! Không đúng ta nói lung tung, người xác thực so sánh phụ thân ta mạnh. Cho nên. . ."

Lý Vân Phi lắc đầu, lần nữa cắt đứt Thạch Thanh Tuyền lời nói: "Thạch đại gia có điều không biết, ta đánh thắng người "Tà vương" là bởi vì là(vì) "Tà vương" không biết, ta có một bộ cùng hần « bắt từ ẩn pháp » tác dụng không sai biệt lắm hộ thân công pháp. Cho nên, bị ta liều mạng bị thương đánh bại. Thực là, Thạch đại gia không biết, ta bị thương kỳ thực cũng không nhẹ. Về phần, ta giết chết bốn Đại Thánh tăng chỉ nhị, kỳ thực đây cũng là bởi vì này bốn Đại Thánh tăng võ công của. Bốn người bọn họ liên thủ lên tới vô địch thiên hạ. Thực là tách ra lại chỉ có thể coi là là thông thường một loại. Ta là dùng trọng thương mới đối lấy hai người kia từ vong, người không biết, lúc ấy, ta tổn thương rất nặng, này thân công phu, thiếu chút nữa tự phế đi!"

Thạch Thanh Tuyền nhìn một chút Lý Vân Phi, kinh ngạc nói: "Lý công tử lúc ấy bị nặng như vậy tổn thương?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, ta lúc ấy liên động tay đều không thể động thủ, Chúc Ngọc Nghiên tìm tới tận cửa rồi, ta cũng chỉ là đem nàng dọa lùi, cùng nàng hợp tác, căn bản cũng không dám cùng nàng động thủ."

Lý Vân Phi thở dài nói tiếp: " 'Tà vương' là giang hồ ít có Tông Sư cấp cao thủ, ta căn bản tự không muốn cùng hần giao thủ, chẳng qua là "Tà vương" muốn cướp đoạt tông ta phái trấn tông chi bảo —— Tà Đế Xá Lợi. Ta mới cùng hần giao thủ, ta may mắn đánh thắng "Tà vương" một lần, nhưng ta biết, lần sau hần tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy khiến cho ta đánh thắng. Cho nên, Thạch đại gia thỉnh cầu thứ cho ta không thể đáp ứng!"

Thạch Thanh Tuyền gật đầu nói: "Ta cũng biết này thỉnh cầu có chút làm người khác khó chịu. Chẳng qua là, ta hi vọng ma đạo đại hội, ta cũng vậy tham ngộ thêm! Không biết Lý công tử có thể hay không đem ta cũng vậy mang theo nhỉ?"

"Ma đạo đại hội?" Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Thạch đại gia làm sao biết ma đạo đại hội vật này."

Thạch Thanh Tuyền cười cười nói: "Nói như thế nào ta cũng là "Tà vương" nữ nhi. Ma đạo lớn như vậy thịnh hội, ta làm sao lại không biết. Chẳng qua là, ta không có biện pháp tham gia mà thôi, bị thỉnh đều là ma đạo cao thủ. Ta căn bản tự không thể tham gia, cho nên, ta hi vọng Lý công tử có thể mang ta cùng nơi tham gia!"

"Thạch đại gia tại sao muốn tham gia cái này ma đạo đại hội nhỉ?" Lý Vân Phi cười cười vẫn đạo: "Đến lúc đó thực là quần ma Loạn Vũ! Thạch đại gia tham gia cái này đại hội làm gì?"

Thạch Thanh Tuyền nghiêm mặt nói: "Ta hi vọng có thể thuyết phục phụ thân ta không nên cùng người động thủ. Hai người các người giao thủ khẳng định là hai hổ đánh nhau. Ta không thể để cho phụ thân ta tại này ma đạo trên đại hội gặp chuyện không may!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208:: kinh người biểu diễn

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 208:: kinh người biểu diễn

Lý Vân Phi nghe thấy Thạch Thanh Tuyền tính toán trong lòng âm thầm buồn cười, "Tà vương" Thạch Chi Hiên là cái hạng người gì, Lý Vân Phi biết đến nhất thanh nhị sở. Hần tuyệt không có khả năng cũng bởi vì Thạch Thanh Tuyền khuyên nhủ liền buông tha. Lý Vân Phi biết, lần này ma đạo đại hội, Thạch Chi Hiên tuyệt đối là hần địch nhân lớn nhất. Mà Thạch Thanh Tuyền trước thỉnh cầu Lý Vân Phi căn bản tự không thể đáp ứng nàng, Thạch Chi Hiên quá mạnh mẽ rồi. Mạnh Lý Vân Phi nhất định phải toàn tâm toàn ý cùng hần giao thủ, chỉ cần có một chút buông lỏng, bại tuyệt đối tự là chính bản thân hần. Về phần mạng Thạch Thanh Tuyền tham gia ma đạo đại hội, này không khó khăn lắm! Với lại, nếu như Thạch Thanh Tuyền đến cấp Thạch Chi Hiên tâm cảnh mạng đến sơ hở, đây chẳng phải là tốt hơn.

Thạch Thanh Tuyền nhìn thấy Lý Vân Phi lẳng lặng ngốc(dùng) ở nơi đó không nói lời nào, hỏi vội: "Lý công tử, không thể đáp ứng ta sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không, ta có thể đáp ứng người, dù sao đây cũng không phải là đại sự gì. Ta cũng biết người là hảo ý. Muốn thuyết phục "Tà vương". Người đến lúc đó có thể tới tìm ta, ta có thể dẫn người tham gia ma đạo đại hội."

Thạch Thanh Tuyền nhẹ nhàng thi cái lễ, nói: "Ta đây tự đa tạ Lý công tử trợ giúp! Chẳng qua là, ta đến lúc đó làm sao liên lạc Lý công tử?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Này không khó, ngươi có thể tại đại hội trước tới Phi Mã mục trường tìm ta, cũng có thể tới Âm Quý Phái nơi đóng quân, ở nơi đó chờ ta đến."

"Lý công tử không thể cho ta một trương ma đạo đại hội thiệp mời sao?" Thạch Thanh Tuyền nói gấp: "Như vậy cũng sẽ không quá phiền toái Lý công tử rồi, không phải sao?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Như vậy không tốt, đây không phải là ta không ngờ cho ngươi, cũng không đúng này thiệp mời đến cỡ nào trân quý. Chẳng qua là, ngươi phải biết rằng, đến lúc đó tham gia đại hội đều là một chút ma đầu cự nghiệt. Này chút ít người giết người không chớp mắt, vạn nhất thương tổn đến Thạch đại gia, vậy cũng không tốt. Ngươi đi theo ta sẽ bên cạnh tương đối an toàn nhất điểm."

Thạch Thanh Tuyền nghĩ lại, này cũng đúng, bằng Lý Vân Phi tại ma đạo uy vọng, vô luận là cái nào người trong ma đạo cũng sẽ cho hắn ba phần tình tôi. Cùng ở bên cạnh hắn Hội An toàn bộ rất nhiều, cho nên hướng Lý Vân Phi gật đầu nói: "Vậy cũng tốt, tự phiền toái Lý công tử rồi!"

Lý Vân Phi cười nói: "Tiện tay mà thôi mà thôi, cần gì nhắc đến! Chúng ta nói cũng nói xong, vào đi thôi, bọn họ cũng ở bên trong chờ thật lâu rồi."

Thạch Thanh Tuyền gật đầu, cười duyên nói: "Tốt lắm, chúng ta tự vào đi thôi, tình ngươi Uyển Tinh muội muội cùng Tú Tuần muội muội ở bên trong đoán mò."

Lý Vân Phi lắc đầu cười nói: "Thạch đại gia chớ để nói gờn. Chúng ta vào đi thôi!" Lý Vân Phi nói xong cũng hướng đại sảnh đi tới, Thạch Thanh Tuyền theo ở phía sau cũng đi vào.

Trong phòng khách khắp nơi đều là kịch liệt thảo luận, đại đem 30 tiết tối nhất định phải làm xinh đẹp. Dù sao, một năm chỉ có một lần. Mà bây giờ Thạch Thanh Tuyền cùng Thượng Tú Phụng đã đáp ứng biểu diễn, mà Lý Vân Phi cũng đáp ứng biểu diễn một tràng. Mà còn dư lại tiết mục tự ở trong đại sảnh người trúng tuyển đi ra ngoài. Mà biểu diễn cái gì, Khấu Trọng bọn họ tự tiến hành kịch liệt thảo luận. Bọn họ cũng cũng không biết cái chọn cái gì tiết mục biểu diễn, dù sao, bọn họ cùng Lý Vân Phi đồng dạng cũng không biết cái gì chuyên nghiệp biểu diễn.

Sau buổi cơm tối, mọi người đều tề tụ tràng chủ phủ bên trong phòng tiếp khách, nơi này sớm đã bị hạ nhân bố trí thành một cái hội tràng. Trong hội trường là một cái mới vừa đáp một cái biểu diễn thai. Lý Vân Phi bọn họ tìm hàng đơn vị từ ngồi lên. Mà Thạch Thanh Tuyền cùng Thượng Tú Phụng hai người thủ trước đáp lên thai tới, các nàng đầu tiên biểu diễn.

Thạch Thanh Tuyền cầm lấy trong tay ngọc tiêu, đặt ở khóe miệng thổi lên tới, nhất thời một cổ tuyệt vời âm nhạc trên không trung tràn ngập. Lý Vân Phi lần trước nghe Thạch Thanh Tuyền thổi ngọc tiêu, kia là thật lâu trước kia rồi. Lâu như vậy không gặp, Thạch Thanh Tuyền tiêu nghệ lại có tiến bộ. Trước kia tiếng tiêu cũng đã làm cho người ta mê muội. Mà bây giờ nàng tiếng tiêu sợ rằng đã đến một loại trước kia không thể đạt tới cảnh giới.

Thượng Tú Phụng cùng trước Thạch Thanh Tuyền tiếng tiêu bắt đầu rõ ràng hát lên. Này Đại Đường Song Long bên trong hai vị mọi người chẳng qua là vừa mở miệng, tại chỗ mọi người tự trầm mê trong đó rồi. Không thể tự thoát ra được. Suy nghĩ cũng theo âm nhạc hoặc cao hoặc thấp mà bắt đầu biến hóa. Không biết bao lâu, theo Thạch Thanh Tuyền tiếng tiêu đình chỉ, Thượng Tú Phụng tiếng ca cũng ngừng lại. Toàn bộ hội trường, tất cả mọi người ngồi lặng lẽ, không có chút nào thanh âm.

Một lúc lâu, một lúc lâu, Lý Vân Phi từ trong say mê tỉnh táo lại, nhàn nhạt nhìn lăng lăng đứng tại biểu diễn thai bên trên Thạch Thanh Tuyền cùng Thượng Tú Phụng, nhẹ nhàng vỗ tay, nói: "Hai vị mọi người biểu diễn thật là ưu việt. Nhưng đang ngồi mọi người bất tri bất giác tự đắm chìm ở trong đó, không thể tự thoát ra được. Quả nhiên không hổ là Trung Nguyên hai đại âm nhạc Tổng Sư! Hôm nay có thể lắng nghe tiếng trời, không uổng công cuộc đời này a!" Lý Vân Phi thật dài thở dài, thật giống như không muốn từ trong say mê tỉnh táo lại.

Lý Vân Phi thanh âm đem bây giờ còn không có tỉnh táo lại mọi người thức tỉnh. Một một cá nhân trên mặt đều treo một chút nụ cười thỏa mãn, Tổng Sư Đạo trường thở dài, nói: "Cả đời này có thể nghe được hai vị mọi người hợp tác âm nhạc, đời này cũng đáng! Chỉ sợ sau này cũng đã không thể quên mất giờ này khắc này rồi."

Thạch Thanh Tuyền cùng Thượng Tú Phụng hai người khẽ cười nói: "Ta nhóm biểu tình diễn xong, cái kế tiếp cái Lý công tử đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, đi lên đài, cười nói: "Nếu hai vị mọi người muốn ta biểu diễn, ta đây tự liệu mình theo quân tử. Ta cái gì cũng không biết, tự đùa bốn một bộ kiếm pháp đi." Một trận long ngâm, Lý Vân Phi trường kiếm trong tay đã ra khỏi vỏ, Lý Vân Phi cầm kiếm tại tay, trên mình khí thế dựng biển. Một cổ Xung Thiên kiếm khí từ Lý Vân Phi trên mình phát ra.

Lý Vân Phi trường kiếm trong tay hóa thành một đoàn kiếm ảnh trên không trung thoắt qua, trong mắt mọi người một bông hoa, bọn họ cảm giác Lý Vân Phi trong tay căn bản cũng không phải là một thanh kiếm, mà là rất nhiều thanh kiếm, này kiếm đồng loạt vũ động lên tới, này không trung thế nhưng đồng thời xuất hiện rồi này chục thanh kiếm, điều này làm cho Khấu Trọng đám người nhìn hoa cả mắt. Bọn họ căn bản tự xem không nhẹ Lý Vân Phi trong tay kiếm quý tích. Giống như là một cái sơ học kiếm thuật hải tử đồng dạng, cái gì đều xem không hiểu.

Khấu Trọng này lúc, cầm lấy cái bàn bên cạnh một cái quả táo tự hướng Lý Vân Phi bên kia ném đi, quả táo hướng Lý Vân Phi trên mình bay đi, sau đó tại Lý Vân Phi trước người dừng lại, lăng lăng ngừng lại. Lý Vân Phi kiếm tại quả táo bên trên vẽ một cái, sau đó quả táo tự lại hướng Khấu Trọng bên kia bay đi. Vững vàng dừng ở Khấu Trọng trước mặt cái bàn bên trên, nhưng quả táo thật giống như không có thay đổi gì đồng dạng.

Khấu Trọng gắt gao nhìn chăm chú lên trước mắt quả táo, hắn không tin Lý Vân Phi cứ như vậy đem quả táo lại cấp đánh vỡ, thực là trước mắt quả táo tự là cùng hắn vẫn đi qua một cái dạng, Khấu Trọng không tin thân thủ đi lấy trước mắt quả táo. Tay mới vừa đụng phải quả táo, này quả táo tự hóa thành một vũng toái phiền tán mất một bàn.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn trước roi là tả một bàn quả táo, bọn họ căn bản tự không nghĩ tới ngay trong nháy mắt này, Lý Vân Phi thể nhưng vung rồi nhiều như vậy kiếm, đem này quả táo chém thành một vũng bùn lầy, thực là bởi vì tốc độ quá nhanh, quả táo vẫn là nguyên lai vẫn tới đây bộ dạng, lại bị Lý Vân Phi sử dụng kiếm chọn lấy trở về, bởi vì Lý Vân Phi tại trên thân kiếm dùng nhu kinh, cho nên, quả táo toàn thân thật giống như không có biến hóa, thực là Khấu Trọng chẳng qua là vừa động quả táo, quả táo lập tức tan nát ra. Lý Vân Phi chém quả táo phần này kiếm nhanh chóng, rất xa vượt ra khỏi Khấu Trọng tưởng tượng của bọn họ. Bọn họ căn bản cũng không có gặp qua nhanh như vậy kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 209:: giải hòa

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 209:: giải hòa

Khấu Trọng trợn mắt hốc mồm nhìn trước mắt đã vỡ thành vô số biễn quả táo. Hắn căn bản tự không nghĩ tới, ban đầu hảo hảo quả táo, tại hắn tiếp xúc hạ thể nhưng mở tung rồi. Này muốn nhiều mau kiếm mới có thể làm cho bọn này cao thủ liên tiếp ngay cả mắt thường đều phân biệt không ra. Muốn nhiều ôn kiếm mới có thể làm cho quả táo giữ vững nguyên dạng mà không có tan ra. Muốn nhiều nhu nội lực mới có thể tại quả táo không tiêu tan tình huống dưới đem quả táo đuổi tại chỗ. Đây quả thực bất khả tư nghị.

Mọi người không nhận được đứng lên, gất gao nhìn chăm chú lên trước mắt cái này đã vỡ thành vô số biễn quả táo, này đã vượt ra khỏi bọn họ tưởng tượng. Tổng Sư Đạo không nhận được tán dương nói: "Thật là nhanh kiếm. Lý huynh kiếm pháp xuất thần nhập hóa. Ngay trước là vượt ra khỏi bọn ta tưởng tượng." Đang khi nói chuyện Tổng Sư Đạo trong giọng nói tràn đầy cảm thán. Tổng Sư Đạo cũng là học kiếm, hôm nay nhìn thấy như kiếm pháp này, Tổng Sư Đạo có thể nói là cảm xúc nhấp nhô, không thể bình tĩnh.

Thạch Thanh Tuyền cùng Thương Tú Phuong hai vị mọi người càng là ngây dại, này thật sự là vượt ra khỏi tưởng tượng của các nàng, các nàng ban đầu chẳng qua là chỉ đùa một chút, muốn cho Lý Vân Phi ra tên hề mà thôi. Các nàng hoàn toàn không nghĩ tới Lý Vân Phi thể nhưng biểu diễn như vậy rung động lòng người. Đây quả thực có thể nói là xuất thần nhập hóa rồi. Hướng Thương Tú Phuong loại này không có luyện qua võ, này biểu diễn tại nàng xem tới quả thực bất khả tư nghị rồi.

Thương Tú Phuong đi ra phía trước, sờ sờ vỡ thành từng phiến quả táo, ngơ ngác nói: "Này. . . Điều này sao có thể? Ta rõ ràng nhìn thấy hắn kiếm chém vào quả táo bên trên, làm sao sẽ Khấu Trọng dụng mới tan ra? Này thật bất khả tư nghị!"

Lý Vân Phi lẳng lẳng nhiều tiêu sái hạ biểu diễn thái, thần nhiên nói: "Không có cái gì! Chỉ cần ta kiếm mau rất nhanh đủ ôn, kia quả táo cũng sẽ không tan ra. Tốt lắm, ta biểu diễn cũng xong rồi, cái kế tiếp cai người nào?"

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần đứng lên cùng kêu lên nói: "Hai người chúng ta cùng noi theo dệt rồi cái khiêu vũ, hi vọng mọi người có thể thích." Nói xong, hai người đi lên đài, Thương Tú Tuần phất tay, này lúc, chu vi đi ra khỏi một chút cảm trong tay nhạc khí cô gái, những cô gái này ngồi xuống, bắt đầu trình diễn âm nhạc. Mà Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người bắt đầu đồng thời nhảy múa.

Nói thật, Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nhảy đều rất tốt, nhưng có trước Thạch Thanh Tuyền cùng Thương Tú Phuong hai vị mọi người âm nhạc, lại có Lý Vân Phi biểu diễn kiếm pháp, Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người biểu diễn tự có chút thái quá mức bình thường rồi.

Bất quá, Lý Vân Phi vẫn là hướng Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần gất đầu, cổ rồi vỗ tay lấy bày ra khách lệ. Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người nhảy hết khiêu vũ chấp tay đi xuống, ngượng ngập nói: "Chúng ta nhảy không tốt, các người không lấy làm phiền lòng a!"

Lý Vân Phi hướng về phía Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần cười cười, nói: "Nhảy không sai. Chẳng qua là, hai người các người cái gì thời điểm trở nên như vậy tốt lắm? Ta nhớ được các người trước thật giống như. . ."

Đôn Uyển Tinh quyền rũ liếc rồi Lý Vân Phi một cái, nói: "Hừ, người còn muốn gạt ta? Tú Tuần tỷ tỷ sớm tự nói cho ta biết. Ngày mai tại tìm người tính sổ!"

Lý Vân Phi nghi ngờ nhìn một chút Thương Tú Tuần, Thương Tú Tuần gất đầu, tỏ vẻ nàng đã đem hai người sự tình cùng Đôn Uyển Tinh nói. Lý Vân Phi cười cười ngả ba khai thoại đề, đối với chúng nhân nói: "Phía dưới cai Khấu Trọng bọn họ biểu diễn đi! Ta hiện tại thật tò mò, Khấu Trọng các người muốn biểu diễn cái gì?"

Khấu Trọng lắc lắc đầu nói: "Ta cùng tiểu Lăng cái gì cũng không biết, coi như xong đi! Vẫn là khiến người khác lên đài biểu diễn đi!" Tổng Sư Đạo bọn họ đều khoát khoát tay, tỏ vẻ tự mình không biết cái gì biểu diễn, Thương Tú Tuần thấy vậy cho nên tự đem sớm tự mời tới biểu diễn tạp kỹ, biểu diễn ca múa kêu đi lên, mọi người cùng noi thường thức ca múa.

Một nhóm người thật cao hứng nhìn ca múa, nhìn tạp kỹ, rất nhanh đã đến đêm khuya. Mọi người nhìn sắc trời đã tối, cho nên đều tản mát, riêng phần mình trở về phòng. Mà Lý Vân Phi lại bị Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần kéo đến rồi Đôn Uyển Tinh trong phòng.

Lý Vân Phi mới vừa vào phòng tự bị Đôn Uyển Tinh nhéo ở rồi ngang hông da thịt. Lý Vân Phi nhẹ nhàng kéo rồi Đôn Uyển Tinh hai tay, tránh thoát Đôn Uyển Tinh công kích, cười nói: "Ta Tiểu công chúa nghĩ tới ta sao?"

Đôn Uyển Tinh hừ lạnh một tiếng, nói: "Người theo ta lời ngay nói thật. Người cùng Tú Tuần tỷ tỷ khi nào thì bắt đầu gạt ta. . . Gạt ta tốt lắm." Đôn Uyển Tinh thật giống như không có làm sao là (vì) Lý Vân Phi cùng Thương Tú Tuần chuyện sinh khí. Thật giống như chẳng qua là khi Lý Vân Phi không có nói cho nàng biết đồng dạng.

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Có đôi khi thích một người cũng không phải là mình có thể đem cảm. Ta. . ."

"Ta không có trách người cùng Tú Tuần tỷ tỷ lẫn nhau thích." Đôn Uyển Tinh thân nhiên nói: "Ta chỉ là muốn biết các người cái gì thời điểm thích đối phương? Tại sao không nói cho ta?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Không đúng ta không ngờ nói cho người biết, chẳng qua là ta không ngờ người tức giận mà thôi. Ta nghĩ nhượng người thắng tuyệt thật vui vẻ. Cho nên, trước hết gạt người!"

"Người nên nói cho ta !" Đôn Uyển Tinh biau môi nói: "Ta cũng không phải là một cái người hẹp hòi. Như người vậy gạt ta, ta ngược lại lại nổi nóng! Lần này cần không đúng Tú Tuần tỷ tỷ nói cho ta, người có phải hay không tính toán thắng tuyệt gạt ta nhỉ?"

"Dĩ nhiên không đúng!" Lý Vân Phi dĩ nhiên lên tiếng phủ nhận, này vốn là không phải gạt người. Lý Vân Phi là muốn nói cho Đôn Uyển Tinh, chẳng qua là thắng tuyệt không có cơ hội mà thôi.

"Vậy người làm sao chuẩn bị?" Đôn Uyển Tinh vấn đạo.

Lý Vân Phi lòi kéo Đôn Uyển Tinh ngồi xuống, song tay nắm lấy Đôn Uyển Tinh cặp kia kiều tiểu hai tay. Nói: "Ta ban đầu chuẩn bị bế quan sau này tìm người nói chuyện một chút, nhưng Tú Tuần nghĩ mình và người nói. Ta vừa xuất quan, liền phát hiện người đã sớm biết!"

Thương Tú Tuần ở bên cạnh nói tiếp, nói: "Là a, Đúng vậy a. Vân Phi lúc ấy cùng ta nói muốn đem chuyện của chúng ta tự mình cùng người nói. Nhưng ta nghĩ vẫn là ta và người nói tương đối khá, cho nên, ta liền trước cùng người nói."

Đôn Uyển Tinh nhú mày nói: "Các người đừng chen lấn, ta thật sự không trách Vân Phi. Chuyện như vậy ta thấy nhiều rồi, cái nào đại nhân vật không đúng tam thể tứ thiếp. Này chút ít đều không coi là cái gì. Chẳng qua là, trong lòng ta không thoải mái mà thôi!" Đây là dĩ nhiên, tự mình yêu thích nam nhân lại tìm nữ nhân, tự mình dĩ nhiên mất hứng. Nhưng, đây là đang cổ đại. Cho dù là võ hiệp thế giới, nam nhân tam thể tứ thiếp đều là bình thường. Người không gặp Vi Tiểu Bảo còn có bảy cái lão bà sao?

Lý Vân Phi đứng lên, đem Đôn Uyển Tinh ôm vào trong ngực nói: "Ta biết trong lòng người không thoải mái, ta thề ta sẽ hảo hảo đối đãi các người. Các người yên tâm, ta cũng vậy không đúng cái loại này người vong ân phụ nghĩa. Các người cứ yên tâm đi, ta đối với các người hội đối xử bình đẳng."

Đôn Uyển Tinh thở dài miệng Khí Đạo: "Sau này người muốn tìm kia nàng nữ nhân lời nói, người muốn trước cùng ta nói, không thể đem ta chẳng hay biết gì. Nếu là lần sau, ta tuyệt đối sẽ không tha thứ cho người."

Lý Vân Phi cười cười không có nói chuyện, hần hiện tại nói cái gì cũng không tốt, chẳng qua là đem Đôn Uyển Tinh dùng sức ôm vào trong ngực. Đôn Uyển Tinh yên lặng vui đầu tại Lý Vân Phi trong ngực, lộ ra vẻ rất thích Lý Vân Phi ôm.

Mà Thương Tú Tuần lại đứng cô đơn ở bên cạnh, lộ ra vẻ rất cô đơn. Lý Vân Phi vươn ra một cái tay đem Thương Tú Tuần lôi tới đây, đem hai người cùng ôm vào trong ngực, loại này tả ửng hữu bảo cảm giác, là người đàn ông đều sẽ thích. Lý Vân Phi ôm hai người, trong lúc nhất thời ba người đều trầm mặc không nói. Đầu yên lặng tại này yên lặng ôn tình trong.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210:: lúng túng sự tình

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 210:: lúng túng sự tình

Thời gian quá rất nhanh, đảo mắt tức quá, Lý Vân Phi tại tả ửng hữu bảo trong rất nhanh tự nghênh đón hần sớm tự đang đợi ma đạo đại hội, đúng vậy, ma đạo đại sẽ bắt đầu rồi. Mấy tháng, Lý Vân Phi trừ ra theo hai nữ, tự là luyện tập « bắt từ ấn pháp » rồi. Nhưng « bắt từ ấn pháp » thật sự là quá khó

khăn luyện. Mấy tháng này tới, Lý Vân Phi trên căn bản đem luyện công thời gian đều dồn tại này « bắt từ ấn pháp » lên, thực là « bắt từ ấn pháp » vẫn là tiến bộ không lớn. Đã đến cấp thứ năm rồi. Hơn bốn tháng, mới luyện đến cấp thứ năm, nói rõ này « bắt từ ấn pháp » khó khăn, cũng nói rồi « bắt từ ấn pháp » cũng xác thực lợi hại.

Mà Lý Vân Phi mang theo Khấu Trọng, Đơn Uyển Tinh, Thương Tú Tuần bọn họ tiếp theo Chúc Ngọc Nghiên tới rồi ma đạo đại hội cử hành, cũng chính là Âm Quý Phái nơi đóng quân. Ban đầu Lý Vân Phi không ngờ mang theo Thương Tú Tuần, Thương Tú Tuần là Phi Mã mục trưởng tràng chủ, chương quản lý Phi Mã mục trưởng đại chuyện nhỏ. Thực là, Lý Vân Phi cũng không lay chuyển được Thương Tú Tuần, Thương Tú Tuần tại Lý Vân Phi trước mặt tất làm nũng, Lý Vân Phi cũng chỉ có thể đáp ứng. Dù sao Phi Mã mục trưởng có Lễ Diệu tử tại, cái này Trung Nguyên đệ nhất người thông minh, quản cái Phi Mã mục trưởng vẫn là rất đơn giản.

Lý Vân Phi bọn họ tại Chúc Ngọc Nghiên dẫn dắt dưới đi tới Âm Quý Phái nơi đóng quân. Đến lúc, đã có tương đối một phần ma đạo cự kiêu đến đây. Bất quá, này chút ít người đều tương đối cấp Lý Vân Phi mặt mũi, nhìn thấy Lý Vân Phi đều rất tôn kính, đây là tất nhiên, người trong ma đạo nhìn trúng đúng là cường đại. Ai mạnh, bọn họ tự tôn kính ai. Tà vương Thạch Chi Hiên người cô đơn, chỉ có hai cái đồ đệ, thể lực nhỏ, so với Chúc Ngọc Nghiên thậm chí những thứ khác vài cái ma đạo Tông chủ, chương môn ít hơn nhiều. Nhưng, cái nào người trong ma đạo dám không để cho Thạch Chi Hiên mặt mũi, thậm chí có rất nhiều ma đạo cao thủ đầu nhập vào Thạch Chi Hiên. Nơi này là có thể nhìn ra người trong ma đạo đối với cường giả tôn kính.

Lý Vân Phi là cường giả, đây là ai đều không thể phủ nhận, đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên cùng giết chết bốn Đại Thánh tăng chi nhị chiến tích, nhượng tất cả người trong ma đạo chỉ có thể ngẩng nhìn. Cộng thêm Lý Vân Phi lại là Tà Cực Tông Tông chủ. Này chút ít người vừa thấy được Lý Vân Phi xuất hiện lập tức tự đón tới đây, từng cái thi lễ. Lý Vân Phi cũng khách khí đáp lễ rồi. Người kính ta một thước, ta kính người một trượng. Lý Vân Phi tính cách từ trước đến giờ là như vậy.

Lý Vân Phi bọn họ bị dẫn tới tiếp khách phòng chờ thứ hai Thiên Ma Đạo đại hội bắt đầu, Lý Vân Phi sớm tự cùng Chúc Ngọc Nghiên thương lượng tốt lắm, đến lúc đó, cao thủ bình thường khiến cho Loạn Loạn, Khấu Trọng bọn họ đối phó. Cái loại này tuyệt đỉnh cao thủ tại nhượng Chúc Ngọc Nghiên xuất thủ đối phó. Mà Lý Vân Phi tự nghĩ ngơi dưỡng sức chờ Thạch Chi Hiên đến. Ảnh hưởng Lý Vân Phi đạt được ma đạo Minh Chủ người cũng chỉ có Thạch Chi Hiên rồi. Mà Chúc Ngọc Nghiên dĩ nhiên không ngờ những người khác hao phí Lý Vân Phi nội lực tinh lực rồi.

Một đêm Vô Mộng, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, đã nhìn thấy Loạn Loạn tại gian phòng của mình trong ngôi, vừa nhìn thấy Lý Vân Phi tỉnh, Loạn Loạn tự tiến lên đón, cười duyên nói: "Lý công tử tỉnh?"

Lý Vân Phi tức giận hỏi: "Người làm sao tại trong phòng của ta? Ai bảo người tiến vào?" Lý Vân Phi khẩu khí có chút đông cứng, mặc dù Lý Vân Phi đã sớm đạt tới Tiên Thiên cảnh giới, chỉ cần ai đối với mình động sát cơ, nhất định sẽ lập tức thức tỉnh. Thực là ai cũng không hi vọng tự mình sau khi tỉnh lại trong phòng nhiều rồi một nữ nhân a.

Loan Loan chứa một bộ bộ đáng đáng thương, ánh mắt ba ba nhìn Lý Vân Phi nói: "Lý công tử. Ta thực là quan tâm người sao! Người cứ như vậy đối với người ta? Người ta trong lòng đau quá đấy!" Loan Loan vừa nói chuyện một bên giả vờ lau nước mắt.

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết Loan Loan là hạng người gì vật rồi. Nữ nhân này mê chết người không đền mạng, đối với người nào đều là loại này khẩu khí cái này biểu tình, bề ngoài đối mặt với người hàm tình mạch mạch, sau lưng là có thể thọc người một dao nữ nhân, Lý Vân Phi còn là không thể tin được lời của nàng. Dĩ nhiên, Chúc Ngọc Nghiên cùng Lý Vân Phi hợp tác, Loan Loan dĩ nhiên cũng sẽ không không có chuyện gì sau lưng thọc Lý Vân Phi. Thực là, Lý Vân Phi đối với Loan Loan vẫn là kính nhi viễn chi.

Loan Loan hai mắt đầm lệ nhìn Lý Vân Phi, thật giống như Lý Vân Phi phạm vào cái gì người người oán trách chuyện đồng dạng. Nhìn Lý Vân Phi là khóe mắt co quắp. Hắn lại không thể cùng Loan Loan nào phiên, như vậy cũng quá không để cho Chúc Ngọc Nghiên mặt mũi, ma đạo đại hội, Chúc Ngọc Nghiên thực là có trọng dụng đấy!

Lý Vân Phi không thể làm gì khác hơn là núp ở trong chăn, giờ ra hai tay nói: "Tốt lắm, tốt lắm, Loan Loan cô nương có phải hay không đi ra ngoài trước hạ, chờ ta mặc quần áo tử tế chúng ta nói nữa? Người ở nơi này, ta không có cách nào khác mặc quần áo!"

Loan Loan khinh thường bĩu môi nói: "Có cái gì, ta cũng không phải là chưa từng thấy, người lên tới mặc quần áo tốt lắm. Đại nam nhân hại cái gì xấu hổ đấy!"

Lý Vân Phi nhất thời im lặng, hần trái lại không có cái gì, chẳng qua là này vừa sáng sớm, Lý Vân Phi căn bản tự không có mặc quần áo ngủ, này cùng đi, cái gì cũng làm cho Loan Loan nhìn thấy. Này nhiều ít cũng có chút ít không tốt ý! Lý Vân Phi cười cười nói: "Bản thân ta là không có cái gì xấu hổ. Chẳng qua là ta không có mặc y phục. Người nếu là muốn nhìn, người tự xem đi!" Nói hết làm ra vẻ muốn vén chăn.

Loan Loan căn bản tự không hề cử động, vẫn là đứng tại Lý Vân Phi trước giường, thật giống như căn bản sẽ không sợ Lý Vân Phi uy hiếp đồng dạng, gắt gao ngó chừng Lý Vân Phi phía dưới chăn. Nàng hảo muốn biết Lý Vân Phi sẽ không vén chăn đồng dạng. Loan Loan nhìn thấy Lý Vân Phi quả nhiên không có vén chăn lên, chẳng qua là làm ra vẻ hù dọa nàng. Càng thêm khinh thường, nói: "Người đến cùng phải hay không nam nhân a. Ta một nữ nhân cũng không sợ, người sợ cái gì?"

Lý Vân Phi giận từ tâm lên, tốt nhất, người không phải là không sợ sao? Ta càng không sợ, dù sao cho người xem ta cũng sẽ không thiếu khối thịt. Cho nên một vén chăn lên, trần truồng toàn thân ngồi dậy, còn quang minh chính đại đưa tay ra mời lưng mới, sau đó tại Loan Loan trước mặt xuống giường mặc quần áo. Hơn nữa còn xuyền rất chậm rất chậm!

Loan Loan nói cho cùng là một phụ nữ, mặc dù là cái nhượng rất nhiều người nhưc đầu ma nữ, nhưng ma nữ cũng vẫn là nữ nhân. Nhìn thấy một đại nam nhân ở trước mặt mình thân thể trần truồng, vẫn là hội xấu hổ. Nhưng nàng mới vừa còn nói tự mình căn bản sẽ không sợ nhìn thấy Lý Vân Phi trần truồng, như vậy Loan Loan bây giờ là nhìn cũng không đúng, không nhìn cũng không đúng. Chỉ có thể đỏ mặt kiên trì đứng tại Lý Vân Phi trước mặt. Chẳng qua là này phiêu hốt bất định ánh mắt bán đứng Loan Loan mâu thuẫn nội tâm.

Tự tại Lý Vân Phi mừng thầm, rốt cục đem rồi Loan Loan một quân lúc, Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần cùng nơi đẩy ra Lý Vân Phi môn đi đến, vừa đi vừa nói: "Đại đồ lười, rời giường! Thiên đô đã trở thế này! Chúng ta. . ." Hai người lời còn chưa nói hết, tự ngây ngẩn cả người. Sau đó, kinh hô một tiếng, nói: "Các người. . . Các người. . . Các người đang làm gì đó?"

Lý Vân Phi cũng ngây ngẩn cả người, hắn ban đầu chỉ là muốn dọa dọa Loan Loan, thực là, hắn làm sao cũng không ngờ rằng, Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần sẽ ở này khẩn yếu quan đầu tiến vào, còn nhìn thấy mình thân thể trần truồng đứng tại Loan Loan trước mặt. Mà Loan Loan liên tiếp ngay cả quay đầu lại cũng không có. Cái này thực là nhảy vào Hoàng Hà đều rửa không rõ!

Loan Loan cấp(vội) nói gấp: "Ta tìm người là truyền sư phó của ta lời nói. Nàng nhượng người sớm một chút đi tìm nàng chuyện thương lượng. Nói truyền xong, ta đi!" Loan Loan vừa dứt lời, người tự hóa thành một đạo bóng dáng phi ra ngoài cửa, chỉ còn lại Lý Vân Phi một người mặt đối trước mắt Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 211:: hội trường bố trí

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 211:: hội trường bố trí

Lý Vân Phi cười khổ nhìn trước mắt Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần, nhìn nhìn lại tự mình toàn bộ thân thể trần truồng, "Suru" một tiếng xông vào trong chăn, sau đó cười khổ nói: "Ta có thể giải thích ! Các người có thể hay không để cho ta trước tiên đem y phục mặc tốt lắm tái nói chuyện một chút?"

Đôn Uyển Tinh hừ lạnh một tiếng nói: "Người mới vừa có thể cho yêu nữ kia nhìn, làm sao bây giờ đang ở trước mặt chúng ta lại ngượng ngùng? Người đem chúng ta cho rằng cái gì?" Đôn Uyển Tinh lộ ra vẻ rất giận cảm phần. Nàng không đứng tức giận Lý Vân Phi đeo nàng cùng Loan Loan trong đó có cái gì. Mà là bởi vì mình thể nhưng không có một người nào yêu nữ cùng Lý Vân Phi quan hệ thân mật. Nàng còn chưa từng thấy Lý Vân Phi trần truồng đây! Tại sao có thể nhượng một cái yêu nữ giành trước!

Lý Vân Phi nằm ở trên giường nói: "Chuyện này người hiểu lắm! Ta cùng nữ nhân kia không có có quan hệ gì. Người phải tin tưởng ta. Dạng như vậy cũng không dễ nói chuyện, ta xem vẫn là chờ ta mặc quần áo từ tế sau, chúng ta từ từ nói đi!"

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần liếc nhìn nhau sau, đối với Lý Vân Phi hừ một tiếng, nói: "Chúng ta tự xem một chút người giải thích thế nào!" Nói xong, hai người ra khỏi phòng, từ bên ngoài đem gian phòng cấp đóng lại.

Lý Vân Phi nhảy xuống giường, nhanh chóng đem y phục mặc lên, lại bắt đầu nghĩ tại sao cùng Đôn Uyển Tinh, Thương Tú Tuần giải thích. Hai người này mới vừa tận mắt nhìn thấy Lý Vân Phi thân thể trần truồng đứng tại Loan Loan trước mặt, đây là cái không tranh sự thật. Vô luận Lý Vân Phi giải thích thế nào, hắn cũng không có biện pháp giải thích rõ. Cái này Lý Vân Phi coi như là thua bởi Loan Loan trong tay rồi. Rõ ràng không cá, còn chọc một thân tình.

Lý Vân Phi đẩy cửa đi ra ngoài, nhìn thấy Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần tự đứng chờ ở cửa, nhưng nhìn vẻ mặt đã tốt hơn rất nhiều, hiển nhiên mới vừa tận mắt nhìn thấy Lý Vân Phi thân thể trần truồng đứng tại Loan Loan trước mặt, đây là cái không tranh sự thật. Vô luận Lý Vân Phi giải thích thế nào, hắn cũng không có biện pháp giải thích rõ. Cái này Lý Vân Phi coi như là thua bởi Loan Loan trong tay rồi. Rõ ràng không cá, còn chọc một thân tình.

Lý Vân Phi nhìn Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần tiếc rằng cười cười nói: "Ta mới vừa cùng nữ nhân kia thật không có làm cái gì? Các người phải tin tưởng ta!"

Thương Tú Tuần gật đầu nói: "Ta tin tưởng người, nhưng, người muốn cùng ta lời ngay nói thật! Người đàn bà kia tại sao vừa sáng sớm tại người trong phòng?"

"Nàng là Chúc Ngọc Nghiên đồ đệ! Các người cũng biết!" Lý Vân Phi nói: "Nàng tới phòng ta là bởi vì nàng muốn truyền sư phó của nàng ra lệnh. Cho nên nàng liền trực tiếp tiến vào!"

Thương Tú Tuần gật đầu, hỏi tiếp: "Vậy người tại sao lại thân thể trần truồng đứng tại trước mặt nàng?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Ta ban đầu cho rằng Loan Loan chẳng qua là cùng ta tùy tiện nói một chút. Bây giờ nghĩ lại Loan Loan hắn là có ý chọc giận ta, để cho ta thân thể trần truồng tại trước mặt nàng đứng. Nàng hắn là đã sớm biết các người muốn tới, cho nên, nàng là đang đùa ta!"

"Là (vâng,đúng) sao?" Đôn Uyển Tinh nghi hoặc nhìn Lý Vân Phi nói: "Ta nghĩ như thế nào cũng không tin người đàn bà kia hội rồi rãnh không có chuyện

già đùa bốn người chơi!"

Lý Vân Phi sững sốt một chút nói: "Không tốt, ta thiếu chút nữa đều quên rồi, nay Thiên Ma Đạo đại sẽ bắt đầu. Loạn Loạn tự là phụng Chúc Ngọc Nghiên chỉ mệnh đến đây la ta. Ta thế nhưng thăm trước cùng các người giải thích, liên tiếp ngay cả ma đạo đại hội đều thiếu chút nữa đã quên rồi. Hai người các người trước cùng ta tham gia ma đạo đại hội, đợi(các loại) ma đạo đại hội kết thúc, ta tái cùng các người thảo luận chuyện ngày hôm nay!"

Lý Vân Phi nói dứt lời tự đi gõ Khấu Trọng, Từ Từ Lãng cửa phòng của bọn hắn, trong nháy mắt Khấu Trọng bọn họ tự y quan chỉnh tề đi ra khỏi gian phòng. Lý Vân Phi kỳ quái nhìn Khấu Trọng bọn họ. Bọn họ mặc quần áo rất tinh thần, chẳng qua là mấy người đều lộ ra vẻ có chút ưỡ oải không phấn chấn. Khấu Trọng cùng Bạt Phong Hàn còn đen suy nghĩ vòng đầu.

Lý Vân Phi nhìn trước mắt ưỡ oải không phấn chấn mọi người, kỳ quái hỏi: "Các người này là thế nào? Làm sao tinh thần kém như vậy!" Lý Vân Phi tiếp theo chỉ vào đen suy nghĩ vòng Khấu Trọng cùng Bạt Phong Hàn nói tiếp: "Nhìn nhìn lại các người. Đen trước cái vành mắt, còn thể thống gì?"

Từ Từ Lãng xấu hổ cười cười, nói: "Chúng ta kích động rồi cả đêm, cho nên cả đêm đều lăn qua lộn lại ngủ không được! Nhất sau nửa đêm mới ngủ trước, cho nên tinh thần không tốt lắm!"

Lý Vân Phi nhìn một chút Khấu Trọng cùng Bạt Phong Hàn nói: "Vậy các người nhĩ? Làm sao đều có mắt quầng thâm sao? Các người không phải đều là ở chung một chỗ đấy sao? Chuyện gì xảy ra?"

Khấu Trọng sờ sờ đầu, nói: "Sư phụ, ta là quá hưng phấn, cho nên, ta một đêm không ngủ trước! Như vậy ta mới có mắt quầng thâm",

"Ta cũng là!" Bạt Phong Hàn thân nhiên nói: "Nghĩ đến có thể cùng nhiều như vậy cao thủ giao thủ, ta thật hưng phấn, cho nên, thẳng tuốt không ngủ trước. Bất quá, các người yên tâm, ta hiện tại tinh thần rất tốt. Người yên tâm, ta nhất định sẽ giúp người đem những thứ kia tiểu nhân vật đều làm xong."

"Tốt lắm, chúng ta bây giờ lên đường đi "Âm Hậu" nơi đó, lập tức là có thể cùng ma đạo cao thủ giao thủ. Hưng phấn đi?" Lý Vân Phi nhìn bên cạnh mọi người, nhướn nhướn mày nói: "Các người đem nhìn thấy ma đạo tất cả hảo thủ, các người sẽ cùng những cao thủ giao thủ. Hào hảo nghỉ ngơi dưỡng sức. Ta còn dùng các người hỗ trợ."

Lý Vân Phi mang theo mọi người đi tới rồi phòng khách, Chúc Ngọc Nghiên không ở nơi đó, chỉ có trắng Thanh nhi đứng ở nơi đó chờ. Trắng Thanh nhi vừa nhìn thấy Lý Vân Phi tới đây, lập tức đi ra phía trước, nói: "Các người rốt cuộc đã tới. Đại hội lập tức tự muốn bắt đầu, các người cùng là đi!" Nói xong cũng xoay người lại đi ra ngoài.

Lý Vân Phi đối với đi ở phía trước trắng Thanh nhi vẫn đạo: "Thanh nhi cô nương. Chúng ta đây là đi đâu đây?"

Trắng Thanh nhi cười cười nói: "Đương nhiên là đi gặp tràng rồi. Nhiều người như vậy tới tham gia ma đạo đại hội, chúng ta chỉ có thể ở phía ngoài an bài địa phương làm hội trường rồi!"

Lý Vân Phi gật đầu tỏ vẻ lý giải, sau đó vẫn đạo: "Không đúng "Âm Hậu" phái Loạn Loạn cô nương đi gọi ta sao? Người nàng nhĩ?"

Trắng Thanh nhi cười nói: "Sư phụ nàng đi trước hội trường rồi. Nhiều người như vậy, phải dựa vào sư phụ đem bọn họ chế trụ, cho nên, sư phụ tại hội trường duy trì trật tự nhĩ? Ta ở chỗ này chờ người, tự là mang bọn người tiến vào hội trường."

Lý Vân Phi mấy người tiếp theo trắng Thanh nhi đi tới, chỉ chốc lát liền đi tới một mảnh thật to hội trường, hội trường chính giữa có một cái đại lôi đài. Chúc Ngọc Nghiên tự đứng tại lôi đài bên trên. Lôi đài hạ đen nhánh đen một mảnh người. Xem ra này ma đạo đại hội người tới không ít. Đều hò hét loạn lên ngồi ở lôi đài hạ, toàn bộ hội trường lộ ra vẻ có chút ồn ào.

Trắng Thanh nhi khu vực Lý Vân Phi xuất hiện, thanh âm đột nhiên ngừng lại, đều khẩn trương nhìn Lý Vân Phi. Lý Vân Phi danh tiếng bọn họ đều là biết đến. Đang ngồi này chút ít người, đại bài đều còn chưa tới. Này lúc nhìn thấy Lý Vân Phi tới, nào có thể không kinh hãi. Như vậy một cái nhân vật lợi hại đã vậy còn quá sớm đã tới rồi.

Lý Vân Phi hướng đứng tại lôi đài bên trên Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, tự tại trắng Thanh nhi dẫn dắt dưới, đi tới lôi đài chính phía trước trống rỗng địa phương. Chỗ này dựng thẳng trước một khối thật to màu đỏ gắn Long giấy mạ vàng bảng hiệu. Bên trên viết "Tà Cực Tông" ba chữ to. Lộ ra vẻ rất là uy phong.

Lý Vân Phi hướng chu vi nhìn một chút, hợp với tự mình bên cạnh bảng hiệu tổng cộng có tám cái thật to bảng hiệu. Một đám đứng nghiêm tại lôi đài chu vi. Chặt chẽ đem lôi đài bao vây ở. Này còn dư lại bảy cái trên tám bảng viết Âm Quý phái, Bồ Thiên các, Thiên Liên tông, chân truyền đạo, diệt tình đạo, ma cùng đạo, Hoa Gian Phái bảy cái tên. Cộng thêm Lý Vân Phi nơi này Tà Cực Tông, điều này hiển nhiên tự là ma đạo thế lực lớn nhất bát môn phái rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 212:: Thạch Chi Hiên xuất hiện

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 212:: Thạch Chi Hiên xuất hiện

Lý Văn Phi nhìn một chút chu vi những thứ khác ma đạo thất đại môn phái. Bọn họ đều còn không có người, thoát nhìn Lý Văn Phi là người thứ nhất tới. Bất quá nhìn Chúc Ngọc Nghiên này bộ dáng cũng biết còn dư lại thất đại môn phái nhất định sẽ tới. Nếu không nếu là chỉ bọn này ngôn ngang nhân vật, Chúc Ngọc Nghiên sẽ không ngồi thẳng lồi đài bên trên.

Này lúc, từ kia trong đám người đi ra một người, hướng Lý Văn Phi bên này đi tới, Lý Văn Phi trong lòng rất là kỳ quái, nam nhân này là ai? Tại sao muốn tới đây, lấy Lý Văn Phi bây giờ đang ở ma đạo bên trong uy vọng, làm sao không người nào dám tới quấy rầy!

Người này đi tới Lý Văn Phi trước mặt thì cái lễ nói: "Lý công tử, chúng ta lại gặp mặt?"

Lý Văn Phi nghe thanh âm này nhất thời kỳ quái, hảo thanh âm quen thuộc? Người kia là ai. Tĩnh tế xem chỉ, sắc mặt đậm đen. Thoạt nhìn rất là hoạt bát, lớn lên ôn nhu vô cùng. Trên trán giống như đã từng quen biết. Lý Văn Phi tái xem chỉ, nhận ra được, người này dĩ nhiên là kia Thạch Thanh Tuyền. Lý Văn Phi vội nói: "Hắn là Thạch đại gia. Thạch đại gia lúc ấy mưu cầu ta dẫn người tới tham gia này ma đạo đại hội. Làm sao không có tới tìm ta. Người có thể biết, điều này làm cho ta rất lo lắng a. Ta còn cho rằng người đã xảy ra chuyện đấy! Không nghĩ tới, người bây giờ lại một thân nam tử giả dạng xuất hiện ở trước mặt ta, liên tiếp ngay cả da đều bôi thành loại này màu sắc. Này là vì sao?"

Thạch Thanh Tuyền xấu hổ cười cười, nói: "Lý công tử có điều không biết, ta vốn là muốn cùng người sẽ cùng về sau nơi đây tham gia ma đạo đại hội. Chẳng qua là, lúc ấy cùng "Âm Hậu" gặp phải, "Âm Hậu" cấp ta một trương thiệp mời. Ta vừa nghĩ, hay là trước tới đây chờ người đi, cho nên, ta liền tới trước một bước. Về phần giả dạng thành nam nhân, đây cũng là không biết làm thế nào. Nam nhân ra cửa bên ngoài tóm lại là điểm an toàn. Nhưng Lý công tử lo lắng, Thanh Tuyền ở chỗ này hướng Lý công tử nói xin lỗi. Xin hãy tha thứ thì cái!"

Lý Văn Phi cũng không có làm sao sinh khí, nhìn thấy Thạch Thanh Tuyền hướng tự mình nói xin lỗi cũng tự thuận thế nói: "Thạch đại gia khách khí, là ta không có đến giúp Thạch đại gia. Ta nên hướng Thạch đại gia nói xin lỗi đâu. Thạch đại gia nếu tới rồi, kia tự cùng nhau ngồi đi!"

Thạch Thanh Tuyền gật đầu ngồi xuống Lý Văn Phi bên cạnh, mà Lý Văn Phi cũng tiếp theo quan sát này chút ít trước tới tham gia ma đạo đại hội nhân vật, xem một chút có thấp sao nhân vật lợi hại không có. Bất quá, nhìn lần trong hội trường nhân vật, phần lớn là một chút hạng người vô năng, coi như là lợi hại, cũng bất quá ở tại Tổng Sư Đạo không kém bao nhiêu. Liên tiếp ngay cả Khẩu Trọng, Từ Từ Lăng hiện tại cũng so sánh này chút ít người mạnh!

Tự tại Lý Văn Phi cảm khái lúc, mọi người tiếng thảo luận âm thoảng cái ngừng lại, nguyên lai có một thân xuyên cẩm tú hoa phục, một thân thương nhân ăn mặc nam tử, mang theo một nhóm người đi đến, tất cả mọi người bị này người hấp dẫn ở.

Lý Văn Phi nhìn một chút người này, này người tu vi không tệ, một thân công lực cũng coi như là Tiên Thiên trung kỳ tả hữu. Coi như là cao thủ đứng đầu rồi. Lý Văn Phi theo miệng hỏi: "Người này là ai?" Hắn cũng chính là thuận miệng hỏi một chút, người bên cạnh mình chính hắn cũng biết, nên không có có thể nhận thức người này người đi!

Ai ngờ, Tổng Sư Đạo tiếp lời nói: "Người này là "Bàn Cổ" An Long. Là "Tà vương" Thạch Chi Hiên đuổi theo, Thiên Liên tông Tông chủ. Võ công rất cao, là Ma Môn bát đại cao thủ chi nhất."

Lý Văn Phi nhần một chút lông mày, đang nhớ lại người này cũng là trong nhiệm vụ một nhân vật, tìm một cơ hội sẽ cùng hắn giao thủ. Đem nhiệm vụ hoàn thành.

Này "Bàn Cổ" An Long sau khi đi vào, tìm được tông phái mình địa phương, mang người đi tới, ngồi xuống. Vị kia từ đứng lúc là tại Lý Văn Phi đối diện.

Hắn ngồi xuống hạ, ngẩng đầu đã nhìn thấy Lý Văn Phi đang đánh giá hắn, trong lòng không khỏi cả kinh, Lý Văn Phi không nhận ra hắn, hắn nhưng nhận thức Lý Văn Phi, Lý Văn Phi xem như hiện tại Ma Môn đệ nhất cao thủ, liên tiếp ngay cả "Tà vương" Thạch Chi Hiên cũng không phải là đối thủ của hắn. Này An Long xem như Thạch Chi Hiên tâm phúc thủ hạ. Hắn tự nhiên gặp qua Lý Văn Phi bức họa, cũng từ Thạch Chi Hiên nào biết Lý Văn Phi lợi hại. Này lúc nhìn thấy Lý Văn Phi đang đánh giá tự mình, dĩ nhiên kinh hãi rồi.

Bất quá Lý Văn Phi cũng chỉ là nhìn một chút hắn mà thôi, đẹp an long võ công của xác thực cũng không đáng đặc Lý Văn Phi quan tâm. Này lúc, lại có một nhóm người đi đến, trong đó bốn người sau khi đi vào đánh giá chung quanh một phen. Nhìn thấy Lý Văn Phi sau ánh mắt sáng lên. Bọn rộn tiểu chạy tới. Đi tới Lý Văn Phi trước mặt nửa quỳ nói: "Thuộc hạ gặp qua Tông chủ!" Bốn người này tự là Lý Văn Phi trước kia thu phục tứ đại giặc cướp.

Lý Văn Phi nhần nhặt trước mắt bốn người, nói: "Các người đứng lên đi. Trong khoảng thời gian này nhưng có cái gì thu hoạch?"

Từ đại giặc cướp đứng lên. Cung kính đứng tại Lý Văn Phi bên cạnh. Bốn người nghe thấy Lý Văn Phi hỏi như thế, lão đại của bọn hắn Tào Ứng Long trả lời ngay nói: "Thoát Tông chủ phúc, trong khoảng thời gian này coi như thuận lợi, dùng Tông chủ ban thường tiền tài thu phục nhiều sơn tặc, mã tặc. Thu phục hậu cần thêm luyện binh, hiện tại đã có Cường Binh mấy vạn."

Lý Văn Phi thỏa mãn gật đầu, hắn không nghĩ tới bốn người này còn có mấy phần vừa mới, thế nhưng tại mấy tháng này trong làm được này phó đất đai. Cũng không kém rồi. Cho nên cười nói: "Hảo, các người ngồi trước. Đợi(các loại) đại hội sau khi kết thúc nhất định sẽ có ban thưởng!"

Bốn người vội vàng nói tạ ơn sau ngồi ở Khẩu Trọng đám người phía sau, bọn họ cũng biết thân phận của mình địa vị. Những thứ khác chỗ ngồi bọn họ

cũng không dám ngồi.

Lý Vân Phi cùng tứ đại giặc cướp đang khi nói chuyện lại đi vào mấy đám người. Trong đó có mấy quần(bầy) người đã ngồi hàng hoàng chỗ ngồi. Một người ngồi ở ma cùng đạo chỗ ngồi, phía sau mang theo không ít người. Đầu tính toán bên trên là hảo thủ. Tên còn lại ngồi ở diệt tình đạo trên ghế ngồi. Bên cạnh không có mang người nào. Chỉ có sáu bảy đi.

Ngồi ở Tông chủ chỗ ngồi hai người Lý Vân Phi cũng không nhận ra, cho nên hướng Tổng Sư Đạo vấn đạo: "Bên kia ma cùng đạo cùng diệt tình đạo Tông chủ là ai?"

Tổng Sư Đạo suy nghĩ một chút nói: "Kia ma cùng đạo Tông chủ tự là Ma Môn xếp hạng thứ ba cao thủ "Ma Suất" Triệu Đức Ngôn. Là cái tương đối khó dây dưa nhân vật. Về phần diệt tình đạo Tông chủ, tự là "Thiên quân" Tịch Ứng. Võ công không tồi. Đầu so sánh An Long mạnh hơn một bậc!"

Tự tại Lý Vân Phi đánh giá hai người này, rốt cuộc đã tới một cái cấp quan trọng nhân vật. Lý Vân Phi nhìn thấy hấn vừa tiến đến, lập tức đứng lên, hướng người này nhìn lại. Mà "Bàn Cổ" An Long sớm tự nghênh đón. Có thể làm cho Lý Vân Phi đứng lên người, trên giang hồ có lẽ có vài cái. Nhưng là trong ma môn chỉ có một, đó chính là "Tà vương" Thạch Chi Hiên.

Thạch Chi Hiên tịnh không có mang cái gì thủ hạ, phía sau chỉ dẫn theo hai cái đồ đệ —— "Đa tình công tử" Hầu Hi Bạch cùng "Ảnh Tử thích khách" Dương Hư Ngạn.

"Đa tình công tử" Hầu Hi Bạch Lý Vân Phi căn bản tự không quan tâm, bại tướng dưới tay mà thôi, căn bản không coi là cái gì. Mà này "Ảnh Tử thích khách" Dương Hư Ngạn tự không giống nhau. Nhớ được mới vừa gia nhập cái thế giới này lúc, Dương Hư Ngạn còn động thủ ám sát Lý Vân Phi. Kìa một lần xem như hiểm lại càng hiểm, Lý Vân Phi tay cũng bị Dương Hư Ngạn kiếm khí kích thương. Tự tại Lý Vân Phi tiếp được hấn ám sát, nghĩ phải phản kích lúc, này Dương Hư Ngạn thế nhưng bứt ra mà đi. Một kích không trúng viễn độn ngàn dặm. Dương Hư Ngạn tuyệt đối tính toán bên trên là Đại Đường Song Long thế giới trong đệ nhất thích khách khách. Bất quá lấy Lý Vân Phi mới vừa vào Đại Đường Song Long lúc thực lực, Dương Hư Ngạn tự không có ám sát thành công, chớ đừng nói chi là Lý Vân Phi hiện tại công phu rồi. Cho nên, Lý Vân Phi chủ yếu ánh mắt vẫn là nhìn chăm chú vào Thạch Chi Hiên.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 213:: đại sẽ bắt đầu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 213:: đại sẽ bắt đầu

Thạch Chi Hiên mang theo Bát Phong Hàn cùng Dương Hư Ngạn hai người đi vào hội trường. Thời gian rất lâu không gặp, Thạch Chi Hiên chính là bộ dáng, nhất điểm không gặp thay đổi. Nhìn Thạch Chi Hiên sắc mặt hồng nhuận, khí thế kinh người, Lý Vân Phi biết mình đã thương Thạch Chi Hiên tổn thương sợ rằng đã sớm tốt lắm.

Thạch Chi Hiên đi từ từ đi vào, rất xa nhìn thấy Lý Vân Phi, cho nên mang theo hai người đệ tử hướng Lý Vân Phi bên này đi tới. Lý Vân Phi đứng lên, lặng lẽ chờ Thạch Chi Hiên đến.

Thạch Chi Hiên chậm rãi đi tới Lý Vân Phi trước mặt, ngưng mắt nhìn Lý Vân Phi, thần nhiên nói: "Lý công tử, chúng ta lại gặp mặt!"

Lý Vân Phi khóe miệng mang theo vẻ tươi cười, nhìn Thạch Chi Hiên nói: "Đã lâu không gặp, "Tà vương" phong thái như cũ!" Lý Vân Phi mặc dù cùng Thạch Chi Hiên động thủ rất nhiều lần, bất quá Lý Vân Phi cũng không trách Thạch Chi Hiên. Dù sao Thạch Chi Hiên muốn "Tà Đế Xá Lợi". Mà tự mình không ngờ cho hấn. Động thủ bốn nên. Tin tưởng Thạch Chi Hiên cũng sẽ không trách hấn.

Thạch Chi Hiên gật đầu, vốn định xoay người rồi đi, vừa lúc nhìn thấy Lý Vân Phi bên cạnh Thạch Thanh Tuyền, hấn căn bản tự không nghĩ tới sẽ cùng Thạch Thanh Tuyền ở chỗ này gặp mặt, sững sốt một chút sau, nhìn Thạch Thanh Tuyền nhẹ nhàng nói: "Thanh Tuyền! Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Thạch Thanh Tuyền đứng lên đi tới Thạch Chi Hiên trước mặt, thi cái lễ nói: "Nữ nhi tham gia phụ thân!"

Thạch Chi Hiên nhìn Thạch Thanh Tuyền lại hỏi một câu: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Thạch Thanh Tuyền đứng lên, thần nhiên nói: "Ta biết phụ thân lần này tất hội đến đây. Cho nên đến đây ngăn cản phụ thân tham gia này ma đạo đại hội!"

Thạch Chi Hiên nhú nhú mày nói: "Chuyện này ngươi không cần phải để ý đến, ta tự có chừng mực! Ngươi vẫn là không nên ở chỗ này hảo. Nơi này không an toàn!"

Thạch Thanh Tuyền lắc đầu nói: "Phụ thân đến đây ma đạo đại hội, tất hội cướp đoạt này ma đạo khôi thủ vị. Chẳng qua là, phụ thân nên biết, Lý công tử đến đây cũng là vì cái này chỗ ngồi! Đến lúc đó các ngươi tất có đánh một trận. Ta là lo lắng ngươi!"

Thạch Chi Hiên mày nhíu lại càng thêm lợi hại, sau đó nhìn hướng Lý Vân Phi nói: "Chẳng lẽ là ngươi nhường Thanh Tuyền tới khuyên ta?" Thạch Chi Hiên thanh âm rất bình thản, không chút nào mang một chút hỏa khí!

Lý Vân Phi cười cười nói: "Điều này sao có thể, chẳng lẽ tại "Tà vương" trong mắt, ta là hạng người sa như vậy? Ta là rất muốn "Tà vương" cùng ta tranh đoạt này ma đạo đứng đầu chỗ ngồi. Bằng không, tự này chút ít người thân thủ, cũng không đáng đắc ta tự thân động thủ!"

Thạch Chi Hiên gật đầu, hẳn cũng biết này hẳn không phải là Lý Vân Phi nhường Thạch Thanh Tuyền nói như vậy, dù sao lấy Lý Vân Phi công phu, cũng không cần làm chuyện như vậy! Thạch Chi Hiên tiếp theo đối với Thạch Thanh Tuyền nói: "Ngươi nên biết, chuyện này ta không thể nào đáp ứng ngươi. Ngươi trở về đi thôi!"

Thạch Thanh Tuyền rất kiên quyết lắc đầu nói: "Phụ thân không rời đi, ta cũng vậy không rời đi! Kính xin phụ thân cùng ta cùng nơi rời đi!" Thạch Thanh Tuyền lời nói rất kiên quyết. Với lại Thạch Chi Hiên cũng biết Thạch Thanh Tuyền tính cách, Thạch Thanh Tuyền tính cách cùng Thạch Chi Hiên tính cách đồng dạng, tuyệt định rồi sự tình không thể nào thay đổi.

Thạch Chi Hiên cũng không có tiếp theo khuyên Thạch Thanh Tuyền, ngược lại gật đầu nói: "Tốt lắm, ngươi tự ở chỗ này chờ ma đạo đại hội kết thúc lại cùng ta cùng nơi rời đi đi!" Nói hết Thạch Chi Hiên hướng Lý Vân Phi gật đầu, coi như là tạ ơn Lý Vân Phi chiếu cố nữ nhi của mình chuyện. Sau đó liền mang theo hai tên đồ đệ của mình hướng chính mình chỗ ngồi đi tới.

Thạch Chi Hiên đi tới Hoa Gian Phái bên kia ngồi xuống, Hầu Hi Bạch ngồi ở Thạch Chi Hiên phía sau. Mà Dương Hư Ngạn lại rời đi Hoa Gian Phái địa phương đi tới Hoa Gian Phái bên cạnh Bồ Thiên các trên ghế ngồi ngồi xuống.

Lý Vân Phi biết, Thạch Chi Hiên thân kiêm Hoa Gian Phái, Bồ Thiên các lưỡng tông Tông chủ vị. Mà Hầu Hi Bạch là Thạch Chi Hiên bồi dưỡng Hoa Gian Phái kế tiếp đảm nhiệm chương môn. Mà Dương Hư Ngạn tự là Bồ Thiên các kế tiếp đảm nhiệm Các chủ. Cho nên, Hầu Hi Bạch ngồi ở Hoa Gian Phái địa phương, mà Dương Hư Ngạn ngồi ở Bồ Thiên các trên ghế ngồi. Hiện tại chỉ còn dư lại chân truyền đạo Tông chủ chưa có tới rồi.

Bất quá, Lý Vân Phi nhìn thấy cấp quan trọng nhân vật Thạch Chi Hiên xuất hiện rồi, cũng tự bắt kể này chân truyền đạo Tông chủ rồi, Lý Vân Phi vẫn có một chút tự tin, này toàn bộ ma đạo bên trong, hẳn duy nhất có mấy phần lo lắng đúng là Thạch Chi Hiên rồi. Những người khác không đáng để lo!

Lý Vân Phi nhắm mắt dưỡng thần, bắt đầu đang đợi ma đạo đại hội bắt đầu. Không biết có nhiều lâu, Lý Vân Phi nghe được đứng tại lôi đài bên trên Chúc Ngọc Nghiên bắt đầu nói chuyện, cho nên liền mở hai mắt ra, nhìn thấy kia chân truyền đạo Tông chủ đã đi tới rồi. Chẳng qua là kỳ quái chính là, bọn họ là hai người cùng nơi ngồi ở Tông chủ trên ghế ngồi, này tự rất kỳ quái rồi!

Cho nên, Lý Vân Phi hướng Tổng Sư Đạo vấn đạo: "Tổng huynh, kia chân truyền đạo Tông chủ rốt cuộc là ai a. Làm sao có hai người ngồi ở Tông chủ trên ghế ngồi? Chẳng lẽ có hai vị?"

Tổng Sư Đạo cười cười nói: "Không tệ, chân truyền tông Tông chủ thật sự có hai vị! Hai người kia tự là Ma Môn bát đại cao thủ chi nhị. Cái kia vóc dáng cao nhất điểm chính là chân truyền đạo bên trong Lão Quân xem quan chủ —— Tích Trần! Mà bên cạnh hẳn cái kia hơi thấp nhất điểm đúng là chân truyền đạo bên trong Đạo Tổ xem quan chủ —— Tà Du Tiên! Hai người này cùng chung chương quản lấy chân truyền tông!"

Lý Vân Phi nhìn một chút chậm rãi mà nói Tổng Sư Đạo, cười nói: "Tổng phiệt thế lực thật là lớn a, liền tiếp ngay cả này Ma Môn chuyện bí ẩn tình cũng biết nhất thanh nhị sở! Xem ra sau này có cái gì không biết sự tình có thể trực tiếp hỏi Tổng huynh rồi!"

Tổng Sư Đạo cười khỏ nói: "Lý huynh chớ để nói giỡn. Ta làm sao dám làm!"

Lý Vân Phi nhìn thấy Tổng Sư Đạo loại này biểu tình cũng tự không ra hẳn nói giỡn. Này lúc, thai bên trên Chúc Ngọc Nghiên nhìn thấy người đã đến đông đủ cho nên đứng tại lôi đài bên trong, lớn tiếng nói: "Lần này quang phát thiệp mời thỉnh chư vị đến đây. Quấy rầy các vị, kính xin các vị tha lỗi! Chẳng qua là, ta xin mọi người tới, tự là có chuyện quan trọng muốn thương lượng!"

Dưới đài không biết là ai, tiếp theo ồn ào nói: "Bọn ta đến đây là cho "Âm Hậu" mặt ngươi từ. "Âm Hậu" mời chúng ta tới rốt cuộc là tại sao, kính xin nói rõ! Tình ta đây đợi(các loại) đoán mò a!"

Chúc Ngọc Nghiên nói tiếp: "Vị huynh đài này hỏi hảo. Hiện tại chúng ta ma đạo khắp nơi thụ cái gọi là chánh đạo khi nhục. Chúng ta ma đạo chẳng lẽ thật so ra kém kia cái gọi là chánh đạo sao? Không đúng! Chỉ là chúng ta ma đạo từ trước đến giờ là nằm bề bầy mắng, cho nên, chúng ta chỉ có thể thụ kia người trong chính đạo khi nhục! Mà kia chánh đạo lại lấy Từ Hàng Tĩnh Trai cầm đầu, mọi chuyện lấy Từ Hàng Tĩnh Trai làm chủ, thụ các nàng thống lĩnh! Cho nên, càng ngày càng mạnh. Lần này, ta thỉnh các vị đến đây, tự là muốn chọn một vị ma đạo Minh Chủ. Dùng cái này tới cùng chánh đạo chống lại! Các vị có ý kiến gì?"

Lôi đài dưới trong có nhân đạo: "Chúng ta biết lần này đến đây là muốn chọn ma đạo Minh Chủ. Chẳng qua là, này làm như thế nào chọn, kính xin "Âm Hậu" nói ra cái kết cấu tới, vốn không thể ở chỗ này tùy tiện chọn đi! Dù sao cũng phải nhường tất cả người tâm phục khẩu phục đi!"

Chúc Ngọc Nghiên tiếp lời: "Đây là dĩ nhiên, ta thỉnh mọi người cùng nhau tới, chính là muốn mọi người tâm phục khẩu phục. Bằng không ta liền chọn tự mình rồi, còn muốn mọi người cùng nhau tới làm gì. Mọi người nói đúng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 214:: bắt đầu tỷ đấu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 214:: bắt đầu tỷ đấu

Chúc Ngọc Nghiên lời nói đưa tới lời đài hạ mọi người mãnh liệt phản ứng. Thất chủy bát thiết nói chuyện lên tới. Thanh âm nhất thời lớn lên, lời đài bên trên Chúc Ngọc Nghiên căn bản tựa nghe không được phía dưới người thanh âm, không thể làm gì khác hơn là lớn tiếng nói: "Các vị mời yên lặng một chút, hãy nghe ta nói!"

Chúc Ngọc Nghiên tại trong ma môn vẫn có một chút mặt mũi, nằng nếu làm người khác yên lặng một chút nghe nàng nói, kia người khác cũng tựa không nói thêm gì nữa nghe nàng nói. Chúc Ngọc Nghiên nói tiếp: "Chúng ta người trong ma đạo chọn ma đạo Minh Chủ, tự nhiên nên dùng chúng ta người trong ma đạo phương pháp! Chúng ta người trong ma đạo, cường giả vi tôn! Chỉ có tối cường giả có thể thành là(vì) chúng ta Minh Chủ! Cho nên, ta cho là, chúng ta muốn chọn ra tối cường giả, làm là(vì) chúng ta Minh Chủ! Không biết mọi người ý kiến như thế nào!"

Chúc Ngọc Nghiên vừa dứt lời, lời đài hạ thảo luận thanh âm tựa càng lớn, cả đám đều tại hưng phấn thảo luận cái này chọn pháp có được hay không! Ngồi ở Lý Vân Phi bên cạnh Thương Tú Tuần cười nói: "Này chút ít người thật là buồn cười! Vô luận như thế nào chọn bọn họ cũng không có một chút cơ hội, hết lần này tới lần khác còn cao hứng như thế thảo luận! Thật không biết những người này là nghĩ như thế nào?"

Lý Vân Phi nhìn một chút Thương Tú Tuần không có nói chuyện, Thương Tú Tuần nói không tề, này chút ít người một không có thực lực, hai không có thể lực, làm sao chọn cũng chọn không hơn bọn họ. Bọn họ ngược lại hưng phấn như thế, thật giống như tự mình bị chọn trúng đồng dạng, cũng xác thực buồn cười.

Này lúc, lời đài tiếp theo người khác thanh đối với lời đài bên trên Chúc Ngọc Nghiên nói: "Chúng ta cũng đồng ý chọn trong chúng ta tối cường giả cho chúng ta ma đạo Minh Chủ. Thực là, chúng ta cai như thế nào mới có thể biết ai là tối cường giả?"

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Cái này đơn giản, chúng ta chỉ so với tam thiên, ba ngày sau, ai cuối cùng đứng ở nơi này lời đài bên trên, người đó chính là tối cường giả. Nhưng, chỉ cần ai bị đánh hạ lời đài tựa đánh mất tư cách."

"Như vậy không công bình!" Đám người ở dưới đài cùng kêu lên nói: "Như vậy lên trước thai người chịu thiệt, tổn hại, bất lợi tựa quá lớn, nếu là ta là người thứ nhất lên đài, ta đây chẳng phải là muốn cùng lời đài hạ tất cả người đánh một lần mới được. Như vậy, sớm tựa mệt mỏi. Căn bản không có biện pháp đánh!"

Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Dĩ nhiên sẽ không có như vậy sơ hở, ý của ta là, vô luận ai lên đài, chỉ đánh bại một cái đối thủ tựa có thể xuống đài tới nghỉ ngơi. Đợi(các loại) cảm giác mình nghỉ ngơi tốt rồi, còn có thể lên đài tiếp theo tỷ đấu. Như vậy tựa không tồn tại không công bình rồi!"

Mọi người lúc này mới gât đầu, đây đúng là cái ý kiến hay. Dù sao lần này tới người nhiều quá. Như vậy chọn lựa tối cường giả vẫn là rất công bình. Dù sao lấy Lý Vân Phi cùng Chúc Ngọc Nghiên công phu, bọn họ cũng không cần làm bộ! Này chút ít người vô công của thật là không đáng giá được nhắc tới.

Chúc Ngọc Nghiên nói tiếp: "Nếu mọi người đều không có vấn đề gì, kia ma đạo đại hội lại bắt đầu đi! Bởi vì ta cũng là người dự thi, cho nên, ta trước hạ rồi. Mà tỷ võ sự tình tựa từ ta đại đồ đệ Loan Loan chủ trì!"

Loan Loan từ Chúc Ngọc Nghiên phía sau đứng dậy, kiều mỵ cười nói: "Loan Loan chỉ là hậu bối, cũng không muốn tranh cái gì ma đạo Minh Chủ, cho nên, trận này tỷ đấu tựa từ Loan Loan chủ trì rồi." Loan Loan cầm làm ra một bộ thật dài danh sách, nói tiếp: "Loan Loan trong tay danh sách tựa là trận này đại hội mở tiệc chiêu đãi các vị tiền bối danh sách. Ra sân người đều cần dưới báo tên. Ai thua rồi, tựa đem tên ai hoa rồi! Như vậy tựa không người nào có thể thua trở thai rồi!"

Lý Vân Phi khòe miệng nở một nụ cười, Loan Loan lại tại gạt người, nàng nói chính nàng võ công không được kia đều là gạt người, Lý Vân Phi cùng Loan Loan đã giao thủ, Loan Loan võ công của rất cao, sợ rằng so sánh Khấu Trọng, Từ Từ Lăng còn muốn cao hơn một bậc! Bất quá, Lý Vân Phi cũng không có làm sao quá quan tâm, dù sao này Loan Loan võ công của cùng hần xê xích rất lớn. Cũng giúp không tới hần cái gì!

Loan Loan nói dứt lời tựa thối lui đến rồi lời đài nhất giáp giới ngồi xuống, sau đó đem danh sách bằng phẳng tại cái bàn bên trên! Đang đợi tỷ đấu bắt đầu! Mà Chúc Ngọc Nghiên một cái bay vọt. Bay đến tự mình Đồng Minh phải đại kỳ dưới.

Lý Vân Phi lặng lặng ngồi ở chỗ đó, động cũng không có nhúc nhích. Lấy thân phận của hần bây giờ địa vị, hần làm sao cũng sẽ ra tay trước. Ma Môn bát đại môn phái người đều lặng lặng ngồi tại chỗ ngồi của mình. Dù sao có tam thiên thời gian, bọn họ căn bản tựa không nóng nảy, ai trước xuất thủ còn dễ dàng làm cho đối phương nhìn thấu công phu của mình. Tìm ra bản thân sơ hở, cho nên này chút ít người đều lặng lặng chờ. Không có một người nào xuất thủ.

Mà người trong ma đạo từ trước đến giờ gian xảo vô cùng, này sủng bắn chim đầu đàn sự tình ai cũng không muốn làm, cho nên, trong lúc nhất thời căn bản sẽ không có người bên trên lôi đài, đều lẳng lẳng ngắn tại lôi đài phía dưới chờ. Thời gian từng phần từng phần đi qua rồi. Vẫn không có người nào lên đài, nếu là không nữa người lên đài, này ma đạo đại hội coi như là phế đi. Lý Vân Phi cười cười nhìn hướng cách đó không xa Chúc Ngọc Nghiên. Đại hội này là nàng chủ trì làm. Nếu là thất bại, nàng này người tự ném đi được rồi.

Chúc Ngọc Nghiên hiển nhiên không nghĩ tới hội làm thành như vậy, một cái lên đài người cũng không có, Chúc Ngọc Nghiên cũng không nghĩ mất mặt. Cho nên sử liệu cá nhân sắc cấp trắng Thanh nhi. Trắng Thanh nhi gật đầu, thoáng cái nhảy tới lôi đài bên trên. Đứng tại lôi đài bên trên lớn tiếng nói: "Nếu không có ai lên trước, tiểu nữ từ kia trước hết bên trên, vị kia anh hùng tới cùng tiểu nữ từ giao thủ?"

Lôi đài hạ lẳng lẳng vẫn không có người nào lên đài, chỉ có trắng Thanh nhi một người đứng cô đơn ở lôi đài bên trên, trận kia mặt cũng thật giống cái che cười đồng dạng. Trắng Thanh nhi nhìn thấy vẫn không có người nào lên đài, nàng không thể để cho bầu không khí lạnh xuống tới, như vậy, Chúc Ngọc Nghiên kẻ hoạch tự thất bại. Chỉ có tiếc rằng lớn tiếng nói: "Cái vị đều là ta ma đạo hảo hán nhóm. Hôm nay làm sao một đám biến thành nhất gan loài chuột? Các vị sẽ không ngay cả ta một cái tiểu nữ từ cũng không bằng đi!"

Ma đạo bên trong đều là ai? Ma đầu. Đối với đều là một chút cùng hung cực ác nhân vật. Tự tính không phải là cái gì cùng hung cực ác người, một đám cũng tuyệt đối không phải là cái gì thiện nam tín nữ! Nhìn thấy trắng Thanh nhi như vậy vũ nhục bọn họ, bọn họ làm sao chịu được!

Một gã đại hán đầu trục một nhảy vọt lên rồi lôi đài bên trên, dùng sức đập mạnh chính mình đầu trục, lớn tiếng nói: "Ta chính là người giang hồ xưng "Thiết Đầu Man Ngưu" Trương Đại Đầu. Ta tới gặp qua ngươi. Xem một chút ngươi tiểu nữ từ này có bản lĩnh gì?" Nói xong, này Trương Đại Đầu, cúi đầu tự hướng trắng Thanh nhi phóng đi. Giống như một đầu Man Ngưu đồng dạng vọt tới trắng Thanh nhi!

Này "Thiết Đầu Man Ngưu" người cũng như tên, công phu tự tại chính mình một cái Thiết Đầu bên trên. Mặc dù võ công không cao lắm, nhưng nhìn ra, người này Thiết Đầu công sợ rằng có vài chục năm trình độ!

Trắng Thanh nhi căn bản tự không lo lắng, một cái luyện tập ngoại gia công phu người, vẫn là luyện tập Thiết Đầu công. Có thể có bản lĩnh gì. Quả nhiên này người chỉ hội dùng hấn cái kia Thiết Đầu vọt tới người khác. Trắng Thanh nhi võ công mặc dù so ra kém Khấu Trọng, Từ Từ Lăng như vậy. Nhưng võ công cũng chỉ là so sánh Khấu Trọng bọn họ thấp hơn một bậc. Này người liên tiếp ngay cả trắng Thanh nhi y phục cũng không đụng phải tự bị trắng Thanh nhi cấp đá xuống lôi đài. Mà trắng Thanh nhi liên thủ bên trong kiếm cũng không có ra khỏi vỏ.

Trắng Thanh nhi đem này cái gọi là "Thiết Đầu Man Ngưu" cấp đá xuống lôi đài sau, cũng không dưới thai, tiếp theo hô: "Cái kẻ tiếp là ai? Làm sao. Một đám Đại lão gia ngay cả ta nữ nhân đều đánh không lại?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 215:: độc tú sĩ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 215:: độc tú sĩ

Trắng Thanh nhi nói như vậy nhưng tự phạm vào nhiều người tức giận rồi, bọn này ma đầu bình thường vô pháp vô thiên quen. Một đám không sợ trời không sợ đất, hôm nay bị một cái tiểu phiến từ nha đầu khinh bỉ nhìn. Cho dù nữ nhân này võ công của rất cao, này chút ít người cũng sẽ không coi là rồi.

Quả nhiên, trắng Thanh nhi vừa mới dứt lời, tự có năm người nhảy lên lôi đài. Năm người này nhìn nhau, phát hiện thoáng cái nhảy lên nhiều người như vậy, cũng không tốt liên thủ cùng trắng Thanh nhi giao thủ. Phải biết rằng, Loan Loan thỉnh người tại ma đạo bên trong cũng coi như là có chút danh khí, tự tính mới vừa cái kia "Thiết Đầu Man Ngưu", cũng coi như là một cao thủ rồi. Chẳng qua là, trắng Thanh nhi xuất thân danh môn. Từ nhỏ tự luyện tập « Thiên Ma Sách » bên trong công pháp « Thiên Ma bí pháp », dĩ nhiên không đứng này chút ít tán tu có thể so sánh rồi. Nhưng, cũng không có thể quá khinh thường này chút ít người. "Thiết Đầu Man Ngưu" là người thứ nhất ra sân. Điều này nói rõ cái gì. Này người không có cái gì đầu óc. Công phu của hấn, tại nhiều như vậy người trong coi như là kém cõi nhất rồi. Mà nhảy lên đài năm người này lại không giống nhau. Này chút ít người võ công của từng cái đều so với kia cái gọi là "Thiết Đầu Man Ngưu" muốn mạnh hơn nhiều. Bọn họ dĩ nhiên cũng tự xấu hổ từng bước từng bước cùng trắng Thanh nhi đánh.

Năm người này bên trong một cái tay cầm hai thanh roi sắt một người nam tử hướng mấy người khác nói: "Ta là Tổng ứng với Lâm, mấy vị nên nghe qua tên của ta đâu. Trận này tỷ đấu khiến cho cho ta rồi, mấy vị như thế nào?"

Đứng ở nơi này Tổng ứng với Lâm bên cạnh một cái đại hán vạm vỡ, cười to một tiếng, nói: "Ta bằng cái gì nghe lời ngươi, Tổng ứng với Lâm? Ai, lão tử chưa từng nghe qua!" Nói hết rút ra thất lung bên cạnh kim lung Đại Khảm Dao chỉ vào trắng Thanh nhi nói: "Tiểu nha đầu, luyện một chút xú võ công tự không biết trời cao đất rộng. Nhượng ngươi xem một chút đại gia đao pháp!" Nói hết căn bản tự không để ý tới, bên cạnh Tổng ứng với Lâm, trong tay đại đao nhất chỉ tự mạnh mẽ tấn công hướng phía trước mặt trắng Thanh nhi.

Này đại hán vạm vỡ thoạt nhìn có chút tài năng, trắng Thanh nhi cũng không dám coi như không quan trọng, cũng rút tay ra bên trong bảo kiếm, chăm chú nhìn chằm chằm này đại hán. Kia Tổng ứng với Lâm nhìn thấy này người thể nhưng cùng vốn là không để ý tới tự mình, giận từ tâm lên, đề khởi trong tay song tiên(roi) liền hướng đại hán kia ném tới, một bên đập một bên quát: "Người đem ta cho rằng người nào? Thế nhưng coi thường ta, nhượng người ném thử ta song tiên(roi) lợi hại!"

Kia đại hán vạm vỡ ban đầu đã đưa lưng về phía này này Tổng ứng với Lâm, thực là nghe thấy này Tổng ứng với Lâm như vậy một la, vội vàng xoay người lại, đại đao hoành đặt ở trước, vững vàng tiếp được Tổng ứng với Lâm song tiên(roi). Chỉ nghe "Đùng" một tiếng vang thật lớn, hai người đồng thời lui về phía sau hai bước.

Tổng ứng với Lâm cười to nói: "Ta còn tưởng rằng là cái gì lợi hại nhân vật. Làm sao rồi, chịu không nổi. Đón thêm ta trước hết." Nói hết trong tay song tiên(roi) vũ động lên tới, tiếp theo hướng kia đại hán vạm vỡ ném tới, đại hán kia cũng không yếu thể, trong tay kim lung Đại Khám Đao một vó lấy liền hướng Tổng ứng với Lâm chém tới.

Lý Vân Phi nhìn lời đài bên trên đã quên mất trắng Thanh nhi hai người kia, đối với mọi người chung quanh nói: "Nhìn thấy không có! Đây chính là người trong ma đạo, căn bản tự không quan tâm những người khác nghĩ như thế nào, chỉ cần mình sáng khoái, muốn làm sao thì làm vậy! Bằng không cũng sẽ không bị chánh đạo đám người kia ép kể tiếp bại lui."

Thạch Thanh Tuyền cười cười nói: "Người trong chính đạo gặp mặt, vô luận là hay không lại thù. Cũng sẽ đối trả gọi đối phương. Căn bản tự không quan tâm trong lòng sớm tự mong đợi đối phương chết sớm một chút! Một đám đối trả chỉ cực. So với những người đó, ta càng thường thức bọn này không có cái gì tâm cơ người trong ma đạo, nói như thế nào, bọn họ cũng là một đám chân tiểu nhân, không đúng ngay quân tử!"

Lý Vân Phi khinh thường hừ một tiếng nói: "Người đây tự nhìn lầm rồi. Người trong ma đạo chân tiểu nhân phần lớn là không tệ, nhưng ngay quân tử nhiều hơn. Người xem một chút những người đó!" Lý Vân Phi nhất chỉ vừa mới một cái nhảy lấy đà lên đài, mà bây giờ đã lên lên lút lút xuống lời đài mấy người nói: "Cái thế giới này bên trên có rất nhiều ngay quân tử. Đừng đem ma đạo người nghĩ quá tốt!"

Thạch Thanh Tuyền nhú mày, nói: "Bọn họ không muốn cùng lời đài bên trên hai người này đánh mà thôi, chẳng lẽ còn không thể xuống đài. Này có cái gì, tại sao người nói mấy người kia là ngay quân tử?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Người mới vừa không nhìn thấy." Lý Vân Phi chỉ vào mới vừa nhảy lên thai một người xuyên văn sĩ bảo trung niên nam tử nói: "Mới vừa cái kia người lên lên ở hai người kia chu vi gần độc phần. Người xem rồi sẽ biết. Lời đài bên trên hai người kia cũng nhanh không được rồi!"

Lý Vân Phi vừa dứt lời, lời đài bên trên cái kia đại hán vạm vỡ cùng kia Tổng ứng với Lâm hai người nhất tề nhỏ ngậm Huyết. Vận chuyển nội lực sau, lập tức phát hiện mình trúng độc. Vừa định đối với đối phương phát tác, phát hiện đối phương cũng giống như mình đều là bộ mặt trắng bệch, rõ ràng cũng trúng độc. Cái này bọn họ biết mình trong lúc vô tình trước Liễu Đạo.

Hai người sắc mặt càng ngày càng trắng, bọn họ biết mình trúng độc càng ngày càng sâu, vội vàng ôm quyền đối với chu vi hô: "Không biết là vị huynh đệ này xuất thủ, kính xin đem giải dược cho chúng ta. Chúng ta nhận thua còn không được sao?"

Kia thân mặc quần áo văn sĩ trung niên nhân, chậm rãi bước đi lên lời đài, cười đối với hai người nói: "Các người không phải là rất lợi hại sao? Làm sao còn có thể mru cầu đến ta? Này độc tư vị không dễ chịu đi! Xem các người lớn lối bộ dạng, ta liền khó chịu. Ta khó chịu rồi, tự không ngờ khiến người khác thoải mái, cho nên, các người vẫn là tự cầu nhiều phúc đi!"

Tổng ứng với Lâm cắn răng một cái, ôm quyền nói: "Huynh đài tự làm như ta đợi(các loại) không hiểu chuyện. Xin hãy tha lỗi! Thành đem giải dược cho chúng ta. Bọn ta ghi nhớ trong lòng, đại hội sau tất có đây báo!"

Kia trung niên văn sĩ cười nói: "Người cũng không hỏi thăm một chút ta "Độc tứ sĩ" Trịnh văn bên trong là ai? Tự các người người như vậy, ta không biết nhìn thấy nhiều ít. Còn muốn đợi(các loại) đại hội sau tìm ta báo thù? Các người coi là ở chỗ này chờ chết đi!"

Này "Độc tứ sĩ" Trịnh văn bên trong vừa dứt lời, chỉ nghe thấy lời đài tiếp theo phiến tiếng động lớn xôn xao, thật giống như này "Độc tứ sĩ" là cái rất nổi danh người đồng dạng. Mà lời đài bên trên đại hán vạm vỡ cùng Tổng ứng với Lâm hai người sắc mặt biến đổi lớn. đều một bộ không thể tin được bộ dạng!

"Độc tứ sĩ?" Lý Vân Phi hướng Tổng Sư Đạo vấn đạo: "Đây là người nào? Ta tại sao không có nghe nói qua?" Lý Vân Phi căn bản cũng không biết này "Độc tứ sĩ" là ai. Đại Đường Song Long Truyện bên trong căn bản tự không có đề cập tới người này, người nhượng Lý Vân Phi làm sao biết, nhưng nhìn lời đài hạ nhân biểu tình. Đây là cái nhân vật lợi hại!

Tổng Sư Đạo nhú mày nói: "Này độc tứ sĩ. . . Nói như thế nào đây? Này người võ công không cao, nhưng dụng độc rất lợi hại. Với lại, đều là tại vô hình trung hạ độc. Lòng dạ độc ác. Từng là vì giết một người cừ nhân. Hạ độc đem hán một nhà tám mươi sáu miệng toàn bộ giết bằng thuốc độc. Chó gà không tha. Là cái không hơn không kém đại ma đầu."

"Là (vâng,đúng) sao?" Lý Vân Phi khinh thường nói: "Dụng độc người vĩnh viễn cũng không có thể trở thành cường giả. Tự tính hán dùng độc càng lợi hại. Gặp phải một chút bách độc bất xâm người, hán cũng xong đời. Giống như ta vậy Tiên Thiên hậu kỳ người, đã có thể bức ra thể gian đại đa số độc rồi. Hán ở trong mắt ta cũng chính là cái tiểu nhân mà thôi!"

Nhìn này "Độc tứ sĩ" bộ dạng là không ngờ giải độc rồi. Muốn cho hai người này cứ như vậy tại lời đài bên trên chết. Làm người nơi này cũng biết, hán "Độc tứ sĩ" lợi hại.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216:: đây mới là người trong ma đạo

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 216:: đây mới là người trong ma đạo

Kia đại hán vạm vỡ cùng kia Tổng ứng với Lâm cũng là ngoan nhân. Nhìn thấy này "Độc tú sĩ" Trịnh văn bên trong nói gì cũng không cho mình giải độc. Nhìn nhau, đồng thời hướng Trịnh văn bên trong vọt tới. Tổng ứng với Lâm cầm trong tay song tiên(roi) tụu mạnh mẽ hướng Trịnh văn bên trong ném tới, mà kia đại hán vạm vỡ quơ lấy tay mình bên trong kim lung Đại Khảm Đao tụu bổ về phía Trịnh văn bên trong bộ ngực.

Hai người này liều mạng lên mệnh tới nên cái gì cũng không để ý. Nhiều chiêu không rời này "Độc tú sĩ" Trịnh văn bên trong yếu hại. Bọn họ muốn tại chính mình trúng độc chết trước đêm này "Độc tú sĩ" quét sạch! Này "Độc tú sĩ" nếu là nói đến dụng độc tới. Này toàn bộ trong hội trường đều tìm không được một cái có thể so sánh hán mạnh người! Thực là, nếu là nói đến võ công tới. Hẳn thì không được.

Tổng ứng với Lâm cùng kia vạm vỡ đại Hán Vũ công đều không tính quá tốt, thực là, hai người bọn họ so với kia "Độc tú sĩ" Trịnh văn bên trong kia nhưng tụu mạnh hơn nhiều! Ép kia Trịnh văn bên trong là trái nhanh chóng phải tránh, lại muốn ẩn nấp Tổng ứng với Lâm song tiên(roi), còn muốn ẩn nấp đại hán vạm vỡ kim lung Đại Khảm Đao. Như vậy hẳn là luống cuống tay chân, chốc lát không thể ngừng.

Lập tức trước "Độc tú sĩ" Trịnh văn bên trong trên mình quần áo văn sĩ cũng bị đại hán vạm vỡ đao khí chém vào là ngổn ngang. Thân bên trên khắp nơi đều là vết máu. Hẳn cũng biết hai người này có thể ở độc phát trước đem mình quét sạch, cho nên, hẳn chỉ có thể một bên trốn một bên hô: "Hai người các ngươi không muốn sống nữa? Các ngươi giết ta, ai giải độc cho các ngươi!"

Tổng ứng với Lâm trong tay song tiên(roi) mạnh mẽ đập vào "Độc tú sĩ" Trịnh văn bên trong trên vai, đem này Trịnh văn bên trong đập chính là xương vai gãy lìa. Miệng bên trong phát ra một tiếng thê lương tiếng la, sau đó nói: "Trước đừng động thủ! Các ngươi giết ta, các ngươi thì xong rồi. Này toàn bộ trong hội trường trừ ra ta không người hội giải các ngươi trên mình độc. Các ngươi không thể giết ta!"

Tổng ứng với Lâm chần chờ một chút, nhưng kia đại hán vạm vỡ thật giống như căn bản tụu không quan tâm tánh mạng của mình đồng dạng. Người vừa nhảy lên. Song đao trong tay mạnh mẽ hướng Trịnh văn bên trong đỉnh đầu bổ tới. Thật giống như muốn đem Trịnh văn bên trong một đao đánh chết! Giết càng nhiều người người càng sợ chết! Trịnh văn bên trong một cái như con lừa lười lãn lãn, tránh thoát đại hán vạm vỡ một đao kia, sau đó thở hồng hộc nói: "Người thật không sợ chết?"

Này đại hán vạm vỡ cầm trong tay kim lung đại đao tiếp theo tấn công hướng Trịnh văn bên trong, một bên chém vừa nói: "Người nếu không muốn cho ta giải độc! Ta đây tụu tại trước khi chết đem ngươi quét sạch! Như vậy ta vừa báo thù. Với lại tại trên đường xuống Hoàng tuyền ta cũng vậy không cô đơn!"

Trịnh văn trông được thấy mình gặp phải hai cái không người sợ chết, trúng độc còn dám vận công tới chém tự mình. Không thể làm gì khác hơn là giơ tay lên nói: "Hào, hào, hào. Các ngươi chậm động thủ! Ta đem giải dược cho ngươi nhóm! Mọi người cùng là ma đạo nhất mạch, tại sao muốn đánh sinh đánh chết đây này?"

Này đại hán vạm vỡ đi tới đao trong tay gác ở Trịnh văn bên trong trên cổ nói: "Lập tức đem giải dược giao ra đây. Bằng không, ta tay chỉ cần run lên. Cái mạng nhỏ của ngươi sẽ không có."

Trịnh văn bên trong nuốt xuống một ngụm nước miếng, sau đó nhẹ nhàng đem chiếc tại cổ mình bên trên đao dờ đi nhất điểm. Sau đó từ trong lòng ngực móc ra một lọ dược. Đưa cho này đại hán vạm vỡ, sau đó bộ mặt cười quyến rũ nói: "Chúng ta đều là người trong ma đạo, giải dược này ta cũng vậy cho ngươi rồi, ngươi vốn cai đem này đao lấy ra rồi ư?" Nói hết thân thủ muốn đem trên cổ đao dờ đi. Vô luận là ai, trên cổ có như vậy một cây đao, hẳn đều sợ sẽ!

Này đại hán vạm vỡ mạnh mẽ vừa mờ mắt nói: "Ta làm sao biết, ngươi giải dược này là thật hay giả? Nếu là giả dối, ta chẳng phải là đem ngươi phóng chạy?"

Trịnh văn bên trong cười quyến rũ nói: "Ta làm sao dám đấy! Hai vị huynh đệ đều là hào sảng người. Chúng ta lại không có chết thù. Chỉ là có chút mâu thuẫn nhỏ mà thôi! Chúng ta tụu đem này mâu thuẫn để lộ đi!"

Đại hán vạm vỡ dùng răng cắn mở nắp bình, sau đó đem phần sau bên ngậm trong miệng, đổ ra một viên dược, vắn cấp Tổng ứng với Lâm, nói: "Huynh đệ, ngươi trước ăn một viên, vắn nhất là độc dược, ta lập tức tụu đem này Trịnh văn bên trong đầu chém xuống tới!"

Tổng ứng với Lâm cầm trước trong tay này viên dược, không dám ăn vào bụng, hẳn đương nhiên sợ chết rồi. Này vắn nhất nếu là viên độc dược, vậy hẳn thật có thể đi gặp Diêm Vương rồi. Tổng ứng với Lâm chớp mắt một cái, đối với này đại hán vạm vỡ nói: "Huynh đệ, vậy thì ngươi ăn trước đi! Vắn nhất là độc dược, ta tụu đem đầu của hán đánh nát!"

Đại hán vạm vỡ thật giống như nhất điểm tâm cơ cũng không có, nhận lấy được một ngụm nuốt xuống. Chốc lát, này đại hán vạm vỡ thường thoải mái một ngụm Khí Đạo: "Là thật! Ta nội công vận chuyển đã bình thường! Giải được này Chân Linh!"

Trịnh văn bên trong cười quyền rũ nói: "Hai vị huynh đệ. Ta liền nói là thật đi! Hiện tại các ngươi có thể bỏ qua cho ta đi!" Nói hết thân thủ muốn đem Tổng ứng với Lâm song tiên(roi) giờ lên. Tổng ứng với Lâm cười nói: "Nếu là nói thật, ta đây tự. . ." Nói còn chưa dứt lời trong tay song tiên(roi) mạnh mẽ nện ở Trịnh văn bên trong trên đầu, chỉ bỗng chốc tự đem này Trịnh văn bên trong đầu đập mở tung rồi. Óc băng liệt, chết không thể rồi hãy chết rồi!

Đại hán vạm vỡ kinh hô một tiếng nói: "Ngươi làm gì?"

Tổng ứng với Lâm cười nói: "Này "Độc tú sĩ" lòng dạ độc ác, dụng độc lại là xuất thần nhập hóa, chúng ta đắc tội hán. Hán nhất định sẽ không cứ như vậy xong. Hán hội tìm cơ hội đem chúng ta độc chết! Hiện tại ta đem hán đánh chết, tự là chấm dứt hậu hoạn! Nhớ được, này Trịnh văn trúng độc giết kia một nhà tám mươi ba miệng, cũng là bởi vì nhà kia người hầu đối với hán không thể nào tôn kính, hán liền đem người ta nhà một nhà bao gồm người hầu, thị nữ tám mươi ba miệng toàn bộ giết bằng thuốc độc, một cái không lưu. Chúng ta có thể sánh bằng người nọ đắc tội hán tàn nhẫn lợi hại. Hán chỉ cần một cơ hội sẽ giết chết chúng ta tiết hận!"

Đại hán vạm vỡ gật đầu nói: "Ngươi nói hữu lễ, chẳng qua là, chúng ta nói xong rồi chỉ cần hán đem giải được cho chúng ta, chúng ta tự tha cho hán. Chúng ta như vậy không giữ. Như vậy không tốt sao!"

"Không có cái gì không tốt. Đối phó hán người như vậy, tự không thể cùng hán nói lời hứa. Hán người như vậy chết chưa hết tội!" Tổng ứng với Lâm đá đá Trịnh văn bên trong thi thể, mới vừa muốn nói chuyện, đột nhiên che bộ ngực nói: "Mau, mau đưa giải được cho ta nha, ta độc phát!"

Kia đại hán vạm vỡ vội vàng nói: "Ngươi độc phát. Ta đem giải được cho ngươi!" Nói hết cầm trong tay bình miệng nhắm ngay trên mặt đất đem toàn bộ giải được đều ngã trên mặt đất, sau đó bộ mặt vô tội nói: "Ai nha, giải được đều đổ ra ngoài! Này nên làm cái gì bây giờ!"

Tổng ứng với Lâm sắc mặt đại biến, giải được này chính là của hán mệnh a. Cẩn rằng một cái liền hướng giải được đánh tới. Này đại hán vạm vỡ một cước dẫm ở tất cả giải được bên trên, sau đó nói: "Ta giúp ngươi nhặt!" Sau đó chân còn dùng lực bước lên. Cái này, tất cả giải được đều hóa thành bùn lầy, không còn có dùng!

Tổng ứng với Lâm cẩn rằng nói: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Đại hán vạm vỡ càng thêm vô tội nói: "Ta đang giúp ngươi nhặt được a! Chẳng qua là ta không có làm sao chú ý mà thôi! Cái này, ngươi không có giải được rồi, ngươi nên làm cái gì bây giờ?",

Tổng ứng với Lâm tàn bạo nhìn cái này đại hán vạm vỡ nói: "Thật ác độc ngươi! Ta coi như là nhìn trông nhầm rồi. Vốn tưởng rằng ngươi là hào sảng hán tử! Không nghĩ tới, ngươi mới là vô cùng tàn nhẫn !"

Đại hán vạm vỡ khinh thường cười nói: "Haiz, ha, ngươi đừng quên rồi, chúng ta nhưng không phải là cái gì bằng hữu! Chẳng qua là, chúng ta vì giải được bị buộc liên thủ mà thôi. Kỳ thực chúng ta còn là địch nhân đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217:: ai chết

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 217:: ai chết

Hôm nay đại niên sơ nhất, mây trắng ở chỗ này chúc mỗi cái vị bằng hữu, mọi sự như ý, ánh gia đình vui mừng. Mây trắng lần đầu viết sách, có điều không địa phương tốt, các vị huynh đệ kính xin bao dung. Cũng tại cái này cảm ơn chư vị các huynh đệ này gần nửa năm ủng hộ, tự là có ủng hộ của các ngươi, mây trắng mới có thể đi xuống, hi vọng mọi người còn có thể tiếp tục ủng hộ mây trắng! Mây trắng vạn phần cảm tạ! !

Tổng ứng với Lâm Nhất tay che ngực, một tay run rẩy chỉ vào kia đại hán vạm vỡ, mạnh mẽ phun ra vài hóp máu đen, người toàn bộ xụi lơ trên mặt đất, dùng một loại suy yếu thanh âm, nói: "Không nghĩ tới ta thể nhưng nhìn sai rồi, ngươi. . . Ngươi thật nham hiểm tâm!"

Này đại hán vạm vỡ, mặt bên trên lộ ra một chút nụ cười đắc ý, nói: "Ngươi biết ta là ai không?"

"Ngươi là ai?" Tổng ứng với Lâm thoát nhìn đã hấp hối, nhưng, tự là không nuốt xuống khẩu khí này, có lẽ là muốn chết cái minh bạch đi!

Đại hán vạm vỡ cười to nói: "Ta là ai? Sơn Tây đồ Diêm Vương! Nghe nói qua chưa?"

Này đại hán vạm vỡ vừa mở miệng nói mình là Sơn Tây đồ Diêm Vương, lời dài hạ một mảnh xôn xao! Đều không thể tin được nhìn này đại hán vạm vỡ. Thật giống như này Sơn Tây đồ Diêm Vương có rất lớn danh tiếng đồng dạng. Liên tiếp ngay cả Lý Vân Phi bên cạnh Tổng Sư Đạo đều kinh hô một tiếng.

Lý Vân Phi quay đầu nhìn hướng Tổng Sư Đạo, vấn đạo: "Này Sơn Tây đồ Diêm Vương lại là ai? Liên tiếp ngay cả người cái này Tổng phiệt thiếu phiệt chủ đều như vậy kinh ngạc? Chẳng lẽ là cái gì không dậy nổi nhân vật?"

Tổng Sư Đạo thờ phào ra một ngụm Khí Đạo: "Này Sơn Tây đồ Diêm Vương nói đến võ công tới, chỉ có thể coi là là tốt tay, tuyệt đối không tính là cái gì cao thủ đứng đầu. Chẳng qua là, nghe người này gian hoạt như quỷ, nổi danh tiểu nhân! Chẳng qua là không nghĩ tới. Hắn dĩ nhiên là này bộ dáng! Ta còn tưởng rằng là cái loại này nhỏ thấp gầy yếu người đâu? Không nghĩ tới dĩ nhiên là một bộ đại hán vạm vỡ bộ dạng!"

Lúc này, tràng bên trong Tổng ứng với Lâm lại là gât đầu lia lia, nói: "Hào. . . Hào. . . Hào, có thể chết tại người Sơn Tây đồ Diêm Vương trong tay cũng không oan uổng! Giang hồ chỉ biết địch nhân của người đều không giải thích được chết rồi! Ta nghĩ, bọn họ đều là bị người này phó hào sáng bộ dạng lừa! Hôm nay, nơi này nhiều người như vậy. Bộ dáng của người nhất định sẽ truyền khắp giang hồ, ta xem người lần sau làm sao tái gạt người!" Nói xong, người nuốt xuống cuối cùng một hơi. Co quắp té trên mặt đất, chết tới!

Thạch Thanh Tuyền thở dài miệng Khí Đạo: "Không nghĩ tới, này người thể nhưng tự như vậy chết. Hắn cũng quá oan uổng rồi!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Này chút ít người giết người vô số! Chết rồi cũng là chết chưa hết tội! Huống chi, này Tổng ứng với Lâm cũng chưa chết, hắn mới là trong mấy người này nhất gian nhất tron một cái!"

"Này Tổng ứng với Lâm thể nhưng không có chết!" Lý Vân Phi người bên cạnh đều bộ mặt khốn nghi hoặc nhìn Lý Vân Phi, này Tổng ứng với Lâm rõ ràng đều đã nuốt xuống tức giận, làm sao có thể không có chết?

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, nói: "Các người tiếp theo nhìn xuống tốt lắm, phía dưới càng thêm ưu việt!" Lý Vân Phi nói xong lời này tự ngâm miệng lại, không nói thêm gì nữa! Cái khác mặc dù kỳ quái Lý Vân Phi lời nói, nhưng cũng không dám hỏi nhiều. Cho nên đều mở to hai mắt nhìn lời dài bên trong, muốn xem nhìn trận này tuồng!

Mà tràng bên trong này đồ Diêm Vương nhìn thấy Tổng ứng với Lâm đã chết, khoe miệng mang theo một chút khinh thường nụ cười, sau đó, nhìn lời dài phía sau Loan Loan nói: "Trận này tỷ đầu coi là là ta thắng đi!" Loan Loan cười duyên nói: "Nếu địch nhân đã chết rồi, đó là đương nhiên là đồ Diêm Vương người thắng!"

Này đồ Diêm Vương bộ mặt kiêu ngạo, đi tới Tổng ứng với Lâm bên cạnh thi thể, một cước dẫm ở Tổng ứng với Lâm bộ ngực, cười to nói: "Tự người chút bản sự ấy cũng dám cùng ta đấu. Như người vậy mặt hàng ta không biết giết bao nhiêu! Ta nhỏ vào!" Nói hết còn hướng trên mặt đất Tổng ứng với Lâm nhổ mấy bãi nước miếng! Sau đó liền hướng dưới đài đi tới.

Này ban đầu chết tiết Tổng ứng với Lâm thể nhưng một nhảy dựng lên, quơ lấy trong tay song tiên(roi), mạnh mẽ đập vào này đồ Diêm Vương sau lưng. Nhất thời, một tiếng xương vỡ vụn thân âm truyền khắp toàn bộ hội trường. Đồ Diêm Vương một cái không tra, bị này đôi tiên(roi) đập gần chết, toàn bộ người vô lực nằm trên mặt đất! Không thể động dậy!

Tổng ứng với Lâm cười to nói: "Giống như người vậy mặt hàng ta mới giết không biết đến có bao nhiêu đấy! Còn dám tới âm ta, không biết nhà người gia ta chính là dựa vào bản lãnh này dùng com! Đồ Diêm Vương! Ta nhỏ vào! Quả nhiên muốn đi thấy Diêm Vương rồi!"

Lý Vân Phi cười đối với bên cạnh đã nhìn ngốc(dùng) chúng nhân nói: "Như thế nào! Các người đều không nghĩ tới đi! Này Tổng ứng với Lâm mới là trong nhóm người này nhất người âm hiểm đấy!"

Thạch Thanh Tuyền ngốc(dùng) một hồi sau đó thở dài miệng Khí Đạo: "Tại sao có thể như vậy? Làm sao một đám giấu điểm sâu như vậy? Tại sao cũng muốn đem đối phương đưa chi vào chỗ chết nhỉ?"

Lý Vân Phi cười cười, nghiêm mặt nói: "Đây chính là ma đạo! Đây chính là người trong ma đạo! Chánh đạo người cho dù là nguy quân tử, ai lại dám trước mặt nhiều người như vậy làm như vậy? Bọn họ chỉ dám sau lưng hại người, ai dám ngay trước nhiều người như vậy trước mặt hại người? Chỉ có người trong ma đạo mới dám ngay trước nhiều người như vậy mặt hại người!"

Tự tại Lý Vân Phi cảm khái người trong ma đạo tàn nhẫn lúc, tràng bên trong đồ Diêm Vương chuyển quá thân thể của mình, hấp hối hướng Tổng ứng với Lâm vấn đạo: "Người rõ ràng bên trong độc chết! Tại sao, còn có thể không có chuyện gì?"

Tổng ứng với Lâm cười dài nói: "Người mới vừa cấp giải dược của ta, trên người của ta có!" Nói xong, từ trong lòng ngực cầm ra một viên giải dược nói: "Nhìn thấy không có, giải dược này ta có! Đem người đem giải dược vẫn cấp cho ta lúc, ta sẽ biết, kia "Độc tú sĩ" Trịnh văn bên trong căn bản tự không có hạ cái gì lợi hại độc! Muốn là cái gì lợi hại độc lời nói, chúng ta làm sao có thể còn có cơ hội đuổi theo hắn đánh, sợ rằng đã sớm chết rồi. Làm ta thấy được giải dược lúc, ta liền không tái sợ hãi, bởi vì ta trên mình có mấy viên Giải Độc Đan! Các người cũng biết, kia "Độc tú sĩ" Trịnh văn bên trong là cái dụng độc cao thủ. Thực là, các người không biết là, ta cũng vậy hội dụng độc, mặc dù so ra kém "Độc tú sĩ", nhưng, cũng không thể so với hắn sai tới chỗ nào! Cho nên. . ."

"Cho nên, người căn bản tự không quan tâm giải dược này!" Này đồ Diêm Vương lạnh lùng nhìn Tổng ứng với Lâm, nói: "Người căn bản là già! Thực là, ta trước tịnh không có cùng người nào phiền, người tại sao muốn như vậy đề phòng ta?"

Tổng ứng với Lâm cười ha ha nói: "Người quên rồi người mới vừa nói à. Chúng ta là địch nhân a, ta làm sao sẽ đối với địch nhân của ta yên tâm đây! Tựa tính người mới vừa đem giải được cho ta, ta cũng vậy hội nhân cơ hội đánh lên người. Bởi vì, ta tịnh không có tất thắng nắm chắc, tựa tính ta thắng, ta cũng vậy hội thụ đến không nhẹ tổn thương! Cho nên, ta liền giả dạng làm trúng độc chết đi bộ dạng, như vậy người tựa yên tâm."

Đỗ Diêm Vương gật gật đầu nói: "Ta chết không oan, người tâm kế sâu như vậy. Ta so ra kém người vạn nhất, giết ta đi! Ta nghĩ, này lời đài hạ tất cả mọi người nhìn thấu rồi cách làm người của người, lại ra tay, cũng sẽ không lưu tình, ta tin tưởng người cũng sẽ chết tại đây lời đài bên trên!"

Tổng ứng với Lâm cầm trong tay song tiên(roì) đi tới đỗ Diêm Vương bên người, nói: "Này tựa không nhớ người quan tâm, an tâm chết đi! Giết người sau này ta tựa xuống lời đài, không hề nửa tỷ đầu! Ta nghĩ, này Âm Quý Phái có thể che ta chu toàn đi!" Nói hết trước hết từ nện ở đỗ Diêm Vương đầu bên trên, đỗ Diêm Vương nhất thời, đầu nở hoa, chết không thể rồi hãy chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218:: Khẩu Trọng xuất thủ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 218:: Khẩu Trọng xuất thủ

Lời đài hạ mọi người một trận cảm khái, chẳng ai ngờ rằng, này Tổng ứng với Lâm thế nhưng có sâu như vậy tâm cơ, cuối cùng chiến thắng dĩ nhiên là hắn, tất cả mọi người ngưng mắt nhìn Tổng ứng với Lâm, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, muốn là lúc nào cùng này người giao thủ, nhất định phải giết hắn rồi, không thể lưu lấy hậu họa!

Tổng ứng với Lâm Tâm cơ như thế sâu, làm sao lại không biết này chút ít người ý nghĩ, lập tức cười đối với lời đài sau Loan Loan, nói: "Loan Loan cô nương, ta mới vừa cùng hai người này giao thủ, bị thương, trận này tỷ đầu ta liền không tham gia rồi, kính xin đem tên của ta hoa rơi đi!"

Loan Loan bộ mặt kỳ quái hỏi: "Người cái gì ý tứ? Chẳng lẽ người không có ý định tranh này ma đạo vị trí mình chủ sao? Vị này tử thực là trên vạn người chỗ ngồi! Người tựa bỏ qua như vậy?"

Tổng ứng với Lâm cười khổ lắc lắc đầu nói: "Không đúng ta nghĩ muốn vứt bỏ, chẳng qua là, ta phải vứt bỏ! Mệnh so sánh những thứ khác cũng muốn trọng yếu! Ta sẽ không tranh rồi!" Nói hết Tổng ứng với Lâm nhảy xuống lời đài đứng ở nơi đó, đối với người chung quanh nói: "Ta cũng định không tranh rồi. Cho nên, mọi người vẫn là đừng đem ta cho rằng địch nhân!" Nói xong, lẳng lặng đứng ở nơi đó, không nói thêm gì nữa!

Lý Vân Phi gật đầu đối với bên cạnh mọi người, nói: "Này Tổng ứng với Lâm Vũ công mặc dù không xuất chúng, nhưng tâm tư cẩn thận, với lại lòng dạ độc ác! Muốn là các người ai cùng hắn gặp được, tốt nhất đừng làm ra mâu thuẫn, nếu cùng người này trở mặt, lập tức hạ nặng tay, giết hắn rồi!"

Này lúc, Chúc Ngọc Nghiên nhảy lên lời đài, hướng lời đài bên trên chúng nhân nói: "Các vị đều là ta ma đạo bên trong đại nhân vật. Trên căn bản không có cơ hội tụ ở chung một chỗ, chúng ta lần này tụ ở chung một chỗ chính là vì chọn lựa ma đạo Minh Chủ. Nhưng, ta hi vọng các vị tốt nhất đừng hạ tử thủ. Nếu là như vậy xuống tới, cuối cùng còn có thể còn dư lại tới mấy người! Như vậy tựa có vì chúng ta ước nguyện ban đầu rồi! Chúng ta nhưng là vì phải chống lại chánh đạo cường bức, muốn là chúng ta đều chết sạch, vậy chúng ta không phải là tự tìm khổ ăn sao? Cho nên, ta ở chỗ này tuyên bố, nếu ai hạ rồi tử thủ, tựa tính hắn thắng, cũng không có thể tiếp tục tham gia tranh đoạt!"

Lời đài cái kẻ tiếp nam tử hô: "Kia muốn là đối phương trước hạ tử thủ thì? Chúng ta chẳng lẽ tựa không thể chống cự?",

"Dĩ nhiên không!" Chúc Ngọc Nghiên cười nói: "Muốn là đối thủ trước hạ tử thủ, vậy các người tự nhiên có thể xuất thủ. Sinh Tử bất luận!"

Lời đài tiếp theo phiến trầm trở khen ngợi thanh âm, trước tổng cộng đi lên mấy người, đảo mắt tựa đã chết hai người, này tỉ lệ tử vong quá cao, hù dọa này đám người ở dưới đài cũng không dám lên đài rồi, Chúc Ngọc Nghiên này quy định vừa ra tới, nhất thời, mấy người tựa nhảy lên lời đài!

Lý Vân Phi cẩn thận nhìn lại nhảy lên lời đài mấy người, lắc đầu, này vài cái võ công của thật kém. Không nói Lý Vân Phi bọn họ, tựa là trước kia Tổng ứng với Lâm đều so sánh này mấy người mạnh hơn rất nhiều!

Lý Vân Phi nhìn hướng Khẩu Trọng, nói: "Tiểu Trọng, người đi xuống một chuyến, khiến cái này người nhìn xem chúng ta Tà Cực Tông lợi hại! Với lại, người cùng người giao thủ quá ít, võ công mặc dù không tệ, nhưng, kinh nghiệm quá ít, vừa lúc ở cái này cùng này chút ít người giao giao thủ, tăng cường một chút kinh nghiệm của mình!"

Khẩu Trọng một cúi đầu, nói: "Vâng, sư phụ." Người một nhảy dựng lên, trong nháy mắt chạy đến rồi lời đài bên trên, sau đó, một tay nhắc kiếm, một tay tấn công hướng lời đài bên trên mấy người, này mấy người như thế nào lại là Khẩu Trọng đối thủ. Tránh né không vội, bị Khẩu Trọng một chiêu một cái đánh xuống lời đài.

Khấu Trọng liền ôm quyền, đối với lời đài hạ mọi người, nói: "Tại hạ Khấu Trọng, vị kia đi lên cùng ta ganh đua cao thấp?"

Lời đài hạ mọi người một mảnh xôn xao, này giờ mới bắt đầu, này Tà Cực Tông người tựu xuất thủ. Khấu Trọng cũng không giống như bọn họ. Bọn họ không có hậu đài. Mà Khấu Trọng thực là Lý Vân Phi đệ tử. Có Lý Vân Phi cái này tuyệt đỉnh cao thủ ở phía sau ủng hộ, ai dám bên trên?

Tổng Sư Đạo cau mày vẫn đạo: "Lý huynh! Lúc này mới vừa mới bắt đầu, ngươi khiến cho Khấu huynh đệ ra sân. Có phải hay không có chút sớm! Dù sao. . ." Tổng Sư Đạo mặc dù cho tới nay xưng Lý Vân Phi là Lý huynh. Nhưng, bởi vì hắn cùng Khấu Trọng tuổi không kém nhiều, cho tới nay tất cả đều là gọi Khấu huynh đệ. Mỗi cái gọi cái.

Lý Vân Phi một cái vung tay, cười lạnh nói: "Sẽ không, ma đạo cao thủ phần lớn đều ở đây hai phái lục đạo trong. Những lời đài này hạ người trong ma đạo, hừ, không đúng ta xem thường bọn họ. Bọn họ căn bản cũng không có tí ti cơ hội! Lần này ma đạo Minh Chủ, chỉ có khả năng tại ta cùng "Tà vương" trong chọn lựa. Những người khác nghĩ cũng không muốn nghĩ. Tựu liên tiếp ngay cả "Âm Hựu" đều bỏ qua. Bọn họ còn muốn tranh! Ta chỉ là không muốn xem trước này chút ít người ở chỗ này lãng phí thời giờ của ta!"

Lời đài bên trên Khấu Trọng đứng ở phía trên, phía dưới hoàn toàn yên tĩnh, đều không người nào dám đi lên. Lý Vân Phi thực lực bọn họ cũng đều biết. Đừng nói Lý Vân Phi rồi, bọn họ luyện Khấu Trọng đều đánh không lại.

"Tà vương" Thạch Chi Hiên nhìn một chút Lý Vân Phi bên kia, lạnh lùng cười một tiếng, đối với phía sau Hầu Hi Bạch nói: "Hi Bạch, ngươi bên trên! Không thể khiến người khác xem thường ta!"

Hầu Hi Bạch gật đầu, đứng lên, bay đến lời đài bên trên. Đứng tại Khấu Trọng đối diện. Hầu Hi Bạch tại ma đạo bên trong danh khí, địa vị không thấp. Vừa lên đài, tựu dẫn tới lời đài hạ một trận thảo luận, lời đài hạ một gã nam tử đối với người bên cạnh nói: "Nhìn thấy không có. Đây chính là kia "Đa tình công tử" Hầu Hi Bạch! Cái này kia Khấu Trọng nguy hiểm!"

Hắn những người bên cạnh gật đầu nói: "Không sai. Này Hầu Hi Bạch thực là Trung Nguyên trẻ tuổi bốn đại cao thủ đấy! Cái này, này Khấu Trọng nhất định không đúng đối thủ của hắn!"

Hai người này phía trước một người trung niên nam tử xoay đầu lại, kỳ quái nói: "Trung Nguyên trẻ tuổi bốn đại cao thủ? Nào bốn người? Ta làm sao không biết?"

Một thân xuyên từ sắc y phục nam tử bu lại, cười nói: "Ngươi thật đúng là cô lậu quả văn. Này trẻ tuổi bốn đại cao thủ, nghe nói võ công cao, đã có thể cùng thế hệ trước cao thủ đem so sánh rồi. Bọn họ tựu là "Đa tình công tử" Hầu Hi Bạch, "Ảnh Từ thích khách" Dương Hư Ngạn, "Thánh nữ" Sư Phi Huyền cùng "Ma nữ" Loan Loan, bốn người! Bốn người này võ công chi cường đã có thể uy hiếp thế hệ trước cao thủ!"

"Kia Lý Vân Phi nhỉ?" Trung niên nam tử kia bộ mặt nghi ngờ hỏi: "Không đứng trên giang hồ truyền thuyết, này Lý Vân Phi võ công tuyệt đỉnh, Thiên Hạ Vô Song! Làm sao liên tiếp ngay cả này bốn đại cao thủ cũng không có đứng hàng? Này. . ."

Này tử y nam tử cười to nói: "Nói ngươi cô lậu quả văn, ngươi thật đúng là. Này Lý Vân Phi kể từ khi đánh bại "Tà vương" giết chết bốn Đại Thánh tăng bên trong hai người sau này, tựu không còn có người đem hắn cùng trẻ tuổi người so. Hắn sớm tựu được xưng ma đạo thứ Trường Số 1 tay! Uy danh thẳng ép "Tà vương". Lần này ma đạo Minh Chủ, Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên hai người cơ hội lớn nhất. Những người khác. . . Sợ rằng cũng không muốn suy nghĩ!"

Người chung quanh một trận gật đầu. Mà lời đài bên trên Hầu Hi Bạch cùng Khấu Trọng đã bắt đầu đưa mắt nhìn đối phương. Khấu Trọng một tay nhắc kiếm, Hầu Hi Bạch huy động trong tay cây quạt! Hai người đều cẩn thận nhìn về đối phương. Đều không động thủ! Mặc dù Khấu Trọng không có giang hồ bốn đại cao thủ danh hiệu! Nhưng tính lên tới võ công tuyệt đối không thấp, cũng chỉ so sánh Hầu Hi Bạch kém hơn nhất điểm! Phải biết rằng, cao thủ giao thủ, điểm này cũng xác thực không coi vào đâu!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 219:: Khấu Trọng tuyệt chiêu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 219:: Khấu Trọng tuyệt chiêu

Khấu Trọng cùng Hầu Hi Bạch hai người đều cẩn thận nhìn đối phương. Cũng không có nhúc nhích tay, bọn họ cũng đều biết đối phương là một cao thủ, cho nên không dám trước xuất thủ, sợ bị đối phương tìm được chính mình sơ hở. Hai người cứ như vậy ngồi ngó chừng ta, ta ngó chừng ngươi, tay đều nắm thật chặt binh khí của mình.

Lời đài dưới hoàn toàn yên tĩnh không tiếng động, không dám quấy rầy này hai người cao thủ động thủ. Qua không biết có nhiều lâu, Khấu Trọng ánh mắt

chợt lóe, chân mạnh mẽ một đạp mạnh, thân hình một lúi, trong tay bảo kiếm đã xuất thủ, đâm thẳng hướng Hầu Hi Bạch. Khấu Trọng đầu tiên kiên trì không được. Hấn động trước lên rãnh tay tới.

Hầu Hi Bạch trong tay cây quạt khẽ giương, chặn lại Khấu Trọng đâm tới bảo kiếm. Khấu Trọng được thế không để cho người, trong tay bảo kiếm không ngừng huy vũ, kiếm kiếm không rời Hầu Hi Bạch yếu hại! Hầu Hi Bạch trong tay cây quạt không ngừng ngăn trở Khấu Trọng công kích.

Khấu Trọng mặc dù chiếm cứ trên nước, chiếm cứ thượng phong, nhưng Hầu Hi Bạch cũng không đơn giản, trong tay Bạch Ngọc Phiến không ngừng phòng (ngừa) ở Khấu Trọng công kích. Với lại dần dần bắt đầu phản kích lại. Khấu Trọng chau mày, biết mình nếu như vẫn là như vậy công kích dưới đi, sớm muộn gì sau công lực hao hết, mà Hầu Hi Bạch vừa lúc có thể thừa dịp Khấu Trọng công kích lúc, dĩ dật đãi lao. Đợi(các loại) Khấu Trọng công lực hao hết, hấn tự nhiên có thể đánh một trận mà thắng.

Khấu Trọng phát hiện mình căn bản tựu đánh không phá Hầu Hi Bạch phòng ngự, thân hình biến đổi, trong nhảy mắt lui về phía sau hơn mười thước. Hầu Hi Bạch nội lực quán chú Bạch Ngọc Phiến bên trong. Hướng Khấu Trọng công tới, cây quạt mang theo một cổ mãnh liệt gió lốc hướng Khấu Trọng đánh tới. Khấu Trọng rõ ràng cảm giác được cây quạt uy lực, cắn răng một cái, trường kiếm trong tay hướng về phía trước đỉnh đầu, "Phanh" một tiếng vang thật lớn, Khấu Trọng miễn cưỡng giá trụ Hầu Hi Bạch cây quạt, phía dưới lời đài bên trên bàn đá xanh vỡ vụn ra tới. Khấu Trọng chân đều lâm vào lời đài trong. Thân thể căn bản tựu không có biện pháp di động.

Hầu Hi Bạch không ngừng đưa vào nội lực tiến vào Bạch Ngọc Phiến bên trong. Trong tay Bạch Ngọc Phiến phát ra lóng lánh bạch quang, không ngừng hướng Khấu Trọng áp đi. Khấu Trọng chợt dậm chân. Trường kiếm hướng về phía trước đỉnh đi. Dưới chân bàn đá xanh nhất thời vỡ thành từng khối. Hướng Hầu Hi Bạch nhảy đi. Còn không có nhích tới gần Hầu Hi Bạch thân thể tựu bị Hầu Hi Bạch nội lực đánh nát bấy. Khấu Trọng thân hình không thay đổi. Một cước giơ lên liền hướng Hầu Hi Bạch hạ thân đá vào.

Hầu Hi Bạch mặt liền biến sắc, trong tay Bạch Ngọc Phiến một cái đưa lên, người ngay lập tức lui về phía sau, hiện lên Khấu Trọng chân. Khấu Trọng nhân cơ hội nhảy ra đã trở thành một cái hồ bàn đá xanh ngoài. Nhìn thấy Hầu Hi Bạch không có nhân cơ hội động thủ, thờ phào nhẹ nhõm.

Hầu Hi Bạch nộ khí trùng thiên, nhất chỉ Khấu Trọng, quát lên: "Người. . . Người thế nhưng làm như vậy, sẽ không sợ truyền đi đã mất "Kiếm Thánh" danh tiếng."

Khấu Trọng bộ mặt kỳ quái nhìn Hầu Hi Bạch, vấn đạo: "Người đây là ý gì? Ta làm gì rồi. Người tức giận như vậy!"

Hầu Hi Bạch sắc mặt xanh đen, hiển nhiên là bị Khấu Trọng tức điên rồi. Đứt quãng nói: "Người. . . Người mới vừa thế nhưng đá ta nơi đó! Người. . . Người tại sao có thể làm như vậy! Ta thật không nghĩ tới người là người như vậy!"

Khấu Trọng cười to nói: "Người phải biết rằng, chúng ta là địch nhân, ta tự nhiên sẽ không lưu tình. Người làm sao sẽ như vậy ngây thơ. Mới vừa ta nếu là không làm như vậy, ta liền thua. Người cho rằng ta ngu a." Khấu Trọng dùng một loại khinh bỉ ánh mắt nhìn hướng Hầu Hi Bạch, trông trắng mắt đều lật ra đi ra ngoài.

Hầu Hi Bạch trong mắt tuôn ra tia máu. Mới vừa hấn nếu không phải trốn mau, hấn chỉ sợ cũng chỉ có thể vào cung đi. Điều này làm cho hấn cái này được xưng "Đa tình công tử" người đem Khấu Trọng hận đến đầu khớp xương rồi. Cho nên, Hầu Hi Bạch trực tiếp hướng Khấu Trọng vọt tới, trong tay Bạch Ngọc Phiến phát ra đạo đạo kinh khí. Bắn thẳng đến Khấu Trọng.

Khấu Trọng mắt lộ ra một chút giảo hoạt ánh mắt, nguyên lai hấn mới vừa là có ý đá Hầu Hi Bạch hạ thể, vì chính là nhượng Hầu Hi Bạch sinh khí. Hầu Hi Bạch tức giận, tự nhiên kết cấu đại loạn. Khấu Trọng như vậy mới có thể loạn bên trong thủ thắng!

Khấu Trọng cầm lấy bảo kiếm trong tay. Đón nhận Hầu Hi Bạch, Hầu Hi Bạch bởi vì bị Khấu Trọng tức nổi điên, cho nên phiến pháp có chút loạn. Khấu Trọng nhân cơ hội chiếm cứ thượng phong, kiếm kiếm không rời Hầu Hi Bạch hạ thể. Đem Hầu Hi Bạch ép chỉ có thể bị động phòng ngự. Căn bản tựu không thể phản kích, Khấu Trọng cũng không chút nào phòng ngự, một kiếm đâm hướng Hầu Hi Bạch hạ thể.

Hầu Hi Bạch sẽ bị Khấu Trọng ép điên rồi, hấn tựu tính có thể ở Khấu Trọng thương tổn đến tự mình trước thương tổn đến Khấu Trọng, thực là Khấu Trọng cũng có thể tại thời điểm này đánh trúng hạ thể của hấn, đây căn bản cũng không phải là hấn có thể trốn. Chỉ cần là nam nhân, coi như là mất mạng, cũng không thể không có vật kia a!

Hầu Hi Bạch thân thể bị Khấu Trọng ép không ngừng lui về phía sau, lập tức tựu muốn lui về phía sau đến lời đài hạ rồi. Hầu Hi Bạch tự biết căn bản vô phương thắng lợi, dứt khoát trực tiếp nhảy xuống lời đài, giơ tay lên đối với Khấu Trọng cười lạnh nói: "Khấu huynh hôm nay sở tác, ta ghi ở trong lòng. Có cho đòi một ngày, Hi Bạch tất hội dày báo!" Nói xong, đi tới "Tà vương" Thạch Chi Hiên trước mặt cúi đầu nói: "Đồ nhi cấp sự phụ mất thể diện. Khấu Trọng hấn căn bản không phải ta đối thủ! Ta. . . Ta. . ."

Thạch Chi Hiên lạnh lùng nhìn Hầu Hi Bạch, thân nhiên nói: "Không có cái gì hấn không phải là đối thủ của người! Thua thì thua, vô luận hấn dùng thủ đoạn gì thắng người, hấn đều thắng, người đều thua. Thua, lần sau thắng về, ta không hi vọng, nghe nữa đến giải thích của người, hỏi người tự mình chỗ ngồi ngồi đang hoàng."

Hầu Hi Bạch oán hận nhìn Khấu Trọng một cái, ngồi trở lại chính mình chỗ ngồi, Hầu Hi Bạch trong lòng xông đầy hận, tự mình đánh không lại Lý Vân Phi coi như xong, dù sao mình không phải là Lý Vân Phi đối thủ, hai người chênh lệch quá rõ ràng. Thực là, tự mình rõ ràng có thể đánh thắng được Khấu Trọng, lại bị Khấu Trọng dùng loại thủ đoạn này thắng tự mình. Hầu Hi Bạch mặt đều đỏ.

Từ Từ Lăng bộ mặt kỳ quái hướng Lý Vân Phi vấn đạo: "Sự phụ, tiểu Trọng rõ ràng đều công kích không tới Hầu Hi Bạch hạ thể, kia Hầu Hi Bạch làm sao cấp hù dọa thành như vậy? Còn tự mình nhảy xuống lời đài. Nếu là ta, ta cũng sẽ không thua thảm như vậy!"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Khẩu Trọng chiêu này xác thực rất lợi hại. Người suy nghĩ một chút, một người không ngừng công kích hạ thể của người. Cho dù là hần công kích không tới, người tự không sợ vạn nhất thật bị một kiếm kia đâm trúng sao? Nếu là này một kiếm đâm trúng rồi. Chỉ sợ cũng chỉ có thể vào trong cung làm thái giám. Cho người người không sợ?"

Từ Từ Lăng gật đầu, cho dù là cùng người khác chơi đùa lúc, có người chứa đánh hướng tự mình hạ thể, tự mình cũng sẽ không nhịn được cản trở, huống chi Khẩu Trọng còn chỉ dùng kiếm, trên thân kiếm còn có kinh khí. Này muốn thực là đụng phải rồi, sợ rằng nghĩ tâm muốn chết đều có rồi!

Tổng Sư Đạo chen miệng nói: "Kia Hưu Hi Bạch cũng có thể làm như vậy a. Hần cũng có thể công kích Khẩu Trọng hạ thể a! Như vậy, không phải có thể giải rồi Khẩu Trọng một chiêu này sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Sẽ không! Hưu Hi Bạch tự cho là "Đa tình công tử", vẫn nghĩ chỉ người làm sao hội học Khẩu Trọng công kích người khác hạ thể, như vậy hần cũng không phải là "Công tử" rồi. Cho nên, hần tuyệt đối sẽ không học Khẩu Trọng làm như vậy!"

Tổng Sư Đạo gật đầu, ngừng một chút nói: "Vậy hần thua cũng quá oan uổng đi! Này nếu không phải tại lỗi đài bên trên lời nói?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Đúng, đây là đang lỗi đài bên trên. Này nếu không phải tại lỗi đài bên trên lời nói, Khẩu Trọng chiêu này tự không có dùng. Hưu Hi Bạch có thể thắng tuốt phòng thủ, đến lúc Khẩu Trọng động tác chậm lại, tái mưu cầu phương pháp! Huống chi, Hưu Hi Bạch cũng biết mình cần bản tự không thể trở thành ma đạo Minh Chủ. Cho nên, hần rất dứt khoát tự nhận thua. Hừ, hần rất có tự mình hiểu lấy!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 220:: Lý Vân Phi động thủ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 220:: Lý Vân Phi động thủ

Khẩu Trọng bộ mặt kiêu ngạo đứng tại lỗi đài bên trên hô: "Cái kẻ tiếp ai tới? Ta đều tiếp theo!" Hần mới vừa đánh thắng cái kia được xưng bốn thiên niên lớn cao thủ Hưu Hi Bạch, đương nhiên là có chút ít kiêu ngạo! Khẩu Trọng cho tới nay cũng không phải là cái khiêm nhường người, từ nhỏ đến lớn cũng bị người khác xem thường! Rốt cục trước mặt nhiều người như vậy hãnh diện rồi.

Thạch Chi Hiên sắc mặt không thay đổi, thật giống như không có nghe được Khẩu Trọng lời nói đồng dạng. Ánh mắt nhìn hướng "Ảnh Tử thích khách" Dương Hư Ngạn! Dương Hư Ngạn hội ý gật đầu, quơ lấy trong tay dài nhỏ vô cùng kiếm, bước nhanh đi về phía lỗi đài. Nhàn nhạt đứng tại Khẩu Trọng trước mặt, về mặt không thay đổi!

Khẩu Trọng hai mắt gắt gao ngó chừng Dương Hư Ngạn, Dương Hư Ngạn từng là ngầm ám sát quá Lý Vân Phi. Còn kém điểm đắc thủ rồi, lúc ấy Từ Từ Lăng cùng Khẩu Trọng đều ở bên cạnh. Khẩu Trọng nhớ đến lúc ấy Dương Hư Ngạn đánh lên một kiếm kia, một kiếm kia xảo diệu, tinh vi, cùng Dương Hư Ngạn đối với thời gian nắm chắc đều hoàn mỹ không tỳ vết. Nếu không phải Lý Vân Phi vô công của so sánh Dương Hư Ngạn cao hơn quá nhiều, sợ rằng Lý Vân Phi tự bị một kiếm kia quét sạch rồi!

Khẩu Trọng ban đầu ở Vân Phi bên cạnh nhìn thấy Dương Hư Ngạn kia kinh điểm một kiếm. Làm sao lại không biết này Dương Hư Ngạn tuyệt đối so với Hưu Hi Bạch muốn đáng sợ nhiều. Dương Hư Ngạn luyện được thực là kiếm pháp giết người.

Dương Hư Ngạn nhàn nhạt nhìn Khẩu Trọng, thần sắc rất bình tĩnh, cái bốn tự không khăn trương chút nào bộ dạng, nhìn dáng dấp, hần nên đã nhìn ra Khẩu Trọng nội lực hao phí rất nhiều, căn bản cũng không phải là đối thủ của hần.

Dương Hư Ngạn khẽ vuốt trong tay bảo kiếm, thần nhiên nói: "Bản lãnh của người ta biết, đừng nói người mới vừa cùng Hưu Hi Bạch giao thủ hao phí người rất nhiều công lực. Coi như là người bây giờ nội lực hoàn hảo, người cũng tuyệt không phải đối thủ của ta! Mặc dù, ta cùng Hưu Hi Bạch đều là này cái gọi là bốn thiên niên lớn cao thủ chi nhất. Thực là, Hưu Hi Bạch kinh nghiệm thực chiến thật sự là quá ít." Dương Hư Ngạn trong mắt mang theo một chút khinh thường. Hần căn bản tự xem thường Hưu Hi Bạch. Như vậy một cái sống an nhàn sung sướng người, làm sao có thể cùng hần đánh đồng!

Khẩu Trọng không để ý tới Dương Hư Ngạn, trong tay bảo kiếm chỉ vào Dương Hư Ngạn nói: "Đừng nhiều lời nữa. Người lúc ấy đánh lên sự phò của ta, không có có thành công, thậm chí ngay cả giao thủ cũng không dám, xoay người tự trốn! Bây giờ còn như vậy cùng ta lời nói! Ta liền xem một chút người không ăn trộm Tập Nhân có bản lãnh gì!"

Dương Hư Ngạn cười khẽ một tiếng, nói: "Ta chỉ là thích khách, thích khách chính là như vậy, một kích không trúng, thoáng qua ngàn dặm! Ta mình biết mình không đứng "Kiếm Thánh" Lý Vân Phi đối thủ, ta đây tại sao tự tìm khổ ăn!" Dương Hư Ngạn nhất chỉ lỗi đài hạ Hưu Hi Bạch nói: "Hần chính là không biết tốt xấu một cái, mình biết mình không đứng Lý Vân Phi đối thủ, còn tìm Lý Vân Phi động thủ. Kết quả, hừ. . ."

Khẩu Trọng mãnh liệt xông qua, trong tay bảo kiếm không ngừng biến hóa. Một kiếm kiếm đâm hướng Dương Hư Ngạn, Dương Hư Ngạn thân hình

không ngừng biến hóa, thế nhưng tránh qua, tránh né Khấu Trọng công kích, giống như trong nước cá đồng dạng. Tron không nương tay, Khấu Trọng căn bản tựu đánh không trúng hẳn, coi như là Khấu Trọng công lực tái cao. Đánh không trúng người cũng không có cách nào a.

Khấu Trọng cắn răng một cái, kiểm nhanh chóng vừa nhanh rồi ba phần, từng đạo kiếm khí xông về Dương Hư Ngạn, Dương Hư Ngạn một cái đưa lên trường kiếm trong tay, đánh tan Khấu Trọng đánh về phía chính mình kiếm khí, sau đó, tấn công hướng Khấu Trọng. Thật là nhanh, thật quý dị kiếm, Hầu Hi Bạch cùng Dương Hư Ngạn là một người sư phụ, nhưng Hầu Hi Bạch phiến * đại quang minh, mà Dương Hư Ngạn kiếm pháp lại là quý dị không hiểu. Hắn kiểm vốn có thể ở không thể nào xuất hiện địa phương xuất hiện.

Khấu Trọng cho tới bây giờ cũng không có gặp qua như vậy kiếm pháp, căn bản tựu không có cách nào ngăn chặn, bị buộc luống cuống tay chân, mặc dù tránh được Dương Hư Ngạn phần lớn công kích. Nhưng vẫn là bị Dương Hư Ngạn kiếm thương tới rồi. Khấu Trọng chỉ có thể kê tiếp bại lui. Chậm rãi quen thuộc Dương Hư Ngạn kiếm pháp. Liên tiếp ngay cả hoàn thủ cơ hội cũng không có!

"Sư phụ! Nhưng tiểu Trọng nhận thua đi!" Từ Từ Lăng nhìn Khấu Trọng bị Dương Hư Ngạn kiếm khí không ngừng đánh trúng, vội vàng hướng về phía Lý Vân Phi nói: "Tiểu Trọng không đứng đối thủ của hắn! Dương Hư Ngạn kiếm pháp thật sự thật là quý dị. Căn bản cũng không phải là đối thủ của hắn! Như vậy xuống tới. . . Như vậy xuống tới tiểu Trọng rất nguy hiểm!"

Lý Vân Phi nhíu nhíu mày nói: "Người cùng Khấu Trọng đồng dạng, các người thực chiến thật sự là quá ít, tiếp tục như vậy không được! Vừa lúc thừa cơ hội này cho các người nhiều đánh mấy trận, tích lũy điểm kinh nghiệm EXP! Khấu Trọng cho tới nay đều rất thông minh. Nếu là hắn chịu không được lời nói, hắn hội nhận thua !"

Tựu tại Từ Từ Lăng cùng Lý Vân Phi đang khi nói chuyện, tràng diện phát sinh biến hóa, Dương Hư Ngạn nhanh chóng lui về phía sau, sau đó bước nhanh tiến lên. Trong tay kiếm tách ra Khấu Trọng ngăn trở kiếm, xảo quyết đâm về Khấu Trọng cổ họng, này kiếm căn bản cũng không có tí tí nương tay ý tứ. Thẳng tấp đâm về Khấu Trọng. Hắn chính là muốn giết chết Khấu Trọng.

Lý Vân Phi giận từ tâm lên, đây là không để cho hắn mất mũi a, Dương Hư Ngạn căn bản là trần trường đánh mặt của mình. Lý Vân Phi một tay phách về phía phía dưới cái ghế, trong tay kiếm đã trong nháy mắt ra khỏi vỏ, người mang theo kiếm tựu bay về phía lôi đài, trong miệng hô to: "Lớn mật, Dương Hư Ngạn, ngươi muốn tìm cái chết!"

Thạch Chi Hiền nhìn thấy Lý Vân Phi một nhảy dựng lên, thân hình biến hóa, vận khởi Huyền Ma thân pháp, thân thể liền hướng lôi đài vọt tới, Dương Hư Ngạn nhìn thấy Lý Vân Phi thế nhưng xuất thủ, cũng không dám tiếp tục đâm hướng Khấu Trọng, thân hình không ngừng lui về phía sau, Lý Vân Phi thế đi không thay đổi, kiếm đâm thẳng Dương Hư Ngạn, Dương Hư Ngạn bận rộn cảm trong tay kiếm giờ lên, trực tiếp ngăn trở Lý Vân Phi đâm tới kiếm, Lý Vân Phi thế đi không ngừng, một kiếm đánh gãy Dương Hư Ngạn ngăn trở chính mình kiếm, tiếp tục đâm hướng Dương Hư Ngạn. Dương Hư Ngạn không ngừng lui về phía sau, nhưng là căn bản tựu tránh không khỏi Lý Vân Phi này một kiếm.

Lập tức Lý Vân Phi kiếm tựu muốn đâm vào Dương Hư Ngạn thân thể, Thạch Chi Hiền thân hình xuất hiện ở Dương Hư Ngạn bên người, một chương đánh hướng Lý Vân Phi đánh về phía Dương Hư Ngạn kiếm. Một trận sắt thép giao tiếp thanh âm, Thạch Chi Hiền đã chặn lại Lý Vân Phi công kích.

Dương Hư Ngạn vừa định buông lỏng một hơi. Lý Vân Phi tay nhấc lên, một chương đánh vào Dương Hư Ngạn bộ ngực. Dương Hư Ngạn lên tiếng bay rồi đi ra ngoài. Trong miệng phun trước một ngụm huyết, trùng điệp rơi vào lôi đài phía dưới.

Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống thanh âm, chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 15: đánh bại: "Ảnh Từ thích khách" Dương Hư Ngạn, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vì tích phân: 50000.

Lý Vân Phi hiện tại cũng không quản được cái thanh âm này, Thạch Chi Hiền nhìn thấy Lý Vân Phi thế nhưng một chương đem Dương Hư Ngạn đánh bay ra ngoài, cũng lửa giận ngút trời, một chương đánh hướng Lý Vân Phi, nói: "Lý Vân Phi, ngươi thế nhưng giết Hư Ngạn? Tựu tính Khấu Trọng cùng hắn động thủ cật liễu khuy. Ngươi cũng không có thể hạ tử thủ a!"

Lý Vân Phi xoay người lại tiếp được Thạch Chi Hiền một chương, nói: "'Tà vương" nếu là muốn cùng ta ở chỗ này nhất quyết cao thấp, ta thích phụng bồi! Dương Hư Ngạn là đồ đệ của ngươi, ngươi và ta là có thù, nhưng, phần lớn là ngươi tìm chuyện! Ngươi thế nhưng gọi đồ đệ của ngươi hạ sát thủ giết đệ tử ta? Ngươi cũng thật là quá đáng!"

Thạch Chi Hiền này lúc nhìn thấy Dương Hư Ngạn từ trên mặt đất bò dậy, biết Dương Hư Ngạn không có chuyện gì, cũng hết giận không ít, biết mình đuối lý phía trước, hướng Lý Vân Phi nhún tay, nói: "Hư Ngạn luyện đúng là kiếm pháp giết người, đã thói quen, mới vừa Hư Ngạn hắn là thói quen cho phép. Ta Thạch Chi Hiền nếu muốn giết ai! Cũng sẽ không nhân lúc này động thủ! Ván này tựu tính chúng ta thua!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221:: An Long

Lý Vân Phi nhàn nhạp nhìn Thạch Chi Hiên, nói: "Không cần phải như thế! Ván này tự tính Khấu Trọng thua. Ta Lý Vân Phi còn không phải cái loại này người thua không chung!" Lý Vân Phi nhìn phía sau Khấu Trọng, nói tiếp: "Khấu Trọng! Đi thôi. Người không đúng Dương Hư Ngạn đối thủ!"

Khấu Trọng gật đầu, khom người đối với Lý Vân Phi nói: "Sur phụ, ta đi xuống trước rồi!" Lý Vân Phi gật đầu, không có nói chuyện, Khấu Trọng cũng không thèm nhìn tới Thạch Chi Hiên một cái, nhảy xuống lôi đài, trực tiếp đi về phía Tà Cực Tông chỗ ngồi.

Lý Vân Phi cười đối với Thạch Chi Hiên nói: "Ta nghĩ "Tà vương" sẽ không hiện tại tự muốn cùng ta phân cái cao thấp đi! Như vậy, người sẽ không sợ bị người chiếm tiện nghi?"

Thạch Chi Hiên nhìn Lý Vân Phi, nói: "Người lại là có ý gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chúng ta giao thủ, muốn nghĩ phân ra thắng bại, tất có một tổn thương, cho nên, chúng ta vẫn là đội(các loại) cuối cùng lúc lại đến so sánh cái cao thấp đi! Như thế nào?"

Thạch Chi Hiên gật đầu, nói: "Kia tự theo như lời người, đội(các loại) cuối cùng, chúng ta tái so sánh một tràng!" Nói hết đi xuống lôi đài, hướng về phía hai tên đồ đệ của hắn, nói: "Chúng ta đi, nơi này không có cái gì để xem. Đội(các loại) ngày thứ ba lại đến đi!" Nói xong, xoay người tự hướng Âm Quý Phái nơi đóng quân đi tới!

Lý Vân Phi nhìn thấy Thạch Chi Hiên đã rời đi, nơi này cũng không có cái gì ý tứ. Cho nên, cũng đi trở về, đối với mọi người, nói: "Ta muốn trở về tu dưỡng, tu dưỡng, đợi chờ ba ngày sau cùng Thạch Chi Hiên đánh một trận! Các người là cùng ta cùng nơi trở về, vẫn là ở chỗ này tiếp theo nhìn nhĩ?"

Từ Từ Lăng, Khấu Trọng, Tống Sư Đạo cùng Bạt Phong Hàn bốn người đứng lên nói: "Chúng ta muốn ở chỗ này tiếp tục xem nhìn, tự không vội vàng trở về sư phụ (Lý huynh) kính xin tự tiện!"

Lý Vân Phi gật đầu, nhìn hướng Đôn Uyển Tĩnh, Thương Tú Tuần cùng Thạch Thanh Tuyền, các nàng ba cái nói: "Nơi này quá máu tanh rồi, một chút ý tứ cũng không có. Chúng ta không muốn xem, tự cùng người cùng nơi trở về đi thôi!"

Lý Vân Phi gật đầu, mang theo Đôn Uyển Tĩnh, Thương Tú Tuần cùng Thạch Thanh Tuyền trở lại Âm Quý Phái nơi đóng quân, sau đó, hướng về phía mấy người nói: "Ba ngày sau, ta muốn cùng Thạch Chi Hiên giao thủ, hiện tại ta bế quan điều tức, tranh thủ tại ba ngày sau tranh đoạt này ma đạo vị trí mình chủ! Các người. . . Các người trước hết trở về phòng của mình đi!" Nói xong, Lý Vân Phi trở về đến gian phòng, đóng kín cửa, cầm ra đánh thắng Dương Hư Ngạn lấy được bí tịch. Là một bộ Lý Vân Phi nghe đều chưa từng nghe qua bí tịch « Bồ Thiên quyết ».

Lý Vân Phi mở ra bí tịch, bí tịch hóa thành một đạo bạch quang, rót vào Lý Vân Phi đầu. Sau đó, Lý Vân Phi tự đắm chìm tại này trong sách quý. Một lúc lâu, Lý Vân Phi mở hai mắt ra! Đây « bồ thiên quyết » rốt cục tu luyện thành công!

Lý Vân Phi mỉm cười mở ra chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112: không gian danh hiệu: "Kiếm tiên". Đại Đường Song Long Truyện thế giới danh hiệu "Kiếm Thánh", danh hiệu gia thành: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đều có được quảng sức ảnh hưởng lớn. Đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị. Đạt được "Ma Đế" danh hiệu. Đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên, giết chết bốn Đại Thánh tăng chi nhị, ma đạo trong danh vọng tăng mạnh. Ở tại Tống Khuyết giao thủ. Tống Khuyết khẳng định võ công của người. Trên giang hồ danh vọng tăng mạnh!

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level), di hoa tiếp mộc 9 cấp, bắt tử ấn pháp 4 cấp, Thiên Ma Sách: Thiên Ma công pháp 1 cấp, tử buổi trưa Thiên Cương 1 cấp, Tử Khí Thiên La 1 cấp, Tử Huyết bí pháp 1 cấp, hoa gian du 1 cấp, Bạch Liên pháp quyết 1 cấp, Bồ Thiên các 1 cấp. (tập tễ Thiên Ma Sách hội ngộ ra Đạo Tâm Chủng Ma công pháp.)

Khinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 9 cấp.

Kiểm pháp: Phi Tiên kiếm pháp 9 cấp. Cuồng phong khoái kiếm 10 cấp (max level) Địa Kiếm kiếm pháp 2 cấp.

Chưởng pháp: hồ trào tuyệt phần che tay 9 cấp.

Binh khí: Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hàn băng ngọc hồ trào.

Y phục: Bạch Vũ áo.

Đồ đội đầu: Âm Dương Miện.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Bây cuốn, đã được đến bảy quyển Thiên Ma Sách rồi. Chỉ còn dư lại cuối cùng năm cuốn. Lý Vân Phi thỏa mãn gật đầu, hắn hiện tại phát hiện nội lực của mình đã sớm tới đỉnh, hắn cũng biết, mình coi như là cố gắng nữa, trong lúc này lực cũng sẽ không còn có đột phá, hắn vốn là không đúng cái loại này nghịch Thiên Cấp nhân vật, nội công này tâm pháp, chỉ có chờ tập tễ Thiên Ma Sách, đạt được kia « Đạo Tâm Chủng Ma công pháp » rồi. « Trường Sanh Quyết » mặc dù lợi hại, nhưng thật sự là Thái Hư rồi. Kiểm pháp mặc dù có ba bộ, nhưng, hắn lợi hại nhất vẫn là « Phi Tiên kiếm pháp » thực là «

Phi Tiên kiếm pháp » hấn căn bản tự không thể luyện tới viên mãn. Nay còn phải đi về hỏi hỏi Dẫn đạo giả!

Lý Vân Phi nhắm mắt lại tiếp tục điều tức, hấn muốn dùng tốt nhất trạng thái cùng Thạch Chi Hiên giao thủ, Thạch Chi Hiên đã biết hấn tất cả hậu thủ, tái giao thủ, tự không khả năng dễ dàng như vậy là có thể thắng.

Qua không biết có nhiều lâu, tiếng gõ cửa vang lên, môn ngoài truyền tới Đơn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần thanh âm "Vân Phi, đã đến giờ rồi. Hôm nay ngươi muốn cùng "Tà vương" giao thủ. Không thể đi đã muộn!"

Lý Vân Phi đứng lên, trong mắt hiện lên một đạo kim quang. Cùng Thạch Chi Hiên giao thủ không chỉ một lần, hấn mặc dù lợi hại, nhưng Lý Vân Phi lại không sợ hấn, hôm nay chỉ cần thắng Thạch Chi Hiên, kia hấn chính là ma đạo Minh Chủ, thống lĩnh thiên hạ ma đạo, hấn cái kia nội dung nhiệm vụ là có thể hoàn thành, nhiệm vụ này Lý Vân Phi là tình thế bắt buộc!

Lý Vân Phi đẩy cửa ra đi ra ngoài, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Tổng Sư Đạo, Bạt Phong Hàn, Đơn Uyển Tinh, Thạch Thanh Tuyền đều đứng ở trước cửa, chờ Lý Vân Phi xuất hiện! Chỉ có Thạch Thanh Tuyền không gặp bóng dáng, nghĩ đến, nàng biết Lý Vân Phi muốn cùng cha của nàng giao thủ, không tốt chỗ hiện!

Lý Vân Phi nhìn trước mắt chúng nhân nói: "Chúng ta đi thôi!" Nói xong, sải bước mang theo mọi người hướng đấu trường đi tới. Hấn đã điều chỉnh đến tốt nhất trạng thái, tự đợi đến cùng Thạch Chi Hiên kết giao.

Tới rồi đấu trường, nơi sân bên trên đã người đông nghìn nghịt, nghĩ đến cũng biết Lý Vân Phi muốn cùng Thạch Chi Hiên giao thủ, này ma Đạo học người mạnh nhất hai người giao thủ, sớm tự hấp dẫn lấy mọi người đến!

Lý Vân Phi nhìn một chút ngồi ngay ngắn ở tự mình Tông chủ bảo vị bên trên Thạch Chi Hiên, sau đó ngồi xuống, lập tức muốn cùng Thạch Chi Hiên động thủ, Lý Vân Phi rất là hưng phấn. Hấn hiện tại tràn đầy lòng tin, nhất định có thể đánh thắng Thạch Chi Hiên.

Thạch Chi Hiên nhìn thấy Lý Vân Phi xuất hiện, trong mắt hiện lên một đạo tia ánh sáng trắng, sau đó, hướng Thiên Liên tông "Bàn Cổ" An Long nhìn một chút. Làm thủ thế!

Này An Long nhìn thấy Thạch Chi Hiên hướng mình làm rồi thủ thế, lập tức đứng lên. Một bước nhảy đến lối đài bên trên, khom tay đối với Lý Vân Phi nói: "Lý Tông chủ! Nghe nói người kiếm pháp siêu quần. Không biết có thể hay không nhượng tại hạ biết một chút về nhi? Tại hạ nhưng là ngưỡng mộ đã lâu đã lâu đây!"

Lý Vân Phi chau mày, này An Long chuyện gì xảy ra? Tại sao muốn vào lúc này khiêu chiến tự mình, ba ngày trước, tự mình đã hướng Thạch Chi Hiên khiêu chiến, này An Long hiện tại hướng tự mình khiêu chiến, đây là ý gì!

Lý Vân Phi phía sau Tổng sư trầm giọng, nói: "Lý huynh cẩn thận là hơn, này "Bàn Cổ" An Long là Thạch Chi Hiên trong tay con cò, hấn đã sớm đầu nhập vào Thạch Chi Hiên, hiện tại vì chính là hao phí Lý huynh nội lực, như vậy mới có thể làm cho Thạch Chi Hiên tỷ số thắng gia tăng!"

Khấu Trọng bộ mặt tức giận, hướng về phía Lý Vân Phi nói: "Này An Long thế nhưng Thạch Chi Hiên người theo đuổi! Này Thạch Chi Hiên thật sự là quá hèn hạ. Vì nhận được ma đạo Minh Chủ vị này tử, quả thực dùng bất cứ thủ đoạn tội tệt nào! Sư phụ, hiện tại ngươi làm sao bây giờ? Không dưới tràng?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta nếu là không dưới tràng, ta đây lại thật sự mất mặt ném đi được rồi, nếu muốn trở thành ma đạo Minh Chủ, làm sao có thể không chấp nhận người khác khiêu chiến? Hấn Thạch Chi Hiên làm ra chuyện như vậy. Ta cũng sẽ không khiến hấn chiếm được tí ti tiện nghi! Các người đừng quên, "Âm Hậu" nhưng là đồng minh của ta đây!" Nói xong, Lý Vân Phi đứng lên, đối với "Bàn Cổ" An Long nói: "Nếu yên tĩnh liên chủ muốn kiến thức kiến thức công phu của ta, ta cũng vậy không tốt cự tuyệt. Kia. . . Liền chiến đi!"

Lý Vân Phi một nhảy dựng lên, người trên không trung hóa thành một đạo bạch quang, trong nháy mắt liền đứng tại lối đài bên trên, tay trái bên trong bảo kiếm không có ra khỏi vỏ. Tay phải chỉ vào An Long nói: "Bất quá yên tĩnh liên chủ khả năng không biết, ngươi còn không xứng với để cho ta xuất kiếm, ta liền tay không cùng yên tĩnh liên chủ quá nấy chiêu đi!"

An Long sắc mặt cuồng biến, không xứng với nhượng Lý Vân Phi xuất kiếm, đây quả thực là trần truồng khinh bỉ. Lý Vân Phi căn bản tự không đem hấn cho rằng đối thủ. An Long cũng tự cho mình rất cao. Hấn biết mình không đúng Lý Vân Phi đối thủ, thực là, Lý Vân Phi dám nói không cần kiếm, tay không cùng hấn giao thủ. Điều này làm cho mặt mũi của hấn mất hết!

An Long cũng không hề nữa chứa một bộ bộ dáng cung kính, giơ tay lên bên trong tinh thiết toán bàn, chỉ vào Lý Vân Phi nói: "Hảo. . . Hảo, ta liền xem một chút Lý Tông chủ lợi hại." Nói hết trong tay bàn tính hóa thành loạn ảnh tấn công hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi dĩ nhiên không sợ, An Long không biết, Lý Vân Phi trao công mặc dù so với kiếm pháp kém rất nhiều, nhưng, cũng không đúng An Long có thể đối phó. Trên tay phải đột nhiên nhiều làm ra một bộ cái bao tay. Đây cũng là Lý Vân Phi một ... khác bộ binh khí —— hàn băng ngọc hồ trảo. Này hàn băng ngọc hồ trảo cứng rắn vô cùng, chính là thần binh lợi khí cũng không có thể cắt đứt!

Lý Vân Phi một tay cầm kiếm, một tay kia chụp vào không trung thiết toán bàn, An Long không biết Lý Vân Phi trong tay hàn băng ngọc hồ trảo đao thương bất nhập, nước lửa bất xâm. Mất lộ ra một đạo hàn quang, không trung thiết toán bàn thế đi vừa nhanh nhất phân, hiển nhiên nghĩ một chiêu đem Lý Vân Phi tay phế bỏ.

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo một chút cười lạnh, cũng không lưu tình, một trảo hung hăng chụp vào không trung thiết toán bàn. "Đương" một tiếng vang thật lớn, Lý Vân Phi tay cùng An Long thiết toán bàn đụng vào nhau. Phát ra một tiếng vang thật lớn. An Long hai tay run run bất khả tư nghị nhìn Lý

Vân Phi, này lực phản chấn đem An Long tay đều đưng phát run, thực là Lý Vân Phi sắc mặt thể nhưng không thấy chút nào biến hóa, hẳn biết Lý Vân Phi trao bên trên công phu lợi hại, cũng biết Lý Vân Phi trong tay hàn băng ngọc hồ trào là kiện thần binh lợi khí. Vội lui sau mấy bước, nhìn hướng trong tay thiết toán bàn.

Chỉ thấy An Long trong tay thiết toán bàn bên trên xuất hiện bốn đạo rõ ràng trào ấn, đây là Lý Vân Phi mới vừa với lên đi. Lý Vân Phi một trào này lại đem An Long trong tay sắt luyện làm thiết toán bàn trào ra bốn đạo trào ấn. An Long sắc mặt đều thay đổi, một trào này nếu là bắt tại chính mình trên mình, sợ rằng, thoáng cái tự đem thân thể hấn cấp bắt phá.

An Long nuốt ngụm nước miếng, trong lòng sợ hãi vạn phần, thực là, hẳn cũng biết mình không thể cứ như vậy nhận thua, nói như vậy hẳn căn bản tự không thể cùng Thạch Chi Hiên bàn giao, Thạch Chi Hiên đáng sợ, An Long cũng là biết đến.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 222:: Triệu Đức Ngôn

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 222:: Triệu Đức Ngôn

An Long hướng Lý Vân Phi chấp tay nói: "Không nghĩ tới Lý Tông chủ trừ ra kiếm pháp cao thâm ra, trào công cũng bất phàm như thế! An mỗ thất lễ. . ." An Long lời còn chưa dứt trong tay thiết toán bàn đã cầm lấy, tấn công hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi vẫn là một tay nhắc kiếm, một tay kia nghênh đón. Tiếp được An Long đánh tới đây thiết toán bàn, An Long thiết toán bàn không ngừng cùng Lý Vân Phi tay đưng vào nhau, phát ra từng tiếng to lớn thanh âm.

An Long tay bị chấn tê dại, nhưng chỉ có thể cắn răng kiên trì đi xuống, hẳn nói như thế nào cũng là đứng đầu một phái, nếu là cứ như vậy nhận thua, hẳn cũng đâu bắt khỏi người này! Lý Vân Phi cũng có chút ít kinh ngạc, hẳn vốn là xem thường này "Bàn Cô" An Long, An Long vốn là môn bát đại cao thủ chi nhất. Mà Lý Vân Phi từng là cùng một cái khác bát đại cao thủ đã giao thủ, tự là Hường Vũ Điền bốn đại đồ đệ đứng đầu Vụ Điều Quyện. Lý Vân Phi ban đầu cho là cái kia Vụ Điều Quyện cùng An Long võ công của không sai biệt lắm, bây giờ nhìn lại này Vụ Điều Quyện so với An Long thực là kém xa!

An Long cắn răng hung hăng tấn công hướng Lý Vân Phi. Mà Lý Vân Phi lại là dễ dàng kẻ địch ở An Long. An Long hai mắt mãnh liệt tranh, một tay cầm thiết toán bàn mạnh mẽ đánh tới hướng Lý Vân Phi, trên tay kia kinh khí tứ tán, tấn công hướng Lý Vân Phi bộ ngực.

Lý Vân Phi khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười. Một tay mãnh liệt bắt bắt được An Long trong tay thiết toán bàn. Một ... khác chỉ lấy kiếm tay, nắm kiếm tự đưng vào rồi An Long tấn công hướng bộ ngực mình bàn tay. Chốc lát, Lý Vân Phi tự chặt chẽ bắt được An Long trong tay thiết toán bàn. Vô luận An Long ra sao dùng sức, bàn tính vẫn không nhúc nhích.

An Long nhìn thấy mình bàn tính bị bắt được, vội vàng buông tay, người trong nháy mắt lui về phía sau hơn mười bước. Sau đó nhìn hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi cầm lấy An Long thiết toán bàn nhìn thoáng qua sau, ném qua một bên. Nhìn An Long đuổi ra ngón tay ngoắc ngoắc. Sau đó bộ mặt không sao cả nói: "Yên tĩnh liên chủ bản lãnh không dứt điểm này đi? Đừng che giấu rồi! Cũng cho ta khai mở nhãn giới!"

Lý Vân Phi không sao cả khẩu khí chọc giận An Long, An Long mặc dù đầu phục Thạch Chi Hiên, nhưng cho tới nay Thạch Chi Hiên đều cấp chân hấn mặt mũi! An Long cũng có chính mình kiêu ngạo, mà bây giờ lại bị Lý Vân Phi xem thường! Điều này làm cho An Long trong lòng tràn đầy lửa giận!

An Long mãnh liệt quát một tiếng, trên mình cảm y trong nháy mắt nổ bung. Lộ ra bên trong bó sát người trang phục. Mà An Long thân hình thể nhưng trong lúc bất chợt lớn thêm không ít. Xem bộ dáng là dùng cái gì bí kỹ, tăng lên công lực của mình.

Lý Vân Phi cười một tiếng dài, nói: "Hào, yên tĩnh liên chủ tự ném thử ta trào công đi!" Lý Vân Phi nói dứt lời, cầm trong tay kiếm hướng trên mặt đất cắm xuống, trên tay kia liền có hơn một ... khác chỉ hàn băng ngọc hồ trào. Hai tay nhắc lên, tự tấn công hướng An Long.

An Long trong mắt mang theo một chút hàn quang, trên tay cũng nhiều hai con sắt luyện trào. Xem ra này An Long chân chính võ công của là này trào công rồi! Lý Vân Phi trên tay hàn băng ngọc hồ trào cùng An Long trên tay sắt luyện trào đưng vào nhau, phát ra "Đương" "Đương" tiếng vang.

Lý Vân Phi tay càng lúc càng nhanh, An Long tay cũng càng lúc càng nhanh. Dần dần, An Long đã cùng không ngừng Lý Vân Phi tay, trên mình bị Lý Vân Phi thủ trào bắt mình đây thương tích. Nhưng An Long mặc dù trương rất béo, nhưng thân pháp cũng thực bất phàm. Mặc dù bị Lý Vân Phi bắt được, nhưng tất cả đều là một chút bị thương ngoài da mà thôi. Không có thương tổn rất nặng!

An Long cắn chặt hàm răng, gắt gao kiên trì. Mà Lý Vân Phi dần dần có chút không nhịn được, tay tốc độ vừa nhanh rồi một chút. Cái này, An Long kiên trì không được, cánh tay trái bị Lý Vân Phi một trào bắt được. Tay vừa chuyển, An Long cánh tay trái lên tiếng mà gãy.

An Long cũng là một hán tử, cánh tay bị Lý Vân Phi bẻ gãy rồi, thậm chí ngay cả thanh âm cũng không có phát ra tới. Chẳng qua là thân hình lui về phía sau mấy bước. Che đứt rồi cánh tay, nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi, nói: "Lý Tông chủ hảo công phu, tại hạ không đúng Lý Tông chủ đối thủ, ta thua!" Nói hết hướng Thạch Chi Hiên nhìn thoáng qua, sau đó đi trở về chính mình chỗ ngồi !

Lý Vân Phi bên tai lại truyền tới hệ thống tin tức: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 11: đánh bại "Tứ Xuyên Bàn Cổ" An Long, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút tựa là không rõ, này An Long võ công của tuyệt đối không kém, tại sao cấp cho nhiệm vụ vi tích phân ít như vậy. Mà Loan Loan nhiệm vụ vi tích phân đều là An Long gấp đôi. Loan Loan võ công của mặc dù rất cao, nhưng so với An Long vẫn là thiếu chút nữa. Lý Vân Phi không biết đây là tại sao, có lẽ Loan Loan so sánh An Long nổi danh đi!

Thạch Chi Hiên cau mày nhìn một chút Lý Vân Phi, hẳn không nghĩ tới, tự mình phái đi hao phí Lý Vân Phi thể lực An Long đã vậy còn quá không có. Đơn giản như vậy tựa bị Lý Vân Phi đánh bại. Căn bản cũng không có hao phí Lý Vân Phi cái gì thể lực, nói như vậy, mưu kế của hắn tựa thất bại. Thạch Chi Hiên suy nghĩ một chút, hướng bên cạnh mình "Ma Suất" Triệu Đức Ngôn làm thủ hiệu!

Triệu Đức Ngôn nhìn thấy Thạch Chi Hiên hướng tự mình làm thủ hiệu, gật đầu, đứng lên! Lớn tiếng nói: "Tại hạ Triệu Đức Ngôn cũng muốn thử xem Lý Tông chủ công phu, không biết Lý Tông chủ có dám hay không đấy!"

Lý Vân Phi cười một tiếng dài nói: "Không nghĩ tới, "Ma Suất" Triệu Đức Ngôn cũng bị "Tà vương" mua chuộc, âm thầm thần phục với "Tà vương" dưới! Hảo, ta liền thử lại lần nữa người này "Ma Suất" lợi hại!"

Triệu Đức Ngôn sắc mặt không thay đổi, cầm trong tay trường thương, bước đi đến lòi đài bên trên, hướng Lý Vân Phi thì cái lễ nói: "Ta biết Lý Tông chủ võ công cao cường, nhưng Lý Tông chủ còn quá trẻ, này ma đạo Minh Chủ ta mặc dù làm không được, nhưng cũng không thể khiến người còn trẻ như vậy người đến làm! Ta mặc dù không phục "Tà vương" Thạch Chi Hiên, nhưng, hẳn làm vốn so sánh người làm hảo!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Người đã không phục ta, ta đây tựa đem người đánh phục, ta người trong ma đạo lấy mạnh vì tôn! Ta liền nhượng người nhìn ta bản lĩnh thật sự!"

Triệu Đức Ngôn cầm trong tay trường thương, nói: "Vậy còn thỉnh Lý Tông chủ rút kiếm đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Người mặc dù so với kia An Long mạnh hơn rất nhiều, nhưng, đánh thắng người, ta vẫn đừng sử dụng kiếm! Ta đây một đôi tay liền có thể đánh thắng người!"

Triệu Đức Ngôn cười lớn một tiếng, đem trường thương trong tay cắm trên mặt đất, từ trong lòng ngực cầm ra hai con bạc trảo, nói: "Sau đó, Lý Tông chủ không cần kiếm, ta đây cũng không cần thương! Ta cũng vậy dùng này hai cái tay tới thử thử Lý Tông chủ lợi hại!"

Lý Vân Phi cười khê một tiếng, này Triệu Đức Ngôn thật sâu tâm cơ, Lý Vân Phi biết này Triệu Đức Ngôn sở trường công phu tựa là này trảo công, hẳn « quy hồn mười tám trảo » so với hắn « bách biến lăng thương » còn muốn lợi hại hơn, hắn dùng trảo công hoàn toàn là dùng hết rồi toàn lực, với lại như vậy nếu như hắn thua, còn có thể nói tự mình không có dùng thương. Có một hảo lý có!

Lý Vân Phi ngoạn vị nhìn Triệu Đức Ngôn một cái, khoe miệng mang theo một chút giễu cợt nụ cười, không có nói chuyện. Triệu Đức Ngôn cũng là người thông minh, nhìn thấy Lý Vân Phi nụ cười cũng biết Lý Vân Phi đã biết hắn bản lĩnh chân chính là cái gì rồi! Cho nên thẹn quá thành giận hét lớn một tiếng: "Lý Tông chủ, ăn ta một trảo!" Tay hết trong tay thiết trảo đã mang theo vù vù tin tức chụp vào Lý Vân Phi thiên linh cái!

Lý Vân Phi hai tay đỉnh, chặn lại Triệu Đức Ngôn đánh tới đây thủ trảo! Thuận thế chụp vào Triệu Đức Ngôn bộ ngực. Triệu Đức Ngôn thân hình lui về phía sau hai bước, thân thủ che ở bộ ngực. Lý Vân Phi thân pháp cực cao. Nhìn thấy Triệu Đức Ngôn lui về phía sau hai bước, vội vàng đuổi theo, tay tiếp tục chụp vào Triệu Đức Ngôn bộ ngực.

Triệu Đức Ngôn thân thủ đánh về phía Lý Vân Phi trên tay, Lý Vân Phi tránh cũng không có tránh, trên tay hàn băng ngọc hồ trảo cùng Triệu Đức Ngôn bạc trảo đụng vào rồi cùng nơi, sau đó rồi lập tức tách ra, tái đụng vào cùng nơi, sau đó lại nhanh chóng tách ra. Này vài cái trong nháy mắt, Lý Vân Phi đã cùng Triệu Đức Ngôn giao thủ không dưới mười cái hiệp, thế nhưng khó phân cao thấp!

Dĩ nhiên đây là bởi vì Lý Vân Phi dùng nội lực rất ít, không có dùng hết toàn lực nguyên nhân. Chẳng qua là này Triệu Đức Ngôn trảo công tương đối xuất sắc. Không thể so với Lý Vân Phi trảo công sai đi nơi nào!

Lý Vân Phi cười một tiếng dài "Hảo. . . Hảo. . . Hảo, thật không nghĩ tới, "Ma Suất" trảo công như thế đặc, ta đây tựa không lưu tay rồi." Nói xong, Lý Vân Phi tiến lên một bước tấn công hướng Triệu Đức Ngôn.

Triệu Đức Ngôn lập tức tiếp được Lý Vân Phi chụp vào chính mình hàn băng ngọc hồ trảo. Hai người tay vừa tiếp xúc, Triệu Đức Ngôn lập tức hướng là bị điện đánh tới rồi đồng dạng, lui về phía sau ba bước mới đứng vững cước bộ. Lý Vân Phi cũng bắt tài thừa thắng xông lên, đứng tại tại chỗ lạnh lùng nhìn hướng Triệu Đức Ngôn.

Triệu Đức Ngôn bộ mặt bất khả tư nghị, nói: "Làm sao có thể! Người làm sao có thể có sâu như vậy nội lực. Người mới bao nhiêu?"

Lý Vân Phi khinh thường nói: "Ta đánh thắng Thạch Chi Hiên, người cho rằng ta dựa vào là vận khí? Ta giết điểm bốn Đại Thánh tăng chi nhĩ, người cho rằng là vận khí? Ta cùng Ninh Đạo Kỳ đánh ngang tay, người cho rằng là vận khí? Ta cùng "Thiên Đạo" Tổng Khuyết đánh ngang tay, người cho rằng lại là vận khí? Mặc cũng bị người làm đạo dùng?" Lý Vân Phi cũng không muốn cùng Triệu Đức Ngôn kết thành đại thù, cho nên khuyên hắn mấy câu.

Triệu Đức Ngôn quay đầu nhìn hướng Thạch Chi Hiên, trong mắt mang theo một chút hàn ý, Triệu Đức Ngôn tại thảo nguyên bên trên là(vì) "" quyết" quân sư, đối với Trung Nguyên gần nhất phát sinh sự tình không hề biết. Nghĩ đến Thạch Chi Hiên cũng không cùng hắn nói tự mình bại bởi rồi Lý Vân Phi. Cho nên, Triệu Đức Ngôn mới đáp ứng Thạch Chi Hiên giúp hắn hao phí Lý Vân Phi nội lực! Hắn biết Lý Vân Phi công phu rất cao, nhưng hắn cũng không nghĩ tới Lý Vân Phi dĩ nhiên là Tông Sư cấp cao thủ!

Triệu Đức Ngôn cắn răng một cái, lạnh lùng nói: "Ta đáp ứng rồi người muốn hao phí công lực của ngươi, đáp ứng, ta liền biết làm đến! Đến đây đi!"

Lý Vân Phi dĩ nhiên biết này Triệu Đức Ngôn không đúng loại này thủ tín người, hắn nhất định là nhìn thấy Lý Vân Phi cùng An Long giao thủ dùng không ít thể lực, lại cùng hắn giao thủ tái hao phí một phần thể lực, Thạch Chi Hiên là có thể đoạt đến ma đạo vị trí mình chủ, tin tưởng Thạch Chi Hiên nhất định đáp ứng Triệu Đức Ngôn điều kiện gì!

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ngươi đã không biết tốt xấu, vậy cũng đừng trách ta không để cho ngươi mặt mũi!" Lý Vân Phi nói ân tiết cứng rắn đi xuống, tựu hai bước tiến lên, tấn công hướng Triệu Đức Ngôn.

Triệu Đức Ngôn vội tiếp ở Lý Vân Phi hàn băng ngọc hồ thảo, nhưng lại bị Lý Vân Phi một chiêu đánh lui hai bước, nội lực của hắn so với Lý Vân Phi kém nhiều quá! Lý Vân Phi cũng không cần thảo công, một chiêu chiêu đánh hướng Triệu Đức Ngôn. Triệu Đức Ngôn chỉ có thể bị động phòng ngự, bị Lý Vân Phi một chiêu chiêu đánh không ngừng lui về phía sau.

Triệu Đức Ngôn bị Lý Vân Phi một chiêu chiêu đánh thôi lui đến rồi bên lồi đài, tựu muốn giơ tay đầu hàng. Lý Vân Phi khóe miệng lộ ra một chút tàn khốc nụ cười, song chiêu dừng sức, song chiêu nhất thời đánh vào Triệu Đức Ngôn bộ ngực, Triệu Đức Ngôn bị Lý Vân Phi một chiêu này đánh lăng không bay lên, trên không trung phun ra một ngụm tiên huyết, trùng điệp rơi xuống đất!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 223:: Chúc Ngọc Nghiên tức giận

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 223:: Chúc Ngọc Nghiên tức giận

Triệu Đức Ngôn bị Lý Vân Phi một chiêu này đánh lăng không bay lên, trên không trung phun ra một ngụm tiên huyết, trùng điệp rơi xuống đất! Lý Vân Phi đứng tại bên lồi đài nhàn nhạt nhìn trên mặt đất liền tiếp ngay cả leo đều bò không dậy nổi Triệu Đức Ngôn, lạnh lùng nói: "Võ công của ngươi không tệ, bắt quá so với ta tới trả phải kém bên trên rất nhiều! Ngươi xem thường ta, ta cảm giác ra sao để mất ngươi?"

Triệu Đức Ngôn trên mặt đất phủ phục rồi hồi lâu, rốt cục đứng lên, chỉ bất quá thoát nhìn vô cùng không tốt, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng mang theo một chút vết máu, dùng một loại ngưng trọng ánh mắt nhìn Lý Vân Phi, nói: "Ta nghe ngươi ta nói võ công của ngươi rất cao! Ta ban đầu không tin, ngươi loại này tuổi, mặc dù võ công rất cao, có thể cao đi nơi nào? Thật không nghĩ tới, thật không nghĩ tới. . ."

Lý Vân Phi cười cười, liền tiếp ngay cả cũng không thêm nhìn tới Triệu Đức Ngôn, bại tướng dưới tay mà đã không có cái gì đáng giá hắn quan tâm, Thạch Chi Hiên khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, liền tục cùng hai người cao thủ giao thủ, Lý Vân Phi thể lực làm sao cũng không có thể cùng trước đồng dạng. Khẳng định không thể nào là hoàn mỹ trạng thái, Thạch Chi Hiên võ công của cùng Lý Vân Phi vốn là không kém bao nhiêu, dạng như vậy xuống tới, Lý Vân Phi tựu rơi vào hạ phong rồi!

Thạch Chi Hiên đứng lên tại, nói: "Lý Tông chủ, chúng ta đã sớm hẹn rồi. Muốn vào hôm nay quyết một thắng bại, tranh đoạt này ma đạo Minh Chủ chỗ ngồi! Đến đây đi, trước ta thua ở Lý Tông chủ thủ hạ, lại là không có cam lòng, ta sớm tựu nghĩ lại đến cùng ngươi lãnh giáo một phen!"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, Thạch Chi Hiên vì cầu thắng lợi là không thì thủ đoạn, may là Lý Vân Phi cũng có hậu thủ. Lý Vân Phi quay đầu nhìn hướng Chúc Ngọc Nghiên, sau đó hướng Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, Chúc Ngọc Nghiên nhìn thấy Lý Vân Phi hướng tự mình gật đầu, biết Lý Vân Phi đây là đang muốn nàng xuất thủ. Cho nên, đứng lên, lớn tiếng nói: "Chậm đã, ta mặc dù là một phụ nữ, nhưng ta cũng vậy muốn làm ma đạo Minh Chủ đâu. Vẫn là để cho ta trước cùng "Tà vương" phân cái cao thấp đi! Không biết Lý Tông chủ có thể hay không đáp ứng người ta nhỉ?"

Lý Vân Phi cười lớn một tiếng, nói: "Dĩ nhiên có thể, "Âm Hậu" võ công của ta cũng vậy rất bội phục đấy!" Nói xong, đối với đứng ở trước mặt mình Thạch Chi Hiên cười nói: "Xem ra "Tà vương" hay là trước cùng "Âm Hậu" phân cái cao thấp đi!"

Thạch Chi Hiên lạnh lùng nhìn Lý Vân Phi, hắn không nghĩ tới Lý Vân Phi thể nhưng cùng Chúc Ngọc Nghiên có giao dịch, Chúc Ngọc Nghiên thể nhưng vào lúc này tìm phiền toái cho mình. Cái này Thạch Chi Hiên lại cùng Lý Vân Phi đứng ở cùng một cái hàng bắt đầu lên!

Lý Vân Phi đi xuống lồi đài, ngồi tại chỗ ngồi của mình, một bên nhìn Thạch Chi Hiên cùng Chúc Ngọc Nghiên giao phong, một bên điều tức. Tranh thủ tại Thạch Chi Hiên đánh thắng Chúc Ngọc Nghiên trước khôi phục một phần thể lực!

Mà Chúc Ngọc Nghiên hiện tại đã đứng tại lồi đài bên trên, trên mặt của nàng mang theo một chút trả thù khoái cảm, chỉ cần có thể cấp Thạch Chi Hiên mang đến chuyện phiền phức, Chúc Ngọc Nghiên cũng sẽ tận hết sức lực làm, huống chi hiện tại Lý Vân Phi cùng nàng đã thương lượng tốt lắm!

Thạch Chi Hiên có lẽ là có then cho Chúc Ngọc Nghiên, nhìn thấy Chúc Ngọc Nghiên đứng ở trước mặt mình thế nhưng không có tức giận, chẳng qua là nhàn nhạt nhìn Chúc Ngọc Nghiên nói: "Ngươi tại sao giúp hắn nhỉ?"

"Ta tại sao không thể giúp hắn?" Chúc Ngọc Nghiên lại không có khách khí như vậy, trực tiếp một câu nói cãi lại đi lên "Ta làm cái gì ai cần ngươi lo, ngươi coi là cái thứ gì?"

Thạch Chi Hiên cười khổ một tiếng, nói: "Đã nhiều năm như vậy, ngươi còn không có để xuống?"

"Để xuống?" Chúc Ngọc Nghiên sắc mặt nhăn nhó, cắn răng, tàn bạo nói: "Ngươi bằng cái gì muốn ta để xuống? Ngươi đối với ta hành động, ta muốn nhớ, vĩnh viễn nhớ, cho dù đến chết, ta cũng sẽ không quên. Chỉ cần ngươi nghĩ làm. Ta đều sẽ phá hư. Ta mặc dù không phải là đối thủ của ngươi, nhưng ta chính là liều cái trọng thương! Ta cũng vậy sẽ đem ngươi đánh cho thành vết thương nhẹ!"

Thạch Chi Hiên nhàn nhạt cười cười, nói: "Ngươi sợ rằng không có bản lĩnh lớn như vậy!" Nói xong, tay nhấc lên nói tiếp: "Khiến cho ngươi nhìn ta « bắt từ ẩn pháp » lợi hại!"

Chúc Ngọc Nghiên cười lớn một tiếng nói: "Hào, ta cũng vậy nhượng ngươi xem một chút « Thiên Ma bí pháp » lợi hại!" Nói xong, hai tay đẩy, tựa tẩn công hướng Thạch Chi Hiên. Mà Thạch Chi Hiên chẳng qua là cười cười, vươn ra hai tay tiếp được rồi Chúc Ngọc Nghiên công kích.

Chúc Ngọc Nghiên hai mắt mê ly, một tiếng nhàn nhạt tiếng thở dài bên trong, Chúc Ngọc Nghiên vận khởi rồi « Thiên Ma bí pháp » bên trong sát chiêu "Thiên Ma tràng", nhất thời, toàn bộ lồi đài bên trên lâm vào biển gầm trong. Từng đợt sóng biển đánh hướng Thạch Chi Hiên.

Thạch Chi Hiên hai tay liên tục xuất chiêu, tính toán tấn công hướng chính mình sóng biển. Hắn biết đây là Chúc Ngọc Nghiên tuyệt chiêu "Thiên Ma tràng", chiêu này tựa là lợi dụng người ảo giác tới đánh bại đối thủ. Thạch Chi Hiên biết này đánh về phía chính mình sóng biển là ảo cảm giác, nhưng, hắn không xuất thủ không được đánh nát sóng biển, nếu như bày đặt bất kể, này sóng biển sẽ phát huy uy lực, đây mới là "Thiên Ma tràng" chỗ lợi hại, làm cho người ta không biết làm thế nào. Biết rõ là giả, cũng nhất định phải làm thật.

Lý Vân Phi hai mắt chăm chú nhìn Thạch Chi Hiên, không nghĩ tới Chúc Ngọc Nghiên võ công của thế nhưng tiến bộ nhiều như vậy, trước cùng Chúc Ngọc Nghiên giao thủ lúc, ảo giác tuyệt đối không có mạnh như vậy! Không nghĩ tới, Chúc Ngọc Nghiên chẳng qua là nhận được « Thiên Ma Sách » bên trong mấy quyển, liền mạnh nhiều như vậy!

Thạch Chi Hiên bị Chúc Ngọc Nghiên ảo ảnh khó khăn, không chút nào sót ruột, chẳng qua là thần nhiên nói: "Không nghĩ tới nhiều năm như vậy không gặp, ngươi tiến bộ nhiều như vậy!"

Chúc Ngọc Nghiên cười to nói: "Hôm nay, ta liền cho ngươi đi thấy Diêm Vương!" Nói xong, này sóng biển một lớp sóng lồi nặng một lớp sóng, thật giống như muốn đem Thạch Chi Hiên nuốt vào đồng dạng! Thạch Chi Hiên khỏe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nhẹ nhàng nói: "Ngươi còn kém xa đây!"

Thạch Chi Hiên vừa dứt lời, liền ngậm nga một tiếng, nhất thời, Thạch Chi Hiên thanh âm thế nhưng lẫn át thanh âm của sóng biển. Mà sóng biển cũng hóa thành hư vô, lồi đài bên trên lại biến thành nguyên dạng!

Khẩu Trọng kinh ngạc nói: "Này "Thiên Ma tràng" đã vậy còn quá tựa cấp phá, lợi hại như thế, làm sao sẽ đơn giản như vậy tựa cấp phá?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Các ngươi không biết, chiêu này là "Thiên Ma tràng" bên trong "Thiên Ma Âm", là một loại Âm Công phương pháp, Chúc Ngọc Nghiên công lực không đủ, Thiên Ma Âm bao trùm toàn trường, các ngươi mới vừa cũng nhìn thấy lồi đài bên trên một mảnh sóng biển! Đây là bởi vì các ngươi cũng bị này "Thiên Ma Âm" sở mê. Nếu là, Chúc Ngọc Nghiên công lực tái tiến một bước, khi đó, chỉ có tự mình nghĩ muốn công kích đối thủ mới có thể cảm giác được này "Thiên Ma Âm", khi đó, "Thiên Ma Âm" mới đại thành! Hiện tại Chúc Ngọc Nghiên còn không có lợi hại như thế!"

Thạch Chi Hiên đứng tại lồi đài bên trên, vẫn là một bộ vân đạm phong khinh bộ dạng, không nói cái khác, chỉ là này cố định lực cũng không phải là người bình thường có thể so sánh.

Chúc Ngọc Nghiên nhìn thấy mình "Thiên Ma tràng" bị phá, một thanh rút ra trong tay bảo kiếm. Chỉ vào Thạch Chi Hiên, nói: "Hào, không nghĩ tới ta cái thiện "Thiên Ma Âm" dễ dàng như vậy tựa bị ngươi phá. Vậy ngươi tựa thử xem ta « lục soát Tâm Kiếm pháp »." Nói xong, thân hình không ngừng thoáng hiện, kiếm giống như như thác nước phóng mạnh về Thạch Chi Hiên.

Thạch Chi Hiên thân hình nhanh như thiểm điện, không ngừng hiện lên Chúc Ngọc Nghiên tấn công hướng chính mình kiếm. Mà Chúc Ngọc Nghiên nhìn thấy chính mình kiếm liên tiếp ngay cả Thạch Chi Hiên thân thể cũng không có đụng phải, cũng không nổi giận, trong tay kiếm thế nhưng càng lúc càng nhanh, đây trời đều là Chúc Ngọc Nghiên kiếm ảnh.

Thạch Chi Hiên vận chuyển « Huyền Ma thân pháp », nhanh chóng tránh ra Chúc Ngọc Nghiên công kích, nhưng thế nhưng không phản kích, chẳng qua là né tránh này Chúc Ngọc Nghiên công kích. Chúc Ngọc Nghiên kiếm thật là nhanh, Thạch Chi Hiên thân ảnh tựa thật là nhanh, lồi đài bên trên thế nhưng tràn đầy Thạch Chi Hiên tàn ảnh, Thạch Chi Hiên thân pháp thế nhưng cao minh như vậy, điểm này tựa là Lý Vân Phi cũng chỉ hơi không bằng!

Chúc Ngọc Nghiên thật giống như điên rồi đồng dạng, căn bản tựa bất kể mình có thể không thể chém tới Thạch Chi Hiên, kiếm vẫn là không ngừng hướng Thạch Chi Hiên công tới. Thạch Chi Hiên hơi nhíu nhíu mày, thân hình thế nhưng biến thành ba cái, vây quanh rồi Chúc Ngọc Nghiên, Chúc Ngọc Nghiên sừng sốt một chút, ngừng lại.

Chúc Ngọc Nghiên ngừng lại, này ba cái Thạch Chi Hiên mới biến thành một cái. Đứng tại Chúc Ngọc Nghiên trước người, thần nhiên nói: "Người không là đối thủ của ta! Đi xuống đi, ta không muốn đem người đã thương!"

Lý Vân Phi không kềm nổi cảm khái muôn vàn, Thạch Chi Hiên xác thực kỳ tài ngút trời, lại đem thân pháp luyện thành bộ dáng như vậy, nhanh chóng lên tới, thế nhưng có thể có ba đạo tàn ảnh! Bất quá đây chỉ là Chúc Ngọc Nghiên thân pháp không được, nếu là Lý Vân Phi lời nói, tuyệt đối có thể cùng bên trên Thạch Chi Hiên tốc độ. Như vậy mấy đạo tàn ảnh cũng không có dùng!

Chúc Ngọc Nghiên sắc mặt như cũ là vận vẹo bộ dạng, thoát nhìn nói không ra lời quỷ dị. Nàng nghe thấy Thạch Chi Hiên nói như vậy, trong mắt cừu hận quang mang dần hiện ra tới, lạnh lùng nói: "Ta không nhớ người làm người tốt, người người này là cái dạng gì người, ta biết đến nhất thanh nhị sở, người cho rằng người đối với thương thế của ta hại, một câu nói kia là có thể đền bù?"

Thạch Chi Hiên thở dài miệng Khí Đạo: "Ta cũng không cho là ta thật xin lỗi người. Đúng vậy, có lẽ ta thật sự đã thương người tâm, nhưng, ta cũng không cho là như vậy, ta đã đủ hạ thủ lưu tình rồi, người nếu là vẫn là như vậy không biết tốt xấu lời nói, ta chỉ có. . ." Thạch Chi Hiên ban đầu nửa mở hai mắt mạnh mẽ mở ra, hung hăng nói: "Ta chỉ có đem người đánh xuống!"

Chúc Ngọc Nghiên cười to nói: "Ta trụ đợi đến người đem ta đánh rơi xuống. Ta võ công mặc dù so sánh người sai, nhưng ta sẽ không để cho người mạnh khỏe quá !" Nói xong, trong tay kiểm tiếp theo bổ về phía Thạch Chi Hiên.

Thạch Chi Hiên lần này căn bản trụ không có trốn, hai tay một hợp, mạnh mẽ kẹp lại Chúc Ngọc Nghiên kiểm, hai tay dùng một chút lực. "Đụng" một tiếng, Chúc Ngọc Nghiên trong tay kiểm cắt thành hai nửa, Thạch Chi Hiên tại bề gãy Chúc Ngọc Nghiên trong tay kiểm sau này, tay lại mạnh mẽ đánh vào Chúc Ngọc Nghiên trên tay.

Chúc Ngọc Nghiên nhẹ buông tay, này chặt đứt kiểm cũng từ trong tay rớt xuống. Thạch Chi Hiên được thế không để cho người, hướng phía trước bước một bước, một chưởng đánh hướng Chúc Ngọc Nghiên, Chúc Ngọc Nghiên bận rộn vron hai tay, tiếp được Thạch Chi Hiên một chưởng này, nhưng, Chúc Ngọc Nghiên nội lực cùng Thạch Chi Hiên nội lực xê xích nhiều quá. Hai người chưởng một tương giao, Chúc Ngọc Nghiên mạnh mẽ phun ra một ngụm Huyết, thân thể liên tục lui về phía sau hai bước.

Thạch Chi Hiên dừng ở tại chỗ, thần nhiên nói: "Người thua! Đi xuống đi!"

Chúc Ngọc Nghiên mang trên mặt một chút điên cuồng, hô: "Ta còn không có thua, ta còn có « ngọc đá cùng vỡ » !"

Thạch Chi Hiên mặt liền biến sắc, nói: "Người không muốn sống nữa? Dùng kia bí kỹ, người sẽ không toàn mạng. Với lại, trụ tính người dùng « ngọc đá cùng vỡ », người cũng không giết không được ta, chúng ta võ công xê xích quá lớn!"

Chúc Ngọc Nghiên cắn răng, hung hăng nói: "Chưa thử qua, làm sao biết ta dùng « ngọc đá cùng vỡ » còn không phải là đối thủ của người. Hôm nay, ta cho dù là chết rồi, cũng sẽ không khiến người mạnh khỏe quá." Nữ nhân điên cuồng lên là rất đáng sợ. Chúc Ngọc Nghiên muốn dùng mạng của mình để đối Thạch Chi Hiên mệnh!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 224:: cân sức ngang tài

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 224:: cân sức ngang tài

Chúc Ngọc Nghiên mang trên mặt một chút điên cuồng, nàng là thật không muốn sống nữa. « ngọc đá cùng vỡ » là « Thiên Ma bí pháp » bên trong một chiêu lưỡng bại câu thương công pháp, có thể đem nội lực của mình tăng cường không chỉ một lần. Nhưng chỉ có thể kiên trì một nén nhang thời gian, một nén nhang sau sẽ kinh mạch đứt đoạn mà chết. Rất là đáng sợ!

Đang lúc Chúc Ngọc Nghiên muốn dùng « ngọc đá cùng vỡ » lúc, Lý Vân Phi thanh âm truyền tới " "Âm Hậu" không cần phải như thế! Còn dư lại tự giao cho ta đi! Ta sẽ nhường người tận mắt thấy Thạch Chi Hiên thất bại !"

Chúc Ngọc Nghiên gắt gao nhìn một chút Thạch Chi Hiên một cái, sau đó, hung hăng nói: "Thạch Chi Hiên, ta sẽ nhìn tận mắt người thất bại. Người hội thắng tuốt tuốt nhìn người, nhìn người thua ! Hôm nay sau này, người chính là Lý Vân Phi dưới tay!"

Thạch Chi Hiên khinh thường cười cười nói: "Nếu như là ta thắng, người hội phục tòng mệnh lệnh của ta sao? Không thể nào! Hiện tại thắng người chẳng qua là trên danh nghĩa ma đạo Minh Chủ mà thôi! Chúng ta muốn chi là một cái danh phận mà thôi. Mặc dù ta thật sự thua, ta cũng không có thể trở thành Lý Vân Phi thủ hạ, nhiều nhất chẳng qua là tôn sùng!"

Lý Văn Phi đi từ từ bên trên lồi đài, hướng Chúc Ngọc Nghiên nhảy mất ra đầu, Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, đi xuống lồi đài. Lý Văn Phi nhìn trước mắt Thạch Chi Hiên, trong lòng một mảnh cảm khái. Không nghĩ tới lại muốn cùng hắn giao thủ. Vô luận nói như thế nào, Thạch Chi Hiên đều coi như là kỳ tài ngút trời, mặc dù tự mình may mắn thắng hắn một lần. Kia cũng chỉ là may mắn mà thôi, hôm nay, Thạch Chi Hiên thiết kế cho hắn. Mà hắn cũng thiết kế Thạch Chi Hiên. Thắng thua còn chưa thể biết được!

Lý Văn Phi khẽ cười nói: "Thạch Chi Hiên, chúng ta lại muốn giao thủ! Không biết lần này ai thua ai thắng?"

Thạch Chi Hiên sắc mặt không thay đổi, nhàn nhạt nhìn Lý Văn Phi, nói: "Lý Văn Phi, cầm ra ngươi toàn bộ bản lĩnh đi! Ta và ngươi cũng giao quá mấy lần tay, lần nhau cũng đều biết đối phương bản lĩnh. Võ công của ngươi ta biết, võ công của ta ngươi cũng biết. Ta không có có tự tin nhất định có thể thắng ngươi, đây cũng là ta tại sao muốn nhượng An Long cùng Triệu Đức Ngôn hai người hao phí ngươi thể lực nguyên nhân, không nghĩ tới, ngươi thể nhưng cùng Chúc Ngọc Nghiên hợp tác! Chúng ta bây giờ cũng coi như bằng nhau rồi!"

Lý Văn Phi lắc đầu nói: "Ngươi không biết, ngươi có hai người, ta kỳ thực cũng vì ngươi chuẩn bị hai người." Lý Văn Phi nhát chỉ chân truyền phái địa phương, cười nói: "Nhìn thấy không có, chân truyền phái Tích Trần là Chúc Ngọc Nghiên người. Ta chỉ là không ngờ tới phí những chuyện này mà thôi. Ma đạo Minh Chủ chỗ ngồi ta lấy định rồi!"

Lý Văn Phi nhẹ nhàng rút ra trong tay Thất Tinh Long Uyên kiếm, chỉ vào Thạch Chi Hiên nói: "Thạch Chi Hiên, kiếm danh Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hôm nay lại muốn nhuộm ngươi máu tươi rồi!"

Thạch Chi Hiên lắc đầu, vươn ra hai tay nói: "Ta hạn nhất không cần binh khí. Hôm nay tự dùng một lần đi!" Thạch Chi Hiên từ trong lòng ngực lấy làm ra một bộ cái bao tay, mang theo trên tay, nói: "Ta đây trợ thủ bộ là Thiên Sơn Tuyết Tầm to làm dễ dàng, đao thương bất nhập, nước lửa bất xâm. Hôm nay là ta lần đầu tiên dùng. Thiên hạ này chỉ có ít ỏi mấy người có thể phối ta dùng này cái bao tay, ngươi đầy đủ kiêu ngạo rồi!"

Lý Văn Phi cười lớn một tiếng, trong tay kiếm tựa giống như tia chớp loại xuất hiện ở Thạch Chi Hiên cổ họng chỗ, Thạch Chi Hiên thân hình không ngừng lui về phía sau, không ngừng lui về phía sau, một mực thối lui đến bên lồi đài, hai tay một hợp, thể nhưng trực tiếp tay không nhập đao sắc, kẹp lấy Lý Văn Phi kiếm.

Lý Văn Phi cũng không phải là Chúc Ngọc Nghiên, nhìn thấy Thạch Chi Hiên kẹp lại chính mình kiếm căn bản tựa không vội, tay vừa chuyển, kiếm liền từ Thạch Chi Hiên trong tay thoát khốn mà ra.

Lý Văn Phi không chút hoang mang, lui về phía sau hai bước, trong tay kiếm lại toả sáng ra quang thái, tựa giống như ánh mặt trời loại vô thanh vô tức xuất hiện ở Thạch Chi Hiên bên người, Thạch Chi Hiên không ngừng quơ bàn tay không ngừng ngăn trở Lý Văn Phi kiếm.

Lý Văn Phi kiếm thật là nhanh, Thạch Chi Hiên tay tựa thật là nhanh. Vô luận Lý Văn Phi thân ảnh xuất hiện ở nơi nào, Thạch Chi Hiên vốn có thể ngăn ở. Lý Văn Phi cũng không nóng nảy, nếu nói phòng (ngừa) lâu tất mất, Thạch Chi Hiên không vào tấn công, chỉ phòng thủ, dạng như vậy căn bản tựa đánh không thắng Lý Văn Phi. Cho nên, Lý Văn Phi không vội.

Thạch Chi Hiên cũng không vội, hắn hiện tại tựa đợi đến Lý Văn Phi sai sót, chỉ cần Lý Văn Phi sai sót một chút xíu, hắn là có thể nắm lấy cơ hội đánh thắng Lý Văn Phi. Lồi đài bên trên bây giờ là kiếm ảnh tung bay. Thạch Chi Hiên chu vi tất cả đều là kiếm ảnh cùng chưởng ảnh. Đây là Lý Văn Phi cùng Thạch Chi Hiên tốc độ quá nhanh mà lưu lại tàn ảnh.

Lý Văn Phi lại tay huy kiếm, tay trái nhân cơ hội một chưởng đánh hướng Thạch Chi Hiên, Thạch Chi Hiên thuận tay một chưởng tiếp được Lý Văn Phi bàn tay. Hai người bàn tay nhẹ nhàng đụng vào nhau, không có phát ra một chút thanh âm, nhưng hai người lại đồng thời lui về phía sau ba bước. Sau đó lại đồng thời tấn công hướng đối phương.

Thạch Chi Hiên cùng Lý Văn Phi trước kia giao thủ quá hai lần, đối với võ công của đối phương đều có hiểu rõ. Cho nên, vô luận Lý Văn Phi kiếm xuất hiện ở nơi nào, Thạch Chi Hiên cũng có thể phát hiện. Sau đó ngăn trở. Cuối cùng, hai người đồng thời lui về phía sau, ngưng mắt nhìn đối phương!

"Chúng ta như vậy đánh xuống, ta nghĩ ít nhất muốn đánh trước ba ngày ba đêm đi!" Thạch Chi Hiên nhàn nhạt nhìn Lý Văn Phi nói.

Lý Văn Phi gật đầu nói: "Không tệ, chúng ta như vậy đánh xuống cũng không đúng cái đầu, ngươi có biện pháp gì? Vậy thì ngươi nghĩ trực tiếp nhận thua?"

Thạch Chi Hiên nhú mày nói: "Ngươi biết ta không thể nào nhận thua. Ta nghĩ nếu như ngươi có thể nhận thua lời nói, chúng ta vẫn có thể nói chuyện một chút!"

Lý Văn Phi cười lên ha hả. "Thạch Chi Hiên, ngươi u mê sao? Ngươi cho là ta hội đầu hàng, nếu muốn đánh bên trên ba ngày ba đêm mới có thể quyết một thắng bại, vậy chúng ta tự đánh ba ngày ba đêm đi! Ta cũng không tin, vẫn không thể phân ra thắng bại!"

Lý Văn Phi trong tay kiếm lại giờ lên cao cao, nhắm thẳng vào Thạch Chi Hiên, Thạch Chi Hiên cũng cẩn thận nhìn Lý Văn Phi. Sợ Lý Văn Phi hướng mới vừa như vậy, không nói một tiếng liền trực tiếp xuất thủ. Lý Văn Phi trong tay kiếm không ngừng chớp động. Như bóng miên mưa phùn loại tấn công hướng Thạch Chi Hiên.

Thạch Chi Hiên tay thuận thể vẽ một cái đẩy ra Lý Văn Phi trong tay kiếm, người tựa vọt đến Lý Văn Phi bên trái, một chưởng hung hăng đánh hướng Lý Văn Phi đầu, thật giống như muốn đem Lý Văn Phi đầu đánh bại đồng dạng, Lý Văn Phi thân pháp không thể so với Thạch Chi Hiên sai, thân hình chợt lóe liền tránh thoát Thạch Chi Hiên bàn tay, người tựa hướng cuồng phong bên trong một mảnh lá cây đồng dạng, không ngừng tại Thạch Chi Hiên chu vi xuất hiện. Công kích Thạch Chi Hiên toàn thân cao thấp cho nên yếu hại!

Thạch Chi Hiền cũng vận khởi rồi Huyền Ma thân pháp, thân pháp không thể so với Lý Vân Phi chỗ thua kém, thế nhưng hiện lên Lý Vân Phi cho nên công kích, hơn nữa còn có thể ở này tránh né quá trình bên trong, không ngừng công kích Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi thở phào một hơi, trên thân kiếm kiếm khí thế nhưng lại lớn hơn một lần, mà kiếm nhanh chóng thế nhưng cũng mau bên trên ba phần. Khấp Thiên kiếm khí ngất trời với lại. Trục tiếp tấn công hướng Thạch Chi Hiền. Thạch Chi Hiền một dặm chân, người liền hướng phi điều đồng dạng, Phi Thiên mà lên, cao cao nhảy lên, sau đó hai chân thẳng tắp đá hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi trong tay kiếm khí ngất trời, trục tiếp tấn công hướng không ngừng rơi xuống Thạch Chi Hiền. Thạch Chi Hiền chân cùng Lý Vân Phi kiếm giao tiếp ở chung một chỗ. Sau đó cầm cự được. Lý Vân Phi vận khởi toàn thân nội lực, đem nội lực toàn bộ chú ý tại trên thân kiếm, nhất thời, trên thân kiếm phát ra long ngâm loại tiếng kêu.

Thạch Chi Hiền cũng đem công lực toàn thân toàn bộ vận tại trên đùi, Lý Vân Phi thân thể không ngừng trầm xuống, dưới chân bàn đá xanh đã sớm toái thành bụi phấn. Lý Vân Phi cắn răng một cái, phải nhẹ buông tay, Thạch Chi Hiền thân hình rơi xuống. Lý Vân Phi tay trái vận khởi nội lực, mãnh liệt đánh tới hướng Thạch Chi Hiền đùi phải.

Thạch Chi Hiền chân trái đá hướng Lý Vân Phi tay trái. Người trên không trung không có cách nào mượn lực, bị Lý Vân Phi này một đập, người tự khinh phiêu phiêu bay lên không trung, sau đó lại nhẹ nhàng rơi xuống.

Lý Vân Phi cau mày nhìn Thạch Chi Hiền, Thạch Chi Hiền sắc mặt như thường, không gặp tí ti biến hóa. Ngược lại hai tay nhấc lên, lại tấn công hướng Lý Vân Phi. Lý Vân Phi trong tay bảo kiếm hóa thành một mảnh kiếm vòng. Ngăn trở Thạch Chi Hiền đánh về phía hai tay của mình. Một cước đá hướng Thạch Chi Hiền.

Thạch Chi Hiền hai tay ngăn trở Lý Vân Phi đá hướng chân của mình, tay thuận thế một trao, bắt được Lý Vân Phi đá hướng chân của mình. Sau đó dụng lực lôi kéo muốn đem Lý Vân Phi xong rồi. Lý Vân Phi làm sao sẽ như rồi Thạch Chi Hiền ý đâu. Hắn vừa nhìn thấy Thạch Chi Hiền bắt được chân của mình. Trong tay kiếm tự đâm thẳng Thạch Chi Hiền yết hầu, muốn đem Thạch Chi Hiền một kiếm xuyên qua yết hầu.

Thạch Chi Hiền dĩ nhiên không thể để cho Lý Vân Phi cứ như vậy một kiếm đem cổ họng của hắn đâm thủng, bận rộn buông ra bắt được Lý Vân Phi chân hai tay, bàn tay mạnh mẽ đánh tới hướng Lý Vân Phi đâm về chính mình kiếm, nhất thời đem Lý Vân Phi đâm về Thạch Chi Hiền kiếm đánh nghiêng tới. Sau đó thuận thế một chưởng đánh hướng Lý Vân Phi bộ ngực. Lý Vân Phi căn bản tự bắt kẻ Thạch Chi Hiền đánh hướng bộ ngực mình một chưởng kia, kiếm trên không trung quay một vòng, mạnh mẽ bổ về phía Thạch Chi Hiền cánh tay phải, lần này tử nếu là chém trúng rồi, nhất định có thể đem Thạch Chi Hiền cánh tay một kiếm chém đứt.

Thạch Chi Hiền trước cũng là bởi vì không biết Lý Vân Phi có "Di hoa tiếp mộc" bộ này hộ thể thần công, bị Lý Vân Phi lừa. Mặc dù đánh trúng Lý Vân Phi bộ ngực, nhưng Lý Vân Phi chẳng qua là vết thương nhẹ, mà tự mình lại bị Lý Vân Phi một kiếm đâm thủng cánh tay.

Hiện tại lại trở lại như cũ ngay lúc đó một màn kia. Thạch Chi Hiền làm sao có thể hội bị lừa đấy! Bàn tay vừa chuyển, trên không trung trục tiếp chuyển hướng Lý Vân Phi bổ tới một kiếm kia. Nhất thời Lý Vân Phi kiếm cùng Thạch Chi Hiền bàn tay lại đụng vào nhau. Hai người lại ghép thành rồi cái ngang tay!

Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiền bây giờ là đem gấp lương tài, đánh là khó khăn bỏ khó phân, mà hai người lại ai cũng không phục ai, ai cũng không nhận thua. Từng chiêu đánh phản kích vạn phần, nhìn đám người ở dưới đài là ánh mắt ngốc trẻ, căn bản tự không ngờ rằng còn có như vậy ưu việt đánh nhau!

Lý Vân Phi trong tay kiếm vô luận là làm sao mau, đều không nhanh bằng Thạch Chi Hiền bàn tay. Thạch Chi Hiền bàn tay làm sao mau, cũng không nhanh bằng Lý Vân Phi kiếm. Hiện tại hai người đứng là tại liều mạng ai có thể chống được cuối cùng một khắc, ai là có thể thắng!

Một canh giờ, hai canh giờ, ngày dần dần trở tối, dần dần biến thành đen. Bên đài điểm lên rồi hùng mạnh mẽ hóa, đem đài chiếu phim chính là giống như ban ngày. Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiền tốc độ không thay đổi, vẫn là nhanh như vậy. Ban đầu cho là có thể nhanh chóng quyết ra thắng bại, bây giờ nhìn lại còn sớm lắm.

Trước chọn ma đạo Minh Chủ quy củ cũng chỉ có thể thay đổi rồi. Vốn là buổi trưa hôm nay ai có thể cuối cùng ở lại đài bên trên, ai liền là ma đạo Minh Chủ. Mà bây giờ đám trên đài có hai vị, chỉ có thể thay đổi thành, ai cuối cùng đứng tại đài bên trên, không người khiêu chiến, ai tự thắng!

Lôi đài bên trên Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiền cũng không quản được những thứ này, hai người đều là Tông Sư cao thủ, nội lực sinh sôi không ngừng, căn bản cũng không có nội lực dùng cho tới khi nào xong thôi, chỉ có thể lưu cuối cùng ai thể lực dùng hết rồi, ai mệt mỏi cũng rồi, ai liền thắng!

Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiền đã đánh nhau cả ngày rồi. Mặc dù hai người cũng không có thụ cái gì tổn thương, nhưng Lý Vân Phi trên mình cũng bị Thạch Chi Hiền đánh trúng mấy chưởng, mà Thạch Chi Hiền cũng bị Lý Vân Phi tìm mấy kiếm. Ai cũng không có chiếm được tí ti tiện nghi!

Chương 225:: âm mưu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 225:: âm mưu

Lý Văn Phi cùng Thạch Chi Hiên đã giao thủ một ngày chính, hai người đều bị điểm vết thương nhẹ, nhưng bởi vì Lý Văn Phi thực lực cùng Thạch Chi Hiên không kém bao nhiêu, hai người cũng đều đối với đối phương bản lãnh biết chỉ rất nhiều, cho nên, đánh lâu như vậy vẫn chỉ là cái ngang tay.

Làm Thạch Chi Hiên cùng Lý Văn Phi bàn tay đụng vào nhau lúc, hai người đồng thời lui về phía sau, chia lìa ra, nhàn nhạt nhìn hướng đối phương, Thạch Chi Hiên khỏe miệng mang theo một chút cười lạnh, thần nhiên nói: "Lâu như vậy, chúng ta còn không có phân ra thắng bại, sợ rằng tới nay cũng phân không ra đi!"

Lý Văn Phi sắc mặt như thường, không có chút nào biến hóa, ngược lại cười cười, nói: "Chúng ta một ngày bất phân thắng bại, kia tựa hai ngày, hai ngày không được, kia tựa tam thiên, sớm muộn gì có một ngày có thể phân ra thắng bại." Lý Văn Phi cũng không muốn tiếp tục cùng Thạch Chi Hiên đánh xuống, Thạch Chi Hiên « bắt từ ẩn pháp » có thể đem địch nhân đánh hướng nội lực của mình chuyển thành nội lực của mình, mà Lý Văn Phi « di hoa tiếp mộc » không có bản lãnh này. Bất quá, may là Lý Văn Phi chỉ dùng kiếm, không dùng tay không. Nếu không, Thạch Chi Hiên là có thể đem Lý Văn Phi đánh hướng nội lực của mình chuyển hóa, dĩ định đãi lao, như vậy Lý Văn Phi phải thua không thể nghi ngờ!

Lý Văn Phi cũng thừa dịp cùng Thạch Chi Hiên nói chuyện này gây thời gian không âm thầm điều tức. Đánh lâu như vậy, coi như là Lý Văn Phi loại này Tông Sư cấp cao thủ cũng rất mệt mỏi. Chẳng qua là hắn không có thể làm cho mình bại bởi Thạch Chi Hiên, cơ hội này rất ít, trừ ra lần này, Lý Văn Phi sợ rằng cũng lần nữa tìm không ra cơ hội hoàn thành thống nhất ma đạo cái này nội dung nhiệm vụ rồi. Cho nên, Lý Văn Phi muốn cùng Thạch Chi Hiên liều mạng đi xuống.

Thạch Chi Hiên cũng nhìn ra Lý Văn Phi là tại điều tức, thân hình vừa chuyển tựa xuất hiện tại Lý Văn Phi bên cạnh, trong tay mang theo không lồ kinh khí đánh hướng Lý Văn Phi, Lý Văn Phi không cam lòng yếu thế, trong tay kiếm tựa hóa thành một đạo bạch quang đánh về phía Thạch Chi Hiên.

Thạch Chi Hiên bàn tay lại cùng Lý Văn Phi kiếm đụng vào nhau. Hai người đồng thời lui về phía sau, sau đó lại đồng thời tiến lên, kịch chiến lại bắt đầu rồi. Ngày dần dần sáng, Lý Văn Phi cùng Thạch Chi Hiên trận chiến này thế nhưng đã chiến rồi một ngày một đêm. Đám người ở dưới đài sớm tựa nhìn trọn mắt hốc mồm. Miệng đều không khép được. Bọn họ khi nào gặp qua hướng Lý Văn Phi cùng Thạch Chi Hiên cao thủ như thế giao thủ.

Này chút ít người, căn bản tựa không nhìn thấy Lý Văn Phi cùng Thạch Chi Hiên động tác, chỉ có thể nhìn thấy Thạch Chi Hiên cùng Lý Văn Phi thân ảnh không ngừng biến hóa, sau đó hai người phân phân hợp hợp. Chỉ có hướng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng loại này cao thủ mới có thể miễn cưỡng cường cường nhìn đến động tác của hai người. Những người khác đều không được.

Khấu Trọng, Từ Từ Lăng bọn người nhìn ở trong mắt cấp(vội) ở trong lòng. Bọn họ chỉ có thể ở bên cạnh nhìn, căn bản cũng không có biện pháp có thể giúp đến Lý Văn Phi. Mà Dương Hư Ngạn cùng Hầu Hi Bạch cũng là ở bên cạnh nhìn.

Hầu Hi Bạch hiện tại bộ mặt tái nhợt, hẳn cho tới nay đều muốn đánh bại Lý Văn Phi, lấy tuyệt tự mình si nhục. Nhưng là bây giờ nhìn thấy Lý Văn Phi bản lãnh thật sự, trong lòng tràn đầy bi phẫn, hẳn thiên phú cực cao, lúc này mới có thể trở thành Trung Nguyên bốn thiên niên lớn cao thủ chỉ nhất, nhưng khi nhìn nhìn võ công của mình, nhìn nhìn lại Lý Văn Phi võ công của. Hắn tại sao có thể không hận.

Lôi đài bên trên, Lý Văn Phi kiếm, thế nhưng càng ngày càng chậm. Thạch Chi Hiên vừa lúc thừa dịp Lý Văn Phi kiếm nhanh chóng biến chậm lúc, đoạt ưu tiên tay, không ngừng tấn công hướng Lý Văn Phi, mà Lý Văn Phi thế nhưng chỉ có thể bị động phòng ngự.

Thạch Chi Hiên cũng không vội, không ngừng công kích Lý Văn Phi, nhưng là lại không tăng cường nội lực, chẳng qua là cùng bộ dáng lúc trước thông thường một loại, một chương chương đánh hướng Lý Văn Phi, sau đó bị Lý Văn Phi từng cái ngăn trở.

Đột nhiên, Lý Văn Phi lộ ra vừa vỡ nứt hờ, bên trong môn mở rộng ra, lôi đài hạ có thể thấy rõ người một mảnh xôn xao, mà Dương Hư Ngạn cùng Hầu Hi Bạch hai người càng là bộ mặt hưng phấn. Thật giống như nhìn thấy Lý Văn Phi cũng tại Thạch Chi Hiên dưới chương.

Mà Thạch Chi Hiên bản thân nhưng thật giống như không nhìn thấy Lý Văn Phi sơ hở đồng dạng, tiếp theo tấn công hướng Lý Văn Phi toàn thân yếu hại, trừ ra lộ ra sơ hở địa phương. Lý Văn Phi cũng phát hiện mình sơ hở, xoay người một kiếm, đem mình sơ hở che dấu lên tới. Sau đó, một kiếm đâm về Thạch Chi Hiên hai mắt.

Thạch Chi Hiên bàn tay che ở trước mắt, ngăn trở Lý Văn Phi đâm về tự mình hai mắt một kiếm kia, mà Lý Văn Phi cũng không có muốn đâm về Thạch Chi Hiên hai mắt, mũi kiếm mới vừa chạm được Thạch Chi Hiên lòng bàn tay, tựa hướng xuống dưới về một cái, thẳng tắp hoa hướng Thạch Chi Hiên cổ họng.

Thạch Chi Hiên mắt mặc dù bị bàn tay của mình ngăn trở, nhưng hướng hắn loại này cao thủ vốn là không thi này ánh mắt tới giao chiến, nghe thấy Lý Văn Phi bảo kiếm trượt, bàn tay cũng tiếp theo trượt, tay vừa chuyển, một phát bắt được Lý Văn Phi kiếm.

Thạch Chi Hiên cũng chỉ là nghĩ ngăn trở Lý Văn Phi đâm về chính mình kiếm mà thôi, hắn cũng biết mình không thể nào bắt chết Lý Văn Phi kiếm. Thực là, Lý Văn Phi thế nhưng tại này thời điểm máu chót buông lỏng tay ra bên trong kiếm, song chương hóa thành vù vù tin tức, tựa đánh hướng Thạch Chi Hiên bộ ngực.

Thạch Chi Hiên căn bản cũng không có nghĩ đến Lý Vân Phi sẽ buông tha trong tay kiếm, hẳn căn bản cũng không tin một cái kiếm khách thể nhưng buông ra bảo kiếm của mình rồi, lần này lại bị Lý Vân Phi chiếm cứ thượng phong, song chưởng trùng điệp đánh vào Thạch Chi Hiên bộ ngực.

Lý Vân Phi cảm giác nội lực của mình vừa tiến nhập Thạch Chi Hiên thân thể liền vô ảnh vô tung. Căn bản lại không thể có hiệu đem Thạch Chi Hiên trọng thương. Mà Thạch Chi Hiên thể nhưng tại Lý Vân Phi đánh trúng bộ ngực hẳn lúc, buông tay ra bên trong kiếm, song chưởng liền hướng hai khối tấm bia đá lớn đồng dạng đánh tới hướng Lý Vân Phi thiên linh cái.

Lý Vân Phi cảm giác được Thạch Chi Hiên đánh hướng tự mình thiên linh cái hai tay, bận rộn buông ra tự mình đánh trúng Thạch Chi Hiên bàn tay, thuận thể đi lên một đưa, tựa tiếp được Thạch Chi Hiên đánh hướng tự mình thiên linh cái hai tay, bốn chưởng đụng vào nhau, Lý Vân Phi thân thể khẽ cong, dưới chân lồi đài bắt đầu vỡ vụn, sau đó, toàn bộ lồi đài hóa thành vô số khối tảng đá, lồi đài lại bị Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên hai người nội lực làm vỡ nát.

Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên hai người song song phun ra miệng Huyết, sau đó chia lìa ra. Lặng lặng nhìn đối phương, cũng không có ở xuất thủ. Tự trọng sinh đã Lý Vân Phi coi như là mọi chuyện hải lòng, cho dù là có đánh không thắng người, cũng có thể chạy thoát, không nghĩ tới hôm nay uống Thạch Chi Hiên trận chiến này, thể nhưng lưỡng bại câu thương, ai cũng không có ăn vào hảo.

Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên đại lập tức đôi mắt ti hí ngó chừng đối phương, hai người nội lực không kém bao nhiêu, với lại mới vừa cũng đều liều mạng, kết quả hai người tổn thương đều không nhẹ. Tựa tại Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên hai người yên lặng chữa thương, lẫn nhau ngắm nhìn lúc, đột nhiên từ lồi đài hạ nhảy ra hơn trăm một nhân vật. Thẳng tắp rất đứng tại lồi đài bên trên!

Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên mặt liền biến sắc, bọn họ không nghĩ tới thể nhưng có người dám nhân hai người bị thương lúc tới chiếm tiện nghi, đều giận từ tâm lên, quát lên: "Các người là ai? Chẳng lẽ nghĩ ra được tìm không chết được?"

Đầu lĩnh nam nhân, đột nhiên bật cười, tiếng cười dĩ nhiên là nữ nhân tiếng cười. Sau đó nhìn Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên hai người, nói: "Lý công tử cùng thạch Tông chủ! Chúng ta lại gặp mặt!"

Lý Vân Phi sắc mặt đột biến, chỉ vào này hóa trang thành nam nhân nữ nhân nói: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi là Sur Phi Huyền? Ngươi tại sao lại ở chỗ này!"

Thạch Chi Hiên sắc mặt cũng thay đổi, Từ Hàng Tĩnh Trai Thánh nữ nếu xuất hiện rồi, kia chắc chắn sẽ không có cái gì chuyện tốt, hơn nữa còn là vào lúc này. Nhất định có âm mưu gì! Hẳn hiện tại cùng Lý Vân Phi hai người đều bị thương không nhẹ, với lại hai người lại thù, cái này bị Từ Hàng Tĩnh Trai người bắt được cơ hội này, sợ rằng hai người cũng sẽ không khá giả rồi!

Lý Vân Phi nhàn nhạt nhìn hướng Sur Phi Huyền, nói: "Sur tiểu thư vì sao tới nơi này? Chẳng lẽ ngươi cũng muốn tranh cái này ma đạo Minh Chủ chỗ ngồi?"

Sur Phi Huyền khoe miệng còn mang theo ôn nhu nụ cười, nói: "Dĩ nhiên, chẳng lẽ không được sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Sợ rằng thực không được. Ngươi là Từ Hàng Tĩnh Trai Thánh nữ, tại sao có thể tham gia chúng ta ma đạo đại hội nhỉ? Trừ phi ngươi phản bội Từ Hàng Tĩnh Trai, gia nhập ta Ma Môn, như vậy, chúng ta tự cho ngươi một cái cơ hội!"

Sur Phi Huyền nhẹ nhàng cười cười, nói: "Chỉ sợ các ngươi hôm nay tự phải chết ở chỗ này rồi! Còn tranh cái gì ma đạo Minh Chủ?"

Đám người ở dưới đài nhìn thấy Sur Phi Huyền thể nhưng xuất hiện ở nơi này, cả đám đều nhảy tới lồi đài bên trên, đứng tại Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên phía sau, vô luận nói như thế nào, Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên cũng đều làm cho người ta bội phục, hiện tại Sinh Tử tồn vong trong đó. Dĩ nhiên lấy Thạch Chi Hiên cùng Lý Vân Phi đầu ngựa chuyện kiện. Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Đôn Uyển Tĩnh, Thương Tú Tuần mấy người càng là đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh, nhẹ nhàng vịn Lý Vân Phi. Bọn họ cho rằng Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên đều bị trọng thương!

Lý Vân Phi cười lên ha hả, đẩy ra vịn chính mình Đôn Uyển Tĩnh cùng Thương Tú Tuần, sau đó chỉ vào Sur Phi Huyền phía sau hơn trăm một nhân vật, cười to nói: "Chỉ bằng các ngươi? Các ngươi đây mới là tự tìm đường chết đấy! Ta người trong ma đạo tề tụ như thế. Các ngươi hôm nay chạy trời không khỏi nắng!"

Sur Phi Huyền lắc đầu nói: "Vài không đúng như vậy tính toán, ta mang đến đều là một chút hảo thủ, mà các ngươi đều là đám ô hợp! Mặc dù nhân số là của chúng ta gấp mấy lần, nhưng, ta tin tưởng đánh nhau thua tất là các ngươi!"

Loan Loan đứng dậy, chỉ vào Sur Phi Huyền, kiều mỵ cười nói: "Chỉ bằng ngươi? Ngươi ngay cả ta đều đánh không thắng, ngươi cho rằng ngươi có thể đánh thắng chúng ta nhiều người như vậy sao? Không nói Lý công tử, "Ta vương" chính là ta sư phụ cũng có thể đơn giản đánh thắng ngươi, ngươi ở nơi này kiêu ngạo cái gì?"

Đứng tại Sur Phi Huyền bên cạnh bảy tám người đồng thời để lộ mặt bên trên mặt nạ da người, Lý Vân Phi gắt gao ngó chừng tới người, rồi Không hòa thượng, bốn Đại Thánh tăng còn dư lại kia hai cái, yên lặng niệm thiên viện tứ đại Kim Cương. Còn có một người con gái, thoát nhìn võ công không thể so với rồi khoảng không sai. Đây chút ít đều không tính là cái gì! Kia Ninh Đạo Kỳ thể nhưng cũng đứng tại cái này nhóm.

Thạch Chi Hiên gắt gao chỉ vào kia đứng tại Sur Phi Huyền bên cạnh cô gái, oán hận nói: "Là ngươi, Phạm Thanh Huệ? Từ Hàng Tĩnh Trai trai chủ thể nhưng tự mình đến rồi! Không nghĩ tới a, không nghĩ tới. Ngươi thể nhưng đứng tại ngươi đồ đệ bên người?"

Phạm Thanh Huệ cười cười, nói: "Cái kế hoạch này là Phi Huyền làm được, cho nên, chúng ta đều lấy hắn làm chủ!"

Lý Vân Phi bộ mặt bị thương nhìn Ninh Đạo Kỳ, trầm giọng nói: "Ninh Đạo Kỳ, người mạnh khỏe ngạt là Trung Nguyên ba đại Tông Sư chi nhất, người thế nhưng nghe một người con gái chi nói, còn dịch dung giấu diếm! Người điểm nào có một cái Tông Sư bộ dạng? Ta thật không nghĩ tới, Từ Hàng Tĩnh Trai lớn như vậy hiệu triệu lực, liên tiếp ngay cả người người như vậy cũng muốn nghe theo mệnh lệnh của các nàng ! Thật là thật đáng buồn. . . Thật là buồn cười a!"

Ninh Đạo Kỳ lộ ra vẻ có chút xấu hổ, nhưng rất nhanh tựu điều chỉnh tốt tâm thái. Nhìn Lý Vân Phi nói: "Tiểu hữu kỳ tài ngút trời, tuổi còn trẻ cũng đã là Tông Sư cấp cao thủ, cần gì trộn đều trận này vũng nước đục nhỉ? Người trong ma đạo làm nhiều việc ác. Ban đầu vụn cát một bàn, tiếp tục như vậy không thật là tốt sao? Các người cần gì phải chọn cái gì ma đạo Minh Chủ nhỉ? Ai. . . Đáng tiếc a!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226:: còn đánh?

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 226:: còn đánh?

Lý Vân Phi lạnh lùng nhìn Ninh Đạo Kỳ, trên nét mặt mang theo một chút khinh thường. Ninh Đạo Kỳ là thiên hạ ba đại Tông Sư cao thủ chi nhất, địa vị tôn sùng vô cùng, thụ người trong thiên hạ kính ngưỡng, thế nhưng sẽ cùng Từ Hàng Tĩnh Trai người cùng đi ma đạo địa phương tới đánh lén. Làm như vậy điểm nào giống là một cái Tông Sư cấp cao thủ! Nhưng Lý Vân Phi rất là thất vọng.

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, nói: "Ninh Đạo Kỳ, người cũng không biết xấu hổ! Sẽ không sợ người trong thiên hạ giễu cợt sao?"

Ninh Đạo Kỳ thở dài, nói: "Ma đạo thế lực khổng lồ, so với chúng ta Đạo Phật hai nhà không kém bao nhiêu, các người nếu là giống như trước đồng dạng, chúng ta cũng sẽ không cùng các người kết thù. Chẳng qua là, các người nếu là thống nhất rồi, đến lúc đó thiên hạ thương sinh tựu phải chịu khổ, cho nên, bản đạo không được không làm như vậy!"

Lý Vân Phi ha ha phá lên cười, chỉ vào Ninh Đạo Kỳ, cười nói: "Hảo, hảo, thật không nghĩ tới, người dám nói như vậy đường hoàng. Ta cũng không tin, người hôm nay có thể giết ta? Chúng ta nhiều người như vậy, há lại người này hơn trăm người có thể giết chết ! Ta nghĩ hôm nay các người đều phải ở lại chỗ này rồi!"

Ninh Đạo Kỳ lắc lắc đầu nói: "Người cùng "Tà vương" đều bị thương, ai có thể ngăn cản ta. Người nơi này không có giống các người như vậy đỉnh cấp cao thủ, sợ rằng. . . Chỉ sợ các người không có có bản lĩnh ngăn trở chúng ta. Chúng ta kể từ khi ở trên giang hồ nghe nói các người muốn mở ma đạo đại hội sau này, lại bắt đầu thiết kế, đợi(các loại) hai người các người đều sau khi bị thương mới xuất hiện. Cái này ta xem các người làm sao bây giờ?"

Lý Vân Phi nhìn một chút ngồi ở bên cạnh Thạch Chi Hiên, cười nói: " "Tà vương", chúng ta bây giờ đều bị thương, người nói này ma đạo Minh Chủ chỗ ngồi cho ai nhỉ?"

Thạch Chi Hiên sững sốt một chút, kinh ngạc nhìn hướng Lý Vân Phi, hẳn không nghĩ tới, hiện tại cũng là lúc nào rồi, Lý Vân Phi lại vẫn hỏi hắn ma đạo Minh Chủ quy chúc. Hẳn hiện tại cũng có chút cho là Lý Vân Phi u mê!

Lý Vân Phi nói tiếp: "Hiện tại cừu địch đang ở trước mắt, chúng ta bị thương không nhẹ, một người khẳng định không đúng Ninh Đạo Kỳ đối thủ! Không bằng chúng ta hợp tác đi, đợi(các loại) đem Ninh Đạo Kỳ làm xong rồi, chúng ta tái tranh này ma đạo Minh Chủ chỗ ngồi , như thế nào?"

Thạch Chi Hiên suy nghĩ một chút gật đầu. Những người trước mắt này cùng mối thù của hắn nếu so với Lý Vân Phi cùng mối thù của hắn muốn lớn rất nhiều. Với lại, hắn cũng không muốn cuối cùng bị Ninh Đạo Kỳ chiếm tiện nghi. Cho nên nhìn hướng Ninh Đạo Kỳ, lạnh lùng nói: "Ninh Đạo Kỳ, một mình người có thể là hai người chúng ta người đối thủ sao?"

Ninh Đạo Kỳ cười cười, nói: "Muốn là hai người các người không có bị thương, ta đây khẳng định là chạy được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu rồi, đáng tiếc chính là, các người hiện tại cũng bị thương nặng, chỉ sợ cũng coi là hai người các người liên thủ lên tới, cũng không nhất định là đối thủ của ta. Huống chi, các người càng lớn, tổn thương sẽ càng nặng, các người nói, cuối cùng ai thất bại?"

Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên kỳ thực không có Ninh Đạo Kỳ nghĩ như vậy tổn thương nặng như vậy. Chẳng qua là hai người đồng thời bị thương, lại đánh tròn một ngày một đêm, đều có chút mệt mỏi, cho nên, hai người nhờ vào trong khoảng thời gian này tới nghỉ ngơi một chút. Lý Vân Phi cùng Ninh Đạo Kỳ nói thời gian dài như vậy nói, sớm tựu nghỉ ngơi không sai biệt lắm, Ninh Đạo Kỳ cho rằng Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên bị trọng thương, cho nên, mới dám như vậy thác đại. Nhưng hai người bị thương cũng không nhẹ, cho nên, bọn họ hiện tại chỉ có hợp tác.

Lý Vân Phi đứng thẳng lên, hướng Thạch Chi Hiên gật đầu, sau đó một kiếm đâm về Ninh Đạo Kỳ, Thạch Chi Hiên cũng thừa dịp Ninh Đạo Kỳ tiếp Lý Vân Phi kiếm lúc, một chưởng đánh hướng Ninh Đạo Kỳ đầu.

Ninh Đạo Kỳ hai tay đang ra một chưởng đánh vạt ra Lý Vân Phi đâm về chính mình kiếm, sau đó rời đi xoay người, tiếp được Thạch Chi Hiên đánh hướng chính mình chưởng. Ba người này vừa động thủ, Sư Phi Huyền cùng hấn mang đến người cũng bắt đầu động thủ. Người trong ma đạo cũng đều bắt đầu tấn công hướng này chút ít cái gọi là chính đạo nhân sĩ! Loạn chiến bắt đầu. Đây trời đều là kiếm khí, đao khí. Một nhóm người thật giống như kéo bè kéo lũ đánh nhau đồng dạng đánh nhau.

Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên hai người khản trương, hai người bọn họ đã đánh một ngày một đêm, sớm tựa một mối muốn chết, cộng thêm hai người đều bị thương, mặc dù không phải là cái gì trọng thương, nhưng cũng không nhẹ, như vậy đánh xuống, hai người tổn thương chỉ hội càng ngày càng nặng, mà Ninh Đạo Kỳ lại là tinh thần chấn hưng. Hai người chỉ có thể nhanh chóng đánh thắng Thạch Chi Hiên, nếu không, hai người chắc chắn - thất bại.

Thạch Chi Hiên không ngừng công kích Ninh Đạo Kỳ lên đường, mà Lý Vân Phi tấn công hướng Ninh Đạo Kỳ hạ bộ, hai người bốn ngón tay, đánh Ninh Đạo Kỳ là luống cuống tay chân, không ngừng ần núp. Đây cũng là hai cái Tông Sư cấp cao thủ liên thủ, đây không phải là một cộng một đơn giản như vậy. Nếu không phải hai người bị thương không nhẹ, cộng thêm hai người lại sớm tựa kiệt sức. Bằng không, Ninh Đạo Kỳ sớm tựa chạy được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu rồi.

Lý Vân Phi bây giờ là trong lòng đại hận, Ninh Đạo Kỳ thế nhưng nhân hấn lúc này xuất hiện. Nay Đại Đường Song Long thế giới trong, Lý Vân Phi hiện tại căn bản sẽ không sợ bất luận kẻ nào, này ba đại Tông Sư, "Thiên Dao", "Tà vương" võ công cùng hấn không kém bao nhiêu, hấn hiện tại cùng nghị phép trên căn bản giống nhau. Kết quả Ninh Đạo Kỳ thế nhưng thừa dịp hấn bị thương lúc tới chiếm tiện nghi, Lý Vân Phi hiện tại cũng muốn đem Ninh Đạo Kỳ mặt cấp quét sạch.

Thạch Chi Hiên bàn tay liên tiếp tấn công hướng Ninh Đạo Kỳ đầu, Lý Vân Phi kiếm mỗi lần tấn công hướng Ninh Đạo Kỳ chân. Ninh Đạo Kỳ hiện tại căn bản liên tiếp ngay cả phòng ngự đều tới không vội, chỉ có thể chỗ loạn trốn, muốn đợi hai người đều không còn khí lực lúc lại tiếp tục chiếm tiện nghi. Cái này tốt lắm, Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên hai người là đuổi theo Ninh Đạo Kỳ chạy loạn khắp nơi. Đụng phải Sư Phi Huyền mang làm cho người ta, Lý Vân Phi tự thuận tay đưa bọn họ đi Tây Thiên.

Thạch Chi Hiên một chưởng đánh hướng Ninh Đạo Kỳ bộ ngực. Ninh Đạo Kỳ vội vàng hai tay ngăn trở. Lý Vân Phi nhìn đúng lần này, nhân cơ hội một kiếm tựa đâm về Ninh Đạo Kỳ cánh tay, Ninh Đạo Kỳ hai tay vẫn cùng Thạch Chi Hiên hai tay đáp ở chung một chỗ, nhìn thấy Lý Vân Phi một kiếm húng hắng đâm về cánh tay của mình, biết mình nếu như bị này một kiếm đâm trúng, sợ rằng cánh tay tựa phế đi. Cho nên vội vàng tránh né, thực là Thạch Chi Hiên làm sao sẽ như ý của hấn đâu rồi, hai tay chặt chẽ quán Ninh Đạo Kỳ hai tay, Ninh Đạo Kỳ một cái tránh né không vội, bị Lý Vân Phi một kiếm từ cách vách bên trên đã đâm, này một kiếm, thẳng tắp từ Ninh Đạo Kỳ trên cánh tay đâm thủng. Cái này không có cái một năm nửa năm, sợ rằng Ninh Đạo Kỳ cái tay này đều vẫn không thể dùng.

Thạch Chi Hiên đứng lý không buông tha người, bàn tay mạnh mẽ hướng phía trước nhấc lên, tiếp tục tấn công hướng Ninh Đạo Kỳ bộ ngực, Ninh Đạo Kỳ cánh tay cũng bị Lý Vân Phi đâm xuyên qua, căn bản tựa không tránh thoát, bị Thạch Chi Hiên một chưởng đánh trúng, mặc dù Ninh Đạo Kỳ cũng có hộ thể công pháp, nhưng một chưởng này cũng đem Ninh Đạo Kỳ đánh không nhẹ, trong miệng phun ra một ngụm Huyết, người hợp với lui về phía sau ba bốn bước.

Lý Vân Phi cũng xông tới, một kiếm đâm về Ninh Đạo Kỳ cổ họng, này một kiếm muốn đâm trúng rồi, Ninh Đạo Kỳ chỉ sợ cũng mất mạng. Ninh Đạo Kỳ rút cuộc là ba đại Tông Sư chi nhất, miệng bên trong gào to một tiếng, nhất thời, khí kinh ngất trời, Lý Vân Phi lại bị tiếng thét này chấn thân hình ngừng lại.

Ninh Đạo Kỳ này lúc làm một kiện ai cũng không ngờ rằng chuyện —— xoay người bỏ chạy. Ninh Đạo Kỳ vận khởi nội công đảo mắt tựa thoát ra hơn trăm thước. Lúc này Lý Vân Phi bên tai lại nghe được hệ thống thanh âm: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 1: đánh bại ba đại Tông Sư chi "Tán chân nhân" Ninh Đạo Kỳ, nhiệm vụ phần thưởng: « tấn thủ bát bổ nhào », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên nhìn thấy Ninh Đạo Kỳ rời đi, đều ngừng lại, nhất tề phun ra miệng Huyết, hai người đem thương thế áp lâu như vậy, đều nhanh chịu không được rồi, nếu là Ninh Đạo Kỳ còn có thể chống đỡ bên trên một thời gian ngắn, chỉ sợ sẽ là Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên chạy.

Ninh Đạo Kỳ bên kia vừa chạy, Sư Phi Huyền bên kia nhưng tựa kinh ngạc, bọn họ bên này chỉ có Ninh Đạo Kỳ một cái Tông Sư cấp cao thủ, những thứ khác chỉ có hai cái nữa Tông Sư cao thủ —— rồi Không hòa thượng cùng Phạm Thanh Huệ. Phạm Thanh Huệ bị Chúc Ngọc Nghiên ngăn trở. Rồi Không hòa thượng bị Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Dương Hư Ngạn cùng Hầu Hi Bạch chặn lại.

Mà rồi Không hòa thượng mang tứ đại Kim Cương bị "Thiên quân" Tịch Ứng, Tịch Trần, Tà Du Tiên ba người ngăn trở. Sư Phi Huyền bị Loạn Loạn ngăn trở, những người còn lại chiến thành một đoàn. Đánh là khó khăn bỏ khó phân. Kết quả lúc này Ninh Đạo Kỳ chạy, Ma Môn bên này để trống rồi hai cái Tông Sư cấp cao thủ, không bị thương Tông Sư cấp cao thủ. Cái này, bọn họ chỉ sợ rồi, vội vàng khiến cho ra bản thân mạnh nhất chiêu thức, ép mở ra đối thủ của mình, thoáng cái chạy ra. Cái này chạy kia gọi một cái mau. Một cái nháy mắt tựa không thấy bóng dáng rồi, mà Từ Hàng Tĩnh Trai cái kế hoạch này cũng đã thành cái chê cười.

Thạch Chi Hiên cùng Lý Vân Phi hai người đem thương thế chế trụ, sau đó nhìn hướng đối phương, trong lòng cũng biết đối phương hiện tại đã trọng thương, nhưng cũng không biết đối phương đến cùng có nhiều trọng, trong lúc nhất thời hai người đều không nói thêm gì nữa.

Một lúc lâu, Lý Vân Phi đầu tiên mở miệng, nói: "Chúng ta mở cái này ma đạo đại hội chính là vì tranh cái này ma đạo vị trí mình chủ. Hiện tại chúng ta hai người chúng ta còn không có phân ra thắng bại, không biết, chúng ta là hiện tại tiếp theo phân ra thắng bại đâu rồi, vẫn là ngày khác tái chiến?"

Thạch Chi Hiên suy nghĩ một chút nói: "Hai người chúng ta tu vi không kém bao nhiêu, coi như là ngày khác tái chiến. Sợ rằng vẫn là khó phân thắng bại. Không bằng hiện tại tựa tiếp theo phân ra thắng bại! Người xem coi thế nào?"

Lý Vân Phi cau mày nghĩ một lát, cười nói: "Thạch Chi Hiên, người bây giờ còn có tái chiến bản lãnh sao? Chỉ sợ người hiện tại liên tiếp ngay cả nội lực đều dùng không ra rồi!"

Thạch Chi Hiên lắc lắc đầu nói: "Ta « bắt từ ẩn pháp » tựu là loại này đem người khác đánh hướng nội lực của mình, chân khí chuyển hóa thành nội lực của mình công pháp, ta nghĩ, người bây giờ là không thể lại dùng nội lực đi! Tới . . . Chiến đi!"

Thạch Chi Hiên một nhảy dựng lên, một chưởng đánh hướng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi khỏe miệng mang theo vẻ tươi cười, cũng trở mình mà lên, một kiếm đâm về Thạch Chi Hiên đánh hướng bàn tay của mình. Thạch Chi Hiên hiện tại nội lực yếu đi rất nhiều, liên tiếp ngay cả bao vây tại trên bàn tay nội lực đều phai nhạt xuống tới. Mà Lý Vân Phi trên thân kiếm liên tiếp ngay cả kiếm khí cũng không có.

Thạch Chi Hiên một chưởng đánh vào Lý Vân Phi đâm về tay mình chưởng trên thân kiếm. Kiếm bỗng chốc bị Thạch Chi Hiên thủ đã nghiêng một chút. Lý Vân Phi trong mắt mang theo một chút ý cười, hô to một tiếng: "Thạch Chi Hiên, ăn ta một chiêu cuồng phong khoái kiếm!"

Nhất thời Lý Vân Phi trong tay kiếm hóa thành hơn hai mươi nói. Từng đạo chân thực vô cùng, tấn công hướng Thạch Chi Hiên. Đây là Lý Vân Phi thật lâu đều không có ích lợi gì « cuồng phong khoái kiếm », Lý Vân Phi đều nhanh đem kiếm pháp này quên rồi, kiếm pháp này là Lý Vân Phi thứ nhất luyện đến max level kiếm pháp. Chẳng qua là uy lực không lớn.

Lý Vân Phi hiện tại nội lực còn thừa không có mấy, này kiếm * dễ dàng dùng được tới, cho nên, Lý Vân Phi trực tiếp dùng kiếm pháp này tấn công hướng Thạch Chi Hiên.

Thạch Chi Hiên bị nặng như vậy tổn thương, cộng thêm hẳn không nghĩ tới Lý Vân Phi thể nhưng dùng được đơn giản như vậy, uy lực nhỏ như vậy kiếm pháp, thoáng cái gây ngăn cả người.

Lý Vân Phi này một kiếm tựu tại Thạch Chi Hiên trên mình để lại hơn mười đạo vết kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227:: Tịch Ứng

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 227:: Tịch Ứng

Thạch Chi Hiên cười khổ một tiếng, hẳn làm sao đều không nghĩ tới tự mình thể nhưng cứ như vậy bị chiêu này thương tổn đến rồi, về mặt có chút lúng túng, hẳn cũng coi như là thiên hạ ít có Tông Sư cấp cao thủ. Lại bị đơn giản như vậy chiêu thức đánh bại, này cũng là bởi vì hẳn quá mệt mỏi, lại bị thương, nội lực lại trên căn bản dùng hết rồi, cộng thêm mới vừa lại bị Ninh Đạo Kỳ phản kích kích thương, cho nên, mới bị Lý Vân Phi một kiếm kích thương.

Thạch Chi Hiên thở dài, nói: "Trận này coi là người thắng. Ma đạo Minh Chủ chỗ ngồi là của người rồi!"

"Chậm đã!" Đột nhiên một cái thanh âm cắt đứt Thạch Chi Hiên lời nói. Lý Vân Phi quay đầu nhìn lại, hẳn là kia "Thiên quân" Tịch Ứng.

Lý Vân Phi bộ mặt tức giận nhìn Thiên Quân Tịch Ứng vấn đạo: "Không biết tịch Tông chủ là cái gì ý tứ?"

Tịch Ứng cười lớn một tiếng, nói: "Này ma đạo vị trí minh chủ ta cũng muốn, cho nên, ta cũng vậy nghĩ tranh một chuyến đấy!"

Lý Vân Phi hung hăng nhìn Tịch Ứng, này hàng là muốn chiếm tiện nghi, hẳn nhìn thấy Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên đều bị thương. Chúc Ngọc Nghiên, Triệu Đức Ngôn, An Long này chút ít so với hẳn mạnh người đều đã đánh qua, không có tư cách chọn, cho nên, hẳn hiện tại trên căn bản coi như là nơi này võ công tốt nhất một cái. Hẳn đương nhiên nghĩ chiếm cái này tiện nghi!

Lý Vân Phi cười lớn một tiếng nói: "Người cũng phối chiếm tiện nghi của ta? Chỉ bằng người, Từ Lăng, người còn không có trải qua tràng, này Tịch Ứng người trước hết cùng hẳn đánh một tràng." Từ Từ Lăng gật đầu, đi ra, đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh.

Lý Vân Phi nhìn Từ Từ Lăng, nhẹ nhàng nói: "Từ Lăng, võ công của người nếu so với Tịch Ứng kém hơn không ít, bất quá, ta cũng vậy không có muốn cho người đánh thắng hẳn, người tựu dùng hết toàn lực gắng sức thoát thời gian. Ta nhân cơ hội điều tức một phen. Ta nghĩ muốn không được bao dài thời gian ta liền có thể khôi phục một chút nội lực, khi đó sẽ không sợ hẳn!"

Từ Từ Lăng gật đầu nói: "Người cứ yên tâm đi! Ta nhất định tấn ta cố gắng lớn nhất tới tranh thủ thời gian. Sư phụ, người tựu yên tâm điều tức đi!"

Lý Vân Phi cầm trong tay kiếm đưa cho Từ Từ Lăng, nói: "Ta đây kiếm chém sắt như chém bùn, người cầm lấy có lẽ có thể nhiều chống đỡ một thời gian ngắn."

Từ Từ Lăng nhận lấy kiếm, chỉ vào Tịch Ứng cười to nói: "Người người như vậy cũng có thể làm nhất phái Tông chủ? Xấu hổ người làm bạn. Khiến cho ta lãnh giáo một chút bản lãnh của người đi!" Nói hết một kiếm đâm về Tịch Ứng. Bởi vì toàn bộ lời dài đã sớm tại Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên giao thủ hạ hủy hoại rồi.

Tịch Ứng cũng sợ Lý Vân Phi nội lực khôi phục, nói như vậy, hẳn tự trọng gào không được còn mất nắm gao rồi. Còn nhường người trong thiên hạ nhạo báng. Tịch Ứng người này vô sỉ chí cực. Còn không biết xấu hổ, ban đầu bởi vì cùng bốn môn "Phách Đạo" Nhạc Sơn có một chút mâu thuẫn nhỏ, tự tới cửa giao chiến. Kết quả Tịch Ứng một chiêu bại lui, này Tịch Ứng không đứng Nhạc Sơn đối thủ coi như xong, thế nhưng ôm hận hạ nhân Nhạc Sơn không tại lấy hung tàn thủ đoạn tàn giết kia người nhà, bởi vậy gieo xuống thâm cừu.

Loại này người vô sỉ, cái gì sự tình làm không được, Từ Từ Lăng hiện tại nội lực so sánh Tịch Ứng kém không chỉ một bậc, Lý Vân Phi biết Từ Từ Lăng hẳn không phải là Tịch Ứng đối thủ, nhưng Lý Vân Phi cũng không có trông cậy vào Từ Từ Lăng có thể đem Tịch Ứng đánh bại. Với lại, Lý Vân Phi cũng muốn trực tiếp đánh thắng Tịch Ứng, như vậy hẳn « Thiên Ma Sách » tự có thập cuốn. Chỉ kém hai quyển là có thể luyện tập ma đạo đệ nhất công pháp « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp ». Như vậy Lý Vân Phi lại sẽ mạnh hơn không chỉ một bậc.

Lý Vân Phi ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, Tịch Ứng bắt đầu cùng Từ Từ Lăng giao lên tay tới, Từ Từ Lăng mặc dù trợ trên Tịch Ứng làm người, nhưng hẳn cũng biết Tịch Ứng võ công của so với mình mạnh hơn rất nhiều, cho nên, Từ Từ Lăng chỉ chỉ dùng của mình khinh linh bộ pháp tránh ra Tịch Ứng công kích. Là(vì) Lý Vân Phi tranh thủ thời gian.

Tịch Ứng cũng biết không có thể cấp Từ Từ Lăng thời gian, cho nên, nhiều chiêu đánh về phía Từ Từ Lăng, chỉ cầu nhanh chóng đem Từ Từ Lăng cấp đánh bại. Nhưng, trước Chúc Ngọc Nghiên từng có yêu cầu, tự là không thể hạ tử thủ, nếu như hạ tử thủ sẽ bởi vì phạm quy, trực tiếp hủy bỏ tư cách, hẳn thực là đối với này ma đạo Minh Chủ là thêm nhỏ dài ba thước đấy!

Lý Vân Phi không ngừng vận hành nội công, một bên trị liệu nội thương, một bên khôi phục nội lực. Hướng Lý Vân Phi loại này Tông Sư cấp cao thủ, nội lực khôi phục lên tới nhanh vô cùng, chỉ chớp lát, Lý Vân Phi tự cảm giác nội lực của mình khôi phục 1% rồi. Lý Vân Phi hi khí liên tục, lúc này mới thời gian bao lâu, nội lực tự khôi phục nhiều như vậy, chỉ cần nội lực của hắn có thể khôi phục đến một phần mười lời nói, hẳn tự có tự tin có thể đánh bại Tịch Ứng.

Tịch Ứng cùng Từ Từ Lăng giao thủ bên kia, bởi vì Tịch Ứng « Từ Khí Thiên La » công pháp, Từ Từ Lăng động tác là càng ngày càng chậm, « Từ Khí Thiên La » vốn chính là một loại có thể làm cho chu vi không gian áp lực trở nên to lớn công pháp, hiện tại Từ Từ Lăng cũng bắt đầu cảm giác mình đã cùng không ngừng Tịch Ứng tốc độ.

Từ Từ Lăng cắn răng một cái, dứt khoát không trốn, trong tay kiếm, nhất chỉ Tịch Ứng hét lớn một tiếng, nói: "Nhường người nhìn ta sư phụ truyền cấp cho ta « Phi Tiên kiếm pháp », nói xong, trong tay kiếm hóa thành Lưu Tinh, đâm về Tịch Ứng."

Tịch Ứng, hai tay ở giữa Từ Khí loạn tuôn, quán lấy Từ Từ Lăng đâm tới kiếm. Từ Từ Lăng tự cảm giác Tịch Ứng toàn thân không gian biến thành nhiều độn vô cùng, trong tay kiếm, tốc độ kinh người biến chậm một lần có thừa. Kiếm nhanh chóng biến đổi, này Tịch Ứng tự nhân cơ hội hiện lên Từ Từ Lăng kiếm, sau đó, hai tay dùng sức vỗ, trực tiếp đánh về phía rồi Từ Từ Lăng bộ ngực. Từ Từ Lăng mạnh mẽ phun ra một ngụm Huyết, té trên mặt đất.

Tịch Ứng cười lớn một tiếng nói: "Người thua, nếu là không người ra sân, ta đây tự thắng, ta chính là ma đạo Minh Chủ. Tại nhiều như vậy người trong ma đạo trước mặt. Các người sẽ không chơi xỏ lá đi! Lý Vân Phi hiện tại đang vận công chữa thương, điều tức. Cần bản tự dậy không nổi, không người cùng ta giao thủ, đó chính là ta thắng!"

Bạt Phong Hàn trong mắt hàn quang chợt lóe, đứng dậy, hét lớn một tiếng nói: "Ai nói. Người muốn nghĩ làm ma đạo Minh Chủ, còn phải trước thắng quá ta!" Nói hết rút ra trong tay đại đao, chỉ vào Tịch Ứng nói: "Người này tiểu nhân hèn hạ, tới cùng ta đánh một trận!"

Tịch Ứng lắc đầu nhìn hướng Chúc Ngọc Nghiên nói: "Này không được, ta nhận thức người, người gọi Bạt Phong Hàn, người một ... không ... Là ta vừa nhân sĩ, hai không đúng ta người trong ma đạo, người không có tư cách tham gia chúng ta ma đạo Minh Chủ tranh đoạt! Chẳng lẽ người nào chỉ cần võ công hảo là có thể làm như ta ma đạo Minh Chủ không được?"

Chúc Ngọc Nghiên nhìn một chút Bạt Phong Hàn, vẻ mặt có chút buồn bực, này Bạt Phong Hàn xác thực không là người trong ma đạo. Nàng cũng không tốt nói láo. Bạt Phong Hàn tại Trung Nguyên vẫn là rất nổi danh. Tích Trần này lúc nhìn Chúc Ngọc Nghiên một cái, tỏ vẻ tự mình muốn lên sân.

Này Tích Trần cùng An Long đồng dạng đều riêng phần mình đầu phục một người, bất đồng chính là, An Long đầu phục Thạch Chi Hiên, mà Tích Trần đầu phục Chúc Ngọc Nghiên. Hắn bây giờ nhìn trước Tịch Ứng kiêu ngạo như vậy, với lại người ở chỗ này cũng không người ta nói nói, hẳn không thể làm gì khác hơn là ra sân là(vì) Lý Vân Phi tranh thủ thời gian.

Chúc Ngọc Nghiên lắc đầu, nhìn một chút cách đó không xa Tà Du Tiên. Này Tà Du Tiên cũng không có ra sân. Nếu như Tích Trần cũng ra sân, kia cuối cùng đắc lợi chỉ có này Tà Du Tiên rồi. Tích Trần tỏ vẻ đồng ý, sau đó lại đứng trở về.

Mà Bạt Phong Hàn hiện tại chính sững sờ ở bên cạnh, không biết làm sao nói rồi. Hẳn dù sao không là người trong ma đạo, đây là không có cách nào thay đổi. Mọi người ở đây chân tay luống cuống lúc, Lý Vân Phi đột nhiên mở mắt cười lớn một tiếng nói: "Lời ấy sai rồi!"

Tịch Ứng nhìn Lý Vân Phi một cái vẫn đạo: "Lời này của người cái gì ý tứ?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Bạt Phong Hàn đã gia nhập ta Tà Cực Tông, là(vì) ta Tà Cực Tông hộ pháp. Làm sao không là người trong ma đạo, làm sao không có thể đại biểu ta Tà Cực Tông dự thi?"

"Người nói hắn là Tà Cực Tông hộ pháp, hẳn chính là a?" Tịch Ứng khí cấp bại phôi nói: "Người bằng cái gì nói hắn là?"

Lý Vân Phi lạnh lùng nhìn Tịch Ứng nói: "Ta nói hần là hần chính là, bằng ta là Tà Cực Tông Tông chủ. Đừng nói xạo. Phong Hàn, ngươi khiến cho hần xem một chút ngươi đao pháp lợi hại. Dù sao, ngươi tới Trung Nguyên chính là vì khiêu chiến mỗi cái đại cao thủ. Nay Tịch Ứng mặc dù nhân phẩm sai, nhưng võ công không tính kém!"

Bạt Phong Hàn giờ lên trong tay đại đao, hét lớn một tiếng "Xem chiêu!" Người tụ nhảy lên tới, đao hung hăng bổ về phía Tịch Ứng. Tịch Ứng nhìn trước mắt này thế không thể đỡ một chiêu, người lui liền sau năm bước, rút khỏi Bạt Phong Hàn một đao kia phạm vi. Bạt Phong Hàn đao trùng điệp phách trên mặt đất, "Dùng" một tiếng, đại địa bị Bạt Phong Hàn một chiêu này phách hé ra một đạo đại vãnh.

Bạt Phong Hàn đao trong tay, vén lên trên mặt đất bùn đất, Sa Tử ném hướng Tịch Ứng. Tịch Ứng trước mắt tất cả đều là bùn cát, che ở Tịch Ứng thị lực.

Tịch Ứng hít mắt, trong tay nội lực phóng ra ngoài, gát gao ngăn trở Bạt Phong Hàn vẫn tới đây bùn cát, không nhượng hai mắt của mình gặp chuyện không may. Nay ánh mắt nếu như bị bùn cát mê hoặc, hần tự thâm.

Này lúc, Bạt Phong Hàn đao đột nhiên xuất hiện ở Tịch Ứng bên trái, một mảnh ánh đao thoáng hiện, tấn công hướng chính khắp nơi ngăn cản bùn cát Tịch Ứng. Tịch Ứng rút cuộc là cao thủ, thân hình đột biến, hai tay hóa vòng, toàn bộ trước người Từ Khí giăng đầy, Bạt Phong Hàn đao khí đều chậm hơn ba phần.

Tịch Ứng nhân cơ hội nhảy ra Bạt Phong Hàn đao khí phạm vi, vừa định buông lỏng một hơi, đột nhiên cảm giác phía sau một trận sát khí, vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy trước mắt một cây đại đao hướng tự mình đánh tới. Lập tức tụ muốn đem hần từ đầu tới đuôi một đao hai đoạn rồi. Tịch Ứng nhưng lại trong nháy mắt này thân thể xoay tròn, bỗng chốc tránh thoát này tất sát một chiêu.

Tịch Ứng mặt bên trên mồ hôi lạnh chảy ròng, này không cẩn thận bị Bạt Phong Hàn chiếm cứ thượng phong sau này, hần tự bị Bạt Phong Hàn gát gao cản không phóng, hần hiện tại chỉ có thể mệt mỏi, còn không biết, Bạt Phong Hàn đao ở nơi đâu đấy!

Bạt Phong Hàn lập tức một đao kia bị Tịch Ứng tránh thoát, trong lòng mặc dù giật mình, nhưng trường đao trong tay trên không trung chuyển quá một vòng, tụ nhìn hướng Tịch Ứng đầu, này nếu là chém trúng rồi sợ rằng một đao tụ đem Tịch Ứng đầu bổ xuống.

Tịch Ứng bị Bạt Phong Hàn này liên tiếp chiêu truy đuổi chính là luống cuống tay chân, trong lòng tuy là đại hận, nhưng này đao đã ra hiện ở trước mắt hần. Tịch Ứng không hổ là Ma Môn thế hệ trước đỉnh cấp cao thủ, lập tức một chiêu này không thể tránh khỏi, tụ muốn chém trúng Tịch Ứng đầu.

Tịch Ứng một cái như con lừa lười lãn lãn, tránh được Bạt Phong Hàn một đao kia, sau đó một nhảy dựng lên, trong tay Từ Khí ngắt trời, chu vi mười thước bên trong đều lâm vào từ sắc nề trong đám, liên tiếp ngay cả nội lực đều vận chuyển không ra, Tịch Ứng rút cục hiện ra hần xem như Ma Môn thế hệ trước bát đại cao thủ bốn sự.

Bạt Phong Hàn bị này Từ Khí bao vây, thân hình biến chậm vài trù. Mà Tịch Ứng lại hoàn toàn không bị này từ khí khốn nhiều, tốc độ lại vẫn nhanh không ít, trong nháy mắt xuất hiện ở Bạt Phong Hàn bên người. Một vòng hung hăng đánh hướng Bạt Phong Hàn.

Bạt Phong Hàn đại đao một hoành, bỗng chốc chặn lại Tịch Ứng bàn tay. Bất quá Tịch Ứng nội lực so sánh Bạt Phong Hàn mạnh hơn không ít. Bạt Phong Hàn mặc dù tiếp được rồi Tịch Ứng này ôm hận một chương, nhưng vẫn là bị Tịch Ứng đánh là lui về phía sau ba bước.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228:: nhất thống ma đạo

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 228:: nhất thống ma đạo

Bạt Phong Hàn đại đao một hoành, chặn lại Tịch Ứng đánh tới đây bàn tay. Bất quá Tịch Ứng nội lực so sánh Bạt Phong Hàn mạnh hơn không ít. Bạt Phong Hàn mặc dù tiếp được rồi Tịch Ứng này ôm hận một chương, nhưng vẫn là bị Tịch Ứng đánh là lui về phía sau ba bước.

Tịch Ứng bộ dáng bây giờ thực là ném đại nhân, trên mình tất cả đều là bùn đất, thoát nhìn giống như là mới từ trên mặt đất trong đánh lăn ra đây đồng dạng, không, hần vốn là từ trên mặt đất trong đánh lăn ra đây, Tịch Ứng vốn là một thân áo xanh, làm trung niên ăn mặc kiểu văn sĩ, hiện tại đâu. Thoạt nhìn giống như là cái nông dân đồng dạng, này làm sao không để cho đặc biệt chú trọng dáng vẻ Tịch Ứng lừa gạt hướng lên trời đầu.

Tịch Ứng cắn răng, trong mắt từ quang nhanh chóng to lớn, trong ánh mắt để lộ ra một chút tà ác tàn nhẫn ánh mắt, thật giống như muốn đem Bạt Phong Hàn giết chết đồng dạng. Thực là, hần lại không dám, này ma đạo trên đại hội có quy định, không thể đối với đối thủ hạ tử thủ, này nếu là không có giết chết còn dễ nói, này nếu là giết, kia tự thâm, trực tiếp hủy bỏ tư cách, như vậy hần cái này tiện nghi tự không có cách nào chiếm.

Người đạo này Bạt Phong Hàn tại sao dám hạ tử thủ? Kia cũng là bởi vì này Bạt Phong Hàn vốn là không có muốn tranh này Võ Lâm minh chủ, giết cũng trắng giết, coi như là Tịch Ứng nói mình là phản kích cũng không có biện pháp rồi, Bạt Phong Hàn hoàn toàn có thể chối cãi rồi, dù sao, Tịch Ứng cũng không dám thật đem Bạt Phong Hàn quét sạch.

Tịch Ứng nhìn thấy Bạt Phong Hàn lui liền ba bước, bận rộn bước nhanh tiến lên, một chiêu lại đánh hướng Bạt Phong Hàn, Bạt Phong Hàn trong tay đại đao dựng lên thẳng tắp bổ về phía Tịch Ứng, xem ra Bạt Phong Hàn hoàn toàn là nghĩ lưỡng bại câu thương a, Tịch Ứng dĩ nhiên không chịu, hấn còn muốn đánh tiếp đây! Tay trở về vừa thu lại, chặn lại Bạt Phong Hàn bổ tới một đao, nhưng, hấn không nghĩ tới, Bạt Phong Hàn đao thế nhưng uy lực lớn như vậy, thế nhưng chân tay đều tê dại rồi.

Tịch Ứng tay run lên. Nhìn thấy Bạt Phong Hàn lại một đao chém tới đây, bận rộn tiếp tục dùng tay tiếp được. Bạt Phong Hàn được thế không để cho người, từng đao từng đao bổ về phía Tịch Ứng, này Bạt Phong Hàn đao pháp từng là hỏi qua "Thiên Đao" Tống Khuyết, Tống Khuyết nhìn Bạt Phong Hàn quả thật có thiên phú, cũng không có làm khó hấn, trực tiếp tự đem mình đối với đao pháp lý giải dạy cho rồi Bạt Phong Hàn. Bạt Phong Hàn hiện tại đao pháp cũng có thể coi như là chút thành tựu rồi. Dĩ nhiên tình diệu. Tịch Ứng thế nhưng tại trong lúc nhất thời bị Bạt Phong Hàn ép thành ngang tay.

Thực là, Tịch Ứng Từ Khí Thiên La lợi hại vô cùng, Bạt Phong Hàn tại hấn này Từ Khí Thiên La phạm vi trong, tốc độ chậm hơn không ít. Nội lực vận chuyển không ra, chẳng qua là lần này từ chiếm cứ thượng phong, như vậy Tịch Ứng có chút rối loạn trận cước. Này không có có thời gian bao lâu, Tịch Ứng liền thay đổi cục diện, một chiêu mở ra Bạt Phong Hàn trường đao trong tay. Trong hai tay Từ Khí chói mắt, song chiêu ngay trong nháy mắt này hôn lên Bạt Phong Hàn trên thân thể.

Bạt Phong Hàn thân thể run lên, khoe miệng toát ra một chút máu tươi, sau đó liên tục lui về phía sau hơn mười bước, trên mặt đất một đám cước ấn, thật sâu ấn ở trên mặt đất, nơi này có thể thấy được Bạt Phong Hàn là dùng hết công lực toàn thân mới ngăn cản được rồi Tịch Ứng này đôi chiêu.

Bạt Phong Hàn vốn còn muốn chống, ngánh sanh sanh đem mình trong miệng Huyết nuốt xuống bụng, sau đó, lớn tiếng nói: "Hảo, hảo, người Tịch Ứng nhân phẩm chưa ra hình dáng gì, võ công trái lại không tệ, lại đến. . ." Nói xong cũng muốn cướp tấn công đi lên.

Này lúc, Lý Vân Phi đã khôi phục một phần mười công lực. Tự biết đã có thể làm xong Tịch Ứng rồi, cho nên đứng lên, nói: "Bạt Phong Hàn, đã có thể. Còn dư lại tự giao cho ta đi! Người vẫn là xuống tới chữa thương đi! Đừng gượng chống rồi."

Bạt Phong Hàn cười khổ một tiếng, một ngụm máu bầm phun ra, nhìn Lý Vân Phi cười nói: "Không có nhục sử mạng. Người bị nặng như vậy tổn thương cần thận một chút."

Lý Vân Phi gật đầu, từ Từ Từ Lăng kia cầm lại chính mình Thất Tinh Long Uyên kiếm, nhìn một chút đứng tại cách đó không xa Tịch Ứng, cười nói: "Tịch Tông chủ, ta liền thử xem người này Từ Khí Thiên La đến cùng có bao nhiêu lợi hại!"

Tịch Ứng cười to nói: "Người nếu là không có bị thương nặng, công lực không có hao hết, ta sớm chạy được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu rồi. Thực là, người nhìn người bây giờ sợ rằng chỉ có thể đứng lên mà thôi, người vẫn là nhận thua coi là rồi! Tinh đến lúc đó tại chỗ bên trên một cái không vội, bị ta tái đá thương, khi đó tổn thương càng thêm tổn thương, sẽ không tốt."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Này cũng không nhọc đến tịch Tông chủ quan tâm. Chỉ bằng người có thể đánh thắng ta, sợ rằng còn kém xa lắm. Coi như là ta đã bị trọng thương, nội lực hao hết, liền tiếp ngay cả thể lực cũng bị mất, người cũng không là đối thủ của ta! Đến đây đi, chỉ sợ người ngay cả ta một chiêu đều tiếp không ngừng!"

Tịch Ứng mặt bên trên xanh đen, giận dữ nói: "Tự tình người nhất điểm tổn thương cũng không thụ, người cũng không có thể một chiêu tự thắng ta. Người đây là xem thường ta. Hảo, ta liền tiếp người một chiêu xem một chút. Xem người làm sao một chiêu thắng ta?"

Lý Vân Phi đây là đang kích Tịch Ứng, hấn hiện tại sớm tự một môi quá, tại sao cùng Tịch Ứng liều mạng. Nhượng Tịch Ứng cảm giác mình khinh thường hấn, hấn tự nhiên sẽ sinh khí, với lại, Tịch Ứng cũng xem Lý Vân Phi cùng An Long. Triệu Đức Ngôn giao thủ, hấn cho là Lý Vân Phi coi như là không có bị thương cũng không thể một chiêu đem hấn đánh bại, huống chi, hiện tại. Cho nên Tịch Ứng cũng tự ngồng nghênh rồi một thanh. Nhượng Lý Vân Phi tấn công hấn một chiêu thử xem.

Lý Vân Phi cầm lấy trong tay kiếm, trên mình nội lực không ngừng quán thấu tại trên thân kiếm, trên thân kiếm nhất thời kiếm khí ngất trời, mà Tịch Ứng cũng vận chuyển nội lực, sử dụng Từ Khí Thiên La, nhất thời chu vi năm thước bên trong, từ sắc sênh sênh, quanh quẩn tại Tịch Ứng bên người, Tịch Ứng mang trên mặt một chút nụ cười tự tin, hấn đối với chính mình Từ Khí Thiên La rất có tự tin, hấn không tin Lý Vân Phi có thể một kiếm đem hấn đánh bại.

Lý Vân Phi còn tại không ngừng vận khí, kiếm mang càng lúc càng lớn, Lý Vân Phi cầm kiếm nhắm thẳng vào Tịch Ứng. Hét lớn một tiếng: "Thiên Ngoại Phi Tiên!" Nhất thời đầu đây kiếm khí xông thẳng tiêu sông. Lý Vân Phi liền hướng là một đạo thiểm điện đồng dạng đâm về Tịch Ứng.

Tịch Ứng ánh mắt hoa lên, đã nhìn thấy Lý Vân Phi từ tự mình hơn mười thước ra xuất hiện ở tự mình Từ Khí Thiên La phạm vi trong, trong lòng cả kinh, hù dọa ra một thân mồ hôi lạnh, đây cũng quá nhanh, này nếu là hấn không có dùng Từ Khí Thiên La, hoặc là, Lý Vân Phi cách hấn gần, hấn tự bị này một kiếm đâm trúng.

Tịch Ứng là không biết "Thiên Ngoại Phi Tiên" lợi hại, cho rằng càng gần uy lực càng lớn, kỳ thực nếu không, này "Thiên Ngoại Phi Tiên" là khoảng cách xa công kích kiếm pháp. Quân không gặp, kia Diệp Cô Thành dùng Thiên Ngoại Phi Tiên lúc, cự ly địch nhân đều là rất xa. Lý Vân Phi một cái nháy mắt liền vọt tới Tịch Ứng Từ Khí Thiên La phạm vi, thực là bị này Từ Khí Thiên La sở ngăn, thân hình nhất thời trầm xuống, thật giống như vào vào trong nước đồng dạng.

Lý Vân Phi chút nào không hoảng hốt, mặc dù, thân hình chậm không chỉ một bậc, nhưng, Lý Vân Phi tốc độ vẫn là kinh người mau, nội lực vừa xông,

tự tiếp theo đâm về Tịch Ứng.

Tịch Ứng liên tục hướng phía sau lui nhanh, nhưng hần lui vẫn thế nào có Lý Vân Phi đâm mau đầu. Đảo mắt con người, Lý Vân Phi kiếm tự xuất hiện tại Tịch Ứng trước người, Tịch Ứng hai tay hướng phía trước nhấc lên tự muốn ngăn trở Lý Vân Phi kiếm, Lý Vân Phi hào không khản trương, trường kiếm trong tay hướng phía trước một đưa, kiếm khí trực tiếp xuyên thấu Tịch Ứng bàn tay, tiếp theo đâm về Tịch Ứng. Tịch Ứng ánh mắt hoa lên, đã nhìn thấy Lý Vân Phi đứng tại trước mặt của mình. Trong tay kiếm đã từ hần trên vai của mình xuyên tới.

Đây là Lý Vân Phi không muốn giết chết Tịch Ứng. Nếu là kia kiếm chém lên phiên diện liền trực tiếp xuyên qua yết hầu mà qua, khi đó, tự là Thiên Vương lão tử tới rồi, cũng cứu không sống hần.

Lý Vân Phi rút ra còn cầm ở Tịch Ứng trên vai kiếm, vẫn đạo: "Người có phục hay không, có nhận thua hay không?"

Tịch Ứng thở dài miệng Khí Đạo: "Lý Tông chủ "Kiếm Thánh" tên danh bất hư truyền, ta không phải là đối thủ của người. Ta nhận thua. Đa tạ Lý Tông chủ hạ thủ lưu tình." Nói xong, ôm bị Lý Vân Phi đâm thủng bả vai đi xuống!

Lý Vân Phi bên tai lại truyền tới hệ thống thanh âm: chúc mừng đánh số 2112, hoàn thành nhiệm vụ 11: đánh bại "Thiên quân" Tịch Ứng, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 80000.

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, đứng tại lối đài bên trên, hét lớn một tiếng: "Ai còn không phục, ta cùng nhau nhận. Hiện tại mời lên tràng." Trên trận hoàn toàn yên tĩnh, cũng không có người ra sân. Lý Vân Phi ánh mắt quét qua toàn trường, nhìn hướng hiện tại duy nhất không có ra sân Ma Môn bất đại ca thủ chỉ nhất Tà Du Tiên.

Tịch Trần là người mình, hần không có ra sân chính là vì phòng ngừa Tà Du Tiên. Tà Du Tiên bận rộn tránh ra ánh mắt không dám cùng Lý Vân Phi nhìn nhau. Hần ban đầu cũng muốn chiếm tiện nghi. Nhưng nhìn thấy Lý Vân Phi thể nhưng một kiếm tự đem Tịch Ứng đánh bại, hần cũng không dám tự mình chuốc lấy cực khổ rồi.

Mà Lý Vân Phi hiện tại thể lực hao hết, nội lực mới vừa khôi phục một phần mười tự bị một thức này "Thiên Ngoại Phi Tiên" dùng hết rồi. Cộng thêm Lý Vân Phi lại bị thương. Hiện tại tự là một người bình thường tới, Lý Vân Phi cũng không phải là đối thủ của hần rồi. Hiện tại cường ngạnh đứng ở chỗ này, chính là sợ lại có người tiếp theo chiếm tiện nghi.

Lý Vân Phi nhìn thấy không có ai nói tiếp, hướng về phía người chung quanh cười to nói: "Các vị, hiện tại, không có lại cùng ta tranh đoạt ma đạo vị trí mình chủ rồi. Đó chính là ta cuối cùng thắng lợi rồi, ta chính là ma đạo Minh Chủ, các vị có ý kiến gì không!" Lý Vân Phi nhìn một chút Chúc Ngọc Nghiên hướng nằng nhảy mất ra đầu.

Chúc Ngọc Nghiên đứng dậy, hướng Lý Vân Phi thi cái lễ nói: "Nếu Lý Tông chủ đoạt được kẻ thắng lợi cuối cùng, kia Lý Tông chủ tự là người thắng sau cùng, Lý Tông chủ chính là ta ma đạo Minh Chủ, thuộc hạ "Âm Quý Phái" Tông chủ Chúc Ngọc Nghiên tham gia Minh Chủ, chúc Minh Chủ nhất thống ma đạo!"

Chúc Ngọc Nghiên vừa nói ra nói tới, kia tự không giống nhau rồi, sớm tự đi theo rồi Chúc Ngọc Nghiên Tịch Trần cũng đứng dậy, khom người nói: "Thuộc hạ chân truyền phái chi nhánh "Lão Quân xen" quan chủ tham kiến Minh Chủ, chúc Minh Chủ nhất thống ma đạo!"

Tà Du Tiên cũng là chân truyền phái, hần và Tịch Trần hai người ai cũng không phục ai, cho nên, chân truyền phái hiện tại cũng không có Tông chủ, Tông chủ là hai người bọn họ đại lý, nhìn thấy Tịch Trần đầu tiên tuyên thệ thần phục, bận rộn đứng dậy, lớn tiếng nói: "Thuộc hạ chân truyền phái chi nhánh Đạo Tổ phái chương môn tham kiến Minh Chủ, chúc Minh Chủ nhất thống ma đạo!"

"Thiên quân" Tịch Ứng bây giờ là sợ Lý Vân Phi, hần vừa mới nghĩ chiếm Lý Vân Phi tiện nghi, cho nên khiêu chiến Lý Vân Phi, mà Lý Vân Phi hiện tại trở thành ma đạo Minh Chủ, hần lại sợ Lý Vân Phi thương thể tốt lắm tìm tự mình phiền toái, bận rộn lấy lòng nói: "Thuộc hạ diệt tình đạo Tông chủ tham kiến Minh Chủ, chúc Minh Chủ nhất thống ma đạo!"

Hiện tại chỉ còn lại Tà vương bên nào người không có tuyên thệ thần phục rồi, Lý Vân Phi nhìn một chút "Tà vương" cười nói: "Làm sao? Đường đường "Tà vương" cũng sẽ chơi xỏ lá? Người chẳng lẽ còn nghĩ không thừa nhận ta?"

Thạch Chi Hiền cắn răng, cũng trước chấp tay nói: "Thuộc hạ Hoa Gian Phái chương môn, bỏ Thiên Đạo Tông" chủ tham kiến Minh Chủ, chúc Minh Chủ nhất thống ma đạo!" Nói hết hừ lạnh một tiếng.

Thạch Chi Hiền nói vừa xong, đại thể đã mất, Triệu Đức Ngôn, An Long đều thở dài, đứng dậy, lớn tiếng nói: "Thuộc hạ ma cùng phái (Thiên Liên tông) Tông chủ tham kiến Minh Chủ, chúc Minh Chủ nhất thống ma đạo!"

Đại thể sở hướng, này Bát đại tông phái một thần phục, chu vi tất cả người trong ma đạo đều khom người lớn tiếng nói: "Thuộc hạ tham kiến Minh Chủ, chúc Minh Chủ nhất thống ma đạo!" Thanh âm đình tại nhức óc. Tiếng hô vang dội thiên địa, từ đó lúc lên Lý Vân Phi liền trở thành ma đạo Minh Chủ, nhất thống ma đạo.

Chương 229:: tu luyện

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 229:: tu luyện

Lý Vân Phi đánh bại tất cả người trở thành rồi ma đạo Minh Chủ, nhất thống ma đạo. Chu vi người trong ma đạo đều thần phục với hắn dưới, cho dù có phải là thật hay không tâm thần phục, nhưng cũng đều khom người phục tùng, chúc mừng Lý Vân Phi trở thành ma đạo Minh Chủ.

Này lúc Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống thanh âm chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành thống nhất ma đạo đại hình nhiệm vụ, nhiệm vụ phần thưởng, tại nhân vật nguyện ý trên tình huống có thể mang đi Đại Đường Song Long Truyện thế giới bên trong ba người vật. Đánh số 2112 có thể bây giờ trở về quy không gian. Cũng có thể lựa chọn không trở về không gian. Nhưng hai năm sau cưỡng chế trở về, thỉnh đánh số 2112 tự hành lựa chọn!

Lý Vân Phi đương nhiên là lựa chọn không trở về rồi, « Thiên Ma Sách » hắn còn không có tập hợp đủ đâu rồi, người đề cho hắn làm sao an tâm đi, dù sao còn có hai năm đâu rồi, Lý Vân Phi hắn không vội. Nhìn chu vi cung kính một đám người trong ma đạo, mặc dù này chút ít nhân khẩu phục tâm không phục, Lý Vân Phi cũng cảm giác được rất thoải mái, toàn bộ trong Đại Đường ai có thể khiến cái này ma đầu môn như vậy cung kính?

Lý Vân Phi cười một tiếng dài nói: "Các vị mời dừng khách khí như vậy, ta hiểu rõ chút ít người đối với ta không phục, ta cũng không muốn trông coi mọi người. Chẳng qua là, chúng ta nếu như có thể tập hợp thành một cái toàn thân, kia thực lực của chúng ta sẽ gia tăng thật lớn. Cho nên, chúng ta mới mở cái này ma đạo đại hội. Các vị tỷ vớ cùng mới vừa giúp chúng ta chống đỡ bạch đạo người ít nhiều gì đều bị bị thương. Mọi người đều hồi đi nghỉ ngơi, trị thương đi!"

Phía dưới bọn này ma đầu nhóm đều gật đầu, cả đám đều đi xuống chữa thương nghỉ ngơi, Lý Vân Phi đối với đứng tại bên cạnh hắn Đơn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nhẹ giọng nói: "Các người đỡ ta bỗng chốc, ta hiện tại chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng đứng ở chỗ này, sợ rằng liên tiếp ngay cả bước đi đều đi không được."

Đơn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần vội vàng đỡ dậy Lý Vân Phi, nói: "Làm sao rồi, người bị thương, làm sao còn gượng chống nhỉ?"

Lý Vân Phi cười khổ nói: "Người biết nơi này có bao nhiêu người ở chỗ này chờ bản thân ta hạ sao? Kia một cái(người) cá nhân sớm tự đợi đến ta lộ ra bộ dáng yếu ớt tới chiếm lấy đấy!"

Đơn Uyển Tinh không hiểu nói: "Ta chỉ là kỳ quái, người cái này ma đạo Minh Chủ chẳng qua là trên danh nghĩa Minh Chủ, lại không có chỗ lợi gì, có đúng hay không! Những người đó tại sao muốn tranh nhí?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các người không hiểu, này ma đạo Minh Chủ là trên danh nghĩa không giả, thực là người phải biết rằng, này chút ít tranh người đều là nhất tông đứng đầu. Bọn họ hoàn toàn có thể dùng ma đạo Minh Chủ này thân phận hấp dẫn đại đa số không có tông phái cường giả gia nhập tông phái của mình, dạng như đối với mình mình môn phái cường đại rất hữu dụng chỗ, với lại, ma đạo Minh Chủ tại ma đạo trong là trên vạn người, vô luận là ai, coi như là trong lòng không phục, bên ngoài vẫn là muốn cung kính. Đây chính là này chút ít người nguyện ý tranh cái này chỗ ngồi nguyên nhân. Giống như là rất nhiều người cũng biết hoàng đế cái này chỗ ngồi khó khăn tranh, còn một đám đi tranh đồng dạng. Hắn tranh tới rồi người trong thiên hạ đều phục hắn sao? Chắc chắn sẽ không, còn sẽ có người không phục, nghĩ mưu phản! Đây chính là người bản tâm. Cũng muốn cao cao tại thượng."

Đơn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần cái hiểu cái không gật đầu, nhìn người chung quanh đều đi đến rồi, sau đó vịn Lý Vân Phi hướng Âm Quý Phái nơi đóng quân đi tới. Lý Vân Phi hiện tại rất muốn đúng là tìm một chỗ an tĩnh chữa thương nghỉ ngơi! Mà Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn đám người cũng đều bị thương không nhẹ, đi theo Lý Vân Phi phía sau hướng Âm Quý Phái nơi đóng quân đi tới.

Đơn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần sợ Lý Vân Phi tổn thương quá nặng, vội vàng vàng vàng tự đem Lý Vân Phi dẫn tới gian phòng, vấn đạo: "Vân Phi, thương thế của người như thế nào? Có muốn hay không ta tìm lang trung quá tới giúp người xem một chút?"

Lý Vân Phi lắc đầu, cười nói: "Không cần, ta thân thể của mình ta tự mình biết, chính mình chữa thương. Xảy ra nhiều chuyện như vậy, các người cũng đều một ngày một đêm không có nghỉ ngơi. Các người tự đi về nghỉ ngơi đi!"

Đơn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần gật đầu, đi ra khỏi cửa, từ bên ngoài đóng cửa lại. Lý Vân Phi hiện tại cũng rất muốn nhìn một chút tự mình hoàn thành nhiệm vụ lấy được kia mấy bộ bí tịch. Nhưng, hiện tại chủ yếu nhất không đúng kia mấy bộ bí tịch, mà là Lý Vân Phi tổn thương. Cho nên, Lý Vân Phi nhắm mắt lại, bắt đầu chữa thương cùng khôi phục nội lực.

Thời gian quá thật nhanh, không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi cảm giác nội lực của mình đã khôi phục, cho nên đánh tiếp ngồi, lần này là muốn chữa thương. Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên giao thủ lúc tự bị nội thương không nhẹ. Về sau cùng Ninh Đạo Kỳ, Tịch Ứng giao thủ lại tổn thương càng thêm tổn thương, cho nên, Lý Vân Phi hiện tại bắt đầu ôn nuôi mình kinh mạch, trị liệu nội thương của mình.

Lý Vân Phi lại lâm vào không minh trong, thời gian nhanh chóng đi qua, rốt cục, Lý Vân Phi cảm giác nội thương của mình đã trên căn bản khôi. Cho nên mở mắt, thở phào rồi một hơi, tổn thương rốt cục tốt lắm. Rốt cục có thể đem trước nhiệm vụ lấy được bí tịch học xong.

Lý Vân Phi lấy ra đánh bại Triệu Đức Ngôn, An Long, Tịch Ứng ba người, hệ thống phần thưởng ba bản bí tịch, một quyển là « ma cùng quyết », một

quyển là « Thiên Tâm Liên Hoàn » còn có một quyển là « diệt Tinh Ma công » .

Lý Vân Phi trước cầm lấy « ma cùng quyết » , mở ra bí tịch tìm hiểu, chỉ chốc lát bí tịch hóa thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi trong đầu. Lý Vân Phi bắt đầu nhắm mắt tu luyện lên « ma cùng quyết » . Một hồi, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, « ma cùng quyết » tu luyện thành công.

Lý Vân Phi lại đem lên « Thiên Tâm Liên Hoàn » , mở ra bí tịch tiếp theo tìm hiểu, này « Thiên Tâm Liên Hoàn » cũng hóa thành bạch quang tiến vào Lý Vân Phi trong đầu, Lý Vân Phi nhắm mắt lại tiếp theo tu luyện « Thiên Tâm Liên Hoàn » , chỉ chốc lát « Thiên Tâm Liên Hoàn » cũng tu luyện thành công!

Lý Vân Phi bộ mặt hưng phấn cầm lấy « diệt Tinh Ma công » , hẳn muốn một hồi đem này « diệt Tinh Ma công » tu luyện thành công, mở ra bí tịch, « diệt Tinh Ma công » hóa thành một đạo bạch quang tiếp theo tiến vào Lý Vân Phi trong đầu. Lý Vân Phi nhắm mắt lại tìm hiểu trước này cuối cùng bí tịch. Một lúc lâu Lý Vân Phi cuối cùng đem « diệt Tinh Ma công » cũng tu luyện thành công.

Lý Vân Phi thở phào rồi một hồi, đứng lên hoạt động một chút chính mình gân cốt, sau đó lấy ra đánh bại Ninh Đạo Kỳ cuối cùng đạt được công pháp « tán thủ bát bổ nhào » . Đây là một bộ đỉnh cấp công pháp, so sánh Lý Vân Phi « hồ trảo tuyệt hậu tay » muốn mạnh hơn nhiều, dù sao đây là ba đại Tông Sư chi nhất Ninh Đạo Kỳ công pháp.

Lý Vân Phi chủ tu chính là kiếm pháp, nhưng, hẳn vẫn là học bộ chưởng pháp, dù sao ai cũng không có thể không có chuyện gì tự rút kiếm đi, học tập một chút trên lòng bàn tay công pháp là có cần thiết, hiện tại tự có một bộ tuyệt học cấp chưởng pháp tại trước mắt mình, Lý Vân Phi làm sao có thể không học nhỉ?

Lý Vân Phi mở ra « tán thủ bát bổ nhào » , bí tịch hóa thành một đạo bạch quang tiếp theo tiến vào Lý Vân Phi đầu, Lý Vân Phi lại bắt đầu lĩnh ngộ bộ công pháp này tinh diệu. Rốt cuộc là tuyệt học cấp công pháp, trước những thứ kia công pháp dù sao chẳng qua là « Thiên Ma Sách » bên trong vừa quyển, không có cách nào cùng này « tán thủ bát bổ nhào » so sánh. Lý Vân Phi trong suy nghĩ hiện ra một vài bức tinh diệu chưởng pháp. Đây một tinh diệu tự không biết qua bao lâu, thật lâu thật lâu sau, Lý Vân Phi mở mắt, « tán thủ bát bổ nhào » rốt cục tìm hiểu thành công, tu luyện xong thành!

Lý Vân Phi mở hai mắt ra, mỉm cười mở ra chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112: không gian danh hiệu: "Kiếm tiên" . Đại Đường Song Long Truyền thế giới danh hiệu "Kiếm Thánh", danh hiệu gia thành: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đều có được quảng sức ảnh hưởng lớn.

Đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên.

Tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị.

Đạt được "Ma Đế" danh hiệu.

Đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên.

Giết chết bốn Đại Thánh tăng chi nhị, ma đạo trong danh vọng tăng mạnh.

Cùng Tống Khuyết giao thủ. Tống Khuyết khẳng định võ công của người. Trên giang hồ danh vọng tăng mạnh!

Trở thành Đại Đường Song Long bên trong ma đạo Minh Chủ, uy vọng tăng nhiều. Người trong ma đạo lấy người như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level), di hoa tiếp mộc 9 cấp, bắt tử ấn pháp 4 cấp.

Thiên Ma Sách: Thiên Ma công pháp 1 cấp, tử buổi trưa Thiên Cương 1 cấp, Tử Khí Thiên La 1 cấp, Tử Huyết bí pháp 1 cấp, hoa gian du 1 cấp, Bạch Liên pháp quyết 1 cấp, Bồ Thiên các 1 cấp. Ma cùng quyết 1 cấp, Thiên Tâm Liên Hoàn 1 cấp, diệt Tinh Ma công 1 cấp. (tập tễ Thiên Ma Sách hội ngộ ra Đạo Tâm Chung Ma công pháp.)

Kinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 9 cấp.

Kiểm pháp: Phi Tiên kiếm pháp 9 cấp, cuồng phong khoái kiếm 10 cấp (max level), Địa Kiếm kiếm pháp 2 cấp.

Chưởng pháp: hồ trảo tuyệt phần che tay 9 cấp, tán thủ bát bổ nhào 1 cấp.

Binh khí: Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hàn băng ngọc hồ trảo.

Y phục: Bạch Vũ áo.

Đồ đội đầu: Âm Dương Miện.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: vết thương nhẹ.

Lý Vân Phi đứng lên, hoạt động một chút đã ngồi đích tề đại thân thể, thời gian quá rất nhanh, hẳn không biết qua bao lâu, có lẽ hai ngày, có lẽ tam thiên. Dù thế nào đi nữa hẳn không biết thời gian.

Lý Vân Phi đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài. Ngoài cửa không có một người, xem một chút ngày, ngày vẫn là đen, Lý Vân Phi sờ sờ bụng của mình, hắn sớm tự đói bụng, mặc dù hắn là Tông Sư cấp cao thủ, nhưng cũng vẫn là người, chỉ cần là người sẽ đói, trừ phi hắn có thể thành tiên, bất quá, coi như là thành tiên, Lý Vân Phi cũng không có thể không ăn cái gì. Nếu là liên tiếp ngay cả thức ăn ngon cũng không thể ăn, hắn sợ rằng liên tiếp ngay cả Thần Tiên cũng không muốn làm, nhìn xem người ta bên trên ba động bát tiên, ngày ngày hạ phàm sống phóng túng, hàng năm còn mở bàn đào yến, ăn Long gan phượng bụng, bởi vậy có thể thấy được, Thần Tiên cũng là thích ăn thức ăn ngon.

Lý Vân Phi cũng không biết mình có nhiều lâu không có ăn cái gì, chẳng qua là cảm giác bụng của mình tại cô cô gọi. Hắn cũng xấu hổ quấy rầy những người khác, cho nên một người đi phòng bếp đi, nghĩ mình làm ít đồ ăn áp áp đói.

Muốn nói Lý Vân Phi, tại thực tế thế giới trong hắn coi như là cái tiểu trạch nam (kẻ nghiền game), trong nhà có người giúp việc, từ trước đến giờ đều là cơm tới há mồm, quần áo tới thân thủ điển hình. Mà ở đây trong không gian tự cang đúng vậy rồi, hắn là có tiền, ở nơi đâu đều có người hầu hạ, người nói hắn hội làm cái gì? Trừ ra hội ngâm mặt bát, gì cũng sẽ không, đây là hắn năm đó lên đại học lúc học.

Bất quá, trời đất bao la cũng không có bụng của mình lớn, bụng một kháng nghị. Lý Vân Phi cũng không có cách nào, cảm giác đói bụng không dễ chịu, Lý Vân Phi tự vượt hướng phòng bếp đi tới. Nơi này là Âm Quý Phái nơi đóng quân, ba bước một cương vị, năm bước một trạm canh gác. Vẫn là nhẹ đích. Chỉ là tất cả mọi người nhận thức Lý Vân Phi cái này ma đạo Minh Chủ. Vừa nhìn thấy Lý Vân Phi tự bận rộn thì lễ, liên tiếp ngay cả nói cũng không dám hỏi.

Vô luận Lý Vân Phi cái này ma đạo Minh Chủ là trống rỗng, hay là thật. Cũng không phải là bọn họ loại này tiểu nhân vật có thể trêu chọc, Lý Vân Phi cũng không biết này Âm Quý Phái phòng bếp ở nơi đâu, vượt tự lạc đường. Đây Âm Quý Phái nơi đóng quân quá lớn. Dù sao ở nhiều người như vậy, lớn như vậy địa phương, Lý Vân Phi ở bên trong vòng vài vòng tự tìm không được địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 230:: cùng Thạch Chi Hiên nói chuyện với nhau

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 230:: cùng Thạch Chi Hiên nói chuyện với nhau

Lý Vân Phi nhìn một chút chu vi, hắn căn bản cũng không biết đây là địa phương nào, thoát nhìn là một tòa vườn hoa, chu vi một người cũng không có, thoát nhìn yên tĩnh không tiếng động. Lý Vân Phi nuốt ngụm nước miếng, tiếp tục đi về phía trước, rốt cục, nhìn thấy một người đang đứng tại trong vườn hoa ngửa mặt lên trời nhìn trời cao trắng sáng. Trong miệng phát ra từng tiếng tiếng thờ dài.

Lý Vân Phi nhích tới gần vừa nhìn, dĩ nhiên là Thạch Chi Hiên, Thạch Chi Hiên thế nhưng một người ở chỗ này cảm khái, điều này làm cho Lý Vân Phi rất là kỳ quái, Thạch Chi Hiên tại Đại Đường Song Long thế giới trong võ công căn bản vô địch, thể lực cũng khổng lồ vô cùng. Một người như vậy thế nhưng ở chỗ này đối với nguyệt cảm khái.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng đi tới, hắn đi chưa tới hai bước, Thạch Chi Hiên liền tàn bạo xoay người tới đây, nhìn hướng Lý Vân Phi. Hắn vừa nhìn thấy tới đây người là Lý Vân Phi, liền yên lòng. Lại xoay người sang chỗ khác. Hắn biết Lý Vân Phi hiện tại tổn thương còn chưa khỏe toàn bộ. Quả quyết sẽ không đánh lén cho hắn.

Lý Vân Phi nhìn Thạch Chi Hiên cười to nói: "Tà vương" bây giờ lại ở chỗ này cảm khái? Ta thật đúng là kỳ quái nhỉ? Thiên hạ này còn có cái gì có thể làm cho "Tà vương" cảm khái sự tình sao?"

Thạch Chi Hiên cũng không có tức giận, nghe thấy Lý Vân Phi lời nói, Thạch Chi Hiên chẳng qua là thở dài miệng Khí Đạo: "Nhân sinh trăm năm. Thoáng qua tức quá, chúng ta võ công khá hơn nữa, tới rồi nhất định thời gian cũng không sẽ chết đi không? Chúng ta ở chỗ này tranh đấu, ai có thể nhớ được nhỉ? Chúng ta như vậy Tông Sư cấp cao thủ ai cũng không có thể đem chúng ta đánh chết? Chúng ta nếu là nghĩ trốn, ai cũng cảm chúng ta không có biện pháp. Chẳng qua là, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy chết già sao?"

Lý Vân Phi cau mày nhìn về mặt cảm khái Thạch Chi Hiên, vấn đạo: "Tà vương" bất quá bốn mươi mấy tuổi, chính là Tông Sư cấp cao thủ. Tông Sư cấp cao thủ sống hơn một trăm tuổi không là vấn đề. Người ít nhất còn có thể sống thêm cái sáu mươi năm, người có cái gì nhưng cảm khái?"

Thạch Chi Hiên lắc đầu nói: "Ta chỉ chớp mắt cũng hơn 40 tuổi rồi. Coi như là ta còn có thể sống thêm một trăm tuổi lại có ích lợi gì. Người xem một chút người Ninh Đạo Kỳ? Ba đại Tông Sư chi nhất, bây giờ còn không đúng dần dần già thay! Muốn đi một bước cuối cùng căn bản cũng không có biện pháp, vì nhận được Hoà Thị Bích còn không phải cấp Từ Hàng Tĩnh Trai người làm tay chân, cuối cùng Hoà Thị Bích còn bị người chuẩn bị đi rồi!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Tà vương" người tự đừng nói giỡn. Ta sẽ không thừa nhận Hoà Thị Bích ở chỗ này của ta, người nói như vậy, nếu như bị những thứ kia nghĩ làm hoàng đế muốn điên rồi người nghe thấy được. Nhất định sẽ tới tìm ta phiền toái, mặc dù ta là Tông Sư cấp đề cho ta, chỉ sợ cũng

không có thể cùng trăm vạn đại quân chống đỡ được đi! Còn có Ninh Đạo Kỳ bọn họ, cũng sẽ tìm đến ta liều mạng."

Thạch Chi Hiên thế nhưng nở nụ cười, sau đó nhìn Lý Vân Phi nói: "Ngươi cho rằng Ninh Đạo Kỳ nghĩ bị đám kia nướng môn làm tay chân đồng dạng dùng à? Hình như là các nàng trong nhà người hầu đồng dạng? Đó là bởi vì Ninh Đạo Kỳ không muốn chết. Hắn hiện tại hơn một trăm tuổi, thọ nguyên gần. Từ Hàng Tinh Trai tiền bối ni Phá Toái Hư Không phi thăng mà đi. Ninh Đạo Kỳ muốn kia phần cảm ngộ, nhất định phải lấy lòng đám kia nướng môn. Bây giờ suy nghĩ một chút, chẳng lẽ sau này ta tới rồi cái kia số tuổi cũng muốn khắp nơi cầu người sao? Ta tại sao muốn đoạt Tà Đế Xá Lợi? Năm đó Hường Vũ Điền chính là dựa vào này Tà Đế Xá Lợi sống hai trăm mưa tuổi. Ngươi nói ta tại sao muốn đoạt? Ai không nghĩ sống lâu mấy năm?"

Lý Vân Phi suy nghĩ thật lâu cuối cùng vẫn đạo: "Thạch Chi Hiên! Chúng ta coi là là địch nhân, nhưng ta vẫn là rất bội phục ngươi! Mặc dù ta và ngươi giao thủ nhiều lần như vậy, ta còn thắng ngươi hai lần, nhưng, ta biết, kia đều là may mắn! Võ công của ngươi không thể so với ta sai!"

Thạch Chi Hiên cười lắc đầu nói: "Ta Thạch Chi Hiên mặc dù không phải là cái gì đại anh hùng, đại hào kiệt. Nhưng ta vẫn là thua lên người. Võ công của ta cao bao nhiêu ta tự mình biết. Ngươi tuổi không lớn lắm, nhưng ngươi so với ta mạnh hơn. Ta hướng ngươi loại này tuổi lúc, xa xa không bằng ngươi!"

"Ta nói Thạch Chi Hiên." Lý Vân Phi nhìn Thạch Chi Hiên cười nói: "Ta chính là nói một chút, ngươi cũng chính là vừa nghe. Ngươi tin tưởng cũng được, không tin cũng được. Ta cũng muốn đề hỏi cho rõ ràng. Nếu như, ta là nói nếu như, có một cơ hội bày ở trước mặt ngươi, có thể làm cho ngươi phá vỡ hiện tại vận mệnh ngươi có nguyện ý hay không?"

Thạch Chi Hiên kỳ quái nhìn Lý Vân Phi vẫn đạo: "Lời này của ngươi cái gì ý tứ? Cái gì gọi là phá vỡ hiện tại vận mệnh? Ta làm sao nghe không hiểu?"

Lý Vân Phi muốn đem Thạch Chi Hiên dẫn tới trong không gian đi, này Thạch Chi Hiên võ công của rất cao, thiên phú cũng rất cao. Trí mưu càng không cần phải nói, là cái không gian này trong số một số hai. Một mình hắn không cần võ công, hóa thân Bù Cù xuất sĩ làm quan, là(vì) Đại Tùy kinh lược Tây Vực, tại mấy năm trong đó liên hoành hợp tung, đem cường đại thảo nguyên đế quốc Đột Quyết chia ra làm hai, thay đổi từ Ngụy Tấn tới nay Trung Nguyên yếu thế cục diện.

Với lại tại cấp này đoạn, Thạch Chi Hiên đem bắt từ ẩn pháp phát dương quang đại, khiến cho tiến vào tới rồi một loại triết học tư tưởng độ cao, hơn nữa thành công lật úp rồi Đại Tùy. Một người như vậy, trí khôn so sánh cái gọi là Chư Cát Lượng cũng mạnh hơn nhiều quá. Cho nên, Lý Vân Phi muốn Thạch Chi Hiên giúp hắn chiếu cố, nếu như đem Thạch Chi Hiên dẫn tới trong không gian đi, Thạch Chi Hiên nhất định sẽ cố gắng trợ giúp tự mình, như vậy Lý Vân Phi sẽ nhiều rồi một cái trí khôn cùng võ lực đều rất mạnh thịnh nhân vật!

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Thạch Chi Hiên, ta mau muốn rời đi!"

"Rời đi nơi nào?" Thạch Chi Hiên kỳ quái hỏi: "Ngươi làm sao khuya hôm nay nói chuyện là lạ? Chúng ta mặc dù là địch nhân, nhưng thù cũng không thể nào sâu, ngược lại ta vẫn là rất bội phục ngươi, này trên giang hồ nếu như nói ai có thể đề cho ta bội phục, ngươi coi như là một cái! Có lời gì ngươi cứ việc nói thẳng, khác bà bà mụ mụ."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta đây cứ việc nói thẳng rồi. Ta kỳ thực không đứng trong thế giới này người! Ta. . ."

Thạch Chi Hiên bộ mặt kỳ quái nhìn hướng Lý Vân Phi, thật giống như đang nhìn một cái kẻ điên đồng dạng, cắt đứt Lý Vân Phi lời nói, cười nói: "Lý Vân Phi, ngươi không phải là u mê đi! Ngươi không đứng trong thế giới này người? Ta xem đầu óc ngươi hỏng mất rồi."

Lý Vân Phi không nhịn được nói: "Ngươi không muốn đánh gãy lời của ta! Hãy nghe ta nói hết. Ngươi có thể coi như là đang nghe một cái chuyện cười. Có được hay không?"

Thạch Chi Hiên gật đầu, nhìn Lý Vân Phi, không nói thêm gì nữa. Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Ta cái thế giới kia, cường giả vô số, ta như vậy chẳng qua là một chút kiến hôi mà thôi. Vì có chút mục đích, những thứ kia cường đại tồn tại, đem chúng ta đưa đến cái thế giới này, cho chúng ta ở trên cái thế giới này trở nên mạnh mẽ. Sau đó vì bọn họ làm việc!"

Thạch Chi Hiên cau mày vẫn đạo: "Ngươi nói ngươi trong thế giới kia cường giả vô số?"

"Đúng!" Lý Vân Phi gật đầu nói: "Trong đó có các ngươi truyền thuyết Thần Tiên!"

"Không đúng!" Thạch Chi Hiên kỳ quái nói: "Ngươi nếu nói những thứ kia Thần Tiên vô cùng cường đại. Vậy tại sao, bọn họ còn muốn các ngươi này chút ít kiến hôi giúp các ngươi làm việc nhĩ? Ngươi cái này chuyện xưa quá giả rồi ư?"

Lý Vân Phi cười khổ một tiếng nói: "Ngươi không biết. Bọn họ là rất cường đại. Nhưng là bọn họ còn có một chút cùng bọn họ đồng dạng địch nhân cường đại, những địch nhân này cùng thực lực của bọn họ không kém bao nhiêu. Bọn họ trước kia tự làm một trận quá chích, sau đó bởi vì thực lực quá mạnh mẽ rồi, đánh nhau hủy thiên diệt địa. Hơn nữa còn có Thần Tiên ngã xuống! Cho nên, bọn họ tự suy nghĩ cái điểm quan trọng(giọt)!"

"Cái gì điểm quan trọng(giọt)?" Thạch Chi Hiên nghe hứng thú tới rồi, hỏi vội: "Bọn họ còn có biện pháp gì?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Bọn họ chọn lựa chúng ta. Chúng ta ban đầu chẳng qua là người bình thường. Nhất điểm võ công đều không biết đích người bình thường. Bọn họ đem chúng ta chọn lựa ra tới, cho chúng ta tiến vào các loại thế giới trong lịch lãm! Cho chúng ta trở nên mạnh mẽ!"

"Tiến vào các loại thế giới trong lịch lãm?" Thạch Chi Hiên chen miệng nói: "Ngươi đây là ý gì? Làm sao tiến vào "Các loại" thế giới lịch lãm? Chúng ta cái này không đúng duy nhất thế giới?"

"Đĩ nhiên không đúng, ngươi không có nghe Phật gia nói sao? Một cát nhất thế giới! Cái này thế gian có vô số thế giới. Cái thế giới này cũng chỉ là trong đó một cái. Ta trước tự trải qua một cái thế giới. Ngươi thế giới này chẳng qua là muôn vàn cái thế giới chỉ nhất."

Thạch Chi Hiên đến cùng coi như là tập Phật Đạo ma Tam gia đại thành nhân vật, nghe thấy Lý Vân Phi nói như vậy cũng tự đã hiểu, cho nên nói tiếp: "Ngươi nói! Ta nghe đây!"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói tiếp: "Chúng ta bị này chút ít Thần Tiên đưa đến mỗi cái thế giới trong, sau đó, bọn họ cho chúng ta trở nên mạnh mẽ. Sau đó, cho chúng ta kinh nghiệm ba cái thế giới sau cùng đối thủ của bọn họ chọn trúng người quyết đấu. Bên kia chọn trúng người thắng nhiều, tự tính bên kia thắng, như vậy, bọn họ sẽ không có chuyện gì, chết lời nói cũng chỉ chết ta nhóm mà thôi!"

Thạch Chi Hiên gật gật đầu nói: "Nếu là ta ta cũng vậy làm như vậy! Như vậy tự có thể bảo tồn tánh mạng của mình, chết cũng chỉ là các ngươi này chút ít không có có ích lợi gì người. Bọn họ hoàn toàn có thể đón thêm trước chọn một chút người! Cái chủ ý này rất tốt!"

"Đúng a!" Lý Vân Phi cười nói: "Cái biện pháp này để cho bọn họ này chút ít Thần Tiên thoát khỏi tử vong, bọn họ dĩ nhiên nguyện ý, về phần chúng ta những người này, chết thì chết rồi, ai sẽ quan tâm kiến hồi tử vong nhỉ?"

"Vậy các ngươi còn giúp bọn hắn?" Thạch Chi Hiên kỳ quái hỏi: "Này tự hướng đầu chó đồng dạng, bọn họ này hoàn toàn là đem các ngươi cho rằng chó đồng dạng đồ."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Thực là, chúng ta có thể tại thế giới này trong trở nên mạnh mẽ, coi chúng ta trở thành Thần Tiên sau này, chúng ta cũng không cần tái cùng những người khác tranh đấu rồi. Với lại, này chút ít Thần Tiên cũng cấp chúng ta rất nhiều chỗ tốt, chúng ta cự tuyệt không được chỗ tốt. Tỷ như, chúng ta ở trên cái thế giới này có thể không già không chết. Đánh thắng còn có thể đạt được tiên đan cấp cha mẹ mình con cái ăn. Chỗ tốt rất nhiều. Cùng kia như vậy dần dần quá cả đời, không bằng dùng một cái."

Thạch Chi Hiên nhìn Lý Vân Phi vấn đạo: "Ngươi và ta nói cái này là có ý gì?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta gần nhất nhận được cái phần thưởng, có thể mang ba người rời đi cái thế giới này, đến chúng ta trong thế giới kia đi. Ta nghĩ tới ngươi!"

"Tại sao nghĩ đến ta?" Thạch Chi Hiên kỳ quái hỏi: "Chúng ta là địch nhân a! Huống chi, ngươi không đúng còn có hai nữ nhân kia sao? Tại sao không dẫn bọn hắn đi?"

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Cái thế giới kia quá nguy hiểm. Ta cũng không biết ta có thể hay không thắng tuốt sống sót. Mang bọn ngươi đi ra ngoài, các ngươi tự thành người theo đuổi của ta, tánh mạng của các ngươi tự cùng ta liên tiếp ở chung một chỗ. Nếu như ta chết rồi, các ngươi cũng sẽ chết. Cho nên, ta không muốn đem các nàng mang đến, nếu có một ngày ta có thể đủ đột phá thành tiên. Ta đây lại đến tìm bọn hắn tốt lắm. Khi đó, là được rồi."

"Ngươi sẽ không sợ chờ ngươi thành tiên, các nàng sẽ chết sao?" Thạch Chi Hiên cười nói.

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Chờ chúng ta đi sau này, có thể đem cái thế giới này thời gian định tại trong khoảng thời gian này, chờ ta trở lại thời gian mới có thể trôi qua, cho nên. . . Cho nên ta cần bản tự không sợ bọn họ chết già! Như thế nào. Ngươi có nguyện ý hay không cùng ta cùng nơi liều mạng bỗng chốc?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231:: thuyết phục Thạch Chi Hiên

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 231:: thuyết phục Thạch Chi Hiên

Thạch Chi Hiên bộ mặt nụ cười nhìn Lý Vân Phi, nói: "Chúng ta nhưng là địch nhân a! Ngươi và ta nói chưa chắc là thật. Ngươi tại sao có thể để cho ta tin tưởng ngươi? Huống chi, ở chỗ này ta là cao thủ đứng đầu, thiên hạ cơ hồ không người là đối thủ của ta. Ba đại Tông Sư tuổi đã lớn, chỉ cần chờ bọn hắn sau khi chết, thiên hạ không người là ta địch thủ, như vậy không đúng so sánh cùng đi với ngươi các ngươi cái thế giới kia muốn tốt hơn nhiều sao?"

Lý Vân Phi cười lắc lắc đầu nói: "Thạch Chi Hiên, ta xem ngươi cũng là nhất phương kiêu hùng, làm sao như vậy không có chí khí, ngươi ở nơi này làm mưa làm gió có thể có mấy năm, muốn nghỉ sống sót, không phải là muốn đột phá Tông Sư cấp, Phá Toái Hư Không rời đi cái này giới, thực là, thế giới này lại có bao nhiêu người có thể nhỉ? Ngươi và ta cùng nơi rồi đi không đúng so sánh ở chỗ này tu luyện tới Phá Toái Hư Không khá sao?"

Lý Vân Phi nhìn Thạch Chi Hiên có chút bị thuyết phục, cho nên cười nói: "Ngươi không biết, trong thế giới này người người võ công tu vi chỉ có thể coi là

là cấp thấp, có chút thể giới trong nhân vật, lực lượng vô cùng cường đại, trực tiếp có thể cùng Thần Tiên đem so sánh. Với lại, còn có thể giới trong có Phụng Hoàng, Kỳ Lân, Long các loại. Tại trong thể giới kia tu luyện so sánh nơi này phải mạnh hơn."

Thạch Chi Hiên suy nghĩ thật lâu cuối cùng gật đầu nói: "Vậy ngươi nếu là đem "Tà Đế Xả Lợi" cho ta dùng, ta đây liền tùy ngươi đi tốt lắm."

Lý Vân Phi cười to nói: "Ngươi theo ta đến thể giới của chúng ta bên trong đi, ta liền đem Ma Môn mạnh nhất « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » truyền cho ngươi, như thế nào?"

Lý Vân Phi dĩ nhiên không sợ Thạch Chi Hiên trở mặt, Thạch Chi Hiên trở thành Lý Vân Phi người theo đuổi sau này, vậy thì chờ ở tại đem mệnh giao cho Lý Vân Phi, Lý Vân Phi cho hắn điểm chỗ tốt cũng không có cái gì. Huống chi Thạch Chi Hiên càng mạnh Lý Vân Phi liền càng mạnh. Điểm này Lý Vân Phi vẫn là phân nhẹ đích.

Thạch Chi Hiên rốt cục gật đầu nói: "Ngươi thế nhưng có « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » ? Vậy ngươi tại sao không tu luyện? « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » xem như ta Ma Môn đệ nhất bí pháp, uy lực vô cùng, ngươi thế nhưng không tu luyện bộ này bí pháp. Ngươi cũng quá tận diệt mọi vật đi?"

Lý Vân Phi cười lắc đầu nói: "Tu luyện bộ kia công pháp không biết muốn dùng bao nhiêu thời gian, ở trên cái thể giới này, thời giờ của ta có hạn, không thể nào thắng tuốt ở trên cái thể giới này tu luyện. Ta hoàn toàn có thể tại chúng ta trong thể giới kia bế quan tu luyện! Dù sao lại không mắc!"

"Cái gì tại các ngươi trong thể giới kia bế quan tu luyện, còn không mắc?" Thạch Chi Hiên càng thêm kỳ quái, vẫn đạo: "Lời này của ngươi cái gì ý tứ?"

"Chúng ta trong thể giới kia có thể dùng một ít đồ vật đổi lấy thời gian bế quan, bế quan lúc ngoại bộ thời gian không thay đổi." Lý Vân Phi cười nói: "Bằng không, ta đây cái số tuổi là có thể có loại này công lực? Kỳ thực nếu là thật tính lên tới, cộng thêm ta bế quan thời gian, làm nhiệm vụ thời gian, ta cũng vậy có bốn mươi tuổi rồi!"

Thạch Chi Hiên ngơ ngác nhìn Lý Vân Phi, sau đó gật đầu, nói: "Tốt lắm, ngươi đã hào phóng như vậy, ta liền tin tưởng ngươi, ta liền cùng ngươi xông vào một lần này đầm rồng hang hổ! Vốn so với ta tại thể giới này bên trong lão chết tốt lắm! Đại trượng phu chết bởi địch thủ, so sánh sống thọ và chết tại nhà muốn tốt hơn nhiều!"

Lý Vân Phi nhìn thấy mình cuối cùng đem Thạch Chi Hiên cấp thuyết phục rồi, cho nên gật đầu nói: "Nếu Thạch huynh đáp ứng, ta đây liền cáo từ, chờ ta rồi đi lúc, tự nhiên sẽ tìm Thạch huynh cùng nơi rồi đi. Bất quá, ta còn có hai năm thời gian, hi vọng Thạch huynh đừng đi quá xa, như vậy, ta sợ ta đến lúc đó tìm không được Thạch huynh."

Thạch Chi Hiên gật đầu nói: "Nếu Minh Chủ nói như vậy, mà ta cũng vậy quả thật có chút chuyện của mình muốn làm. Ta đây liền đi trước làm chuyện của ta, chẳng qua là không biết hai năm sau Minh Chủ ở nơi đâu? Ta bỏ đi tìm ngươi."

Lý Vân Phi sừng sốt một chút, nói: "Thạch huynh thế nhưng là ta Minh Chủ? Nơi này nhưng không có người ngoài, ta đây cái Minh Chủ thực là hữu danh vô thực a!"

Thạch Chi Hiên ngao ngễ nói: "Nếu ta đều thừa nhận ngươi là(vì) Minh Chủ, vậy ngươi chính là ta ma đạo Minh Chủ rồi, ta cũng không tin ai dám không phục! Ai không phục ta đây tự giết rồi đi! Chuyện nhỏ mà thôi! Với lại, ta đều thành người theo đuổi ngươi. Hồ một tiếng Minh Chủ đây cũng là nên."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi đã nghĩ là, ngươi liền là đi, ta lần này nên hội hội Phi Mã mục trường đi, ta có thể mang ba người trở về, nếu như vậy, ta đây liền đem Lỗ Diệu tử cũng mang theo!"

"Lỗ Diệu tử?" Thạch Chi Hiên hơi có chút khinh thường nói: "Lỗ Diệu tử võ công của quá kém. Liên tiếp ngay cả Chúc Ngọc Nghiên cũng có thể đem Lỗ Diệu tử đã thương nhiều năm như vậy, ngươi muốn hắn có gì dùng?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Võ công của ngươi mặc dù hảo, nhưng trong mắt ta, ngươi cũng chưa chắc có Lỗ Diệu tử hữu dụng."

"Lỗ Diệu tử có gì dùng?" Thạch Chi Hiên nhìn Lý Vân Phi vẫn đạo: "Ta một cái tay là có thể đem hắn bóp chết! Hắn ở trong mắt ta không thể so với một người bình thường mạnh hơn nhiều ít!"

"Lỗ Diệu tử hội luyện tới đan dược!" Lý Vân Phi cười nhìn hướng Thạch Chi Hiên nói: "Ngươi hội sao? Lỗ Diệu tử có thể đem rất nhiều dược liệu luyện thành đan dược, những đan dược kia đối với ta mà nói đều có trọng dụng! Lần này hắn tự giúp ta luyện một viên đan dược."

Lý Vân Phi trong tay trống rỗng xuất hiện một cái bình ngọc, Thạch Chi Hiên cũng không có cái gì kỳ quái, ở trong lòng hắn, Lý Vân Phi dù sao cũng là từ Tiên Giới tới, có chút tiên pháp cũng rất bình thường! Chẳng qua là hắn nhìn Lý Vân Phi trong tay đan dược vẫn đạo: "Ngươi này bình ngọc ăn mặc kiểu Trung Quốc rồi những thứ gì?"

Lý Vân Phi mở ra bình ngọc, nhất thời một cỗ mùi thơm ngát nhẹ nhàng đi ra ngoài, Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên nghe cái này hương vị, đột nhiên cảm giác mình còn chưa có khỏi hẳn thương thế đều đã khỏi, Thạch Chi Hiên bộ mặt ngạc nhiên nhìn trước mắt đan dược vẫn đạo: "Minh Chủ! Đan dược này là vật gì? Ta. . . Ta cảm giác mình thương thế đều tốt rồi!"

Lý Vân Phi mặt bên trên lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Đây chính là Lỗ Diệu tử luyện chế đan dược. Đan dược này tên là sống qua ngày đan. Vô luận ngươi bị đa trọng đều tổn thương, chỉ cần đem viên đan dược kia ăn đi, lập tức là có thể hảo, đan dược này đều nghịch thiên. Ngươi nói một chút, nếu là Lỗ Diệu tử có thể luyện chế nhiều mấy viên như vậy đan dược, ta còn sợ ai? Ngươi tự mình thử nghĩ xem Lỗ Diệu tử có hay không dùng! Thạch Chi Hiên, hi vọng ngươi lần sau nhìn thấy Lỗ Diệu tử lúc dùng kiểu ngao như vậy. Phải biết rằng, nếu như các ngươi vỡ lẽ ra rồi, ta tình nguyện mang đi hắn, cũng không muốn mang đi ngươi!"

Thạch Chi Hiền gật đầu nói: "Hào, ta sẽ nhớ kỹ!"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta tại chúng ta này chút ít chọn trúng người xếp hàng thứ nhất. Chỉ cần ngươi tiếp theo ta, sớm muộn gì có một ngày, chúng ta cũng có thể trở thành Thần Tiên! Thành tựu so sánh tại cái này nhỏ nhỏ thế giới trong xưng vương xưng bá phải mạnh hơn. Thạch huynh, vậy chúng ta lúc đó sau khi từ biệt. Ta có một số việc, tự đi trước rồi!"

Lý Vân Phi nói xong, liền dẫn rồi đi này tòa vườn hoa, đột nhiên, Lý Vân Phi thoáng cái nhớ tới tự mình có chuyện không hỏi Thạch Chi Hiền, xoay người nhìn lại, Thạch Chi Hiền đã rời đi vườn hoa, đi trở về.

Lý Vân Phi thở dài một tiếng, tâm tình đột nhiên thất lạc. Về mặt đưa đám tự nhủ: "Nơi này rốt cuộc là nơi nào a! Ta tìm không được đường!"

Lý Vân Phi bước đi, bước đi, rốt cục nhìn đến một mảnh ánh sáng, vội vàng bước nhanh tới, đi tới bên cạnh vừa nhìn nguyên lai là vài cái vệ sĩ tại tuần tra. Vừa nhìn thấy Lý Vân Phi đi tới, mấy người này cho rằng là ai dám to gan như vậy xông Âm Quý Phái nơi đóng quân, Âm Quý Phái bây giờ là một mảnh thiết bản. Ma đạo bên trong có danh tiếng người đều tại nơi này. Sợ rằng thiên hạ này còn không người nào có thể ở chỗ này giương oai đấy!

Bọn họ vừa nhìn thấy Lý Vân Phi lập tức ngã quỵ hành lễ. Cung kính thanh âm nói: "Tham gia Minh Chủ!"

Lý Vân Phi nhìn thấy mấy người này ở chỗ này chờ, mặt bên trên cười nở hoa, hỏi vội: "Các ngươi biết chỗ ta ở hướng chạy đi đâu sao?"

Mấy người này thoáng cái ngây ngẩn cả người, bọn họ không nghĩ tới Lý Vân Phi vừa mở miệng tự là hỏi cái này. Mấy người cũng bị Lý Vân Phi này nói lời tới rồi. Bộ mặt kỳ quái nhìn hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi cũng không muốn hỏi cái này nói, này Âm Quý Phái nơi đóng quân quá lớn. Chính hắn sờ cũng không biết muốn thời gian bao lâu mới có thể mò tới tự mình chỗ ở, còn không bằng bỏ lại mặt hỏi một chút này chút ít người coi là rồi. Lý Vân Phi nhìn thấy mấy người dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn mình, mặt đột nhiên đỏ hạ, tiếp theo sau đó nghiêm mặt, uy nghiêm hỏi: "Các ngươi không biết sao?"

Này vài cái vệ sĩ nhìn thấy Lý Vân Phi nghiêm mặt, vội vàng nói: "Chúng ta biết, chúng ta biết, Minh Chủ chỗ ở cách nơi này không xa." Này vài cái vệ sĩ bên trong một ngón tay trước nơi xa một cái tiểu đạo nói: "Minh Chủ chỉ cần dọc theo con đường này hướng bên kia đi, muốn không được bao dài thời gian là có thể tới rồi!"

Lý Vân Phi gật đầu, sau đó chấp tay sau lưng, xoay người lại, nhanh chóng từ nơi này mấy người trước người rời đi. Lý Vân Phi mặt một xoay qua chỗ khác, lập tức tiếp theo đồ lên, hân đường đường một cái Tông Sư cấp cao thủ, đường đường ma đạo Minh Chủ. Thế nhưng hội lạc đường, điều này làm cho Lý Vân Phi làm sao đi gặp người. Hoàn hảo mới vừa Lý Vân Phi biểu hiện coi như là tự nhiên, nếu là đồ mặt bộ dạng bị này chút ít người nhìn thấy, không biết truyền đi hội là cái dạng gì!

Lý Vân Phi vận khởi khinh công tự hướng chỗ ở của mình chạy đi, chạy đến phụ cận, Lý Vân Phi tự nhận ra được, ở đây chính là hắn chỗ ở. Lý Vân Phi bước nhanh tới, phát hiện cửa phòng của mình dĩ nhiên là mở ra, không đúng, hắn lúc đi rõ ràng đóng cửa lại. Người nào vào rồi gian phòng của mình.

Lý Vân Phi rón rén lái xe cửa, hướng bên trong vừa nhìn, nói lỏng một hơi, nguyên lai là Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người a. Nhìn thấy các nàng hai cái, Lý Vân Phi tự nói lỏng một hơi. Đi vào!

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người nhìn thấy Lý Vân Phi đi vào, vội vàng đứng lên, đi tới Lý Vân Phi trước mặt, Đôn Uyển Tinh bộ mặt tức giận nói: "Ngươi đi đâu vậy sao? Thương thể của ngươi nặng như vậy, làm sao chạy loạn đây!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta thương thể đã tốt không sai biệt lắm, hoàn toàn không thành vấn đề rồi! Các ngươi tự thoải mái, buông lỏng tinh thần đi. Lấy võ công của ta, trên đời này còn không người nào có thể đem ta giết chết đâu rồi, coi như là ba đại Tông Sư đều tới. Ta đánh không lại, cũng có thể chạy rồi! Chẳng qua là ta bắt đầu tinh tọa, phát hiện bụng của mình thật đói, cho nên tự muốn tìm ít đồ ăn, nơi này lại một người cũng không có, ta chỉ hảo chính mình tìm!"

Thương Tú Tuần thật giống như đã sớm biết Lý Vân Phi tại sao rồi đi đồng dạng, hướng về phía Đôn Uyển Tinh nói: "Uyển Tinh muội muội, ta liền nói hắn là bởi vì đói bụng rồi, mới đi ra ngoài a! Như thế nào. Ta nói không sai chứ!"

Đôn Uyển Tinh đem Lý Vân Phi kéo đến bên bàn ngồi đằng hoàng, sau đó nói: "Chúng ta cũng biết ngươi đã đói bụng. Cho nên, Tú Tuần tỷ tỷ cùng ta cùng nơi làm một ít thức ăn, chờ ngươi sao! Ta cùng Tú Tuần tỷ tỷ ta sẽ đi ngay bây giờ làm cho ngươi bụng lên, ngươi nhắm xuống. Lập tức tự có ăn rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232:: Tích Trần cùng Tả Du Tiên

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 232:: Tích Trần cùng Tả Du Tiên

Lý Vân Phi ngồi ở cái bàn bên cạnh, trong bụng không ngừng phát ra "Cô cô" thanh âm, hắn cũng không biết mình bế quan dưỡng thương đã bao lâu. Tóm lại hắn cũng cảm giác mình có thể ăn một đầu trâu rồi. Rốt cục, Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người mang theo vài cái thị nữ bụng lên rồi một cái đĩa điệp điểm tâm. Sau đó đặt ở Lý Vân Phi trước mặt.

Lý Vân Phi nhìn trước mắt điểm tâm, nước miếng cũng muốn chảy ra, cầm lấy điểm tâm tự bắt đầu ăn, một hơi ăn ba đĩa, Lý Vân Phi mới cảm giác mình bụng tốt lắm điểm. Lý Vân Phi trường thở phào nhẹ nhõm. Nhìn Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nói: "Đã trễ thế này, các người tại sao lại ở chỗ này? Chẳng lẽ các người biết ta hôm nay có thể xuất quan?"

Đôn Uyển Tinh nhàn nhạt cười cười nói: "Chúng ta thường cách một đoạn thời gian tự để xem một chút. Mới vừa chúng ta đi lúc, nhìn thấy người trong phòng thể nhưng sáng, tự đẩy cửa ra nhìn một chút, kết quả người không ở chỗ này. Ta lo lắng người đã xảy ra chuyện gì. Tự muốn đi tìm người. Tú Tuần tỷ tỷ nói người không có chuyện gì, hắn là đói bụng rồi đi ra ngoài tìm đồ ăn!"

Thương Tú Tuần cười cười nói: "Bị ta nói đúng đi. Ta lúc ấy nhìn thấy nơi này đèn sáng, lại không có chút nào đánh nhau bộ dạng, ta cũng biết người là tự mình đi ra ngoài. Trễ như thế người đi ra ngoài làm gì? Tự nhiên là đói bụng, đi ra ngoài tìm đồ ăn rồi! Dù sao người đã có hơn mười ngày không có ăn cái gì!"

Lý Vân Phi sùng sốt một chút, liền vội vàng hỏi: "Đã hơn mười ngày sao?"

"Đúng a!" Thương Tú Tuần gật nói: "Không sai, người khép lại quan tự không ra, chỉ chớp mắt cũng đã hơn mười ngày rồi!"

Lý Vân Phi sắc mặt đại biến, hỏi vội: "Kia ma đạo những thứ kia Tông chủ đều rồi đi sao?"

"Không có a!" Đôn Uyển Tinh kỳ quái hỏi: "Làm sao rồi, người tìm bọn hắn cũng có chuyện gì sao?"

Lý Vân Phi thở phào nhẹ nhõm, nói: "Không có cái gì! Ta cho là bọn họ đi, hỏi bỗng chốc mà thôi." Lý Vân Phi dĩ nhiên lo lắng này chút ít người đều đi. Phải biết rằng, Lý Vân Phi « Thiên Ma Sách » đã có thập cuốn, sắp tập hợp đủ rồi. Hiện tại còn kém đánh bại Tích Trần cùng Tả Du Tiên rồi. Đánh bại bọn họ nhận được nhiệm vụ phần thưởng, Lý Vân Phi là có thể luyện thành Ma Môn đệ nhất công pháp « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp ».

Mà Lý Vân Phi chỉ có hai năm, nếu là Tích Trần cùng Tả Du Tiên đi, người nhượng Lý Vân Phi nơi nào tìm thời gian đi tìm bọn họ a! Bây giờ nghe thấy Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nói bọn họ đi chưa tới. Cũng yên lòng rồi.

Lý Vân Phi đi tới hai nữ trước mặt, lôi kéo hai nữ tay, thở dài miệng Khí Đạo: "Cho các người lo lắng, các người gần nhất cực khổ. Kỳ thực, các người không cần tại ta chữa thương lúc thắng tuốt chờ. Nói như vậy, còn thực không có người nào có thể đem ta tổn thương trị liệu không tốt!"

Đôn Uyển Tinh nhẹ nhàng đem đầu gối ở Lý Vân Phi trên bả vai, nói: "Chúng ta không thể giúp đến người, trong lòng rất khó chịu. Xem người bị thương, trong lòng luôn là không yên lòng. Cho nên, chúng ta đều muốn ở chỗ này xem một chút người. Chỉ cần có thể nhìn thấy người, chúng ta trong lòng tự thư thái."

Lý Vân Phi đem hai nữ đều ôm vào trong ngực. Trong lòng rất là khó chịu, lại muốn rời đi, cộng thêm Lục Tiểu Phụng truyền kỳ trong Nga Mi tứ tú, đã sáu nữ nhân rồi, chẳng qua là tại trong không gian, Lý Vân Phi ăn bữa hôm lo bữa mai. Có lẽ ngày nào đó sẽ chết rồi rồi, cho nên, hắn không muốn đem nữ nhân của mình mang đi, làm cho các nàng theo bên người, làm cho các nàng là(vì) tự mình lo lắng!

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người thật giống như muốn đem thân thể của mình đều tiến vào Lý Vân Phi trong thân thể đồng dạng, ôm thật chặt Lý Vân Phi. Có lẽ là trực giác của nữ nhân đi. Các nàng cảm giác, cảm thấy Lý Vân Phi phải rời khỏi các nàng đồng dạng. Nhưng, các nàng thấy Lý Vân Phi không muốn nói, các nàng cũng tự không có hỏi.

Qua không biết có nhiều lâu, ngày dần dần sáng, Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần đều uốn tại Lý Vân Phi trong ngực ngủ thiếp đi, trong khoảng thời gian này, hai nữ thật sự là quá mệt mỏi. Không có quá một thời gian ngắn tự để xem một chút Lý Vân Phi là hay không xuất quan không có, căn bản cũng không có an tâm ngủ thượng một giấc. Bây giờ đang ở Lý Vân Phi bên cạnh, các nàng rốt cục an an ổn ổn ngủ thiếp đi.

Này lúc, Lý Vân Phi đột nhiên cảm giác ngoài cửa có người, cái nhau thật giống như có chuyện đồng dạng. Nghe thanh âm là Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đám người, cho nên, Lý Vân Phi tự nhẹ nhàng đem hai nữ nâng lên, nhẹ nhàng phóng tại trên giường của mình. Lẳng lặng ra khỏi phòng. Đẩy cửa phòng ra.

Khấu Trọng đám người vừa nhìn thấy Lý Vân Phi đi ra ngoài, giống như nhìn thấy người đáng tin cậy đồng dạng, hỏi vội: "Su phụ! Thương thể của người tốt lắm?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không có, bất quá tốt không sai biệt lắm!"

Khấu Trọng vội vàng nói: "Su phụ, hai vị sư nương cũng không trông thấy rồi! Chúng ta tìm thật lâu đều không có tìm được! Không biết các nàng đi đâu!" Lý Vân Phi sùng sốt một chút, kịp phản ứng, những thứ kia ban đêm nha hoàn nên đều đã nghỉ ngơi. Trừ ra những người đó ra, không có ai biết Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần ở nơi nào!

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Các ngươi không nên gấp gáp, Uyển Tinh cùng Tú Tuần tại trong phòng của ta. Ngày hôm qua, ta xuất quan sau này, các nàng tựu tại trong phòng của ta phụng bồi ta! Về sau quả một mối, tựu đang ở trong phòng ta ngủ thiếp đi. Ngươi đi gọi những người khác đừng tìm."

Khấu Trọng mặt bên trên lộ làm ra một bộ ta hiểu bộ dạng, gật đầu, nói: "Nha. . . ! Nguyên lai hai vị sư nương tại sư phụ nơi này a. Xem ra sư phụ người bạn rộng cả đêm! Sư phụ hẳn là càng mệt mỏi đi! Thế nào lại là hai cái sư nương mệt mỏi ngủ thiếp đi? Xem ra sư phụ thật là cường hãn nam nhân!"

Lý Vân Phi một cái tát vỗ vào Khấu Trọng đầu bên trên, cả giận nói: "Ngươi tên khốn kiếp này, trong đầu đều là vật gì? Thật muốn đem đầu óc ngươi đào xem một chút bên trong đều là vật gì!"

Khấu Trọng vội vàng chạy tới, một bên chạy vừa nói: "Sư phụ, ta đi khiến người khác đừng tìm, ta đi truyền tin! Bất quá, sư phụ! Ta trong đầu có cái gì, còn không phải sư phụ người dạy? Ta nhưng là đồ đệ của ngươi đấy!"

Lý Vân Phi tiếc rằng lác đầu, cười khổ nói: "Tiểu tử thói này thật là một kẻ dờ hơi!" Lý Vân Phi vừa nghĩ tới tự mình muốn rời đi, trong lòng một trận không thôi, Lục Tiểu Phụng truyền kỳ bên trong Lục Tiểu Phụng, Hoa Mãn Lâu, Diệp Cô Thành những người bạn này. Đại Đường Song Long bên trong Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Tổng Sư Đạo, Bạt Phong Hàn, thậm chí Đơn Uyển Tinh, Thương Tú Tuần bọn họ. Một sau khi rời đi, không biết cái gì thời điểm mới có thể tiếp tục gặp nhau!

Lý Vân Phi trong lòng rất là không thôi, mấy năm qua này sớm chiều chung đụng, cùng nơi nghênh kẻ địch, đều đã đem đôi phương làm bằng hữu của mình đến xem, mặc dù trong lòng rất là không thôi, nhưng thiên hạ không khỏi tán chi buổi tiệc, tổng yếu tách ra, có lẽ nào một ngày, mình có thể trở thành Thần Tiên nhất lưu nhân vật, khi đó thì đem bọn hân mang đi, cùng nơi trường sanh bất lão!

Một lát sau, Chúc Ngọc Nghiên mang đi Ma Môn cái khác mấy đại môn phái chương môn đều chạy tới, nhìn thấy Lý Vân Phi đứng trong sân, vội vàng thi lễ nói: "Thuộc hạ tham gia Minh Chủ! Minh Chủ tiên phúc vĩnh hường, thọ cùng Thiên Tê!"

Lý Vân Phi cười khổ một tiếng nói: "Đây là ai nghĩ khẩu hiệu? Tiên phúc vĩnh hường, thọ cùng Thiên Tê! Này nói thật giả, các ngươi trong lòng cũng muốn để cho ta chết sớm một chút đi!"

Triệu Đức Ngôn liền tiếp ngay cả bước lên phía trước nói: "Thuộc hạ đợi(các loại) tất cả đều là thật lòng ủng hộ Minh Chủ. Là(vì) Minh Chủ chi mệnh là từ! Thịnh Minh Chủ yên tâm!"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Tốt lắm, ta biết các ngươi là tâm phục miệng không phục! Ta cũng không muốn cho các ngươi tâm phục, ta trở thành ma đạo Minh Chủ, nhất thống ma đạo. Chẳng qua là không ngờ ta ma đạo bị chánh đạo ức hiếp mà thôi. Các vị, ta cũng không muốn nói gì rồi, các ngươi khẩu phục cũng dễ làm thôi, ta quản ngươi nhóm trong lòng có phục hay không rồi!"

Chúc Ngọc Nghiên nhìn Lý Vân Phi, tiến lên một bước nói: "Bẩm báo Minh Chủ, Thạch Chi Hiên lại dám không phục Minh Chủ, lần này biết Minh Chủ thương thế tốt lắm, lại dám không đến, quả thực đại nghịch bất đạo! Minh Chủ, chúng ta là không đứng nên đi hỏi hỏi Thạch Chi Hiên tại sao không đến, hân dạng như vậy đem Minh Chủ đặt ở nơi nào?" Chúc Ngọc Nghiên trong mắt hân quang chột lóe, nữ nhân này nghĩ đến muốn nhân cơ hội đem Thạch Chi Hiên quét sạch!

Lý Vân Phi phát tay một cái nói: "Không cần. Hân tối ngày hôm qua gặp qua ta, đã hướng ta nói rồi, hân có việc muốn làm, tựu giống ta cáo từ, rời đi."

An Long khom người nói: "Khỏi bẩm Minh Chủ, "Tà vương" cùng ta nói rồi, muốn ta nghe theo Minh Chủ mệnh lệnh, Minh Chủ vô luận võ công cao cường, là ta Ma Môn thứ nhất, thuộc hạ tâm phục khẩu phục. Nguyên là(vì) Minh Chủ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó! Ta Thiên Liên tông nguyện thần phục Minh Chủ!"

Lý Vân Phi gật đầu, hân biết này An Long nên cùng Thạch Chi Hiên thảo luận qua, Thạch Chi Hiên biết Lý Vân Phi muốn dẫn trước hân rời đi, cũng tựu không quan tâm này thế tục thế lực rồi. Lúc này mới mệnh lệnh An Long nghe theo Lý Vân Phi mệnh lệnh. Lý Vân Phi tuổi còn trẻ võ công cơ hồ vô địch thiên hạ, cho nên, An Long cũng tựu nghe lời rồi.

Lý Vân Phi gật đầu, nhìn một chút Tích Trần cùng Tà Du Tiên hai người, cười nói: "Tại chỗ mấy vị, ta đều đã giao thủ, chỉ có hai người các ngươi chúng ta không có đã giao thủ, không bằng, chúng ta tựu giao thủ thử xem!"

Tích Trần cùng Tà Du Tiên hai người hù dọa mồ hôi lạnh chảy ròng, bọn họ không biết mình làm sao đắc tội Lý Vân Phi, Lý Vân Phi lại muốn cùng hai người bọn họ giao thủ, bọn họ thực là biết bản lĩnh của mình, sợ rằng hai người liên thủ đều đánh không lại Lý Vân Phi mười chiêu, bọn họ làm sao dám cùng Lý Vân Phi giao thủ. Vội nói: "Minh Chủ vô công cái thể, thuộc hạ không dám!"

Lý Vân Phi nhìn hai người này một đầu mồ hôi, cười nói: "Ta chẳng qua là muốn nhìn các ngươi một chút chân truyền phái võ công của. Yên tâm, ta liên tay không tác sát cùng các ngươi đánh một tràng, cái này các ngươi yên tâm đi!"

Hai nuốt xuống một ngụm nước miếng, bận rộn quỳ rạp xuống đất, nói: "Thuộc hạ đợi(các loại) võ công thấp kém, xác thực không đúng Minh Chủ đối thủ, thỉnh Minh Chủ bỏ qua cho ta này tính mạng. Bọn ta tất thần phục Minh Chủ. Không dám có chút lười biếng!"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta thật không có muốn mạng của các ngươi, chẳng qua là thụ ngựa, nghĩ cùng các ngươi giao ra tay mà thôi. Các ngươi yên tâm, ta tuyệt sẽ không đã thương các ngươi. Ngươi ở chỗ này bên trong, chỉ có các ngươi bây giờ là không có bị thương, những người khác tổn thương cũng không có hảo!"

Tích Trần cùng Tà Du Tiên nhìn thấy Lý Vân Phi nhất định phải cùng bọn họ giao thủ, không thể làm gì khác hơn là đứng lên, hướng Lý Vân Phi thi cái lễ nói: "Kính xin Minh Chủ hạ thủ lưu tình."

Hai người nói xong, nhỏ ra ra bên hông mình kiếm, hướng Lý Vân Phi nói: "Thỉnh Minh Chủ chỉ điểm." Nói hết dẫn đầu tấn công hướng Lý Vân Phi. Bọn họ biết mình võ công so sánh Lý Vân Phi sai nhiều quá, cho nên, tự mình giành trước xuất thủ, muốn chiếm được tiên cơ.

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, trong hai tay kinh khí bắn ra bốn phía, hai tay chụp vào Tích Trần cùng Tả Du Tiên tấn công hướng chính mình kiếm.

Tích Trần cùng Tả Du Tiên hai người nếu có thể trở thành Ma Môn bát đại cao thủ, tự nhiên có bản lĩnh của mình, vội vàng biến chiêu, trong tay kiếm từ Lý Vân Phi hai tay bên xẹt qua.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 233:: Đạo Tâm Chung Ma

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 233:: Đạo Tâm Chung Ma

Lý Vân Phi hai tay vừa chuyển, đánh vào Tích Trần cùng Tả Du Tiên công tới trên thân kiếm, đem hai người công tới kiếm đánh dừng lại, sau đó Lý Vân Phi thân thể hướng phía trước liên tiếp ngay cả đạp mấy bước, song chưởng đánh hướng Tích Trần cùng Tả Du Tiên.

Tích Trần cùng Tả Du Tiên hai người nhìn nhau, thân hình biến hóa, nhất tề kết thành một trận thế. Khí thế thể nhưng trở nên kinh người, hai người vận khởi nội lực cùng nơi tấn công hướng Lý Vân Phi. Lý Vân Phi kinh ngạc nhìn Tích Trần cùng Tả Du Tiên, không nghĩ tới, hai người này thể nhưng có bực này bản lĩnh. Ban đầu hướng bọn họ như vậy công phu người. Lý Vân Phi không cần mấy chiêu là có thể đem bọn họ đánh bại, thể nhưng hai người liên thủ thể nhưng mạnh không chỉ một lần.

Lý Vân Phi thần sắc thật tình lên tới, cả hai tay nhất tề xuất thủ, bắt được hai người tấn công hướng chính mình kiếm. Tay hơi dùng sức, tự đem này hai cây kiếm sinh sôi nhón chặt đứt, Tích Trần cùng Tả Du Tiên tại Lý Vân Phi nhón gãy bọn họ kiếm lúc, lập tức cầm trong tay kiếm buông ra, hai người bốn ngón tay nhất tề tấn công hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi tạm lánh phong mang, thân hình trong nhảy mắt lui về phía sau rồi hơn mười bước, Tích Trần cùng Tả Du Tiên hai người thân pháp nào có Lý Vân Phi mau, thoáng cái tự bị Lý Vân Phi nhanh đi ra ngoài. Tích Trần cùng Tả Du Tiên liên tiếp ngay cả vội vàng đuổi theo, hai tay hóa chưởng, bốn chưởng đánh tiếp hướng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi tiếp được Tích Trần đánh hướng bàn tay của mình, sau đó hai tay về một cái, tự đem Tích Trần đánh hướng song chưởng của mình gác ở Tả Du Tiên trên lòng bàn tay. Sau đó thuận tay nhấc lên, hai cái tay trực tiếp đánh trúng Tích Trần cùng Tả Du Tiên bộ ngực.

Tích Trần cùng Tả Du Tiên bị Lý Vân Phi một chưởng đánh không ngừng lui về phía sau, liên tục lui về phía sau vài chục bước sau, hai người đứng thẳng người, vội vàng sờ sờ thân thể của mình, phát hiện không có chuyện gì. Biết là Lý Vân Phi hạ thủ lưu tình, liền vội vàng khom người nói: "Nhiều tạ ơn Minh Chủ hạ thủ lưu tình! Thuộc hạ đội(các loại) tâm phục khẩu phục. Bọn ta nhận thua!"

Này lúc, Lý Vân Phi bên tai vang lên hệ thống thanh âm: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 13: đánh bại "Từ buổi trưa kiếm" Tả Du Tiên, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Hoàn thành nhiệm vụ 15: đánh bại "Yêu đạo" Tích Trần, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo một chút ý cười, « Thiên Ma Sách » mười hai quyển đã hoàn toàn tập hợp đủ rồi, đã có thể sửa chữa « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » rồi. Lý Vân Phi trong lòng rất là cao hứng. « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » trên căn bản có thể coi như là Đại Đường thế giới trong cường đại nhất công pháp chi nhất rồi. Có lẽ chỉ có « Trường Sanh Quyết » cùng « Chiến Thân Đồ Lục » mới có thể cùng kia nghĩ đề cập so sánh nhau. Tuyệt đối so với Lý Vân Phi hiện tại công pháp « Minh Ngọc công » muốn mạnh hơn không chỉ một bậc.

Lý Vân Phi gạt đầu, cười nói: "Hai người các ngươi liên thủ lên tức giận thể thể nhưng mạnh nhiều như vậy!"

Tích Trần cười cười nói: "Ta cùng Tả Du Tiên là sư huynh đệ, chúng ta chân truyền phái có bộ bí kỹ có thể tăng lên hai người liên thủ cường độ. Cho chúng ta liên tiếp ngay cả lên tay tới, uy lực lớn hơn một lần. Chẳng qua là, tự tính chúng ta liên thủ lên tới cũng không đúng Minh Chủ đối thủ! Minh Chủ tuyệt đối coi như là hiện tại Ma Môn đệ nhất nhân!"

Lý Vân Phi nhìn trước mắt mấy người, nói: "Các ngươi đều đi làm chuyện của mình đi! Ta cũng vậy không có nghĩ mệnh lệnh các ngươi làm cái gì! Cứ như vậy đi, các ngươi đi xuống đi! Chúc Ngọc Nghiên ngươi chờ một lát đến trong phòng của ta tới. Ta có việc tìm ngươi."

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu, nói: "Là (vâng,đúng) Minh Chủ. Ta biết rồi!"

Lý Vân Phi xoay người rồi đi, trở lại gian phòng của mình. Đơn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần đều đã mất. Lý Vân Phi lấy ra trang giấy, đem « Thiên Ma Sách » còn dư lại mấy quyển đều viết xuống tới. Mới vừa viết xong, Chúc Ngọc Nghiên tự đẩy cửa ra, đi tới Lý Vân Phi bên cạnh ngồi xuống. Nói: "Minh Chủ! Tìm ta có chuyện gì?"

Lý Vân Phi cười một tiếng, nói: "Người biết rất rõ ràng ta đây Minh Chủ chẳng qua là cái danh hiệu mà thôi. Người liền trực tiếp gọi tên ta tốt lắm!"

Chúc Ngọc Nghiên nhẹ nhàng cười cười nói: "Có lẽ, người làm Minh Chủ không sai đây! Trên vạn người tư vị người không ngờ muốn?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Trên vạn người? Trong mắt ta cái gì cũng không phải là, ta nghĩ muốn không đúng cái này, ta nghĩ muốn chính là Phá Toái Hư Không. Người xem một chút Hưong Vũ Điền, võ công vô địch thiên hạ, cũng là Ma Môn Ma Đế. Hắn cũng không đúng giả chết thoát thân. Nay chút ít cái gọi là quyền thế, kỳ thực cũng không trọng yếu. Ta chính là không là ma đạo Minh Chủ, lấy võ công của ta. Ai lại dám cùng ta đối nghịch. Ta coi như là ma đạo Minh Chủ rồi, trước kia dám cùng ta đối nghịch người, hắn còn dám cùng ta đối nghịch!"

Lý Vân Phi tiện tay đem đã viết xong mấy quyển đưa cho Chúc Ngọc Nghiên, Chúc Ngọc Nghiên sững sờ một chút, cầm lấy trong tay « Thiên Ma Sách » mấy quyển nhìn lại, chỉ chốc lát tự xem xong rồi, sau đó nhìn Lý Vân Phi vẫn đạo: "Làm sao kém hai quyển? . . . Chẳng lẽ người nghĩ chơi xỏ lá!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Còn có hai quyển ta còn không có tìm hiểu xong, chờ ta tìm hiểu xong, ta liền đem kia hai quyển cho người. Ta nếu đem trước mười quyển đều cho người rồi, người còn sợ ta chơi xỏ lá sao?"

Chúc Ngọc Nghiên thu hồi trong tay mấy quyển « Thiên Ma Sách ». Đột nhiên kiều mỹ cười cười, nói: "Có lẽ, người làm Minh Chủ cũng sẽ rất tốt đâu. Có một cái hướng người đồng dạng võ công cao cường, còn hào phóng như vậy Minh Chủ, có lẽ không tệ!"

Lý Vân Phi không có nói chuyện, lắc đầu, nói: "Người không cần thử ta. Ta nói không có hứng thú, tự không có hứng thú, người vẫn là tiếp tục làm người "Âm Hậu" đi! Các người Âm Quý Phái quyền lực ta không quan tâm. Tốt lắm, người đi xuống đi, ta muốn tiếp tục tham ngộ « Thiên Ma Sách » !"

Lý Vân Phi phát tay một cái, nhưng Chúc Ngọc Nghiên rồi đi. Sau đó tự lấy ra đánh thắng Tích Trần cùng Tà Du Tiên đạt được hai quyển « Thiên Ma Sách », một quyển là « bên trên rõ ràng Tâm Kinh », một quyển là « Đạo Tổ bí quyết » .

Lý Vân Phi trước cầm lấy kia bốn « bên trên rõ ràng Tâm Kinh » bắt đầu tìm hiểu, « bên trên rõ ràng Tâm Kinh » hóa thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi đầu óc bên trong, chỉ chốc lát, Lý Vân Phi mở mắt. Hắn học xong « bên trên rõ ràng Tâm Kinh » . Sau đó, Lý Vân Phi cảm ra một quyển khác « Đạo Tổ bí quyết » bắt đầu tìm hiểu. Nói này hai bản bí tịch bộ tịch cũng quá lớn rồi. Một quyển là bên trên rõ ràng, một quyển là Đạo Tổ. Hai người này là Thần Tiên bên trong nhất ngũ hai người rồi. Cũng chỉ là Thiên Ma Sách bên trong hai quyển. Đặt tên chữ người thực ngữ.

« Đạo Tổ bí quyết » hóa thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi đầu óc bên trong, chỉ chốc lát Lý Vân Phi tự đem « Đạo Tổ bí quyết » tìm hiểu thành công. Tự tại Lý Vân Phi đem « Đạo Tổ bí quyết » tìm hiểu thành công lúc, đột nhiên, Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống thanh âm: chúc mừng đánh số 2112 tập hợp đủ « Thiên Ma Sách » mười hai quyển, là hay không tìm hiểu « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » ?

Lý Vân Phi vì này « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » thực là hao phí thật to kinh nghiệm. Hiện tại này « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » đang ở trước mắt, Lý Vân Phi làm sao có thể không tìm hiểu. Cho nên, Lý Vân Phi vội nói: "Tìm hiểu Đạo Tâm Chung Ma bí pháp!"

Lý Vân Phi đầu óc bên trong không ngừng hiện ra một vài bức bí quyết. Lần lượt từng cái một vận công lộ tuyến mưu đồ. Lý Vân Phi không ngừng tìm hiểu đầu óc bên trong bí quyết. Một lúc lâu, một lúc lâu, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, mở ra chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112: không gian danh hiệu: "Kiếm tiên" . Đại Đường Song Long Truyện thế giới danh hiệu "Kiếm Thánh", danh hiệu gia thành: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đều có được quang sức ảnh hưởng lớn.

Đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên.

Tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị.

Đạt được "Ma Đế" danh hiệu.

Đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên.

Giết chết bốn Đại Thánh tăng chi nhị, ma đạo trong danh vọng tăng mạnh.

Cùng Tổng Khuyết giao thủ. Tổng Khuyết khẳng định võ công của người. Trên giang hồ danh vọng tăng mạnh!

Trở thành Đại Đường Song Long bên trong ma đạo Minh Chủ, uy vọng tăng nhiều. Người trong ma đạo lấy người như Thiên Lô sai đâu đánh đó. Đánh bại Ma Môn bát đại cao thủ, trở thành Ma Môn thứ Trưởng Số 1 tay. Ma đạo bên trong uy vọng nhất thời không hai.

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level), di hoa tiếp mộc 9 cấp, bắt tử ấn pháp 4 cấp. Đạo Tâm Chung Ma bí pháp 1 cấp. (Thiên Ma Sách mười hai quyển lĩnh ngộ mà đến. Dùng "Tà Đế Xá Lợi" có thể gia tốc công pháp thăng cấp tốc độ.)

Kinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 9 cấp.

Kiểm pháp: Phi Tiên kiểm pháp 9 cấp, cuồng phong khoái kiểm 10 cấp (max level), Địa Kiểm kiểm pháp 2 cấp.

Chưởng pháp: hồ trào tuyết phản che tay 9 cấp, tán thủ bát bổ nhào 1 cấp.

Bình khí: Thất Tinh Long Uyên kiểm. Hàn băng ngọc hồ trào.

Y phục: Bạch Vũ áo.

Đồ đội đầu: Âm Dương Miện.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: vết thương nhẹ.

Rốt cục học xong « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp », có thể học xong bộ công pháp này, ở trên cái thế giới này xen lẫn lâu như vậy cũng đáng được rồi. Bộ công pháp này là có thể thăng tuột luyện đến cảnh giới Địa tiên công pháp. Uy lực vô cùng cường đại. Lý Vân Phi mang trên mặt vẻ tươi cười, đáng giá rồi. Thật đáng giá rồi. Lãng phí thời gian dài như vậy, tìm nhiều người như vậy động thủ. Cuối cùng vẫn phải là đến « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp ».

Lý Vân Phi nghĩ đến trong tay mình có "Tà Đế Xá Lợi", hẳn biết mình chỉ cản trở về không gian, bệ quan cái mười mấy năm, tuyệt đối có thể đem công pháp luyện tới chút thành tựu. Cộng thêm đến lúc đó có Thạch Chi Hiền ở bên cạnh cùng hắn cho ăn chiêu. Nhất định có thể đột phá đến Địa Tiên cảnh, đến lúc đó, toàn bộ không gian bên trong, Lý Vân Phi còn thật không biết ai là đối thủ của hắn.

Lý Vân Phi cảm ra trang giấy, đem « bên trên thanh tâm pháp » cùng « Đạo Tổ bí quyết » viết xuống tới, sau đó đứng lên, trường hô liễu khẩu khí. Hắn đi ra khỏi cửa phòng, tới rồi Khẩu Trọng. Từ Từ Lăng bên kia đem mấy người bọn hắn người kêu lên. Sau đó, kêu lên Đơn Uyên Tinh cùng Thương Tú Tuần, vốn còn muốn đi gọi Thạch Thanh Tuyền. Kết quả, Thạch Thanh Tuyền thế nhưng không tại.

Lý Vân Phi nghĩ lại, biết Thạch Thanh Tuyền hẳn là cùng Thạch Chi Hiền cùng nơi rồi đi, cũng tự bắt kẻ nằng, Lý Vân Phi bây giờ còn đang buồn tại sao cùng Đơn Uyên Tinh cùng Thương Tú Tuần nói sao! Hẳn hiện tại cũng không dám tái trêu chọc nữ nhân.

Lý Vân Phi đi tới Âm Quý Phái nơi đóng quân đại sảnh. Chúc Ngọc Nghiên không ở nơi đó, cho nên Lý Vân Phi tự kêu mấy người báo cho Chúc Ngọc Nghiên. Chỉ chốc lát, Chúc Ngọc Nghiên đi đến, nhìn thấy Lý Vân Phi bọn họ đều tại nơi này, vẫn đạo: "Các ngươi đều tại nơi này làm gì?"

Lý Vân Phi lấy ra còn lại hai quyển « Thiên Ma Sách » vẫn rồi Chúc Ngọc Nghiên, sau đó nói: "Hiện tại ta cũng vậy không nợ ngươi cái gì. Quấy rầy các ngươi lâu như vậy, ta đều ngưng ngừng, ta nghĩ tới chúng ta vẫn là lúc đó sau khi từ biệt đi."

Chúc Ngọc Nghiên nhận lấy trong tay hai quyển « Thiên Ma Sách », cũng không nhìn một chút thật giả, ngược lại ngẩng đầu lên nói: "Các ngươi này rồi rồi đi? Không bằng, ở chỗ này ở mấy ngày."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Vẫn là không cần đi. Ở chỗ này ta cũng là bệ quan, trở về cũng là bệ quan luyện công. Sau này còn gặp lại!"

Chúc Ngọc Nghiên gật đầu nói: "Ta cũng vậy không lưu các ngươi. Minh Chủ, chỉ cần ngươi tại một ngày, ngươi vĩnh viễn là ta ma đạo Minh Chủ. Ta Chúc Ngọc Nghiên lấy ngươi như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!"

Lý Vân Phi cười cười, lắc đầu, sau đó mang theo phía sau mọi người rồi đi Âm Quý Phái nơi đóng quân, hỏi Phi Mã mục trường đi.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 234:: rốt cục đẩy tới

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 234:: rốt cục đẩy tới

Phi Mã mục trường, Lý Vân Phi cùng mọi người ngồi ở trong phòng khách, tất cả mọi người ở nơi đó ngồi lẳng lặng, chờ Lý Vân Phi nói ra hắn gọi bọn hắn cùng đi nguyên nhân. Lý Vân Phi từ Âm Quý Phái sau khi trở về, tự đem mọi người gọi tại rồi cùng nơi, hắn lập tức tự phải rời khỏi này Đại Đường Song Long thế giới, trước khi đi nghĩ cùng bọn họ nói rõ ràng, dù sao ở chung một chỗ lâu như vậy, mọi người đều có được khắc sâu tình cảm. Với lại, hệ thống cũng không có quy định, chuyện này không thể nói.

Khẩu Trọng nhìn thấy mọi người đều đã đi tới rồi trong phòng khách, hỏi vội: "Su phụ, ngươi đem chúng ta gọi tới nơi này làm gì? Có chuyện gì?"

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Không tệ, ta có việc muốn cùng các ngươi nói."

"Có chuyện gì ngươi cứ nói đi!" Thương Tú Tuần nhẹ nhàng cười nói: "Lần đầu tiên xem ngươi như vậy đứng đắn, đem chúng ta đều kêu lên, là có chuyện trọng yếu gì sao?"

Lý Vân Phi gạt đầu, thần sắc rất là cô đơn, cuối cùng thật dài thờ dài miệng Khí Đạo: "Ta phải rời khỏi nơi này!"

"Rời đi nơi này?" Tất cả mọi người rất là không giải thích được, vẫn đạo: "Ngươi muốn đi đâu sao? Có thể cùng chúng ta cùng đi a. Làm gì hình như là không thể gặp mặt lại đồng dạng nhỉ?"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Các ngươi không biết, ý của ta là nói, ta phải rời khỏi cái thế giới này rồi. Lần sau gặp mặt cũng không biết là lúc nào rồi. Có lẽ, muốn thật lâu đi!"

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nhẹ nhàng đứng lên, ngồi ở Lý Vân Phi hai bên, lôi kéo Lý Vân Phi tay vẫn đạo: "Lời này của ngươi là có ý gì? Rời đi cái thế giới này! Ta làm sao nghe không hiểu ý của ngươi là?"

Lý Vân Phi thờ dài miệng Khí Đạo: "Các ngươi không biết, kỳ thực ta không đứng trong thế giới này người."

"Ta biết!" Tống Sur Đạo vội nói: "Ta nhớ được ngươi đã nói, ngươi ở cái chỗ kia, người người đều vô cùng cường đại, coi như là ngươi ở bên kia cũng chỉ là người bình thường mà thôi! Ngươi lúc ấy cùng phụ thân ta lúc nói, ta cũng vậy ở bên cạnh!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Kỳ thực, ta lừa Tống phiệt chủ. Ta tới cái chỗ kia, tính lên tới nên có thể coi như là Tiên Giới đi. Thần Tiên chỗ ở! Ha ha. . . Thần Tiên chỗ ở!"

"Vậy ngươi tại sao tới nơi này nhỉ?" Khấu Trọng hỏi vội: "Ngươi làm sao đến chúng ta nơi này?"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng thở ra một ngụm, sau đó nói: "Ta tới cái chỗ kia có lẽ coi như là Thần Tiên chỗ ở. Nhưng ở nơi đó người cũng không tất cả đều là Thần Tiên. Cũng có ta như vậy phạm nhân. Phạm nhân. . . Chúng ta chẳng qua là những thứ kia Thần Tiên công cụ mà thôi. Bọn họ dùng chúng ta làm một chút bọn họ không chuyện muốn làm tình. Nay chút ít, ta kỳ thực không muốn cùng các ngươi nói, chẳng qua là, ta nghĩ. . . Ta đều phải rời rồi, cũng nên cho các ngươi biết rồi."

Mọi người bộ mặt nghi vấn nhìn Lý Vân Phi, mới vừa cũng muốn hỏi, lại bị Lý Vân Phi cắt đứt nghi vấn của bọn hắn, Lý Vân Phi nói tiếp: "Các ngươi để cho ta nói hết. Sau đó, các ngươi tái hồi lên được không?"

Tất cả mọi người gạt đầu, Lý Vân Phi cười khẽ một tiếng nói: "Những thứ kia Thần Tiên cho chúng ta này chút ít bị bọn họ chọn trúng phạm nhân làm rất nhiều bọn họ cấp cho nhiệm vụ. Hoàn thành tựu có phần thưởng, hưởng ta lần này tới các ngươi cái thế giới này tựu là Thần Tiên cấp nhiệm vụ của ta. Cho nên, vô luận các ngươi làm sao tra ta xuất thân, ta cũng vậy không có chút nào lai lịch. Giống như trống rỗng nhô ra đồng dạng! Bởi vì ta không phải là các ngươi cái thế giới này người."

Lý Vân Phi tiếc rằng lắc đầu, nói tiếp: "Ta hiện tại hoàn thành bọn họ bố trí cấp nhiệm vụ của ta, cho nên, ta muốn rời đi."

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần ngơ ngác nhìn Lý Vân Phi, trong ánh mắt mang theo vẻ chờ mong, nàng cỡ nào hi vọng Lý Vân Phi là lừa gạt các nàng. Thực là Lý Vân Phi lại dùng một loại ánh mắt buồn bã nhìn Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần, khẽ thờ dài: "Ta cùng mọi người nhận thức lâu như vậy, không muốn gạt mọi người. Cho nên, ta liền trực tiếp cùng các ngươi nói."

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nhìn Lý Vân Phi cùng kêu lên nói: "Ngươi có thể hay không đem chúng ta cùng nơi mang đi?" Hai người trong mắt mang theo nồng đậm tình nghĩa cùng chờ đợi.

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ta mặc dù có thể đem các ngươi mang đi, nhưng cùng ta ở chung một chỗ thật sự là quá nguy hiểm. Thần Tiên cấp nhiệm vụ của chúng ta đều có rất lớn tính nguy hiểm. Các ngươi muốn cùng ta cùng đi, như vậy, tánh mạng của các ngươi tựu cùng ta trối ở cùng một chỗ. Ta nếu như chết rồi. Các ngươi cũng sẽ chết. Với lại, các ngươi võ công không tốt, ở nơi đó quá không an toàn rồi."

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần vội vàng lắc đầu nói: "Ta không quan tâm, thật không quan tâm. Nếu như ngươi đã xảy ra chuyện, chúng ta cũng không muốn sống một mình rồi. Cho nên, chúng ta nguyện ý cùng ngươi cùng đi, Sinh Tử đều ở chung một chỗ."

Lý Vân Phi lôi kéo hai nữ nói: "Không được nha. Ta tại chúng ta không gian chọn trúng người bên trong coi như là rất mạnh. Nhưng, các ngươi quá yếu, vạn nhất các ngươi đã xảy ra chuyện, ta cũng không biết nên làm cái gì bây giờ rồi. Các ngươi tựu ngoan ngoan ở chỗ này. An An Tâm Tâm chờ ta tới đón các ngươi! Có lẽ không được bao lâu, ta liền sẽ đến tiếp các ngươi."

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng cũng bộ mặt không thôi nhìn Lý Vân Phi, nói: "Sư phụ, có thể hay không đem chúng ta mang đi? Chúng ta nguyện ý cùng ngươi cùng nơi rời đi nơi này. Chúng ta ban đầu chẳng qua là hai cái tên côn đồ các kè, tại Dương Châu mò mẫm xen lẫn. Là sư phụ ngươi, là người dạy cho chúng ta võ công, cho chúng ta tự tin. Chúng ta từ Dương Châu đi ra ngoài vẫn tại sư phụ bên cạnh, cho nên, sư phụ, cho chúng ta cùng ngươi cùng nơi rời đi đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Các ngươi nếu là rời đi, ai giúp ta chiếu cố các ngươi hai vị sư nương đây! Ta đi sau này, các ngươi tựu giúp sư phụ chiếu cố các ngươi sư nương. Chỉ có giao tại trong tay các ngươi, ta mới yên tâm."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kỳ thực những thứ kia Thần Tiên cũng cấp chúng ta cơ hội, bọn họ cấp chúng ta thành tiên cơ hội, chỉ cần chúng ta có thể thành tiên, chúng ta sẽ siêu thoát đi ra ngoài. Như vậy, ta liền sẽ lập tức tới tìm các ngươi. Đến lúc đó, ta liền đem các ngươi cùng nơi tiếp đi ra ngoài, cùng nơi làm Thần Tiên, cùng nơi trường sanh bất lão!"

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần lời kéo Lý Vân Phi tay càng ngày càng dùng sức, thật giống như nghĩ đem mình tay chen vào Lý Vân Phi trong tay đồng dạng. Sau đó, nhìn Lý Vân Phi, nhẹ nhàng hỏi: "Kia ngươi chừng rồi đi?"

Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Sớm đâu rồi, còn có hai năm đâu. Hai năm qua, ta liền không luyện công rồi, tựu cùng các ngươi cùng nơi hảo hảo chung quanh vui đùa một chút. Các ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ tới tìm các ngươi. Các ngươi không cần đợi(các loại) thời gian bao lâu. Tin tưởng ta!"

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người khe khẽ gật đầu, đem đầu gối ở Lý Vân Phi trong ngực. Không muốn đi ra ngoài. Lý Vân Phi nhẹ nhàng đem hai người đầu gối lên tới, sau đó đứng lên, đi tới Lỗ Diệu tử bên người, nói: "Lỗ sư, hai năm sau, ngươi và ta cùng nơi rồi đi!"

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần sững sốt một chút, vội nói: "Tại sao lỗ sư có thể cùng ngươi cùng nơi rồi đi, chúng ta lại không thể nhỉ?"

"Lỗ sư là cái được sư!" Lý Vân Phi khẽ cười nói: "Vói lại, lỗ sư lớn tuổi, với lại, trước bị Chúc Ngọc Nghiên thương tổn đến rồi căn cơ. Có lẽ sống không được thời gian dài bao lâu. Nhưng chỉ cần cùng ta đến chúng ta nơi đó, cũng sẽ không bởi vì này chút ít nguyên ý mà ra chuyện. Tính lên tới, lỗ sư cùng ta cùng nơi rồi đi là tốt nhất. Lỗ sư! Ngươi nếu là không muốn ta cũng vậy không miễn cưỡng

ngươi!"

Lỗ Diệu tử lắc lắc đầu nói: "Ta như vậy một cái nửa cái chân tiến bước mạnh mẽ trong quan tài lão gia hỏa, có thể giúp ngươi, ta cầu cũng không được đây! Tốt, ta liền đem ta mọi chuyện cần thiết an bài tốt. Đợi(các loại) hai năm sau, ta liền cùng các ngươi cùng nơi rồi đi."

Lý Vân Phi gật đầu, nhìn chu vi những người khác nói: "Ta đi sau này, các ngươi tựu giúp ta chiếu cố chiếu cố Uyển Tinh cùng Tú Tuần. Tựu ta cầu các ngươi rồi." Mọi người liền tiếp ngay cả xưng không dám. Đều cùng kêu lên nói: "Chúng ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố các nàng."

Lý Vân Phi thở dài miệng Khí Đạo: "Tốt lắm, ta nghĩ cùng các ngươi nói chuyện đều nói xong. Bất kể các ngươi có tin hay không. Tóm lại ta không có lừa các ngươi. Cứ như vậy đi, các ngươi đều đi ra ngoài đi. Để cho ta một người lẳng lặng!"

Khẩu Trọng bọn người nghe lời đi ra ngoài. Chỉ có Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người ngồi ở Lý Vân Phi bên cạnh không ra đi. Lý Vân Phi nhìn hai nữ vẫn đạo: "Các ngươi còn có chuyện gì sao?"

Đôn Uyển Tinh nhẹ giọng nói: "Ngươi tựu muốn rồi đi, ta nghĩ . . Ta nghĩ tại ngươi trước khi rồi đi đem mình cho ngươi!" Thương Tú Tuần gật đầu nói: "Không tệ, chúng ta không ngờ lưu lại tiếc nuối!"

Lý Vân Phi sững sốt một chút nhìn đã xấu hổ sắc mặt đỏ bừng hai nữ, nghiêm mặt nói: "Các ngươi tựu không hối hận?"

Hai nữ kiên định nhìn Lý Vân Phi gật đầu, mang trên mặt một chút đỏ bừng, nhưng, vẫn là nhẹ nhàng đem thân thể tiến vào Lý Vân Phi trong ngực.

Lý Vân Phi ôm hai nữ, đem hai người ôm đến rồi gian phòng của mình, nhẹ nhàng đem hai nữ phóng ở trên giường, sau đó nhào tới. Đôn Uyển Tinh lời kéo Lý Vân Phi, cái miệng nhỏ nhắn thoáng cái trườn lên Lý Vân Phi ngoài miệng. Thương Tú Tuần từ phía sau ôm lấy Lý Vân Phi. Kiên quyết bộ ngực đứng vững rồi Lý Vân Phi sau lưng.

Lý Vân Phi xoay người lại, đem Thương Tú Tuần một thanh kéo ở trên giường, sau đó, bỗng chốc đem hai nữ áp dưới thân thể tại hạ. Hai tay không khách khí ở hai nữ trên mình du động. Hai nữ đều đã động tình. Bốn ngón tay cũng bắt đầu đem Lý Vân Phi y phục cởi ra.

Ba người y phục trên người càng ngày càng ít, cuối cùng ba người thẳng thẳng gặp nhau, Lý Vân Phi nhìn trước mắt hai cổ trắng nõn như ngọc đồng thể, không nhìn được, tựu nhào tới, trong lúc nhất thời, xuân sắc vô biên!

Một lúc lâu, một lúc lâu Lý Vân Phi từ hai nữ bát chi bên trong chui ra, thật dài thở dài, sau đó đem hai nữ ôm vào trong ngực, hai tay không thành thật ở hai nữ trên mình động tác trước, trêu chọc hai nữ thở hồng hộc!

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần then thùng hướng Lý Vân Phi làm nũng nói: "Vân Phi, ngươi tựu đem chúng ta cùng nơi mang đi tốt lắm! Chúng ta nhất định nghe lời. Có được hay không sao! Chúng ta không muốn rồi đi ngươi a!"

Lý Vân Phi đem hai nữ chặt chẽ ôm vào trong ngực, nhẹ giọng nói: "Ta cũng không muốn rồi đi các ngươi. Nhưng, các ngươi ở nơi đó quá không an toàn rồi. Ta thật sự không ngờ cho các ngươi gặp chuyện không may! Các ngươi yên tâm, ta rất nhanh tựu sẽ trở lại. Đến lúc đó chúng ta là có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ!"

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai nữ đem vui đầu tại Lý Vân Phi trong ngực, Đôn Uyển Tinh ngẩng đầu lên nhìn Lý Vân Phi, nhẹ nhàng nói: "Thực là, ta vừa nghĩ tới ngươi phải rồi khỏi, trong lòng ta giống như bị cắt rồi đồng dạng. Ta thật sự không muốn rồi đi ngươi!"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta hiện tại cũng đã là Tông Sư cấp cao thủ, muốn không được bao dài thời gian, ta liền có thể đột phá, các ngươi yên tâm, ta rất nhanh tựu tới tìm các ngươi. Ta cũng không muốn rồi đi các ngươi."

Lý Vân Phi nói xong, bỗng chốc đem hai nữ áp dưới thân thể tại hạ, không để ý hai nữ nũng nịu, cười to nói: "Chúng ta tái tới một lần đi!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 235:: cuối cùng tụ hội

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 235:: cuối cùng tụ hội

Thời gian cực nhanh mà đi, hai năm rất nhanh đã trôi qua rồi. Lý Vân Phi tại trong hai năm này nhất điểm công cũng không có luyện, mỗi một ngày đều phụng bồi Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai nữ chung quanh du ngoạn, mỗi ngày đều theo tại các nàng bên cạnh, Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần mặc dù cầu Lý Vân Phi thật lâu, nhưng Lý Vân Phi cũng không có đáp ứng đem các nàng mang đi. Lý Vân Phi biết, ở nơi đó thật sự là quá nguy hiểm, mỗi ngày đều ở sinh Sinh Tử chết bên trong leo trèo. Cho nên, vô luận Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần làm sao mưu cầu Lý Vân Phi. Lý Vân Phi cũng không có đáp ứng.

Mà Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn ba người, hiện tại nhưng vượt trội. Đầu đã là một Phương Đại đem rồi. Lý Vân Phi biết mình mau muốn lúc rời đi, từng là cùng Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn ba người hảo hảo nói chuyện một lần. Lý Vân Phi biết Khấu Trọng nghĩ đời này mơ ước lớn nhất tựu là mã đạp thiên hạ. Làm một cái Đại tướng quân. Cho nên, Lý Vân Phi tựu đem tứ đại giặc cướp mấy người giao cho Khấu Trọng, hơn nữa nhượng tứ đại giặc cướp nghe lệnh của Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng hai người.

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng hai người hiện tại võ công đều tiến rất xa, so với tứ đại giặc cướp tới cũng mạnh hơn rất nhiều, cho nên tứ đại giặc cướp cũng không có cái gì quá lớn ghét, tựu nghe lệnh của Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng rồi. Mà Bạt Phong Hàn cũng bị Khấu Trọng cùng nơi lôi đi.

Khấu Trọng cũng không cho Lý Vân Phi thất vọng, có Phi Mã mục trường thốt ngựa, còn có Đông Minh phái binh khí, Khấu Trọng, Từ Từ Lăng cùng Bạt Phong Hàn tại trong hai năm này để xuống một mảnh không nhỏ địa bàn, trở thành tranh Bá Thiên hạ bên trong một thành viên. Về phần Tổng Sư Đạo, Lý Vân Phi dạy Tổng Sư Đạo mấy tay kiếm pháp sau khiến cho Tổng Sư Đạo rời đi.

Trong hai năm này, Lý Vân Phi căn bản cũng không có động thủ, cũng không dùng đến hấn động thủ, này toàn bộ thiên hạ bên trong nhất truyền kỳ một người tựu là Lý Vân Phi rồi. Lý Vân Phi từ xuất đạo tới nay, chỉ dùng ngăn ngừa mấy năm, là được là(vì) trên đời này mạnh nhất người chỉ nhất. Trở thành trong chốn võ lâm một cái truyền thuyết.

Tây Hồ, Lý Vân Phi nằm ở trên thuyền, đầu gối ở Đôn Uyển Tinh trên chân ngọc. Thương Tú Tuần ngồi ở Lý Vân Phi bên cạnh, đem gọt hào, cắt tốt trái cây từng khối cho ăn tại Lý Vân Phi trong miệng. Đôn Uyển Tinh hai tay đặt tại Lý Vân Phi đầu bên trên, nhẹ nhàng cấp Lý Vân Phi xoa bóp.

Trời dần dần đen, Lý Vân Phi ngồi dậy, đem hai nữ ôm ở trong ngực, nhẹ nhàng nói: "Thời gian quá thật là nhanh a! Chỉ chớp mắt ở giữa cũng nhanh đến hai năm rồi." Lý Vân Phi thật dài thở dài miệng Khí Đạo: "Chỉ sợ ta muốn rời đi."

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai nữ chặt chẽ lôi kéo Lý Vân Phi tay, hai mắt đầm lệ, mang theo một chút khóc tang thanh âm, nói: "Chẳng lẽ ngươi tựu không thể không đi sao? Ta. . . Ta luyện tiếc ngươi! Chúng ta thật luyện tiếc ngươi!"

Lý Vân Phi thật dài thở dài miệng Khí Đạo: "Ta và các ngươi nói qua, này là không thể nào. Bằng không, ta liền hội chết ở chỗ này. Tốt lắm, chúng ta hội Phi Mã mục trường đi. Lão sư chính ở chỗ này đâu. Còn có Khấu Trọng bọn họ, ban đầu nói xong, chúng ta tại Phi Mã mục trường cùng bọn họ nói lời tạm biệt. Ai. . ."

Lý Vân Phi một tay ôm một cái, đem hai nữ bế lên, sau đó, sử dụng khinh công, toàn thân khinh phiêu phiêu ở Tây Hồ bên trên trượt đi trước, sau đó, nhẹ nhàng rơi vào bên bờ. Lý Vân Phi đi tới ven đường một chiếc xe ngựa bên. Đem hai nữ phóng tại rồi phía trên, sau đó, ngồi đối diện ở trên xe ngựa phụ xe nói: "Đi Phi Mã mục trường!" Sau đó, Lý Vân Phi nhảy lên xe ngựa, lẳng lặng nằm ở trong xe ngựa.

Này xe ngựa là Lý Vân Phi đặc biệt làm theo yêu cầu một cái đại hình xe ngựa. Trang tu hết sức xa hoa, ai kêu Lý Vân Phi có tiền đấy! Kia từ Dương Công Bảo Khố bên trong lấy ra phần lớn tiền, Lý Vân Phi cấp Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng chiêu binh mã mã rồi. Nhưng còn dư lại nhất điểm tiền cũng làm cho Lý Vân Phi so sánh thế gian này phần lớn phú ông đều có tiền.

Xe ngựa ở trên đường bốn ba trước, Lý Vân Phi lẳng lặng nằm trong xe ngựa, mà Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai nữ ngồi ở Lý Vân Phi hai bên, đều lẳng lặng không nói câu nào, này nếu là bình thường, hai nữ hiện tại sớm lại bắt đầu cãi nhau âm ỉ rồi. Lý Vân Phi rời đi, đối với các nàng đã kích thật sự là quá lớn. Cho nên hai nữ đều lẳng lặng ngốc(dùng) ở nơi đó không nói câu nào, có lẽ là đang cùng Lý Vân Phi giận dữ, có lẽ trong lòng khó chịu. Tóm lại, Lý Vân Phi trong lòng cũng không chịu nổi. Chỉ có thể yên lặng theo tại hai nữ bên người.

Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi thật sự chịu không được loại này kiểm chế tràng diện. Cho nên, nhẹ nhàng ngồi dậy. Lôi kéo hai nữ nhẹ nhàng nói: "Các ngươi đừng này phô biểu tình có được hay không, ta chỉ là rời đi một thời gian ngắn mà thôi, ta rất nhanh tựu sẽ trở lại. Không thể so với ta bề quan

thời gian muốn dài. Các người tự an an ổn ổn tại bực này trước ta. Muốn đem mình nuôi không công mập mập, bằng không, ta nhưng tự thương tâm chết rồi."

Đon Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần ban đầu xoay qua chỗ khác đầu, vòng vo tới đây, sau đó đem đầu đặt ở Lý Vân Phi trên vai, dùng một loại u oán giọng nói nói: "Người rồi đi chúng ta sau này, đừng đem chúng ta quên mất tự hào. Người chỉ cần nhớ, ở chỗ này, có hai nữ nhân, vĩnh viễn chờ người. Vĩnh viễn chờ người. . ."

Lý Vân Phi chặt chẽ đem hai nữ ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng nói: "Ta cho dù chết rồi, ta cũng sẽ không quên là các người! Ta sẽ vì các người phấn đấu ! Rất nhanh, rất nhanh, ta liền sẽ đến tiếp các người, khi đó, chúng ta tự ở chung một chỗ, vĩnh viễn cũng không xa rồi!"

Đon Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai nữ nhẹ nhàng bật cười, thật giống như đã nhìn thấy ba người vĩnh viễn ở chung một chỗ bộ dạng. Toàn bộ bên trong buồng xe một mảnh không khí ấm áp dần dần dâng lên! Nhưng Lý Vân Phi ba người, trong lòng đều tràn đầy ngọt ngào.

Đon Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần ôm thật chặt Lý Vân Phi, lẳng lẳng tiến vào mộng đẹp, hai người bọn họ trên khóe miệng mang theo một chút nụ cười hạnh phúc, có lẽ là mơ tới rồi Lý Vân Phi cùng các nàng vĩnh viễn ở chung một chỗ bộ dạng.

Chẳng qua là, Lý Vân Phi có thể đi tới cuối cùng sao? Lý Vân Phi không biết, cũng không ai biết, này một cái so sánh một cái cường đại thế giới, Lý Vân Phi muốn ở trong đó cố gắng, kia đông Tây Phương Thần Tiên đánh cuộc đấu, Lý Vân Phi cũng nhất định là hội tham gia.

Tây Phương cường giả là cái dạng gì ! Công pháp của bọn hắn, chiêu thức là cái dạng gì. Lý Vân Phi không biết. Nhưng, Lý Vân Phi đã tại trong lòng âm thầm hạ quyết tâm: nhất định phải nỗ lực đi tới cuối cùng, cho dù là leo, cũng nhất định phải bò đến cuối cùng.

Bởi vì hiện tại cùng sống lại trước đã không giống nhau rồi, hắn hiện tại đã không phải một người rồi. Lục Tiểu Phụng thế giới bên trong bốn nàng. Đại Đường Song Long bên trong hai nữ, vì này chút ít hấn yêu, hoặc là nói là thích nữ nhân của hắn, Lý Vân Phi tự hạ quyết tâm, hắn nhất định sẽ kiên trì đến cuối cùng. Cũng không uổng phí hắn sống lại một tràng. Lý Vân Phi nghĩ đi nghĩ lại, rất nhanh tiến vào mộng đẹp!

Mấy ngày sau, phu xe thanh âm truyền ra "Đại nhân! Đã đến Phi Mã mục trường rồi!" Lý Vân Phi cùng hai nữ chui ra xe ngựa, đứng lên, rất xa nhìn thấy một nhóm người lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Lý Vân Phi Định Thần vừa nhìn, đầu lĩnh nguyên lai là Khấu Trọng, Từ Từ Lăng, Bạt Phong Hàn, Tổng Sư Đạo bọn họ! Lý Vân Phi nhảy xuống xe ngựa, lẳng lẳng đi tới, Khấu Trọng bọn họ đều là bộ mặt kích động. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng hai người nhìn đến Lý Vân Phi đi tới, đột nhiên quý xuống, lớn tiếng nói: "Khấu Trọng (Từ Từ Lăng) tham gia sư phụ!"

Lý Vân Phi giật mình, hắn mặc dù là nói thu rồi Khấu Trọng, Từ Từ Lăng hai người làm đồ đệ, nhưng, hắn và Khấu Trọng, Từ Từ Lăng quan hệ không hề giống là thầy trò, mà là hướng hai người bọn họ đại ca đồng dạng. Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng trừ ra báỉ sư kia ngày ra, tự không có được quá một lần đại lễ! Kết quả hai người thoáng cái quý xuống, không nói Lý Vân Phi, tất cả mọi người giật mình.

Lý Vân Phi bận rộn đi ra phía trước. Muốn đem hai người đỡ dậy tới. Nhưng Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng quý trên mặt đất tự là không dậy nổi, Khấu Trọng kiên định nói: "Sư phụ, người nghe chúng ta nói! Nói xong, chúng ta tự lên tới."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Người muốn nói cái gì cứ nói đi!"

Khấu Trọng nhẹ nhàng nói: "Hai người chúng ta người ban đầu chẳng qua là Dương Châu hai cái tên côn đồ cắc kè! Tại Dương Châu pha trộn. Căn bản cũng không có nhất điểm tiền đồ. Chúng ta đều không biết mình cái gì thời điểm bị những thứ khác cuốn cuốn đánh chết. Chỉ có thể xen lẫn Hỗn Độn độn sống."

Khấu Trọng thật dài thờ dài miệng Khí Đạo: "Nhưng, là sư phụ người, đem chúng ta mang ra rồi thành Dương Châu, dạy cho chúng ta võ công, cho chúng ta có thể ở quang minh chánh đại sống trên thế gian bên trong. Ngài đối với chúng ta có thể nói là sống lại chi ân! Hiện tại sư phụ ngài muốn đi liều mạng rồi. Chúng ta xem như đồ đệ của người! Làm sao cũng không có thể vào lúc này tự cùng sư phụ người tách ra, cho nên, ta cùng Từ Lăng thương lượng thật lâu, chúng ta muốn cùng ngài cùng nơi rồi đi!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu nói: "Ta cũng đã nói, kia là thế giới nguy hiểm vô cùng. Võ công của các người. Tuy nói ở chỗ này coi như là không tệ, nhưng cùng những thứ khác cường giả so với tới, kia tự kém xa lắm. Cho nên, ta không thể đem các người mang đi."

Khấu Trọng vội vàng nói: "Chúng ta không sợ chết! Chết thì chết tốt lắm, có cái gì phải sợ. Chúng ta tại sao có thể tại sư phụ người nhất thời điểm khó khăn rồi đi đấy!"

Lý Vân Phi cười nói: "Ta tại kia chút ít chọn trúng người bên trong coi là là cường giả, không người nào có thể thương tổn đến ta. Cho nên, các người muốn tại trong thế giới kia chết. Vậy cũng lằng phí. Huống chi, ta còn muốn các người đáp ứng ta một chuyện đấy!"

"Sư phụ, xin nói." Khấu Trọng vội vàng nói: "Vô luận chuyện gì, chúng ta cũng sẽ đáp ứng!"

Lý Vân Phi nhìn bên cạnh Don Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần nói: "Ta còn muốn các người chiếu cố các người sư nương đấy! Với lại, ta cũng vậy cùng một người hẹn ước, hắn so với các người cũng muốn mạnh hơn nhiều, cho nên, các người tự an tâm ở trên cái thế giới này, hảo hảo làm tự mình chuyện muốn làm. Khấu Trọng, người mã đạp thảo nguyên mơ ước, không ngờ thực hiện?"

Khấu Trọng sững sờ một chút, trong mắt mang theo một chút lệ quang. Nói không ra lời."Ta. . ." Từ Từ Lăng mới vừa muốn nói chuyện, tự bị Lý Vân Phi cắt đứt."Từ Lăng, người không đúng vẫn muốn du sơn ngoạn thủy, ẩn cư u tĩnh chỗ sao? Người cũng bỏ qua?"

Lý Vân Phi nhìn như cũ quỳ trên mặt đất Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng. Không nói lời gì đem hai người cứng rắn kéo tới, sau đó nói: "Các ngươi có thể đem các ngươi sư nương chiếu cố tốt, đó chính là đối với ta lớn nhất báo đáp. Ta hiện tại không yên lòng nhất chính là các nàng rồi, cho nên, các ngươi muốn cho ta đi yên tâm!"

Khấu Trọng cùng Từ Từ Lăng đứng ở nơi đó, suy nghĩ thật lâu, cuối cùng dùng sức gật đầu nói: "Chúng ta nhất định sẽ chiếu cố tốt hai vị sư nương chính là. Sợ rằng chúng ta tự là chết rồi, cũng sẽ không khiến sư nương các nàng rơi một sợi tóc !"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Như vậy cũng tốt. Minh trời xé chiều, ta rồi rồi đi. Cho nên, chúng ta khuya hôm nay hảo hảo uống một chén. Mọi người cuối cùng hảo hảo tụ một lần! Coi như là cho ta tiễn đưa đi!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 236:: rời đi Đại Đường

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 236:: rời đi Đại Đường

Phi Mã mục trường đại sảnh, mọi người ngồi ở một bàn, vốn nên là thật cao hứng uống rượu với nhau. Nhưng là bây giờ mỗi người đều lẳng lặng ngồi ở bên bàn không nói câu nào, trong đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh. Mỗi người đều đắm chìm tại loại này trong bí ai. Không thể quên được, thời gian dài như vậy tình cảm, cứ như vậy tách ra, dĩ nhiên rất khó qua!

Lý Vân Phi nhìn thấy mọi người đều bộ mặt thương tâm, biết bọn họ cũng là tại là(vì) chia lìa chuyện này thương tâm. Cho nên nhìn trước mắt đám người kia, cười cười nói: "Các vị sẽ không cứ như vậy cho ta tiễn đưa đi? Như vậy ta tại sao có thể đi an tâm ly khai đây!" Lý Vân Phi đứng lên, giơ lên rượu trong tay, cười to nói: "Các vị mời miễn uống cái này chén!"

Mọi người cũng đều tiếp theo đứng lên, mang trên mặt một chút bi thương, sau đó đều đem trong chén uống rượu hạ rồi bụng. Lý Vân Phi cười lớn một tiếng đối với chu vi một nhóm người cười to nói: "Các vị yên tâm tâm, có lẽ, chúng ta rất là có thể gặp mặt đây! Hôm nay mọi người đều thật vui vẻ, coi như là để cho ta đi vui vẻ, như thế nào?"

Người chung quanh mặt bên trên lộ ra một chút giả cười. Đang lúc này, một trận thanh âm truyền vào "Ta cũng tới. Không biết nơi này có không có ta chỗ ngồi nhỉ?"

Mọi người một trận kinh hãi, người nơi này đều coi là là cao thủ, Lý Vân Phi càng là cao thủ của cao thủ, Lý Vân Phi thế nhưng cũng không có phát hiện, người nên cao bao nhiêu cao thủ a! Đây làm sao không để cho người chung quanh kinh hãi đây!

Lý Vân Phi không có kinh ngạc, hẳn xác thực không có cảm giác được có người đến, nhưng Lý Vân Phi biết, đây là Thạch Chi Hiên tới rồi. Cũng chỉ có Thạch Chi Hiên loại này cao thủ, mới có thể có bản lãnh né qua cảm giác của hắn. Với lại, Lý Vân Phi cũng cùng Thạch Chi Hiên hẹn ước, tự tại Phi Mã mục trường gặp mặt, cùng nơi rời đi.

Lý Vân Phi cười to nói: " "Tà vương" ! Ngươi rút cuộc đã tới. Ta còn tưởng rằng ngươi ngày mai mới có thể tới đây! Nếu tới rồi, tự đi vào uống một chén!"

Thạch Chi Hiên cười lớn một tiếng đi đến, chẳng qua là ngoài Lý Vân Phi ngoài ý liệu chính là, Thạch Chi Hiên bên cạnh vẫn còn có một người, này người vẫn là Lý Vân Phi rất quen thuộc một người, cái kia người dĩ nhiên là ba đại Tông Sư chi nhất Ninh Đạo Kỳ. Lý Vân Phi trong lòng là vạn phần kinh ngạc.

Liên tiếp ngay cả Lý Vân Phi đều kinh ngạc, người nói đến người khác kinh thành xá dạng tử, Thạch Chi Hiên là Lý Vân Phi địch nhân, mọi người đều biết, mà Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên hòa hảo, hơn nữa muốn đem Thạch Chi Hiên mang đi, mọi người cũng cũng không biết, như vậy xuống tới, dĩ nhiên nhượng mọi người một trận sợ, đây cũng là hai cái Tông Sư cấp cao thủ a! Đương thời ai có thể là hai đại Tông Sư đối thủ?

Khấu Trọng quát lên: "Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ các ngươi là có ý gì? Chẳng lẽ là nghĩ tới nơi này tìm sư phó của ta báo thù? Thạch Chi Hiên đừng quên, ngươi còn là người trong ma đạo, ngươi dám đại nghịch bất đạo, mang theo địch nhân đến đối phó Minh Chủ sao? Ngươi sẽ không sợ bị người trong ma đạo thỏa ma sao?"

Thạch Chi Hiên cười cười nói: "Các ngươi không phải sợ. Ta không có ý tứ này, chẳng lẽ Lý Minh Chủ không có cùng các ngươi nói sao?"

Lý Vân Phi phát tay một cái đem Khấu Trọng kêu về, sau đó cười nói: "Mọi người không cần khẩn trương như vậy! Thạch Chi Hiên là người mình. Các ngươi cứ yên tâm đi, hẳn cùng chúng ta không là địch nhân!" Lý Vân Phi sau khi nói xong, nhìn Thạch Chi Hiên nói: "Thạch Chi Hiên. Ta rất kỳ quái, ngươi đã đến rồi cũng thì thôi, tại sao hắn cũng tới." Lý Vân Phi nhất chỉ Ninh Đạo Kỳ kỳ quái hỏi!

Thạch Chi Hiên gật đầu, nói: "Ta hiện tại nếu là Minh Chủ dưới tay, ta đây tự nhiên muốn cấp Minh Chủ mang một ít chỗ tốt, Minh Chủ thế lực càng lớn, thế lực của ta cũng lại càng lớn a! Không phải sao? Ta đã đem Minh Chủ sự tình cùng Ninh Đạo Kỳ nói. Hắn cũng tính toán cùng chúng ta cùng nơi rồi đi!"

"Cùng Ninh Đạo Kỳ nói?" Lý Vân Phi nhìn Thạch Chi Hiên vấn đạo: "Người đây là ý gì? Người nghĩ để cho ta đem Ninh Đạo Kỳ cũng mang đi?"

"Ân!" Thạch Chi Hiên gật đầu nói: "Ninh Đạo Kỳ là thế hệ trước cường giả chi nhất, tính lên tới lực lượng so với chúng ta cũng mạnh hơn nhất điểm, cho nên, ta liền đem Ninh Đạo Kỳ khuyên tới rồi."

Lý Vân Phi nhìn Ninh Đạo Kỳ nói: "Ta cùng Thạch Chi Hiên cùng người đều là địch nhân, người có thể tin tưởng hắn? Có thể tin tưởng ta?"

Ninh Đạo Kỳ lắc đầu nói: "Không thể!"

"Vậy người tại sao tới?" Lý Vân Phi càng thêm không giải thích được, Ninh Đạo Kỳ nếu không tin mình, vậy hắn tại sao còn muốn tới, Ninh Đạo Kỳ nếu có thể chiếm lấy Trung Nguyên thứ Trường Số 1 tay nhiều năm như vậy. Tự nhiên không phải người ngu, bằng không sớm đã bị người làm chết rồi.

Ninh Đạo Kỳ cười cười nói: "Ta không tin tưởng các người, nhưng ta tin tưởng mình! Cho nên ta tới rồi."

"Tin tưởng mình!" Lý Vân Phi cười to nói: "Người đây là ý gì? Chẳng lẽ người tự tin một người có thể kẻ địch ở chúng ta nơi này nhiều người như vậy?"

"Không!" Ninh Đạo Kỳ lắc đầu nói: "Ta tin tưởng mình không đúng tin tưởng ta võ công của mình, mà là tin tưởng ta bạch đạo lực lượng. Thạch Chi Hiên cùng ta nói người là sự tình sau này, ta liền phát động ta có thể sử dụng tất cả lực lượng. Nhưng ta căn bản tự tìm không được người tí ti lại lịch. Thậm chí võ công của người, chúng ta liền tiếp ngay cả nghe đều chưa từng nghe qua. Tất cả, ta liền tin."

"Người thật đúng tự tin!" Lý Vân Phi cười cười nói: "Người còn thật không sợ chết!"

Ninh Đạo Kỳ thần sắc chán nản nói: "Ta năm nay đã hơn một trăm tuổi rồi, tự tính hiện tại bất tử, cũng chống đỡ không được thời gian dài bao lâu. Nếu để cho ta chết già, ta lại không cam lòng. Nếu như các người là gạt ta. Ta đây sẽ chết tốt lắm. Chết ở trong tay các người. Ta cũng vậy mặc dù chết không tiếc rồi. Vốn so sánh lão chết tốt lắm a!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Đã như vậy. Kia chúng ta bây giờ tự là chiến hữu rồi. Kia không nên ở chỗ này đứng rồi. Đều ngồi xuống đi!" Lý Vân Phi thân thủ mời thỉnh. Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ cũng không có khách khí, tìm hàng đơn vị tử tự ngồi xuống.

Người chung quanh nghe nói Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ đều đứng là Lý Vân Phi thủ hạ, đều sợ hãi người, sững sờ đứng ở nơi đó, đều không biết phải nói gì! Lý Vân Phi cười đối với người chung quanh nói: "Hiện tại mọi người không lo lắng đi! Có "Tà vương" Thạch Chi Hiên cùng "Tán nhân" Ninh Đạo Kỳ hai người ở bên cạnh ta, các người còn sợ gì?"

Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần mặt cười vui vẻ mang theo rồi về tươi cười. Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ đều là thiên hạ nghe tiếng cao thủ. Các nàng tự nhiên biết hai người đều là võ công cao cường, có bọn họ đi theo Lý Vân Phi bên cạnh, hai nữ đều bắt đầu yên lòng.

Dần dần, người chung quanh cũng bắt đầu vui vẻ lên tới, biết Lý Vân Phi có hai cái người lợi hại như thế phụng bồi, bọn họ cũng yên tâm, cho nên, đều thật cao hứng uống lên rượu tới. Một bàn mỹ vị món ngon đáng lẽ đều không có có tâm tư ăn. Hiện tại một khi cao hứng, lại bắt đầu lang thôn hổ yết lên tới, mọi người dù sao đều đói bụng.

Yến hội tại hòa hợp trong không khí tiếp tục tiến hành. Mọi người đều uống rất tận hứng. Liên tiếp ngay cả Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai cái cho tới bây giờ đều không uống rượu người đều uống cao, ôm thật chặt Lý Vân Phi tự là không buông tay! Mãi cho đến nửa đêm yến hội mới kết thúc.

Lý Vân Phi đem Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần đưa đến trong phòng. Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần hai người lôi kéo Lý Vân Phi ở trong phòng liêu chết triển miên. Hai nữ quả thực giống như là điên rồi đồng dạng, điên cuồng tác thủ. Không ngừng quần Lý Vân Phi. Thật giống như muốn đem Lý Vân Phi cấp ép khô đồng dạng. Cuối cùng Lý Vân Phi dựa vào bản thân gia cao thâm nội lực, cùng Đạo Tâm Chúng Ma bí pháp đặc thù tính mới đem hai nữ giải quyết. Đây cũng là Lý Vân Phi lần đầu tiên một mình thành như vậy. Hai nữ một ngủ thiếp đi, mà Lý Vân Phi cũng tiến vào mộng đẹp!

Ngày thứ hai rạng sáng, Lý Vân Phi từ hai nữ trong ngực nhẹ nhàng chui ra, cúi đầu nhìn một chút Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần, vẫn chưa rời giường. Lý Vân Phi nhẹ nhàng mặc quần áo vào. Đem đã sớm chuẩn bị xong thư tín đặt ở cái bàn bên trên, sau đó nhẹ nhàng đi ra ngoài. Hắn không ngờ thức tỉnh Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần. Bởi vì hắn thật sự không muốn nhìn thấy hai nữ nước mắt, cho nên, hắn chỉ muốn lẳng lặng ly khai.

Lý Vân Phi mới vừa đóng cửa lại, Đôn Uyển Tinh cùng Thương Tú Tuần tự mở hai mắt ra, sau đó nhẹ nhàng nhìn nhau trước, trong mắt nước mắt, ngăn không được chảy xuống. Hai nữ kỳ thực sớm tự tỉnh. Lý Vân Phi muốn rời đi. Các nàng làm sao có thể còn tại ngủ say. Chẳng qua là các nàng muốn cho Lý Vân Phi đi an tâm, cho nên tự chứa còn đang ngủ. Không ngờ như vậy Lý Vân Phi lo lắng!

Lý Vân Phi vừa đi ra khỏi môn, đã nhìn thấy Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ hai người thể nhưng tự ở trong sân. Lý Vân Phi cười cười nói: "Các người tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta cũng biết người cuối cùng hội lẳng lặng ly khai. Cho nên, chúng ta tự ở chỗ này chờ người. Như thế nào, những người khác còn báo cho sao?" Thạch Chi Hiên vấn đạo.

"Không được!" Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Đừng đem bọn họ đánh thức. Chúng ta cứ như vậy đi thôi, dù sao mọi người đều không muốn gặp lại như

vậy chia là trăng điện a!"

Thạch Chi Hiên gật đầu nói: "Đã như vậy, vậy chúng ta tự nhẹ đi lặng lẽ đi. Không biết làm sao rồi đi?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không nên gấp gáp gì! Chúng ta đi trước Lỗ Diệu từ chỗ ở, sau đó cùng nơi rồi đi." Sau đó, Lý Vân Phi tự cùng Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ cùng nơi hướng Lỗ Diệu từ ở phòng ốc đi tới!

Lý Vân Phi ba người mới vừa rồi đi cái nhà này, tất cả mọi người đẩy cửa ra đi ra, sau đó cùng nơi nhìn cái sân trống rỗng. Thở dài, lại nhớ tới gian phòng của mình.

Lý Vân Phi mang này Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ rất nhanh đã đến Lỗ Diệu từ cửa gian phòng, sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa ra. Lỗ Diệu từ lẳng lặng ngồi trong phòng, nhìn thấy Lý Vân Phi ba người đi đến, cười cười nói: "Các người rốt cuộc đã tới? Ta chờ các người đã lâu rồi đấy!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Các người chuẩn bị xong chưa? Muốn là chuẩn bị xong, kia chúng ta bây giờ liền rồi đi!"

Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ, Lỗ Diệu từ ba người gật đầu cùng kêu lên nói: "Chuẩn bị xong, Chỉ là chúng ta làm sao rồi đi nhỉ?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Kỳ thực ta cũng không biết chúng ta là làm sao rồi đi, là bọn hấn liền lạc ta."

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Chúng ta bây giờ phải rồi khỏi Đại Đường Song Long thế giới."

Này lúc hệ thống truyền đến một trận thanh âm: đánh số 2112 là hay không rồi đi Đại Đường Song Long thế giới?

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Dạ!"

Hệ thống tiếp theo truyền đến thanh âm: đánh số 2112 từng là hoàn thành đại hình nhiệm vụ. Có thể mang theo ba vị Đại Đường Song Long thế giới bên trong nhân vật. Là hay không mang theo?

Lý Vân Phi vội nói: "Ta muốn mang đi, Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ cùng Lỗ Diệu từ."

Này lúc ba người bên tai cũng thần kỳ truyền đến một trận thanh âm: Thạch Chi Hiên (Ninh Đạo Kỳ) (Lỗ Diệu từ) có nguyện ý hay không cùng đánh số 2112 Lý Vân Phi rồi đi?

Ba người cũng liền vội vàng gật đầu xưng là, sau đó bốn đạo bạch quang bắn xuống tới, Lý Vân Phi bốn người trước mắt một ngất, bốn người tự mất đi tri giác!

Bạn đang đọc truyện *Quạt khời tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237:: « Trường Sanh Quyết »

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 237:: « Trường Sanh Quyết »

Qua không biết có nhiều lâu, Lý Vân Phi đám người mở mắt, nhìn thấy Dẫn đạo giả chính cười đứng ở trước mặt hấn, mà Dẫn đạo giả mặt sau vẫn là cái kia màn hình lớn, hoàn thành nhiệm vụ trở về sau này cho điểm, lại muốn bắt đầu!

Dẫn đạo giả cười cười nói: "Chúc mừng người, lại chơi thành nhiệm vụ trở về rồi, hảo mang đến ba cái nhiệm vụ thế giới người. Tốt lắm, người đi xem một chút hệ thống cho người cho điểm đi!" Nói hết Dẫn đạo giả dùng ngón tay rồi chỉ màn hình lớn.

Lý Vân Phi gật đầu, hướng về phía phía sau Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ, Lỗ Diệu từ nói: "Các người ở chỗ này đứng, ta nhượng Dẫn đạo giả cùng các người nói một chút trong không gian tình huống." Lý Vân Phi nói xong, nhìn Dẫn đạo giả nói: "Bọn họ cũng nên biết đây là cái gì thế giới. Người cho bọn hấn nói một chút này không gian sự tình."

Dẫn đạo giả gật đầu, sau đó đi tới Thạch Chi Hiên ba người bên cạnh, Lý Vân Phi cười cười đi tới màn hình lớn trước. Trong màn hình bắt đầu xuất hiện Lý Vân Phi tại Đại Đường Song Long thế giới trong nhiệm vụ tình huống, bên tai không ngừng có hệ thống nhắc nhở:

Đánh số 2112, Đại Đường Song Long Truyện thế giới trong, hoàn thành nhiệm vụ: nhiệm vụ 1: đánh bại ba đại Tông Sư chi "Tán chân nhân" Ninh Đạo Kỳ, nhiệm vụ phần thưởng: « tán thù bát bồ nhào », nhiệm vụ vị tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 4: đánh bại "Thiên Đao" Tống Khuyết, nhiệm vụ phần thưởng: « Thiên Đao đao pháp », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 5: đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên, nhiệm vụ phần thưởng: « bắt tử ấn pháp », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 6: đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, nhiệm vụ phần thưởng: « Thiên Ma bí pháp », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 7: đánh bại Loan Loan, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Nhiệm vụ 8: đánh bại Sư Phi Huyền, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Nhiệm vụ 9: đánh bại "Ma Suất" Triệu Đức Ngôn, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 100000.

Nhiệm vụ 10: đánh bại "Thiên quân" Tịch Ứng, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 80000.

Nhiệm vụ 11: đánh bại "Tứ Xuyên Bàn Cổ" An Long, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 12: đánh bại "Tứ buổi trưa kiếm" Tả Du Tiên, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 13: đánh bại: "Làm điều ngang ngược" Vu Điều Quyên, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 14: đánh bại: "Yêu đạo" Tích Trần, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 15: đánh bại: "Ảnh Tử thích khách" Dương Hư Ngạn, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 16: đánh bại: "Phong lưu công tử" Hầu Hi Bạch, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Nhiệm vụ 17: đánh bại: Bạt Phong Hàn, nhiệm vụ phần thưởng: tùy cơ phần thưởng « Thiên Ma Sách » mười hai quyển bên trong tùy ý vừa quyển. Nhiệm vụ vi tích phân: 50000.

Hoàn thành kích thích nhiệm vụ: dạy dỗ Tống Trí, phần thưởng bí tịch « Địa Kiếm kiếm pháp », phần thưởng nhiệm vụ vi tích phân, 50000.

Hoàn thành đại hình nhiệm vụ, thống nhất ma đạo, nhiệm vụ phần thưởng hoàn thành đại hình nhiệm vụ phần thưởng, tại Đại Đường nhân vật nguyện ý trên tình huống có thể mang đi Đại Đường Song Long Truyền thế giới bên trong ba người vật.

Thất bại nhiệm vụ: nhiệm vụ 2: đánh bại ba đại Tông Sư chi "Dịch Kiếm đại sư" Phó Thái Lâm, nhiệm vụ phần thưởng: « Dịch Kiếm thuật », nhiệm vụ vi tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 3: đánh bại ba đại Tông Sư chi "Vô Tôn" Tất Huyền, nhiệm vụ phần thưởng: « Chiến Thần Đồ Lục », nhiệm vụ phần thưởng: 300000.

Đại Đường Song Long Truyền nhiệm vụ vốn hoàn thành hạn độ tám mươi chín phần trăm

Đánh số 2112, nhiệm vụ hoàn thành cấp bậc S cấp, phần thưởng vi tích phân 100000 điểm

Lý Vân Phi cười cười. Nhiệm vụ lần này trên căn bản đều hoàn thành, còn mang đến Đại Đường Song Long bên trong hai vị tuyệt đỉnh cao thủ, chủ yếu nhất chính là, hắn còn mang đến Lỗ Diệu tử. Lỗ Diệu tử, đệ nhất thiên hạ kỳ tài, võ công mặc dù không cao, nhưng Kỳ Môn Độn Giáp, y bói số tử vi không gì không giỏi. Hắn chế tạo đan dược đối với Lý Vân Phi rất trọng yếu. Cho nên, Lý Vân Phi đối với lần này Đại Đường Song Long hành trình còn là rất hài lòng.

Lý Vân Phi đi tới Dẫn đạo giả trước mặt, vấn đạo: "Như thế nào? Đem không gian sự tình đều nói cho bọn hắn biết rồi không có?"

Dẫn đạo giả gật đầu nói: "Àn, đã nói cho. Ngươi cũng muốn chuẩn bị một chút. Đợi(các loại) năm ngày sau tham gia tranh đoạt cuộc thi!"

Lý Vân Phi nhíu mày kỳ quái hỏi: "Năm ngày sau tham gia tranh đoạt cuộc thi? Tại sao là năm ngày sau, không đúng ba ngày sau sao? Lần trước không đúng là tại không gian ngày thứ ba lúc tựu dự thi đấy sao? Đây là chuyện gì xảy ra?"

Dẫn đạo giả cười cười nói: "Không phải như vậy. Ngươi lần trước tham gia tranh đoạt cuộc thi, trở thành không gian thập đại cao thủ. Thập đại cao thủ đều không cần tại tham gia đấu vòng loại rồi. Chỉ cần tham gia cuối cùng tranh tài là được rồi. Các ngươi mười cái chỉ cần cùng lần này chiến thắng thập đại cao thủ quyết chiến là được. Thắng bọn hắn, các ngươi vẫn là thập đại cao thủ!"

Lý Vân Phi gạt đầu, hần cũng minh bạch rồi, bọn hần bây giờ là này không gian bên trong cường giả. Cho nên, hần căn bản tự không cần cùng những thứ khác tiêu nhân vật đồng dạng sâm Gaby cuộc thi. Chỉ cần cuối cùng trận chung kết là được. Lý Vân Phi đối với điểm này còn là rất hài lòng, nếu để cho hần còn tiếp tục cùng những thứ kia vô công thường thường người giao thủ, vậy sẽ để cho hần cảm giác được khó chịu.

Lý Vân Phi cười cười, từ giới chỉ bên trong cầm ra kia bốn hần luôn luôn xem không hiểu « Trường Sanh Quyết ». Sau đó, ném cho Dẫn đạo giả, vẫn đạo: "Bí tịch này là chuyện gì xảy ra? Ta căn bản tự không nhận ra! Ngươi giúp ta xem một chút!"

Dẫn đạo giả gạt đầu, cúi đầu vừa nhìn, sắc mặt đột nhiên biến hóa, ngạc nhiên nói: "Ngươi tại sao có thể có vật này?"

Lý Vân Phi nhìn một chút sắc mặt thể nhưng biến hóa Dẫn đạo giả. Đây Dẫn đạo giả vô luận là kiếp trước vẫn là kiếp này cũng không có xem hần như vậy ngạc nhiên quá, xem ra này « Trường Sanh Quyết » hay là thật chỗ hữu dụng đấy! Lý Vân Phi khoe miệng lộ ra một chút khoái trá nụ cười, sau đó hỏi vội: "Bí tịch này là chuyện gì xảy ra? Ngươi giúp ta phiên dịch bỗng chốc được không?"

Dẫn đạo giả lắc đầu nói: "Này sợ rằng không được! Bí tịch này không thể cho ngươi, ta muốn đưa trước đi!"

"Đưa trước đi?" Lý Vân Phi kỳ quái nhìn Dẫn đạo giả vẫn đạo: "Lời này của ngươi là có ý gì? Ngươi muốn đem bí tịch này đưa trước đi, này sợ rằng không được! Dù sao đây là ta tần tần khổ khổ được đến!"

Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ cùng Lỗ Diệu tử đã từ Dẫn đạo giả nào biết, này chút ít Dẫn đạo giả đều là Thần Tiên, mặc dù là cấp thấp nhất Thần Tiên, nhưng cũng là Thần Tiên không phải sao! Này chút ít người nếu là Thần Tiên, tự nhiên là thấy nhiều nhìn quảng, có thể làm cho hần như vậy kinh ngạc nghĩ đến là đồ tốt! Cho nên hướng Lý Vân Phi vẫn đạo: "Lý huynh đệ, bí tịch này là vật gì? Thế nhưng để cho hần như vậy kinh ngạc?"

Lý Vân Phi nhăn một chút lông mày nói: "Đây chính là năm đó Dương Quảng muốn đến « Trường Sanh Quyết ». Bộ này võ công, truyền thuyết luyện đến chí cực là có thể trường sinh bất lão. Là năm đó Nghiễm Thành Từ tiên sư truyền cho Hiên Viên Hoàng Đế! Như vậy mới có thể làm cho Hiên Viên Hoàng Đế cuối cùng bạch nhật phi thăng! Các ngươi nói bí tịch này có trọng yếu hay không?"

Thạch Chi Hiên đám người trong lòng cũng là cả kinh, có thể làm cho người trường sinh bất lão bí tịch, đây quả thực là quá trọng yếu, có thể đem hần học xong, kia là có thể trường sinh bất lão. Ai không đến điên cuồng đấy!

Dẫn đạo giả gạt đầu nói: "Không tệ, đây chính là Nghiễm Thành Từ tiên sư truyền cho Hiên Viên Hoàng Đế « Trường Sanh Quyết ». Nhưng này « Trường Sanh Quyết » tự là cho các ngươi, các ngươi cũng không nhận ra này chút ít giáp cốt văn. Trừ ra cái kia niên đại Thần Tiên ở ngoài, ai cũng không nhận ra! Tự ngay cả ta cũng không nhận ra. Ngươi nói các ngươi cảm thấy có ích lợi gì?"

Lý Vân Phi mày nhíu lại lợi hại hơn, vẫn đạo: "Kia ý của các ngươi tự là đem bí tịch này muốn đi! Ta đây tần tần khổ khổ được đến đồ cứ như vậy cấp các ngươi, các ngươi cho là này rất công bình? Ta lấy trước vô dụng? Sai, ta có thể dùng nó tới đem đây bàn!"

Dẫn đạo giả lắc đầu, hần nói như thế nào cũng là Thần Tiên nhất lưu nhân vật, tự nhiên sẽ không bị Lý Vân Phi những lời này khí đến, cho nên bất đắc dĩ nói: "Chúng ta sẽ không được không. Chúng ta có thể cho ngươi một chút những thứ khác bảo vật làm bồi thường! Ngươi cảm thấy thế nào!"

Lý Vân Phi lúc này mới gạt đầu nói: "Kia không biết các ngươi có thể cho ta thứ gì để đổi cái này bảo vật vô giá nhỉ?"

"Bảo vật vô giá?" Dẫn đạo giả cười khổ nói: "Ngươi đừng giật, bí tịch này đối với ngươi mà nói căn bản không coi là cái gì! Ngươi không hề biết, bí tịch này năm đó Nghiễm Thành Từ tiên sư truyền cho rồi Hiên Viên Hoàng Đế. Thực là, Hiên Viên Hoàng Đế phi thăng sau này, bí tịch này tự biến mất thân ảnh! Đây là bộ tuyệt thế công pháp, ai cũng muốn lấy được. Thực là, ai cũng không có được! Trong thế giới kia, chúng ta căn bản tự vào không được! Ngươi nói, chúng ta có biện pháp gì?"

"Các ngươi căn bản tự vào không được?" Lý Vân Phi càng thêm nghi ngờ hỏi: "Các ngươi không đúng đem ta đưa đến cái thế giới kia sao? Tại sao nói, các ngươi không thể tiến vào cái thế giới kia nhỉ? Này nói, ta làm sao càng nghe càng không hiểu nhỉ?"

Dẫn đạo giả thở dài miệng Khí Đạo: "Bởi vì là(vì) lực lượng của chúng ta quá lớn, cái thế giới kia căn bản tự không thể dung nạp chúng ta thực lực cường đại như vậy. Cho nên, chỉ có các ngươi như vậy cảnh giới người mới có thể tiến nhập cái thế giới kia, đem đồ vật mang đi ra. Cho nên, bí tịch này rất khó được đến."

"Ý của ngươi là nói đúng là, này « Trường Sinh Quyết » rất trọng yếu?" Lý Vân Phi vẫn đạo.

Dẫn đạo giả thỏa mãn gạt đầu nói: "Không tệ, này « Trường Sanh Quyết » rất trọng yếu, nếu so với rất nhiều tu tiên bí tịch cũng muốn trân quý!"

Lý Vân Phi này tự càng thêm không giải thích được rồi, vội vàng hỏi tới: "Lời này của ngươi cái gì ý tứ? Ngươi tại sao muốn cùng ta nói này « Trường Sanh Quyết » rất trọng yếu? Ngươi nếu là không nói như vậy nói, có lẽ ta tùy tiện muốn vài thứ ta liền sẽ đồng ý đem vật này cho ngươi rồi, nhưng, ngươi còn cùng ta nói như vậy. Ta khẳng định không thể đơn giản thì cho ngươi nhóm rồi!"

Dẫn đạo giả cười to nói: "Tự nhiên rồi, ta luôn luôn nói, ngươi là người thông minh! Ngươi tự nỗ lực nhiều muốn chút ít thứ tốt đi!"

Chương 238:: trao đổi

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 238:: trao đổi

Lý Vân Phi càng thêm không giải thích được, này Dẫn đạo giả tại sao muốn đối với mình mình như vậy hạo, đêm này « Trường Sanh Quyết » tầm quan trọng đều tự nói với mình, nói như vậy không đúng như mong Lý Vân Phi liều mạng cùng hắn đề cập điều kiện sao? Cho nên, Lý Vân Phi cười cười vẫn đạo: "Ngươi tại sao đối với ta như vậy hạo?"

Dẫn đạo giả lắc đầu nói: "Ta không đúng đối với ngươi tốt, ta chỉ là tại hỏi báo ngươi mà thôi."

"Hỏi báo ta?" Lý Vân Phi bộ mặt kỳ quái, đây là ý gì? Tự mình thật giống như không có đã giúp Dẫn đạo giả a. Hắn lại tại sao nói như vậy chứ? Đây cũng quá kỳ quái. Lý Vân Phi hỏi tiếp: "Ta cũng không nhớ rõ ta đã giúp ngươi cái gì?"

"Không. Ngươi bây giờ đúng là tại giúp ta!" Dẫn đạo giả mang theo vẻ tươi cười, gật đầu nói: "Ngươi tìm được « Trường Sanh Quyết » đúng là tại giúp ta! Ta đem này « Trường Sanh Quyết » báo lên sau này, tự nhiên sẽ thăng một cấp! Như vậy ta cũng không phải là cấp thấp nhất thần tiên. Cho nên, ta muốn báo đáp ngươi!"

"Nga!" Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta hiểu rồi. Vậy ngươi có thể cùng ta đem này « Trường Sanh Quyết » nói không có dùng a, như vậy ta cũng sẽ không hỏi ngươi muốn quá quý trọng đồ rồi, đối ngươi như vậy mà nói không thật là tốt sao?"

"Dĩ nhiên!" Dẫn đạo giả cười nói: "Nếu như là ta tới cùng ngươi đàm phán, ta tự nhiên sẽ không cùng ngươi nói ra « Trường Sanh Quyết » trọng yếu. Thực là, hiện tại chủ yếu nhất chính là, ta cấp bậc không đủ, tới cùng ngươi đàm phán ngươi không đúng ta, hắn là vị cấp bậc rất cao Thần Tiên! Nếu như vậy, ta còn không bằng cùng ngươi nói thẳng, như vậy ngươi nhận được rồi thứ tốt, ta cũng vậy chịu có thể bởi vì ngươi trở nên mạnh mẽ mà tiếp theo đạt được một chút chỗ tốt đấy!"

Lý Vân Phi hiện tại coi như là tất cả đều minh bạch rồi, cho nên, cười cười nói: "Tốt lắm, ngươi báo lên đi! Ta ở chỗ này chờ ngươi. Đúng rồi, ta này chút ít vi tích phân trừ ra bề quan còn có cái gì dùng sao?"

Dẫn đạo giả cười nói: "Đương nhiên là có dùng, ngươi có thể dùng vi tích phân cùng hệ thống đổi lại một ít bí tịch. Đổi lại một chút thiên tài địa bảo. Đổi lại một chút thần binh lợi khí!"

"Bí tịch, thiên tài địa bảo, thần binh lợi khí?" Lý Vân Phi khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, vội vàng nói: "Kia có thể đổi lại lấy vật gì dạng bí tịch? Cái dạng gì thần binh?"

Dẫn đạo giả nhún nhún vai nói: "Đều là một chút thượng phẩm bí tịch. Bất quá so với ngươi học bí tịch, đều kém rất nhiều, cho nên, ngươi không cần đổi lại, về phần thần binh lợi khí, cũng không có ngươi được lắm hạo. Chỉ có một chút thiên tài địa bảo có thể dùng tới luyện tới đan dược. Nhưng, ngươi thật giống như không thể nào!"

Lý Vân Phi từng thanh Lỗ Diệu tử lời tới đây, cười nói: "Ha ha, ngươi không biết, vị này chính là Đại Đường Song Long bên trong đệ nhất kỳ tài, y bói số từ vì không gì không giỏi! Hắn ban đầu cấp ta luyện một mai "Phẩm đan dược" sống qua ngày đan."

"Sống qua ngày đan?" Dẫn đạo giả một trận giật mình, thế nhưng sững sờ chốc lát, sau đó nhìn Lỗ Diệu tử, thật giống như nhìn thấy một cái bảo bối đồng dạng, cười nói: "Không nghĩ tới ngươi vận khí như vậy hạo, tìm được một cái có thể luyện đan nhân tài tới, này nhân tài có thể sánh bằng cái khác hai vị mạnh hơn nhiều. Ngươi thật đúng là buồn bán lời!"

Lý Vân Phi mang trên mặt một chút hưng phấn, cười nói: "Tốt lắm, Lỗ Diệu tử, ta cho ngươi quyền lợi, ta có thể tùy ý ngươi dùng ta vi tích phân đổi lấy thiên tài địa bảo. Đến cho ta luyện lấy đan dược! Không cần cùng ta bầm báo."

Lỗ Diệu tử gật đầu cũng rất hưng phấn nói: "Tốt, ta nhất định dụng tâm trợ giúp Tông chủ !" Lỗ Diệu tử cho tới nay vô công đều so sánh Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ kém xa, cho dù hắn là đệ nhất thiên hạ kỳ tài. Hắn cũng biết, tự mình so ra kém Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ, bởi vì hắn biết, vô công của hắn so sánh hai người kém nhiều quá. Hắn vẫn cho là, Lý Vân Phi là bởi vì là(vì) chiếu cố mình mới đem mình dẫn tới cái không gian này. Trong lòng ban đầu có chút tự ti. Nhưng là bây giờ nhìn thấy mình rất hữu dụng, trong lòng không biết có nhiều vui vẻ!

Dẫn đạo giả phát tay một cái nói: "Ta ta sẽ đi ngay bây giờ bẩm báo cấp trên. Ngươi ở nơi này chờ chốc lát! Ta lập tức sẽ trở lại!" Nói xong, Dẫn đạo giả thân hình trong nháy mắt không thấy người vô ảnh vô tung biến mất!

Một lát sau, không gian bên trong đột nhiên trống rỗng ra hiện ra hai người. Một cái là Dẫn đạo giả, mà một cái khác là Lý Vân Phi không người quen biết. Mặc một thân tuyết trắng trường bào, sắc mặt tuấn tú, một bộ tiên phong đạo cốt bộ dạng. Thoạt nhìn cũng bất quá ba mươi mấy tuổi, chỉ bất quá, Lý Vân Phi biết, những người này đều là lão bất tử. Tự nhiên sẽ không bởi vì hắn tương mạo tuổi trẻ mà cho là hắn còn rất trẻ tuổi!

Này Bạch y nhân đi tới Lý Vân Phi trước mặt đánh giá Lý Vân Phi một phen, gật đầu đối với Dẫn đạo giả nói: "Cái này tựa là vị kia được xưng "Kiếm tiên" Lý Vân Phi rồi!"

Dẫn đạo giả gật đầu nói: "Bầm báo đại nhân, hần chính là hiện tại trong không gian thứ Trường Số 1 tay. Tương lai ở tại Tây Phương tranh đấu, người này nhất định có thể chọn trúng! Kia « Trường Sanh Quyết » tựa trong tay hần! Là hần từ Đại Đường Song Long thế giới trong lấy ra !"

Này Bạch y nhân gật đầu, nhìn Lý Vân Phi, lạnh nhạt nói: "Đem « Trường Sanh Quyết » giao cho ta đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Sợ rằng hiện tại không được!"

Này Bạch y nhân trong mắt mang theo một chút tức giận, quát lên: "Tiểu tử, ngươi lại xem không hiểu kia « Trường Sanh Quyết » , ngươi muốn chỉ có gì dùng? Còn không giao cho ta!"

Lý Vân Phi lại lắc đầu nói: "Ta không biết này « Trường Sanh Quyết » ngươi nhóm có gì dùng! Nhưng nhìn thấy các ngươi nếu coi trọng như vậy, ta cũng biết này « Trường Sanh Quyết » bất phạm. Tự nhiên sẽ không cứ như vậy giao cho các ngươi! Với lại Dẫn đạo giả cũng đã nói, các ngươi hội dùng một ít đồ vật, hoặc là bí tịch để đổi. Các ngươi sẽ không nói không giữ lời đi!"

Này Bạch y nhân hung hăng nhìn chăm chăm Dẫn đạo giả một cái, đem Dẫn đạo giả nhìn chính là sắc mặt sợ hãi. Vội vàng nói: "Khỏi bầm đại nhân. Ta lúc ấy nghĩ cũng không có thể không công cầm hần đồ a. Nói như vậy, chúng ta cũng là thể diện không ánh sáng a! Huống chi. . . Huống chi tương lai hần còn muốn cùng Tây Phương chọn trúng người quyết chiến đấu. Này quan hệ đến chúng ta Tiên Giới cùng Thần giới tài nguyên vấn đề, không thể để cho người thất vọng đau khổ a!"

Này Bạch y nhân lạnh lùng hừ một tiếng, nhìn Lý Vân Phi dùng một loại thanh âm lạnh lùng nói: "Ngươi nghĩ muốn cái gì? Nói đi, ta sẽ cho ngươi !"

Lý Vân Phi mặt không đổi sắc, cười nói: "Các ngươi là Thần Tiên, các ngươi cũng biết này « Trường Sanh Quyết » trọng yếu, cho nên nói, cũng là các ngươi tự mình nhìn cấp đi!"

Này Bạch y nhân suy nghĩ thật lâu, sau đó trong tay trống rỗng xuất hiện một quyển sách nói: "Ta quyển bí tịch này coi như là nhân gian võ học bên trong chí cực chi nhất rồi. Cùng ngươi trao đổi, ngươi thấy thế nào?"

Lý Vân Phi nhận lấy sách, là một quyển « Kim Cương Bất Hoại thần công », Lý Vân Phi chau mày, này « Kim Cương Bất Hoại thần công » tại Ý Thiên Đồ Long thế giới trung hoà đệ nhất thiên hạ thế giới bên trong đều có. Không nói Ý Thiên Đồ Long thế giới, nơi đó võ công của thật sự là quá kém, chỉ có thể coi là là tất cả võ hiệp thế giới bên trong kém cõi nhất thế giới. Bên trong võ công của uy lực cũng không lớn. Mà đệ nhất thiên hạ thế giới. Coi như là thấp võ thế giới bên trong lợi hại thế giới. Nhưng cũng không thể cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đánh đồng, này võ học cùng vốn là không coi vào đâu.

Lý Vân Phi trong lòng một trận khinh bỉ, này người cũng quá keo kiệt rồi. Thế nhưng nghĩ cầm vật này dễ đổi. Lý Vân Phi cười to nói: "Thật xin lỗi! Ta không đổi!" Nói hết đem « Kim Cương Bất Hoại thần công » vẫn hồi cấp này Bạch y nhân.

Bạch y nhân sắc mặt xanh đen, cả giận nói: "Tiểu tử ngươi muốn chết phải không? Ta cho ngươi đồ đổi lại tựa là cho ngươi mặt mũi, ngươi lại dám như vậy không để cho ta mặt mũi. Tiểu tử, ngươi có tin ta hay không đem ngươi giết?"

Lý Vân Phi một trận ngạc nhiên, này Thần Tiên cũng quá cực phẩm luôn chứ ỉ đi. Làm sao như vậy cái bộ dáng, còn gọi đánh tiếng kêu giết. Ban đầu Lý Vân Phi nhìn người này một bộ tiên phong đạo cốt bộ dạng, còn tưởng rằng là cái gì cao nhân đi! Nhìn dạng như vậy, quả thực. . . Quả thực là tên lưu manh!

Lý Vân Phi đem « Trường Sanh Quyết » lấy ra, cười nói: "Ta đây tựa đem này « Trường Sanh Quyết » đốt, nếu ta không thể học, muốn trước cũng vô dụng không phải sao? Ta đây cũng không muốn đem khiến người ta, hơn nữa còn là cấp một cái hộp hời như vậy người!"

Này Bạch y nhân đã lửa giận hướng lên trời rồi, nghiêng răng nghiêng lợi mắng: "Tiểu tử, ta giết ngươi." Nói hết trên mình phát ra một cỗ cường đại vô cùng khí thế. Thăng áp Lý Vân Phi. Lý Vân Phi bị khí thế kia áp toàn thân phát run. Hần cảm giác trước mắt người này có thể dễ dàng giết chết tự mình. Có lẽ liên tiếp ngay cả một chiêu đều không cản!

Đang lúc này, Dẫn đạo giả thoáng cái xuất hiện ở Lý Vân Phi trước mặt, đem Bạch y nhân phát ra khí thế toàn bộ bỏ đi, sau đó bộ mặt lãnh ý nói: "Đại nhân, ta biết địa vị của ngươi so với ta cao, nhưng, ngươi tuyệt đối không thể thương tổn đến hần. Ngươi phải biết rằng, chọn trúng người, ai cũng không thể thương tổn! Nếu như, ngươi tái nghĩ động thủ, cũng đừng trách ta không nể mặt rồi. Dù sao ta là hần Dẫn đạo giả!"

Này Bạch y nhân hừ một tiếng, cả giận nói: "Ngươi dám! Ngươi có biết hay không ta là người như thế nào? Ngươi tìm chết! Ta giết ngươi!"

Dẫn đạo giả lắc đầu nói: "Chỉ sợ ngươi không là đối thủ của ta! Với lại, ngươi cũng nên biết nếu như bị những thứ kia cấp trên biết, ngươi nhưng lại dám ở chỗ này giương oai, người đó Đồ hộ không ngừng ngươi. Ngươi nếu là không ngờ! Ta đây tựa đi tìm những người khác! Ta hi vọng ngươi có thể rời đi!"

Bạch y nhân hung hăng cắn răng, cuối cùng vẫn là đem khí thế cấp thu rồi về. Trong tay lại trống rỗng xuất hiện rồi một kiện nội giáp. Sau đó nói: "Đây là ngàn năm Huyết tằm giáp. Dao thương bất nhập, nước lửa bất xâm, ngươi mặc lên người nhưng sau này vẫn còn có thể ngăn chặn một phần nội lực công kích. Cộng thêm này « Kim Cương Bất Hoại thần công » được đi!"

Dẫn đạo giả hướng về phía Lý Vân Phi gật đầu. Lý Vân Phi lập tức hội ý, nói: "Được rồi. Ta đây tựa đổi với ngươi đi!" Nói hết nhận lấy này hai kiện đồ

vật, cũng đem « Trường Sanh Quyết » giao cho này Bạch y nhân. Bạch y nhân nhận lấy « Trường Sanh Quyết » sau, lạnh lùng nhìn Lý Vân Phi cùng Dẫn đạo giả một cái, người trong nháy mắt biến mất.

Này lúc, Lý Vân Phi đầu bên trên mới toát ra một chút mồ hôi lạnh, này Bạch y nhân thực lực so với hắn mạnh hơn nhiều lắm. Lý Vân Phi đều cho là hắn muốn xuất thủ rồi. Dọa Lý Vân Phi thiếu chút nữa cũng muốn đem « Trường Sanh Quyết » nộp ra, may là Dẫn đạo giả cuối cùng xuất thủ.

Dẫn đạo giả thờ dài lắc lắc đầu nói: "Thua lỗ, thua lỗ. Này « Trường Sanh Quyết » tuyệt đối không dứt điểm này giá cả. Nếu không phải này người đến lời nói. Người có thể nhận được càng nhiều là chỗ tốt. Đáng tiếc!"

Lý Vân Phi nhìn Dẫn đạo giả vẫn đạo: "Người kia là ai? Làm sao nhất điểm Thần Tiên bộ dạng cũng không có. Người nếu là hán đại nhân, vẫn thế nào dám cùng hắn đối địch!"

Dẫn đạo giả thờ dài miệng Khí Đạo: "Hắn không có ta mạnh, cho nên, ta xuất thủ sau hắn cũng không dám động thủ. Kỳ thực tự tính ta không động tay, bọn họ cũng không dám giết chính là người. Người là chọn trúng người, vẫn là không gian thứ Trường Số 1 tay! Rất nhiều cấp trên cũng biết tên của người, cho nên, người cũng không cần sợ hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239:: đột phá

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 239:: đột phá

Lý Vân Phi vừa nghe Dẫn đạo giả nói như vậy, trong lòng giận lên, hỏi vội: "Vậy người tại sao gạt đầu, để cho ta đem « Trường Sanh Quyết » giao cho hắn? Hắn nhất điểm Thần Tiên khí thế cũng không có, một bộ lớn lối bộ dạng! Hắn là ai, người tại sao tìm hắn tới?"

Dẫn đạo giả thờ dài, lắc lắc đầu nói: "Ta không có muốn tìm hắn, ta tìm là chúng ta Dẫn đạo giả cấp trên —. Thực là, này người có phụ thân là chúng ta cấp trên cấp trên. Cho nên, chúng ta cấp trên để lấy lòng hắn, cho nên khiến cho hắn tới, sau đó, để cho hắn đưa trước đi, này người hảo đại hi công, lòng dạ nhỏ mọn, bản lãnh lại là thông thường một loại, cũng chỉ so với ta mạnh hơn nhất điểm mà thôi! Người coi như là đem này « Trường Sanh Quyết » giao cho hắn, hắn cũng sẽ nhớ được mối thù của người."

Lý Vân Phi giận từ tâm lên, quát lên: "Không nghĩ tới, Tiên Giới cũng có quan nhị đại. Người đã biết hắn là người như vậy, vậy người tại sao nháy mắt để cho ta đem « Trường Sanh Quyết » giao cho hắn! Hừ, nếu không phải người nháy mắt ra dấu, ta chính là đốt, cũng sẽ không cho hắn."

Dẫn đạo giả lắc lắc đầu nói: "Người nếu không giao cho hắn, hắn nhất định sẽ đoạt. Đến lúc đó, đem người thương tổn đến sẽ không tốt."

"Người không phải nói, có một chút cấp trên tại nhìn chăm chú ta sao? Vậy hắn dám đem ta đã thương?" Lý Vân Phi nhìn Dẫn đạo giả cau mày vẫn đạo: "Các người này chút ít cái gọi là Thần Tiên tự là đối với chúng ta như vậy này chút ít chọn trúng người? Này cũng thật là quá đáng!"

Dẫn đạo giả lắc lắc đầu nói: "Người không hiểu! Hắn không dám giết người, nhưng hắn dám đã thương người! Hắn địa vị của phụ thân rất cao. Giết người không có cách nào bản giao, đã thương người tự không sao cả rồi. Hắn sợ dĩ cuối cùng còn giao ra một kiện hộ thân bảo giáp cho người, là không muốn cùng ta động thủ. Cho nên, ta xem hắn lúc ấy trong mắt là một cỗ lừa gạt. Cũng biết, hắn lúc ấy đã muốn động thủ rồi. Cho nên, ta liền quyết đoán gọi người đem đồ vật cho hắn, tính hắn động thủ! Lần này coi là ta tính sai."

Lý Vân Phi khinh thường cười cười, hướng về phía Dẫn đạo giả cười nói: "Tại trong mắt các người, chúng ta đến cùng coi là là vật gì! Tốt lắm, ta cũng biết đây không phải là người nghĩ. Ta liền bẻ quan. Đến lúc đó rồi nói sau!"

Lý Vân Phi nhìn Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ, Lỗ Diệu từ ba người nói: "Các người là cùng ta cùng nơi bẻ quan đâu rồi, vẫn là tại này trong không gian chờ ta?"

Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ liếc nhau một cái nói: "Chúng ta cùng người cùng nơi bẻ quan đi! Vừa lúc bẻ quan lúc, chúng ta còn có thể lẫn nhau xác minh một phen, đối với chúng ta võ công tăng lên cũng có trợ giúp rất lớn! Người nói là sao?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Cũng đúng, vậy các người tự cùng ta cùng nơi bẻ quan tốt lắm." Sau đó, Lý Vân Phi hỏi hướng Lỗ Diệu từ "Kia lỗ sư người sao?"

Lỗ Diệu từ lắc lắc đầu nói: "Ta bây giờ còn không vội vàng, ta hay là trước đem này không gian bên trong được vật trước phân biệt một lần, nơi này được vật thật sự nhiều quá. Còn có rất nhiều là ta không nhận ra được vật đấy! Các người đi trước luyện công đi!"

Lý Vân Phi gạt đầu, đi vào bể quan môn sau này, lại bắt đầu đi từ từ đi vào. Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ tự đi theo Lý Vân Phi phía sau đi vào.

Lý Vân Phi vừa tiến nhập bể quan không gian, sắc mặt lập tức lờ xuống tới. Ai biết này Bạch y nhân có phải hay không cùng Dẫn đạo giả nói xong. Căn bản tự không có nghĩ cho mình thứ gì. Lý Vân Phi hiện tại trong lòng một trận tức giận. Tức đều nói không ra lời.

Thạch Chi Hiên nhìn thấy Lý Vân Phi mắt nhắm, lập tức liền minh bạch Lý Vân Phi này là thế nào. Cười nói: "Minh Chủ không cần phải như thế. Người nên biết, cái thế giới này chính là như vậy, cường giả vì tôn. Trước kia có người có vật gì tốt lời nói, ta cũng là dùng đoạt. Người so sánh những người khác mạnh, tự nhiên có thể lớn lối. Minh Chủ không cùng Dẫn đạo giả trở mặt là đúng. Chúng ta còn muốn dùng đến hắn. Với lại, hắn cũng so với chúng ta mạnh hơn rất nhiều! Cho nên, chúng ta chỉ có thể nhẫn!"

Lý Vân Phi cắn răng, hung hăng nói: "Ta tự nhiên biết, ta là không có bọn họ mạnh. Ta nói rồi, ta sẽ đi tới cuối cùng, cho dù là leo cũng sẽ bò đến cuối cùng. Chuyện này ta sẽ ghi ở trong lòng, nếu có cơ hội ta sẽ báo cái thù này. Hiện tại tôi trọng yếu tự là trở nên mạnh mẽ! Nơi này thời gian trôi qua cùng phía ngoài không có có quan hệ gì. Chúng ta có thể ở chỗ này vài chục năm trên trăm năm, cũng sẽ không có chuyện gì. Ta nghĩ, chúng ta hội trở nên mạnh mẽ!" Lý Vân Phi trong mắt mang theo một chút hàn mang, từ hắn sống lại sau này, hắn tự thưởng thưởng vừng vàng tiêu sái trước. Hiện tại này Bạch y nhân cũng coi như là cho Lý Vân Phi một cái chuông báo động. Nhưng Lý Vân Phi biết, hắn còn kém xa đây!

Thạch Chi Hiên nhìn Lý Vân Phi bỗng chốc, cau mày suy nghĩ thật lâu, cuối cùng vẫn là nói: "Minh Chủ! Ta nghĩ. . . Ta nghĩ muốn người kia bỏn « Kim Cương Bất Hoại thần công »! Không biết Minh Chủ có thể hay không truyền cho ta nhỉ?"

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Người không đúng có « bắt từ ẩn pháp » sao? Vậy tại sao còn muốn luyện này « Kim Cương Bất Hoại thần công »?"

Thạch Chi Hiên lắc đầu cung kính nói: "Minh Chủ không biết, ta kia « bắt từ ẩn pháp » chỉ là có thể đem người công lực chuyển hóa thành công lực của mình, nhưng vũ khí vẫn là có thể đem ta thương tổn đến. Có này « Kim Cương Bất Hoại thần công » đối với ta rất trọng yếu. Ta đem này công pháp tu luyện tới đại thành sau ít nhất có thể so sánh trước kia mạnh hơn một nửa."

Lý Vân Phi sắc mặt vui mừng, vẫn đạo: "Người là nói này « bắt từ ẩn pháp » cùng « Kim Cương Bất Hoại thần công » cùng nơi tu luyện còn có thể mạnh hơn nhiều như vậy?"

Thạch Chi Hiên gật đầu nghiêm mặt nói: "Không tệ, thì ra là vì vậy, ta mới hướng Minh Chủ muốn này « Kim Cương Bất Hoại thần công » tu luyện. Thành Minh Chủ thành toàn! Ta nguyện ý đem « bắt từ ẩn pháp » giao cho Minh Chủ! Thành Minh Chủ đáp ứng!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không cần, « bắt từ ẩn pháp » ta có! Bất quá, « Kim Cương Bất Hoại thần công » ta có thể giao cho người! Chúng ta bây giờ là một cái tuyến bên trên con kiến, cho nên, người có thể trở nên mạnh mẽ, ta cũng vậy thật cao hứng! Bất quá, ta phải trước học. Học qua sau này, ta sẽ đem bí tịch lặng yên viết cho người!"

Lý Vân Phi nói xong cũng đem « Kim Cương Bất Hoại thần công » lấy ra, lần lượt từng cái một lật ra lên tới, sau đó bí tịch hóa thành một trận bạch quang tiến vào Lý Vân Phi đầu óc bên trong, Lý Vân Phi nhắm mắt lại bắt đầu tìm hiểu! Từng bộ kỳ quái hành công lộ tuyến mờ mờ xuất hiện ở Lý Vân Phi đầu óc bên trong.

Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, hắn đã đem « Kim Cương Bất Hoại thần công » tu luyện thành công. Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ bộ mặt ngạc nhiên đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh, hai người đều sợ ngây người. Cũng không biết đây là chuyện gì xảy ra!

Lý Vân Phi nhìn hai người bộ dạng. Biết hai người bọn họ là bởi vì là(vì) bí tịch đột nhiên hóa thành bạch quang tiến vào Lý Vân Phi đầu óc bên trong. Đều không biết là chuyện gì xảy ra! Lý Vân Phi cũng không có giải thích, đã khiến cho bọn họ kinh ngạc tốt lắm.

Lý Vân Phi từ giới chỉ bên trong lấy giấy bút, lại bắt đầu mặc tả « Kim Cương Bất Hoại thần công », một lúc lâu, Lý Vân Phi đem « Kim Cương Bất Hoại thần công » lặng yên viết ra rồi, đưa cho Thạch Chi Hiên, nói: "Ta muốn luyện công rồi, người nghĩ muốn cái gì địa phương bể quan đều. Chỉ cần ở trong đầu nghĩ tới không gian bộ dạng, là có thể biến thành cái dạng gì. Các người tùy người tìm địa điểm bể quan!" Nói hết Lý Vân Phi trước mặt trống rỗng xuất hiện một gian phòng ốc, sau đó, Lý Vân Phi tự đi vào. Bắt đầu tu luyện nhiều như vậy vô công!

Một năm, hai năm, ba năm, năm năm. Lý Vân Phi đều ở tu luyện kia « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » Lý Vân Phi tu luyện bộ này võ công tới nay, tiến cảnh rất chậm. Năm năm này tới cũng chỉ là đem « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » tu luyện tới tầng thứ sáu. Sau đó tiến độ lại bắt đầu đình chỉ không tiến rồi.

Lý Vân Phi cảm ra "Tà Đế Xá Lợi" bắt đầu một bên vận hành « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » một bên hấp thu này "Tà Đế Xá Lợi" bên trong ngàn năm công lực. Lý Vân Phi một vận khởi « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp », "Tà Đế Xá Lợi" bắt đầu tản mát ra từng đợt tà ác tử khí cùng tinh khí. Lý Vân Phi đột nhiên cảm giác được « bắt từ ẩn pháp » cũng tiếp theo « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » bắt đầu vận chuyển. Không ngừng đem cái chết khí, tinh khí hóa thành tinh thuần nội lực chuyển đến Lý Vân Phi trong thân thể.

Lý Vân Phi nhắm mắt lại bắt đầu hai bộ công pháp cùng nơi tu luyện. Ba tuần, Lý Vân Phi « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » thế nhưng đột phá đến cấp thứ bảy. Uy lực này đã vượt xa Lý Vân Phi hiện tại « Minh Ngọc công » rồi. Mà « bắt từ ẩn pháp » cũng đột phá tới rồi cấp thứ sáu. Nhưng Lý Vân Phi trong lòng vui mừng khôn xiết. Đây so sánh Lý Vân Phi sơ có lúc luyện đều nhanh. Chẳng qua là này "Tà Đế Xá Lợi" bên trong nội lực cũng bắt đầu thiếu rất nhiều.

Lý Vân Phi vốn còn muốn lưu một chút cấp Thạch Chi Hiên. Nhưng là bây giờ xem ra, này "Tà Đế Xá Lợi" nên chỉ đủ Lý Vân Phi đem luyện đến Đại viên mãn. Lý Vân Phi dĩ nhiên cũng là người ích kỷ. Cho nên cũng tự bắt kẻ Thạch Chi Hiên rồi, tiếp theo hấp thu "Tà Đế Xá Lợi" bên trong lực lượng.

Một năm, trong một năm này, Lý Vân Phi vứt bỏ tu luyện « bắt từ ẩn pháp », tu luyện "Đạo Tâm Chung Ma bí pháp", rốt cục tại tu luyện tới tầng thứ tám

lúc, Lý Vân Phi rút cục đột phá Tiên Thiên chi cảnh, trở thành Địa Tiên sơ cấp cao thủ. Cũng chính là truyền thuyết cấp cao thủ. Lý Vân Phi trong lòng hào tình vạn trượng. Rút cục đột phá. Xem ra này « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » có thể tu luyện tới Địa Tiên đỉnh cấp. Lý Vân Phi rất hài lòng. Đây là đủ rồi.

Lý Vân Phi đứng lên, đem "Tà Đế Xá Lợi" cầm ở trong tay. Hiện tại "Tà Đế Xá Lợi" đã dùng hết một nửa. Mà Lý Vân Phi cảm giác được chính mình « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » đã đến bình cảnh, không thể nào là dựa vào "Tà Đế Xá Lợi" là có thể tu luyện rồi. Cho nên nghĩ tới Thạch Chi Hiên.

Lý Vân Phi đi ra bàn thân bế quan gian phòng, đi ra ngoài. Nhìn thấy trước mắt cũng đi ra hai gian phòng. Lý Vân Phi đi tới, gõ vang rồi môn. Thạch Chi Hiên từ đó đi ra, từ Thạch Chi Hiên về mặt khí sắc. Lý Vân Phi cũng biết, Thạch Chi Hiên võ công của đã càng tiến một bước, nhưng cự ly cảnh giới Địa tiên còn kém nhiều. Lý Vân Phi đi tới Thạch Chi Hiên trước mặt, cầm trong tay "Tà Đế Xá Lợi" đưa cho Thạch Chi Hiên, nói: "Này "Tà Đế Xá Lợi" đối với ngươi tu luyện « bắt từ ấn pháp » có trọng dụng! Ta lúc ấy nói qua, muốn đem này "Tà Đế Xá Lợi" cho ngươi dùng một chút. Ngươi cầm đi dùng đi!",

Thạch Chi Hiên sững sốt một chút, hần cũng không nghĩ tới Lý Vân Phi thế nhưng sẽ đem "Tà Đế Xá Lợi" giao cho hần, trong lòng rất là kinh ngạc, hỏi vội: "Minh Chủ ngươi không cần sao?"

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo vẻ tươi cười nói: "Ngươi bây giờ xem một chút ta!"

Thạch Chi Hiên đánh giá cẩn thận rồi Lý Vân Phi chốc lát, kinh ngạc nói: "Minh Chủ! Ngươi đột phá Tiên Thiên cảnh giới sao?"

Lý Vân Phi mang theo một chút tự hào nụ cười nói: "Không tệ, ta hiện tại đã là Địa Tiên cấp cao thủ. Tại Đại Đường Song Long bên trong tự là Phá Toái Hư Không cấp cao thủ! Ngươi hảo hảo dùng đi. Hi vọng ngươi có thể đem « bắt từ ấn pháp » hoàn thiện! Đột phá đến đại thành!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240:: tự nghĩ ra võ công

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 240:: tự nghĩ ra võ công

Thạch Chi Hiên kích động kết quả Lý Vân Phi đưa cho hần "Tà Đế Xá Lợi", bộ mặt hưng phấn. Hần sớm tự muốn "Tà Đế Xá Lợi" rồi, chẳng qua là hần không dám hướng Lý Vân Phi muốn mà thôi. Hiện tại Lý Vân Phi muốn đem "Tà Đế Xá Lợi" cho hần. Điều này làm cho Thạch Chi Hiên thoáng cái sợ ngây người, hần cũng biết "Tà Đế Xá Lợi" tầm quan trọng. Cho nên, hần chấp tay nói: "Nhiều tạ ơn Minh Chủ tái tạo chi ân! Thuộc hạ định toàn tâm toàn ý là(vì) Minh Chủ suy nghĩ!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không có cái gì! Ngươi có thể trở nên mạnh mẽ, đối với ta cũng có trợ giúp rất lớn! Cho nên, ta tự nhiên muốn nhường ngươi trở nên mạnh mẽ. Tốt lắm, ngươi chậm rãi tu luyện đi! Ta cũng vậy muốn tiếp theo bế quan!" Lý Vân Phi nói xong, đi trở về rồi gian phòng của mình! Thạch Chi Hiên nhìn thật sâu Lý Vân Phi một cái, ai cũng không biết hần đang suy nghĩ gì!

Lý Vân Phi đi trở về phòng của mình bắt đầu tu luyện này từ Thạch Chi Hiên nơi đó lấy được « bắt từ ấn pháp »! Đoạn thời gian trước, Lý Vân Phi một bên tu luyện « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » một bên tu luyện « bắt từ ấn pháp », đã đem « bắt từ ấn pháp » tu luyện đến cấp thứ năm rồi. Cho nên, hần trở lại phòng của mình trong nhà sau, tự bắt đầu tiếp tục tu luyện lên « bắt từ ấn pháp »!

« bắt từ ấn pháp » cấp bậc so sánh « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » cấp bậc muốn thấp hơn rất nhiều, cho nên, Lý Vân Phi tu luyện so sánh « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » muốn mau hơn không ít! Đây khiến cho Lý Vân Phi càng thêm tích cực tu luyện lên « bắt từ ấn pháp »!

Ngắn ngủn bốn năm, Lý Vân Phi liền đem « bắt từ ấn pháp » tu luyện đến thứ chín cấp, điều này làm cho Lý Vân Phi vui vẻ không ít. « bắt từ ấn pháp » uy lực nếu so với « di hoa tiếp mộc » muốn mạnh hơn rất nhiều. Cấp thứ bảy « bắt từ ấn pháp » liền cùng thứ chín cấp « bắt từ ấn pháp » không kém bao nhiêu. Huống chi hiện tại Lý Vân Phi đã tu luyện đến thứ chín cấp. Sợ rằng hiện tại một chút nội công cao thủ đánh trúng Lý Vân Phi, Lý Vân Phi cũng sẽ không có chuyện gì!

« bắt từ ấn pháp » đã tu luyện đến thứ chín cấp, cũng bắt đầu tiến vào bình cảnh. Điều này làm cho Lý Vân Phi trong lòng tràn đầy tự tin. Hần thực lực bây giờ so với trước kia muốn mạnh hơn gấp năm lần không dứt, Lý Vân Phi làm sao sẽ mất hứng đây! Nếu « bắt từ ấn pháp » đã tu luyện đến thứ chín cấp, Lý Vân Phi lại bắt đầu tu luyện lên « Kim Cương Bất Hoại thần công ».

« Kim Cương Bất Hoại thần công » võ học cấp bậc so với « bắt từ ấn pháp » phải kém bên trên rất nhiều, nhưng, « Kim Cương Bất Hoại thần công » là một loại tu luyện nhục thể công pháp, có thể đem người nhục thể tu luyện giống như Kim Cương thông thường một loại. Là bộ rất kỳ diệu võ công của! Đối với không có luyện qua nhục thể công pháp Lý Vân Phi mà nói, không thể nghi ngờ là có rất lớn tác dụng!

Lý Vân Phi bắt đầu tiếp tục tu luyện lên « Kim Cương Bất Hoại thần công ». Chẳng biết tại sao bộ này võ công, Lý Vân Phi tu luyện nhanh chóng vô

cùng. Cảnh giới tăng lên cực nhanh. Nhưng Lý Vân Phi ngăn ngủn ba năm tự tu luyện thành Đại viên mãn. Mặc vào kia Bạch y nhân cấp cho ngàn năm Huyết tằm giáp sau, Lý Vân Phi lực phòng ngự tăng mạnh. Toàn thân cao thấp, đao thương gây gộc gia thân cũng không thể thương tổn đến Lý Vân Phi tí tí.

Hiện tại Lý Vân Phi thân thể có thể ngăn trở đao thương công kích. « bắt từ ẩn pháp » có thể ngăn trở nội lực xâm nhập! Cộng lại đáng sợ vô cùng. Trừ ra kiếm pháp lực công kích nhỏ rất nhiều ngoài, Lý Vân Phi đều không biết mình sai những thứ gì! Cho nên, Lý Vân Phi bắt đầu bế quan tu luyện lên "Địa Kiếm" Tông Tri « Địa Kiếm kiếm pháp ».

Lý Vân Phi kiếm thuật vốn là Thông Thần, lợi hại vô cùng, cho nên, chỉ dùng hai năm thời gian tự đem « Địa Kiếm kiếm pháp » tu luyện đến viên mãn. Lý Vân Phi ra khỏi phòng, hẳn muốn tự mình sáng tạo ra một bộ thuộc về kiếm pháp của mình! Điều này làm cho Lý Vân Phi đau cả đầu. Muốn nghĩ sáng chế ra một bộ kiếm pháp của mình, kia khó khăn đừng nhắc tới có bao nhiêu rồi. Điều này làm cho Lý Vân Phi trong lòng phiền não không chịu nổi!

Lý Vân Phi lắc đầu, đi vào không gian trong. Mà Dẫn đạo giả còn tại Lỗ Diệu tử bên cạnh giáo dục Lỗ Diệu tử làm sao hợp thành đôi lại đồ!

Lỗ Diệu tử nhìn thấy Lý Vân Phi đi ra ngoài, mang trên mặt một chút kỳ quái màu sắc. Miệng trương liễu trương muốn nói gì, cuối cùng lại ngậm miệng lại không nói thêm gì nữa. Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Lỗ sư có cái gì muốn nói người cứ việc nói thẳng. Quan hệ của ta và người không phải là nông cạn. Cần gì ấp a ấp úng không nói lời nào nhỉ?"

Lỗ Diệu tử suy nghĩ một chút, vấn đạo: "Vậy tại sao Tông chủ mới vừa vào đi. Tự lại đi ra! Ta. . . Ta rất kỳ quái."

Lý Vân Phi sững sốt một chút, hẳn không nghĩ tới Lỗ Diệu tử sẽ hỏi hắn cái này, cũng sững sốt một chút nói: "Chúng ta cái kia không gian thời gian coi như là tĩnh a! Cũng hoặc là, cùng cái không gian này không có có quan hệ gì, ta đã ở bên trong tu luyện hơn mười năm. Mà trong mắt người ta chỉ là một cái nháy mắt mà thôi!"

Dẫn đạo giả qua lại nhìn Lý Vân Phi hai mắt ngạc nhiên hỏi: "Người. . . Người đã đến loại cảnh giới này?"

"Người đã nhìn ra?" Lý Vân Phi vấn đạo: "Người nhìn ra ta đã đột phá Tiên Thiên cảnh giới sao?"

Dẫn đạo giả gật đầu nói: "Không tệ, ta xem ra người đã đột phá Tiên Thiên cảnh giới, trở thành Địa Tiên cấp cao thủ. Ta đã sớm biết người có thể đột phá! Chẳng qua là không nghĩ tới người lại nhanh như vậy!"

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Từ phía trước sự kiện kia ta sẽ biết, người ai cũng không thể kháo, chỉ có thể dựa vào tự mình! Cho nên ta liền liều mạng luyện công! Muốn tự mình biến thành càng mạnh. Ta nghĩ muốn tự mình sẽ không tái hướng kia ngày đồng dạng, mặc người uy hiếp! Cuối cùng còn muốn bị người phản hận!"

Dẫn đạo giả thở dài miệng Khí Đạo: "Tốt lắm, người nếu đều đột phá đến cảnh giới Địa tiên, ta đây đã không còn gì để nói rồi. Người tự mình nhìn làm đi! Chẳng qua là. . . Chẳng qua là ta nghĩ nói cho người biết. Người dựa vào tự mình là không được!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta lần này đi ra ngoài có một số việc muốn hỏi người!"

"Chuyện gì!" Dẫn đạo giả vấn đạo: "Ta có thể giúp người ta đây nhất định giúp người, ta thiếu cá nhân người tình! Ta sẽ ghi ở trong lòng !"

Lý Vân Phi gật đầu, vấn đạo: "Tốt lắm, ta muốn biết, rất muốn biết, ta làm sao có thể tự nghĩ ra võ công?"

Dẫn đạo giả sững sốt một chút vấn đạo: "Ta có thể nhìn ra, người tu luyện võ công đều là một chút đẳng cấp cao võ học! Tại sao còn muốn tự nghĩ ra võ học?"

Lý Vân Phi nhíu mày nói: "Ta phát hiện vô luận cái gì võ học! đều có một cái điểm. Hẳn không thuộc về mình. Giống như là ta « Phi Tiên kiếm pháp » . Ta chính là lại dùng tâm tu luyện, hẳn cũng không có tu luyện tới Đại viên mãn. Vẫn luôn là thứ chín cấp. Cho nên, ta nghĩ muốn tự mình sáng tạo một bộ thuộc về kiếm pháp của mình! Người có thể dạy ta như thế nào tự nghĩ ra sao?"

Dẫn đạo giả cười cười, nói: "Người đã nghĩ tự nghĩ ra võ học, vậy người nên tự mình nghĩ a. Tại sao tới hỏi ta nhỉ? Nếu là ta dạy cho người lời nói, kia tự nghĩ ra võ học người chính là ta a, cùng người lại có quan hệ gì?"

Lý Vân Phi nhìn một chút Dẫn đạo giả, xoay người rời đi, không hề nữa lý Dẫn đạo giả rồi. Nếu hẳn không ngờ dạy mình, kia tự dựa vào tự mình bắt đầu lại từ đầu! Nhất định sẽ sáng chế ra thuộc về kiếm pháp của mình.

"Chớ a!" Dẫn đạo giả nhìn thấy Lý Vân Phi xoay người tự phải rời khỏi, mang trên mặt vẻ tươi cười nói: "Người đã nghĩ sáng tạo thuộc về võ học của mình. Vậy người tự nhiều hơn tìm hiểu kia võ học của hẳn! Như vậy mới có thể làm cho người tu luyện ra thuộc về võ học của mình! Tự giải quyết cho tốt đi!"

Lý Vân Phi gật đầu. Bắt đầu ở không gian hợp thành đôi lại những thứ kia cấp bậc thấp kiếm pháp. Mặc dù mỗi bản kiếm pháp đều chưa tính là cái gì. Nhưng, này chút ít kiếm pháp đều có thuộc về đặc điểm. đều có nên chỗ. Lý Vân Phi cảm lấy hợp thành đôi lại mấy chục bản thấp trung cấp kiếm pháp bắt đầu tu bắt đầu luyện.

Một quyển, hai bản, Lý Vân Phi tu luyện nhanh chóng vô cùng. Làm cho người ta có thể rõ ràng cảm giác ra tiến bộ của hắn, một quyển kiếm pháp tu luyện tới Đại viên mãn. Hai bản tu luyện tới Đại viên mãn, ba bản, bốn bản. Trong ba năm, Lý Vân Phi đã đem này mấy chục bản thấp trung cấp kiếm pháp tu luyện thành công!

Vào lúc này, Lý Vân Phi « Phi Tiên kiếm pháp » rốt cục tu luyện đến Đại viên mãn. Lý Vân Phi cảm giác được này « Phi Tiên kiếm pháp » uy lực vô cùng cường đại, lợi hại vô cùng! Sau đó, Lý Vân Phi lại bắt đầu dung hợp này mấy chục bộ kiếm pháp, rốt cục, lại dùng rồi ba năm. Lý Vân Phi cuối cùng đem này chút ít kiếm pháp dung hợp đi lên.

Hệ thống đột nhiên truyền đến một trận tin tức: chúc mừng đánh số 2112 tự nghĩ ra ra một bộ đỉnh cấp kiếm pháp, thỉnh đánh số 2112 mệnh danh.

Lý Vân Phi suy nghĩ thật lâu, cuối cùng đem bộ này dung hợp mấy chục bộ kiếm pháp mà hoàn thành kiếm pháp đặt tên là(vì) « quần tinh kiếm pháp », hẳn hi vọng tự mình sáng tạo kiếm pháp như quần tinh loại cường đại!

Lý Vân Phi gạt đầu mở ra chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112: không gian danh hiệu: "Kiếm tiên". Đại Đường Song Long Truyền thế giới danh hiệu "Kiếm Thánh", danh hiệu gia thành: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đều có được quang sức ảnh hưởng lớn.

Đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên.

Tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị.

Đạt được "Ma Đế" danh hiệu.

Đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên.

Giết chết bốn Đại Thánh tăng chi nhĩ, ma đạo trong danh vọng tăng mạnh.

Cùng Tổng Khuyết giao thủ. Tổng Khuyết khẳng định võ công của ngươi. Trên giang hồ danh vọng tăng mạnh!

Trở thành Đại Đường Song Long bên trong ma đạo Minh Chủ, uy vọng tăng nhiều. Người trong ma đạo lấy ngươi như Thiên Lô sai đâu đánh đó. Đánh bại Ma Môn bát đại cao thủ, trở thành Ma Môn thứ Trường Số 1 tay. Ma đạo bên trong uy vọng nhất thời không hai. Mang về Đại Đường Song Long bên trong hai vị Tổng Sư cấp cao thủ, Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ.

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level), di hoa tiếp mộc 9 cấp, bắt tử ấn pháp 9 cấp. Đạo Tâm Chung Ma bí pháp 8 cấp. (Thiên Ma Sách mười hai quyển lĩnh ngộ mà đến. Dùng "Tà Đế Xá Lợi" có thể gia tốc công pháp thăng cấp tốc độ.)

Khinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 10 cấp (max level).

Kiểm pháp: Phi Tiên kiếm pháp 10 cấp (max level), Địa Kiếm kiếm pháp 10 cấp (max level). Quần tinh kiếm pháp 1 cấp (tự nghĩ ra võ công)

Chưởng pháp: hồ trảo tuyệt phần che tay 9 cấp, tán thủ bát bỏ nhào 1 cấp.

Bình khí: Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hàn băng ngọc hồ trảo.

Y phục: Bạch Vũ áo. Ngàn năm Huyết tằm giáp.

Đồ đội đầu: Âm Dương Miện.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Lý Vân Phi nhìn một chút tự mình sáng tạo ra quần tinh kiếm pháp. Hẳn biết mình bộ này « quần tinh kiếm pháp » còn có thể tiếp tục dung hợp cái khác kiếm pháp, nhưng , hẳn hiện tại chẳng qua là dùng những thứ kia cấp thấp trung cấp kiếm pháp dung hợp mà thành. Mà hướng Phi Tiên kiếm pháp, Lý Vân Phi căn bản tự không thể dung hợp loại này cao đẳng võ học. Hẳn cũng chỉ là đem bộ kia thông thường một loại nói « cuồng phong khoái kiếm » dung hợp vào rồi « quần tinh kiếm pháp » trong. Bộ này « quần tinh kiếm pháp » còn có rất đường xa muốn đi. Điểm này Lý Vân Phi biết, bắt quá, chính hẳn đã âm thầm thề, sẽ cố gắng đem « quần tinh kiếm pháp » luyện thành Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241:: Kim Cương Bất Hoại thần công

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 241:: Kim Cương Bất Hoại thần công

Lý Văn Phi đối với mình mình sáng chế ra bộ kiếm pháp kia rất hài lòng, cho dù kiếm pháp này uy lực chỉ có Địa Kiếm kiếm pháp cái loại này cấp bậc. Nhưng, đây là thuộc về Lý Văn Phi kiếm pháp, đây là hắn tự nghĩ ra kiếm pháp. Kiếm pháp này có tiềm lực vô cùng. Có thể không ngừng dung hợp kia kiếm pháp của hắn dùng để cao uy lực. Nay tự khiến cho Lý Văn Phi « quân tinh kiếm pháp » có thể không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Lý Văn Phi tiếp theo bế quan tu luyện lên « quân tinh kiếm pháp » hắn muốn đem « quân tinh kiếm pháp » trước luyện tới max level. Đón thêm trước dung hợp kia kiếm pháp của hắn. Bất quá, « quân tinh kiếm pháp » là một ... khác phương tự nghĩ ra kiếm pháp. Lý Văn Phi đối với kia quen thuộc vô cùng, chỉ dùng ngắn ngủn mấy tháng. Tự đem này « quân tinh kiếm pháp » luyện tới max level. Chẳng qua là, Lý Văn Phi không có cao cấp kiếm pháp dùng để dung hợp. Nay không thể không nói là hết sức đáng tiếc.

Tu luyện xong « quân tinh kiếm pháp » sau, Lý Văn Phi lại bắt đầu tiếp theo tu luyện lên « tán thủ bát bổ nhào » . Bộ này tay không võ học cũng là một loại cực kỳ cao thâm quyền pháp. Với lại Lý Văn Phi cũng muốn tu luyện mấy tay cao thâm quyền pháp, chương pháp các loại. Không đúng cho nên người đều đáng giá Lý Văn Phi xuất kiếm.

« tán thủ bát bổ nhào » cực kỳ cao thâm, Lý Văn Phi tu luyện tròn năm năm, mới đem « tán thủ bát bổ nhào » tu luyện tới bình cảnh. Cũng chính là cấp tám, tu luyện tới cấp tám sau này, Lý Văn Phi lại bắt đầu tu luyện đến bình cảnh. « tán thủ bát bổ nhào » không lại dễ thăng cấp bậc.

Lý Văn Phi nhú mày, đi ra bế quan địa phương. Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ đã tại trong không gian chờ hắn. Nhìn thấy Lý Văn Phi đi ra ngoài, Thạch Chi Hiên vội vàng nghênh đón, nói: "Minh Chủ! Bế quan hoàn thành?"

Lý Văn Phi gật đầu nói: "Ân, người sao? Đem « bát từ ấn pháp » hoàn thiện không có? Ta nhớ được người luôn luôn không thể đem « bát từ ấn pháp » tu luyện tới Đại viên mãn? Hiện tại thế nào?"

Thạch Chi Hiên cao hứng gật đầu nói: "Ta đã đem « bát từ ấn pháp » tu luyện đến Đại viên mãn rồi. Chẳng qua là, ta một cái chân đã tiến bước mạnh mẽ rồi Địa Tiên cảnh. Thực là, làm sao cũng đột phá không được. Cho nên, ta liền trước đi ra."

Lý Văn Phi gật đầu, nhìn Ninh Đạo Kỳ vấn đạo: "Vậy còn người? Như thế nào?"

Ninh Đạo Kỳ thở dài miệng Khí Đạo: "Ta vẫn là như cũ! Căn bản cũng không có tí ti tăng lên, vẫn là Tiên Thiên cảnh giới đánh cho thành, thực là, một bước kia lại làm sao chạy không thoát đi. Đã nhiều năm như vậy, ta như thế nào sửa chữa cũng không được! Ai, ta đều đã bỏ đi rồi."

Lý Văn Phi nhìn một chút Ninh Đạo Kỳ, vấn đạo: "Vậy người bế quan thời gian dài như vậy tự không có chút nào tác dụng?"

Ninh Đạo Kỳ lắc đầu nói: "Không, bởi vì, chúng ta chẳng qua là, sau này tranh đấu cơ hội rất nhiều, cho nên, ta đã cùng Thạch Chi Hiên đem trao đổi rồi công pháp, ta đem « tán thủ bát bổ nhào » giao cho Thạch Chi Hiên. Mà Thạch Chi Hiên cũng đem « bát từ ấn pháp » giao cho ta. Ta cảm giác, ta nếu là cùng mình trước kia đánh nhau, trước kia cái ta, căn bản tự so ra kém hiện tại ta đây."

Lý Văn Phi thỏa mãn gật đầu, đối với chính ở chỗ này chọn lựa được liệu Lỗ Diệu tử, nói: "Lỗ sư, ta hi vọng người có thể nhanh lên một chút. Có thể trong vòng một tháng nhiều chọn lựa một chút đan dược, sau đó tại bế quan trong phòng luyện chế nhiều mấy bình đan dược! Chúng ta chỉ có một tháng tại trong không gian điều chỉnh tự mình."

"Thật xin lỗi! Không được!" Dẫn đạo giả cắt đứt Lý Văn Phi lời nói, cười nói: "Bế quan địa phương chỉ có thể sử dụng tới tu luyện võ công, những thứ khác cũng không được. Về phần luyện đan các loại, cái này không thể nào."

"Tại sao?" Lý Văn Phi tức đầu đều đau, bộ mặt tức giận hỏi: "Bằng cái gì chỉ có thể tu luyện võ công, không thể luyện đan? Đây cũng quá bất cận nhân tình đi!"

Dẫn đạo giả lắc đầu nói: "Người nên minh bạch, người hảo hảo thử nghĩ xem! Nếu là hắn có thể bế quan luyện tới đan dược, người tự vô địch. Đan dược vật này chỉ có thể là chút ít. Người tự mình thử nghĩ xem, nếu là người có rất nhiều thời giờ tới luyện chế đan dược. Vậy người tự có rất nhiều đan dược, tự nói kia "Sống qua ngày đan" rồi, người nếu là có cái thập viên tám viên, vậy người là có thể đem so sánh người lợi hại gấp mấy lần người đều cấp quét sạch! Nay không thể nghĩ ngờ không công bình rồi! Cho nên, đan dược chỉ có thể ở nơi này luyện chế! Người tự đừng vọng tưởng rồi!"

Lý Văn Phi thở dài đối với Lỗ Diệu tử nói: "Lỗ sư, người cũng nghe được. Ta hi vọng người có thể nhanh lên một chút. Chúng ta thời gian có hạn."

Lỗ Diệu tử gật đầu không nói thêm gì nữa, cúi đầu ở nơi đâu tìm đan dược! Mà Lý Văn Phi lại mang theo chính mình hai vị người theo đuổi —— Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ từ Truyền Tống trận truyền đưa đến này tòa thuộc về tổ chức của mình —— trắng Vân Thành.

Từ Truyền Tống trận vừa ra tới liền gặp được Vương Chiến Thiên đứng ở cửa thành miệng, bên cạnh còn mang theo hai người nam tử, thoạt nhìn võ công không kém. Ba người lẳng lặng đứng ở nơi đó. Thật giống như tại chờ cái gì người. Vương Chiến Thiên vừa nhìn thấy Lý Văn Phi đi tới, mang trên mặt một chút vui mừng khôn xiết. Vội vàng đón tới đây, phóng khoáng vỗ vỗ Lý Văn Phi bả vai xuống. Cười to nói: "Chúng ta đơn vị thành chủ rốt cục xuất hiện sao? Ta còn tưởng rằng người không đến rồi sao?"

Lý Văn Phi cười lớn lắc đầu nói: "Làm sao sẽ! Nói như thế nào ta cũng là này trắng Vân Thành thành chủ a! Tự nhiên sẽ để xem một chút." Sau đó, Lý Văn Phi chỉ vào Vương Chiến Thiên bên cạnh hai người vấn đạo: "Làm sao, không giới thiệu một chút hai người kia là ai?"

Vương Chiến Thiên cười lớn một tiếng nói: "Tự nhiên. Hai vị này tựa là « Hiệp Khách Hành » bên trong Trương Tam, Lý Tử hai người! Võ công hiện tại đã đến Tiên Thiên đỉnh cấp cảnh giới! Thực lực cao thâm a! Ta lần này hoàn thành một cái đại hình nhiệm vụ gọi cái gì Vô Lâm minh chủ! Muốn ta nhất thống « Hiệp Khách Hành » bên trong tất cả môn phái. Ai, nào có đơn giản như vậy. May là Trung Nguyên tất cả cao thủ đều chết ở hiệp khách đảo rồi. Bằng không, ta còn kết thúc không thành nhiệm vụ kia đấy!"

Vương Chiến Thiên chỉ vào Lý Vân Phi bên cạnh Thạch Chi Hiền cùng Ninh Đạo Kỳ nói: "Hai vị này bằng hữu là?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Hai vị này là Đại Đường Song Long bên trong Thạch Chi Hiền cùng Ninh Đạo Kỳ! Ta cũng là hoàn thành một cái đại hình nhiệm vụ, nhất thống ma đạo phân thưởng."

"Đại Đường Song Long?" Vương Chiến Thiên bộ mặt kinh ngạc nói: "Đại Đường Song Long hình như là trong đó cấp võ học thế giới! Hai vị này cảnh giới?"

Lý Vân Phi cười nói: "Bọn họ hiện tại một cái là Tiên Thiên Đại viên mãn. Một cái là nửa bước Địa Tiên. Ta lần này từ trong Đại Đường cho tới rất nhiều cao đẳng võ học! Cho nên, cuối cùng vẫn là đột phá tới rồi Địa Tiên cấp. Ngươi sao? Ta nhìn không thấu nội lực của ngươi! Ngươi cũng đột phá tới rồi Địa Tiên cấp?"

Vương Chiến Thiên cười khổ nói: "Không có, ta hiện tại cũng chẳng qua là nửa bước Địa Tiên! Cùng Thạch huynh không kém bao nhiêu đâu!"

Lý Vân Phi bộ mặt ngạc nhiên vẫn đạo: "Ta nhớ được, « Hiệp Khách Hành » cũng chẳng qua là cấp thấp võ hiệp thế giới đi! Mà « Đại Đường Song Long » lại là trung cấp võ học thế giới. Làm sao. Ninh Đạo Kỳ võ công của cũng chỉ so sánh hai vị này huynh đệ cao hơn một bậc? Này làm sao coi là?"

Vương Chiến Thiên lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, chỉ bất quá, ta coi là rồi hạ, Đại Đường Song Long thế giới có lẽ tại trung đẳng võ học thế giới bên trong coi như là kém cõi nhất. Ngươi suy nghĩ một chút, những thứ khác trung cấp võ học thế giới, đều có Phá Toái Hư Không nhân vật, mà trong Đại Đường lại hoàn toàn không có. Chính các ngươi thử nghĩ xem?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ngươi nói cũng coi như đúng! Như vậy đi, nếu, chúng ta lại gặp được, vậy chúng ta tựa đánh một trận? Như thế nào? Ta hiện tại thực là tay ngứa ngáy đấy!"

Vương Chiến Thiên cũng cười lớn một tiếng nói: "Không tệ, ta hiện tại tay cũng ngứa rất đấy! Ngươi biết không? Ta mong đợi trước hôm nay đều đã thật. Nhưng ngươi nhìn ta « Thái Huyền kinh » cùng « La Hán Phục Ma thần công » lợi hại!"

Lý Vân Phi mặt bên trên nụ cười càng đậm, lớn tiếng nói: "Nhưng ngươi nhìn ta « Đạo Tâm Chung Ma bí pháp » lợi hại!" Nói hết vận chuyển thần công. Trên mình nhất thời lộ ra một chút kỳ lạ khí thế, hướng Vương Chiến Thiên áp chế đi qua. Đây là Lý Vân Phi đột phá đến Địa Tiên cảnh sau này phát hiện bản lĩnh. Có thể phát ra một chút đặc thù khí thế! Áp chế người khác!

Vương Chiến Thiên cũng phá lên cười, nhất thời trên mình cũng tản mát ra một chút hơi thở. Chẳng qua là, hắn hiện tại chỉ có thể coi là nửa bước Địa Tiên. Cổ hơi thở này so sánh chỉ Lý Vân Phi phải kém xa đấy!

Lý Vân Phi cũng không hữu dụng kiểm, vận khởi « tán thủ bát bổ nhào » tựa đánh hướng Vương Chiến Thiên. Vương Chiến Thiên cho tới nay đều là cùng người khác tay không động thủ, nhớ được lần đầu tiên cùng Lý Vân Phi động thủ lúc cũng là sử dụng rồi « Hàng Long Thập Bát Chương ». Nhìn thấy Lý Vân Phi cùng hắn tay không động thủ, mang trên mặt một chút hưng phấn. Trực tiếp tựa xông về Lý Vân Phi, tránh cũng không tránh đánh hướng Lý Vân Phi công kích tới đây quả đấm.

Lý Vân Phi quả đấm cùng Vương Chiến Thiên bàn tay đánh vào cùng nơi. Nhất thời, hai người dưới chân nứt ra rồi một khối lớn. Bị hai người kinh khí vỡ ra tới. Lý Vân Phi tại chỗ bất động, mà Vương Chiến Thiên lại liên tục lui về phía sau hơn mười bước. Vương Chiến Thiên hiện tại nội lực so với Lý Vân Phi phải kém bên trên không ít! Tự nhiên bị Lý Vân Phi đánh lui.

Vương Chiến Thiên ti không tức giận chút nào. Hai bước bước tới đây, lại một chương đánh hướng Lý Vân Phi. Lý Vân Phi tay hướng về phía trước khe giường, lại một chương đánh vào Vương Chiến Thiên trên hai tay. Vương Chiến Thiên lại bị Lý Vân Phi đánh lui về phía sau sáu bảy bước. Ngừng lại.

Vương Chiến Thiên hét lớn một tiếng: "Hào, chỉ có cùng ngươi đánh nhau mới là thoải mái nhất. Lại đến!"

Lý Vân Phi hướng phía trước liên tiếp ngay cả đi vài bước, hóa quyền là (vì) chương một chương đánh hướng Vương Chiến Thiên. Quả đấm uy lực so sánh chương muốn lớn. Cho nên, cho dù Lý Vân Phi không có học tập quá chương pháp, Lý Vân Phi nhưng cũng sử dụng rồi chương, hắn cũng không nghĩ Vương Chiến Thiên cứ như vậy thua đấy! Cùng Vương Chiến Thiên đánh nhau tựa là thoải mái. Lý Vân Phi có thể gặt gao chế trụ Vương Chiến Thiên. Mà Vương Chiến Thiên lại không thể cấp Lý Vân Phi mang đến uy hiếp gì!

Vương Chiến Thiên cắn răng một cái, hai tay cùng lúc xuất thủ, ngăn trở Lý Vân Phi đánh tới đây một chương, sau đó bàn tay trên không trung hóa thành một cái Cự Long đánh về phía Lý Vân Phi. Vương Chiến Thiên hét lớn một tiếng nói: "Ném thử Hàng Long Thập Bát Chương chi Hàng Long Vô Hối."

Lý Vân Phi hét lớn một tiếng "Kim Cương Bất Hoại thần công!" Đang khi nói chuyện, Lý Vân Phi thân thể lập tức phát ra một đạo kim quang. Chính thân thể thật giống như Hoàng Kim chế tạo thông thường một loại. Trốn cũng không trốn đứng ở nơi đó tùy ý Vương Chiến Thiên Hàng Long Thập Bát Chương đánh vào tự mình trên mình.

Một tiếng vang thật lớn, Vương Chiến Thiên Hàng Long Thập Bát Chương trùng điệp đánh vào Lý Vân Phi trên mình. Đem Lý Vân Phi đánh lui về phía sau ba bước. Dưới lòng bàn chân tảng đá đều bể mảnh nát. Đây là bị Lý Vân Phi giẫm toái.

Lý Văn Phi đứng ở nơi đó, mặt mang mỉm cười nhìn Vương Chiến Thiên, cười nói: "Nhu thế nào? Ta « Kim Cương Bất Hoại thần công » lợi hại không!"

Vương Chiến Thiên bộ mặt kinh ngạc nhìn Lý Văn Phi, thật giống như không nhận ra Lý Văn Phi đồng dạng, vấn đạo: "Cái này không thể nào! « Kim Cương Bất Hoại thần công » ta biết, không có mạnh như vậy! Như ngươi vậy không tránh không né bị ta đánh trúng, ngươi không thể nào một chút chuyện cũng không có!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 242:: nhân tài

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 242:: nhân tài

Lý Văn Phi trong mắt mang theo một chút ý cười, hân đặc biệt thử một chút « Kim Cương Bất Hoại thần công ». Không nghĩ tới, này « Kim Cương Bất Hoại thần công » cùng « bắt từ ẩn pháp » đồng thời tu luyện, thế nhưng mạnh thành như vậy, Vương Chiến Thiên toàn lực một kích, thế nhưng không thể đánh tổn thương tự mình. Lý Văn Phi trong lòng là càng ngày càng thoải mái. Hân hiện tại tràn đầy lòng tin. Hân tin tưởng mình nhất định sẽ tiếp theo trở thành trong không gian đệ nhất danh. Ai cũng thắng hân không được.

Vương Chiến Thiên bộ mặt thình lình, hân trước kia võ công của mặc dù so sánh Lý Văn Phi phải kém bên trên rất nhiều, nhưng là lại không có như vậy cách xa. Nếu là liều chết đánh nhau, Vương Chiến Thiên vẫn có tự tin có thể đem Lý Văn Phi đánh cho thành trọng thương. Nhưng là bây giờ hân cảm giác mình so sánh Lý Văn Phi kém hơn nhiều quá. Hân có một loại cảm giác, mình coi như là liều mạng bên trên tánh mạng cũng chỉ có thể đem Lý Văn Phi đánh cho vết thương nhẹ.

Vương Chiến Thiên trầm giọng nói: "Hiệp Khách Hành thế giới cũng có bộ này « Kim Cương Bất Hoại thần công », ta cùng người nọ đã giao thủ, « Kim Cương Bất Hoại thần công » tựa là luyện đến đại thành. Cũng không có thể mạnh như vậy. Ta đây biết."

Lý Văn Phi cười cười nói: "Ta tại « Kim Cương Bất Hoại thần công » trụ cột bên trên còn đem « bắt từ ẩn pháp » tu luyện đến chút thành tựu. « di hoa tiếp mộc » tu luyện tới đại thành. Cộng thêm nội công của ngươi tu vi. Võ công của ngươi cảnh giới cùng ta mặc dù chỉ kém nửa bước, nhưng này nửa bước rất lớn rất lớn. Cho nên, ngươi căn bản tựu đánh không lại ta! Liên tiếp ngay cả làm tổn thương ta cũng rất khó khăn!"

Vương Chiến Thiên cười khổ một tiếng, thở dài miệng Khí Đạo: "Ài, cùng ngươi xê xích càng lúc càng lớn rồi. Cũng không biết cái gì thời điểm có thể đánh thắng ngươi! Thật là không cam lòng a!" Vương Chiến Thiên thở dài sau, đột nhiên đã thấy ra đồng dạng, cười nói: "Nhu vậy cũng tốt, ngươi càng mạnh, đối với chúng ta trắng Vân Thành trợ giúp cũng tựu càng mạnh. Ngươi nếu là lần này còn có thể đánh rút xuống không gian đệ nhất danh hiệu, vậy chúng ta trắng Vân Thành đem biến thành càng mạnh."

Lý Văn Phi cười cười, gật đầu nói: "Ngươi yên tâm, ta ban đầu trong lòng còn có thấp thỏm, thực là, kể từ khi ta đột phá đến Địa Tiên cảnh sau này, ta cũng biết, ta tuyệt đối sẽ là mạnh nhất."

Vương Chiến Thiên cũng gật đầu, sau đó nhìn Lý Văn Phi nói: "Đã đến trắng Vân Thành bên trong, không vào để xem một chút? Ngươi thật giống như trừ ra sáng chế trắng Vân Thành lúc, ngươi tựu không có đi vào. Không vào xem một chút."

Lý Văn Phi gật đầu, đi theo Vương Chiến Thiên phía sau hướng trắng Vân Thành đi tới, chỉ thấy trắng Vân Thành trong, người đông nghìn nghịt. Rất nhiều người đều đem gian hàng bày ở trắng Vân Thành bên trong trên đường. Bên đường tiếng rao hàng, trao đổi. Thoạt nhìn một mảnh phấn hoa bộ dạng. Này chút ít người nhìn thấy Lý Văn Phi đi đến, đều là bộ mặt hâm mộ nhìn Lý Văn Phi cùng Vương Chiến Thiên, cũng đang thảo luận hai vị này không gian thập đại cao thủ. Thậm chí không gian thứ Trường Số 1 tay.

"Nhìn thấy không có, vị kia lớn lên anh tuấn, trên mình mang theo khí thế cường đại. Còn giống như có một chút tà mị khí chất cái kia người tựu là không gian thứ Trường Số 1 tay —— Lý Văn Phi rồi. Hân cũng là này trắng Vân Thành thành chủ! Võ công xuất thần nhập hóa!"

"Đúng, đúng, Lý Văn Phi bên cạnh cái kia người tựu là trắng Vân Thành phó thành chủ, không gian thập đại cao thủ chỉ nhất Vương Chiến Thiên. Nghe nói võ công của hân cao cường, làm người hào khí. Là cái nhất đẳng hân từ đây!"

Lý Văn Phi lớn lên ban đầu chẳng qua là bình thường. Thực là, hân đem « Minh Ngọc công » luyện đến đại thành sau, lớn lên tựu có điều thay đổi, mặc dù không lớn. Nhưng cũng có thể xưng là suất ca rồi. Mà kể từ khi hân tu luyện « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp » sau, cái loại này tà mị khí thế xông ra đi ra ngoài. Biến thành cực kỳ không tầm thường!

Mà Lý Văn Phi mới vừa mặc dù cũng vận khởi « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp » tới cùng Vương Chiến Thiên giao chiến, nhưng, hân cũng chỉ là chặt chẽ dùng « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp » nội lực. Mà « Đạo Tâm Chủng Ma bí pháp » bản lãnh cũng không dùng lại điểm này. Dù sao « Đạo Tâm Chủng

Ma bí pháp » là một loại chủ tu tinh thần bí pháp. Lý Vân Phi còn không muốn đem chính mình toàn bộ bản lĩnh dùng được tới. Muốn có điểm hậu thủ không phải sao?

Lý Vân Phi đi tới một cái gian hàng nhìn một chút trên mặt đất một chút được liệu cùng một ít bí tịch. Đây là một chút phổ thông mặt hàng. Những bí tịch này quả thực có thể nói là cửa hàng hàng. Đưa cho Lý Vân Phi, Lý Vân Phi đều không ngờ đồ người muốn, nhưng, Lý Vân Phi biết, kiếp trước tự mình cũng cùng này chút ít người đồng dạng, đều ngồi tại chính mình bang phái nơi đóng quân bán một chút tự mình không cần bí tịch cùng mua một chút tự mình phải cần bí tịch.

Vương Chiến Thiên cười nói: "Nơi này sẽ không có vật gì tốt. Những bí tịch này, tin tưởng tự là cho thành chủ, thành chủ cũng sẽ không muốn đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu vấn đạo: "Nơi này có không có cái gì đẳng cấp cao kiếm pháp bí tịch?"

"Làm sao có thể đâu rồi, người nếu là có thứ tốt tất cả đều là tự mình lưu lại, làm sao có thể để ở chỗ này bán?" Vương Chiến Thiên lắc đầu nói: "Nơi này tất cả đều là một chút võ công thông thường một loại chọn trúng người ở chỗ này cùng người trao đổi võ kỹ. Những đồ này đối với chúng ta mà nói. Căn bản tự không có cái gì dùng. Chúng ta đi nhanh đi! Ta giới thiệu cho người hai người nhận thức!"

Lý Vân Phi gật đầu, hẳn cũng không có tính toán ở chỗ này mua cái gì bí tịch. Những đồ này đối với hắn mà nói thật sự là quá kém. Hẳn một chút cũng không có muốn. Hiện tại cảnh giới của hắn cùng kiếp trước so với tới chênh lệch thật sự là quá lớn.

Lý Vân Phi đang lúc mọi người tươi đẹp Một cùng thảo luận bên trong đi vào phủ thành chủ, chỉ thấy xa hoa vô cùng trong thành chủ phủ đứng một đám thoát nhìn rất có khí thế nam nhân. Như vậy Lý Vân Phi rất là kinh ngạc, mọi người phải nhớ đặc, hẳn kể từ khi tổ chức trắng Vân Thành sau này, hắn tự chưa từng có đi vào. Tự nhiên không biết những người này là người nào.

Lý Vân Phi xoay người nhìn Vương Chiến Thiên vấn đạo: "Vương huynh! Đây chút ít đứng tại trong phủ thành chủ, thoát nhìn rất giống thủ vệ người là ai?"

Vương Chiến Thiên cười nói: "Những thứ này là cùng không gian đổi lại. Đây là một chút Tiên Thiên đỉnh cấp cao thủ. Một người chỉ cần 10000 điểm. Dùng tốt vô cùng. Ta đổi 50 cái thủ vệ! Mỗi người đều là tu vi như thế."

Lý Vân Phi mặt bên trên một trận ngạc nhiên, vấn đạo: "Đây chút ít Tiên Thiên đỉnh cấp cao thủ, mới 10000 điểm một cái? Đây cũng không tránh khỏi quá giá hạ rồi ư? Ta đều không thể tin được!"

Vương Chiến Thiên cười cười nói: "Thành chủ người đây cũng không biết. Đây chút ít người mặc dù là cao thủ, trí lực cũng bình thường. Nhưng là bọn hắn chỉ có thể ở trong phủ thành chủ, những địa phương khác đều ra không được. Cho nên, mới giá hạ."

Lý Vân Phi gật đầu, đối với Vương Chiến Thiên cười nói: "Vương huynh? Người nói muốn giới thiệu cho người ta quen biết nhỉ? Ta muốn gặp mặt đấy! Ta rất khỏe kỷ, Vương huynh có thể giới thiệu người nào cho ta nhận thức!"

Vương Chiến Thiên cười nói: "Người nhất định sẽ rất muốn thấy thấy bọn họ. Hai người bọn họ tuyệt đối sẽ không nhường người thất vọng."

Vương Chiến Thiên mang theo Lý Vân Phi đi vào đại sảnh. Thình Lý Vân Phi ngồi xuống ghế trên sau này, nhiều bên cạnh hai cái thị vệ nói: "Các người đi đi hai vị tổng quản gọi tới, tự nói thành chủ tới rồi!"

Này hai cái thị vệ gật đầu, bước nhanh đi ra ngoài, chỉ chớp lát, hai vị thị vệ liền mang theo hai cái lớn lên giống nhau như đúc nam tử đi đến.

Này hai cái lớn lên giống nhau như đúc nam tử nhìn thấy Lý Vân Phi ngồi ngay ngắn ở chính vị. Lập tức hành lễ, nói: "Thuộc hạ Dịch hiên này (Dịch hiên chi) tham gia thành chủ! Thành chủ vạn phúc!"

Lý Vân Phi sững sốt một chút, hai người này hẳn biết, tuyệt đối coi như là hai cái nhất đẳng nhân tài, ca ca gọi Dịch hiên này, đệ đệ gọi Dịch hiên chi. Hai người đều coi như là tuyệt đỉnh cao thủ. Ở kiếp trước này Dịch hiên này bài danh hai mươi mốt, Dịch hiên chi bài danh hai mươi hai. Đây là đỉnh cấp cao thủ.

Lý Vân Phi gật đầu nhẹ giọng nói: "Không cần đa lễ. Đứng lên đi!" Hai người nghe lời đứng lên.

Vương Chiến Thiên đứng lên, đối với Lý Vân Phi cười nói: "Hai vị này thực là rất cao thủ lợi hại đâu. Đây ca ca gọi Dịch hiên này, thứ nhất thế giới là tứ đại danh bộ, hắn trở thành Chư Cát quan môn đệ tử. Lần trước không gian tranh đoạt cuộc thi bên trong hắn thứ hạng là hai mươi ba danh. Tu luyện nội công: khoảng không tự tại, Tam Giới chân nguyên khí. Xảo kinh: đại đúng dịp vô hạn, xâu ngày động địa. Âm khí càng là bất phạm: phong hoa tuyết nguyệt, âm khí tứ tuyệt, đồ vàng nã tứ tuyệt kinh công: Phù Quang Lược Ảnh, na di mượn sức lực, Phượng Tường cửu thiên thân pháp. Thối pháp: truy mệnh mười một chân. Quyền pháp: tay không hung quyền, khổ nạn chương. Võ công bây giờ là Tiên Thiên đỉnh cấp rồi. Về phần lần trước thế giới là Ý Thiên Đồ Long thế giới. Bất quá, hẳn không có học tập cái gì võ công. Chẳng qua là tại Diệp cốc học tập y thuật. Không dám nói là được bạch cốt. Nhưng cũng là y thuật Thông Thần a!"

Lý Vân Phi gật đầu, hẳn mặc dù biết hai người này, nhưng hắn tịnh không có Vương chiến trời mới biết cận kề. Cho nên hắn nghe rất chân thành. Sau đó Lý Vân Phi hỏi tiếp: "Cái này vị Dịch hiên chi nhỉ?"

Vương Chiến Thiên chỉ vào Dịch hiên chi đạo: "Đây Dịch hiên chi cùng đệ đệ của hắn học hoàn toàn không giống nhau. Hắn bộ thứ nhất là tiến vào Thần Điều Hiệp Lữ thế giới trong, cơ duyên xảo hợp bại nhập Đông Tà môn hạ, trở thành Đông Tà chân truyền đệ tử. Vũ khí: bách địch Tiêu, kỳ môn Thiên Tinh kiếm, 36 Thiên Cương cùng 72 địa sát chạy trốn giáp kỳ, tám ti cái bao tay, nếm gọi là giáp. Chương pháp: Lạc Anh Thần Kiếm Chương, lan hoa phát huyết thủ. Thối pháp: gió lốc tảo diệp bộ pháp. Kiếm pháp: lạc anh kiếm pháp, ngọc tiêu kiếm pháp. Âm Ba Công: trụ cột Âm Ba Công, phổ thiện

thanh tâm khức, Bích Hải triều thanh khức. Âm khí: phụ cốt châm, Đan Chi thần công. Còn học xong Kỳ Môn Độn Giáp. Mà hần bộ 2 cùng ta tiến vào thế giới đồng dạng. Đây là Thiên Long Bát Bộ! Học xong Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Bọn họ cảnh giới có lẽ không kém, nhưng học quá tạp rồi. Thế cho nên lực công kích không đủ. Điểm này không tốt. Các người muốn đổi đổi!"

Hai người kích động gật đầu nói: "Tạ ơn thành chủ chỉ điểm. Chúng ta nhất định nghe theo thành chủ chỉ điểm!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Các người không nhất định phải nghe ta. Các người phải tìm được thuộc về mình đường, như vậy, các người mới có thể biến thành càng mạnh. Các người có thể không nghe! Ta tùy tiện nói một chút."

Vương Chiến Thiên cười to nói: "Ta cũng không là bởi vì bọn họ võ công của mới giới thiệu cho người nhận thức. Hai người này tuyệt đối coi là là nhân tài. Người rất lợi hại mới! Hai người bọn họ quản lý trắng Vân Thành ngay ngắn rõ ràng. Là hiếm có người quản lý mới. Điều này rất trọng yếu. Chúng ta mỗi ngày đều luyện công. Trắng Vân Thành cũng không người quản lý. Mà bọn họ, đền bù chúng ta cái này khuyết điểm. Cho chúng ta có thể đem này trắng Vân Thành yên tâm giao cho bọn họ!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Thì ra là như vậy. Ta đem người muội vì sao phải đem bọn họ giới thiệu cho ta nhận thức đây! Rất tốt. Kia đã khiến cho bọn họ quản lý trắng Vân Thành đi."

Lý Vân Phi nhìn hai người nói: "Các người muốn nhiều chiều mấy người tới, như vậy mới được, các người biết không?"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 243:: ý nghĩ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 243:: ý nghĩ

Lý Vân Phi lắc đầu thờ dài, nói: "Các người không biết, những thứ khác còn dễ nói, chẳng qua là ta không rất thích hợp nhân viên quản lý. Đây trắng Vân Thành ta liền giao cho các người. Các người muốn đem này trắng Vân Thành chế tạo thành này không gian bên trong đệ nhất thế lực."

Vương Chiến Thiên cười to nói: "Ta trắng Vân Thành vốn chính là trong không gian thứ thế lực lớn nhất. Những thứ khác thế lực lại có thể nào so sánh bên trên chúng ta trắng Vân Thành nhỉ?"

Lý Vân Phi gật đầu đúng, Dịch hiện chi ôn hoà hiền này nói: "Lần này không gian chiến, đệ nhất vị, ta tình thế bất buộc. Không có ai, không có ai có thể đánh bại ta. Điểm này ta vẫn là tự tin. Ta có thể là(vì) ta trắng Vân Thành làm cũng cũng chỉ có này một chút xú. Những thứ khác, ta cũng chỉ có thể giao cho các người. Chiến Thiên cùng ta chỉ thích hợp tác chiến. Những thứ khác, chúng ta không thể nào thích hợp, nếu Chiến Thiên nói các người là nhân tài. Vẫn là người quản lý mới. Ta đây tự đem này trắng Vân Thành giao cho các người. Hi vọng các người không để cho ta thất vọng!"

Dịch hiện chi ôn hoà hiền này hai người kích động vạn phần, Lý Vân Phi có thể đánh bại không gian tất cả người. Trở thành không gian thứ Trường Số 1 tay, hai người này đã sớm đem Lý Vân Phi coi là thần tượng, hai người bọn họ cũng là cường giả, tự nhiên đối với cường giả có một chút sùng bái, nhìn thấy Lý Vân Phi như vậy tin tưởng bọn họ, đều rất kích động, bộ mặt may mắn phần nói: "Thình thành chủ yên tâm, chúng ta nhất định nỗ lực chế tạo trắng Vân Thành."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Hào, các người đi xuống trước đi! Hào hảo tu luyện, ta hi vọng tại mỗi một vòng thập cường tranh đoạt cuộc thi trông được thấy các người, các người không để cho ta thất vọng nga!"

Dịch hiện chi ôn hoà hiền này hai người gật đầu nói: "Người cứ yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ không để cho người thất vọng." Nói hết hai người tự đi xuống.

Lý Vân Phi nhìn thấy hai người đều rời đi, cho nên xoay người hướng Vương Chiến Thiên vấn đạo: "Hai người kia người từ nơi nào đưa tới?"

Vương Chiến Thiên cười cười nói: "Như thế nào, hai người kia là nhân tài đi!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không tệ, hai người kia nếu quả thật chính là hướng các người nói đồng dạng, kia hai người bọn họ coi là là nhân tài. Người rất tốt mới. Chẳng qua là, ta không có gặp biết quá bản lãnh của bọn họ, lại làm thế nào biết?"

Vương Chiến Thiên cười khổ nói: "Người đã không biết bọn họ có phải là người hay không mới, vậy người vì sao đối với bọn họ ủy thác trách nhiệm nặng nề. Còn đề điểm võ công của bọn họ?"

Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Thiên kim mua xương ngựa. Bọn họ đầu nhập vào ở tại ta, ta tự nhiên không thể để cho bọn họ thất vọng. Cho nên, ta ủy thác bọn họ trách nhiệm nặng nề. Ta cũng vậy hi vọng bọn họ có thể hảo hảo kiên! Không để cho ta thất vọng!"

Vương Chiến Thiên gật đầu, không nói thêm gì nữa, Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta nghĩ rồi một chút có thể có giúp ta trắng Vân Thành phát triển phương pháp xử lí."

"Ngươi nói!" Vương Chiến Thiên sừng sốt một chút, vẫn đạo.

Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Ta là này trắng Vân Thành thành chủ, ngươi là trắng Vân Thành phó thành chủ. Ta và ngươi huynh đệ, không có phân lớn nhỏ. Nhưng ở ngươi dưới, ta nghĩ còn có thể có hai đường, ba các năm cái thể lực."

"Hai đường, ba các?" Vương Chiến Thiên nghĩ một lát nói: "Ngươi nói, ta nghe đây! Đây hai đường rốt cuộc là quản gì gì đó? Đây ba các lại là quản gì gì đó? Đều nói nói?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta là nghĩ như vậy. Hai đường, chia làm chiến công đường, Hình Phật đường. Chiến công đường, tự nhiên chính là đối với có công với ta trắng Vân Thành người ghi công địa phương! Mà Hình Phật đường tự là trừng phạt những thứ kia không tuân theo ta trắng Vân Thành luật pháp người. Như thế nào, được hay không?"

"Rất tốt." Vương Chiến Thiên cười cười nói: "Cái ý nghĩ này rất tốt, ngươi nói. Kia ba các lại là làm gì dùng?"

"Ba các sao?" Lý Vân Phi suy nghĩ một chút nói: "Một các gọi giấu công các. Tự đem chúng ta không cần võ công của phóng nhập giấu công các. Phàm ta trắng Vân Thành người, chỉ cần lập công, đều có thể vào trong đó quan sát!"

Vương Chiến Thiên nhủ mảy nói: "Đây không quá lý tưởng! Ngươi suy nghĩ một chút, chúng ta chọn trúng người chỉ cần vừa nhìn bí tịch, bí tịch tự nhiên sẽ hóa thành bạch quang tiến vào chúng ta trong đầu. Chúng ta nào có nhiều như vậy công pháp sử dụng đây? Đây. . ."

Lý Vân Phi cười nói: "Đây chính là thưởng phạt đường tác dụng rồi. Chúng ta có thể ban bố một cái thành quy, tự là nhượng trắng Vân Thành bên trong người có thể đem tự mình không cần trên bí tịch giao nộp đi ra ngoài, bổ sung ta giấu công các. Nói như vậy có thể cho bọn họ chiến công. Làm chiến công của bọn họ tới rồi trình độ nhất định, tự có thể tại giấu công trong các đọc bí tịch! Như thế nào, cái ý nghĩ này như thế nào?"

"Rất tốt ý nghĩ!" Vương Chiến Thiên cười cười nói: "Cái ý nghĩ này rất tốt. Có thể làm như vậy. Kia những thứ khác hai các nhĩ?"

Lý Vân Phi cười nói: "Cùng giấu công các đồng dạng. Một cái gọi Tàng Bảo Các. Chúng ta một chút không cần trang bị, cũng có thể phóng nhập trong đó. Một cái khác tự gọi giấu được các, chúng ta lấy được một chút đan dược có thể phóng nhập trong đó. Còn có rất nhiều người nhiệm vụ nhận được rồi một chút dược liệu, bọn họ cũng sẽ không chế được, cũng có thể phóng nhập giấu được các, làm chiến công của bọn họ tới rồi nhất định trình độ, tự có thể mời ta trắng Vân Thành hội luyện đan người đem dược luyện chế thành đan dược giao cho bọn họ. Như vậy tự nhiên tự thành một loại tốt tuần hoàn. Mọi người đem không có vật hữu dụng đổi thành vật hữu dụng. Như vậy không tốt sao?"

"Ân" Vương Chiến Thiên cười cười nói: "Không tệ, ngươi nói không sai, xác thực như thế. Chẳng qua là ta cảm giác thiếu cái gì? Nhưng không ngờ rằng!"

Lý Vân Phi sừng sốt một lúc lâu, đột nhiên nói: "Đúng rồi, chúng ta còn nên có một cái đặc thù ngành! Kia là một cái rất hữu dụng ngành!"

"Cái gì?" Vương Chiến Thiên không giải thích được, liền vội vàng hỏi: "Chúng ta còn thiếu sót cái gì?"

Lý Vân Phi cười nói: "Chúng ta nên tại này chút ít ngành ở ngoài thêm một cái đặc thù ngành. Tự gọi hấn. . . Gọi hấn Chiến Thần Điện đi!"

"Chiến Thần Điện!" Vương Chiến Thiên rực rỡ hiểu ra nói: "Không tệ, chúng ta thiếu sót chính là, lực chiến đấu. Đây chút ít hai đường, ba các cũng chỉ là một chút có lợi cho ta trắng Vân Thành ngành. Nhưng, ta thể nhưng không có phát hiện, chúng ta kém là chiến đấu ngành. Đây chiến đấu ngành mới là trọng yếu nhất. Cái thể giới này bên trên cho tới bây giờ đều là cường giả vi tôn. Có lẽ nào một ngày, chúng ta tự cùng những thứ khác bang phái đã đánh nhau. Nếu là tới lúc đó hậu mới phát hiện, kia sẽ trễ!"

Lý Vân Phi gật đầu, trầm giọng nói: "Hảo, tự tại trắng Vân Thành bên trong thiết lập một cái Chiến Thần Điện. Chỉ chiêu thu tinh anh, cũng muốn cường giả, này Chiến Thần Điện. Ngươi tự mình lĩnh là(vì) điện chủ. Dẫn dắt Chiến Thần các. Ta muốn này Chiến Thần các trở thành ta trắng Vân Thành một thanh lợi kiếm. Là(vì) ta trắng Vân Thành chi quật khởi, huy diệt cho nên địch nhân!"

Vương Chiến Thiên ban đầu ngồi ở ngai xuống. Nghe thấy Lý Vân Phi nói như thế, lập tức đứng lên, khom người nói: "Thình thành chủ yên tâm! Ta định nhượng Chiến Thần Điện trở thành trắng Vân Thành lợi kiếm, thần can sát thần, Phật ngăn cản giết Phật!"

Lý Vân Phi mỉm cười gật đầu nói: "Ngươi làm việc, ta yên tâm! Hi vọng, ta có thể dẫn mọi người đột phá cái không gian này. Cho chúng ta không phải là này chút ít Thần Tiên đồ chơi. Sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ nhượng này chút ít Thần Tiên cũng sẽ thấp xuống bọn họ cao quý đầu! Đây một ngày sớm muộn gì sẽ tới."

Vương Chiến Thiên đứng thẳng thân thể, cười to nói: "Hảo. . . Hảo, khiến cho ta đứng tại ngươi tả hữu, cùng ngươi cùng nơi nhìn những thứ kia cái gọi là Thần Tiên là thể nào cúi đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244:: Lỗ Diệu tử không câu chấp

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 244:: Lỗ Diệu tử không câu chấp

Đột nhiên Vương Chiến Thiên hảo hướng nhớ ra cái gì đó đồng dạng, gắt gao ngoắc chừng Lý Vân Phi vẫn đạo: "Thành chủ! Ngươi đem này trắng Vân Thành sự tình đều giao cho chúng ta. Vậy ngươi làm cái gì? Ngươi quá hội lười biếng rồi!"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng cười cười nói: "Ta chỉ muốn thắng tuốt giữ vững này không gian thứ Trường Số 1 tay chỗ ngồi. Tự là cho các ngươi giúp đại mạng rồi. Chỉ cần ta giữ vững ở địa vị của ta. Ta trắng Vân Thành tự là này không gian bên trong thế lực lớn nhất, không người nào dám ngoắc nghịch ta trắng Vân Thành! Đây là tự tin của ta! Xem như thứ Trường Số 1 tay tự tin!"

Vương Chiến Thiên khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, mang trên mặt một chút tiếu rầu. Không thể làm gì khác hơn là cười cười nói: "Được rồi, ngươi là lão Đại, chúng ta đều được nghe lời ngươi! Ngươi nói gì nên cái gì đi! Dù sao có ngươi không có ngươi chúng ta cũng không sao cả!"

Lý Vân Phi tiếu rầu nhìn Vương Chiến Thiên, hẳn đương nhiên biết Vương Chiến Thiên bất mãn, thực là, hẳn vốn là không đúng am hiểu quản lý người, với lại, hẳn cũng rất yên tâm đem trắng Vân Thành giao cho Vương Chiến Thiên, một là Vương Chiến Thiên làm người, hẳn vẫn là rất tin tưởng, hai là, hẳn tại này không gian bên trong uy vọng rất cao, không người nào dám, cũng không người nào nguyện ý phản bội hẳn. Cho nên, hẳn cũng tự không sao cả rồi. Chỉ cần hẳn vẫn là không gian đệ nhất cường giả, tất cả mọi người hội sùng bái cường giả, hẳn cũng biết, đứng càng cao, té càng đau. Cho nên, hẳn không muốn đem tâm tư của mình đều đặt ở này trắng Vân Thành bên trong.

Lý Vân Phi ngồi ở chủ vị, hướng về phía Vương Chiến Thiên nói: "Tốt lắm, còn có chuyện gì sao? Nếu như, không có chuyện gì lời nói, khiến cho Thạch Chi Hiên cùng đi với ngươi làm việc! Thành lập ta trắng Vân Thành thế lực!" Thạch Chi Hiên là người theo đuổi của hẳn, hẳn đối với Thạch Chi Hiên rất yên tâm. Mà Thạch Chi Hiên lại đã từng là đứng đầu một phái, đối với thế lực xây dựng, hẳn rất có kinh nghiệm. Cho nên, Lý Vân Phi cũng tự đem Thạch Chi Hiên đưa cho rồi Vương Chiến Thiên.

Vương Chiến Thiên thi cái lễ, hướng về phía Lý Vân Phi bên cạnh Thạch Chi Hiên nói: "Tà vương" chúng ta đi thôi!"

Thạch Chi Hiên sừng sốt một chút, kinh ngạc nói: "Ngươi biết ta? Ta cũng không giống như nhận thức ngươi đi! Mới vừa Minh Chủ lúc nói, cũng chỉ là nói tên của ta mà thôi đi. Thật giống như cũng không có nói ta tại trong Đại Đường tước hiệu đi! Ngươi lại làm thế nào biết đây này?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ngươi sau khi trở về, ta sẽ cùng ngươi đem chuyện này nói rõ ràng, tới ở hiện tại, ngươi hay là trước đem sự tình làm tốt đi!"

Thạch Chi Hiên gật đầu, tiếp theo Vương Chiến Thiên rồi đi. Lý Vân Phi bắt đầu ở toàn bộ trắng Vân Thành bên trong quây hàng bên trên tìm tự mình nghĩ đồ ngươi muốn. Đồ rất nhiều, nhưng là đối với Lý Vân Phi mà nói là nhất điểm dùng cũng không, Lý Vân Phi hiện tại muốn đúng là kiếm thuật bí tịch. Hẳn tại không ngừng hoàn thiện kiếm thuật của mình. Muốn đem mình « quân tinh kiếm pháp » biến thành càng mạnh. Thực là « Phi Tiên kiếm pháp » quá cao. Mà « Địa Kiếm kiếm pháp » cảnh giới cũng có chút cao, cho nên, Lý Vân Phi chỉ có thể tìm thích hợp kiếm pháp, đem dung hợp vào « quân tinh kiếm pháp » trong. Tương lai bộ kiếm pháp kia thành tựu đem bất khả hạn lượng.

Một ngày, tròn một ngày, Lý Vân Phi tại này trắng Vân Thành bên trong không ngừng tìm trước mình có thể dùng kiếm phổ, thực là, Lý Vân Phi liên tiếp ngay cả một quyển cũng không pháp hiện, phổ thông kiếm phổ Lý Vân Phi có, đỉnh cấp kiếm phổ, Lý Vân Phi cũng có, chỉ có này cao cấp kiếm phổ, Lý Vân Phi không có. Thực là có loại này kiếm pháp người cũng đều tự mình dùng. Ai sẽ đem có thể sử dụng kiếm phổ bán cho người khác nhỉ? Cho nên, Lý Vân Phi tìm lâu như vậy đều không có tìm được, không thể làm gì khác hơn là hồi rồi không gian của mình.

Mà trung tâm chợ đã tại Lý Vân Phi không gian bên trong chờ hẳn đầu rồi, Lý Vân Phi vừa tiến đến, Thạch Chi Hiên tự tiến lên đón, vẫn đạo: "Tại sao, tất cả người vừa nghe ta gọi Thạch Chi Hiên lập tức tự dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái xem ta, với lại, bọn họ thế nhưng biết ta tại Đại Đường thế giới trong danh hiệu? Tại sao? Thịnh nói cho ta!"

Lý Vân Phi gật đầu, hướng về phía Dẫn đạo giả vẫn đạo: "Ta có thể đem Đại Đường Song Long Truyện quyền sách này cầm cho bọn hẳn nhìn sao?"

Dẫn đạo giả cười nói: "Dĩ nhiên có thể, nếu bọn họ đều trở thành rồi người theo đuổi ngươi. Ngươi tự có thể đối với bọn họ làm bất cứ chuyện gì! Đây đều ở tại chúng ta không liên quan!"

Lý Vân Phi gật đầu, từ hệ thống nơi đó đổi ba bản sách « Đại Đường Song Long Truyện », đưa cho Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ cùng Lỗ Diệu tử ba người. Sau đó nói: "Các ngươi đem quyền sách này học xong rồi, tự biết mình là người nào!"

Ba người nhận lấy sách, tự ngồi xuống, bắt đầu đọc này « Đại Đường Song Long Truyện »! Một lúc lâu, ba người nhất tề ngẩng đầu, sắc mặt trắng bệch, thần sắc kinh hoàng, áp a áp ứng hướng Lý Vân Phi vẫn đạo: "Này. . . Này. . . Quyền sách này đã nói đều là thật? Đều là thật?"

Lý Văn Phi gật đầu trầm giọng nói: "Tự nhiên, ta sẽ không lừa các ngươi. Các ngươi nhìn quyển sách này, chẳng lẽ không nhìn ra được sao? Các ngươi trước kinh nghiệm cùng sách bên trong giống nhau như đúc."

"Cái này không thể nào!" Ninh Đạo Kỳ đứng lên, lôi kéo Lý Văn Phi quát: "Cái này không thể nào, ta là thiên hạ bá đại Tông Sư chi nhất, làm sao có thể chỉ là người khác viết ra nhân vật ảo? Cái này không thể nào! Ta không tin. Ngươi gạt ta!" Ninh Đạo Kỳ ánh mắt đỏ lên. Sắc mặt tái nhợt, rõ ràng không tin sự thật này! Cũng đúng, hẳn cho tới nay đều cho là mình là bá đại Tông Sư chi nhất, được người kính ngưỡng, hẳn tuyệt đối không ngờ rằng tự mình chẳng qua là này trong tiểu thuyết nhân vật chi nhất.

Lý Văn Phi lắc đầu nói: "Ta không hề biết các ngươi rốt cuộc là chân thực, hoặc là giả, chẳng qua là ta tin tưởng các ngươi không hề chỉ là trong tiểu thuyết nhân vật, nếu như, các ngươi chỉ là trong tiểu thuyết nhân vật, vậy các ngươi lại làm sao có thể cùng ta tiến vào cái không gian này nhỉ? Cho nên, chúng ta có thể chậm rãi giải đọc các ngươi rốt cuộc là cái gì? Các ngươi cũng không nên kích động, có lẽ đây chỉ là giả dối! Hay hoặc là, chỉ là không ai biết là các ngươi cái thế giới này, mà viết ra rồi quyển tiểu thuyết này, này đều không nhất định! Các ngươi xem một chút tự mình, lại có điểm nào giống là trong tiểu thuyết nhân vật?"

Thạch Chi Hiên gật đầu, rất tinh táo nói: "Không tệ, các ngươi nhìn quyển sách này, này trong tiểu thuyết trước có lẽ đều là thật, nhưng kể từ khi Lý Văn Phi xuất hiện sau đó, chúng ta lại bắt đầu thay đổi, biến thành không đúng này trong tiểu thuyết nhân vật. Cho nên, tổng thể mà nói, ta cũng không cho là mình chỉ là trong tiểu thuyết nhân vật. Ta sớm muộn gì sau tìm ra thế giới của mình rốt cuộc là cái gì thế giới! Điểm này không thể nghi ngờ!"

Ninh Đạo Kỳ cũng tinh táo lên tới rồi, hẳn nếu có thể trở thành trong chốn giang hồ bá đại Tông Sư chi nhất, điều này cũng làm cho nói rõ rồi Ninh Đạo Kỳ cũng không đúng cái người bình thường, hẳn nhất định là cái rất tinh táo người, chẳng qua là bị tin tức kia xông văng đầu não mà thôi.

Ninh Đạo Kỳ tinh táo tới đây sau, nhìn đệ nhất thiên hạ kỳ tài Lỗ Diệu từ lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, thật giống như tịnh không có xem này « Đại Đường Song Long Truyện » đồng dạng, thần sắc thật sự là quá lạnh tĩnh.

Ninh Đạo Kỳ kỳ quái hỏi: "Lỗ huynh? Ngươi làm sao nhất điểm phản ứng cũng không có? Chẳng lẽ ngươi đã sớm biết chuyện này?"

Lỗ Diệu từ cười cười nói: "Cũng không phải như vậy, ngươi cũng phát hiện. Tại sách này bên trong viết rõ, ta sẽ chết, mà bây giờ ta hảo hảo sống, đó chính là ta buôn bán lời. Nếu ta đều buôn bán lời nhiều như vậy, ta tại sao còn quan tâm quyển sách này là thật hay giả nhỉ? Ta sớm tự không sao cả rồi!"

Ninh Đạo Kỳ cùng Thạch Chi Hiên ngờ ngác nhìn Lỗ Diệu từ, bọn hắn bây giờ mới hiểu được, này Lỗ Diệu từ mới là trong bọn họ nhất không câu chấp một người. Bọn họ đều xa xa không kịp!

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245:: Tạ Hiếu Phong

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 245:: Tạ Hiếu Phong

Hai ngày rất nhanh đã trôi qua rồi, rốt cục lại đến thập cường tranh đoạt cuộc thi. Dẫn đạo giả đi tới mấy người trước mặt. Nhẹ nhàng cười nói: "Lý Văn Phi, lại đến phiên ngươi! Bắt đầu! Nói cho ngươi biết cái tin tức, lần này chọn lựa thập đại cao thủ, vô công đều coi là không tệ. Ngươi cũng nên cẩn thận. Đừng lật thuyền trong mương rồi!"

Lý Văn Phi gật đầu, vấn đạo: "Nếu nói như vậy, ta đây đã đi! Bất quá, ta muốn hỏi một chút, này Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ cùng Lỗ Diệu từ bọn họ là cùng bên cạnh ta đi vào. Vẫn là lưu lại nơi này trong không gian chờ?"

"Này tự tùy ngươi rồi." Dẫn đạo giả cười nói: "Này chút ít đều tùy ngươi rồi. Ngươi nghĩ mang vào đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ mang vào đi, không ngờ mang vào đi vậy coi như xong. Ngươi phải biết rằng, ngươi này chút ít người theo đuổi đều coi như là bản thân ngươi lực lượng! Giống như là binh khí của ngươi đồng dạng. Ngươi suy nghĩ thật kỹ, ngươi có thể đem binh khí mang vào đi, tự nhiên có thể đem người theo đuổi mang vào đi!"

Lý Văn Phi gật đầu nói: "Tốt lắm, ngươi tự đem Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ bọn họ cùng ta cùng nơi truyền đi vào đi! Về phần Lỗ sư, vậy coi như xong. Hẳn quá trọng yếu, không thể để cho hắn tại này tranh đoạt cuộc thi bên trong bị thương tổn! Cứ như vậy đi!"

Dẫn đạo giả cười nói: "Tốt lắm, tự như ngươi mong muốn. Cứ như vậy đi! Đi." Đang lúc này, một đạo bạch quang hướng Lý Văn Phi ba người vọt tới. Sau đó, Lý Văn Phi ba người thấy hoa mắt, tự xuất hiện tại một cái lối đài bên trên. Lối đài bên trên chung quanh đều đứng đầy người. Đầu bộ mặt quần quýt nhìn lối đài bên trên những người khác. Thoạt nhìn thật giống như đều ở u mê trong.

Lý Văn Phi mang theo Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ hai người vững vàng đứng ở lối đài một góc. Thần sắc đều rất là kỳ quái. Ban đầu Lý Văn Phi cho rằng chỉ có ba bốn mươi người. Dù sao, hẳn cũng biết, không thể nào chỉ có bọn họ như vậy mấy người đem nhiệm vụ thế giới bên trong nhân vật

mang đi ra. Lý Vân Phi không có như vậy tự tin, cũng không có như vậy tự luyện. Đây chút ít có thể trở thành không gian cường giả nhân vật, không có một người nào là người yếu.

Người đầu chăm chú nhìn chăm chăm Lý Vân Phi, cẩn thận nhìn Lý Vân Phi, Lý Vân Phi là này không gian thứ Trường Số 1 tay, người nơi này không có một người nào không biết Lý Vân Phi là của ai. Vừa nhìn thấy Lý Vân Phi đi ra ngoài, trong phút chốc, nói chuyện với nhau thanh âm đều lớn lên.

Vương Chiến Thiên mang theo Trương Tam Lý Tứ hai người hướng Lý Vân Phi đi tới, hẳn dù sao cũng là trắng Vân Thành phó thành chủ. Dĩ nhiên đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh rồi. Điểm này không thể nghi ngờ. Cái này, Lý Vân Phi bên này liền chiếm cứ ưu thế lớn nhất, vô luận phương nào cũng không thể cùng Lý Vân Phi bên này đánh đồng.

Này lúc, không gian thứ hai cao thủ Triệu Ngạn đi tới, bên cạnh cũng mang theo hai nam nhân, thoát nhìn đều là đỉnh cấp cao thủ. Cùng đi đến Lý Vân Phi trước mặt, Triệu Ngạn nhẹ nhàng đối với Lý Vân Phi cười cười nói: "Lý thành chủ? Chúng ta lại gặp mặt. Lần này ta thật sự nghĩ tái kiến hiểu biết Lý thành chủ kiếm pháp nhỉ?"

Lý Vân Phi cười to nói: "Ta Thiên Ngoại Phi Tiên chiến thắng người Tiểu Lý Phi Dao. Ta biết người không phục, bất quá, ta cũng vậy không cần người chịu phục. Chẳng qua là ta cảm thấy rất thật đáng buồn, người cũng coi như kinh tài Diễm Diễm hạng người. Đáng tiếc, Tiểu Lý Phi Dao có hấn cực hạn tính. Người đi đâu mà tìm tìm so sánh Tiểu Lý Phi Dao mạnh hơn ám khí? Không có! Căn bản cũng không có, cho nên, người Tiểu Lý Phi Dao căn bản là phế đi."

Triệu Ngạn cười to nói: "Không tệ, Tiểu Lý Phi Dao là có hấn cực hạn tính, bất quá, may là ta vừa học được kia đao pháp của hắn, tin tưởng ta cái này đao pháp có thể chiến thắng kiếm pháp của người! Người Thiên Ngoại Phi Tiên chẳng qua là thấp võ thể giới đỉnh phong. Thực là, ta tân học Thủy Nguyệt đao pháp, lại là vô cùng cường đại, không là của người Thiên Ngoại Phi Tiên có thể đánh đồng!"

"Thủy Nguyệt đao pháp?" Lý Vân Phi ánh mắt dừng lại, hẳn tự nhiên biết này Thủy Nguyệt đao pháp lai lịch, đây cũng là Phúc Vũ Phiến Vân thể giới bên trong một bộ rất cường đại đao pháp. Là Phúc Vũ Phiến Vân Trung Đông doanh đao pháp mạnh nhất. Bất quá, Lý Vân Phi căn bản tự không quan tâm.

"Đông Doanh một bộ đao pháp?" Lý Vân Phi cười to nói: "Ta thật sự rất kỳ quái, người học đao pháp, làm sao đều kỳ quái như thế, Tiểu Lý Phi Dao không nói, Thủy Nguyệt đao pháp! Chẳng qua là Đông Doanh một bộ đao pháp mà thôi, tại Đông Doanh có lẽ là mạnh nhất. Thực là tại Trung Nguyên mà nói, không phải kém nhiều quá sao? Người nếu đã đến rồi Phúc Vũ Phiến Vân thể giới, tại sao không tìm kiếm Trung Nguyên những thứ kia cường đại công pháp, ngược lại tại Đông Doanh nơi đó tìm kiếm? Người cũng quá không có tiến triển đi!"

Tự tại Triệu Ngạn muốn phản bác Lý Vân Phi lúc. Một người nhảy ra ngoài. Hướng về phía Triệu Ngạn hét lớn một tiếng, nói: "Nghe người là này không gian bên trong đệ nhất đao khách! Được xưng "Tuyệt Đao", ta không phục, tất cả mọi người nói Cổ Long thể giới bên trong, mạnh nhất đao pháp là Tiểu Lý Phi Dao. Thực là ta không phục, ta nghĩ nhượng người ném thử đao pháp của ta!"

Này người Lý Vân Phi tịnh không có gặp qua, thoát nhìn tu vi so với Triệu Ngạn còn muốn kém hơn một tầng. Chẳng qua là nhìn khẩu khí của hắn, thật giống như rất có lòng tin có thể đánh bại Triệu Ngạn đồng dạng.

Lý Vân Phi xoay người nhìn một chút người nam nhân này bên người, bên cạnh hắn đứng hai cái người theo đuôi. Một vị tuyệt sắc mỹ nữ, một vị đầu tóc nhàn nhạt hoa râu lão giả. Cô gái kia võ công chỉ có thể coi là là cao cường, tuyệt đối không tính là tuyệt đỉnh, thể nhưng lão giả, Lý Vân Phi thể nhưng tại trên người hắn nhìn thấy tầng tầng kiếm khí. Loại này kiếm khí, Lý Vân Phi cũng chỉ tại Lục Tiểu Phụng thể giới trong tại Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành trên mình xem. Những thứ khác người, Lý Vân Phi không có gặp quá.

Đại Đường Song Long thể giới trong, kiếm thuật tuyệt đỉnh cao thủ thật giống như chỉ có Phó Thái Lâm. Nhưng, Lý Vân Phi tịnh không có gặp qua Phó Thái Lâm. Mà Địa Kiếm Tổng Trì lại còn kém bên trên rất nhiều, không nghĩ tới, Lý Vân Phi thể nhưng từ này vị lão giả trên mình nhìn thấy qua, này vị lão giả tuyệt đối không đúng hời hợt hạng người!

Lý Vân Phi hướng lão giả kia thi cái lễ, nói: "Nhìn tiền bối một thân kiếm khí, cũng không phải hời hợt hạng người. Kính xin cáo tên hào(số)!" Đối với cường giả, Lý Vân Phi từ trước đến giờ là rất tôn kính.

Lão giả kia cẩn thận nhìn Lý Vân Phi, Lý Vân Phi đột phá tới rồi Địa Tiên cảnh sau, trên mình kiếm khí sớm tự không hề nữa hiển hiện ra, thoát nhìn giống như là một cái hoàn toàn không cần kiếm người đồng dạng, toàn thân thể nhưng không có chút nào kiếm khí. Nhưng lão giả này nhìn thấy Lý Vân Phi trong tay kiếm, là hắn biết rồi, Lý Vân Phi tuyệt đối là kiếm thuật cao thủ. Thậm chí là không thua kém hắn kiếm thuật cao thủ.

Lão giả này nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Tại hạ Tạ Hiểu Phong! Không biết thiếu hiệp tên họ? Nhìn thiếu hiệp tùy thân mang theo bảo kiếm, nhưng toàn thân lại không mang theo tí ti kiếm khí, thoát nhìn tu vi nếu so với ta cao nhiều rồi!"

Tạ Hiểu Phong, thật to danh khí, tại cái này quảng trường người trên đều là một mảnh kinh ngạc, tại cái lôi đài này người trên, ai lại không biết Tạ Hiểu Phong đại danh?"Kiếm Thần" Tạ Hiểu Phong nhưng là hoàn toàn có thể cùng Tây Môn Xuy Tuyết, Diệp Cô Thành đánh đồng kiếm thuật danh gia. Kiếm pháp cao sâu vô cùng. Là ai? Là ai đem này Tạ Hiểu Phong mang theo đi ra ngoài. Này người tuyệt đối không đơn giản!

Nam tử kia nhẹ nhàng hướng Triệu Ngạn cười nói: "Hôm nay chúng ta không dựa vào người theo đuôi! Tự hai người chúng ta phân cái cao thấp. Nhượng người nơi này cũng biết, ai mới là đao pháp đệ nhất! Ai mới có thể xưng là không gian đệ nhất đao khách!"

Chương 246:: quyết đấu

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 246:: quyết đấu

Triệu Ngạn cười lạnh một tiếng nói: "Ngươi là ai? Có thập tư cách cùng ta giao thủ? Ngươi coi là cái thứ gì? Ta là không gian thứ hai cao thủ, ngươi chỉ là Vô Danh tiểu bối! Cùng ta tranh đoạt không gian đệ nhất đao khách! Sợ rằng không có đơn giản như vậy!"

Nam nhân này mặt liền biến sắc, lạnh lùng nói: "Tại hạ Tiết kiếm hùng, dốc lòng đao pháp, đều nói Cổ Long đệ nhất đao pháp là Tiểu Lý Phi Đao, thực là, tại hạ lại không cho là như vậy, vô luận Phó Hồng Tuyết Bạt Đao Thuật, vẫn là đỉnh bằng Viên Nguyệt Loan Đao, đều so sánh Tiểu Lý Phi Đao mạnh hơn, cho nên, ta không phục, đến đây đi, tựu cho chúng ta phân cái cao thấp đi!" Nay Tiết kiếm hùng ôn nhu đối với bên cạnh cái kia tuyệt sắc mỹ nữ nói: "Thanh Thanh, nếu như, Triệu Ngạn bên cạnh người theo đuổi xuất thủ, ngươi giúp ta ngăn cản Triệu Ngạn bên cạnh một người. Mà một cái khác người tựu giao cho Tà tiên sinh rồi."

Thanh Thanh gật đầu nói: "Ngươi cứ yên tâm đi, đều giao cho chúng ta. Ta tin tưởng ngươi, ngươi nhất định có thể đánh bại Triệu Ngạn." Sau đó, đem thẳng tuốt cầm trong tay một thanh loan đao đưa cho Tiết kiếm hùng.

Tiết kiếm hùng từ Thanh Thanh trong tay kết quả loan đao. Sau đó chỉ vào Triệu Ngạn, quát lên: "Đến đây đi, nếu như ngươi sợ, tựu tự mình nhận thua!"

Triệu Ngạn trong mắt hàn quang chợt lóe, trong tay trong nháy mắt xuất hiện hai đem phi đao. Sau đó này hai chuỗi phi đao tại một cái nháy mắt bay về phía Tiết kiếm hùng.

Tiết kiếm hùng khóe miệng mang theo một chút cười nhạo. Không chặt không vội vàng, tro mắt nhìn phi đao xuất hiện ở trước mắt của mình. Đột nhiên, hàn quang lóe sáng, Triệu Ngạn tấn công tới đây hai chuỗi phi đao tại một cái nháy mắt bị đánh bay ra ngoài. Đao thật là nhanh, Tiết kiếm hùng thế nhưng trong nháy mắt này cây đao rút, sau đó đánh bay Triệu Ngạn phi đao.

Lý Vân Phi trong lòng một trận kinh ngạc, mặc dù hắn không có gặp qua này rút đao thủ pháp, nhưng, hắn biết rõ, đây chính là trong truyền thuyết Phó Hồng Tuyết Bạt Đao Thuật. Phó Hồng Tuyết dựa vào một chiêu này đánh khắp giang hồ vô địch thủ. Lý Vân Phi rõ ràng biết. Hắn rút kiếm so với Tiết kiếm hùng phải kém bên trên rất nhiều, xem ra, Tiết kiếm hùng Bạt Đao Thuật đã luyện đến lớn thành. Là một cái vô cùng nguy hiểm đại địch.

Triệu Ngạn nhìn thấy mình đánh về phía Tiết kiếm hùng phi đao thế nhưng trong nháy mắt này bị đánh bay, trong tay liên tục xuất thủ, từng thanh phi đao bay về phía Tiết kiếm hùng. Tiết kiếm hùng chậm rãi hướng đi Triệu Ngạn, loan đao trong tay không ngừng trên không trung huy vũ, mỗi một đao đều đánh bay Triệu Ngạn tấn công tới đây phi đao.

Lý Vân Phi gất gao ngó chừng Tiết kiếm hùng trong tay loan đao, thật quý dị chiêu thức. Đao thật là nhanh pháp. Đây chính là Viên Nguyệt Loan Đao? Đây chính là trong truyền thuyết Ma Đao đao pháp, Lý Vân Phi cẩn thận nhìn Tiết kiếm hùng, hắn không biết Tiết kiếm hùng cùng hắn có tính hay không địch nhân, cũng không biết Tiết kiếm hùng mạnh như thế nào. Mặc dù, Lý Vân Phi công lực so sánh Tiết kiếm hùng muốn mạnh hơn một tầng. Thực là, quý dị như vậy đao pháp, Lý Vân Phi cũng rất ít thấy. Đao pháp của hắn gần với hắn gặp qua "Thiên Đao" Tổng Khuyết! Hảo nhân vật lợi hại, xem ra Triệu Ngạn muốn lỗ là rồi.

Lý Vân Phi khóe miệng mang theo một chút ý cười, Triệu Ngạn ban đầu uống Lý Vân Phi tựu là đối thủ cạnh tranh, hiện tại hắn Tiểu Lý Phi Đao bị người phá. Lý Vân Phi chung quy có điểm nhìn có chút hà hê cảm giác.

Triệu Ngạn sắc mặt không thay đổi, trên mình phi đao thật giống như vô số đồng dạng, một thanh chuỗi phi đao bay về phía Tiết kiếm hùng, thật giống như không có gặp đến chính mình phi đao bị người đánh bay đồng dạng. Mặt bên trên vẫn là mang theo một chút tự tin!

Rốt cục, Tiết kiếm hùng nhích tới gần Triệu Ngạn, trong tay loan đao hóa thành trắng rầm hóa hướng Triệu Ngạn. Triệu Ngạn trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường đao, chặn lại Tiết kiếm hùng công kích. Sau đó, liên tục lui bên trên ba bước, cười nói: "Khá lắm Bạt Đao Thuật, khá lắm Viên Nguyệt Loan Đao! Lợi hại, thật là lợi hại!"

Tiết kiếm hùng nhẹ nhàng cầm trong tay loan đao cầm trong tay, chậm rãi vuốt ve, sau đó cười nói: "Ta tin tưởng ta đao. Ta tin tưởng mình đao pháp, hắn hẳn là này không gian đáng sợ nhất đao pháp."

Lý Vân Phi rõ ràng nhìn thấy này loan đao trên có khắc lên một câu nói, tiểu lâu một đêm nghe mưa xuân. Rất tốt đẹp một câu nói. Những lời này, tựu là chuỗi này đao tên.

Nhưng, Lý Vân Phi biết, đao tên là rất tốt đẹp, nhưng cây đao này bản thân cũng rất đáng sợ. Bởi vì đây là đem Ma Đao, trong ma đao mang theo một loại ảnh hưởng người ma khí. Thực là, nhìn này Tiết kiếm hùng bộ dạng, Lý Vân Phi biết, hắn đã sớm đem này đao ma khí chế trụ, trở thành trong truyền thuyết lấy người ngự đao. Quả nhiên đao pháp cao thủ.

Triệu Ngạn không chút nào bối rối, đao trong tay nhắm thẳng vào đỉnh tiểu lâu nói: "Không tệ, dùng Bạt Đao Thuật rút đao, lấy Viên Nguyệt Loan Đao

đao pháp đối địch. Quả nhiên hoàn mỹ vô khuyết. Chẳng qua là, đao pháp này tái mạnh, cũng chỉ là thấp võ thể giới đao pháp. Ta trước một cái thể giới là Phúc Vũ Phiến Vân thể giới. Khiến cho người nhìn ta từ Phúc Vũ Phiến Vân thể giới bên trong lấy được đao pháp."

Triệu Ngạn phải đao trong tay dựng lên, thẳng tắp chỉ hướng Tiết Kiếm Hùng, thân hình biến đổi, tựa ra hướng tại Tiết Kiếm Hùng bên người, đao liền hướng Tiết Kiếm Hùng vạch tới. Thoạt nhìn liền hướng là trắng trong nước, hoa trong kiếng đồng dạng. Mang theo tầng tầng tàn ảnh. Xinh đẹp lại tàn khốc.

Tiết Kiếm Hùng loan đao trong tay bỏ ngang hướng Triệu Ngạn hai tay, thoạt nhìn nếu như Triệu Ngạn không trở về phòng (ngựa) lúc, tất bị Tiết Kiếm Hùng một đao chém đứt hai tay, đây không phải là Triệu Ngạn nguyện ý. Triệu Ngạn đao trong tay trong nháy mắt hồi phòng (ngựa). Gắt gao đề ờ rồi Tiết Kiếm Hùng đao.

Tiết Kiếm Hùng trong tay loan đao trên không trung hóa thành từng tầng trắng tròn, tầng tầng đao khí, tầng tầng đao ảnh, đều bao trùm hướng Triệu Ngạn. Thoạt nhìn giống như trắng hoa đồng dạng, xinh đẹp lại nguy hiểm! Đây chính là Viên Nguyệt Loan Đao chỗ đáng sợ, làm cho người ta tại xinh đẹp trong chết đi.

Triệu Ngạn kinh nghiệm phong phú, với lại võ công không thua kém Tiết Kiếm Hùng. Với lại, hắn dùng Thủy Nguyệt đao pháp cùng Viên Nguyệt Loan Đao đồng dạng, đều là tại trắng tròn bên trong lĩnh ngộ đi ra ngoài. Đề là cái loại này xinh đẹp bên trong mang theo nguy hiểm đao pháp. Dĩ nhiên biết Tiết Kiếm Hùng công kích nguy hiểm.

Triệu Ngạn tay trái trong nháy mắt nhiều ra một cây đao, hai cây đao đồng thời huy vũ lên tới, đem chung quanh của mình khiêu vũ gió thổi không lọt, đem Tiết Kiếm Hùng tất cả công kích đều ngăn cản tại đao của mình quang ờ ngoài.

"Hai đao lưu!" Lý Vân Phi thiếu chút nữa kêu lên, này Triệu Ngạn nơi nào tìm nhiều như vậy Đông Doanh đao pháp? Thủy Nguyệt đao pháp là Đông Doanh đệ nhất đao pháp. Hai đao lưu là Đông Doanh một cái lưu phái. Thiệt là, Phúc Vũ Phiến Vân bên trong lợi hại võ công còn nhiều mà, hắn học cái này làm gì.

Tiết Kiếm Hùng cũng không kinh hoảng. Đao trong tay hóa thành mấy chục cây đao. Đồng thời đánh về phía Triệu Ngạn. Triệu Ngạn đao gắt gao ngăn trở Tiết Kiếm Hùng đánh tới đây đao. Tiết Kiếm Hùng trong mắt mang theo một chút ý cười, không trung hơn mười đạo đao ảnh đồng thời đánh trúng Triệu Ngạn trong tay đao cùng một cái địa điểm.

Triệu Ngạn trong lòng sùng sốt, lập tức phát giác không ổn. Tựa như rút lui mở, thực là chậm, Triệu Ngạn trong tay hai cây đao lên tiếng mà gãy. Đúng vậy a, Triệu Ngạn đao trong tay, chẳng qua là thông thường một loại đao, làm sao có thể ngăn trở Tiết Kiếm Hùng trong tay Ma Đao.

Triệu Ngạn trong mắt mang theo một chút bị thương. Trong tay hai cây đao đều chặt đứt, hắn biết mình muốn xong. Thân hình tựa mạnh mẽ hướng phía sau lui nhanh, thực là, Tiết Kiếm Hùng trong tay loan đao vẫn là từ Triệu Ngạn bộ ngực xẹt qua.

Triệu Ngạn liên tục lui về phía sau năm bước, gắt gao ngoảnh chừng Tiết Kiếm Hùng, tựa tại tất cả người cho rằng Triệu Ngạn tránh thoát Tiết Kiếm Hùng đao lúc, đột nhiên, Triệu Ngạn ban đầu hoàn hảo trên ngực đột nhiên xuất hiện một đạo vết đau. Huyết mạnh mẽ chảy ra. Triệu Ngạn đến cùng vẫn là tránh né không vội, bị một đao bổ trúng bộ ngực.

Tiết Kiếm Hùng nhìn Triệu Ngạn bộ ngực tổn thương, thân nhiên nói: "Người thua, ta thắng, từ nay về sau, ta chính là không gian đệ nhất đao khách, mà ngươi, chỉ là bại tướng dưới tay của ta mà thôi. Ta không giết ngươi. Cũng không đúng ta không dám giết ngươi, mà là ta cũng không nguyện ý giết ngươi, hi vọng, lần sau, ngươi còn có thể cùng ta giao thủ!"

Triệu Ngạn lạnh lùng nhìn Tiết Kiếm Hùng, che ngực trên tay không ngừng rỉ ra từng đạo máu tươi. Sau đó cười lạnh nói: "Nếu không phải ngươi cong đao vô cùng sắc bén, ta làm sao có thể thua?"

Tiết Kiếm Hùng cười một tiếng nói: "Bình khí sắc bén vốn là coi là tại bản lãnh trong, ta cong Đao Phong lợi, đó là ta nhận được rồi chuỗi này sắc bén loan đao, ngươi nếu là không phục, vậy ngươi tựa nhiều tìm kiếm một chút sắc bén đao tốt lắm. Ta không quan tâm. Lần sau, không muốn thua thảm như vậy!" Nói hết xoay người đi trở về Tạ Hiểu Phong cùng Thanh Thanh trước, sau đó, đem đao trong tay đưa cho Thanh Thanh, nói: "Ta thắng. Quả nhiên Viên Nguyệt Loan Đao mới là Cổ Long đệ nhất đao pháp. Những thứ khác cũng không được!"

Lý Vân Phi mang theo Thạch Chi Hiền cùng Ninh Đạo Kỳ đi về phía Tiết Kiếm Hùng, sau đó nhẹ nhàng vỗ tay nói: "Hảo đao pháp, quả nhiên hảo đao pháp! Ngươi quả nhiên lợi hại, có thể đem Bạt Đao Thuật, Viên Nguyệt Loan Đao muốn tu luyện đến đại thành. Ngươi quả nhiên lợi hại."

Tiết Kiếm Hùng nhìn Lý Vân Phi thân nhiên nói: "Ngươi nghĩ cùng ta giao thủ?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Không, ta không muốn cùng ngươi động thủ! Ngươi cũng không phải đối thủ của ta! Chúng ta chênh lệch mặc dù không quá lớn, nhưng, ta đã đột phá làm cảnh giới Địa tiên. Mà ngươi, vẫn chỉ là Tiên Thiên đại thành. Nội công của ngươi, so với Triệu Ngạn còn kém bên trên một bậc, huống chi ta."

Tiết Kiếm Hùng cười lạnh một tiếng, nói: "Là (vâng, đúng) sao? Ta thật đúng không phục." Nói xong, tay nhấc lên, liền từ Thanh Thanh trong tay rút ra loan đao, một đao bổ về phía Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi vận khởi « Kim Cương Bất Hoại thần công » toàn thân thật giống như kim đúc đồng dạng, cũng không cần bình khí, một chưởng đánh vào Tiết Kiếm Hùng loan đao lưỡi đao trên. Một cổ đao kiếm tương giao thanh âm. Tiết Kiếm Hùng bổ về phía Lý Vân Phi đao bị một chưởng mở ra.

Tiết Kiếm Hùng ngờ ngác nhìn trước trong tay loan đao, sau đó nhìn Lý Vân Phi tay, kinh ngạc nói: "Cái này không thể nào, loan đao của ta chém sắt như chém bùn, ngươi. . . Ngươi tại sao có thể lấy tay tựa đem đao của ta ngăn trở? Này. . . Này. . ."

Lý Vân Phi vươn ra ngăn trở Tiết kiếm hùng loan đao cái tay kia. Sau đó, nhìn bị Tiết kiếm hùng một đao chém tổn thương tay, sờ sờ vết đao, thần nhiên nói: "Thật là sắc bén đao, ta Kim Cương Bát Hoại thần công đã luyện đến đại thành. Phổ thông đao kiếm căn bản không thể làm tổn thương ta may, không nghĩ tới, đao của ngươi thế nhưng có thể đem ta chém tổn thương, ngươi có thể tự hào rồi."

Tiết kiếm hùng đem đao trong tay chứa hồi vô đao, thần nhiên nói: "Ta hiện tại không phải là đối thủ của ngươi, nhưng, lần sau, ta sẽ đánh bại ngươi." Nói xong, lại nhìn Lý Vân Phi một cái nói: "Ngươi tìm ta có gì muốn làm?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta không đúng tìm ngươi!"

"Ngươi cái gì ý tứ?" Tiết kiếm hùng rất là không rõ, vẫn đạo: "Ngươi không tìm ta, tại sao đến ta đây tới?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ta tìm chính là hắc." Lý Vân Phi thân thủ chỉ hướng Tạ Hiểu Phong, nói: "Ta biết Tạ Hiểu Phong là kiếm pháp danh gia, cho nên, ta tìm hắc, ta nghĩ muốn Tạ Hiểu Phong thánh kiếm bốn quyết!"

"Thánh kiếm bốn quyết?" Tạ Hiểu Phong sùng sốt một chút nói: "Ngươi muốn ta tuyệt kỹ?"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247:: truy đuổi thập cường

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 247:: truy đuổi thập cường

Lý Vân Phi gật đầu, nhìn Tạ Hiểu Phong nói: "Không tệ, ta dốc lòng kiếm thuật, cho nên, không ngừng tìm cường giả kiếm thuật, Tạ Hiểu Phong tại thế giới của bọn hắc trong là mạnh nhất kiếm khách, cho nên, ta nghĩ muốn hắc kiếm thuật! Ta tới tìm các ngươi, thì ra là vì vậy."

Tạ Hiểu Phong nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi nói: "Ta biết ngươi là có ý gì, chẳng qua là, sợ rằng không được!"

"Nga?" Lý Vân Phi không giải thích được hỏi: "Chỉ giáo cho? Nga, ta biết rồi, ngươi cho là ta là lấy không a. Sẽ không, ta có thể dùng công pháp cùng các ngươi đối lại? Như thế nào? Ta nghĩ ngươi nhất định đối với cái khác đỉnh cấp kiếm thuật có hứng thú đi! Không đúng sao?"

Tạ Hiểu Phong cười cười nói: "Ta thử qua, căn bản tự không thể đem kiếm thuật của mình truyền cho những người khác. Ta cũng không biết đây là ý gì? Ta lúc đầu muốn đem ta thánh kiếm bốn quyết giao cho kiếm hùng. Thực là, căn bản không được. Bất quá, hắc cũng là có thể đem hắc công pháp giao cho ta. Đây có lẽ là trong không gian hạn chế đi!"

"Là (vâng, đúng) sao?" Lý Vân Phi là thật không biết, Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ bọn họ cũng không có truyền quá công pháp cấp Lý Vân Phi. Mà Lý Vân Phi từng là truyền công pháp cấp Thạch Chi Hiên, Lý Vân Phi cũng tự nhiên mà vậy cho là, người theo đuổi cũng có thể truyền thụ công pháp cấp chọn trúng người. Đáng tiếc không được.

Tiết kiếm hùng cắt đứt Lý Vân Phi cùng Tạ Hiểu Phong nói chuyện với nhau, nhẹ nhàng nói: "Cũng không phải là không có khả năng! Chỗ này của ta có thánh kiếm bốn quyết bí tịch. Chẳng qua là. . ."

"Vậy ngươi tự nói một chút điều kiện của ngươi đi!" Lý Vân Phi nhìn Tiết kiếm hùng nhẹ nhàng nói: "Ngươi nghĩ muốn cái gì mới có thể đem bí tịch truyền cho ta! Ngươi cứ nói thẳng đi!"

Tự tại Lý Vân Phi cùng Tiết kiếm hùng đang khi nói chuyện, một nam tử mang theo chính mình chọn trúng người tự xông về Lý Vân Phi, trong miệng hô lớn: "Lý Vân Phi, khiến cho ta chung kết ngươi không gian thứ Trường Số 1 tay truyền kỳ đi! Từ nay về sau, ta Mạnh kỳ tài là truyền kỳ!"

Này Mạnh kỳ hai tay hóa chưởng đánh về phía chính tại nói chuyện Lý Vân Phi. Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn lên, sùng sốt một chút, này Mạnh kỳ tay trái dùng là Hàng Long Thập Bát Chương, tay phải dùng là Thiết Sa Chương, thế nhưng nhất tâm nhị dụng, đồng thời dùng Hàng Long Thập Bát Chương cùng Thiết Sa chương. Lý Vân Phi dĩ nhiên biết, người này dùng đúng là Lão Ngoan Đồng tả hữu vật lộn.

Lý Vân Phi hừ lạnh một tiếng, hướng về phía phía sau Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ, nói: "Cái này Mạnh kỳ tự giao cho các ngươi. Để cho bọn họ xem một chút hoàn mỹ "Tà vương" cùng ba đại Tông Sư Ninh Đạo Kỳ hội mạnh bao nhiêu!"

Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ hai người gật đầu nói: "Điểm này công phu cũng dám cùng Minh Chủ đánh đồng. Chỉ cần chúng ta hai cái là có thể đem bọn họ đánh bại! Tự yên tâm giao cho chúng ta đi!" Nói hết hai người đồng thời xuất thủ, tiếp được rồi tấn công tới đây Mạnh kỳ cùng người theo đuổi của hắc!

Lý Vân Phi không hề nửa nhìn sang, Thạch Chi Hiên đã một cái chân bước chân vào Địa Tiên cảnh, mà Ninh Đạo Kỳ từ lâu kinh Tiên Thiên đại thành, hai người bọn họ liên thủ, sợ rằng ở chỗ này không có mấy người là đối thủ của hắn. Cho nên, Lý Vân Phi rất yên tâm!

Tiết kiếm hùng nhìn thấy Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ tiếp được rồi kia Mạnh kỳ công kích. Thản nhiên nói: "Người làm cho mình chọn trúng người giúp người nghênh kẻ địch, tốt như vậy sao?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta cho là như vậy rất tốt, nếu như, bọn họ liên tiếp ngay cả người theo đuổi của ta đều đánh không thắng, lại có tư cách gì cùng ta động thủ nhỉ? Các người nói có đúng không?"

Tiết kiếm hùng nhìn Mạnh kỳ cùng người theo đuổi của hắn bị Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ hai người ép luống cuống tay chân, gật đầu nói: "Kia "Tà vương" Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ thật rất mạnh. Sợ rằng, Tà Hiếu Phong cũng chỉ có thể kẻ địch ở kia hơi kém nhất điểm Ninh Đạo Kỳ, mà Thạch Chi Hiên, có lẽ, có lẽ ta đều không nhất định có thể đánh bại hắn. Người thật rất mạnh. Bất luận người tự mình, còn là người theo đuổi người, đều rất mạnh."

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Chúng ta bây giờ không nói này chút ít, người cứ việc nói thẳng, làm sao có thể đem Tà Hiếu Phong thánh kiếm bốn quyết giao cho ta! Người nói điều kiện! Chỉ cần ta có thể, ta nhất định làm được."

"Ta chuyên tu chính là đao pháp, nếu như người có thể có cùng thánh kiếm bốn quyết thông thường một loại cường đại đao pháp. Người có thể cùng ta trao đổi! Như thế nào."

Lý Vân Phi suy nghĩ thật lâu, cảm ra từ Đại Đường Song Long bên trong lấy được « Thiên Dao đao pháp » đi ra ngoài, hướng về phía Tiết kiếm hùng nói: "Ta đây Biên Hoà thánh kiếm tứ tuyệt một cái cấp bậc đao pháp bí tịch không có, bất quá ta có này bốn so sánh thánh kiếm bốn quyết còn muốn mạnh đao pháp bí tịch « Thiên Dao đao pháp » . Nếu như người nguyện ý ta liền cùng người đổi lại!" Nói thật, Lý Vân Phi cũng không muốn dùng Thiên Dao đao pháp cùng Tiết kiếm hùng trao đổi, chẳng qua là hắn nơi này tịnh không có cái gì cường đại đao pháp, không thể làm gì khác hơn là cần rằng cùng Tiết kiếm hùng trao đổi rồi. Lý Vân Phi cũng không tu luyện đao pháp, cho nên, cho dù cật liễu khuỷu, hắn cũng nguyện ý trao đổi! Ai bảo hắn không dùng đến đây!

Tiết kiếm hùng sùng sốt một chút, nói: "Người nguyện ý cùng ta trao đổi? Đây « Thiên Dao đao pháp » có thể sánh bằng này thánh kiếm bốn quyết muốn mạnh hơn không ít, người nguyện ý lỗ là?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Cũng không coi là lỗ là, chỉ có thể coi là là theo như nhu cầu đi! Vô luận là ta còn là người theo đuổi của ta đều không tu luyện đao pháp, cho nên, cứ như vậy trao đổi đi."

Tiết kiếm hùng cau mày suy nghĩ kỹ một hồi, cuối cùng gật đầu nói: "Ta Tiết kiếm hùng làm việc, cho tới bây giờ không chiếm người khác tiện nghi, này « Thiên Dao đao pháp » vốn là so sánh « thánh kiếm bốn quyết » muốn mạnh hơn không ít, chẳng qua là chỗ này của ta tịnh không có cái gì cùng Thiên Dao đao pháp một cái cấp bậc kiếm pháp bí tịch, như vậy đi." Tiết kiếm hùng cảm ra hai bản bí tịch, đối với Lý Vân Phi nói: "Chỗ này của ta một quyển là « thánh kiếm bốn quyết » bí tịch, một quyển khác là « Thiên Ngoại Lưu Tinh » bí tịch! Ta biết, coi như là này hai bản bí tịch cộng lại tới cũng so ra kém « Thiên Dao đao pháp » ! Nhưng, ta hiện tại chỉ có này hai bản kiếm thuật bí tịch. Sau này ta sẽ bồi thường người! Tự tính ta thiếu cá nhân người tình đi!"

Lý Vân Phi nhận lấy « thánh kiếm bốn quyết » cùng « Thiên Ngoại Lưu Tinh » hai bản bí tịch, sau đó đem « Thiên Dao đao pháp » giao cho Tiết kiếm hùng, nói: "Ta cũng không cần người thiếu chúng ta tình, người đã ta cảm giác lỗ là rồi, vậy người tự gia nhập ta trắng Vân Thành đi!"

"Trắng Vân Thành?" Tiết kiếm hùng nói: "Người nghĩ ta gia nhập người trắng Vân Thành? Tại sao?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Tại sao, dĩ nhiên là bởi vì người rồi, người là nhân tài, cũng là cường giả, ta nghĩ muốn ta trắng Vân Thành càng mạnh, ta đây tự muốn cho đời mình cường giả! Chỉ cần người tới, ta có thể cùng Vương Chiến Thiên đồng dạng, cho người một cái phó thành chủ chỗ ngồi . Tại trắng Vân Thành bên trong, dưới một người, trên vạn người, như thế nào!"

"Dưới một người, trên vạn người?" Tiết kiếm hùng cau mày suy nghĩ thật lâu, nói: "Người có thể hay không cho ta một thời gian ngắn suy nghĩ bồng chốc? Bất quá, người yên tâm, vô luận ta thêm không gia nhập, ta cũng còn thiếu người một cái nhân tình!"

Lý Vân Phi cười lớn một tiếng, lắc đầu nói: "Không, vô luận người có phải hay không gia nhập ta trắng Vân Thành, người đều không nợ chúng ta tình, chúng ta là một cái nguyện đánh, một cái nguyện chịu đựng, không có ai thiếu ai, người suy nghĩ thật kỹ đi."

Lý Vân Phi hướng Tiết kiếm hùng gật đầu, cầm trong tay « thánh kiếm bốn quyết » cùng « Thiên Ngoại Lưu Tinh » thả lên tới, nhưng sau đó xoay người nhìn mới vừa bị Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ hai người liên thủ đánh bại Mạnh kỳ, nói: "Sợ rằng, người không thể trở thành không gian truyền kỳ rồi, bởi vì này không gian truyền kỳ vẫn là ta. Ta không muốn giết người, bởi vì, chúng ta có lẽ có cơ hội có thể trở thành đồng bạn. Lần sau đừng kiêu ngạo như vậy rồi. Vô công của người không tệ, chẳng qua là người xem một chút này trong không gian hai mươi cái chọn trúng người, cái(nười) nào so sánh người yếu. Người sẽ đối tự mình có tự mình hiểu lấy!"

Mạnh kỳ nhìn về mặt lạnh nhạt, đến bây giờ còn không có hiện lộ võ công Lý Vân Phi, hai tay nắm thật chặt, trong lòng hắn không phục lắm, đều đồng dạng thời gian tiến vào không gian, chênh lệch thật sự là quá lớn, lớn hắn cũng không dám so.

Toàn bộ lời dài bên trong, khắp nơi đều có người ở giao thủ, liên tiếp ngay cả đã bị thương Triệu Ngạn cũng đang kiên trì. Hắn mặc dù đã xuống dốc rồi, nhưng lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa, hắn còn đang kiên trì, tại hắn người theo đuổi trợ giúp dưới, hắn vẫn có thể miễn miễn cưỡng cưỡng kẻ địch ở đang cùng hắn giao thủ một người.

Người này Lý Vân Phi không nhận ra, hẳn là này lần thứ hai không gian cuộc thi thập cường chỉ nhất đi. Lôi đài bên trong, hẳn mang theo người theo đuổi của mình, không ngừng công kích Triệu Ngạn. Nghĩ đánh bại Triệu Ngạn. Lần này không gian thập cường tranh đoạt cuộc thi là tại này lôi đài bên trong hai mươi nhân tuyển bên trong. Vô luận là thắng hay bại, chỉ có rút khỏi lôi đài cuộc thi hoặc là chết, nếu không cũng không thể coi như là thất bại, vẫn là có thể tiếp theo tranh đoạt.

Cái lôi đài này bên trong hiện tại chỉ có Lý Vân Phi rồi rảnh ở nơi đó, những người khác đều ở trong chiến đấu, bọn họ có lẽ đánh bại Lý Vân Phi, nhất chiến thành danh. Nhưng là bọn hắn thấy đánh bại Triệu Ngạn Tiết kiếm hùng cùng Lý Vân Phi giao thủ, thấy Mạnh kỳ cùng Lý Vân Phi người theo đuổi động thủ tình huống, bọn họ biết, mình tuyệt đối không đứng Lý Vân Phi đối thủ, sợ rằng liên tiếp ngay cả Lý Vân Phi người theo đuổi đều đánh không thắng, cho nên bọn họ chỉ có tìm người khác động thủ.

Này chút ít người cũng nghĩ liên thủ, nhưng là bọn hắn cũng biết, Lý Vân Phi cùng Vương Chiến Thiên là một cái bang phái, hơn nữa nhìn Lý Vân Phi cùng Tiết kiếm hùng giao dịch, muốn là bọn hắn liên thủ lên tới, Lý Vân Phi người bên kia chỉ sợ cũng phải liên thủ lên tới, như vậy, bọn họ cũng chỉ có thể tìm người khác động thủ.

Lý Vân Phi đứng tại một cái góc nhỏ, nhìn từng bầy chiến đấu, nhìn này chút ít không gian bên trong mạnh nhất một nhóm người, Lý Vân Phi trong lòng cũng có chút phát lạnh, may là hắn đột phá tới rồi Địa Tiên cảnh, bằng không, sợ rằng, hôm nay tựu khó khăn, người nơi này phần lớn đều đã là nửa bước Địa Tiên rồi, sợ rằng chỉ thiếu chút nữa là được là(vì) Địa Tiên rồi.

Chỉ có số ít người, bây giờ còn là Tiên Thiên đại thành. Mà lần đầu tiên không gian tranh đoạt cuộc thi bên trong chiến thắng "Chiến Vương" Vương Chiến Thiên, "Âm trảo" Gia Cát Minh, "Ngày chi" Dương Hưng, "Thần cơ" Phùng ấn tuyết, "Chi" Trịnh Tử Dương, đều so sánh trước kia mạnh rất nhiều rất nhiều, đem địch nhân của mình đánh là luống cuống tay chân. Thoạt nhìn, bọn họ cũng có thể chiến thắng.

Mà "Cuồng Dao" Phan vân, "Quý trảo" Trương Phong còn có bị thương "Tuyệt Dao" Triệu Ngạn, chỉ có ba người bọn hắn bị địch nhân của mình ép là chỉ có phòng thủ lực, hoàn toàn chưa có trở về đánh lực.

Lý Vân Phi nhìn cái này cũng biết, sợ rằng ba người này chút ít đều xong, chỉ có thể ở tiếp theo tranh đoạt cuộc thi động thủ lần nữa rồi, bọn họ nhất định sẽ từ không gian thập cường bên trong bị người nặn đi ra. Đây là tàn khốc. Nhưng là bọn hắn lại không có biện pháp nào khác, chỉ có thể kiên trì trước, tái kiên trì chờ thất bại.

Lý Vân Phi lẳng lặng nhìn, không có cùng hắn động thủ, hắn cũng không muốn tìm những người khác động thủ. Hắn rất tự tin, người nơi này sẽ không ai là đối thủ của hắn, nếu như hợp lại, sợ rằng người nơi này cũng có thể đem Lý Vân Phi ép bị thương, thậm chí mạnh nhất những người đó còn có thể đem Lý Vân Phi ép bị thương nặng. Nhưng là bọn hắn cũng không dám, bởi vì, ai cũng biết, muốn đá thương Lý Vân Phi, tự mình tất sẽ chết ở nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 248:: nam nhân lòng dạ

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 248:: nam nhân lòng dạ

Lôi đài tràng bên trong một mảnh hỗn loạn, một đám đánh là khí thế ngất trời. Cả kia mới vừa đánh thắng Triệu Ngạn Tiết kiếm hùng đều cùng địch nhân động thủ, chỉ có Lý Vân Phi đứng tại lôi đài bên trên, không có một người dám lên trước cùng hắn động thủ, bởi vì là(vì) bọn họ cũng đều biết, mình không phải là Lý Vân Phi đối thủ, nếu như bọn họ ai cùng Lý Vân Phi động thủ, kia chỉ có thể bị Lý Vân Phi đánh tới, mất đi thập cường tư cách.

Lôi đài người trên càng ngày càng ít, mà Triệu Ngạn bởi vì mới vừa bị thương, vì không bị giết chết, hẳn chỉ có thể nhịn đau rút khỏi. Chỉ chốc lát, lôi đài càng thêm bên trên hẳn chỉ còn dư lại mười cái chọn trúng giả rồi. Đây chính là này mười cái chọn trúng người Lý Vân Phi nhận thức phần lớn. Nhận thức chính là Tiết kiếm hùng, "Chiến Vương" Vương Chiến Thiên, "Âm trảo" Gia Cát Minh, "Ngày chi" Dương Hưng, "Thần cơ" Phùng ấn tuyết, "Chi" Trịnh Tử Dương bảy cái chọn trúng người.

Mà còn dư lại ba cái người mới, Lý Vân Phi tựu không nhận ra, là ba nam nhân. Trước Lý Vân Phi cũng quan sát quá, một cái dùng thương, một cái dùng phiến, còn có một cái sử dụng kiếm.

Lý Vân Phi phui tay, đối với còn tại lôi đài bên trên cái khác chín người nói: "Mọi người hảo, ta tin tưởng các ngươi cũng biết ta! Ta cũng không muốn nói cái gì lời vô ích, hiện tại chúng ta mười cái tựu là lần này không gian tranh đoạt cuộc thi thập cường rồi. Ta cũng vậy không có cái gì nói, không gian thứ nhất, ta muốn rồi. Những thứ khác, các ngươi tranh? Nếu như ai không phục, có thể tìm ta động thủ! Ta nhiệt liệt hoan nghênh!"

Còn dư lại chín người lẫn nhau nhìn thoáng qua, biết mình không đứng Lý Vân Phi đối thủ, cho nên riêng phần mình tìm tới chính mình nguyên lai địch nhân, bắt đầu động thủ, mà sử dụng kiếm cái kia người mới, trường kiếm trong tay nhấc lên, chỉ vào Lý Vân Phi nói: "Ta biết kiếm pháp của ngươi. Ngươi dùng là Diệp Cô Thành « Phi Tiên kiếm pháp », đúng lúc, ta luyện phải là Tây Môn Xuy Tuyết vạn Mai Kiếm pháp, ngươi tại không gian bên trong được xưng

kiếm tiên, vậy ngươi có dám hay không không cần kia võ công của hã, cùng ta so một lần kiếm pháp?"

"Ngươi nghĩ cùng ta so kiếm pháp?" Lý Vân Phi cười to một tiếng nói: "Nội công của ngươi cảnh giới chẳng qua là Tiên Thiên đại thành. Bằng cái gì cùng ta cái này đã đột phá đến Địa Tiên cảnh người so kiếm? Ngươi đánh không thắng ta!"

Nam nhân này lạnh lùng nhìn Lý Vân Phi nói: "Chúng ta chỉ so với kiếm pháp, những thứ khác đều không thể so với. Tây Môn Xuy Tuyết từng là đánh thắng quá Diệp Cô Thành, cho nên, ta có tự tin tại kiếm thuật bên trên đánh thắng ngươi. Chúng ta đều không cần nội lực, chỉ so với kiếm pháp, như thế nào?"

Lý Vân Phi nhẹ giọng cười nói: "Ngươi đánh ý kiến hay! Công lực của ngươi hảo ta xê xích nhiều như vậy, chúng ta đều không cần nội lực, ngươi buồn bán lời. Ta hộ thể thân công tuyệt đối là không gian thứ nhất, không cần, ngươi lại kiếm. Ngươi để cho ta đều không cần, chẳng phải là để cho ta vứt bỏ ta tất cả thủ đoạn, cùng ngươi chỉ liều cái kiếm pháp, nếu là ngươi có đáp ứng hay không?"

"Không đáp ứng!" Nam nhân này suy nghĩ một chút nói: "Nếu như là ta, ta liền không đáp ứng, như vậy ngươi chịu thiệt, tổn hại, bất lợi tự lớn. Còn có thể phá vỡ ngươi không gian bất bại thân thoải! Đây không đáng giá!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ngươi đã đoán sai, ta đáp ứng, chỉ cùng ngươi so kiếm, ngươi nếu đối với kiếm pháp của mình như vậy tin tưởng, ta đây tự tại kiếm thuật bên trên thắng ngươi. Nhưng ngươi chịu phục." Lý Vân Phi dĩ nhiên biết như vậy tự mình ăn rất lớn thiệt thòi, nhưng, Lý Vân Phi một lòng muốn dùng « Phi Tiên kiếm pháp » thắng Tây Môn Xuy Tuyết « Vạn Mai Kiếm pháp ». Ban đầu công lực của hã, kiếm pháp không đủ, cho nên không cùng Tây Môn Xuy Tuyết tính toán bổng lộc, hã thật đáng tiếc, bất quá, hiện tại cùng một cái dùng Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp người tính toán cũng coi như là cho mình một cái an ủi.

Kia nam nhân cũng cười to nói: "Hảo, ta gọi Âu Dương sở thành, hi vọng ngươi có thể nhớ kỹ tên của ta!"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng rút ra bảo kiếm, trường kiếm phá vỡ Trường Không, hướng Âu Dương sở thành công tới, miệng bên trong cười nói: "Âu Dương sở thành, hi vọng ngươi có thể để cho ta thắng tuốt ghi ở trong lòng."

Âu Dương sở thành trường kiếm trong tay cất ngang, tiếp được Lý Vân Phi kiếm, trở tay tiếp theo vung lên hướng Lý Vân Phi công tới. Lý Vân Phi trường kiếm trong tay nhanh chóng lay động, đem Âu Dương sở thành tấn công tới đây kiếm trần mờ, tiếp trước trong tay kiếm quay một vòng, tấn công hướng Âu Dương sở thành hạ bàn, Âu Dương sở thành vội vàng huy kiếm ngăn chặn.

Thực là, tự tại Âu Dương sở thành muốn chống chọi Lý Vân Phi kiếm lúc, Lý Vân Phi tấn công hướng Âu Dương sở thành hạ bàn kiếm đột nhiên biến mất thân ảnh. Giống như Lý Vân Phi tay phải cho tới bây giờ cũng không có cầm kiếm đồng dạng, vô ảnh vô tung biến mất.

Âu Dương sở thành sửng sốt một chút, đột nhiên phát hiện Lý Vân Phi trong tay kiếm lại tiếp theo xuất hiện, hơn nữa hoa hướng chỗ yếu hại của mình. Âu Dương sở cố tình bên trong cả kinh, liên tục lui về phía sau ba bước, kêu lên: "Cái này không thể nào, ngươi kiếm tại sao phải đột nhiên tan biến?"

Lý Vân Phi mang trên mặt một chút vô hại nụ cười, nói: "Làm sao không thể nào, ta không đúng làm được sao? Ngươi tự hào hãy chờ xem!" Đang khi nói chuyện, Lý Vân Phi tay không ngừng hoạt động, kiếm toả sáng ra chói mắt quang thái, tại Âu Dương sở thành trước mắt nhảy động trước, giống như ánh mặt trời đồng dạng, suy nghĩ bất định.

Kỳ thực, Lý Vân Phi trong tay kiếm tan biến là rất đơn giản, hã thanh kiếm cắt vào trong giới chỉ, sau đó ở trên ngựa lấy ra, như vậy tự tạo thành rồi Âu Dương sở thành đột nhiên phát hiện Lý Vân Phi trong tay bảo kiếm tan biến nguyên ý, nói ra đơn giản, nhưng, có ai nghĩ đến cái này, bình thường đều đem vật phẩm chứa ở giới chỉ bên trong, ai cũng không nghĩ tới, có thể đem giới chỉ như vậy dùng. Chiêu này cũng chỉ là Lý Vân Phi linh cơ chợt lóe sáng tạo.

Âu Dương sở thành cũng không nghĩ tới, bất quá, hã hiện tại tới không vội nghĩ đến, tầng tầng kiếm ảnh đã xuất hiện ở trước mắt của hã, hã chỉ có thể vung lên bảo kiếm, ngăn trở Lý Vân Phi tấn công tới đây kiếm. Lý Vân Phi trong tay kiếm không ngừng xuất hiện ở Âu Dương sở thành trước người.

Mà Âu Dương sở thành hiện tại chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng tiếp được Lý Vân Phi bảo kiếm, căn bản tự không thể phản công. Lý Vân Phi khoe miệng mang theo một chút giễu cợt nụ cười, một bên huy kiếm vừa nói: "Đây sẽ là của ngươi kiếm pháp. Kém quá xa đi! Ngươi cũng chỉ có chút bản sự ấy sao? Không đúng muốn đánh thắng ta sao? Xuất kiếm a. Ngươi chỉ phòng thủ không vào tấn công, thì vĩnh viễn đánh không thắng ta!"

Âu Dương sở thành sắc mặt không thay đổi, thật giống như không bị Lý Vân Phi giễu cợt, thực là Lý Vân Phi từ hã càng lúc càng nhanh kiếm bên trong nhìn ra, hã đã bị Lý Vân Phi chọc giận. Lý Vân Phi mang trên mặt nụ cười, hã có ý như vậy chọc giận Âu Dương sở thành, chính là muốn nhượng Âu Dương sở thành đem hã toàn bộ bản lĩnh lấy ra, tính không cần toàn lực.

Âu Dương sở thành kiếm càng lúc càng nhanh, mang theo rồi vù vù tin tức, đem Lý Vân Phi đánh tới tất cả bảo kiếm đều cấp ngăn trở sau, còn có dư lực công kích Lý Vân Phi. Lý Vân Phi hiện tại rất hưng phấn, kiếm lại biến thành chậm lên tới. Chậm rãi đánh về phía Âu Dương sở thành.

Âu Dương sở cố tình bên trong vui mừng, tự muốn thừa dịp Lý Vân Phi kiếm chậm lúc phản kích, thực là không đợi hã huy kiếm, đã nhìn thấy Lý Vân Phi kiếm chậm chậm đột nhiên ra hiện trước mắt của mình. Âu Dương sở thành vội vàng tiếp theo. Lý Vân Phi kiếm đường vừa chuyển, lại huy kiếm bỏ về phía Âu Dương sở thành, kiếm vẫn là như vậy chậm chậm đi động.

Âu Dương sở thành sắc mặt đột nhiên biến thành khó nhìn lên, bởi vì hã đột nhiên phát hiện, Lý Vân Phi kiếm không đúng biến chậm, mà là bởi vì Lý Vân Phi kiếm quá là nhanh, ánh mắt lừa gạt rồi tự mình, thoát nhìn thật giống như chậm chậm thông thường một loại. Nhưng là lại lại trong khoảnh khắc đó không tuân theo rồi nguyên lý, đột nhiên xuất hiện ở công kích địa phương, loại tốc độ này Âu Dương sở thành thấy đều chưa thấy qua.

Âu Dương sở thành cũng không tiếp kiếm, vận khởi khinh công, thân hình lui về phía sau hơn mười bước, nói: "Ta không phải là đối thủ của ngươi, ta thua."

Kiểm pháp của người đã vượt qua Tây Môn Xuy Tuyết cùng Diệp Cô Thành. Hào, hào, người kiểm tiền tên tịnh không có khoa trương."

Tự tại Lý Vân Phi bên này phân ra thắng bại lúc, cái khác đối chiến người cũng đều phân ra thắng bại, đặc thắng năm người là Lý Vân Phi, Vương Chiến Thiên, Tiết kiểm hùng, Gia Cát Minh cùng cái kia dùng thương người.

Lý Vân Phi cười to nói: "Chúng ta năm người làm sao chia ra cao thấp? Ai còn không phục?"

Vương Chiến Thiên cười to nói: "Thành chủ, ta sớm tự muốn cùng Gia Cát Minh đánh một tràng rồi, trận này nhượng cho ta đi!" Nói xong, tay khẽ giương, tự một chương đánh hướng Gia Cát Minh. Gia Cát Minh tay khẽ giương, tự tiếp được rồi Vương Chiến Thiên bàn tay, trong miệng cũng cười nói: "Hào, chúng ta tự phân cái thắng bại!" Hai người tự chiến thành một đoàn.

Tiết kiểm hùng khẽ giương đao trong tay tự bỏ về phía kia dùng thương người. Kia dùng thương người, cười lớn một tiếng nói: "Hào, khiến cho người nhìn ta Liệu Nguyên Thương Pháp." Trong tay trường thương hóa thành một đạo Liệt Hỏa hoa hướng Tiết kiểm hùng.

Hai người cũng không muốn mệnh đồng dạng xông về đối phương, Lý Vân Phi cười khổ một tiếng, hẳn biết này dùng thương người dùng là cái gì thương pháp rồi, Phúc Vũ Phiến Vân bên trong Liệu Nguyên Thương Pháp, kia là thịnh hành liệt tu luyện thương pháp, là Phúc Vũ Phiến Vân bên trong mạnh nhất thương pháp, giảng cứu lấy mệnh bác mệnh, quyết chí tiến lên. Thực là Bạt Dao Thuật cùng Viên Nguyệt Loan Đao cũng là, xem ra hai người này muốn lưỡng bại câu thương rồi.

Quả nhiên, hai người trong nháy mắt giao thủ hơn mười chiêu, nhiều chiêu tàn nhẫn, thực là hai người thậm chí ngay cả trốn đều không trốn, này mấy chục chiêu hạ tới, hai người toàn thân đã là vết thương chồng chất rồi. Cuối cùng vẫn là Tiết kiểm hùng cao hơn một bậc, cầm đao đứng yên. Mà cầm thương nam tử kia đã chỉ có thể chống thương đứng tại Tiết kiểm hùng đối diện rồi. Tiết kiểm hùng cũng chỉ so sánh nam tử này mạnh hơn nhất điểm mà thôi. Đã lưng lay sắp đổ.

Tiết kiểm hùng dùng một loại nhiệt liệt ánh mắt nhìn đối diện nam tử, trầm giọng nói: "Người rất lợi hại, ta thiếu chút nữa tự thua, người có thể nói cho ta tên của người sao?"

Này nam tử cảm sung gât đầu nói: "Trần diệu dương! Ta liền Trần diệu dương. Người cũng rất lợi hại, người là người thứ nhất có thể cùng ta ghép thành người như vậy rồi. Lần sau, ta nhất định thắng người!" Nói hết leo một tiếng ngồi vào trên mặt đất! Trần diệu dương người theo đuổi liên tiếp ngay cả bước lên phía trước muốn phục lên Trần diệu dương, lại bị Trần diệu dương phát tay ngăn lại ở. An vị trên mặt đất nhìn Tiết kiểm hùng.

Tiết kiểm hùng nhìn thấy Trần diệu dương đứng không vững ngồi vào trên mặt đất, còn nhìn mình cầm chằm, cũng không tại kiên trì, ba một tiếng ngồi vào trên mặt đất. Cười khổ nói: "Kỳ thực ta cũng vậy kiên trì không được rồi. Người nếu là còn có thể chống đỡ khẽ chống, thua đúng là ta!" Thanh Thanh nhìn thấy Tiết kiểm hùng ngồi trên mặt đất, vội vàng đi tới, nghĩ dạng đem Tiết kiểm hùng đỡ dậy tới.

Tiết kiểm hùng cười cười, nói: "Ta không sao! Không cần phục." Nói xong, Tiết kiểm hùng run lấy bầy đứng lên, đi tới Trần diệu dương bên cạnh, đặt mông ngồi ở Trần diệu dương bên cạnh, ôm Trứ Trần diệu dương nói: "Người rất lợi hại. Lần sau chúng ta tái giao thủ." Có lẽ là bởi vì Tâm Tâm cùng luyện tiếc đi. Hai cái thoát nhìn đều có chút lạnh nam nhân ngồi cùng nhau, khoát trá trò chuyện với nhau.

Mà Vương Chiến Thiên bên kia còn tại chiến đấu kịch liệt trước, hai người sớm tự nhận thức, đối với đối phương dốc lòng cũng có sở hiểu rõ, đánh khó khăn bỏ khó phần. Bất quá nhìn Vương Chiến Thiên bộ dạng. Hẳn không dùng toàn lực, chiếm cứ lấy thượng phong.

Hai người lại giao thủ gần trăm chiêu. Cuối cùng Vương Chiến Thiên một chương đánh vào Gia Cát Minh trên mình, thắng rồi ván này.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 249:: lại là đệ nhất

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 249:: lại là đệ nhất

Vương Chiến Thiên nhún vai, đi tới Tiết kiểm hùng trước mặt, hướng về phía ngồi trên mặt đất đứng không dậy nổi Tiết kiểm hùng cười cười nói: "Như thế nào? Chúng ta tự đừng đánh đi. Ta xem người liên tiếp ngay cả đứng lên cũng không nổi rồi."

Tiết kiểm hùng ngẩng đầu, nhàn nhạt nhìn Vương Chiến Thiên, gât gât đầu nói: "Ta hiện tại xác thực không có thể cùng người giao thủ. Mặc dù không cho là ta đánh không lại người. Nhưng nói thật, theo ta hiện tại trạng thái, sợ rằng thật không ngăn được người một chiêu, ta đi, ta nhận thua! Lần sau, lần sau, ta nhất định trước cùng người đánh một tràng."

Lý Vân Phi cười to một tiếng nói: "Không cần lần sau, Vương Chiến Thiên là ta trắng Vân Thành phó thành chủ, chỉ cần người nguyện ý gia nhập ta trắng

Vân Thành. Vậy ngươi tự có thể tùy tiện tìm hấn động thủ. Như vậy không tốt sao?"

Tiết kiếm hùng lẳng lẳng nhìn Lý Vân Phi hai mắt, cuối cùng gật đầu nói: "Được rồi, ta đây tự gia nhập các ngươi trắng Vân Thành đi. Dù sao ta cũng không muốn tự mình thành lập bang phái, đối với ngươi, ta vẫn tương đối chịu phục. Gia nhập ngươi bang phái, vốn so sánh những người khác bang phái tốt hơn đi."

Lý Vân Phi cười lớn một tiếng nói tiếp: "Hào, ngươi gia nhập ta trắng Vân Thành, ta thì cho ngươi cái phó thành chủ chỗ ngồi. Sau này ngươi cùng Vương Chiến Thiên địa vị giống nhau, hi vọng các ngươi có thể để cho ta nhóm trắng Vân Thành càng ngày càng mạnh."

Tiết kiếm hùng gật đầu, quay đầu hướng bên cạnh mình Âu Dương sở thành vẫn đạo: "Lão Âu, ngươi có hay không bang phái?"

Âu Dương sở thành khoe mắt co quắp rồi mấy cái, thản nhiên nói: "Ta phục họ Âu Dương, không họ Âu? Ngươi có thể gọi ta Âu Dương, không nên gọi ta là Lão Âu! Được không?"

Tiết kiếm hùng một thanh kéo qua bên cạnh Âu Dương sở thành, cười nói: "Hào, hảo, ta biết rồi, gọi ngươi Âu Dương sao? Ta nhớ kỹ rồi, Lão Âu!" Tiết kiếm hùng không bằng Âu Dương sở cách nói sẵn có nói, nói tiếp: "Ngươi xem một chút, ta hiện tại cũng gia nhập trắng Vân Thành. Ngươi cũng cùng ta cùng nơi đi!"

Âu Dương sở thành cau mày, không có nói chuyện, chẳng qua là ngẩng đầu nhìn Lý Vân Phi, Lý Vân Phi từ trong mắt của hấn nhìn thấy hỏi thăm. Lý Vân Phi biết Âu Dương sở trở thành người rất cao ngạo, khẳng định không muốn ở so với mình kém người dưới. Cho nên hướng Âu Dương sở thành gật đầu nói: "Ta cấp Vương Chiến Thiên cùng Tiết kiếm hùng chỗ ngồi là phó thành chủ. Thực là, ta trắng Vân Thành bên trong chỉ có hai vị phó thành chủ. Như vậy, ta còn có ba đại Đường chủ chỗ ngồi không có ai ngồi. Ngươi nếu như tới rồi. Ta liền mặc ngươi lựa chọn một đường, làm ta trắng Vân Thành ba đại Đường chủ chỉ nhất. Địa vị chỉ ở ta cùng hai vị phó thành chủ dưới."

Âu Dương sở thành nhìn Lý Vân Phi một cái, thản nhiên nói: "Nếu như ta gia nhập Triệu Ngạn "Phi đao môn", gia nhập Gia Cát Minh âm mưu giúp, ta nghĩ bọn họ cũng sẽ cho ta một cái Phó môn chủ, Phó bang chủ chỗ ngồi đi!"

Gia Cát Minh bị Vương Chiến Thiên đã thương, tính không có rút khỏi lời dài, nghe thấy Âu Dương sở thành nói như vậy, vội vàng tiếp theo Âu Dương sở thành lời nói nói: "Chỉ cần ngươi nguyện ý gia nhập ta âm mưu giúp, ta có thể cho ngươi một cái Phó bang chủ chỗ ngồi! Như thế nào?"

Lý Vân Phi cười lớn một tiếng nói: "Thực là Triệu Ngạn cùng Gia Cát Minh ngay cả ta trắng Vân Thành phó thành chủ đều đánh không lại. Càng đừng đề cập ta. Bọn họ bang phái có tư cách gì cùng ta trắng Vân Thành nghĩ đề cập so sánh nhau? Bằng cái gì? Hiện tại không gian thứ Trường Số 1 tay là ta. Thứ hai thứ Trường Số 3 tay là ta trắng Vân Thành phó thành chủ. Ngươi làm ta Đường chủ, cũng không mất mặt, chẳng lẽ, lấy ngươi kiêu ngạo sẽ ở một cái võ công cũng không bằng nhân thủ của ngươi hạ làm việc sao?"

Gia Cát Minh hừ lạnh một tiếng nói: "Kia đến không nhất định, lại nói tiếp, võ công của ta tuyệt đối không thua kém Âu Dương sở thành! Hấn cũng không nhất định là đối thủ của ta, mà Tiết kiếm hùng chẳng qua là dựa vào binh khí sắc bén thắng Triệu Ngạn mà thôi. Chân chính võ công của, kia nhưng không nhất định!"

Lý Vân Phi phát tay cắt đứt Gia Cát Minh lời nói, nói: "Đừng nói loại này lời vô ích, thua tự là thua rồi, đừng giải thích nhiều như vậy, giải thích tự là che dấu. Ngươi tiếp theo thắng những người khác, lại nói! Tốt lắm, Âu Dương sở thành! Tự một câu nói, ngươi có nguyện ý hay không gia nhập ta trắng Vân Thành?"

Âu Dương sở Thành Tường rồi chốc lát gật đầu nói: "Hào, ta liền gia nhập trắng Vân Thành!" Âu Dương sở thành cúi xuống hấn kia kiêu ngạo đầu. Gia nhập Lý Vân Phi trắng Vân Thành.

Lý Vân Phi lớn tiếng cười nói: "Hào, hảo, hiện tại ta trắng Vân Thành đã có bốn cái thập cường cao thủ. Ta, Vương Chiến Thiên, Tiết kiếm hùng, còn có ngươi Âu Dương sở thành. Hiện tại ta trắng Vân Thành tại không gian bên trong mới là một con tuyệt trần, bang phái nào đều so ra kém rồi. Âu Dương sở thành, ta thì cho ngươi Hình Phật đường Đường chủ chỗ ngồi, ngươi tự mình định ra một bộ hình phạt quy định. Chỉ cần không tuân theo rồi, vô luận là ai cũng phải thụ ngươi tiết chế."

Lý Vân Phi cười đối với bên cạnh Vương Chiến Thiên nói: "Tốt lắm, trắng Vân Thành sự tình đều xong. Hiện tại tiếp theo chúng ta không gian đệ nhất tranh đoạt. Tiết kiếm hùng nhận thua. Hiện tại tự hai người chúng ta tranh bổng chốc này không gian thứ một cao thủ! Như thế nào đánh không đánh một trắng?"

Vương Chiến Thiên cười khổ một tiếng nói: "Thành chủ, ngươi tự chơi ta. Chúng ta đã giao thủ, ta không có bị thương lúc tự xa không phải là đối thủ của ngươi, huống chi ta bây giờ còn bị thương đầu. Ta cũng vậy nhận thua, được đi! Ta cũng không nghĩ bị ngươi tàn bạo!"

Tự tại Vương Chiến Thiên nhận thua lúc, hệ thống truyền ra tin tức: lần này không gian chọn lựa thập đại cao thủ, thập đại cao thủ tự động sinh ra phong hào, bọn họ theo thứ tự là:

"Kiếm tiên" Lý Vân Phi, tuyệt kỹ: Phi Tiên kiếm pháp, bắt từ ấn pháp, Kim Cương Bát Hoại thần công.

"Chiến Vương" Vương Chiến Thiên, tuyệt kỹ: Hàng Long Thập Bát Chương, Thái Huyền kinh, La Hán Phục Ma thần công.

"Ma Đao" Tiết kiếm hùng, tuyệt kỹ: Bạt Đao Thuật, Viên Nguyệt Loan Đao. Thiên Địa Âm Dương Đại Bí Pháp.

"Âm mưu" Gia Cát Minh, tuyệt kỹ: Cừu Âm Chân Kinh, Dịch Cân kinh, Cừu Âm Bạch Cốt Trảo.

"Cuồng thương" Âu Dương sở thành, tuyệt kỹ: Dương gia Thương pháp, Liễu Nguyên Thương Pháp.

"Ngày chi" Dương Hưng, tuyệt kỹ: Tiên Thiên thần công, Đại Lý Nhất Dương chỉ, Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công.

"Kiếm Thánh" Phan vân vượt qua, tuyệt kỹ: Độc Cô Cửu Kiếm, hấp tinh công pháp, Đoạt Mệnh Thập Tam Kiếm.

"Thiên Dao" tôn diệu dương, tuyệt kỹ: Kim Cương Phục Ma công, Kim Ô đao pháp, Hồ gia đao pháp, Huyết Dao đao pháp.

"Thần cơ" Phùng ấn tuyết, tuyệt kỹ: ngày một Thánh Thủy công, Đạp Tuyết Vô Ngân, Tiểu vô tướng công, Thiên Sơn sáu dương chưởng.

"Chi" Trịnh Tử Dương, tuyệt kỹ: Cửu Dương Thần Công, Đan Chi thần công, Niêm Hoa chỉ, vô tướng kiếp chỉ.

Trước mười đại cao thủ phần thưởng: 100000 điểm tích phân. Trước hai mươi mạnh phần thưởng: 50000 điểm tích phân, phía trước năm thập cường phần thưởng: 20000 điểm tích phân, trước một trăm mạnh phần thưởng: 10000 điểm tích phân.

Lý Vân Phi cười cười đối với Vương Chiến Thiên mấy người nói: "Các người sau khi trở về, tự mình gia nhập trắng Vân Thành, ta sẽ thêm các người. Bất quá, tạm thời chuyện của các người tìm khắp Vương Chiến Thiên đi. Ta cùng Tiết kiếm hùng trao đổi rồi mấy bộ kiếm pháp, ta muốn tu luyện, còn muốn nghiên cứu. Về phần chức trách của các người. Tự là càng ngày càng mạnh. Chỉ cần các người càng ngày càng mạnh, ta trắng Vân Thành tự nhiên tự càng ngày càng mạnh. Tốt lắm. Đều hồi đi."

Lúc nói chuyện, thập đạo bạch quang bắn vào lõi đài, lõi đài bên trên mười người đồng thời biến mất không thấy.

Lý Vân Phi mở mắt, lại nhìn thấy Dẫn đạo giả kia trương vô sỉ mặt xuất hiện ở trước mắt mình. Lý Vân Phi một quyền đập tới, muốn Dẫn đạo giả trên mặt ra phát hiện mình quyền ấn. Bất quá, Dẫn đạo giả nhưng toàn bộ đều là Thần Tiên, quả đấm từ Dẫn đạo giả thân thể xuyên việt đi qua, thật giống như đánh ở trong không khí đồng dạng. Không có cấp Dẫn đạo giả mang đến tí ti phiền toái.

Lý Vân Phi thu rồi quyền, hướng Dẫn đạo giả cười nói: "Quả nhiên lợi hại. Không nghĩ tới cho dù là đánh lên, ta ngay cả thân thể của người đều không gặp được. Không biết cái gì thời điểm, ta mới có thể đánh thắng người."

Dẫn đạo giả cười to một tiếng nói: "Đánh thắng ta? Ta đều sống mấy trăm năm rồi, tự người chút bổn sự ấy còn muốn đánh thắng ta. Chờ xem. Bất quá, người lại đem rồi một cái đệ nhất danh, rất tốt, rất tốt. Bất quá lần này rất nhiều Dẫn đạo giả đều coi được người. Ta không có kiếm được vật gì tốt. Bất quá, người muốn nỗ lực. Lần sau người tái tham gia không gian tranh đoạt cuộc thi, vẫn là thập mạnh, sẽ mang theo những thứ khác chín vị cường giả đi cùng Tây Phương chư thần chọn trúng người chiến đấu. Khi đó, người nếu là thắng. Vậy người tự kiếm tiền lật ra."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta muốn hỏi chính là, Tây Phương chư thần chọn trúng người đều là một đám người nào? Bọn họ so với chúng ta mạnh sao?"

"Nói như thế nào đây?" Dẫn đạo giả suy nghĩ một chút, hút miệng Khí Đạo: "Ta cũng vậy khó mà nói các người ai mạnh ai thua. Bất quá ta kháo tổ người. Các người nếu là gặp phải Ma Pháp Sư lời nói, lập tức cận thân quét sạch hẳn! Nếu là Thánh Kỵ Sĩ các loại, vậy các người tự liều mạng. Các người tu luyện võ công so sánh ma pháp của bọn hắn, đầu khí các loại nên muốn tinh thuần. Nhưng uy lực nên cùng bọn họ không sai biệt lắm lớn. Tu luyện cũng khó nhất điểm. Bất quá đều có sở trường, đều có sở ngắn đi."

Lý Vân Phi gật đầu vấn đạo: "Bây giờ có thể nói cho ta, ta hạ một cái nhiệm vụ thế giới là nơi nào sao?"

Dẫn đạo giả gật đầu nói: "Người muốn biết, ta đây tự nói cho người biết, người sau thế giới rất khó xen lẫn nga!"

"Nga?" Lý Vân Phi cười cười nói: "Có thể có nhiều khó lẫn lộn? Bằng tu vi của ta bây giờ, ta cũng không tin, muốn chạy còn chạy không thoát?"

Dẫn đạo giả nghiêm mặt nói: "Ta tịnh không có lừa người. Người để cho ta tại làm sao nhiều khốn kiếp trước mặt thần khí vô cùng. Ta liền nói thật cho người biết, người cái kế tiếp thế giới là "Phong vân" thế giới!"

"Phong vân? Phong vân thế giới?" Lý Vân Phi đột nhiên nghĩ đến truyền thuyết kia bên trong phong vân thế giới, nuốt xuống một ngụm nước bọt(miếng) nói: "Chính là cái kia nhân vật chính là Nhiếp Phong cùng Bộ Kinh Vân cái kia phong vân thế giới?"

Dẫn đạo giả gật đầu nói: "Không tệ, cái thế giới kia rất kinh khủng. Các loại Thần Thú, cái gì Hỏa Kỳ lân, cái gì Phượng Hoàng. Cái gì Thần Long. Đều có!"

"Ý của người là nói, trong thế giới kia Hỏa Kỳ lân, Phượng Hoàng, Thần Long đều là thật?" Lý Vân Phi cau mày vấn đạo: "Kia không thể nào, kia chút ít đồng Tây Đô cùng hung thú đồng dạng, nhất điểm ý thức cũng không có, thấy thế nào cũng không giống là Thần Thú!"

Dẫn đạo giả lắc lắc đầu nói: "Kia là thật. Bất quá, đáng tiếc, những thứ kia đều là một chút tạp Huyết Thần Thú, cũng không phải là cái gì lợi hại thuần Huyết Thần thú! Cho nên không có có ý tứ. Không có có trí khôn. Nhưng, người phải cẩn thận chúng!"

"Tại sao?" Lý Vân Phi cười nói: "Một chút tạp Huyết Thần Thú mà thôi!"

Dẫn đạo giả cười nói: "Đã có tạp Huyết, kia tự có thuần Huyết Thần Thú a. Những thứ kia Thần Thú đều đột phá không gian bình thường, tùy ý tại mỗi cái không gian bên trong ngao du, cho dù là tại Tiên Giới, này chút ít Thần Thú cũng đều coi như là rất mạnh rồi. Mỗi một đầu, đều so với ta mạnh hơn bên trên rất nhiều."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 250:: gia nhập trắng Vân Thành

Quyển thứ hai: Đại Đường Song Long Truyện Chương 250:: gia nhập trắng Vân Thành

Lý Vân Phi có chút không hiểu, bọn họ nói rất đúng những thứ kia tạp Huyết Thần Thủ, cùng những thứ khác thuần Huyết Thần thủ có quan hệ gì? Cho nên cắt đứt Dẫn đạo giả lời nói, vẫn đạo: "Ta biết những thứ kia thuần Huyết Thần thủ rất mạnh. Thực là ta lại không gặp được! Chúng ta trước tiên là nói về những thứ kia tạp Huyết Thần Thủ có được hay không?"

Dẫn đạo giả xấu hổ cười cười nói: "Nói đến cái kia phong vân thế giới, không nhìn được. Hào hảo, tựu nói một chút những thứ kia tạp Huyết Thần Thủ, những thứ kia Thần Thủ đều so với người còn mạnh hơn nhiều. Mỗi một đầu cánh giới thấp nhất đều là Địa Tiên cảnh hậu kỳ. Cái kia tạp Huyết Long, ít nhất là Thiên Tiên cấp bậc. Ta cũng không phải là kia Long đối thủ, đừng nói người!"

Lý Vân Phi trong mắt hàn quang chợt lóe, Dẫn đạo giả có ý tứ là hắn cũng không phải là cái kia tạp Huyết Long đối thủ, mà cái kia tạp Huyết Long cảnh giới là Thiên Tiên cảnh. Này đã nói lên rồi, này Dẫn đạo giả bất quá cũng chỉ là cảnh giới Thiên Tiên mà thôi, như vậy tính ra, này chút ít Thần Tiên cảnh giới cũng không có tương tượng mạnh như vậy. Cảnh giới Thiên Tiên là có thể ở chỗ này làm Dẫn đạo giả rồi, nói như vậy, chỉ cần đột phá đến cảnh giới Thiên Tiên, vậy hắn cũng tựu cùng Dẫn đạo giả cảnh giới giống nhau. Hiện tại Lý Vân Phi có mục tiêu. Đó chính là nhanh lên một chút đột phá đến cảnh giới Thiên Tiên, như vậy, hắn mới lời nói có trọng lượng.

Lý Vân Phi gật đầu đối với Dẫn đạo giả nói: "Kia hừng hực bá loại này cao thủ là cái gì cảnh giới?"

Dẫn đạo giả cười cười nói: "Hừng hực thực lực không có người nghĩ giống mạnh như vậy? Cũng chính là Địa Tiên trung kỳ đi, người là mới vào Địa Tiên cảnh, so với hắn cũng còn kém rồi cái Địa Tiên sơ kỳ, Địa Tiên trung kỳ hai cái cảnh giới."

Lý Vân Phi tiếc rằng liếc mắt, hai cái cảnh giới, này xê xích nhiều quá, với lại hừng hực thực lực tại phong vân lúc đầu coi là là cường giả, nhưng ở phía sau, biến thái cái này tiếp theo cái kia, rất lợi hại. Không nói gì Đế Thích Thiên, Vô Danh các loại. Tựu nói Kiếm Thánh, Tuyệt Vô Thần chi lưu. Thực lực cũng không thể so với hừng hực sai, quả thực có thể coi là là cường giả như mây a. Mỗi một người đều là biến thái cấp bậc nhân vật. Nhất biến thái chính là cái kia Đế Thích Thiên. Thực lực sâu vượt qua Lý Vân Phi tưởng tượng. Sợ rằng thực lực so với Dẫn đạo giả chỉ mạnh không yếu.

Lý Vân Phi gật đầu đối với Dẫn đạo giả nói: "Hào, đã như vậy ta đây tựu nghe lời người tốt lắm. Ta sẽ cẩn thận, tin tưởng lấy võ công của ta, chỉ cần cẩn thận điểm, không đến nỗi hội đơn giản như vậy chết đi."

Dẫn đạo giả cười cười nói: "Hào, người muốn biết ta đây cũng nói cho người biết rồi. Người làm chuyện của người đi. Ta cũng không cùng người nói thêm cái gì. Này coi như là ta cấp phần thưởng của người đi. Lại đem rồi cái đệ nhất phần thưởng!" Dẫn đạo giả nói xong cũng không nói, xoay người tìm hàng đơn vị từ bàn ngồi xuống. Một câu cũng không nói.

Lý Vân Phi thờ dãi đối với phía sau Thạch Chi Hiền cùng Ninh Đạo Kỳ nói: "Ta muốn tiếp theo bế quan, các người là cùng ta cùng nơi bế quan vẫn là lưu lại nơi này?"

Thạch Chi Hiền cùng Ninh Đạo Kỳ nhìn nhau rồi một cái nói: "Chúng ta cũng không cùng thành chủ cùng nơi bế quan, chúng ta bây giờ võ công của không đúng bế quan là có thể trở nên mạnh mẽ. Ta nghĩ vẫn là thành chủ tự mình bế quan đi!"

Lý Vân Phi gật đầu đi vào bế quan thất. Cầm ra dùng « Thiên Đạo đạo pháp » đổi lại « thánh kiếm bốn quyết » cùng « Thiên Ngoại Lưu Tinh » hai bản bí tịch. Hắn đầu tiên học chính là Tạ Hiểu Phong tuyệt học « thánh kiếm bốn quyết », cầm qua bí tịch. Sau khi mở ra, bí tịch tựu hóa thành một đạo bạch quang xông vào Lý Vân Phi đầu óc bên trong.

Lý Vân Phi nhắm hai mắt không ngừng tìm hiểu này đầu óc bên trong tinh diệu « thánh kiếm bốn quyết » kiếm pháp, từng đạo tinh diệu kiếm chiêu xuất hiện ở Lý Vân Phi trong đầu. Lý Vân Phi sớm tựu đắm chìm tại này kiếm chiêu trong, không thể tự thoát ra được. Một lúc lâu, một lúc lâu. Lý Vân Phi mở hai mắt ra, thật dài thờ dãi.

« thánh kiếm bốn quyết » kiếm chiêu xác thực tinh diệu, kiếm thuật không chút nào thấp hơn ở tại Diệp Cô Thành « Phi Tiên kiếm pháp ». Lý Vân Phi nhủ này, hai loại kiếm thuật đều tinh diệu tới cực điểm, mỗi chủng kiếm pháp cũng đều làm cho người ta đắm chìm ở trong đó, không thể tự thoát ra được.

Lý Vân Phi lại lần nữa cầm lấy kia bản « Thiên Ngoại Lưu Tinh ». Này « Thiên Ngoại Lưu Tinh » Lý Vân Phi biết, kia Viên Nguyệt Loan Đạo thể giới bên trong đình bằng, không nữa tu luyện kia Viên Nguyệt Loan Đạo đạo pháp lúc, tựu là dựa vào một chiêu này kiếm pháp. Trở thành trên giang hồ

thiền đốt tay có thể nói kiếm thuật cao thủ, chẳng qua là, bộ kiếm pháp kia Lý Vân Phi nhưng căn bản tự không quan tâm, bởi vì đây là cái tàn chiêu. Chỉ có nhất thức.

Lý Vân Phi mở ra « Thiên Ngoại Lưu Tinh » kiếm phổ. Kiếm phổ lại hóa thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi trong đầu, Lý Vân Phi tiếp theo tìm hiểu một chiêu này kiếm pháp. Cho nên Lý Vân Phi hai mắt nhắm lại, tìm hiểu trước trong đầu xuất hiện một chiêu này kiếm phổ.

Trong nháy mắt, Lý Vân Phi liền đem này « Thiên Ngoại Lưu Tinh » tìm hiểu hoàn thành. Xác thực coi như là rất tinh diệu một chiêu, bất quá, cũng không có gì lớn. Đừng nói là « Phi Tiên kiếm pháp » « thánh kiếm bốn quyết » rồi. Chính là kia Địa Kiếm Tổng Trí « Địa Kiếm kiếm pháp » đều so sánh này « Thiên Ngoại Lưu Tinh » muốn mạnh hơn rất nhiều. Lý Vân Phi căn bản tự không quan tâm.

Đột nhiên, Lý Vân Phi phát hiện, một thức này « Thiên Ngoại Lưu Tinh » có thể dung hợp tại kia « quần tinh kiếm pháp » trong, nhượng Lý Vân Phi « quần tinh kiếm pháp » cao hơn một tầng. Lý Vân Phi trong lòng vui mừng khôn xiết. Đứng lên, bắt đầu không ngừng liều mạng tu luyện « Thiên Ngoại Lưu Tinh », thật trùng hợp, Lý Vân Phi trong lòng không kiềm nổi ca ngạo, tự mình mới vừa muốn tiếp tục dung hợp « quần tinh kiếm pháp » sẽ đưa tới một chiêu như vậy kiếm pháp, nói Lý Vân Phi mất hứng là giả. Vô luận cái khác kiếm pháp lại mạnh, những thứ kia đều là những người khác. Chỉ có kiếm pháp của mình mới là thuộc về mình.

Một năm ở giữa Lý Vân Phi tự đem « Thiên Ngoại Lưu Tinh » tu luyện đến đại thành. Sau đó, hắn lại bắt đầu đem « Thiên Ngoại Lưu Tinh » dung hợp tại « quần tinh kiếm pháp » trong. Ba tháng sau, Lý Vân Phi liền đem « Thiên Ngoại Lưu Tinh » hoàn mỹ dung hợp tại « quần tinh kiếm pháp » trong, mà Lý Vân Phi « quần tinh kiếm pháp » uy lực đã so sánh Tổng Trí « Địa Kiếm kiếm pháp » muốn cao hơn rất nhiều.

Lý Vân Phi cười lớn bắt đầu tiếp theo đem « Địa Kiếm kiếm pháp » dung hợp tại « quần tinh kiếm pháp » bên trong, này « Địa Kiếm kiếm pháp » sớm tự tu luyện đến đại thành, hiện tại dung hợp rất dễ dàng. Quả nhiên, dùng một năm thời gian, Lý Vân Phi liền đem « Địa Kiếm kiếm pháp » dung nhập « quần tinh kiếm pháp » trong, mà bây giờ Lý Vân Phi tự nghĩ ra « quần tinh kiếm pháp », uy lực đã chỉ so với « Phi Tiên kiếm pháp » cùng « thánh kiếm bốn quyết » kém hơn một bậc. Chỉ chờ Lý Vân Phi tái dung nhập một bộ cao cấp kiếm pháp. Liền có thể lên cấp ở tại đỉnh cấp kiếm pháp.

Khi đó, Lý Vân Phi « quần tinh kiếm pháp » liền so với « Phi Tiên kiếm pháp » cùng « thánh kiếm bốn quyết » mạnh hơn rồi. Khi đó. Là có thể tiếp tục dung hợp « Phi Tiên kiếm pháp » cùng « thánh kiếm bốn quyết ». Khi đó, « quần tinh kiếm pháp » hội mạnh thành cái dạng gì, Lý Vân Phi tự không tưởng tượng nổi rồi.

Lý Vân Phi cười lớn mở ra chính mình thuộc tính:

Đánh số 2112: không gian danh hiệu: "Kiếm tiên". Đại Đường Song Long Truyền thế giới danh hiệu "Kiếm Thánh", danh hiệu gia thành: uy hiếp võ lâm nhân sĩ. Ảnh hưởng: tại không gian cùng Đại Đường Song Long thế giới bên trong đều có được quang sức ảnh hưởng lớn.

Đánh bại "Tà Hậu" Chúc Ngọc Nghiên.

Tiếp nhận Tà Cực Tông Tông chủ vị.

Đạt được "Ma Đế" danh hiệu.

Đánh bại "Tà vương" Thạch Chi Hiên.

Giết chết bốn Đại Thánh tăng chi nhị, ma đạo trong danh vọng tăng mạnh.

Cùng Tổng Khuyết giao thủ. Tổng Khuyết khẳng định võ công của ngươi. Trên giang hồ danh vọng tăng mạnh!

Trở thành Đại Đường Song Long bên trong ma đạo Minh Chủ, uy vọng tăng nhiều. Người trong ma đạo lấy ngươi như Thiên Lô sai đâu đánh đó. Đánh bại Ma Môn bát đại cao thủ, trở thành Ma Môn thứ Trường Số 1 tay. Ma đạo bên trong uy vọng nhất thời không hai. Mang về Đại Đường Song Long bên trong hai vị Tông Sư cấp cao thủ, Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ.

Nội công: Minh Ngọc công 10 cấp (max level), di hoa tiếp mộc 9 cấp, bắt tử ấn pháp 8 cấp. Đạo Tâm Chung Ma bí pháp 8 cấp. (Thiên Ma Sách mười hai quyển lĩnh ngộ mà đến. Dùng "Tà Đế Xả Lợ" có thể gia tốc công pháp thăng cấp tốc độ.) nội công cảnh giới: Địa Tiên cảnh.

Kinh công: Phượng Vũ Cửu Thiên 10 cấp (max level).

Kiếm pháp: Phi Tiên kiếm pháp 10 cấp (max level), thánh kiếm bốn quyết 1 cấp, quần tinh kiếm pháp 10 cấp (tự nghĩ ra võ công, có thể không ngừng dung hợp kiếm thuật không ngừng trở nên mạnh mẽ.)

Chưởng pháp: hồ trảo tuyết phản che tay 10 cấp, tán thủ bát bỏ nhào 1 cấp.

Binh khí: Thất Tinh Long Uyên kiếm. Hàn băng ngọc hồ trảo.

Y phục: Bạch Vũ áo. Ngân năm Huyết tằm giáp.

Đồ đội đầu: Âm Dương Miện.

Giày: Cửu Châu lý.

Nhân vật trạng thái: khỏe mạnh.

Lý Vân Phi cười cười, nhất giác mang theo một chút ý cười, hắn biết chỉ cần hắn cố gắng, không cần quá lâu sau này, hắn « quân tinh kiếm pháp » sẽ trở thành tự mình mạnh nhất kiếm pháp, hoàn toàn thuộc về kiếm pháp của mình.

Về phần « thánh kiếm bốn quyết », Lý Vân Phi đã đem « Phi Tiên kiếm pháp » tu luyện đến đại thành cảnh giới, uy lực rất lớn, mà « thánh kiếm bốn quyết » cùng « Thiên Ngoại Phi Tiên » là cùng một cái cảnh giới kiếm pháp, hắn căn bản tự không cần đem « thánh kiếm bốn quyết » tu luyện tới đại thành, như vậy muốn hao phí thời gian bao lâu hắn không biết. Đồng thời hắn còn không dùng đến, hắn đã có « Phi Tiên kiếm pháp », về phần bộ này « thánh kiếm bốn quyết », tự do (các loại) Lý Vân Phi « quân tinh kiếm pháp » có thể dung hợp lúc, đón thêm trước tu luyện đi. Khi đó, tự nhiên không dùng được thời gian quá dài.

Hắn trước kia tu luyện « Phi Tiên kiếm pháp » lúc, bởi vì hắn cảnh giới ở nơi đó, muốn từ đầu tu luyện, còn muốn tìm hiểu Diệp Cô Thành sáng chế ra bộ kiếm pháp kia lúc tâm tình các loại. Mà bây giờ Tạ Hiểu Phong tại Tiết kiếm hùng nơi đó, sau này tu luyện đến bình cảnh lúc, tự có thể tìm Tạ Hiểu Phong chỉ điểm. Thật đơn giản.

Lý Vân Phi đứng lên, thật dài thở phào một cái, sau đó, đi ra khỏi bể quan phòng. Truyền đưa đến trắng Vân Thành, đã nhìn thấy Tiết kiếm hùng, Vương Chiến Thiên, Âu Dương sở thành ba người đứng ở cửa thành miệng chờ đợi mình. Người theo đuổi của bọn hắn cũng không có mang theo trên người.

Lý Vân Phi vội vàng nghênh đón, nói: "Các người đã tới." Sau đó tự đem Âu Dương sở thành cùng Tiết kiếm hùng hai người gia nhập chính mình bang phái. Cũng cấp Tiết kiếm hùng một cái phó chức thành chủ, cấp Âu Dương sở thành một cái Đường chủ vị.

Lý Vân Phi cười to một tiếng nói: "Ta đem ta trắng Vân Thành chia làm như vậy, một vị thành chủ, cũng chính là ta, hai vị phó thành chủ. Ba vị Đường chủ! Những thứ khác người tự muốn chính các người đi chiêu. Chỉ cần các người không cô phụ ta. Chúng ta tự cùng chung quản lý này trắng Vân Thành. Các người cũng biết, dựa vào một người là không thể nào trở thành mạnh nhất thế lực. Không phải sao? Ta khao các người, các người cũng có thể dựa vào ta, chỉ cần ta có thể giúp đến mọi người, các người cứ việc nói. Tất không thoái thác!"

Ba người đồng thời ôm quyền nói: "Người yên tâm, chỉ cần người nguyện ý, chúng ta thì vĩnh viễn đem trắng Vân Thành làm chính mình nhà. Vĩnh viễn nhà."

Lý Vân Phi cười, rất vui vẻ nở nụ cười. Nói: "Hảo. Hôm nay chúng ta hảo hảo uống một chén, không say không về!" Sau đó lôi kéo ba người đi tới trắng Vân Thành trong hành lang.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 251:: tiểu Đoạn Lãng

Chương 251:: tiểu Đoạn Lãng

Mấy người đang Bạch Vân Thành trong phủ thành chủ đại yến một hồi, mà Lý Vân Phi cùng mấy người khác bởi vì vui vẻ đều uống say khướt. (! Thắng thoại phí) đều nói trên bàn rượu là dễ dàng nhất giao bằng hữu, quả nhiên, trận này uống rượu xong sau đó, mấy người liền trở thành bạn tốt. Đồng thời thời khoái lạc, nói chuyện phiếm, đánh đánh nhau. Quá thật vui vẻ.

Bất quá, hài lòng thời gian từ trước đến giờ quá vô cùng nhanh. Trong nháy mắt, liền lại đến tiến vào không gian thời điểm, mấy người cáo từ về sau, Lý Vân Phi liền trở về chính mình chuyên môn không gian. Dẫn đạo giả ngồi ngay ngắn ở đó. Chờ Lý Vân Phi đến. Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ cùng Lỗ Diệu tử ba người đã ở trong không gian đang đợi.

Dẫn đạo giả một Khán Kiến Lý Vân Phi xuất hiện, lăng lăng nhìn Lý Vân Phi nói: "Thời gian lại đến, người lại muốn đi làm nhiệm vụ."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta biết, sớm sẽ chờ đây! Bắt đầu đi."

Dẫn đạo giả cười cười nói: "Người đã đều chuẩn bị xong, vậy ta đừng nói cái khác nhiều lời." Dẫn đạo giả đột nhiên đem đầu tiến đến Vân Phi bên cạnh, khinh Thanh Đạo: "Cần trọng Đế Thích Thiên, thực lực của người kia so với ta mạnh hơn rất nhiều. Hay nhất không nên cùng hắn nháo mâu thuẫn!"

"Ân! Ta biết." Lý Vân Phi biết Dẫn đạo giả ý tứ. Hắn là sợ sệt Lý Vân Phi sẽ bởi vì chọc giận Đế Thích Thiên mà bị Đế Thích Thiên giết chết. Kỳ thực Lý Vân Phi đã sớm biết Đế Thích Thiên đáng sợ, hắn cũng không dự định chọc giận Đế Thích Thiên. Chỉ là hắn càng biết đến là, này Đế Thích Thiên không căng đầy lực đáng sợ đến cực điểm, hơn nữa còn là cái bệnh thần kinh. Liền tính Lý Vân Phi không chọc giận hắn, hắn chỉ sợ cũng phải tìm Lý Vân Phi phiền phức.

Dẫn đạo giả gật đầu nói: "Người biết vậy thì hay nhất. Được rồi, ta muốn đem các người truyền tống đến phong vân thế giới. Các người chuẩn bị xong chưa?"

Lý Vân Phi gật đầu một cái đối với phía sau Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ, Lỗ Diệu tử nói: "Các người chuẩn bị xong chưa?"

Ba người đồng thời gật đầu, nói: "Chúng ta đã chuẩn bị xong."

Lý Vân Phi đối với trăm giọng đối với Dẫn đạo giả nói: "Chúng ta đã chuẩn bị xong, người bắt đầu đi!"

Lý Vân Phi đang khi nói chuyện, bốn đạo bạch quang sáng lên, Lý Vân Phi bốn người ý thức đồng thời biến mất, sau đó liền từ trong không gian biến mất không còn tăm hơi.

Một lúc lâu, Lý Vân Phi khôi phục ý thức. Mảnh lác đầu, nhìn một chút chu vi, lại là tại trong một rừng cây. Đang lúc này, hệ thống cũng truyền tới tin tức: đánh số 2112, "Kiếm tiên" Lý Vân Phi, tiến vào phong vân thế giới nội dung võ kịch.

Nhiệm vụ 1: đánh bại Đế Thích Thiên (Từ Phúc), nhiệm vụ khen thưởng: (Thánh tâm quyết), nhiệm vụ tích phân: 3000000.

Nhiệm vụ 2: đánh bại võ lâm thần thoại vô danh, nhiệm vụ khen thưởng: (Vạn Kiếm Quy Tông), nhiệm vụ tích phân: 1000000. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ)

Nhiệm vụ 3: đánh bại hùng bá, nhiệm vụ khen thưởng: (Tam Phần Quy Nguyên Khí), nhiệm vụ tích phân: 500000.

Nhiệm vụ 4: đánh bại tuyệt không Thần, nhiệm vụ khen thưởng: (bắt diệt Kim Thân), nhiệm vụ tích phân: 500000.

Nhiệm vụ 5: đánh bại đệ nhất Tà hoàng, nhiệm vụ khen thưởng: (Ma Đạo đao pháp), nhiệm vụ tích phân: 500000.

Nhiệm vụ 6: đánh bại Kiếm Thánh, nhiệm vụ khen thưởng: (kiếm hai mươi hai), nhiệm vụ tích phân: 500000.

Nhiệm vụ 7: đánh bại Phá Quân, nhiệm vụ khen thưởng: (Sát Phá Lang), nhiệm vụ tích phân: 400000.

Nhiệm vụ 8: đánh bại Kiếm Ma, nhiệm vụ khen thưởng: (ma kiếm kiếm pháp), nhiệm vụ tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 9: đánh bại đao thứ hai Hoàng, nhiệm vụ khen thưởng: (đoạn tình bầy quyết), nhiệm vụ tích phân: 300000.

Nhiệm vụ 10: đánh bại đệ tam trư Hoàng, nhiệm vụ khen thưởng: (trư Hoàng đao pháp), nhiệm vụ tích phân: 250000.

Nhiệm vụ 11: đánh bại Độc Cô một phương (giả), nhiệm vụ khen thưởng: (Độc Cô Kiếm pháp), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 12: đánh bại Bộ Kinh Vân (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (Bài Vân chương), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 13: đánh bại Nhấp Phong (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (Phong Thần Cước), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 14: đánh bại Tàn Sương (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (Thiên Sương Quyền), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 15: đánh bại Đoạn Lăng (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (hỏa lân kiếm pháp), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 16: đánh bại Kiếm Thần (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (vô danh kiếm pháp), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 17: đánh bại ngực không (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (luyện thép tay), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 18: đánh bại ngực diệt (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (phá không nguyên tay), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 19: đánh bại kiếm bàn, nhiệm vụ khen thưởng: (ngự kiếm quyết), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiệm vụ 20: đánh bại Độc Cô Minh (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (Hàng Long Thần chân), nhiệm vụ tích phân: 150000.

Lý Vân Phi cau mày, những người này không một người là kẻ tầm thường, hơn nữa hẳn từ những nhiệm vụ này bên trong có thể thấy được, hiện tại hẳn là phong vân lúc nhỏ, bằng không cũng sẽ không khiến Lý Vân Phi đánh bại những người này thành niên thời điểm

Lý Vân Phi lẳng lặng nhìn bên cạnh ba người hỏi: "Các người như thế nào đây?"

Ba người vội vàng nói: "Chúng ta không có chuyện gì! Minh chủ người thì sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ta không sao! Bất quá, chúng ta như là đã đến đây phong vân thế giới. Vậy các người cũng không cần gọi ta minh chủ rồi. Liền gọi ta công tử đi. Như vậy sẽ không dễ cho nhân hoài nghi!"

Ba người gật đầu tề Thanh Đạo: "Chúng ta biết rồi. Chỉ là công tử. Chúng ta bây giờ ở địa phương nào? Ta làm sao không nhận ra cái chỗ này?"

Lý Vân Phi cười khẽ một Thanh Đạo: "Không có chuyện gì, nơi này chúng ta có thể nghe thấy tiếng nước chảy, nói rõ chúng ta cách sông lớn không xa. Hướng về tiếng nước địa phương đi!" Nói xong, Lý Vân Phi nhắc chân hướng về tiếng nước địa phương mau chóng đuổi theo.

Chỉ chốc lát, Lý Vân Phi liền rất xa thấy một toà đại Phật sừng sững tại bờ Trường Giang. Lý Vân Phi trên ngựa : lập tức biết nơi này là nơi nào! Đây chính là phong vân bắt đầu địa phương. Nhạc Sơn đại Phật. Vậy chính là trong truyền thuyết kỳ thú Hóa Kỳ Lân được nơi. Nhạc Sơn đại Phật trên Lăng Vân Quật bên trong có trong truyền thuyết Huyết Bồ Đề. Đồ vật kia ăn sau đó sẽ tăng thêm hơn mười năm công lực, xác thực là bảo bối tốt. Chỉ là này Huyết Bồ Đề có Hóa Kỳ Lân trông coi, xem ra này đoạn thời gian là lấy không được rồi.

Lý Vân Phi mang theo ba người bước nhanh hướng về Trường Giang bên bờ đi đến. Thấy một hải tử chính đang đại Phật dưới chân lưng mực nước. Xem ra đứa bé này chính là phong vân bên trong đích một đại phản diện nhân vật Đoạn Lăng.

Nói thật, Lý Vân Phi đối với Đoạn Lăng nhân vật này không thể nào chán ghét, trái lại cảm giác được đáng thương. Đoạn Lăng là "Nam lân kiếm thủ" đoạn soái nhi tử. "Nam lân kiếm thủ" đoạn soái kiếm pháp cao cường, cùng "Bắc âm Cuồng Đạo" Nhiếp Nhân vương là lúc đó nổi danh nhất hai đại cao thủ, bất luận võ công của bọn hắn có hay không hùng bá lợi hại, mặc dù không có hùng bá lợi hại, thế nhưng cũng không thể coi thường.

Nhưng là, Nhiếp Phong chi phụ Nhiếp Nhân vương cùng Đoạn Lăng chi phụ đoạn soái nguyên vì làm lại còn địch, nhưng hai người con trai trái lại trở thành tri giao. Hai vị này đồng dạng thiên tư bất phàm thiếu niên, hai người cùng nhập Thiên Hạ Hội, đãi ngộ nhưng tuyệt nhiên không giống, Nhiếp Phong là cao quý bang chủ ái đồ, Đoạn Lăng lại vì tây mã tiện dịch. Quả thực đáng thương.

Mà Đoạn Lăng kết bái huynh trưởng. Nhiếp Phong không có vì vậy mà từ bỏ hữu tình, trái lại càng nói ra: "Cho dù Đoạn Lăng nói dối, hắn nói cũng đúng thật sự" câu nói này. Đoạn Lăng đã từng đoán mệnh, biết được nguyên cớ thể trở thành rồng trong loài người chính mình, đem người Nhiếp Phong mà thành vì làm "Chuột chạy qua đường", nhưng vì hữu tình, Đoạn Lăng lấy đao hoa chương, "Đoạn chương phá mệnh" lấy Minh Chí. Sau đó hữu tình xuất hiện biến hóa, hữu nghị không hề, dạy người thờ dài.

Thế nhưng nói đến hai người. Lý Vân Phi cho rằng Nhiếp Phong cũng chỉ là trong truyền thuyết nhân vật chính mệnh gia thân mà thôi, Nhiếp Phong thiện lương, mà Đoạn Lăng lòng dạ độc ác. Nhiếp Phong có hùng bá giáo dục. (Phong Thần Cước) xác thực lợi hại. Nhưng là Đoạn Lăng chính mình tu luyện, võ công dĩ nhiên so với Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân không kém chút nào. Nhiếp Phong không bằng Đoạn Lăng.

Sau đó Thiên Hạ Hội tuyển lựa Đường chủ, Đoạn Lăng dựa vào chính mình, xông vào sáu vị trí đầu cường. Nhưng phải hùng bá nhưng bức bách Đoạn Lăng. Đề Đoạn Lăng nhất định phải bại bởi Bộ Kinh Vân, Nhưng là Đoạn Lăng võ công xác thực không thể so Bộ Kinh Vân kém, Bộ Kinh Vân ngang ngược can rở, dưới mắt không còn ai. Nhưng là Đoạn Lăng nhưng có thể chịu nhục. Này Bộ Kinh Vân không bằng Đoạn Lăng.

Bộ Kinh Vân không biết nội tình, đối với Đoạn Lăng ngoảnh mặt làm ngơ, càng thêm Đoạn Lăng con giận. Thiên Hạ Hội môn hạ cười nhạo Đoạn Lăng, Đoạn Lăng không thể nhịn được nữa, giết chết Thiên Hạ Hội môn nhân, bị hùng Bá Hạ lệnh giết chết truy sát, rốt cục rời khỏi Thiên Hạ Hội.

Sau đó Đoạn Lăng từng bước từng bước đi tới phong vân phía đối lập. Từ nơi này có thể thấy được Đoạn Lăng là bị bức. Sau đó, Đoạn Lăng nhiều lần với phong vân là địch, mỗi lần đều bị phong vân nhân vật chính mệnh bại, thế nhưng Đoạn Lăng mỗi lần đều có thể chuyển nguy thành an. Thoát đi thăng thiên. Phong vân không sánh được Đoạn Lăng.

Tiếp theo Đoạn Lăng chịu nhục, có thể giết chết Đế Thích Thiên, đạt được Long Nguyên, trở thành Bất Tử Bất Diệt thân. Đoạn Lăng cũng xác thực lợi hại.

Lý Vân Phi nhìn hiện tại lớn lên là khả ái phi thường Đoạn Lăng, không khỏi nở nụ cười, nhân tính cách đều là hậu thiên dưỡng thành, này Đoạn Lăng cũng là cái người đáng thương, phụ thân chết đi, cùng kết bái huynh đệ đồng thời được cứu. Nhưng là người khác nắm Nhiếp Phong khi bảo, coi hắn là thảo, nhớ tới mới vừa lúc mới bắt đầu, Đoạn Lăng cũng ước mơ lấy tay hùng bá trọng dụng. Nhưng là hùng bá nhưng một lần một lần thương tổn hắn.

Lý Vân Phi kỳ thực cảm giác rất kỳ quái, này hùng bá là thế nào đạt được thiên hạ này, lẽ nào phải dựa vào cái kia thân võ công. Nhưng là võ công cao rất nhiều người a. Hướng về hùng bá thông minh kia, làm sao có khả năng trở thành thiên hạ chủ nhân. Thực sự là vãi cả trứng.

Lý Vân Phi không nhịn được mắng câu, một cái đường đường thiên hạ chủ nhân dĩ nhiên sẽ đợi tin một cái thuật sĩ nói như vậy, mạnh mẽ cứng rắn đem đồ đệ của mình bức thành kẻ địch. Vẫn là ba cái. Thật không biết là Nê Bồ Tát thành toàn hùng bá, vẫn là hùng bá thành toàn Nê Bồ Tát.

Lý Vân Phi vận lên khinh công, thả người nhảy đến Đoạn Lăng lưng thủy địa phương, nhẹ giọng hỏi: "Tiểu bằng hữu! Ngươi tên gì?"

Đoạn Lăng kiều thanh kiều khí mà nói: "Ta gọi Đoạn Lăng, cha ta là nam lân kiếm thủ —— đoạn soái!"

Lý Vân Phi gật đầu, hỏi tiếp: "Cái kia tiểu bằng hữu ngươi ở đây làm cái gì?"

Đoạn Lăng giờ lên khuôn mặt nhỏ. Kiều Thanh Đạo: "Ta tại lưng mực nước!" Lý Vân Phi đương nhiên biết hắn là tại lưng mực nước rồi, liền cười cười nói: "Ta biết ngươi là tại lưng mực nước! Ngươi lưng mực nước làm gì?"

Đoạn Lăng cong lên miệng nhỏ nói: "Ta đang đợi mực nước tăng lên trên đây!"

"Mực nước tăng lên trên?" Lý Vân Phi khinh Thanh Đạo: "Ngươi tại sao muốn các loại : chờ mực nước tăng lên trên?"

Chương 252:: Nhiếp đoạn giao tay

Chương 252:: Nhiếp đoạn giao tay

Đoạn Lăng ngẩng đầu nhìn Lý Vân Phi, nói: "Bởi vì ở nơi này có một cái đồn đại. (Thắng thoại phí,) đim nước đại Phật đầu gối, hòa thiêu Lăng Vân Quật." Lý Vân Phi đương nhiên biết lời đồn đại này. Đim nước đại Phật đầu gối, hòa thiêu Lăng Vân Quật, nói đúng là khi đim nước đã đến Nhạc Sơn đại Phật thời điểm, Hòa Kỳ Lân cũng sẽ bị hơi nước bức vọt vào Lăng Vân Quật. Liền thì có cái này không chút nào hợp lý đồn đại.

Lý Vân Phi cười sờ sờ Đoạn Lăng đầu, nói: "Cái kia cha mẹ của ngươi đây? Bọn họ làm sao sẽ để một mình ngươi ở chỗ này?"

Đoạn Lăng chỉ vào đứng ở đại Phật đạo: "Cha ta ở nơi nào. Hắn đem ta để ở chỗ này các loại : chờ một người."

Ngay Lý Vân Phi mới vừa muốn lúc nói chuyện, đột nhiên cảm giác phía sau một trận đao khí vọt tới. Lý Vân Phi trong nháy mắt đã minh bạch, hiện tại chính là Nhiếp Phong phụ thân Nhiếp Nhân vương cùng Đoạn Lăng phụ thân đoạn soái giao thủ thời điểm, nơi này chính là này hai đại cao thủ tử vong địa phương. Lý Vân Phi không khỏi cảm khái vạn ngàn, hai vị cao thủ tuyệt đỉnh. Lại bị Hòa Kỳ Lân giết chết ở chỗ này, thật sự là không may cực độ.

Lý Vân Phi xoay người nhìn về phía không trung, chỉ thấy một nam nhân nắm cả một đứa bé trên không trung lướt tới. Lý Vân Phi nhìn chăm chú nam tử này. Nam tử này hơn ba mươi tuổi, một tay cầm một cây bảo đao, một tay nắm cả một đứa bé, từ không trung thẳng tắp hạ xuống, dừng ở Lý Vân Phi bên cạnh.

Lý Vân Phi dò xét cẩn thận nam tử này, nam tử này tướng mạo chỉ có thể coi là bình thường, thoát nhìn là cái hào sảng người. Mang trên mặt một tia ý lạnh. Không ngừng đánh giá Lý Vân Phi. Nam tử này không cần đoán cũng biết, chính là cái kia "Bắc ả Cuồng Đao" Nhiếp Nhân vương.

Nhiếp Nhân vương nhân nhạ nhìn Lý Vân Phi, đem trong lòng Nhiếp Phong thả xuống, trầm giọng hỏi: "Ngươi là người phương nào? Vì sao ở đây?"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng cười cười nói: "Tại hạ vô danh tiểu bối mà thôi. Mặc dù nói ra tên ngươi cũng không biết."

Nhiếp Nhân vương trầm Thanh Đạo: "Vô danh tiểu bối? Các hạ thật sự là quá khiêm nhượng. Các hạ võ công cao chỉ so với ta kém hơn một bậc, thật sự giao thủ với nhau, ai thắng ai thua còn không biết đây! Ngươi còn trẻ như vậy, liền có cái này phân công lực! Ai dám nói ngươi là vô danh tiểu bối?"

Lý Vân Phi đại tiểu một Thanh Đạo: "Có thể được đến "Bắc ả Cuồng Đao" Nhiếp Nhân vương khen. Tại hạ thực sự là thụ sủng nhược kinh! Ta nói mình là hạng người vô danh. Cũng không giả, tại hạ chưa từng có ở trong giang hồ xuất hiện. Tự nhiên không có ai biết!"

Nhiếp Nhân Vương Cẩn thận nhìn Lý Vân Phi nói: "Ngươi rốt cuộc là người phương nào? Vì sao biết ta là Nhiếp Nhân vương. Ngươi đến nơi đây đến cùng có mục đích gì? Nói!" Nhiếp Nhân vương một cái rút trong khi xuất thủ sài đao, chỉ vào Lý Vân Phi quát.

Lý Vân Phi còn chưa nói, bên cạnh hắn Thạch Chi Hiền cùng Ninh Đạo Kỳ hai bước sài bước đi vào, đứng ở Lý Vân Phi trước mặt, trầm Thanh Đạo: "Ngông nghênh! Dám đối với công tử vô lễ như vậy. (Tối ổn định,) ngươi muốn cùng chúng ta động thủ sao?" Hai người nói chuyện thả ra trên người khí thế. Xem ra khí thế trùng thiên. Cho dù là không biết võ công người cũng biết, hai người này võ công tuyệt đối cao cường.

Nhiếp Nhân vương nếu bị gọi là "Bắc ả Cuồng Đao", tự nhiên là bởi vì hắn cuồng. Khán Kiến Lý Vân Phi phía sau hai người tiến lên, hai mắt vừa mở, sài đao dựng đứng, liền muốn công hướng về Thạch Chi Hiền cùng Ninh Đạo Kỳ. Trên người đao khí phân tán, này đại Phật trên chân bị đao khí khảm khắp nơi đều là vết đao. Nhưng cách nhìn, Nhiếp Nhân vương công lực xác thực lợi hại.

Lý Vân Phi tiến lên một bước, trên người kiếm khí cũng phóng lên trời, vững vàng ngăn trở Nhiếp Nhân vương đao khí, tuy rằng chiếm hạ phong, thế nhưng là cũng vững vàng chặn lại rồi Nhiếp Nhân vương đao khí, Nhiếp Nhân vương biết, hắn nếu muốn đánh bại Lý Vân Phi cũng không phải dễ dàng như vậy.

Lý Vân Phi đại tiểu một Thanh Đạo: "Niếp tiên sinh không muốn như vậy động khí, ta tuyệt đối không có một chút nào địch ý. Ngươi phải biết, vậy ta liền nói cho ngươi biết, tại hạ Lý Vân Phi, xác thực không có ở này trong chôn giang hồ từng xuất hiện, chỉ là tại hạ nghe nói "Bắc ả Cuồng Đao" Nhiếp Nhân vương muốn cùng "Nam lân kiếm thủ" đoạn soái quyết chiến. Hai người uy danh tại hạ kính ngưỡng đã lâu. Cho nên, ta nghĩ muốn đến xem này trên giang hồ tối cao thủ đứng đầu quyết chiến! Cho nên, ta đã đến rồi!"

Nhiếp Nhân vương nhân nhạ nhìn Lý Vân Phi, muốn xem xem Lý Vân Phi có hay không nói dối, Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn Nhiếp Nhân vương hai mắt, trong mắt mang theo chân thành. Hắn xác thực đối với hai người không có ác ý, cũng xác thực muốn nhìn một chút này phong vân thế giới lúc đầu cao thủ đứng đầu quyết đấu. Hắn muốn nhìn một chút chính mình so với bọn hắn kém hơn bao nhiêu!

Nhiếp Nhân vương không nói gì, xoay người cầm trong tay Tuyệt Âm Cuồng Đao đưa cho Nhiếp Phong, sau đó, nhìn Nhiếp Phong thân nhiên nói: "Ngươi ở chỗ này chờ ta!" Sau đó quay về Lý Vân Phi phía sau Đoạn Lăng nói: "Ta nhớ được ngươi là đoạn soái nhi tử chứ?"

Đoạn Lăng gật đầu kiêu ngạo nói: "Không sai, cha ta chính là là "Nam lân kiếm thủ" đoạn soái!" Đoạn Lăng chỉ vào đại Phật đỉnh đầu, đại Thanh Đạo: "Cha ta đã tới đã lâu rồi. Sớm liền ở chỗ kia chờ ngươi!"

Nhiếp Nhân vương gật đầu, xoay người nhìn Nhiếp Phong nói: "Nhiếp Phong! Ngươi chờ ở đây ta!" Nói xong, một nhảy dựng lên, trên không trung tiếp sức. Trong nháy mắt liền đã đến đại Phật đỉnh.

Lý Vân Phi nhẹ giọng đối với bên người Lỗ Diệu tử nói: "Ngươi chiếu cố một thoáng này hai đứa bé, ta cùng Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ bọn họ đi quan sát tuyệt đỉnh cuộc chiến!"

Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ cũng đã sớm muốn nhìn một chút loại này cao thủ tuyệt đỉnh cuộc chiến. Loại cao thủ này quyết đấu, Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ hai người đã sớm muốn nhìn. Hai người bọn họ là Đại Đường Song Long bên trong đích mạnh nhất cao thủ một trong. Căn bản cũng không có so với bọn hắn còn mạnh hơn tồn tại. Cho dù là tại trong không gian, cũng không có loại cao thủ này quyết đấu. Đây "Bắc âm Cuồng Đạo" Nhiếp Nhân vương công lực so với Lý Vân Phi mạnh hơn một bậc. Lý Vân Phi bây giờ là mới vào Địa Tiên cảnh, mà Nhiếp Nhân vương thực lực tối Địa Tiên khởi đầu. So với Lý Vân Phi phải mạnh hơn một bậc. Mà "Nam lân kiếm thủ" đoạn soái cùng Nhiếp Nhân vương võ công không kém bao nhiêu, điều này nói rõ, hai người đều thị địa tiên khởi đầu. Nói như vậy, loại cao thủ này quyết đấu tuyệt đối hiếm thấy.

Lý Vân Phi mang theo hai người nhanh chóng bay vọt, trong nháy mắt cũng đã nhảy tới đại Phật tầng cao nhất. Lý Vân Phi vừa đến đại Phật trên đỉnh, liền nhìn thấy hơn mười, ba mươi tuổi nam tử tọa ở một cái ghế thái sư, mà Nhiếp Nhân vương liền đứng ở trước người của hắn, sắc mặt hơi giận, mạnh mẽ nhìn nam tử này. Nam tử này đó là cái kia "Nam lân kiếm thủ" đoạn soái.

Đoạn soái Khán Kiến Lý Vân Phi dĩ nhiên cũng khiêu tới. Trong lòng cả kinh, nhìn Nhiếp Nhân vương hỏi: "Ba người bọn hắn là người của ngươi?"

Nhiếp Nhân vương hừ lạnh một Thanh Đạo: "Không phải! Đứng lên, cho ta một trận chiến! Nhớ tới một năm trước. Ngươi tìm ta quyết đấu, bị ta từ chối, ngươi ôm nỗi hận mà đi! Mà hôm nay ta tìm ngươi quyết chiến, ngươi nhưng không ra tay, đây là vì sao?"

Đoạn soái đánh gãy Nhiếp Nhân vương lời mà nói..., nhìn Lý Vân Phi trầm Thanh Đạo: "Ta cùng Nhiếp huynh giao thủ, hi nhìn các ngươi có thể rời khỏi, bằng không, ta cũng chỉ có thể thất lễ!"

Lý Vân Phi mang trên mặt vẻ tươi cười, thân nhiên nói: "Đoạn tiên sinh không cần như vậy, tại hạ cũng là luyện kiếm. Cho nên, ta rất muốn nhìn một chút này phía nam võ lâm đệ nhất kiếm khách phong thái. Ta biết ý tứ của các ngươi! Các ngươi lo lắng chúng ta đối với các ngươi bất lợi, hoặc là nhân lúc các ngươi lúc quyết đấu đánh lén, tại hạ quay về bảo kiếm của mình xin thẻ. Đối với các ngươi tuyệt đối không có một chút nào địch ý!" Lý Vân Phi trên người mang theo một tia kiếm khí, dùng một loại chờ đợi ánh mắt nhìn đoạn soái.

Đoạn soái nhìn một chút Nhiếp Nhân vương, lại nhìn một chút Lý Vân Phi, không tiếp tục nói nữa, Lý Vân Phi cũng rất tự giác, thân hình không ngừng về phía sau nhảy lên, rất xa rời khỏi hai người. Tuy rằng vẫn có thể thấy hai người quyết đấu. Thế nhưng chỗ đó tuyệt đối không phải có thể đánh lên địa phương.

Nhiếp Nhân vương cùng đoạn soái hai người không nhìn lại Lý Vân Phi ba người, tiếp theo nhìn mình trước mặt đại địch. Trong ánh mắt mang theo chiến ý, chỉ là đoạn soái vẫn cứ ngồi ở ghế thái sư, không ra tay.

Nhiếp Nhân vương rốt cục nổi giận, chép lại trong tay sài đao chỉ vào đoạn soái nói: "Đoạn soái, ngươi đến cùng muốn phải như thế nào? Lẽ nào ngươi xem thường ta?"

Đoạn soái lắc đầu nói: "Ngươi sài đao như thế nào là ta hòa lân kiếm đối thủ, hắn làm sao phối để hòa lân kiếm ra khỏi vỏ. Xuất ra ngươi Tuyệt Âm Cuồng Đạo. Bằng không ta tuyệt không sử dụng kiếm!"

Nhiếp Nhân vương tính nhẫn nại rốt cục bị đoạn soái san bằng rồi, trong tay sài đao duỗi một cái, không chút lưu tình bỏ về phía đoạn soái, đoạn soái khoe miệng vẫn cứ mang theo xem thường ý cười, vẫn cầm trong tay hòa lân kiếm cũng không có ra khỏi vỏ, chỉ là không ngừng sử dụng kiếm sao ngăn trở Nhiếp Nhân vương sài đao.

Nhiếp Nhân vương chính là thành danh đao khách, trong tay mặc dù chỉ là mang cùi đao cũng không thể khinh thường. Mà đứt soái bởi vì Nhiếp Nhân vương không muốn dùng Tuyệt Âm Cuồng Đạo, cũng không đem hòa lân bát kiếm ra khỏi vỏ. Như vậy hạ xuống, một cái kiếm khách không còn kiếm, cái kia thực lực của hắn quả thực giảm xuống vô số. Vốn là công lực tương đương hai người. Đoạn soái lại bị bức rơi vào hạ phong, tràn ngập nguy cơ.

Đoạn soái mặc dù có chính mình kiêu ngạo, không muốn rút kiếm ra, thế nhưng hắn càng thêm không muốn thua, Nhưng là nếu như hắn không rút kiếm ra, thắng bại lập tức liền có thể phân ra, đây càng là đoạn soái tuyệt đối không muốn thấy. Liền, đoạn soái cắn răng một cái, trong tay hòa lân kiếm, nhất thời ra khỏi vỏ.

Hòa lân kiếm vừa ra khỏi vỏ, quả nhiên không tầm thường, hai người giao thủ mảnh không gian kia dĩ nhiên trong nháy mắt nóng ba phần. Giống như có một thanh hỏa ở nơi nào thiêu đốt như thế. Trong nháy mắt chặn lại rồi Nhiếp Nhân vương trong tay sài đao. Hai người tại đây đại Phật đỉnh đầu chiến thành một đoàn.

Đoạn soái rống to một Thanh Đạo: "Nát tan!" Ngay trong nháy mắt này, hòa lân trên thân kiếm lao ra một đoàn hồng quang. Nhiếp Nhân vương trong tay sài đao theo tiếng mà đứt. Mà đứt soái trong mắt dĩ nhiên mang theo một tia điên cuồng vẻ.

Lý Vân Phi nhìn đoạn soái thần sắc, trên ngửa : lập tức liền biết này đoạn soái đã bị hòa lân kiếm ma khí đánh vào tâm mạch, rơi vào điên cuồng. Đột nhiên, Lý Vân Phi phát hiện đoạn soái rơi vào điên cuồng nguyên nhân rồi. Nguyên lai là Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng lên này đại Phật trên đỉnh đầu.

Mà lúc này, Lỗ Diệu từ chính hướng về Lý Vân Phi bay nhanh mà đến, hắn đã đem Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng đưa lên đại Phật đỉnh, cho rằng không có chính mình chuyện gì. Liền liền hướng về Lý Vân Phi bay nhanh mà đến. Lúc này, đoạn soái rơi vào điên cuồng, hòa lẫn kiếm điều động trụ đoạn soái, công hướng về phía cầm trong tay Tuyết Âm Cuồng Dao Nhiếp Phong.

Nhiếp Nhân vương nhanh chóng hai mắt đỏ lên. Đây Nhiếp Phong là con của hắn, hắn tự nhiên khẩn trương. Hắn biết lấy đoạn soái võ công. Muốn giết chết Nhiếp Phong liền một chiêu cũng không cần.

Nhiếp Phong cũng là thiên tài, trong tay Tuyết Âm Cuồng Dao trong nháy mắt ra khỏi vỏ, dĩ nhiên cầm dao chặn lại rồi đoạn soái một chiêu này. Thế nhưng lấy Nhiếp Phong này còn nhỏ tuổi như thế nào là này đoạn soái này mấy chục năm công lực đối thủ. Bị đoạn soái một chiêu đánh chính là thổ huyết mà bay.

Bất quá, vào lúc này, Nhiếp Nhân vương đã chạy tới, ôm cổ vẫn trên không trung Nhiếp Phong, trong miệng phát sinh cười ha ha, nói: "Hảo tiểu tử, không hổ là ta bác âm Cuồng Dao nhi tử. Quả nhiên không khác Lão Tử thất vọng!" Nhiếp Nhân vương trong lòng rất là thoải mái, Nhiếp Phong tuyệt đối là trong truyền thuyết đích thiên tài, lại có thể đem học trộm võ công học tốt như vậy. Thiên tư quả nhiên bất phàm.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 253:: Hỏa Kỳ Lân

Chương 253:: Hỏa Kỳ Lân

Nhiếp Phong tuy rằng kỳ tài ngút trời, thế nhưng đoạn soái đã thành danh nhiều năm, một thân nội công hùng hậu cực kỳ, tuy rằng tiếp được kết thúc soái một chiêu kiếm, thế nhưng Nhiếp Phong vẫn bị đoạn soái một kiếm này đánh chính là thổ huyết bay ra ngoài. (tới ổn định,) mà Nhiếp nhân Vương Chính hảo thừa dịp trong nháy mắt này tiến lên tiếp được phi trên không trung Nhiếp Phong.

Mà đứt soái bởi vì bị hỏa lân Kiếm Ma khí nhập não. Đã thần trí không rõ, ai cũng mặc kệ, trong tay hỏa lân kiếm tàn sát ra kinh người hỏa khí, thẳng tắp nhằm phía Nhiếp Phong cùng Nhiếp Nhân vương.

Nhiếp Nhân vương tiếp được Nhiếp Phong trong tay Tuyết Âm Cuồng Dao. Một dao bổ về phía không trung đoạn soái. Hai người lại chiến làm một khối. Nhất thời dao khí phân tán, kiếm khí trùng thiên. Hai người là đem ngộ lương tài, liều mạng đánh nhau. Chu vi núi đá bị hai người kiếm khí dao khí cát tán loạn cực kỳ. Thời gian dần trôi qua hai người đánh ra hỏa khí. Thân hình tại đại Phật trên người không ngừng nhảy động. Xem người hoa cả mắt.

Lý Vân Phi tiến lên phóng đi, không ngừng nhìn hai vị cao thủ tuyệt đỉnh sinh tử quyết đấu, từ đó cảm ngộ ra thiếu sót của mình. Hai người thời gian dần trôi qua đánh tới đại Phật đầu gối, mà Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng cũng cùng ở bên cạnh, khẩn trương nhìn cha của mình.

Lý Vân Phi chưa cùng xuống, mang theo Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ cùng Lỗ Diệu từ ba người đứng ở đại Phật đỉnh đầu, trên cao nhìn xuống nhìn Nhiếp Nhân vương cùng đoạn soái giao thủ. Hai người càng đánh càng liệt. Giống như đối phương là sinh tử của mình kẻ thù.

Đột nhiên, Nhiếp Nhân vương một dao chém trúng đoạn soái trên vai. Mà đứt soái cũng nhân cơ hội một chiêu kiếm đâm thủng Nhiếp Nhân vương vai. Hai người dĩ nhiên lưỡng bại câu thương. Đồng thời bắn trúng đối thủ. Vừa lúc đó, đột nhiên lao ra hai người, xông thẳng Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong bên người. Liền muốn bắt Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng đến uy hiếp Nhiếp Nhân vương cùng đoạn soái.

Đoạn soái cách Đoạn Lăng gần một điểm. Một bước xông lên phía trước, chặn lại rồi cái kia nhằm phía Đoạn Lăng người. Vốn là đã bị hỏa lân Kiếm Ma khí nhảy vào đầu đoạn soái, tại nhi tử nguy hiểm thời điểm dĩ nhiên khôi phục lại sự trong sáng.

Mà một cái khác nhằm phía Nhiếp Phong người, một cước đạp hướng về Nhiếp Phong. Nhiếp Phong cũng thực sự là bị kích, bị một cước này đạp ngã trên mặt đất, giống như thương không nhẹ, căn bản là không thể động dậy. Cái kia đá thương Nhiếp Phong nam tử bước nhanh tiến lên, một tay nhắc lên Nhiếp Phong.

Nhưng là, Nhiếp Phong tuy rằng tuổi còn nhỏ, thế nhưng nội lực đã không thể khinh thường. Nam tử kia lại không dám dùng sức đá hướng về Nhiếp Phong, sợ vạn nhất không biết nặng nhẹ, đem Nhiếp Phong cho thương tổn được rồi. Nhiếp Phong tuổi tuy nhỏ, nhưng là nhận hết khổ sở, tâm trí cực cao, đương nhiên biết những người này không có ý tốt. Ở này nam tử đem Nhiếp Phong để lúc thức dậy, đột nhiên từ trong lồng ngực rút ra một cây dao, thẳng tắp gác ở nam tử này bốt Tử Thương. (. Thẳng thoải mái,)

Nam tử này cũng là cao thủ nhất lưu. Lại bị này còn nhỏ tuổi Nhiếp Phong bắt. Chỉ cần đứng ở nơi đó động cũng không dám động. Mà lúc này, đoạn soái đã cùng mặt khác một nam tử giao thủ hai mươi hiệp. Rất cực bị đoạn soái phát hiện kẻ hở, một chiêu kiếm đánh bay. Tuy rằng đánh bại người này, thế nhưng đoạn soái vẫn là một mặt kinh ngạc, thờ dãi nói: "Người tuyệt đối không phải cái gì vô danh tiểu bối. Bằng người có thể tiếp được ta đoạn soái hai

mười chiêu. Liền có thể bước lên giang hồ cao thủ hàng ngũ. Ngươi rút cuộc là ai?"

Này nam tử khinh Thanh Đạo: "Ta là tù nô." Nói xong chỉ vào bị Nhiếp Phong bắt này nhân đạo: "Hắn gọi tù nô! Hai người chúng ta là công tử nô tài!"

Đoạn soái dường như đột nhiên nghĩ đến cái gì, trầm Thanh Đạo: "Ta nhớ ra rồi, hai người các ngươi đó là hai mươi năm trước thập đại kiếm khách thứ hai Song Long kiếm bích! Các ngươi dĩ nhiên thành vì người khác nô tài? Là người nào có bản lĩnh lớn như vậy?"

"Bọn họ là của ta nô tài!" Ngay vào lúc này một cái thanh âm lạnh lùng truyền đến. Mấy người xoay người nhìn lại, dĩ nhiên phát hiện Đoạn Lăng bị một hải tử bắt giữ. Một thanh đoản đao để lại tại Đoạn Lăng yết hầu dưới. Đứa nhỏ này xem ra tuổi tác so với Nhiếp Phong, Đoạn Lăng lớn hơn một hai tuổi, Lý Văn Phi biết, người này đó là phong vân một cái khác nhân vật chính Bộ Kinh Vân.

Bộ Kinh Vân thân nhiên nói: "Đem hòa lân kiếm giao cho ta. Bằng không thì ta sẽ giết hắn."

Đoạn Lăng đứa nhỏ này vẫn là cái kiêu ngạo hải tử, bị như thế bắt, như thế uy hiếp, trái lại hô: "Cha, không cần lo ta. Không muốn đem hòa lân kiếm giao ra đây!"

Bộ Kinh Vân khoe miệng mang theo một tia xem thường ý cười, trong tay đoản đao cắt vào Đoạn Lăng trên mặt. Nhiếp Phong đại uống một Thanh Đạo: "Ngươi buông hắn ra, bằng không ta sẽ giết hắn!"

Bộ Kinh Vân nhàn nhạt nhìn Nhiếp Phong, quay về tù nô nói: "Mệnh lệnh của ta, ngươi nghe theo sao?"

Tù nô cung Thanh Đạo: "Công tử mệnh lệnh không dám không từ!"

Bộ Kinh Vân thỏa mãn gật đầu, khinh Thanh Đạo: "Vậy ngươi liền đi chết đi!"

Tù nô thân thể chấn động một thoáng, trong mắt trùng đầy ý sợ hãi, thế nhưng vẫn là nhìn thật sâu Bộ Kinh Vân một chút, đột nhiên dùng cái cổ va về phía Nhiếp Phong đao trong tay. Sau đó ngã trên mặt đất, tử tới.

Lý Văn Phi bốn người đứng ở đại Phật trên đỉnh nhìn phía dưới trận này vở kịch lớn. Nhìn đến đây không khỏi cảm khái vạn ngàn, cao thủ như vậy, thậm chí ngay cả phản kháng cũng không dám, thật sự là chuyện cười. Thạch Chi Hiên trường hít một Thanh Đạo: "Đứa nhỏ này nặng nề sát khí! Thật ác độc tâm. Công tử! Chúng ta có muốn hay không xuống giúp đỡ?" Nói xong cũng muốn hạ đi hỗ trợ!

Lý Văn Phi lắc đầu một cái, ngăn cản Thạch Chi Hiên nói: "Không cần, chúng ta ngay ở chỗ này xem cuộc vui, nơi này là tốt nhất vị trí. Lập tức liền muốn có trò hay để nhìn."

Thạch Chi Hiên gật đầu, lại đứng trở lại, mà lúc này đây, Bộ Kinh Vân chính cười lớn quát: "Cầm trong tay hòa lân kiếm giao cho ta! Bằng không thì, chớ có trách ta rồi!"

Đoạn soái sờ sờ trong tay hòa lân kiếm, quả đoán lắc đầu nói: "Ngươi có thể giết hắn đi. Bất quá, ngươi giết nhi tử về sau, nơi này ai cũng đi không được! Ta sẽ đem các ngươi toàn bộ giết chết!"

Đoạn soái từng bước hướng đi Bộ Kinh Vân, trên người sát khí càng ngày càng nặng, không ngừng ép hướng về Bộ Kinh Vân. Đoạn soái không chút nào chịu Bộ Kinh Vân uy hiếp, trái lại uy hiếp lên Bộ Kinh Vân rồi. Bộ Kinh Vân nhìn từng bước hướng đi chính mình đoạn soái, trong mắt hàn quang nổi lên bốn phía, đại uống một Thanh Đạo: "Ngươi dám giết ta! Ngươi biết sư phụ ta là ai chăng?"

Đoạn soái khinh thường nói: "Ta không cần biết, ta cũng không cần thiết biết sư phụ ngươi là ai!" Nói xong trường kiếm trong tay vung lên, tạo thành kiếm quyết, muốn một chiêu kiếm giết chết Bộ Kinh Vân.

Bộ Kinh Vân không chút nào sợ sệt, đại Thanh Đạo: "Ngươi có thể giết ta, chỉ là ngươi nhất định phải biết sư phụ ta là ai!" Lúc này đoạn soái kiếm đã mạnh mẽ đâm về Bộ Kinh Vân. Này thế đi đường như giống như sao băng xẹt qua phía chân trời.

Ở này nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, Bộ Kinh Vân tiếp theo đại Thanh Đạo: "Thầy ta tôn chính là hùng bá một phương, Thiên Hạ Vô Song —— hùng bá!" Mọi người tất cả xông xáo, hùng bá danh tự này dường như có ma lực giống như vậy, nói có người đều kinh ngạc nhìn đứa bé này. Gắt gao nhìn đứa bé này. Mà đứt soái đâm tới kiếm cũng ngừng lại.

Đoạn soái tuyệt vọng nhìn Bộ Kinh Vân, trong tay hòa lân kiếm nhẹ nhàng hạ xuống. Mang đi đoạn soái cho nên hi vọng, sau đó khinh Thanh Đạo: "Buông ta ra nhi, hòa lân kiếm ngươi lấy đi!"

Bộ Kinh Vân đẩy ra Đoạn Lăng, chậm rãi bước hướng đi hòa lân kiếm. Giống như hòa lân kiếm đã là hấn vật trong túi.

Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ đều kinh ngạc vạn phần, nhìn Lý Văn Phi cùng kêu lên hỏi: "Này hùng bá rút cuộc là người phương nào? Vì sao tất cả mọi người rất sợ loại như hắn? Hắn lợi hại như vậy?"

Lý Văn Phi gật đầu nói: "Hùng bá người này là tài cao ngất trời, lợi hại phi thường. Nhưng hắn là này trên giang hồ ít có cao thủ tuyệt đỉnh. Võ công cao, so với ta phải mạnh hơn hai trù. Hơn nữa hắn còn có này trên giang hồ thế lực lớn nhất một trong Thiên Hạ Hội. Uy danh mạnh. Giang hồ ít có, chủ yếu nhất chính là, này Thiên Hạ Hội hay là hắn một tay sở kiến. Ngươi suy nghĩ thật kỹ. Hắn lịch không lợi hại?"

Thạch Chi Hiên thờ dãi nói: "Ta cho tới nay đều coi chính mình lợi hại, ai biết kim trời mới biết thiên ngoại có thiên nhân ngoại hữu nhân. Dĩ nhiên sắc bản

lãnh của mình đã thành lập nên trên giang hồ bang phái lớn nhất một trong, này hùng bá quả nhiên lợi hại, thật muốn gấp gờ cái này hùng bá a!"

Lý Vân Phi đại tiểu một Thanh Đạo: "Sẽ! Sẽ, rất nhanh chúng ta liền sẽ gặp hùng phách Hùng bang chủ rồi. Khi đó, các người cũng không nên làm mất đi thể diện của ta nga!"

Ngay vào lúc này, đột nhiên một trận kinh thiên động địa khí thế vọt ra, nhất thời Lý Vân Phi cảm giác được một cỗ nhiệt khí hướng về chính mình kéo tới, Lý Vân Phi biết, đây là trong truyền thuyết dị thú Hỏa Kỳ Lân xuất hiện. Chỉ có Hỏa Kỳ Lân xuất hiện mới có thể mang theo to lớn như vậy khí thế. Những thứ khác coi như là hùng bá cũng không thể nào!

Lý Vân Phi bước nhanh tiến lên. Đứng ở đại Phật đỉnh đầu nhìn một đạo hỏa quang từ Lăng Vân Quật bên trong vọt ra. Xông thẳng Nhiếp Nhân vương mà đi. Mà dứt soái lúc này thấy đến Hỏa Kỳ Lân vọt ra, trực tiếp rút từ bản thân hỏa lân kiếm. Chấn Đoạn Lăng trước người.

Hỏa Kỳ Lân một trào đem Nhiếp Nhân vương đánh bay, sau đó nhào tới, một cái cắn lấy kết thúc soái trên người. Đoạn soái kêu thảm một tiếng, ngã đi, mà Nhiếp Nhân vương cầm trong tay Tuyết Âm Cuồng Dao, một đao bổ về phía Hỏa Kỳ Lân. Hỏa Kỳ Lân Đại Đầu xoay một cái, một cái Liệt Hỏa phun ra.

Đoạn Lăng, Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân ba người bị này một cái hỏa phún bay lên, tầng tầng lạc vào trong nước. Từ nô vội vã khiêu tiến vào muốn đem Bộ Kinh Vân cứu ra.

Nhưng là, Nhiếp Nhân vương cùng đoạn soái sẽ không đơn giản như vậy. Bị Hỏa Kỳ Lân cắn về sau, lòi vào Lăng Vân Quật bên trong.

Lý Vân Phi thở dài, thần nhiên nói: "Không nghĩ tới, hai vị này cao thủ tuyệt đỉnh liền chết như vậy rồi, thực sự là quá là đáng tiếc, nói thật, lấy võ công của bọn hắn, muốn chạy trốn cũng sẽ không khó như vậy. Chỉ là hai người liền không có chút nào muốn chạy trốn ý tứ. Xem ra là sợ con của mình có chuyện. Từ nơi này xem, bất luận nhiều sao cao thủ lợi hại đều là có nhược điểm. Chỉ muốn nắm lấy nhược điểm của bọn hắn là có thể đem bọn họ đánh bại! Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ hai người các người xuống đem này ba đứa hài tử liền lên được. Chúng ta cũng cùng hùng bá tiếp cái thiện duyên."

Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ hai người gật đầu tán thành, nhanh chóng hướng về đại Phật tháp bộ bay đi. Sau đó nhảy vào trong sông, muốn cứu lên Nhiếp Phong, Đoạn Lăng, Bộ Kinh Vân ba người.

Vừa lúc đó, đột nhiên một cỗ khí thế mạnh mẽ chui ra. Lý Vân Phi cảm giác được, người này võ công có lẽ mạnh hơn hắn trên rất nhiều, hắn tuyệt không là người này đối thủ, hơn nữa hắn cũng không muốn làm người này đối thủ, hắn tin tưởng trên cái thế giới này ai cũng không muốn làm người này đối thủ, bởi vì Lý Vân Phi không cần đoán cũng biết, người này chính là Thiên Hạ Hội bang chủ, cái này phong vân trong thế giới hiện tại đệ nhất cao thủ, người nơi này ai cũng không phải là đối thủ của hắn, ai đều không phải. Bao quát Lý Vân Phi, bao quát Lý Vân Phi thêm vào Thạch Chi Hiên thêm vào Ninh Đạo Kỳ. Đều không phải là đối thủ của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254:: hùng bá

Chương 254:: hùng bá

Bạch vân treo thủy, vốn là không muốn gõ chữ, thế nhưng vừa nghĩ tới vẫn có nhiều huynh đệ như vậy vẫn chờ bạch vân chương mới, bạch vân liền bỏ dậy canh một chương, thân thể thật sự không chịu nổi, chương thứ 2 thực sự càng không ra rồi, thỉnh đại gia tha thứ

Nếu như ngày mai có thể được, liền bù đắp, nếu như rất rồi, bạch vân cũng liều mạng mả ra một chương được. (tối ổn định,) tạ Tạ huynh đệ môn chống đỡ.

Lý Vân Phi cẩn thận nhìn phát ra khí thế chỗ đó, trong lòng tất cả xôn xao, hùng bá thực sự là mạnh kinh người, Lý Vân Phi biết, nếu như mình gặp được hắn, cũng chỉ có thể đào tẩu, không còn phương pháp. Hùng bá, so với hắn tưởng tượng mạnh hơn. Muốn mạnh hơn nhiều.

Đang lúc này, một trận thân ảnh cấp tốc lái vào lại đây, trong nháy mắt liền dừng ở Lý Vân Phi trước người, sau đó, cúi đầu dùng một loại ánh mắt nghi hoặc đánh giá Lý Vân Phi, nhìn đáng đáp, hắn tại nghi hoặc mình tại sao không nhận ra như thế một cao thủ.

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn hùng bá, hùng bá hiện tại hơn ba mươi tuổi, cả người mang theo một cỗ ở lâu thượng vị khí thế, Lý Vân Phi cho tới nay đều cho rằng dù cho hoàng đế mặc trên ăn mầy quần áo, vậy ai cũng nhìn ra hắn là Hoàng Đế. Nhưng là, hùng bá nhưng hoàn toàn không phải như vậy, từ trên người hắn mang theo thô bạo, dù cho hắn xuyên lại kếm, mọi người cũng có thể nhìn ra, người này không bình thường.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng ôm quyền đối với hùng bá cung kính khom người từ, nói: "Kính chào Hùng bang chủ."

Hùng bá kinh ngạc nhìn Lý Vân Phi, hỏi: "Ngươi biết ta?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không, tại hạ xưa nay chưa từng thấy Hùng bang chủ, chỉ là cái này trên giang hồ có thể có võ công cao như vậy, có thể có mạnh như vậy thô bạo giả, chỉ có Hùng bang chủ một người! Cho nên, tại hạ chỉ cần liếc mắt nhìn, liền biết ngươi chính là hùng bá, Hùng bang chủ."

Hùng bá cười lớn một tiếng, nói: "Được, nói được lắm." Hùng bá mang trên mặt một tia tự đắc nụ cười, cũng đứng hẳn dựa vào tự mình một người là có thể đem Thiên Hạ Hội chế tạo suốt ngày hạ thế lực lớn nhất một trong. Điều này cũng không chứa được hẳn không tự kiêu!

Hùng bá cúi đầu đánh giá Lý Vân Phi chốc lát, nói: "Ta Thiên Hạ Hội mạng lưới tình báo trên không có chút nào tin tức của ngươi. Ngươi là người phương nào! Lây võ công của ngươi chắc chắn sẽ không như thế bừa bãi vô danh."

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nói: "Hùng bang chủ có chỗ không biết. Tại hạ xưa nay cũng không có ở nhân trước hiển lộ quá võ công, cho nên, Hùng bang chủ không biết tại hạ này rất bình thường." Đang lúc này, Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ hai người nhắc theo Nhiếp Phong. Đoạn Lăng hai người nhảy lên tượng Phật đá trên. Khom người nói: "Công tử, hạnh không có nhục sứ mệnh!" Lúc này, từ nô cũng nhắc theo Bộ Kinh Vân khiêu tới, vừa nhìn thấy hùng bá, sợ hãi đến lập tức quỳ xuống nói: "Nô tài tham kiến bang chủ!" Sau đó quỳ trên mặt đất run run run. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) giống như sợ cực kỳ hùng bá như thế.

Hùng bá không có nhìn quỳ trên mặt đất từ nô, quay về Lý Vân Phi nói: "Ba người này là thuộc hạ của ngươi?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không sai, ba vị này bá bá từ xem thường ta lớn lên, bọn họ tựa như thân nhân ta như thế. Trong nhà những người khác đều không có ba vị này bá bá thân. Lần này trộm chạy đến, liền dẫn theo ba người bọn hắn đi ra." Lý Vân Phi nói như vậy cũng là dựa thế áp bách hùng bá. Hùng bá lòng dạ độc ác, ai biết hắn có hay không đảo mắt liền động thủ? Cho nên, Lý Vân Phi cố ý nói trong nhà còn có những người khác, như vậy hùng bá chỉ sợ chọc một cái ân sĩ gia tộc, mà không dám xuống tay động Lý Vân Phi dám người.

Hùng bá có tự tin đánh thắng Lý Vân Phi bốn người liên thủ, thế nhưng nếu như Lý Vân Phi bốn người muốn chạy, hẳn tuyệt đối không có tự tin có thể đem bọn hắn lưu lại. Hơn nữa, hiện tại hùng bá cũng không phải là sau đó cái kia coi trời bằng vung hùng bá, trừ mình ra ai cũng không để vào mắt. Hắn có thể ở trong khoảng thời gian ngắn trở thành một phương ngang ngược, chỉ dùng người mình biết, chú ý cẩn thận là tất yếu. Cho nên, hùng bá trái lại hướng Lý Vân Phi gật đầu.

Lý Vân Phi khinh Thanh Đạo: "Không biết Hùng bang chủ tới đây có chuyện gì quan trọng?"

Hùng bá lắc đầu một cái, chỉ vào Bộ Kinh Vân nói: "Ta tới thăm ta một chút đồ nhi này!" Sau đó mạnh mẽ nhìn một chút vẫn cứ quỳ trên mặt đất từ nô. Sợ hãi đến từ nô đầu lại rụt xuống.

Lý Vân Phi trong lòng một mảnh cảm khái, cái này chết tiết nô võ công đã phí đi. Hẳn là luyện kiếm, làm sao không biết kiếm đạo đi chính là trừ gây chớ cong đường, thành người khác nô tài, này kiếm đạo liền phí đi, đừng nói cái gì chịu nhục. Coi như là chịu nhục này kiếm đạo cũng đã phí đi. Đây cũng chính là tại sao từ nô làm từng đã là thập đại kiếm khách một trong, ngăn ngăn hai mươi chiêu liền đã thua bởi đoạn soái. Bởi vì hắn đã từ bỏ kiếm đạo.

Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong Khán Kiến Lý Vân Phi đứng ở nơi đó, vội vã nhào tới, vội vàng hỏi: "Thức thức, cha ta thế nào rồi? Bọn hắn ở đâu? Cha ta đâu!"

Lý Vân Phi thở dài, thật dài thở ra một hơi nói: "Các ngươi cha đã bị cái kia trong động ác thú kéo về trong động, chỉ sợ đã... Ai! Thực sự là đáng tiếc, hai vị đại cao thủ dĩ nhiên dưới tình huống như vậy đã xảy ra chuyện. Thực sự là đáng tiếc."

Hùng bá lạnh lùng nhìn Lý Vân Phi hỏi: "Vậy bọn hắn bên người binh khí đây? Chính là hỏa lân kiếm cùng Tuyệt Âm Cuồng Đạo?"

Lý Vân Phi khinh Thanh Đạo: "Tự nhiên cũng tùy theo của bọn hắn chôn thân với này Lãng Vân Quật!"

Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng khóc hô hướng về Lãng Vân Quật chạy vừa đi. Trong miệng hô "Không thể nào, không thể nào, cha ta là nam lân kiếm thủ đoạn soái, làm sao sẽ bị một cái nho nhỏ ác thú giết chết. Cái này không thể nào. Cái này không thể nào!"

Lý Vân Phi thở dài, kéo lại hai người, nói: "Các ngươi mặc muốn tìm cái chết! Cái kia Lãng Vân Quật bên trong ác thú lợi hại phi thường, ta lúc đó nhìn thấy ác thú kia, đầu tiên nhìn liền biết, ác thú này không thể đối đầu. Các ngươi biết ác thú này đem các ngươi phụ thân cắn kéo đi, hao tổn thời gian bao lâu sao? Hai chiêu. Phụ thân của các ngươi liền bị ác thú kéo vào Lãng Vân Quật ở bên trong, các ngươi nếu muốn cho các ngươi phụ thân báo thù, liền nỗ lực luyện hảo công phu đi!"

Hùng bá vốn còn muốn hạ Lãng Vân Quật ở bên trong, cầm lại hỏa lân kiếm cùng Tuyệt Âm Cuồng Đạo, vừa nghe Lý Vân Phi nói ác thú dĩ nhiên chỉ dùng trong nháy mắt liền đem Tuyệt Âm Cuồng Đạo Nhiếp Nhân vương cùng nam lân kiếm thủ đoạn soái giết chết, lập tức bỏ đi ý nghĩ này, hẳn hùng bá lại không ngờ, tự biết chính mình quyết không là ác thú này đối thủ, hẳn cũng liền từ bỏ rồi.

Hùng bá nhẹ nhàng nhìn Lý Vân Phi, hỏi: "Ta Thiên Hạ Hội cầu mới như có thể. Quan bọn ngươi võ công cao cường. Không bằng nhập ta Thiên Hạ Hội cộng đồ đại sự? Chỉ cần ngươi nguyện ý gia nhập ta Thiên Hạ Hội, ta liền cho ngươi một cái hộ pháp trưởng lão Địa Vị, tại ta Thiên Hạ Hội bên trong dưới một người, trên vạn người làm sao?"

Hùng bá nhìn ra Lý Vân Phi tuổi còn trẻ, võ công cao cường, bên người mang theo ba cái người hầu, võ công đều không bằng. Tự nhiên cho rằng Lý Vân Phi có hậu đãi, hơn nữa hậu trường không kém, hẳn cho rằng, nếu như đem Lý Vân Phi thu vào Thiên Hạ Hội, cái kia Lý Vân Phi phía sau trợ lực tự nhiên liền có thể trở thành Thiên Hạ Hội trợ lực. Hơn nữa, Lý Vân Phi võ công rất cao, cho cái hộ pháp trưởng lão vị trí cũng coi như là chỉ dùng người

mình biết.

Hơn nữa trường lão cái này chức quan tốt, hẳn lại không thể quản đồ vật gì. Hơn nữa võ công lại không sánh được hùng bá, vạn nhất một ngày kia trở mặt thành thù rồi, cái kia hùng bá câu nói đầu tiên có thể hái được Lý Vân Phi mũ. Võ công của hẳn lại so với Lý Vân Phi cường nhiều như vậy, tự nhiên không sợ.

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, như vậy cũng tốt, nếu như vậy, hẳn rất nhanh liền có thể dung nhập này phong vân trong thế giới tới, hơn nữa, Thiên Hạ Hội thế lực cực đại, ở nơi đó khẳng định thư thư phục phục.

Liền, Lý Vân Phi trang nghĩ đến rất lâu bộ dạng, cuối cùng gật đầu, khom người nói: "Thuộc hạ Lý Vân Phi tham gia hùng phách Hùng bang chủ!"

Hùng bá đột nhiên nhớ quá nhớ ra cái gì đó như thế, ngăn người, sau đó dùng một loại xoắn xuýt ánh mắt nhìn Bộ Kinh Vân, sau đó tiếp theo xem hướng về Lý Vân Phi. Hẳn chiếm được Nê Bồ Tát phê ngôn: kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân liền Hóa Long. Hẳn nhìn thấy Bộ Kinh Vân liền đem Bộ Kinh Vân cho rằng phong vân bên trong đích vân tự. Cho nên thu rồi Bộ Kinh Vân làm đệ tử! Nhưng là bây giờ Lý Vân Phi tên bên trong cũng có vân tự, chuyện này làm sao không cho hẳn xoắn xuýt.

Lý Vân Phi thấy hùng bá xoắn xuýt ánh mắt liền lập tức tỉnh ngộ đi ra, tên của mình xuất hiện vấn đề, vội vàng hướng Nhiếp Phong, Đoạn Lăng nói: "Nhiếp Phong, Đoạn Lăng. Có phải hay không các người theo Hùng bang chủ cùng đi Thiên Hạ Hội đây?"

Hùng bá vừa nghe thấy Lý Vân Phi hô Nhiếp Phong tên, lập tức tỉnh ngộ đi ra, này Nhiếp Phong chính là phong vân bên trong đích phong tự. Mạng trên mặt một tia hưng phấn nụ cười, hẳn biết vận mệnh của mình có chuyển ngoặt: kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân liền Hóa Long. Hẳn hùng bá rất cực gặp được phong vân, từ nay về sau, hẳn liền có thể phi thăng cửu thiên thành tựu Chân Long vị trí. Nhất thống thiên hạ!

Hùng bá dùng một loại chờ mong ánh mắt nhìn Nhiếp Phong, sau đó, trầm Thanh Đạo: "Nhiếp Phong, ngươi có nguyện ý hay không bái ta làm thầy? Theo ta học tập võ công?"

Nhiếp Phong sùng sốt một chút, hẳn không nghĩ tới hạnh phúc sẽ đến nhanh như vậy, bái hùng bá làm thầy, trở thành Thiên Hạ Hội Thiếu Bang Chủ, Nhiếp Phong là người nào? Hẳn năng khiếu cực cao, đi theo hẳn phụ thân phía sau đi khắp. Nhìn quen Nhân Thế Gian ấm lạnh. Tự nhiên biết, này hùng bá thu hẳn làm đệ tử chỗ tốt, hơn nữa, Nhiếp Phong cho là hẳn phụ mẫu đều mất, hẳn cũng không địa phương đi. Liền quỳ xuống nói: "Phong nhi tham gia sư phụ!"

Hùng bá cười to nói: "Được, hảo. Ha ha, ha. Chúng ta về giúp!"

Lý Vân Phi bắt đầu đi lắc đầu một cái, này hùng bá hiện tại đã mê muội rồi, hẳn tin tưởng Nê Bồ Tát cái này kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân liền Hóa Long phê ngôn, Nhưng là hẳn không nghĩ tới, chính hẳn đại đệ tử Tần Sương, lúc đầu võ công không thua kém phong vân hai người, còn có Đoạn Lăng, võ công cũng không thua kém phong vân, nếu là hẳn bắt tay dạy dỗ ra mấy cái như gió vân cao thủ như vậy là được rồi. Nhất định phải bồi dưỡng phong vân, sau đó dĩ nhiên tiếp theo đợi tin Nê Bồ Tát nói như vậy, canh chừng vân bức đi, cuối cùng thâm đàm kết cuộc. Thật không biết là Nê Bồ Tát phê ngôn tác thành cho hẳn hùng bá, hay là hẳn hùng bá thành toàn Nê Bồ Tát phê ngôn a.

Vào lúc này, Đoạn Lăng liền bắt đầu không phục rồi, phụ thân của hẳn nam lân kiểm thủ đoạn soái cùng Nhiếp Phong phụ thân Nhiếp Nhân vương nổi danh. Hẳn tự nhận vì làm tư chất của mình không thua kém Nhiếp Phong, ai biết, Nhiếp Phong trở thành hùng bá đệ tử, mà hẳn Đoạn Lăng, hùng bá ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn một chút. Điều này làm cho kiêu ngạo Đoạn Lăng làm sao có khả năng chịu phục a!

Đoạn Lăng đứng ở nơi đó nhìn hùng bá, một mặt không phục, nói: "Ta không phục! Ta không phục!"

Hùng bá vô cùng kinh ngạc nhìn đứng ở trước mặt mình Đoạn Lăng. Khẽ cười nói: "Ngươi tại sao không phục? Nói một chút xem." Hùng bá ngữ khí tuy rằng ôn nhu, thế nhưng Lý Vân Phi có thể rõ ràng cảm giác được hùng bá trong giọng nói tức giận, đã rất lâu không người nào dám chống đối hùng bá rồi, điều này làm cho hùng bá làm sao không giận.

Đoạn soái vẫn không biết mình đã chọc giận hùng bá, kiêu Thanh Đạo: "Ta tự giác ngộ tính, thiên tư, gia thế đều không thua kém Nhiếp Phong. Vì làm bang chủ nào chỉ nhận lấy Nhiếp Phong làm đệ tử? Này không công bình!"

Hùng bá tức thì nóng giận ngược lại cười, cười to nói: "Ai dám nói ta hùng bá bất công?" Cả người mang theo mãnh liệt tức giận, nói: "Ai dám? Ta giết kẻ ấy!"

Lý Vân Phi nhìn hùng bá bộ dáng này, mặc dù biết liền là chính mình không nói lời nào, hùng bá cũng sẽ không giết chết Đoạn Lăng, thế nhưng hẳn vẫn là cười cười đối với hùng bá nói: "Bang chủ hà tất cùng một đứa bé sinh khí đây! Hẳn còn nhỏ, không hiểu chuyện. Bang chủ tạm tha hẳn một mạng đi!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255:: trưởng lão

Chương 255:: trưởng lão

Nhiếp Phong cũng sợ hãi đến quỳ xuống, cung Thanh Đạo: "Su tôn! Đoạn Lăng hẳn không phải ý này. (Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) thỉnh sư tôn tha Đoạn Lăng đi, Đoạn Lăng, Đoạn Lăng hẳn không phải cố ý!"

Hùng bá nhìn một chút Lý Vân Phi một chút, hẳn cũng không tốt lắm từ chối Lý Vân Phi đệ một cái yêu cầu, huống hồ hẳn cũng không có muốn giết chết Đoạn Lăng, hùng bá vừa thu rồi Nhiếp Phong làm đệ tử, làm sao có khả năng đào mắt liền đem Nhiếp Phong bạn tốt giết chết đây? Như vậy cũng quá thương Nhiếp Phong tâm rồi. Cũng có vẻ lòng hẳn ngực chật hẹp.

Thế nhưng hùng bá lại không muốn dễ dàng như vậy tạm tha Đoạn Lăng, hẳn trở thành Thiên Hạ Hội bang chủ tới nay, sẽ không có người dám như thế nói chuyện cùng hẳn, điều này làm cho hẳn làm sao không tức giận. Hùng bá mới vừa muốn nói chuyện, quỳ trên mặt đất từ nô vừa ngẩng đầu chỉ vào Đoạn Lăng nói: "Tiểu tử, ngươi tại sao cùng chủ người nói chuyện hay sao? Hiện tại cho ngươi hai cái lựa chọn, hoặc là tử. Hoặc là ngay ta Thiên Hạ Hội bên trong khi một cái người chặn ngựa đi!"

Hùng bá mang trên mặt một nụ cười, nói: "Không, ta còn có thể cho ngươi cái thứ ba lựa chọn, ngươi bây giờ có thể rời khỏi. Ta sẽ không lưu ngươi. Chính ngươi tuyển đi. Là cùng ta đồng thời đến Thiên Hạ Hội làm người chặn ngựa đây. Vẫn là rời khỏi ta Thiên Hạ Hội, vẫn là tử?"

Nhiếp Phong quỳ trên mặt đất dùng tay lôi kéo đứng ở bên cạnh Đoạn Lăng quần áo, để Đoạn Lăng quỳ xuống cầu tình. Đoạn Lăng đứng ở nơi đó trầm ngâm một hồi, cuối cùng quỳ xuống nói: "Ta nguyện ý cùng bang chủ về Thiên Hạ Hội, về Thiên Hạ Hội. . . Khi người chặn ngựa!"

Đoạn Lăng lựa chọn cái này là sáng suốt, hẳn một đứa bé, làm sao tại đây trên giang hồ sống sót? Rời khỏi cũng phải tử, lưu lại mới có thể sinh, chịu điểm sỉ nhục lại tính là cái gì đây? Đoạn Lăng cho tới nay đều là một cái cơ được dân được người.

Hùng bá đại tiểu một Thanh Đạo: "Chúng ta về Thiên Hạ Hội!" Nói xong bước nhanh hướng về chính mình đến địa phương đi đến. Lý Vân Phi đám người đi theo phía sau hẳn, đồng thời bước qua. Bên dưới ngọn núi có mấy chiếc xe ngựa đậu ở chỗ này, chờ hùng bá đến.

Mấy người ngồi xe ngựa đi tới này phong vân lúc đầu đệ nhất đại bang phái —— Thiên Hạ Hội. Thiên Hạ Hội xây dựng ở thiên bên trên ngọn núi. Thủ vệ sâm nghiêm. Mỗi người nhìn về phía hùng bá trong mắt đều mang theo nhiều tia sùng bái, Lý Vân Phi biết, hiện tại hùng bá vẫn không có bị váng đầu. Vẫn tính là thường phạt phân minh, hơn nữa hẳn tay trắng dựng nghiệp, trở thành trên giang hồ một thế lực lớn, điều này làm cho mọi người đều bội phục dĩ thường. Cho nên, những người này đều xem như là hùng bá đáng tin thủ hạ.

Hùng bá mang theo mọi người đi tới Thiên Hạ Hội chuyện xảy ra phòng khách, sau đó, chỉ thấy một cái thẳng hễ người vội vã tiến lên đón, quỳ gối hùng bá trước mặt, dùng một loại quỵn rũ giọng nói: "Bang chủ, người trở lại?"

Người này Lý Vân Phi không cần hỏi cũng biết, hẳn chính là phong vân bên trong không biết xấu hổ nhất nhân vật —— Văn Sứ xấu. (thẳng q tệ,) này Văn Sứ xấu đập lên vuốt đuôi ra, lợi hại vạn phần, hùng bá để hẳn làm gì hẳn liền làm cái đó! Quả thực đã đến một loại vạn phu mạc địch cảnh giới. Thiên Hạ Hội bên trong tất cả mọi người xem thường hẳn, thế nhưng không thể không phủ nhận, hẳn Văn Sứ xấu đó là này Thiên Hạ Hội bên trong ngoại trừ hùng bá ở ngoài người có quyền lực lớn nhất rồi. Hơn nữa, hùng bá đối với hẳn giống như vẫn rất tín nhiệm.

Lý Vân Phi cho tới nay đều cho rằng toàn bộ Thiên Hạ Hội bên trong chỉ có Văn Sứ xấu mới là người thông minh. Văn Sứ xấu là Thiên Hạ Hội Tổng quản, quản lý Thiên Hạ Hội to nhỏ công việc. Nhưng là, Văn Sứ xấu nhưng có thể không biết xấu hổ ở hùng bá trước mặt vuốt mông ngựa. Hẳn quả thực liền hướng là cái kia Mãn Thanh đệ nhất tham Hòa Thân như thế. Vuốt đuôi như thế lợi hại.

Chỉ là Văn Sứ xấu vận may không tốt lắm, không hiểu ra sao nhìn thấy hùng bá phê ngôn: cửu tiêu long ngâm kinh thiên biến, phong vân tụ hội nước cạn du. Lúc này mới bị hùng bá bắt đầu hoài nghi. Cuối cùng, hẳn dĩ nhiên có thể đem Tần Sương xúi giục. Phải biết, Tần Sương là hùng bá đại đệ tử. Cho tới nay trung tâm cảnh cảnh. Có thể đem hẳn xúi giục, này có thể thật không đơn giản. Không chỉ có như vậy, hẳn và liên lạc Bộ Kinh Văn cùng Nhiếp Phong đồng thời đối phó hùng bá. Phải nói dạng này người là Tiểu Sứ, nói toạc ngày, Lý Vân Phi cũng không tin.

Hùng bá nhìn một chút quỳ ở bên cạnh Văn Sứ xấu, nói rằng: "Đừng quỳ rồi. Lập tức đem mọi người triệu tập lại đến hội trường đi. Ta có tin tức muốn tuyên bố."

Văn Sứ xấu vội vã bò dậy, bước nhanh hướng phía ngoài chạy đi. Đem tin tức kia nói cho bên ngoài phiên trực người. Không quá thời gian bao lâu, Văn Sứ xấu bò chạy trở về, đứng ở hùng bá bên cạnh, cung Thanh Đạo: "Bang chủ! Người đã triệu tập lại rồi. Người xem ngài là lúc nào đi đây?"

Hùng bá khoát tay chặn lại, nói: "Cái gì lúc nào đi, đương nhiên là hiện tại rồi. Ta có mấy người tin tức muốn tuyên bố xuống." Nói xong, đi tới Lý Vân Phi bên người, đối với Lý Vân Phi nói: "Lý trưởng lão, đi theo ta đi. Ta muốn đem ngươi cái này hộ pháp trưởng lão vị trí công chư với chúng. Còn có ta thu ba đồ đệ Nhiếp Phong, cũng muốn làm cho tất cả mọi người biết."

Lý Vân Phi gật đầu, mang theo Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ, Lỗ Diệu từ ba người theo hùng bá đi tới hội trường. Chỉ thấy toàn bộ trong hội trường người ta tấp nập, nhìn dáng dấp ít nhất có mấy vạn người. Xem ra hùng bá Thiên Hạ Hội có thể trở thành giang hồ thế lực lớn nhất quả nhiên không giả.

Hùng bá đứng ở hội trường mặt trước nhất một cái đài cao ở bên trong, ngưng mắt nhìn trong hội trường mọi người, sau đó trường Thanh Đạo: "Ta lần này triệu tập đại gia đến đây là có mấy người tin tức muốn : phải nói cho đại gia. Đệ một cái tin, ta lần này ở bên ngoài thu rồi một đệ tử. Hẳn chính là của ta tên đệ tử thứ ba —— Nhiếp Phong!"

Hùng bá Nhất Chi đồng dạng đứng ở trên đài cao Nhiếp Phong nói: "Hắn chính là ta Thiên Hạ Hội Tam công tử. Các ngươi biết không?"

Trong hội trường mọi người cùng kêu lên quỳ xuống nói: "Tham gia Tam công tử! Cung Hạ bang chủ thu lấy giai đồ. Ta Thiên Hạ Hội nhất thống vũ lâm!" Lý Vân Phi rõ ràng thấy Đoạn Lăng trong ánh mắt mang theo một tia đồ kị.

Hùng bá gật đầu, nói tiếp: "Còn về cái thứ hai tin tức nha. Chính là ta đem phong bên cạnh ta vị này." Hùng bá chỉ chỉ Lý Vân Phi nói tiếp: "Chính là hắn, Lý Vân Phi. Ta đem phong hắn vì ta Thiên Hạ Hội hộ pháp trưởng lão, dưới một người, trên vạn người. Ngay cả ta ba tên đệ tử, Địa Vị đều tại hắn dưới. Các ngươi tham gia Lý trưởng lão đi!"

Thiên Hạ Hội bang chúng lại cùng kêu lên quỳ xuống, đại Thanh Đạo: "Tham gia Lý trưởng lão!" Lý Vân Phi từ trong mắt của bọn hắn có thể nhìn ra, bọn họ không phục. Chỉ là bách với hùng bá Uy Hách, mới cung kính như vậy.

Lý Vân Phi cười to một tiếng, đại Thanh Đạo: "Ta biết các ngươi không phục, chúng ta biết các ngươi đang suy nghĩ. Hắn tính là thứ gì, tại sao phải có thể trở thành ta Thiên Hạ Hội hộ pháp trưởng lão? Chỉ là một cái vô danh tiểu bối mà thôi. Đúng không?"

Dưới đáy người tề Thanh Đạo: "Không dám, thuộc hạ không dám." Mặc dù nói không dám, thế nhưng Lý Vân Phi biết, bọn họ chính là như vậy nghĩ tới, cho hắn cũng nghĩ như vậy, Lý Vân Phi nếu là có tiếng tăm thì cũng thôi. Người khác cũng là chịu phục rồi. Nhưng là hết lần này tới lần khác hắn Lý Vân Phi một điểm tiếng tăm đều không có, bọn họ đương nhiên không phục rồi.

Lý Vân Phi phát tay một cái, nói tiếp: "Các ngươi không cần như thế sợ sệt. Ta không phải con cộp, ta không ăn nhân. Các ngươi không phục, này là nên phải vậy. Cho ta ta cũng không phục. Thế nhưng bang chủ che ta hộ pháp trưởng lão. Các ngươi không dám không nghe, thật sao? Cho nên, các ngươi liền nhẫn nhịn. Thế nhưng này không cần."

Lý Vân Phi nhìn hùng bá một chút, nói tiếp: "Các ngươi không cần nhìn xuống. Trong các ngươi cho là mình có thể đánh thắng người của ta đều có thể đứng ra, ta người trong giang hồ, cường giả vì tôn. Chỉ có cường giả, những người khác mới có thể chịu phục. Các ngươi có thể tùy ý chọn trong các ngươi mạnh nhất mười người tới khiêu chiến ta. Chỉ cần các ngươi có thể thắng rồi. Ta đây cái hộ pháp chức trưởng lão, các ngươi cảm!"

Lý Vân Phi quay về hùng bá nói: "Bang chủ cho rằng như vậy có thể không?" Hùng bá gật đầu, đại Thanh Đạo: "Được, các ngươi bắt luận ai, chỉ cần có thể đánh thắng hắn. Ta liền phong hắn vì làm hộ pháp trưởng lão. Tuyệt vô hư ngôn!"

Trong hội trường tất cả mọi người kích động vạn phần, này nhưng là một cái cơ hội cực tốt a, chỉ cần đánh thắng Lý Vân Phi, vậy cũng liền một bước lên trời. Dưới một người, trên vạn người rồi. Cho nên đều ở nơi kia nghị luận sôi nổi. Sau đó bắt đầu ở trung gian lựa chọn người mình bên trong địch cường giả.

Chỉ chớp lát, từ nơi này mấy vạn người bên trong đứng ra mười người, cùng nhau đi lên, sau đó quỳ xuống nói: "Bang chủ, chúng ta tới khiêu chiến!"

Hùng bá nhìn một chút Lý Vân Phi, nói: "Ta hạ xuống. Các ngươi ở này đài cao bên trong đánh một hồi đi. Cũng cho ta này Thiên Hạ Hội bang chúng đều có thể tâm phục khẩu phục." Nói xong mang theo Nhiếp Phong đi xuống, đứng ở dưới đài cao.

Lý Vân Phi gật đầu, trên cao nhìn xuống nói: "Các ngươi nơi này có mười người, nếu như từng cái từng cái đánh, vậy thì quá lãng phí thời gian. Các ngươi liền cùng lên đi."

Mọi người tất cả xôn xao, mười người này nhưng là mấy vạn trong bang chúng mạnh nhất mười cái, Lý Vân Phi dĩ nhiên gọi bọn hắn cùng tiến lên, chuyện này làm sao không cho đám người kia kinh ngạc, bất quá, cũng không phải là Lý Vân Phi kiêu ngạo. Này mười cái người mạnh nhất thực lực cũng không mạnh. Mạnh nhất chính là cái kia bất quá Tiên Thiên trung kỳ. Vẫn có mấy người Tiên Thiên khởi đầu. Liền một cái Tiên Thiên hậu kỳ người đều không có, tại sao có thể là Lý Vân Phi đối thủ.

Lý Vân Phi thấy những người này vẫn còn do do dự dự, đại Thanh Đạo: "Các ngươi không cần do do dự dự, coi như là các ngươi liền thủ đánh thắng ta. Cũng tính là ta thua, làm sao?"

Mười người này khuôn mặt vui vẻ, đồng thời nhảy lên đài cao. Xuất ra binh khí liền muốn đứng ở Lý Vân Phi trước mặt. Lý Vân Phi tiện tay đem kiếm trong tay ném cho Thạch Chi Hiên, nói: "Giúp ta nắm một thoáng kiếm!" Nói xong, liền ngoắc ngoắc ngón tay đối với trước mặt mười người nói: "Các ngươi tới đi, cho ta xem xem, Thiên Hạ Hội trong bang chúng mạnh nhất mười người mạnh bao nhiêu?"

Mười người này rảnh rỗi tay, hữu dụng binh khí, đồng thời hướng về Lý Vân Phi công tới. Lý Vân Phi thân hình không ngừng biến hóa, từng cái tránh thoát mười người này công kích. Kỳ thực, nhiều người như vậy liên thủ cũng không có ích lợi gì, như vậy đều loạn tung lên rồi, tại sao có thể kết thành trận thế đến công kích Lý Vân Phi? Cho nên, tình cảnh là loạn thành một lần.

Bất quá những người này cũng không ngu ngốc, trên ngựa : lập tức có năm người nhảy ra chiến đoàn. Đứng ở đài cao biên giới, còn lại năm người đồng thời công hướng về Lý Vân Phi, Lý Vân Phi đứng bất động, năm người khuôn mặt vui vẻ, tầng tầng đánh vào Lý Vân Phi trên người, thế nhưng lý tưởng là mỹ hảo, thực tế thì tàn khốc. Mấy người này binh khí, chưởng, quyền cùng nhau đánh trúng Lý Vân Phi, Nhưng là Lý Vân Phi giống như không có chuyện gì như thế. Thân thể chấn động, liền đem năm người này đánh bay ra ngoài.

Lý Vân Phi tại năm người này đánh hướng về chính mình thời điểm sử dụng (di hoa tiếp mộc), đem mấy người sức lực khí đều phản đánh ra. Bọn họ đánh vào Lý Vân Phi trên người càng nặng, Lý Vân Phi phản kích lại càng nặng. Cùng cao thủ quyết đấu, Lý Vân Phi không cần di hoa tiếp mộc, đó là bởi vì, những cao thủ kia nội lực quá mạnh mẽ. Mà nội lực của mình cùng bọn hắn không kém bao nhiêu, không thể mượn lực. Nhưng là bất nạt những này người yếu, vậy thì quá đơn giản bất quá.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256:: hùng bá truyền công

Chương 256:: hùng bá truyền công

Mọi người một mặt sợ hãi nhìn Lý Vân Phi, bọn họ rõ ràng nhớ tới, vừa tầng tầng đánh vào Lý Vân Phi trên người, mà Lý Vân Phi dĩ nhiên một chút chuyện đều không có, chuyện này làm sao không cho đám người kia sợ sệt đây! Hùng bá nhẹ nhàng nhìn Lý Vân Phi một chút, lấy hùng bá cao minh tự nhiên lập tức liền thấy rõ Lý Vân Phi kỹ xảo, sau đó suy tư dừng một chút. (Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ)

Lý Vân Phi vươn ngón tay chỉ chỉ bị chính mình đẩy lui đám người kia, ngoắc ngoắc ngón tay nói: "Đến a. Để ta xem xem bản lĩnh của các ngươi! Các ngươi sẽ không liên chút bốn sự ấy đi!"

Lý Vân Phi kiêu ngạo như vậy, là muốn tại Thiên Hạ Hội trung lập uy, hẳn mặc dù đối với Thiên Hạ Hội không có hứng thú gì. Gia nhập Thiên Hạ Hội cũng chỉ là tâm huyết đến bãi mà thôi. Thế nhưng hẳn cũng không muốn bị bọn này Thiên Hạ Hội bang chứng cho rằng là người yếu, Lý Vân Phi cho tới nay đều cho rằng trong chốn giang hồ cường giả vi tôn. Cho nên đem bọn hắn đều sợ. Bọn họ đối với người cũng là chịu phục rồi.

Đám người kia bị Lý Vân Phi như vậy một khinh bỉ, trên ngựa : lập tức như là hít thuốc lắc như thế, hết thấy vọt tới, kể tục công hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi lắc đầu nhìn những này dường như tại làm động tác chậm một người như vậy. Thân hình không ngừng di động, một vừa xuất hiện ở trước mặt những người này, một chưởng một cái, một quyền một cái. Đem năm người này đánh chính là bay ra ngoài, tầng tầng rơi vào dưới đài cao. Sau đó, những này bị Lý Vân Phi tiếp tục đánh người, vội vã bỏ chạy, trên dưới đánh giá thân thể của mình, phát hiện mình giống như không có thụ thương. Sau đó, nhìn Lý Vân Phi trên mặt đều mang theo bội phục.

Ngay vừa Lý Vân Phi đánh hướng về bọn họ thời điểm, dừng tới nhu kính, chỉ là đem bọn hắn đánh bay ra ngoài mà thôi, cũng không hề đem bọn hắn đánh thương, bọn họ cũng không phải là không biết tốt xấu người, biết Lý Vân Phi hạ thủ lưu tình rồi. Hơn nữa, bọn họ cũng biết, Lý Vân Phi công phu cực cao, trong lòng tự nhiên đều mang theo điểm kính nể rồi. Đây rất bình thường, tất cả mọi người như vậy, sùng bái cường giả.

Lý Vân Phi đối với đứng ở bên lồi đài còn lại mấy người cười cười nói: "Các ngươi muốn làm sao cùng ta đánh? Ta từng cái phụng bồi!"

Mấy người này cười khổ nhìn mình nhân một chút, sau đó nhìn một chút bị Lý Vân Phi đánh bay đến dưới đài cao mọi người, đồng thời lắc đầu một cái, nhảy xuống đài cao, sau đó nửa quỳ đại Thanh Đạo: "Thuộc hạ các loại : chờ tâm phục khẩu phục! Tham gia trường lão!" Sau đó, quỳ hướng về hùng bá nói: "Chúc mừng bang chủ đến Lý trường lão này một sự giúp đỡ lớn. Ta Thiên Hạ Hội nhất thống thiên hạ gắn liền với thời gian không xa!"

Sau đó, mọi người đồng thời quỳ xuống, đại Thanh Đạo: "Chúc mừng bang chủ đến Lý trường lão này một sự giúp đỡ lớn. Ta Thiên Hạ Hội nhất thống thiên hạ gắn liền với thời gian không xa!" Sau đó, diện hướng về Lý Vân Phi nói: "Thuộc hạ các loại : chờ tham kiến trường lão!"

Hùng bá trong mắt mang theo một tia không vui, hẳn một hạng là một nhà độc tài, đem tất cả mọi người coi là quân cờ. (Thắng thoại phí,) thế nhưng hẳn phát hiện Thiên Hạ Hội bang chứng đối với Lý Vân Phi đã vậy còn quá chịu phục. Trong lòng tự nhiên khó chịu, bất quá hùng bá đa mưu túc trí, đương nhiên sẽ không biểu hiện ra, trái lại cười lớn nhảy lên đài cao, đại Thanh Đạo: "Ta Thiên Hạ Hội một hạng là cường giả lên, người yếu xuống. Chỉ cần các ngươi là cường giả, chỉ cần các ngươi đủ mạnh, vậy các ngươi liền phải nhận được các ngươi muốn Địa Vị!"

Thiên Hạ Hội bang chứng đều bị hùng bá kích thích là hưng phấn vạn ngàn. Một mặt kính hi nhìn hùng bá, sau đó tiếp theo tề Thanh Đạo: "Bang chủ hùng tài đại lược, nhất thống thiên hạ. Bang chủ hùng tài đại lược, nhất thống thiên hạ. Bang chủ hùng tài đại lược, nhất thống thiên hạ." Âm thanh tiếng điệp tai nhức óc. Hiện ra hiện tại Thiên Hạ Hội đồng lòng. Hoàn toàn không phải sau đó, dựa vào phong vân hai người là có thể đánh hạ đến Thiên Hạ Hội đáng đáp.

Hùng bá thoả mãn gật đầu, nhìn dưới đài bị hắn kích thích đầy mặt hưng phấn mọi người, hùng bá phát tay một cái, nói: "Đại gia lui ra đi. Hi vọng đại gia cộng đồng sáng tạo thuộc về ta Thiên Hạ Hội truyền kỳ!"

Hùng bá mang theo Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân, Tàn Sương ba người đi hướng về Lý Vân Phi, nói: "Ta hôm nay chuẩn bị giáo võ công của bọn hắn, ngươi có muốn hay không cùng ta qua xem một chút?"

Lý Vân Phi sững sốt một chút, không biết hùng bá là có ý gì, tại sao giáo ba cái đồ đệ võ công thời điểm, muốn đem chính mình kêu! Vậy tại sao! Lý Vân Phi đột nhiên lập tức nghĩ rõ ràng rồi. Hùng bá đây là đang thị uy đầu rồi, Lý Vân Phi vừa dễ dàng chóng vánh liền đem này Thiên Hạ Hội trong bang chứng mạnh nhất mười người đánh bại. Hùng bá muốn hiển lộ võ công cho Lý Vân Phi nhìn, để Lý Vân Phi biết hẳn hùng bá võ công viên cao hơn hẳn. Ý tứ của hắn vậy chính là để Lý Vân Phi an ổn điểm. Hẳn hùng bá mới là Thiên Hạ Hội thiên.

Lý Vân Phi gạt đầu, hấn từ huyệt bá tấn mất ra khí thế có thể cảm giác được mình tuyệt đối không phải huyệt bá đối thủ, Nhưng là, hấn cũng không hề xem qua huyệt bá võ công, cho nên, cái này cũng là Lý Vân Phi thấy rõ huyệt bá mạnh như thế nào một cơ hội.

Huyệt bá mang theo chúng người tới phía sau núi. Sau đó đối với Tần Suồng nói: "Suồng nhi, ngươi là của ta đại đệ tử, ta sẽ dạy thụ ngươi ta ba hạng tuyệt kỹ một trong Thiên Suồng Quyền! Ngươi muốn thật đẹp đề !" Huyệt bá nói xong, duỗi ra song quyền, nhát thời trên tay tấn mất ra một cỗ mãnh liệt đến kinh người hàn khí.

Huyệt bá đại uống một Thanh Đạo: "Xem trọng rồi, tám thức Thiên Suồng Quyền, thức thứ nhất: phong sương đập vào mặt!" Huyệt bá hai tay bảo ngực, chiêu này rõ ràng cho thấy thức mở đầu. Sau đó huyệt bá tiếp theo quát lên: "Thức thứ hai: sương hàn Bao Nguyệt!" Đang khi nói chuyện song quyền tụ tập cường đại hàn khí. Sức mà không phát. Huyệt bá nói tiếp: "Thức thứ ba: sương kết bên trong tiêu." Đang khi nói chuyện huyệt bá quanh thân xuất hiện sương kết sương mù. Sau đó, huyệt bá liên tục nói: "Suồng tuyệt bay tấn loạn, sương lạnh Trường Hà, sương ngăn đầy rẫy, sương ngưng gập khó khăn." Huyệt bá chu vi cây cối toàn bộ bị huyệt bá hàn khí gây thương tích, giống như kết băng như thế. Cuối cùng huyệt bá hét lớn một tiếng: "Thức cuối cùng: Ngạo Tuyệt Lăng Suồng." Nhát thời chu vi vừa bị đóng cứng trên cây cối, tảng đá lớn đều theo tiếng vỡ vụn. Rải rác trên đất. Thật lợi hại Thiên Suồng Quyền.

Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân, Tần Suồng đều sợ ngây người, thật mạnh quyền pháp a, sau đó, Nhiếp Phong cùng Bộ Kinh Vân dùng một loại ánh mắt hâm mộ nhìn về phía Tần Suồng. Ai không muốn học sẽ mạnh như vậy quyền pháp a.

Huyệt bá cười to một tiếng, đối với Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong nói: "Các ngươi không cần ước ao, ta tiếp theo dạy các ngươi của ta mặt khác hai hạng tuyệt học, Bài Văn chương cùng Phong Thần Cước. Trước tiên giáo Văn nhi Bài Văn chương!"

Huyệt bá nói xong, song quyền hóa chương, quát to: "Nước chảy Hành Vân." Nói xong một chương chương đánh ra, chương pháp rất tròn liên miên, như dòng nước giống như trôi chảy không trở ngại, làm đối thủ không phản kích lực. Sau đó, huyệt bá nói tiếp: "Khoác vân mang nguyệt." Phía sau áo choàng dường như binh khí như thế chớp động. Cực nhanh biến hóa thân hình. Lý Vân Phi nhớ tới Bộ Kinh Vân vẫn đều có mang áo choàng. Nguyên lai, Lý Vân Phi cho rằng đó là đùa bỡn chơi, hiện tại mới biết được, nguyên lai là này khoác vân mang nguyệt tác dụng.

Huyệt bá nói tiếp: "Phiên vân phúc vũ, bài sơn đảo hải, mây đen che lấp mặt trời, trọng vân thâm tỏa, xé trời bài vân, Vân Hải sóng lớn, tiếp vân vô định, uông Vân Thiên hàng, vân lai tiên cảnh." Đang khi nói chuyện huyệt bá chương tốc càng ngày càng nhanh, như bài sơn đảo hải bên trong mãnh liệt công kích. Bên người mây khói tầng tầng, một chương chương nhanh chóng cực kỳ. Xem người hoa cả mắt.

Huyệt bá cuối cùng quát to: "Thức cuối cùng: tình cảnh bị thảm!" Đang khi nói chuyện một cỗ thâm đậm tới cực điểm khí thế truyền tới, sau đó song chương hóa thành một đoàn mây đen, tầng tầng đánh tại trên đất trống, nổ xuất ra đại đại một cái hố to.

Huyệt bá cười cười nhìn về mặt chờ mong Nhiếp Phong, nói tiếp: "Đón lấy liền truyền cho Phong nhi của ta cuối cùng một hạng tuyệt kỹ Phong Thần Cước."

Huyệt bá hai tay chấp ở sau lưng, sau đó chân nhẹ nhàng nâng lên. Quát to: "Vô căn cứ!" Đang khi nói chuyện, huyệt bá thân hình không ngừng lên cao, sau đó tại trong rừng qua lại, thân hình nhanh chóng tới cực điểm. Huyệt bá trên không trung nói tiếp: "Trong gió kính thảo!" Huyệt bá đơn chân va địa. Trên mặt đất lại lưu lại một cái cự đại hố sâu.

Huyệt bá mượn lực mà lên, nói tiếp: "Mưa to gió lớn!" Chân điểm như mưa to trút xuống, chân thế như cuồng phong giống như mãnh liệt. Huyệt bá hai chân hóa thành hạt mưa giống như vậy, trên không trung đá ra từng tiếng nổ vang.

"Sấm rền gió cuốn!" Chiêu này càng là mạnh mẽ cực kỳ, lực đạo như sấm, nhanh chân như gió."Gió cuốn lâu tàn!" Huyệt bá đang khi nói chuyện, thân hình bắt đầu xoay tròn, hóa thành một đạo lốc xoáy. Mang theo quanh thân đá vụn, nát tan thụ không ngừng xoay tròn.

Huyệt bá cuối cùng quát lên: "Thần Phong nộ GR...À...OOOO!!!" Đang khi nói chuyện huyệt bá giống như mất đi hình bóng. Cả người giống như hóa thành một mảnh con lốc, đem chu vi hết thảy cao hơn mặt đất đồ vật đều đánh nát.

Huyệt bá dừng bước, đứng ở giữa mọi người, đối với bên người Tần Suồng, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong nói: "Ngày hôm nay, trước hết cho các ngươi nhìn, bắt đầu từ ngày mai, ta bắt đầu chính thức truyền thụ các ngươi!"

Ba người vội vã quỳ xuống nói: "Đa tạ sư phụ truyền thụ cho ta các loại : chờ tuyệt học!"

Huyệt bá cười lớn đối với Lý Vân Phi nói: "Lý trưởng lão. Ta cảm giác này ba hạng tuyệt học chấm yêu dạng ni?"

Lý Vân Phi xem là phi thường kinh hãi. Hấn không phải là như Tần Suồng, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong loại như bọn hấn, cho rằng đây là chiêu thức cường đại. Đây ba bộ võ công là tuyệt học không sai. Bất quá, bọn họ không biết, mặc dù bọn họ đem này tuyệt học luyện tới thành đại thành, cũng không có khả năng có huyệt bá uy lực lớn như vậy. Huyệt bá nội lực quá mạnh mẽ, hấn bất luận lấy cái gì võ học đều có thể dùng khí thế bức người.

Hơn nữa, Lý Vân Phi cũng biết, này ba bộ võ học không phải là huyệt bá sở trường nhất võ học. Huyệt bá (Tam Phân Quy Nguyên Khí) tâm pháp lợi hại dị thường. Còn hấn nữa tự nghĩ ra nạp quyền chương chân tam tuyệt. Càng là Thiên Suồng Quyền, Phong Thần Cước, Bài Văn chương với một thể. So với đơn độc võ học càng là mạnh không biên rồi. Như vậy huyệt bá cũng không phải hiện tại Lý Vân Phi có thể đối phó.

Lý Vân Phi khinh Thanh Đạo: "Bang chủ võ công quả nhiên lợi hại, Vân Phi kém xa. Tại Vân Phi xem ra, bang chủ võ công tuyệt đối với vô địch thiên hạ. Ta xưa nay chưa từng thấy hướng về bang chủ người mạnh mẽ như thế! Sau đó kính xin bang chủ có thể nhiều chỉ đạo Vân Phi. Vân Phi vô cùng cảm kích!" Lý Vân Phi cũng là vỗ vỗ huyệt bá vuốt đuôi.

Lý Vân Phi có biết, này phong vân trong thế giới so với hùng bá cường nhiều người vô cùng. Nói một chút lúc đầu, tuyệt không Thần võ công liền không thể so hùng bá kém, còn có cái kia Đông Doanh cái gọi là Thiên Hoàng. Võ công cũng rất cao. Còn có đệ nhất thiên hạ Đạo Hoàng. Càng không cần phải nói vô danh các loại.

Mà Kiếm Thánh võ công tuy rằng không sánh được hùng bá, thế nhưng kiếm của hắn hai mươi ba có thể dễ dàng giết chết hùng bá. Xa hơn hậu kỳ đó chính là thần thoại rồi. Tin tưởng ở lúc đó Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân võ công đều không thua kém hùng bá rồi. Ở lúc đó mới đáng sợ đây!

Hùng bá cười lớn một tiếng, giống như rất hài lòng Lý Vân Phi trả lời, cười to nói: "Được, hảo. Sau đó ngươi có bình cảnh cái gì. Có thể tới tìm ta!" Nói xong cười lớn mang theo hắn ba cái đồ đệ rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 257:: tuyển Đường chủ

Chương 257:: tuyển Đường chủ

Lý Vân Phi nhìn hùng bá đắc ý rời khỏi, bất đắc dĩ cười cười, này hùng bá quả nhiên lợi hại. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) quả nhiên kiêu ngạo. Lý Vân Phi bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nghĩ đến tại rất dài một đoạn thời gian rất dài bên trong, Lý Vân Phi cũng sẽ không là hùng bá đối thủ.

Lý Vân Phi cũng không có thật tình trợ giúp hùng bá làm việc, từ sau son sau khi trở lại, Lý Vân Phi liền mang theo Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ, Lỗ Diệu tử đám người tìm cái sân ở đây, tuy rằng Lý Vân Phi trưởng lão này không Hữu Thập sao thực quyền, thế nhưng tùy tiện tìm sân trụ này vẫn là có thể. Liền Lý Vân Phi liền chọn cái sân, bắt đầu bế quan tu luyện. Mà Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ cũng đều đi theo Lý Vân Phi đồng thời bế quan tu luyện. Mà Lỗ Diệu tử. Võ công của hắn chỉ có thể coi là là rất bình thường. Cho nên, hắn liền kiến tạo cái phòng luyện đan, bắt đầu luyện đan.

Lý Vân Phi ở này Thiên Hạ Hội ở đây, ngược lại toàn bộ Thiên Hạ Hội ngoại trừ hùng bá bên ngoài đều đối với Lý Vân Phi khách khách khí khí đích, hơn nữa đều mang theo một loại đối với cường giả sùng bái, Lý Vân Phi tại Thiên Hạ Hội ở bên trong, hoàn toàn không có chuyện gì. Hùng bá có chuyện làm, cũng chưa bao giờ sẽ tìm Lý Vân Phi. Hắn đối với Lý Vân Phi cũng không tin mặc cho. Lý Vân Phi là hiếm thấy Thanh Nhân, mỗi ngày luyện một chút công. Nhìn Nhiếp Phong, Đoạn Lăng hai người luyện công, ngược lại cũng thoải mái.

Thời gian từng năm qua đi rồi, Nhiếp Phong, Đoạn Lăng, Bộ Kinh Vân, Tần Sương mấy người cũng bắt đầu chậm rãi lớn lên. Võ công cũng càng ngày càng tốt. Mà bọn họ cùng hùng bá quan hệ nhưng chỉ có thể coi như là bình thường, đối với hùng bá là loại tôn kính kia, đối với một cái đem chính mình nuôi lớn, dạy mình võ công một cái người bình thường cảm giác. Trại lại cùng Lý Vân Phi cảm tình rất sâu.

Đoạn Lăng đắc tội hùng bá, toàn bộ Thiên Hạ Hội người đều biết, cho nên Đoạn Lăng chỉ có thể làm người chặn ngựa, người khác cũng đều không dám tới gần Đoạn Lăng. Mà Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân, Tần Sương là hùng bá đệ tử, Địa Vị vốn là so với mấy cái này nhân cao. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) hơn nữa, những người khác cũng rất sợ kị ba người bọn hắn, cho nên, cũng không cùng ba người bọn hắn tiếp cận.

Mà Lý Vân Phi đối với bọn hắn xác thực đối xử bình đẳng, có đôi khi cũng giáo giáo võ công của bọn hắn, cùng bọn hắn dạy dỗ tay, chỉ điểm một chút bọn họ, mà Đoạn Lăng lại là luyện kiếm, Lý Vân Phi đối với ảnh hưởng của hắn rất lớn.

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt đã trôi qua rồi tám năm. Mà bọn này từng đã là hải tử cũng đều trưởng thành, võ công đều đã đạt tới Tiên Thiên hậu kỳ cảnh giới, tại này Thiên Hạ Hội trong bang chúng, bọn họ xem như là không có đối thủ. Mà Thiên Hạ Hội đã ở hùng bá dẫn dắt đi. Tại Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong nỗ lực, đánh bại trên giang hồ vô số bang phái, trở thành Bắc Giang hồ bang phái lớn nhất, trong lúc nhất thời danh tiếng không hai. Mà hùng bá cũng đã trở thành toàn bộ trên giang hồ cực kỳ có quyền lực người một trong. Ngoại trừ nam bá chủ vô lâm Vô Song Thành ở ngoài, không Hữu Thập sao bang phái có thể cùng Thiên Hạ Hội muốn đề sánh vai.

Mà tám năm qua, Lý Vân Phi cũng không riêng gì lãng phí thời gian, hắn cuối cùng đem (đạo tâm chủng ma bí pháp) thành công thăng cấp đến thứ chín cấp, mà Lý Vân Phi cảnh giới cũng như nguyên đột phá đến Địa Tiên trung kỳ, chỉ thua kém một tầng, tuy rằng Lý Vân Phi vẫn như cũ không phải hùng bá đối thủ, thế nhưng đã sẽ không giống là trước kia chỉ có thể chạy trốn cái loại tình trạng này. Lý Vân Phi tại đây trong tám năm, nhiều lần tìm hùng bá thỉnh giáo võ công. Cùng hùng bá giao thủ số lần nhiều không kể xiết. Cuối cùng từ trước đây chỉ có thể tiếp được mấy chục chiêu trở thành hiện tại mấy trăm chiêu. Hơn nữa có lúc vẫn đánh cho sinh động.

Lý Vân Phi biết hùng bá tuyệt đối chưa từng dùng qua toàn lực, hắn tự nghĩ ra (ba phân thân chỉ) xưa nay đều chưa từng dùng qua, bất quá, Lý Vân Phi cũng không dùng toàn lực, hắn (đạo tâm chủng ma bí pháp) mạnh nhất chính là tinh thần ảnh hưởng. Lý Vân Phi xưa nay đều chưa từng dùng qua. Như hùng bá như vậy kiêu hùng, đối với sẽ không ai tin tưởng cả, chứa chút hậu chiêu, tổng thể mới có lợi.

Ngày đó, Lý Vân Phi đang luyện công, đột nhiên có người gõ cửa, Lý Vân Phi ra ngoài vừa nhìn, dĩ nhiên là Văn Sư xấu, Lý Vân Phi cười to một Thanh Đạo: "Văn Tông quản tới chỗ của ta có cùng phải làm sao? Ngươi nhưng là người bạn rận a. Thậm chí có thời gian tới chỗ của ta?"

Văn Sứ xấu che miệng cười cười, giật giật trong tay cây quạt, nói: "Lý trưởng lão, người cũng đừng có nói ta như vậy rồi. Ta đây không phải là tìm Lý trưởng lão có chuyện gì sao!"

Lý Vân Phi có điểm hiếu kỳ rồi, khẽ cười nói: "Tìm ta có việc? Thật kỳ quái, người vẫn Tổng quản là Thiên Hạ Hội bên trong ngoại trừ Hùng bang chủ ở ngoài cực kỳ có quyền lực người. Còn có thể tìm ta có việc? Có chuyện gì người cứ nói đi!"

Văn Sứ xấu cười cười nói: "Không phải ta tìm người có việc, là bang chủ muốn ta đến tìm Lý trưởng lão. Bang chủ chiêu mọi người đi nghị sự. Hẳn làm cho ta tìm Lý trưởng lão cùng đi nghị sự!"

"Hùng bá triệu tập mọi người nghị sự? Thậm chí ngay cả ta đều kêu rồi." Lý Vân Phi trong lòng rất kỳ quái. Phải biết trước đây chỉ cần là Thiên Hạ Hội sự tình, hùng bá xưa nay đều không có kêu lên Lý Vân Phi, Lý Vân Phi tại Thiên Hạ Hội chỉ có Địa Vị, không có quyền lực. Lý Vân Phi đương nhiên không để ý, ngược lại hùng bá cũng không cần mấy năm liền muốn xong đời. Thiên Hạ Hội một giải tán. Cái kia không còn có cái gì nữa. Lý Vân Phi căn bản là không để ý Thiên Hạ Hội quyền lực. Cho nên, hẳn chỉ là tại Thiên Hạ Hội bên trong bế quan luyện võ. Mà bây giờ hùng bá dĩ nhiên phái người xin hẳn đi nghị sự. Chuyện này làm sao không cho Lý Vân Phi kỳ quái.

Lý Vân Phi hướng Văn Sứ xấu cười cười, nói: "Văn Tổng quản! Không biết bang chủ gọi tại hạ đi nghị sự, là chuyện gì à?"

Văn Sứ xấu lắc lắc đầu nói: "Cái này xấu xấu cũng không biết. Có thể Hữu Thập sao sót ruột sự tình đi! Lý trưởng lão, người vẫn là mau đi đi. Không làm cho bang chủ đợi lâu!"

Lý Vân Phi gật đầu, quay về Văn Sứ xấu cười cười nói: "Vậy cũng tốt! Chúng ta đi!" Nói xong, Lý Vân Phi liền theo Văn Sứ xấu phía sau đi ra ngoài.

Bang phái trong đại sảnh, hùng bá ngồi ở bang chủ vị Tử Thượng, phía dưới tọa đều là Thiên Hạ Hội bên trong đích một ít quan viên. Mà Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong đều im im lặng lặng ngồi ngay ngắn ở hùng bá dưới tay, bọn hắn đều đang chờ Lý Vân Phi đến.

Hùng Bá Hạ diện quan viên cùng Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong Khán Kiến Lý vân phi đi đến, đều đứng lên đối với Lý Vân Phi thi lễ, nói: "Kính chào Lý trưởng lão."

"Không có chuyện gì, không cần đa lễ!" Lý Vân Phi nhẹ nhàng đi tới hùng bá trước mặt, đối với hùng bá chấp tay nói: "Bang chủ, thuộc hạ tới chậm một bước, thỉnh bang chủ thứ lỗi!"

Hùng bá phát tay một cái nói: "Không sao, một ít việc nhỏ mà thôi, người tọa!"

Lý Vân Phi đi tới ngoại trừ bang chủ bảo tọa ở ngoài, cao nhất một chỗ ngồi làm đi. Tuy rằng Lý Vân Phi không Hữu Thập sao quyền lợi, nhưng Lý Vân Phi là toàn bộ Thiên Hạ Hội ở bên trong, ngoại trừ hùng bá ở ngoài, thân phận cao nhất.

Hùng bá nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sau đó trường Thanh Đạo: "Lần này ta triệu tập đại gia lại đây, là có chuyện quan trọng cùng đại gia thương lượng một phen. Đại gia ngồi xong, hãy nghe ta nói."

Hùng bá dừng một chút, nói tiếp: "Ta Thiên Hạ Hội nhất thống phương bắc vô lâm, toàn bộ phương bắc vô lâm vì ta độc tôn. Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Mà bây giờ ta muốn tìm ba người cùng ta đồng thời cùng chung vô lâm. Ta chuẩn bị thành lập ba cái đường khẩu, cho nên muốn tại Thiên Hạ Hội trúng tuyển ra ba người ra, cùng ta cùng chung vô lâm."

Văn Sứ xấu vốn là đứng ở hùng bá bên cạnh, nghe thấy hùng bá nói như vậy, vội vàng nói: "Bang chủ. Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba vị thiếu gia vì ta Thiên Hạ Hội lên tiếng nhập tử, lập được công lao hân mã. Cho nên, ta nghĩ không muốn thảo luận. Chỉ có ba vị thiếu gia mới có thể sở hữu tam đại đường khẩu. Trở thành ba cái Đường chủ một trong. Những người khác, ai phối!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258:: cùng Đoàn Lăng giao thủ

Chương 258:: cùng Đoàn Lăng giao thủ

Lý Vân Phi gật đầu, nhẹ nhàng nhìn Tần Sương bọn họ, chen miệng nói: "Không sai. (Tới ổn định,) Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người võ công không tệ, lập được không ít công lao, lại là bang chủ đệ tử. Bọn họ làm Đường chủ còn có thể rồi. Đại gia cũng đều chịu phục! Cứ như vậy đi! Nếu như định được rồi, ta rồi rồi đi."

Tần Sương ba người vội vã thi lễ nói: "Đa tạ Lý trưởng lão khích lệ, chúng ta làm còn chưa đủ. Chúng ta nhất định sẽ kế tục trung thành với sư tôn. Để sư tôn bằng vào ta các loại : chờ làm vinh!"

Phía dưới bọn này đại Tiểu Kiên bộ gật đầu lia lịa, sau đó tề Thanh Đạo: "Chúng ta chống đỡ ba vị công tử kế mặc cho Đường chủ chức vụ."

Hùng bá gật đầu, nói: "Bọn họ làm Đường chủ bản là vô khả hậu phi. Chỉ là của ta hùng bá làm việc từ trước đến giờ lấy công làm đầu, nếu như ta cứ như vậy nhận lệnh ba người bọn hân khi Đường chủ, mọi người chắc chắn nghị luận sôi nổi, nói ta hùng bá mặc người vì làm thân. Ta hùng bá tại sao sẽ là như vậy người?"

Hùng bá cười to nói: "Truyền mệnh lệnh của ta, nói cho ta biết Thiên Hạ Hội hết thấy bang chúng, ta Thiên Hạ Hội đem sẽ chọn ra ba vị Đường chủ, người người đều có cơ hội. Ba ngày sẽ tiến hành luận võ, tất cả mọi người có thể báo danh. Cuối cùng thắng lợi ba vị chính là ta Thiên Hạ Hội Đường chủ. Như vậy công bình nhất."

Mọi người liên tục đại Thanh Đạo: "Bang chủ công chúng liên minh, ta Thiên Hạ Hội chắc chắn lúc bang chủ dẫn dắt đi nhất thống giang hồ!"

Hùng bá cười ha ha, phát tay một cái nói: "Được, các người đều đi xuống đi. Nhớ lấy, hết thấy bang chúng đều có thể báo danh. Nhanh đi công bố đi!" Mọi người một vừa rồi đi rồi.

Lý Vân Phi xoay người rồi đi, khoe miệng mang theo một tia xem thường nụ cười, này hùng bá sẽ làm những cái được gọi là công bằng. Đây ba cái Đường chủ vị trí rõ ràng chính là vì Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người lưu lại. Vẫn cái gì công bằng. Toàn bộ Thiên Hạ Hội liền Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong, Đoạn Lăng bốn người võ công cao nhất. Hùng bá cũng phải không được Đoạn Lăng thắng lợi. Tiếp tục như vậy thắng chỉ có thể là Tần Sương, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong ba người. Cái nào vẫn Hữu Thập sao hồi hộp a. Đây chính là hùng bá cái gọi là công bằng. Thật sự là quá giả.

Lý Vân Phi chính đang đi tới, đột nhiên nghe thấy có người gọi hân. Liền xoay mặt vừa nhìn, nguyên lai là Tần Sương ba người bọn họ đang gọi Lý Vân Phi. Lý Vân Phi xoay người hỏi: "Các người ba gọi ta có chuyện gì?"

Nhiếp Phong cười cười nói: "Chúng ta biết Lý thúc võ công rất cao. Cho nên, chúng ta muốn hỏi một chút, ba người chúng ta..."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Phong nhi, ta cũng coi như là xem ba người các người lớn lên, ba người các người tính khí, tính cách ta biết rõ rõ ràng ràng. (thắng q tệ,) Phong nhi, người tính cách thiện lương, cho tới nay đều xem như là cái công tử văn nhả đi. Hơn nữa, người đối với quyền lực sự tình cũng không rất ưa thích, người như thế tới hỏi ta, là vì một người đi!"

Nhiếp Phong ngưng ngưng cười cười, không nói gì. Lý Vân Phi đương nhiên biết hân là đến thế Đoạn Lăng hỏi. Phải biết Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong nhiều năm như vậy huynh đệ, hiện tại cảm tình rất sâu. Chỉ là Đoạn Lăng làm nhiều năm như vậy người chăn ngựa. Nhiếp Phong sớm liền muốn cho Đoạn Lăng tìm ra mặt cơ hội. Xuất hiện tại cơ hội này tới, Nhiếp Phong tự nhiên tìm đến Lý Vân Phi rồi. Hân biết võ công của mình cùng Đoạn Lăng không kém bao nhiêu. Cho nên muốn tới hỏi hỏi Lý Vân Phi chính mình võ công tại Thiên Hạ Hội bên trong đến cùng có thể xếp hàng thứ mấy.

Lý Vân Phi cười cười, nói tiếp: "Ba người các người hiện tại võ công coi như không tệ. Chỉ là của ta cũng không biết các người hiện tại võ công đến trình độ nào, như vậy đi, các người ngày mai tới tìm ta một lần. Ta thử xem võ công của các người. Cũng coi như là nghiệm chứng các người thời gian dài như vậy có hay không lui bước." Lý Vân Phi vỗ Nhiếp Phong bả vai nói: "Nhiếp Phong. Người yên tâm đi, Đoạn Lăng võ công không tính kém, có thể hân chính là các người ba cái sức lực địch đây!"

Lý Vân Phi lắc đầu một cái, xoay người rồi đi rồi. Xem ra Đoạn Lăng muốn không được bao dài thời gian sau sẽ bị bức rời khỏi. Đây ba chỗ ngồi rõ ràng liền vì Tần Sương ba người thiết. Đoạn Lăng đối với này ba chỗ ngồi ôm ấp ảo tưởng, thật sự là quá ngu rồi. Hùng bá nếu như muốn cho những người khác cơ hội liền sẽ không là thiết ba cái đường nha.

Hùng bá cho tới nay với những người khác căn bản là không yên lòng, hân bây giờ chỉ là đối với Nê Bò Tát phê ngôn tin, hân đã nhất thống phương bắc võ lâm. Tự nhiên dùng tâm phúc của mình rồi. Toàn bộ Thiên Hạ Hội bên trong hân tin tưởng, hiện tại vậy chính là Tần Sương ba người rồi. Rất nhanh ba người bọn hân cũng không tin, cũng sắp thành người cô đơn rồi.

Lý Vân Phi trở lại không bao lâu, chỉ nghe thấy một trận âm thanh truyền vào, nguyên lai là Đoạn Lăng chạy tới, hân một Khán Kiến Lý Vân Phi, vội vã cao hứng nói: "Lý thúc, ta cơ hội rốt cuộc đã tới. Ta cơ hội rốt cuộc đã tới, ta rốt cục không cần làm người chăn ngựa rồi."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Lăng nhi. Người biết!"

Đoạn Lăng gật đầu lia lịa nói: "Ta biết ngay, ta không thể nào vĩnh viễn là Thiên Hạ Hội người chăn ngựa. Ta Đoạn Lăng cơ hội rốt cuộc đã tới. Ta rốt cục muốn đứng trên kẻ khác rồi. Ta Đoạn Lăng thiên tư bất phàm, võ công cũng coi như cao cường. Dĩ nhiên ở chỗ này làm mười năm người chăn ngựa. Ta không phục, không phục. Bất quá, ta vẫn đều đang đợi, chờ cơ hội này, hiện tại ta rốt cuộc đã tới cơ hội. Ta không cần làm tiếp người chăn ngựa rồi."

Lý Vân Phi thở dài, nhìn có điểm điên cuồng Đoạn Lăng. Hân biết, Đoạn Lăng là bởi vì sao, hân đã sắp bị ép điên rồi. Đoạn gia cho tới nay đều là trên giang hồ ít có đại thế gia. Đồi đời đều xem như là một phương hào kiệt. Coi như là đoạn gia tại Đoạn Lăng trong tay phụ thân xuống dốc rồi. Nhưng là phụ thân hân tốt xấu là "Nam lân kiếm thủ". Mà hân Đoạn Lăng đâu rồi, người chăn ngựa một cái. Người nói, Đoạn Lăng làm sao sẽ chịu phục đây.

Cho nên, Đoạn Lăng không phục, hân muốn đứng trên kẻ khác, muốn trọng chấn hân đoạn gia uy danh. Những áp lực này từ nhỏ dè lên hân, hân vẫn đều không có biểu hiện ra, chỉ là hiện tại hân rốt cục chờ đến một cái không phải cơ hội cơ hội, cho nên, hân có điểm điên cuồng rồi.

Lý Vân Phi vỗ vỗ Đoạn Lăng bả vai nói: "Lăng nhi, người cũng là ta từ nhỏ xem đại. Người võ học năng khiếu rất cao, so với Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong

bọn họ không chút nào kém, chỉ là người từ nhỏ ngạo khí cực kỳ, cho nên, người đắc tội hùng bá. Mặc dù ta là này Thiên Hạ Hội cái gọi là trưởng lão."

Lý Vân Phi lắc đầu, thờ dãi nói tiếp: "Hùng bá hấn đối với nhân căn bản cũng không tin. Người từ nhỏ bị người bắt nạt... Tuy rằng ta thật dài giúp người, thế nhưng tác dụng căn bản là không lớn, người suy nghĩ thật kỹ, nếu là không có hùng bá đồng ý, người nói bọn họ dám sao? Dám mạo hiểm đắc tội của ta nguy hiểm tới đối phó các người? Ta trưởng lão này vậy chính là cái tên tuổi. Hấn hùng bá biết giết không được ta. Cho nên, hấn cũng chỉ có thể lung lạc ta. Lãng nhĩ, người nhớ kỹ, chỉ có lực lượng là thuộc về mình. Cho nên, người muốn nỗ lực luyện công. Khi võ công của người so với người khác cao, người khác cũng là sợ người rồi. Người xem hùng bá, liền là như thế. Được rồi, theo ta đi luyện võ tràng, ta thử xem võ công của người, kiếm pháp."

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Tốt, đi thôi!"

Lý Vân Phi mang theo Đoạn Lăng đi tới sân sau đích một cái luyện võ trường. Sau đó, Đoạn Lăng rút ra kiếm, quay về Lý Vân Phi nói: "Lý thúc, ta gần nhất gia truyền (Thực Nhật kiếm pháp) đã đại thành rồi, đang muốn tìm Lý thúc người thử xem võ công đây."

Lý Vân Phi gật đầu, quay về Đoạn Lăng cười nói: "Được rồi, người đã kiếm pháp cũng đã đại thành rồi, ta liền tay không thử xem kiếm pháp của người."

Đoạn Lăng biết Lý Vân Phi công phu rất cao, ít nhất so với hấn cao rất nhiều, cho nên cũng là gật đầu, kiếm Nhất Chỉ thiên. Kiếm trong tay liền trên không trung hóa thành từng cái từng cái vòng tròn, giống như từng cái từng cái Liệt Nhật như thế. Sau đó lôi kéo những này Liệt Nhật va hướng về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi hai tay hóa chưởng, nội khí hiện lên, một chưởng liền đem không trung Liệt Nhật va nát, sau đó Lý Vân Phi thân hình chuyển động, tay phải cong ngón búng ra, ở giữa Đoạn Lăng trong tay bảo kiếm, sau đó chỉ thấy bảo kiếm tăng tăng gãy vỡ, vỡ thành một chỗ. Lý Vân Phi song duỗi tay một cái, bầm tay tiếp theo bắn ra. Một mảnh kinh khí bắn ra, Đoạn Lăng trong lòng cả kinh, thân hình trên mặt đất một mượn lực, cả người bay vọt lên, tránh thoát Lý Vân Phi bắn tới một mảnh kinh khí. Sau đó, Lý Vân Phi sức lực khí liền xạ ở trên mặt đất, trên mặt đất lưu lại một mảnh sâu sắc hố nhỏ. Đây là Lý Vân Phi kinh khí xô ra đến.

Đoạn Lăng trên không trung quay người lại, hai tay hóa chưởng công hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi song duỗi tay một cái hóa thành từng vòng vòng đem Đoạn Lăng lôi kéo hạ xuống, sau đó, Lý Vân Phi sau này co rút lại, sau đó đột nhiên duỗi một cái, đem Đoạn Lăng toàn bộ va bay ra ngoài, hạ ở trên mặt đất.

Lúc này hệ thống âm thanh truyền đến:

Chúc mừng đánh số 2113 hoàn thành nhiệm vụ 15: đánh bại Đoạn Lăng (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (hỏa lân kiếm pháp), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Lý Vân Phi nhú nhú mày, này (hỏa lân kiếm pháp) là vật gì vậy, làm sao nghe đều chưa từng nghe qua, thực sự là kỳ quái. Nói như thế nào Đoạn Lăng hiện tại cấp bậc cùng phong vân, Tần Sương gần như, cho khen thưởng hấn là cùng (Thiên Sương Quyền) (Bài Văn chưởng) (Phong Thần Cước) đẳng cấp như thế võ học a.

Lý Vân Phi lắc đầu, liền không thèm nghĩ nữa rồi, kiếm pháp này ngược lại hấn cũng không phải là làm sao quá dễ ý, liền, Lý Vân Phi bước qua, đem Đoạn Lăng kéo lên, sau đó vỗ vỗ Đoạn Lăng bả vai nói: "Lãng nhĩ, như thế nào đây? Không có sao chứ?"

Đoạn Lăng vội vã lắc đầu, ngượng ngùng cười cười, nói: "Lý thúc, ta không sao. Lý thúc võ công vẫn là cao như vậy a, ta hoàn toàn không phải Lý thúc đối thủ. Như thế nào cũng không sánh nổi Lý thúc!"

Lý Vân Phi lớn tiếng cười cười, nói: "Người mới bao lớn. Vừa mới thành niên đâu rồi, ta đâu rồi, ta đều không nhớ rõ ta lớn bao nhiêu rồi. Ngược lại không nhỏ rồi, cho nên, người không muốn như thế bị quan, võ công của người ở những người bạn cùng lứa tuổi đã rất lợi hại, ta tại người to lớn như vậy thời điểm hoàn toàn không có người lợi hại. Người muốn đối với mình có tự tin a." Nói thời điểm, Lý Vân Phi tại không gian bé quan nhiều năm như vậy, tổng cộng bé quan bao nhiêu năm hấn vẫn thật không biết, nếu như cái kia cũng coi như tuổi tác lời mà nói..., Lý Vân Phi vẫn thật không nhỏ nữa nha!

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Cảm ơn Lý thúc rồi. Ta đi, ngày hôm nay công tác ta còn không có làm đây. Bất quá muốn không được bao dài thời gian ta không cần tiếp tục phải đã làm cái này, ta sẽ trở thành người trên người."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người chờ một chút." Liền đi trở về phòng của mình, sau đó từ chính mình trong nhẫn xuất ra một thanh bảo kiếm. Đây là đang Dương Công Bảo Khố bên trong lấy ra. Đầu là thần binh lợi khí. Còn tên gì, Lý Vân Phi liền không biết.

Lý Vân Phi cầm kiếm đi ra đưa cho Đoạn Lăng nói: "Nơi này kiếm đều không phải cái gì hảo kiếm. Căn bản là không rắn chắc. Thanh kiếm này cũng coi như theo ta rất nhiều năm. Hiện tại cho người. Nỗ lực a, không để cho ta thất vọng!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 259:: khổng từ

Chương 259:: khổng từ

Đoạn Lăng đưa tay đem Lý Vân Phi đưa cho kiểm của hắn thu vào, sau đó, cung kính gập đầu, nói: "Lý thúc, người yên tâm đi. (! Thắng thoại phi) ta nhất định sẽ nỗ lực. Đây ba cái Đường chủ vị trí, ta làm sao cũng sẽ cho tới một cái."

Lý Vân Phi cười cười, hắn có biết, Đoạn Lăng muốn muốn lấy được vị trí này quả thực là quá khó khăn, bất quá, Lý Vân Phi cũng không muốn bỏ đi Đoạn Lăng tính tích cực. Liền gập đầu, nói: "Tốt lắm, người cố gắng lên. Đến thời điểm, ta sẽ ở bên cạnh cho người nỗ lực lên. Người liền yên tâm đánh đi!"

Đoạn Lăng gập đầu, nói: "Cái kia Lý thúc ta đi nha. Người nghỉ ngơi cho tốt đi!"

Lý Vân Phi gập đầu, phát tay một cái nói: "Àn. Ta biết. Người cũng nghỉ ngơi cho tốt. Ta gọi Tàn Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người bọn họ ngày mai được. Ta cũng thử xem võ công của bọn hắn. Người cũng có thể để xem một chút. Đây đều tùy người."

Đoạn Lăng cười cười, nói: "Không được. Ta liền không tới. Ta muốn đường đường chính chính đánh thắng. Đường đường chính chính trở thành Đường chủ. Nếu như ta ngày mai đến xem rồi, vậy thì không quá công bằng rồi. Ta còn là khổng từ đi."

Lý Vân Phi cười khỏ một tiếng, hi vọng càng lớn, thất vọng cũng lại càng lớn, Đoạn Lăng hiện tại không biết, hùng bá căn bản là không cho hắn cơ hội, hắn căn bản là không kỳ sẽ trở thành Đường chủ. Đây Thiên Hạ Hội hùng bá một người định đoạt, những người khác dù nói thế nào đều không có dùng. Coi như là Đoạn Lăng đánh thắng Tàn Sương, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong. Hắn cũng khi không Thành Đường chủ. Phải biết, cái này Thiên Hạ Hội, chỉ có hùng bá mới có thể chương không tất cả. Trừ phi có người so với hùng bá còn mạnh hơn. Thế nhưng khả năng này không quá có.

Đoạn Lăng hướng về Lý Vân Phi phát phát tay, nói: "Lý thúc, ta đi trước. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ)" sau đó, cầm Lý Vân Phi cho kiểm của hắn, xoay người rời đi Lý Vân Phi nơi ở.

Lý Vân Phi nhìn Đoạn Lăng, trong lòng rất là cảm khái. Hiện tại Đoạn Lăng hoàn toàn không có sau đó Đoạn Lăng bụng dạ độc ác. Có thể tính trên là người tốt, hắn đối với Lý Vân Phi rất tôn kính, đối với Nhiếp Phong cũng rất đủ huynh đệ. Thêm vào, Lý Vân Phi từ nhỏ nhìn hắn lớn lên, cho nên, Lý Vân Phi vẫn là dính thích hắn. Còn có Nhiếp Phong, Tàn Sương cùng Lý Vân Phi cảm tình cũng không tệ, chỉ có Bộ Kinh Vân, vẫn đều lạnh lùng. Bất quá, hắn đối với Lý Vân Phi so với hùng bá muốn tôn kính nhiều. Có thể, Lý Vân Phi đối với hắn rất tốt nguyên nhân, có thể nguyên nhân khác. Thế nhưng Bộ Kinh Vân trời sinh chính là bộ này đáng ghét. Qua nhiều năm như vậy, Lý Vân Phi đều chưa từng thấy Bộ Kinh Vân đã khóc."Không khóc Từ thần" tên danh bất hư truyền.

Lý Vân Phi xoay người ngồi xuống, đột nhiên một trận âm thanh truyền tới "Lý thúc, Thạch thúc người đâu?"

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn một cái, nguyên lai là khổng từ. Lý Vân Phi cười cười, hỏi: "Tiểu từ a, sao người lại tới đây?" Khổng từ người này rất nghe lời, Lý Vân Phi rất yêu thích. Không phải cái loại này giữa nam nữ yêu thích, là cái loại này đối với hậu bối cảm giác, người suy nghĩ một chút, nếu như người xem một người từ nhỏ đến lớn, vậy người đối với nàng cũng không có cảm giác gì. Đây rất bình thường. Hơn nữa, khổng từ tướng mạo cũng chỉ có thể xem như là đẹp đẽ, không coi là tuyệt sắc.

Phải biết, Lý Vân Phi tại trong Đại Đường nhưng là gặp gỡ từng người các dạng mỹ nữ a. Những mỹ nữ kia có thể so với phong vân bên trong đích mỹ nữ phải đẹp nhiều a. Lý Vân Phi đương nhiên sẽ không đối với khổng từ Hữu Thập sao cảm tình. Bất quá, Tàn Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người từ nhỏ cùng khổng từ cùng nhau lớn lên, quan hệ tự nhiên rất tốt. Tàn Sương cùng Bộ Kinh Vân yêu thích khổng từ. Mà khổng từ yêu thích Nhiếp Phong, loại này lung ta lung tung quan hệ, như vậy Lý Vân Phi choáng váng đầu hoa mắt. Cũng không biết nên nói cái gì rồi.

Khổng từ chạy đến Lý Vân Phi bên người, làm nũng nói: "Lý thúc, ta tới tìm người đương nhiên có chuyện rồi."

"Vậy người còn hỏi người Thạch thúc?" Lý Vân Phi vỗ vỗ khổng từ đầu, nói: "Nói đi, tìm chúng ta chuyện gì?"

Khổng từ ngượng ngùng cuốn ba tất lưỡi mà nói: "Ta biết Thạch thúc võ công cao, ta muốn hắn dạy dỗ ba vị thiếu gia! Ba vị thiếu gia muốn tham gia trong bang tuyển cử rồi. Ta sợ bọn hắn vạn nhất xảy ra chuyện gì."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Người Thạch thúc võ công không sánh được của ta. Người tìm hắn còn không bằng tới tìm ta. Nói một chút đi, là không phải là vì người Phong thiếu gia?"

Khổng từ đỏ mặt lên, nàng rất yêu thích Nhiếp Phong, thế nhưng Nhiếp Phong hiện tại giống như đối với nàng chỉ có thân tình, không có một chút nào ái tình các loại. Điều này làm cho Lý Vân Phi rất không nói gì. Bọn họ này bốn góc luyện thật sự là quá : rất phức tạp. Phức tạp đến Lý Vân Phi muốn giúp nàng đều không giúp được. Dù sao ái tình đồ vật này, thật sự là quá hẹp rồi. Tìm Tàn Sương, Bộ Kinh Vân hai cái thích hắn? Thế nhưng nàng lại không muốn bỏ qua Nhiếp Phong . Còn tìm Nhiếp Phong, Nhiếp Phong lại không thích hắn. Lung ta lung tung, Lý Vân Phi nhìn cũng đau đầu.

Lúc này, Thạch Chi Hiền đi tới, cười cười, nói: "Tiểu từ, sao người lại tới đây? Tới tìm ta sao?"

Những năm gần đây, Thạch Chi Hiền tại Thiên Hạ Hội bên trong bồi tiếp Lý Vân Phi, thế nhưng hắn vẫn là thường thường nhớ tới nữ nhi của hắn Thạch Thanh Tuyền, thế nhưng lại không thấy được, liền đem khổng từ cho rằng là con gái của mình như thế chiều chuộng. Cũng làm cho khổng từ có một cái so sánh với có tình thương của cha tuổi ấu thơ. Hơn nữa, Lý Vân Phi cũng canh chừng vấn đề này cố sự tất cả đều nói cho Thạch Chi Hiền bọn họ. Cho nên, Thạch Chi Hiền hiện tại rất sâu, đây rốt cuộc bây giờ nên làm gì rồi.

Khổng từ một thoáng nhảy đến Thạch Chi Hiên bên cạnh, cười nói: "Thạch thúc, ta tới tìm ngươi, muốn cho ngươi giúp một chút ba vị thiếu gia. Các ngươi hỗ trợ chỉ điểm một chút ba vị thiếu gia võ công a. Để ba vị thiếu gia tại cuộc tranh tài này bên trong có thể thắng lợi!"

Thạch Chi Hiên bắt đầu nói: "Ba người bọn hắn có hùng bá bang chủ chỉ điểm đây. Hùng bá bang chủ võ công so với chúng ta hai cái phải mạnh hơn."

"Ngươi bây giờ võ công cũng mạnh rất nhiều, không cần nói kém cỏi như vậy à." Lý Vân Phi đi tới Thạch Chi Hiên bên cạnh, vỗ vỗ Thạch Chi Hiên vai, nói: "Ngươi đoạn thời gian trước đột phá đến Địa Tiên cảnh, hiện tại ngươi cũng là siêu cấp cao thủ một trong rồi. Chỉ có Ninh Đạo Kỳ a, võ công của hắn tiến bộ không lớn. Xem ra, sau đó đến làm cho Lỗ Diệu từ cho hắn luyện chút gì có thể tăng thêm tu vi đan được a."

Khổng từ cười cười, nói: "Đúng đấy, võ công của các ngươi lợi hại như vậy, liền chỉ điểm một chút ba vị thiếu gia được rồi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Sao còn muốn ngươi nói a, ta đã muốn ba người bọn hắn tại ngày mai đến nơi này của ta một chuyến, ta vừa vặn thử xem ba người bọn hắn võ công. Ngươi rồi cùng hai vị thúc thúc nói một chút, ngươi yêu thích vị thiếu gia nào, chúng ta giúp ngươi cùng hắn nói một chút, ngươi nói thế nào?"

Khổng từ hơi đỏ mặt, không nghe theo nói: "Lý thúc, ngươi không muốn nói giỡn, ta không xứng với ba vị thiếu gia a. Có thể như vậy xem của bọn hắn cả đời là tốt rồi."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Khổng từ a, ngươi muốn học tranh a, không tranh lời mà nói..., tại sao có thể thành công đây? Yêu thích ai, ngươi liền muốn cùng hắn nói ra, nếu như không nói ra á..., vậy hắn cũng liền không biết. Các ngươi tựu không khả năng ở chung một chỗ, nếu như nói ra, còn có cơ hội thành công. Bằng không a. . ." Lý Vân Phi lắc đầu, hắn từ nhỏ nhìn Khổng từ lớn lên, thực sự không muốn Khổng từ cứ như vậy chết rồi.

Khổng từ thờ dãi, nói: "Ta cũng không biết ta thích vị thiếu gia nào, chỉ biết là, ba vị thiếu gia đối với ta đều rất tốt, ta không biết nên làm sao bây giờ."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260:: giao thủ sương Vân Phong

Chương 260:: giao thủ sương Vân Phong

Lý Vân Phi nhún nhún vai, cười cười, nói: "Cái kia tùy ngươi được rồi. (tối ổn định . .) những thứ này là chuyện của ngươi, chúng ta ai cũng quản không được. Chúng ta cũng không có cách nào a. Được rồi, được rồi, ta gọi ba người bọn hắn ngày mai tới chỗ của ta, ta sẽ chỉ điểm một chút võ công của bọn hắn."

Khổng từ mang theo nụ cười rời khỏi. Thạch Chi Hiên đi tới Lý Vân Phi trước mặt ngồi xuống, sau đó cau mày, nói: "Chúng ta ở chỗ này lâu như vậy rồi, ngươi đến cùng ở trong này làm cái gì. Công việc bề bộn như vậy muốn làm. Làm gì nhất định phải xen lẫn trong Thiên Hạ Hội bên trong nha, hùng bá cái kia hàng võ công quá cao, chỉ sợ chúng ta mấy người chính là liên thủ lại, đều không nhất định là đối thủ của hắn. Nếu như vạn nhất bị hắn phát hiện chúng ta là muốn hắn bắt lợi. Như vậy không phải quá nguy hiểm sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta cũng biết rõ hùng bá rất lợi hại, Nhưng là, không ở chỗ này không tốt a. Niếp Phong, Bộ Kinh Vân, Đoạn Lăng đều ở nơi này, bọn họ là phong vân thế giới nhân vật chính cùng phản giác. Cùng bọn hắn giữ gìn mối quan hệ đây là tất yếu. Cho nên, chúng ta liền an tâm ở chỗ này lẫn vào đi. Ngươi lại ở nơi đâu đều như thế."

Thạch Chi Hiên gật đầu, bắt đầu nói: "Cũng chỉ có như vậy. Ài, nhớ đến lúc đầu ta tại ta trong cái thế giới kia, võ công trên căn bản xem như là vô địch thiên hạ, ai biết võ công của ta đột phá sau đó, đi tới trong thế giới này. So với ta người lợi hại nhiều như vậy. Thực sự là quá phiền muộn rồi. Ta đi nha." Thạch Chi Hiên lắc đầu một cái, xoay người rời đi.

Lý Vân Phi liếc mắt. Hắn ban đầu ở trong Đại Đường cùng mấy đại tông sư võ công không kém bao nhiêu, trên giang hồ hầu như không có đối thủ, ai biết, nơi này lúc đầu một cái nhân vật phản diện liền so với hắn lợi hại. Lý Vân Phi ngậm lại sau đó Đế Thích Thiên, thì có điểm không rét mà run.

Lý Vân Phi đóng cửa lại, luyện tiếp nổi lên (đạo tâm chúng ma bí pháp). Nghĩ đến nếu là hắn có thể đem (đạo tâm chúng ma bí pháp) tu luyện tới đại thành lời mà nói..., khẳng định liền có thể đánh thắng hùng bá rồi. Khi đó cũng an toàn một điểm. Tình còn muốn xem hùng bá sắc mặt.

Một ngày đảo mắt mà qua, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, cảm thụ một thoáng, căn bản không hề tiến bộ, nghĩ đến hiện tại Lý Vân Phi nhất định phải có kỳ ngộ gì, hoặc là cảm ngộ mới có thể tiến thêm một bước nữa. Bằng không, một chút như vậy điểm tu luyện, không có mười năm tám năm. Căn bản là không thể vào bộ. Nhưng vấn đề, mười năm, sau tám năm, e sợ hùng bá loại này cao thủ đều không coi là cái gì.

Lý Vân Phi đứng lên, đột nhiên cảm giác được ngoài cửa có nhân, liền mở cửa ra đi ra ngoài, vừa vặn thấy Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người đứng chờ ở cửa. Liền, cười cười hỏi: "Ba người các người nếu tới, liền gõ cửa a, làm gì đứng chờ ở cửa đây?"

Nhiếp Phong mỉm cười nói: "Chúng ta Khán Kiến Lý thúc môn quan, liền biết Lý thúc nhất định đang tu luyện. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) chúng ta sợ quấy rối người, liền liền đứng ở chỗ này chờ một chút. Ngược lại muốn không được bao dài thời gian."

Lý Vân Phi gật đầu, vỗ vỗ Nhiếp Phong vai, nói: "Các người a, cùng ta quá khách khí. Nói thật, ta từ nhỏ nhìn các người lớn lên, ta tựa như nhà các người nhân như thế, lần sau không muốn khách khí như vậy, cái dạng này, ta sẽ mất hứng, làm chúng ta giống như là người xa lạ như thế. Đi thôi, ta thử xem võ công của các người!"

Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người gật đầu, rồi cùng Lý Vân Phi đồng thời diễn võ trường đi đến. Đây là tư nhân diễn võ trường, chỉ có Lý Vân Phi, Thạch Chi Hiên bọn họ có thể đi vào, những người khác là không cho vào.

Bốn người đi vào diễn võ trường, Lý Vân Phi cười cười đối với ba người, nói: "Các người ai trước tiên cùng ta nóng người?"

Tần Sương cười nói: "Ta là đại sư huynh, đương nhiên ta tới trước. Cho tới nay, sư phụ đều nói, Lý thúc là toàn bộ Thiên Hạ Hội bên trong trừ hấn ra mạnh nhất cao thủ. Cho tới nay, chúng ta cùng Lý thúc động thủ, Lý thúc xưa nay đều không dùng toàn lực. Lần này, Lý thúc người hay dùng toàn lực được rồi. Cũng cho chúng ta nhìn, chúng ta cùng Lý thúc chênh lệch đến cùng có bao nhiêu a!"

Lý Vân Phi gật đầu, cười nói: "Tốt, người muốn mở mang của ta bản lĩnh thật sự. Được, lần này ta liền không lưu tình rồi! Cũng cho các người biết trên giang hồ cao thủ chân chính bản lĩnh. Tình các người tọa tĩnh Quan Thiên, không biết trời cao đất rộng!"

Lý Vân Phi hướng Tần Sương vẫy vẫy tay, nói: "Đến đây đi. Cho người xuất chiêu trước! Tĩnh người không cơ hội."

Tần Sương gật đầu, nói: "Lý thúc, người cẩn thận rồi." Nói xong hai tay nắm tay, hét lớn một tiếng "Thiên Sương Quyền". Sau đó song quyền trên bốc lên một đoàn màu trắng tinh sương khí, sau đó hướng về Lý Vân Phi ném tới.

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo một nụ cười, song chưởng khoanh tròn, Tần Sương sương khí giống như còn sống mệnh như thế theo Lý Vân Phi tay chuyển động. Sau đó, tiêu tán trên không trung. Lý Vân Phi thân hình biến đổi, nhân đột nhiên xuất hiện ở Tần Sương trước mắt, tay một chưởng khắc ở Tần Sương trên người.

Tần Sương rời khỏi lui về phía sau, song quyền đột nhiên nện ở Lý Vân Phi bàn tay, mượn Lý Vân Phi chưởng lực, cả người lui về sau hơn mười bước, sau đó, đứng thẳng người. Tần Sương lập tức quát lên: "Sương kết bên trong tiêu!" Thân hình chu vi rời khỏi vây quanh một mảnh nồng đậm sương khí, đem Tần Sương cả người đều vây quanh ở.

Lý Vân Phi cười cười, hấn đã sớm biết Tần Sương Thiên Sương Quyền đã đại thành, rời khỏi, bước nhanh về phía trước, hai tay giống như hóa thành vô số ngón tay như thế, đánh hướng về Tần Sương. Tần Sương quát to: "Sương ngân đầy rẫy!" Song quyền cũng trong nháy mắt hóa thành vô số chỉ nắm đầm đập hướng về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi căn bản là không để ý, hấn mỗi một chưởng đều đánh vào Tần Sương trên nắm tay, đem Tần Sương "Sương ngân đầy rẫy" phá tan. Sau đó, hai tay tiếp theo khắc ở Tần Sương trên người. Tần Sương bị Lý Vân Phi một chưởng đánh chính là bay lên, sau đó nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Đang lúc này, Lý Vân Phi nghe được hệ thống đưa ra:

Chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 14: đánh bại Tần Sương (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (Thiên Sương Quyền), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Tần Sương dùng thân thể, sờ sờ khắp toàn thân. Phát hiện mình dĩ nhiên một chút chuyện đều không có, vội vã hướng về Lý Vân Phi khom người nói: "Đa tạ Lý thúc hạ thủ lưu tình."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Này không có gì, ta cũng không thể thật sự đem các người đã thương đi!"

Tần Sương gật đầu, xoay người đi tới Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong đứng địa phương. Sau đó thở dài, nói: "Chúng ta cùng Lý thúc kém nhiều lắm. Lần này Lý thúc cho ta biết cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân rồi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Vân nhi, người tới, ta thử xem người Bài Vân chưởng!"

Bộ Kinh Vân gật đầu, đi ra, hai tay hóa chưởng, kêu lên "Nước chảy mây trôi!" Nói xong một chưởng chưởng liền hướng về Lý Vân Phi đánh tới, thế tiến công nhanh chóng cực kỳ, hướng về Lý Vân Phi đánh tới.

Lý Vân Phi hai tay nắm tay, hóa thành đầy trời quyền ảnh, đem Bộ Kinh Vân chưởng pháp toàn bộ tiếp được. Không muốn không vội chút nào. Tay trái lôi kéo áo choàng, toàn bộ áo choàng đều nhiều hướng về Lý Vân Phi, muốn đem Lý Vân Phi nhiều tiền vào hấn khoắc trong gió, làm cho Lý Vân Phi xem không khinh đồ vật.

Lý Vân Phi không quan tâm chút nào, một quyền đánh tới Bộ Kinh Vân áo choàng. Sau đó, một quyền đập về phía Bộ Kinh Vân ngực. Bộ Kinh Vân lui về phía sau ba bước, chu vi dĩ nhiên giống như đột nhiên bị mây đen che lại như thế, biến thành đen kịt cực kỳ. Sau đó, song chưởng phá tan tầng tầng mây đen hướng về Lý Vân Phi kéo tới.

Lý Vân Phi khóe miệng mang theo một nụ cười, nhiên sau đó xoay người một quyền, tăng tăng đập về phía Bộ Kinh Vân đánh hướng về khóe miệng một chưởng kia. Bộ Kinh Vân bị Lý Vân Phi như thế một quyền nện ở trên lòng bàn tay, sau đó cả người đã bị Lý Vân Phi một quyền đánh chính là không ngừng lui về phía sau, sau đó, che ngực đầu ở chỗ này.

Lý Vân Phi đắc thế không cho nhân, thân hình giống như thanh như gió đột nhiên biến mất, sau đó ngay Bộ Kinh Vân tìm kiếm khắp nơi thời điểm, đột nhiên xuất hiện ở Bộ Kinh Vân phía sau, Bộ Kinh Vân trong lòng cả kinh, song chưởng hướng về phía sau đánh. Lý Vân Phi khóe miệng mang theo vẻ tươi cười, sau đó hai tay kẹp lấy Bộ Kinh Vân đánh tới song chưởng. Khẽ cười nói: "Vân nhi, liên điều này làm cho đi. Người thua rồi!" Đang lúc này, Lý Vân Phi lại nghe đến hệ thống đưa ra:

Chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 12: đánh bại Bộ Kinh Vân (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (Bài Văn chương), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Bộ Kinh Vân gật đầu, không nói gì, đi trở lại. Lý Vân Phi nhẹ nhàng thở dài, nói: "Vân nhi, vân là có hình thể. Liên thể nhưng ai cũng nắm bắt không được. Người muốn đem Bài Văn chương luyện đến đại thành, người liền muốn tiếp tục cố gắng, nhiều quan sát trên trời bạch vân. Ta không có luyện qua Bài Văn chương, thể nhưng thiên hạ vô công đều là tương thông, đều là quan sát thiên hạ các vật mà sáng tạo ra. Chính người cố gắng lên!"

Bộ Kinh Vân sùng sốt một chút, gật đầu, nói: "Lý thúc. Cảm tạ người chỉ đạo! Ta sẽ tiếp tục cố gắng!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Cái kia Nhiếp Phong, người tới đi. Ta thử xem người Phong Thần Cước!"

Nhiếp Phong đứng lên, cả người liền phóng lên trời, giống như bị gió la như thể. Lý Vân Phi cười cười. Nói: "Ba người các người tư chất đều toán không sai. Ngộ tính cũng đều rất cao, chỉ là, chỉ có Nhiếp Phong nắm chặt ra phong tình túy. Các người nhìn, Nhiếp Phong hiện tại giống như như gió. Nắm chặt phong nhịp đập. Như vậy mới có thể đem Phong Thần Cước luyện đến đại thành. Các người đều thử xem đi!"

Lý Vân Phi vừa mới dứt lời, nhân mượn lực đồng thời, cũng bỗng dung trôi nổi mà bắt đầu..., cùng ở Nhiếp Phong. Nhiếp Phong hai chân giống như biến mất như thế, nhanh chóng giống như một mảnh phong thổi qua, sau đó nhân liền xuất hiện ở Lý Vân Phi bên người, một cước đá hướng về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi cười cười, một phát bắt được Nhiếp Phong đá tới chân, đột nhiên đập về phía trên đất, Nhiếp Phong một cái khác cái chân lập tức giả lên, đột nhiên đá hướng về Lý Vân Phi đầu. Lý Vân Phi chỉ là giáo dục Nhiếp Phong vô công, không phải cùng hấn quyết đấu sinh tử. Cũng sẽ vô dụng hộ thể vô công ngăn trở Nhiếp Phong. Một cái tay khác đột nhiên tiếp được Nhiếp Phong đá hướng về chân của mình. Sau đó, đột nhiên đem Nhiếp Phong ném tới bay ra ngoài.

Nhiếp Phong trên không trung giống như không trọng như thế nổi lơ lửng, lúc này, một trận gió thổi qua, Nhiếp Phong giống như không có trọng lượng như thế, bị gió thổi bay ra ngoài.

Lý Vân Phi nở nụ cười một tiếng. Sau đó, thân hình đột nhiên biến mất, sau đó xuất hiện ở Nhiếp Phong bên cạnh. Nhiếp Phong cũng không nóng nảy, hai chân lại đột nhiên đá hướng về Lý Vân Phi, Lý Vân Phi hai tay nắm tay, đột nhiên đánh tại Nhiếp Phong gan bàn chân trên.

Nhiếp Phong khóe mắt co quắp một thoáng, sau đó mượn Lý Vân Phi một quyền này lực, cả người liền bắt đầu bay lên. Lý Vân Phi, nhún người nhảy lên, sau đó, như một cước đá hướng về trên không trung Nhiếp Phong trên người, Nhiếp Phong hai chân vừa nhấc, chặn lại rồi Lý Vân Phi đá tới một cước. Sau đó, bị Lý Vân Phi một cước này, đã đá đến trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 261:: hoàn thành ba cái nhiệm vụ

Chương 261:: hoàn thành ba cái nhiệm vụ

Nhiếp Phong hai tay mượn lực, chống đỡ trên mặt đất, sau đó thân thể nhảy lên. (! . Thẳng q t) trên không trung xoay người lại, hai chân dùng sức đá hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi kinh ngạc một thoáng, không nghĩ tới Nhiếp Phong khinh công tốt như vậy, dưới tình huống như vậy còn có thể mượn Lực Phi lên, tránh thoát Lý Vân Phi một đòn.

Bất quá, Lý Vân Phi cũng không vội, vài bước tiến lên, nhảy đến không trung, hai tay tiếp theo nắm tay đánh hướng về không trung Nhiếp Phong. Nhiếp Phong thân thể tuy rằng trên không trung, thể nhưng hấn ngoẻo đi thân thể, muốn né qua Lý Vân Phi nắm đấm, Lý Vân Phi song quyền hóa chưởng, một chưởng khác ở Nhiếp Phong trên người, Nhiếp Phong bị Lý Vân Phi song chưởng đánh vào người, sau đó liền thẳng tắp từ không trung bị Lý Vân Phi đánh rơi. Sau đó tăng tăng đập trên mặt đất. Đang lúc này, Lý Vân Phi nghe được hệ thống đưa ra:

Chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 13: đánh bại Nhiếp Phong (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (Phong Thần Cước), nhiệm vụ tích phân:

200000.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng rơi xuống từ trên không. Rơi vào Nhiếp Phong bên người, đưa tay đem Nhiếp Phong từ trên mặt đất đỡ lên, nhẹ nhàng mà hỏi: "Phong nhi, ngươi không sao chứ?"

Nhiếp Phong lắc lắc đầu, nói: "Lý thúc, ta không sao. Không nghĩ tới Lý thúc võ công cao như vậy. Chúng ta hoàn toàn không phải là đối thủ của ngươi đây!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các ngươi không cần khó chịu, ta hướng về các ngươi to lớn như vậy thời điểm võ công căn bản là không có thể cùng ngươi so với. Ba người các ngươi võ công ở trên giang hồ cũng có thể tính được là nhất lưu cao thủ. Hướng về các ngươi như vậy tuổi tác. Lại có các ngươi mạnh như vậy người có võ công trên giang hồ căn bản không có rồi. Các ngươi có thể tự kiêu rồi!"

Nhiếp Phong cười cười, nói: "Lý thúc quá khen ngợi rồi. Võ công của chúng ta so với Lý thúc đến vậy cũng liền kém xa. Chúng ta về : cái vốn cũng không phải là Lý thúc đối thủ. Nghe sư phụ từng nói, Lý thúc lợi hại nhất võ công là kiếm pháp. Nhưng là, ngươi cùng chúng ta đánh chính là thời điểm luyện kiếm pháp đều không có dùng. Chúng ta chênh lệch quá xa."

Lý Vân Phi thờ dài nói: "Hùng bá võ công mới là thật cao thâm khó dò, các ngươi cho rằng võ công của ta cao, nhưng là để cho các ngươi biết đi. Lấy võ công của ta cũng không dám cùng hùng bá tranh đấu. Ở trước mặt hắn, chỉ sợ ta chỉ có con đường trốn. Toàn bộ Thiên Hạ Hội hẳn đáng sợ nhất."

Lý Vân Phi thờ dài, nói tiếp: "Các ngươi muốn hảo hảo luyện công. Có thể một ngày kia, các ngươi sẽ gặp mạnh hơn ta nhiều người, khi đó, kẻ địch cũng sẽ không giống như ta vậy cho các ngươi này chiêu. Bọn họ sẽ không hạ thủ lưu tình, vừa ra tay sẽ muốn mạng của các ngươi. Cho nên, các ngươi muốn nỗ lực luyện công rồi. Các ngươi luyện được (Thiên Sư Quyền), (Bài Văn chương), (Phong Thần Cước) đều có hạn chế tính. Mặc dù luyện tới cảnh giới tối cao, bất quá là Tiên Thiên đại thành, có thể hay không đột phá đến Địa Tiên cảnh, phải nhờ vào chính các ngươi rồi. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) các ngươi có thể tìm một ít tuyệt học tu luyện, không muốn đem hết thảy hi vọng đều đặt ở này ba bộ võ công bên trong. Nếu như có một ngày, các ngươi đã xảy ra chuyện gì lời mà nói..., ngươi liền đem này ba bộ võ công dung hợp lại cùng nhau thử xem, có thể có thể được đến chút gì cũng không nhất định!"

Lý Vân Phi tự nhiên biết hùng bá giao cho võ công của bọn hắn đều là không hoàn toàn. Thế nhưng, nếu như bọn họ có thể đem này võ công dung hợp lại cùng nhau, có thể có thể ngộ ra Tam Phần Quy Nguyên cũng không nhất định. Vậy cũng là Lý Vân Phi đối với sự giúp đỡ của bọn hắn đi!

Lý Vân Phi cười cười nói tiếp: "Sưong nhi, ta cũng không có việc gì cùng ngươi nói, ngươi (Thiên Sư Quyền) luyện rất tốt rồi. Ta cũng không có gì chỉ điểm của ngươi, chính ngươi tìm tìm thiếu sót của mình ba . Còn Vân nhi. Ta không biết ngươi trải qua cái gì, chương pháp bên trong tràn đầy hận. Nhưng là ngươi phải biết, vẫn là phiêu dật. Là trắng oan. Mặc dù có thời điểm có mây đen, thế nhưng đa số thời điểm vẫn là bạch vân chiếm đa số. Cho ngươi thả xuống hận rõ ràng không thể nào. Ta cũng sẽ không như thế yêu cầu ngươi. Ngươi suy nghĩ một chút Sưong nhi, ngắm lại Phong nhi, ngắm lại không từ. Bọn họ đều là thân nhân của ngươi, ngươi không phải cô đơn một người."

Bộ Kinh Vân gật đầu, nói: "Cái kia Lý thúc ta đi về trước. Chúng ta liền không ở chỗ này quấy rối ngươi rồi. Ngươi nghỉ ngơi cho tốt đi!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta không Hữu Thập sao luy. Sưong nhi, Vân nhi các ngươi đi về trước đi, ta có chuyện cùng Nhiếp Phong nói."

Tần Sưong cùng Bộ Kinh Vân gật đầu, xoay người rồi rời đi. Nhiếp Phong liền vội vàng hỏi: "Lý thúc, ngươi gọi ta lưu lại có chuyện gì không?"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Ta lưu ngươi hạ đến tự nhiên có chuyện. Ngươi cùng lắng nghe là kết bái huynh đệ. Ta cũng biết rõ những năm gần đây ngươi đều rất chiếu cố hắn. Lần này là Đoạn Lăng một cơ hội, Đoạn Lăng đem cơ hội này xem vô cùng trọng. Rất nặng!"

Nhiếp Phong nhẹ nhàng thờ dài nói: "Ta không biết vì làm sư phụ nào như thế chán ghét Đoạn Lăng. Những năm gần đây cũng làm cho Đoạn Lăng cho rằng người chán ghét. Cơ hội lần này là Đoạn Lăng có thể một lần nữa làm người cơ hội, ta cũng không hi vọng Đoạn Lăng muốn vẫn làm người chán ghét, này quá uổng phí rồi! Đoạn Lăng nhất định sẽ nắm lấy cơ hội này!"

Nhiếp Phong lắc lắc đầu, lại thờ dài nói: "Ai, Đoạn Lăng tâm cao khí ngạo. Hắn không thể nào tiếp thu thất bại. Ta bây giờ đã ở muốn vạn nhất Đoạn Lăng thất bại, vậy phải làm thế nào?"

Lý Vân Phi duỗi ra Nhất Chỉ ngón tay lắc lắc, nói: "Ta lo lắng không phải cái này, này ba cái đường rõ ràng cho thấy hùng bá vì làm ba người các ngươi thiết lập, các ngươi hẳn là cũng rõ ràng hùng bá tính cách, hẳn sẽ không để cho sự tình siêu thoát ra bàn tay của mình ở ngoài. Cho nên, mặc dù Đoạn Lăng võ công so với ba người các ngươi đều cao, hùng bá cũng sẽ không khiến Đoạn Lăng thắng. Ta nghĩ hùng bá nhất định sẽ tìm Đoạn Lăng, sau đó để Đoạn Lăng tại thi đấu thời điểm làm bộ, chịu thua. Ta nghĩ, Đoạn Lăng là chịu không được cái này."

"Không thể nào!" Nhiếp Phong sững sờ một chút, nói: "Sư tôn không sẽ làm như vậy a. Nếu là hắn muốn đem vị trí cho chúng ta mà nói, vậy còn phải nhiều chuyện như vậy làm gì! Đây không phải là rõ ràng vất vả không có kết quả tốt sao?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Ba người các ngươi mặc dù nói là cho hùng bá nuôi lớn, nhưng là các ngươi cũng không biết hùng bá tính là chân thật cách. Ta biết hùng bá nhiều năm như vậy, không có một người so với ta biết chắc đạo hùng bá làm người. Hắn là cái kiểu hùng. Cho nên, hẳn ai đều sẽ không đặt tại trong lòng. Hắn đem tất cả mọi người coi là quân cờ, cho nên, các ngươi có thể có một ngày sẽ phản bội đi!"

Nhiếp Phong nhìn một chút Lý Vân Phi, có điểm cả giận nói: "Lý thúc, ngươi từ nhỏ xem ta lớn lên, ngươi hẳn phải biết cách làm người của ta! Ngươi không cần nhiều lời. Sư phụ từ nhỏ dạy võ công cho ta, đối với ta ân trọng như núi! Hi vọng Lý thúc ngươi không lại muốn nói như vậy rồi."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Được rồi, ngươi coi như đó là của ta một cái... Một cái không tốt ý nghĩ đi. Nếu như Đoạn Lăng thua, ngươi là hơn nhiều an ủi

hắn. Khích lệ hắn. Những thứ khác thoại, ta cũng không muốn nói nhiều. Ngươi cũng trở về đi thôi!"

Nhiếp Phong Khán Kiến Lý Vân Phi không lại nói nữa, liền hướng về Lý Vân Phi cáo từ nói: "Thật có lỗi Lý thúc, ta vừa thoại có chút nặng, ta và ngươi xin lỗi, hi vọng ngươi không muốn để ở trong lòng."

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ta đương nhiên sẽ không cùng ngươi tức giận. Được rồi, được rồi, ngươi trở về đi thôi!" Nhiếp Phong gật đầu, hướng về Lý Vân Phi gật đầu, rồi rời đi. Rất nhanh liền không gặp thân ảnh!

"Ngươi hà tất cùng hắn nói những này đây?" Đột nhiên một trận âm thanh tại Lý Vân Phi bên cạnh vang lên.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không Hữu Thập sao, Nhiếp Phong người này từ nhỏ chính là như vậy, ôn văn Erya. Ta và hắn nói những lời này, hắn sẽ nát tại trong bụng, sẽ không tiết lộ nửa câu. Cho nên, ta đối với hắn vẫn là định yên tâm. Hiện tại còn không phải là cùng hùng bá lúc trở mặt."

"Vậy ngươi muốn chờ tới khi nào?" Lúc này một người từ Lý Vân Phi phía sau trong bụi cây đi ra, nguyên lai là Thạch Chi Hiên.

Lý Vân Phi vỗ vỗ Thạch Chi Hiên vai, nói: "Chúng ta lại đánh không lại hùng bá, giờ mặt cũng là mất mặt. Chờ xem, đợi được hùng bá nhất thống thiên hạ về sau, tự nhiên sẽ tìm Nê Bồ Tát đoán mệnh, khi đó đạt được Nê Bồ Tát phê ngôn: cứu tiêu long ngâm kinh thiên biến, phong vân tế hội nước cạn du! Đến thời điểm, tự nhiên sẽ cùng phong vân phản bội, khi đó mới là cùng hùng bá giờ mặt cơ hội tốt nhất!"

Thạch Chi Hiên gật đầu, nói: "Tốt lắm, sẽ chờ lưỡng ngày sau xem hùng bá làm sao đem Đoạn Lăng bức cho đi. Nhưng là khổng từ làm sao bây giờ, nếu muốn để Bộ Kinh Vân, Tần Sương, Nhiếp Phong cùng hùng bá giờ mặt đây là tất yếu, Nhưng là, khổng từ chúng ta từ nhỏ nhìn nàng lớn lên, ngươi làm cho nàng liền như vậy chết sao?"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Đến thời điểm lại nghĩ cách, nếu như thực sự không có cách nào, vậy hãy để cho khổng từ chết đi. Cái này cũng là không có cách nào, mặc dù chúng ta có thể đánh thắng hùng bá. Nhưng là, phong vân bất hòa hùng bá phản bội lời mà nói..., chúng ta cũng không thể nào đánh bại hùng bá, huống hồ chúng ta hoàn toàn không phải hùng bá đối thủ! Chỉ cần sặc phong vân rồi!"

Thạch Chi Hiên thở dài, nói: "Vậy cũng tốt, theo ngươi rồi! Hi vọng đến thời điểm có thể có biện pháp cứu khổng từ một mạng. Nói như thế nào, nhiều năm như vậy cảm tình rồi, không thể để cho nàng cứ như vậy chết vô ích rồi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta nói, đến thời điểm ta sẽ nghĩ biện pháp. Hiện tại ta là thật không có biện pháp. Nếu như, ngươi có biện pháp lời mà nói..., vậy ngươi cứ việc nói thẳng đi, tình ta lắng nghe thời gian!"

Thạch Chi Hiên cười to nói: "Làm sao ngươi biết ta có biện pháp?"

"Ta biết ngay, ngươi không có cách nào sẽ không đến tìm ta đây, nói một chút đi. Biện pháp gì, cũng tốt để ta suy nghĩ một chút có được hay không?" Lý Vân Phi đi tới Thạch Chi Hiên bên cạnh, lôi kéo Thạch Chi Hiên hỏi.

Thạch Chi Hiên gật đầu, từ trong lòng xuất ra một viên đan dược, nói: "Đây là Lỗ Diệu tử đoạn thời gian trước làm được đan dược, giả chết đan! Đan dược này ăn đi về sau, không tới nửa canh giờ, dĩ nhiên là có thể như chết rồi như thế, đến thời điểm, chỉ cần để khổng từ sớm nửa canh giờ ăn đi, cái kia tự nhiên sẽ như chết đi như thế. Vừa để Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người cùng hùng bá phản bội, khổng từ cũng sẽ không cái chết."

Lý Vân Phi cau mày suy nghĩ một chút, hỏi: "Ý này, tại sao ta cảm giác không đúng!"

Thạch Chi Hiên liền vội vàng hỏi: "Cái nào điểm không đúng, ta cảm giác ý này rất tốt a."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Ta chỉ là cảm giác không đúng, còn cái nào điểm không đúng, ta lại không nghĩ ra được." Lý Vân Phi vỗ tay một cái, nói: "Ta nhớ ra rồi. Ý này không đúng, ta nhớ được khổng từ là bị Bộ Kinh Vân một chưởng đánh chết. Bộ Kinh Vân một chưởng, làm sao cũng không phải là khổng từ một cái như thế người không có võ công có thể tiếp được. Coi như là khổng từ ăn giả chết đan, như vậy cũng không thể nào để khổng từ tiếp được Bộ Kinh Vân một chưởng này, khổng từ vẫn phải chết!"

Thạch Chi Hiên sửng sốt một chút, cười khổ nói: "Điểm ấy ta đến lúc đó không nghĩ tới, bất quá, thuyền đến đầu cầu tự nhiên trục. Cứ như vậy đi! Đến thời điểm nhìn lại một chút đi!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 262:: Đường chủ chỉ tranh

Thời gian ngày lại ngày trôi qua rồi, đảo mắt đã đến thi đấu lúc. (! . Thắng thoại phí) Lý Vân Phi đi tới luận võ tràng. Toàn bộ luận võ giữa trường người ta tập nập, vô số người đều ghi danh, tất cả mọi người muốn tóm lấy cơ hội này. Hi vọng trở thành Thiên Hạ Hội Đường chủ. Thay đổi chính mình vận mệnh.

Lý Vân Phi mang theo Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ, Lỗ Diệu tử ba người đi tới hùng bá trước mặt cười cười, nói: "Chúc mừng bang chủ rồi, Thiên Hạ Hội hiện tại càng ngày càng cường đại. Nhất thống thiên hạ ta nghĩ chỉ là sớm muộn sự tình!"

Hùng bá cười to một tiếng, nói: "Nói được lắm, ta Thiên Hạ Hội tất sẽ nhất thống thiên hạ, mình ta vô địch! Lý trưởng lão, ngồi đi!"

Lý Vân Phi đi tới hùng bá bên cạnh, sau đó tại hùng bá bên cạnh ngồi xuống. Một lát sau, Thiên Hạ Hội báo danh bang chúng đều đã tới. Không báo danh bang chúng cũng đều tìm tới địa phương đứng, chờ xem trận này Thiên Hạ Hội to lớn nhất thi đấu!

Hùng bá cười to một tiếng, đứng lên, sau đó đại Thanh Đạo: "Các vị! Các người đều là ta Thiên Hạ Hội công thần. Ta Thiên Hạ Hội chính là tại cố gắng của các người hạ mới có thể càng ngày càng mạnh, cuối cùng trở thành phương bắc vô lâm mạnh nhất bang hội. Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết! Thế nhưng, ta thiên hạ sẽ mạnh mẽ như thế. Một mình ta căn bản không có biện pháp thống trị. Cho nên, ta muốn khi các người bên trong tuyển chọn ra ba cái người mạnh nhất đến giúp giúp ta thống trị Thiên Hạ Hội. Ta hùng bá một hạng công bằng. Bất luận ai, chỉ cần hấn có thể thành là tối cường ba người một trong, cái kia hấn chính là ta Thiên Hạ Hội Đường chủ!"

Thiên Hạ Hội bang chúng đều một mặt hưng phấn hoan hô, này dù sao cũng là một lần cơ hội. Một lần có thể làm cho mọi người nổi bật hơn mọi người cơ hội.

Hùng bá đè ép tay, nói: "Được, hiện tại thi đấu bắt đầu. Hi vọng đại gia có thể nỗ lực!"

Sau đó, hùng bá ngồi trở lại bang chủ của hấn bảo tọa. Bắt đầu nhìn Thiên Hạ Hội bang chúng chiến đấu. Hết thấy người dự thi, căn cứ đánh số bắt đầu tranh đấu. Mỗi người đều đánh chính là rất liều mạng. Đều muốn khi này cuối cùng Thiên Hạ Hội Đường chủ!

Thiên Hạ Hội thế lực là đại, nhưng là trong bọn họ chân chính cao thủ lợi hại cũng không nhiều. Ngoại trừ Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong, Đoạn Lăng bốn cái Tiên Thiên hậu kỳ người ở ngoài, liền chỉ có một ít cái Tiên Thiên trung kỳ cao thủ. Lý Vân Phi cau mày ở nơi nào nhìn, xem Lý Vân Phi tề nhậ muốn chết.

Một ngày trôi qua rồi, cuối cùng tại mấy trăm người bên trong chọn lựa sáu cái người mạnh nhất. . Bọn họ phân biệt chính là Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong, Đoạn Lăng cùng hai cái Lý Vân Phi không nhận ra cao thủ.

Hùng bá đứng dậy, đại Thanh Đạo: "Chúng ta cuối cùng tại nhiều như vậy trong bang chúng chọn lựa sáu vị cao thủ. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) ngày mai quyết chiến! Cuối cùng đắc thắng ba người chính là ta Thiên Hạ Hội ba đại Đường chủ rồi! Tàn đi đi!" Hùng bá nói dứt lời liền đứng lên, rời khỏi đấu trường!

Lý Vân Phi nhìn một chút hùng bá, nhiên sau đó xoay người đối với Thạch Chi Hiên đạo của bọn hấn: "Ba người các người đi về trước. Ta có chút việc muốn làm!" Nói xong cũng một cái đi tới Đoạn Lăng nơi ở. Mà lúc này đây, Đoạn Lăng chính ở nơi nào hưng phấn lẫn qua lộn lại ngủ không yên.

Lý Vân Phi đi tới Đoạn Lăng bên cạnh, quay về Đoạn Lăng cười cười, nói: "Lăng nhi, chúc mừng người tiến vào trận chung kết rồi!"

Đoạn Lăng nhẹ nhàng cười cười nói: "Lý thúc, ta biết ngay, ta sẽ không vẫn làm cái người chần chừ. Cơ hội của ta tới, cơ hội của ta rốt cuộc đã tới. Ta nhất định phải thắng, nhất định phải thắng. Ta muốn cho hết thấy xem thường người của ta cũng biết. Đắc tội ta Đoạn Lăng là bọn hấn sai lầm lớn nhất! Ta Đoạn Lăng muốn cho những người kia đều hối hận, ta muốn làm cho tất cả mọi người biết, ta Đoạn Lăng mới là Thiên Hạ Hội xuất sắc nhất." Đoạn Lăng hiện tại có điểm điên cuồng rồi. Cả người hấn đã đắm chìm ở hấn đã trở thành Đường chủ cảm giác.

Lý Vân Phi vỗ vỗ Đoạn Lăng bả vai nói: "Lăng nhi, không phải báo to lớn như vậy hi vọng. Hi vọng càng lớn, thất vọng cũng lại càng lớn. Vạn nhất, ta nói vạn nhất người thua rồi. Người sẽ không chịu nổi!"

Đoạn Lăng lắc lắc đầu nói: "Lý thúc, người đối với ta có điểm tự tin ma! Người cũng không phải không biết võ công của ta. Võ công của ta cũng không thể so Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người kém nha, liền tính ta gặp bọn hấn, ta cũng không nhất định sẽ thua nha!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đúng, bốn người các người võ công ta cũng đều biết, không kém bao nhiêu. Chỉ là, bằng vào ta đối với hùng bá rất hiểu rõ, hấn nhất định sẽ tìm người đến tìm người."

Ngay Lý Vân Phi đang khi nói chuyện, Văn Sừ xấu tiểu chạy tới. Hấn Khán Kiến Lý Vân Phi đứng ở nơi đó, vội vã thi lễ nói: "Xấu xấu gặp gỡ Lý trưởng lão! Lý trưởng lão ở trong này làm cái gì?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta tìm đến đoạn lăng có một số việc. Người có chuyện gì cứ nói thẳng đi, ta ở nơi này không quấy rầy người đi!"

Văn Sừ xấu vội vã cười nói: "Đương nhiên không quấy rầy rồi. Ta tới nơi này là phụng bang chủ mệnh lệnh đến truyền triệu Đoạn Lăng. Bang chủ để Đoạn Lăng đi một chuyến!"

Lý Vân Phi gật đầu, đối với Đoạn Lăng cười nói: "Lăng nhi, người đi đi! Bang chủ sự tình càng trọng yếu hơn, các loại : chờ bang chủ cùng người bàn giao xong việc, người lại trở về đi! Ta ở nơi này chờ người."

Đoạn Lăng gật đầu nói: "Tốt, ta đi trước. Ta biết ngay, bang chủ nhất định sẽ thưởng thức của ta. Ta bây giờ liền đi." Đoạn Lăng nói xong theo Văn Sư xấu hướng về hùng bá chạy đi đâu đi.

Lý Văn Phi thở dài, tìm chỗ ngồi ngồi xuống, sau đó liền tọa ở chỗ kia chờ Đoạn Lăng đến. Đã qua không biết có bao nhiêu lâu, Đoạn Lăng vung vung nặng nề đi trở về, trên mặt căn bản cũng không có bất kỳ vẻ mặt. Lý Văn Phi biết, nhất định là hùng bá cùng hắn đã thông báo, không cho phép hắn ở ngày thứ 2 tháng Bộ Kinh Vân.

Lý Văn Phi bước qua, vỗ vỗ Đoạn Lăng các loại: chờ bá vai ta, nói: "Lăng nhi, ngươi không cần như vậy. Ai! Thế giới này vẫn luôn là như vậy, không Hữu Thập sao công bằng. Chỉ có cường giả mới có thể tùy ý thao túng người khác!"

Đoạn Lăng nhìn Lý Văn Phi nhẹ nhàng hỏi: "Lý thúc, ngươi có phải hay không đã sớm biết bang chủ không cho ta thắng?"

Lý Văn Phi gật đầu, nói: "Ta rất thông hiểu hùng bá làm người. Hắn sẽ không để cho ngươi trở thành Thiên Hạ Hội Đường chủ. Võ công của ngươi là nhà ngươi truyền, hùng bá sẽ không để cho một cái dùng gia truyền người có võ công đến đánh thắng đồ đệ của mình."

Lý Văn Phi thở dài, nói: "Ngươi không biết, hùng bá cho tới nay đều là người như vậy. Hắn không thể có thể làm cho mình mất mặt, ngươi nếu là thắng Bộ Kinh Vân lời mà nói..., đó không phải là nói rõ hùng bá đồ đệ liền một cái tự học người cũng không bằng sao? Hắn tại sao có thể cho ngươi thắng a! Cho nên, hùng bá nhất định sẽ không để cho ngươi thắng. Ta nói không sai đi! Hùng bá tìm ngươi có phải hay không cho ngươi ngày mai bại bởi Bộ Kinh Vân?"

Đoạn Lăng gật đầu, thần tình rất là Lạc Mịch. Sau đó lời kéo Lý Văn Phi nói: "Lý thúc. Vì sao lại như vậy đây? Ta thật vất vả mới bắt được cơ hội này. Thật vất vả mới có thể không hề làm một cái người chán ngửa. Tại sao, tại sao. Ông trời không công bình như vậy. Liền cái cơ hội đều không cho ta?"

Lý Văn Phi lắc đầu, nói: "Cái này ông trời không có quan hệ gì. Thế giới này vẫn luôn là như vậy, cường giả vì tôn! Nếu như, ngươi so với hùng bá còn mạnh hơn lời mà nói..., vậy ngươi là có thể tùy ý bài bố hùng bá rồi. Cho nên, hảo hảo luyện công đi. Lăng nhi, ngươi còn trẻ tuổi, ngươi có rất nhiều cơ hội, có nhiều thời gian! Chờ một chút đi, ngươi nhất định sẽ có cơ hội!"

Đoạn Lăng gật đầu, thở dài nói: "Ta biết, ta muốn đánh thắng Bộ Kinh Vân. Ta xem một chút, nếu như ta đánh thắng Bộ Kinh Vân, vậy hùng bá làm sao gặp ngươi? Hắn hai đồ đệ đã thua bởi một cái hắn xem thường người. Ta xem một chút hùng bá có thể hay không ném lên người này?"

Lý Văn Phi lắc đầu một cái, nói: "Lăng nhi, ngươi không muốn tìm chết, võ công của ngươi so với hùng bá mà nói, chênh lệch quá xa. Ngươi căn bản không có một tia phần thắng! Ngươi không biết hùng bá đáng sợ. Nếu là hắn muốn giết ngươi, ngươi ngay cả chạy trốn đều không cách nào trốn! Nếu là ngươi để hùng bá mất thể diện. Hắn phải giết ngươi. Khi đó, ngươi liền mệnh cũng không có, ngươi liền thật sự liền một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có."

Lý Văn Phi thở dài, vỗ vỗ Đoạn Lăng vai, nói: "Lăng nhi! Thua đi, ngươi tất phải thua, bằng không, ngươi liền sẽ không toàn mạng. Ta đi trước, ngươi phải nhớ, mệnh so với cái gì đều trọng yếu. Ta tới tìm ngươi, chính là sợ ngươi căn rằng một cái, đem Bộ Kinh Vân đánh bại. Nếu là thật nếu như vậy, ta không bảo vệ được ngươi!"

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Ta biết rồi, ta sẽ thua! Ta sẽ thua. Sớm muộn cũng có một ngày, ta Đoạn Lăng sẽ tìm được cơ hội!"

Lý Văn Phi đứng lên, nói: "Chỉ cần ngươi có thể nhìn thật thoáng, vậy ta liền không ở chỗ này quấy rối ngươi rồi. Ta đi trước." Lý Văn Phi nói xong cũng xoay người rồi đi rồi.

Ngày thứ hai, mọi người lại tề tụ diễn võ trường, mỗi người đều kích động vạn phần, lập tức liền muốn chọn ra ba đại Đường chủ rồi. Coi như mình không cơ hội, có thể thấy được cái này chuyện may mắn cũng đều rất vui vẻ!

Hùng bá đứng dậy, đại Thanh Đạo: "Nơi này sáu người là ta Thiên Hạ Hội cuối cùng tuyên ra sáu đại cao thủ. Trong bọn họ có ba người sẽ trở thành ta Thiên Hạ Hội ba đại Đường chủ, cùng ta đồng thời thống trị Thiên Hạ Hội. Hiện tại, ta tuyên bố, thi đấu bắt đầu!" Hùng bá đang khi nói chuyện, Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người nhảy lên lôi đài. Mà Đoạn Lăng ba người cũng khiêu lên lôi đài.

Tần Sương đối thủ là một cái dài đến tương đương mập người. Bộ Kinh Vân đối thủ là Đoạn Lăng. Mà Nhiếp Phong đối thủ là một cái hơn ba mươi tuổi thói pháp cao thủ. Sáu người trong nháy mắt bắt đầu đánh nhau.

Tần Sương sử dụng hấn quyết học (Thiên Sương Quyền) không ngừng công kích đối diện hấn mập mập. Mập mập này xem ra luyện là một loại hộ thể công pháp, có thể đem Tần Sương sương khí cho rằng không có gì. Tần Sương sương khí căn bản là thương không tới cái tên mập mập này.

Mập mập này hộ thể công pháp tương đương lợi hại. Mỗi khi Tần Sương bắn trúng hấn về sau, hấn đều có thể tìm tới cơ hội đem sương khí bức ra. Sau đó công hướng về Tần Sương. Bất quá Tần Sương nội lực muốn so với hấn cao hơn không ít. Chỉ chốc lát, Tần Sương liền chiếm cứ thượng phong. Đem mập mập kia đánh chính là không ngừng né tránh.

Mà lúc này Nhiếp Phong đã dựa vào Phong Thần Cước đem đối thủ của mình đánh chính là chỉ có phòng hộ lực, không có sức lực chống đỡ lại. Nhiếp Phong đối thủ cũng là một cái thói pháp cao thủ, chỉ là chân của hấn pháp lại cao hơn cũng không sánh được Nhiếp Phong a. Nhiếp Phong công lực so với hấn cao, thói pháp so với hấn cao. Hấn một điểm phần thắng đều không có, chỉ có thể mệt mỏi.

Cuối cùng Nhiếp Phong nắm lấy cơ hội một cước đá trúng ngực, liền muốn hạ xuống lôi đài, Nhiếp Phong một phát bắt được người này, đem hấn lại kéo trở lại, ôn nhẹ nhàng nói: "Ngươi không sao chứ!"

Người này gật đầu, nói: "Ta không sao. Đa tạ quan tâm, ngươi khi Đường chủ ta tâm phục khẩu phục."

Mà lúc này đây, Tần Sương cũng nắm lấy cơ hội, một quyền đem đối thủ của mình đánh bay ra ngoài, trở thành cái thứ hai người thắng.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 263::

Chương 263::

Mà bây giờ chỉ có Bộ Kinh Vân cùng Đoạn Lăng đứng ở trên lối đài chiến đấu, Đoạn Lăng thực lực cũng không thua kém Bộ Kinh Vân, hai người công lực cơ bản tương đương, đánh chính là là khó bỏ khó phân. (thắng thoại phí,) hơn nữa Đoạn Lăng còn dùng lên Lý Vân Phi cho hắn cái kia chuỗi bảo kiếm, thậm chí có đoạn thời gian, Đoạn Lăng vẫn chiếm cứ thượng phong.

Bộ Kinh Vân bên người mây khói dâng lên, cả người dường như đều bị mây khói gói lại, chiến hướng về Đoạn Lăng, Đoạn Lăng đảo mắt nhìn về phía hùng bá, hùng bá sắc mặt rất khó nhìn, Bộ Kinh Vân hiện tại còn không có đánh thắng Đoạn Lăng, mà Đoạn Lăng lại vẫn không có thua, điều này làm cho hùng bá cảm giác rất tức giận, hừ lạnh một tiếng.

Đoạn Lăng mặt liền biến sắc, lập tức liền biết muốn là chính mình thắng lời mà nói..., nhất định sẽ bị hùng bá giết chết. Liền, Đoạn Lăng một chiêu (Thực Nhật kiếm pháp) đâm về Bộ Kinh Vân. Bộ Kinh Vân cũng dùng (Bài Văn chương). Một chương đánh hướng về Đoạn Lăng.

Đoạn Lăng trong nháy mắt này kiếm oai chỉ chớp lát, sau đó bị Bộ Kinh Vân đánh vào ngực, sau đó bị đánh ra lối đài. Bộ Kinh Vân cười lạnh một tiếng, không thèm nhìn Đoạn Lăng một chút, đứng dậy. Hướng về hùng bá thì cái lễ.

Lý Vân Phi rút cuộc biết, tại sao Đoạn Lăng như thế chán ghét Bộ Kinh Vân, này Bộ Kinh Vân thật sự là quá kiêu ngạo rồi. Cả người đều không đem những người khác để vào trong mắt. Loại thái độ này thực sự làm cho người ta chán ghét. Bất quá Bộ Kinh Vân đối với Lý Vân Phi vẫn là rất tôn kính. Cho nên Lý Vân Phi trước đây cũng không có cảm giác Bộ Kinh Vân có kiêu ngạo như vậy. Có lẽ đây chính là Bộ Kinh Vân đặc biệt tính cách đi!

Hùng bá cười lớn một tiếng đứng lên, đại Thanh Đạo: "Các vị! Hiện tại, ta Thiên Hạ Hội chọn lựa ba vị Đường chủ, bọn họ theo thứ tự là Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người. Bắt đầu từ hôm nay Tần Sương chính là thiên sương đường Đường chủ! Mà Bộ Kinh Vân chính là ta Phi Vân đường Đường chủ! Nhiếp Phong vậy chính là ta Thần Phong đường Đường chủ rồi. Các người muốn cùng ba vị Đường chủ đồng thời vì ta Thiên Hạ Hội cùng đại đồng thời nỗ lực!"

Mọi người tề Thanh Đạo: "Chúng ta nhất định chống đỡ ba vị Đường chủ! Trợ giúp ba vị Đường chủ để Thiên Hạ Hội càng cường đại hơn!"

Hùng bá cười cười, đại Thanh Đạo: "Hảo. (. Tới ổn định,) đại gia tất cả giải tán đi! Quá mấy Thiên Nam phương thế lực lớn nhất Vô Song Thành thành chủ Độc Cô một phương sẽ mang theo con hắn đến ta Thiên Hạ Hội, đến thời điểm, các người không muốn làm mất đi ta Thiên Hạ Hội mặt mũi!" Hùng bá nói xong, xoay người rồi đi.

Lý Vân Phi cười cười, không tiếp tục nói nữa, xoay người rồi đi, mà Đoạn Lăng tại hùng bá lúc rồi đi liền lập tức rồi đi rồi. Mà Nhiếp Phong liền vội vàng đi theo Đoạn Lăng phía sau đuổi theo.

Lý Vân Phi bước nhanh cùng theo tới, thấy Nhiếp Phong đang đứng tại Đoạn Lăng bên người nói cái gì. Liền tiến lên cười nói: "Nhiếp Phong! Chúc mừng ngươi, ngươi thắng!"

Nhiếp Phong lắc lắc đầu, nói: "Kỳ thực ta cũng không muốn khi này cái Đường chủ. Đối với ta mà nói, chỉ cần có thể ở lại Thiên Hạ Hội, có thể cùng các huynh đệ ở chung một chỗ, ta liền rất là vui, có nên hay không này cái Đường chủ đối với ta mà nói đều như thế!"

Lý Vân Phi vỗ vỗ Nhiếp Phong bả vai nói: "Phong nhi, ngươi không biết lãng phí cảm giác! Ngươi cho tới nay vận may cũng không tệ. Từ tiến vào Thiên Hạ Hội về sau, ngươi chính là hùng bá tam đệ tử, Địa Vị tôn sùng cực kỳ. Mà lãng phí từ bắt đầu tới nay. Chính là Thiên Hạ Hội người chán nản. Hừ, tâm tình của hắn là hình dạng gì, ngươi không biết, các người là người của hai thế giới. Qua nhiều năm như vậy, ngươi cũng thường thường trợ giúp Đoạn Lăng. Thế nhưng, Đoạn Lăng cần không phải những này, hắn muốn chính là tôn nghiêm. Hắn muốn là người khác đối với hắn tôn kính!"

Nhiếp Phong ngăn người một câu nói đều chưa nói. Hắn cũng không biết Đoạn Lăng cảm giác. Hắn không phải Đoạn Lăng, hắn thì làm sao có thể sẽ biết một cái cho tới nay bị người khinh bỉ, bị người xem thường cảm giác đây! Hơn nữa, Đoạn Lăng bất luận võ công, tâm trí đều không thể so Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người kém. Mà Đoạn Lăng tâm cơ so với ba người cũng cao hơn ra không ít. Ngươi để Đoạn Lăng làm sao chịu phục.

Mà cơ hội lần này là Đoạn Lăng cho tới nay đều truy cầu cơ hội. Đoạn Lăng sớm liền muốn cơ hội này, mà hắn cũng bắt được cơ hội này, mắt thấy cách thành công chỉ có cách xa một bước rồi. Nhưng là, hắn lại không thể thành công. Lý Vân Phi có thể hiểu rõ Đoạn Lăng tâm tình bây giờ. Hắn loại này hận.

Xác thực hẳn là.

Sau đó, Đoạn Lăng bắt được hòa lân kiếm về sau, bị hòa lân kiếm ma khí xâm lấn. Càng ngày càng tệ, vì mục đích không chứa thủ đoạn nào. Nay cũng không thể không nói là một loại châm chọc! Sau đó hùng bá đều bị cái này hấn cho tới nay đều xem thường người chơi rồi.

Lý Vân Phi vẫn đều muốn, nếu như hùng bá cho Đoạn Lăng cơ hội này lời mà nói..., nghĩ đến cuối cùng cũng sẽ không thảm như vậy.

Nhiếp Phong thờ dài, đi tới Đoạn Lăng bên người nói: "Đoạn Lăng, còn có cơ hội a. Chỉ cần ngươi hảo hảo luyện võ, lần sau nhất định có thể đánh bại những người khác. Ngươi không muốn khổ sở a! Ngươi lần này cũng chỉ là kém một chút điểm mà thôi a!" Nhiếp Phong trong lòng cũng không chịu nổi. Đoạn Lăng cho tới nay đều là bằng hữu tốt nhất của hắn.

Lý Vân Phi không khỏi thờ dài, Nhiếp Phong lại làm thế nào biết đây. Đoạn Lăng căn bản cũng không có cơ hội. Hùng bá không cho hắn cơ hội, hắn liền một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có.

Đoạn Lăng quay về Nhiếp Phong cười cười, nói: "Ta sẽ không khó chịu, ta tài nghệ không bằng người ma! Ngươi đi đi! Ngươi trở thành Thiên Hạ Hội ba đại Đường chủ một trong, người thủ hạ đều đang đợi ngươi đây. Bọn họ chờ cho ngươi chúc mừng đây! Ngươi ở nơi này theo ta lại tính là gì! Đi thôi, ta không sao. Lý thúc theo ta là được!"

Nhiếp Phong gật đầu, nhìn Đoạn Lăng, nói: "Đoạn Lăng, ta đi trước. Ngươi không muốn khổ sở, chớ quên, ngươi còn có ta huynh đệ này ma! Ta và ngươi mãi mãi cũng là huynh đệ!"

Đoạn Lăng cười cười, nói: "Dĩ nhiên, chúng ta nhiều năm như vậy huynh đệ. Ta có ngươi bồi tiếp này là đủ rồi."

Nhiếp Phong nhìn thật sâu xem Đoạn Lăng một chút, nói: "Đoạn Lăng, ta rồi đi trước. Ngươi. . . Ngươi không muốn khổ sở a!" Nhiếp Phong lại xem hướng về Lý Vân Phi nói: "Lý thúc, ngươi giúp ta bồi bồi Đoạn Lăng, an ủi an ủi hắn. Ta rồi đi trước!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, ngươi rồi đi trước đi! Đoạn Lăng này có ta. Ngươi vừa trở thành Thần Phong đường Đường chủ, tất cả mọi người đang chờ ngươi giúp ngươi chúc mừng đây! Ngươi hay nhất không bị muộn rồi rồi, tình những người khác nói lời dèm pha!"

Nhiếp Phong gật đầu, cùng Đoạn Lăng nói câu thoại rồi rời đi. Đoạn Lăng thấy Nhiếp Phong sau khi rời đi. Sắc mặt liền thay đổi, lớn tiếng nhìn Lý Vân Phi nói: "Tại sao phải, tại sao phải! Tại sao phải ta nhất định phải thua. Ta không phục, ta không phục, ta Đoạn Lăng cái nào điểm so với hắn Bộ Kinh Vân kém, tại sao phải, ta cho tới nay đều cho rằng, ta Đoạn Lăng nhất định sẽ có cơ hội, nhất định sẽ nổi bật hơn mọi người. Nhưng là tuy rằng ta đợi đến cơ hội, thế nhưng vô dụng. Nay cơ hội có ích lợi gì, còn không phải là hùng bá một câu nói. Ta ngay cả thắng cũng không thể thắng! Ta không phục a. Lý thúc, ta không phục nha!"

Lý Vân Phi thờ dài, đi tới Đoạn Lăng bên người vỗ vỗ Đoạn Lăng bả vai nói: "Ta biết ngươi không phục. Ta cũng biết rõ, võ công của ngươi không thể so Bộ Kinh Vân kém, Nhưng là không có biện pháp, ai cũng không có biện pháp. Không cần nói ta rồi, chỉ cần hùng bá tại Thiên Hạ Hội một ngày, ngươi liền không có một chút nào cơ hội! Điểm ấy, ta cũng không có biện pháp. Hùng bá làm người, ta rõ ràng."

Đoạn Lăng nhìn Lý Vân Phi trong mắt tràn đầy mặc danh bị thương, thờ dài nói: "Ta không muốn một mực Thiên Hạ Hội khi người chán nản. Qua nhiều năm như vậy, ta vẫn đều nhớ tới cha ta lời mà nói..., muốn cho ta đoạn gia một lần nữa cường đại lên. Nhưng là, ta nhưng vẫn tại Thiên Hạ Hội bên trong làm một cái người chán nản, ta thật có lỗi liệt tổ liệt tông a! Ta đoạn gia cho tới nay đều là danh môn đại tộc. Ta không thể để cho đoạn gia hủy ở trong tay ta nha!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 264:: cùng Nhiếp Phong trò chuyện

Chương 264:: cùng Nhiếp Phong trò chuyện

Các vị huynh đệ, thật sự thật xin lỗi, này mấy không trung mây trắng mấy vì tính hỏng rồi, lại không tìm được thời gian đi tu, không có biện pháp gõ chữ. (. Thắng q tệ,) cho nên, không viết nữa rồi mấy ngày, thứ bảy thời điểm, bạch vân đi đem mấy vì tính cầm sửa chữa. Sáng hôm nay thời điểm mới cầm lại được. Năm sau khi trở lại, bạch vân lập tức liền gõ một chương. Thịnh đại gia tin tưởng bạch vân, bạch vân tuyệt đối sẽ không thái giám. Khuya hôm nay còn có một chương, ta mấy ngày này sẽ đem ngừng có chương mới mấy ngày bù đắp lại. Thịnh đại gia tiếp tục ủng hộ bạch vân.

Lý Vân Phi biết Đoạn Lăng cho tới nay đều muốn đem gia tộc biến thành cường đại lên, vẫn đều muốn cùng tổ tiên như thế, thành danh hậu thế. Nhưng là hắn căn bản là không tìm được cơ hội, kết quả chỉ có thể ở Thiên Hạ Hội bên trong làm cái người chán nản.

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Sau đó có cơ hội liền rời đi Thiên Hạ Hội đi, Thiên Hạ Hội chỉ cần có hùng bá một ngày, người tự không khả năng bị trọng dụng. Hùng bá tính cách ta biết. Ở trong mắt hần tất cả mọi người là hần xưng bá thiên hạ công cụ. Cho dù là Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong tất cả đều là công cụ của hần mà thôi. Hết thấy, người không muốn hi vọng hùng bá sẽ trọng dụng người! Đó là không có khả năng!"

Đoạn Lăng gật đầu bất đắc dĩ nói: "Ta biết rồi, nếu như ta tìm tới cơ hội biết, ta sẽ rời đi."

Lý Vân Phi gật đầu một cái, cười cười nói: "Được rồi, ta nghĩ người bây giờ cũng bớt giận, ta đã đi. Không ở chỗ này phiền người rồi!"

Đoạn Lăng hướng Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Cái kia Lý thúc người đi hảo. Ta sẽ không tiễn người rồi. Ta nơi nào còn có công tác muốn làm, ta còn muốn đem ngựa này lau quét sạch sẽ đây!" Đoạn Lăng trong giọng nói mang theo một tia tự giễu. Hần đường đường một cao thủ, không thể khi Đường chủ thì cũng thôi, dĩ nhiên chỉ có thể ở chuồng ngựa bên trong quét tước vệ sinh! Đây không thể không nói là một cái bi kịch.

Lý Vân Phi bất đắc dĩ thở dài, nói: "Lăng nhi, lấy tuổi của người, võ công của người, sau đó cơ hội sẽ rất hơn, không muốn chọc giận nổi ma! Ta đi nha. (Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ)" Lý Vân Phi liền liền xoay người rời đi rồi.

Đoạn Lăng nhìn Lý Vân Phi rời khỏi bóng lưng không nhìn được thở dài, trong lòng của hần rất khó vượt qua, thuở nhỏ mẫu thân của hần liền chết đi, phụ thân sau đó tức thì bị Hỏa Kỳ Lân sát hại, từ nhỏ đã không có thân nhân, chỉ có Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong đối với hần hay nhất, điểm ấy hần nhớ tại trong lòng. Hiện tại Đoạn Lăng cũng không hề bị hỏa lân kiếm mà khí xâm lấn. Cho nên, vẫn có lương tâm. Được được Đoạn Lăng biến thành không nói lương tâm thời điểm, khi đó Lý Vân Phi đương nhiên sẽ không lại đối với hần tốt như vậy rồi. Đã nhiều năm như vậy, dù sao có chút cảm tình!

Lý Vân Phi trở lại gian phòng của mình, đã nhìn thấy Nhiếp Phong tọa ở chỗ kia chờ hần, Lý Vân Phi rất kỳ quái, tại hần nghĩ đến Nhiếp Phong hiện tại hần là tại Phong Thần trong nội đường cùng thuộc hạ của hần đồng thời chúc mừng a, làm sao bây giờ đang ở chính mình bên trong.

Nhiếp Phong Khán Kiến Lý Vân Phi tới, vội vã đứng lên, hỏi: "Lý thúc, người trở lại?"

Lý Vân Phi đi tới Nhiếp Phong bên cạnh, hỏi: "Người bây giờ không nên cùng thuộc hạ của người môn chúc mừng đấy sao? Làm sao rảnh rỗi đến nơi này của ta? Người muốn cùng thủ hạ người giữ gìn mối quan hệ nha."

Nhiếp Phong cười khò một Thanh Đạo: "Ta vẫn lo lắng Đoạn Lăng a! Ta sợ hần không chịu nổi sự đã kích này. Ngài cũng biết, làm sao nhiều năm qua, Đoạn Lăng bị bao nhiêu khổ, chịu đến bao nhiêu bất nạt! Ta vẫn muốn giúp hần, thế nhưng ta lại giúp không tới. Lý thúc, người cũng biết, ta vừa mới bắt đầu những năm kia quả cũng không bằng ý."

Lý Vân Phi gật đầu, Nhiếp Phong năm đó quả cũng không dễ, hùng bá trực tiếp thu rồi Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong hai người làm đệ tử. Thiên Hạ Hội những người kia đương nhiên không phục rồi. Bọn họ cũng muốn khi hùng bá đệ tử. Chỉ là không cơ hội mà thôi. Kết quả, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong mới vừa lúc mới bắt đầu quả tương đương không như ý. Mà bọn họ lại không dám chọc Nhiếp Phong bọn họ. Chỉ có bất nạt Đoạn Lăng đến người giận, Lý Vân Phi muốn giúp đều không có dùng, chỉ là sau đó Nhiếp Phong võ công của bọn hần cao. Những người tài giỏi này chịu phục. Đoạn Lăng tháng ngày mới tốt quá chút.

Nhiếp Phong hỏi tiếp: "Này Thiên Hạ Hội bên trong chỉ có Đoạn Lăng là ta tốt nhất huynh đệ. Chúng ta từ nhỏ đã sống nương tựa lẫn nhau. Ta không muốn làm cho hần khổ sở."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không có chuyện gì rồi. Ta đã cùng Đoạn Lăng đã nói, ta nghĩ hần hần là sẽ không có trước đó khổ sở như vậy rồi."

Nhiếp Phong thở dài, nói: "Đoạn Lăng trước đó cùng hành quân huynh giao thủ thời điểm, ta cảm giác không đúng. Đoạn Lăng cùng hành quân huynh võ công ta cũng đều biết, võ công của bọn hần không kém bao nhiêu. Đoạn Lăng làm sao có khả năng nhanh như vậy liền thua cơ chứ? Ta cuối cùng cảm giác không đúng!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Ta từ nhỏ nhìn các người lớn lên, võ công của các người không có ai so với ta càng rõ ràng hơn. Đoạn Lăng tư chất rất cao, gia truyền (Thực Nhật kiếm pháp) cũng không so với các người (Thiên Sương Quyền) (Bái Vân chưởng) (Phong Thần Cước) kém. Hơn nữa, Đoạn Lăng từ nhỏ luyện công liền so với các người nỗ lực, tuy rằng hần không có một cái nào hướng về hùng bá sự phụ như vậy chỉ điểm, thế nhưng ta cũng không thể so hùng bá kém hơn quá nhiều. Cho nên, võ công của các người trên căn bản gần như, nếu muốn phân cái thắng bại, không quá đơn giản. Người suy nghĩ một chút, lúc đó Vân nhi cùng Lăng nhi động thủ thời điểm, Hữu Thập sao không đúng chưa?"

Nhiếp Phong sững sốt một chút, nói: "Không sai, lúc đó xác thực không đúng, ta nhớ được rất rõ ràng. Trước đó Đoạn Lăng thậm chí còn chiếm đoạt phong. Thế nhưng đột nhiên, Đoạn Lăng đã bị Vân sư huynh đánh xuống lôi đài. Này có điểm không đúng!"

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Xác thực không đúng. Ai. Người biết không? Ngay ngày hôm qua thời điểm, hùng bá tìm Đoạn Lăng!"

Nhiếp Phong kỳ quái hỏi: "Sự phụ ta tìm Đoạn Lăng lại chuyện gì sao?"

Lý Vân Phi thở dài nói: "Hùng bá lúc đó rất rõ ràng cùng Đoạn Lăng nói, nếu như Đoạn Lăng dám thắng lời mà nói..., tự sẽ khiến Đoạn Lăng đi chết! Người nói Đoạn Lăng dám thắng sao?"

Nhiếp Phong sắc mặt lập tức thay đổi, vội vàng nói: "Cái này không thể nào. Cái này không thể nào, thầy ta tôn không thể nào làm chuyện như vậy. Lý thúc, người làm sao sẽ biết? Là Đoạn Lăng nói sao?"

Lý Vân Phi vỗ vỗ Nhiếp Phong bả vai nói: "Phong nhi, người quá trẻ tuổi, thêm vào người từ nhỏ tại hùng bá bên người lớn lên, người đương nhiên không biết hùng bá chân chính tính cách. Ta sẽ không lừa gạt người, hùng bá xác thực không cho Đoạn Lăng thắng! Hần này ba cái Đường chủ vị trí, không phải

cho người ngoài. Người vẫn không rõ, này ba đại Đường chủ vị trí là ba người các người. Ai cũng giành không đi!"

Nhiếp Phong không hiểu nói: "Nếu thầy ta tôn không muốn làm cho Đoạn Lăng thắng lời mà nói..., vậy hấn vẫn làm cuộc thi đấu này làm gì, trực tiếp để ba người chúng ta làm này ba đường Đường chủ được rồi. Bằng thầy ta tôn uy vọng, không người nào dám không phục."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Đúng vậy a, tất cả mọi người không dám không phục, chỉ là bọn hấn tất cả đều là khẩu phục tâm không phục. Thế nhưng, có người sẽ lên lút nói, nói hấn hùng bá phân công thân tín. Sẽ nói hấn hùng bá không công bình. Thế nhưng, nếu như các người đem những thứ khác người cạnh tranh đều đánh bại, cái kia tất cả mọi người sẽ chịu phục rồi. Đề sẽ khen hấn hùng bá công bằng công chính. Người nói hùng bá sẽ làm thế nào?"

"Cái kia Đoạn Lăng này lại chuyện gì xảy ra?" Nhiếp Phong hỏi tiếp.

Lý Vân Phi cười cười nói: "Hùng bá võ công xác thực lợi hại, hấn liếc mắt là đã nhìn ra đến Đoạn Lăng võ công không thấp hơn Bộ Kinh Vân. Liên hấn liền hạn chế Đoạn Lăng phát huy thực lực, như vậy thắng người sẽ chỉ là Bộ Kinh Vân."

Nhiếp Phong thần sắc có điểm bi ai, Nhiếp Phong là người thông minh. Lý Vân Phi đều nói rõ, hấn cũng liền biết rồi chuyện này nguyên nhân thực sự rồi.

Lý Vân Phi nói tiếp: "Hùng bá người này là một kiêu hùng. Hơn nữa, hấn cũng còn tốt mặt mũi, hấn không thể nào để một cái luyện tập gia truyền người có võ công thắng các người. Nói như vậy, không phải là nói hấn hùng bá võ công không sánh được Đoạn Lăng gia truyền võ công sao? Hùng bá làm sao có khả năng sẽ làm Đoạn Lăng thắng đây! Cái này kết cục là nhất định!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 265:: hỏa lân kiếm pháp tác dụng

Chương 265:: hỏa lân kiếm pháp tác dụng

Nhiếp Phong lắc lắc đầu, hấn cũng biết nếu như Đoạn Lăng chuyện này phát sinh ở trên người mình lời mà nói..., mình cũng sẽ không phục tức giận, thế nhưng Nhiếp Phong cũng coi như hiểu rõ hùng bá, biết Lý Vân Phi không phải nói dối, liền nói: "Thật không nghĩ tới sự phụ của ta sẽ làm như vậy. (Thắng q tậ,) ai! Lý thúc, ta biết Đoạn Lăng không phục, thế nhưng, người cũng biết ta tính tình của sự phụ. Đoạn Lăng con giận này, xem ra chỉ có thể kìm nén rồi. Một người là huynh đệ của ta, một người là sự phụ của ta. Ta là không có biện pháp nào rồi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đây là đương nhiên. Lấy hùng bá tính khí, người nếu như đi tìm hấn, người cũng sẽ không may. Chuyện này cứ như vậy được rồi, ta cũng vậy không có biện pháp nào a. Chỉ có thể để Đoạn Lăng thụ lấy rồi. Người làm tới Đường chủ, sau đó liền đối với Đoạn Lăng tốt một chút là được. Được rồi, chuyện này liền tính đã qua. Người hay là đi tham gia chính người tiệc ăn mừng được rồi. Tình nhiều người như vậy đều đang đợi một mình người!"

Nhiếp Phong vẫn là rất lo lắng Đoạn Lăng, hấn sợ Đoạn Lăng nghĩ không ra, sợ Đoạn Lăng làm cái gì việc ngốc, liền cau mày nói rằng: "Lý thúc, ta bây giờ chỉ sợ Đoạn Lăng trong cơn tức giận, làm gì việc ngốc!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đoạn Lăng mới là không ngốc đây. Nói thật, tuy rằng người so với Đoạn Lăng tuổi phải lớn hơn, thế nhưng, Đoạn Lăng so với muốn người thành thực, trải nghiệm của hấn so với người muốn phong phú. Hấn trải qua nhân gian đại hi Đại Bi. Đã từng là đoạn gia trang công tử, được người tôn kính, cũng đã làm Thiên Hạ Hội người chấn nưạ! Bị người bắt nạt, cho nên hấn so với bất luận người nào đều hiểu ăn nhằn!"

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Nếu Lý thúc đều nói như vậy rồi, vậy ta cũng yên lòng rồi! Ta đi trước, các huynh đệ kia cũng chờ ta thật : đã lâu!"

Lý Vân Phi ân một tiếng, nói: "Đi thôi, đứng rồi, Đoạn Lăng giả thua chuyện này ai cũng không muốn nói. (Tội ổn định,) đặc biệt là Bộ Kinh Vân, Bộ Kinh Vân cho tới nay đều rất kiêu ngạo, hấn không chịu nổi như vậy đâm chọc. Nếu như người đem chuyện này nói cho hấn biết lời mà nói..., vậy hấn nhất định không nhịn được đi tìm hùng bá. Vậy chuyện này liền nghiêm trọng, cho nên chuyện này người liền nát tại trong bụng. Ai cũng không muốn nói!"

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Ta biết. Ta sẽ không cùng bất luận kẻ nào nói lên chuyện này."

Lý Vân Phi thỏa mãn gật đầu, nói: "Vậy thì tốt. Đi thông thả!" Nhiếp Phong gật đầu, xoay người rồi rời đi. Phải biết chúc mừng hấn đạt được Đường chủ vị trí người đợi rất lâu rồi rồi. Nhiếp Phong cũng không có thể một điểm diện Tử Đô không cho thủ hạ của hấn. Sau đó hấn có rất nhiều sự muốn dùng tới tay hạ người đâu!

Lý Vân Phi nhìn Nhiếp Phong sau khi rời đi, tùy tiện tìm địa phương, đem đánh thắng Đoạn Lăng thu được (hỏa lân kiếm pháp) lấy ra. Lý Vân Phi cũng không biết (hỏa lân kiếm pháp) là kiếm pháp như thế nào, hấn chỉ biết là Đoạn Lăng tuyệt kỹ hấn là (Thực Nhật kiếm pháp), tại sao thu được khen thưởng là (hỏa lân kiếm pháp) Lý Vân Phi liền không biết được.

Lý Vân Phi mở ra bí tịch (hòa lân kiếm pháp), chỉ thấy (hòa lân kiếm pháp) hóa thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi trong đầu, Lý Vân Phi liền bắt đầu tìm hiểu này (hòa lân kiếm pháp), một vài bức cùng Hòa Kỳ Lân tranh đấu kiếm pháp xuất hiện ở Lý Vân Phi trong đầu.

Lý Vân Phi rốt cuộc biết này (hòa lân kiếm pháp) là vật gì vậy rồi. Rất nhiều năm trước, Hòa Kỳ Lân nguy hại nhân gian. Đoạn Lăng tổ tông liền đi tìm Hòa Kỳ Lân. Muốn tiêu diệt Hòa Kỳ Lân, Nhưng là Hòa Kỳ Lân cường đại vượt xa khỏi Đoạn Lăng tổ tông tưởng tượng. Hẳn rề : cái vốn cũng không phải là Hòa Kỳ Lân đối thủ.

Nhưng là, Đoạn Lăng tổ tông cũng coi như là kỳ tài ngút trời, hẳn sáng chế ra một bộ chuyên môn đối phó Hòa Kỳ Lân kiếm pháp. Cuối cùng một đòn đánh tan Hòa Kỳ Lân một khối lân phiến . Khiến cho đến Hòa Kỳ Lân thụ thương. Mà hẳn sáng chế bộ này chuyên môn đối phó Hòa Kỳ Lân kiếm pháp chính là Lý Vân Phi lấy được (hòa lân kiếm pháp). Bộ kiếm pháp kia cũng coi như là tình diệu cực kỳ. Chỉ là chiêu thức có điểm cảm giác quý dị. Điều này làm cho Lý Vân Phi cũng không biết làm như thế nào đánh giá rồi.

Bất quá, Lý Vân Phi cũng coi như là kiếm thuật đại gia, tinh tu kiếm pháp, bộ này (hòa lân kiếm pháp) tại Lý Vân Phi xem ra xác thực không coi là cái gì! Cũng vô ích thời gian bao lâu, Lý Vân Phi liền đem bộ này (hòa lân kiếm pháp) tu luyện thành công.

Lý Vân Phi mỉm cười đứng lên, hẳn từng trải qua Hòa Kỳ Lân uy thế. Thật sự là vô cùng cường đại, nghĩ đến Nhiếp Phong lúc đó đánh thắng Hòa Kỳ Lân cũng là nhân vật chính mệnh bạo phát. Lúc này mới đem Hòa Kỳ Lân giết chết.

Tính toán ra, Hòa Kỳ Lân lực lượng muốn rất xa vượt ra khỏi Nhiếp Phong lực lượng, bất quá Lý Vân Phi xuất hiện đang tu luyện ra bộ này (hòa lân kiếm pháp). Mà bộ này (hòa lân kiếm pháp) chỉ dùng đến chuyên môn đối phó Hòa Kỳ Lân. Cho nên, Lý Vân Phi rất hưng phấn. Hòa Kỳ Lân nhưng là toàn thân đều là bảo vật a. Huyết năng làm ra cánh tay Kỳ Lân. Lân giáp có thể tạo thành cường đại như vậy hòa lân kiếm. Còn có cái kia chỉ bảo —— Huyết Bò Đê. Đối với Lý Vân Phi mà nói đều rất trọng yếu. Lý Vân Phi sớm liền muốn đi vào Lăng Vân Quật đạt được cái kia Huyết Bò Đê. Nhưng là, Hòa Kỳ Lân thật sự là quá mạnh mẽ. Coi như là so với những thứ khác thần thú kém hơn rất nhiều, vậy cũng là là thần thú không phải sao? Nào có dễ dàng đối phó như thế. Nhớ năm đó, Từ Phúc giết Phượng Hoàng đến Phượng huyết thời điểm, vẫn mang tới mấy vạn tinh nhuệ đại quân đây.

Nói thời điểm, Lý Vân Phi bây giờ là lợi hại, thế nhưng nếu là có mấy vạn đại quân ra tới đối phó hẳn, vậy hẳn liền ngay cả chạy cũng không biết làm sao chạy. Một người, đơn giản, tiện tay giết chết được rồi. Một trăm cái, chỗ khó, hao chút kính giết chết hao. Một ngàn người, Móa! Người khi Lý Vân Phi là người nào, không hoàn thủ, quang giết đều muốn giết nướng tay rồi. 10 ngàn người, cái kia Lý Vân Phi ngoại trừ chạy, liền không có bất kỳ biện pháp nào rồi. 100 ngàn người, xa xa thấy liền đi đường vòng rồi khỏi. Đây không có biện pháp. Nhiều người là được rồi không nổi!

Lý Vân Phi lúc đó đã nghĩ rồi, Phượng Hoàng liền muốn tiêu hao nhiều như vậy đại quân, Hòa Kỳ Lân liền tính không sánh được Phượng Hoàng cường đại, thế nhưng nghĩ đến, cũng sẽ không kém quá nhiều, đều là thần thú không phải sao? Hiện tại có kinh nghiệm của tiền nhân, vậy thì sáng liễu. Nếu Đoạn Lăng tổ tông có thể sử dụng bộ kiếm pháp kia đã thương Hòa Kỳ Lân. Cái kia lấy Lý Vân Phi kiếm thuật tu vi, cùng Đoạn Lăng tổ tông như thế, đã thương Hòa Kỳ Lân vẫn là khả năng.

Muốn là nếu như vậy, Lý Vân Phi sẽ không sợ Hòa Kỳ Lân rồi, vậy hẳn liền dám hạ Lăng Vân Quật tìm Huyết Bò Đê dùng. Có thể dùng khá hơn rồi, có thể làm cho Lý Vân Phi tiến thêm một bước nữa đây! Hiện tại Lý Vân Phi liền so với hùng bá kém hơn một tầng cảnh giới, nếu như Lý Vân Phi có thể tiến thêm một bước nữa lời mà nói..., cái kia Lý Vân Phi cảnh giới rồi cùng hùng bá giống nhau, khi đó, Lý Vân Phi khẳng định là có thể cùng hùng bá đánh ngang tay, thậm chí đánh thắng hùng bá rồi.

Lý Vân Phi ra khỏi phòng, tiến vào diễn võ trường, bắt đầu tu luyện bộ này (hòa lân kiếm pháp), Lý Vân Phi nếu biết bộ kiếm pháp kia tác dụng, vậy hẳn khẳng định liền bắt đầu liều mạng tu luyện rồi. Có thể đánh thắng hùng bá, là hẳn bây giờ cao nhất truy cầu . Còn Đế Thích Thiên, Lý Vân Phi là không hề nghĩ ngợi.

Một ngày, hai ngày, Lý Vân Phi tiến cảnh coi như không tệ, chỉ dùng thời gian hai ngày liền đem này (hòa lân kiếm pháp) tu luyện đến 2 cấp. Ngày đó coi như Lý Vân Phi tiếp tục tu luyện (hòa lân kiếm pháp) thời điểm, đột nhiên một cái Thiên Hạ Hội bang chúng chạy tới, quý xuống nói: "Trưởng lão! Vô Song Thành thành chủ Độc Cô một phương cùng hẳn công tử tự mình đến ta Thiên Hạ Hội rồi, bang chủ phái ta đến thỉnh trưởng lão!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266:: Độc Cô một phương

Chương 266:: Độc Cô một phương

Lý Vân Phi gật đầu tùy theo miệng hỏi: "Độc Cô một phương? Người là nói Vô Song Thành thành chủ Độc Cô một phương?" Lý Vân Phi đương nhiên biết cái này Độc Cô một phương rồi. (! Thắng thoại phí) cái này Độc Cô một phương là phía nam võ lâm thế lực lớn nhất Vô Song Thành thành chủ. Hơn nữa, Lý Vân Phi rõ ràng biết cái này Độc Cô một phương nhưng thật ra là giả dối.

Năm đó thật sự Độc Cô một phương chịu đến Kiềm Tông Tông chủ mời đi quan sát vô danh cùng Phá Quân cuộc chiến. Sau chết vào Kiềm Tông. Cái này giả dối Độc Cô một phương chính là lúc đó thật sự Độc Cô một phương tìm đến một cái thể thân. Hắn chân thực võ công tự nhiên không sánh được cái kia vang danh giang hồ chân chính Độc Cô một phương!

Bất quá, cái này giả dối Độc Cô một phương cũng coi như là lợi hại, dĩ nhiên một trang chính là mấy chục năm, vẫn kết hôn sinh con, bất quá, hắn đến cùng không sánh được chân chính Độc Cô một phương. Bất quá mặc dù như vậy, Vô Song Thành vẫn là Thiên Hạ Hội địch nhân lớn nhất.

Cái này Thiên Hạ Hội bang chúng gật đầu, nói: "Bẩm báo trưởng lão, người tới chính là Vô Song Thành thành chủ Độc Cô một phương. Cùng hắn cùng đi vẫn có Vô Song Thành Thiếu thành chủ. Bang chủ chính đang chiêu đãi bọn hắn!"

Lý Vân Phi kỳ thực rất kỳ quái, phải biết lúc đó Nhiếp Phong phong huyết phát tác, đem Độc Cô một phương giết chết về sau, Vô Song Thành liền Phá Diệt rồi. Mà bây giờ Độc Cô một phương dĩ nhiên cùng con hắn cùng đi Thiên Hạ Hội. Lý Vân Phi kỳ quái nhất đúng là hùng bá rồi. Hắn tại sao không thừa cơ hội này đem Độc Cô một phương cùng con hắn giết chết đây? Điều này làm cho Lý Vân Phi rất là không rõ. Bởi vì nếu như giết chết hai người kia về sau, Vô Song Thành sẽ Quân Long Vô Thủ, khi đó, tiêu diệt Vô Song Thành liền đơn giản hơn nhiều. Lý Vân Phi cũng không biết Độc Cô một phương võ công cao bao nhiêu, thể nhưng bị Nhiếp Phong phong huyết phát tác thời điểm giết chết, điều này nói rõ Độc Cô một phương cũng không phải là như hùng bá cao thủ như vậy. Hùng bá tự nhiên có thể ung dung giết chết hắn. (. Thắng q tệ,)

Lý Vân Phi lắc lắc đầu. Không hề muốn cái này rồi, hùng bá không giết Độc Cô một phương tự nhiên có nguyên nhân của hắn. Lý Vân Phi không quản được, ngược lại Lý Vân Phi có cơ hội cùng Độc Cô một phương động thủ. Liền đối với cái kia Thiên Hạ Hội bang chúng nói: "Tốt lắm, người dẫn đường, cho ta xem xem cái này cùng bang chủ nổi danh Độc Cô một phương. Đến cùng lợi hại ở nơi đâu?"

Lý Vân Phi theo cái này bang chúng đi tới phòng tiếp khách, chỉ thấy hùng bá ngồi ngay ngắn ở bang chủ chỗ ngồi lên, Độc Cô một phương ngồi ở hùng bá bên cạnh vị Tử Thượng, hắn ở trên giang hồ Địa Vị với hùng bá tương đồng. Tự nhiên cùng hùng bá ngồi ngang hàng với.

Độc Cô một phương bên cạnh đứng một người tuổi còn trẻ, đầy mặt ngạo khí, dùng một loại xem thường ánh mắt nhìn trước mắt mình Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người. Dường như Tần Sương ba vị này gần nhất trên giang hồ nổi danh nhất tuổi trẻ tuấn kiệt liền hắn một sợi tóc cũng không sánh nổi như thế. Người này tự nhiên là Độc Cô một phương nhi tử Độc Cô Minh rồi.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng cười cười bước qua, hướng hùng bá cười cười, nói: "Thuộc hạ tham kiến bang chủ!"

Hùng bá cười to một tiếng đứng lên, chỉ vào Độc Cô một phương đối với Lý Vân Phi nói: "Vân Phi, người đã đến rồi! Ta hướng về người giới thiệu một thoáng, vị này chính là Vô Song Thành Độc Cô thành chủ!"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng hướng về Độc Cô một phương gật đầu, nói: "Kính chào Độc Cô thành chủ! Vẫn đều nghe nói thành chủ đại danh, hôm nay gặp mặt, thô bạo lãng nhiên, thành chủ quả nhiên danh bất hư truyền!"

Độc Cô một phương khiêm tốn nói: "Vị nhân huynh này quá khen. Đều là giang hồ huynh đệ nể tình. Tại hạ so với Hùng bang chủ, vậy cũng liền kém xa lắm!" Độc Cô một phương nhẹ nhàng nhìn hùng bá, hỏi: "Không biết vị huynh đệ kia là?"

Hùng bá cười to một tiếng, nói: "Vị này chính là ta Thiên Hạ Hội trưởng lão —— Lý Vân Phi!"

Độc Cô một phương cười cười, nói: "Nguyên lai là Lý trưởng lão! Không nghĩ tới Lý trưởng lão tuổi còn trẻ liền lĩnh Thiên Hạ Hội trưởng lão chức. Quả nhiên không thể nhìn mặt mà bắt hình dong. Lý trưởng lão tất sẽ tiền đồ vô lượng!"

Hùng bá cười cười nói: "Vân Phi không phải là tuổi còn trẻ, đừng xem hắn một bộ tuổi trẻ bộ dạng, tám năm trước ta thấy hắn thời điểm, hắn chính là bộ dạng như thế này, ai biết tám năm rồi, hắn vẫn là bộ dạng như thế này, ta cũng kỳ quái rồi. Hắn là thể nào bảo dưỡng tốt như vậy."

Lý Vân Phi cười theo tiểu, nói: "Hai vị chính là ta Trung Nguyên hai thế lực lớn chủ nhân, làm sao mờ lên của ta nói giỡn! Tại hạ nghe nói Độc Cô thành chủ võ công cao cường. Mà bang chủ võ công võ công ta cũng vẫn bội phục. Nhưng tiếc không thể mở mạng hai vị giao thủ. Thật là cuộc đời một đại chuyện ăn năn!" Lý Vân Phi cố ý nói như vậy, là muốn nhìn một chút hùng bá tại sao không động thủ giết chết Độc Cô một phương.

Độc Cô một sắc mặt chữ điền bất biến, nói: "Lý trưởng lão khả năng không biết! Ta tự nhận là võ công không sánh được Hùng bang chủ, cho nên ta liền tình mặt mặt."

Hùng bá cười lớn một tiếng, nói: "Độc Cô thành chủ thật sự là khách khí. Trên giang hồ người nào không biết Độc Cô thành chủ võ công cao cường, mười tám năm trước thành chủ chính là trên giang hồ ít có cao thủ. Nay đều mười tám năm rồi, tương Tín thành chủ võ công nhất định càng có tiến bộ. Nhưng tiếc mười tám năm trước hùng bá còn là một vô danh tiểu bối."

Lý Vân Phi nhìn thần sắc bất biến Độc Cô một phương, trong lòng âm thầm tính toán. Nhiếp Phong phong huyết phát tác lời mà nói..., tu vi có thể đột phá giới hạn. Nhiếp Phong hiện tại vậy chính là Tiên Thiên hậu kỳ, mặc dù tu vi tăng nhiều, cũng nhiều nhất thành làm một người mới vào Địa Tiên cảnh cao thủ. Hắn có thể giết chết cái này giả dối Độc Cô một phương. Nếu như vậy, Độc Cô một phương nhiều nhất bất quá mới vào Địa Tiên cảnh.

Lý Vân Phi khóe miệng mang theo một nụ cười, Độc Cô một phương nhiều nhất bất quá mới vào Địa Tiên cảnh, mà Lý Vân Phi hiện tại đã là Địa Tiên khởi đầu, so với Độc Cô một phương phải mạnh hơn một bậc, hai người nếu như giao thủ lời mà nói..., Lý Vân Phi rất tự tin có thể đánh bại thậm chí giết chết Độc Cô một phương.

Độc Cô một phương cười nói: "Hùng bang chủ khách khí. Hùng bang chủ hiện tại võ công vô địch thiên hạ, không người là đối thủ của người. Tại hạ tuy

rằng tự tin, thế nhưng vẫn có tự mình biết mình, tại hạ tự nhận không phải Hùng bang chủ đối thủ." Cái này giả dối Độc Cô một phương tương đương ăn nhấm. Hắc không dám cùng hùng bá động thủ, tự nhiên là sợ bại bởi hùng bá, càng sợ hùng Bá Hạ tay hung ác, nơi này dù sao cũng là Thiên Hạ Hội.

Hùng bá vỗ vỗ Độc Cô một phương bả vai nói: "Thành chủ thực sự khách khí, giao thủ thì không cần. Lần này thành chủ đến đây ta Thiên Hạ Hội ta nghĩ cùng thành chủ thương lượng một việc!"

Độc Cô một phương đại tiểu một Thanh Đạo: "Hùng bang chủ thỉnh giảng, bất luận chuyện gì, chỉ cần ta có thể làm được. Tuyệt đối sẽ không có chút từ chối!"

Hùng bá gật đầu, đứng lên, đại Thanh Đạo: "Độc Cô thành chủ! Hiện tại phương bắc giang hồ bằng vào ta Thiên Hạ Hội vi tôn, phía nam giang hồ lấy người Vô Song Thành vi tôn! Vô lâm lớn biết bao vậy. Chúng ta hai phái hà phi liên kết mà trị. Cùng chung vô lâm!"

Độc Cô một phương cười to nói: "Tại hạ từ trước đến giờ độc lai độc vãng quán rồi. E sợ cùng Hùng bang chủ là xa không giống quỳ, khúc không giống điều a!"

Hùng bá mặt liền biến sắc, hắc từ trước đến giờ đều là ta độc tôn, bị Độc Cô một phương như thế kiên quyết cự tuyệt, điều này làm cho hùng bá sắc mặt làm sao đẹp dễ. Vẫn đứng tại hùng bá bên cạnh Văn Sưu xấu chen miệng nói: "Độc Cô thành chủ, việc này nhưng là sự do người làm a! Ta Thiên Hạ Hội cũng là thật tâm muốn cùng thành chủ kết minh, thành chủ vẫn là hảo hảo ngắm lại a."

Văn Sưu xấu đây là đang uy hiếp Độc Cô một phương. Hắc nhắc lên Thiên Hạ Hội, liền là muốn nói cho Độc Cô một phương, nơi này là Thiên Hạ Hội, là chỗ của chúng ta. Nếu như người không biết tốt xấu, vậy chúng ta liền muốn động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 267:: Đoạn Lăng gặp nhục

Chương 267:: Đoạn Lăng gặp nhục

Độc Cô một phương nhưng là cái nhân vật lợi hại, trong mắt hàn quang lóe lên, lập tức liền khôi phục nguyên dạng. (thắng thoại phí,) hắc mới là không sẽ cho hùng bá bọn họ cơ hội tức giận đây. Thế nhưng Độc Cô một phương người này cũng sẽ không chỉ đơn giản như vậy rồi cùng hùng bá kết minh, hắc bây giờ vẫn làm cùng hùng bá phân đình chống lại mộng đẹp đây. Liền Độc Cô một phương nhẹ nhàng cười cười nói: "Thực sự là xin lỗi đây! Tại hạ tuy rằng nhìn Hùng bang chủ nhìn vừa mắt! Thế nhưng là có khác đại toán đây!"

Hùng bá cũng cười ha ha tiểu, nói: "Độc Cô thành chủ nói rất đúng, Giang Sơn đại sự hắc là cẩn thận. Việc này tạm thời ấn xuống, lão phu gần nhất đạt được trong rượu tiên nhường rượu ngon, liền với Độc Cô thành chủ cộng tủy làm sao?"

Độc Cô một phương đại cười vài tiếng, theo nói: "Rượu ngon phối anh hùng, đương nhiên hảo."

Văn Sưu xấu cười làm lạnh hai tiếng, đại Thanh Đạo: "Người đâu, để Đoạn Lăng đem rượu ngon bùng lên."

Lý Văn Phi ngẩng đầu nhìn một cái, đã nhìn thấy Đoạn Lăng bùng rượu ngon đi đến. Đi tới hùng bá cùng Độc Cô một phương bên cạnh, cho Độc Cô một phương Mẫn một chén rượu. Độc Cô một phương kinh ngạc đánh nhìn Đoạn Lăng nói: "Ài, người trẻ tuổi kia hảo quen mặt, Nhưng chân thần tựa như năm đó nam lân kiếm thủ đoạn soái a!"

Văn Sưu xấu chen miệng nói: "Này Đoạn Lăng đúng là năm đó nam lân kiếm thủ đoạn soái con trai, bất quá hắc tại chúng ta Thiên Hạ Hội chỉ là mặc cho người định đoạt tạp dịch thôi!"

Đoạn Lăng cho tới nay tâm cao khí ngạo, một lòng muốn phát huy mạnh chính mình đoạn gia danh vọng. Nghe thấy Văn Sưu xấu như thế một sỉ nhục, trong lòng đương nhiên không chịu nổi. Tay run lên, cho hùng bá mẫn từ tay cứ như vậy run lên, liền đem từ ngã xuống hùng bá trên tay.

Mọi người trong lòng cả kinh, đang ngồi cũng biết hùng bá là cái nhân vật như thế nào, cũng biết hùng bá hiện tại nhất định rất tức giận, Văn Sưu xấu cũng biết cái này sai lầm cùng hắc vừa nảy sỉ nhục Đoạn Lăng có quan hệ. (tối ổn định. ") trên ngựa : lập tức chỉ vào Đoạn Lăng, lớn tiếng dọa người nói: "Đoạn Lăng, người thật to gan! Người đến đâu rồi, đẩy xuống chém!"

Văn Sưu xấu biết hùng bá làm người tàn bạo, sợ hùng bá liền hắc đồng thời trách tội, liền đem Đoạn Lăng đẩy ra cho hùng bá người giận. Liền phía dưới đứng Thiên Hạ Hội bang chúng trên ngựa : lập tức đi lên, đề lên Đoạn Lăng liền đi ra ngoài.

Lý Văn Phi đứng lên, đối với đề lên Đoạn Lăng hai có người nói: "Chậm đã." Sau đó trực tiếp đối với hùng bá nói: "Bang chủ, xem Đoạn Lăng thần tình

liền biết Đoạn Lăng không phải cố ý. Hắn chẳng qua là thất thủ mà thôi, tội không đáng chết không phải sao? Bang chủ hà tất cùng hắn sinh khí đây. Kính xin bang chủ tha cho hắn một mạng."

Nhiếp Phong trên ngựa : lập tức quỳ xuống ra, nói: "Su phụ, kính xin lòng từ bi. Tha Đoạn Lăng một mạng!"

Văn Sứ xấu cười lạnh nói: "Lý trưởng lão, hà tất vì cái tạp dịch cầu tình đây! Ngươi xem một chút phong Đường chủ càng vì cái tạp dịch quỳ gối muốn nhờ? Nay còn thể thống gì!"

Nhiếp Phong lập tức nói: "Su phụ. Đoạn Lăng là vô ý mạo phạm ngươi. Thỉnh su phụ khai ân đây!"

Lý Văn Phi khinh khê cười, đối với Văn Sứ xấu nói: "Văn Tổng quản, ngươi hà tất cùng một cái tạp dịch chấp nhặt đây? Như ngươi vậy không phải để bang chủ trên lưng một cái tàn bạo danh tiếng sao? Bang chủ anh ninh thân võ, làm sao sẽ vì điểm ấy việc nhỏ mà giết Đoạn Lăng đây?"

Đoạn Lăng tránh ra bắt được hai tay của hắn hai người, hắn biết nếu như hiện tại không cầu tình, sẽ không cơ hội. Liền lập tức ngã quỳ trên mặt đất. Hùng bá nhàn nhạt nhìn quỳ trên mặt đất Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong. Lại nhìn một chút đứng ở phía dưới Lý Văn Phi, liền muốn nói chuyện.

Độc Cô một phương thấy hùng bá liền muốn nói chuyện, lập tức cười ha ha, nói: "Việc rất nhỏ ma! Hùng bang chủ chính là một đời anh hùng. Làm sao sẽ làm cho... này chút ít sự nổi giận đây! Huống hồ, Lý trưởng lão cùng Nhiếp Đường chủ đều xin tha cho hắn đây!" Độc Cô một phương cười tiếp theo đối với quỳ trên mặt đất Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng nói: "Các ngươi đứng lên đi. Hùng bang chủ không sẽ vì điểm ấy việc nhỏ nổi giận!"

Lý Văn Phi cười lạnh một tiếng, biết Độc Cô một phương đây là đang làm người tốt. Độc Cô một phương nhìn ra hùng bá không thể nào không tha thứ Đoạn Lăng. Biết hùng bá không thể nào nghịch Lý Văn Phi cùng Nhiếp Phong ý tứ, lúc này mới làm người tốt mở miệng. Kỳ thực trong lòng hắn mới không để ý Đoạn Lăng chết sống đây!

Hùng bá cười ha ha nói: "Độc Cô thành chủ nói thật là. Liền xem ở Độc Cô thành chủ diện Tử Thượng, lão phu tha cho hắn khỏi chết." Hùng bá đương nhiên không phải xem ở Độc Cô một phương diện Tử Thượng tha cho hắn khỏi chết. Một là Lý Văn Phi mở miệng, hùng bá không muốn nghịch Lý Văn Phi ý tứ, hùng bá cũng biết Lý Văn Phi võ công cao cường, bán Lý Văn Phi một ân tình. Hai đầu rồi, Nhiếp Phong đều quỳ xuống để van cầu tình rồi, hắn vẫn muốn lợi dụng Nhiếp Phong đây. Đương nhiên phải cho Nhiếp Phong mặt mũi. Cùng Độc Cô một phương cầu tình không cầu tình nhưng thật là không có quan hệ.

Văn Sứ xấu lập tức nói: "Hùng bang chủ xem ở Độc Cô thành chủ diện Tử Thượng tha cho ngươi khỏi chết, còn không bắt đầu nhanh lên tạ ân đây!"

Đoạn Lăng lập tức ôm quyền nói: "Tạ Độc Cô thành chủ!"

Hùng bá trong mắt lộ ra một đạo bạch mang, trong lòng sát ý đồng thời, biết Độc Cô một phương vừa cho Đoạn Lăng bán một cái hảo. Văn Sứ xấu vội vàng nói: "Ngươi nên tạ chính là bang chủ." Đoạn Lăng lập tức đối với hùng bá nói: "Tạ bang chủ khai ân, nhiều tiểu nhân bắt từ!"

Nhiếp Phong cũng lập tức nói: "Tạ su phụ khai ân!" Hùng bá thoả mãn cười cười. Nhiếp Phong lúc này mới đỡ Đoạn Lăng đứng lên.

Văn Sứ xấu trong mắt mang theo một tia cân nhắc, cười nói: "Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, ngươi lập tức rút ra ngoài cho ta! Nhớ kỹ, chỉ dùng lần đó a!"

Lý Văn Phi nhìn một chút Văn Sứ xấu một chút, không nói gì, Văn Sứ xấu người này cũng không ngờ, biết hùng bá không thích Đoạn Lăng liền liều mạng si nhục Đoạn Lăng đến đập hùng bá vuốt đuôi. Bất quá Văn Sứ xấu cũng là cái người đáng thương, hùng bá người này căn bản là coi hắn là thành cái Tiểu Sứ như thế. Sẽ không coi hắn là thành một người.

Văn Sứ xấu kỳ thực cũng không đơn giản, nhớ tới sau đó chính là Văn Sứ xấu liên lạc Tần Surong, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người đồng thời đối phó hùng bá. Văn Sứ xấu mạnh mẽ cứng rắn dựa vào cái kia một cái miệng đem Tần Surong đều xúi giục rồi. Nay cũng không thể không nói Văn Sứ xấu là một nhân tài.

Lý Văn Phi cười cười, đối với Văn Sứ xấu nói: "Văn Tổng quản, cần gì chứ! Ngươi để Đoạn Lăng như vậy đi ra ngoài không phải si nhục hắn sao! Hà tất chấp nhặt với hắn đây!" Lý Văn Phi đối với Đoạn Lăng phất tay một cái nói: "Đoạn Lăng, mau đi ra. Chớ đứng ở chỗ này bên trong!"

Đoạn Lăng sâu sắc nhìn Văn Sứ xấu một chút, lập tức gật đầu, chạy chậm đi ra ngoài. Trong hành lang bầu không khí trong lúc nhất thời quỷ dị dị thường. Hùng bá lớn tiếng cười nói: "Không cần vì chuyện nhỏ này quấy rầy đại gia tính chất!" Nói xong, hùng bá cùng Độc Cô một phương uống lên tửu. Lý Văn Phi cũng trở về đến chính mình vị trí ngồi xuống.

Độc Cô một phương quay về hùng bá cười to nói: "Này Đoạn Lăng cũng coi như là một nhân tài, tư chất xem ra cũng không tồi, tại sao Hùng bang chủ không thu hắn làm đồ đệ đây? Nhưng đại tài tiểu dụng đề hắn làm cái tạp dịch đây?"

Hùng bá cười to nói: "Ta không thu mang nghệ nhập môn đồ đệ, huống hồ ta Thiên Hạ Hội nhân tài đông đúc. Không thiếu hắn một cái!"

Độc Cô một phương ôm quyền nói: "Hùng bang chủ nói rất có lý. Chúng ta không nói hắn, đến uống rượu, uống rượu!" Liền, hùng bá cùng Độc Cô một phương kế tục uống lên tửu. Hai người uống xong tửu, hùng bá liền mang theo Độc Cô một phương chung quanh xem xét quang cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268:: rời khỏi Thiên Hạ Hội

Chương 268:: rời khỏi Thiên Hạ Hội

Mà lúc này Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong chính đang Đoạn Lãng nơi bồi tiếp Đoạn Lãng. (tối ổn định .") cho tới nay Đoạn Lãng đều không bị hùng bá coi trọng, hùng bá căn bản là không đem Đoạn Lãng để vào trong mắt. Đoạn Lãng tuy rằng cho tới nay đều muốn hùng bá có thể rất coi trọng hắn, trọng dụng hắn. Thế nhưng hùng bá thì làm sao có thể sẽ quan tâm Đoạn Lãng đây? Mặc dù Đoạn Lãng võ công không thua kém Tần Surong, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người. Thế nhưng hùng bá vẫn như cũ không đem Đoạn Lãng để ở trong lòng.

Mà hôm nay, hùng bá dĩ nhiên vì một chén rượu muốn giết hắn, điều này làm cho Đoạn Lãng trong lòng đối với Thiên Hạ Hội một tia quyến luyến biến mất không thấy hình bóng, trước đó, cho dù là rất nhiều người bắt nạt hắn. Mặc dù tất cả mọi người xem thường hắn, thế nhưng Đoạn Lãng đối với Thiên Hạ Hội đều có được rất sâu cảm tình, hắn dù sao cũng là tại Thiên Hạ Hội bên trong lớn lên. Trong tim của hắn tự nhiên đối với Thiên Hạ Hội có cảm tình. Hắn đều là đối với Thiên Hạ Hội có vẻ chờ mong. Hy vọng có thể tại Thiên Hạ Hội bên trong nổi bật hơn mọi người.

Nhưng là, ngày hôm nay Đoạn Lãng xem như là đã minh bạch, hùng bá căn bản là không đem hắn đặt ở trong mắt, hắn cũng biết mình tại Thiên Hạ Hội bên trong không thể nào nổi bật hơn mọi người. Điều này làm cho tâm cao khí ngạo Đoạn Lãng làm sao có thể chịu được. Liền tản ra tràng, Lý Vân Phi liền cùng Nhiếp Phong cùng nhau đã đến Đoạn Lãng được nơi đi an ủi hắn.

Đoạn Lãng hiện tại chính ngồi ngay ngắn ở trong phòng của mình mọc ra hòn dốt đây. Lần này Đoạn Lãng bị Văn Sư uất sứt nhục, nếu như không phải Lý Vân Phi cứu tình, hắn nhất định sẽ tử trong phòng tiếp khách lẫn ra ngoài. Vũ nhục như vậy làm sao để Đoạn Lãng chịu phục đây!

Lý Vân Phi mang trên mặt một nụ cười, đi tới Đoạn Lãng bên người, nói: "Lãng nhi, hà tất sinh khí đây?"

Đoạn Lãng khổ tiểu một Thanh Đạo: "Ta có tư cách gì sinh khí đây? Ta chẳng qua là cái tạp dịch mà thôi. Cần gì phải nhân đồng tình? Qua nhiều năm như vậy, ta đã chịu được rồi. (thắng thoại phí,) ta đã chịu được rồi. Ta Đoạn Lãng tuy rằng không phải nhân vật lợi hại nào. Thế nhưng cũng coi như là một nhân tài. Bang chủ như vậy nhục nhả cho ta. Làm sao có thể làm cho ta chịu phục đây?"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Người cũng không cần như vậy, hùng bá từ trước đến giờ tự cho mình rất cao. Hắn căn bản là không đem người khác để vào trong mắt, cho dù là Tần Surong, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người. Hùng bá cũng không đem bọn hắn để vào trong mắt. Còn ngày hôm nay, hắn rõ ràng : cái vốn cũng không phải là cho Độc Cô một mặt tử. Hắn là cho ta cùng Nhiếp Phong mặt mũi."

Đoạn Lãng gật đầu, nói: "Ta biết Lý thúc các người đối với ta rất chiều cố, thế nhưng, thế nhưng ta thật sự không chịu nổi rồi! Ta không thể nhẫn nữa chịu cái này không công bình địa phương. Ta rời nơi này! Rời khỏi cái này làm cho ta chịu địa phương mà không đến được!" Đoạn Lãng nói đi là đi, lời còn chưa dứt. Đoạn Lãng liền đứng lên, liền muốn rời nơi này.

Nhiếp Phong thay đổi sắc mặt, ngay lập tức tiến lên kéo Đoạn Lãng, nói: "Đoạn Lãng, đừng đi! Đừng ném ta xuống người bạn này!"

Đoạn Lãng kích động nói: "Người biết, ta là vì người mới ở lại chỗ này. Kết quả thì thế nào đây? Ta hận ta khúm núm! Vì sống sót, ta đã tổn hại tôn nghiêm của ta. Người muốn ta đồng ý từ bỏ quá cuộc sống như vậy sao?" Nói xong cũng đi ra ngoài!

Nhiếp Phong lôi kéo Đoạn Lãng. Nói: "Đoạn Lãng, người không phải một người nhà, người còn có ta, còn có Lý thúc. Chúng ta ở chung một chỗ nhiều năm như vậy. Làm sao nhẫn tâm cứ như vậy rời khỏi đây!"

Lý Vân Phi cười cười đối với Nhiếp Phong nói: "Phong nhi, người trước tiên tách ra. Ta có mấy lời muốn cùng Đoạn Lãng nói."

Nhiếp Phong một hạng đối với Lý Vân Phi rất là tôn kính, Lý Vân Phi nói như vậy rồi, Nhiếp Phong liền nghe lời đi tới xa xa. Thế nhưng vẫn là nhìn cái chỗ này. Hắn sợ sệt Đoạn Lãng cứ như vậy rời khỏi.

Đoạn Lãng thấy Nhiếp Phong rời khỏi, trên ngựa : lập tức hỏi: "Lý thúc, người có lời gì cùng ta nói?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Người muốn rời khỏi Thiên Hạ Hội. Ta không nên lưu người. Người tại Thiên Hạ Hội bên trong bị quá nhiều khổ. Thế nhưng, người nên tại chờ một chút."

"Tại sao?" Đoạn Lãng kỳ quái hỏi: "Tại sao muốn chờ một chút lại đi? Sớm đi, muộn đi. Khác nhau ở chỗ nào?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Sớm đi, muộn đi. Tự nhiên có khác nhau!" Lý Vân Phi quay về Đoạn Lãng cười cười, nói: "Ngày hôm nay ta nhìn Độc Cô một Phương Ngân lâu. Hắn rất thương thức người, hơn nữa, người từ nhỏ tại Thiên Hạ Hội bên trong lớn lên. Có thể mang đi Thiên Hạ Hội bên trong đích rất nhiều bí mật. Cho nên, Độc Cô một phương nhất định sẽ đến tìm người."

"Độc Cô thành chủ sẽ tìm đến ta?" Đoạn Lăng nhìn Lý Vân Phi hỏi.

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, Độc Cô một phương nhất định sẽ đến tìm ngươi. Ngươi đối với hắc hữu dụng! Võ công của ngươi không tệ, là Độc Cô một phương một sự giúp đỡ lớn. Ngươi từ nhỏ tại Thiên Hạ Hội lớn lên, đối với Thiên Hạ Hội an bài biết đến rõ ràng. Thêm vào ngươi lại không bị hùng bá coi trọng. Cho nên, Độc Cô một phương tất sẽ tìm đến ngươi. Hắc nhất định sẽ đến mời chào ngươi!"

Đoạn Lăng mang trên mặt tia ý mừng. Hỏi: "Lý thúc, cái kia theo ngươi nói. Ta nên không nên rời khỏi Thiên Hạ Hội, gia nhập Vô Song Thành đây?"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Ta cũng không biết ngươi có nên hay không gia nhập Vô Song Thành. Nếu là ngươi gia nhập Vô Song Thành, vậy ngươi nhất định sẽ chịu Độc Cô một phương trọng dụng. Mặc dù dưới một người, trên vạn người, cũng không phải là không được! Nhưng phải..."

Đoạn Lăng mang trên mặt ý mừng, nói: "Lý thúc có lời gì cứ việc nói thẳng. Qua nhiều năm như vậy Lý thúc vẫn chiếu cố ta. Ngươi cùng Nhiếp Phong chính là của ta thân nhân. Nếu là thân nhân, cái kia liền không Hữu Thập sao không thể nói!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Lăng nhi, ngươi có chỗ không biết. Độc Cô một phương rề : cái vốn cũng không phải là hùng bá đối thủ! Vô Song Thành nhất định sẽ bị hủy bởi hùng bá tay. Độc Cô một phương võ công ngay cả ta cũng không sánh nổi, thì làm sao có thể sẽ là hùng bá đối thủ? Hùng bá không ra tay, là bởi vì hắc không muốn ở chỗ này giết chết Độc Cô một phương. Hắc muốn đường đường chính chính đánh thắng Độc Cô một phương. Đây mới không hề động thủ. Thế nhưng, hùng bá làm người ta cũng biết. Vì câu mục đích không chừa thủ đoạn nào. Vì nhất thống thiên hạ vô lâm. Hùng bá nhất định sẽ giết chết Độc Cô một phương. Còn lúc nào giết, làm sao giết, vậy thì xem hùng bá tâm tình. Ngươi gia nhập Độc Cô thành liền tương đương với gia nhập một cái phải thua thế lực. Cho nên, ta không biết nên không nên khuyên ngươi gia nhập Độc Cô thành!"

Đoạn Lăng trầm Thanh Đạo: "Lý thúc, ta thật sự không chịu nổi rồi. Mặc dù phải thua, ta cũng muốn đụng một cái. Mặc dù chết rồi, cũng so với ta ở nơi này làm cái tạp dịch thì tốt hơn. Cũng so với ta ở nơi này uất ức thì tốt hơn."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Được, ta cũng không khuyên giải ngươi. Chính ngươi tuyển đường, chính ngươi đi. Cho dù là leo, ngươi cũng bò đến cuối cùng. Lý thúc nhìn ngươi lớn lên, hãy cùng ngươi nói thẳng. Ngươi trước tiên nhìn một chút. Không cần vội vã đi, khuya hôm nay, Độc Cô một phương nhất định sẽ lên lút tới tìm ngươi! Muốn thu phục ngươi. Ngươi không cần vội vã đáp ứng. Liền tính đáp ứng. Cũng không cần vội vã rời khỏi."

"Tại sao?" Đoạn Lăng nói: "Đây Thiên Hạ Hội, ta là một khác đều không muốn sống ở chỗ này!"

Lý Vân Phi cười nói: "Điểm ấy ngươi cũng không biết. Hùng bá cho tới nay đều kiêu ngạo dị thường. Hắc sẽ không cho phép có người phản bội hắc. Nếu là ngươi cùng Độc Cô một phương cùng rời đi lời mà nói..., cái kia đối với hắc mà nói, đó là một cái cơ thật hay, hắc nhất định sẽ phái người đuổi giết các ngươi. Thậm chí, hắc sẽ đích thân động thủ, giết chết ngươi cùng Độc Cô một phương. Đây đối với hắc mà nói, đơn giản đến cực điểm!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 269:: Độc Cô một phương đến

Chương 269:: Độc Cô một phương đến

Đoạn Lăng gật đầu, hắc cũng biết hùng bá tính khí. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) biết hùng bá nếu như biết hắc phản bội Thiên Hạ Hội lời mà nói..., nhất định sẽ ra tay giết đi bọn họ, điểm ấy không thể nghi ngờ. Đoạn Lăng cũng biết hùng bá võ công hầu như vô địch thiên hạ, Độc Cô một phương rề : cái vốn cũng không phải là hùng bá đối thủ, cho nên, hắc nghe được Lý Vân Phi nói như vậy cũng rõ ràng mình không thể cứ đi như thế, liền đối với Lý Vân Phi nói: "Cái kia Lý thúc, ta chừng nào thì rời khỏi đây?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Như vậy tùy liền ngươi rồi, trước tiên quá một quãng thời gian, sau đó tại tìm cơ rời đi trước Thiên Hạ Hội, chạy trốn tới nơi khác đi. Khi đó, hùng bá nhất định sẽ không đuổi tới Độc Cô thành. Độc Cô trong thành dù sao còn có cái Kiếm Thánh. Kiếm Thánh võ công, cho dù là hùng bá cũng có chút ý sợ hãi."

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Tốt lắm, ta trước hết các loại : chờ một quãng thời gian lại nói, các loại : chờ sau một thời gian ngắn, ta rồi cùng hùng bá nói, nói ta muốn đi bái tế phụ thân, cầu hùng bá thả ta đi. Khi đó, ta sẽ rời đi Thiên Hạ Hội."

Lý Vân Phi cười cười nói: "Đây đến là một cái cơ thật hay. Thế nhưng ngươi muốn suy nghĩ thật kỹ, hùng bá có thể hay không thả ngươi rời khỏi."

Đoạn Lăng lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết hùng bá có thể hay không để Ngã Ly mở. Ai. Đến thời điểm, ta liền để Nhiếp Phong cùng đi với ta được rồi. Lấy Đoạn Lăng tại Thiên Hạ Hội Địa Vị, ta nghĩ hùng bá nhất định sẽ đồng ý."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, lấy Phong nhi tại Thiên Hạ Hội Địa Vị. Hùng bá nhất định sẽ cùng Ý Phong mà đi tế bái phụ thân. Nhưng là, làm như

vậy, có điểm thật có lỗi Phong nhi đi! Ngươi cùng Phong nhi nhiều năm như vậy cảm tình. Làm như vậy, Phong nhi sẽ khổ sở."

Đoạn Lăng lắc đầu một cái, nói: "Ta biết Nhiếp Phong sẽ khổ sở. (! . Thằng q tệ) chỉ là của ta cũng lại không chịu nổi tại Thiên Hạ Hội bên trong làm cái bị người khi dễ tới tở rồi. Ta thật sự không chịu nổi rồi. Ta nhất định muốn rời khỏi, coi như ta lần này thật có lỗi Nhiếp Phong rồi."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ngươi nếu nói như vậy, ta cũng không tiện nói gì. Ngươi đã đều quyết định, vậy ngươi liền đi làm đi! Chỉ là ngươi phải biết Độc Cô thành tuyệt đối không phải Thiên Hạ Hội đối thủ! Ngươi phải cẩn thận rồi."

Đoạn Lăng dùng sức gật đầu, nói: "Ta biết rồi, bất quá mặc dù như vậy, ta cũng muốn rời khỏi Thiên Hạ Hội. Mặc dù Độc Cô thành so với Thiên Hạ Hội thực lực phải kém. Thế nhưng có sự gia nhập của ta, vậy ta nhất định sẽ trở thành Độc Cô thành cứu tinh. Vậy ta tại Độc Cô thành Địa Vị nhất định sẽ càng trọng yếu hơn."

Lý Vân Phi vung vung tay, nói: "Được rồi, điểm ấy liền tùy ngươi rồi. Phong nhi sẽ ở đó biên, chính ngươi cùng hắn nói đi. Ta liền rời đi trước." Lý Vân Phi nói xong đi tới Nhiếp Phong bên cạnh, nói: "Phong nhi, của ta nói cho hết lời rồi. Ngươi có lời gì muốn cùng Đoạn Lăng nói liền đi nói đi. Ta rời đi trước."

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Cái kia Lý thúc ngươi liền rời đi trước đi." Lý Vân Phi gật đầu, rồi rời đi Đoạn Lăng được nơi, đi tới chỗ ở của mình. Mà chỗ ở của mình chỗ ấy. Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ chính ngồi ở chỗ đó nói chuyện chờ Lý Vân Phi đến.

Lý Vân Phi kỳ quái nhìn Thạch Chi Hiên bọn họ, hỏi: "Thật kỳ quái, các ngươi bình thường đều không thấy bóng người, hiện tại làm sao ở chỗ này của ta?"

Thạch Chi Hiên cười cười, nói: "Bởi vì lập tức liền sẽ có người tới tìm ngươi, cho nên, chúng ta tới cho ngươi trắng trắng thanh thản!"

"Ồ?" Lý Vân Phi sững sờ một chút, hỏi: "Ngươi nói có người sẽ tới chỗ của ta, chỉ chính là ai?"

Thạch Chi Hiên cười nói: "Cái kia tự nhiên là Độc Cô một phương rồi! Chờ một lát, hẳn tất nhiên sẽ tới nơi này."

"Độc Cô một phương?" Lý Vân Phi cười nói: "Độc Cô một phương vì sao lại tới chỗ của ta? Ta tại Thiên Hạ Hội là dưới một người, trên vạn người. Hẳn tìm đến ta làm gì?"

Thạch Chi Hiên cười nói: "Ngươi hẳn phải biết hẳn tới tìm ngươi làm gì!"

Lý Vân Phi cười chỉ vào Thạch Chi Hiên, nói: "Tà vương a. Ngươi nhưng là của ta cổ vấn đây. Làm gì còn muốn ta nói ra đây!"

"Vậy là ngươi không biết Độc Cô một phương tới tìm ngươi làm cái gì?" Thạch Chi Hiên cười nói: "Lấy trí tuệ của ngươi không thể nào không biết đi!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Ta nghĩ Độc Cô một phương là sẽ tìm đến ta. Một đầu rồi, ta là Thiên Hạ Hội Địa Vị chỉ đứng sau hùng bá trường lão. Hai đầu rồi, lấy Độc Cô một phương nhân lực định sẽ phát hiện, ta cùng hùng bá quan hệ cũng không tốt. Ba đầu rồi, Độc Cô một phương hẳn nhìn không thấu được ta võ công. Biết võ công của ta so với võ công của hắn còn cao hơn. Bốn đầu rồi, chính là hắn mục đích cuối cùng. Có thể tới thử xem có thể hay không mời chào ta. Liền tính không thể mời chào ta, hắn cũng có thể phân liệt ta cùng hùng bá quan hệ."

"Ngươi cùng hùng bá vẫn có quan hệ sao?" Thạch Chi Hiên đại tiểu một Thanh Đạo: "Ngươi cùng hùng bá qua nhiều năm như vậy đều là đối địch với nhau. Hùng bá xem võ công của ngươi càng ngày càng cao, hẳn liền đối với ngươi càng ngày càng cẩn thận. Nếu không phải hùng bá biết mình lưu ngươi không dưới, cũng biết hẳn võ công của mình so với ngươi cao, hẳn đã sớm tìm cơ hội giết chết ngươi rồi."

Lý Vân Phi cười nói: "Ta cũng không lo lắng hùng bá. Võ công của ta mặc dù không có hùng bá võ công cao, thế nhưng cách biệt cũng không phải là rất lớn. Nếu như ta nghĩ đi, hùng bá hẳn căn bản lưu không được ta. Cho nên, ta cũng không sợ hùng bá. Chỉ là của ta tại Thiên Hạ Hội bên trong gốc lâu như vậy rồi, cách không rời đi ta cũng không sao cả."

Thạch Chi Hiên nói: "Ta vẫn không hiểu ngươi. Ta biết ngươi ở lại chỗ này là chờ phong vân cùng hùng bá trở mặt thành thù thời điểm cứu bọn họ. Bằng không, ngươi cũng sẽ không tại Thiên Hạ Hội các loại : chờ lâu như vậy rồi."

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Ngươi đây liền sai rồi. Ta là muốn hùng bá phái Nhiếp Phong đi Độc Cô thành thời điểm cùng hắn một thoáng. Thuận tiện cứu một thoáng Nhiếp Phong nữ nhân!"

"Nhiếp Phong nữ nhân?" Thạch Chi Hiên gật đầu, nói: "Cũng đúng, lấy võ công của ngươi cứu Minh Nguyệt cũng không phải là quá khó khăn. Như vậy cũng tốt, như vậy Nhiếp Phong cũng sẽ không thất bại hoàn toàn. Cứ làm như vậy đi. Thuận tiện nhìn cái kia được xưng Thiên Hạ Hội song kiếm pháp —— Khuynh Thành chi luyện!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không sai, ta đề ý nhất vẫn là cái kia được xưng Thiên Hạ Vô Song Khuynh Thành chi luyện. Thật muốn nhìn một chút kiếm pháp kia phong thái! Cái loại này Thiên Hạ Vô Song kiếm pháp, chỉ cần là tu luyện kiếm pháp người đều muốn nhìn gặp. Điều vốn có. Cho dù ta không thể luyện tập. Nhưng là chỉ cần ta có thể nhìn thấy kiếm pháp này phong thái, ta liền hài lòng."

Ngay Lý Vân Phi cùng Thạch Chi Hiên đang khi nói chuyện, đột nhiên Lý Vân Phi ngừng lại, cười nói: "Độc Cô thành chủ nếu tới, vậy thì mời tiến vào. Đứng ở ngoài cửa, không hề có một chút nào Độc Cô thành chủ nên có thô bạo."

"Haha, ha ha, Haaa...!" Một trận cười to truyền vào, chỉ thấy Độc Cô một phương cùng Độc Cô Minh đẩy cửa ra đồng thời đi đến hướng về Lý Vân Phi thì lễ nói: "Một phương trước tới quấy rầy kính xin Lý trưởng lão không nên trách tội!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không dám, không biết Độc Cô thành chủ đến ta đây cái địa phương nhỏ làm chút gì?"

Độc Cô một phương cười to nói: "Ta tới nơi này quá rồi Lý trưởng lão, tự nhiên là có chuyện quan trọng cùng Lý trưởng lão thương lượng!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Có việc cùng ta thương lượng?" Lý Vân Phi cười to một tiếng nói tiếp: "Độc Cô thành chủ thật sự là khách khí, ta có thể có chuyện quan trọng gì cùng Độc Cô thành chủ thương lượng. Độc Cô thành chủ có chuyện gì cũng nên cùng Hùng bang chủ thương lượng nha!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 270:: Độc Cô một phương mời chào

Chương 270:: Độc Cô một phương mời chào

Độc Cô một phương cười lớn một tiếng, tìm chỗ ngồi xuống, nói thẳng: "Lý trưởng lão, người nên rất rõ ràng, ta là không thể nào cùng Hùng bang chủ hợp tác. (tối ổn định.) ta Vô Song Thành không thể nào thần phục với Thiên Hạ Hội, điểm ấy người nên rất rõ ràng!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, ta biết người không thể nào cùng hùng bá kết minh, thế nhưng này lại cho ta có quan hệ gì đâu? Ta chẳng qua là cái vô danh tiểu bối mà thôi. Người tìm ta có thể như thế nào đây?"

Độc Cô một phương cười cười, lắc đầu nói: "Lý trưởng lão hà tất khiêm tốn đây? Người là Thiên Hạ Hội trưởng lão. Địa Vị vẫn còn ba đại Đường chủ bên trên, làm sao có thể nói mình là vô danh tiểu bối đây?"

Lý Vân Phi cười lạnh một Thanh Đạo: "Độc Cô thành chủ có lời gì cứ việc nói thẳng. Không cần * ti, ta là Thiên Hạ Hội trưởng lão không tệ, thế nhưng Độc Cô thành chủ hẳn là nhìn ra ta trưởng lão này tại Thiên Hạ Hội bên trong căn bản cũng không có chút nào quyền lực, trưởng lão này chỉ là tên gọi mà thôi. Rể : cái bản liên không có một chút tác dụng nào. Ta trừ mình ra mang đến ba thủ hạ ở ngoài, tại Thiên Hạ Hội bên trong ta một thủ hạ đều không có. Ta trưởng lão này chỉ là hữu danh vô thật tên gọi mà thôi.",

Độc Cô một phương cười cười nói: "Điểm ấy ta biết. Hùng bá người này chúng ta đều rõ ràng, hẳn không thể nào cho một cái hẳn không thể chừng không người chút nào quyền lực. Điểm ấy không thể nghi ngờ!"

Lý Vân Phi ngừng đầu nhìn vẫn đang nói chuyện Độc Cô một phương, nói: "Không sai. Xác thực như vậy. Hùng bá sẽ không cho ta chút nào quyền lực. Điểm ấy ta đã sớm biết. Vậy người vẫn tới tìm ta làm gì?"

Độc Cô một phương cười to nói: "Nếu như Lý trưởng lão tại Thiên Hạ Hội bên trong nhất hô bá ứng, vậy ta liền sẽ không đến tìm người rồi. Lần này tìm Lý trưởng lão là muốn cùng Lý trưởng lão nói kiện ảnh hưởng hai người bạn ta phương sự tình!" Độc Cô một phương đang khi nói chuyện thần sắc mang theo một tia tự kiêu. (! . Thắng q tệ)

Lý Vân Phi khóe miệng mang theo một nụ cười, hẳn biết Độc Cô một phương ý tứ. Độc Cô một phương là muốn mời chào hẳn, muốn hẳn gia nhập Vô Song Thành. Thế nhưng Lý Vân Phi vẫn là ra vẻ như không biết, cười nói: "Độc Cô thành chủ ta thật sự là không hiểu! Ảnh hưởng hai người bạn ta phương sự tình? Ta còn thực sự là không biết."

Độc Cô một phương nhìn một chút Lý Vân Phi, nói: "Vậy ta liền nói thẳng."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Độc Cô thành chủ thỉnh nói thẳng! Không lại muốn * ti rồi. Như người vậy * ti cũng là lãng phí chúng ta thời gian không phải!"

Độc Cô một phương cười nói: "Ta lần này tìm đến Lý trưởng lão, là hi vọng Lý trưởng lão rời khỏi Thiên Hạ Hội, gia nhập ta Vô Song Thành! Không biết Lý trưởng lão có hay không suy nghĩ một chút?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Độc Cô thành chủ là đang nói đùa sao?"

Độc Cô một phương lắc đầu một cái, nói: "Lý trưởng lão hẳn phải biết ta không phải đang nói đùa! Nếu như Lý trưởng lão nguyện ý đến ta Vô Song Thành, vậy ta nguyện ý đem Vô Song Thành phó thành chủ bảo tọa hai tay dâng. Đồng thời ta có thể xin thề, Vô Song Thành trừ ta ra mọi người bao quát Minh nhi, đều nghe theo mệnh lệnh của người. Người tại Vô Song Thành cùng ta đứng ngang hàng!"

Lý Vân Phi giật mình, Độc Cô một phương là quyết định muốn đem hẳn đào đi, cùng Độc Cô một phương đứng ngang hàng. Nếu không phải Lý Vân Phi biết Vô Song chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, cái kia Lý Vân Phi vẫn đứng là muốn gia nhập Vô Song Thành rồi. Độc Cô một phương thật sự là quá có thành ý. Lý Vân Phi thở dài, cái này giả dối Độc Cô một phương cũng coi như là một đời kiêu hùng, cuối cùng dĩ nhiên cũng làm chết như vậy tại

Nhiếp Phong trong tay, thật sự là đáng tiếc.

Bất quá, Lý Vân Phi nếu biết Vô Song chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, tự nhiên cũng sẽ không đáp ứng Độc Cô một phương rồi. Liền Lý Vân Phi cười cười, nói: "Độc Cô thành chủ thật sự là quá khách khí, Vô Song Thành phó thành chủ vị trí, tại hạ là vô phúc tiêu thụ a!"

Độc Cô một phương còn chưa nói, bên cạnh hắn Độc Cô Minh thì không chịu nổi, Nhất Chỉ Lý Vân Phi nói: "Người có ý gì? Cha ta đều như thế có thành ý, người vẫn muốn thế nào? Người cho rằng người là ai?"

Lý Vân Phi mặt liền biến sắc, nhìn Độc Cô một phương cả giận nói: "Độc Cô thành chủ có ý gì? Lẽ nào muốn cùng Lý Mạc giờ mặt?"

Độc Cô một phương cũng không nghĩ tới con trai hắn lại dám nói như vậy, một cái tát phiến tại Độc Cô Minh trên mặt, cả giận nói: "Nghịch tử. Nơi này nào có người chỗ nói chuyện? Còn không cút ra ngoài cho ta!"

Độc Cô Minh không nghĩ tới Độc Cô một phương dĩ nhiên sẽ tức giận như vậy, cũng sợ hết hồn, mở cửa đi ra ngoài. Độc Cô một phương tiếp theo hướng về Lý Vân Phi nói: "Lý trưởng lão. Nghịch tử vô lễ, kính xin Lý trưởng lão không nên tức giận."

Lý Vân Phi phát tay một cái nói: "Quên đi, ta cũng không phải là người hẹp hòi, Thiếu thành chủ cũng là niên thiếu khí thịnh (*) mà thôi. Chuyện này coi như xong."

Độc Cô một phương vội vàng nói: "Đa tạ Lý trưởng lão khoan hồng độ lượng. Chỉ là của ta vừa đề nghị kính xin Lý trưởng lão suy nghĩ một chút!"

Lý Vân Phi thờ dài, nói: "Độc Cô thành chủ thật sự rất có thành ý, chỉ là. . . Chỉ là của ta tại Thiên Hạ Hội lâu như vậy rồi, cùng nơi này rất nhiều người đều đã có cảm tình. Kỳ thực ta cũng không để ý quyền thế. Hừ, lời nói không lời lẽ khách khí, bằng võ công của ta, nếu như ta nguyện ý. Ta có thể sáng tạo một cái cũng không thể so Thiên Hạ Hội kém bang phái."

Lý Vân Phi chỉ vào bên cạnh Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ nói tiếp: "Hai người bọn họ võ công so với Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong còn mạnh hơn không ít, võ công của ta xác thực không sánh được hùng bá. Thế nhưng võ công của ta cũng không thể so Độc Cô thành chủ phải kém. Nói thật ra. Ta cũng không để ý quyền thế!"

Độc Cô một phương cười to nói: "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, Lý trưởng lão nếu như không để ý quyền thế, cái kia vì sao phải gia nhập Thiên Hạ Hội, còn muốn chịu hùng bá chi huy?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta cũng không bị hùng bá chi huy. Tại thiên hạ sẽ nhiều như thế năm. Hùng bá cũng cũng không hề ra lệnh cho ta làm chuyện gì! Ta hoàn toàn là cái tự do người. Còn gia nhập Thiên Hạ Hội, cũng là ta mới ra giang hồ thời điểm, người thứ nhất gặp phải cao thủ tuyệt đỉnh chính là hùng bá. Hùng bá mời ta, cho nên ta đã tới rồi!"

Độc Cô một phương bắt đầu đi lắc đầu một cái, nói: "Cái kia Lý ý của trưởng lão chính là không cân nhắc của ta thoái rồi hả?"

Lý Vân Phi áy náy cười cười, nói: "Ta cũng cảm giác rất ngượng ngùng. Độc Cô thành chủ rất có thành ý. Chỉ là của ta đối với cuộc sống bây giờ rất hài lòng. Thiên Hạ Hội bên trong tất cả mọi người rất cho mặt mũi ta. Ta hà tất đi Vô Song Thành đi làm lại bắt đầu đây!" Lý Vân Phi trong lòng thờ dài một tiếng: ai bảo người không là nhân vật chính đâu rồi, người là chết chắc, ta mới là không đi cùng người không may đây!

Độc Cô một phương gật đầu, nói: "Nếu Lý trưởng lão đã quyết định, vậy ta liền cáo từ rồi, hi vọng Lý trưởng lão có thể hãy suy nghĩ một chút. Nếu như Lý trưởng lão nghĩ thông suốt. Ta Vô Song Thành vĩnh viễn vì làm Lý trưởng lão mở rộng!" Độc Cô một phương nói xong cũng đẩy cửa ra, mang theo bọn họ ở ngoài Độc Cô Minh rời khỏi.

Lý Vân Phi biết Độc Cô một phương ý tứ. Hắn ngoại trừ coi trọng Lý Vân Phi võ công ở ngoài, vẫn coi trọng Lý Vân Phi tại Thiên Hạ Hội danh vọng. Hắn quang minh chính đại tìm đến Lý Vân Phi, là muốn cho hùng bá hoài nghi Lý Vân Phi, như vậy là có thể để hùng bá cùng Lý Vân Phi phản bội, đôi này : chuyện này đối với Vô Song Thành, đối với hắn đều mới có lợi, bất quá, Lý Vân Phi cũng không để ý! Bởi vì hắn xác thực không để ý Thiên Hạ Hội trưởng lão này. Hơn nữa, hắn rất tự tin, nếu như cùng hùng bá giờ mặt rồi. Lấy võ công của hắn, hắn coi như là đánh không thắng, cũng có thể đào tẩu. Cho nên, Lý Vân Phi cũng không sợ sệt hùng bá.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 271:: hùng bá truyện triệu

Chương 271:: hùng bá truyện triệu

Mà Độc Cô một phương sau khi rời đi, vẫn đứng tại Lý Vân Phi bên cạnh Thạch Chi Hiền mở miệng cười nói: "Lời này của ngươi nói thật là tốt nghe a. (Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) ta liền kỳ quái, thay đổi nội dung vở kịch cũng không có gì lớn a. Ngươi nếu như giả như Vô Song Thành lời mà nói..., ta nghĩ Độc Cô một phương cũng không thể nhanh như vậy đã bị Nhấp Phong giết chết đi!"

Lý Vân Phi lắc đầu một cái, nói: "Bọn họ có chết hay không cho ta không quan hệ. Ta cũng không để ý sinh tử của bọn họ. Hơn nữa, ta cũng không muốn cùng Nhấp Phong, Bộ Kinh Vân bọn họ giở mặt. Phải biết bọn họ là nhân vật chính. Ngươi xem một chút Độc Cô một phương, hẳn nói như thế nào cũng thị địa tiên cảnh cao thủ, Nhấp Phong phong huyết một phát làm, lập tức liền đem hắn giết chết, ngươi nói ta không sao với bọn hắn giờ mặt làm gì. Ta còn là trước tiên ở Thiên Hạ Hội bên trong lẫn vào. Được được Nhấp Phong, Bộ Kinh Vân cùng hùng bá giờ mặt về sau, ta lại chạy ra Thiên Hạ Hội, cùng bọn hắn đồng thời đem hùng bá giết chết, như vậy ta hoàn thành đánh bại hùng bá nhiệm vụ liền đơn giản hơn nhiều."

Thạch Chi Hiền gật đầu, bắt đầu nói: "Như vậy tùy ngươi rồi, chúng ta chỉ là người theo đuổi ngươi. Tự nhiên cũng phải nghe lời ngươi rồi. Ài, ta bây giờ còn đang xoắn xuýt đây. Ngươi nói hùng bá người này cũng không ngốc, làm sao làm ra cùng Nhấp Phong, Bộ Kinh Vân giờ mặt việc ngốc được. Đây không có chút nào như là hùng bá làm được sự!"

Lý Vân Phi nhún nhún vai, cười nói: "Ngươi đây hay là đi hỏi hùng bá đi, quý mới biết trong lòng hắn muốn điều gì!" Lý Vân Phi tùy ý tìm vị trí ngồi xuống, nói tiếp: "Ta muốn không được bao dài thời gian hùng bá liền sẽ phái người tới tìm ta rồi. Nếu không, ngươi và ta đi!"

Thạch Chi Hiền cười cười nói: "Miễn, vẫn là một mình ngươi đi thôi. Ta liền không đi. Ta xem hùng bá không vừa mắt!"

Lý Vân Phi cười to một tiếng, không nói gì, phải biết Thạch Chi Hiền trước đây tại trong Đại Đường thời điểm cũng là một bộ Thiên lão đại, địa lão nhị, ta lão tam bộ dạng. Ai cũng mặc xác, ai cũng không để vào mắt. Chỉ là từ khi cùng Lý Vân Phi đã đến không gian về sau, biết thiên hạ này cao thủ đếm không xuể, hẳn chỉ là người yếu mà thôi. Lúc này mới sửa lại tính khí. Bây giờ lại xem người khác kiêu ngạo hẳn không vừa mắt rồi. Thực sự là buồn cười.

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Vây cũng tốt, tùy ngươi." Đang khi nói chuyện, có người gõ Lý Vân Phi môn. Lý Vân Phi biết, này nhất định chính là hùng bá phái tới người. Hùng bá khẳng định nhận được tin tức, biết Độc Cô một phương tự mình đến gặp Lý Vân Phi, vẫn cùng Lý Vân Phi ở trong phòng mật đàm thời gian thật dài, liền phái người đến thỉnh Lý Vân Phi đi một chuyến chỗ của hắn. Liền Lý Vân Phi mở miệng nói: "Vào đi!"

Đẩy cửa đi vào là Văn Sưu xấu, Lý Vân Phi vốn là cho là tùy tiện một người đến, không nghĩ tới dĩ nhiên là Văn Sưu xấu tự mình đến rồi, Văn Sưu xấu là hùng bá trước mặt người tâm phúc, điểm ấy tất cả mọi người biết. (! . Thằng thoại phỉ) hùng bá nếu phái trước người của hắn người tâm phúc ra, điều này nói rõ hùng bá rất coi trọng chuyện này.

Lý Vân Phi coi trọng Văn Sưu xấu nói: "Không biết văn Tổng quản đến đây để làm gì?"

Văn Sưu xấu giờ giờ cái kia giả mạo Chư Cát Không Minh lông vũ, nói: "Lý trưởng lão! Bang chủ trước ngươi đi một chuyến! Hẳn tìm ngươi có chút việc."

Lý Vân Phi cười cười cố ý hỏi: "Văn Tổng quản, không biết bang chủ muốn ta đi vào có vì chuyện gì?"

Văn Sưu xấu cười nói: "Cái này. . . Cái này tại hạ cũng không biết. Bang chủ sự, tiểu nhân cũng không dám hỏi nha."

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Vậy thì phiền phức văn Tổng quản dẫn đường rồi." Lý Vân Phi nói xong cũng theo Văn Sưu xấu hướng về trên núi đi đến, trên núi phòng ở là hùng bá thư phòng, nơi nào ngoại trừ Văn Sưu xấu ở ngoài, từ xưa tới nay chưa từng có ai đi qua, là Thiên Hạ Hội cấm địa. Không nghĩ tới lần này Văn Sưu xấu lại đem Lý Vân Phi mang đến nơi đây.

Lý Vân Phi theo Văn Sưu xấu đi tới hùng bá cửa thư phòng, chỉ thấy cửa hai cái trụ Tử Thượng có khắc hai câu câu đối: kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân biến hóa long. Hai câu này câu đối Lý Vân Phi cực kì quen thuộc. Đây chính là Nê Bò Tát đối với hùng bá trên nửa sinh phê ngôn, phong vân truyền kỳ đó là do hai câu này phê ngôn gây ra đó. Nếu như không có hai câu này phê ngôn, nghĩ đến hùng bá cũng sẽ không biến thành xuất hiện tại bộ dáng này, phong vân cũng sẽ không tại Thiên Hạ Hội bên trong thoát đỉnh như ra.

Văn Sưu xấu cười đối với Lý Vân Phi nói: "Lý trưởng lão đối với đôi câu đối này dám hứng thú?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không có, chỉ là cảm giác, đôi câu đối này rất có thâm ý mà thôi!" Nói xong, Lý Vân Phi liền đi vào hùng bá thư phòng. Mà lúc này, hùng bá đang ngồi ở bàn học bên cạnh đọc sách, Khán Kiến Lý vân bay vào được, lúc này mới đứng lên, nói: "Vân Phi, ngươi đã đến rồi!"

Lý Vân Phi cười nói: "Bang chủ lần này gọi ta tới có chuyện gì quan trọng?"

Hùng bá lắc đầu một cái, nói: "Ta tìm ngươi tự nhiên có việc! Độc Cô một phương vừa tìm được ngươi rồi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, Độc Cô một phương vừa từ ta cái kia rời khỏi!"

Hùng bá cũng không tức giận, rất trực tiếp mà hỏi: "Độc Cô một phương tìm ngươi nói chút gì! Có được hay không nói ra!"

Lý Vân Phi cười nói: "Không Hữu Thập sao khó nói. Độc Cô một phương hi vọng Ngã Ly mở Thiên Hạ Hội gia nhập hẳn Vô Song Thành! Đồng thời, ưng thuận lời hứa, chỉ cần ta gia nhập Vô Song Thành, liền cho ta phó thành chủ vị trí, cùng hắn đứng ngang hàng!"

Hùng bá mang trên mặt một tia hàn ý, Lý Vân Phi tại Thiên Hạ Hội bên trong tuy rằng không Hữu Thập sao quyền lợi, thế nhưng ai cũng biết Lý Vân Phi là Thiên Hạ Hội trưởng lão, Địa Vị chỉ ở hùng bá dưới. Là hoàn toàn xứng đáng nhân vật số hai. Mà Độc Cô một phương tại Thiên Hạ Hội làm khách thời điểm dĩ nhiên đến mời chào Lý Vân Phi, chuyện này làm sao không cho hùng bá sinh khí.

Lý Vân Phi tiếp theo cười cười, nói: "Bất quá, ta không có đáp ứng hần mời."

Hùng bá gật đầu cười, nói: "Vô Song Thành phó thành chủ, cùng Độc Cô một phương đứng ngang hàng. Tốt như vậy điều kiện, ngươi tại sao không đáp ứng?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Tại sao không đáp ứng. Lời nói thời điểm, ta không quá xem hảo Vô Song Thành. Thiên Hạ Hội hiện tại thanh thế hùng vĩ. Nhất thống giang hồ sắp tới. Vô Song Thành nhất định sẽ không phải ta Thiên Hạ Hội đối thủ. Ta hà tất bỏ gần cầu xa đây! Ta đối với Thiên Hạ Hội nhưng là rất có tự tin!"

Hùng bá đại tiểu một Thanh Đạo: "Không sai, ta Thiên Hạ Hội thanh thế hùng vĩ, nhất thống thiên hạ sắp tới. Cái kia nho nhỏ Vô Song Thành cũng dám đến đánh ta Thiên Hạ Hội trưởng lão chủ ý, thực sự là thật to gan. Hừ, xem ra Độc Cô một phương là quyết tâm muốn cùng ta đối nghịch rồi!"

Văn Sưu xấu tiếp miệng nói: "Bang chủ, này Độc Cô một phương một điểm diện Tử Đô không cho bang chủ. Lại dám như vậy quang minh chính đại mời chào ta Thiên Hạ Hội trưởng lão. Chúng ta không cho hần một điểm màu sắc nhìn, hần là không biết ta Thiên Hạ Hội lợi hại. Không bằng, mượn lấy cơ này, đem bọn hần đều ở lại chỗ này!" Văn Sưu xấu một cất cổ, mạnh mẽ nói: "Ngược lại Độc Cô một phương cũng không muốn trầm phục cho ta Thiên Hạ Hội, không bằng mượn cơ hội này, đem bọn hần giết chết. Ta nhìn cái gì người dám nói một chữ không!"

Hùng bá hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi biết cái gì! Nếu là ta tại Thiên Hạ Hội Lý đem bọn hần giết, thiên hạ này các Đại Vũ lâm thế lực, ai còn sẽ thần phục ta. Ta muốn giết hần, cũng sẽ quang minh chính đại giết chết bọn họ. Làm sao sẽ làm tiểu nhân này hành vi. Ngươi hay nhất không lại muốn nói như thế, bằng không thì, đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!"

Văn Sưu xấu vội vàng nói: "Tiểu nhân đáng chết. Tiểu nhân đáng chết. Tiểu nhân chỉ là tại trong đất bùn bò sát giun. Làm sao sẽ biết trên chín tầng trời Thần Long ý nghĩ. Thịnh bang chủ tha thứ tiểu nhân! Thịnh bang chủ tha thứ tiểu nhân!"

Hùng bá phát tay một cái, dừng lại Văn Sưu xấu lời mà nói..., đối với Lý Vân Phi nói: "Vân Phi Hữu Thập sao hảo ý gặp chưa? Nói nghe một chút!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Bang chủ võ công cái thể. Muốn giết một cái nho nhỏ Độc Cô một phương bất cứ lúc nào có thể, hà tất đem Độc Cô một phương để ở trong lòng!"

Hùng bá đại tiểu một Thanh Đạo: "Người hiểu ta Vân Phi là vậy. Độc Cô một phương võ công tuy cao, thể nhưng so với ta kém xa nhiều, ta muốn giết hần, tùy thời có thể. Ta chỉ là không muốn tại Thiên Hạ Hội bên trong giết chết hần mà thôi! Tình người khác nói ta hùng bá ý thể hiệp người!"

Văn Sưu xấu vội vàng nói: "Bang chủ hùng tài đại lược, hà tất cùng Độc Cô một phương người như vậy chấp nhặt. Bang chủ không bằng tìm cái thời gian, đi Vô Song Thành, gỡ xuống Độc Cô một phương đầu người. Như vậy Vô Song Thành tự nhiên sẽ cây đổ bầy khi tan!"

Hùng bá lắc lắc đầu, nói: "Sự tình không có ngươi nghĩ tới đơn giản như vậy. Vô Song Thành bên trong có một cao thủ, võ công không thấp hơn ta. Cái này cũng là tại sao ta không có đi Vô Song Thành giết chết Độc Cô một phương nguyên nhân rồi!"

Lý Vân Phi lập tức liền biết hùng bá nói rất đúng người phương nào. Vô Song Thành bên trong có thể cùng hùng bá đánh đồng chỉ có một người, đó chính là Kiếm Thánh rồi. Kiếm Thánh kiếm thuật cao cường, võ công cao, xác thực không thấp hơn hùng bá. Chỉ là Kiếm Thánh tuổi tác đã cao, vẫn đều đang bế quan, muốn muốn đột phá bình cảnh, tiến quân kiếm thuật cảnh giới tối cao, cho nên chưa bao giờ ra ngoài mà thôi!

Lý Vân Phi cười cười nói: "Bang chủ nói tới người chẳng lẽ chính là Kiếm Thánh?"

Hùng bá gật đầu nói: "Không sai, chính là Kiếm Thánh, Kiếm Thánh kiếm thuật Thông Thần, trong cả đời chỉ thua với một người, đối phó hần, ta không có một chút nào nắm chặt, cái này cũng là ta không muốn cùng Vô Song Thành động thủ nguyên nhân. Chỉ cần Kiếm Thánh vẫn trong một ngày, Vô Song Thành chính là trong chốn giang hồ thế lực lớn nhất một trong. Ta tại sao muốn cùng Vô Song Thành kết minh? Ngươi cho rằng là vì Độc Cô một phương? Ta mới không đem Độc Cô một phương để vào trong mắt đây! Ta chỉ là vì Kiếm Thánh mà thôi!"

Văn Sưu xấu liền vội vàng hỏi: "Kiếm Thánh nếu bị bại, đó chính là nói có người có thể đánh thắng Kiếm Thánh, là người nào có bản lĩnh này?"

Lý Vân Phi thờ dãi nói: "Vô danh!"

"Vô danh?" Văn Sưu xấu không hiểu nói: "Cái gì vô danh, Lý trưởng lão lời này là có ý gì?"

Hùng bá không nhịn được nói: "Vân Phi nói vô danh là chỉ một người. Hần chính là hai mươi năm trước võ lâm thần thoại —— vô danh! Truyền thuyết Kiếm Thánh một đời chỉ thua quá cho vô danh, trừ này không tiếp tục bại trận! Cho nên, ta mới nói hần khó đối phó."

Hùng bá đi ra khỏi cửa, nhìn trước cửa thư phòng hai câu kia phê văn nói: "Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân biến hóa long! Ta đã gặp được phong vân. Phong vân cũng xác thực giúp ta chiếu cố rất lớn. Ta Thiên Hạ Hội có thể trở thành phương bắc võ lâm thế lực lớn nhất bọn hần đều có công lớn. Chỉ là, ta khi nào có thể bay nhảy vọt cửu thiên, nhất thống thiên hạ đây!"

Lý Vân Phi trong lòng một trận cười lạnh, nhưng hần là biết đến, một khi hần nhất thống thiên hạ, hần sẽ tìm Nê Bò Tắt phê hần nửa cuối cuộc đời mệnh, khi đó, hần sẽ ném trái quả đắng, chết vào thầy bà hai câu phê ngôn bên trong. Sau đó thành toàn phong vân uy danh!

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 272:: Đoạn Lãng cáo biệt

Chương 272:: Đoạn Lãng cáo biệt

Lý Vân Phi nhìn hùng bá xoắn xuýt bộ dạng, hết sức buồn cười, hùng bá làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, cái này quấy nhiễu hắn đã lâu nan đề sẽ bởi vì Nhiếp Phong một lần luyện ái mà nên biến. (tối ổn định.)) hắn làm sao cũng không ngờ rằng, thiên hạ to lớn nhất hai thế lực lớn một trong Vô Song Thành thành chủ sẽ bị hắn một cái đồ đệ giết chết. Mà để hắn nhất thống giang hồ. Mà chính hắn sẽ bởi vì hắn nguyên nhân của mình cùng hai cái đồ đệ phản bội. Cuối cùng chết vào phong vân tay. Đây không thể không nói là một cái rất châm chọc chuyện cười.

Lý Vân Phi mỉm cười nhìn trước mắt hai câu này Nê Bồ Tát phê ngôn không nói gì. Hùng bá nhẹ nhàng thở dài, đối với Lý Vân Phi nói: "Vân Phi, người biết hai câu này là có ý gì sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Không biết! Hai câu này rất có chiều sâu, còn có ý gì, ta xác thực không biết!"

Văn Sứ xấu giọng long vĩ, nói: "Lý trưởng lão người này cũng không biết đi! Hai câu này là năm đó giang hồ đệ nhất thầy tướng Nê Bồ Tát cho bang chủ phê ngôn. Là ý nói bang chủ của chúng ta chỉ cần gặp phải phong vân, thì sẽ hóa thành cửu thiên Thần Long bay lượn với thiên tế. Mà phong vân chính là bang chủ hai cái đồ đệ Nhiếp Phong cùng Bộ Kinh Vân. Bang chủ đã gặp được phong vân, hiện tại bang chủ đã là cửu thiên Thần Long. Tất sẽ nhất thống thiên hạ!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Vậy ta ở đây trước hết chúc mừng bang chủ nhất thống giang hồ rồi! Nếu Nê Bồ Tát đã cho phê ngôn, bang chủ nhất định có thể nhất thống giang hồ, bang chủ kia hà tất như thể xoắn xuýt với Độc Cô một phương đây? Hắn thì lại làm sao sánh được bang chủ!"

Hùng bá cười to nói: "Không sai, hắn Độc Cô một phương làm sao cho ta đánh đồng!"

Lý Vân Phi theo hùng bá cười cười, nói: "Bang chủ, nơi này không có ta chuyện gì, vậy ta liền rời đi trước, ta còn có một chút việc tư muốn làm!"

Hùng bá gật đầu, nói: "Người liền rời đi trước đi! Ta gọi người tới chỉ là muốn biết Độc Cô một phương tìm người có chuyện gì mà thôi! Nếu không có chuyện gì, vậy người liền trở về đi thôi!" Lý Vân Phi gật đầu, xoay người rời đi hùng bá thư phòng. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ)

"Cái này Lý Vân Phi thật kiêu ngạo bộ dạng, không có chút nào cho bang chủ mặt mũi!" Văn Sứ xấu nhìn Lý Vân Phi cũng không chào hỏi, xoay người rời đi, không nhìn được đối với hùng bá nói: "Bang chủ, người hà tất đối với như thể cho mặt mũi hắn đây?"

Hùng bá xem thường nhìn Văn Sứ xấu, nói: "Xấu xấu, người cho rằng Độc Cô một phương mời chào Lý Vân Phi là vì cái gì?"

Văn Sứ xấu suy nghĩ một chút, nói: "Hắn là vì bởi vì hắn là ta Thiên Hạ Hội trưởng lão đi. Độc Cô một phương muốn suy yếu ta Thiên Hạ Hội lực lượng!"

Hùng bá ngẩng đầu nhìn Văn Sứ xấu một chút nói tiếp: "Suy yếu ta Thiên Hạ Hội lực lượng? Lý Vân Phi xưa nay đều không phải ta Thiên Hạ Hội lực lượng. Qua nhiều năm như vậy ta không có cho Lý Vân Phi một điểm quyền lực. Thế nhưng Lý Vân Phi vẫn như cũ ở lại ta Thiên Hạ Hội, người cho rằng thế giới này thật sự có không để ý quyền lực người? Ta không tin! Từ điểm đó ta biết ngay, Lý Vân Phi tại ta Thiên Hạ Hội là có chỗ cầu!"

"Có chỗ cầu?" Văn Sứ xấu không hiểu nói: "Cái kia Lý Vân Phi sở cầu chính là cái gì? Đã nhiều năm như vậy. Hắn Hữu Thập sao muốn, cũng nên chiếm được đi!"

Hùng bá nhú nhú mày, nói: "Ta ngược lại thật ra không biết hắn Hữu Thập sao muốn. Cho nên, ta phái nhiều người như vậy giám thị hắn. Liền là muốn biết hắn tại ta Thiên Hạ Hội đến cùng là vì cái gì!"

Văn Sứ xấu suy nghĩ một chút nói: "Bang chủ, người nếu muốn biết lời mà nói..., liền đem hắn bắt lại, nghiêm hình tra tấn, ta cũng không tin hắn không nói."

Hùng bá cười lạnh một tiếng, nói: "Lý Vân Phi võ công cực cao, so với Độc Cô một phương còn muốn cao hơn một bậc. Bắt lại hắn, nghiêm hình tra tấn? Bằng võ công của hắn, cho dù là ta, chỉ cần hắn còn muốn chạy, ta cũng bắt không được hắn. Không muốn nói những lời nhảm nhí này!"

Văn Sứ xấu cũng không thể tránh được, bắt đắc dĩ nói: "Bang chủ, nếu võ công của hắn cao như vậy, người phái nhiều người như vậy giám thị hắn, vậy hắn khẳng định sẽ phát hiện! Cái kia hà tất phái người đi giám thị hắn đây?"

Hùng bá gật đầu, nói: "Nhiều lời như vậy, chỉ có những lời này là tiếng người. Người đây thì có không biết rồi. Ta phái đi giám thị người của hắn đều là một ít người hầu các loại. Sẽ không đối với hắn mạng đến uy hiếp gì. Cho nên hắn cũng liền mặc cho người của ta phái tới ở chỗ của hắn làm việc. Được rồi,

không nói chuyện hần, ngược lại hần đối với ta không lấy cái gì nguy hại. Có này sao cao thủ lợi hại tại ta Thiên Hạ Hội, cũng coi như là việc tốt a!"

Mà bây giờ Lý Vân Phi đã trở lại chỗ ở của mình, hần cũng không biết, hần đi rồi Văn Sư xấu cùng hùng bá nói chuyện. Cũng không biết từ hần gia nhập Thiên Hạ Hội đến bây giờ, hùng bá đối với hần sẽ không dùng từng tin tưởng.

Lý Vân Phi sau khi trở lại phòng, đem Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ phái về sau, liền bắt đầu tu luyện lên (hóa lân kiếm pháp) rồi. Thời gian trôi qua rất nhanh, rất nhanh trời liền đã tối. Mà lúc này, Đoạn Lăng nhưng tối. Hần vừa thấy được Lý Vân Phi vội vàng nói: "Lý thúc, Độc Cô thành chủ vừa tìm ta rồi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta biết rồi. Lúc trước từ Độc Cô một phương nhìn người trong ánh mắt, ta liền nhìn ra hần đối với người thú vị rồi. Như thế nào, người đáp ứng hần?"

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Không sai, ta đáp ứng hần. Lý thúc, ta không muốn tại Thiên Hạ Hội bên trong kẻ tục bị người bắt nạt rồi!"

Lý Vân Phi cười cười đầu, nói: "Ta biết, cho nên ta vẫn rất tán dương người đi những thế lực khác. Hiện tại Độc Cô một phương mời chào người, đây là việc tốt!"

Đoạn Lăng sờ sờ đầu, nói tiếp: "Ta đã cùng Độc Cô thành chủ thương lượng được rồi. Độc Cô thành chủ sợ Hùng bang chủ ra tay đem bọn hần lưu lại, cho nên, bọn họ chuẩn bị ngựa trên liền rời đi. Mà ta chuẩn bị qua mấy ngày hướng về bang chủ xin nghỉ cùng Nhiếp Phong cùng đi tế bái cha ta. Khi đó, ta liền trực tiếp rời khỏi! Mặc dù có chút thật có lỗi Nhiếp Phong, thế nhưng ta chỉ có biện pháp này!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Điều này cũng vẫn có thể xem là một cái biện pháp, chỉ là Nhiếp Phong sẽ khó chịu rất nhiều ngày, người cũng biết, Nhiếp Phong cho tới nay đều coi người là làm anh em ruột."

"Ta biết, mặc dù có điểm thật có lỗi Nhiếp Phong, thế nhưng ta chỉ có thể làm như vậy rồi. Ta nhanh muốn rời nơi này rồi. Ta muốn cảm tạ Lý thúc qua nhiều năm như vậy đối với chiếu cố cho ta. Người cùng Nhiếp Phong là ta ở cái này trên giang hồ chỉ có thân nhân. Ta sẽ vĩnh viễn đem các người để ở trong lòng. Sau đó cũng không biết có thể hay không gặp lại rồi. Có thể gặp lại về sau, liền thành địch nhân rồi. Thế nhưng, ta còn là hy vọng có thể thường thường gặp được Lý thúc!"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Được rồi, người cũng không muốn phí lời rồi. Đi về nghỉ ngơi đi. Hào hảo cùng Nhiếp Phong ở chung này đoạn thời gian đi! Sau đó có thể liền không có cơ hội!"

Đoạn Lăng nói: "Lý thúc, ta lần này tới là cùng người cáo biệt. Trước khi rời đi ta liền không tìm người rồi. Ta trước hết đến cùng người cáo biệt. Tình đến thời điểm luống cuống tay chân."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Được, người trở về đi thôi. Ta biết rồi. Lần này người đi tế bái phụ thân giúp ta thấp nén hương. Ta và các người phụ thân cũng coi như là nhận thức một hồi. Được rồi, được rồi, không nói những này thương cảm rồi. Người đi đi!"

Lý Vân Phi biết Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng lần này đi tế bái phụ thân phải nhận được binh khí của chính mình. Mà Đoạn Lăng sẽ bị hỏa lân kiếm ma khí xâm nhập trong cơ thể. Biến thành một cái lòng dạ độc ác nhân vật. Sau đó, Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong sẽ trở mặt thành thù. Sau đó khó thành bằng hữu. Thế nhưng Lý Vân Phi cũng không muốn ngăn cản chuyện này. Một đầu rồi, coi như là Lý Vân Phi nói Đoạn Lăng cũng sẽ không tin tưởng. Hai đầu rồi, Đoạn Lăng là một chung cục phản diện nhân vật. Hần nếu là không có hỏa lân kiếm, cái kia tuyệt thế hảo kiếm sẽ không xuất hiện, nội dung vở kịch không có biện pháp phát triển. Cho nên, Lý Vân Phi sẽ không, cũng không muốn thay đổi kết quả này.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 273:: tự tiến cử

Chương 273:: tự tiến cử

Lý Vân Phi nhìn Đoạn Lăng thời gian dần qua rồi khỏi, bắt đầu đi lác đầu, hần biết lần này cùng Đoạn Lăng tách ra sau đó bọn họ có rất lớn cơ hội sẽ trở mặt thành thù, bắt quả những thứ khác nội dung vở kịch có thể hần sẽ quản, thế nhưng nếu như thay đổi cái này nội dung vở kịch, sau đó hết thấy nội dung vở kịch đều sẽ cải biến, điểm ấy Lý Vân Phi rất rõ ràng. (tối ổn định .) hết thấy, Lý Vân Phi chỉ có nhịn đau làm bộ không biết rồi.

Thời gian trôi qua từng ngày rồi, Lý Vân Phi nhận được tin tức, Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong hai người hướng về hùng bá xin nghỉ đi Nhạc Sơn đi tế bái phụ thân, hùng bá cũng đáp ứng bọn họ. Lý Vân Phi biết, đây chính là nội dung vở kịch đại mặc bắt đầu, Đoạn Lăng rút cục rời khỏi Thiên Hạ Hội.

Đã qua sáu, bảy ngày, Lý Vân Phi chính ở trong sân luyện kiếm, chỉ thấy Nhiếp Phong đột nhiên vọt vào chính mình trong sân. Sau đó đứng ở trước mặt

mình một mặt kinh hoàng nhìn mình. Không kịp thở, thần sắc còn có chừng loại nói không ra ử oải.

Lý Vân Phi tự nhiên biết Nhiếp Phong là bởi vì nguyên nhân gì, bất quá hắn vẫn là vỗ vỗ Nhiếp Phong vai, nói: "Nhiếp Phong, ngươi không nên gấp. Có chuyện gì không?"

Nhiếp Phong ngừng một chút nói: "Lý thúc, Đoạn Lăng đi! Hắn cùng đi với ta tể bái quá phụ thân về sau, liền lén lút rời đi. Ta khắp nơi cũng không tìm tới hắn! Ta..."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chuyện này ta biết."

"Lý thúc, ngươi là làm sao biết?" Nhiếp Phong không rõ mà hỏi.

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Đoạn Lăng trước khi đi cùng ta nói rồi. Là ta khuyên hắn rời khỏi."

Nhiếp Phong cau mày, nói: "Lý thúc, ngươi tại sao muốn khuyên hắn rời khỏi nha! Chúng ta nhiều năm như vậy cảm tình rồi, ngươi nên khuyên hắn lưu lại nha!"

Lý Vân Phi thở dài, nói: "Nhiếp Phong, ngươi cùng Đoạn Lăng bao nhiêu năm bằng hữu rồi."

Nhiếp Phong suy nghĩ một chút, nói: "Ta nhớ được cùng Đoạn Lăng đã nhận thức tám năm rồi. Qua nhiều năm như vậy, cũng coi như sống nương tựa lẫn nhau. Lý thúc ngươi là xem chúng ta lớn lên. Ngươi cũng biết ta cùng Đoạn Lăng cảm tình. Ngươi tại sao muốn khuyên hắn rời khỏi đây? Đã nhiều năm như vậy, ta cùng Đoạn Lăng đều rất quý trọng này đoạn hữu nghị a."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Đúng vậy a, ta cũng coi như là nhìn các ngươi lớn lên. Ta cũng biết rõ lý tưởng của các ngươi. Nhiếp Phong, ngươi từ nhỏ đã đối với danh lợi không có hứng thú. Cho tới nay đều là cái loại này cái gì đều không để ý bộ dạng. Nhưng là Đoạn Lăng không phải!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói tiếp: "Đoạn Lăng từ nhỏ liền chí hướng rộng lớn. Hắn hi vọng tái hiện hắn tổ tiên hùng phong. Hắn hi vọng mình có thể nổi bật hơn mọi người. Nhưng là, hắn tại Thiên Hạ Hội cho tới nay là hình dạng gì ngươi cũng phải biết. (thắng thoại phí,) căn bản cũng không có nhân đem hắn đề vào trong mắt, tất cả mọi người coi hắn là thành một cái có thể tùy ý bắt nạt đối tượng. Có thể bắt nạt một cái hậu nhân của danh môn sẽ có cảm giác đi. Cho nên, loại này bắt nạt mãi cho đến Đoạn Lăng vô công so với bọn hắn đều cao thời điểm."

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Ta cũng biết rõ Đoạn Lăng trước đây chịu quá bắt nạt, Nhưng là lúc sau sẽ không rồi, ta bây giờ đã là Thần Phong đường Đường chủ rồi. Ta có thể giúp được hắn! Ta cũng được."

Lý Vân Phi lắc đầu một cái, nói: "Ngươi sai rồi, Đoạn Lăng cũng là cái rất quan tâm tôn nghiêm người. Hắn không muốn chịu ngươi ân tình, hơn nữa, ngươi cũng biết, hùng bá rất chán ghét Đoạn Lăng. Cho nên, Đoạn Lăng biết mình tại Thiên Hạ Hội bên trong chung sẽ không như ý. Mà vừa vặn, Vô Song Thành thành chủ Độc Cô một phương đi tới Thiên Hạ Hội, hơn nữa Độc Cô một phương đối với Đoạn Lăng rất thường thức. Đồng thời lấy địa vị cao mời chào Đoạn Lăng."

"Là Độc Cô một phương!" Nhiếp Phong kỳ thực cũng không biết Đoạn Lăng đi tới Vô Song Thành. Hắn cho rằng Đoạn Lăng chỉ là rời khỏi Thiên Hạ Hội mà thôi, liền nhủ Mi Đạo: "Sự tôn vừa làm cho ta phát tài rồi thể, nếu như Đoạn Lăng gia nhập Vô Song Thành, liền để ta tự tay giết chết Đoạn Lăng. Ta..."

Lý Vân Phi cắt đứt Nhiếp Phong lời mà nói..., nói: "Ngươi không vội! Để cho ta nói hết. Lúc đó, Đoạn Lăng tới tìm ta rồi. Ta liền khuyên hắn rời khỏi Thiên Hạ Hội rồi."

Nhiếp Phong thở dài, nói: "Vậy ngươi cũng không cần khuyên hắn gia nhập Vô Song Thành nha. Sự phụ hùng tài đại lược, ta Thiên Hạ Hội nhất định sẽ cùng Vô Song Thành có một hồi tranh đấu. Nếu như vậy, ta cùng Đoạn Lăng rất có thể thành địch nhân!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta cũng không hề khuyên hắn gia nhập Vô Song Thành, bất quá ngươi cũng biết, Thiên Hạ Hội cùng Vô Song Thành là hai thế lực lớn một trong. Đoạn Lăng nhất định sẽ gia nhập Vô Song Thành. Hắn muốn làm cho hùng bá nhìn, hắn muốn : phải nói cho người trong thiên hạ, hắn Đoạn Lăng là một nhân tài. Là hùng bá hắn có mắt không trông, bỏ qua hắn. Cho nên, gia nhập Vô Song Thành cũng rất bình thường. Không phải sao?"

Nhiếp Phong sững sờ đứng ở nơi đó một lúc lâu, thở dài nói: "Rời khỏi cũng tốt, rời khỏi cũng tốt. Tại Thiên Hạ Hội lời mà nói..., có thể một ngày kia hắn đã bị sự phụ giết chết. Có thể tại Vô Song Thành, Đoạn Lăng sẽ tìm được thuộc về hắn Địa Vị cũng không nhất định. Ai, Lý thúc, ta đi nha."

Lý Vân Phi từ Nhiếp Phong thái độ đối với hắn bên trong nhìn ra hắn đối với mình có điểm sinh khí, bất quá Nhiếp Phong là người thông minh, hắn biết Đoạn Lăng không muốn lưu ở Thiên Hạ Hội. Cũng biết chuyện này chẳng trách Lý Vân Phi. Thế nhưng hắn vừa nghĩ tới muốn cùng Đoạn Lăng phân bái. Trong lòng của hắn liền không thoải mái. Hắn thật sự là không muốn từ bỏ cái này hữu nghị.

Lý Vân Phi đối với Nhiếp Phong cười cười, nói: "Có thể rất nhanh ngươi sẽ cùng Đoạn Lăng gặp mặt lại rồi. Được rồi, ngươi đi đi!" Lý Vân Phi hướng về Nhiếp Phong phát tay một cái, liền sau đó xoay người đi trở về trong phòng.

Thạch Chi Hiên chính ở trong phòng cùng Ninh Đạo Kỳ uống trà đây. Nói thật ra, tại Đại Đường Song Long Truyền bên trong Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ quan hệ rất kém cỏi, hai người có thể nói là cừ địch. Năm đó cũng là bởi vì Ninh Đạo Kỳ một chiêu vượt qua Thạch Chi Hiên, Thạch Chi Hiên mới là không cam chịu nhục, mai danh ẩn tích gia nhập Tùy triều, bất quá, từ khi Lý Vân Phi đem bọn hắn dẫn tới phong vân trong thế giới, quan hệ của bọn họ đã cải thiện rất nhiều. Không còn là vừa thấy mặt đã giờ mặt bộ dạng rồi.

Thạch Chi Hiền Khán Kiến Lý vân phi đi đến, cười nói: "Như thế nào, chúng ta muốn chuẩn bị rời khỏi Thiên Hạ Hội đi à nha!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Sắp rồi, rất nhanh hùng bá sẽ phái Nhiếp Phong đi vào Vô Song Thành. Khi đó chúng ta là có thể cùng Nhiếp Phong đồng thời đi vào Vô Song Thành, vừa lúc ở nơi nào đánh bại Độc Cô một phương được rồi. Vừa vặn cũng giúp Nhiếp Phong cứu cứu lão bà hần."

Quả nhiên, bất quá hai, ba ngày, một kiện đại sự liền truyền khắp Thiên Hạ Hội. Thiên Hạ Hội tại Vô Song Thành bên trong đích thám tử toàn bộ mất đi tin tức. Đây cũng là kiện đại sự. Các thế lực lớn tại đối phương trong thế lực sắp xếp chút thám tử, đây là kiện chuyện rất bình thường. Giống như là Thiên Hạ Hội bên trong cũng có Vô Song Thành thám tử, này vốn chính là dùng để lẫn nhau giám thị dùng. Đại gia cũng đều ngầm hiểu lẫn nhau. Nhưng là, Thiên Hạ Hội tại Vô Song Thành thám tử mất đi tin tức, điều này nói rõ Vô Song Thành có đại sự muốn phát sinh.

Hùng bá lúc này đem Nhiếp Phong gọi đi, hần cái thứ nhất nghĩ đến đúng là Nhiếp Phong. Nhiếp Phong khinh công Thông Thần, cho hần đi rất an toàn. Bất quá, ngay hùng bá cho Nhiếp Phong truyền đạt mệnh lệnh thời điểm, Lý Vân Phi trực tiếp đi tới hùng bá nơi nào.

Hùng bá rất là kỳ quái, phải biết, Lý Vân Phi một hạng đều là tổ tại chỗ ở của mình. Chỉ có khi hùng bá phái người tới gọi hần thời điểm, hần mới sẽ đến gặp hùng bá. Tám năm qua vẫn luôn là như vậy. Hùng bá Khán Kiến Lý Vân Phi dĩ nhiên không cáo mà đến, đương nhiên kỳ quái, vội vã kỳ quái hỏi: "Vân Phi, ngọn gió nào đem ngươi thổi tới rồi. Này không giống như là ngươi nha!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta nghe được tin tức, người phái Nhiếp Phong đi Vô Song Thành làm việc."

Hùng bá gật đầu, nói: "Không sai, ta là phái Nhiếp Phong đi Vô Song Thành làm việc. Có vấn đề gì sao?"

Lý Vân Phi lắc đầu một cái, cười nói: "Đương nhiên là có, Độc Cô một phương võ công tuy rằng không sánh được bang chủ, thế nhưng võ công của hần so với Nhiếp Phong phải mạnh hơn rất nhiều, Nhiếp Phong một người đi Vô Song Thành thật sự là quá nguy hiểm. Vừa vặn, ta tại thiên hạ sẽ nhiều như thế này, cũng ngốc ngán, liền để ta bồi Nhiếp Phong cùng đi chứ!"

Hùng bá nhú nhú mày, nói: "Người bồi Nhiếp Phong đây?" Lý Vân Phi chưa từng có thể hùng bá từng làm một chuyện, mà lần này dĩ nhiên chủ động xin đi giết giặc đi làm một cái chuyện nguy hiểm như vậy. Điều này làm cho hùng bá đối với Lý Vân Phi nổi lên lòng nghi ngờ. Hùng bá người này một hạng như vậy, hần đối với người nào đều không yên lòng, đối với người nào đều có lòng nghi ngờ.

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, Nhiếp Phong võ công ta biết rất rõ ràng, hần cũng không phải Độc Cô một phương đối thủ, cho nên, ta cùng hần đi điểm an toàn. Bang chủ có nghi vấn gì không?"

Hùng bá nhìn thật sâu xem Lý Vân Phi một chút, nói: "Được, nếu là ngươi muốn bồi Nhiếp Phong đi cũng tốt. Vô Song Thành bên trong vô số cao thủ, ta đối với võ công của ngươi rất yên tâm. Được, ngươi rồi cùng Nhiếp Phong cùng đi làm nhiệm vụ này đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, thân nhiên nói: "Tốt lắm, ta bây giờ trở về đi chuẩn bị một chút, vừa chuẩn bị hảo liền đi Vô Song Thành, thời gian khẩn cấp."

Hùng bá gật đầu, đối với Nhiếp Phong nói: "Nhiếp Phong, Vân Phi cùng đi với ngươi, ta cũng yên tâm không ít, các ngươi cẩn trọng chính là, ta nghĩ bằng Vân Phi võ công, nếu là hần còn muốn chạy, không người nào có thể ngăn được các ngươi. Được rồi, các ngươi đi thôi!"

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong gật đầu, xoay người cùng rời đi. Hùng bá nhìn chằm chằm Lý Vân Phi bối cảnh một lúc lâu, đột nhiên hải lòng đối với bên người Văn Sưu xấu nói: "Xấu xấu, ngươi nói Lý Vân Phi hần muốn làm gì?"

Văn Sưu xấu vội vàng nói: "Tiểu nhân không biết. Lý trưởng lão cho tới nay đều không làm chuyện gì, hần tại Thiên Hạ Hội lâu như vậy, chưa từng có thể Thiên Hạ Hội từng làm một cái nhiệm vụ. Tiểu nhân cũng cảm giác kỳ quái. Ngươi nói, nếu là hần lo lắng Nhiếp Phong an toàn lời mà nói..., này cũng không đúng, Nhiếp Phong từng làm so với này nhiệm vụ nguy hiểm rất nhiều. Hần cũng xưa nay không quản quá. Lần này ta là thật nhìn không thấu được hần."

Hùng bá nhú mày, nghĩ một lát lắc lắc đầu nói: "Hần không phải bởi vì Nhiếp Phong nguyên nhân. Hần làm sự đều là lộ ra điểm quý dị, hần đến cùng là bởi vì sao đây?"

"Ta biết rồi!" Văn Sưu xấu đột nhiên phát Thanh Đạo: "Ta đoán hần có hay không là trong bóng tối đầu phục Vô Song Thành, lần này muốn đem phong Đường chủ dẫn đi Vô Song Thành, hảo lập công?"

Hùng bá nở nụ cười một Thanh Đạo: "Điểm ấy sẽ không, ta mặc dù đối với Lý Vân Phi không yên lòng, thế nhưng ta biết, Lý Vân Phi không thể nào sau lưng ta Thiên Hạ Hội gia nhập Vô Song Thành. Nếu là hần muốn rời đi, bằng võ công của hần đã sớm có thể rời khỏi. Bất luận tại thế lực nào, bằng võ công của hần đều có thể dưới một người, trên vạn người. Không cần làm loại hèn hạ này sự! Lần sau không cần nói loại này ngốc thoại."

Văn Sưu xấu liền vội vàng gật đầu, nói: "Vâng, bang chủ. Tiểu nhân chỉ là đoán mò mà thôi, bằng tiểu nhân trí tuệ sao có thể cùng bang chủ so với đây! Chỉ là tiểu nhân thực sự không ngờ rằng Lý trưởng lão đến cùng muốn làm cái gì! Nói mò mà thôi!"

Chương 274:: Vô Song Thành bộ dạng

Chương 274:: Vô Song Thành bộ dạng

Ngay hùng bá cùng Văn Sứ xấu tại xoắn xuýt Lý Vân Phi vì sao lại tự mình đến hướng về hùng bá xin đi giết giặc thời điểm, Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong đã tại đi Vô Song Thành trên đường. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ.) Lý Vân Phi đã sớm gọi Thạch Chi Hiên bọn họ đem hành lý đều chuẩn bị xong. Hắn từ lúc hùng bá nơi nào trở về, sẽ cầm hành lý cùng Nhiếp Phong đồng thời đi vào Vô Song Thành.

Nhiếp Phong trong lòng cũng kỳ quái vạn phần, hắn biết Lý Vân Phi nhưng thật ra là rất bại hoại người, nói như vậy không có cái gì đại sự lời mà nói..., Lý Vân Phi bình thường chuyện gì cũng sẽ không quan, mà bây giờ, Lý Vân Phi dĩ nhiên tự mình hướng về hùng bá xin đi giết giặc đi vào Vô Song Thành, điều này không khỏi làm cho Nhiếp Phong kỳ quái.

Hai người ngồi xe ngựa, ở trên đường chạy. Vốn là Nhiếp Phong nhất định phải người cưỡi ngựa, hắn cho rằng Thiên Hạ Hội thám tử tại Vô Song Thành bên trong mất đi tin tức, đây là kiện đại sự, hắn là nhanh lên một chút đi Vô Song Thành, cưỡi ngựa nhanh nhất. Bất quá, Lý Vân Phi đương nhiên không đáp ứng rồi. Cưỡi ngựa ngoại trừ một chết đi, vẫn không thoải mái. Hắn đương nhiên không đáp ứng cưỡi ngựa đi vào Vô Song Thành. Hơn nữa, Lý Vân Phi cho rằng nếu những thám tử kia đã mất đi tin tức nói rõ những thám tử này đã bị giết chết. Nếu như vậy cũng là không nhất thời vội vã rồi. Nhiếp Phong đành chịu, không thể làm gì khác hơn là bồi tiếp Lý Vân Phi ngồi xe ngựa đi Vô Song Thành.

Thiên Hạ Hội là ở phương bắc, Vô Song Thành là phía nam, cách xa nhau rất xa, mặc dù khoảng cách, cũng muốn sáu, bảy ngày, huống hồ ngồi xe ngựa đây? Cho nên, hai người ở trên xe ngựa đều là nhàn rỗi.

Ngày đó, Nhiếp Phong nhìn nửa chuyển ở trên xe ngựa Lý Vân Phi, rốt cục không nhịn được mà hỏi: "Lý thúc, tính cách của người ta biết. Lần này tại sao muốn sư tôn xin đi giết giặc đi tới Vô Song Thành? Tọa thời gian dài như vậy xe ngựa, đây cũng là một chết đi!"

Lý Vân Phi nhìn Nhiếp Phong, liếc mắt, nói: "Người cứ nói đi? Ta xin đi giết giặc đi Vô Song Thành bị liên lụy với, này còn không phải là vì người sao? Người còn hỏi ta tại sao?"

"Vì ta?" Nhiếp Phong không hiểu nói: "Lý thúc, lời này của người có ý gì?"

Lý Vân Phi lắc đầu một cái, nói: "Vô Song Thành bên trong vô số cao thủ, người lần này đi Vô Song Thành nhất định sẽ rất nguy hiểm. Ta đương nhiên muốn cùng người cùng đi rồi!"

Nhiếp Phong cười cười, nói: "Lý thúc, ta trước đây so với nhiệm vụ lần này nhiệm vụ nguy hiểm rất nhiều. Cũng chưa thấy người theo ta cùng đi làm nhiệm vụ a. Lần này người làm sao muốn theo ta cùng đi?"

Lý Vân Phi nhàn nhạt nhìn Nhiếp Phong, trầm Thanh Đạo: "Nhiếp Phong, người không phải làm ta nói giỡn, người đi Vô Song Thành xác thực rất nguy hiểm, Vô Song Thành bên trong cao thủ thật là nhiều, nhưng ta cũng không để ý, thế nhưng, người phải cẩn thận hai người, một là Vô Song Thành thành chủ Độc Cô một phương, một cái khác chính là Kiếm Thánh rồi. (!. Thắng q tệ)"

Nhiếp Phong nhìn Lý Vân Phi không giống như là nói giỡn, liền vội vàng hỏi: "Lý thúc, lời này của người là có ý gì?"

Lý Vân Phi thấy Nhiếp Phong biết tình cảnh của mình, liền nói tiếp: "Độc Cô một phương người còn có thể coi thường. Không phải ta khoe khoang, võ công của ta so với Độc Cô một phương phải mạnh hơn một bậc, mặc dù gặp được. Chỉ cần ta ở bên cạnh người, người là có thể bình an vô sự. Thế nhưng..."

Nhiếp Phong liền vội vàng hỏi: "Thế nhưng cái gì? Lý thúc người cứ việc nói thẳng đi."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Thế nhưng Kiếm Thánh võ công không thua kém hùng bá, cho dù là hai người chúng ta gặp được hắn, ta cũng hỗ trợ người không được. Cho nên, người không muốn nhận vì làm nhiệm vụ lần này đơn giản. Kỳ thực bằng không thì!"

Nhiếp Phong sắc mặt bình tĩnh gật đầu, đột nhiên háo như nghĩ tới điều gì như thế, nói tiếp: "Lý thúc, ta nhớ được Kiếm Thánh giống như quanh năm bế quan. Cho dù là Độc Cô một phương hắn cũng không thấy, ta làm sao có khả năng nhìn thấy hắn đây? Người không nên làm ta sợ!"

Lý Vân Phi gật đầu một cái, nói: "Không sai, Kiếm Thánh là quanh năm bế quan. Không gặp người khác! Bất quá. . . Lần này ta sẽ đi gặp hắn. Lành giáo một chút kiếm pháp. Đầu nói Kiếm Thánh kiếm thuật Thông Thần. Lấy kiếm vì làm hữu, chung thân lấy kiếm làm bạn. Ta muốn nhìn hắn một chút kiếm pháp có phải thật vậy hay không như giang hồ đồn đại mạnh như vậy!"

Nhiếp Phong bắt đầu dĩ cười cười, nói: "Nguyên lai Lý thúc là muốn cùng Kiếm Thánh giao thủ, tỷ thí với nhau kiếm pháp nha! Không trách được người muốn theo ta đi Vô Song Thành đây!"

Lý Vân Phi phát tay một cái nói: "Ta cùng người đi Vô Song Thành, một đầu rồi, là người xác thực nguy hiểm, Vô Song Thành lần này khẳng định sớm liền chuẩn bị hảo cạm bẫy chờ người đây! Ta cùng người đi an toàn, cái nguyên nhân thứ hai mới là ta muốn gặp gỡ Kiếm Thánh kiếm pháp! Người

nha, không muốn tự kiêu, phải biết Nhất Sơn còn có Nhất Sơn cao, này trên giang hồ mạnh hơn người nhiều không kể xiết. Không muốn cho là mình vô địch thiên hạ. Cho dù là hùng bá, ta cũng biết rõ rất nhiều võ công không thấp hơn người của hân, cùng võ công mạnh hơn hân người. Cho nên, người nhất định phải cẩn trọng, không muốn lật thuyền trong mương rồi."

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Lý thúc, ta biết rồi, người yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận. Liền tính ta không cẩn thận, không có đúng không người ở bên cạnh ta sao?"

Lý Vân Phi bắt đầu cười cười, sau đó ngáp một cái, nói: "Được rồi, được rồi. Người cũng biết ta tại sao cùng người đi Vô Song Thành rồi. Không cần nói chuyện rồi, ta mệt mỏi, ngủ một hồi. Các loại: chờ lúc ăn cơm người lại đánh thức ta!"

Nhiếp Phong gật đầu, liền ngồi ở bên cạnh bắt đầu đã tọa trong tu luyện lực rồi. Nói thật ra, Nhiếp Phong kỳ thực vẫn là rất nỗ lực tu luyện võ công, bằng không mặc dù hân thiên tư phi phàm, cũng không thể nào thời gian ngắn như vậy liền tu luyện tới loại cảnh giới này.

Thời gian liền như vậy trôi qua từng ngày rồi, rốt cục tại hơn mười ngày thời điểm, Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong đi tới Vô Song Thành trong phạm vi thể lực, mà lúc này, Lý Vân Phi chính đang mộng Chu công đây!

Nhiếp Phong vỗ vỗ Lý Vân Phi, đem Lý Vân Phi đánh thức nói: "Lý thúc, chúng ta đã đến Vô Song Thành trong phạm vi rồi. Chúng ta xuống xe cải trang một phen, tình bị Vô Song Thành người phát hiện."

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Cũng không cần phiền toái như vậy, chờ chúng ta một chút mang cái mũ che là được rồi. Nói như vậy, người khác cũng không nhận ra chúng ta. Ngược lại hiện tại giang hồ hiệp sĩ đều mang cái mũ che ở trên người. Cũng không có gì."

Hai người mang cái mũ che liền xuống xe ngựa, phải biết, ngồi xe ngựa lục soát rất nghiêm, mà bộ hành liền không có người nào đó quản. Cho nên, Lý Vân Phi vì bớt việc cũng là xuống xe ngựa đi bộ.

Lý Vân Phi đi xuống xe ngựa, cau mày nhìn này hoàn toàn hoang lương thành trấn, sau đó chỉ vào thành này trấn hướng về Nhiếp Phong nói: "Nhiếp Phong! Nơi này chuyện gì xảy ra? Làm sao như thế hoang vu? Đều không có mấy người?"

Nhiếp Phong gãi gãi đầu, suy nghĩ một chút nói: "Nơi này hân là Vô Song Thành cùng Thiên Hạ Hội thể lực chỗ va chạm, nơi này thường thường phát sinh tranh đấu. Cho nên không có người nào đó dám ở nơi này. Cho nên liền có vẻ hoang vu rồi, lại tiến vào trong thành trấn đi một chút, hân là sẽ phồn hoa chọn đi. Nơi này nhìn liền không thoải mái."

Lý Vân Phi thờ dài, bắt đầu nói: "Ai, tranh quyền đoạt thế đến cùng vì cái gì? Từng cái từng cái đem quyền thế xem nặng như vậy, liều mạng liều mạng mà muốn trở thành người trên người, vì giấc mộng này mặc kệ từ bao nhiêu người. Kỳ thực, chết rồi còn không phải là đất vàng một đồng! Nói thật ra, ta thật sự xem thường những người kia. Người xem một chút nơi này, vốn nên là là một chốn cực lạc, Nhưng là bởi vì hai phe tranh quyền đoạt thế, cuối cùng còn không phải là hoang vu thành như vậy?"

Nhiếp Phong theo Lý Vân Phi thờ dài, hân cũng có vẻ không thoải mái, Nhiếp Phong xưa nay đều là cái ôn nhu người, hân cho tới nay đều xem như là người tốt. Hân không thích nhất đúng là giết người. Hân Khán Kiến Lý Vân Phi ở chỗ này cảm khái, cũng cau mày, nói: "Đúng vậy a, thật muốn từ nay về sau đều không có chiến tranh! Bất quá, giang hồ vẫn luôn là như vậy, hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp. Để sự tồn nhất thống thiên hạ cũng tốt, nếu như sự tồn nhất thống thiên hạ lời mà nói..., những thứ khác bách tính cũng sẽ không tại vì chiến tranh mà chịu khổ!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Người nói cũng đúng, được rồi, không muốn cảm khái, chúng ta đi thôi. Chúng ta phải nhanh lên một chút đến Vô Song Thành đi, dọc theo đường đi chúng ta đã lãng phí rất nhiều thời gian rồi."

Nhiếp Phong hướng Lý Vân Phi liếc mắt một cái, nói: "Còn không phải là Lý thúc người muốn ngồi xe ngựa, bằng không chúng ta bây giờ đã sớm tới Vô Song Thành rồi, Lý thúc người còn không thấy ngại chúng nói chúng ta ở trên đường lãng phí thời gian?"

Lý Vân Phi đánh cái ha ha, nói: "Được rồi, được rồi. Đi thôi." Nói xong, Lý Vân Phi lôi kéo Nhiếp Phong hướng về Vô Song Thành phương hướng đi đến.

Không biết qua vài ngày nữa, Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn trước mắt Vô Song Thành, thờ dài, quay về bên cạnh Nhiếp Phong nói: "Nhiếp Phong a, chúng ta cuối cùng đã tới." Lý Vân Phi nghĩ trong khoảng thời gian này trải qua sự tình, trong lòng liền phát hỏa.

Lý Vân Phi xen lẫn trong võ hiệp thế giới nhiều năm như vậy, lần thứ nhất chịu đến to lớn như vậy sỉ nhục. Thời gian dài như vậy ra, Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong cho tới nay đều là từ thành trấn trúng qua, Nhưng là một đường ra, Vô Song Thành người hướng về hân thu rồi vô số lần phí bảo hộ.

Chuyện này quả thật là cái chuyện cười, bằng hân Lý Vân Phi võ công, những này rác rưởi cũng có thể thu hân phí bảo hộ. Nếu không phải Nhiếp Phong ở bên cạnh khuyên Lý Vân Phi, Lý Vân Phi đã sớm động thủ đem những này nhân đánh thành đầu heo rồi. Nếu không phải vì Nhiếp Phong nhiệm vụ. Nếu không phải vì không đánh răn động cỏ, Lý Vân Phi hà tất chịu phân này khí.

Nói thật ra, Lý Vân Phi rốt cuộc hiểu rõ hùng bá tại sao có thể thắng Độc Cô một phương rồi, hân Độc Cô một phương người tại hết thấy địa phương thiết lập của ả, mệnh lệnh người của mình ở chỗ này thu phí bảo hộ, điều này thật sự là làm người tức giận, đây cũng rất đắc tội với người. Nếu như hân có thể vẫn đắc thế cũng may, như nếu không thể vẫn đắc thế, tất sẽ bị người thóa mạ.

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong dựa vào ngân lượng rốt cục tiến vào Độc Cô một phương đại bản doanh —— Vô Song Thành. Lý Vân Phi cau mày nhìn hết thấy trước mắt, Lý Vân Phi khoe miệng mang theo một tia trào phúng nụ cười, hân vẫn cho rằng Độc Cô một phương là một hùng tài đại lược hạng người. Nhìn Vô Song Thành bên trong bộ dạng, Lý Vân Phi thực sự không biết nên nói cái gì rồi.

Vô Song Thành bên trong bộ dạng bề Lý Vân Phi rất là xoắn xuýt. Thiên Hạ Hội cùng Vô Song Thành nổi danh, thế nhưng Thiên Hạ Hội hoàn toàn không phải Vô Song Thành bộ dạng, Thiên Hạ Hội ở bên trong, đều là một bộ phận chán phèn thịnh bộ dạng, Nhưng là Vô Song Thành nhưng là một bộ nát đến cực điểm bộ dạng, một nửa địa phương là phồn hoa cực kỳ, đường phố phồn hoa. Tất cả mọi người là một bộ hài lòng bộ dạng, những người này thống nhất đều ăn mặc Vô Song Thành đệ tử quần áo người.

Mà một bên khác, Lý Vân Phi liền không khỏi không cảm khái rồi, bên này hoàn toàn là rách rưới đáng vẽ. Tất cả mọi người một mặt món ăn, giống như đều không có ăn no như thế. Khắp nơi là rách rưới. Trên đường tất cả đều là rác rưởi. Tất cả mọi người một bộ chờ chết bộ dạng, xem Lý Vân Phi vẫn lắc đầu. Hắn rốt cuộc biết rồi, tại sao Độc Cô một phương vừa chết, Vô Song Thành liền vô dụng, điều này cũng là nên phải vậy. Xem bộ dáng này, muốn không được bao dài thời gian, liền không người nào nguyện ý gia nhập Vô Song Thành rồi. Vô Song Thành sớm muộn xong đời.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 275:: Minh Nguyệt

Chương 275:: Minh Nguyệt

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người nhìn này Vô Song Thành bên trong hai cái tuyệt nhiên bộ phận không giống, trong lòng có loại nói không ra bi thương, tương tự đều là nhân, tại sao có người com ngon áo đẹp, có người thực không no phúc. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) có người từ nhỏ liền đại phú đại quý, có người sinh ra đến liền cầu khẩn nhiều lần, xem sắc mặt người. Nhìn con đường này hai bên, một bên người uống rượu ăn thịt, một bên khác nhưng lại ngay cả com đều ăn không đủ no. Cách biệt thật sự là quá lớn.

Đang lúc này, Lý Vân Phi bên tai truyền đến một trận cười tiếng địch, Lý Vân Phi xoay người lại hướng về phát sinh tiếng địch địa phương nhìn lại, chỉ thấy một cái rất đẹp mỹ nữ chính đang một tòa hiệu ăn bên trong thổi địch, tiếng địch rất mỹ diệu, Nhưng là không có một người thưởng thức. Ngồi ở chỗ đó đều là Vô Song Thành đệ tử, ở nơi nào uống rượu vui vẻ. Không thèm để ý cô gái đẹp này.

Một khúc kết thúc, cô gái đẹp này từ những người này trong tay kiếm một chút miếng đồng. Sau đó, nhàn nhạt đi ra. Sau đó thật vui vẻ đem những này miếng đồng bỏ thí cho phụ cận ăn mày. Nhiếp Phong nhàn nhạt nhìn nữ nhân này, lộ ra vẻ tươi cười.

Lý Vân Phi sững sờ một chút, hắn một thoáng liền biết nữ nhân này là ai, nữ nhân này chính là Nhiếp Phong mới tình đầu Minh Nguyệt. Minh Nguyệt người này tính cách cùng Nhiếp Phong rất giống, đều là trạch tâm nhân hậu người. Điều rất thiện lương. Cho nên, hai người mới có thể rất nhanh yêu nhau.

Chỉ là, Lý Vân Phi rất kỳ quái, hắn ở trên đường đã trì hoãn thời gian rất lâu, làm sao hai người còn có thể nơi này gặp nhau, hai người bọn họ xác thực rất hữu duyên phân. Những người kia cũng chỉ là khen thưởng Minh Nguyệt một điểm tiền mà thôi. Trong nháy mắt, tiền này đã bị những tên khát cái này tranh mua không còn. Sau đó, làm thành một vòng ăn mày thấy Minh Nguyệt chiếc khăn tay bên trong không có tiền rồi, liền, xoay người rồi đi, căn bản ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Minh Nguyệt một chút.

Minh Nguyệt nhìn rỗng tuếch sở tay, bất đắc dĩ cười cười, sau đó liền muốn rời khỏi. Lúc này, Nhiếp Phong đột nhiên bước nhanh đi lên, nhẹ nhàng nói: "Cô nương. Cô nương xin dừng bước!"

Minh Nguyệt xoay người lại, kỳ quái nhìn thoáng qua Nhiếp Phong, hỏi: "Mời hỏi công tử có chuyện gì không?"

Nhiếp Phong cười cười, lấy ra một thỏi bạc, nói: "Cô nương vừa thổi tiếng địch ta cũng nghe thấy rồi. Chỉ là không kịp cho tiền thưởng." Nhiếp Phong đem bạc trong tay đặt ở Minh Nguyệt trước mắt, nói: "Cô nương thỉnh vui lòng nhận!"

Minh Nguyệt nhìn một chút Nhiếp Phong, chỉ thấy Nhiếp Phong trong mắt ngoại trừ mang theo một tia chân thành ở ngoài, không có một chút nào xấu xa. Liền, cười tiếp nhận Nhiếp Phong bạc trong tay. Nói tiếng cảm ơn, xoay người rồi đi. Nhiếp Phong nhìn bóng lưng của nàng, trong ánh mắt mang theo một tia nói không nhẹ đạo không rõ đồ vật.

Lý Vân Phi biết, Nhiếp Phong khả năng thích cái này vui với giúp người nữ hài rồi. (! . Thẳng thạo phí) liền bước qua, cười nói: "Nhiếp Phong, thế nào, coi trọng bé gái này?"

Nhiếp Phong mới vừa muốn nói chuyện, chỉ thấy một trận tiếng vỗ ngựa truyền đến, hai cái Vô Song Thành bang chúng cỡi ngựa thót vọt tới. Căn bản mặc kệ trên đường chính đang ăn bánh bao hài tử, trực tiếp xông qua. Đứa nhỏ này trực tiếp bị hai người này va bay ra ngoài. Tầng tầng rơi trên mặt đất. Máu tươi lưu đầy đất.

Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi vội vã bước qua, nhìn nằm trên mặt đất rên rỉ hài tử, Nhiếp Phong vội vàng hướng người chung quanh hỏi: "Chung quanh đây có hay không y quán?"

Người chung quanh vội vàng nói: "Có, thì ở phía trước chỗ rẽ biệt thự lớn. Thực sự là nghiệp chướng a, đứa nhỏ này hài vẫn như thế tiểu. Những người này thật không có nhân tính!"

"Ai, những ngừng người kia Vô Song Thành đệ tử, chúng ta những tên khất cái này có thể như thế nào đây?" Chu vi những người này một mặt bi ai, mèo khóc chuột, mắt thấy nhân cứ như vậy bị va chết rồi. Trong lòng cũng nhịn không được nữa khó chịu.

Nhìn trước mắt này quen thuộc tình cảnh, Lý Vân Phi không còn gì để nói, khung cảnh này cũng rất quen thuộc. Muốn nói trước đó Minh Nguyệt tại trong khách sạn thời dịch là vì kiếm tiền, vậy bây giờ đứa nhỏ này bị va chuyện kia quả thật là quá trùng hợp. Có lẽ là bởi vì Vô Song Thành bên trong những người này thường thường đụng vào nhân đi.

Nhiếp Phong đem đứa nhỏ này bế lên, vận lên khinh công, hướng về y quán chạy vội mà đi, Lý Vân Phi bắt đầu đi cùng theo tới. Hắn biết đứa bé này không có chuyện gì, đương nhiên sẽ không thể nào cấp. Mà Nhiếp Phong thì không như vậy. Nhiếp Phong nhìn đứa nhỏ này một thân đều là huyết, tự nhiên sốt ruột vận phần.

Nhiếp Phong ôm hài tử vội vào y trong quán, sau đó, Nhiếp Phong liền ngăn người. Bởi vì tại trước mắt của hắn đang đứng một cái đề hấn động lòng nữ nhân —— Minh Nguyệt.

Nhiếp Phong ngăn người. Lý Vân Phi cũng không sợ. Lý Vân Phi bước qua, hướng về Minh Nguyệt hỏi: "Cô nương, xin hỏi đại phu ở nơi đâu?"

Minh Nguyệt vội vã tiến lên đón, nói: "Ta chính là đại phu." Sau đó Minh Nguyệt liền nhìn về phía Nhiếp Phong trong lòng hài tử. Sau đó, nhìn hài tử cấp Thanh Đạo: "Tiểu Nam, Tiểu Nam." Đứa nhỏ này hiện tại đã đau hôn mê bất tỉnh, làm sao có thể trả lời câu hỏi đầy của hắn? Minh Nguyệt vội vàng hướng Nhiếp Phong hỏi: "Tiểu Nam thế nào?"

Nhiếp Phong vội vàng nói: "Đại phu, hắn vừa bị người cưỡi ngựa đụng phải. Ngươi cứu cứu hắn đi!"

Minh Nguyệt vội vàng nói: "Nhanh, mau đưa hắn thả ở trên giường!" Nhiếp Phong vội vã đem hài tử thả ở trên giường. Minh Nguyệt liền bắt đầu giúp Tiểu Nam trị liệu vết thương. Nhiếp Phong liền bắt đầu cho Minh Nguyệt khi nôi lên ra tay.

Hai người bắt đầu trị liệu Tiểu Nam vết thương. Lý Vân Phi đứng ở cửa nhìn hai người ăn ý bộ dạng, cười khổ một tiếng. Xem ra hai người bọn họ duyên phận không ai ngăn nổi a. Trải qua lần này, hai người bọn họ hẳn là sẽ lẫn nhau quý mến đi!

Rất nhanh, hai người liền đem Tiểu Nam miệng vết thương lý hảo. Lý Vân Phi nhẹ nhàng đi đến, nhẹ giọng hỏi: "Đại phu, Tiểu Nam không có chuyện gì đi à nha?"

Minh Nguyệt mỉm cười gật đầu, nói: "Tiểu Nam không có chuyện gì rồi. May là các ngươi đem hắn đưa tới nhanh, bằng không cánh tay của hắn thì có thể phí đi. Ta muốn cảm tạ các ngươi cứu Tiểu Nam!"

Nhiếp Phong mỉm cười nói: "Làm sao sẽ đây? Tiểu Nam tuổi nhỏ như vậy, lại bị thương, ai nhìn thấy đều hội đau lòng. Chỉ là, những này người cưỡi ngựa nhân quá mức không cần thận."

Minh Nguyệt lạnh hừ một Thanh Đạo: "Bọn họ đâu chỉ là không cần thận. Bọn họ thường xuyên như vậy thảo gian nhân mạng. Không để ý bách họ Ôn no. Vô Song Thành tháng ngày là ngày càng lụn bại. Ngươi xem một chút đầy đường ăn này. Bọn họ căn bản liền hoạt đều sống không nổi. Bọn họ..."

Đang lúc này, một cái lão bà đi đến, Minh Nguyệt thân âm im bật đi. Xem ra đối với cái này lão bà rất là e ngại. Thấy Lão Nhân đi đến, vội vàng nói: "Mồ mồ, ngươi trở lại?"

Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi nhìn lão bà này một mặt ý lạnh, biết nàng không hoan nghênh chính mình, liền nói: "Chúng ta cũng nên đi. Liền như vậy cáo từ!" Nhiếp Phong từ trong lòng xuất ra một ít bạc vụn, đưa cho Minh Nguyệt, nói: "Nơi này có chút bạc vụn, coi như là Tiểu Nam tiền thuốc thang. Ngươi nhận lấy!"

Minh Nguyệt liên tục từ chối, nói: "Như vậy sao được chứ! Ta nhìn Tiểu Nam lớn lên, ta giúp hắn là chuyện đương nhiên, tại sao có thể muốn bạc của ngươi đây?"

"Vậy thì mua cho hắn ăn chút gì đấy sao?" Nhiếp Phong đem trong tay bạc ngạnh nhét tại Minh Nguyệt trong tay, nói rằng.

Lý Vân Phi cười nói: "Không sai, hài tử còn nhỏ, lại bị thương, cần dinh dưỡng. Ngươi nhiều mua điểm dinh dưỡng phẩm cho hắn bồi bổ thân thể. Không thể khổ hài tử! Chúng ta cáo từ!" Lý Vân Phi nhẹ nhàng nhìn ngời ở ghế tựa Từ Thượng mồ mồ như thế. Hắn thực sự không biết thế giới này tại sao có thể có như thế một cái ngoan cố không thay đổi người.

Lý Vân Phi lôi kéo lưu luyến không rời Nhiếp Phong đi ra ngoài, rất xa rời nơi này, sau đó trầm Thanh Đạo: "Nhiếp Phong, cái này y quán có thể không bình thường đây!"

Nhiếp Phong sững sốt một chút, liền vội vàng hỏi: "Lý thúc, lời này của ngươi là có ý gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Cái kia đại phu. Võ công không kém. Tại sao lại ở chỗ này làm cái bình thường đại phu đây? Còn có cái kia đại phu mồ mồ. Công lực rất thâm hậu. Không có chút nào so với ngươi kém. Ngươi nói một chút, bọn họ là hạng người gì?"

Nhiếp Phong nhún nhún vai nói: "Nghe cái kia đại phu lời mà nói..., nàng đối với Vô Song Thành tương đương bắt mẫn, bọn họ có lẽ là đắc tội người nào, cho nên, mai danh ần tích đây! Không nói bọn họ. Chúng ta phải nhanh lên một chút đi cùng Thiên Hạ Hội thám tử bắt được liên lạc."

"Tốt lắm, người nhanh lên một chút tìm xem ký hiệu, buổi tối chúng ta liền đi căn cứ đi tìm bọn họ!" Lý Vân Phi gật đầu, nói.

Dạ, Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người trên không trung chạy bằng băng[Mercedes-Benz], căn cứ ký hiệu, tìm kiếm Thiên Hạ Hội căn cứ. Rốt cục hai người tìm được một cái căn cứ, nhưng đáng tiếc chính là, toàn bộ điểm tụ họp bên trong đều là tử thi. Xem ra những này tham Tử Đồ bị người giết hết.

Lý Vân Phi sắc mặt bất biến nhìn trước mắt tử thi, khinh Thanh Đạo: "Chúng ta tới chậm. Thi thể của bọn hắn vẫn còn ấm độ, xem ra là vừa chết đi. Xem kiếm của bọn hắn thương, hẳn là một cái sử dụng kiếm cao thủ." Lý Vân Phi nhìn trên vách tường bốn chữ —— Khuyên Thành chi luyện. Biết rồi những người này là chết ở Minh Nguyệt tay. Liền khinh Thanh Đạo: "Khuyên Thành chi luyện! Không biết này được xưng đệ nhất thiên hạ kiếm chiêu mạnh như thế nào?"

Nhiếp Phong kỳ quái hỏi: "Khuyên Thành chi luyện là vật gì vậy?"

Lý Vân Phi thờ dãi, nói: "Khuyên Thành chi luyện được xưng thiên hạ đệ nhất kiếm pháp. Có người nói có hai cái Vô Song kiếm, một cái gọi Vô Song âm kiếm, một cái là Vô Song dương kiếm. Kiếm pháp này là hai trăm năm trước Vô Song Thành thành chủ luyện tập kiếm pháp, Vô Song Thành chủ dựa vào kiếm pháp này sáng chế ra bộ này Khuyên Thành chi luyện. Có người nói kiếm pháp này vừa không có kiếm quyết lại không có kiếm chiêu. Nếu không có kiếm chiêu, tự nhiên cũng chưa có chiêu thức có thể phá. Cho nên, chiêu kiếm này đánh đầu thắng đó không gì cản nổi! Không người địch nổi. Đây chỉ là một truyền thuyết mà thôi, ta cũng chưa từng thấy qua. Không biết là thật hay giả."

Nhiếp Phong sững sờ một chút, nói: "Vẫn còn có loại kiếm pháp này. Nếu như Vô Song Thành người sẽ bộ kiếm pháp kia, đây chẳng phải là vô địch thiên hạ sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Đây chỉ là một truyền thuyết mà thôi, hai trăm năm đều không người nào có thể luyện thành. Làm sao sẽ dễ dàng như vậy cũng làm người ta luyện thành công đây! Người cũng không cần sợ sệt. Nếu như kiếm pháp này thật đáng sợ như vậy, Vô Song Thành cũng không phải chỉ là đề phía nam thế lực lớn số một rồi. Đã sớm nhất thống giang hồ rồi."

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Lý thúc nói rất đúng, chúng ta nhanh lên một chút đi cái kế tiếp cứ điểm nhìn, những thi thể này vẫn nhiệt, nói rõ những người này còn chưa tới cùng đi tới cái cứ điểm động thủ, bằng kinh công của chúng ta, nhất định so với bọn hắn nhanh."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Tốt lắm, chúng ta đi mau! Tình đến không vội!" Hai người vọt lên khinh công hướng phía dưới cái cứ điểm mau chóng đuổi theo.

Chốc lát, hai người liền đã tới Thiên Hạ Hội một cái khác cứ điểm, nhưng đáng tiếc chính là, nơi này vẫn là đầy đất tử thi, xem tới nơi này cũng bị diệt khẩu. Nhiếp Phong một mặt bi thống nhìn những thám tử này. Hắn biết mình lại đã tới chậm.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 276:: đánh thắng Độc Cô một phương

Chương 276:: đánh thắng Độc Cô một phương

Đang lúc này, hai đạo kinh khí phân biệt hướng về Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong đánh tới. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) Lý Vân Phi mặt liền biến sắc, hai tay vội vã đánh về phía đánh úp về phía chính mình sức lực khí. Bốn chiêu tương giao, Lý Vân Phi liền lùi lại ba bước. Ổn định thân thể, mà đánh lên người của hắn liền lùi lại năm bước, ngừng lại. Mà Nhiếp Phong bên kia. Nhiếp Phong cũng chiếm cứ lấy tuyệt xứng đáng phong, người đánh lên bị Nhiếp Phong bức luống cuống tay chân.

Lý Vân Phi nhìn đứng tại trước mắt mình Độc Cô một phương, cười nói: "Thật không nghĩ tới, Vô Song Thành thành chủ dĩ nhiên sẽ đến đánh lên ta tiểu nhân vật này. Thật làm cho ta thụ sùng nhục kinh a!"

Độc Cô một phương cẩn thận nhìn Lý Vân Phi, hắn biết Lý Vân Phi võ công rất cao, thế nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới Lý Vân Phi võ công dĩ nhiên so với hắn còn muốn cao hơn một bậc, hắn rõ : cái vốn cũng không phải là Lý Vân Phi đối thủ!

Độc Cô một phương cười to một tiếng, nói: "Lý trưởng lão tự mình đến ta Vô Song Thành, nói cái gì, ta cũng muốn đích thân đến chiêu đãi Lý trưởng lão a!"

Lý Vân Phi cũng không nóng nảy, ở chỗ này hẳn là tuyệt đối an toàn, không có một người là đối thủ của hắn, mà Nhiếp Phong nơi nào cũng chiếm vị trí

thượng phong, Lý Vân Phi hẳn căn bản là không nóng nảy! Ngay ở chỗ này cùng Độc Cô một phương đã ra động tác ha ha.

Độc Cô một phương xem gặp con của mình chiếm cứ hạ phong, hẳn cũng không thấy chút nào được chứ cấp, trái lại mở miệng hỏi: "Lý trưởng lão lần này tới ta Vô Song Thành, chẳng lẽ là nghĩ thông suốt, muốn gia nhập ta Vô Song Thành?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Vốn là ta đối với Vô Song Thành còn có chút ấn tượng tốt, ta cuối cùng cho rằng thành chủ là một hùng tài đại lược kiểu hùng tại thành chủ thống trị xuống, Vô Song Thành hẳn là một bộ phận vinh phú cường bộ dạng? Nhưng tiếc..."

"Đáng tiếc cái gì?" Độc Cô một phương liền vội vàng hỏi: "Ta Vô Song Thành chẳng lẽ không nhập mắt của ngươi?"

Lý Vân Phi cười to một Thanh Đạo: "Ta tiến vào Vô Song Thành thấy chính là toàn cảnh là bản thiêu xấu xa. Bách tính diện có món ăn, trên đường tất cả đều là ăn mày. Đại đa số người đều ăn không đủ no, mặc không đủ ấm. Mà người Vô Song Thành đệ tử nhưng hoàn toàn khác nhau, từng cái đều là rượu ngon thịt ngon, này còn chưa tính, càng quá đáng là bọn họ hoàn toàn là chuyện vật mạng người! Ở trong thành giục ngựa lao nhanh, đụng vào hải tử sau đó, liền cũng không dừng lại hạ để xem một chút, mặc dù này trên giang hồ không có Thiên Hạ Hội, ta nghĩ người Vô Song Thành cũng chống đỡ không được thời gian dài bao lâu!"

Độc Cô một phương lạnh hừ một Thanh Đạo: "Những này tiện dân tiện mệnh lại tính là cái gì? Bọn họ năng lực ta Vô Song Thành cường đại tận một phần lực, này là vinh hạnh của bọn họ. Hừ, bọn họ tính là thứ gì?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Không có những này bách tính, các người ăn cái gì, các người uống gì? Các người nghỉ ngơi ở đâu? Nói thật, so với những này bách tính, ta càng xem thường các người. (tối ổn định .) được rồi, ngày hôm nay chúng ta nhất định phải phân cái cao thấp. Đến đây đi, để ta nhìn người Hàng Long Thần chân."

Độc Cô một phương hai mắt phát sinh một tia hàn quang, hai chân đột nhiên đá hướng về Lý Vân Phi, Lý Vân Phi thân hình mãnh liệt, tránh thoát Độc Cô một phương hai chân. Sau đó trong nháy mắt rút trong khi xuất thủ bảo kiếm, trong nháy mắt một đạo kiếm khí nhắm phía Độc Cô một phương.

Độc Cô một phương vội vã tả thiểm, tránh thoát Lý Vân Phi một kiếm này. Sau đó nhân trong nháy mắt nhảy lên, hai chân liên tục đá hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi một chiêu kiếm quét ngang, quét về phía Độc Cô một phương hai chân, Lý Vân Phi kiếm cùng Độc Cô một phương chân trong nháy mắt tiếp xúc với nhau, chu vi kinh khí tứ tán. Độc Cô một phương bị Lý Vân Phi kiếm khí chấn động lên. Trên không trung liên tục lui về phía sau, sau đó vững vàng rơi trên mặt đất.

Lý Vân Phi đắc thế không tha người, trường kiếm trong tay dựng đứng, hóa thành tầng tầng vòng kiếm, công hướng về Độc Cô một phương. Độc Cô một phương vốn là rơi vào hạ phong, Lý Vân Phi như thế một giành công. Độc Cô một phương thì có điểm luống cuống tay chân rồi. Bất quá Độc Cô một phương rất cuộc là cao thủ tuyệt đỉnh, giao thủ kinh nghiệm phong phú. Hai tay đột nhiên về phía trước duỗi một cái, dùng sức đánh hướng về Lý Vân Phi thân thể, thể muốn Lý Vân Phi bắn trúng hẳn thời điểm bắn trúng Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi biết Độc Cô một phương công lực thâm hậu, biết mình muốn đâm trúng Độc Cô một phương, nhất định sẽ bị hắn này đôi chưởng bắn trúng, nếu như bị hắn này đôi chưởng bắn trúng, chính mình tuy rằng có thể đem hắn giết chết, thế nhưng thế tất sẽ trọng thương, tại Vô Song Thành bên trong trọng thương, đây nhất định sẽ bị người đuổi giết, thậm chí uy hiếp tính mạng của mình.

Mà bây giờ Lý Vân Phi chính chiếm vị trí thượng phong, lạc cái trọng thương, Lý Vân Phi tuyệt đối sẽ không nguyện ý. Liền, trong tay bảo kiếm về phòng, ngăn trở Độc Cô một phương đánh về phía hai tay của mình. Độc Cô một phương hai chân đá mạnh Lý Vân Phi, hai chân trên không trung hóa thành vô số chỉ, mỗi một con đều thể tất chặn đánh bên trong Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi khóe miệng mang theo vẻ tươi cười, trường kiếm rút kiếm khí đột nhiên dài ra 2,3 tấc, Lý Vân Phi liên tục lui về phía sau, trường kiếm trong tay như Mãnh Hổ Hạ Sơn, Độc Xà xuất động giống như vậy, đột nhiên xuất hiện ở Độc Cô một phương trước mắt. Một kiếm này nhanh như thiểm điện, mãnh như Lưu Tinh. Độc Cô một phương căn bản cũng không có tới kịp, cánh tay đã bị Lý Vân Phi một chiêu kiếm xẹt qua.

Độc Cô một phương cước pháp cao minh, khinh công tự nhiên cũng là cao siêu rồi, khi Lý Vân Phi kiếm từ bên trên cánh tay của hắn xẹt qua thời gian, thân thể liền liên tiếp lui về phía sau, muốn tránh thoát Lý Vân Phi này liên miên bất giác kiếm khí.

Lý Vân Phi mang trên mặt một nụ cười, cũng không hề như trước đó như thế công hướng về Độc Cô một phương. Độc Cô một phương đứng thẳng thân thể mới vừa muốn nói chuyện, trên cánh tay quần áo liền trên ngựa : lập tức nứt ra. Trên cánh tay xuất hiện một đạo sâu sắc kiếm thương.

Độc Cô một phương nhìn một chút cánh tay mình trên kiếm thương, nhú mày nói: "Hảo kiếm pháp, người như vậy kiếm pháp tinh diệu. Ta chỉ có ở nhà huynh nơi nào gặp gỡ! Người quả nhiên là cái cao thủ tuyệt đỉnh!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không cần như vậy khen! Đến đây đi, chúng quy phải phân ra cái thắng bại. Độc Cô thành chủ sẽ không phải sợ chưa!"

Độc Cô một phương cẩn thận nhìn Lý Vân Phi, trong mắt mang theo một tia sợ hãi. Lý Vân Phi xem thường cười cười, cái này Độc Cô một phương rất cuộc là giả dối. Giả đúng là giả dối, mặc dù tướng mạo như thế, thế nhưng hẳn hoàn toàn không có thật sự Độc Cô một phương cái loại này thị tử như sinh đại khí. Chỉ là cánh tay bị bị thương, liền sợ. Loại người này hoàn toàn không thể nào đem chính hắn toàn bộ công lực đều dùng đến. Không trách được, Nhiếp Phong phong huyết phát tác thời điểm là có thể đem hắn giết chết. Hẳn thực sự không có cái loại này trái tim của cường giả.

Lý Vân Phi nhìn Độc Cô một phương đứng tại nguyên chỗ không lên trước. Trường kiếm trong tay chấn động, liền đột nhiên về phía trước vọt một cái, đâm về Độc Cô một phương, Độc Cô một phương cắn răng một cái, biết mình tránh bất quá, cũng đột nhiên vọt một cái, lại cùng Lý Vân Phi chiến thành một đoàn.

Đang lúc này, Nhiếp Phong bên kia đã phân ra thắng bại. Độc Cô Minh bị Nhiếp Phong một cước đá đến trên mặt đất, đột nhiên phun ra một ngụm máu, mà nằm trên mặt đất cái kia quần Thiên Hạ Hội tử thi, đột nhiên đứng lên, cùng nhau công hướng về Nhiếp Phong. Nguyên lai những người này đều là Vô Song Thành người già trang.

Nhiếp Phong thì làm sao có thể sẽ sợ sệt mấy người này đâu rồi, một cước Phong Quyền Tàn Vân, liền đem những này nhân đá ngã xuống đất không nổi, gục trên mặt đất. Nhiếp Phong xem trên mặt đất Độc Cô Minh, hai chân đột nhiên đá hướng về trên đất Độc Cô Minh.

Liền này vào lúc này, một thanh bảo kiếm tại Nhiếp Phong xuất hiện trước mặt, tại đây thế ngăn cản treo sợi tóc, cứu Độc Cô Minh một mạng. Nhiếp Phong liền tục lui về phía sau, khó mà tin nổi nhìn trước mắt nam tử này, thần sắc bị thương mà hỏi: "Tại sao?"

Cái này đột nhiên xuất hiện nam tử tự nhiên chính là chạy ra Thiên Hạ Hội Đoạn Lăng rồi. Bằng không thì cũng không có người nào khác có thể làm cho Nhiếp Phong biến thành như vậy.

Đoạn Lăng thần sắc bất biến, dùng một loại rất bình thản giọng nói: "Không có vì cái gì, chúng ta đều vì mình chủ thôi! Ngày hôm nay ngươi muốn đã thương đến thiếu chủ, liền quá ta cửa ải này đi!" Trong tay bảo kiếm dựng lên, chỉ về Nhiếp Phong.

Mà đúng lúc này, Độc Cô một phương đã bị Lý Vân Phi ở trên người hóa vài đạo vết thương. Vốn là võ công của hắn liền Lý Vân Phi muốn thấp hơn một bậc, thêm vào con độc nhất của hắn, bị Nhiếp Phong đánh ngã xuống đất, hắn làm sao có thể địch được Lý Vân Phi đây.

Độc Cô một phương biết chuyện không thể làm, liền đại gọi một Thanh Đạo: "Đoạn Lăng, mang theo Minh nhi đi, ta giúp các ngươi chặn một thoáng." Nói xong hai chân đột nhiên đá hướng về Lý Vân Phi, đem Lý Vân Phi đá lùi hai bước, sau đó liền đánh về phía Nhiếp Phong.

Đoạn Lăng nhắc lên Độc Cô Minh, hướng về xa xa chạy vội mà đi. Độc Cô một phương hai chân đá hướng về Nhiếp Phong, Nhiếp Phong cùng Độc Cô một phương cách biệt rất nhiều, bốn chân đụng vào nhau, chịu thiệt tự nhiên là Nhiếp Phong rồi. Nhiếp Phong bị Độc Cô một phương bị đá lui về phía sau năm bước, đánh vào trên một cây đại thụ. Sau đó, Độc Cô một phương thân hình xẹt qua Thanh Phong. Hướng về Đoạn Lăng cùng Độc Cô Minh đào tẩu địa phương đuổi theo.

Lúc này, Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống âm thanh:

Chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 11: đánh bại Độc Cô một phương (giả), nhiệm vụ khen thưởng: (Độc Cô Kiếm pháp), nhiệm vụ tích phân: 200000.

Nhiếp Phong tiến lên hai bước đã nghĩ đuổi theo, Lý Vân Phi đưa tay ngăn lại Nhiếp Phong, nói: "Không cần đuổi, nơi này là chỗ của bọn hắn. Đuổi đi lên quá nguy hiểm. Hơn nữa, Độc Cô một phương còn muốn chạy, chúng ta cũng lưu không được. Ngươi lại không muốn cùng Đoạn Lăng giao thủ, liền để bọn hắn đi thôi!"

Nhiếp Phong gật đầu, thờ dãi, nói: "Thật không nghĩ tới Đoạn Lăng vẫn là cùng ta phản bội rồi! Ai..."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đều vì mình chủ đi, hắn bây giờ dù sao cũng là Vô Song Thành người, hắn đương nhiên phải vì làm Vô Song Thành nghĩ đến. Huống hồ, hắn cũng không cùng ngươi động thủ, không phải sao?"

Nhiếp Phong tự giễu cười cười, nói: "Không biết Đoạn Lăng vẫn có nhận biết hay không ta huynh đệ này đây? Được rồi, không nói hắn. Bất quá, Lý thúc ngươi thật lợi hại, Độc Cô một phương rề : cái bản không phải là đối thủ của ngươi, ba lần hai lần đã bị ngươi đã thương. Thực sự là mắc cỡ chết người."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Không nên xem thường Độc Cô một phương, hắn sở trường cũng không phải là Hàng Long Thần chân! Đại ca của hắn là Kiếm Thánh. Ngươi nói hắn có thể không sẽ kiếm pháp à? Theo ta được biết, kiếm pháp của hắn tương đương lợi hại, chỉ là hôm nay hắn vô dụng mà thôi. Bất quá, ngươi vừa cũng cùng hắn đối với chân rồi. Tự ngươi nói, ngươi là đối thủ của hắn sao?"

Nhiếp Phong lắc đầu một cái, nói: "Ta biết ta không phải Độc Cô một phương đối thủ, thế nhưng, không phải có Lý thúc ngươi ở đâu? Có ngươi tại lời mà nói..., Độc Cô một phương khẳng định không dám tới đối với trả cho chúng ta!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Ta tới nơi này là muốn gặp gỡ Kiếm Thánh. Hi vọng, Độc Cô một phương có thể đem Kiếm Thánh mời đi ra đối phó ta, khi đó, ta là có thể mở mang Kiếm Thánh kiếm pháp rồi. Được rồi, sắc trời đã trễ thế này, tìm khách sạn ngủ đi."

Ngay Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong muốn lúc rời đi, một bóng người từ đằng xa chạy vội mà đến. Lý Vân Phi ngừng đầu, rất xa nhìn thoáng qua, khinh Thanh Đạo: "Đoạn Lăng, ngươi rốt cuộc là tới?"

Quả nhiên, bóng người chạy như bay đến Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong trước mặt ngừng lại, đúng là Đoạn Lăng. Nhiếp Phong thấy Đoạn Lăng xuất hiện ở trước mặt mình rất là hưng phấn, bước qua, hướng về Đoạn Lăng nói nhỏ: "Đoạn Lăng, ngươi đã đến rồi?"

Chương 277:: Đoạn Lăng hiện trạng

Chương 277:: Đoạn Lăng hiện trạng

Lý Vân Phi nhìn đứng tại trước mắt mình Đoạn Lăng, trong mắt mang theo một nụ cười, sau đó nhẹ giọng cười nói: "Lăng nhi, ngươi rốt cuộc là tới. (Tới ổn định,) ta còn tưởng rằng ngươi mang theo Độc Cô Minh trực tiếp đã đi đây? Ngươi bây giờ là Độc Cô một phương người tâm phúc, hà tất đến thấy chúng ta đây?"

Đoạn Lăng lắc lắc đầu, nói: "Nhiều năm như vậy cảm tình rồi, ta như thế nào vì những người khác mà dứt tuyệt chúng ta đoạn này cảm tình đây?"

Nhiếp Phong hài lòng đi tới Đoạn Lăng bên cạnh, nói rằng: "Đoạn Lăng, ngươi vẫn còn ý tình cảm của chúng ta, ta thật cao hứng. Ta một mực tưởng tượng, bất luận chúng ta ở địa phương nào, bất luận nằm ở tình huống nào, bọn ta đều là huynh đệ."

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Chúng ta là huynh đệ, mãi mãi cũng là huynh đệ. Bất luận nơi ở chỗ nào, bất luận nằm ở khi nào. Bọn ta đều là huynh đệ. Ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên chúng ta nhiều năm như vậy cảm tình! Ta mãi mãi cũng là Thiên Hạ Hội Đoạn Lăng. Không sẽ cải biến! Ta mãi mãi cũng là Đoạn Lăng. Trong lòng các người Đoạn Lăng."

Nhiếp Phong tiến lên một bước, nói: "Đoạn Lăng, ngươi theo ta trở về đi thôi, không có ai, ta bất luận làm chuyện gì, đều không có tâm tình. Đoạn Lăng, ta thật sự không thể không có người huynh đệ này a."

Đoạn Lăng hừ lạnh một tiếng, nói: "Cái này không thể nào. Nhớ ta Đoạn Lăng, thiên tư phi phạm. Cũng tại Thiên Hạ Hội như con chó sống sót, bị người hô để đổi lại, Nhưng là Độc Cô một phương nhưng thị ta như trên tần. Vẫn nhận ta làm nghĩa tử. Vô cùng coi trọng ta, ngươi nói, ta phải đi khi chó đâu rồi, hay là đi khi người đâu?"

Nhiếp Phong chỉ trỏ, nói: "Ta biết ngươi nhiều năm như vậy bị rất nhiều khổ! Nhưng phải.."

Đoạn Lăng đánh gãy Nhiếp Phong lời mà nói..., nói rằng: "Cho tới nay, ta đều rất sùng bái hùng bá, ta vẫn đều hi vọng hùng bá có thể trọng dụng cho ta, Nhưng là hần nhưng thị ta dường như bần nhão, dường như thảo tử, tùy ý bắt nạt. (! Thắng thoại phí) Nhưng là Độc Cô một phương nhưng không giống nhau, hần rất nặng dùng ta. Ta bây giờ đã là Vô Song Thành chủ nghĩa tử rồi!"

Nhiếp Phong sắc mặt hơi đổi một chút, vội vàng nói: "Đoạn Lăng, ngươi nhận Độc Cô một phương làm nghĩa phụ rồi hả?"

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Không sai, Độc Cô một phương rất coi trọng ta, cho nên, ta nhận hần làm nghĩa phụ, bất quá, ta tại Thiên Hạ Hội bên trong bị nhiều năm như vậy khổ, nhiều năm như vậy hận, cái này điều khí ta nuôi không trôi. Ta như thế nào có thể có sao quên đi, ta muốn triệt để đánh bại hùng bá. Ta muốn hần hối hận khinh thị ta."

Nhiếp Phong đi tới Đoạn Lăng bên cạnh, nói: "Đoạn Lăng, ngươi biết rõ hùng bá là sư phụ của ta, ta thì làm sao có thể sẽ ngồi xem mặc kệ đây?"

Đoạn Lăng hừ lạnh một tiếng, nói: "Ta nhất định phải phá hủy Thiên Hạ Hội giết hùng bá!"

Nhiếp Phong liền vội vàng kéo Đoạn Lăng, nói: "Đoạn Lăng, ngươi đây là lấy trứng chọi đá. Ngươi đang ép ta cho ngươi là địch a. Lẽ nào ngươi không quan tâm ta môn tình hữu nghị sao? Lẽ nào chúng ta không thể làm bạn tốt sao?"

"Ta đương nhiên nhớ tới, khi tất cả mọi người không coi ta là nhân thời điểm, chỉ có ngươi đối với ta hay nhất." Đoạn Lăng nhìn Nhiếp Phong thâm trầm nói.

Nhiếp Phong nở một nụ cười, hài lòng nói: "Ngươi ở trong lòng ta mãi mãi cũng là bạn tốt của ta."

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Ngươi không chỉ có là bạn tốt của ta, hay là ta duy nhất bằng hữu."

Nhiếp Phong cười cười, nói: "Đừng quên, hàng năm ngày mừng 4 tháng 9, chúng ta đồng thời tại Lăng Vân Quật cộng đồng tế bái chúng ta chết đi cha."

Lý Vân Phi đi ra phía trước, hướng về Đoạn Lăng cười cười, nói: "Đoạn Lăng, ngươi tại Vô Song Thành quá như thế nào đây?"

Đoạn Lăng cung kính đối với Lý Vân Phi, nói: "Ta ở nơi này trải qua không tồi. Vô Song Thành người đối với ta đều rất tôn kính. Ta biết bọn họ là sợ Độc Cô một phương, thế nhưng trên vạn người cảm giác thật sự rất tốt! Không có một người dám ngỗ nghịch ý tứ của ta."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Chỉ cần ngươi cảm giác hảo là được, ta xem như là nhìn ngươi lớn lên, ta cũng không muốn cho ngươi tinh tinh mê mê, ngươi cũng thấy đấy, ta vừa cùng Độc Cô một phương giao thủ, Độc Cô một phương ể : cái bản không phải là đối thủ của ta. Hần đánh không thắng ta. Ngươi muốn phá hủy Thiên Hạ Hội, giết hùng bá! Đây căn bản không thể nào. Vô công của ngươi cũng là cùng Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân gần như. So với Độc Cô một phương ngươi còn kém nhiều. Mà Độc Cô một phương ngay cả ta đều đánh không thắng. Ta lại căn bản không phải hùng bá đối thủ. Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi cùng hùng bá cách biệt có bao nhiêu?"

"Ta..." Đoạn Lăng sùng sốt một chút, hần là lấy hùng bá làm mục tiêu. Mục tiêu của hần vậy chính là muốn đánh bại hùng bá, Nhưng là hần nhưng chưa

từng thấy qua hùng bá động thủ, hần mặc dù biết hùng bá võ công cao cường, thế nhưng hần tuyệt không biết hùng bá bản lĩnh chân chính. Hần cho là mình liên tính không phải hùng bá đối thủ, cũng cách biệt không là quá lớn, hần còn trẻ tuổi, hần cho là mình sớm muộn có thể đánh thắng hùng bá. Lý Vân Phi cùng hần nói rõ ràng hùng bá bản lĩnh chân chính, cũng là để hần biết khó mà lui.

Đoạn Lăng cười cười, nói: "Liên tính như vậy, ta cũng sẽ để hùng bá không thoải mái, hần không phải muốn nhất thống giang hồ sao? Chỉ cần có ta Đoạn Lăng tại, ta liền để hần hùng bá vĩnh viễn không có cơ hội nhất thống giang hồ."

Lý Vân Phi nhún vai, nói: "Như vậy tùy ngươi là xong. Độc Cô một phương cũng coi như là cái kiêu hùng. Hần đối với ngươi không có khả năng có thật cảm tình, ngươi không muốn ngày ngốc vì hần bán mạng. Hần chẳng qua là lợi dụng võ công của ngươi cùng ngươi đối với Thiên Hạ Hội quen thuộc mà thôi. Ngươi cần trọng một chút!"

Đoạn Lăng gật đầu, nói: "Ta cũng biết rõ Độc Cô một phương trọng dụng nguyên nhân của ta, thế nhưng ta không để ý, hần có thể cho ta muốn sinh hoạt. Hùng bá cũng không phải là tại lợi dụng Nhiếp Phong sao? Thế giới này chính là như vậy. Độc Cô một phương trọng dụng ta, ta liền giúp hần, khi có một ngày, hần không hề trọng dụng ta, ta tự nhiên cũng rời rồi đi! Đại gia lợi dụng lẫn nhau mà thôi! Được rồi, ta không nói nhiều, ta phải về phủ thành chủ rồi. Độc Cô một phương nhất định sẽ tìm ta chuyện thương lượng."

Lý Vân Phi nhẹ giọng, nói: "Tốt lắm, chính ngươi khá bảo trọng thân thể!"

Đoạn Lăng gật đầu, tung người mà lên, đảo mắt liền biến mất không thấy. Đoạn Lăng thở dài, nói: "Ai, Đoạn Lăng hiện tại thật vui vẻ. Xem ra hần rất hưởng thụ tại Vô Song Thành sinh hoạt, hần hài lòng, ta cũng vì hần hài lòng. Xem hần như bây giờ, rất tốt."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đó là đương nhiên rồi, hần bây giờ nhưng là người trên người rồi. Năm đó hần tại Thiên Hạ Hội bên trong là cấp thấp nhất người, bị người bắt nạt, mà bây giờ hần là Vô Song Thành thành chủ nghĩa tử, chịu Độc Cô một phương coi trọng, tại Vô Song Thành bên trong đích Địa Vị, thậm chí vượt qua ngươi tại Thiên Hạ Hội Địa Vị. Hần tự nhiên quá vô cùng hảo."

Nhiếp Phong lắc đầu một cái, thở dài nói: "Chỉ là Đoạn Lăng một lòng muốn cùng Thiên Hạ Hội là địch, có thể một ngày kia, chúng ta liền trở thành kẻ địch!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Có thể đi, bất quá chúng ta bây giờ còn là tìm khách sạn nghỉ ngơi đi, sắc trời đã trễ thế này, chúng ta cũng không thể ngốc tại nhiều như vậy từ thi bên cạnh quá một đêm đi."

Nhiếp Phong nhìn bên cạnh bị hần giết đi Vô Song Thành đệ tử cùng những này sớm bị giết chết Thiên Hạ Hội đệ tử, thở dài, nói: "Xem ra ta Thiên Hạ Hội tại Vô Song Thành bên trong đích tham Tử Đô chết sạch, xem ra lần này thật xem như là toàn quân bị diệt rồi."

Lý Vân Phi vỗ vỗ Nhiếp Phong bả vai nói: "Nhiếp Phong, đừng có đoán mò rồi, chuyện này không có quan hệ gì với ngươi. Ngươi cũng không muốn bọn họ có chuyện. Được rồi, chúng ta đi thôi, không muốn sống ở chỗ này."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 278:: Dạ Tập

Chương 278:: Dạ Tập

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người tùy tiện tìm gia khách sạn ở đây, nói thật ra, bọn họ cũng không muốn ở chỗ này tìm khách sạn trụ, nơi này dù sao cũng là Độc Cô một phương địa bàn, Vô Song Thành bên trong Độc Cô một phương thế lực thực sự quá lớn. (tối ổn định,) cho dù là lấy Lý Vân Phi võ công, hần cũng sợ sệt Độc Cô một phương sẽ mang tới đại quân đến tìm hần để gây sự. Nói như vậy, hần liền không có biện pháp nào rồi.

Bất quá so với trụ ở hoang dã mà nói, hần tình nguyện tìm khách sạn trụ, hơn nữa Độc Cô một phương bị Lý Vân Phi kích thương rồi, ứng nên không thể nhanh như vậy liền dẫn người đến gây phiền phức. Cho nên, Lý Vân Phi không để ý Nhiếp Phong ý tứ kiên trì tìm Gian Khách sạn ở đây.

Dạ, Lý Vân Phi chính đang nghỉ ngơi, đột nhiên cảm giác ngoài cửa một trận âm thanh, Lý Vân Phi vội vã ngồi dậy, nhẹ nhàng xuống giường, tìm cái địa phương bắt đầu trốn. Quả nhiên, cửa bị nhân từ bên ngoài mở ra. Một bóng người từ ngoài cửa nhẹ nhàng đi đến, đi từ từ đã đến Lý Vân Phi trước giường.

Lý Vân Phi mắt lạnh nhìn đạo thân ảnh kia đi tới giường của mình bên, sau đó đột nhiên rút ra kiếm, liên tục gạt hướng về chân trên giường, sau đó cười lạnh xóc lên chân, sau đó kinh ngạc nhìn rỗng tuếch trên giường. Nàng căn bản là không nghĩ tới trên giường dĩ nhiên sẽ không có ai.

Lý Vân Phi từ chỗ tối đi ra, đứng tại này cái Hắc y nhân phía sau, nhẹ nhàng nói: "Thế nào, rất kỳ quái này trên giường tại sao không?"

Này Hắc y nhân vội vã xoay người lại, nhìn đứng tại phía sau mình Lý Vân Phi vội vã, nói: "Ngươi. . . Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Lý Vân Phi cười to một tiếng, nói: "Ngươi sẽ không cho là dựa vào loại này hạ ba nát thủ pháp liền có thể giết ta đi? Ngươi gấp gờ ta cao thủ như vậy bị người đang ngủ giết chết quá sao? Ý tưởng của ngươi Chân Thiên thật!"

Này Hắc y nhân nộ quát một tiếng, nói: "Được, ta nếu như vậy giết không chết ngươi, vậy ta liền trực tiếp giết chết ngươi!" Nói xong đuổi ra trường kiếm trong tay, đâm thẳng Lý Vân Phi. (thẳng q tẽ,) Lý Vân Phi bắt đắc dĩ lắc đầu một cái, sau đó ngáp lên. Mà lúc này, Hắc y nhân trường kiếm đã xuất hiện ở Lý Vân Phi trước mặt.

Đang lúc này, Lý Vân Phi tay đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của mình, sau đó đuổi ra hai cái ngón tay, vững vàng kẹp lấy đâm về bảo kiếm của mình, bất luận này Hắc y nhân làm sao gãy dựa, ra sao dùng sức, này kiếm đều vững vàng kẹp ở Lý Vân Phi hai cái trong ngón tay, căn bản cũng không có chút nào tác dụng.

Này Hắc y nhân trong mắt xem không có thể từ Lý Vân Phi trong tay thanh kiếm đoạt lại, lập tức khi hạ trường kiếm trong tay, sau đó trực tiếp một chưởng đánh hướng về Lý Vân Phi ngực. Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, liền trốn đều không trốn. Hắc y nhân chưởng tầng tầng đánh vào Lý Vân Phi ngực.

Lý Vân Phi vững vàng đứng tại nguyên chỗ, không có chút nào thụ thương bộ dạng, lười nhác nhìn Hắc y nhân, thản nhiên nói: "Đánh chính là rất sáng khoái đi! Cũng nên đến phiên ta đi à nha!" Lý Vân Phi hộ thân công pháp luyện qua rất nhiều chủng loại, làm sao có khả năng bị người như vậy đã thương đây?

Lý Vân Phi một chưởng đánh vào này hắc y trên thân thể người, này Hắc y nhân bị Lý Vân Phi một chưởng này đánh chính là bay ra ngoài, tầng tầng rơi trên mặt đất. Sau đó, gãy giữa muốn đứng lên, chỉ là hấn bị Lý Vân Phi nắm một chưởng đánh chính là bị thương không nhẹ, trong lúc nhất thời dĩ nhiên đứng không nổi.

Lý Vân Phi bước qua, đem hấn che mặt khăn lụa nắm đi. Quả nhiên không ra hấn sở liệu, này cái Hắc y nhân chính là Minh Nguyệt.

Lý Vân Phi cười to một tiếng, nói: "Ta và ngươi không thù Vô Hận, ngươi tới ta giết ta, định là bị Độc Cô một phương mệnh lệnh. Nhưng là, Độc Cô một phương không có cùng ngươi nói võ công của ta sao? Chỉ bằng ngươi chút bốn sự ấy. Muốn giết ta, e sợ không có đơn giản như vậy đi."

Minh Nguyệt lạnh lùng nhìn Lý Vân Phi một chút, nói: "Hừ, ngươi tới lật đổ ta Vô Song Thành. Bất luận ai muốn đối phó ta Vô Song Thành, đều là địch nhân của ta, ta đều sẽ liều mạng mệnh giết chết hấn."

Lý Vân Phi cười cười, gật đầu một cái, nói: "Tùy ngươi, ngày hôm nay ta không giết ngươi, ngươi trở lại nói cho Độc Cô một phương. Bằng hấn Độc Cô một phương võ công vẫn không phải là đối thủ của ta. Ngươi để Độc Cô một phương đem Kiếm Thánh mời đi ra đi! Ta còn thực sự muốn mở mang Kiếm Thánh kiếm pháp!"

Minh Nguyệt lạnh lùng nhìn Lý Vân Phi một chút, thời gian dần qua bò dậy, sau đó, che ngực nhẹ nhàng đi ra Lý Vân Phi gian phòng. Lý Vân Phi cười lạnh nhìn Minh Nguyệt từ gian phòng của mình đi ra ngoài, mang trên mặt một tia trào phúng. Hấn căn bản là không đem Minh Nguyệt để vào trong mắt, liền Minh Nguyệt cái kia điểm võ công, căn bản là không thể để cho Lý Vân Phi lên mặt chút hứng thú. Mà Lý Vân Phi cũng không muốn muốn giết chết Minh Nguyệt, Minh Nguyệt sẽ không mang đến cho hấn bất kỳ nguy hiểm nào. Lý Vân Phi tự nhiên cũng là tha Minh Nguyệt rồi. Từ Nhiếp Phong trong mắt, hấn nhìn ra Nhiếp Phong đối với hấn rất có hảo cảm, hấn không phải không biết thú.

Sắc trời rất nhanh sẽ chuyển trắng, gõ Lý Vân Phi môn. Mà lúc này, Lý Vân Phi đã đứng dậy tại chờ đợi Nhiếp Phong đến. Vô Song Thành bên trong khắp nơi đều là kẻ địch, Nhiếp Phong chỉ có tìm Lý Vân Phi một người thương lượng.

Nhiếp Phong đi vào Lý Vân Phi gian phòng, sau đó ngồi xuống, hướng Lý Vân Phi nói: "Lý thúc, sự phụ phái ta đến Vô Song Thành điều tra, làm cho ta giết chết Độc Cô một phương, gồm Vô Song kiếm mang về, trải qua ngày hôm qua chiến dịch, ta phát hiện ta căn bản là giết không xong Độc Cô một phương. Đương nhiên lấy Lý thúc võ công có thể đánh thắng Độc Cô một phương. Nhưng là, Độc Cô một phương muốn chạy trốn, e sợ Lý thúc cũng ngăn không được. Muốn giết chết Độc Cô một phương quá khó khăn!"

Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Hùng bá cho ngươi giết chết Độc Cô một phương, đồng thời đem Vô Song kiếm mang đi?"

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Không sai, ta nguyên lai cho rằng Độc Cô một phương võ công coi như là so với ta cao cũng không cao hơn bao nhiêu, bây giờ nhìn lại, Độc Cô một phương võ công so với ta mạnh hơn nhiều lắm. Ta rõ : cái vốn cũng không phải là Độc Cô một phương đối thủ!"

Lý Vân Phi thờ dãi, nói: "Độc Cô một phương còn nói được, hấn không phải là đối thủ của ta! Nhưng là Kiếm Thánh kiếm pháp hấn là không thua kém ta. Ta nghĩ Độc Cô một phương nhất định sẽ đem Kiếm Thánh mời đi ra, mà Kiếm Thánh cũng nhất định sẽ đi ra! Có thể tìm tới một cái thích hợp đối thủ cái kia quá khó khăn. Ta nghĩ Kiếm Thánh cũng muốn mở mang kiếm pháp của ta chứ?"

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người ra khỏi phòng, sau đó, tìm cái bàn ngồi xuống, bắt đầu kêu điểm bữa sáng ăn. Sau khi ăn xong, Lý Vân Phi an vị tại bên cạnh bàn ăn im im lặng lặng ngồi ở, hấn tại chờ đợi Kiếm Thánh đến, hấn biết, Kiếm Thánh là một kiếm sĩ, nếu như hấn biết có một cái kiếm thuật cao thủ xuất hiện ở Vô Song Thành lời mà nói..., hấn nhất định sẽ xuất hiện. Lý Vân Phi tin chắc điểm ấy. Nhân làm một người kiếm thuật cao thủ rất khó tìm đến.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây. Lý Vân Phi vẫn cứ tọa ở chỗ kia chờ, mà Nhiếp Phong cũng sớm đã không nhin được. Đã trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Mặt trời càng ngày càng to lớn, đột nhiên Lý Vân Phi cảm giác được một trận kinh thiên kiếm khí xuất hiện ở khách sạn ở ngoài. Lý Vân Phi một trận mừng như điên. Vô Song Thành bên trong chỉ có Kiếm Thánh có thể có to lớn như vậy mạnh kiếm khí, trừ hẳn ra không có những người khác. Lý Vân Phi một trận vui mừng, đợi lâu như vậy, Kiếm Thánh rốt cục xuất hiện. Hắn rốt cục có thể mở mang này phong vân trùng kiếm thuật cao thủ phong thái.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 279:: Kiếm Thánh

Chương 279:: Kiếm Thánh

Xế chiều hôm nay cuối cùng đem thí đã thi xong, buổi tối vội canh một chạng. (! Thắng thoại phí) hiện tại trước tiên trên tóc đi. Bắt đầu từ ngày mai, một ngày hai canh bù đắp. Ở chỗ này, kẻ tục cảm tạ đại gia chống đỡ rồi.

Lý Vân Phi ngồi ngay ngắn ở vị Tử Thượng vẫn không nhúc nhích, mà Nhiếp Phong cũng cảm giác được bên ngoài có một trận kiếm khí mạnh mẽ, liền vội vã đi ra, đi tới Lý Vân Phi bên cạnh, cấp Thanh Đạo: "Lý thúc, người cảm giác được cái gì không vậy? Thật mạnh kiếm khí a!"

Lý Vân Phi nhẹ nhàng nở nụ cười một tiếng, nói: "Người đều cảm giác được, ta khả năng không cảm giác được sao? Chính người cẩn thận một chút, người đến võ công rất cao, không thấp hơn ta. Động thủ ta không thể chiếu cố người, sắc chính người!"

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Lý thúc, người này khí thế so với Độc Cô một phương khí thế vẫn mạnh hơn nhiều. Không biết người này là thần thánh phương nào?"

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, nói: "Tại Vô Song Thành bên trong có thể phát sinh mạnh như vậy kiếm khí người, ngoại trừ Kiếm Thánh ở ngoài không có những người khác!"

"Kiếm Thánh?" Nhiếp Phong một mặt kinh ngạc nói: "Chính là kiếm thuật kia hầu như vô địch thiên hạ, một đời chỉ bại bởi vô lâm thần thoại vô danh Kiếm Thánh?"

Lý Vân Phi gật đầu, trầm Thanh Đạo: "Không sai, chính là người này. Nghĩ đến là Độc Cô một phương biết hẳn không phải là đối thủ của ta, đặc biệt đem Kiếm Thánh mời đi ra. May là trước đó ta tổn thương Độc Cô một phương, nếu không phải như vậy, Độc Cô một phương cùng Kiếm Thánh cùng đi rồi mà nói..., vậy chúng ta chỉ có thể chạy."

Nhiếp Phong cười cười, nói: "Lý thúc cũng đừng có nói giỡn, Kiếm Thánh lên tới."

Lý Vân Phi ngẩng đầu, nhìn về phía tái đi (trắng) trắng bạch cần xem ra khá là già nua nam tử từng bước đi lên, đi lên đường tới long hành hổ bộ, cả người dường như một thanh kiếm như thế, kiếm khí trùng thiên. Không cần phải nói, người này hẳn là Kiếm Thánh không thể nghi ngờ. (tối ổn định .)

Lý Vân Phi nhàn nhạt nhìn Kiếm Thánh, trong mắt mang theo một tia nhiệt liệt. Kiếm thuật như vậy cao thủ, Lý Vân Phi đã sớm muốn mở mang rồi.

Kiếm Thánh vốn là một bộ hồ hừng bộ dạng đi tới khách sạn lầu hai, nhiên sau đó xoay người xem hướng về Lý Vân Phi, khi hẳn Khán Kiến Lý Vân Phi đặt lên bàn kiếm, Khán Kiến Lý Vân Phi đôi tay kia, Khán Kiến Lý Vân bay người lên cái loại này chỉ có kiếm thuật cao thủ đặc biệt khí thế về sau, sắc mặt lập tức thay đổi, cũng đã biến thành một bộ nhiệt liệt bộ dạng.

Kiếm Thánh bề quan đã, đã rất lâu không có cùng nhân giao lưu kiếm thuật rồi, Độc Cô một phương cầu đến trước cửa, Kiếm Thánh mới đáp ứng xuống núi. Hắn không nghĩ tới, Lý Vân Phi dĩ nhiên là cái lợi hại như vậy kiếm thuật cao thủ. Điều này làm cho Kiếm Thánh tại sao có thể không mừng rỡ như điên đây?

Lý Vân Phi đứng lên, hướng về Kiếm Thánh thi cái lễ nói: "Hôm nay có thể nhìn thấy Kiếm Thánh, không uổng công hôm nay chờ đợi đã lâu, Kiếm Thánh vừa đã đi tới, vậy thì mời ngồi đi!" Lý Vân Phi chỉ chỉ bên cạnh mình cái ghế nói rằng.

Kiếm Thánh lăm lăm liếc đi tới Lý Vân Phi bên cạnh ngồi xuống, nói: "Tuổi còn trẻ, tu vi đến lúc đó không thấp. So với ta khi còn trẻ cường!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "So với người khi còn trẻ cường? Hừ, còn không có giao thủ, thì không thể phân ra thắng bại, Kiếm Thánh nói như vậy chẳng phải là quá xem nhẹ ta rồi hả? Lẽ nào Kiếm Thánh cho là ta hiện tại liền nhất định không phải là đối thủ của người?"

Kiếm Thánh nhàn nhạt nhìn một chút Lý Vân Phi nói: "Ta thuở nhỏ luyện kiếm, một đời với vô số kiếm thuật danh gia giao thủ. Ngoại trừ vô lâm thần thoại vô danh ở ngoài, ta xưa nay không có thua quá. Tự nghĩ ra xuất kiếm hai mươi hai. Tin tưởng không thua với bất luận là kiếm pháp nào, nhìn người tuổi,

có thể luyện kiếm mấy năm? Có thể, người sau đó sẽ mạnh hơn ta, nhưng cũng không phải hiện tại. Hơn nữa, sở học của người khá tạp, dựa vào Độc Cô một phương từng nói, người kiếm pháp khó lường, thế nhưng phong cách cũng rất nhiều. Nói rõ người học qua rất nhiều kiếm pháp. Thế nhưng là không thể hòa tan một thể. Từ điểm đó xem ra, kiếm pháp của người còn kém chút hòa hâu."

Lý Vân Phi cười to một tiếng, nói: "Được, Kiếm Thánh quả nhiên kiếm pháp cao tuyệt. Hôm nay không cùng người giao thủ, ta định sẽ hối hận cả đời, hơn nữa, ta cũng không cho là Kiếm Thánh có thể thắng được rồi ta!" Lý Vân Phi đứng lên, vừa chấp tay nói: "Vậy chúng ta liền đi ra ngoài quyết cái cao thấp đi!"

Kiếm Thánh nhẹ nhàng nhìn một chút Lý Vân Phi nói: "Được, hiện tại như người như vậy xuất sắc người trẻ tuổi, càng ngày càng ít, ta không muốn người tiến vào lạc lối, hôm nay chúng ta liền phân cái cao thấp." Kiếm Thánh giọng nói mang vẻ mãnh liệt tự tin, hẳn tuyệt đối tin tưởng mình có thể thắng.

Lý Vân Phi cười to nói: "Được, ta hôm nay liền để người mở mang kiếm pháp của ta!" Lý Vân Phi biết Kiếm Thánh kiếm pháp cao siêu, bất quá, Lý Vân Phi có tự tin đánh bại Kiếm Thánh, một điểm, Kiếm Thánh tuổi tác lấy cao, thể lực không được. Thứ hai, một cái kiếm khách nếu như ngay cả đánh bại chính mình kẻ địch tự tin đều không có, vậy hẳn tại sao có thể tiến bộ đây?

Dĩ nhiên loại này tự tin phải là tại cùng đẳng cấp trong quyết đấu. Bằng không đây cũng không phải là gọi tự tin, mà là tự đại. Lúc trước Lục Tiểu Phụng trên thế giới thật nhiều kiếm thủ không biết sâu cạn, không nghe khuyên bảo cáo liền hướng Diệp Cô Thành, Tây Môn Xuy Tuyết khiêu chiến. Cuối cùng tử ở trong tay bọn hắn. Đây chính là tự đại.

Ba người từ trong khách sạn đi ra, sau đó, nhắc lên tốc độ hướng về ngoài thành chạy vội mà đi. Lấy ba người khinh công, không có thời gian bao lâu liền đã đến ngoài thành, sau đó ba người tìm nơi nơi yên tĩnh, Nhiếp Phong làm khán giả, quan sát Lý Vân Phi cùng Kiếm Thánh hai vị kiếm pháp cao thủ quyết đấu.

Lý Vân Phi đứng ở Kiếm Thánh đối diện, một cái rút trong khi xuất thủ bảo kiếm, sau đó khinh Thanh Đạo: "Kiếm Thánh, trận chiến ngày hôm nay ai đều không cần lưu tình, bất luận thắng thua. Ta đều không tiếc nuôi."

Kiếm Thánh trong tay bảo kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, nhắm thẳng vào Lý Vân Phi nói: "Được, trận chiến ngày hôm nay, định sẽ không lưu tình." Nói xong trường kiếm trong tay trong nháy mắt bắn ra một đạo kiếm khí, xông thẳng Lý Vân Phi vọt tới.

Lý Vân Phi trong nháy mắt né qua kiếm khí, nhắm phía Kiếm Thánh. Loại kiếm khí này Lý Vân Phi cũng có thể phát sinh, chỉ là loại kiếm khí này bất luận tốc độ, uy lực cũng không lớn. Cho nên, Lý Vân Phi trên căn bản là không cần loại kiếm khí này, chỉ có thể đa thương người, nhưng không thể giết người, cho nên dùng cũng không có gì tác dụng lớn.

Lý Vân Phi trong nháy mắt liền tiếp cận Kiếm Thánh, kiếm trong tay hóa thành vô số đạo kiếm ảnh, đánh về phía Kiếm Thánh. Có người kiếm pháp uy lực cực cường, nhưng tốc độ cũng không nhanh, như vậy chỉ có uy lực, không có tốc độ, liền mọi người đánh không tới. Mà có người nói thiên hạ võ công không gì không thể phá, duy nhanh không phá, thế nhưng chỉ có tốc độ, không có uy lực cũng không được.

Cho nên, Lý Vân Phi kiếm pháp lấy thực chiến làm chủ, tốc độ cùng uy lực cũng phải có, tại trong hai cái tìm một cái điểm thăng bằng, như vậy mới có thể càng mạnh hơn.

Lý Vân Phi kiếm trong tay tầng tầng lớp lớp đánh về phía Kiếm Thánh, dường như đem Kiếm Thánh chôn ở trong kiếm quang. Mà Kiếm Thánh thành danh nhiều năm, kiếm pháp đương nhiên kinh người, trong tay bảo kiếm chặn lại rồi Lý Vân Phi hết thảy công kích, hẳn dĩ nhiên có thể đem Lý Vân Phi hết thảy kiếm ảnh phân phân biệt biệt rõ ràng. Biết cái nào đạo kiếm ảnh là hư, cái nào đạo kiếm ảnh là thực, đem Lý Vân Phi kiếm không loạn chút nào ngăn trở.

Lý Vân Phi cũng không nóng nảy, hẳn và vô số cao thủ từng giao thủ, đương nhiên sẽ không bị chuyện nhỏ này hù đến. Kiếm trong tay pháp biến đổi. Hết thảy kiếm ảnh trong nháy mắt biến mất, hóa thành một đạo bảo kiếm, sau đó đâm về Kiếm Thánh hai mắt.

Kiếm Thánh trong mắt mang theo một nụ cười, bảo kiếm trong nháy mắt nằm ngang trước mắt của mình. Lý Vân Phi kiếm trong tay cũng không hề bắn trúng Kiếm Thánh chặn ở trước mắt bảo kiếm. Mà là trong nháy mắt xuất hiện ở Kiếm Thánh ngực.

Kiếm Thánh cũng không hoảng hốt, kiếm trong tay nhẹ nhàng đi xuống đuổi một cái, liền chấn ngực. "Coong" một tiếng, hai cái kiếm đánh ở chung một chỗ. Lý Vân Phi cùng Kiếm Thánh hai người liền tục lui về phía sau hơn mười bước, đều mang theo căn thận ánh mắt nhìn đối phương. Biết kiếm của đối phương thuật cũng không thua kém chính mình, cũng đều không có trước đó niềm tin tất thắng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 280:: thắng thảm

Lý Vân Phi cùng Kiếm Thánh hai người cẩn thận nhìn đối phương, cũng biết đối phương là của mình kinh địch, Lý Vân Phi nhẹ nhàng cười cười, nói: "Không nghĩ tới Kiếm Thánh tiền bối như vậy tuổi còn có phần này bản lĩnh, khi thật bất phàm!"

Kiếm Thánh nhìn Lý Vân Phi một chút, nói: "Người còn nhỏ tuổi liền có phần này bản lĩnh chẳng phải là càng bất phàm hơn? Nhìn người kiếm pháp cao siêu, mỗi một bộ kiếm pháp đều xem như là đỉnh cấp kiếm pháp, như người có thể đem những kiếm pháp này hiểu rõ, sau đó, sáng chế thuộc về người kiếm pháp của mình, vậy người nhất định trở thành trên giang hồ hiếm thấy cấp độ tông sư kiếm thuật cao thủ. (tối ổn định .") Nhưng tiếc người bây giờ vẫn không thắng được ta."

Kiếm Thánh lời còn chưa dứt, tay dùng sức vung lên, đạo đạo kiếm khí trùng hướng về Lý Vân Phi, đem Lý Vân Phi quanh thân đều bao phủ lại, để Lý Vân Phi không thể tránh khỏi. Sau đó bản thân nhưng trực tiếp trùng hướng về Lý Vân Phi, trường kiếm trong tay, hóa thành Lưu Tinh hướng về Lý Vân Phi bắt ngờ đánh chiếm.

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn chu vi kiếm khí, biết chu vi kiếm khí đã vây quanh chính mình. Bất kể là trước sau trái phải, đều che kín kiếm khí. Thậm chí liền không trung, đều bị kiếm khí che kín. Lý Vân Phi biết mình trốn không tránh nổi. Trong tay bảo kiếm nhanh chóng bay múa, đem chu vi hết thảy địa phương toàn bộ che khuất, bất quá Lý Vân Phi biết, coi như là tránh thoát kiếm khí này tập kích, cái kia Kiếm Thánh cũng sẽ gần đến Lý Vân Phi bên người, khi đó liền Lý Vân Phi nhất định tránh không kịp, e sợ sẽ bị thương tổn được.

Lý Vân Phi chân phải giơ lên, tăng tăng rơi xuống, nhất thời toàn bộ mặt đất đều chấn động lên, mà Lý Vân Phi chân phải địa phương, càng là nứt một đạo thật dài vết nứt, chính cái địa phương giống như bị tạc đạn nổ quá như thế. Điều bề : vỡ thành bột phấn.

Lý Vân Phi tiếp theo một cước đá trên mặt đất bột phấn lên, nhất thời bột phấn đều bay lên. (. Tối ổn định,) sau đó chậm rãi rơi xuống, chu vi nhất thời đều là một mảnh tro bụi. Căn bản là thấy không rõ lắm đồ vật. Lý Vân Phi khóe miệng mang theo một nụ cười, trong tay bảo kiếm vung càng nhanh chóng hơn, sau đó, liên tục lui về phía sau, thối lui ra khỏi Kiếm Thánh kiếm khí tập kích phạm vi.

Lý Vân Phi biết Kiếm Thánh nhất định sẽ bởi vì trước mắt tro bụi mà không nhìn thấy chính mình. Mà lúc này, Lý Vân Phi cũng đem chính mình khí thế toàn thân đều mua chuộc lên. Đồng thời nhẹ nhàng đứng ở nơi đó, liên tiếng hít thở đều ngưng. Sợ đúng là Kiếm Thánh phát hiện chỗ ở của hắn địa.

Lý Vân Phi chăm chú nhìn chằm chằm Kiếm Thánh xông lại địa phương. Đột nhiên thấy một mảnh góc áo. Lý Vân Phi nhất thời mừng rỡ như điên, mảnh này góc áo nhất định là Kiếm Thánh. Lý Vân Phi trường kiếm trong tay dừng đứng, nhắm phía Kiếm Thánh. Sau đó, bảo kiếm mạnh mẽ đâm về góc áo bên cạnh, Nhưng là Lý Vân Phi cũng không hề cảm giác được bảo kiếm nhập vào cơ thể cảm giác, trên ngựa : lập tức biết không ổn. Đây là Kiếm Thánh mưu kế. Thân hình liên tiếp lui về phía sau.

Đáng tiếc Lý Vân Phi lùi đến quá muộn. Một tia kiếm quang xuất hiện ở Lý Vân Phi trước mắt. Lý Vân Phi trong lòng cả kinh, sau đó lui về phía sau ba bước, trong tay bảo kiếm đột nhiên chặn ở trước mặt mình. Va về phía đánh úp về phía bảo kiếm của mình. Đem công hướng về bảo kiếm của mình trong nháy mắt đánh oai. Kim cương bất hoại thần công trong nháy mắt dùng ra, cả người tán nát ra một đạo hoàng quang, sau đó, Kiếm Thánh cái kia bị Lý Vân Phi đánh oai bảo kiếm thẳng tắp đâm trúng Lý Vân Phi vai.

Lý Vân Phi đem kim cương bất hoại thần công dùng đến cực hạn, sau đó Kiếm Thánh bảo kiếm đột nhiên đâm vào Lý Vân Phi vai, sâu sắc vùi sâu vào Lý Vân Phi vai bên trong. Lý Vân Phi lồng ngực mờ mờ hồ hồ, hừ lạnh một tiếng, không có để ý này đâm vào thân thể của mình bảo kiếm, sau đó, một tay mạnh mẽ nắm lấy đâm vào chính mình vai bảo kiếm, một cái tay khác cầm kiếm mạnh mẽ gai hướng về Kiếm Thánh.

Kiếm Thánh muốn rút kiếm lui về sau, Nhưng là Lý Vân Phi vai bấp thịt mạnh mẽ kẹp lấy bảo kiếm thân kiếm, mà Lý Vân Phi tay cũng mạnh mẽ nắm lấy vai bảo kiếm, căn bản là mặc kệ trong tay máu tươi chảy ròng. Trong lúc nhất thời Kiếm Thánh dĩ nhiên không thể thanh kiếm rút ra Lý Vân Phi vai.

Mất thấy Lý Vân Phi kiếm liền muốn đâm trúng chính mình. Mà Kiếm Thánh nhưng làm sao đều không muốn từ bỏ đâm vào Lý Vân Phi vai bảo kiếm, một cái kiếm khách tại sao có thể từ bỏ bảo kiếm của mình. Kiếm Thánh thì làm sao có thể sẽ từ bỏ bảo kiếm của mình?

Kiếm Thánh cắn răng một cái, một cái khác chỉ nắm tay, mạnh mẽ đánh hướng về Lý Vân Phi. Mà Lý Vân Phi kiếm cũng mạnh mẽ gai hướng về Kiếm Thánh. Sau đó Lý Vân Phi kiếm đâm vào Kiếm Thánh ngực, mà Kiếm Thánh quyền cũng bắn trúng Lý Vân Phi ngực.

Hai người cùng nhau nhỏ giọt huyết, sau đó liên tục lui về phía sau, ngã ngồi trên mặt đất, hai người đồng thời bị trọng thương, bất quá Lý Vân Phi thương liền khinh không ít. Tuy rằng lồng ngực của hắn bị Kiếm Thánh một quyền bắn trúng, bất quá hắn kim cương bất hoại thần công xác thực lợi hại, thể hắn căn phần lớn thương tổn, mà Kiếm Thánh liền thảm hơn nhiều. Vốn là nếu là hắn quăng kiếm mà đi, vậy hắn liền thắng định rồi. Nhưng là, hắn là thuộc về cái loại này kiếm còn người còn, kiếm mất người mất kiếm khách, cho nên, Lý Vân Phi một phát tàn nhẫn, căn bản không để ý thương thế của mình, hắn sớm liền định lưỡng bại câu thương rồi. Một kiếm này mạnh mẽ gai bên trong Kiếm Thánh ngực. Một kiếm này đem Kiếm Thánh thương không nhẹ, xem Kiếm Thánh ngã trên mặt đất, trong miệng liên tục ói ra vài búng máu. Xem ra giống như không được rồi.

Kiếm Thánh nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi một chút nói: "Được, được, còn nhỏ tuổi liền có thể đem ta thương thành như vậy. Người không chỉ có đối với người khác tàn nhẫn, đối với mình cũng tàn nhẫn. Cuộc quyết đấu này toàn ta thua."

Lý Vân Phi khẽ cười một tiếng, dùng tay bụng không ngừng chảy máu vai, nói: "Kiếm Thánh như vậy tuổi, còn có thể đem ta thương thành như vậy, mà cuối cùng cũng không phải là sắc kiếm pháp lấy thắng! Trận này giao đấu không coi là ta thắng!"

Kiếm Thánh liên tục điểm trụ chính mình toàn thân mấy chỗ đại huyết, sau đó nói: "Thua chính là thua, ta không phải người thua không chung! Tương lai, ta tất sẽ lại tìm người một trận chiến. Một tuyệt này si!"

Ngay Kiểm Thánh chịu thua trong nháy mắt này, Lý Vân Phi nghe thấy được hệ thống âm thanh: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 6: đánh bại Kiểm Thánh, nhiệm vụ khen thưởng: (kiếm hai mươi ba), nhiệm vụ tích phân: 500000.

Kiểm Thánh điểm trụ mấy chỗ đại huyết, vốn là chảy máu ngực lập tức dừng lại huyết, sau đó, Kiểm Thánh đứng lên, đối với Lý Vân Phi nói: "Tương lai tái chiến!" Nói xong, thời gian dần qua hướng về xa xa rồi khỏi.

Nhiếp Phong đi tới Lý Vân Phi bên cạnh, vội vã lôi kéo Lý Vân Phi hỏi: "Lý thúc, người như thế nào đây?"

Lý Vân Phi ho ra một ngụm máu nói: "Ta bị hấn đánh thành trọng thương, nhanh lên một chút mang ta đến một chỗ bí ẩn địa phương chữa thương. Nếu như bị Độc Cô một phương biết ta thương nặng như vậy, chỉ sợ hấn sẽ phái người tới giết ta! Đi mau!"

Nhiếp Phong Khán Kiến Lý Vân Phi thương thế rất nghiêm trọng, cắn răng một cái, mạnh mẽ nói: "Lý thúc, có muốn hay không ta đuổi đi lên đem Kiểm Thánh giết chết? Nói như vậy liền sẽ không có người biết Lý thúc người bị thương! Cái kia Lý thúc người cũng hội an toàn điểm!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Không cần như vậy, Kiểm Thánh võ công cao cường. Mặc dù trọng thương. Bính lên mệnh ra, người cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hấn. Người đừng xem ta thương nghiêm trọng. Nếu là ta khê cắn răng, liều mạng lời mà nói..., giết chết người tuyệt không là vấn đề, người liền không nên mạo hiểm rồi. Chúng ta đi mau!"

Nhiếp Phong nâng dậy Lý Vân Phi, sau đó chống chọi Lý Vân Phi liền hướng về trên núi chạy đi, trong thành khắp nơi đều là Độc Cô một phương thám tử, bất luận nơi nào đều không an toàn, chỉ có này trên núi, một bóng người đều không có, đây mới là chỗ an toàn nhất.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 281:: Nhiếp Phong có chuyện

Chương 281:: Nhiếp Phong có chuyện

Nhiếp Phong đỡ Lý Vân Phi hướng về trên núi chạy đi, Lý Vân Phi thương thế rất nặng, ngoại trừ vai kiếm bên ngoài, lồng ngực của hấn còn bị Kiểm Thánh một quyền bắn trúng, thương tổn được phệ phệ, hấn bây giờ đương nhiên phải tìm một chỗ đến chữa thương. (! . Thẳng thối phí)

Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi hai người ở trên núi tùy tiện tìm sơn động, sau đó hai người liền tại trong sơn động này nghỉ ngơi, Lý Vân Phi từ trong lòng xuất ra Kim Sang Dược, sau đó, đem vai đắp lên Kim Sang Dược, nhìn một chút bị kiếm hấn như đâm thủng vai. Lý Vân Phi không khỏi cảm khái vạn phần. Vừa cùng Kiểm Thánh trận chiến ấy, thật sự là mạo hiểm vạn phần. Lý Vân Phi thiếu một chút đã bị Kiểm Thánh đánh bại, may là, Lý Vân Phi liều mạng một thoáng, cũng may là Kiểm Thánh không có buông tay buông ra bảo kiếm, bằng không, Lý Vân Phi liền thảm.

Nhiếp Phong nhìn Lý Vân Phi thương nghiêm trọng như vậy, liền vội vàng hỏi: "Lý thúc, thương thế của người nghiêm trọng như vậy, ta bây giờ trở về thành cho người trao mấy phó trị nội thương dược, người ở nơi này cẩn thận một chút!"

Lý Vân Phi gãy dựa ngồi dậy, đối với Nhiếp Phong nói: "Nhiếp Phong, chỗ này của ta không có chuyện gì, chính người cần trọng một chút, Độc Cô một phương tại Vô Song Thành bên trong thế lực quá to lớn, người cẩn thận một chút không nên bị phát hiện!"

Nhiếp Phong gật đầu lia lịa, đứng lên liền muốn rời khỏi. Lý Vân Phi liền vội vàng kéo hấn, nói: "Nhiếp Phong, người nhớ tới, tuyệt đối không nên đến cái kia Minh Nguyệt nơi nào, đi lấy thuốc. Minh Nguyệt cùng Độc Cô một phương bọn họ có liên lạc. Người ngàn vạn nhớ tới!" Lý Vân Phi thương nặng như vậy, hấn có thể không hi vọng chính mình bị Minh Nguyệt dẫn người đến giết chết. Đương nhiên phải nhắc nhở Nhiếp Phong, không muốn hấn đi Minh Nguyệt nơi nào bốc thuốc rồi!

Nhiếp Phong sừng sốt một chút, nói: "Lý thúc, ý của người là Minh Nguyệt cô nương cùng Độc Cô một phương có quan hệ gì?"

Lý Vân Phi ho khan hai tiếng, nói: "Không sai, Minh Nguyệt cùng Độc Cô một phương bọn họ có liên hệ! Đến mức ta làm sao biết những chuyện này, chờ ta thương thế tốt lên chút sẽ cùng người nói! Người đi trước mau lên!"

Nhiếp Phong gật đầu rồi rời đi, Lý Vân Phi ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu chữa thương. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi mở mắt, trong lòng cảm giác không đúng, hấn đã chữa thương rất lâu, xem sắc trời bên ngoài, đã đen, mà Nhiếp Phong lại vẫn chưa có tới. Lâu như vậy rồi, đừng nói là mua thuốc rồi, chính là đánh nhau cũng nên đánh xong. Làm sao sẽ thời gian dài như vậy.

Lý Vân Phi trong lòng có chút sốt ruột, phải biết, Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi quan hệ rất tốt, Lý Vân Phi nhìn Nhiếp Phong lớn lên. Mà Nhiếp Phong cũng rất tôn kính Lý Vân Phi, hiện tại Lý Vân Phi bị thương, Nhiếp Phong tuyệt đối sẽ không đến những địa phương khác đi. Hấn tuyệt đối sẽ không đem Lý Vân Phi một người nhưng ở chỗ này tự sinh tự diệt. Mà bây giờ Nhiếp Phong hiện tại vẫn chưa về. Nhất định là đã xảy ra chuyện.

Lý Vân Phi thực sự không biết Nhiếp Phong có thể xảy ra chuyện gì. Vô Song Thành bên trong lợi hại nhất hai người, Độc Cô một phương cùng Kiếm Thánh đều bị thương, toàn bộ Vô Song Thành bên trong ngoại trừ Đoạn Lăng ở ngoài, không có người nào là Nhiếp Phong đối thủ. Hơn nữa, Lý Vân Phi cũng làm cho Nhiếp Phong chú ý Minh Nguyệt rồi. Bất quá, Lý Vân Phi nghĩ lại, Nhiếp Phong là phong vân bên trong đích tuyệt đối nhân vật chính. Nghĩ đến hắn sẽ không xảy ra chuyện gì. Nhiều nhất là cùng nguyên tác bên trong như thế, bị Minh Nguyệt đánh lên thụ thương, Từ không xong.

Lý Vân Phi hiện tại bị thương nặng. Chính là muốn giúp Nhiếp Phong đều không giúp được. Tuy nói trên người hắn có viên đan dược, Nhưng lấy lập tức đem thương chữa khỏi, Nhưng là đan dược kia chỉ dùng đến bảo mệnh. Tuyệt không có thể cứ như vậy đơn giản sẽ dùng.

Nghĩ một lát, Lý Vân Phi cũng nghĩ thông suốt rồi, coi như là thương thế của hắn được rồi, hiện tại cũng không tìm được Nhiếp Phong rồi, chỉ có ở chỗ này chờ chờ hắn rồi. Cái này cũng là không có cách nào rồi. Lý Vân Phi liều mạng bò dậy, đi ra sơn động, sắc trời đã hoàn toàn đen. Lý Vân Phi biết. Thâm sơn này bên trong khắp nơi đều có sài lang hổ báo, nếu như hắn không có thụ thương lời mà nói..., những mãnh thú này tự nhiên cũng không là đối thủ rồi. Nhưng này đây hắn mình bây giờ thân thể, căn bản là không có thể đối phó những đồ vật kia. Mà Nhiếp Phong lại không ở bên người, chỉ có một biện pháp, đó chính là nhiều tìm một chút củi đốt. Điểm nổi lửa đồng, phòng ngừa mãnh thú rồi.

Lý Vân Phi che ngực đi từ từ đi ra ngoài. May là gần nhất thì khí trời đều rất khô nóng, cho nên, Lý Vân Phi tùy tiện tìm nhiều củi đốt, đốt sau đó, Lý Vân Phi đột nhiên phát hiện, hắn đói bụng. Vốn là lấy Lý Vân Phi công lực, mười mấy ngày không ăn cơm tuyệt không là vấn đề, Nhưng là, hắn bây giờ bị thương. Một cách tự nhiên liền muốn ăn một chút gì bổ sung điểm dinh dưỡng rồi. Nhưng là vấn đề rồi.

Lý Vân Phi tại Thiên Hạ Hội lâu như vậy, đều không có ra ngoài, tự nhiên không dùng tại chính mình trong giới chỉ mang ăn rồi. Lần này ra ngoài, Lý Vân Phi cũng quên tại trong nhẫn trữ một ít thức ăn rồi. Như vậy hạ xuống, Lý Vân Phi chỉ có thể đói bụng.

Lý Vân Phi bắt đầu đi lác đác, đây cũng quá thảm. Bị thương cây mặt được trị coi như xong. Còn muốn bị cảm lạnh, gió núi đến xương, thiên Hắc Sơn trên rất lạnh. Chủ yếu nhất chính là, liền ăn đồ vật đều không có, hảo thể lương.

Không nói Lý Vân Phi rồi, Nhiếp Phong bây giờ đang ở nơi nào, đại gia nhất định đều rất tò mò, Nhiếp Phong được xưng quân tử, làm sao cũng sẽ không đem Lý Vân Phi một người nhưng ở trong sơn động. Người khác ở nơi đâu đây? Liền muốn từ đầu nói đến.

Lại nói, lúc trước Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi cáo biệt về sau, sử dụng cái kia có một không hai giang hồ khinh công bay về phía Vô Song Thành ở bên trong, đã đến Vô Song Thành, Nhiếp Phong cũng nghe đi theo Lý Vân Phi ý tứ, cũng không hề đến Minh Nguyệt tiệm thuốc bên trong bốc thuốc. Mà là tùy tiện tìm gia tiệm thuốc, tiến vào đi lấy thuốc.

Mà Nhiếp Phong không biết là, từ hắn tiến vào đến Vô Song Thành sau đó, nhất cử nhất động của hắn đều bị người theo dõi, Kiếm Thánh bị Lý Vân Phi một chiêu kiếm đâm thủng ngực về sau, vội vã trở lại chỗ ở của mình, Kiếm Thánh cả đời này cùng Vô Song kiếm thuật cao thủ động thủ, thụ thương chỉ là việc nhỏ, như vậy thương cũng không phải là lần một lần hai rồi, không chết được.

Mà khi Kiếm Thánh trở lại chỗ ở của mình về sau, hắn người hầu tự nhiên thấy Kiếm Thánh một thân là huyết trở lại, thảm nhất chính là, hắn này huyết vẫn là chính bản thân hắn. Rất bình thường, bọn họ liền báo cho Vô Song Thành chủ Độc Cô một phương. Độc Cô một phương đối với hân sư huynh này vẫn là rất tôn kính, bởi vì hân biết, Kiếm Thánh là một cái sức uy hiếp cường đại, giống như đạn hạt nhân như thế. Hân đương nhiên không thể để cho này đạn hạt nhân cứ như vậy xong. Tự nhiên triệu tập danh y đến vì làm Kiếm Thánh trị liệu. Mà hân cũng từ Kiếm Thánh nào biết, Lý Vân Phi cũng bị trọng thương.

Độc Cô một phương bị Lý Vân Phi đã thương về sau, đương nhiên nhớ tại trong lòng rồi. Muốn hân Độc Cô một phương, cao thủ tuyệt thế, vẫn là trên giang hồ hai thế lực lớn một trong Vô Song Thành thành chủ, lúc nào chịu quá loại này thương. Rất tự nhiên, Độc Cô một phương liền phái dưới tay hân rất nhiều người tại Vô Song Thành bên trong tìm Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi.

Mà Độc Cô một phương đương nhiên sẽ nghĩ tới Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi xảy ra thành hoặc là vào thành, chịu thương nặng như vậy, làm sao cũng sẽ mua cái dược đúng không, liền lại phái một chút nhân ở cửa thành bảo vệ.

Nhiếp Phong vừa vào Vô Song Thành về sau, đã bị Vô Song Thành người chú ý tới. Vốn là lấy Nhiếp Phong công lực, hân rất dĩ nhiên là có thể phát hiện chu vi người giám thị. Nhưng là, Lý Vân Phi bị thương, Nhiếp Phong sốt ruột a, cũng cũng chưa có quan tâm chu vi, bị những người này đuổi tới rồi.

Nói thật ra, thời gian thật dài không có gõ chữ, cảm giác cũng bị mất, vốn là nói một ngày hai canh, Nhưng là thế nào tìm khắp không trở về cảm giác, ngày hôm nay lãng phí một ngày, rốt cục mãi xuất ra một chương. Đại gia cho ta chút thời gian, làm cho ta tìm một chút cảm giác, cảm tạ đại gia.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 282:: cùng Nhiếp Phong sẽ cùng

Chương 282:: cùng Nhiếp Phong sẽ cùng

Lại nói Nhiếp Phong bị Vô Song Thành bên trong đích nhân nhìn chăm chăm, mà hần lúc này đang giúp Lý Vân Phi mua thuốc, căn bản cũng không có chú ý mình bị người nhìn chăm chăm (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ.) Vô Song Thành người lập tức liền phái người đi bẩm báo Độc Cô một phương. Những người còn lại thì lại tiếp tục ở đây bên trong kể tục theo Nhiếp Phong.

Nhiếp Phong cảm được liền dám hướng về ngoài thành, bất quá, Nhiếp Phong cuối cùng ở ngoài thành trong rừng cây thời điểm, vẫn là phát hiện bọn này cùng tại phía sau mình kẻ địch. Lấy Nhiếp Phong thân thủ, bãi bình những người này căn bản cũng không có phí khí lực gì. Đơn giản liền đem những này nhân cho giết chết. Cũng thật là đúng dịp. Lúc này, Minh Nguyệt mang của bọn hần mình gia đặc biệt Phượng Vũ tiền tìm tới Nhiếp Phong.

Bất luận Lý Vân Phi làm sao cải biến, nên phát sinh hay là muốn phát sinh, ngay Minh Nguyệt dùng Phượng Vũ tiền đánh lên Nhiếp Phong thời gian. Nhiếp Phong cũng từ trên mặt đất nhật lên một cái cành cây, vốn là Nhiếp Phong cành cây chỉ dùng đến công kích Minh Nguyệt. Nhưng là vào lúc này, Minh Nguyệt phía sau đột nhiên chạy ra một con cầu hùng.

Minh Nguyệt hiện tại chính khần trương nhìn Nhiếp Phong, chuẩn bị đánh lên hần, căn bản là không nghĩ tới phía sau mình dĩ nhiên sẽ xuất hiện một con cầu hùng, chó này hùng há to mồm liền muốn hướng về Minh Nguyệt tấp tới, mà Minh Nguyệt không có chút nào phát hiện, một mũi tên bắn về phía Nhiếp Phong.

Nhiếp Phong vốn là né tránh mũi tên này là rất dễ dàng. Nhưng là, nếu là hần né tránh mũi tên này, con chó kia hùng sẽ đem Minh Nguyệt cắn bị thương, thậm chí cắn bị thương. Nhiếp Phong không chút suy nghĩ, cành cây phi bắn đi ra, một thoáng liền bắn trúng cầu hùng, cầu hùng bị đau, vội vã đào tẩu. Mà Nhiếp Phong liền thăm, bị Phượng Vũ tiền trực tiếp đâm thủng ngực mà qua.

Này Phượng Vũ tiền còn không phải là phổ thông tiền, Phượng Vũ tiền là tiền bên trong có tiền. Nó sẽ theo nhân huyết dịch, chảy khắp toàn thân. Ở tại thân thể một Trăm Lê Tám nơi đại trong huyết, giả sử không đem này so với lông trâu vẫn tế tiểu tiền cho rút vào ra, nhẹ thì tàn phế. (thắng thoại phí,) nặng thì sẽ bỏ mình. Nhiếp Phong bị mũi tên này xạ về sau, trực tiếp liền té xỉu. Lúc này mới không có biện pháp đem được đưa cho Lý Vân Phi.

Lại nói Lý Vân Phi lúc này, bị thăm vô cùng, không ăn không uống, mà Nhiếp Phong lúc này liền sáng khoái nhiều, bên người có một mỹ nữ giúp mình trị thương. Còn có ăn có uống, cùng Lý Vân Phi so sánh, đây quả thực là một trời một vực.

Thời gian cực nhanh mà qua, chỉ chớp mắt đã vượt qua một ngày một đêm, mà lúc này Lý Vân Phi chính đang trị liệu nội thương, đột nhiên nghe được ngoài son động có tiếng bước chân. Lý Vân Phi lập tức đứng lên, lấy tay biên bảo kiểm rút ra sao, sau đó, lặng lẽ đi tới cửa son động. Đứng ở chỗ kia chờ người khác đến.

Lúc này, đi một mình vào, Lý Vân Phi trong mắt hần quang lóe lên, một chiêu kiếm đâm về đi vào son động người. Người kia dường như sớm liền phát hiện Lý Vân Phi ở sau lưng hần giống như vậy, một thoáng liền tránh thoát Lý Vân Phi tập kích.

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn một cái, xuất hiện ở trong son động người dĩ nhiên là Minh Nguyệt. Lý Vân Phi cười khẽ một tiếng, nói: "Người, làm sao biết ta tại đây?"

Minh Nguyệt nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi nói: "Nhiếp Phong nói cho ta biết."

"Nhiếp Phong?" Lý Vân Phi căn bản cũng không tin, hơi nhướng mày, nói: "Cái này không thể nào, ta cùng Nhiếp Phong từng nói, để hần phải cẩn thận người. Hần làm sao sẽ đem ta ở nơi này nói cho người biết đây?" Lý Vân Phi biết Nhiếp Phong đã xảy ra chuyện, thế nhưng hần cũng không biết Nhiếp Phong bây giờ đang ở Minh Nguyệt nơi nào.

Minh Nguyệt nhẹ nhàng nói: "Nhiếp Phong bị thương, bị ta tàng tại trong một cái son động, hần nói cho ta biết, người cũng bị thương, để cho ta tới tìm người, thuận tiện đem người mang tới đó cùng hần sẽ hợp!"

"Hần mình tại sao không đến." Lý Vân Phi nhìn một chút Minh Nguyệt, biết Nhiếp Phong vẫn là cùng Minh Nguyệt tốt hơn rồi, liền cũng là đối với Minh Nguyệt thả tâm, liền vội vàng hỏi: "Thương thế của hần vô cùng trọng?"

Minh Nguyệt gật đầu, nói: "Thương thế của hần không phải rất nặng, thế nhưng hần không thể đi động, hơn nữa, hần rất lo lắng người, người bị thương nặng như vậy. Hần sợ một mình người ở chỗ này không an toàn, liền để ta đem người mang đi! Ta cũng tốt đồng thời chiếu cố các người!"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, gật đầu, nói: "Tốt lắm, ta liền cùng đi với người đi, như vậy cũng tốt lẫn nhau chiếu cố!" Lý Vân Phi vốn là không muốn đi, chỗ đó kỳ thực không nhất định có cái chỗ này an toàn. Chỉ là hần không muốn lại chịu đói rồi. Hần đời này, phúc là hưởng rất nhiều. Tội hần trên căn bản là không chịu quá cái gì. Hần căn bản là không chịu đựng qua đói bụng. Ai cảm giác đói bụng Lý Vân Phi không muốn lại bị. Cho nên, hần rất quả đoán cùng Minh Nguyệt đi, còn cái gì không an toàn các loại, các loại: chờ cái bụng no rồi, rồi nói sau.

Minh Nguyệt mang theo Lý Vân Phi thất quái bát quái ở trên núi cắt bước, này son rất lớn, trên núi son động rất nhiều, Minh Nguyệt muốn cứu Nhiếp Phong, thì không thể đem Nhiếp Phong mang vào trong thành, Minh Nguyệt thường thường ở trên núi hái thuốc, tự nhiên biết nơi nào có son động, rất tự nhiên, liền đem Nhiếp Phong dẫn tới trong một cái son động.

Lý Vân Phi theo Minh Nguyệt đi một chút ngừng ngừng, rất nhanh liền đi tới một son động cửa, Minh Nguyệt mang theo Lý Vân Phi hai người đi vào son động, đó là một rất lớn son động, căn bản là không nhìn thấy đáy, đi vào trong một đoạn lộ trình về sau, một vệt ánh sáng xuất hiện ở trước mắt. Nguyên lai, son động này nơi sâu xa là điều khác, căn bản cũng không có đỉnh, ánh mặt trời rất sung túc.

Lý Vân Phi đi vào son động. Đã nhìn thấy Nhiếp Phong nằm ở rom rạ lên, chỉ riêng này trên người, ngực một mảnh lớn vết máu, xem ra so với mình còn

muốn thâm, nhất thời, hắn cũng cảm giác được rất thỏa mãn rồi. Tiểu tử này vì tán gái, liền mệnh cũng không muốn rồi. Chịu bị thương, đáng đời.

Lý Vân Phi đi tới Nhiếp Phong bên cạnh, nhìn thâm Lý Vân Phi, cười nói: "Tiểu tử nguoi, gọi nguoi đi mua điểm dược mà thôi sao? Làm thế nào thành như vậy?"

Nhiếp Phong bắt đầu dĩ cười khở một Thanh Đạo: "Sự tình xuất hiện quá trùng hợp. Nay xem, như chúng ta rồi."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Như thế nào. Thương không có sao chứ?"

Minh Nguyệt đi tới, nói: "Thương thế của hắn không Hữu Thập bao lớn ngại. Ta đã giúp hắn đem thương chữa khỏi. Chỉ cần điều dưỡng mấy ngày, chẳng mấy chốc sẽ tốt!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta đây an tâm." Sau đó, xoay người hướng về Minh Nguyệt hỏi: "Có không Hữu Thập sao ăn? Ta bây giờ rất đói!"

Minh Nguyệt từ trong sơn động trong giỏ xách, xuất ra một con gà nướng, đưa cho Lý Vân Phi. Lý Vân Phi tiếp nhận gà nướng, lột xuống một cái đùi gà đưa cho Nhiếp Phong, sau đó, lại lột xuống một cái khác đùi gà, ăn.

Lý Vân Phi rất nhanh đem này con đùi gà gặm xong, sau đó sờ sờ thư thái rất nhiều cái bụng, hướng về Minh Nguyệt hỏi: "Ta nhớ được cô nướng tên gọi Minh Nguyệt đi!"

Minh Nguyệt gật đầu, nói: "Không sai, ta gọi Minh Nguyệt!"

Lý Vân Phi cười cười, nhìn Minh Nguyệt nói: "Minh Nguyệt cô nướng một bên muốn giết chúng ta, một bên lại cứu chúng ta, nguoi không cảm giác mình rất mâu thuẫn sao?"

Minh Nguyệt nhìn Lý Vân Phi, lạnh lùng nói: "Các nguoi là Vô Song Thành kẻ địch. Phàm là Vô Song Thành kẻ địch ta đều muốn Sát! Cứu các nguoi là bởi vì, ta nợ Nhiếp Phong cùng một món nợ ân tình của nguoi!"

"Ồ?" Lý Vân Phi không hiểu nói: "Nguoi chừng nào thì nợ chúng ta ân tình?"

Minh Nguyệt lạnh lùng nói: "Ngày đó nguoi đem ta thả thương về sau, cũng không hề đem ta giết chết, mà là thả Ngã Ly mở, nhân tình này, ta phải trả nguoi! Mà Nhiếp Phong, hắn cũng đã cứu ta một mạng. Hắn vốn là có thể né tránh của ta tập kích, nhưng bởi vì cứu ta mà bị thương!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283:: minh gia tổ tiên

Chương 283:: minh gia tổ tiên

Lý Vân Phi hai tay mở ra, nói: "Nguoi cũng coi như là đã cứu chúng ta một lần, nguoi nợ nhân tình của chúng ta liền tính trả lại, từ nay về sau nguoi cũng không tiếp tục nợ chúng ta! Hai người bọn ta rõ ràng!"

Minh Nguyệt gật đầu, nói: "Hai người bọn ta rõ ràng. (Tới ổn định,) đúng vậy a, ta nợ các nguoi, cũng còn rồi!"

Nhiếp Phong nhàn nhạt nhìn Minh Nguyệt nói: "Minh Nguyệt cô nướng, không biết chúng ta có gì thù hận? Dĩ nhiên cho nguoi mấy lần tới giết chúng ta? Nguoi cùng Độc Cô một phương đến cùng có quan hệ gì?"

Lý Vân Phi cười cắt đứt Nhiếp Phong câu hỏi, nói: "Minh Nguyệt cô nướng hắn là minh gia người, đúng không! Minh Nguyệt cô nướng?"

Minh Nguyệt sùng sốt một chút, nói: "Nguoi biết chúng ta minh gia?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Cái này trên giang hồ ta không biết bí mật cũng không nhiều, các nguoi minh gia cùng Độc Cô gia ân oán tình cừu ta biết rõ rõ ràng!"

Minh Nguyệt kinh ngạc nhìn Lý Vân Phi nói: "Nguoi biết chúng ta minh gia cùng Độc Cô gia ân oán tình cừu? Điều này sao có thể, chúng ta minh gia đã có hai trăm năm không có ở trên giang hồ xuất hiện. Làm sao nguoi biết chúng ta minh gia?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Các nguoi minh gia tổ tiên cùng Độc Cô gia tổ tiên sáng chế tuyệt thế kiếm chiêu —— Khuynh Thành chi luyện, ta nhưng là

như sấm bên tai."

"Ngươi biết Khuynh Thành chi luyện?" Minh Nguyệt càng khó mà tin nổi hơn rồi. Đây rõ ràng chính là hần mình gia cùng Độc Cô gia bí mật, trên giang hồ căn bản cũng không có nhân biết, hiện tại Lý Vân Phi dĩ nhiên biết, Minh Nguyệt làm sao sẽ không kinh sợ?

Lý Vân Phi gật đầu nói: "Không sai, ta cũng vậy luyện kiếm, đối với này hai trăm năm trước được xưng vô địch kiếm pháp, rất hiếm kỳ. Không biết kiếp này có thể không thể thấy?"

Minh Nguyệt lắc lắc đầu, nói: "E sợ không thể như ngươi mong muốn. (tôi ổn định,) Khuynh Thành chi luyện, đã sớm thất truyền. Đã hai trăm năm không có ai luyện được Khuynh Thành chi luyện rồi!"

Nhiếp Phong ở bên cạnh liền vội vàng hỏi: "Đây Khuynh Thành chi luyện mạnh như thế nào. Lý thúc ngươi không chỉ một lần nói đến loại kiếm pháp này?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Trước ta không phải cùng ngươi đã nói sao? Kiếm pháp này nghe nói là vô chiêu không thức, cho nên cũng vô chiêu không thức có thể PHẢ..."

Nhiếp Phong vội vã cắt đứt Lý Vân Phi lời mà nói..., nói: "Đây ta biết, chỉ là chiêu kiếm này nếu nổi danh như vậy? Vậy tại sao ta chưa nghe nói qua, này trên giang hồ cũng chưa từng có truyền ra quá có người dùng qua loại kiếm pháp này a!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta đây đã biết chi không rõ rồi. Có người nói chỉ có hai trăm năm trước sáng tạo Vô Song Thành Độc Cô gia tổ tiên cùng mình gia tổ tiên dùng qua. Sau đó sẽ không có người dùng qua! Minh Nguyệt cô nương có thể hay không giải thích cho ta một thoáng đây?"

Minh Nguyệt gật đầu, nói: "Ta mình gia tổ tiên cùng Độc Cô gia tổ tiên bản là một đôi người yêu! Hai người bọn họ đồng thời sáng chế này Khuynh Thành chi luyện kiếm chiêu. Sở Hưởng Vô Địch. Vì làm mình gia tổ tiên càng là trợ giúp Độc Cô gia tổ tiên sáng lập Vô Song Thành. Nhưng tiếc..." Minh Nguyệt nói tới đây dường như không muốn nói xuống, chỉ là thở dài, lắc lắc đầu.

Nhiếp Phong liền vội vàng hỏi: "Đáng tiếc cái gì?"

Minh Nguyệt suy nghĩ một chút, không nói gì, chỉ là ngồi ở chỗ đó chờ đợi! Lý Vân Phi biết, Minh Nguyệt là không muốn đem chuyện này nói ra, dù sao tổ tiên cùng một cái có phụ phụ quân có loại quan hệ này, thực tại không dễ nghe.

Nhiếp Phong không biết Minh Nguyệt tại sao không nói, giả dựa ngồi dậy, nhìn Minh Nguyệt hỏi: "Minh Nguyệt cô nương, ngươi làm sao vậy? Lễ nào Hữu Thập sao không thể nói đây sao?"

Minh Nguyệt muốn chỉ chốc lát, nói: "Không có gì! Nói tiếp đi. Ta mình gia tổ tiên căn bản liền không biết Độc Cô gia tổ tiên thậm chí có vợ. Mà này hai người bọn họ sự tình, rất nhanh sẽ bị Độc Cô phu nhân phát hiện. Độc Cô phu nhân dĩ nhiên bởi vì việc này nghĩ không ra, một Dạ Chi giết bằng thuốc độc Độc Cô gia cả nhà. Bao quát bản thân nàng hai đứa bé. Ai..."

Nhiếp Phong lập tức ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nói: "Hồ đồ không ăn thịt con, côi đời này tại sao có thể có ác như vậy mẹ? Dĩ nhiên giết bằng thuốc độc con của mình. Đây cũng quá đáng đi!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Thế giới to lớn, không gì không có. Trên cái thế giới này hạng người gì đều có. Không muốn quá kinh ngạc."

Minh Nguyệt thở dài, nói tiếp: "Ta mình gia tổ tiên cho rằng đây đều là lỗi của nàng. Liền liền rời đi Độc Cô gia tổ tiên. Chỉ là lưu lại tổ huấn, thế sống chết bảo vệ Vô Song Thành. Cho nên, ta mình gia đời sau đều lấy bảo vệ Vô Song Thành vì bản thân mặc cho! Các ngươi Thiên Hạ Hội muốn diệt ta Vô Song Thành! Ta tự nhiên muốn giết các ngươi rồi."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi giết chúng ta có ích lợi gì, nói thật, chúng ta đối với diệt các ngươi Vô Song Thành không có chút nào lưu ý. Vô Song Thành có tồn tại hay không, Thiên Hạ Hội có hay không có thể nhất thống giang hồ. Đây đối với ta mà nói đều không có ích lợi gì! Ta cũng không để ý! Ngươi liền tính giết chúng ta, Thiên Hạ Hội vẫn như cũ sẽ đến tấn công Vô Song Thành. Đây cùng chúng ta có chết hay không không có quan hệ gì! Chỉ cần hùng bá sống sót, Thiên Hạ Hội cùng Vô Song Thành liền chỉ có thể lưu một cái! Liền toán chúng ta đã chết, cũng như thế!"

Minh Nguyệt gật đầu, nói: "Đây ta biết, hùng bá vô công cao cường, so với Độc Cô thành chủ phải mạnh hơn không chỉ một bậc. Hần không tự mình đến ta Vô Song Thành, là bởi vì Kiếm Thánh tiền bối tại ta Vô Song Thành bên trong. Hùng bá không muốn cùng Kiếm Thánh tiền bối liều cái lưỡng bại câu thương. Cho nên, chưa bao giờ đến Vô Song Thành bên trong. Lý tiên sinh có thể cùng Kiếm Thánh tiền bối đánh thành lưỡng bại câu thương, vô công của ngươi hẳn là không thua kém hùng bá, ngươi vì sao còn muốn nghe lệnh y? Chuyện này..."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Hùng bá vô công so với ta cao, điểm ấy ta không thể phủ nhận. Ta sở dĩ có thể cùng Kiếm Thánh liều cái lưỡng bại câu thương, thậm chí còn hơn một chút, là bởi vì Kiếm Thánh cũng không hề dùng ra hần vẫn dấu kín bản lãnh thật sự. Cho nên, ta mới có thể cùng hắn đánh ngang tay, ta nghĩ hần chiêu kiếm pháp kia là lưu cho vô danh, hoặc là lưu cho hùng bá. Hần hiển nhiên không muốn cùng ta dùng ra chiêu kia." Lý Vân Phi vẫn cô kỳ Kiếm Thánh cái kia kiếm hai mươi hai sau khi một chiêu kia, kiếm hai mươi ba. Chiêu kia dùng đến, hùng bá thậm chí ngay cả trốn đều tránh không thoát, trốn đều trốn không thoát. Tuy rằng dùng xong chiêu kia sau đó, Kiếm Thánh cũng sẽ bị chết. Nhưng chiêu này không thể nghĩ ngờ quá là đáng sợ. Lý Vân Phi cũng là đoán được Kiếm Thánh sẽ không tại trên người mình dùng ra một chiêu này, mới dám cùng Kiếm Thánh giao thủ, bằng không, Lý Vân Phi đã sớm chạy càng xa càng tốt rồi.

Minh Nguyệt chỉ trỏ, không tiếp tục nói nữa, Nhiếp Phong trái lại mở miệng nói: "Minh Nguyệt cô nương, ngươi tại Vô Song Thành bên trong so với thời gian của ta trường, ngươi cũng thấy Vô Song Thành bên trong những này bách tính sinh sống. Quả thực sống không bằng chết. Độc Cô một phương căn bản là không đem những này nhân khi nhân xem. Đây dường đều là ăn mày, từng cái từng cái ăn không đủ no, mặc không đủ ấm! Ăn xin dọc đường. Lễ

nào đây chính là người muốn hay sao?"

Minh Nguyệt ngăn người không nói lời nào, nàng từng trải qua quá nhiều người trôi giạt khắp nơi, từng trải qua quá nhiều người ăn không đủ no, mặc không đủ ấm. Từng trải qua quá nhiều bách tính bị Vô Song Thành đệ tử khi dễ, nàng biết điều này là bởi vì Độc Cô một phương nguyên nhân. Nhưng là, mình gia tổ huấn nàng nhất định phải vâng theo.

Lý Vân Phi mang theo vẻ tươi cười nhìn Nhiếp Phong ở nơi nào chậm rãi mà nói. Nhiếp Phong nói không sai, hùng bá người nọ là cái kiêu hùng không tể, bất quá, hần thống trị khu vực bách tính quá rất tốt, tổng thể mà nói, có thể có ăn, có xuyên, có trụ, so với Vô Song Thành bách tính tốt hơn rất nhiều, cho nên, Nhiếp Phong mới cảm giác Vô Song dân chúng trong thành thực sự quá khổ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 284:: chữa thương

Chương 284:: chữa thương

Nhiếp Phong biết Minh Nguyệt là cái rất người thiện lương, cho nên hần mới muốn thuyết phục Minh Nguyệt, Nhiếp Phong thực sự không muốn với Minh Nguyệt là địch. (. Thắng q tể,) mà Minh Nguyệt từ nhỏ đã được báo cho muốn vĩnh viễn cống hiến cho Độc Cô gia. Cho nên mặc dù Nhiếp Phong nói lời nàng đều rõ ràng, Nhưng là nàng vẫn là lắc lắc đầu, nói: "Niếp công tử, lời của người nói ta đều rõ ràng, chỉ là tổ tông di mệnh, không dám chống đối! Niếp công tử không cần nhiều lời!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Minh Nguyệt cô nương, không biết người mình gia tổ tiên có thể không biết, này sau hai trăm năm Vô Song Thành thảm trạng?"

Minh Nguyệt ngăn người không nói lời nào. Lý Vân Phi nói tiếp: "Người mình gia tổ tiên cùng Độc Cô gia tổ tiên sáng tạo Vô Song Thành, là vì cái gì? Còn không phải là vì này phương bách tính có thể có cơm ăn, có áo mặc. Ta nghĩ, nếu như người mình gia tổ tiên biết, này Vô Song Thành bách tính dĩ nhiên thành bộ này đáng đáp. Ta nghĩ nàng nhất định sẽ không để cho các người lập xuống thế ngôn, cho các người vĩnh viễn cống hiến cho Độc Cô gia!"

Minh Nguyệt lắc lắc đầu, nhìn một chút Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong một chút nói: "Cái kia nếu như hùng bá nhất thống giang hồ, ta Vô Song Thành bách tính liền nhất định có thể quá được rồi? Hùng bá làm người ta cũng không biết, ta chưa bao giờ từng rời đi Vô Song Thành. Làm sao biết hùng bá thống trị khu vực bách tính sinh hoạt?"

Lý Vân Phi bắt đầu lắc lắc đầu, nói: "Người nói những này bọn ta cũng đều biết. Nói thật ra, ai nhất thống giang hồ, đối với ta mà nói cũng không đáng kể, thế giới này chính là như vậy! Cường giả vì tôn. Bất luận ai thống nhất giang hồ, bằng võ công của ta, ta đều có thể quá vô cùng hào. Người cũng không cần cho chúng ta là địch. Chúng ta không là địch nhân. Lần này ta đến Vô Song Thành, kỳ thực chính là muốn gặp gỡ Kiếm Thánh. Hùng bá mệnh lệnh, ta chưa từng có để vào trong mắt. Hùng bá cũng sẽ không ra lệnh cho ta, hần xưa nay đều không có đối với ta yên tâm quá. (. Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) hùng bá người này, tuyệt đối là cái kiêu hùng. Hần sẽ không đối với bất kỳ người nào yên tâm, cho dù là đồ đệ của hần. Võ công của ta chỉ so với hần thấp hơn một điểm, hần càng sẽ không yên tâm ta rồi, cho nên các người yên tâm, ta hần không phải là địch nhân của các người, trừ phi, các người ai muốn giết ta, vậy ta liền sẽ không lưu thủ rồi, ai muốn giết ta, ta giết kẻ ấy! Ta mặc kệ hần là ai vậy, người nhớ kỹ là tốt rồi."

Minh Nguyệt nhìn Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai mắt, nói: "Chính các người ở chỗ này cẩn thận một chút, ta đi trước, ta đi ra thời gian quá dài rồi, mồ mả sẽ nghĩ ngơi. Ngày mai ta sẽ dẫn bị thương được cùng đồ ăn tới nơi này."

Lý Vân Phi hướng Minh Nguyệt gật đầu, không nói gì, Nhiếp Phong hướng về Minh Nguyệt nói: "Minh Nguyệt cô nương xin yên tâm, chúng ta có thể chiếu cố chính mình. Này sơn trong rừng, trải rộng mãnh thú, người mới phải cẩn thận một chút đây!"

Minh Nguyệt hướng Nhiếp Phong cười cười, không tiếp tục nói nữa, xoay người rời đi rồi. Nhiếp Phong cũng nhìn Minh Nguyệt bóng lưng. Đường như đang nhìn cái gì trân bảo như thế. Mãi cho đến Minh Nguyệt thân ảnh chìm đắm tại trong bóng tối, Nhiếp Phong vẫn là một bộ ngờ ngác ngây ngốc bộ dạng.

Lý Vân Phi bước qua, vỗ vỗ Nhiếp Phong vai, nói: "Nhiếp Phong, thích cái này mình Nguyệt cô nương rồi hả?"

Nhiếp Phong cũng sốt một chút, ngượng ngùng nhìn Lý Vân Phi một chút nói: "Lý thúc, không muốn nói giỡn! Minh Nguyệt cô nương là cô nương tốt!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Cũng là bởi vì mình Nguyệt cô nương là cô nương tốt, ta mới không muốn làm cho người bỏ qua, ta có thể nhìn ra, mình Nguyệt cô nương rất thích người, bằng không nàng cũng sẽ không cứu người!"

Nhiếp Phong hướng Lý Vân Phi cười cười, nói: "Minh Nguyệt cô nương cũng không cứu người sao? Lẽ nào nàng cũng thích người không được!"

Lý Vân Phi vỗ vỗ Nhiếp Phong đầu, nói: "Tiểu tử thú, ngươi cũng quá không hiểu lòng của nữ nhân đi à nha. Ta nhưng là hảo hảo, chỉ là bị chút thương mà thôi. Bất luận nàng cứu với không cứu ta đều không có việc gì. Hơn nữa, lúc trước Minh Nguyệt đến đánh lên ta, bị ta đá thương, nàng và ta chỉ có cừu không có ân. Nàng dĩ nhiên vì ngươi tới giúp ta. Tự ngươi nói, nàng có phải hay không có điểm thích ngươi?"

Nhiếp Phong nhìn Lý Vân Phi, bất đắc dĩ nói: "Lý thúc, nói tất cả không muốn nói giỡn. Nói như thế nào, mình Nguyệt cô nương cũng coi như là đã cứu chúng ta. Ngươi cũng đừng có mở miệng nói giỡn. Đúng rồi, ngươi không là bị rất nội thương nghiêm trọng sao? Nhanh lên một chút chữa thương a!"

Lý Vân Phi xem Nhiếp Phong một mặt then quá thành giận bộ dạng, biết Nhiếp Phong xác thực thích Minh Nguyệt, cũng liền không nữa nói giỡn, gật đầu một cái, nói: "Trên người của ngươi chịu chính là trúng tên, muốn chậm rãi dưỡng thương, không cần đã tọa chữa thương, liền giúp ta hộ pháp đi!"

Lý Vân Phi nói xong, ngồi xếp bằng được, bắt đầu chữa thương, ngày hôm qua một ngày một đêm chữa thương, Lý Vân Phi nội thương đã tốt hơn rất nhiều. Chỉ là vai trái kiếm thương vẫn là giống nhau nghiêm trọng. Kiếm Thánh đánh tiền vào Lý Vân Phi thân thể kiếm khí bị Lý Vân Phi dùng nội khí áp chế lại, phong bên vai trái. Cho nên, Lý Vân Phi mới có thể chậm rãi khôi phục nội thương. Nếu như, Kiếm Thánh kiếm khí xâm nhập trong cơ thể, cái kia Lý Vân Phi đã có thể thảm hơn nhiều.

Thời gian cực nhanh mà qua, Lý Vân Phi không ngừng vận chuyển nội khí, chữa trị trong cơ thể thụ thương kinh mạch, nội phủ. Lý Vân Phi biết hiện tại nghiêm trọng nhất chính là nội thương, vai kiếm thương cùng kiếm khí vẫn là các loại : chờ nội thương được rồi lại trị liệu. Nội thương được rồi, nội khí sung túc, mới có thể bức ra Kiếm Thánh đánh nhập Lý Vân Phi trong cơ thể kiếm khí.

Đột nhiên, Lý Vân Phi mở mắt, thở dài một cái, trải qua hai lần này chữa thương, Lý Vân Phi nội thương đã tốt hơn hơn nữa. Chỉ cần lại có thêm cái hai ngày để hẩn chữa thương, là hẩn có thể đem nội thương hoàn toàn trị liệu hảo. Khi đó, này Vô Song Thành bên trong tùy ý hẩn sang, bất quá, Lý Vân Phi cũng từng trải qua Kiếm Thánh kiếm pháp , còn Vô Song Thành bên trong đích những người khác, hẩn căn bản đều không để vào trong mắt. Nhất đẳng thương thế biến được, hẩn biến rời khỏi Vô Song Thành ở bên trong, trở lại Thiên Hạ Hội, bế quan tu luyện (kiếm hai mươi hai). Sẽ đem rất nhiều võ công dung hợp vào hẩn (quân tinh kiếm pháp) bên trong, đến lúc đó, Lý Vân Phi không hẩn so với hùng bá kém hơn nửa phần.

Lý Vân Phi ngẩng đầu, nhìn sắc trời một chút, dĩ nhiên là buổi sáng. Lý Vân Phi nhìn bên cạnh nửa nằm Nhiếp Phong, hỏi: "Nhiếp Phong, ta chữa thương có đã bao lâu?"

Nhiếp Phong suy nghĩ một chút, nói: "Có hai ngày hai đêm rồi! Lúc đó, ta thể ngươi hộ pháp, xem sắc mặt ngươi càng ngày càng tốt, biết ngươi chữa thương đã đến thời điểm mau chột, cũng là không dám quấy rầy ngươi."

Lý Vân Phi gật đầu, hẩn cũng không nghĩ tới lần này dĩ nhiên dùng hai ngày hai đêm thời gian. Lý Vân Phi đứng lên, chơi một đường kiếm pháp. Cảm giác rất tốt, liền đi tới Nhiếp Phong bên cạnh, nói: "Ta bây giờ nội thương đã tốt hơn hơn nữa! Ngươi thì sao? Ngươi cảm giác như thế nào đây?"

Nhiếp Phong cười khổ một tiếng, nói: "Vẫn là như cũ, này Phượng Vũ tiến thật sự là quá độc ác rồi. Xem ra lúc này mới ít nhất muốn dùng trên nửa tháng trở lên."

Lý Vân Phi nhìn một chút Nhiếp Phong ngực vết thương, gật đầu, nói: "

Không tệ, xem thương thế của ngươi, còn muốn rất lâu mới có thể hảo. Nhiều nhất hai ngày, ta nội thương là có thể khỏi hẩn, đến thời điểm, ta bức ra ta vai trái kiếm khí, ta liền không ngại rồi. Đến thời điểm, ngươi rồi cùng ta về Thiên Hạ Hội đi!"

Nhiếp Phong vội vàng nói: "Lý thúc, không được a, sư tôn lần này phái ta tới trả có mệnh lệnh của hẩn, một là làm cho ta cầm lại Vô Song kiếm, hai là làm cho ta lấy Độc Cô một phương đầu người, ta như vậy trở lại, sư tôn sẽ xử phạt."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 285:: động thủ

Chương 285:: động thủ

Nhiếp Phong người này tuy rằng thiện lương, thế nhưng đối với hùng bá mệnh lệnh luôn luôn là cẩn thận tỉ mỉ. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) vì hùng bá giết rất nhiều người. Hùng bá lần này mệnh lệnh hẩn tới nơi này giết chết Độc Cô một phương cùng cầm lại Vô Song kiếm, hẩn bây giờ một cái mệnh lệnh cũng chưa hoàn thành, đương nhiên không muốn cứ như vậy trở lại.

Mà Lý Vân Phi đối với hùng bá mệnh lệnh từ trước đến giờ đều không để ý, hùng bá ở trong mắt hẩn cũng chẳng qua là cái bị chính mình hai cái đồ đệ giết chết ngu ngốc mà thôi. Lý Vân Phi thật sự rất kỳ quái, Nhiếp Phong đối với hùng bá trung tâm cảnh cảnh. Nếu như không phải hùng bá nhiều lần muốn

giết hẳn lời mà nói..., hẳn căn bản là sẽ không cùng hùng bá là địch. Hùng bá từ nhỏ đem Nhiếp Phong nuôi lớn, đối với Nhiếp Phong tính cách hẳn là rất rõ ràng. Làm sao sẽ làm ra loại này không khôn ngoan việc. Nghĩ đến, đến lúc kia, hùng bá sẽ : cái nay đã bị vắng đầu rồi.

Lý Vân Phi đi tới Nhiếp Phong bên người, cười cười, nói: "Hùng bá mệnh lệnh thật sự là quá khó khăn vì ngươi rồi, không nói ngươi không phải Độc Cô một phương đối thủ, mặc dù ta có thể đánh thắng Độc Cô một phương, Vô Song Thành bên trong còn có Kiếm Thánh ma! Muốn ngươi giết chết Độc Cô một phương này quá khó khăn. Chúng ta sau khi trở về, ta sẽ đích thân cùng hùng bá nói rõ ràng, ngươi yên tâm, không có chuyện gì đâu. Hùng bá sẽ không trách tội của ngươi!"

Nhiếp Phong suy nghĩ một chút, lại nhìn một chút thương thế của mình, cũng biết mình căn bản tự không khả năng xong Thành Hùng phách nhiệm vụ, liền gật đầu, nói: "Lý thúc, ngươi nói rất đúng, được rồi, chờ ngươi thương thế tốt lên rồi, chúng ta liền đồng thời về Thiên Hạ Hội đi!"

Đang khi nói chuyện, Lý Vân Phi bỗng nhiên hơi động, đối với Nhiếp Phong cười nói: "Nhiếp Phong, xem ra tiểu tình nhân của ngươi tới."

Nhiếp Phong liếc mắt, đối với Lý Vân Phi nói: "Lý thúc. . . Bị Minh Nguyệt cô nương nghe được không tốt." Ngay Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi lúc nói chuyện, Minh Nguyệt đi đến, cầm trong tay thảo dược cùng hộp cơm. (! . Thắng thoại phí)

Minh Nguyệt đi vào sơn động về sau, nhìn Lý Vân Phi một chút, nói: "Hai ngày qua, đều thấy ngươi tại chữa thương, bây giờ nhìn Lý tiên sinh sắc mặt rất tốt. Lẽ nào Lý tiên sinh thương thế đã được rồi?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, cười cười nói: "Không có, bất quá thương thế đã tốt hơn hơn nữa. Lại có thêm mấy ngày, liền có thể khỏi hẳn."

Minh Nguyệt gật đầu, đi tới Nhiếp Phong bên cạnh, quan tâm mà hỏi: "Nhiếp Phong, ngươi cảm giác thế nào rồi? Để ta nhìn ngươi vết thương!" Nói xong, nửa ngồi xổm người xuống, mở ra Nhiếp Phong ngực băng vải, nhìn một chút Nhiếp Phong vết thương, gật đầu, nói: "Vết thương khôi phục vô cùng hảo. Xem ra hẳn là không có chuyện gì rồi. Lại nuôi tới mười mấy ngày thương, là có thể khỏi hẳn!"

Lý Vân Phi vốn là cười nhìn hai người này rất có thể tại hẳn chữa thương trong lúc của được hai người, đột nhiên mặt liền biến sắc, Lệ Thanh nói: "Ai! Nhanh lên một chút đi ra cho ta!"

Nhiếp Phong vội vã đứng lên, hỏi: "Lý thúc, thế nào? Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Lý Vân Phi cười lạnh nói: "Không biết phương nào cao thủ, ở chỗ này trốn trốn tránh tránh. Ra đi! Không để cho ta ra tay đem ngươi bức ra, như vậy, chúng ta rất khó coi!"

Lúc này, từ trong bóng tối đi ra một cái lão thái bà, người này Lý Vân Phi nhận thức. Chính là Minh Nguyệt chính là cái kia so với Minh Nguyệt còn muốn ngu hiểm mỗ mỗ.

Minh Nguyệt sắc mặt lập tức thay đổi, vội vã cùng Nhiếp Phong tách ra. Đi tới mỗ mỗ bên cạnh, nói: "Mỗ mỗ, sao ngươi lại tới đây?"

Mỗ mỗ lạnh lùng nhìn Minh Nguyệt, oán hận nói: "Ta thì không thể tới sao? Nơi này chẳng lẽ còn là cái gì cấm địa sao?"

"Không phải, ta. . . Ta. . ." Minh Nguyệt hình như rất sợ nàng mỗ mỗ, ấp úng không dám nói lời nào. Lý Vân Phi nhàn nhạt nhìn Minh Nguyệt mỗ mỗ. Hẳn bây giờ thương thế tốt hơn hơn nữa, động thủ không là vấn đề. Minh Nguyệt mỗ mỗ một người, Lý Vân Phi vẫn không để vào mắt. Hai người cách biệt thực sự quá cách xa rồi. Liên tính Lý Vân Phi thương thế không có hảo toàn, nàng cũng tuyệt đối không phải Lý Vân Phi đối thủ.

Mỗ mỗ nộ Thanh Đạo: "Ta cho ngươi giết Nhiếp Phong, ngươi dám cứu hắn, trong mắt ngươi đến cùng có hay không ta đây cái mỗ mỗ?"

Minh Nguyệt nom nớp lo sợ nói: "Mỗ mỗ, Nhiếp Phong hẳn đã cứu ta một mạng. Mỗ mỗ thường thường nói cho ta biết, tích thủy chi ân, khi tuổi tuần báo đáp. Nhiếp Phong đã cứu ta, cho nên, ta mới cứu hắn! Ta..."

Mỗ mỗ trực tiếp cắt đứt Minh Nguyệt lời mà nói..., nói thẳng: "Không nên cùng ta tranh luận. Nhiếp Phong là Thiên Hạ Hội Thần Phong đường Đường chủ, là hùng bá nhị đệ tử. Là ta Vô Song Thành kẻ địch. Phạm là ta Vô Song Thành kẻ địch, đều đáng chết! Hiện tại giết hẳn cho ta!"

Minh Nguyệt quay đầu nhìn Nhiếp Phong một chút, sau đó nhìn mỗ mỗ. Một mặt không tình nguyện bộ dạng, nói: "Mỗ mỗ! Ta. . . Ta. . ." Minh Nguyệt đương nhiên không bỏ giết Nhiếp Phong rồi, xuất hiện vào lúc này, nghĩ đến Minh Nguyệt đã yêu Nhiếp Phong rồi. Có câu nói nói không già, dài đến soái chính là có chỗ tốt.

Lý Vân Phi cười to một tiếng, bất đắc dĩ nói: "Các vị, lẽ nào coi ta là người chết?" Lý Vân Phi nhìn mỗ mỗ, nói: "Ngươi ở trước mặt ta, vẫn muốn giết hẳn. Ngươi cho rằng ngươi là ai?"

Mỗ mỗ lạnh lùng nhìn Lý Vân Phi nói: "Ta biết ngươi là ai. Thiên Hạ Hội trưởng lão ma! Chính là ngươi đã thương Độc Cô thành chủ."

Lý Vân Phi nhún nhún vai nói: "Không sai, võ công của ngươi so với Độc Cô một phương còn kém trên không ít, Độc Cô một phương đều không phải là đối thủ của ta, chỉ bằng ngươi, đang còn muốn trước mặt ta giết người, ngươi cũng quá không coi ta ra gì rồi!"

Mỗ mỗ cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi đừng tưởng rằng ta không biết, ngươi cùng Kiếm Thánh giao thủ. Lưỡng bại câu thương, dựa vào Kiếm Thánh nói, ngươi bị hẳn đại thành nội thương. Vai trái còn bị Kiếm Thánh bắn trúng. Bị kiếm khí đánh nhập vào cơ thể bên trong. Ngươi thương nặng như vậy. Lẽ nào ta há sợ ngươi sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Có câu nói nói được lắm, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, bằng người chút bõn sự ấy, ta còn thực sự không để vào mắt!"

Mỗ mỗ lạnh lùng nói: "Vây ta liền xem người có bản lĩnh gì!" Nói xong, song chưởng vung lên, liền trực tiếp đánh hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi vai trái thụ thương. Kiếm cũng để ở một bên. Tay phải xoay ngang, một chưởng tiến lên nghênh tiếp, mỗ mỗ song chưởng tề dùng. Ba chưởng đụng vào nhau. Lý Vân Phi rên khẽ một tiếng. Lui một bước. Mỗ mỗ nhưng lại ngay cả liền lùi lại về sau, cuối cùng liền lùi lại bảy bộ, ngừng lại bước chân.

Mỗ mỗ mở to hai mắt, một bộ không thể tin được bộ dạng, kinh ngạc nói: "Làm sao có khả năng, Kiếm Thánh nói người bị rất nội thương nghiêm trọng. Người làm sao có khả năng không có chuyện gì?"

Lý Vân Phi lạnh tiêu một Thanh Đạo: "Không sai, ta là bị thương, nếu như Độc Cô một phương cao thủ như vậy được. Ta khẳng định không phải là đối thủ của hân. Người mà! Ta còn thực sự không để vào mắt!" Lý Vân Phi vừa dứt lời, một chưởng đánh về phía mỗ mỗ.

Lý Vân Phi vừa cũng là bình một thoáng, cùng mỗ mỗ đối chưởng thời điểm, nội phủ một trận rung chuyển. Suýt nữa lại thương càng thêm thương. Biết mình không thể kéo dài, nói như vậy, cũng là vì dọa dọa mỗ mỗ. Làm cho nàng biết khó mà lui.

Mỗ mỗ Khán Kiến Lý Vân Phi giành trước tấn công tới, vội vã né tránh. Hai người trong nháy mắt giao thủ mấy hiệp. Mỗ mỗ rõ ràng rơi vào hạ phong, bị Lý Vân Phi bức luống cuống tay chân.

Mỗ mỗ biết mình không phải Lý Vân Phi đối thủ. Mặc dù Lý Vân Phi bị thương, liền đối với Minh Nguyệt hô: "Minh Nguyệt, người vẫn không ra tay, lẽ nào muốn nhìn ta bị người này đánh chết không được!"

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 286:: về Vô Song Thành

Chương 286:: về Vô Song Thành

Minh Nguyệt làm khó dễ nhìn Lý Vân Phi một chút, một cái rút ra bảo kiếm trong tay, trùng hướng về Lý Vân Phi. (! . Thắng thoại phí) Minh Nguyệt một đời tới nay, xưa nay đều không có vi phạm quá nàng mỗ mỗ . Lần này vì Nhiếp Phong, vi phạm mỗ mỗ lời mà nói..., đã làm cho nàng cảm giác rất có lỗi mỗ mỗ rồi. Hiện tại mỗ mỗ bị Lý Vân Phi bức luống cuống tay chân, Minh Nguyệt tự nhiên không thể không quán. Cho nên, coi như là thật có lỗi Lý Vân Phi, nàng cũng phải làm.

Lý Vân Phi cười cười, lắc lắc đầu, Minh Nguyệt võ công hân cũng biết, chỉ có thể coi như là bình thường, hơn nữa còn là rất bình thường, căn bản là đối với Lý Vân Phi không có một chút nào uy hiếp, Lý Vân Phi vung tay phải lên, thân hình trên ngựa : lập tức biến mất ở tại chỗ, đột nhiên xuất hiện ở Minh Nguyệt bên cạnh, tay phải kẹp lấy, trực tiếp kẹp lấy Minh Nguyệt trong tay bảo kiếm.

Minh Nguyệt Tâm bên trong cả kinh, dùng hết khí lực muốn từ Lý Vân Phi trong ngón tay rút ra bảo kiếm, Nhưng là bảo kiếm dường như mọc rễ bình thường sinh trưởng ở Lý Vân Phi trong ngón tay. Bất luận Minh Nguyệt ra sao dùng sức, bảo kiếm đều vẫn không nhúc nhích.

Minh Nguyệt cầm trong tay phải kiếm, tay trái dùng sức công hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi khoe miệng mỉm cười, dùng sức nhéo một cái, Minh Nguyệt cảm giác một cỗ đại lực truyền tới trên tay mình, làm cho nàng căn bản là không thể chưởng khống kiếm đem, không thể làm gì khác hơn là buông tay quảng kiếm. Minh Nguyệt vừa động thủ, bảo kiếm liền bị Lý Vân Phi chiếm đi.

Lý Vân Phi mang theo Minh Nguyệt bảo kiếm, mang trên mặt vẻ mỉm cười, nhẹ giọng đối với Minh Nguyệt nói: "Đa tạ minh Nguyệt cô nương đưa kiếm." Nói xong, khoát tay chặn lại, liền thanh bảo kiếm nắm ở trong tay. Đón nhận muốn muốn phải liều mạng mỗ mỗ. Mỗ mỗ liền tay không Lý Vân Phi đều đánh không thắng, càng không cần phải nói trong tay cầm kiếm Lý Vân Phi rồi. Hai chiêu không quá, liền bị Lý Vân Phi một chiêu kiếm vạch tới trên đầu trâm cài tóc.

Mỗ mỗ trong lòng một trận sợ sệt, nàng biết mặc dù chính mình hơn nữa Minh Nguyệt cũng vẫn hoàn toàn không phải Lý Vân Phi đối thủ, biết Lý Vân Phi không phải là mình có thể đánh bại. (. Tối ổn định,) liền, đứng tại nguyên chỗ. Hung ác nói: "Lý Vân Phi, sớm muộn ta muốn giết người."

Lý Vân Phi mang theo một tia xem thường nụ cười, mỗ mỗ rở : cái bản không phải là đối thủ của hân, nói hai câu uy hiếp, tìm tìm lại mặt mũi mà thôi, Lý Vân Phi cười lớn một tiếng, chỉ vào Nhiếp Phong nói: "Nếu không phải hân thích Minh Nguyệt. Người cho rằng người có thể còn sống? Đã sớm đi gặp Diêm La Vương rồi. Ta từ nhỏ nhìn Nhiếp Phong lớn lên, Minh Nguyệt là hân cái thứ nhất yêu thích nữ nhân. Ta không muốn làm cho Nhiếp Phong trách ta. Cút đi, cho Độc Cô một phương truyền một lời, ta sẽ không giết hân. Để hân không muốn tìm những tên phế vật này tới quấy rầy ta. Nếu như chọc giận ta, ta liền xông vào phủ thành chủ, bắt đầu của hân. Ta nghĩ khi đó, Vô Song Thành bách tính nhất định giăng đèn kết hoa chúc mừng Độc Cô một phương chết đi."

Mồ mồ mạnh mẽ nhìn Lý Vân Phi một chút, lôi kéo Minh Nguyệt, cắn răng nói: "Minh Nguyệt đi theo ta." Nói xong cũng không quay đầu lại lôi kéo Minh Nguyệt rời khỏi. Minh Nguyệt ai oán nhìn Nhiếp Phong một chút, theo nàng mồ mồ rời khỏi.

Lý Vân Phi nhìn Minh Nguyệt cùng nàng mồ mồ đi xa, vội vã đi tới Nhiếp Phong bên cạnh, từng thanh Nhiếp Phong kéo mà bắt đầu..., nói: "Nhiếp Phong, thu thập một thoáng đồ vật của ngươi, chúng ta đi!"

Nhiếp Phong kỳ quái nhìn Lý Vân Phi một chút, hỏi: "Thế nào, Lý thúc, chúng ta tại sao phải đi?"

Lý Vân Phi liếc mắt, nói: "Không đi? Không đi các loại: chờ Độc Cô một phương dẫn người tới giết chúng ta nha! Đầu ngươi choáng váng nha, hỏi loại lời nói này?"

Nhiếp Phong kỳ quái nhìn Lý Vân Phi nói: "Lý thúc, ngươi vừa không trả cùng Minh Nguyệt mồ mồ nói nếu như Độc Cô một phương chọc giận ngươi, ngươi liền đi hấn phủ thành chủ đem đầu của hắn đem xuống. Làm sao hiện tại trái lại sợ Độc Cô một phương?"

Lý Vân Phi trắng Nhiếp Phong một chút, nói: "Tùy tiện nói một chút mà thôi, ngươi vẫn tưởng thật! Vô Song Thành tình anh tất cả đều tại trong phủ thành chủ. Đi phủ thành chủ giết Độc Cô một phương? Ta còn không ngốc. Nếu như ta thật đi tới, nhất định là còn không có giết chết Độc Cô một phương, đã bị thiên quân vạn mã vây nhốt rồi. Làm sao có khả năng giết Độc Cô một phương."

Nhiếp Phong bắt đầu dĩ thời dài, nói: "Lý thúc, ngươi vừa sẽ không phải đang khoác lác đi!"

Lý Vân Phi quang minh lăm lăm gắt đầu, nói: "Không sai, ta là đang khoác lác, khoác lác lại không phạm pháp, dọa dọa các nàng cũng tốt nha." Lý Vân Phi xem Nhiếp Phong vẫn lảng tại nguyên chỗ, nhíu mày nói: "Nhiếp Phong, ngươi còn không mau thu dọn đồ đạc. Sừng sốt chỗ ấy làm gì?"

Nhiếp Phong cười khổ một tiếng, chỉ vào lồng ngực của mình, nói: "Lý thúc, ta bị thương. Ta là bệnh nhân!"

Lý Vân Phi cũng chỉ vào chính mình vai trái, mỉm cười nói: "Ta cũng bị thương, ta cũng vậy bệnh nhân." Sau đó, Lý Vân Phi mỉm cười mặt lập tức chìm xuống, đại Thanh Đạo: "Ta còn là vai bị thương. Ngươi chỉ là ngực bị thương, hai cái tay đều không có chuyện gì. Làm sao không thể thu dọn đồ đạc. Nhanh lên một chút! Một hồi thì có truy binh tới."

Nhiếp Phong từ nhỏ tập võ, thân thể rất tốt, sớm là có thể sống động. Lý Vân Phi để hắn thu dọn đồ đạc, hắn cũng chỉ có thể bắt đầu đi làm rồi. Ngược lại nơi này cũng không Hữu Thập sao quá nhiều đồ vật. Chỉ là đem vật phẩm tùy thân tùy tiện dọn dẹp một chút, liền hướng về Lý Vân Phi nói: "Lý thúc, đồ vật thu thập xong, chúng ta bây giờ đi đâu bên trong?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta đi Vô Song Thành bên trong!"

Nhiếp Phong cau mày muốn chỉ chốc lát, nói: "Đi Vô Song Thành? Không tốt sao, ngươi không phải nói Vô Song Thành bên trong khắp nơi đều là Độc Cô một phương thám tử sao? Chúng ta cứ như vậy đi vào, nhất định sẽ bị Độc Cô một phương phát hiện. Khi đó liền nguy hiểm!"

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Không, chúng ta ở trong ngọn núi mới không an toàn. Nơi này khoảng cách Vô Song Thành gần như vậy, Vô Song Thành bên trong đích nhân nhất định đối với trong núi này rất quen thuộc. Chúng ta ở chỗ này nhất định sẽ lưu lại vết tích. Độc Cô một phương chỉ cần dẫn người đến tìm sơn. Mang tới hai con chó săn là có thể nghe thấy được ta môn khí tức trên thân, đến thời điểm chúng ta muốn chạy cũng khó khăn. Không bằng, chúng ta bây giờ liền đi Vô Song Thành ngoài cửa ẩn núp, đợi được thấy Độc Cô một phương rời khỏi Vô Song Thành, chúng ta dịch dung tiến vào Vô Song Thành bên trong. Chỉ cần trốn trên một, hai ngày, làm cho ta chữa thương. Ta nội thương là có thể khỏi hẳn. Chỉ cần ta nội thương khỏi hẳn. Bức ra Kiếm Thánh đánh vào ta vai kiếm khí. Khi đó, hừ, ta muốn đi thì đi, muốn ở lại cứ ở lại, ai có thể làm khó dễ được ta!"

Nhiếp Phong suy nghĩ một chút, xác thực không có những biện pháp khác, nếu như lưu lại nơi này trong núi, chỉ có thể đông trốn Tây Tạng, căn bản không có thời gian chữa thương. Không bằng bính một thoáng. Như vậy cũng còn tốt điểm. Ngược lại, là xem Độc Cô một phương rời khỏi lại đi vào, khi đó, Vô Song Thành bên trong không ai là Lý Vân Phi đối thủ. Coi như là bị phát hiện cũng không sợ. Cũng có thể đào tẩu!

Nhiếp Phong đột nhiên nghĩ đến cái vấn đề, liền vội vàng hỏi: "Lý thúc, nếu như Độc Cô một phương không tự mình đến đuổi giết ngươi đây? Nói như vậy..."

Lý Vân Phi cười to nói: "Cái này không thể nào, Độc Cô một phương biết ta thụ thương, cũng biết ta ẩn thân ở nơi này. Nhất định sẽ đến. Hắn biết hiện tại từ hắn ra, căn bản là không ai có thể đối phó ta. Hắn nhất định sẽ đánh cược một lần. Hắn sẽ không đem thủ hạ người phái đi tìm cái chết."

Lý Vân Phi cắn răng một cái, nói: "Chúng ta đi!" Nói xong, mang theo Nhiếp Phong hướng về Vô Song Thành nơi nào xuất phát, Lý Vân Phi hiện tại cực kỳ hoài niệm Lỗ Diệu tử mặt nạ da người, hắn rời khỏi Thiên Hạ Hội thời điểm không có mang theo mặt nạ da người. Bằng không, hiện tại hắn đã sớm ở trong thành ăn được uống tốt rồi, tại sao lại ở chỗ này uống gió tây bắc, đói bụng đây!

Chương 287:: thương thế khỏi hẳn

Chương 287:: thương thế khỏi hẳn

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người cẩn thận từ trong sơn động đi ra, nhìn chung quanh, rất yên tĩnh, nghĩ đến Minh Nguyệt cùng nàng nỗ nỗ hiện tại chính đang đi Vô Song Thành trên đường. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ.) cho nên, hiện tại Vô Song Thành người hẳn là vẫn không có được tin tức.

Lý Vân Phi mang theo Nhiếp Phong đồng thời xuống núi, ở bên dưới ngọn núi tiểu phu nơi nào mua hai cái mũ che, sau đó hai người liền lặng lẽ đi tới Vô Song Thành ở ngoài. Lý Vân Phi lặng lẽ nhìn đứng ở cửa thành. Mấy cái Vô Song Thành đệ tử. Biết hiện tại Độc Cô một phương khả năng vẫn đang chuẩn bị , chuẩn bị dẫn người đến đuổi giết hẳn.

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người tùy tiện tìm đôi bụng địa phương lặng lẽ đứng ở nơi đó, chờ Độc Cô một phương rời khỏi Vô Song Thành. Một lúc lâu, quả nhiên một nhóm lớn người từ Vô Song Thành bên trong bay nhanh mà đến. Đầu lĩnh không phải Độc Cô một phương là ai.

Lý Vân Phi cười cười, đối với bên người Nhiếp Phong nói: "Như thế nào, bị ta đoán trúng đi à nha, ta liền nói Độc Cô một phương nhất định sẽ dẫn người đến đuổi giết ta. Chúng ta chờ bọn hắn đi xa, liền vào thành!"

Chờ một hồi, thấy nhóm người này đã rời khỏi, Lý Vân Phi, Nhiếp Phong hai người hướng về cửa thành đi đến, Lý Vân Phi đột nhiên kéo Nhiếp Phong chỉ vào vẫn như cũ đứng ở cửa thành. Mấy cái Vô Song Thành đệ tử, nói: "Những người này vẫn còn bảo vệ cửa thành. Chúng ta không thể từ nơi này tiến vào!"

Nhiếp Phong chau mày, hỏi: "Không từ nơi này đi vào, vậy chúng ta từ nơi nào tiến vào?"

Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta tìm hẻm lách địa phương, dùng khinh công ẩn vào đi."

Nhiếp Phong chỉ chỉ lồng ngực của mình, bất đắc dĩ nói: "Lý thúc, ta bây giờ là bệnh nhân, ta bị thương! Nội lực không thể dùng. Ta dùng như thế nào khinh công đi vào?"

Lý Vân Phi nhìn một chút chính mình vai trái, nơi nào còn là không hề hay biết, tay trái của mình căn bản là không thể dùng. Bất quá, cũng không có thể từ cửa thành tiến vào, từ nơi nào đi vào thoải, sẽ bị những này Vô Song Thành đệ tử phát hiện, nói như vậy, bọn họ nhất định sẽ thông báo Độc Cô một phương, nói như vậy, Độc Cô một phương liền biết Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người tới Vô Song Thành. Như vậy Lý Vân Phi thì không thể an tâm dưỡng thương. Đây căn bản liền khó giải. (. Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ)

Trốn ở trên núi, Độc Cô một phương khắp nơi sưu tầm, không có biện pháp chữa thương. Muốn tránh đến trong thành, căn bản liền thành đều không vào được. Giết chết mấy người này là đơn giản, như vậy liền trực tiếp bại lộ. Càng không an toàn hơn.

Lý Vân Phi cắn răng một cái. Đối với Nhiếp Phong nói: "Ta đi vào trước, ngươi chờ ở bên ngoài các loại." Nói xong, Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người tìm cái hẻm lách địa phương, Lý Vân Phi vận lên nội lực, một cái thả người đã đến tường thành trên đỉnh. Sau đó, hướng về Nhiếp Phong phát phát tay, thả người nhảy vào Vô Song Thành bên trong.

Lý Vân Phi tùy tiện tìm cái tiệm tạp hóa, mua cái rất dài dây thừng. Sau đó, Lý Vân Phi đi tới chính mình vào cái kia hẻm lách địa phương. Bay người lên tường thành. Nhiếp Phong chính tựa ở bên tường thành chờ Lý Vân Phi đi tới.

Lý Vân Phi tại trên tường thành đem dây thừng ném xuống, sau đó, đối với dưới thành tường Nhiếp Phong nói: "Nắm lấy dây thừng, chính mình bò lên."

Nhiếp Phong cười khỏ nhìn Lý Vân Phi, nắm chặt dây thừng, sau đó liền hướng trên bò tới, nói thật ra, Nhiếp Phong thân thể rất tốt, không có thời gian bao lâu, Nhiếp Phong liền bò lên tường thành. Sau đó, Lý Vân Phi thu hồi dây thừng, nắm lấy Nhiếp Phong, thả người nhảy xuống tường thành.

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người cứ như vậy tại không kinh động bất luận người nào dưới tình huống tiến vào trong thành. Nhiếp Phong nhìn Lý Vân Phi, hỏi: "Lý thúc, chúng ta bây giờ đến địa phương nào ẩn nấp?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Hiện tại Vô Song Thành đệ tử đại thể đều cùng Độc Cô một phương đi đuổi giết chúng ta rồi. Tùy tiện tìm điểm nhỏ khách sạn, sẽ không có người phát hiện chúng ta. Nói thật ra, ta đã sớm chết đói."

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người tùy tiện tìm cái tiểu điểm, muốn hai cái gian phòng. Sau đó, tại tiểu nhị dẫn dắt đi đến đi tới trong phòng. Lúc này, Lý Vân Phi sờ sờ cái bụng, đối với điểm tiểu nhị, nói: "Tiểu nhị, đem các người nơi này sờ tường nhất thức ăn ngon lên một lượt ra, đưa đến phòng ta, nhớ kỹ phải nhanh." Nói xong, ném cho tiểu nhị một thỏi bạc.

Tiểu nhị này vội vã tiếp được bạc, nói: "Đại gia chờ, lập tức liền được." Nói xong, tiểu nhị vội vã rời khỏi Lý Vân Phi gian phòng.

Lý Vân Phi nhìn một chút Nhiếp Phong nói: "Nhiếp Phong, ngươi đêm nay cùng ta tại một cái phòng ngủ! Đợi lát nữa ta ăn xong đồ vật cứ tiếp tục chữa thương, ngươi ở bên cạnh cho ta hộ pháp. Phải cẩn thận một chút, Độc Cô một phương hiện tại tuy rằng không ở trong thành, thế nhưng hay là muốn cẩn trọng, nếu như bị hắn phát hiện. Ta không bảo vệ được ngươi!"

Nhiếp Phong gật đầu, không nói gì. Lại nói thế giới này có tiền chính là được, vừa đã qua như thế chút thời gian, tiểu nhị liền bụng móm ăn liền gõ Lý Vân Phi cửa phòng nói: "Đại gia, món ăn tới." Nói xong đẩy cửa ra đem món ăn đã bung lên. Từng đạo từng đạo đặt tại bàn Tử Thượng.

Tiểu nhị này cũng coi như là tri tình biết điều. Đem món ăn tốt nhất về sau, lập tức nói: "Đại gia ngại chậm dùng. Cái khác món ăn lập tức liền lên, ta lui xuống trước đi rồi." Nói xong, đẩy cửa ra rồi khỏi.

Lý Vân Phi nhìn một bàn món ăn, kêu gọi Nhiếp Phong nói: "Nhiếp Phong, đến ăn một chút gì! Ta nghĩ ngại cũng đói bụng không! Trong khoảng thời gian này đông bốn tây bảo, đồ vật gì đều không ăn. Nói thật ra, nơi này điểm mặc dù nhỏ. Nhưng nhìn này món ăn, sắc hương đều chiếm. Nghĩ đến hẳn là không tệ, chịu chút đi!"

Nhiếp Phong gật đầu, ngồi xuống cùng Lý Vân Phi đồng thời bắt đầu ăn xong rồi đồ vật. Đột nhiên, Nhiếp Phong buông đũa xuống, thờ dài, nói: "Không biết hiện tại tại mình Nguyệt cô nương như thế nào đây? Nàng mỗi mỗi có thể hay không trách nàng đây?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Không có việc gì. Ngươi muốn hỗ đỡ cũng không ăn thịt con đây! Cái kia lão thái bà là Minh Nguyệt mỗi mỗi, sẽ không làm sao nàng. Ngươi đây cứ yên tâm đi. Nhanh lên một chút ăn đi."

Hai người ăn như hùm như sói đem bàn Tử Thượng món ăn quét một lần hết sạch. Bao quát sau đó tiểu nhị lại tới bảy, tám cái món ăn. Ăn hai người là đồ đại eo viên. Một lúc lâu, Lý Vân Phi thật dài thờ ra một hơi, nói: "Thiệt là, ngày hôm nay ăn thật thư thái. Ngươi xem, không làm cho bất luận người nào tới quấy rầy ta. Ta bây giờ muốn chữa thương."

Nói xong, Lý Vân Phi bàn ngồi ở trên giường, bắt đầu nhắm mắt chữa thương. Rất nhanh, Lý Vân Phi liền tiến vào trạng thái nhập định. Bắt đầu không ngừng trị liệu nội thương. Nội khí không ngừng ở Lý Vân Phi trong cơ thể các đại trong kinh mạch vận hành, không ngừng đã thông Lý Vân Phi bị bế tắc kinh mạch. Nội lực vận chuyển càng ngày càng nhanh, Lý Vân Phi "Nhào" một tiếng, phun ra một miếng lớn tụ huyết. Sau đó, mở hai mắt ra, trong mắt mang theo một tia ý mừng. Rốt cục, Lý Vân Phi nội thương rốt cục khỏi hẳn rồi.

Lý Vân Phi đứng lên, thấy Nhiếp Phong chính nằm ngoài bàn Tử Thượng ngủ, liền vỗ vỗ Nhiếp Phong vai, đem Nhiếp Phong đánh thức. Nhiếp Phong quơ quơ đầu, hỏi: "Ly thúc, ngươi bây giờ như thế nào, nội thương khỏi hẳn có hay không?"

Lý Vân Phi cười cười nói: "Đương nhiên, ta nội thương rốt cục khỏi hẳn rồi. Ngươi bây giờ gọi tiểu nhị đánh một chậu nước nóng đi vào, ta muốn đem ta vai trái kiểm khí bức ra."

Nhiếp Phong gật đầu, ra khỏi phòng, chỉ chốc lát bụng bốn nước nóng đi đến, nói: "Xuất hiện tại như vậy muộn, tiểu nhị sớm đi ngủ. Ta cho ngươi đánh bốn nước lạnh, đem ngươi liền một chút đi!"

Lý Vân Phi tiếp nhận nước lạnh, sau đó bỏ đi áo khoác, đem quần vào vai băng vải mở ra, một đạo nhìn thấy mà giật mình kiểm thương xuất hiện ở đây. Nơi nào vết thương không có một chút nào muốn khép lại bộ dạng, trên vết thương tuy rằng thoa thuốc kim sang, thế nhưng không có một chút nào tác dụng. Lý Vân Phi biết, đó là vai kiểm khí chính ở chỗ này bừa bãi tàn phá, giống như một thanh kiếm vẫn cứ xuyên ở nơi nào như thế, ngươi nói làm sao có khả năng khép lại đây!

Lý Vân Phi vận lên toàn thân nội lực không ngừng trùng kích vai kiểm khí, kiểm khí này không ngừng ở Lý Vân Phi vai trái cùng cánh tay trái trung bình đi. Tiêu hao Lý Vân Phi nội lực. Lý Vân Phi đem nội lực phân ra mấy cỗ không ngừng trùng kích cỗ kiểm khí này, sau đó dùng nội lực đem cỗ kiểm khí này bao vây lại, sau đó, sử dụng nội lực không ngừng đem kiểm khí này hướng về vai vết thương nơi nào ép tới.

Rốt cục, này cỗ ngoan cố kiểm khí, bị Lý Vân Phi nội lực bức đến vai, sau đó, Lý Vân Phi cắn răng một cái, sử dụng nội lực toàn thân trùng kích quá khứ, chỉ nghe "Nhào" một tiếng, từ Lý Vân Phi vai bắn ra một đạo mang theo bạch quang kiểm khí. Kiểm khí này trong nháy mắt liền bắn tới trên tường, sau đó bắn thủng vách tường, cuối cùng biến mất không còn tăm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 288:: Độc Cô một phương việc vui

Chương 288:: Độc Cô một phương việc vui

Lý Vân Phi thật dài đã gọi ra khẩu khí, này bị Kiếm Thánh đánh vào trong cơ thể kiểm khí rốt cục bị bức ra rồi. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) trên vai thương bây giờ đối với Lý Vân Phi đã không ảnh hưởng gì rồi. Lý Vân Phi nắm tay trái, mang trên mặt một tia ý mừng. Cười lớn một tiếng, nói: "Thương thế của ta rốt cục khỏi hẳn rồi. Lúc trước Kiếm Thánh bị ta một chiêu kiếm đâm vào ngực, hiện tại hẳn thương nhất định còn chưa có khỏi hẳn. Hiện tại toàn bộ Vô Song Thành, ai là đối thủ của ta?"

Nhiếp Phong đứng lên, đi tới bên tường nhìn một chút đã bị Kiếm Thánh kiểm khí đâm thủng tường, kinh ngạc nói: "Này Kiếm Thánh kiểm khí thật lợi hại a. Bị bức ra còn có uy lực mạnh như vậy. Kiếm Thánh quả nhiên lợi hại."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Này Kiếm Thánh xác thực lợi hại, bất quá so với sự phụ của người hùng bá mà nói, vẫn là kém hơn một bậc. Hiện tại thương thế của ta được rồi, bằng công phu của ta định có thể hộ người chu toàn. Chúng ta đi thôi. Về Thiên Hạ Hội đi!"

Nhiếp Phong chân mày cau lại, nói: "Nếu Kiếm Thánh thương thế hẳn là không được, cái kia Vô Song Thành bên trong sẽ không có người là Lý thúc đối thủ của người. Cái kia Lý thúc sao không giết Độc Cô một phương? Như vậy sự tôn ra lệnh cho ta là có thể hoàn thành."

Lý Vân Phi lắc đầu, nói: "Sự tình không có người nghĩ tới đơn giản như vậy, võ công của ta tuy rằng so với Độc Cô một phương phải mạnh hơn một bậc, thế nhưng muốn giết hẳn cũng rất khó. Độc Cô một phương nếu như muốn chạy trốn lời mà nói..., ta cũng không thể nào giết được hẳn. Cứ như vậy đi. Về Thiên Hạ Hội đi! Nếu như các loại: chờ Kiếm Thánh thương thế được rồi. Kiếm Thánh cùng Độc Cô một phương liên thủ. Chúng ta không là đối thủ! Vẫn không thấy đỡ thì thôi. Độc Cô một phương mạng nhỏ vẫn để cho hùng bá tự mình đến nắm đi!"

Nhiếp Phong suy nghĩ một chút, gật đầu, nói: "Cũng chỉ có như vậy, nếu phải đi, đêm đó đi không bằng sớm đi! Chúng ta bây giờ thì đi đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nhìn một chút đen như mực bên ngoài, nói: "Không cần gấp như thế, hiện tại sắc trời đã tối, chúng ta nghỉ ngơi trước một đêm, các loại: chờ sắc trời sáng. (thắng thoại phí,) ăn một chút gì lại đi! Đúng rồi, ta chữa thương lại dùng thời gian bao lâu?"

"Lại dùng khoảng hai ngày!" Nhiếp Phong cười cười, nói: "Vừa vặn hai ngày này ta cũng không có nghỉ ngơi cho tốt. Liền nhân lúc đêm nay hảo hảo ngủ một giấc đi! Lý thúc, ta về phòng trước rồi. Người nghỉ ngơi cho tốt đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Cũng tốt, nơi này chỉ có một cái giường. Hai người không có cách nào nghỉ ngơi, ngược lại lúc trước chúng ta cũng định rồi hai cái gian phòng, người liền đến sát vách đi nghỉ ngơi đi! Cần thận một chút, nếu như Hữu Thập sao không đối với người liền gọi ra, người bây giờ không thể dùng nội lực. Cần cẩn thận điểm!"

Nhiếp Phong gật đầu, xoay người rồi đi rồi. Lý Vân Phi nhảy đến trên giường, nhắm mắt lại bắt đầu nghĩ chính mình tại Vô Song Thành bên trong đích trải qua, nghĩ cùng Kiếm Thánh cùng Độc Cô một phương giao thủ từng tí từng tí, không bao lâu Lý Vân Phi liền tiến vào mộng đẹp!

Sáng sớm, Lý Vân Phi gõ Nhiếp Phong cửa phòng, Nhiếp Phong mở cửa về sau, liền cùng Lý Vân Phi cùng đi ra ăn một chút cơm. Cơm nước xong, hai người nghỉ ngơi sau một thời gian ngắn, Lý Vân Phi liền đối với bên cạnh Nhiếp Phong nói: "Nhiếp Phong, chúng ta đi thôi!"

Nhiếp Phong gật đầu, hỏi: "Chúng ta lần này vẫn là * đi?"

Lý Vân Phi cười to nói: "Ta bây giờ thương thế đã hoàn toàn được rồi. Vô Song Thành bên trong căn bản là không ai là đối thủ của ta, tại sao phải * đi? Chúng ta từ cửa thành xông vào! Cũng làm cho Độc Cô một phương biết thương thế của ta đã được rồi. Tình hân không biết sống chết, phải người tới đối phó ta!"

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người tại Vô Song Thành trên đường phố đi tới. Đột nhiên, Nhiếp Phong lôi kéo Lý Vân Phi núp ở một bên, đối với Lý Vân Phi nói rằng: "Lý thúc, người xen!"

Lý Vân Phi ngẩng đầu nhìn một cái, thấy một đội đón đầu đội ngũ đâm đầu đi tới, mặt trước nhất cười cao đầu đại mã người chính là Độc Cô Minh. Lý Vân Phi nhìn Độc Cô Minh khuôn mặt vui vẻ ở trên ngựa ngồi. Lập tức liền biết này Độc Cô Minh tiếp tân nương nhất định chính là Minh Nguyệt rồi. Độc Cô một phương biết mình không phải Lý Vân Phi đối thủ. Càng thêm biết mình không phải hùng bá đối thủ, duy nhất phương pháp chỉ có một, đó chính là để con của mình cùng Minh Nguyệt kết hôn, sau đó đồng thời hợp luyện tuyệt thế kiếm pháp —— Khuynh Thành chi luyện. Độc Cô một phương cho rằng chỉ có bằng Khuynh Thành chi luyện này thức tuyệt thế kiếm pháp, Vô Song Thành mới có thể đối phó hùng bá. Còn này thức đến cùng có hay không thể đánh thắng hùng bá, điểm ấy Lý Vân Phi cũng không biết.

Nhiếp Phong nhìn một đội này đón đầu đội ngũ, kỳ quái nói: "Độc Cô một phương đến cùng muốn làm gì? Hiện tại chính là Vô Song Thành cùng Thiên Hạ Hội khản trương thời điểm, Độc Cô một phương dĩ nhiên để con trai hân đón đầu. Vào lúc này cũng quá không thích hợp rồi!"

Lý Vân Phi lắc đầu nói: "Độc Cô một phương là người thông minh, hẳn làm như vậy là có nguyên nhân. Chúng ta cùng đi lên xem một chút." Lý Vân Phi đương nhiên biết Độc Cô một phương là vì cái gì nguyên nhân để con trai hân kết hôn. Nhưng là hẳn lại không thể nói cho Nhiếp Phong nghe, cho nên, Lý Vân Phi liền gọi Nhiếp Phong cùng hân đồng thời theo Độc Cô Minh, điều này làm cho Nhiếp Phong là có thể thuận tiện đem Minh Nguyệt cấp cứu đi nhà.

Hai người lên lút theo Độc Cô Minh phía sau đi tới. Trải qua mấy con phố, đã đến một cái Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi biết rõ hơn tất đường phố, này đường phố chính là lúc trước tiểu hải tử kia bị va địa phương, mà con đường này cuối đường chính là Minh Nguyệt được nơi.

Nhiếp Phong nhìn này quen thuộc hoàn cảnh, liền vội vàng kéo Lý Vân Phi nói: "Lý thúc, nơi này không phải Minh Nguyệt được nơi sao? Lẽ nào Độc Cô Minh muốn kết hôn người là Minh Nguyệt? Điều này sao có thể!"

Lý Vân Phi nhún vai, nói: "Người nói là phỉ lời, không phải Minh Nguyệt, chẳng lẽ là nàng mỗ mỗ nha, thôi đừng chém gió!"

"Nhưng là Minh Nguyệt làm sao sẽ gả cho Độc Cô Minh!" Nhiếp Phong một mặt không tin, nói: "Độc Cô Minh ngang ngược tàn nhẫn, tự đại cực kỳ, nếu không phải Vô Song Thành Thiếu thành chủ, ai sẽ để ý đến hắn, Minh Nguyệt làm sao sẽ gả cho một người như vậy! Ta không tin!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Cũng là bởi vì Độc Cô Minh là Vô Song Thành Thiếu thành chủ! Ta nghĩ đây là có nguyên nhân, chúng ta điều tra thêm đi!"

Nhiếp Phong gật đầu, nói: "Được, hôm nay là Độc Cô Minh ngày đại hi, cái kia phủ thành chủ thủ vệ nhất định sẽ không làm sao quá nghiêm, chúng ta ẵm vào đi điều tra một phen."

Đã qua một hồi lâu, Độc Cô Minh từ Minh Nguyệt trong nhà đi ra, phía sau kiệu hoa bên trong nhiều ra một người. Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người vội vã tách ra, trốn ở bên cạnh. Kiệu hoa từ Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi bên cạnh đi qua, lúc này, một trận gió thổi qua. Kiệu hoa màn bị gió quất mở ra. Lúc này, Lý Vân Phi rõ ràng thấy Minh Nguyệt tại kiệu hoa bên trong mặt mày ủ rũ, trong mắt rung rung. Từ điểm đó có thể nhìn ra, Minh Nguyệt không muốn gả cho Độc Cô Minh!

Lý Vân Phi vỗ vỗ Nhiếp Phong vai, nhỏ giọng, nói: "Chúng ta đi trước phủ thành chủ trốn, sau đó ta sẽ giúp ngươi đem tiểu tình nhân của ngươi cho cứu ra."

Nhiếp Phong nhìn thật sâu Lý Vân Phi một chút, nói: "Lý thúc, thực sự là đã làm phiền ngươi. Ta. . . Ta cũng không biết nói cái gì cho phải."

Lý Vân Phi cười vỗ vỗ Nhiếp Phong đầu, nói: "Tiểu tử ngốc, chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta, ta biết ngươi yêu thích Minh Nguyệt cô nương. Minh Nguyệt là cô nương tốt, năng lực ngươi làm nhiều như vậy sự, ngươi cũng không muốn phụ lòng nhân gia. Được rồi, không nói nhiều, chúng ta đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 289:: kiêu ngạo Độc Cô Minh

Chương 289:: kiêu ngạo Độc Cô Minh

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người vội vã chạy đi Vô Song Thành phủ thành chủ, này Độc Cô một phương quả nhiên là có uy tín danh dự nhân vật. (Thẳng thạo phí,) chính cái trong phủ thành chủ là người ta tập nập, các nơi cao thủ từ ra bất tận. Đến đây chúc mừng Độc Cô một phương ái tử cưới vợ. Vô Song Thành đệ Tử Đô tại chiêu đãi khách nhân, đều rất bận. Bởi vì trong phủ thành chủ các nơi anh hùng hào kiệt tầng tầng lớp lớp, hơn nữa, Độc Cô một phương cũng cho rằng sẽ không có người nào đó ngược đến thời gian này đến gây sự, cho nên phủ thành chủ thủ vệ đều bị rút lui, mà Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong nhưng là rất dễ dàng liền hỗn tiến vào.

Có thể ngày hôm nay Độc Cô một phương là quá là vui, có thể là bởi vì con của hắn kết hôn, cho nên, Độc Cô một phương cả người đều rất hưng phấn, căn bản cũng không có phái người điều tra thêm có hay không có người lên vào phủ thành chủ. Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi rất dễ dàng liền tìm được Độc Cô Minh tân phòng. Hai người lên lút mở cửa, chạy tiến vào, sau đó trốn, chờ Độc Cô Minh cùng Minh Nguyệt đến.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, Lý Vân Phi đột nhiên nghĩ đến cái gì đối với Nhiếp Phong trầm Thanh Đạo: "Nhiếp Phong, bọn ngươi sẽ không cần quá kích động, ngươi phải biết, ngươi bây giờ nội lực không thể vận hành, vân vân nếu như muốn động thủ, liền để ta động thủ. Ngươi ở bên cạnh nhìn là được!"

Nhiếp Phong gật đầu, thần tình có điểm buồn bã, điều này cũng là nên phải vậy, Nhiếp Phong làm sao cũng là trên giang hồ đỉnh cấp cao thủ. Bây giờ lại bởi vì thương thế, động liên tục tay cũng không thể rồi, đặc biệt là tại người mình yêu nên trước mặt, chỉ có thể ở bên cạnh nhìn. Nhiếp Phong trong lòng đương nhiên không thoải mái.

Đang lúc này, Lý Vân Phi đột nhiên nghe được một trận âm thanh từ bên ngoài truyền đến, Lý Vân Phi vội vàng hướng Nhiếp Phong làm thủ hiệu, sau đó, chỉ chỉ ngoài cửa, khinh Thanh Đạo: "Nhiếp Phong, có người đến."

Nhiếp Phong gật đầu, khinh Thanh Đạo: "Ta biết rồi!" Sau đó, hai người đều ngậm miệng lại, chỉ chốc lát, Minh Nguyệt bị người lĩnh tiến vào tân phòng. (Tối ổn định,) ngồi ở trên giường. Sau đó, tất cả mọi người rời khỏi tân phòng.

Chờ tất cả mọi người sau khi rời đi, Nhiếp Phong vội vã từ lén lút đi ra, Minh Nguyệt lập tức nghe thấy được âm thanh, cấp Thanh Đạo: "Người nào?"

Nhiếp Phong vội vã, nói: "Minh Nguyệt, là ta nha!" Sau đó, Nhiếp Phong hai ba bước đi tới Minh Nguyệt bên cạnh. Kéo Minh Nguyệt tay, nói: "Minh Nguyệt, ta. . ."

Minh Nguyệt nhàn nhạt nhìn Nhiếp Phong, trong mắt mang theo một tia tình ý, sau đó tránh ra Nhiếp Phong tay, nói: "Phong, làm sao ngươi biết ta muốn cùng Độc Cô Minh kết hôn?"

Nhiếp Phong thở dài, nói: "Ta ở trên đường thấy Độc Cô Minh đón dâu đội ngũ, cho nên, trong lòng hiếu kỳ liền cùng qua xem một chút! Ai biết..." Nhiếp Phong trong mắt mang theo một tia thống khổ, hỏi: "Minh Nguyệt, ngươi tại sao. . . Tại sao muốn gả cho Độc Cô Minh nha! Ta. . ." Nhiếp Phong nói nói

giống như nói không ra lời như thế.

Mà lúc này, Minh Nguyệt trong mắt mang theo một tia lệ quang, ai Thanh Đạo: "Mồ mồ buộc ta gả cho Độc Cô Minh, ta không thể ngỗ nghịch mồ mồ ý tứ. Cho nên, ta chỉ có thể gả cho Độc Cô Minh! Ngươi làm cho ta làm sao bây giờ? Ta biết Độc Cô Minh vô đức vô năng. Nhưng là, ta chỉ có thể gả cho hắn! Đó là của ta mệnh. Mạng của ta nha!" Minh Nguyệt càng nói càng thương tâm, nước mắt gần không được chảy xuống. Lý Vân Phi có thể nhìn ra, Minh Nguyệt là thật lòng yêu thích Nhiếp Phong. Thế nhưng, Minh Nguyệt tính cách thật sự là quá mức mềm yếu. Mà nàng lại quá mức ngu hiểu rồi. Chỉ cần là nàng mồ mồ mệnh lệnh, ngoại trừ giết chết Nhiếp Phong chuyện này không có làm ở ngoài, có chuyện đều làm.

Nhiếp Phong ngăn người, giống như không biết nói cái gì như thế. Lý Vân Phi thờ dãi, từ chỗ tối đi ra, nói: "Minh Nguyệt cô nương. Ta biết, ngươi so với ta rõ ràng nhiều. Vô Song Thành bên trong dân chúng lầm than. Độc Cô phụ tử xác thực không đáng giá đến các ngươi như vậy. Các ngươi mình gia cùng Độc Cô gia ân ân oán oán đã có hai trăm năm rồi. Các ngươi mình gia đời đời kiếp kiếp vì làm Độc Cô gia làm việc. Nay tình cũng vẫn được rồi. Thực sự không nên cho ngươi làm cho... này phân ân oán bỏ ra bán chính mình. Chính ngươi rõ ràng, Độc Cô Minh thực không phải lương phối!"

Minh Nguyệt Khán Kiến Lý vân bay ra ngoài, vội vã thi lễ nói: "Lý tiên sinh nói ta cũng đều biết. Nhưng phải . . ."

Đang lúc này, ngoài cửa lại truyền tới một trận âm thanh, Lý Vân Phi vội kéo Nhiếp Phong lại núp ở chỗ tối. Mà Minh Nguyệt cũng lập tức ngồi ngay ngắn người lại. Lúc này, Độc Cô Minh đẩy cửa ra, loạng choạng loạng choạng đi đến. Sau đó đóng cửa lại. Đi tới trước giường. Một cái rút trong khi xuất thủ Vô Song dương kiếm. Dùng bảo kiếm bốc lên Minh Nguyệt đầu, say khướt nói: "Nương tử, ngươi không nếu như vậy xem ta. Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là của ta nương tử rồi!"

Độc Cô Minh xác thực vô đức vô năng. Cả người hướng về tên lưu manh như thế, căn bản là không giống như là giang hồ một thế lực lớn người thừa kế, Vô Song Thành Thiếu thành chủ.

Độc Cô Minh say khướt đánh về phía trên giường Minh Nguyệt, sau đó vội kéo Minh Nguyệt quần áo, vừa muốn đem Minh Nguyệt quần áo mở ra. Nhìn đáng vẻ của hắn, mười phần một cái say rồi lưu manh như thế.

Lúc này, Lý Vân Phi bên cạnh Nhiếp Phong nhìn không được rồi. Nữ nhân mình yêu thích sẽ bị nhân lên. Chỉ cần là cái người đàn ông sẽ không nhận được nha. Nhiếp Phong một thoáng vọt ra, một cước đá hướng về Độc Cô Minh.

Độc Cô Minh tuy nói vô đức vô năng, thế nhưng nói thật, võ công của hắn xác thực không kém. Hàng Long Thần chân cũng luyện không sai. Mặc dù so với Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân, Đoạn Lăng những thiên tài này kém xa lắm, thế nhưng so với bình thường cao thủ xác thực mạnh hơn không ít, ai liền nhân gia có một hảo cha đây!

Nhiếp Phong lúc này một cước đá hướng về Độc Cô Minh, nhưng đáng tiếc chính là, Nhiếp Phong nội lực căn bản là không thể vận hành, Độc Cô Minh tuy rằng say khướt, Nhưng cũng không trở thành bị như thế một cước đá trúng, thân hình biến đổi liền tránh qua, tránh né Nhiếp Phong đánh lên.

Độc Cô Minh say khướt xoay người lại, mắng: "Ai đánh lên ta?" Đột nhiên phát hiện đánh lên mình chính là Nhiếp Phong, trong lòng cả kinh, hắn cũng không biết Nhiếp Phong bị thương, hắn cũng biết mình không phải Nhiếp Phong đối thủ, hướng chỉ hắn bây giờ đã uống say rồi. Lập tức nói: "Nhiếp Phong, ngươi thật to gan, dám xông vào tiến vào ta Độc Cô gia? Ta nhìn ngươi là sống đủ rồi. Nhanh đi ra ngoài cho ta."

Nhiếp Phong lý cũng không lý Độc Cô Minh, nhìn vẻ mặt hạnh phúc Minh Nguyệt, nói: "Minh Nguyệt đi theo ta. Rồi xa đất thị phi này." Sau đó nhìn trong mắt rung rung Minh Nguyệt, tiến lên một phát bắt được Minh Nguyệt tay, liền muốn đem Minh Nguyệt mang đi.

Độc Cô Minh lần này cuồng lên. Hắn cho tới nay đều tự cao tự đại. Từ trước đến giờ là một cái ngang ngược can rở người, lúc này đừng nói là một cái Nhiếp Phong rồi, chính là dù thế nào người lợi hại, hắn cũng muốn động thủ.

Độc Cô Minh cắn răng một cái, một cước đá hướng về Nhiếp Phong, mà lúc này Nhiếp Phong thật sự là quá đáng thương, người nào đều có thể bắt nạt hắn. Bị Độc Cô Minh một cước đá trúng ngực. Theo tiếng ngã xuống đất. Nằm ở trên mặt đất. Minh Nguyệt trong lòng vội vàng, liền muốn nhào tới, nhìn Nhiếp Phong có hay không có việc! Nhưng tiếc bị Độc Cô Minh một cái ngăn cản.

Độc Cô Minh vội kéo Minh Nguyệt, một mặt ý cười nhìn Nhiếp Phong, Nhiếp Phong bị hắn một cước liền đá đến trên mặt đất, ai cũng biết Nhiếp Phong bị trọng thương. Độc Cô Minh cũng không ngoại lệ, như thế cơ hội tốt, hắn làm sao không biết cười thoải Nhiếp Phong đây.

Độc Cô Minh cười lớn một tiếng, nói: "Nhiếp Phong, ngươi rõ ràng bị trọng thương! Ngươi bị trọng thương trả lại ta Độc Cô gia, xem ra ngươi là sống đủ rồi. Tới chỗ của ta muốn chết nha!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khời tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 290:: đánh bại Độc Cô Minh

Chương 290:: đánh bại Độc Cô Minh

Nhiếp Phong bị Độc Cô Minh một cước đá trúng ngực, sau đó ngã ầm ầm trên mặt đất, vốn là, Độc Cô Minh một cước này không coi là rất nặng, bất quá, Nhiếp Phong hiện tại thương thế vẫn là rất nặng, cho nên bị Độc Cô Minh một cước đá ngã xuống đất. (! . Thắng thoại phí) Độc Cô Minh vẫn đều không phải Nhiếp Phong đối thủ, mà lúc này Nhiếp Phong bị trọng thương, bị hấn một cước đá ngã, điều này làm cho Độc Cô Minh làm sao không mừng rỡ như điên? Thật vất vả tìm tới cơ hội giết chết Nhiếp Phong, Độc Cô Minh thì làm sao có thể sẽ từ bỏ cơ hội này đây.

Độc Cô Minh một mặt kiêu ngạo nhìn ngã trên mặt đất Nhiếp Phong, cười to nói: "Nhiếp Phong, ngươi cũng có ngày hôm nay! Bị trọng thương, cũng dám đến ta Độc Cô phủ đến tìm cái chết. Ha ha, ta hôm nay liền lấy mạng của ngươi! Nhiếp Phong, ngươi chịu chết đi!"

Nhiếp Phong một mặt hồ hững nhìn Độc Cô Minh, xem ra giống như căn bản là không để ý mạng của mình như thế, chỉ là thâm tình nhìn Minh Nguyệt, một câu nói không cũng không nói.

Độc Cô Minh xem Nhiếp Phong dĩ nhiên không một chút nào sợ sệt, cuồng cười một tiếng, một cái rút trong khi xuất thủ bảo kiếm, đối với Minh Nguyệt quát lên: "Minh Nguyệt, bây giờ là ngươi vì ta Độc Cô gia lập công lúc. Giết hắn đi!"

Minh Nguyệt tiếp nhận Độc Cô Minh bảo kiếm trong tay, đi từ từ hướng về nằm trên mặt đất Nhiếp Phong. Từng bước bước qua. Độc Cô Minh một mặt hưng phấn nhìn Minh Nguyệt, giống như một giây sau, Minh Nguyệt sẽ giết chết Nhiếp như gió.

Vào lúc này, Minh Nguyệt xoay người lại, một chiêu kiếm đâm về Độc Cô Minh, quát lên: "Ta giết ngươi!" Độc Cô Minh võ công so với Minh Nguyệt cao hơn rất nhiều, cho nên, mặc dù Minh Nguyệt đột nhiên đánh lên, thế nhưng, Độc Cô Minh vẫn là trốn tránh ra.

Độc Cô Minh một mặt không tin nhìn Minh Nguyệt, giống như không tin mình tận hồn thể từ dĩ nhiên muốn giết mình như thế, nếu không phải, hắn vừa trốn lánh trốn nhanh, Nhưng sợ hãi bây giờ đã chết. Độc Cô Minh run rẩy chỉ vào Minh Nguyệt, nói: "Ngươi. . . Ngươi tiện nhân kia! Ngươi dĩ nhiên vì cái này Nhiếp Phong tới giết ta, ngươi dám mưu hại chồng? Ta muốn giết ngươi!"

Độc Cô Minh một cước đá hướng về ngơ ngác đứng tại nguyên chỗ Minh Nguyệt, đem Minh Nguyệt bảo kiếm trong tay một cước bị đá rơi trên mặt đất. Sau đó lại một cước đem Minh Nguyệt đá bay lên, tăng tăng ngã vào Nhiếp Phong bên cạnh. (. Thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) vốn là, Minh Nguyệt cũng chỉ so với Độc Cô Minh võ công kém hơn một chút, liền tính hai người giao thủ, cũng phải mấy chục chiêu sau đó, hơn nữa Độc Cô Minh vẫn uống say tửu. Minh Nguyệt làm sao cũng có thể cùng Độc Cô Minh giao thủ một quãng thời gian. Nhưng tiếc chính là, Minh Nguyệt vừa cũng ngây dại. Nàng cùng vốn là không nghĩ tới chính mình sẽ động thủ giết Độc Cô Minh! Chỉ là đầu óc vọt một cái động liền động nổi lên tay.

Độc Cô Minh đi từ từ hướng về hai người, một mặt tức giận nhìn nằm trên mặt đất Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt, cười lạnh nói: "Được, hảo. Ngày hôm nay, các ngươi đều phải chết. Các ngươi không phải muốn ở một chỗ sao? Ta liền cho các ngươi cùng chết. Thật tròn các ngươi mộng!"

Mà lúc này, Lý Vân Phi đã từ chỗ tối một cái lác mình phi nhảy ra, sau đó, đứng ở Độc Cô Minh phía sau, vỗ vỗ Độc Cô Minh vai, không nói gì. Mà Độc Cô Minh lúc này cảm giác có người đập bả vai của mình, mà hắn dĩ nhiên không có chút nào cảm giác được có người tại sau lưng mình, đương nhiên sợ. Vội vã xoay người một chiêu kiếm đâm hướng về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng lui về phía sau ba bước, duỗi ra hai ngón tay một thoáng kẹp lấy Độc Cô Minh trong tay bảo kiếm. Mặc cho Độc Cô Minh nếu như cướp giật, này kiếm vẫn như cũ bị Lý Vân Phi vững vàng kẹp lấy.

Lý Vân Phi nhìn về mặt sợ hãi Độc Cô Minh, khẽ cười nói: "Thiếu thành chủ muốn giết Nhiếp Phong bọn họ, ta hiểu! Chỉ là e sợ không có Thiếu thành chủ nghĩ tới đơn giản như vậy! Ngươi muốn giết bọn hắn. Ta lại không muốn làm cho ngươi giết bọn hắn. Hừ! Thiếu thành chủ! Ngươi nói ta bây giờ nên làm gì!"

Độc Cô Minh một mặt sợ hãi nhìn Lý Vân Phi, hắn đương nhiên biết mình không phải Lý Vân Phi đối thủ, hắn tận mắt nhìn thấy chính mình bị chính mình kính như Thiên Nhân phụ thân bị Lý Vân Phi đánh bại. Cũng xem thấy mình đây cơ hồ vô địch thiên hạ Đại sư bá —— Kiếm Thánh trọng thương trở về. Hai người kia không thể nghi ngờ mạnh mẽ hơn hắn quá nhiều quá nhiều. Độc Cô Minh lại là một cái cực đoan người sợ chết. Vào lúc này, hắn đương nhiên sợ hãi dị thường!

Độc Cô Minh run rẩy nhìn Lý Vân Phi, một bức không tin bộ dạng, nói rằng: "Lý Vân Phi? Ta. . . Ta Đại sư bá từng nói, ngươi cùng hắn lưỡng bại câu thương rồi! Ngươi làm sao giống như một chút chuyện đều không có? Điều này sao có thể? Đại sư bá sẽ không gạt chúng ta!"

Lý Vân Phi cười cười, hai ngón tay vừa dùng lực, liền đem Độc Cô Minh trong tay bảo kiếm đoạt tới, sau đó nhẹ nhàng gảy gảy chuôi này trong truyền thuyết Vô Song dương kiếm, cười nói: "Kiếm Thánh đương nhiên không lừa các ngươi. Lúc trước chúng ta đúng là lưỡng bại câu thương rồi! Bị thương nặng đoạn thời gian kia ta thật là thảm. Khắp nơi trốn. Bất quá, ta thương không có Kiếm Thánh trọng. Trong khoảng thời gian này liền đầy đủ ta đem nội thương điều dưỡng được rồi. Tin tưởng hiện tại Kiếm Thánh thương còn chưa khỏi đi!"

Độc Cô Minh khẩn trương nuốt xuống một nước miếng, thấp Thanh Đạo: "Vậy ngươi đến ta Độc Cô phủ tới làm cái gì? Ngươi sẽ không đối với ta nhỏ như vậy bởi hạ sát thủ đi!" Độc Cô Minh xác thực không biết xấu hổ. Trực tiếp liền nói mình là tiểu bối, muốn cho Lý Vân Phi không giết hắn!

Lý Vân Phi một mặt cân nhắc nhìn Độc Cô Minh, cười nói: "Ngươi để ta không giết ngươi, ta liền không giết ngươi nha! Ngươi tại sao phải? Ta nhớ được chúng ta thật giống như là kẻ địch đi! Ta thụ thương thời điểm, Độc Cô thành chủ nhưng là dẫn theo rất nhiều người đến đuổi giết ta đấy? Phụ thân ngươi muốn giết ta, ta vì sao không thể giết ngươi! Ngươi là tiểu bối, ta liền để ngươi mười chiêu. Mười chiêu về sau, thì sẽ lấy ngươi mạng nhỏ!"

Độc Cô Minh con mắt hơi chuyển động, chỉ vào Lý Vân Phi trong tay Vô Song dương kiếm, đại Thanh Đạo: "Tiền bối võ công cao cường, kiếm pháp Thiên Hạ Vô Song. Cùng tiểu bối động thủ đương nhiên sẽ không bắt nạt tiểu bối. Xin tiền bối thanh kiếm trả lại cho tiểu bối!"

Lý Vân Phi cười cười, nhìn tự cho là thông minh Độc Cô Minh, cười nói: "Người có điểm khôn vặt, chỉ là không biết này khôn vặt là hại người, vẫn là giúp người!" Từ xưa đến nay, xưa nay cũng vô dụng nhân có thể dựa vào chính mình một điểm khôn vặt có thể thành tài. Ai cũng không ngoại lệ. Toàn bộ giang hồ cũng vô dụng một người có thể dựa vào khôn vặt trở thành cao thủ tuyệt đỉnh.

Lý Vân Phi nhìn một chút kiếm trong tay, sau đó nhìn con mắt nhìn chằm chằm của muốn chạy trốn Độc Cô Minh, cười nói: "Không nên nghĩ chạy, ta muốn giết người, người không chạy thoát được đâu! Ra tay đi!" Sau đó đem trong tay Vô Song kiếm nhẹ nhàng ném cho Độc Cô Minh.

Độc Cô Minh tiếp nhận Lý Vân Phi nhưng cho kiếm của hắn, một cái chỉ hướng về Lý Vân Phi quát lên: "Ta và người liều mạng." Nói xong một chiêu kiếm đâm hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi nhẹ nhàng giật giật thân thể, ung dung tránh thoát Độc Cô Minh kiếm, cười nói: "Dùng toàn lực đi! Ta đã thấy người Hàng Long Thần chân. Mặc dù không có đại thành, thế nhưng cũng có tiểu thành cảnh giới. Hà tất dùng người không am hiểu kiếm pháp đây?"

Độc Cô Minh vốn là muốn thừa này lúc đảo tẩu, Nhưng là hắn bây giờ biết võ công của mình so với Lý Vân Phi kém nhiều lắm, chỉ cần Lý Vân Phi nguyện ý, hắn liền chạy không thoát! Độc Cô Minh rốt cuộc hiểu rõ mình và Lý Vân Phi chênh lệch!

Độc Cô Minh cắn răng một cái, đem kiếm trong tay ném sang một bên. Sau đó một cước đột nhiên đá hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi thân hình sau này lóe lên, liền tránh thoát Độc Cô Minh một cước này. Độc Cô Minh thân thể trên không trung đột nhiên bắt đầu xoay tròn, thân thể liền xoay tròn, đá hướng về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi trên mặt vẫn như cũ mang theo một tia cân nhắc nụ cười, duỗi ra một cái tay, vững vàng được Độc Cô Minh đá hướng về chân của mình, Độc Cô Minh hai chân giống như đã biến thành vô số chỉ như thế, đá hướng về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi ở trong phòng không ngừng bơi lội, bất luận Độc Cô Minh làm sao nỗ lực cũng không thể đụng tới Lý Vân Phi mấy may. Trong nháy mắt này, Lý Vân Phi liền nhận lấy Độc Cô Minh chín chiêu. Độc Cô Minh đỉnh đầu mồ hôi lạnh chảy ròng, biết chỉ một chiêu này dùng ra về sau, Lý Vân Phi liền sẽ động thủ giết hắn. Hắn cũng biết mình viễn hoàn toàn không phải Lý Vân Phi đối thủ. Trong lòng sợ hãi càng ngày càng sâu.

Nhưng vào lúc này, Độc Cô Minh thân hình trên không trung một cái chuyển biến, trực tiếp bay về phía cửa. Hắn biết, nơi này là Độc Cô phủ, chỉ cần hắn chạy ra căn phòng này, liền có sinh hi vọng!

Lý Vân Phi đã sớm biết Độc Cô Minh sẽ chạy trốn, thân hình đột nhiên biến mất, trong nháy mắt liền xuất hiện ở cửa. Sau đó nhìn hướng về cửa đập tới Độc Cô Minh lộ ra vẻ mỉm cười. Sau đó, một chương đánh hướng về Độc Cô Minh. Mà lúc này Độc Cô Minh lại đánh về phía cửa. Xem ra, giống như Độc Cô Minh trực tiếp nhào hướng về Lý Vân Phi trên bàn tay như thế.

Độc Cô Minh thân thể cùng Lý Vân Phi bàn tay trực tiếp đụng vào nhau. Sau đó, Độc Cô Minh liền bay ra ngoài, tầng tầng rơi trên mặt đất, phun mạnh ra một ngụm máu. Chỉ là một chương, Độc Cô Minh liền bị Lý Vân Phi đánh thành trọng thương.

Lúc này, Lý Vân Phi bên tai truyền đến hệ thống âm thanh: chúc mừng đánh số 2112 hoàn thành nhiệm vụ 20: đánh bại Độc Cô Minh (thành niên), nhiệm vụ khen thưởng: (Hàng Long Thần chân), nhiệm vụ tích phân: 150000.

Lý Vân Phi nhẹ nhàng hướng đi nằm trên mặt đất Độc Cô Minh, cười cười, nói: "Ta nói rồi, chỉ cần ta không muốn, người liền chạy không được. Xem ra, người hôm nay muốn chết ở chỗ này rồi."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 291:: việc vui biến tang sự

Chương 291:: việc vui biến tang sự

Độc Cô Minh một mặt sợ hãi nhìn Lý Vân Phi, hắn biết võ công của mình so với Lý Vân Phi kém hơn rất nhiều, thế nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, chính mình đã vậy còn quá đơn giản liền bị đánh bại. (! . Thắng thoát phí) chỉ một chương, Độc Cô Minh làm sao cũng không tin mình thậm chí ngay cả Lý Vân Phi một chương đều tiếp không được. Một mặt không tin bộ dạng.

Lý Vân Phi trên mặt vẫn là cái loại này cân nhắc nụ cười, thời gian dần qua thời gian dần qua hướng về Độc Cô Minh đi đến. Lý Vân Phi căn bản là không đem Độc Cô Minh để ở trong lòng quá, giao thủ với hắn vậy chính là vui đùa một chút mà thôi, thuận liền hoàn thành một cái nhiệm vụ. Hiện tại Độc Cô Minh đã bị hắn một chương đánh đổ. Lý Vân Phi cũng vừa muốn đem Độc Cô Minh giết đi cho rồi.

Độc Cô Minh biết mình không sống nổi. Thần tình có vẻ hơi điên cuồng. Trong ánh mắt mang theo mãnh liệt hận ý. Sau đó tàn bạo mắng: "Lý Vân Phi, ngươi không chết từ tể được. Ngày hôm nay ngươi giết ta, cha ta nhất định sẽ báo thù cho ta. Ta tại Địa Ngục chờ ngươi hạ đi theo ta!"

Lý Vân Phi bắt đầu đi lắc đầu, cười nói: "Có thể ngươi giết ta rất nhiều, cha ngươi? Ha ha, không thể như vậy! Ai, chết đi!" Lý Vân Phi giờ tay lên một chưởng đánh hướng về Độc Cô Minh.

Đang lúc này, Minh Nguyệt một thoáng nhào hướng về Lý Vân Phi, chặn lại rồi Lý Vân Phi đánh hướng về Độc Cô Minh một chưởng kia, Lý Vân Phi vội đem chưởng đánh hướng về bên cạnh, chỉ nghe "Ầm" một tiếng, Lý Vân Phi bàn tay trực tiếp đánh vào Độc Cô Minh bên cạnh, đem mặt đất đánh chính là vỡ vụn ra được. Nát thành một bãi.

Lý Vân Phi một mặt tức giận nhìn Minh Nguyệt, điều này cũng không có thể không cho Lý Vân Phi sinh khí, vừa nếu như một chưởng kia đánh vào Minh Nguyệt trên người lời mà nói..., cái kia Minh Nguyệt nhất định phải chết. Nếu như đánh trúng, điều này làm cho Lý Vân Phi làm sao đối mặt Nhiếp Phong.

Lý Vân Phi một mặt tức giận nhìn Minh Nguyệt, quát lên: "Minh Nguyệt, ngươi muốn làm gì? Muốn chết sao?"

Minh Nguyệt cúi đầu chốc lát, sau đó nhìn Lý Vân Phi, đến: "Lý tiên sinh, hi vọng ngươi tha cho hắn một mạng!"

Lý Vân Phi cười lạnh một tiếng, nhìn Minh Nguyệt, nói: "Ngươi nói cái gì ngốc thoại, hắn vừa muốn giết ngươi cùng Nhiếp Phong nha, tha hắn, ngươi sẽ không sợ hắn sau đó tìm ngươi báo thù? Ngươi choáng váng nha!"

Minh Nguyệt nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi, nói tiếp: "Lý tiên sinh, ngươi muốn giết hắn lời mà nói..., liền trước hết là giết ta đi! Ta sẽ không để cho ngươi đem bị hắn giết đi. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) "

Lý Vân Phi nhìn Minh Nguyệt ánh mắt kiên định, hắn biết Minh Nguyệt là chăm chú, nàng thật sự là sẽ không để cho Lý Vân Phi đem Độc Cô Minh giết chết, trừ phi Lý Vân Phi trước tiên đem nàng giết chết. Lý Vân Phi xoay người lại, đối với nằm trên mặt đất Nhiếp Phong, nói: "Nhiếp Phong, quân tốt nữ nhân của ngươi."

Nhiếp Phong làm khó dễ nhìn Lý Vân Phi một chút, sau đó nhìn Minh Nguyệt, nói: "Minh Nguyệt! Độc Cô Minh là địch nhân của chúng ta. Mặc dù ngươi thả hắn, hắn cũng sẽ không cảm kích!"

Minh Nguyệt nhàn nhạt nhìn Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi một chút, nói: "Ta biết Độc Cô Minh là địch nhân của chúng ta. Ta cũng biết rõ Độc Cô Minh không phải người tốt. Nhưng là đây là ta mình gia nợ hắn Độc Cô gia. Đó là của ta mệnh. Ta lần này cứu hắn một mạng, coi như là ta mình gia trả lại cho hắn Độc Cô gia rồi. Xin các ngươi thông cảm tâm tình của ta! Tha hắn một mạng đi!" Minh Nguyệt nói nói, nước mắt đều chảy xuống.

Nhiếp Phong đương nhiên không đành lòng nhìn Minh Nguyệt một mặt nước mắt thủy. Quay về Lý Vân Phi lên tiếng xin xỏ cho: "Lý thúc, ngươi liền xem ở của ta diện Tử Thượng đáp ứng Minh Nguyệt, tha Độc Cô Minh một mạng. Được không?"

Lý Vân Phi thờ dãi, nhìn về mặt nước mắt Minh Nguyệt, lại nhìn về mặt làm khó dễ Nhiếp Phong, bắt đầu dĩ nói: "Các ngươi quá ngu rồi. Nói thật, mình gia cũng không nợ hắn Độc Cô gia cái gì. Muốn thật tính ra thoại, là hắn Độc Cô gia nợ mình gia! Được rồi, ta xem ở Nhiếp Phong diện Tử Thượng, tạm tha hắn một mạng, không giết hắn!"

Độc Cô Minh nghe thấy Lý Vân Phi nói như vậy, lòng ra một ngụm lớn khí, hắn biết mình lần này là tìm được đường sống trong chỗ chết. Vội vã nói cảm ơn: "Đa tạ Lý đại hiệp ân không giết! Đa tạ Lý đại hiệp ân không giết! Đa tạ Lý đại hiệp ân không giết!"

Lý Vân Phi nhìn Độc Cô Minh lạnh lùng nói: "Độc Cô Minh, ngươi cũng không cần cảm tạ ta, ngày hôm nay ta xem ở Minh Nguyệt cùng Nhiếp Phong phần trên không giết ngươi, hi vọng ngươi sau đó tự thu xếp ổn thỏa!"

Ngay Lý Vân Phi cùng Độc Cô Minh đang khi nói chuyện, đột nhiên có người đẩy cửa ra, một bên đẩy cửa vừa nói: "Thiếu thành chủ! Đến uống một chén!" Người đến vừa vặn là cái kia Đoạn Lăng. Đoạn Lăng sau khi đi vào, thấy trong phòng bộ dạng, lập tức lảng tại nguyên chỗ, không biết nói cái gì cho phải.

Độc Cô Minh đương nhiên sợ Đoạn Lăng ra tay, khiến cho Lý Vân Phi phản cảm, vội vàng nói: "Đoạn Lăng, ngươi không nên động thủ." Đang khi nói chuyện, Độc Cô Minh nhân thương thế quá nặng, té xỉu quá khứ,

Lý Vân Phi mang theo một nụ cười, nhàn nhạt nhìn Đoạn Lăng không nói gì. Đoạn Lăng Khán Kiến Lý Vân Phi mang theo nụ cười đứng ở trước mặt mình. Vội vàng nói: "Lý thúc, ngươi làm sao ở chỗ này?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi đây cũng đừng có quản. Ta tới chỗ này tự nhiên có tới chỗ này sự. Đoạn Lăng a, ngươi tới thật không khéo! Chính đụng tới tình huống như thế, ta cũng không biết nên nói cái gì cho phải rồi. Ta cùng Nhiếp Phong bọn họ đi trước. Người này liền giao cho ngươi rồi."

Đoạn Lăng gật đầu, vội vàng nói: "Lý thúc, các ngươi đi trước! Người này liền giao cho ta." Sau đó Đoạn Lăng mang theo vẻ mỉm cười nhìn Nhiếp Phong, sau đó vỗ Nhiếp Phong vai, nói: "Nhiếp Phong, chúng ta mãi mãi cũng là hảo huynh đệ! Mãi mãi cũng vàng! Các ngươi đi mau!"

Lý Vân Phi cười cười, sau đó nhìn Đoạn Lăng, hắn biết Đoạn Lăng tính cách, hắn cũng xem qua nguyên tác. Hắn biết Độc Cô Minh là chết chắc, Đoạn Lăng nhất định sẽ giết chết Độc Cô Minh, bất quá, Lý Vân Phi không hề nói gì. Quay về phía sau lẫn nhau dắt dúi lấy đứng lên Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt, nói: "Chúng ta nhanh lên một chút đi. Độc Cô một phương nhất định sẽ dẫn người đến đuổi giết chúng ta. Ta không có vấn đề gì, nhưng nhìn các ngươi thương thành như vậy. Ta có thể không bảo vệ được ngươi nha!"

Lý Vân bay ở phía trước dẫn đường, mà Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt lẫn nhau dắt díu lấy đi ra ngoài. Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong, Minh Nguyệt ba người tại Độc Cô phủ bên trong trộm ba thớt Bảo mã [BMW], sau đó từ cửa sau lặn ra. Cái này cũng là Độc Cô một phương tính sai. Hắn làm sao cũng không ngờ rằng, Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người sẽ ở con trai hắn đại hôn thời điểm đến gây sự. Cho nên, toàn bộ Độc Cô phủ bên trong một mảnh tiếng cười cười nói nói, liền thủ vệ đều uống đến say không còn biết gì.

Lý Vân Phi ba người không có phí khí lực gì liền trốn khỏi Độc Cô phủ, sau đó xuất ra Vô Song Thành hướng về Thiên Hạ Hội chạy đi.

Mà khi Lý Vân Phi, Nhiếp Phong, Minh Nguyệt ba người lặn ra Độc Cô phủ thời điểm. Độc Cô Minh tỉnh lại, sau đó nhìn đứng ở trước mặt mình Đoạn Lăng, quát lên: "Đoạn Lăng, ngươi còn không đi bẩm báo phụ thân ta! Đưa vào đuổi theo bọn họ, ta muốn để bọn hắn chết không toàn thây!"

Đoạn Lăng mặt mang mỉm cười nhìn Độc Cô Minh, lắc lắc đầu, không nói gì. Độc Cô Minh nhìn Đoạn Lăng bộ dạng. Trong lòng cả kinh, một cái bò dậy, một bên quát lên: "Đoạn Lăng, ngươi cái này ăn cây táo, rào cây sung đồ vật. Ta Độc Cô gia đối với ngươi ân trọng như núi. Ngươi muốn làm gì?"

Độc Cô Minh tiếng nói vì làm lạc. Đã bị Đoạn Lăng một cước đá ngã xuống đất. Sau đó Đoạn Lăng nửa ngồi xổm người xuống, ngắt lấy Độc Cô Minh cái cổ, cười nói: "Như vậy mới như là Nhiếp Phong đã hạ thủ." Sau đó Đoạn Lăng tay không ngừng dùng sức. Mạnh mẽ ngắt lấy Độc Cô Minh nói: "Ngươi không thể trách ta. Cha ngươi chính mồm từng nói, nếu như ngươi là phù không nổi a Đầu. Ta có thể cướp lấy! Ta chẳng qua là hoàn thành cha ngươi nguyện vọng." Sau đó, Đoạn Lăng đột nhiên vừa nắm Độc Cô Minh, muốn đem Độc Cô Minh bóp chết.

Đang lúc này, một thanh âm truyền đến "Minh nhi!". Cái thanh âm này Đoạn Lăng rất quen thuộc, là Vô Song Thành chủ Độc Cô một phương âm thanh. Đoạn Lăng trong lòng cả kinh, dùng sức nhéo một cái Độc Cô Minh đầu. Độc Cô Minh lập tức ngã xuống Đoạn Lăng trong lòng.

Mà lúc này, Độc Cô một phương chính đi vào Độc Cô Minh gian phòng. Đoạn Lăng vội vã ôm Độc Cô Minh, khóc ròng nói: "Thiếu thành chủ, hôm nay là ngươi ngày đại hỉ, ngươi làm sao sẽ..."

Độc Cô một phương một cái kéo dài Đoạn Lăng thân thể, lôi kéo Độc Cô Minh vội la lên: "Minh nhi, Minh nhi, ngươi làm sao vậy?" Độc Cô Minh đương nhiên không có thể trả lời Độc Cô một phương rồi. Độc Cô một phương một phát bắt được Đoạn Lăng, hỏi: "Đoạn Lăng, là ai, là ai giết ta nhi tử, là ai, rốt cuộc là ai, giết ta Minh nhi." Âm thanh cực kỳ thê lương. Con trai độc nhất cái chết, xác thực cho Độc Cô một phương mang đến rất lớn thương tổn.

Đoạn Lăng vội vã lắp bắp nói: "Nghĩa phụ, ta. . . Ta cũng không biết, khi ta đi vào, Thiếu thành chủ chính là bộ dáng này. Ta..."

Độc Cô một phương trong mắt rung rung, cả giận nói: "Đáng ghét, Nhưng ác, rốt cuộc là ai, rốt cuộc là ai giết ta nhi tử." Đang lúc này, Độc Cô một phương giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì như thế, một cái đẩy ra Độc Cô Minh quần áo. Độc Cô Minh trên ngực có một cái rất rõ ràng vết chân.

Độc Cô một phương cắn răng, oán hận nói: "Phong Thần Cước! Chẳng lẽ là Nhiếp Phong? Nhiếp Phong càng dám giết chết của ta con độc nhất. Hại ta Độc Cô gia đứt đoạn rồi khói hương! Ta không phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh không thể!"

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 292:: bỏ mạng lao nhanh

Chương 292:: bỏ mạng lao nhanh

Độc Cô một phương quả thực giống như là điên rồi như thế, Độc Cô Minh là Độc Cô một phương con độc nhất, Độc Cô một phương chỉ có hắn như thế một cái dòng dõi, Độc Cô Minh chết rồi sau đó, Độc Cô một phương liền tuyệt hậu rồi, mặc dù hắn nhất thống giang hồ rồi, ai tới kế thừa hắn vị trí, Độc Cô Minh từ không thể không để Độc Cô một phương điên cuồng lên. (! Thắng thoại phí)

Chỉ cần Độc Cô một phương biết là ai giết hắn nhi tử, bất kể là ai, hắn cũng có giết hắn đi thể con của mình báo thù. Mà vừa Đoạn Lăng dùng Phong Thần Cước đá vào Độc Cô Minh trên người, Độc Cô một phương dĩ nhiên là cho rằng Độc Cô Minh là Nhiếp Phong giết chết. Độc Cô một phương đương nhiên sẽ không tha Nhiếp Phong.

Độc Cô một phương đứng lên, giận dữ hét: "Ta muốn giết Nhiếp Phong, ta muốn cho hắn chém thành muôn mảnh. Hắn càng dám giết ta nhi tử, hắn dám làm cho ta Độc Cô gia đứt đoạn rồi khói hương."

Đoạn Lăng vội vã biểu trung tâm nói: "Nghĩa phụ, chỉ còn ta thôi, ta nhất định hảo hảo hiếu kính nghĩa phụ. Trợ giúp Thiếu thành chủ tận hiếu!" Độc Cô một phương đẩy ra Đoạn Lăng. Hắn căn bản là không để ý Đoạn Lăng nói những thứ này. Đoạn Lăng chính là đối với hắn cho dù tốt, cũng không là con của hắn, cũng không phải là huyết mạch của hắn.

Độc Cô một phương nhìn Đoạn Lăng, hận Thanh Đạo: "Con ta trên người vẫn nhiệt, nói rõ Nhiếp Phong bọn họ vừa mới đi. Đoạn Lăng, triệu tập nhân mã, chúng ta đuổi đi lên, ta nhất định phải Nhiếp Phong không chết từ tế được." Độc Cô một phương nói xong, cũng không thèm nhìn tới Đoạn Lăng một chút, xoay người rời khỏi phòng.

Đoạn Lăng vẫn cũng biết, Độc Cô một phương là lợi dụng hắn, bắt quá, hắn không để ý. Bởi vì hắn cũng là lợi dụng Độc Cô một phương, Độc Cô một phương cho hắn quyền lợi. Hắn theo Độc Cô một phương. Đoạn Lăng vẫn luôn là người như vậy. Chỉ là hắn một hạng không thích đánh phải với bất luận người nào dưới. Đoạn Lăng đã tâm vẫn đều rất lớn.

Mà lúc này, Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong, Minh Nguyệt ba người chính đang Vô Song Thành bên trong bay nhanh. Bọn họ chỉ cần xông ra Vô Song Thành. Bọn họ liền an toàn. Mặc dù Độc Cô một phương ở phía sau đuổi bọn họ. Tin tưởng đến thời điểm cũng đuổi không kịp rồi. Chỉ là Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt đều bị thương, cho nên, kỳ lên Mã Lai, xác này bọn họ không thoải mái, bắt quá cùng cái mạng nhỏ của bọn họ so với, khó chịu điểm bọn họ vẫn là hoàn toàn có thể nhận chịu. (! . Thắc q tậ)

Lý Vân Phi ba người cười khoái mã hướng về cửa thành xuất phát, hiện tại chính là đêm khuya, cửa thành đã sớm đóng, Lý Vân Phi ba người xông đến cửa thành, bảo vệ cửa thành người không nhiều, chỉ có không tới mười người, đều ngồi dưới đất uống rượu, ăn thịt.

Lý Vân Phi liền nhảy xuống mã, hai tay hóa trào, một cái bóp lấy hai cái thủ thành người, sau đó dụng lực nhéo một cái, sau đó mỉm cười nói: "Không biết hai vị vẫn có muốn hay không mệnh?" Hai người sợ hãi đến vội vã kêu lên: "Đòi mạng, chúng ta đòi mạng!"

Lý Vân Phi gạt đầu, nói: "Nếu các ngươi đòi mạng, cái kia kêu là nhân đem thành cửa mở ra." Lý Vân Phi nhìn cái khác đứng tại nguyên chỗ bất động người, cười nói: "Các ngươi tuyệt đối không phải là đối thủ của ta, ta đem bọn họ giết về sau, liền đến phiên các ngươi. Xem ra các ngươi là muốn chết ở chỗ này?"

Một cái trong đó thủ vệ một cái rút ra đao trong tay, nuốt xuống một nước miếng, nói: "Chúng ta trông coi cửa thành, nếu là không có mặt trên mệnh lệnh liền đem thành cửa mở ra, vậy chúng ta nhất định phải chết. Hơn nữa, người nhà của chúng ta cũng đem chịu đến chịu tội. Chúng ta còn không bằng bình một thoáng."

Lý Vân Phi cười to một tiếng, nói: "Các ngươi hiện tại giúp chúng ta đem thành cửa mở ra, sau đó lập tức trở về gia, đem người nhà mang theo thoát đi nơi đây. Như vậy các ngươi đều sẽ không có chuyện gì đâu. Ta giết các ngươi, như thường có thể mở cửa thành ra rồi khỏi. Ta chỉ là không muốn thương tới vô tội mà thôi. Làm sao?"

"Chúng ta rời khỏi Vô Song Thành, không có chỗ nào có thể đi." Khác một người thủ vệ, kêu lên: "Chúng ta cũng không muốn tử. Nhưng là, hiện tại giang hồ như thế loạn, chúng ta rời khỏi Vô Song Thành làm sao sinh hoạt?"

Lý Vân Phi nhìn một chút cái này thủ vệ, buông hai tay ra, một chương đánh hướng về nói chuyện cái này thủ vệ, cái này thủ vệ bị Lý Vân Phi một chương đánh chính là bay lên, sau đó tầng tầng rơi trên mặt đất, co quắp một thoáng, liền bất động rồi, xem bộ dáng là sống không được rồi.

Lý Vân Phi trên mặt mang theo mỉm cười nhìn đám người kia, cười nói: "Chẳng lẽ còn muốn ta nuôi dưỡng ngươi môn không được." Sau đó, Lý Vân Phi lập tức nghiêm mặt nói: "Ta đếm tới ba, thành này môn nếu như còn không mở rồi mà nói..., các ngươi đều phải chết! Một. . . Hai. . ."

Những người này vội vã chạy đến cửa thành, đồng thời dùng sức, trong nháy mắt, cửa thành liền được mở ra. Lý Vân Phi nhảy lên tuấn mã, cười nói: "Chúc mừng các vị, các ngươi cứu chính các ngươi mệnh!" Sau đó, xem cũng không thể tả những người này mang theo Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt liền hướng về Thiên Hạ Hội phương hướng mau chóng đuổi theo.

Sử ra khỏi cửa thành, Nhiếp Phong đi theo Lý Vân Phi phía sau, lớn tiếng, nói: "Lý thúc, bọn họ tất cả đều là thân bất do kỷ. Dọa dọa bọn họ là được, không tất yếu giết người nha!"

Lý Vân Phi cười to một tiếng, nói: "Nhiếp Phong, ngươi giết nhân cũng không so với ta thiếu nha, ngươi nên rõ ràng, không cho bọn họ điểm màu sắc nhìn, bọn họ sẽ không nghe lời. Không giết gà dọa khỉ, hầu tử sẽ nghe lời sao? Ngươi nên rõ ràng, ngươi rẽ vào Độc Cô Minh cô dâu. Độc Cô một phương sẽ không bỏ qua cho các ngươi. Hắn nhất định sẽ dẫn người đuổi theo. Ta ngược lại thật ra không có chuyện gì, ngươi xem một chút ngươi bộ dáng của mình, chỉ cần Độc Cô một phương đem ta quán lấy, các ngươi nhất định phải chết. Không muốn nói những lời nhảm nhí này rồi, chỉ có đã đến Thiên Hạ Hội địa phương, các ngươi mới an toàn. Chúng ta đi!"

Mà lúc này, Độc Cô một phương mang thủ hạ cỡi ngựa hướng về Lý Vân Phi bên này đuổi theo. Độc Cô một phương đương nhiên biết mình trong phủ ít đi ba con tuấn mã. Hắn cũng đoán được Lý Vân Phi, Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt bây giờ đang ở đồng thời. Dĩ nhiên là đuổi tới, chờ hắn đã đến cửa thành, rất rõ ràng thấy cửa thành bên trong không có một bóng người, tất cả mọi người không thấy, mà Vô Song Thành cửa thành nhưng mở ra.

Độc Cô một phương tự nhiên không biết chuyện gì thế này, hắn cũng không kịp muốn chuyện gì thế này. Rất tự nhiên mang theo mọi người hướng về Lý Vân Phi đảo tẩu phương hướng đuổi theo, còn những người khác, những chuyện khác. Hắn đều không muốn quản, hắn bây giờ duy nhất ý nghĩ, chính là giết chết Nhiếp Phong, thế con của mình báo thù.

Lý Vân Phi ba người một đường bay nhanh, mà Độc Cô một phương theo ở phía sau điên cuồng đuổi theo. Bọn họ cũng không biết, kỳ thực bọn họ khoảng cách cũng không phải là trong tưởng tượng xa như vậy. Lý Vân Phi ba người đi qua không có thời gian bao lâu, Độc Cô một phương liền phát hiện nhi tử chết thảm, rời khỏi triệu tập thủ hạ đến truy đuổi. Bọn họ kỳ thực gặp nhau bắt quá thời gian nửa nén hương không tới. Hơn nữa, Lý Vân Phi bọn họ vẫn ở cửa thành lãng phí một quãng thời gian. Cho nên, trong bọn họ khoảng cách chỉ có không tới thời gian nửa nén hương.

Lý Vân Phi ba người cỡi ngựa hướng về Thiên Hạ Hội cái hướng kia chạy băng băng[Mercedes-Benz], bởi vì bọn họ biết, chỉ đã tới rồi Thiên Hạ Hội phạm vi thế lực, bọn họ liền an toàn. Nơi nào có chính là Thiên Hạ Hội thuộc hạ, chỉ muốn đến nơi đây, Độc Cô một phương nếu như dám đuổi theo, vậy

hắn nhất định phải chết.

Mà Độc Cô một phương cũng biết Lý Vân Phi ba người là hướng về Thiên Hạ Hội phương hướng chạy bằng băng[Mercedes-Benz]. Hắn càng thêm biết không có thể để Lý Vân Phi ba người tới Thiên Hạ Hội phạm vi thế lực. Cho nên, Lý Vân Phi ba người liều mạng chạy, Độc Cô một phương liều mạng đuổi.

Sắc trời thời gian dần qua biến bạch, lại từ từ biến thành đen. Lý Vân Phi ba người đã ở trên ngựa bay nhanh một ngày một đêm rồi. Lý Vân Phi ngược lại là không có chuyện gì, mà Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt đều một mặt uể oải bộ dạng, xem bộ dáng là một muốn chết rồi.

Nhiếp Phong nhìn Minh Nguyệt bộ dạng, trong lòng rất là đau lòng, hắn bị khổ có thể chịu đựng. Nhưng là hắn không muốn xem Minh Nguyệt bị khổ. Liền Nhiếp Phong đối với Lý Vân Phi nói rằng: "Lý thúc, chúng ta hạ xuống nghỉ ngơi, nghỉ ngơi. Tất cả mọi người mệt mỏi. Tiếp tục như vậy không được a. Nhân còn không có một chết, mà liền một chết đi được."

Lý Vân Phi nhú nhú mày, nói: "Hiện tại Độc Cô một phương nhất định hướng về chúng ta bên này đuổi theo. Chúng ta nếu như bị hắn đuổi theo lời mà nói..., các người nhất định phải chết. Nhịn một chút đi!"

Nhiếp Phong nhìn một chút đầu đầy là hãn, mặt mày xám xịt Minh Nguyệt, nói tiếp: "Ta nghĩ Độc Cô một phương sẽ không đuổi chúng ta lâu như vậy đi. Chúng ta chỉ là đem Minh Nguyệt mang đi mà thôi. Vừa không có giết con trai hắn. Hắn sẽ không đuổi ác như vậy đi!"

Lý Vân Phi trên mặt dần theo một tia nụ cười quý dị, hắn có biết Độc Cô Minh là chết chắc. Cũng biết Độc Cô một phương nhất định tại đuổi con đường của mình trên. Nhưng là hắn lại không thể cùng Nhiếp Phong nói: còn không mau điểm chạy, Độc Cô Minh bị Đoạn Lăng giết chết. Mà Đoạn Lăng giết Độc Cô Minh thời điểm đúng chính là Phong Thần Cước, hiện tại Độc Cô một phương cho rằng người là giết chết Độc Cô Minh hung thủ. Chính liều mạng đuổi người đầu rồi, còn không chạy mau. Hắn muốn nói như thế lời mà nói..., nhất định sẽ bởi Nhiếp Phong hoài nghi. Cho nên, Lý Vân Phi suy nghĩ một chút, nói: "Được rồi, đại gia hạ xuống nghỉ ngơi một chút. Ăn một chút gì, cũng làm cho mã chịu chút thảo." Nói xong, Lý Vân Phi dừng lại mã, nhảy xuống ngựa được.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 293:: chung bị đuổi kịp

Chương 293:: chung bị đuổi kịp

Lý Vân Phi ba người xuống ngựa tùy tiện tìm cái địa phương ngồi xuống. (thắng thoại phí,) Nhiếp Phong nửa nằm trên mặt đất thở hổn hển. Mà Minh Nguyệt thì lại một mặt uể oải ngồi ở Nhiếp Phong bên cạnh, xem ra hai người bọn họ đều một muốn chết rồi. Lý Vân Phi nhìn Nhiếp Phong bộ dạng, cảm qua một túi thủy ném cho Nhiếp Phong, nói: "Nhiếp Phong, người như thế nào, có thể hay không kiên trì?"

Nhiếp Phong tiếp nhận Lý Vân Phi nhưng cho nước của hắn, uống một hộp sau đưa cho Minh Nguyệt, tiếp theo đối với Lý Vân Phi, nói: "Ta không sao, chỉ là của ta sợ Minh Nguyệt thân thể không chịu nổi. Nàng hắn là chưa từng có mệt như vậy quá!"

Minh Nguyệt uống một hộp lớn thủy, sau đó ném cho Lý Vân Phi nói: "Ta không sao. Ta có thể kiên trì trụ." Nói xong, không nhận được ho khan hai tiếng. Lý Vân Phi mặc dù biết Minh Nguyệt nói như vậy, thể nhưng nàng nhất định đã sớm một muốn chết rồi. Chỉ là nàng không muốn làm cho Nhiếp Phong lo lắng mà thôi. Chỉ là bất luận nàng có bao nhiêu lực, nàng cũng phải kiên trì. Không có thể kiên trì, nàng liền sẽ không toàn mạng.

Lý Vân Phi gạt đầu, hướng về Nhiếp Phong hỏi: "Nhiếp Phong, lương khô đây? Lấy ra ăn đi, chúng ta đều đói bụng. Nhanh lên một chút ăn xong đồ vật tiếp theo ra đi."

Nhiếp Phong đột nhiên ngẩn người, sau đó một mặt lúng túng nhìn Lý Vân Phi, nói: "Lý thúc, lương khô ta quên ở Độc Cô phủ rồi! Lúc đó ta chỉ lo Minh Nguyệt, đem trang lương khô túi đặt ở Độc Cô Minh gian phòng bên trong góc rồi. Sau đó vội vàng vàng lúc đi ta đem quên đi."

Lý Vân Phi cũng ngây ngẩn cả người, hắn đột nhiên một thoáng nhớ tới, lúc đó Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt đi lấy lúc đi ngoại trừ trong tay Vô Song Âm Dương Kiếm ở ngoài, những thứ khác cái gì đều không cái kia. Nói như vậy, bọn họ lại không đồ ăn rồi.

Nhiếp Phong bất đắc dĩ nhìn Lý Vân Phi một chút, nói: "Nếu không, nếu không Lý thúc người đến trong rừng cây chuẩn bị món ăn dân dã đến ăn đi! Ta bây giờ nhóm lửa, người đi săn thú."

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Không được, chúng ta vẫn còn lưu vong. Ai biết Độc Cô một phương có thể hay không ngay phía sau chúng ta. Sẵn thú, sau đó sẽ nướng chín, cái kia muốn bao nhiêu thời gian? Không đợi chúng ta làm tốt, e sợ Độc Cô một phương liền đuổi theo tới."

Nhiếp Phong nhìn một chút Minh Nguyệt sắc mặt tái nhợt bộ dạng, nhú mày nói: "Nhưng là, chúng ta chung quy phải ăn cái gì đi! Tiếp tục như vậy, không gặp phải kẻ địch, tự chúng ta trước hết bước. (! Thắng thoại phí) liên tính Độc Cô một phương đuổi theo tới. Chúng ta ăn no, cũng có thể đánh chính là động nha!"

Lý Vân Phi bắt đầu đi thờ dài, nói: "Vây cũng tốt! Nhiếp Phong, ngươi và ta đi săn thú, giúp ta nắm con mồi. Minh Nguyệt cô nương ở chỗ này sinh cái hỏa." Lý Vân Phi cảm giác Nhiếp Phong nói cũng đúng, chuẩn bị con mồi, khảo điểm thịt cũng có thể ở trên đường làm cạn lương ăn, Nhiếp Phong bọn họ vẫn thụ lấy thương, hẳn là hảo hảo dưỡng dưỡng! Cũng không thể vẫn đều không ăn cái gì. Huống hồ liên tính Độc Cô một phương đuổi theo, Lý Vân Phi cũng không sợ. Cùng lắm thì bính một thoáng.

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong tiến vào ven đường trong rừng cây, sau đó, Lý Vân Phi tùy tiện trên mặt đất lượm mấy khối cục đá, bắt đầu hướng về rừng cây nơi sâu xa đi lại. Lý Vân Phi đặc biệt may mắn chính là, nơi này là cổ đại, khắp nơi đều có món ăn dân dã. Nếu như tại hiện đại. Chỉ sợ hẳn liên thăm Hiện tại món ăn dân dã sớm đã bị đánh hết. Đừng nói tại ven đường trong rừng cây. E sợ chỉ có rừng rậm nguyên thủy bên trong mới có món ăn dân dã.

Đột nhiên, Lý Vân Phi "Vèo" một tiếng, xạ trong khi xuất thủ hòn đá. Một con thỏ hoang theo tiếng ngã xuống đất. Nhiếp Phong vội vã tiểu chạy tới, đem thỏ rừng lượm trở về. Lý Vân Phi tiếp theo "Vèo" "Vèo" hai tiếng, hai con gà rừng ngã trên mặt đất. Sau đó, Nhiếp Phong bước nhanh tiến lên đem hai con gà rừng cũng lượm trở về.

Lý Vân Phi nhìn một chút Nhiếp Phong trong tay hai con gà rừng, một con thỏ hoang, gật đầu, nói: "Xem ra xấp xỉ rồi. Chúng ta trở về đi thôi!"

Nhiếp Phong ánh chừng một chút trong tay con mồi, gật đầu, nói: "Này vài con món ăn dân dã rất béo tốt đây. Hẳn là xấp xỉ rồi. Trở về đi thôi!"

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người trở lại nghỉ ngơi địa phương, Minh Nguyệt đã đem lửa trại chuẩn bị xong. Thấy Nhiếp Phong cùng Lý Vân Phi sau khi trở lại vội vã tới đón, cười nói: "Các người trở lại. Làm sao nhanh như vậy."

Nhiếp Phong ánh chừng một chút trong tay con mồi, cười nói: "Lần này xem như có lộc ăn. Này vài con con mồi đều rất béo tốt đây!"

Minh Nguyệt từ Nhiếp Phong trong tay tiếp nhận món ăn dân dã, sau đó rút ra vẫn ôm trong lòng Vô Song âm kiếm, liền bắt đầu cho những này món ăn dân dã mở tràng phá đồ. Xem Lý Vân Phi khoe một mực co quắp. Phải biết, Minh Nguyệt vẫn đều đem Vô Song âm kiếm xem là bảo như thế. Bây giờ lại dùng này Vô Song âm kiếm đến xử lý con mồi. Xem ra bất kể là ai. Chỉ cần là đói bụng cuồng lên. đều đem ăn đặt ở vị thứ nhất.

Nói thật ra, Minh Nguyệt vẫn rất hiền lành, rất nhanh sẽ đem con mồi xử lý tốt. Sau đó, liền đem con mồi gác ở lửa trại lên, bắt đầu khảo lên, một bên khảo một cái chuyển động, không ngừng ở phía trên thả trên đồ gia vị.

Lý Vân Phi liền kỳ quái, liền hướng về Minh Nguyệt hỏi: "Minh Nguyệt, ngươi này đồ gia vị là nơi nào đến hay sao? Ta nhớ được ngươi cái gì đều không mang đi!"

Minh Nguyệt cười cười, một bên khảo trong tay con mồi vừa nói: "Ta là đại phu. Thường thường lên núi trên hái thuốc, có đôi khi chậm, liền không hạ sơn rồi. Cho nên, thường thường ở trên sơn đi dã ngoại ăn. Có lúc không có mang đồ gia vị, liền ngay tại chỗ lấy tài liệu, đem một vài thảo vớ vụn, chính là đồ gia vị rồi. Thứ này ven đường rất nhiều. Mặc dù không có những này dầu diêm tương giấm được, thế nhưng hiện tại chỉ có thể chấp nhận chấp nhận rồi."

Lý Vân Phi gật đầu, nhìn không ngừng nhỏ dầu gà rừng thỏ rừng, trong miệng ngậm nước là càng tích càng nhiều. Đã qua một hồi lâu, hai con kê đầu tiên quen. Minh Nguyệt đưa tay đem hai con kê đưa cho Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong, nói: "Các người ăn trước đi."

Nhiếp Phong lắc lắc đầu, nói: "Vẫn là ngươi cùng Lý thúc ăn trước đi. Ta chờ một chút được rồi."

Minh Nguyệt cười cười, nói: "Này thỏ rừng xong ngay đây. Ta chờ một chút ăn nữa được rồi. Các người không nên khách khí."

Lý Vân Phi đương nhiên sẽ không khách khí rồi, tiếp nhận Minh Nguyệt đưa tới gà rừng, đối với Nhiếp Phong nói: "Chúng ta ăn trước đi. Ngươi nhìn thỏ rừng cũng sắp được rồi, sẽ không đói bụng đến tiểu tình nhân của ngươi."

Nhiếp Phong lúc này mới tiếp nhận Minh Nguyệt đưa cho mình gà rừng, vui đầu ăn. Lý Vân Phi hảo Nhiếp Phong cũng xác thực đói bụng. Ở trên ngựa điên bá một ngày một đêm. Cho dù tốt thể lực cũng không chịu nổi nha. Minh Nguyệt cũng đem thỏ rừng nướng kỹ rồi, sau đó ba người liền bắt đầu liều mạng gặm lấy gặm để.

Chỉ chốc lát, ba người liền ăn no. Vốn là cho rằng còn có thể còn lại chút làm lương khô, ai biết ba người khẩu vị mở ra, ăn sạch sẽ, chỉ còn lại một chỗ xương. Lý Vân Phi nhìn một chút sắc mặt để nhìn rất nhiều Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt nói: "Lại nghỉ ngơi một chút, chúng ta liền tiếp theo chạy đi."

Lý Vân Phi hiện tại rất khó hiểu, hẳn và Nhiếp Phong, Minh Nguyệt tại này cái địa phương lãng phí thời gian lâu như vậy, mà Độc Cô một phương nhưng vẫn không có đuổi theo, điểm ấy Lý Vân Phi liền rất kỳ quái. Về phần tại sao Độc Cô một phương vẫn không có đuổi theo, này kỳ thực rất đơn giản, bởi vì Độc Cô một phương vẫn không có đuổi theo Lý Vân Phi ba người. Khí : tức giận đầu óc say xe. Một chưởng đánh vào dưới thân trên ngựa : lập tức.

Vốn là không có chuyện gì, Nhưng là Độc Cô một phương này ôm nỗi hận một chưởng, làm sao có thể là này một con mã có thể quá sức tuyệt vời. Ngựa này bị Độc Cô một phương một chưởng đánh vào người, gào thét một tiếng về sau, liền trực tiếp nằm ngã xuống đất, khí tức hoàn toàn không có.

Này vốn là cũng là việc nhỏ. Đối một con ngựa là được rồi, Nhưng là đại gia ngã lại, khi một nhóm người mau chóng đuổi theo, đột nhiên đầu lĩnh mã ngã, cứ như vậy, một thốt tiếp theo một thốt, một thốt bán một thốt. Đầy đủ ngã hơn mười con ngựa.

Độc Cô một phương biết Lý Vân Phi tại, hẳn còn tưởng rằng Lý Vân Phi cùng Kiếm Thánh như thế thương thế vẫn không có hảo đây. Cho nên mới yên

tâm người can đảm dẫn người đến đuổi. Nhưng phải hấn cũng không dám một mình đuổi theo nha, không thể làm gì khác hơn là tại nguyên chỗ chính đồn một phen, tiếp theo dẫn người đuổi theo. Cái này cho Lý Văn Phi ba người nghỉ ngơi thời gian ăn cơm rồi.

Ngay ba người lúc nghỉ ngơi, Lý Văn Phi đột nhiên đứng lên, hấn rõ ràng thấy cách đó không xa một trận tiếng vó ngựa. Biết Độc Cô một phương rút cục đuổi theo, vội vàng hướng Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt kêu lên: "Nhiếp Phong, Minh Nguyệt nhanh lên một chút lên ngựa. Độc Cô một phương dẫn người đuổi theo tới."

Lý Văn Phi ba người xoay người lên ngựa, lái mã muốn đi, bất quá ba người rõ ràng quên mất, bất luận cái dạng gì Bảo mã [BMW], vừa ăn xong cỏ khô, uống xong thủy. Đều chạy không nhanh lên. Bất luận ba người làm sao dạng quát, phía sau tiếng vó ngựa cũng càng ngày càng to lớn rồi.

Lại qua thời gian nửa nén hương, ba người rút cục Độc Cô một phương đuổi theo, ngăn lại. Độc Cô một phương đứng ở trên ngựa, một cước đá hướng về Nhiếp Phong. Lý Văn Phi vội vã nhảy lên, một chưởng đánh hướng về Độc Cô một phương đá hướng về Nhiếp Phong chân. Hai người chưởng chân tiếp xúc với nhau, cùng nhau lui về phía sau. Sau đó rơi trên mặt đất.

Mà Độc Cô một phương thủ hạ cũng nhân cơ hội đem Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt ngăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 294:: cùng Độc Cô một phương lần thứ hai giao thủ

Chương 294:: cùng Độc Cô một phương lần thứ hai giao thủ

Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt hai người bị Độc Cô một phương thủ hạ vây nhốt, vốn là Độc Cô một phương bọn này thủ hạ vô công cũng chỉ là. (tới ổn định,) tính gộp lại cũng không phải là Nhiếp Phong một người là đối thủ, Nhưng là Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt hai người đều bị thương không nhẹ, Nhiếp Phong càng là trọng thương tại người, thế nào lại là những người này đối thủ đây!

Mà lúc này Lý Văn Phi đang cùng Độc Cô một mặt đối diện đứng, khi Lý Văn Phi thấy Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt bị người công kích thời gian, vội vã thả người mà đi, ngăn trở vây công Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt đám người kia. Trường kiếm trong tay vạch một cái, liền để người chung quanh trên người nhiều ra một đạo vết thương.

Lý Văn Phi trường kiếm xoay ngang, phần nộ quát: "Ai lại đây ai từ!" Cũng không phải là Lý Văn Phi không muốn động thủ giết chết những người này, mà là Độc Cô một phương tại Lý Văn Phi động thủ thời điểm cũng bay vọt mà đến. Chỉ cần Lý Văn Phi cùng thủ hạ của hấn vừa động thủ, Độc Cô một phương là có thể tại trong nháy mắt giết chết Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt.

Mà lúc này, Độc Cô một phương thủ hạ đều do do dự dự không dám tiến lên, bất luận người nào đều sợ tử, chết rồi liền không còn có cái gì nữa. Độc Cô một phương tàn bạo nhìn một chút thủ hạ của chính mình, sau đó quay về Lý Văn Phi nói: "Lý Văn Phi, ta biết vô công của ngươi cao cường. Nhưng là, Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt hai người đều bị trọng thương. Ngay cả ta một thủ hạ cũng đỡ không nổi. Ngươi hộ bọn hấn không được!"

Lý Văn Phi lạnh hừ một Thanh Đạo: "Hộ bọn hấn không được. Các ngươi động thủ nhìn, ai dám động đến ai sẽ chết!" Lý Văn Phi trường kiếm vung lên, một đạo kiếm khí từ trên thân kiếm cấp bắn ra, đem trên đất vẽ ra một vết kiếm hấn sâu.

Độc Cô một phương nhìn không ngừng lui về sau thủ hạ, lại nhìn một chút Lý Văn Phi, nói: "Lý Văn Phi, đem Nhiếp Phong giao cho ta, ta lập tức đi ngay! Vô Song Âm Dương Kiếm, ngươi có thể mang đi, làm sao?"

Lý Văn Phi cười cười, nói: "Cái này không thể nào, ta không thể nào đem Nhiếp Phong giao cho ngươi! Ngươi không nên mơ mộng nữa. Độc Cô một phương, động thủ đi!"

Độc Cô Minh từ Độc Cô một phương không thể nào không báo cừu, nhìn mình những này bị Lý Văn Phi sợ hãi đến lui về sau người, Độc Cô một phương một chưởng đánh vào phía sau cùng chính là cái người kia trên đầu, nhất thời người kia con ngươi mở, sau đó ngã trên mặt đất đã chết đi.

Độc Cô một phương đại uống một Thanh Đạo: "Dám lui về sau giả giết không tha. Ai giết Nhiếp Phong hoặc Minh Nguyệt tiền thưởng ngàn lượng. Còn chưa động thủ!" Độc Cô một phương biết rõ đánh một cái tát cho cái táo đồ dùng người biện pháp, một bên chắc chắn phải chết, một bên có thể có đạt được tiền thưởng ngàn lượng, ai cũng sẽ toán nha!

Độc Cô một phương vừa dứt lời, mình cũng thả người tiến lên, muốn ngăn trở Lý Văn Phi, cho người thủ hạ giết chết Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt cơ hội. (!. Thăng q t) Lý Văn Phi khinh Thanh Đạo: "Nhiếp Phong, chờ ta cùng Độc Cô một phương động thủ thời điểm, ngươi cùng Minh Nguyệt nhanh lên một chút lên ngựa rời khỏi, ta thế các ngươi chống đỡ." Nói xong, Lý Văn Phi thả người nhảy một cái, một chiêu kiếm đâm về Độc Cô một phương.

Độc Cô một phương trên không trung thân hình biến đổi, qua trong giây lát né qua Lý Vân Phi trường kiếm trong tay, thuận thế một chưởng đánh hướng về Lý Vân Phi, Lý Vân Phi giờ tay một chưởng, tiếp nhận Độc Cô một phương bàn tay, hai người bàn tay đụng vào đồng thời, phát ra một tiếng nổ vang, đều bị lực lượng của đối phương va chạm về phía sau lui nhanh.

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, mượn Độc Cô một phương lực lượng trên không trung mượn lực xoay người, sau đó nắm lấy Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt, đem hai người nhưng hướng về phía ngựa lên, đại Thanh Đạo: "Các người đi trước, đến Thiên Hạ Hội địa đầu chờ ta!"

Độc Cô một phương làm sao sẽ để Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt đào tẩu đầu rồi, nhảy vọt đứng người dậy, thả người bay về phía Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt bên kia, trong miệng hô lớn: "Ngăn trở Lý Vân Phi, đừng làm cho hắn đến vương bạn."

Lý Vân Phi vừa định tiến lên ngăn trở Độc Cô một phương, nhưng đáng tiếc Độc Cô một phương mấy tên thủ hạ liền vội vàng tiến lên, cầm trong tay đại đao khảm hướng về Lý Vân Phi. Lý Vân Phi trong mắt hàn quang lóe lên, trong tay bảo kiếm trong nháy mắt tại hai người bột Tử Thượng xẹt qua, thành lập hai người này, lảng tại nguyên chỗ, một lát sau, bột Tử Thượng tiêu ra hai đạo huyết dịch, sau đó ngã trên mặt đất.

Người chung quanh sợ hãi đến sững sờ ở rồi, chỉ một chiêu kiếm sẽ giết hai người, bọn họ làm sao không sợ sệt, Lý Vân Phi vội vã nhảy ra những người này vòng vây, hướng về Độc Cô một phương công tới, Nhưng là bị đám người kia vừa đánh xóa, Độc Cô một phương đã đuổi ngay lập tức Nhiếp Phong rồi.

Chỉ thấy Độc Cô một phương một chưởng đánh về Nhiếp Phong, Nhiếp Phong vội vã nhảy xuống ngựa, rơi đến một bên, mà Độc Cô một phương một chưởng này không hề dừng lại một chút nào rơi vào Nhiếp Phong dưới thân trên ngựa: lập tức. Này tuần mã gào thét một tiếng, co quắp mà ngã trên mặt đất. Cái chết không thể lại chết rồi.

Độc Cô một phương rơi trên mặt đất cười dài một tiếng, nói: "Ta nhìn người làm sao trốn, hiện tại mã đều chết hết, nhìn người làm sao chạy ra lòng bàn tay của ta." Minh Nguyệt vừa nhìn Nhiếp Phong ngựa bị Độc Cô một phương đánh chết. Vội vã dừng lại mã, nhảy xuống. Chạy hướng về Nhiếp Phong.

Độc Cô một phương hét lớn một tiếng, nói: "Nhiếp Phong, nhận lấy cái chết!" Song chưởng đột nhiên đánh hướng về Nhiếp Phong. Không có chút nào lưu lực. Một chưởng này nếu như đánh trúng, cái kia Nhiếp Phong nhất định phải chết. E sợ xương cốt toàn thân đều có thể bị đánh nát. Đang lúc này, Lý Vân Phi từ phía sau bay vọt mà đến, một chiêu kiếm đâm về Độc Cô một phương hậu tâm. Trong miệng hô lớn: "Độc Cô một phương, tiếp ta một chiêu kiếm!"

Nhiếp Phong ngã trên mặt đất, Độc Cô một phương song chưởng đánh hướng về Nhiếp Phong. Mà Độc Cô một phương phía sau, Lý Vân Phi một chiêu kiếm đâm tới. Độc Cô một phương phía sau lưng lạnh lẽo, biết nếu như mình một chưởng này đánh tiếp hướng về Nhiếp Phong lời mà nói..., Lý Vân Phi một kiếm này tất sẽ xuyên qua hậu tâm của hắn. Hắn liền chắc chắn phải chết rồi.

Độc Cô một phương là ai cơ chứ. Vô Song Thành thành chủ, thiên hạ hai thế lực lớn một trong người cầm lái. Hắn làm sao sẽ nguyện ý cùng Nhiếp Phong đồng quy vu tận đây! Liên, Độc Cô một phương vội vã xoay người, song chưởng đột nhiên đánh hướng về Lý Vân Phi bảo kiếm.

Lý Vân Phi cùng Độc Cô một phương hai người đan xen mà qua. Lý Vân Phi ngược lại là không có chuyện gì. Mà Độc Cô một phương lòng bàn tay lại bị Lý Vân Phi xẹt qua một vết kiếm hằn sâu. Này một phát tay, cao thấp lập biện.

Độc Cô một phương mạnh mẽ nhìn Lý Vân Phi một chút, quát lên: "Lý Vân Phi, ngươi nhất định phải ngăn cản ta giết Nhiếp Phong hay sao? Ngươi đem Nhiếp Phong giao cho ta, ta điều kiện gì đều đáp ứng ngươi!"

Lý Vân Phi nhìn tức đến nổi phẫn Độc Cô một phương cười cười, nói: "Tốt, ngươi lời đầu tiên giết, ta liền đem Nhiếp Phong giao cho ngươi! Như thế nào đây?"

Độc Cô một phương con ngươi đỏ lên, hiển nhiên bị Lý Vân Phi khí: tức giận đầu óc say xe. Oán hận nói: "Nhiếp Phong giết con ta, thù này không báo, thế không làm ngươi? Bất kể là ai, ngăn cản ta báo thù, ta đều sẽ không bỏ qua cho hắn!"

Nhiếp Phong ngây ngẩn cả người, hắn rõ ràng nhớ tới Độc Cô Minh không có chết, mà giờ khắc này Độc Cô một phương lại nói Độc Cô Minh chết rồi. Này rất hiển nhiên là có người đem Độc Cô Minh giết chết. Nhiếp Phong không ngốc, ngược lại hắn vẫn rất thông minh, bằng không cũng không có thể tại khi còn bé một cái người trong giang hồ trên pha trộn, vẫn sống hảo hảo. Hắn muốn một thoáng, liền đoán được là Đoạn Lăng giết chết Độc Cô Minh.

Tuy rằng chỉ cần Nhiếp Phong đem thật tình nói ra, Độc Cô một phương liền nhất định sẽ đem Nhiếp Phong để cho chạy, Nhưng là Nhiếp Phong vẫn đem Đoạn Lăng cho rằng hảo huynh đệ của mình, hắn dù như thế nào cũng sẽ không xảy ra bán Đoạn Lăng. Cho nên, Nhiếp Phong cũng không nói gì, chỉ là nhìn Minh Nguyệt, lắc lắc đầu. Minh Nguyệt đương nhiên biết Nhiếp Phong ý tứ, gật đầu, đem Nhiếp Phong đỡ lên, không nói gì.

Mà Lý Vân Phi nhưng cười to một tiếng, nói: "Độc Cô một phương, ngươi choáng váng nha? Ngươi xem Nhiếp Phong bộ dạng, hắn có thể giết chết con ngươi sao? Con ngươi là ta giết. Ngươi muốn vì làm con ngươi báo thù, ngươi sẽ giết ta nha." Lý Vân Phi không chút nào cũng không sợ, người nơi này không có một cái nào là đối thủ của hắn. Mặc dù những người này liên thủ lại, cũng không thể giết chết hắn, hắn vẫn là muốn đi thì đi.

Độc Cô một phương nhìn một chút Minh Nguyệt, lại nhìn một chút Nhiếp Phong, quát: "Cái này không thể nào. Con ta là chết ở Phong Thần Cước dưới. Ngươi cần bản là sẽ không Phong Thần Cước. Nhiếp Phong thương, nhất định là cùng con ta chiến đấu thời điểm bị thương. Minh Nguyệt tiện nhân kia, nàng và ta nhi tử bá đường thời điểm rõ ràng không có thù thương, nàng bây giờ làm sao bị thương, nhất định là nàng muốn giúp Nhiếp Phong, bị con ta thương tổn được rồi. Lý Vân Phi, không cần ngươi thế Nhiếp Phong khiêng, Nhiếp Phong, ta không phải giết không thể!"

Lý Vân Phi bắt đầu dĩ nhiên vai, cười nói: "Ngươi muốn giết Nhiếp Phong, ta lại không cho, xem ra, ngươi chỉ có trước hết giết ta mới được!" Lý Vân Phi thân sắc trên mặt biến đổi, lạnh lùng nói: "Ta chỉ sợ ngươi không có bản lĩnh này rồi!" Nói xong, trường kiếm trong tay phát ra một tiếng long ngâm, kiếm

khí phóng lên trời. Liên Vân thái độ giống như bị kiếm khí tách ra như thế.

Lý Vân Phi thả người công hướng về Độc Cô một phương, trường kiếm trong tay vung lên, kiếm khí phân tán, bắn về phía Độc Cô một phương. Độc Cô một phương kiến thức rộng rãi, sư huynh của hắn chính là thiên hạ cao cấp nhất kiếm thuật danh gia, Khán Kiến Lý Vân Phi kiếm khí tấn công tới, lập tức thả người nhảy lên, tại mảnh liệt xoay tròn, cả người dường như lốc xoáy như thế, đá hướng về Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi trong tay vốn là phân tán kiếm khí, lập tức hợp lại ở chung một chỗ, đã biến thành một đạo cự đại cực kỳ cự kiếm, Lý Vân Phi cầm trong tay cự kiếm, đột nhiên bỏ về phía Độc Cô một phương biến thành lốc xoáy trên. Cự kiếm cùng lốc xoáy đụng vào đồng thời, giữa bầu trời lập tức phát sinh một tiếng vang thật lớn, toàn bộ không gian giống như bị xé nứt như thế. Một đạo to lớn ánh sáng từ lốc xoáy cùng cự kiếm va chạm địa phương bắn về phía chu vi. Sau đó, toàn bộ trong thiên địa thời gian giống như đình chỉ như thế, yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Không biết qua bao lâu, mọi người phục hồi tinh thần lại, Khán Kiến Lý Vân Phi đứng trên mặt đất, mà Độc Cô một phương nhưng nửa ngồi chồm hổm trên mặt đất. Lý Vân Phi tay run rẩy không ngừng, hồ khẩu lưu lại tích tích hiển máu. Thế nhưng bảo kiếm trong tay vẫn cứ vững vàng đem nắm trong tay. Mà Độc Cô một phương liền thảm hơn nhiều. Trên hai chân quần áo cũng đã hóa thành hư ảo, toàn bộ trên đùi che kín vết thương. Nhìn đáng đáp thương không nhẹ.

Lý Vân Phi mang trên mặt vẻ tươi cười, nói: "Độc Cô một phương, ta quá mức xem thường ngươi, ngươi lần trước cùng ta động thủ, e sợ liền ngươi một nửa thực lực đều vô dụng! Bất quá, ngươi liền tính dùng toàn lực, ngươi vẫn như cũ không phải là đối thủ của ta. Ngươi đi đi! Ta không giết ngươi."

Độc Cô một phương "PHỐC" một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, sau đó oán hận nhìn Lý Vân Phi, nói: "Ta Độc Cô một phương thề với trời, ta nhất định sẽ giết ngươi, giết Nhiếp Phong, giết Minh Nguyệt. Nếu như giết không được các ngươi, ta liền tự sát lấy tạ thiên hạ!" Độc Cô một phương nói xong, lại nhìn một chút Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt một chút, sau đó đứng thẳng lên, đối với bên người thủ hạ, nói: "Chúng ta đi!" Nói xong mang thủ hạ khắp khênh hướng về ngựa tụ tập địa phương đi đến. Sau đó, chậm rãi cười lên một con ngựa, mang theo mọi người gục ngựa hướng về xa xa chạy đi, chỉ chốc lát liền biến mất không thấy hình bóng.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 295:: trở lại Thiên Hạ Hội

Chương 295:: trở lại Thiên Hạ Hội

Lý Vân Phi nhìn Độc Cô một phương đi xa, thờ phào nhẹ nhõm, không nhìn được phun ra. Huyết. (tôi ổn định. ") thân hình run lên. Có vẻ có điểm không đứng thẳng được, Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt vội vã đi tới, đỡ lấy Lý Vân Phi, Nhiếp Phong liền vội vàng hỏi: "Lý thúc, ngươi không sao chứ?"

Lý Vân Phi ho khan một tiếng, thờ dài nói: "Thật không nghĩ tới, Độc Cô một phương dĩ nhiên ấn dấu thực lực, lần trước cùng Độc Cô một phương giao thủ, hần căn bản cũng không có dùng toàn lực, tuy rằng ta so với Độc Cô một phương phải mạnh hơn một điểm. Thế nhưng cũng thương không nhẹ. Bất quá Độc Cô một phương muốn so với ta thương càng nặng. Ta nghĩ, hắn sẽ không lại đuổi tới."

Lý Vân Phi không biết là, Độc Cô một phương lần trước giao thủ với hắn cũng không có nương tay, chỉ là giao thủ với hắn về sau, Độc Cô một phương dĩ nhiên đột phá nhiều năm bình cảnh, cảnh giới trực tiếp đột phá đến Địa Tiên khởi đầu, không thể so Lý Vân Phi cảnh giới thấp. Lần này thêm vào mắt con nổi đau, thực lực siêu trình độ phát huy. Mà Lý Vân Phi thực lực cũng không thể so Độc Cô một phương cao hơn bao nhiêu. Chỉ là Độc Cô một phương trực tiếp dùng chân. Thương thế xem ra so với Lý Vân Phi muốn thảm hơn. Mà Lý Vân Phi sử dụng kiếm, bảo kiếm này cũng thay Lý Vân Phi thừa đã thụ thương không ít hại. Thêm vào Lý Vân Phi vẫn nhẫn nhịn, Độc Cô một phương cho rằng Lý Vân Phi cũng không hề chịu thương thế gì, cho nên Độc Cô một phương bình quân từ báo thù mười năm không muộn ý niệm, trực tiếp rời khỏi. Thật muốn tiếp tục đấu, mặc dù Lý Vân Phi giết chết Độc Cô một phương, chỉ sợ cũng trọng thương. Như vậy Độc Cô một phương thủ hạ là có thể đem Lý Vân Phi giết chết.

Nhiếp Phong nhìn hai tay vẫn cứ run không ngừng Lý Vân Phi, mang theo một tia áy náy nói: "Lý thúc, đều là lỗi của ta, nếu không phải giúp ta, ngươi thì làm sao có thể sẽ không ngừng thụ thương đây? Cùng Kiếm Thánh giao thủ thụ thương, lần này cùng Độc Cô một phương giao thủ cũng bị thương. Nếu không phải ta, ngươi muốn rời khỏi rất đơn giản đây!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ngươi cũng không cần như vậy, ta cùng Kiếm Thánh giao thủ, cùng Độc Cô một phương giao thủ, cùng ngươi không có quá to lớn quan hệ. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) chỉ có không ngừng cùng cường giả chiến đấu, ta mới có thể không ngừng trở nên mạnh mẽ. Đây không có quan hệ gì với ngươi. Hơn nữa, ta cũng không có gì trở ngại. Dường cái mấy Thiên Thương là tốt rồi. Ngươi cũng không cần áy náy, chúng ta đi thôi."

Ba người xoay người lên ngựa, cỡi ngựa tiếp theo hướng về Thiên Hạ Hội phương hướng chạy tới. Còn đại gia kỳ quái tại sao Nhiếp Phong có cười ngựa, vậy rất đơn giản, đại gia còn nhớ rõ hai người kia bị Lý Vân Phi giết chết diễn viên quần chúng đi, ngựa của bọn họ. Độc Cô một phương cũng

không hề mang theo, cho nên, ba người bọn hắn cũng là có đầy đủ ngựa chạy đi Thiên Hạ Hội.

Bởi vì phía sau không có truy binh, Lý Vân Phi ba người không cần như trước đó gấp gáp như vậy chạy đi, Nhiếp Phong cùng Minh Nguyệt đều bị thương không nhẹ, mà Lý Vân Phi cũng bị bị thương, cho nên, ba người đi vô cùng chậm, đi chậm mới có thể một đường đi một đường dưỡng thương.

Ba người bởi vì đã bay nhanh một ngày một đêm, cự cách Thiên Hạ Hội cũng chỉ có mấy ngày lộ trình mà thôi, bất luận đi nhiều chậm, cũng rất nhanh đã đến Thiên Hạ Hội thống trị phạm vi rồi. Đã đến Thiên Hạ Hội thống trị phạm vi, vậy thì mọi chuyện hài lòng rồi, bất luận cái dạng gì thuốc bổ, cái dạng gì đại phu đều có thể tìm tới. Sau ba, bốn ngày nữa, Lý Vân Phi ba người liền đi tới Thiên Hạ Hội.

Mà lúc này, Tần Sương đang đứng chờ ở cửa Lý Vân Phi ba người đến. Ba người vừa đến Thiên Hạ Hội phạm vi thể lực, hùng bá lập tức liền chiếm được tin tức. Hiện tại phải Tần Sương tại cửa nghênh tiếp, cũng coi như là hùng bá biểu hiện ra đối với Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong coi trọng.

Tần Sương Khán Kiến Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong, Minh Nguyệt đến, lập tức tiến lên nghênh tiếp, vội vàng hướng Lý Vân Phi hỏi: "Lý thúc, nghe người thủ hạ nói, nói người cùng Phong sư đệ bị thương, như thế nào, các người bị thương có nặng hay không." Tần Sương cũng là Lý Vân Phi nhìn lớn lên. Cũng thường thương hướng về Lý Vân Phi thỉnh giáo võ công, đã sớm đem Lý Vân Phi xem là thân nhân, nghe nói Lý Vân Phi thụ thương, cũng gấp không được rồi, Khán Kiến Lý Vân Phi đi tới, rất quan tâm tiến lên hỏi vừa hỏi.

Lý Vân Phi cười lắc lắc đầu, nói: "Ta không sao, người Phong sư đệ bị thương rất nặng, lập tức đem Thiên Hạ Hội tốt nhất đại phu cũng gọi ở chung một chỗ, thế Nhiếp Phong chữa thương!"

Tần Sương đương nhiên biết Nhiếp Phong bị thương, vội vàng nói: "Ta đã sớm triệu tập đại phu tốt, chính khi các người phòng ngủ chờ đây! Nếu không các người trở về phòng ngủ trước xem thương?"

Nhiếp Phong vội vã lắc đầu, nói: "Sư tôn phái ta đi tới Vô Song Thành giết chết Độc Cô một phương cùng mang về Vô Song kiếm. Nhưng là nhiệm vụ chưa hoàn thành, ta muốn tiên kiến một thoáng sư tôn. Mặc cho sư tôn xử trí."

Lý Vân Phi cũng gật đầu, nói: "Không sai, ta muốn tiên kiến một thoáng bang chủ, còn trị thương, các loại: chờ gấp gỡ bang chủ rồi nói sau!" Nói thời điểm, Lý Vân Phi căn bản là không để ý hùng bá mệnh lệnh, hắn bây giờ thương thế tốt lắm rồi. Muốn là muốn đi, hùng bá nhất định là ngăn không được. Cho nên, Lý Vân Phi không hề giống người khác như vậy sợ sệt hùng bá.

Tần Sương nhìn Nhiếp Phong chăm chú con mắt gật đầu, nói: "Sư tôn tại thư phòng, người đi gặp hắn đi."

Nhiếp Phong chỉ vào Minh Nguyệt cười nói: "Vị này là Minh Nguyệt, sư huynh, người giúp ta tìm gian phòng cho Minh Nguyệt trụ. Giúp ta chiếu cố một thoáng Minh Nguyệt, được không?"

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, nói: "Tần Sương, vị này có phải là người đệ muội, người muốn chăm sóc tốt nha, bằng không, Nhiếp Phong sẽ hận người cả đời."

Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người rất nhanh liền đã đến hùng bá thư phòng. Mà lúc này hùng bá đang cùng Văn Sư xấu hạ cờ vậy. Khán Kiến Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong tới, lập tức thả xuống quân cờ, đi ra phía trước, ân cần hỏi han: "Các người không có sao chứ!"

Lý Vân Phi nhún vai, nói: "Ta không sao, bất quá Nhiếp Phong thì có chuyện. Thương thế của hắn vô cùng trọng đây!"

Nhiếp Phong lập tức nửa quỳ, nói: "Sư tôn, người yêu cầu ta giết chết Độc Cô một phương, ta cũng chưa thành công, thỉnh sư tôn trừng phạt."

Hùng bá lập tức tiến lên, đem Nhiếp Phong đỡ lên, giữ đem Nhiếp Phong mạch, mặt liền biến sắc, nói: "Phong nhi, người dĩ nhiên thương nặng như vậy. Ta đã sớm đề Sương nhi tìm ta Thiên Hạ Hội tốt nhất đại phu tới giúp người chữa thương. Người bây giờ chuyện trọng yếu nhất chính là trở lại hảo hảo chữa thương. Những chuyện khác đều không trọng yếu. Người xuống chữa thương đi!"

Nhiếp Phong gật đầu, đi ra hùng bá thư phòng. Mà Lý Vân Phi lúc này vẫn ở lại hùng bá trong thư phòng. Hùng bá nhìn một chút Lý Vân Phi khí sắc, hỏi: "Nghe nói, liền người cũng bị thương?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, Kiếm Thánh cùng Độc Cô một phương thực lực đều cùng ta không kém bao nhiêu. Mà Kiếm Thánh càng là thắng ta một bậc. Ta cùng Kiếm Thánh từng giao thủ, ta tuy rằng may mắn thắng một chiêu, bất quá, ta lá bài tẩy ra hết, mà ta xem Kiếm Thánh nhưng có bảo lưu. Còn Độc Cô một phương, thực lực chỉ so với ta thấp hơn một bậc, cùng ta giao thủ thời điểm bị ta kích thương. Thương thế không nhẹ!"

Hùng bá nhíu nhíu mày nói: "Kiếm Thánh thực lực thật sự có mạnh như vậy? So với người còn mạnh hơn trên một bậc?" Hùng bá rất rõ ràng biết, thực lực của mình cũng chỉ bất quá so với Lý Vân Phi mạnh hơn một bậc mà thôi. Nếu như Kiếm Thánh thực lực so với Lý Vân Phi cũng mạnh hơn một bậc, nói như vậy, hùng bá liền sẽ không đi Vô Song Thành muốn Độc Cô một phương mạng nhỏ.

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không, Kiếm Thánh kiếm thuật so với ta cao hơn một bậc, thế nhưng tuổi tác hắn đã cao. Cùng ta động thủ, chúng ta lưỡng bại câu thương, thương thế của hắn vô cùng trọng. E sợ bây giờ còn đang chữa thương đây. Bang chủ võ công không thể nghi ngờ so với Kiếm Thánh phải mạnh hơn rất nhiều, Kiếm Thánh cũng không phải bang chủ đối thủ."

Chương 296:: hùng bá hoài nghi

Chương 296:: hùng bá hoài nghi

Hùng bá sắc mặt bất biến, vẫn là một bộ vân đạm phong thanh đáng vẻ, rề : cái bản liền không có chuyện gì có thể khiến cho hắn rất hiếu kỳ giống như vậy, vẫn như cũ nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi, nói rằng: "Lý trưởng lão lời này là có ý gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Của ta thoai bang chủ hắn phải biết đi. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) Kiếm Thánh bị trọng thương, đang lúc bế quan chữa thương. Mà Độc Cô một phương cũng chịu một chút thương. Ta nghĩ nếu như bang chủ lập tức chạy đi Vô Song Thành, là có thể rất đơn giản giết chết Độc Cô một phương. Độc Cô một phương vừa chết, cái kia Vô Song Thành liền Quân Long Vô Thủ. Mà càng xảo chính là, Độc Cô một phương nhĩ tử Độc Cô Minh cũng đã chết, khi đó toàn bộ Vô Song Thành liền thật sự xong, mà bang chủ, người cũng là có thể chân chính nhất thống giang hồ rồi."

Hùng bá nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi, hỏi: "Ý của ngươi là Kiếm Thánh bị trọng thương? Mà giờ khắc này chính là Vô Song Thành lực lượng bạc nhược nhất thời điểm, thật sao? Ngươi muốn cho ta thừa dịp cái này ngàn năm một thuở thời điểm đi vào Vô Song Thành giết chết Độc Cô một phương?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai. Kiếm Thánh thương thế chưa lành, bang chủ chỉ muốn đi tới Vô Song Thành bên trong ám sát Độc Cô một phương, cái kia nhất định có thể đem Độc Cô một phương giết trong tay xuống, khi đó, liền tính Kiếm Thánh thương dù xuất quan cũng vô ích rồi!"

Hùng bá nhàn nhạt nhìn Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Đây là ý kiến hay, thế nhưng ngươi cũng không biết Kiếm Thánh là có hay không chính không có khỏi hẳn, như đã đến Vô Song Thành, Kiếm Thánh với Độc Cô một phương liên thủ, chỉ sợ ta cũng chỉ có thể chặt vật chạy trốn, khi đó, ta hùng bá vẫn Hữu Thập sao mặt mũi!" Lấy hùng bá tính cách, hẳn ai cũng không tin, Lý Vân Phi cùng hắn nói, Kiếm Thánh bị thương, hẳn cũng không tin.

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Ta chỉ là cho bang chủ đề cái ý kiến mà thôi. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) bang chủ phái Nhiếp Phong đi tới Vô Song Thành, thật sự là quá nguy hiểm. Lần này cần không phải ta theo Nhiếp Phong đi vào, nghĩ đến Nhiếp Phong đã chết. Chuyện này vốn là cùng ta không có quan hệ gì. Chỉ là Nhiếp Phong đối với bang chủ trung tâm cảnh cảnh. Hi vọng bang chủ có thể tha thứ cho hắn lần thất bại này!"

Hùng bá cười cười, nói: "Chuyện này ta sẽ xử lý, ngươi lui ra đi!"

Lý Vân Phi gật đầu, xoay người rời đi rồi, mà khi Lý Vân Phi sau khi rời đi, Văn Sưu xấu đi tới hùng bá bên cạnh, thấp Thanh Đạo: "Bang chủ, ta cho rằng Lý Vân Phi nói có đạo lý, đây là cơ hội tốt. Bang chủ vẫn đều bởi vì Kiếm Thánh cùng Độc Cô một phương hai người mà không đi tiến công Vô Song Thành. Nếu Lý Vân Phi nói Kiếm Thánh bị thương, muốn bế quan chữa thương, cái này là một cái cơ hội tuyệt vời, chỉ cần đánh hạ Vô Song Thành. Bang chủ kia liền nhất thống giang hồ, duy ngài độc tôn nha!"

Hùng bá hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi cho rằng ta không biết sao? Võ công của ta so với Lý Vân Phi muốn cao hơn không chỉ một bậc. Kiếm Thánh cùng Độc Cô một phương hai người đều bị hắn đánh bại quá, điều này nói rõ Kiếm Thánh cùng Độc Cô một phương võ công cùng Lý Vân Phi không kém bao nhiêu. Một đối một ta giết bọn họ quá đơn giản. Nhưng là phải là Kiếm Thánh cùng Độc Cô một phương liên thủ, vậy cũng cũng không phải là một thêm một rồi. Đến thời điểm chỉ sợ ta liền chỉ có thể trốn đi nha."

Văn Sưu xấu cúi đầu, khinh Thanh Đạo: "Nhưng là, Nhưng là cơ hội tốt như vậy không phải quá lãng phí sao? Đây là cơ hội tốt nha!"

Hùng bá hừ lạnh một tiếng, nói: "Lý Vân Phi nếu như là thật tình nương nhờ vào ta, thật là tốt biết bao nha. Bằng võ công của ta, thêm vào hắn. Giết chết Kiếm Thánh cùng Độc Cô một phương dễ như trở bàn tay! Bọn họ ngay cả phản kháng tư cách đều không có! Nhưng tiếc ta đối với Lý Vân Phi không yên lòng!"

Văn Sưu xấu thấp Thanh Đạo: "Bang chủ, cái kia Lý Vân Phi không phải đối với ngài rất tôn trọng đấy sao? Nếu như bang chủ ngươi mệnh lệnh hắn lùi mà nói..., hẳn nhất định sẽ nghe theo phân phó của ngài! Ta nghĩ hẳn không dám phản kháng bang chủ đi!"

Hùng bá lắc lắc đầu, nói: "Ta đối với Lý Vân Phi vẫn không yên lòng. Ta xưa nay đều tin tưởng, tin tưởng cái thế giới là không có một người đối với quyền lợi không đề ý, đối với danh tiếng không đề ý. Ngươi nhớ tới Lý Vân Phi là lúc nào gia nhập ta Thiên Hạ Hội đấy sao?"

Văn Sưu xấu suy nghĩ một chút, nói: "Ta nhớ được hắn là mười năm trước đi! Lúc đó, bang chủ là đem Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong. Đoạn Lăng đồng thời mang về đến. Hắn một gia nhập Thiên Hạ Hội, bang chủ liền cho hắn một trưởng lão thân phận."

Hùng bá gật đầu, nói: "Không sai, hắn mười năm trước đột nhiên xuất hiện tại trước mặt ta, võ công cao, nếu như cùng bắc âm Cuồng Dao Nhiếp Nhân vương, nam lân kiếm thủ đoạn soái không kém bao nhiêu. Chuyện này thực sự quá kỳ quái rồi. Võ công của hắn cao như vậy, ta nhưng xưa nay đều chưa từng nghe qua."

Văn Sưu xấu kinh ngạc nói: "Kia Lý Vân Phi chẳng lẽ là ta Thiên Hạ Hội kẻ địch?"

Hùng bá lắc lắc đầu, nói: "Ta không biết. Ta Thiên Hạ Hội thế lực khổng lồ, chính là giang hồ đệ nhất đại bang phái, cho dù Vô Song Thành cũng nhiều không đủ, Nhưng là, Nhưng là ta phải tận thủ hạ ta nhiều người tra tìm lai lịch của hần, dĩ nhiên không có một chút nào tin tức. Hần thật giống như chính là bỗng dưng nhô ra như thế. Này quá kỳ quái rồi!"

Văn Sầu xấu trộn to hai mắt, một bức không tin bộ dạng, nói: "Này, điều này sao có thể, ta Thiên Hạ Hội thám tử trải rộng thiên hạ. Không thể nào liền một cái nhân chiếm được lịch đều tra không ra, này Lý Văn Phi rốt cuộc là ai?"

Bọn họ nằm mơ cũng không ngờ rằng, Lý Văn Phi sẽ không phải cái không gian này người. Bọn họ làm sao cũng sẽ không biết Lý Văn Phi là bị cái kia cái gọi là không gian phái tới.

Hùng bá thở dài, nói: "Những này đều không có gì, Nhưng là Lý Văn Phi người này, ta làm sao đều nhìn không thấu. Người nói hần nếu muốn cùng ta là địch đi. Không quá giống. Người muốn nói, hần vì quyền lực đi. Nhưng là hần gia nhập ta Thiên Hạ Hội sau đó, ngoại trừ luyện công bên ngoài, dĩ nhiên không có một chút nào tranh quyền đoạt lợi ý tứ. Ta thật sự rất tò mò. Hần Lý Văn Phi đến cùng là vì cái gì gia nhập ta Thiên Hạ Hội!"

"Có thể hay không!" Văn Sầu xấu cẩn thận từng li từng tí một suy đoán nói: "Này Lý Văn Phi có thể hay không muốn lật đổ ta Thiên Hạ Hội mà đến hay sao? Ta xem Lý Văn Phi cùng sương Đường chủ, vân Đường chủ, phong Đường chủ quan hệ đều rất tốt. Hần lẽ nào coi trọng bang chủ vị trí?"

Hùng bá hừ lạnh một tiếng, nói: "Cái này không thể nào. Hần sẽ không ngu như vậy. Sương nhị, Vân nhị, Phong nhị là từ nhỏ bị ta nhìn lớn lên. Đối với ta trung tâm cảnh cảnh, sẽ không phản bội của ta. Liền tính Lý Văn Phi muốn làm cái gì. Ta tin tưởng Tần Sương bọn họ sẽ bảo vệ của ta."

"Cái kia Lý Văn Phi rốt cuộc là ai? Hần lại vì sao gia nhập ta Thiên Hạ Hội?" Văn Sầu xấu cau mày trối chặt, nói: "Cái kia Lý Văn Phi ba thủ hạ võ công đều không kém. Trong đó hai cái so với ba vị Đường chủ cũng mạnh hơn một ít. Kỳ quái nhất chính là, những người này cũng với Lý Văn Phi trung tâm cảnh cảnh. Cam tâm tại Lý Văn Phi thủ hạ. Cái này lại càng kỳ quái."

Hùng bá gật đầu, nói: "Không sai, đây cũng chính là ta tại sao biết rõ ràng Lý Văn Phi võ công cao cường, cũng không tha quyền cho nguyên nhân của hần. Ta căn bản là không tin được hần."

Văn Sầu xấu cẩn thận gật đầu, nói: "Không sai, ta bây giờ liền mệnh lệnh người giám thị Lý Văn Phi. Bất luận hần làm cái gì đều bẩm báo bang chủ."

Hùng bá không nhìn được nói: "Không cần, mười năm qua ta vẫn đều cũng làm người ta giám thị hần. Nhưng là mười năm qua hần cái gì đều không có làm. Người không cần nhiều chuyện rồi."

Bạn đang đọc truyện *Quật khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 297:: tu luyện công pháp

Chương 297:: tu luyện công pháp

Văn Sầu xấu lập tức cúi đầu, đối với hùng bá nói: "Đứng, đứng, là tiểu nhân nhiều chuyện, bang chủ hùng tài đại lược. (. Tối ổn định,) Lý Văn Phi tính là thứ gì, sớm đã bị bang chủ nắm giữ ở trong bàn tay. Bang chủ muốn diệt hần bất quá là dễ như ăn cháo mà thôi."

Hùng bá cười lớn một tiếng, nói: "Xấu xấu a, người nha, liền thích nhiều chuyện. Được rồi, người hướng phía dưới truyền triệu một tiếng, liền nói ta bế quan tu luyện võ công. Phải cần một khoảng thời gian mới có thể xuất quan."

Văn Sầu xấu kỳ quái nói: "Bang chủ muốn tu luyện võ công? Bang chủ võ công vô địch thiên hạ, hà tất khổ cực như vậy luyện công đây!"

Hùng bá cười to một tiếng, nói: "Ngu xuẩn, ta muốn rời khỏi Thiên Hạ Hội một quãng thời gian, không thể để cho người ngoài biết. Nhớ lấy, ta ra ngoài tin tức, người hay nhất không muốn bị lộ, bằng không, cân trọng chó của người đầu."

Văn Sầu xấu vội vàng nói: "Tiểu nhân đối với bang chủ là trung tâm cảnh cảnh. Làm sao dám hòng rời bang chủ đại sự đây! Tiểu nhân nhất định cần thủ mật bí, tuyệt đối sẽ không nói ra!"

Hùng bá gật đầu, nói: "Được rồi, người đi xuống đi. Nhớ kỹ, ta muốn luyện công bế quan!" Văn Sầu xấu nhưng thật ra là rất thông minh, hần đương nhiên biết hùng bá rời khỏi Thiên Hạ Hội là làm cái gì. Nhưng là hần chính là ra về như không biết, để hùng bá có thành tựu cảm. Đây cũng chính là tại sao Văn Sầu xấu võ công kém như vậy, nhưng như thế chịu hùng bá sủng tín nguyên nhân rồi.

Văn Sầu xấu đương nhiên không dám ngộ nghịch hùng bá ý tứ. Lúc này liền phát sinh thông cáo, nói cho Thiên Hạ Hội mọi người, hùng phách Hùng bang chủ, muốn tu luyện võ công, bế quan nhiều ngày. Đại sự vụ nhỏ do Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong cùng Văn Sầu xấu bốn người thay xử lý. Hi

vọng mọi người không muốn làm phiền bang chủ luyện công.

Mà lúc này, Lý Vân Phi trở lại chính mình sân, ở giữa cùng Thạch Chi Hiên, Lỗ Diệu tử, Ninh Đạo Kỳ ba người nói trong khoảng thời gian này tin tức. Khi hùng bá bế quan tin tức kia truyền tới Lý Vân Phi bên tai bên trong sau đó, Lý Vân Phi nhin không được bật cười lên.

Thạch Chi Hiên ba con người thật kỳ quái tại sao Lý Vân Phi nghe được tin tức kia sau sẽ cười lên, liền vội vàng hỏi: "Hùng bá bế quan Hữu Thập sao buồn cười hay sao?"

Lý Vân Phi cười nói: "Ngươi cho rằng hùng bá thật sự bế quan tu luyện võ công? Nói giỡn, sao lại có thể như thế nhỉ? Ta cùng Nhiếp Phong mới vừa vừa trở về, hẳn liền bế quan tu luyện, các ngươi không tiếp thu vì chuyện này quá trùng hợp sao?"

Thạch Chi Hiên gật đầu, nói: "Đúng nha, ta cũng kỳ quái đây. Tại sao các ngươi mới vừa vừa trở về, hùng bá liền bế quan?"

Lý Vân Phi khoe miệng mang theo một nụ cười lạnh lùng nói: "Hùng bá không tin ta mà thôi. (Tới ổn định,) ta nói cho hùng bá, ta cùng Kiếm Thánh lưỡng bại câu thương. Kiếm Thánh chính đang chữa thương. Mà Độc Cô một phương cũng bị ta đã thương. Ta để hẳn thừa dịp này cơ hội tốt, giết chết Độc Cô một phương. Nhất thống giang hồ."

"Này ngược lại là cái thời cơ tốt." Thạch Chi Hiên gật đầu, nói: "Nói như vậy. Hùng bá hẳn là muốn đi giết chết Độc Cô một phương. Hẳn nhất định là sợ Độc Cô một phương cảnh giác, rồi mới hướng ở ngoài hoang xưng, muốn bế quan tu luyện đúng không?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai. Ta nghĩ hùng bá hẳn là cách suy nghĩ này. Bằng không, hẳn cũng sẽ không tại như vậy cái không thời gian thích hợp bên trong tuyên bố bế quan tu luyện."

Thạch Chi Hiên càng không rõ hơn, liền vội vàng hỏi: "Đã như vậy, ngươi lại cười cái gì? Ta không có cảm giác này Hữu Thập sao buồn cười nha!"

Lý Vân Phi cười lớn một tiếng, nói: "Buồn cười chính là, ta cùng hùng bá nói tới, đó là một giết chết Độc Cô một phương thời cơ tốt thời điểm. Hùng bá nhưng bác bỏ ý tứ của ta. Hẳn và ta nói, đó cũng không phải một cái cơ hội tốt. Nhưng khi sau khi ta trở lại, hẳn nhưng bật tay trộm chuông, ban bố như thế cái bế quan tin tức. Các ngươi có chịu không chịu." "

Thạch Chi Hiên nở nụ cười một tiếng, nói: "Này đều mười năm rồi, xem ra cái kia hùng bá vẫn là chưa tin ngươi nha. Bất quá, ta nghĩ hẳn nhất định là không nở bỏ như thế cơ hội tốt, này mới rời khỏi Thiên Hạ Hội đi Vô Song Thành đi giết đi Độc Cô một phương."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, ta cũng nghĩ là như vậy. Chỉ là, hùng bá cùng ta nói hẳn không muốn đi giết Độc Cô một phương, nhưng bây giờ tìm cái cớ, lại đi tới. Ta đúng là không biết hùng bá rốt cuộc là nghĩ như thế nào. Hẳn sẽ không ngốc cho là ta thật sự tin tưởng hẳn bế quan chứ?"

Thạch Chi Hiên lắc đầu, nói: "Hùng bá người này tuyệt đối xem như là hùng tài đại lược tuyệt thế kiêu hùng. Hẳn so với Độc Cô một phương phải mạnh hơn gấp trăm lần không ngừng, chỉ bằng một mình hẳn sáng lập Thiên Hạ Hội, cái này không thể khinh thường. Sẽ không làm này không khôn ngoan việc."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, hùng bá người này rất là đáng sợ. Tuy rằng sau đó, bị Nê Bồ Tát như vậy đầu óc choáng váng, làm nhiều như vậy việc ngốc. Thế nhưng, hẳn bây giờ xác thực sẽ không làm không khôn ngoan như vậy việc. Hẳn và ta nói một đằng, lại làm một bộ. Chắc chắn nguyên do!"

Thạch Chi Hiên đột nhiên hảo như nghĩ tới điều gì như thế, vội vàng nói: "Ta biết rồi, hùng bá làm như vậy là muốn cảnh cáo ngươi một thoáng."

"Cảnh cáo ta một thoáng?" Lý Vân Phi liền vội vàng hỏi: "Hẳn muốn cảnh cáo ta cái gì?"

Thạch Chi Hiên cười cười, nói: "Ngươi suy nghĩ thật kỹ. Mười năm qua, hùng bá phái nhiều người như vậy đến giám thị chúng ta. Điều không có được tin tức gì. Chúng ta cái gì đều không có làm. Mà hùng bá hoài nghi tâm của chúng ta càng ngày càng nặng rồi. Hơn nữa, ngươi mỗi lần nhìn thấy hùng bá, hùng bá đều đối với ngươi vẻ mặt tươi cười. Mà hẳn cũng chưa từng có cho ngươi làm bất cứ chuyện gì. Ngươi cũng không thể hẳn làm bất cứ chuyện gì. Hùng bá đối với ngươi là càng ngày càng không yên lòng. Lần này, ngươi càng là lần đầu tiên trợ giúp hùng bá, vẫn đã thương Kiếm Thánh, Độc Cô một phương. Hùng bá đối với ngươi thì càng thêm khả nghi! Lần này, hẳn bác bỏ ý tứ của ngươi, rồi lại lên lút đi giết Độc Cô một phương. Thứ nhất là vì vậy cơ hội thực sự hiếm thấy. Thứ hai hẳn là muốn gõ gõ ngươi. Ngươi suy nghĩ một chút, đúng không?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, hẳn là. Lần này hùng bá đi tới Vô Song Thành đi giết Độc Cô một phương, hẳn nhất định sẽ thành công. Nói như vậy, hẳn sẽ nhất thống giang hồ, hoàn thành hẳn nửa đời trước vận mệnh. Như vậy hẳn nhất định sẽ đi tìm Nê Bồ Tát, giúp hẳn phê hẳn nửa cuối cuộc đời mệnh. Khi đó, hùng bá sẽ cùng phong vân phân bội. Đến thời điểm, ta liền muốn cùng hùng bá giờ mặt rồi."

Thạch Chi Hiên cười to, nói: "Đúng vậy a, rốt cục muốn cùng hùng bá giờ mặt rồi. Ta, Ninh Đạo Kỳ cùng ba người ngươi. Thêm vào phong vân, định có thể đánh bại hùng bá. Khi đó có thể hoàn thành một cái nhiệm vụ rồi. Nghe nói, (Tam Phân Quy Nguyên Khí) lợi hại cực kỳ, đến thời điểm cho ta mượn tham khảo một chút!"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Nếu muốn cùng hùng bá phân bội lời mà nói..., vậy ta bây giờ liền muốn bế quan hoàn thiện kiếm pháp của ta. Lần này cho tới hai bộ đỉnh cấp kiếm pháp (Độc Cô Kiếm pháp) cùng (kiếm hai mươi hai). Ta muốn bế quan người tu luyện hai bộ kiếm pháp rồi."

Lý Vân Phi từ trong nhẫn xuất ra mấy bản bí tịch nói: "Mấy bản này bí tịch là (Thiên Sương Quyền) (Bài Vân chương) (Phong Thần Cước) cùng (Hằng Long hai chân) bí tịch, ba người các ngươi từng người chọn một quyền tu luyện đi. Này mấy bộ võ học đều xem như là đỉnh cấp võ học. Tin tưởng đối với các ngươi sẽ có trợ giúp!"

Thạch Chi Hiên gạt đầu, từ Lý Vân Phi trong tay tiếp nhận (Bài Vân chương), nói: "Của ta (Bất Tử Ấn Pháp) cái (Bài Vân chương) rất xứng đôi. Ta liền muốn hán."

Ninh Đạo Kỳ nhún vai nói: "Nếu hán muốn (Bài Vân chương) vậy ta liền luyện tập (Thiên Sư Quyền) đi! Của ta (tán thủ tám nhào) cũng là trên tay công phu."

Mà Lỗ Diệu từ tiếp nhận Lý Vân Phi trong tay (Phong Thần Cước) cùng (Hàng Long hai chân) cười nói: "Của ta chủ chức là giúp Vân Phi luyện đan, chế thuốc. Cái này hai sáo võ công vừa vặn làm cho ta tại nguy hiểm thời điểm chạy trốn." Nói thật ra, Lý Vân Phi cũng không nghĩ để Lỗ Diệu từ cùng nhân gia động thủ. Lỗ Diệu từ thật sự là quá trọng yếu. Bất kể là Thạch Chi Hiên cùng Ninh Đạo Kỳ. Bất luận bọn họ ai chết rồi. Lý Vân Phi đều không để ý. Chỉ có Lỗ Diệu từ, nếu như Lỗ Diệu từ chết rồi. Cái kia Lý Vân Phi có thể đau lòng từ. Trên người hán cái kia viên "Sống qua ngày đan" chính là chứng cứ rõ ràng.

Lý Vân Phi gạt đầu, nói: "Nếu các người đều chọn xong võ công rồi, vậy ta liền bế quan tu luyện kiếm pháp rồi. Ba người các người đi ra ngoài đi!"

Ba người hài lòng cầm bốn bản bí tịch rời khỏi. Lý Vân Phi đóng cửa lại, xuất ra cái kia hai bản kiếm thuật bí tịch (Độc Cô Kiếm pháp) cùng (kiếm hai mươi hai)!

Này (Độc Cô Kiếm pháp) là Độc Cô gia lúc đầu dùng kiếm pháp. Cùng Kim Dung trong thế giới (Độc Cô Cửu Kiếm) cũng không giống nhau. Độc Cô gia một hạng đều là kiếm thuật thế gia. Hiện tại chính là cái kia Độc Cô một phương là giả. Mà thật sự Độc Cô một phương đã sớm đã bị chết ở tại cái kia kiếm trong tông.

Lúc đó Phá Quân cùng vô danh tranh đoạt Kiếm Tông tuyệt thế công pháp —— Vạn Kiếm Quy Tông. Chân chính Độc Cô một phương đã bị Kiếm Tông chương môn tự mình mời tới quan chiến, làm như tài phán. Còn chân chính Độc Cô một phương lại sợ rồi khỏi Vô Song Thành sẽ bị địch nhân phát hiện, nhân cơ hội làm loạn. Cho nên, chân chính Độc Cô một phương liền tìm tới một cái cùng mình tương mạo một người như vậy đến giả mạo chính mình. Mà hán đi Kiếm Tông quan chiến. Muốn cái kia kiếm trong tông, kiếm thuật vô số cao thủ. Dĩ nhiên mời Độc Cô một phương tới làm tài phán. Nói như vậy, Độc Cô một phương kiếm thuật tuyệt đối tuyệt vời.

Còn chân chính Độc Cô một phương chết rồi, cái này giả dối Độc Cô một phương an vị ổn thành chủ bảo tọa. Hán đương nhiên không thể nào hướng ra phía ngoài tuyên bố mình là giả dối nha. Cho nên, hán vẫn giả mạo thật sự Độc Cô một phương. Nhưng là, hán lại không biết võ công. Mặc dù có Độc Cô gia tuyệt đỉnh kiếm pháp (Độc Cô Kiếm pháp). Nhưng là, bộ kiếm pháp kia đối với tư chất thường thường giả Độc Cô một phương mà nói, sẽ quá khó, hán cũng học không tốt. Hạnh hảo Vô Song Thành bên trong bí tịch rất nhiều, hán cuối cùng tuyển thì lại (Hàng Long Thần chân) đến tu luyện.

Đây cũng chính là tại sao Lý Vân Phi đánh thắng cái này giả dối Độc Cô một phương khen thưởng là (Độc Cô Kiếm pháp) nguyên nhân rồi. Bởi vì Độc Cô một phương xác thực sẽ (Độc Cô Kiếm pháp), Nhưng là hán cũng không tinh thông (Độc Cô Kiếm pháp).

Lý Vân Phi đầu tiên mở ra (Độc Cô Kiếm pháp). Chỉ thấy (Độc Cô Kiếm pháp) hóa thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi trong đầu. Sau đó, Lý Vân Phi hai mắt nhắm lại, bắt đầu tìm hiểu bộ này (Độc Cô Kiếm pháp).

Này (Độc Cô Kiếm pháp) không hổ là một bộ tuyệt đỉnh kiếm pháp. Chiêu nào chiêu nấy tinh diệu tuyệt luân. Mỗi một chiêu, mỗi một thức đều vô cùng cường đại. Lý Vân Phi không ngừng tìm hiểu mỗi một chiêu. Không biết đã qua bao lâu, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, thật dài thở dài, tự như: "Cái này thật sự Độc Cô một phương cái chết thực sự là đáng tiếc. Bằng hán bộ này (Độc Cô Kiếm pháp) sự thành tựu của hán liền sẽ không so với Kiếm Thánh thành tựu phải kém. Độc Cô một phương, nhưng đáng tiếc rồi. Cái chết không minh bạch. Khiến người ta thờ dài a."

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại vô hiệp thế giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 298:: khánh công

Chương 298:: khánh công

Lý Vân Phi trong lòng không ngừng cảm khái, này (Độc Cô Kiếm pháp) tuy rằng tại phong vân bên trong xưa nay đều chưa từng xuất hiện, Nhưng là uy lực tuyệt không so với phong vân bên trong từng xuất hiện cái khác tuyệt học phải kém trên mây may, năm đó Độc Cô gia tổ tiên cùng mình gia tổ tiên sau khi tách ra, Độc Cô gia tổ tiên cảm giác thật có lỗi mình gia tổ tiên, tự nghĩ ra ra bộ kiếm pháp kia, quả nhiên là tinh diệu dị thường. (tối ổn định,) Độc Cô gia sở dĩ có thể những này nhiều năm qua đều có thể bảo vệ Vô Song Thành, bộ kiếm pháp kia nổi lên rất trọng yếu tác dụng!

Lý Vân Phi mặc dù là chân chính Độc Cô một phương cảm giác được đáng tiếc, thế nhưng, từ cũng đã chết, coi như là dù thế nào đáng tiếc đều vô dụng rồi. Lý Vân Phi cảm khái thêm vài phút đồng hồ, mượn đứng dậy biên bộ này Kiếm Thánh tự nghĩ ra kiếm pháp (kiếm hai mươi hai). Kiếm Thánh kiếm pháp hầu như vô địch thiên hạ, bộ này (kiếm hai mươi hai) còn có một cái tên khác gọi là (Thánh Linh kiếm pháp), là Kiếm Thánh vì cầu hoàn mỹ kiếm

pháp sáng chế kiếm pháp. Khổ sở suy nghĩ, lại không thể hoàn thành hoàn mỹ kiếm pháp.

Sau Kiếm Thánh biết được chính mình nhân từng ăn vào "Bảy thế Vong Tinh" mà một đời vô tình, cố không cách nào nắm giữ hoàn mỹ nhân sinh-Perfect Life, mà "Hoàn mỹ nhân sinh-Perfect Life" chính là "Hoàn mỹ kiếm pháp" căn bản. Kiếm Thánh vì làm khôi phục cảm tình, thiên tâm vạn khổ tìm đến "Nửa tâm", khôi phục tình cảm, sau đó viễn phó Đông Doanh, xảo ngộ một đời yêu nhất "Cung bản Tuyệt Linh", hai người hợp song trong lòng quá sức hoàn mỹ kiếm pháp — (Thánh Linh kiếm pháp).

Mà (Thánh Linh kiếm pháp) chia làm rất nhiều cấp độ, tầng thứ nhất lần là kiếm vừa tới kiếm mười tám. Tầng thứ hai là kiếm mười chín chỉ kiếm hai mươi hai. Tầng thứ ba lần là kiếm hai mươi ba. Tầng thứ bốn lần là sáu diệt vô ngã. Còn bên kia lấy được chỉ là trước hai tầng (Thánh Linh kiếm pháp). Vậy chính là (kiếm hai mươi hai)!

Lý Vân Phi đưa tay mở ra (kiếm hai mươi hai), sau đó, bí tịch hóa thành một đạo bạch quang tiến vào Lý Vân Phi trong đầu. (Thánh q tậ,) Lý Vân Phi nhắm mắt tìm hiểu (kiếm hai mươi hai), này (kiếm hai mươi hai) không hổ là Kiếm Thánh dựa vào thành danh kiếm pháp, kiếm vừa tới kiếm mười tám xuất kiếm nhanh chóng cực kỳ, mạnh mẽ dị thường. Lý Vân Phi xem chính là hoa cả mắt. Toàn bộ trong đầu đều là cái cổ này nhanh như thiểm điện kiếm khí.

Lý Vân Phi không ngừng ở trong đầu hồi tưởng đến một chiêu này chiêu kiếm pháp, kiếm vừa đến kiếm mười tám, tuy rằng kiếm kiếm nhanh chóng cực kỳ, mạnh mẽ dị thường, Nhưng là này kiếm vừa đến kiếm mười tám nhưng nhiều lấy kiếm vòng khốn địch làm chủ, chính là hữu tình kiếm pháp.

Mà kiếm mười chín đến kiếm hai mươi hai giá bốn thức kiếm pháp nhưng tàn nhẫn cực kỳ, chiêu nào chiêu này lấy tính mạng người ta, kiếm kiếm không nề mặt mũi. Phong cách kiếm mười tám vị trí đầu thức kiếm pháp tuyệt nhiên không giống, chính là tuyệt tình tuyệt nghĩa kiếm pháp. Lý Vân Phi đương nhiên không kỳ quái này tuyệt nhiên không giống kiếm pháp tại sao mười tám vị trí đầu thức có tình có nghĩa, sau đó bốn thức cũng tình tuyệt nghĩa.

Kiếm Thánh từ nhỏ nhân ăn vào "Bảy thế vô tình", không cách nào có hoàn chỉnh tình cảm, chỉ có ăn vào kịch độc "Nửa tâm" mới có thể khôi phục thất tình. Tại một lần nữa nắm giữ thất tình trong lúc, Kiếm Thánh cùng cung bản Tuyệt Linh mến nhau, nhưng "Nửa tâm" được lực chỉ có thể duy trì trong thời gian cực ngắn, nếu muốn được hiệu duy trì xuống, liền nhu bỏ qua trong cuộc sống thứ trọng yếu nhất.

Kiếm Thánh một đời cầu kiếm, Vô Song kiếm đã sớm cùng với Nhân Kiếm Hợp Nhất, đối với Kiếm Thánh mà nói đến làm trọng yếu. Nhưng mà, Kiếm Thánh vì cùng cung bản Tuyệt Linh tư thù một đời, dứt khoát bỏ qua Vô Song kiếm, đem Vô Song kiếm đánh vào cung bản trước gia môn lòng đất.

Ai có thể ngờ tới, Kiếm Thánh cùng cung bản Tuyệt Linh thành hôn trước một đêm, cung bản Tuyệt Linh vì thỉnh cầu ái lang niềm vui, lại đem vui sâu vào đại địa Vô Song kiếm quật ra. Kiếm Thánh trọng nắm Vô Song kiếm một khắc kia, nửa tâm được lực cấp tốc trôi qua, lệnh Kiếm Thánh một lần nữa biến trở về vô tình người.

Kiếm Thánh mất đi thất tình trước, viết xuống trường tín hướng về tuyệt tâm là giải thích, nhưng tín chưa viết xong, người đã vô tình. Kiếm Thánh một mình đi thuyền trở lại Trung Nguyên, trên đường đột nhiên thất tình trở về, tâm tình dưới sự kích động, tại trên trán lưu lại một đạo vết kiếm, lấy đó không quên tuyệt tâm là. Nhưng tiếc, Kiếm Thánh tình cảm tại lưu lại vết kiếm sau lại độ mất đi. Bởi vậy, Thánh Linh kiếm pháp do kiếm mười Cửu Khai bắt đầu, thành vô tình chỉ kiếm. Đây cũng chính là tại sao kiếm vừa đến kiếm mười tám cùng kiếm mười chín đến kiếm hai mươi hai tuyệt nhiên không giống nguyên nhân.

Không biết qua bao lâu, Lý Vân Phi mở hai mắt ra, này (kiếm hai mươi hai) thực sự bắt phàm, Lý Vân Phi cũng chỉ là lĩnh ngộ kiếm vừa đến kiếm mười tám. Mà mặt sau uy lực càng lớn kiếm mười chín đến kiếm hai mươi hai. Lý Vân Phi lại không thể lĩnh ngộ. (kiếm hai mươi hai) mặt sau bốn thức uy lực tuy rằng rất lớn. Thế nhưng này luyện tập bốn thức này cần tuyệt tình tuyệt nghĩa. Lý Vân Phi nhưng cũng không phải tuyệt tình tuyệt nghĩa người. Cho nên, bất luận Lý Vân Phi làm sao tìm hiểu, cũng không thể lĩnh ngộ mặt sau bốn thức.

Lý Vân Phi hiện tại mới hiểu được. Tại sao Bộ Kinh Vân đạt được (kiếm hai mươi hai) sau rất đơn giản là có thể tu luyện thành công, thật sự là bởi vì Bộ Kinh Vân vốn là xem như là cái tuyệt tình tuyệt nghĩa người. Rể : cái bản liền không Hữu Thập sao cảm tình, cho dù là đối với Tần Suong, Nhiếp Phong, hùng bá, Lý Vân Phi cũng là một bộ lạnh như băng bộ dạng. Cho nên mới có thể tu luyện (kiếm hai mươi hai) thành công. Đặc biệt là khi sạch sẽ chết rồi. Hắn càng là đoạn tuyệt hết thảy cảm tình. (kiếm hai mươi hai) cùng Bộ Kinh Vân quả thực là tuyệt phối!

Lý Vân Phi đứng lên, ra khỏi phòng. Lúc này trời sắc giữa lúc buổi trưa. Lý Vân Phi biết, hắn bình thường bế quan tìm hiểu vô công đều muốn năm, sáu ngày trở lên, huống hồ lần này tìm hiểu chính là (Độc Cô Kiếm pháp) cùng (kiếm hai mươi hai) hai bộ tuyệt đỉnh kiếm pháp đây!

Lý Vân Phi ở bên ngoài hoạt động một chút tay chân. Tùy tiện bắt được một hạ nhân, nhìn lạnh lạnh Thanh Thanh sắc, hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Trong viện từ này làm sao ít như vậy người?"

Người kia vốn là đứng ở trong sân ngủ gà ngủ gật, bị Lý Vân Phi kéo lại, sợ hãi đến đỉnh đầu trực đổ mồ hôi lạnh. Chờ nghe được Lý Vân Phi nói chuyện, ngẩng đầu, thấy là Lý Vân Phi kéo hắn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nói: "Lý trưởng lão. Nơi này không có người nào là bởi vì bang chủ tại mở hội chúc mừng, tất cả mọi người đi tham gia rồi."

"Hội chúc mừng?" Lý Vân Phi kỳ quái hỏi: "Hữu Thập sao hảo chúc mừng hay sao?"

Hạ nhân này vội vàng nói: "Này hội chúc mừng là khánh Chúc bang chủ giết chết Độc Cô một phương, tiêu diệt Vô Song Thành, nhất thống giang hồ việc vui. Từ đây ta Thiên Hạ Hội mình ta vô địch. Toàn bộ giang hồ đều muốn nghe từ ta Thiên Hạ Hội hiệu lệnh. Đương nhiên muốn khánh công rồi, cho nên tất cả mọi người đi khánh công rồi."

"Thật sao? Giết chết Độc Cô một phương, tiêu diệt Vô Song Thành?" Lý Vân Phi ngay lập tức sẽ biết mình e sợ đã bế quan thời gian không ngắn nữa rồi. Bằng không hùng bá không thể nào làm nhiều chuyện như vậy. Liền gật đầu, hỏi: "Nếu tất cả mọi người đi khánh công rồi. Người tại sao không đi? Vẫn

còn của ta trong sân!"

Hạ nhân này hạo như tựa như nghĩ tới điều gì, lập tức nói: "Bang chủ phái tiểu nhân ở chỗ này hậu, để tiểu nhân nhất định phải đợi được trưởng lão xuất quan mới thôi. Nói chỉ cần trưởng lão vừa xuất quan lập tức thông báo cho người. Bang chủ thưởng chúng ta khánh công bảy ngày. Hôm nay đã ngày thứ năm rồi. Lý trưởng lão, người rốt cục xuất quan!"

Lý Văn Phi gật đầu, nói: "Đã như vậy, trước mặt người dẫn đường. Dẫn ta đi gặp bang chủ đi!"

Hạ nhân này vội vàng nói: "Vâng, thỉnh trưởng suốt ngày lễo đẹo theo ta đi." Nói xong, mang theo Lý Văn Phi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 299:: tìm kiếm Nê Bồ Tát

Chương 299:: tìm kiếm Nê Bồ Tát

Lý Văn Phi theo hạ nhân kia không ngừng ở Thiên Hạ Hội bên trong đi tới, mỗi một cái Thiên Hạ Hội bang chúng trên mặt đều tràn đầy nụ cười. (tối ổn định .") hùng bá giết chết Độc Cô một phương, từ nay về sau toàn bộ trong chốn giang hồ, Thiên Hạ Hội một chi siêu quần xuất chúng, một nhà độc đại. Thiên Hạ Hội thành trên giang hồ thế lực lớn nhất, không có một trong.

Mà Thiên Hạ Hội bang chúng mỗi người đều cảm giác được vinh hạnh, từ nay về sau, bọn họ là có thể ở trên giang hồ hành diện rồi. Chỉ muốn bọn họ là Thiên Hạ Hội người, toàn bộ giang hồ đem không người dám trêu chọc. Bọn họ thì làm sao có thể sẽ không hưng phấn đây?

Lý Văn Phi cùng hạ nhân này ở trên đường đi tới, từng cái từng cái mọi người lớn tiếng hướng về Lý Văn Phi chào hỏi, đi rất lâu, Lý Văn Phi theo hạ nhân này đi tới phòng tiếp khách, mà lúc này, toàn bộ trong phòng hội nghị đều ngồi đầy nhân. Toàn bộ đều là Thiên Hạ Hội bên trong đích lãnh đạo giai cấp. Mà Tần Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người ngồi ở tối tới gần hùng bá ba cái vị Tử Thượng, mà Thạch Chi Hiên, Ninh Đạo Kỳ, Lỗ Diệu tử ba người cũng ở trong đó.

Khi Lý Văn Phi đi vào phòng tiếp khách thời điểm, mọi người đứng lên, hướng về Lý Văn Phi thi lễ, nói: "Kính chào Lý trưởng lão!"

Lý Văn Phi gật đầu, đi ra phía trước, hướng về hùng bá thi cái lễ, nói: "Thuộc hạ tham kiến bang chủ, thuộc hạ tới chậm, thỉnh bang chủ chuộc tội!"

Hùng bá cười lớn một tiếng, nói: "Ta đã nghe Thạch Chi Hiên từng nói, người cảm giác mình võ công không đủ, cho nên bế quan tu luyện võ công. Đây là chuyện tốt, không Hữu Thập sao thì lễ!" Hùng bá chỉ chỉ phía dưới cao nhất một chỗ ngồi, đối với Lý Văn Phi nói rằng: "Người ngồi đi!"

Lý Văn Phi gật đầu, ngồi xuống. Mà giờ khắc này hùng bá nhưng đứng lên, lớn tiếng, nói: "Ta giết chết Độc Cô một phương, nhất thống giang hồ. Lý trưởng lão cùng Nhiếp Phong kẻ công rất vĩ. Ta sở dĩ có thể giết chết Độc Cô một phương, làm phiền Lý trưởng lão cùng Nhiếp Phong hai người đi vào Vô Song Thành, thậm chí đã thương Kiềm Thánh, đoạt đến Vô Song kiếm. Hai người bọn họ vị đối với ta Thiên Hạ Hội có công lớn."

Tiếp theo hùng bá vừa chỉ chỉ Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong, nói: "Ta nhất thống giang hồ, vốn là mệnh trời sở quy. Năm đó, ta mời tới đệ nhất thiên hạ phê mệnh sư —— Nê Bồ Tát đưa cho ta phê mệnh. Hần lưu lại hai câu phê ngôn. Ta không có nói cho bất luận người nào, hiện tại ta đã nhất thống giang hồ, sẽ chúng tôi cho các người biết đi! Nê Bồ Tát lưu lại cho ta hai câu phê ngôn, câu thứ nhất là kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra phong vân liên Hóa Long. Ý tứ của những lời này chính là, chỉ cần ta chiếm được phong vân, liền có thể phi thăng trên chín tầng trời, trở thành cửu thiên Thần Long. Nhất thống giang hồ. Ta bây giờ đã nhất thống giang hồ. Giang hồ mình ta vô địch. Toàn bộ giang hồ là thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Phong vân cũng xác thực vì ta lập xuống đại công!"

Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong vội vã đứng lên, nói: "Đệ tử không dám, sư tôn có thể xưng bá vô lâm, nhất thống giang hồ. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ) toàn nhân sư tôn hùng tài đại lược. Vô địch thiên hạ. Cùng bọn ta không có một chút nào quan hệ."

Hùng bá phát phát tay, nói: "Các người không cần phải khách khí. Vân nhi, Phong nhi xác thực vì ta lập xuống đại công. Trừ thứ này ra, Sương nhi đại công cùng các vị đại công ta cũng đều cần tuân với tâm. Từng cái đều có ban thưởng. Các người muốn cái gì đều có thể nói với ta. Bất kể là tiền tài mỹ nhân. Ta đều sẽ thưởng ban cho các người."

Hùng bá hướng về Văn Sưu xấu nháy mắt ra dấu. Văn Sưu xấu lập tức để ý tới nói: "Các vị với Thiên Hạ Hội có công lớn. Bang chủ đặc ban thưởng các vị đến bang chủ Tăng Bảo Các đi chọn các người yêu thích đồ vật như thế, các người còn không tạ ân!"

Người phía dưới vội vã đứng lên, đối với hùng bá đại Thanh Đạo: "Thuộc hạ nhiều Tạ bang chủ ban thưởng." Nói xong, theo Văn Sưu xấu hướng về hùng bá phòng bảo tàng đi đến.

Hùng bá đột nhiên lên tiếng, nói: "Sương nhi, Vân nhi, Phong nhi ba người các người lưu lại! Lý trưởng lão, người cũng lưu lại đi!"

Bốn người gật đầu, đều lưu lại. Hùng bá nhìn những người khác đều đi xa, liền đối với Lý Vân Phi nói: "Lý trưởng lão, người lần này công lao rất lớn, người Hữu Thập sao muốn, cứ việc cùng ta nói, ta đều có thể cho người làm được."

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Bang chủ, nói thật. Ta thật không Hữu Thập sao muốn. Bất quá, ta có một không tình không mời! Chỉ là không biết nên không nên nói!"

Hùng bá cười to nói: "Người muốn cái gì người liền nói, thiên hạ này vẫn có chuyện gì có thể làm khó ta hùng bá đây sao? Chỉ cần người muốn, ta đều có thể cho người."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta muốn gặp mặt Nê Bồ Tát!"

"Người muốn gặp Nê Bồ Tát?" Hùng bá kỳ quái nhìn Lý Vân Phi nói: "Người muốn Nê Bồ Tát cho người phê mệnh?"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Không sai, ta nghĩ để Nê Bồ Tát cho ta phê mệnh. Ta muốn biết vận mệnh của ta, chỉ có biết vận mệnh của mình, mới có thể càng tốt nắm chặt vận mệnh, ta muốn đem vận mệnh nắm chặt tại ta trên tay của mình!"

Hùng bá đại tiểu một Thanh Đạo: "Được, nói được lắm. Chỉ có đem vận mệnh nắm chặt tại trên tay của mình, chúng ta mới có thể thao túng vận mệnh. Mới có thể nắm chặt vận mệnh. Mà không phải để vận mệnh thao túng chúng ta!" Hùng bá nhân nhật nhìn Lý Vân Phi, nhẹ nhàng cười nói: "Xem ra chúng ta là cùng một loại người! Ta đáp ứng người."

Hùng bá xoay người lại, đối với Tàn Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba có người nói: "Ba người các người giúp ta làm một chuyện!"

Ba người vội vã nửa quỳ nói: "Đồ nhi tuân mệnh, thỉnh sư tôn công khai!"

Hùng bá xoay người lại, thờ dài, nói: "Năm đó Nê Bồ Tát cho ta phê mệnh. Phê đến chỉ là của ta trên nửa sinh vận mệnh. Mà nửa cuối cuộc đời vận mệnh, Nê Bồ Tát nhưng không có cho ta phê. Hiện tại ta trên nửa sinh vận mệnh đã hoàn toàn thực hiện." Hùng bá xoay người lại, nói tiếp: "Ta bây giờ muốn các người đi giúp ta tìm tới Nê Bồ Tát. Ta muốn hấn cho ta phê ta nửa cuối cuộc đời mệnh!"

Hùng bá nhìn một chút Lý Vân Phi nói: "Lý trưởng lão, người yên tâm, chờ ta đem Nê Bồ Tát mời tới về sau, chắc chắn hoàn thành tâm nguyện của người, muốn hấn giúp người phê mệnh. Làm sao?"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Mời bang chủ để thuộc hạ cùng đi Tàn Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong ba người bọn hấn cùng đi tìm Nê Bồ Tát."

Hùng bá nhìn một chút Lý Vân Phi, kỳ quái hỏi: "Ba người bọn họ liên thủ, bình thường đỉnh cấp cao thủ cũng không phải là đối thủ của bọn hấn. Người vẫn chưa yên tâm?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Khởi bẩm bang chủ. Đầu tiên có thuộc hạ Thiên Hạ Hội không có bất kỳ sự tình. Thứ hai, thiên hạ vô số cao thủ đều đang tìm Nê Bồ Tát. Ta nghĩ, bọn họ cũng đều muốn hưởng bang chủ như vậy nắm giữ vận mệnh. Cho nên, thêm vào ta hấn là an toàn hơn điểm. Ít nhất ba người bọn họ thêm vào ta. Ngoại trừ bang chủ cái này cấp bậc cao thủ, không ai có thể đánh thắng được chúng ta!"

Hùng bá gật đầu, nói: "Đã như vậy. Vậy người rồi cùng Sương nhi bọn họ cùng đi chứ! Nhớ kỹ, nhất định phải đem Nê Bồ Tát mang đến! Được rồi, các người đi làm chuyện này đi!"

Lý Vân Phi, Tàn Sương, Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong bốn người đều hướng về hùng bá thi cái lễ về sau, xoay người rồi đi phòng tiếp khách. Mà lúc này, Thạch Chi Hiên ba người bọn hấn đều đứng ở bên ngoài chờ Lý Vân Phi.

Lý Vân Phi đối với Tàn Sương ba người bọn hấn nói: "Các người ở chỗ này chờ ta một thoáng. Ta đi cùng bọn hấn nói mấy câu. Liền xuống núi tìm kiếm Nê Bồ Tát!" Nói xong, Lý Vân Phi đi tới Thạch Chi Hiên ba người bọn họ nơi nào, nói: "Các người tại hùng bá nơi nào bắt được vật gì tốt rồi hả?"

Thạch Chi Hiên nhún vai nói: "Hùng bá làm sao sẽ đem cái gì đồ quá tốt đặt ở nơi nào khiến người ta tuyển đây? Bên trong rễ : cái bản liền không có vật gì tốt. Đầu là một ít coi như không tệ binh khí. Một ít cao cấp võ học. Chúng ta tùy tiện cầm chút binh khí liền đi ra. Những người kia vẫn ở bên trong chọn đây!"

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Ta lại muốn cùng Tàn Sương ba người bọn hấn xuống núi. Ba người các người tại Thiên Hạ Hội bên trong hảo hảo luyện công. Ta lần này rất nhanh sẽ có thể trở lại."

Thạch Chi Hiên kỳ quái nói: "Người lần này hạ sơn lại là vì cái gì?"

Lý Vân Phi nghiêm mặt nói: "Giúp hùng bá tìm Nê Bồ Tát."

"Giúp hùng bá tìm Nê Bồ Tát?" Thạch Chi Hiên kỳ quái nói: "Người giúp hùng bá tìm Nê Bồ Tát làm gì? Ngược lại nội dung vở kịch sẽ tiếp theo đi xuống!"

Lý Vân Phi lắc lắc đầu, nói: "Ta tìm Nê Bồ Tát có hai nguyên nhân, một đầu rồi, ta muốn mở mang cái này Nê Bồ Tát có phải thật vậy hay không lợi hại như vậy. Ta nghĩ để Nê Bồ Tát cho ta toán cái mệnh. Phải biết, ta không phải thế giới này. Không biết Nê Bồ Tát có thể hay không tính ra mạng của ta?"

Thứ hai, ta nghĩ cùng hùng bá quá hai chiêu!"

"Người muốn cùng hùng bá quá hai chiêu?" Thạch Chi Hiên nhìn một chút Lý Vân Phi nói: "Người muốn cùng hùng bá giao thủ. Đây cùng tìm Nê Bồ Tát có quan hệ gì?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Người đã quên sao? Tần Suồng, Bộ Kinh Vân hai người tìm tới Nê Bồ Tát về sau, không phải là bị hùng bá đoạt đi sao? Khi đó, ta tự nhiên có thể cùng hùng bá giao thủ! Ta muốn biết, ta cùng hùng bá đến cùng tương kếm bao nhiêu. Nếu là ta không hạ son, này hai vấn đề đều không cách nào giải quyết!"

Thạch Chi Hiên gật đầu, nói: "Không sai. Xác thực như vậy. Được rồi, người liền an tâm đi thôi. Chỉ cần người không có chuyện gì. Hùng bá sẽ không đối với ba cái như thế nào. Vừa vặn ba người chúng ta học người cho ba bản bí tịch. Hiện tại vừa vặn thừa dịp trong khoảng thời gian này. Hào hào tu luyện một phen!"

Lý Vân Phi hướng về Thạch Chi Hiên ba người gật đầu, hướng đi Tần Suồng ba người bên kia, nói: "Được rồi, nên nói lời đã nói xong rồi. Các người có chuyện gì hiện tại bỏ đi làm. Xong xuôi rồi, chúng ta liền xuống núi tìm Nê Bồ Tát! Nhiếp Phong, người bắt hòa tiểu tình nhân của người nói một tiếng?"

Nhiếp Phong cười cười, nói: "Không cần. Ta vừa để hạ nhân đi thông báo Minh Nguyệt rồi. Ngược lại là tìm một người, sẽ không dùng thời gian bao lâu!" Nhiếp Phong câu nói này thành trong lịch sử vô căn cứ nhất một câu nói.

Này Nê Bồ Tát quả thực như một cá chạch, hoạt không lưu tay. Lý Vân Phi bốn người không ngừng đạt được Nê Bồ Tát tin tức. Đã đến chỗ đó về sau, mới phát hiện, nơi nào căn bản cũng không có Nê Bồ Tát. Thiên Hạ Hội! Thế lực không lồ như thế, vẫn tiêu hao ròng rã thời gian mười ngày mới tìm được Nê Bồ Tát chân chính hình bóng. Hơn nữa, vẫn là theo chân một cái hầu tử mới tìm được Nê Bồ Tát.

Nê Bồ Tát cả đời này làm cho người ta phê mệnh. Không biết bị để lộ bao nhiêu Thiên Cơ. Cũng là bởi vì tiết lộ Thiên Cơ. Trên mặt hấn mọc đầy nhọt độc. Nhất định phải lấy hỏa hầu hấp thụ trên mặt chất độc. Như vậy mới có thể kéo dài hơi tàn hạ xuống.

Mà Lý Vân Phi mấy người vẫn là dựa vào cái này trên giang hồ ít có dị thú —— hỏa hầu. Mới có thể đạt được Nê Bồ Tát tung tích. Hỏa hầu tại địa phương. Nê Bồ Tát nhất định sẽ tại Nê Bồ Tát cực kỳ tiếc mệnh. Cái này cũng là mọi người đặc điểm. Cho nên Nê Bồ Tát nhất định sẽ tại hỏa hầu xuất hiện địa phương. Trên mặt nhọt độc một phát tác, lập tức liền để hỏa hầu hấp thụ trên mặt chất độc. Như vậy mới có thể giảm bớt thống khổ, mạng sống hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 300:: Đoạn Lãng cùng Bộ Kinh Vân ân oán

Chương 300:: Đoạn Lãng cùng Bộ Kinh Vân ân oán

Thiên Hạ Hội khắp nơi mật thám trải qua nhiều mặt tìm hiểu, cuối cùng chiếm được hỏa hầu xuất hiện địa phương. (Tới ổn định,) mà giờ khắc này, Lý Vân Phi bốn người chiếm được những thám tử này bẩm báo, chính đang hướng về nơi nào chạy đi. Lý Vân Phi bọn họ là muốn cướp đến hỏa hầu, sau đó bức bách Nê Bồ Tát tự mình xuất hiện.

Mà giờ này khắc này, hỏa hầu chính ở một cái cũng không nổi danh tiểu chùa miếu bên trong. Cái này chùa miếu tên là chùa Thanh Lương. Lý Vân Phi bốn người đương nhiên muốn hướng về nơi nào tiến đến. Hỏa hầu hiện thế, nhất định có rất nhiều người muốn phải tìm Nê Bồ Tát. Nê Bồ Tát tên tuổi toàn bộ trên giang hồ là không người không biết, không người không hiểu. Mỗi một người có dã tâm, đều muốn tìm được Nê Bồ Tát, bọn hấn đều muốn biết vận mệnh của mình. Lấy này đến thỏa mãn dã tâm của mình. Thay đổi vận mệnh của mình. Chỉ là bọn hấn cũng không biết. Vận mệnh đồ vật này, ai cũng nói không rõ!

Tỷ như hùng bá, nếu như hùng bá không tìm Nê Bồ Tát đến cho mình phê mệnh lời mà nói..., hấn cũng sẽ không trọng dụng Nhiếp Phong, trọng dụng Bộ Kinh Vân. Như vậy Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân cùng hùng bá căn bản là sẽ không có gặp nhau. Nhiếp Phong cùng Bộ Kinh Vân liền sẽ không trở thành hùng bá đệ tử, hai người chưa chắc sẽ luyện Thành Hùng phách tuyệt học.

Lấy thêm hùng bá mà nói, nếu như hấn nhất thống giang hồ sau đó, sẽ không tìm Nê Bồ Tát phê mệnh, hấn cũng sẽ không đạt được hai câu kia: cứu tiêu long ngâm kinh thiên biến, phong vân tụ hội nước cạn du. Đoạn này phê ngôn rồi. Không có đoạn này phê ngôn, hùng bá vẫn là như dĩ vãng như thế trọng yếu Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân. Như vậy lấy Nhiếp Phong tính cách, mặc dù là chết đi, cũng sẽ không phản bội hùng bá, không có Nhiếp Phong hỗ trợ, Bộ Kinh Vân liền càng không thể giết chết hùng bá rồi. Thật không biết là Nê Bồ Tát phê ngôn thành tựu hùng bá. Vẫn là hùng bá thành tựu Nê Bồ Tát phê ngôn rồi.

Lý Vân Phi bốn người vận lên khinh công hướng về chùa Thanh Lương phương hướng chạy đi. (thiên tài chỉ cần 3 giây là có thể nhớ kỹ.) này chùa Thanh

Lương xây ở thụ trong rừng, bốn phía che kín cây cối, căn bản là phân không rõ Đông Tây Nam Bắc. Khi Lý Vân Phi bốn người tiến vào mảnh này rừng cây sau. Lý Vân Phi phát hiện một vấn đề rất nghiêm túc, bốn người bọn họ lạc đường. Bọn họ không tìm được chùa Thanh Lương đi như thế nào!

Đi tới, đi tới. Lý Vân Phi bốn người vừa vặn thấy một cái lão tiều phu cùng một cô bé. Cái này lão tiều phu chính đang này tiều cô nương này đồ vật. Tàn Sương vội vã đi tới, hỏi: "Mời hỏi lão nhân gia, cái này chùa Thanh Lương đi như thế nào!"

Này lão tiều phu chỉ chỉ phía trước nói: "Hướng phía trước trực hành là xong. Chùa Thanh Lương cách nơi này không xa!"

Tàn Sương nói tiếng cảm ơn, liền đối với Lý Vân Phi nói rằng: "Lý thúc, chùa Thanh Lương ngay không xa địa phương. Chúng ta lập tức liền đã tới rồi."

Lý Vân Phi gật đầu, nói: "Được, chúng ta nhanh lên một chút đi, không làm cho người khác giành trước rồi." Lý Vân Phi lời còn chưa dứt. Liền gặp được một hòa thượng ôm một cái rương bay qua mà đến, phía sau vẫn theo ba người, giống như muốn giật đồ như thế.

Lý Vân Phi lập tức liền biết, hòa thượng này trong tay cái rương hẳn là trang đúng là hỏa hầu, hòa thượng này bay đến Lý Vân Phi mấy người trước mặt về sau, đã bị phía sau ba người đuổi theo rồi. Hòa thượng này nhìn cái này lão tiều phu, vội vàng nói: "Lão nhân gia, nơi này nguy hiểm, người trước tiên trốn trốn!"

Nói xong, hòa thượng này lại nhìn một chút Lý Vân Phi mấy người, khinh thường nói: "Không nghĩ tới liền Thiên Hạ Hội cũng với hỏa hầu cảm thấy hứng thú?" Vốn là ở phía sau đuổi theo hòa thượng này ba người kia vừa nghe Lý Vân Phi bọn họ là Thiên Hạ Hội. Lập tức đối với bằng hữu của mình, nói: "Thiên Hạ Hội chúng ta không trêu chọc nổi. Đi nhanh đi!" Thiên Hạ Hội hiện tại được xưng đệ nhất thiên hạ đại bang, bọn họ đương nhiên không trêu chọc nổi rồi. Nhìn thấy Thiên Hạ Hội người, cũng không dám không chạy. Hơn nữa, hiện trường tại người đều là đỉnh cấp cao thủ. Bọn họ cũng tự cao không là đối thủ. Lập tức rời khỏi.

Nhìn những người này sau khi rời đi, Tàn Sương lập tức tiến lên, quay về hòa thượng kia, ôm quyền nói: "Đại hòa thượng, có thể hay không xin hỏa hầu dùng một lát?"

Này Đại hòa thượng lập tức lắc lắc đầu, nói: "Không mượn!"

Tàn Sương cười lạnh một tiếng, nói: "Vậy cũng đừng trách ta không khách khí!" Nói xong, Tàn Sương một quyền đánh hướng về cái này Đại hòa thượng. Mà Lý Vân Phi ba người bọn họ đều đứng ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt. Vừa lúc đó, lại một người bay vọt mà đến. Lý Vân Phi định thần vừa nhìn, dĩ nhiên là Đoạn Lăng.

Mà Lý Vân Phi lập tức liền đoán được rồi, Đoạn Lăng vì cái gì cũng là này hỏa hầu, Đoạn Lăng phi thân đến Lý Vân Phi mấy người trước người, nhìn Lý Vân Phi nói: "Lý thúc, ngươi cũng tới? Ngươi cũng muốn hỏa hầu sao?"

Lý Vân Phi cười cười, nói: "Đoạn Lăng, ngươi cũng là vì hỏa hầu?"

Đoạn Lăng dùng sức gật đầu, nói: "Không sai, ta muốn tìm đến Nê Bồ Tát, để hấn cho ta phê mệnh. Ta muốn chương không ta vận mệnh của mình. Ta muốn thao túng ta vận mệnh của mình. Bất luận ai đều không thể ngăn cản ta!"

Lý Vân Phi cười to một tiếng, nói: "Ta sẽ không ngăn cản ngươi. Ngươi muốn hỏa hầu, vậy ngươi liền đi cướp đi. Bất quá, ta không ngăn cản ngươi. Sẽ có người ngăn cản ngươi. Ta từ nhỏ nhìn ngươi lớn lên, cho nên, ta cũng không muốn cho ngươi biết vận mệnh của mình, như vậy không tốt. Được rồi, nên ta nói, ta nói tất cả. Vừa vặn, ta nhớ được, lúc trước Thiên Hạ Hội tuyên Đường chủ thời điểm, bởi vì hùng bá quan hệ, ngươi đã thua bởi Bộ Kinh Vân. Ngày hôm nay, các ngươi liền chân chính so với một thoáng cao thấp đi!"

Bộ Kinh Vân mặt lạnh hướng đi Đoạn Lăng. Bộ Kinh Vân một hạng đều là mặt lạnh, hấn đối với người nào cũng sẽ không cười, huống hồ, hấn cho tới nay đều rất chán ghét Đoạn Lăng. Đương nhiên sẽ không đối với Đoạn Lăng có thể diện tốt rồi.

Đoạn Lăng hừ lạnh một tiếng, đối với trước mặt mình Bộ Kinh Vân, nói: "Ta biết xem thường ngươi ta, Nhưng là, ngươi cho rằng ta thật sự đánh không lại ngươi sao? Lúc đó nếu không phải hùng bá cho ta thua cho ngươi, hôm nay Thiên Hạ Hội ba đại Đường chủ vị trí, còn chưa tới phiên ngươi!"

Bộ Kinh Vân nhàn nhạt nhìn Nhiếp Phong nói: "Không muốn hướng về trên mặt chính mình thiếp vàng rồi, ngươi phản bội Thiên Hạ Hội, lại trốn đi Vô Song Thành, tiếp đó, ngươi lại muốn leo lên ai?"

Đoạn Lăng lạnh lùng nói: "Ta cũng không muốn phản bội Thiên Hạ Hội, này một Thiết Đô là hùng bá buộc ta. Ta như vậy sùng bái hùng bá, những này hi vọng hùng bá có thể trọng yếu ta. Nhưng ta chiếm được chính là cái gì? Phản bội Thiên Hạ Hội, ta cũng không hối hận!"

"Tốt lắm." Bộ Kinh Vân nhìn Đoạn Lăng lạnh Thanh Đạo: "Cái kia ta hôm nay liền thế Thiên Hạ Hội xử lý ngươi này tên phản đồ."

Bộ Kinh Vân cùng Đoạn Lăng hai người đều một mặt cẩn thận nhìn đối phương, đột nhiên Bộ Kinh Vân thủ xuất thủ trước, một chương đánh hướng về Đoạn Lăng. Mà Đoạn Lăng một cái xoay người, trong tay bảo kiếm trong nháy mắt ra tay, cùng Bộ Kinh Vân đứng làm một đoàn.

Nhiếp Phong nhìn trước mắt chính đang giao thủ Bộ Kinh Vân cùng Đoạn Lăng vội vã hướng về Lý Vân Phi hỏi: "Lý thúc, làm sao bây giờ? Chúng ta có muốn hay không ra tay. Giúp ai nha?"

Lý Vân Phi cười lắc lắc đầu nói: "Không cần, để bọn hấn phân ra cái thắng bại. Đoạn Lăng đã sớm muốn tìm Bộ Kinh Vân quyết cái cao thấp rồi. Cho hấn cái cơ hội đi!" Đang khi nói chuyện, Lý Vân Phi cùng Nhiếp Phong hai người lại đem vẫn ở một bên giao thủ Tàn Sương đem quên đi.

Bộ Kinh Vân cùng Đoạn Lăng hai người công lao tương đương, sở học võ học tất cả đều là đỉnh cấp võ học, hai người đánh nhau, đó là khó bỏ khó phân. Đột nhiên, Bộ Kinh Vân bên người mây khói quay chung quanh. Mà Đoạn Lăng bảo kiếm dĩ nhiên hóa thành Liệt Nhật. Hai người đồng thời công hướng về đối phương. Khi Bộ Kinh Vân bàn tay cùng Đoạn Lăng bảo kiếm đụng vào nhau thời điểm, hai người đồng thời bị lực lượng của đối phương áp chế. Lùi về sau bốn năm bước.

Bạn đang đọc truyện *Quạt khởi tại võ hiệp thế giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.